

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
பேரகரமுதல்

A Comprehensive Etymological
Dictionary of the Tamil Language

Vol. 1 - Part 1

மொழிஞான்ற

சூ. தேவநேயப் பாவணர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதலித் தட்ட இயக்கக வெளியீடு

1985

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதல்

முதன்மடலம் - முதற்பகுதி

அ

மொழிஞாயிறு
ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதல்த் திட்ட இயக்ககத்திற்காக அச்சிட்டது

தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல் நிறுவனம்
சென்னை.

செ. சொ. பி. அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக வெளியீடு — 1

முதற்பதிப்பு—தி.பி. உதயகு, சிவை (மார்ச்சு) — January, 1985.

© தமிழ்நாட்டரசு

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

by

Prof. G. DEVANEYA PAVANAR

விலை: உருபா 100-00

குறியீட்டெண்: Colon No. P, 31-J, 3; 4° K M4

Published by

DIRECTORATE OF TAMIL ETYMOLOGICAL DICTIONARY PROJECT,
W-605, Anna Nagar Western Extension, Madras - 600 101.

Art Plates by

PRASAD PROCESS,
Madras - 600 026.

Printed by

JAYAMALIGA ACHAKAM,
S-10, Thiru. Vi. Ka. Industrial Estate,
Guindy, Madras - 600 032.

பேரறிஞர் அண்ணா வாழ்த்துகிறார்

OFFICE OF THE CHIEF SECRETARY
PART II, GENERAL, MADRAS

தி. ஜே. ஜே. எஸ். பாலசுப்பிரமணியம்
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
பெரிய நெய்தல் தெரு.

பாலசுப்பிரமணியம், தலைவர்
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
பெரிய நெய்தல் தெரு
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

அவ்வளவு முயற்சி,
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

பாலசுப்பிரமணியம்
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி
கல்விப் பராமரிப்புப் பணி

மொழிஞாயிறு
ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

தோற்றம்: 7-2-1902

மறைவு: 16-1-1981

கோடி கொடுத்தாலும் கொள்கைவிடாக் கூர்வேறும்
நாடி தளர்த்தவீழி மூடியயின் மூவாண்டு
ஓடி யுகண்டாலும் ஒண்டமிழர் உள்ளத்தே
தேடாத் தீருவாய்த் திகழ்கின்றார் பாவாணர்

அமுதாம் தமிழுக்கு ஆயிரம் அணிநூட்டி
இமைபா மல்தோக்கி யின்புற்றுச் சாய்த்திட்டார்
அமிழ்தாம் தமிழுண்டு சாவாரோ மண்ணிலகில்
தமிழ்த்தாய் மடியில் தவழ்கின்றார் பாவாணர்

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
பேரறிஞர் அண்ணா வாழ்த்துகிறார்	... iii
வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்	... vi
Foreword	... xi
முன்னுரை	... க
பதிப்புரை	... கூடு
சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வரலாறு	... சக
அகரமுதலியைப் பயன்கொளும் பாங்கு	... ௫அ
உலக மொழிக் குடும்பங்கள்	... ௬உ
திரவிட மொழிகள்	... ௬ச
Language Abbreviations	... ௬௬
Grammatical Abbreviations in English	... ௬௩
General Abbreviations	... ௬௪
இலக்கணக் குறுக்கங்கள்	... ௬௬
பொதுக் குறுக்கங்கள்	... ௬அ
குறியீடுகள்	... அய
நூல்களை மேற்கோள் ஆண்ட முறை	... அக
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில் ஆளப் பட்ட நூல்களும் அவற்றின் குறியீடு, பதிப்பு முதலிய விளத்தங்களும்	... அஉ
Abbreviation list of Authorities cited in the Tamil Etymological Dictionary	... ஈயடு
பிழைதிருத்தம்	... ஈயஉ
அகரமுதலி — அ	... 1

வண்ணப்பபங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
1.	அல்கரம் (வெள்ளெருக்கு) அக்கம்காரை (மீன்) அக்கம்பாரை (மீன்)	... 6
2.	அக்கமணி (ஒருமுகம்) .. (இருமுகம்) .. (மூன்று முகம்) .. (நான்கு முகம்) .. (ஐந்து முகம்) .. (ஆறு முகம்) அக்கமாலை	... 16
3.	அக்காக்குருவி அக்காட்செல்லிகண்டன் (பறக்கும் அணில்) அகத்தி (சிற்பகத்தி) அகத்தி (சீமையகத்தி) அகத்தி (பேரகத்தி)	... 46
4.	அகழான் (காட்டெலி) அகழான் (வயலெலி) அச்சாணி அச்சிருங்கி (ஆடுதின்னாப்பாலை) அச்சப்பலகை (நெசவுக்கருவி)	... 64
5.	அசரை (மீன்) அசலை (மீன்) அட்டவண்ணைத்திருக்கை (மீன்) அட்டாலகம் அட்டிகை அட்டை	104
6.	அடப்பக்கத்தி (மீன்) அடப்பக்கத்திப்பாறை (மீன்) அடப்பான் (பறவை) அடர்சோளம் அடல் (மீன்)	... 112

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
7.	அடனை (மீன்) அடுக்குச் செம்பரத்தை அடுக்குத்தீபம் அடுக்குப்பற்கறா (மீன்) அடுக்குப்பற்கறா (வாய்) அடுக்குமல்லிகை	... 152
8.	அடுக்குவாழை அடுப்புஊதி (மீன்) அண்டிக்கொட்டை (முந்திரிக்கொட்டை) அணில் அணைகயிறு	... 184
9.	அத்தான் (முடக்கொற்றான்) அத்தி (நாட்டத்தி) அத்தீர் (குழித்தாமரை) அதிகமரிச்சம் (வாறுளுவை அரிசி) அப்பன்காளை அப்புக்குட்டி (மீன்)	... 240
10	அம்மான்பச்சரிசி அம்மீனியுளுவை (மீன்) அமிர்தவல்லி (சீந்தில்) அயிங்கவலை (சூடைமீன்) அயிலாவி (செந்நாரை) அயிலைக்கீரை	... 296
11	அயிலை (மீன்) அரச்கு (வில்லை) அரிசியரக்கு அவலரக்கு கொம்பரக்கு அரசுக்குப்புச்சி	... 304
12	அரசு அரணிச்சுறா (மீன்) அரிசிச்சோளம் அரிஞ்சான் (மீன்) அரிவாட்டுபட்டி	... 368

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
13.	அருநெல்விப்பழம் அரும்பு அரைக்கிரை அரைத்தவளை அரைபாணா	... 400
14.	அல்லி (மலர்) ,, (இழங்கு) ,, (அரும்பு) ,, (மொட்டு) ,, (முகை) ,, (போது)	... 416
15.	அல்லி (அலர்) ,, (மலர்) அலசி அலரி (ஆற்றலரி) அலரி (செவ்வலரி) அலரி (வெள்ளலரி)	... 432
16.	அலைதாடி (ஆடு) அலைதாடி (மாடு)	... 448
17.	அவரை (ஆரால்மீனவரை) ,, (ஆனைக்காதவரை) ,, (இருவித்தவரை) ,, (இறகவரை) ,, (கணுவவரை) ,, (கப்பலவரை) ,, (சுருப்பவரை)	... 456
18.	அவரை (குங்குமலவரை) ,, (கொழிக்காலவரை) ,, (சங்கவரை) ,, (சாட்டவரை) ,, (சிலப்பவரை) ,, (சுருக்கவரை) ,, (மெம்பளி அவரை)	... 464

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
19.	அவரை (நகரவரை) .. (நாட்டவரை) .. (பட்டைவரை) .. (பாலவரை) .. (மணியவரை) .. (வாளவரை) .. (விரலவரை)	... 472
20.	அவுரி (மீன்) அவுரி (விரால்மீன்) அவுரிமீன் அழவணம்	... 480
21.	அழுங்கு அள்ளாத்தி (மீன்) அறக்குளம்மீன் அறுக்கிளம்மீன்	... 488
22.	அறுகு (அரிசிப்புல்) .. (ஆற்றறுகு) .. (உப்புறுகு) .. (சூத்தவறுகு) .. (கொடியறுகு) .. (சிற்றறுகு)	... 496
23.	அறுகு (பாளையறுகு) .. (புல்லறுகு) .. (பூனைப்புல்) .. (பேரறுகு) .. (மத்தாங்காய்ப்புல்) .. (பாளையறுகு) .. (வெள்ளறுகு)	... 504
24.	அறுபுள்விவண்டு அறுவாள் (பன்னறுவாள்) அறுவாள் (பாளையறுவாள்) அறுவாள் (வெட்டறுவாள்)	... 552
25.	அன்றில் அன்றில் அன்னுண்ணி (இக்கொழி) அனை (ஆற்றமீன்) அனை (கடல்மீன்)	... 568

Foreword

Tamil is one of the oldest living languages of the World. It is the most accomplished member of the over 30 known Dravidian Languages. It is now an accepted fact that the word *Dravida* is a sanskritization of earlier Pali and Prakrit form of Tamil viz., *damilo*, *damila* and *dauida*. It has been noted in the latest edition of Encyclopaedia Britannica that "there is actually a very notable and active purifying movement" in Tamil and it is no exaggeration to say that the late lamented Savants *Maraimalai Adigal* and *Devaneya Pavanar* are the twentieth century captains of this essential and edifying campaign.

R. C. Tranch in his elegant lectures on the study of words observed 'Language is fossil poetry and fossil history as well. Language is the amber in which a thousand precious and subtle thoughts have been safely embedded and preserved. Far beyond all written records in a language, the language itself stretches back and offers itself for our investigation. Language is never false, never deceives us. In the study of the origin and linguistic changes of a particular word, great care is required. It is a field full of contradictions such that Dr. Johnson himself was "ill-equipped by any previous studies for tracing the past history of words and he erred often and signally."

No matter, in Prof. *Pavanar*, we have indeed been very lucky. An erudite scholar and etymologist of great repute and who was an unflappable discoverer of roots of words, Pavanar has done a signal service to all philologists and especially to etymologists of the world. His monumental work has proved to the world that Tamil has an antiquity lost in the prehistoric past and is of a purity and constancy that makes it understood by the laity, as easily now as it was two thousand years ago. Dr. Caldwell commented, "the spegch of the very lowest classes of the Tamil in retired country districts accords to a considerable extent with the classical dialect in dispensing with Sanskrit derivates." How important his work will prove to our own Tamil Speaking World, I shall let posterity decide.

The presentation is methodical and comprehensive, nay, this is indeed a model for others to emulate. I am certain that the dream of Pavanar will come true. Tamil Scholars and Research Workers with us today will, I hope, continue this labour of love. The Government of Tamil Nadu take pride in presenting this great work to the World on the occasion of the 75th Birth Anniversary of our Mentor *Perarignar Anna*.

Minister for Education,
Government of Tamil Nadu,
MADRAS-600 009.
9-10-1984

C. Aranganayagam

முன்னுரை (Introduction)

1. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயல்வரையறை (Definition of an Etymological Dictionary)

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் திருந்திய வழியில் தொகுத்து, அவற்றின் முதலெழுத்துகள் நெடுங்கணக்கு அல்லது குறுங்கணக்கு முறையில் அமைய அச் சொற்களை வரிசைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு சொற்கும் அடிப்படைப் பொருளையும் வழிநிலைப் பொருள்களையும் ஏரணத்திற்குப் பொருந்த வரலாற்றுமுறையிற் குறித்து, இலக்கிய மிருப்பின் இருவகை வழக்கினின்றும், அஃதின்றேல் உலகவழக்கினின்றும், அப் பொருள்கட்டுச் சான்றாக மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி, இறுதியில் அவ்வச் சொவலின் வேரொடு கூடிய வரலாற்றை வரைந்து இனச்சொற்களையும் காட்டுவது, முழுநிறைவான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாம்.

ஆயின், ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதல்களெல்லாம், பெரும்பாலும் அடிப்படைப் பொருளைமட்டும் விளக்கி, பொதுவாக இனச்சொற்களை மூலத்தொடு காட்டுவதுடன் நின்றுவிடுகின்றன.

சொற்பிறப்பியலைமட்டும் விளக்குவதே சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் கடமை என்பது மேலையர் கருத்து.

சொல் வரலாற்றை விரிவாக வரையாமல்க்கு, தமிழ்ப்போல் மேலைமொழிகள் இடந்தராமையே கரணியம்.

2. சொந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் (The Fundamental Principles governing the Tamil Etymological Dictionary)

i. தமிழ் தென்னாட்டுப் பழங்குடி மொழி

பண்டை யிலக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள கால வேறுபாடுகளும், நில வேறுபாடுகளும், வினைபொருள் வகைகளும், தொழிற் பாடுபாடும் தென்னாட்டிற்குரியன வாகவே யிருப்பதும், தமிழ் தென்மொழியென்று பெயர்பெற்றிருப்பதும், இதற்குச் சான்றாம்.

ii. தமிழ் குமரிநாட்டு மொழி

'பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி'

என்றும் சிலப்பதிகார அடிகள் (11 : 19 - 23) இதற்குச் சான்றாம்.

iii. தமிழ் திரவிடத் தாய்மொழி

திரவிடச் சொற்களெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களின் திரிபாயிருப்பதே, இதற்குப் போதிய சான்றாம்.

iv. தமிழ் ஆரியத்திற்கு முந்திய மொழி

"Does there not seem to be reason for regarding the Dravidian family of languages, not only as a link of connection between the Indo-European and Scythian groups, but—in some particulars, especially in relation to the pronouns — as the best surviving representative of a period in the history of human speech older than the Indo-European stage, older than the Scythian and older than the separation of the one from the other." ¹

"Nevertheless, I regard the comparison of words, when carefully and cautiously conducted, as an important help to the determination of lingual affinities; and it will be found I think, that the following vocabularies bear independent testimony, in their own degree, to the same result at which we arrived by grammatical comparison — viz., that the Dravidian idioms exhibit traces of an ancient, deep-seated connection with Prae-Sanskrit, the assumed archaic mother-tongue of the Indo-European family." ²

v. தமிழ் ஆரியத்திற்கு ஊலமொழி

"I need not call attention to the beautiful and philosophical regularity of this quadruple set of remote, proximate, and intermediate demonstratives and interrogatives. In no other language or family of languages in the world shall we find its equal, or even its second. In addition to which, the circumstance that the demonstrative vowels are not only used in these languages with an invariable and exact discrimination of meaning which is not found in the Indo-European tongues (with the solitary and partial exception of the New Persian), but are also associated with a corresponding interrogative vowel of which the Indo-European tongues are totally ignorant, tends to confirm the supposition which I have already expressed, that the Dravidian family has retained some Prae-Sanskrit elements of immense antiquity; and in particular, that its demonstratives, instead of being borrowed from Sanskrit, represent those old Japhetic bases from which the demonstratives of Sanskrit itself, as well as of various other members of the Indo-European family, were derived." ³

"I subjoin here a few illustrations of what I mean by primitive underived Indo-Europeanisms discoverable in the Dravidian languages.

1. The use of *n*, as in Greek, to prevent *hiatus*.
2. The existence of gender in the pronouns of the third person and in verbs, and in particular the existence of a neuter gender.
3. The use of *d* or *t* as the sign of the neuter singular of demonstrative pronouns or pronouns of the third person.
4. The existence of a neuter plural, as in Latin, in short *a*.
5. The formation of the remote demonstrative from a base in *a*, the proximate from the base in *i*.
6. The formation of most preterites, as in Persian, by the addition of *d*.
7. The formation of some preterites, by the reduplication of a portion of the root.
8. The formation of a considerable number of verbal nouns by lengthening the vowel of the verbal root." ⁴

¹ Caldwell's Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages, Preface to the Second Edition, p. x.

² *Ibid.*, p. 565

³ *Ibid.*, pp. 421-2.

⁴ *Ibid.*, p. 73.

vi. தமிழ் சொல்லளம் மிக்க தற்சார்பு மொழி

“The orientalist who supposed the Dravidian languages to be derived from Sanskrit were not aware of the existence of uncultivated languages of the Dravidian family, in which Sanskrit words are not at all, or but very rarely, employed; and they were also not aware that some of the Dravidian languages which make use of Sanskrit derivatives, are able to dispense with those derivatives altogether, such derivatives being considered rather as luxuries or articles of finery than as necessities. It is true it would now be difficult for Telugu to dispense with its Sanskrit: more so for Canarese; and most of all for Malayalam :- those languages having borrowed from Sanskrit so largely, and being of all habituated to look up to it for help, that it would be scarcely possible for them now to assert their independence. Tamil, however, the most highly cultivated *ab intra* of all Dravidian idioms, can dispense with its Sanskrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish without its aid”¹

“Another evidence consists in the extraordinary copiousness of the Tamil vocabulary, and the number and variety of the grammatical forms of Shen-Tamil. The Shen-Tamil grammar is a crowded museum of obsolete forms, cast-off inflexions, and curious anomalies..... Nothing strikes a Tamil scholar more, on examining the dictionaries of the other Dravidian dialects, than the paucity of their lists of synonyms in comparison with those of Tamil. The Tamil vocabulary contains not only those words which may be regarded as appropriate to the language, inasmuch as they are used by Tamil alone, but also those which may be considered as the property of Telugu, Canarese, etc. Thus, the word used for ‘house’ in ordinary Tamil is *viṭṭu*; but the vocabulary contains also, and occasionally uses, the word appropriate to Telugu, *il* (Tel. *illa*), and the distinctive Canarese word, *manei* (Can. *mane*); besides another synonym, *kuṭṭi*, which it has in common with Sanskrit and the whole of the Finnish languages.”²

vii. தமிழ் உலக முதன்மொழி

“It is a different question whether some of the Dravidian forms and roots may not have formed a portion of the linguistic inheritance, which appears to have descended to the earliest Dravidians from the fathers of the human race.”³

பி.தி. (P.T.) சிநிலாசையங்கார் எழுதிய ‘Stone Age in India’ என்னும் நூலும், வி. ஆர். (V. R.) இராமச்சந்திர தீட்சிதர் எழுதிய ‘Origin and Spread of the Tamils’, ‘Pre-Historic South India’ என்னும் நூல்களும், தமிழ் உலக முதன்மொழி என்பதற்குச் சான்று பகரும்.

தமிழின் ஒலிச்சின்மை யெளிமையும் இயற்கையான சொல்லமைதி சொற்றொடரமைதிகளும், அதன் உலக முதன்மைக்குப் போதிய சான்றாம்.

viii. தமிழ் வேர்ப்பொருள் காட்டும் மொழி

சமற்கிருதத்திற்போல் தமிழில் இஊறிச்சொல் என்பதிலலை. திரவிடமொழிச் சொற்கட்கெல்லாம் தமிழ்த்துணைகொண்டே வேர்காணல் இயலும்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே” (தொல. சொல். பெய. 1),
 “மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா” (தொல. சொல். உரி. 96).⁴

¹ *Ibid.*, p. 45.

² *Ibid.*, p. 82.

³ *Ibid.*, Preface to the Second Edition, p. xi.

“பொருட்டுத் திரிபிலை யுணர்ந்த வல்லீன்”

(தொல். சொல். உரி. 94),

“பயிலா தவற்றைப பயின்றவை சார்த்தித்
தத்தம் மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
எச்சொல வாயினும் பொருளவேறு கிளத்தல்”

(தொல. சொல். உரி. 1).

ix. தமிழ்-உயர்நிலைச் செம்மொழி

தமிழ் வரலாற்றிற் கெட்டாத தொன்மையிலே தோன்றிய உலக முதன்மொழி யாயினும், கொடுமையையும் கொச்சையையும் நீக்கி, நெடுகலுஞ் செம்மையை உயர் நரடியாகப் போற்றி வந்ததினாலேயே, இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் நேர்ந்த எத்தனையோ பெருங் கேடுகட்கெலவாந் தப்பி “என்றுமுள தென்றமிழ்” என்று கம்பர் பாடியவண்ணம் இன்றுவரை முந்துநிலை தாங்கி வந்திருக்கின்றது. இதனாலேயே அதன் சொற்கட்கெலலாம் இன்றும் வேர்காண இயல்கின்றது.

“செந்தமிழ்நகை சிவணிய நலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட. எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பணுவல்”

என்று தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரமுங் கூறுதல் காண்க.

ஆயிரம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட ஆங்கிலம், இன்று ஆங்கிலர்க்கும் விளங்குவதில்லை. ஈராயிரம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரிவர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா நார்”

என்றுங் குறளும், ஈராயிரத்தறுநூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட.

“எலலாச் சொலனும் பொருள்குறித் தனவே”

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவும், இன்றும் கலலாருட்பட எலலார்க்கும் பொருள் விளங்க நிற்கின்றன.

தமிழ் வாழவேண்டுமெனில், இந் நிலைமையே இனிமும் தொடர்வ வேண்டும்.

தமிழியவபை யுணராத சில போலித் தமிழ்ப்புலவர், ஆராய்ச்சியின் பெயரால், கழி பொருள்போன்ற இழிவுமக்கையும் தொகுத்து நூலாககிக் காலத்தை விணாகக் கழிப்பர்.

“வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி யலர்கட் டாக வான”

என்று தொல்காப்பியம் (மர. 93) கூறுவதை நோக்குதல் வேண்டும்.

x. தமிழ் தூய மரபுமொழி

செம்மை போன்றே தூயமையும் தமிழின் இன்றியமையாப் பண்பாம்.

“எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே”

(நன். 388).

சிலர்,

“குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுவன் என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்
செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் தந்தை பென்றலும்
லெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்
குதிரையன் ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருள்நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்
எருமைபுள் ஆணினைக் கண்டி யென்றலும்
முடிய வந்த அவ்வழக் குணமையின்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே”

என்னும் தொல்காப்பிய மரபில் (69) நூற்பாவைப் பிறழவுணர்ந்து.

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவலகால வகையி னானே" (நன். 462)

என்று எல்லா ஆய்த்சொற்களையும் அமைப்பார். கடுவன், கோட்டான், தத்தை, பூசை, சேவல், ஏனம், கண்டி என்னும் எழு சொல்லுத் தூய தென்சொல் என்பதை அவர் அறிந்திலர்.

தமிழிலு ஏதேனும் ஒரு பொருள்பற்றி ஒரு புதுச்சொல் தோன்றின், அது தமிழ் மரபிற்கு ஒத்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

"மரபுநிலை திரியின் பிறிதுபிறி தாகும்" (தொல், சொல். மர. 82);

"நிலந்த நீர்வளி விசும்போ னடந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதளின்
இருதிணை ஐம்பால் இயலநெறி வழாஅமைத்
திரிவிவ சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்" (தொல், சொல். மர. 90).

xi. தமிழ் ஒப்புயர்வில்லாத் தனிமொழி

உலக முதன்மை, செம்மை, தூய்மை, தாய்மை, பகுத்தறி வடிப்படையிற் பொருள்களைப் பகுத்து மெய்ப்பொருளியலில் இலக்கணக் குறியீடுகள் கொள்மமை, செய்யுள் வடிவில் இலக்கியம் அமைந்தமை, பொருளிலக்கண முடைமை, இசை நாடகத்தொடு சேர்ந்து முழுமைப்பட்டமை, உலகில தலைசிறந்த இனனிசைக் கருவிகளைத் தோற்றி, நளிகடல் செவலும் நாவாய் புனைந்து நானிலஞ் சுற்றி வடவை கண்டு, எழுகோட பெயரால் எழுநாட்கிழமை வகுத்து ஏனைநாடெல்லாம் வழங்க வைத்து, முக்கரணமூங்க் கடந்த முதல்வனைக் கடவுள் என்னும் பெயரால் குறித்து, நாகரிகத்தினும் பண்பாட்டைச் சிறப்பாகப் போற்றி அறம் பொருளின்பம் வீடெனும் நறப்பொருட் பேறறை வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாக் கிய மக்கள் மொழியாயிருத்தல் முதலிய சிறப்புகளால், தமிழை ஈடிணையில் லாத் தனிமொழியெனல் உண்மை நன்றிசியென்று உயர்வுநன்றிசியன்று. தமிழ் என்னும் பெயரும் அதன் தனிச்சிறப்புப் பற்றியதே. தமிழ் = தனி, 'ழ' ஈறு.

"ஒங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவினங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் — ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்"

என்னும் பழம்பாட்டையுள் காண்க.

3. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் மூலவாய்கள் (Sources of the Tamil Etymological Dictionary)

i. சொல்லியல்

1. அகராதிகள்

இன்றுள்ள ஏறத்தாழ இருபது தமிழ் அகரமுதலிகளும், இச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் பயன்படுவது 'சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி'யே (Lexicon). அது பல்வேறு வகையில் குறைபாடுள்ளதாயினும், மூலர்முதற் பதினைவர்வரை பல்வேறு தொகையினர் பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் அமர்ந்து, இருவகை வழக்கினின்றும் இருபத்தாறாண்டாக இடைவிடாது தொகுத்த பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்களும், அவற்றின் பெரும்பார் பொருள்களும், அவற்றிற்குரிய மேற்கோள்களும், அம்மேற்கோள்களின் இடங்களும், ஏறகெனவே குறிக்கப்பட்டிருப்பது, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிப் பணியாளராகிய எம்க்குக் காலவகையிலும் உழைப்புலகையிலும் மறக் கொணர் மாபெருதியமாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதிக்கு அடுத்தபடியாகப் பயன்படுவது, சாம்பலிவம் பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதலியாகும். மருத்துவத் துறையில் அது நல்கும் அறிவு, மதிப்பிடுத தரத்ததன்று. அடுத்தது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலியாகும்.

2. புதிய ஆராய்ச்சிக்கீ கட்டுரைகளும் நூல்களும்

இவை பல்துறைப்பட்டன. அவற்றுள், உரைவேந்தர் ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை எழுதிய 'சேரமன்னர் வரலாறு', பேரா. கோ. தங்கவேலனார் எழுதிய 'இந்திய-தமிழ்நில வரலாறுகள்', பேரா. ம. வி. இராசேந்திரனார் எழுதிய 'நம்நாட்டுப் பாம்புகள்', நுண் கலைச் செல்வர் அ. இராகவனார் எழுதிய 'கப்பற்கலை', 'நம்நாட்டு அணிகலன்கள்', தமிழறிஞர் மு. அருணாசலனார் 'எழுதிய 9 முதல் 16ஆம் நூற்றாண்டுவரைவுள்ள 'தமிழிலக்கிய வரலாறுகள்', திரு. பி. எல். சாமி எழுதிய 'சங்க இலக்கியத்தில் செடிகொடி விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் மணிகள், ஆடையணிகலன்கள்', சிற்பக் கலைமணி வை, கண்பதிச் கமமியர் (ஸ்தபதி) எழுதிய 'சிற்பச் செந்நூல்' என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன.

3. உலகவழக்குச் சொற்கள்

ii. சொற்பிறப்பியல்

௧. மொழிநூல்: கால்டுவெலார் 'திரவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் இலக்கணம்' (ஆங்கிலம்).

2. திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி: பரோ எமனோவர் (Burrow and Emeneau) தொகுத்த திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (ஆங்கிலம்).

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள்: Chambers's Etymological Dictionary of the English Language, Skeat's Etymological Dictionary of the English Language, Klein's Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language, Weekley's Etymological Dictionary of Modern English, The Oxford Dictionary of English Etymology ஆகியவை.

குறிப்பு: யாழ்ப்பாண ஞானப்பிரகாச அடிகளின் 'சொற்பிறப்பு-ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி' முதன்மடலத்தில் ஒரு சில பகுதிகளோடு நின்றுவிட்டமையாலும், அதிற் கையாளப்பட்ட நெறிமுறைகள் பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளமையாலும், அது 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி'க்குப் பயன்படவில்லை.

-ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் அயன்மொழிக் குரியனவாயினும், அதிற் கையாளப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகள், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் உதவின. இங்ஙனமே, யோசேப்பு ஆங்கக (Joseph Angus) எழுதின 'Hand-book of the English Tongue', ரிச்சர்டு மாரிக (Richard Morris) எழுதின 'Historical Outlines of English Accidence' முதலிய ஆங்கில இலக்கண நூல்களும் ஓரளவு பயன்பட்டன. பரோ எமனோவர் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் (1961) திரவிட மொழிகன்பற்றியதேனும், 4572 சொற்களே கொண்டள்ளமையாலும், வேருத் திரிஷுக் காட்டாது பெரும்பாலும் ஒப்பியல் அகரமுதலியாகவே (Comparative Dictionary) இருப்பதனாலும், பல சொற்க்கு -இனச்சொல் (cognates) காட்டற்கன்றி வேறெதற்கும் பயன்படவில்லை.

ஒரு சில கூட்டுச்சொற்களைத் தவறாகவும் அவ்வகரமுதலி பிரித்துள்ளது.

எ-டு: தகப்பன் - தகு + அப்பன்.

தம் + அப்பன் - தம்பன் -> தகப்பன் என்பதே உண்மையான வரலாறு.

அகத்தியம் என்பதுபோன்ற தமிழுக்கு இன்றியமையாத சொல்லாயின், தமிழ்ச் சொன் மடலத்திலேயே இடம்பெறும். இது விலக்கென அறிக.

எழுத்துப் பெயர்ப்பு

தமிழொலியை ஒட்டியே எழுத்துப்பெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது.

எ-டு: சங்கு - śaṅgu,பாம்பு - pāmbu.

3. சொல்

சொற்களெல்லாம் திருத்திய வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: திருத்தா வடிவம்	திருத்திய வடிவம்
அரிவாள் மணைப்பூண்டு	அரிவாள் முனைப்பூண்டு
சாயங்காலம்	சாயங்காலம்
மணத்தக்காளி	மணித்தக்காளி
வெட்டரிவாள்	வெட்டறுவாள்

இதுவரை பிற அகரமுதலிகளில் இடம் பெறாத பல உலகவழக்குச் சொற்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எ-டு: அரணை (எகிர்), அரைத்தவளை, அறுவாள், ஒடியலு, கவைமகள், காம்பு-தல, குட்டி, சூவை, தக்கட்டி, நக்களி-த்தல, நீர்தளிப்பாட்டி, நணையாநரி, பொண்டான், மோள், வெங்கழி.

நா. சுதிரைவேற்பிள்ளை அகரமுதலியிலுள்ள ஆகணை கைக்கிளை (சாதாரண காந்தாரம்), ஆகணதாரம் (கைகிழி நிஷாதம்) என்னுஞ் சொற்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதியில் இடம்பெறவில்லை.

முதல் எண் மடலங்களிலும் விடுபட்டுப்போன சொற்களெல்லாம் ஒன்பதாம் மடலத்தில் இடம்பெறும்.

4. பொருள்

எத்துறையிலும், பிற்கால வினைகள் பேரறிஞரார் செய்யப்பட்டின், முற்கால வினைகளினுஞ் சிறந்தனவாகவே விரிக்கும். இப் பொது வியற்கைப்படி அகரமுதலிகளும், பிற காலத்தன முற்காலத்தனவற்றினும் பொருள்களை மிகுதியாகவும் சிறப்பாகவும் விளக்கிக் காட்டும். இதனால் முற்காலத்தனவற்றிற்கு ஓர் இழுகுமியல்லை.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி (Lexicon) அதற்கு முந்தைய சொற்களஞ்சியங்களினும் அகரமுதலிகளினும் மிக விரிவானதெனறு காட்டுதற்கு, அதன் பதிப்பாசிரியர், நாரம், வரி என்னும் இரு சொற்பொருள்களை, திவாகரம், பிங்கலநதை, நிகண்டு, சூடாமணி, அகராதி நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரம், பலபொருட் சூளாமணி, பொதுகை நிகண்டு, அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, நாமதிப் நிகண்டு, வேதகிரியார் நிகண்டு, நர்நார்த்த தீபிகை என்னுஞ் சொற்களஞ்சியங்களினின்றும், அகராதி மோனைக் ககராதி யெதுகை, சதுரகராதி, பெபிரியசு (Fabricius) அகராதி, இராட்டிலர் (Rottler) அகராதி, யாழ்ப்பாண அகராதி, ஒருசொற் பலபொருள் விளக்கம், போப்பு (Pope) செறவடகை (Compendious) தமிழாங்கில (Tamil-English) அகராதி, வின்கிலோ (Winslow) அகராதி, ஓர் இலக்கியத் (Classical) தமிழாங்கில (Tamil and English) அகராதி, தமிழ்ப் பையடக்க (pocket) அகராதி, தரங்கம்பாடி (Tranquebar) அகராதி, நா. சுதிரைவேற்பிள்ளை அகராதி, சங்க அகராதி, இலக்கியச் சொல்லகராதி, தமிழகராதி (Tamil Lexicon) என்னும் அகரமுதலிகளினின்றும், காலவரிசைப்படி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியிலும் 'வரி' என்னுஞ் சொலவிறதரிய பொருள்களுள் வள்ளலு, வணகோடு செற்று என்பன விடப்பட்டுள்ளன.

செத்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதவியிற் பொருள்பற்றி யேற்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் பின்வருமாறு பலவகைப்படும் :

க. மூன் குறிக்கப்படாத பொருள்(கள்) குறிக்கப்படுதல்.

- எ-டு : சுவரொட்டி. 1. எறிந்தரீற் சுவரிற் சில நொடி நேரம் ஒட்டிக்கொள்ளும் ஒரு வகைப் புறா.
2. சுவரில் ஒட்டும் விளம்பரத் தாள் (wall-poster).

உ. தவறான பொருள் திருத்தப்படுதல்.

எ-டு :

சொல்	தவற்றுப்பொருள்	திருத்தப்பொருள்
குறவை	வரால்	வரால் வடிவான சிறுமீன்
கேருதல்	கோழி கத்துதல்	கோழி முட்டையிடக் கத்துதல்.
கசகரணம்போடுதல்	யாணை காதாட்டுதல்	யாணை மல்லாப்பாண்டி யடித்தல்.
அணைமறிப்பாப்பு	பாட்டின் ஈற்றினின்ற சொல் இடையிலும் முதலிலுஞ் சென்று பொருள் கொள்ளப்படும் முறை.	நாலாமடி முதலடியாகவும், - மூன்றாமடி இரண்டாமடியாகவும், இரண்டாமடி மூன்றாமடியாகவும், முதலாமடி நாலாமடியாகவும், இங்ஙனம் பாட்டின் அடிகள் தலைமீறாக மாறிப் பொருள் கொள்ளப்படுதல்.

ஊ. பொருள்களெல்லாம் இயற்கையொட்டிய ஏரண முறைப்படி குறிக்கப்படுதல்.

பள்ளி என்னுஞ் சொல்லின் முதற்பொருள் 'படுக்கை', இறுதிப்பொருள் 'இடம்'. தொல்காப்பியத்திற் பள்ளியென்னுஞ் சொல் இடப்பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளமையால் அதுவே முதற்பொருளென்று கொண்டனர் சென்னை யகராதி தொகுத்தோர். இது சொல்லாராய்ச்சி யின்மையால் நேர்ந்த விளைவு.

ஈ. பொருள்களெல்லாம் தமிழ்ச்சொல்லாலேயே குறிக்கப்படுதல்.

தமிழ்ச்சொல், வழக்கற்றதாயின், வழக்கிலுள்ள நேர் அயற்சொல் அடுத்துப் பிறைக் கோட்டுள் (bracket) குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஐ. இனப்பொருட் பெயர்களும் வகைப்பொருட் பெயர்களும் ஒருங்கே குறிக்கப்படுதல்.

எல்லாச் சொற்களும் முதலெழுத்தின் நெடுங்களைக்கு வரிசைப்படி அமைக்கப்பட்டிருப்பினும், பிறந்தையின் (genus) இனங்களும் (species), இனத்தின் வகைகளும் (varieties), இவை போன்ற பிறபொருட் பிரிவுகளும் கிளைகளும் வேறுபாடுகளும் பகுப்புகளும், அவ்வவற்றின் பொதுப்பொருள் அல்லது தலைமைப் பொருளின் கீழேயே ஒருங்கே ஏதேனும் ஒரு வரிசையாகக் குறிக்கப்பட்டுப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன அவ்வலது விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அவரை என்னுஞ் சொல்லுள் கீழ், ஆட்டுக்கொம்பவரை, ஆரால்மீன்வரை, ஆணைக்கா தவரை முதலிய வகைப்பெயர்களும்; கொத்தவரை, சுடலையவரை, தம்பட்டவரை முதலிய இனப்பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வமைப்பு, ஒரு பொருளின் வகைகளையெல்லாம் ஒருங்கே எளிதாய்க் கண்டு கொள்வதற்கு ஏற்றதாகும். அவலாக்கால், ஒன்றன் வகைகளையெல்லாம் அறிதற்கு எவ்வாறு மடலங்களை யும் புரட்டவேண்டியிருக்கும். இது எளிதில் ஆட்குதன்று.

இம் முறை ஏற்கெனவே **வின்சீலோ** தமிழ்-ஆங்கிலம்-தமிழ் 'அகரமுதலியிற் கையாளப் பட்டது. ஆயினும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி அதைப் பின்பற்ற வில்லை.

ஒரு பொருளின் வகைகளை யெல்லாம் ஒரிடத்திற் குறித்துப் பொருள் கூறியிருப்பினும், அகரமுதலியின் பயன்பாட்டைப் பெருக்குதற்பொருட்டு, அவ் வகைகள் வண்ணமாலை வரிசைப்படி ஆங்காங்கே தனித்தனியாகவும் குறிக்கப்பட்டு அவற்றின் பொதுப்பொருட்டு மூட்டெறியப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, அவரை என்னும் உருப்படியில் அதன் வகைகளெல்லாம் ஒருங்கே கூறப்பட்டு, அவற்றுள் ஒன்றான ஆட்டுக்கொம்பவரை என்பது, வண்ணமாலை வரிசைப்படி அதற்குரிய இடத்திலும் குறிக்கப்பட்டு, அவரை பார்க்க என்று மூட்டெறியப்பட்டுள்ளமையும் காண்க.

v. மூலம்

தென்சொல்லெல்லாம் தென்சொல்லென்றே இவ் வகரமுதலியிற் காட்டப் பட்டுள்ளன. இதுவரை வடசொல்லென்று மயங்கியலையெல்லாம், வேருத திரிவும் வரலாற்றும் காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகில் முதன்முறையாக வரலாற்றடிப்படைவிலும் மொழிநூ லடிப்படைவிலும் வெளிவரும் அகரமுதலி இதுவே. தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு மூலமுமாத லால், இனச்சொற்கள் (cognates) திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் ஆரிய மொழிகளிலிருந்தும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தென்சொல்லை வடசொல்லென்று காட்டுதற்குக் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டுக்கதை களும், அறிவியல்முறையில் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, உருத்திராக்கம் என்னும் சொல்லைக் காண்க.

தென்சொல் திரிந்து வடசொல்லாவதற்கும், அதன்பின் அதை வடசொல்லே யென்று வலித்தற்கும், அதை இயற்கைக்கு மாறாகப் பகுத்துப் பொருந்தப் பொய்த்தலாகவும் பொருந்தாப் பொய்த்தலாகவும் வேர்ப்பொருளை வேறுபடுத்திக் கூறற்கும், ஐஞ்சொற்களை இங்குக் காட்டுவோம்.

(1) இடைகழி

இடை + கழி - இடைகழி = வீட்டிடையிற் கழிந்து செல்லும் இடம்.
 இடைகழி → இடேழி → இரேழி → ரேழி.
 இடைகழி → டேகழி → தேகளி > ஊ. தேகலீ.

தேகலீதீபநியாயம் = இடைகழியில் வைத்த விளக்கு இரு புறமும் ஒளிவீசுவது போல, ஒரு பொருள் இடையில் நின்று ஈரிடத்தும் பயின்றுவரும் நெறி.

(2) உவணம்

'உ' உயரத்தைக் குறிக்குரு கூட்டெழுத்து. உகப்பு (உயர்வு), உச்சி, உத்தரம், உம்பர் (மேல்), மேலுலகம், தேவர்), உயர், ஊர்தல் (ஏறுதல்), உறி, உன்னு முதலிய சொற்களை நோக்குக.

உம் → உவ → உவண் = மேலிடம். உவண் → உவணை = தேவருலகம். உவண் → உவணம் = உயர்ச்சி, உயரப் பறக்கும் பருந்து, கலுழன், கருடன், கழுகு. 'உயரவுயரப் புறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா? (சுருடனாகுமா?)' என்பது பழமொழி. உவணம் → உவணன் = கருடன் (திவா.)

உவணம் → சுவணம் = கருடன், கழுகு. உ → சு.

ஒ.தேச : உலவு → கலவு, உருள் → சுருள், உழல் → கழல், உதை → கதை (உதைக்குங்கதவை).

சுவணம் > Skt. ஸுபர்ண.

வடசொல் வடிவிற்கு வடமொழியாளர் கூறும் பொருட்கரணியம்:- ஸு = நலவு, அழகிய. பர்ண = இலைபோன்ற சிறகு. ஸுபர்ண = அழகிய சிறகுடைய பறவை, கருடன், கழுஞ்சூ.

(3) ஈசுவந்த

செம் → செல் + அநதி → செல்வந்தி = செல்வான மாலை, அவ வேளையில் மலரும் பூ. செல்வந்தி → செவந்தி.

க. செவந்தி; தெ. செமந்தி → சாமந்தி → ஜாமந்தி. செவந்தி > வ. சேவந்தி.

(4) பள்ளி

பள் → பள்ளம். பள் → பள்ளை = குள்ளம். பள்ளையன் = குள்ளன். பள்ளையாடு = குள்ளமான ஆட்டுவகை. பள்ளையம் = தட்டையான உண்கலம். பள் → பள்ளி = நிற்பதினும் இருப்பதினும் தாழ்மட்டமான படுக்கைநிலை, படுக்கை, படுக்கைவிரிப்பு, படுக்கும் இடம், படுக்கும் அறை, அறை, படுக்கும் வீடு, வீடு, தேயலவீடாகிய கோயில, தெய்வத் தன்மையுள்ள துறவியர் மடம், பலவீடுகள் சேர்ந்த ஊர், கோயிலுள்ள ஊர், மடத்தில் அல்லது கோயிலில் நடைபெறும் கல்விசாலை

க. பள்ளி > வ. பலல் = சிற்றூர், காடுவாழ் குலத்தார் குடியிருப்பு, கடிசை, வீடு.

வடமொழியில் இச் சொல்லிற்கு வேரிலலை. 'பலல்' என்பதில் 'பல' என்னும் முன்னசையைப் பிரித்து, செவ (to go) என்று பொருள் கூறுவர்.

(5) வடவை

வடவனல் = வடதிசை நெடுப்பு. ஒ.தேச. L. *aurora borealis* = northern light.

வடம் → வடந்தை = வடதிசையிலுள்ளது, வடகாற்று, வடவனல். வடம் → வடவை = வடவனல்.

ஊழியுறுதியில் உலகையழிப்பது வடவைத்தீ யென்று கருதினதினால், அதை 'உத்தர மடங்கல்' என்றனர் முன்னோர். உத்தரம் = வடக்கு. மடங்கல் = கூற்றுவுள்.

வடவை என்பது வடமொழியிலவடவா என்று திரியும். அவ் வடிவுச் சொல்லிற்கு அம் மொழியிற் பெண்குணை என்பது பொருள். அதனால் அச் சொல்லிற்குப் பெண்குணை வடிவான தீயென்று பொருள் கூறி, அதை வடசொல்லாகக் காட்டுவர். தென்சொல் வடிவிலின்று வேறுபடுத்தற்கு முகம், அக்கினி என்னும் சொற்களைச் சேர்த்து, வடவாமுக, வடவாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவர். இனி, வகரத்தைப் பகரமாக்கி படபா (baḍabā), படபாமுக, படபாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவர்.

இத்தகைய மாற்றங்களும் ஏமாற்றங்களும் வெள்ளிடைமலைபோல் வீளங்கினும், தமிழின் தொன்மை முன்மை தாய்மை தலைமைகளை அறியுமையால். மேலையரும் இன்றும் உண்மையறியாதவரா யிருக்கின்றனர்.

இவ் வகரமுதலியின் இறுதிமடலம் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பையல் பெற்றுமுறைகளை யெல்லாம் வீளங்கிக் காட்டுவது. அது தமிழின் தோற்ற வளர்ச்சி யாக்க முறைகளைத் தெரிவிப்பதுடன், இக்கால அறிவியற் கமியக் குறியீடுகளையெல்லாம் மொழிபெயர்த்தற் கேற்ற புதுச்சொற் புணையவும் துணைசெய்யும். ஆதலால், அது இவ் வகரமுதலிச் சிறப்பிற்கு முடிமணி போன்றதாம்.

5. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் அமைப்பொழுங்கு (The Arrangement and Order of the Tamil Etymological Dictionary)

முதன் மடலம்

முதற்பகுதி — அ
2ஆம் பகுதி — ஆ
3ஆம் பகுதி — இ, ஈ

4ஆம் பகுதி — உ, ஊ
5ஆம் பகுதி — எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ

2ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — க, கா
2ஆம் பகுதி — கி, கீ, கு, கூ

3ஆம் பகுதி — கெ, கே, கை, கொ,
கோ, கௌ

3ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ச, சா
2ஆம் பகுதி — சி, சீ, சு, சூ

3ஆம் பகுதி — செ, சே, சை, சொ, சோ,
சௌ, ஞ, ஞா, ஞி, ஞெ,
ஞே, ஞை, ஞொ

4ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — த, தா
2ஆம் பகுதி — தி, தீ, து, தூ

3ஆம் பகுதி — தெ, தே, தை, தொ,
தோ, தெள

5ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ந, நா
2ஆம் பகுதி — நி, நீ

3ஆம் பகுதி — நு, நூ, நெ, நே, நை,
நொ, நோ, நௌ

6ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ப, பா
2ஆம் பகுதி — பி, பீ, பு, பூ

3ஆம் பகுதி — பெ, பே, பை, பொ,
போ, பௌ

7ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ம, மா
2ஆம் பகுதி — மி, மீ, மு, மூ

3ஆம் பகுதி — மெ, மே, மை, மொ,
மோ, மௌ

8ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — வ, வா
2ஆம் பகுதி — வி, வீ

3ஆம் பகுதி — வெ, வே, வை, வெள

9ஆம் மடலம்

பிற்சேர்ப்பு (Supplement)

10ஆம் மடலம்

அயற்சொற்கள் (Non-Dravidian Foreign words)

முதற்பகுதி — இந்திய மொழிகள்
2ஆம் பகுதி — மேலை மொழிகள்

11ஆம் மடலம்

தமிழகரமுதலி வரலாறு (History of Tamil Lexicography)

12ஆம் மடலம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள்
(Principles of Tamil Etymology)

எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணை
(Transliteration Table)

1. உயிர் (Vowels)

அ — a	உ — u	ஐ — ai
ஆ — ā	ஊ — ū	ஓ — o
இ — i	எ — e	ஔ — ē
ஈ — ī	ஏ — ē	ஊ — au

2. ஆய்தம் (The soft guttural)

ஃ — ĥ

3. மெய் (Consonants)

க் — k	ண் — ṅ	ர் — r
,, (sing. ml. & fl.) — g	த் — t	ல் — l
ங் — ṅ	,, (sing. ml. & fl.) — d	வ் — v
ச் — ś	ந் — n	ழ் — ḷ
,, (d.) — cc	ப் — p	ன் — ṅ
ஞ் — ṅ	ம் — m	ற் — ṛ
ட் — ṭ	ய் — y	ன் — ṅ
,, (d.) — tt		

sing. — singular. ml. — medial. fl. — final. d. — double.

சொலவிடையிலும் கடையிலும் வரும் தனிச் சுருத்தை ஆய்தமபோல லொலிப்பது பிற்கால வழக்காகத் தோன்றுகின்றது.

றற என்னும் இரட்டை நகரம் [r] என்று வரிவடிவில் குறிக்கப்படும், ஒலிவடிவில் 'r' ஒத்தொலிக்கும்.

தமிழ் வல்லினமெய்கள் வடமொழி அல்லது ஆரிய வல்லினமெய்களினும் மெய்யை. ஆதலால், சொலவிடையிலும் கடையிலும் வரும் ஒற்றை வடமொழி (ஆரிய) வல்லின மெய்கள், ஒலிமுறைப்படி, தமிழில் இரட்டை வல்லினமெய்களாக எழுதப்படும்.

- எ-டு: வ. kṛka — த. காக்க
,, kṛpa — ,, பாப்ப
E. teak — தேக்கு
,, peking — பீக்ஷிங்
,, pope — போப்பு
,, paper — பேப்பர்

இவ் வியலபினாலேயே, தமிழில் மெல்லினமெய் யடுத்த வல்லினமெய் எடுப்பொலியாய் (voiced) ஒலிக்கும்.

- எ-டு: தெங்கு — teṅgu பந்து — paṅḍu
பஞ்சு — paṅṣu செம்பு — cembu

இவற்றை teṅku, paṅcu, paṅtu, cempu என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது தவறாம்.

nka, nca, pṛa, nta, paṅa—என்னும் இணைமெய்யொளிகள தமிழில் இல்லை.

டகரம் இயல்பாகவே தனித்த நிலையிலும் எடுப்பொலியாய் ஒலிக்கும். படம் என்னுஞ் சொல்லை paṭam என்றும், வண்டு என்னும் சொல்லை paṇḍu என்றும் எழுதுவது தவறாம்.

நகரம் னகரமெய் யடுத்து வரும்போது, candle என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிலுள்ள 'd' ஒத்தொலிக்கும்.

வினைச்சொற்களின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடு
(Table of Classification of Verbs according to their conjugation)

I. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை (Intransitive verb)

எண்	முதலிலை	இ. கா.	நி. கா.	ஏ. கா.
1.	அழு	அழுதான்	அழுகின்றான்	அழுவான்
2.	விழு	விழுந்தான்	விழுகின்றான்	விழுவான்
3.	நட	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
4.	சிரி	சிரித்தான்	சிரிக்கின்றான்	சிரிப்பான்
5.	ஒடு	ஒடினான்	ஒடுகின்றான்	ஒடுவான்
6.	ஆ.	ஆயினான் } ஆனான் }	ஆகின்றான்	ஆவான்
7.	ஆகு	ஆகினான்	ஆகுகின்றான்	ஆகுவான்
8.	போ	போயினான் } போனான் } போந்தான் }	போகின்றான்	போவான்
9.	போகு	போகினான்	போகுகின்றான்	போகுவான்
10.	போது	போதினான்	போதுகின்றான்	போதுவான்
11.	கோண்	கோணினான்	கோணுகின்றான்	கோணுவான்
12.	மாண்	மாண்டான்	மாண்கின்றான் } மாணுகின்றான் }	மாண்பான் } மாணுவான் }
13.	செல்	சென்றான்	செல்கின்றான் } செல்லுகின்றான் }	செலவான் } செல்லுவான் }
14.	நில்	நின்றான்	நிற்கின்றான்	நிற்பான்
15.	துள்	துள்ளினான்	துள்ளுகின்றான்	துள்ளுவான்
16.	மாள்	மாண்டான்	மாண்கின்றான் } மாளுகின்றான் }	மாள்வான் } மாளுவான் }
17.	நோ	நொந்தான்	நோகின்றான்	நோவான்
18.	வா	வந்தான்	வருகின்றான்	வருவான்
19.	சா	செத்தான் } (சத்தான்) }	சாகின்றான்	சாவான்
20.	படு	பட்டான்	படுகின்றான்	படுவான்
21.	புகு	புகுந்தான் } புக்கான் }	புகுகின்றான்	புகுவான்
22.	நகு	நகைத்தான் } நக்கான் }	நகுகின்றான்	நகுவான்

II. செயப்படுபொருள் குன்றாவினை (Transitive verb)

எண்	முதலியை	இ. கா.	நி. கா.	ஏ. கா.
1.	செய்	செய்தான்	செய்கின்றான்	செய்வான்
2.	அட	அறிந்தான்	அறிகின்றான்	அறிவான்
3.	அள	அளந்தான்	அளக்கின்றான்	அளப்பான்
4.	கொடு	கொடுத்தான்	கொடுக்கின்றான்	கொடுப்பான்
5.	வாங்கு	வாங்கினான்	வாங்குகின்றான்	வாங்குவான்
6.	அள்	அள்ளினான்	அள்கின்றான் அள்ளுகின்றான்	அளவான் அள்ளுவான்
7.	கொல்	கொன்றான்	கொல்கின்றான் கொல்லுகின்றான்	கொல்வான் கொல்லுவான்
8.	சொல்	சொல்லினான் சொன்னான் சொற்றான்	சொல்கின்றான் சொல்லுகின்றான்	சொல்வான் சொல்லுவான்
9.	கட	கற்றான்	கற்கின்றான்	கற்பான்
10.	ஆள்	ஆண்டான்	ஆள்கின்றான் ஆளுகின்றான்	ஆள்வான் ஆளுவான்
11.	கேள்	கேட்டான்	கேட்கின்றான்	கேட்பான்
12.	எண்	எண்ணினான்	எண்ணுகின்றான்	எண்ணுவான்
13.	உண்	உண்டான்	உண்கின்றான் உண்ணுகின்றான்	உண்டான் உண்ணுவான்
14.	தின்	தின்றான்	தின்கின்றான் திண்ணுகின்றான்	தின்பான் திண்ணுவான்
15.	தரு	தந்தான்	தருகின்றான்	தருவான்
16.	காண்	கண்டான்	காண்கின்றான் காணுகின்றான்	காண்பான் காணுவான்
17.	தொடு	தொட்டான்	தொடுகின்றான்	தொடுவான்
18.	விடு	விடுத்தான் விட்டான்	விடுக்கின்றான் விடுகின்றான்	விடுப்பான் விடுவான்
19.	போடு	போட்டான்	போடுகின்றான்	போடுவான்

III. பெரதுவினை

1.	திற	திறந்தது	திறக்கின்றது	திறக்கும் (செ. கு. வி.)
..	..	திறந்தான்	திறக்கின்றான்	திறப்பான் (செ. குன் நா. வி.)
2.	வெளு	வெளுத்தது	வெளுக்கின்றது	வெளுக்கும் (செ. கு. வி.)
..	..	வெளுத்தாள்	வெளுக்கின்றாள்	வெளுப்பான் (செ. குன் நா. வி.)

IV. பிறவினை (Causative verb)

1.	செய்-செய்வி	செய்வித்தான்	செய்விக்கின்றான்	செய்விப்பான்
2.	நட-நடத்து	நடத்தினான்	நடத்துகின்றான்	நடத்துவான்

உருப்படி அமைப்பொழுங்கு
(The Order in the Arrangement of an Article)

I. பெயர்ச்சொல் (Noun)

1. தலைப்புச்சொல் — The head word
2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு — The transliteration
3. இலக்கணச் சொல்வகை — The word-class
4. வேற்றுமைப்பாட்டுவகை — The Mode of Declension
 - (1) இயல்பு
எ-டு: மணி — மணியை, மலை — மலையை.
 - (2) சாரியைப் பேறு
எ-டு: மரம் — மரத்தை, அவை — அவற்றை.
 - (3) 4 ஆம் வே. சாரியைப் பேறும் ஏனை வே. இயல்பும்.
எ-டு: நாண் — நானுக்கு, நாணிற்று.
மாள் — மானுக்கு, மாணிற்று.
 - (4) 4 ஆம் வே. இயல்பும் சாரியைப் பேறும் ஏனை வே. இயல்பும்.
எ-டு: ஊர் — ஊர்க்கு, ஊருக்கு.
அவன் — அவற்கு, அவனுக்கு.
 - (5) சூற்றியலுகர டறமெய் யிரட்டல்
எ-டு: நாடு — நாட்டை, சினறு — சினற்றை.
 - (6) தனிக்குறிலடுத்த மெய்யீ நிரட்டல்
எ-டு: கண் — கண்ணை, சொல் — சொல்லை.
 - (7) அடி குறுகளும் மெய்யீ நிரட்டலும் 4ஆம் வேற்றுமைமீய் மெய்யீ நிரட்டாது சாரியைப் பேறும்.
எ-டு: நாம் — நம் — நம்மை — நமக்கு.
தான் — தன் — தன்னை — தனக்கு.

5. இயல்வரையறை [The Definition]

6. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]

- (1) தனிச்சொல் [Simple word]
- (2) கூட்டுச்சொல் [Compound word(s)]
- (3) கூட்டுத் திரிச்சொல் [Parasytheton(s)]
- (4) மரபுலழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
 - அ. தனிச்சொல் [Simple word]
 - ஆ. இணைமொழி [Words in Pairs]
 - இ. தொடர்மொழி [Phrase(s)]
 - ஈ. பழமொழி [Proverb(s)]

7. இனச்சொல் [The Cognates]

- (1) திரவிடம் [Dravidian]
- (2) ஆரியம் [Aryan]

8. இனமும் வகையும் [Species and Varieties]
9. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
10. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
11. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

II. வினைச்சொல் (Verb)

1. தலைப்புச்சொல் [The head word]
2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு [The transliteration]
3. சொல்வகை [The word-class]
4. புடைபெயர்ச்சி [The Mode of Conjugation]
5. இயல்வரையறை [The Definition]
6. பொருளும் விளக்கமேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]

- (1) தனிச்சொல் [Simple word]
- (2) கூட்டுச்சொல் [Compound word(s)]
- (3) கூட்டுத் திற்சொல் [Parasynthon(s)]
- (4) மரபுவழக்கு [Idiomatic Expression(s)]

- அ. தனிச்சொல் [Simple word]
- (அ) பெயரெச்சம் [Adjective]
 - (ஆ) வினையெச்சம் [Adverb]
 - (இ) வினைமுற்று [Finite verb]
 - (ஈ) தொழிற்பெயர் [Verbal noun]
 - (உ) வினையாலணையும் பெயர் [Participial noun]
 - (ஊ) தொழிலாகுபெயர்

- ஆ. இணைமொழி [Words in pairs]
- இ. தொடர்மொழி [Phrase(s)]
 - ஈ. பழமொழி [Proverb(s)]

7. இனச்சொல் [The Cognates]
 - (1) திரவிடம் [Dravidian]
 - (2) ஆரியம் [Aryan]
8. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
9. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
10. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

III. இடைச்சொல் (Indeclinables)

1. தலைப்புச்சொல் [The head word]
2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு [The transliteration]
3. சொல்வகை [The word-class]
4. இயல்வரையறை [The Definition]
5. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]
 - (1) தனிச்சொல் [Simple word]
 - (2) கூட்டுச்சொல் [Compound Word(s)]
6. மரபு வழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
 - (அ) தனிச் சொல் [Simple word]
 - (ஆ) இணைமொழி [Words in Pairs]
 - (இ) தொடர்மொழி [Phrase(s)]
 - (ஈ) பழமொழி [Proverb(s)]
7. இனச்சொல் [The Cognates]
 - (1) திரவிடம் [Dravidian]
 - (2) ஆரியம் [Aryan]
8. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]
9. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]
10. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

செந்தமிழ்ச் சொற்றிறப்பியல் பேரகரமுதலி அமைப்புத் திட்டம்

[Plan of the Tamil Etymological Dictionary]

உலகவழக்கு, இலக்கியவழக்கு என்னும் இருவகை வழக்கிலுமுள்ள எவ்வாற்தொழிலும், கலையும் அறிவியலும்பற்றிய எல்லாச் சொற்களும், இயன்றவரை இவ் வகரமுதலியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருமுகம், திருமந்திரவோலை, ஆவணம், கல்வெட்டு, நாட்குறிப்பு, பற்றுமுறி, எழுதப்பட்டனவும் எழுதப்படாதனவுமான நாட்டுப்புறப் பாடல, கதை, வீடுகதை, தனிப்பாடல் ஆகிய யாவும் இலக்கியத்துள் அடங்கும்.

பண்டைப் புலவர், அரசர், அமைச்சர், படைத்தலைவர், முனிவர் முதலிய பெருமக்கள் பெயர்களும், மதுரை திருவரங்கம் முதலிய சிறந்த நகரப் பெயர்களும், குமரீகுடமலை முதலிய மலைத்தொடர்ப் பெயர்களும், பறம்பு பழனி முதலிய குன்றப் பெயர்களும், பஹ்லுனி குமரீ முதலிய ஆற்றுப் பெயர்களும், பெயர்பெற்ற பறந்தலைப் பெயர்களும், இலக்கியப் புகழ்பெற்ற பிற இடப்பெயர்களும் இவ் வகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பொதுவாக, அரசர் பெயரெல்லாம் ஒருமையீற்றிலும், புலவர் பெயரெல்லாம் உயாவுப்பன்மை யீற்றிலும் குறிககப்பெற்றுள்ளன.

தனிச்சொல், கூட்டுச்சொல், தொடர்ச்சொல் ஆகிய மூவகைச் சொற்களும், நெடுங் கணக்கு என்னும் வண்ணமாலை (Alphabetical) யொழுங்குப்படி உயிர், ஆய்தம், மெய், உயிர்மெய் என்ற வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மெய்யொடு உயிர் கூடிய உயிர்மெய் தொன்றுதலால், ஒவ்வொரு மெய்யும் அதன் உயிர்மெய்க்கு முன்னரே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்தமும் மெய்யும் தமிழிற் சொன்முதல் வாராமையால், அவற்றின் வரிசையிடம் சொல்லிடை கடையே பற்றியது என்பது சொல்லாமலே அறியப்படும்.

இனி, ஆய்தமும் வலலினை மெய்யும் புணர்ச்சியிறாக வன்றி இயல்பிறாக வீராா என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

தமிழின் சொலவளத்தை உலங்கற்குக் காடாற்பொருட்டும், தனித்தமிழிற் பேசவும் எழுதவும் விரும்புவார்க்குப் பயன்படற்பொருட்டும், தமிழ்ச்சொற்களும் அயற்சொற்களும் முதன்முறையாக இவ் வகரமுதலியிற் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச்சொற்கள் முதல் ஒன்பது மடலமாகவும், அயற்சொற்கள் தனியாகப் பத்தாம் மடலமாகவும் வெளியிடப்படவுள்ளன.

ஏதேனும் ஓர் அயற்சொல் தமிழ்ச்சொற் றொகுதியில் இடம்பெறாமாயின் அதற்கொரு சிறப்புக் கரணியம் (காரணம்) இருக்கவேண்டுமென்பது, சொல்லாமலே சொலவைப் பார்த்தவுடன் விளங்கும்.

எ-டு: ஆகத்தியன், சாமிநாதையர், கால்டுவெல், போப்பு, சீவகசிந்தாமணி, பேருமந்தரபுராணம்.

தமிழ்ச்சொற்றொகுதியில் அயற்சொற்கள் வருமிடமெல்லாம், அவை அயற்சொல் லென்பது மொழிப்பெயருடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உருப்படிகளின் (Articles) தலைப்புச் சொற்களெல்லாம், மொழிவாரியாக, உயிர், ஆய்தம், மெய்வரிசைப்பட்ட உயிர்மெய் என்னும் முறையில் தனித்தனி வண்ணமாலை வரிசையில் (Alphabetical order) அமைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆகவே, தமிழ்ச்சொற்கள் போன்றே, அயற்சொற்களும் வெவ்வேறு வண்ண மாலை வரிசையில் அமைந்திருக்கும்.

இருபிறப்பிகளான (Hybrids) கூட்டுச்சொற்களெல்லாம், நிலைச்சொல்லின் மொழிப் படி, தமிழ்ச்சொற் தொகுதியிலோ அயற்சொற் தொகுதியிலோ சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். வருஞ்சொல்லின் மொழியும் அவ்வவ்விடத்திலேயே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தமிழ்ச்சொல்லென்றோ அயற்சொல்லென்றோ திட்டமாகத் தெரியாத ஐயுறவுச் சொற்களெல்லாம், அயற்சொள் மடல இறுதியில் தனிப்பகுதியாகக் குறிக்கப்படும்.

பொருளால் ஆரியமும் சொல்லால் தமிழுமான பொருட்டொகைப் பெயர்கள் தமிழ்ச் சொற் தொகுதியிலும் குறிக்கப்படும், ஆயின், தொகையறுப்புகள் வடசொற் தொகுதியில் மட்டும் கூறப்படும்.

எ-டு: நான்மறை = ஆரிய மறைநூல் நான்கு,

சதுர்வேதம் = இருக்கு, எகர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் ஆரிய நாலவேதம்.

சில பொருட்டொகைகள் இருமொழியிலும் வழங்கிலும், தொகையறுப்புகள் தமிழில் மட்டும் கூறப்படும்.

எ-டு: ஐம்பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புல வறுப்புகள்.

பஞ்சேந்திரியம் - ஐம்பொறி

உருப்படிக் அமைப்பொழுங்கு (Order in the arrangement of an article)

உருப்படிகள், மொத்தத்தில்,

(1) தலைப்புச்சொல்	— Head word
(2) எழுத்துப்பெயர்ப்பு	— Transliteration
(3) இலக்கணச் சொல்லகை	— Word-class
(4) புடைபெயர்ச்சி	— Conjugation
(5) இயல்வரையறை	— Definition
(6) பொருட்பாடு	— Meanings in Tamil and in English
(7) மேற்கோள்	— Quotation
(8) மரபுலழக்கு	— Idioms
(8) இனச்சொல்	— Cognates
(10) இனமும் வகையும்	— Species and Varieties
(11) மூலமும் வரலாறும்	— Origin and Derivation
(12) பிழைநிடுத்தம்	— Correction of Errors
(13) சிறப்புக் குறிப்பு	— Special Remarks

என்னும் பதின்மூன்று உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை யெல்லாவற்றையும் எல்லா வுருப்படிகளும் பெறா. பலவற்றில் ஒன்றும் பலவும் குறைந்திருக்கும்.

புடைபெயர்ச்சி என்பது வினைக்கும், இனமும் வகையும் என்பது பெயருக்குமே, தனிச் சிறப்பாக வரியளவாகும்.

1. தலைப்புச்சொல்

(i) தமிழ்ச்சொல்

வழாநிலையும் வழுவமைதியுமான பெயர் வினை யிடை யென்னும் இலக்கணவகைச் செந்தமிழ்ச்சொற்களே, இவ் வகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்ப (இப்போது), சாவல் (சேவல்), பெட்டை (பெட்டை), ரெண்டு (இரண்டு). வேங்கு (வாங்கு) என்பன போன்ற வழமூச் சொற்களும், கொச்சைவழகமும் இதில விவககப்படடுள்ளன. ஆச்சு, கண்ணாலம் என்பன போன்ற கொச்சைவடிவுகள் செந்தமிழ் உரைநடைக்கு ஏவாவேனும்க் சில தனிப்பாடல்களிலும், பறுவல்களிலும் வந்துள்ளனமபற்றி, இதில இடமபெற்றுள்ளன.

போலி, இலக்கணப்போலி, மரூஉ, குறுக்கம் முதலிய திரிபுவகைகள், நலலிசைப் புலவராலும் இலக்கண நூலாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டனவாயின், செந்தமிழின் பாற்படும்.

சொற்கள், தனிநிலையும் தொடர்நிலையுமபற்றி, (1) தனிச்சொல், (2) கூட்டுச் சொல், (3) தொடர்ச்சொல் என மூவகைப்படும்.

தனிச்சொல், (1) பகாச்சொல், (2) பகுசொல் என இருவகைப்படும்.

எ-டு: பகாச்சொல் — அ, கிண் (ஒலிக்குறிப்பு), வா, வென.

பகுசொல் — அன் (ஆ. பா. ஈறு), அந்த, மகன், கவனி, கழகம், ஆன்றோர்.

தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திரவிட மொழிகளினின்று வந்து தமிழில் வழங்கும் திசைச்சொற்கள், தமிழ்ச்சொற்கள்போன்றே தனிச்சொற்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: சமாளிக (க.) — து. சமாளி.

இவ்விரு வழிச்சொற்களின் கொச்சைவடிவங்களைவலாம் விவக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: திருந்திய வடிவம்

கொச்சை வடிவம்

அவர்கள்

அவங்க, அவக, அவு, அவிக

சேவல்

சாவல்

பெட்டைச்சி

பொட்டச்சி

வாங்கு

வேங்கு

திருந்திய வடிவுள்ள எவலாத் தனிச்சொற்களும் மொழியுறுப்பாதவின், இலக்கண நூல்களில் அவையல்லெனியென விவக்கப்பட்ட அமங்கலச் சொற்களும் இடக்காச் சொற்களும், எல்லா அகரமுதலிகளிலும் இடம்பெறும். ஆயினும், இடக்கரான வசவுச் சொற்களும் தொடர்ச்சொற்களும் இடம்பெறா.

விவக்கப்பட்ட சொற்களுட் சில, அவற்றின் வழநிலையைக் காட்டுதற்பொருட்டு, எடுத்துச் சொல்லியே விவக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: கழியம் — கசியம், சுய்யம் என்பன கொச்சை.

தவளை — தவக்களை என்பது மகாச்சை.

புதலவர் — மகன்கள் என்பது கொச்சை; ஆண் மக்கள் என்று சொல்லலாம்.

புதலவியர் — மகன்கள் என்பது கொச்சை; பெண்மக்கள் என்று சொல்லலாம்.

கூட்டுச்சொல்¹

இருசொற் புணர்ப்பான கூட்டுச்சொல் பின்வருமாறு என்வகைப்படும் :

- எ-டு : (1) பெயரும் பெயரும் — கல்விச்சாலை, போக்குவரத்து
 (2) வினையும் பெயரும் — அணிகலம், செய்வினை
 (3) அடையும் பெயரும் — நன்செய், பெருந்திணை
 (4) பெயரும் வினையும் — கண்ணோடு, குலைவெடி
 (5) வினையும் வினையும் — எழுந்திரு, கண்டுபிடி
 (6) அடையும் வினையும் — உட்கொள், முன்னேறு
 (7) இரட்டைக் கிளவி — அருவரு, சலசல
 (8) இணைச்சொல் — காய்கறி, சின்னபின்னம்

தொடர்ச்சொல் : மூச்சொற்றொடரும் மேற்பட்ட சொற்றொடரும் தொடர்ச்சொல்லாகும்.

எ-டு : செங்கால்நாரை, அடித்துப்பிடுங்கும் சுத்தியல், அடையடுத்த ஆடுபெயர், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.

தலைப்புச்சொல் பெரும்பான்மை தனிச்சொல்லாயும், சிறுபான்மை கூட்டுச்சொல்லாயும், மிகச் சிறுபான்மை தொடர்ச்சொல்லாய் மிடுக்கும்.

இனி, ஒருபொருட்டுச்சொல், பலபொருட்டுச்சொல் எனவும் தலைப்புச்சொல் இருவகைப்படும். பலபொருட்டுச்சொல் மீண்டும், ஒருவேர்ப் பலபொருட்டுச்சொல், பலவேர்ப் பலபொருட்டுச்சொல் என இருவகைப்படும்.

கால் என்னும் சொல், காங்குவது அல்லது நீண்டது என்னும் அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்டு தூண், அடி, காற்பங்கு, கட்டம், ஒடுநீர்நிலை, காற்று, காலம், தோட்டம், வானம் (கடைகால்), முகவைக்கலம், கொடிவழி முதலிய பல பொருள்களைக் குறிப்பதனால், ஒருவேர்ப் பலபொருட்டுச்சொல்லாகும்.

¹கூட்டுச்சொல் (பாலாணர் தந்திருந்த மற்றொரு பட்டியல்)

கூட்டுச்சொல் (Compound word)

இருசொற் புணர்ப்பான கூட்டுச்சொல் பின்வருமாறு எழுவகையில் நிகழும்.

- க. இருபெயரொட்டு எ-டு : ஆசிரியப்பா, காரிப்புள், பள்ளிக்கூடம்.
 உ. அடையடுத்த சொல் எ-டு : பொற்கொல்லன், வெற்றிலை,
 ச. வினைமுதல்வினை எ-டு : பொழுதடைவு, வாய்று.
 ஈ. தொகைச்சொல் எ-டு : அறிமுகம், செந்தாமரை.
 ஞ. எச்சத்தொடர் எ-டு : பெயரெச்சத் தொடர் — இறந்தகாலம் (தெரிநிலை), பெரியப்பன் (குறிப்பு).
 வினையெச்சத் தொடர் — அட்டிப்பேறு (தெரிநிலை), இன்றியமைவாமை (குறிப்பு).

ஊ. மரபிணைமொழி

- எ-டு : எதிர்பொருள் மரபிணைமொழி — ஒற்றிழிவு.
 இனப்பொருள் மரபிணைமொழி — காய்கறி, தாய்த்தை.
 மீமிசைப்பொருள் மரபிணைமொழி — சீர்சிறப்பு, பொன்முடி.

ஊ. அடுக்குத்தொடர்

எ-டு : படிப்படி, மேன்மேல், மினுக்குமினுக்கு.

இடைச்சொற்றொடரும் உரிச்சொற்றொடரும் முற்கூறியவற்றின் அடிகளும்.

மணி என்னும் சொல், முன் என்னும் வேரிற் பிறந்து சிறியதைக் குறிப்பதும், மன் என்னும் வேரிற் பிறந்து வட்டமானதையும் உருண்டையானதையும் குறிப்பதும், மண்ணு என்னும் மூலத்திற் பிறந்து ஒளியுள்ளதைக் குறிப்பதும், மல என்னும் வேரிற் பிறந்து கரியதைக் குறிப்பதும் ஆன பல்வேர்ப் பலபொருட் சொல்லாகும்.

பலபொரு ளொருசொல் என்னும் பல்பொருள், மூலம் வேறுபட்ட பொருள்தொறும் வேறு சொல்லாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப் பொருள்களின் கால அலகு ஏரண முறைப்படி, அவற்றின் சொற்கள் எண்ணிடப்பட்டுள்ளன.

மணி ¹ = சிறியது	எ-டு: மணிக்காடை, மணிக் குடல்.
மணி ² = வட்டமானது	எ-டு: மணியோசை, நாழ்மணி.
உருண்டது, குண்டு	எ-டு: மணிவலை, குன்றிமணி.
உருண்டுதிரண்டது	எ-டு: நென்மணி, மணிச்சம்பா.
மணி ³ = கரியது	எ-டு: மணிமிடற்றோள்.
நீலமானது	எ-டு: மணிவண்ணன், மணிமலர்.
மணி ⁴ = ஒளிபெறக் கழுவினது	எ-டு: மணிமாலை.
அழகானது	எ-டு: மணிவாசல்.

வினைச்சொற்க ளெல்லாம் ஏவலொருமை வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தல் (த்தல்) ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் வடிவிற்கு குறிப்பது, இலக்கண அறிவில்லாதவர்க்குச் சற்று மயக்கந்தர இடமாயிருத்தலால், அவை, இடைவைப்புக் குறியிட்டுப் பிரி-தல்(-த்தல்) எனப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில வினைமுதனிலைகளின் இயல்பான மெய்யீற்று வடிவம், முக்காலப் புடை பெயர்ச்சியிலும் வழக்கற்று, உகரமேற்ற வடிவிலேயே வழங்குகின்றது. அதுவுங் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

எ-டு: வழக்கற்றது	வழக்குற்றது
அள்	அள்ளு
என்	எண்ணு

தலைப்புச்சொல்லின்கீழ், அதனொடு தொடர்புள்ள கூட்டுச்சொல்லுக்கும், கூட்டுத் திரிசொல்லுக்கும், தொடர்ச்சொல்லுக்கும், திரிசொல்லுக்கும், பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே,

ஓர் உறுப்பின் பெயரின்கீழ், அதன் வினைகளெல்லாம் வண்ணமாலை வரிசையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைப்புச் சொல்லெல்லாம் 12 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும், அதன் கீழ்ப்பட்ட சார்புச் சொல்லெல்லாம் 10 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: தலைப்புச்சொல்	— குடை
கூட்டுச்சொல்	— கடைக்கண்
கூட்டுத் திரிசொல்	— கடைக்கணித்தல்
தொடர்ச்சொல்	— கடைக்கண் சாத்துதல்
திரிசொல்	— கடைசி

தலைப்புச்சொல் — கண்

கண் கசங்குதல்
கண் கலங்குதல்
கண் சிவந்தல்
கண் சோர் தல்
கண் திறந்தல்
கண் துடித்தல்
கண் துடைத்தல்

இங்ஙனமே ஏனை வினைகளும்.

வினைச்சொலினின்றும் பலவீற்று வினைப்பெயர்கள் அமையுமேனும், சிறப்புப்பொருளுள்ளவையே இவ வகரமுதலியீற் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு 3 வினை வினைப்பெயர்கள்
நட நடக்கை, நடத்தை, நடப்பு, நடை.

கொச்சையும் வழவுமான கூட்டுச்சொற்களும் தொடர்ச்சொற்களும், அத்தகைய தனிச்சொல்போன்றே திருந்திய வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு :	கொச்சை	நிஞ்சுத்தம்
	பிடிச்சுராவி	பிடித்தராவி
	மணத்தக்காளி	மணித்தக்காளி
	வழுநிலை	வழகநிலை
	அரிவான் மணைப்பூண்டு	அரிவான் முனைப்பூண்டு
	வெட்டரிவான்	வெட்டறுவான்

வழுச்சொற்கள வழுவாய் இருப்பதொடு பொருளையும் மாற்றிவிடுகின்றன. ஆதலால், அவற்றை அறவே அகற்றுதல் வேண்டும்.

எ-டு :	வழுச்சொல்	வழுச்சொல்
	அருகணமை (மிக நெருக்கம்)	அருகாமை (நெருங்காமை)
	முடக்கொற்றான் (முடங்கொன்றான்)	முடக்கற்றான் (முடக்குஅற்றான்)

பெயர்ச்சொல் என்னும் சொல்லும், இதுபோன்ற பிறவும் பிற்கால இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றிருப்பினும், இருபிறப்பியும் (hybrid) இழிவழக்கும் (slang) வேண்டாதனவு மாதலால், எடுத்துக்காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழினின்ற வடமொழிக்குச் சென்று வடசொற் போன்றோ இருமொழிப் பொதுச் சொற்போன்றோ வழங்கும் நூற்றுக்கணக்கான சொற்களெனலாம், தமிழ்ச்சொடலென்று விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, அம்பலம், அரங்கம், உருத்திராக்கம், உருவம், உட்கம், ஐயன், கடுகு, குடி, குமரன், சங்கு, சமயம், சிவன், சுக்கு, தானம், தெய்வம், நகரம், நாடகம், நாழிகை, படி, பள்ளி, மந்திரம், மாலை, முகம், யாதிரை, வட்டம் என்னும் சொற்களைப் பார்த்து.

'கள்' என்னும் பன்மையீறு பெயர்ச்சொற்களோடு புணரும் புணர்ச்சி. இதுவரை எவ் விலகளை நூலிலுஞ் சொல்லப்படவில்லை. தமிழில் அஃறிணைப் பன்மையீறு இன்றியமையாததன்றாதலால், பண்டை யிலக்கியத்தி வெவ்வேறான பாயைகா லஃறிணைப் பெயரே பயின்று வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, இலக்கிய வாய்உகவும் 'கள்' என்னும் பன்மையீற்றுப் புணர்ச்சிநெறியை அறிதற்கெனவே.

மெய்விற்றுப் பெயர்களும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமலலாத பிறவுயிற்றுப் பெயர்களும, கன்னீற்றொடு புணரும் புணர்ச்சிபற்றிக்கருத்துவேறுபாடோ இடர்ப்பாடோ ஒன்றுமியலை. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீறு ஒன்றுபற்றியே, புலவரிடைக் கருத்துவேறுபாடு இடந்தவருகிறது. அதுவும் அண்மைவீற சிறு வலுத்துள்ளது.

வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர்கள், தத்த (கட்டு), தனத்த (கருத்து), தனத்த (குடாப்பு), தாத்த (பாட்டு), தானத்த (பாராட்டு) முதலியனலாகப் பலவேறு வண்ண வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும். அவற்றுள், தனத்த வாய்பாட்டுச் சொற்களான எழுத்து, உறுப்பு என்பன சிறந்த உரையாசிரியராலும் சிறந்த புலவராலும் வலிமிகுந்த கன்னீற்றொடு புணர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: யாப்பருங்கல விழிவுரையாளர் (விருத்தியுரைகாரர்),

‘இனி விசிற்திரக்கா என்பது.....அவ வெழுத்துக்களை ஒழுங்கும் கண்ணையும படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஒரடியாகவானும் ஒரு சீராகவானு முற்றுப்பெறப் பாடுவது’ (யாப். ஒழி. 2, உரை).

பரிமேலழகர்,

‘எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன’ (குறள. 1, உரை)

தச்சினார்க்கினியர்,

‘இனி எழுத்துக்களது பெயரும் முறையுத் தொகையும் இச் சூத்திரத்தாற் பெற்றாம்’ (தொல். எழுத்து. நூள். 1, உரை).

பேராசிரியர்,

‘எழுத்துக்க வியற்றப்பட்டு எழுத்ததிகாரத்தின் வேறுபட்ட தொகையும்’ (தொல். பொருள், செய. 2, உரை),

‘மாத்நிரை முதலியவற்றை உறுப்புக்களான இத்துணை மாத்திரை கொண்டது செய்யுளென்றானும்’ (தொல். பொருள். செய. 35, உரை).

சிவஞானமுனிவர்,

‘அகரம் உயிரெழுத்துக்களிலும் கலந்து நிற்குமாறு அறிக’ (நன். எழுத்து. 18, விளக்கம்).

இங்ஙனம் வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர்ச்சொற்களுள் ஒரு வடிவப் புணர்ச்சியைக் கண்டமட்டில், ஏனை வடிவப் புணர்ச்சிகட்கும் இதுவே நெறியென்று கருதி, வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல எல்லாம் வலிமிக்கே கன்னீற்றொடு புணருமென்று ஒரு நெறியீட்டிட்டு, அதனைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர் பெரும்பால் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

ஆயின், இன்று, ஒருசார் பெரும்புலவரும் பொருள்மயக்கமும் இன்னாலொலியும் கரணியமாகக் காட்டி, வலிமிகு புணர்ச்சியைக் கண்டித்து இயலப்புணர்ச்சியையே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

நீட்டுகள் என்னும் இயலப்புணர்ச்சியும். நீட்டோலைகள் என்றும் நீட்டித்தரும் கள் என்றும் பொருள்படுமாதலால், பொருள்மயக்கம் என்பது சிறந்த கரணியமாகாது. ஆயின், இன்னாலொலி யென்னும் கரணியம் ஏற்கத் தக்கதே. ஆதலால், பெரும்புலவரான முன்னோரையும் பின்னோரையும் ஒருங்கே தழுவி, இருசாரார்க்கும் பொதுவான உறழ்வுப் புணர்ச்சியை நெறியிடுவது சாலத் தகுந்ததாம்.

‘வன்றொடர்க் குற்றுக் ரப்பெயர் பண்மைக் கள்ளொடு புணரின் வண்மையோ டுறழும்’

என்பது உரைநூற்பா. இங்ஙனம் பல உறழ்வுப் புணர்ச்சிகள் தொல்காப்பியத்திலும் நன்னூலிலும் குறிக்கப்பட்டிருப்பது, புலவர் அனைவரும் அறிந்ததே.

'கன்' என்னும் பன்மையிறு அஃறிணைக்குச் சிறப்பாகவுரியது. அதற்கு வேறு பொருளின்மையால், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர் எதுவும் இங்குப் பொருள்கூற எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆயின், அவ் விறு பன்மையும் உயர்வுக் குறித்து உயர் திணையில் அருகி வழங்குவதால், அத்தகையன மட்டும் இங்குக் கொள்ளப்படும்.

எ-டு: மக்கள், அவர்கள், அடிகள், குருக்கள்.

வினைச்சொற்களின் முதனிலையென்னும் மூலமெல்லாம் ஏவலொருமை வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: இரு, எழு, நில், நட.

புடைபெயர்ச்சியில் உருமாறும் வினைகளாயின், அவ் வருமாற்றம் முதனிலையடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: வா (வரு), தா (தரு).

வினைச்சொற்களின் பொருள்களைக் காட்டும் மேற்கோள் எடுத்தக்காட்டுக ளெல்லாம், பெரும்பாலும் முக்கால முற்றுவுடவில் அல்லது எச்சவடிவில் இருப்பதினாலும், ஏவல வடிவில் எல்லாப் பொருள்களுந் தோன்றாமையாலும், வினைச்சொற்களெல்லாம் முதற்கண முதனிலையும் ஈறும் பிரிக்கப்பட்ட தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே காட்டப் பட்டுள்ளன. எல்லாத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொதுவான 'தல்', 'கை' எனனும் ஈற்று களுள் முன்னதே பெருவழக்காதலால், அதுவே இங்குக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: உழு-தல், நட-தல்

சில வினைமுதனிலைகளின் மெய்யிறு புடைபெயர்ச்சியில் புணர்ச்சியால் திரிவதால், அத் திரிவுவடிவும் பக்கத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: நில்-தல் (நிற்றல்), கேள்-தல் (கேட்டல்)

சில வினைமுதனிலைகள் புடைபெயர்ச்சியில் உகரச்சாரியை பெறுகின்றன. அச் சாரியை வினைமுதவை யடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: சொல்(ளு)-தல், கொள்(ளு)-தல்.

சில வினைமுதனிலைகள் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் புடைபெயரகின்றன. அவற்றின் இருநிலைமையும் அடுத்தடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: உண்(ணு)-தல், உண்டல்.

செய்யுட்டுக்குச் சிறப்பாகவுரிய தொழிற்பெயர் வடிவங்களை இங்குக் கொள்ளப்பட்டில.

எ-டு: சொற்றல், கோடல்.

வினைகளின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடுகளெல்லாம், ஒரு தனிப்பட்டியலிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

தொழிற்பெயர், ஏவல், முற்று, எச்சம், வினையாலணையும் பெயர் வடிவங்கள் எல்லா வினைகட்கும் உள்பேனும், முற்றல்லாத வடிவங்கள் ஏதேனும் சிறப்புப் பொருள் கொண்டவிடத்தே இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: தொழிற்பெயர்	— இருக்கை, காட்சி, வழக்கம், கொள்வணை.
ஏவல்	— போ (தொலைந்து),
பார் (உன்னை என்ன செய்கிறேன்).
பெயரெச்சம்	— வழத்த.
வினையெச்சம்	— வந்து, திரும்ப.
வினையாலணையும் பெயர்	— கண்டவன்.

II. அயற்சொற்

ருவேந்தரூட்சி முற்றும் நீங்கியபின், இடைக்காலத்தில் தமிழ்மக்கட்குப் பொதுவாகத் தாய்மொழி புணர்ச்சியே இவ்வாறு போய்விட்டதனால், அடுத்தடுத்து வந்த அயன்மொழிச் சொற்களையெல்லாம் தேவையின்றி ஆண்டுவந்திருக்கின்றனர். அதனால் அளவிற்கு மீளும் அயற்சொற்களைகள் புருந்து, தமிழ்ப்பயிர் தழைத்தோங்கி வளராவாறு தடுத்து வருகின்றன.

அயன்மொழிச் சொற்களுள், சிறப்பாக வடமொழி ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிச் சொற்களை தமிழுக்குப் பெருங்கேடு விளைத்து வருகின்றன. வடசொற்கள் வலிந்து புருத்தப்பட்டவை; ஆங்கிலச் சொற்களோ வலியப் புருத்திக்கொண்டவை. மூவனதற்கு வடமொழி தேவையின்றி ஆண்டுவந்தும், பின்னதற்கு ஆங்கிலம் அறிவியன்மொழியும், உகமொழியும், ஒருகால ஆட்சி மொழியுமாகும் என்னும் உண்மையும் துணைநிற்கின்றன.

அயன்மொழிச் சொற்களை வேண்டாது வழங்குவதினால் தமிழ்ச்சொற்கள் வழக்கு வீழ்ந்து நாளடைவில் இறந்துபடுவதுடன், புதுச்சொல் புனையும் ஆற்றலும் அவர்பும தம்முக்கு அற்றுப்போகின்றன. அதோடு, வழக்கிறவாத பல அடிப்படைத் தமிழ்ச் சொற்களும் அயற்சொற்களாக மாறிவிடுகின்றன.

பேசுவதே மொழியென்றும், கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கருவியாயிருப்பதே மொழியென்பதென்றும், கடன்சொற்களாலேயே மொழி வளருமென்றும்,

“பழையன சுழிதலும் புதியன புருதலும்
வழுவல கால வகையினானே”

என்றும், சிறந்த அறிவும் பரந்த நோக்கும உள்ளவர்போற் சிலர் நடித்துத் தம் புல்லறிவைப் புலப்படுத்துவர். இக் காலத்தில நாட்டுப்புறக் கலலா மக்களும் ‘ஐயா’ என்னும் தமிழ்ச் சொல்லைப் புறக்கணித்து, ‘சார்’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லையே ஆண்டு வருகின்றனர். அதனால், அச் சொல்லையும் அகரமுதலியிற் சேர்க்கவேண்டுமென்று தமிழ்ப் பகைவரும் கூறத் துணியார். ஆகவே, ஆழ வழக்கூன்றியனவும் தமிழுக்குத் தேவையானவுமான அயன்மொழிச் சொற்களே இங்குச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை மெள்ளமெள்ள ஒவ்வொன்றாக உதறிவிட்டு, பழந்தமிழ்ச் சொல்லையோ புதுப்புனைவுச் சொல்லையோ நாளடைவில் ஆளவேண்டும் என்னும் கருத்தையே, தமிழர் உளைத்திற் பதித்தல வேண்டும்.

அயற்சொற்கள் எம்மொழியின வாயினும், சொல்வகையும் பொருளும் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன; தமிழ்ச்சொற்போல விளிவான விளக்கம் பெற்றில்.

நாத் திருகிகளும் அலகுடைப்பான்களும் ஐஹத, ஐஹவகுகுணை, ரகதிஷ்டவீ, சத்திபாத ஜ்வரம் என்பனபோன்ற சமற்கிருதச் சொற்களும் இஷுராக்கு, இஸ்திப்பார் என்பனபோன்ற அரபிச் சொற்களும், டயல், டெலிபோன் என்பனபோன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் இதில் இடம்பெற்றின.

அத்தம், சங்கம் என்பனபோன்ற சமற்கிருதப் பலபொருள் சொற்களும், தமிழ்ச் சொற்களபோன்றே பல சொற்களாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அர்த்தம், அருத்தம், தர்மம், தரும் என இருவேறு வடிவில் வழங்கும் வடசொற்கள், உகரம் இடைச்செருகிய வடிவியே குறிக்கப்படும்.

பத்மம், வக்ரம் என்பன, பதம், வக்கிரம் என்னும் முழுத் தற்பல வடிவியே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே இலைபோன்ற பிறவும்.

சக்ரம், ரக்தம் என்பன; சக்கரம், அரத்தம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே இலைபோன்றே பிறவும்.

அயற்சொற்கள் எம்மொழிச் சொல்லாயினும், அவற்றின் சிறப்பெழுத்துகளெல்லாம் “வடசொற் கிளவி வடவெழுத்து தொரி” எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே” என்னும் தொல்காப்பிய நெறியின் விரிவாட்சி முறையிள், இயன்ற அளவு நெருங்கிய தமிழெழுத்துகளாலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்தவெழுத்தின் துணைகொண்டு; அயலெழுத்துகளைக் குறிக்கவியலாதென்பது, ‘அஃகேனம்’ என்னும் உருப்படியில் விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு

எல்லாத் தமிழெழுத்துகளும், வேறுபாட்டுக் குறிகளைத் துணைக்கொண்டு ஆங்கில வெழுத்திற் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணையைப் பார்க்க.

தமிழிலுள்ள க, ச, ட, த, ப வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலுமுள்ள k, c, t, l, p அல்ல. ஒவ்வொரு வகையிலும் ஒரு தமிழ் வல்வெழுத்து இரட்டித்தால்தான், ஒரு வடமொழி யாங்கில வல்வெழுத்திற்கு ஒப்பாகும்.

எ-டு : வடமொழி - k d k e - தமிழ் - காக்க
ஆங்கிலம் - making - தமிழ் - மேக்கிங்

இங்ஙனமே ஏனை வல்லினமும், தமிழ்ச் சகரத்திற்கு நேர் வடமொழி ஸ அல்லது ஆங்கில ி என்னும் எழுத்தே. இருசகரம் ஒன்றாயிணைந்தால்தான் ‘c’ ஒத்தொலிக்கும். தமிழ் நகரம் இரண்டில் ஆங்கில ‘l’ ஒத்தொலித்தலை நோக்குக. இதனால், தமிழில் னg, னj, னq, னd, னm, னr என்ற மெலிவலியிணை யொலிகளேயன்றி, nk, nc, pl, nt, nr என்ற மெலிவலியிணை யொலிகள் இல்லை; தமிழினின்று மிகப் பிந்தித் திரிந்த திரவிட மொழிகளில்தாம் இவை உள்ளன.

ஆதலால், க, ச, ட, த, ப என்பன முறையே k, c, t, l, p என்றே வரி பெயர்க்கப்பட்டுன.

3. இலக்கணச் சொல்வகை

பெயர்ச்சொற்களெல்லாம் பெ. (n.) என்றும், வினைச்சொற்களெல்லாம் வி. (v.) என்றும், இடைச்சொற்கள் பொதுவாக இடை. (ind.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உரிச்சொல் என்பது, இலக்கணவகைச் சொல்லன்மையானும், ஏனை முச்சொல்லாகவு மிருத்தலானும், அவ்வச் சொல்லிற்கேற்பப் பெயரென்றோ வினையென்றோ இடை யென்றோ குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுப்பெயர்கள் - க. பெ. (demons. pron.) என்றும், வினாப்பெயர்கள் வி. பெ. (inter. pron.) என்றும், தன்மைப் பெயர்கள் த. பெ. (pers. pron.) என்றும், முன்னிலைப் பெயர்கள் மு. பெ. (pers. pron.) என்றும், தொழிற் பெயர்கள் தொ. பெ. (vb. n.) என்றும், பண்புப்பெயர்கள் பண். பெ. (abst. n.) என்றும், வினையாலணையும் பெயர்கள் வினையா. பெ. (parti. n.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு சொல் கட்டுச்சொல்லாகவோ தொடர்ச்சொல்லாகவோ இருந்து பெயர்ச் சொல்லில் முடியின், பெயர்ச்சொல் (n.) என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வினைச்சொல் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாயின் செ. கு. வி. (v.i.) என்றும், செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாயின் செ. குன்றாவி. (v.t.) என்றும் பிறவினையாயின் பி. வி. (v. caus.) என்றும், செயப்பாட்டு வினையாயின் செயப்ப. வி. (pass. vo.) என்றும், எதிர்ப்பறை வினையாயின் எ. ம. வி. (neg. v.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. -

இடைச்சொல் முன்னொட்டாயின் 'pref.' என்றும் பின்னொட்டாயின் 'suffi' என்றும், சந்தையின் 'end.' என்றும், இடைநிலையாயின் 'part.' என்றும், சொற்சாரியையாயின் 'an. part.' என்றும், எழுத்துச் சாரியையாயின் 'en. part.' என்றும், உணர்ச்சிக் குறிப்புச் சொல்லாயின் 'inf.' என்றும் ஆங்கிலத்தில குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. புடைபெயர்ச்சி

செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றா வினை, இவ்வரணபிறக்கும் பொதுவான வினை, பிறவினை ஆகிய நாலவகையாகப் பகுத்து எல்லா வினைகட்கும் முக்காலப் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடுகள் முதன்முறையாகவும் முழு நிறை உட்கவும் வ தக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டு அட்டவணையில் காண்க.

புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடெல்லாம், ஆண்பால் இறந்தகால வினைமுற்று வடிவிலேயே வகுக்கப்பட்டுள்ளன (ஐம்பாறும் படர்க்கைக்கே உரியனவாதலால், படர்க்கை ஆண்பால் என்றோ ஆண்பாற படர்க்கை யென்றோ குறிக்கத் தேவையிலலை).

புடைபெயர்ச்சியில் முதலிலை வடிவு மாறும் வினைகளும், ஒரு காலத்திலோ இரண்டு காலத்திலோ பல்வகையில் புடைபெயரும் வினைகளும், வாய்பாட்டொழுங்கிற்குட் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு வினைச்சொற்கும், இலக்கணச் சொல்வகைக்குப்பின், புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டென குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. இயல்வரையறை

பொருள்களின் இயல்பும் வினைகளின் நிகழ்முறையும், இயன்றவரை நிறைவாக வண்ணிக்கப்பட்டுள்ளன.

அக்கம்², நேபாளத்தில் விளைவதும் வெணமை கருமை செமமை பொன்மை குரால் (baron) என்னும் நிறங்களால் ஐவகைப்பட்டதும், ஒன்றுமுதல் பதினாறுவரை முண முகங்களைக் கொண்டதும், மருத்துவ ஆற்றல் மிகுந்ததாகக் கருதப்படுவதும், குமரி நாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவநெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டு வருவதும், ஆரியர் வந்தபின் உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ) என்று சொல்லப்படுவதுமான காயமணி.

நடத்தல், மககளும் பறவைகளும் இரு காலையும் மாறிமாறி முன்புறம் தூக்கி வைத்து இடம்பெயர்தல், இங்ஙனமே விவங்குகளும் நூற்காலால் இடம்பெயர்தல்.

வினைகளின் இயல்வரையறையெல்லாம், 'தல்' வீற்றுத் தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே கூறப்பட்டுள்ளன.

6. பொருட்பாடு (Meanings)

எல்லாச் சொற்கும் எல்லாப் பொருளும் இயன்றவரை கூறப்பட்டுள்ளன. சொற்களின் அவ்வது பொருள்களின் வழக்குவகையும் ஆங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. உலக வழக்கு, இலக்கிய (செய்யுள்) வழக்கு, பழைய வழக்கு, இடைக்கால வழக்கு, இக்கால வழக்கு, இடவழக்கு, குலவழக்கு, வகுப்பு வழக்கு, அயல்வழக்கு, பெருவழக்கு, அருகிய வழக்கு,³ இழி வழக்கு, கொச்சை வழக்கு என வழக்குகள் பல்வேறு வகைய.

சொற்பொருள்களின் காலமுறைப்பட்ட ஒழுங்கை இலக்கியத்தினின்று அறிய முடியாதாகையால், ஏரண முறைப்பட்ட ஒழுங்கே இங்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பெரும்பாலும் இயற்கையொழுங்கை ஒத்திருக்கும்.

ஒரு சொல் பெயராகவும் வினையாகவும் ஆண்டு நடத்தப்படின், இருவகை யாட்சியும் வெவ்வேறு உருப்படிகளாக விருக்கும். ஒரே சொல் வினையல்லாத வேறு பலவகை யிலக்கணச் சொல்லாக ஆளப்படின், ஒரே உருப்படியில் சொல்வகைதெற் றும் பொருள்கள் வெவ்வேறாக எண்ணிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

ஒரே வினைச்சொல் செயப்படுபொருள் குன்றியவினையாகவும் குன்றாவினையாகவும் இருப்பின, அவற்றின் பொருள்கள் இருவேறு வர்சையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். இருவகை வினைகளிலும் எது முந்தியதென்னும் யாப்புறவேலை, பெருவழக்கானது முந்திக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

பல சொற்கட்கு அல்லது சொல்வடிவுகட்குப் பொருள் ஒன்றாயிருப்பின, இடத்தை மீததற்பொருட்டு, முததிப்பொருள் கூறப்பட்ட அல்லது பெருவழக்கான சொல்லைப் பார்த்துப் பொருளறிந்து கொள்ளுமாறு, இன்ன சொல்லைப் பாராக என்று ஒரு வியங்கோள இடப்பட்டிருக்கும். அச் சொல் என் கொண்டதாயின், அவ் வேண்ணும் அச் சொல்லுடன் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு: அக்கினி — அக்குணி பார்க்க.

சிலவிடங்களில், சொற்பொருளின் மிகுவிளக்கத்திற்காகவும் இத்தகைய மாட்டெறிவுக் குறிப்பு (cross reference) இருக்கும்.

எ-டு: அக்காள் — அக்கா பார்க்க.

ஒரு கூட்டுச்சொற் குறுக்கத்தின் பொருளுக்கும், அதன் நிறைவடிவுச் சொல்லைப் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கும்.

எ-டு: அக்காணி — அக்காணிப்பிரசாதம் பார்க்க.

ஒரு சொல்லின் ஒரு பகுதி பின்னர் ஓரிடத்தில விளக்கப்படுமாயின், அவ்விடத்தைப் பார்க்கும்படியும் வியங்கோள இடப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு: அக்கோன், 'அ' என்னும் எழுத்து,
காள்² பார்க்க

ஒரு பொருட்டொகையின் ஒரு கூறமட்டும் தனித்துக் கூறப்படினும், அத் தொகை முழுதுக் கூறப்படும் இடமும் மாட்டெறிவாற் குறிக்கப்படும்.

எ-டு: குன்றக்கூறல் = பொருள் விளக்காவாறு குறைந்த அளவில் கூறுதல்;
எழுவகை மதங்களுள் ஒன்று. எழுதல் பார்க்க.

ஒருபொருட் பலசொற்களுள் ஒன்றற்கு ஆங்கிலம், இவத்தின் போன்ற மேலையாரிய நேர்ச்சொல் குறிக்கப்படல வேண்டுமாயின், அது அவற்றுட் பெருவழக்கான சொல்வையடுத்தே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு: வடவை — *L. varora borealis*.

இருதிணைக்கும் இருபாற்கும பொதுவான ஒருமைச் சொற்களின் பொருள், உயர் திணை யிருபாற்குமோ இருதிணை யொருமைப்பால மூன்றற்குமோ பொருத்துமாறு, சறு பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: பொறியினி = அறிவிலலாதவ-ன்-ள்,
கண்ணறை = கண்ணில்லாத-வன்-வன்-து.

எல்லாத் தலைப்புச்சொற்கட்கும் அதன்மீது வரும் சார்புச்சொற்கட்கும், தமிழ் முன்னும் ஆங்கிலம் பின்னுமாக இருமொழியிலும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சொல்லிற்குக் கூறப்படும் பொருள், தமிழ் மரபிலும் ஆரிய மரபிலும் வேறுபடுமாயின், தமிழ்மரபே தழுவப்பட்டுள்ளது.

எ-டு . ஆணைந்து — பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய்.

மோரும் வெண்ணெயும் நீக்கி, மூத்திரமும் சாணமும் சேர்ப்பது ஆரிய மரபு.

எல்லாத் தமிழ்ச்சொற்கும் இயன்றவரை தமிழ்ச்சொல் வாயிலாகவே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ-டு : நாமகள் = கலைமகள், கலவித்தேவி.

7. மேற்கோள்

மூலகைச் சொற்குக்கும் கூறப்படும் பொருள்களை, ஆட்சி வாயிலாக உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும், மிகத் தெளிவாக விளக்குதற் பொருட்டும், நல்விசைப் புலவர் செய்யுள்களினின்றும், ஆன்றோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அளவைநூல்களினின்றும், மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வோ ரிலக்கிய மேற்கோளிலும், அதிகாரமும் இயலும் அல்லது காண்டமும் படலமும் அல்லது இவைபோன்ற பிறவும் சொந்தறுக்கங்களாலும், நூற்பகவுற் செய்யுளும் அல்லது பக்கமும் வரியும் எண்ணாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் மேற்கோளிலாவிடத்து, கல்வெட்டுக் கூற்றுகளும் உலகவழக்குக் கூற்றுகளும் உரைநடை வடிவிற காட்டப்பட்டுள்ளன.

இருவகை வழக்கிலும் மேற்கோளில்லா அருஞ்சொற்குக்கு, அகரமுதலிகளும், 'நிகண்டு' என்னும் உரிச்சொற் நொகுதிகளுமே சான்றாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு : (சங்.அக.), (இலா.).

மேற்கோள் காட்டப்படும் வகைகளெல்லாம் ஒரு தனி அட்டவணையிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட்ட எல்லா நூல்களின் பெயரும், அவற்றின் ஆசிரியர் பெயரும், பிற விளத்தங்களும் ஒரு நீண்ட பட்டியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

8. மரபுவழக்கு

ஒவ்வோரிடத்திலோ நாடு முழுவதுமோ, சில பெயர்ச்சொற்களும் வினைச் சொற்களும், ஒவ்வொரு சிறப்பான பொருளில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன. அத்தகைய மரபுவழக்கு, தனிச்சொல், இணைச்சொல் (words in pairs), கூட்டுச்சொல், தொடர்ச்சொல் என்னும் நால்வகையாக இருக்கும்.

எ-டு : பழியாய் = குறும்புத்தனமாக.

இவன் பிள்ளைகளை யெல்லாம் பழியாய் அவைந்துவிடுகிறான் (நெல்லை).
கண்ணீருங்கம்பழையும் = கண்ணீர் வடித்தலும் உரத்த குரலில் அழுதலும்.
கண்ணகி நெடுஞ்செழியனிடம் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் வந்து நின்றாள் (நெல்லை).

கொடித்தட்டல் = நல்லபாம்பு கடித்தல் (நெல்லை).

கட்டைதட்டல் = விரியன்பாம்பு கடித்தல் (நெல்லை).

ஆயிரங்காலத்துப்பயிர் = வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் மனமக்கள் உறவு.

9. இளச்சொல்

தமிழும் தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திரவிட மொழிகளும் ஒரிமை என்பது, இன்று உலகறிந்த வுணமை. ஆயின், தமிழும் அலவது தென்மொழி (தமிழும் திரவிடமும்) ஆரியத் தொடு தொடர்புடைய தென்பது, இன்னும் உலக அறிஞரால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. காவடுவலார் தமிழத்தைத் தவறாகச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்திற்கு இனமாகக் கூறினார். அத் தவறறை இன்று ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுகொண்டனர். ஆயின், தமிழத்திற்கும் ஆரியத்திற்குமுள்ள உறவை உலகு இன்னும் அறியவில்லை. உண்மையில், இந்தோ-ஆரியம் என்னும் மொழித்தொடர், தமிழொடு தொடங்கிச் சமற்கிருத்திவ முடிவதாகும். இவ் வுணமை உலகமெங்கும் பரவுங்காலம் அண்மையதெனும் நம்பிக்கையினால், இங்குத் திரவிடச் சொற்கள் மட்டும்ன்றி, ஆரியச் சொற்களும் இளச்சொற்களாகக் காட்டப்படும்.

- எ-டு: திரவிடம் (தமிழ்) - மக = பிள்ளை, மகன், மகள், இளமை. க. மக.
 மக → மகவு = குழந்தை, மகன், குரங்குக்குட்டி. க. மகவு.
 மக → மகன் = புதல்வன், ஆண்பிள்ளை. க. மகன்.
 மக → மகன் = புதலவி, பெண். ம. மகன். க. மகன்.

ஆரியம்

E. Mac. A Gaelic word signifying son, and prefixed to many surnames, as Mac Donald, MacGrigor, & c. It is synonymous with son in names of Teutonic origin..... It is allied to Goth. *magus*, a son, fem. *magahs* (G. *magd*, a maid). (The Imperial Dictionary, Vol. III, p. 91).

10. இளமும் வகையும்

சில அலவது பல டொருள்கள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவை. ஓரினத்திற்குள்ளேயே சில பல வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை வகைகள் எனப்படும்.

இனத்திற்கு மேற்பட்ட பேரினமு முண்டு. அதைக் குலம் எனலாம்.

- எ-டு: அவரையும் மொச்சையும் ஓரினம். அதனால் அவை, முறையே, வீட்டவரை யென்றும் காட்டவரை யென்றும் சொல்லப்படும்.

இனி, கடலையவரை, கொத்தவரை (சீனியவரை), தம்பட்டவரை முதலியன அவரை யொடு கூடி ஒரு பேரினத்தைச் சேர்ந்தனவாகும்.

11. மூலமும் வரலாறும்

இயன்றவரை எல்லாச் சொற்கட்கும் வேரும் வரலாறும் கூறுவதே, இவ் வகரமுதலியின் தனிச் சிறப்பாகும்.

எ-டு: புடலை (புடலங்காய்)

புல்லுதல் = துளைத்தல். புல = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகைகள்.

“புறக்கா ழுவை புல்லென மொழிப” (தொல. பொருள. மர. 86). அறுகுபோன்ற சிறுவகையும் மூங்கில்போன்ற பெருவகையும் புல என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவையே.

புல்லாங்குழல் = மூங்கிற்குழல்.

புல் → புள் → புழல். புள் → புழை → பூழை = துளை, துளைப்பொருள்.

புழல் → புடல் = உட்டுளையுள்ள காய். பு → ட, போலித்திரிபு.

ஒ. தேச: குழல் → குடல்.

வாஷ்ய. கத்தி முதலிய பிற கெட்டிக் காய்களுடன் ஒப்புநோக்கின் புடவின் உட்டுவைத் தன்மை விளங்கித் தோன்றும்.

புடல் → புடவை. புடவை + காய - புடலங்காய். வ. பட்டோலிக்கா.

இச் சொல் வரலாற்றினால், புடலங்காய் என்பது தென்சொல் என்றும் பட்டோலிக்கா என்னும் வடசொல் அதன் திரிபென்றும் தெளிவாகத் தோன்றும். ஆயின், உடமொழியாளர், பட்டோலிக்கா என்னும் வடசொல்லினின்று புடலங்காய் என்னும் தென்சொல் திரிந்துள்ளதாகத் துணிச்சலுடன் கூறுவர்.

இது சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாதலின், வடசொல்லென ஆரியர் மயக்குவனவும் அந்த நம்பித் தமிழர் மயக்குவனவுமான நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள், தென்சொற்களே என ஆயத்திரிபற விளக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையறிந்து கடைப்பிடிக்க.

12. பிழைநீருத்தம்

ஏனைய அகரமுதலிகளிலெல்லாம், சிறப்பாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலில் உள்ள சொல்வழு, பொருள்வழு, மூலவழு, சொற்பிரிப்பு வழு, இலக்கணவழு முதலிய எல்லா வழுக்களும், இவ் வகரமுதலியில் இயன்றவரை திருத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்க்குறித்த சொற்களைப் பார்க்க :

- சொல்வழு — அரிவாள்முனைப்பூண்டு, வெட்டறுவாள்.
 பொருள்வழு — கசகரணம் போடுதல், தசகலி.
 மூலவழு — சாயங்காலம், வடவை.
 சொற்பிரிப்பு வழு — உவமை, முகம்.
 இலக்கணவழு — அக்கடாவெனல், அணைமறிபாப்பு.

13. சிறப்புக் குறிப்பு

சில சொற்களையும் பொருள்களையும் செய்திகளையும்பற்றிச் சிறப்பாகச் சில கருத்துகள் அல்லது உண்மைகள் குறிக்கப்படும்.

ஆறு, ஐந்திரம் முதலிய சொற்களைப் பார்க்க.

புதிப்புரை

தமிழகம் ஆவலுடன எதிர்நோக்கியிருந்த மொழிஞாயிறு ஞா. தேவதேயப் பரவாணரின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் முதன்மடல முதற்பகுதி பேரறிஞர் அண்ணா பவள ஆண்டு நினைவாக வெளியிடப்பெறுகின்றது. முதன் மடல முதற் பகுதியையும் முன்னுரைப் பகுதியையும் எழுதிமுடித்து, ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் ஆய்வுரையாற்றிய மகிழ்ச்சித் திணைப்பின் நிறைவில் 16-1-1981-ல் இயற்கையெய்திய முதுபேராசான் அகரமுதல் வெளியீடுவரையாவது வாழத்திருந்து கண்குளிரக் கண்டு களிகூரும் வாய்ப்பைப் பெறாது கழிந்தமை கழிவிரககத்திற்குரியது.

நுணமாண நுழைபுலமும், பன்மாண மொழித்திறனும், அஃகியகன்ற ஆய்வுறுட்பமும் கொண்ட பாவாணப் பெருந்தகை தொடங்கிய பணி முற்றுப்பெறு முன்னரே திருமென மறைந்தமை தமிழல்கிற்குப் பேரிழப்பானதோடு அகரமுதல்பணிக்கு அதிர்ச்சியளித்தது அவர் எழுதிமுடித்த அகரமுதல்ப் பகுதியை அச்சேற்றும் வகையில் அணியப்படுத்துவதும் அரும்பாடாய் இருந்தது. பாவாணர் அகரமுதலியை அச்சேற்றுமபோது கவனித்துச் செய்யவேண்டிய பணிகளாக அவ்வப்போது கூறியிருந்தவை யனைத்தும் மிகுந்த கவனத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. வணணப்படங்கள், மேற்கோள்நூற் பட்டியல், மொழிகளின் பெயர்ப்பட்டியல் ஆகியவை அவர் மறைவுக்குப்பின் திரட்டப்பட்டவை. ஏனைத் திரவிட மொழிகளின் பலுக்கதை ஒலிப்பு மாறாமல் குறித்துக்காட்ட ஆங்கில எழுத்துகளுக்கு ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் (Diacritical marks) சேர்ப்பதுபோல, தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பதினமூன்றாம் மடலத்தில் சோப்பதாக இருந்த முன்னுரை, மேற்கோளநூற் பட்டியல் ஆகியவற்றை முதன் மடலத்திலேயே ரோத்து, இனிப் பன்னிரு மடலங்களாக அகரமுதலியை வெளியிடாற போதும் என்று பாவாணர் முடிவெடுத்ததால், முன்னுரையை அவரே எழுதி முடித்திருந்தார். அச்சேற்றுமுன் முன்னுரைப் பகுதியை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். அவர் மறைவுக்குப்பின் அவர் எழுதிய முன்னுரையை உள்ளவாரே பதிப்பித்து, மேலும் சேர்த்து விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று அவர் கூறியிருந்த வற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகரமுதலித் திட்டத்தின் தோற்றம்

வளர்ந்துவரும் அறிவியலுக்கு ஈடுகட்டும் முறையிலும் செந்தமிழில் இலக்கண இலக்கிய மரபுகளைப் பேணிக்காக்கும்வகையிலும் சிறந்த அகரமுதல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது தம்மழமக்களின் நெடுங்கால அவா. 1936 ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அகரமுதல் ஏழு மடலங்களாக (ஆறு மடலங்களும் ஒரு பின்னீணைப்பும்) வெளிவந்தது. அதற்குப்பின், கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகத் தமிழில் சொல்லாட்சிகளும், இலக்கியங்களும், கலைச்சொற்களும் பெருகி வளர்ந்ததோடு, அவையனைத்தையும் அடக்கிய புதிய அகரமுதல் உருவாக்கப்படவில்லை. உலக மொழிகள் சிலவற்றில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழிலும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதல் வெளிவருவது மொழிவளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது ஆயின், சொற்பிறப்பியல் ஆராய்ச்சியில் பெரும் புலமை சான்றவரே அப் பணியைச் செய்ய வியலும் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் தலைசிறந்த அறிஞரைத் தலைவராகக்கொண்டு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாக்க அரசு நினைத்தது.

கடந்த ஈராயிரம் யாண்டு இலக்கிய வரலாற்றில் எவரும் தொடவியலாத சொற் பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் வாகைகுடியவர் பாலாணர். அரை நூற்றாண்டுக் காலம் அயராது சொல்லாராய்ச்சி செய்து, சொற்பிறப்புக் காண்பதில் ஒப்புயர்வற்ற செந்தமிழ் ஞாயிறாய்ச் சுடரொளி வீசி, தன்னிகரற்றுத் தண்டமிழ்ப் புலமைவாய்ந்த பெருமகனாரின் தனித்தன்மை வாய்ந்த கண்டுபிடிப்புகளுக்கு நூலவடிவம் தரவும், அவருடைய ஆய்வுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட தமிழ்மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்கவும் தமிழக அரசு முன்வந்தது. உயர்தனிச் செம்மொழியாய் தமிழ்மொழியின் தனித்தன்மையும் தமிழர் பண்பாடும் துலக்கம் பெறவும், அவர் கொள்கையைப் பின்பற்றி உருவாகும் சொற்பிறப்பு அகரமுதலியில் பிற கொள்கைகளின் தலையீட்டைத் தவிர்க்கவும் பாலாணர்க்குத் தனித்த துறை ஏற்படுத்தித் தர அரசு விரும்பியது. அதன்படி, 1974ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 8ஆம் நாள் மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாலாணரை இயக்குநராகக் கொண்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் (Directorate of Tamil Etymological Dictionary Project) தமிழக அரசின் கவனித் துறையின் தனித்த துறையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்த முதுமையினாலும், ஐயப்பாடான சொற்களுக்கு ஆழ்ந்தாய்ந்து விளக்கம் காணும் இயல்பினாலும், தம் இறுதிக்காலம்வரை ஏறத்தாழ ஏழாண்டுப் பணிக்காலத்தில் அகர ஒரமுதலில் தொடங்கும் 6500 சொற்களுக்கு மட்டும் சொற்பொருள் விளக்கம் எழுதினார்கள். 1470 தட்டச்சுப் பக்கங்கள்கொண்ட இப் பகுதி, முதன் மட்டத்தின் முதற்பகுதியாகத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின்வழி அச்சிட்டு வெளியிடப் பெறுகிறது.

பாலாணரின் வரலாறு பணியும்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாலாணர் 1902ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 7ஆம் நாள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன்சேரியில் என்னும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள பெரும் புத்தூரில் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் ஞானமுத்து; தாயார் பெயர் பரிபூரணம்.

இவர் இளமையில் பாளையங்கோட்டைப் பள்ளியில் பயின்றார். பள்ளியில் படிக்கும் நாளிலேயே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமையாளராக விளங்கினார். பள்ளிப் பருவத்திலேயே பாடல் புணையும் பாங்குடையவராக இருந்ததால் கவிவாணன் என்னும் பட்டத்தைத் தமிழாசிரியர் சூட்டினார்.

பாலாணருடைய இயற்பெயர் தேவநேயன். தமிழாசிரியர் அளித்த சிறப்புப் பெயரைத் தம் இயற்பெயரோடு சேர்த்து ஞா. தேவநேயப் பாலாணர் என்று தம் பெயரை அமைத்துக்கொண்டார்; பரந்த நூலறிவோடு நுண்ணறிவும் கொண்டவராக இலங்கினார்; இலக்கிய இலக்கணப் புலமையிலும், எழுத்திலும், பேச்சிலும் வல்லவராய் விளங்கினார். தமிழ்மொழியிலேயே மூன்று நிறுவனங்களில் பட்டங்களைப் பெற்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. தம் பெயருக்கு முன்னால் மதுரைப் பண்டிதன், நெல்லைப் புலவர், சென்னைப் புலவ (வித்துவான்) கலைதலைவன் என்று சேர்த்துக்கொள்வது இவருடைய வழக்கம்.

பவவேறு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராகவும், சேலம் நகராட்சிக் கல்லூரியில் துறைத்தலைவராகவும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திரவிட மொழியியல் வாசகராகவும் பணியாற்றிப் பெயரும் புகழும் பெற்றவர். முப்பதுக்கு மேற்படும் செந்தமிழ் நூல்களை ஆக்கித்தந்த இப் பெருமகனாரால் தமிழ் நலமுற்றது, வளம்பெற்றது. தமிழ்த்தாய் அணி பெற்றாள்; மொழிநூல் விழிபெற்றது.

பாலாணர் என்றவன் தண்டமிழ் ஏறு தனித்தமிழ் ஆறு என்று கூறப்படுவது மட்டுமன்றி, பாலாணர் வீட்டுப் படிக்கட்டும் பைந்தமிழ் பைசும் என்னும் புதுமொழி பழமொழியாய் மாறியிருப்பதையும் காண்கிறோம். மறைமலையடிகள் வித்திட்டுச் செடியாக்கிய தனித்தமிழை, வேர்வீழ்த்து விழுதான்றி நின்று நிலைத்து நிழல்தரும் ஆலமரமாக வளரச் செய்தவர் பாலாணர்.

அரசும¹, ஆன்ற பெருஞ் சான்றோரும்², அருந்தமிழ் மன்றங்களும³, பாலாணரைத் தம் உள்ளகக் கோயிலில் உருச் சமைத்துக்கொண்ட தமிழன்பர்களும், பைந்தமிழ்ப் பாவலரும்⁴ பாலாணர்க்கு வழங்கிய பாராட்டுகளும் பட்டயங்களும் பணமுடிப்புகளும், கண்ணான அறிஞரை அவர் வரமுங்காலத்திலேயே மதித்துப் போற்றிய மாட்சிக்குக் கட்டியங்கூறி நலம் செய்கின்றன.

தமிழ்ப்புலமையில் சுற்றோரறியா அறிவினராகவும் சுற்றோர்க்குத் தாம்வரம்பாகிய தலைமையராகவும் விளங்கிய பாலாணர், எந்நாளும் எளிய வாழ்வும் உயரிய நோக்கமும் கொண்டவராக வாழ்ந்தார். அவருடைய பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதேரய் உள்ளமும், மொழிநலனை விதிநலம்போற் காக்கும் மனத்திட்பமும், மதிநுட்பமும் சொல்லாராய்ச்சியில் நடுநிலை பிறழா வழிநடை வகுத்தன. மறைமலையடிகளை எத்துணைப் பாராட்டினாரோ அத்துணை பி. தி. சீனிவாச ஐயங்காரையும், வி. ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதரையும் பாராட்டினார். தாம் நடுநின்று கண்ட உண்மைகளை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் அவருக்கே அமைந்த தனியாண்மை யாகும். உண்மை என்றும் வெல்லும் என்னும் நம்பிக்கையே தமக்குத் துணியவைத் தந்ததாக அவர் கூறுவார்.

பாலாணருடைய ஆய்வுகளை, உலகின் முதன்மொழித் தோற்றம், சொற்பிறப்புக் காரணம் வழிமுறை, தனித்தமிழ் என்னும் முப்பெருந் தலைப்புகளில் சுருக்கமாக அடக்கலாம். உலகில் முதன்மொழி தோன்றியதற்கான அடிப்படைகளை மேளாட்டு அறிஞர்கள் பவலகையில் ஆய்ந்திருப்பினும், அ, இ, உ என்னும் முச்சுட்டுகளே ஞால முதன்மொழி தோன்ற வழிவகுத்தன எனினும் சுட்டிக்கொள்கையை (Deictic Theory) முதன்முதல் பாலாணர் கண்டறிந்தார்; சுட்டு விளக்கம், முதல தாய்மொழி, ஒப்பியன் மொழிநூல், வேர்ச்சொற் சுட்டுரைகள் ஆகியவற்றில் இதனைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். உகரச் சுட்டிலிருந்தே பெரும்பான்மைச் சொற்கள் பிறந்திருப்பதை அவருடைய ஆய்வு காட்டு

¹ (அ) 1960-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிச்சொற்கள் வடிந்தத் தந்தமைக்காகத் தமிழக ஆளுநரால் பாலாணர்க்குச் செப்புப்பட்டயம் வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) 1978-ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு திருவள்ளூர் திருநாளை நூலாணர்க்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்னும் பட்டமும் சேடையமும் பொற்பதக்கமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

² (அ) 1957-ஆம் ஆண்டு சேலம் தமிழ்ப் பேரவையினர் தந்த பெரிவார் தலைமையில் 'திரவிட மொழிநூல் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் பொறித்த வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கினர்.

(ஆ) "But for his (Pavanar's) researches in philology, the purity and antiquity of Tamil might have remained a myth" — The Cultural Heritage of India, Vol. V, p. 621. Edt: by Dr. Sunit Kumar Chatterji, 1978.

(இ) "It is my humble opinion that in the study of Tamil words Mr. Devaneyan stands Pre-eminent and has few rivals."

—Maraimalai Adiga, 1949.

³ (அ) 1970-ஆம் ஆண்டு மொழியாராய்ச்சித் தொண்டுகளைப் பாராட்டி, சை. சி. நூற்பதிப்புக் கழகம் பாலாணர்க்கு வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கியது.

(ஆ) 1971-ஆம் ஆண்டு தலத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடத்திய பறம்புமலைப் பாரி விழாவில் பாலாணர்க்குச் 'செந்தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

⁴ (அ) "தொல்காப்பியருக்குப் பின் தமிழ் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காகச் செய்த ஒட்டு மொத்தமான முயற்சிக்குப் பாலாணர் என்று பெயரிடலாம்."

— பாலவரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

(ஆ) "பாலாணர் தமிழின் ஆண்மை வடிவம்"

—பாலவர் சுரதா.

(இ) "வடமொழியும் இந்தியும் மற்றும வடக்கறி படுமொழிகள் என்ற பலவும் — தடவியே அந்தமிழே ஆதி யெனுந்தேவ நேயர் தாம் எத்தமிழர் எவ்வார்க்கும் வேந்து."

—பாவேந்தர்.

கிறது. ஞால முதன்மொழி¹ தமிழ் என்பதும் அது தோன்றிய இடம் குமரீக்கண்டம் என்பதும் அவர் கொள்கை.

ஞால முதன்மொழி

உலகில் மூலாயிரதத்துக்குமே மேற்பட்ட மொழிகளே பேசப்படினும் நூற்றுக்கு 95 மொனியரால் பேசப்படுபவை ஒரு நூற்றுக்கும் குறைவானவையே.

எகிப்தோ மொழியில் தன்னைமற்ற பொதுத்தொண்டு செய்வதற்குத் தன்விலீடாக செய்வது என்று கூறுகிறார்களாம். இது நல்ல தமிழ்ச்சொற்றொடராகத் தெரிகின்றது. அவாய்த் தீவு மக்கள் மழையைத் தாலாட்டும் துணியை ஏண்ண என்று வழங்குகின்றனர். மங்கோலிய மொழியின் சொற்கள் திரவிடமொழிகளுடன் தொன்முது தொடர்புடையவை என்று செக்கோசுலோவாகிய நாட்டு மொழியியல் பேராசிரியர் செரகலோவ் வசெக்கு² கூறியிருக்கிறார். இந்நகைரோப்பிய மொழிகளின் தொடரமைப்பு, திரவிட மொழிகளைப் போன்று ஒரு காலத்தில் செய்யப்படுபொருளையடுத்து வரும் வினைமுற்று OVP (Object-Verb-Pattern) அமைப்பில் இருந்ததாகப் பேராசிரியர் இலேமென் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் பல காணப்படுவதாகச் சென்கூ நாட்டுத் தலைவர் செங்கோர் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழிலுள்ள இல, அல என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டுகள் இதனகைரோப்பிய மொழிகளிலும் உள்ளவாறே வழங்குகின்றன. (எ-டு. il + legal - illegal, ul + happy - unhappy.) தமிழிலும் முன்னொட்டுகளைக் கண்டதே 250 சொல்லாட்சிகளைப் பாலாணர் எடுத்துக்காட்டி முன்னொட்டு மொழியியல் (prefixed languages) தமிழுக்கும் உண்டு என வகுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஆப்பிரிக்க மொழிகளில்வற்றில் தமிழிலுள்ள நாளகன் உருபு 'கு' முன்னொட்டாக வகுக்கிறது. குஅரி-அவர் களுக்கு எனப் பொருள்படுகிறது இம் முன்னொட்டே கு-து-டு எனத் திரிபடைந்து ஆங்கிலத்திலும் 'to' என வழங்குகிறது. இன்னொருவன் சான்றுகள் பாலாணரின் ஞால முதன்மொழிக் கொள்கைக்குச் சான்றுகின்றன.

ஆதலின், உலக மொழிக் குடும்பங்களைப் பத்தாக வகுத்தும் திரவிட மொழிகளை வழங்கும் இடவகையான மூன்றாகப் பகுத்தும் பேசுவோர் எண்ணிக்கையுட்படச் சுருங்கிய பட்டியல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பிறப்புக் காணும் திறன்

அணுவைப் பிளக்க முடியாது என்று ஒருகாலத்தில் கருதினர். மேனாட்டறிஞர் ஐக்கமன் அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்று நிறுவினார். சொற்களெல்லாம் இருகுறிகளே; அவையனைத்துக்கும் வேர்மூலம் காண வியலாது என்று அண்மைக்காலமறை கருதி

¹ குமரீக்கண்டத் தமிழ் வடக்கே சென்று திரவிடமாய்த் திரிந்தது. வடிகாடித் திரவிடம் ஞானைவிய பிராசுருதமாய் மாறியது. வேத காலத்தில், விந்தியமலைக்கு வடக்கில் பைபாசம், குரசேனம், மாகதம் என்று மூன்று பிராகிருதங்களும், அதற்குத் தெற்கில் தமிழ், ஆந்திரம் (தெலுங்கு), கண்டம், மகாராட்டிரம், கர்ச்சரம் என்னும் ஐந்து திரவிடங்களும் (பஞ்சதிராவிடம்) வழங்கிவந்தன. பிற்காலத்தில், ஐந்து திரவிடங்களும் மகாராட்டிரம் ஒரு பிராசுருதமாகக் கொள்ளப்பட்டது. மாகதத்தில் பிற்காலத் திரிபு பாயி. பிராகிருதம் என்றுஞ் சொல் தமிழ்ப் பாகதம் எனத் திரிபும்

வேத ஆரியம் வழக்கற்றுப் போனபின், அதனொடு ஐம்பிராகிருதங்களையும் கலந்து சமற்கிருதம் என்னும் இலக்கிய மொழியை அமைத்தனர். பிராகிருதம் முற்றுச் செயல்பட்டது சமற்கிருதம் நன்றாய்ச் செய்யப்பட்டது. ஆகவே, சமற்கிருதத்திற்கு முந்தியது பிராகிருதம்; பிராகிருதத்திற்கு முந்தியது திரவிடம்; திரவிடத்திற்கு முந்தியது தமிழ் (செ. அக. 9ர். பக். 32)

² பேராசிரியர் செரகலோவ் வசெக்கு 2-3-1978-ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரை.

³ "Linguistic Typology"—lecture by Dr. Winfred Lehmann, Director, Linguistic Research Centre, University of Texas, U.S.A.

வீருத்தனர். சொல்லல் பிளந்து வேர்மூலம் காண முடியும் என்று மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் நிறுவிக் காட்டியிருக்கிறார். தம் புலமைவளத்தின் வெளிப் பட்டாக மொழிநூலறிவைத் தமிழுலகிற்கு நல்கிய பெருமை இவரையே சாரும்.

சொற்பிறப்புக் காண மோனாட்டு அறிஞர்கள் கையாண்ட முறைகளினும் வேறாகப் புதிய இருநெறிகளைப் பாவாணர் கண்டறிந்தார். அவை வேருக்கு வேர் காணும் வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு, பொருட்பாட்டு அடிப்படையிலான வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

'அகவியையேறிவிட்டது' என்னும் தொடரில் 'அதிகவிலை' என்பது 'அகவிலை' எனத் திரிந்ததாக ஏனைப் பேராசிரியர்கள் சொன்மூலம் காட்டியபோது, அகவிலை → அகவிலை (அகம் = தவசம்) எனத் திரிந்ததாக மீட்டமைத்து மூலம் காட்டினார் பாவாணர். இது வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு. வேந்தன் = வெம்மையாக ஆட்சி செலுத்துபவன் என்பர் பிறர் பொருள் கூறியபோது, அது தவறென மறுத்து, வேய்ந்தோன் → வேந்தன் (வேய்ந்தோன் = முடியணிந்தவன்) என உண்மைமூலம் காட்டினார். இது வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு. பாவாணர்க்கிருந்த உள்ளுணர்வும இயற்கையறிவும் இவ்வாறு நுணுகி நுணுகி ஆராயும் வினைத்திட்பத்தை நல்கின. இது அவர்க்குக் கருவிய அமைந்த திரு. அதனாற்றான் தாமே இப் பணியை முன்னின்று முடிக்கப் பெரிதும் விழைந்தார்.

சொல்வளம் மிக்க தொன்மொழியாதலின் வேற்றுச் சொற்களைத் தமிழில் ஆள வேண்டுவதில்லை என்பதில் கொள்கைவிடாக கூர்வேழமாகப் பாவாணர் இருந்தார். தமிழில் கலந்துள்ள அனைத்துச் சொற்களுக்கும் தமிழ்ச்சொற்களை எளிதில் படைத்துத் தந்திருக்கிறார்.

'குடிமதிப்பு'க் (Census) கணக்கெடுப்பின்போது நம் வீட்டிற்கு வரும் வீருந்தினர் நண்பர்கள் ஆகியோரின் பெயர்களைக் குடுமப உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. இதுபோன்றே தமிழில் பலவேறு கால இடைவெளிகளில் ஊடாடிய வேற்று மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் தம் சொற்களாக ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. நண்பர்கள் நண்பர்களாகவே இருப்பர்; குடுமப உறுப்பினர் ஆகார் அயற்சொற்கள் அயற்சொற்களாகவே இருக்கும்; கன் சொற்களாகா. ஆதலின் தனித்தமிழே தமிழ். தமிழ் தவிர வேறு எம் மொழியிலும் வேற்றுச் சொற்களை விலக்க முடியாது; தமிழ் ஒன்றில்தான் முடியும். இப் பேரகரமுதலியிலும் 'அயற்சொற்களுக்குத் தனிமடலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது' என்று பாவாணர் கூறினார். தமிழ்மொழிக்கு இருக்கும் தன்சேரிவாத சொல்வளச் சிறப்பை உலகிற்குக் காட்டுவதே இவரின் தலையாய நோக்கம்.

தம் ஆய்வுமுடிவாக, உலகமொழிக் குடும்பங்களில் இத்தைரோப்பிய மொழிகள் தமிழுக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். தம் சீரிய தமிழ்ப்பணிக்கு உற்றுழி உதவிய தமிழன்பர்களுக்கும் தமிழ் மன்றங்களுக்கும் சிறப்பாக அரகக்கும் பாவாணர் நெஞ்சுகந்த நன்றியுடையவராக இருந்தார்.

பதிப்புப் பணி

அகரமுதலின் எவையாயினும் அவற்றிற்குப் பதிப்புக் குழு ஒன்று தனியாக அமைப்பதுண்டு. பாவாணர்க்குப் பின் பொறுப்பு இயக்குநராகப் பணியேற்ற யான், இதனை நன்கு பதிப்பிக்கத் தக்க உதவியாளரை நாடவேண்டியிருந்தது. இந் நிலையில் அகரமுதலி தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனவழி வெளியிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது, பதிப்புப் பணிக்கு உற்ற உதவியாக அமைந்தது. தமிழில் உயர்ந்த தரமான நூல்களைப் பதிப்பித்துப் பட்டறிவு வாய்ந்தவர்களின் உதவி இதற்குக் கிடைத்தது. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின் டி.டி. பதிப்பாசிரியர் புலவர் அ. நக்கீரன், புலவர், கா. பெ. ஞானசம்பந்தன், புலவர் நா. மு. மாணிக்கம் ஆகியோர் இப் பணி செம்மையாக நிறைவுறப் பெரிதும்

உதவினர். இந்த அகரமுதலியின் பல்வேறு தலைமையான நோக்கங்களுள், பிற அகரமுதலிகளிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்துவதும் ஒன்று என்று என்னுடைய பாலாணர் குறிப்பிடமுடிகின்றார். ஆதலின், மூலநூல்களிலிருந்து மேற்கோள காட்டுமபோது பிற அகரமுதலிகளிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகள் இந்த அகரமுதலியிலும் இடம்பெறா வண்ணம் மிகுந்த கவனத்துடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கித் திருத்தமாகப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல்களெல்லாம் சீர்திருத்த எழுத்துகளில் அச்சிடப்படுவதால் வருங்காலத் தலைமுறைமையினர்க்காக உருவாகும் இந்த அகரமுதலியும் சீர்திருத்த எழுத்துகளிலேயே அச்சிடப்படவேண்டும் என்பதையும், வன்றொடர்க் குற்றகரவற்றுடையச் சொற்களுடன் பன்மைகுறித்த 'கள்' ஈறு சேர்க்கும்போது வல்லெழுத்து மிகாத சொற்புணர்ப்பே பின்பற்றப்படவேண்டுமென்பதையும் பாலாணர் கனிவுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சொற்களுக்குச் செந்தமிழ் வழியும் காட்டுதலானும், சொற்றிறப்புக் கூறுதலானும், தமிழுவில வழங்கும் இந்தச் சொல் இடம்பெறவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட முடியாத வகையில் அனைத்துச் சொற்களையும் முயன்று திரட்டித் தருதலானும், படவிலக்கம் சேர்த்தலானும், அரைக் கலைக்களஞ்சிய அமைப்புக்கொண்டிருத்தலானும், பொதுமக்கள் முதல் ஆராய்ச்சியாளர்வரை பயன்கொள் நிறுவலானும் இதற்குச் செந்தமிழ்ச் சொற்றிறப்பியல் பொதுப் பயன்பாட்டுப் படவிலக்க இந்நொழிப் பேரகரமுதலி (Comprehensive General Purpose Bilingual Illustrated Etymological Dictionary of the Tamil Language) எனப் பெயரிடப் பொருந்துவதாயினும், பரோ எம்னோவா அகரமுதலி D E D. — தி.சொ.பி. (திரைச் சொற்றிறப்பியல் அகரமுதலி) எனக் குறிக்கப்படுவதுபோல, சுருக்கமாக, செ.சொ.பி (செந்தமிழ்ச் சொற்றிறப்பியல் அகரமுதலி) — T E D (Tamil Etymological Dictionary) எனறே இது பொதுவாக வழங்கப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் எட்டிலக்கம் சொற்களுள்ளன. சென்னை அகரமுதலியில் ஒரிலக்கம் சொற்களே யுள்ளன. ஆங்கிலத்திற் கிணையாகத் தமிழ் வளாநடுதொங்க வேண்டியபின் மேலும் மூன்றிலக்கம் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அறிவியல் - தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் மேலும் நான்கிலக்கம் சொற்களைப் படைக்க வேண்டும். ஆதலின், நாட்டுப்புறச் சொல்லாட்சிகள் ஒரிலக்கம்; கல்வெட்டு ஒலைச்சுவடி ஆகியவற்றில் ஒரிலக்கம்; நாட்டு மருத்துவம், நிலைத்திணைப் பெயர்கள் ஆகியவற்றில் ஒரிலக்கம் ஆக மூன்றிலக்கம் சொற்களைப் புதிதாகத் தொகுக்கும் பணி நிகழவேண்டும்.

தமிழக அரசின் தனி மகலாயப் பிறந்து, கலவித்துறை பாலுரட்ட, தமிழ்ப் பலகலைக்கழகம் சிராட்ட, சானறோர் அரவணைக்க, தமிழ்மலர்ச்சி - பண்பாட்டுத் துறையின் மடியில் தலழந்து தளர்நடை பயிலும் இத் துறைப் பணிகள வளர்ந்து பெருக வள்ளன்மை சுரந்து வளாட்டமிழ்த் வாழ்வளிக்கும் புரட்சித் தலைவர், பொன்மணிச் செம்மீடர், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என்றென்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேம்.

அயலவர்க்குப் பயன்படும்வகையில் ஆங்கில அணிந்துரை வழங்கிய கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கும், விரைந்துகலி உடனதுணைதீனர் தமிழ் னளர்ச்சி - பண்பாட்டுத்துறைச் செயலாளர்க்கும், இப் பேரகரமுதலி வெளிவர ஆவனசெய்த தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தார்க்கும், நனமுறையில அச்சிட்டுத் தந்த செயலாளிகா அச்சகத்தார்க்கும், பலவாறறானும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய துறைப் பணியாளர்க்கும் எம் நன்றியுரித்து.

சீர்த்தகுழ்ப பாலாணர் சேர்த்ததன் கத செவ்வகதை
ஆர்த்தசொல் லாராய்ச்சி யாரமுதை. — கூர்த்தாயநத,
வற்றா வளமென்ன வாரி வழங்கிடுவம்
கற்றோர் உய்ப்பக் கனித்து.

சென்னை, } தூ. மதிவாணர்
தி. பி. ௨, ௩, ௪, ௫ மடங்கல் (ஆவணி) யச } இயக்குநர் (முழுக் கூடுதல் பொறுப்பு),
(1-9-1984) } செ.சொ.பி. அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வரலாறு

மொழிவளர்ச்சியை அளந்துகாட்டும் அளவுகோலாக அகரமுதலி அமைகிறது.

ஒரு மொழியில் வெளிவந்துள்ள அகரமுதலிகள், அம் மொழி எந்தெந்தத் துறையில் சொல்வளம் பெற்றிருக்கிறது; இன்னும் எந்தெந்தத் துறையில் சொல்வளம் பெறவில்லை என்பதைக் காட்டிவிடும்.

ஆங்கிலமொழி எட்டு இலக்கம் சொற்களைப் பெற்றிருப்பதால் அம் மொழியில் பல்வேறு துறைதழுவிய பல்வகை அகரமுதலிகள் பெருகியுள்ளன.

சொல்விற்குப் பொருள்கூறும் முயற்சியே முதன்முதல் அகரமுதலி தோன்றுதற்குக் காரணம்.

கி.மு. 700 அளவில் மெசபொதேமியாவில் சில அக்கேடியச் சொற்களுக்குப் பொருள் கூட்டிய எழுத்துச்சான்று கிடைத்திருப்பதாகவும், அதுவே உலக முதல் அகராதிக்கு வித்து எனவும் கூறுகின்றனர். அதற்குச் சமகாலத்திய தொல்காப்பியத்தில் உரிச்சொற் பகுதி அப் பொருள் கூட்டியதே என்பது போதும்.

கி.பி. 1225-ல் 'Dictionarius' என்னும் சொல்வலை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த 'சொன்னசுதி கலந்தியா' (Joannes de Galendia) என்பவர் இலத்தீனைச் சொல்லரிசையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தினார்.

இலத்தீன் சொல்லுவத்திலிருந்து தோன்றிய 'Dictionary' என்பது கருவிநூல் என்னும் பொருளில் வழங்கியது. கிரேக்கச் சொல்லுவத்திலிருந்து பிறந்த 'Lexicon' என்பது சொற்புத்தகம் (Word Book) என்னும் பொருளில் வழங்கியது. நாளடைவில் இரண்டு சொற்களும் அகரமுதலியையே குறிக்கத் தொடங்கின.

அகரமுதலி வகைகளுள் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி, சிறப்பு அகரமுதலி (Specialised Dictionary) வகையைச் சார்ந்தது. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை ஆங்கிலத்தில் 'Etymological Dictionary' என்பர். 'Etymos' என்பது 'உண்மை' என்று பொருள்படும் கிரேக்கச் சொல். 'Etymology' என்னுஞ் சொல் 'சொல்லின் உண்மையான வரலாற்றைக் கூறுதல்' என்று பொருள் தருகிறது.

ஒரு சொல்லுக்கு மூலங்காட்டி, அச் சொல் பிறந்து வளர்ந்த வரலாற்றை விளக்குவது சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் நோக்கம்.

சொல்லின் வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காண முடியாதவிடத்து மூலம் மட்டும் காட்டி அமைவர். காலத்தால முந்திய சொல்வடிவத்தை மூலமாகக் காட்டினால் போதும் என்று ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் சி. தி. ஆனியன் கருதுகிறார்.

மற்றொரு ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளரான வெபுத்தர் (Webster) என்பவர், ஒரு சொல்லின் மிகப் பழைய வடிவத்தின் விரிவான பொருள்வளர்ச்சி வரலாறு சொல்வதே 'சொற்பிறப்பியல்' என்கிறார்.

வேரும் வரலாறும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே மெய்மையான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி. தமிழைப் போன்ற ஒட்டுநிலை (agglutinative) மொழியில் வேரும் வரலாறும்

காண இயலும். மேலையாரிய மொழிகள் உட்பிணைப்பு (inflectional) மொழிகளாயிருப்பதால் அவற்றில் வேரும் வரலாறும் காண்பது அரிது. ஆதலால், மேலைநாட்டு வணணை மொழியியலார் சொல்லின் பழைய வடிவம் அவலது கிட்டியமட்டில் மூலவடிவம் காண்பதே சொற்பிறப்பியல் என் கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் "எல்வாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" என்கிறார். கால்ப் போர்க்கில் திரிபடைந்த சொற்களில் வேரும் வரலாறும் மறைந்திருக்கும்; மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு வெளிப்படத் தெரியாது என்பதை "மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" என்றும் தொல்காப்பியர் உரியயில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனவே, உரிச்சொற்களின் மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா எனப் பொருள் கொள்வதே பொருந்தும்.

மேனாட்டார் நோக்கிலும் நம் நோக்கிலும் காணப்படும் வரையறைக்கேற்பச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இருவகைப்படும் :

1. வேரும் வரலாறும் காட்டும சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary on Genealogical Basis).
2. மூலச்சொற் காட்டும இனச்சொல் ஒப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary on Comparative and Historical Basis).

இதுவரை உலக மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் அனைத்தும் இரண்டாமவகையைச் சார்ந்தவை. மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் திட்டமிட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி முதல்வகையைச் சார்ந்தது. இம் முதல்வகை அகரமுதலியில் இரண்டாமவகை அகரமுதலியிலுள்ள இனச் சொல் ஒப்பீட்டுக்கூறும், ஏரணநெறிப்பட்ட வரலாற்றடிப்படைச் சொல்லொழுங்குகூட்டமபெறும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு முதலில் வேண்டப்படுவது சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள். ஆங்கில மொழிக்கு முதன்முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை நேரிய முறையில் தொகுத்தளித்த சிறுறு (W. W. Skeat) என்பவர், சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் கலனிக் க வேண்டிய நெறிமுறைகளைப் (Canons for Etymology) பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள்

1. காலத்தால் முந்திய பயன்படுத்தம்நோக்கிச் சொல்லின் தொல்வடிவத்தை முடிவுசெய்யவேண்டும்.
2. வரலாற்றடிப்படையிலும் நிலவியல் அடிப்படையிலும் ஒரு மொழியில் புகுந்துள்ள கடன்சொற்களைக் கண்டறியவேண்டும்.
3. குறைந்த அளக்களையுடைய சொல்லை, அதே சொல்லின் மிக்க அளக்களையுடைய வடிவத்திற்கு மூலமாகக் கொள்க. (மருஉமொழி, திரிப்புபொன்ற சொற்கருக்கங்கள் அல்லாதவிடத்து.)
4. ஒலிப்பியல் நெறியீடுகளைக் (Phonetic Laws) கவனிக்க.
5. ஒரே அளவான அளக்களையுடைய இருசொற்களுள் காலத்தால் முந்திய சொல்லை மூலமாகக் கொள்க.
6. ஆங்கிலத்தில் வல்வினைகளை (strong verbs) மூலமாகக் கொள்க.
7. ஒரு சொல்லின் -ஆய்வுக்கு முழுவடிவை எடுத்துக்கொள்க; சொல்லின் ஒரு பகுதியை ஆய்வுக்குக் கொள்ளற்க.

8. சொல்லின் வடிவ ஒற்றுமை அல்லது மேம்போக்கான பொருளொப்புமை கருதி இரு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை (ஒலிப்பியல் நெறியீடு வேறுபடும் நிலையில்) ஒப்புமையுடையனவாகக் கொள்ளற்க.
9. இனச்சொற்கள் (Cognates) வடிவில் அல்லது ஒலிப்பியல் முழுதும் ஒத்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஒலிப்பியல் நெறியீடுகளுக்குப் புறம்பாக இருமொழிகளிலும் இருசொற்கள் ஒத்திருப்பின் (ஒலிப்பிலும் பொருளிலும்) ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியிடமிருந்து அச் சொல்லைக் கடன்பெற்றிருக்கிறது என்று நம்பலாம்.
10. ஒரு சொல்லுக்கு இனச்சொற்களைக் கூறமுடியாதவிடத்து அச் சொல்லை விளக்கிக் கூறும் முயற்சி மேற்கொள்ளலாகாது.

மேற்கண்ட பத்தும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குரிய பத்துக் கட்டளைகள் எனலாம். கீற்று ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை ஒரு மடலமாக வெளியிட்டார். ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) அழகுற ஆய்ந்து வெளியிட்டார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பானர் தம் முயற்சியைப் புரையடுத்தலும் உண்டு. சொல்லின் மூலங்காண முற்பட்டுச் சொல்லின் உண்மைப்பொரு ளுணராமல் ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லிவிடுவாரும் உளர்; உண்மைப்பொரு ளுணர்வாரும் உளர். அதனடிப்படையில் சொற்பிறப்பியலை என்வகையாகப் பிரிப்பர். அவற்றுடன மேலும் இரு வகைகளை (9, 10) மொழிகூறியு ளார். தேவநேயப் பாவானார் புதிதாகக் கண்டறிந்தார்.

1. உன்னிப்புச் சொற்பிறப்பு (Guessing Etymology) — அணிவ் (அழகு, லரி)
2. அறிவாரூலச் சொற்பிறப்பு (Pedantic Etymology) — மண் (மணப்பது)
3. அடிப்படைச் சொற்பிறப்பு (Popular Etymology) — நூல (நூற்கப்படுவது, இழுக்கப் படுவது)
4. குறிக்கோட் சொற்பிறப்பு (Tendentious Etymology) — 'ஐயன்' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லை வேண்டுமென்றே 'ஆர்ய' என்னும் வட சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறுவது.
5. வழுஉப் பகுப்புச் சொற்பிறப்பு (Malanalytical Etymology) — சாப்பாடு (சாதற்கேதுவானது)
6. நகையாட்டுச் சொற்பிறப்பு (Playful Etymology) — தோசை [தோ (இரண்டு) + சொயங்]
7. ஒலிவொப்புமைச் சொற்பிறப்பு (Sound Etymology) — பாராளுமன்றம் (Parliament) [நூல் பில் ஒத்திருத்தல்]
8. பொருந்தப் புகல்வுச் சொற்பிறப்பு (Plausible Etymology) — ஒப்பாரி (ஒப்ப ஆரித்தல் அல்லது ஒவ்வென்ப பாரித்தல்) (உண்மையானது போலப் பொருத்திக் கூறுதல்)
9. வேர்முலச் சொற்பிறப்பு (Root tracing Etymology) — புல் → புள் → புழல் → புடல் → புடலை → புடலங்காய் (புழல் = துளையுள்ளது).
10. வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு (Reconstructed Etymology) — அங்காடி — அமழு (விற்றல்) + கடை (இடம்). அம்முசுடை → அங்கடை → அங்கடி → அங்காடி.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் தனிக் கூறுகள்

1. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி ஏனை அகரமுதலிகளைப்போல வன்றிச் சொல்லுக்கு மூலமும் கூறும்.
2. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் இனச்சொற்கள் தவறாது காட்டப்படும்.
3. சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகளைத் தழுவிச் சொல்லின் மூலம் அமைந்திருக்கும்.
4. தெளிவான மூலம் உறுதிப்படாதபோது ஓரளவுக்குச் சரியெனப்பட்ட மூலம் ஒருகூர். (ஒருகால) என்னும் முன்னடையோடு குறிப்பிடப்படும்.
5. தெரியாத மூலமாயின் மூலம் தெரியவில்லை எனச் சுட்டப்படும்.
6. சொல்லின் இலக்கணவகை அல்லது பொருளெனக்கம் வேறாக அல்லது மாறாகக் கூறப்படவேண்டியவரின் அதுவும் மரபு தழுவியதாக இருக்கும்.
7. ஒருமொழிச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாயின் அவ்வச் சொல்லுக்கு மூலம் அச் சொல்லெனக்கத் தொடக்கத்தில அல்லது இறுதியில் குறிக்கப்படும். இனமொழிகளுள் பன்மொழிச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாயின் ஒவ்வொரு அடிச்சொல்லையும் தலைப்புச் சொல்லாகக்கொண்டு அச் சொல்லுக்கு இனமான இனமொழிச் சொல்லும் பொருளும் குறிக்கப்படும். பரோமனோவரின் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இதற்குச் சான்றாகும்.
8. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் அம் மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறை (Principles of Etymology), ஒலிப்பியல் நெறியீடு (Phonetic Law), காலப்போக்கில் சொல்லின் பொருட்டாட்டு மாற்றம் (Semantic change) ஆகியவற்றைத் தெளிவாக வரையறுக்க வேண்டும்.

உலகமொழிகளில் தோன்றியுள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள்

உலகமொழிகள் பலவற்றுள் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. கி. பி. 1662-ல் கெர்கார்டு சோகன்சை வொசியசு (Gerhard Johannes Vossius) என்பவர் வெளியிட்ட இலத்தீன்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymologicum Linguae Latinae) உலகில் வெளிவந்த முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாகக் கருதப்படுகிறது.

1671-ல் தீபன் கின்னர் (Stephen Skinner) என்பவர் இலத்தீன் மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Etymologicum Linguae Anglicanae) வெளியிட்டார்.

1743-ல் பிரான்சிக் ஜூனியசு (Francis Junius) என்பவர் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி யொன்றை (Etymologicum Anglicanum) வெளியிட்டார். இந் நூலைச் சாமுவேல் சான்சன் தம் புகழ்பெற்ற ஆங்கில அகரமுதலியை உருவாக்கச் சிறந்த கருவிநூலாகக் கொண்டிருந்தார்.

1803-ல் சான் சன்னிசன் (John Jannieson) என்பவர் காத்தியமொழிக்கு (Scottish Language) ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கினார்.

1840-ல் கிரிம் (Grimm) என்பவர் செருமானியமொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (German Etymological Study) உருவாக்கினார். இவர் அம் மொழிக்கு வடித்துத் தந்த சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகள் 'கிரிம் நெறியீடு' (Grimm's Law) என வழங்கப்படுகிறது.

1879-ல் ஆங்கிலத்தில் இன்றும் சிறந்த சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாக விளங்கும் 'Scientific Etymological Dictionary of the English Language' என்னும் அகரமுதலியைக் கீற்றுப் (W.W. Skeat) பெருமகனார் வெளியிட்டார். இந்த அகரமுதலி ஒரு மடலமாக வெளிவந்தது.

ஆயின், ஆங்கில மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) இரண்டு மடலங்களாக இவர் 1892-ல் வெளியிட்டார். சொல்லின் காலவரையறை சொற்பிறப்புக்குப் பெரிதும் உதவும் என்றார்.¹

இவை இரண்டுமட்டுமன்றிப் பிங்வுரும் மூன்று நூல்களையும் அடுத்தடுத்து இவரே தொகுத்தளித்தார் :

1. 1895-ல் வெளிவந்த 'Primer of English Etymology'.
2. 1897-ல் வெளிவந்த 'Concise Etymological Dictionary of the English Language'.
3. 1912-ல் வெளிவந்த 'Science of English Etymology'.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் துறையில் பெரிதுழைத்து அரிய தொகுப்புகளை வழங்கிய பெருமை கீற்று ஒருவரையே சாரும்.

1931-ல் இராபலு லில்லி தர்னர் (Ralph Lilley Turner) என்பவர் நேப்பாள மொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language) தொகுத்தளித்தார்.

1933-ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த தவத்திரு ஞானப்பிரகாச அடிகளார் தமிழ்மொழிக்கு சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியைத் தாமே முயன்று அரும்பாடாற்றி இயன்றவரை தொகுத்தளித்தார்.

1946-ல் குல்கர்னி என்பவர் மராத்திச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Marathi Etymological Dictionary) தொகுத்து வெளியிட்டார். இதில் மேலையாரிய மொழிகளிலிருந்தும் இனச்சொல் காட்டியுள்ளார்.

1961-ல் பரோ எம்னோவரின் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary) வெளிவந்தது.

1966-ல் ஆங்கில அகரமுதலி வெளியீட்டில் பெரும்புகழ்பெற்ற எருதந்துறை அகரமுதலிக் (Oxford Dictionary) குழுவினர் சி. தி. ஆனியன் (C. T. Onion) என்னும் அறிஞர் தலைமையில் ஒரு வல்லுநர் குழு அமர்த்தி, ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Oxford Dictionary of English Etymology) வெளியிட்டனர். ஆங்கிலத்தில் இவர்களைப் போன்றே சேமபர்சு அகரமுதலிக் குழுவினரும் ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியிட்டுள்ளனர். கிளெயின் (Klein), வீக்லி (Weakley) ஆகியோரின் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளும் ஆங்கில மொழிக்கு எழில் சேர்க்கின்றன.

1970-ல் வாலதர் லோன் வார்த்பர்க்கு (Walter Von Wartburg) என்பவர் பிரெஞ்சு மொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Franzosisches Etymologisches) தொகுத்தளித்துள்ளார்.

1978-ல் சக்கரதர ரால் என்பவர் வாலதேர் நகரிலுள்ள ஆந்திரப் பல்கலைக்கழக வாயிலாகத் தெலுங்குச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி பன்மடலங்களுள் முதன்மடலத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இதுவரை எட்டு மடலங்களுள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன.

உலகில் இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளுள், செருமானியம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் தரமானவையாகவும் புகழ்பெற்றவையாகவும் உள்ளன.

¹ Hence we learn the very necessary lesson that etymology requires scientific treatment and does not consist in giving indolent credence to silly guesses and we at once establish the value of chronology as a helpful guide to truth.

தமிழில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் — அதற்கான முயற்சிகள்

தமிழ் உள்ளிட்ட திரவிட மொழிகளுக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வேண்டும் என்று 1858ஆம் ஆண்டிலேயே கால்டுவெல் வலியுறுத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பெருந்தகை தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர், 1938-ல் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் முதல் ஆறு சிறுபகுதிகளை ('அ' முதல் 'உ' வரை 364 பக்கங்கள்) வெளியிட்டார். ஒவ்வொன்றும் 1000 பக்கம் கொண்ட இரண்டு மடவங்களாக (20 உட்பகுதிகள்) வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தார். அது 'A Comparative and Etymological Lexicon of the Tamil Language' என்று வழங்கப்பட்டது.

இவர்தம் நுணமான் நுழைபுலத்தாலும் பலலாண்டு செயத ஆராய்ச்சியின் விளைவாலும் இந்நைரோப்பிய மொழிகளுக்குத் தமிழே மூலம் என்று கண்டறிந்தார். செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம் என்பவரும், ஆங்கிலத்துக்குக் கீற்று என்பவரும் சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகளை அமைத்ததுபோல இவரும் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகளை (Laws of Dravidian Etymology) அமைத்தார்; ஒலிப்பு நெறிமுறைகளையும் (Phonetic Sound Law) வகுத்தார்.

மொழியாராய்ச்சிக்கு வழகிலுள்ள சொல்லாட்சிகளை விடுத்து இலக்கியச் சொல்லாட்சிகளை மட்டும் கொள்ளலாகாது என்றும், இந்நைரோப்பிய மொழியினர் ஒலிப்பொய்யுமை மட்டும் கருதாமல் சொல்லின் வேரும் வரலாறும்பாக விநித்த அடிப்படை உண்மைகளை ஆராய வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

மேலும் ஞானப்பிரகாச அடிகளார், "Father, Mother" என்னும் ஆங்கிலச் சொற்களை அதே ஒலிப்பு ஒப்புகையுடைய இலத்தீன் கிரேக்க சமற்கிருதச் சொற்களோடு ஒப்பிடும சொல்லாராய்ச்சியாளர், மோனாட்டுக் குழந்தைகள் அப்பாலைப் 'ப்பா' என்றும் அம்மாவை 'மம்மி' என்றும் அழைக்கும் சொல்லடிவங்கள் தமிழோடு நெருங்கியிருப்பதை ஏன் காண மறந்துவிட்டனர்" என்று வினவுகிறார்.

மார்க் முல்லரின் பொன்மொழியை 'Sound Etymology has nothing to do with sounds' — எடுத்துக்காட்டி ஒலிப்பு மற்றும் பொருளொப்புமை மட்டும் கருதாது வேர்ச்சொல் இயைபு எம் மொழியில் அமைந்துள்ளது என்று காணவேண்டும் எனத் தெளிவு கொடுத்து கிறார்.

சமற்கிருதவாணர் 'மாத்து' (தாய்) என்பது (மா = அளத்தல், வீட்டை மேற்பார்வை செய்வது) 'மா' என்றும் வேரிலிருந்து பிறந்ததாகக் கூறுவதும், 'பிதரு' (தந்தை) பாதுகாப்பவன் என்று பொருள்படுவதாகக் கூறுவதும் பொருத்தமற்றவை என்கிறார். 'அம்மா, அப்பா' என்பவையே அவற்றுக்கு மூலம் என்று காட்டுகிறார். அவருடைய முயற்சி முற்றும் நிறைவுறு முன்பே அவர் இயற்கையெய்தியது தமிழின் தலக்குறைவே எனலாம்.

இங்கிலாந்தில் சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள பரோவும், அமெரிக்கக் கன்போர்லி யீர்லிவ் சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள எம்னோவும் ஐம்பதாண்டுகளாகத் திரவிட மொழிகளை ஆராய்ந்து சொற்றொகுத்து 1982ஆம் ஆண்டில் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் திருந்திய பதிப்பை (Dravidian Etymological Dictionary—Revised) வெளியிட்டனர். இதில் 5569 சொற்களுள்ளன. இது இன்றைய திரவிடமொழி யாயலாளர்க்குக் கருவிறலாகப் பயன்பட்டு வருகிறது.

1959-ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் திரவிடமொழிச் சொற்களை ஒப்பீட்டு முறையில் தொகுத்துத் திரவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டுச் சொல் அகரவரிசை (The Dravidian Comparative Vocabulary) வெளியிட்டிருந்தது. இஃது, சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் நெறியும், இனச்சொல் ஒப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் ஒரு கூறாதலின், இதனையும் இவன் குறிப்பிட நேர்ந்தது.

தமிழ்த், இதுவரை நிகண்டுக்கும் அகராதிகளும், வெளிவந்தனவும் வெளிவரா தனவுமாக 300-க்குமேல் இருப்பினும் தரமான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தமிழுக்கு இன்னாமல் நபது ஒரு பெருந்தறையாக இருந்தது. இக் குறையை நிறைவாக்கும்வகையில் 1974-ஆம் ஆண்டுமேத் திங்களில் தமிழக அரசு சேந்தமிழ்த் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம் (Tamil Etymological Dictionary Project) ஒன்றை உருவாக்கியது.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன

அகரமுதல் தொகுக்கும் பணி எளிதன்று. அயராது உழைக்கவேண்டிய அகரமுதலித் தொகுப்பாளர், 'அப்பாவி உழைப்பாளர்' என்று சான்சன் பெருமகனார்¹ ஒரு முறை குறிப்பிட்டார். அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் அப்பாவித்தனமாக உழைப்பவராக இருக்கலாம். ஆயின, தம் அறியாமையை வெளிக்காட்டுபவராக இருத்தலாகாது. ஒருவர் என்னை உழைப்பதுபற்றிய அறிவு நிரம்பியவராக இருத்தல்யலாது. அக் குறையைப் போககு உதவுக-கதக-எ உலகில் எங்கு நோக்கினும், அகரமுதலித் தொகுப்பு பணி ஒரு குழுவின் கூட்டுப்பணியாக அமைக்கப்படுகிறது.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி ஒரு சிறப்புலகை அகரமுதலியாதலின், இதனை தொகுப்பாளர், தலைவர் ஆகியோர் தாய்மொழியில் நிகரற்ற புலமையாளராக இருத்தல் வேண்டும். ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பன்மொழியறிவும், மொழிநூற்புலமையும், நடுநிலையோடு ஆயும் நோக்கும் நிரம்பியவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

"சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பவர், எத்துணைப் பெரும்புலவரேனும் மொழியாராய்ச்சித் துறையில் நடுவுநிலைமை, அஞ்சாமை, தன்னலமினமை, மெய்யறியலா என்னும் நாற்பண்பும் இல்லாதவர் வேர்ச்சொற்களைத் தொகுப்பது, குருடன் கண் மருத்துவமும், செவிடன் இசையாராய்ச்சியும், சப்பாணி தாண்டலப் பயிற்சியும் செய்வ தொத்ததே. 'கல்வி வேறு; ஆராய்ச்சி வேறு'" என்று மொழிநூல் முதறிஞர் பாலாணர் கூறுகின்றார்.

எனவே, சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு இன்றியமையாத முதல் தேவை, அத் துறையில் ஆர்வமும் புலமையும் நெடுங்கால ஆராய்ச்சிப் பட்டறிவும் கொண்ட அறிஞர் குழுவே.

இரண்டாவது தேவை, அக் குழுசு செயற்படவேண்டிய தெளிவான திட்டம். தெளிவான முன்னோக்கத் திட்டமிலலாததால் எத்துணையோ அகரமுதலித் திட்டங்கள் அரை குறையாக, அல்லது முழுமையாக வெளிவரினும் நிறைவில்லாதவளவாக அமைந்து விடுகின்றன.

இலத்தீன் மொழிக்குச் சொற்களஞ்சியம் (Thesaurus) தொகுத்த ஐந்து குழுவினர் 100 ஆண்டுகள் உழைத்து முன்றில் இருபங்குப் பணியைத்தான் முடித்தனர்.

யாழ்ப்பாணம் தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் தமக்குப்பின் தமிழ்த் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிப் பணி தொடர ஒரு திட்டமும் செய்யாததால அவர் மறைவுக்குப்பின் அப் பணி நின்றுவிட்டது.

ஒருங்கான திட்டத்தின்கீழ் முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் வெளிவந்த முதல் அகரமுதலி எகுதந்துறை ஆங்கிலப் பேரகரமுதலி (Oxford Dictionary)தான் என்பர். இது 400 அறிஞர்கள் 70 ஆண்டுகள் பணியாற்றினர். அவர்கள் தொகுத்த 5 இலக்கம் சொற்களுடன் அகரமுதலி 13 மடலங்களாக வெளிவந்தது. நாட்டுப்புற மக்களிடையே வழங்கும் அனைத்துச் சொற்களையும் தொகுக்க ஏடுதோச் சொற்குழு (U.W.C. — Unregistered Words Committee) ஒன்றை அமைத்தனர்.

¹ 'Lexicographer is an harmless drudge'—Johnson

புனாவில் தொகுக்கப்பட்டுவரும் வரலாற்றடிப்படைவிலான சமந்திருதப் பேரகர முதலி 36 ஆண்டுகளாகச் செயற்பட்டுவருகிறது.

திட்டத்தின் தனிச் கூறுகளான பண ஒதுக்கம், தொகுப்பாளர் உழைப்பு, செயற்பாட்டு வகைமை ஆகியவை செமமையாக அமைந்தால் திட்டம் திட்டமிட்டபடி நிறைவுறும்.

முன்றலவறு தேவை, அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்களின் களப்பணித் (field work) திறன். மொழி வழங்கும் எல்லாவிடங்களுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தல் களப்பணி எனப் படும். அவ்விடத்திற்குச் சென்றால்தான் அச் சொல் எப் பொருளில் வழங்குகிறது என்பதை வரையறுக்க முடியும்

வெபுத்தர் (Webster) ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஆங்கிலமொழி பேசப் படும் 46 நாடுகளுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தனர்.

தரமான ஆங்கில அகரமுதலி தொகுப்பதில் ஆங்கிலேயரிடையே ஒருகாலத்தில் ஒரு பெரும் போட்டி நிலவியது. அதனை 'அகராதிப் போர்' (War of Dictionaries) என்றழைத்தனர்.

சங்க அகராதியில் 'தசகலி' என்னுஞ் சொல்லுக்கு, 'பயிரிடுத தொழிலிற் கொடுக்கும் பத்துவகைக் கலி' என்று பொருள் உள்ளதை நோக்கிச் சென்னைப் பலகலைக்கழக அகராதித் தொகுப்பாளரும் அச் சொல்லுக்கு அதே பொருளைக் குறித்தனர்; அச் சொல் எந்த உடாரத்தில் வழங்கும் வழக்கு என்று குறிப்பிடவில்லை.

நெல்லையில் வழங்கும் அச் சொல், 'தச்சக்கலி' என்பதன் இடைக்குறை என்று பாவானர் தெளிவுபடுத்துகிறார்; 'இந்த ஆண்டு விளைச்சல் தச்சக்கலிக்கும் கட்டவில்லை' என்னும் உழவர் வழக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறார். நேரிற் சென்று களப்பணி செய்தா லொழியச் சொற்களின் செவ்விய பொருளுரை முடியாது என்பதற்கு இத்தொகு சான்றாகும்.

அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு நாள்சாவது தேவை, பன்மொழிப்புலமை நிறைந்த தொகுப்பாளர் குழு. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு இது மிகவும் தேவை.

தெலுங்குச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் எச்சரிக்கை என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'எழுச்சி + அறிக்கை' என்பதை மூலமாகக் காட்டியிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

'எச்சரிக்கை' என்னுஞ் சொல்லின் மூலம் காண — அதன் கண்ட வடிவம் என்ன என்று காண — அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். கண்டத்தில் இச் சொல் 'எழுதருவிடுக = எழுந்த நிலை' என்னுள்ளது. இதன் பொருள் விழித்த நிலை என்பதாகும்.

தமிழில் இதன் மூலம் 'எழுதருவை' என்றிருந்திருத்தல் வேண்டும்.

'எச்சரிக்கை' என்பதன் மூலம் 'எழுதருவை' (விழிப்புநிலை) என்பதே. இனமொழிப் புலமை நிரம்பாவிடின் அவ்வது இனமொழிப் புலமையாளரின் துணை கொள்ளாவிடின் உண்மையான சொற்பிறப்புக் காண்டல் அருமை என்பதற்கு மற்றொரு சொல்லையும் சான்றாகக் காட்டலாம்.

'அங்காடி' என்னும் தமிழ்ச்சொல் திரவிட மொழிகள் அனைத்திலும் வழங்குகிறது. தமிழில் முதன்முதல சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுத்த தலத்திரு ஞானப்பிரகாசர், 'அங்கு' (வளைதல்) என்னும் வேரிலிருந்து இச் சொல் தோன்றியதாகக் கூறினார்.

மீளையான அகரமுதலித் தொகுப்பில் ஈடுபட்ட ஞானாடு குஞ்சுப்பிள்ளை (அங்கம் = உடம்பு, ஆடுதல் = கூடுதல்) அங்காடி = உடம்புகள் கூடும் இடம் எனப் பொருள் கொண்டார்.

திரவிட மொழிகளில் பல்லாணடுகள் ஆராய்ச்சி செய்துவந்த பாலாணர் ஒருவரே தம் நுண்மாண நுழைபுலத்தால் 'அமழு' (விறறல்) என்னும் தெலுங்குச் சொல்லே குமரி நாட்டுத் தமிழ்ச்சொல்) 'அங்காடி' என்பதன் மூலம் எனக் கண்டறிந்தார்.

ஆதலால், சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குப் பன்மொழிப் புலமை, அடிப்படைத் திறன்களில் ஒன்று என அறியலாம்.

தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு ஐந்தாவது தேவை, தகக கருவிநூல்கள்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு ஆறாவது தேவை, சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள் (Principles of Etymology).

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு குழு களப்பணி, ஆயத்தப்பணி ஆகிய இருபணிகளும் ட்டடி நதவுடன் பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளுமுன், சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை முழுமையாக வகுக்கவேண்டும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் வேரும் வரலாறும் கண்டு வரைந்த முறை சரியா என்று சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகே பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

ஒலிப்பு நெறியீடுகள் (Phonetic Laws) முதற்பகுதியாகவும், அந் நூலில் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறை இரண்டாம் பகுதியாகவும், பொருட்பாட்டுப் புடைபெயர்ச்சி (Semantic changes) மூன்றாம் பகுதியாகவும் இடம்பெற வேண்டும்.¹

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு ஏழாவது தேவை, சொற்பலுக்க (Pronunciation) வரையறை. தமிழைக் கற்க விரும்பும் வேற்றுமொழியாளர்க்கு ஒலிப்புச் சிக்கல்தோன்றாதபடி ஒவ்வொரு தமிழ்ச்சொல்லுக்கும் ஒலிப்பு, ஆங்கிலத்தில சாய்ப்பு எழுத்துகளில் தரப்படுகிறது. எனினும், ஒரே தமிழ்ச்சொல் ஒலிப்பு வேறுபாட்டில் பொருள் வேறுபடும் நிலையில இரு சொற்களாகக் காட்டப்படவேண்டியுள்ளது.

எ.கா:

1. தொகைச்சொல்லில் 'க' கர ஒலிப்பு வேறுபாடு	செங்கோல் (<i>ṣeṅṅōl</i>) செங்கோல் (<i>ṣeṅ-kōl</i>)	நேர்மையான ஆட்சியின் அடையாளமான கோல் சிவப்பு நிறமுள்ள கோல்
2. இனமெல்லெழுத்தடுத்த 'ச' கர ஒலிப்பு வேறுபாடு	மஞ்சள (<i>maṅṅaḷ</i>) அரசஞ்சணமுகன் (<i>Araśāṅ-ṣaṇṇuḷaṅ</i>)	'ja' ஒலிப்பு 'c'-ஒலிப்பு

எனவே, தனிச் சொற்களிலும் கூட ஓச்சொற்களிலும் ஒலிப்பு வரையறை தெளிவாக்கப்பட வேண்டும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு எட்டாவது தேவை, மூலம் காண்பதிலும் மூலச் சொல்லின் வடிவமீட்டமைப்பிலும் மரபு யிறழாத நடுவுநிலைமையும் புலமை நுட்பமும்.

¹ அகரநி தொகுப்போர் சொல்லை மூலம் நிலைகளில் நோக்குவர். அவை:

1. Phonological aspect (word form) — சொல்வடிவம் (ஒலிப்பு)
2. Grammatical aspect (word) — சொல் (இலக்கணவகை)
3. Lexical aspect (lexeme) — சொல்லின் பொருட்பாட்டுநிலை.

தமிழும் தமிழினைச் சொற்களும் சொல்லீற்றில் வல்வின மெய்யீறு கொள்ளாதவை. இது தமிழ்மரபு. இஃதறியாமல் வடிவமீட்டமைப்பின்போது வேர்ச்சொல்லுக்கோ வடிவமீட்டமைப்புச் சொல்லுக்கோ வல்வின மெய்யீறு காட்டுதல் மரபுக்கு முரணாகும். அஃது எக்காலும் உண்மையாகாது.

தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் 'அஃகுதல்' என்னுஞ் சொல்லிற்கு 'அஃக்' என மெய்யீற்று மூலங்காட்டுதலும், பரோ எமனோவர் 'தந்தை' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு இனமான பிற திரவிட இனச்சொற்களை யெல்லாம் ஒப்பிட்டு நோக்கித் தெலுங்கர் 'தந்தை'யைத் 'தன்றி' என்பதால் அனைவர்க்கும் பொதுவான மூலமாகத் 'தண்ட்' அவலது 'தன்றி' எனக் காட்டுவதும் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பொறுத்தவரை எவ்வகையிலும் பொருந்தாது. முன் + உ - முந்து, பின் + உ - பிந்து என்றாற்போல தன் + ஐ - தந்தை ஆகியது. (ஐ.தேச: நும் + ஐ - நுந்தை).

வண்ணனை மொழிநூலார் (Descriptive Linguists) தமிழ்போன்ற தொன் மொழியையும் நேற்றுப் பிறந்த கோண்டு மொழியையும் சமமாக மதித்து, அனைத்து மொழிக்கும் தாயான மொழிக்கு 'முந்துதிரவிடம்' (Proto-Dravidian) எனப் பெயரிட்டு, மூலவகாணும் முயற்சியி லீடுபட்டிருப்பது நன்றன்று.

நீலகிரி மலையிலுள்ள பழங்குடிகளில் ஒரு சாராரான இருளர் 'லைக்கார்', நாஅங்கிவா' என்று பேசுவதைக் கேட்கும் வண்ணனை மொழிநூலார், 'லைக்கார்' என்பது 'அழைக் கிறார்' என்பதன் திரிபு என்பதையும், 'நாஅங்கிவா' என்பது 'இறங்கிவா' என்பதன் திரிபு என்பதையும் உணராமல், (லை = கூப்பிடு, நா = வா) 'லை', 'நா' என்பனவற்றையே அச் சொற்களின் முதலிலைகளாகக் கொள்ள முன்வருகின்றனர்.

ஓர் இனமொழியை அதற்குக் காலத்தால் முந்திய தாய்மொழியோடு இணைத்துப் பார்த்துச் சொல் திரிந்த வடிவத்தை உணரும் வரலாற்று அறிவை வண்ணனை மொழிநூல் வழங்குவதில்லை.

வரலாறு மற்றும் ஒப்பீட்டு மொழிநூல் கற்றார் அன்றி வண்ணனை மொழிநூலறிவு மட்டும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு அத்துணை உதவாது என்று பாலாணர் கூறுவார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளின் பணி, வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காண்பதோடு முடிவடைவதில்லை.

ஆயிரம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஐந்திலொரு பங்குச் சொற்கள் வழக்கொழிந்துவிடுகின்றன வாதலின், அவ்வாறு வழக்கொழிந்த சொற்களை மீட்டமைத்து, அச் சொற்கள் பிற இனமொழிகளில் எவ்வாறு திரிபுற்று வழங்குகின்றன என்று நாட்டுவதன் வாய்வாக மூலமொழியின்: தொன்மையும் தாய்மையும் தலைமையும் நிறுவப்படுவதில்தான் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளின் திறமை அடங்கியிருக்கிறது.

தெலுங்கில் 'நூன்' என்னுந் சொல் எண்ணெய் (எள் + நெய்) எனப் பொருள்படு கிறது. 'நூ' என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு 'எள்' என்று பொருள். நூ + நெய் (எள் + நெய்) என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லே தெலுங்கில் 'நூன்' எனத் திரிந்துள்ளது. வழக்கொழிந்த 'நூநெய்' என்னுந் தமிழ்ச்சொல் தமிழ் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றாலொழியத் திரவிட மொழிகளுக்குத் தமிழே தாய் என்பதை எவ்வளும் நிறுவ இயலும்?

தெலுங்கில் 'வல்லகாடு' என்னுஞ் சொல் இடுகாட்டைக் குறிக்கிறது. கன்னடத்தில் இது 'பென்காடு' என வழங்குகிறது. பழந்தமிழில் இதன் வடிவம் 'வென்காடு' (ஆன் இயங்காக் காடு, இடுகாடு) என மீட்டமைத்தல் இன்றியமையாததன்றோ? இங்ஙனம் மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. இவற்றை அகழ்ந்தெடுக்கும் முயற்சியில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஈடுபடவேண்டும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்க்குள்ள கடமை பெரிது. உள்ள சொற்களுக்கு மூலக் காரணம், புதிய சொற்களைத் தொகுத்தல், கலைச்சொற்களைப் படைத்தல், மறைத்துபோன சொற்களை வடிவமீட்டமைத்தல் ஆகிய நான்கும் பாங்குறச் செய்பபடிள் அகரமுதலி சிறந்ததாக அமையும்.

ஒரு சொல்லுக்குப் பல வேர்களோ சொற்பிறப்புகளோ காட்டப்படும்போது அவற்றுள் ஒன்றே சரியானதாக இருக்க முடியும். சரியான சொற்பிறப்பை வரையறுப்பதில் தொகுப்பாளரின் தனித்திறமை யடங்கியிருக்கிறது.

மொழிவளர்ச்சிக்கும் ஆய்வுக்கும் எவ்வகையில் துணை ?

போர்வீரனுக்குச் செவ்விய படைக்கலங்கள் வெற்றிக்குத் துணைபுரிவதுபோலப் பல்வேறு துறைகளில் அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள விழையும் அம் மொழியினர்க்கும் அம் மொழியில் அவ்வத்துறை தொடர்பான கலைச்சொற்கள் பெரிதும் துணைநிற்கும். தக்க சொல்வளம் தாய்மொழியில் கிட்டாதவிடத்து வேற்றுமொழியையே தம் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைகொள்ள நேரும்; தாய்மொழியின்பால் பற்றுக் குறைபடும். நல்ல அகரமுதலி மக்களைச் செவ்விய மொழிப்பாங்குடையவராக மாற்றும்.¹

தாய்மொழியே கலவி வாயிலாக அமையும்நிலையிலே தாய்மொழியின் வெற்றிற்கும் பற்றுக்கும், தாய்மொழியில் ஊற்றாயப் பெருகும் சொல்வளம் மிகவும் இன்றியமையாதது. அத்தகு சொல்வளக் களஞ்சியமாக அகரமுதலிகள் விளங்கும்.

மேலும், புதிய சொற்கள் வேண்டுமிடத்து வேறும் மூலமும் காட்டிப் பலலாயிரம் புத்தம் புதிய படைப்புச் சொற்களை உருவாக்கச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வழிகாட்டும். ஆதலால், மொழிவளர்ச்சிக்கு ஏனை அகரமுதலிகளைவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியே ஆணிலேவராக அமைகிறது.

செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம் என்பவர் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கித் தந்ததன் விளைவாகச் செருமானிய மொழியின் இலக்கிய வரலாறு எழுத அது மிகவும் பயன்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்குவதன் வாயிலாக அம் மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிகளை அறியலாம்; ஒரு மொழியின் மூன்மை, தொன்மை, தாய்மை, தலைமை ஆகியவற்றையும் அறியலாம். எவ்வெம் மொழியிலிருந்து சொற்கள் எவ்வெம் மொழிக்குச் சென்றுள்ளன என்னும் உண்மைகளையும், எக் காலகட்டத்தில் இம் மாறுதல்கள் தோன்றின, ஏன் தோன்றின என்னும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளையும் அறியலாம். இதனாற்றான் சோவியத்துநாட்டு வரலாற்றாசிரியர் கோந்தர்தோவ் என்பவர், 'மொழியாய்வாளர்தாம் வரலாற்றாசிரியர்க்கு நிறைந்த செயல்களைச் சொல்ல முடியும்' என்கிறார்.

அகரமுதலியைச் சொல்லின் பொருளறிய மட்டும் பயன்படுத்துகிறோம். ஆச் சொல்லின் மூலமென்ன என்று அறிவது மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையில் நோக்குவார்க்குத் தேவையற்றது எனச் சிவர் கூறலாம். சொல்லின் மூலமறிந்து பேசலோர் பொருளாழ்த்துடன் எழுதவும் இயலும் என்பதை அவர் அறியார் என்க.

சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றிப் பலலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைத்துபோன தமிழ்ச்சொற்களையும், பிறமொழிகளில், திரிதனும் திரியாமலும் வழங்கித் தமிழில் வழக்கற்றுப்போன சொற்களையும் வடிவமீட்டமைத்து முத்துதிரவிடச் சொற்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் முயற்சி, இற்றை வலகின் பல்வேறு தொல்முதுமொழிகளின்

¹ 'Dictionary might bring people closer to the perfect language' — Encyclopaedia Britannica.

எழுத்துச் சான்றுகளோடு ஒப்பிட்டு, அறப் பழங்காலத்தில் அவற்றுக்கும் தமிழுக்கு மிடையிலான கொள்கொடைகளை நிறுவத் துணைசெய்யும்.

<p>எ-டு: (1) ஆன் = அவ்விடம்
ஈன் = இவ்விடம்
ஊன் = முன்னிடம், நீ.</p>	}	<p>பலவாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்
மன்றந்துபோன தமிழ்ச்சொற்கள்.</p>
<p>2) அம்முதல் = வீற்றல்.
கம்மலார் = உழவர்.
(கமக்காரன் — உழவன்,
யாழ்ப்பாண வழக்கு).</p>	}	<p>தமிழில் வழக்கற்றுத்
தெலுங்கிவ வழங்கிவரும்
பழந்தமிழ்ச் சொற்கள்.</p>
<p>(3) இயா (இஆ) = தந்தை.
(இயவுள் = கடவுள், தலைவன்,
தந்தை. இயவு (இயா) →
இயவுள்.
" ஒ.நோ: நிலவு → நிவா.</p>	}	<p>பஞ்சாபி மொழியில்
வழங்கிவரும் தமிழ்ச்
சொல்.</p>
<p>(4) இறைய = தந்தை.
புல(ம்) = கண.
இளையரு = இளைஞர்</p>	}	<p>ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின்
மொழியில் வழங்கிவரும்
தமிழ்ச்சொற்கள்.</p>

சொல்லின் மூலமறிந்து பொருளுணர்ந்து பேசப்படும் சொற்கள் காலப்போக்கில் திரிபடைவதில்லை.

ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட மேலைநாட்டு மொழிகளிலுள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி களில் சொன்மூலம் காட்டுவார்களேயன்றி அச் சொன்மூலத்திற்கும் மூலச்சொல் காட்டும் வழக்கமில்லை. 'kind, king' எனனும் சொற்களுக்கு 'kin' (family, related by blood) என்பது மூலமாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆயின், 'kin' எப்படிப் பிறந்தது, அதன் வேர்ச்சொல் என்ன என்பதை ஆராயும் முயற்சியில் மேனாட்டு வல்லுநர் இன்றுகாறும் இறங்கவில்லை. அம் மொழிகளும் அத்தகு ஆய்வுக்கு இடந்தரா. ஆயின், இத் துறையில் முயன்று முழுமையான வெற்றிபெற்றவர் பாலாணர் ஒருவரே. ஒளிர், ஒளி என்பவற்றுக்கு 'ஒள்' என்பதே வேர்ச் சொல் எனக் கூறும் பாலாணர், உல் (வெப்பம்) → உள் → ஒள் எனத் திரிந்ததாக வேர்ச் சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் காட்டுகிறார். தமிழிலுள்ள ஆணிவேர்ச்சொற்களே உலகத் தொன்மொழிகளிலும் ஆணிவேர்ச்சொற்களாக இருக்கின்றன என்பது பாலாணரின் கொள்கை.

எ-டு: குல் → குலம் (குடும்பம்). குல் → குள் → Goth. kun → OS. kunning → OE. cun → E. kin (family).

வேர்ச்சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் கண்டுபிடித்து, எவ்வாச் சொற்களுக்கும் அடிவேர்ச் சொற்களைக் (விதைச்சொல் — seed word, முளைச்சொல் — sprout word) கண்டு, ஆணி வேர்ச்சொல், பக்கவேர்ச்சொல், சலிவேர்ச்சொல் என வகைப்படுத்திய பாலாணரின் கொள்கைப்படி இந்த அகரமுதலி வெளிவருவது சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் ஒரு வழி காட்டியாக அமையும்.

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் 'glad, glitter, gleam' என்னும் சொற்களுக்கு 'gl' என்பது வேர்ச்சொல்வாகலாம் என உண்ணிப்பாக உய்த்துணர்ந்தாலும், இலக்கணவகையில அதைத் தனித்த வேராகக் காட்ட அம் மொழியில் சான்றில்லை.

ஆணால், தமிழில் 'ஒளிர், ஒளி' போன்ற வினைகளுக்கு 'ஒள்' என்னும் வேர்மூலம் காட்ட முடிகிறது. அதனாற்றான் உலக மொழிகளுள் தமிழில் செவ்விய முழுமையான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளிவர வாய்ப்புள்ளது.

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றைப்போல் சொல்லின் வரலாறும் மிகவும் இன்றியமையாக ஒன்றாகும். அதுமட்டுமன்றி இஃதோர் அறிவியற் கணையாகவே வளர்ந்துள்ளது.¹

காட்டுவெளரின் திரவிட ஒப்பிலக்கண மொழிநூல் திரவிடமொழிகள் சித்திய மொழிகளுடன் உலகளாவிய தொடர்புகொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தியது பேராசிரியர்கள் பரோ எம்னோவர் வெளியிட்ட திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary), பின்னிசு அறிஞர்கள் சிந்துவெளிமொழி திரவிட மொழி என்பதைக் கண்டறியத் துணைபுரிந்தது. அதுமட்டுமன்றிச் சப்பானியமொழி தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளது என்று கண்டறியவும் அது பெரிதும் உதவியதாகச் சப்பானிய மொழிநூலறிஞர் ஒனோ தெரிவித்திருக்கிறார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி என்பது தெளிவாக வேர்மூலம் காணக்கூடிய அடிப்படைச் சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் தருவது என்று உலகனைத்திலுமுள்ள மொழிகளில் ஒரு மரபாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கில மொழியில் ஐந்து பேர் தனித் தனி தொகுத்த ஐந்து சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கில மொழியில் எட்டு இலக்கம் சொற்கள் இருந்தாலும், வேரும் வரலாறும் விளக்கிக்கூறத் தகுந்த 14,286 சொற்களையும் கொண்ட ஓரே மடலமாக (S.E.D.E.L.) அது வெளிவந்துள்ளது. தமிழில் மட்டும் அவ்வாறு ஒரே மடலமாக வெளிவிட்டாவ போதுமா? என்னும் வினாக்குறித்துப் பாவாணரை அணுகியபோது அவர் பின்வருமாறு மறுமொழி அளித்தார் :

1) அடிப்படைச் சொற்களுக்குத்தாம் வேரும் வரலாறும் தேவைப்படுகிறது என்பது உண்மையே. ஆயின், மொழிவளர்ச்சியில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டுச்சொற்கள் மருஉச்சொல்லாகி ஒரே சொல்லாகக் குறுகுவதும், நாளைடவில் ஒரே விஷயடியிலிருந்து பல்வேறுவகைத் தனிச்சொற்களும் கூட்டுச்சொற்களும் உருவாவதும் இயல்பு. தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒரு கூட்டுச்சொல் வேற்றுமொழியில் தனிச்சொல்லாகத் திரிபுற்று வழங்குவதுபோன்ற பல்வேறு கூட்டுச்சொல் நிலைகளைத் தனிச்சொற்களையெல்லாம் கொண்ட அகரமுதலியில் விளக்க உரைக்க முடியாது.

2) கொச்சைச் சொற்களும், கொடுத்தமிழ்ச் சொற்களும் உலகவழக்கில் தனிச் சொல்லாகவும் கூட்டுச்சொல்வாகவும் பெருக வழங்குவதால் அவற்றின் சொந்தமிழ் வடிவம் காட்டினாலன்றி, அச் சொற்களின் சொற்பிறப்பையும் எந்த மூலச் சொல்லிலிருந்து அது திரிந்துள்ளது என்ற விளக்கத்தையும் கண்டறிய முடியாது. ஆதலின், அனைத்துச் சொற்களையும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

3) ஆங்கிலம் போன்ற மேனாட்டு மொழிகளில் 100-க்கு 90 பங்கு கூட்டுச்சொற்கள் உள்ளன. அத்தகு மொழிகளில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பது என்பது எளிதான வேலை. ஏனெனில், இந்த ஆங்கிலச்சொல் கிரேக்கச்சொல்லிலிருந்து வந்தது; மற்றொரு ஆங்கிலச்சொல் இலத்தீன்மொழியிலிருந்து வந்தது என்று எளிதாகச் சொன் மூலம் காட்டிவிடலாம். இப்படிச் சொன்மூலம் காட்டுவதையே சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி என்று மேனாட்டார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த அகரமுதலியில் சொன்மூலம் காட்டுவதோடு சொற்களின் வேர்மூலமும் காட்டுதலால், வேர்ச்சொவதுக்கும் வேர்ச்சொல் காணவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால், தமிழுக்குச் சொற்பிறப்பியல் உருவாக்கு கின்ற பணி மிகக் கடுமையானது. இத்துணைக் கடும்பணியை மேற்கொண்டபின் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் வேர் காணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால்தான் இல் வாராய்ச்சிப் பணியின் பயன் தமிழ்ச்சொற் களஞ்சியம் முழுவதும் அடக்கியதாக இருக்கும்.

¹ The methods now adopted have so entirely changed the aspect of the subject, that what used to be a matter of guess-work or arbitrary suggestion has been largely reduced to law and order. Etymology depends no longer upon barefaced and irresponsible assertion, but has been raised to the dignity of a science.

4) தமிழ் ஞான முதன்மொழி, திரவிடத்திற்குத் தாய், ஆரியத்திற்கு மூலம் என்னும் பாவாணர் கொள்கைப்படி இவ் வகரமுதலி தொகுக்கப்பட்டுள்ளதால் கூட்டுச்சொற்கள், மரபுள்ளைகள் ஆகிய அனைத்துக்குமே சொற்பிறப்புக் காணுதல் இன்றியமையாதது. சான்றாக, காற்றுக்குத் தடுப்பாக வைக்கப்படும் தடுக்கு, தமிழில் 'வளிமறை' எனப்படுகிறது. இந்தக் கூட்டுச்சொல் தென்னமெரிக்கநாட்டுப் பழங்குடிகளான இங்காக்களின் மொழியில் வளிமறை என்று உள்ளவாறே வழங்குகிறது. எனவே, எந்தக் கூட்டுச் சொல்வையும் விடாமல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சேர்த்து வேர்மூலம் காட்டினால் தான் உலகமொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் கலந்திருப்பதை எளிதாகக் கண்டறியமுடியும். கூட்டுச்சொல்லாயினும், தனிச்சொல்லாயினும் அவற்றின் செவ்விய வடிவமும் முந்துதமிழ் வடிவமும் காட்டாவிடின், சொல் தோன்றி வளரும் நெறிமுறைகள் புலப்படாமல் போய் விடும் என்பதாலும், உலகமொழிகளுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளை நிலை நாட்டவேண்டி யிருத்தலாலும், பன்மடலங்களைக்கொண்ட பேரகரமுதலியாகத் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியைத் தொகுப்பது இன்றியமையாதது.

சொற்பிறப்பியலில் பாவாணர் கொள்கை

உலக முதன்மொழியிலிருந்து பல்வேறு மொழிக்குடும்பங்கள் கிளைத்து வளர்ந்த வரலாற்றை அறியவும் இந்த அகரமுதலி பெரிதும் உதவுதலான், நாட்டு ஒருமைப்பாடேயன்றி உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கும் வித்துன்றுவதாக அமையும் சிறப்புடையது. உலக மக்களனை வரும் ஒரு கொடிவழியினர் என்னும் மாக்க முலவர் கொள்கையை இது நிலைநாட்டும். இத்தகு நோக்குடனும் நெறிமுறைகளுடனும் உலகில இதுவரை எந்தச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் தொகுக்கப்பட்டதில்லை. இவ் வுண்மையைக் கீழ்வரும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புத் தொடர்பான மேனாட்டறிஞர் கொள்கைகளுக்கும் பாவாணர் கொள்கைகளுக்கும் இடையிலான நோக்கம் மற்றும் செயற்பாட்டுவகை வேறுபாடுகளால் நன்கு நுனித்தறிய வியலும்.

பாவாணர் கொள்கை

1. சொன்மூலம் மட்டும்ன்றி வேருக்கு வேர்மூலம் காண்பது.
2. பொருட்பாடும் (semantics) சொல்லின் ஏரண முறைப்பட்ட அடிவரவும் நோக்கி முந்துதமிழ் (திரவிட) வடிவங்களை மீட்டமைப்பது.
3. சொல்வரவு நோக்கி எந்தெந்த மொழியிலிருந்து எந்தெந்த மொழி பிறந்தது என்று கணித்து அதற்கான நெறி முறைகளை வரையறுப்பது.
4. தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாய், ஆரியத்திற்கு மூலம், ஞானத் தொன்மொழி என்பது.
5. பல மொழிகளிலோ பல குடும்ப மொழிகளிலோ ஒன்றுபோலவே காணப்படும் சொல்லைக் குறிப்பிட்ட மூல மொழிக் குரிய சொல் என்று வரையறுப்பது. சான்றாக 'அம்மா, அப்பா' என்னும் மூலச்சொல் உலகின் பல மொழிக் குடும்பங்களிலும் உருத் திரிந்தும் திரியாமலும் வழங்கினும் அவை முந்து தமிழிலிருந்தே தோன்றியவை என வரையறுப்பது.

மேனாட்டார் கொள்கை

1. சொன்மூலம் மட்டும் காண்பது.
2. சொல்லின் ஒலியளியலை (phonology) மட்டும் நோக்கி முந்துதிரவிடத்தை மீட்டமைப்பது.
3. மொழிகளின் பிறப்பையும் நெறிமுறைகளையும் கணித்து வரையறுப்பதில்லை.
4. அக் கருத்துகள் இல்லை.
5. அங்ஙனம் வரையறுப்பதில்லை.

6. மாந்த இனம் ஓரிடத்திலிருந்தே உலக முழுதும் பரவியதால் ஒரே மூல மொழியி லிருந்து உலகமொழிகள் பலவாகப் பிளித்தன என்பதற்கான உரிய சான்று களைத் திரட்டுதல்.
7. சொற்பிறப்பைச் சொற்றிரிபு போருள் திரிபுகளின் வாயிலாக ஏரண நெறிதழுவி வரலாற்று வழி நெடுநோக்குடன் தக்க சான்றுகளுடன் கணித்து வரையறுப்பது. சான்று கிட்டாதவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பது.
எ-டு : புத்தகம் என்னும் சொல் முந்து தமிழில் பொத்தகம் என்றே வழங்கி யிருக்கவேண்டும் என்று பாலாணர் உன்னித்துக் கணித்தார். கணித்த பிறகு அச் சொல் தெலுங்கு கண்டமொழியில் பொத்தகம் என்னும் வடிவில் ஏற் கெனவே இருப்பதைக் கண்டு தம் கொள்கை சரியானது என்று பாலாணர் உரங்கொண்டார்.
8. ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது என்பதை வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு மூலம் எளிதில் தாமே கண்டறிவது.
6. அக் கருத்து இவலை. அங்கங்கு நிலவும் மொழிகளை உள்ளவாதே பதிவு செய்வது நோக்கம்.
7. ஒலியன் வடிவை (சொற்றிரிபு) மட்டும் உன்னித்துக் கணிப்பது. எழுத்துச் சான்றுகள், பேச்சுவழக்குச் சான்றுகள் கிடைத்தாலன்றி மரபும் இலக்கணக் கட்டும் நுணித்துக்காட்டி எடுத்துக் காட்டில்லாவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பதிலவை.
8. பிற நூல்களில் கூறப்படபடிருந்தாலொழியத் தாமே வரையறுக்கத் துணியாமே.

ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது?

இருவேறு குடும்பமொழிகளில் ஒரு சொல் ஒலிப்பிலும் பொருளிலும் ஒத்து வழங்கு மாயின், அது இன்ன குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று வரையறுத்தற்கான வழிமுறைகள் விளிவானவை எனினும் விளிவஞ்சிச் சில சான்றாகக் கீழே காட்டப்படுகின்றன :

1. அச் சொல்லின் வேர்மூலமும் அதனடியாகப் பிறந்த பல்வகைப் பெயர் வினை வடிவுகளும் வினைத்திரிபுகளும் ஏதேனும் ஒரு மொழியில்தான் விளிவாக வழங்கி யிருக்கமுடியும். அதுவே அச் சொல்லுக்கு மூலமொழி. அச் சொல்லைக் கடன் கொண்ட மொழியில் அச் சொல்லின் அனைத்து வடிவங்களுக்கான ஆட்சியிருக்க வியலாது.
2. ஒரு சொல் எந்த மூலமொழிகுரியதோ அம் மொழிக் குடும்பமொழிகள் பெரும் பாலானவற்றில் அச் சொல் இனச்சொல்லாக ஆட்சி பெற்றிருக்கும். கடன் கொண்ட மொழியின் இனமொழிக் களைத்திலும் அதன் இனச்சொற்கள் இரா.
3. ஒரு சொல்லின் சரியான ஒலிப்பு வடிவம் அதன் மூலமொழியில் செம்மையாகவும் அக் குடும்பமொழிகளில் ஓரளவுக்குச் செம்மையாகவும் இருக்கும்; கடன் கொண்ட மொழியில் அதன் ஒலிப்பு வடிவம் உருமாறும் வாய்ப்பு மிகுந்திருக்கும். உருமாறும் ஒலிப்புமுறை, கடன்கொண்ட மொழிக்கே உரிய பலுக்குமுறையைத் தன்வண்ண மாக்கிக்கொள்ளும்.
4. ஒரு மொழியின் நெடுங்கணக்கில் என்றும்பிலவாத எழுத்தொலிப்புள்ள சொல் கடன்சொல்லாகக் கருதப்படும்.
5. ஒரு நாட்டில் இல்லாத இயற்கைப் பொருள்களின் பெயர்கள் வேற்றுமொழியில் பெறும் ஒலிப்பு வடிவில் அவை கடன்சொற்கள் என்பதைச் சொல்லால் காட்டத் தவறினும் பொருளால் காட்டப்படும்.

6. ஒரு சொல் வேர்மூலச் சொற்பிறப்பாலும் வழிவழிப்பட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பாலும் மூலங்களடறியப்படாததாயின் அது கடன்சொல்லே.
7. ஓரினத்தாரின் வழிவழி வந்த வரலாற்றுப் பண்பாட்டு மரபுகளுக்கொவ்வாத பொருளுடையதாயின் அச் சொல் கடன்சொல்லே
8. கூட்டுச் சொற்களில் துணைவினைபாடு வருபவை தாய்மொழிச் சொல்லே யாதலின் செய்தற்பொருளுடைய துணைவினை மிகுதியாகப் பயின்று வரும் பல்வேறு முதற்சொற்கள் அம் மொழிக்கு அயற்சொற்களாக இருக்கும் வாய்ப்புள்ளது. கூட்டுச்சொல்லில் முதற்சொல் பொருள் விளங்கா அயன் மொழிச் சொல்லாய் வரும்போது வினைப்படுத்தற்காகச் 'செய்'யென்னேவல் துணைவினை சேரும். ஆதலின், அதற்கு கூட்டுச்சொல்லின் முதற்சொல் கடன் சொல்லே.
9. எம் மொழியிலும் வினைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் கடன் கொள்ளப்படுவ திவலை. இரு வேற்றுக் குடும்பமொழிகள் பெயர்ச்சொற்கள் ஒத்திருந்து ஏதேனும் ஒரு மொழியில் அதன் தனிச்சொல் வினைவடிவம் காணப்படுமாயின், வினைவடிவம் காணப்படும் மொழிக்கே அச் சொல் உரியது
10. இருவேறு குடும்பமொழிகளில் வினைச்சொல் ஒத்திருப்பின், அவ் வினைச் சொல்லின் வேர்வழி வளர்ந்த சொல்லாட்சிகள் ஏரணமுறை தழுவிய சொற் பிறப்புக்கு எம் மொழியில் இடந்தருகிறதோ அம் மொழிக்கே அச் சொல் உரியது.

ஒரு மொழி எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது?

ஒரு மொழி எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்பதைக் கண்டறியப் பின்பற்றப்படும் நெறிமுறைகளை சில இவ்வண சான்றாகக் காட்டப்படுகின்றன.

1. ஒரு மூலத் தாய்மொழியிலிருந்து பல மொழிகள் கிளைத்துப் பிரியும்போது அங்ஙனம் பிரிந்துசெவலும் மொழியில் காலப்போக்கில் உரு மாறியும் உரு மாறாமலும் உடன்செவலும் சொற்கள் உடன்கொண்ட சொல்வளம் எனப்படும். பிரிந்துசென்று தனி நிலை பெற்ற பின்னர்ப் பிறமொழித் தாக்கத்தால் கொள்கொடை ஊடாட்டம் பெற்ற சொற்கள் கடன்கொண்ட சொல்வளம் எனப்படும். நெட்டிமடையட்ட ஆயிரமான்டு களாகப் பிறமொழித் தாக்கமின்றி உடன்கொண்ட சொல்வளமே 80%-க்குமேலாக காக்கப் பட்டு வரும் மொழிகள் உலக முதல் தாய்மொழியுடன் ஒப்புநோக்கும் தகுதியுடையன; சொற்பிறப்பு நெறிமுறை காணவும் பெரிதும் துணைபுரிவன.

2. உடன்கொண்ட சொல்வளம் 50%-க்குக் குறைவாகவோ, கடன்கொண்ட சொல் வளம் 50%-க்கு அதிகமாகவோ உள்ள மொழிகள் அல்லாறு திரிந்த அண்டை-மொழிகளுடன் கூடி வேற்றுக் குடும்பமொழி யாகிவிடும். உலக மொழிக்குடும்பங்கள் அனைத்திலும் அவற்றின் அடிப்படைச் சொற்களை உடன்கொண்ட சொல்வளம் வேர்ச் சொல் அளவிலாவது நிலைபெறு பெற்றிருப்பது உறுதி. எனவே, வேர்ச்சொல்லை அடிப்படையாகக்கொண்ட சொற்பிறப்பியல் ஆய்வு, உலக முதல்மொழிக்கும் இன்றைய உலகமொழிகளுக்கும் உடன்கொண்ட சொல்வளத்தா லான உறவுமுறைகளை உறுதிப் படுத்தவல்லதாதலின், உடன்கொண்ட சொல்வளத்திற்குரிய அடிப்படைச்சொற்களை அனைத்துக் கொழிகளிலிருந்தும் பிரித்தெடுத்து வசைப்படுத்தியபிறகு கடன்கொண்ட சொற்களை மட்டும் கணித்தால் எந்தெந்த நூற்றாண்டுகளில் எந்தெந்தச் சொல் எல்லாம் மொழிக்குச் சென்றது என்பதை நுனித்தறிந்து நுட்பமாக வரையறுக்கலாம்.

3. காலந்தோறும் நிகழ்ந்த மக்களின் இடப்பெயர்ச்சிகள் மொழித்திரிப்புக்கும் மொழிக்கலப்புக்கும் வழிவகுத்துள்ளன. கலப்பில் உருவாகித் தனிநிலை பெற்ற ஒரு மொழி காலச்சக்கரத்தின் ஓட்டத்தால் பழையமொழி யாகிவிடலாம். அதனால், அம் முதுமொழி புதுமொழிகளுக்குத் தாயாகிவிடாது. கலப்புமொழி காலத்தால் பழையதாயினும் செவிலித்

தாயாகும் வளர்ப்பு மொழியே யன்றி, உடன்கொண்ட மூலச் சொல்வளம் ஈனும் நற்றாய் மொழி யாகாது.

பாவானரின வேர்ச்சொல்லாராய்ச்சி, குறிப்பாகத் தமிழைக் குறிக்கொண்டதாயினும் சிறப்பாக உலகமொழிகளிலுள்ள உடன்கொண்ட சொல்வளத்தைப் பிரித்தறியவும் நெறி கண்டது.

4. இற்றைநிலையில் நாளுக்குநாள் திரிபுற்றுச்செவறும் குக்குல மொழிகள் எம் மொழியினுள்ளும் அடக்கவியலாதபடி மட்டற்றவகைகளில் சுட்டற்றுக் கிளைக்கின்றன. பன்மொழி மோதலில் துண்டாடிச் சிதறிய சிலவற்றை மொழிகளை ஒரினப்படுத்துவது உடைந்த சட்டியை ஒட்டிப்பார்க்கும் முயற்சிபோன்றது எனச் சிலர் கருதினும், சொற் பிறப்பியலில் வடிவமீட்டமைப்பு வரலாற்று மீட்டமைப்பக்கே வழிவகுத்தலின் அம் முயற்சி விணானதன்று என்பார் பாலாணர். கலப்பினத்தைச் சார்ந்த ஒரு மொழி ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்திருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கவியலாது; பல குடும்பங்களையும் சார்ந்திருக்கலாம்.

5. ஆதலால் ஒரு மொழியில் எத்துணை மொழிகளின் தாக்கம் எந்தெந்த அளவீட்டு விழுக்காட்டில் (%) உள்ளது எனத் தெரிந்து வகைப்படுத்திய பின், அதிக விழுக்காட்டு ஒப்புமைக்குரிய முன்மொழியைச் சார்ந்த மொழியாகவே அதனைக் கணிக்கவேண்டும் எனப் பலரும் கருதுவர். அக் கருதுகோள இடம்பெயராத மக்களின் மொழிக்கு ஒக்கும். இடம் பெயர்ந்த சிறுபான்மை மக்களின் முன்மொழி அல்லது தாய்மொழி குடியேறிய குழுவில் ஒரு விழுக்காடுகூட எச்சமின்றி மறைந்துவிடக்கூடும். அந் நிலையில் அம் மக்கள் இனத்தாவ வேற்றவராகவும் மொழியால் குடியேறிய நிலத்துக்கும் மொழிக்கும் உரியவராகவும் மாறி விடுவர். அவர்கள் அங்குள்ள மக்களொடு நெருங்கி ஊடாடாத வகையில் பிரித்து வைக்கப் படிச் அங்குள்ள மொழியில் ஒரு கிளைமொழியை உருவாக்கிவிடுவர். ஆகவே, அடிப்படைப் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் லாட்சிகள் இனச்சொற்கள் ஒன்றுபடும் மொழிக்குடும்பத் தொடு அவ் வியல்புள்ள மொழி சேரும். ஆயின், அம் மொழியினர் அனைவரும் அக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மரபினர் என்று வரையறுக்க வியலாது.

6. ஒரு மொழியின் கண்டறியத்தக்க தொடக்க காலத்திலேயே அதற்குக் கிளை மொழி வழக்குகள் இல்லையாயின் அது ஒரு கலப்புமொழி அன்று; கலப்பில் பிறந்த புது மொழி என அறிவலாம்.

7. கலப்பில் பிறந்த புதுமொழியாளரின் சொற்பலுக்கம் எம் மொழிக்குரியதோ அம் மக்கள் அம் மொழியினத்தராவர். அவர் பேசும் பெரும்பான்மைச் சொற்கள் எம் மொழிக்குரியனவோ அம் மொழிக்குரியவராக அவர்களைக் கருத வியலாது.

8. ஒரு மொழியின் வேற்றுமை உருபுகள், எதிர்மறை இடைநிலைகள், மூலீடப் பெயர்கள், என்னுப்பெயர்கள், கால இடைநிலைகள், முன்சொட்டுகள், வியப்பிடைச் சொற்கள், அடிப்படடை வினைச்சொற்கள் ஆகியவை எம் மொழியொடு மிகுதொடர்பு உள்ளனவோ அம் மொழிக்கே அவை இனமானவையாகக் கருதப்படும்.

9. உடன்கொண்ட சொல்வளம் இல்லாத மொழி உலகில் ஒன்றுகூட இருத்த வியலாது. பெயர், வினை, இடை ஆகிய முச்சொல் வகைகளும் அவற்றின் வேர்நிலைகளும் உடன்கொண்ட சொல்வளம் ஒரு மொழியில் ஊடாடியிருப்பதைக் காட்டும். ஊடாடிய அடிப்படடைச் சொற்களின் காலக் கணிப்பிற்கேற்ப அவ்வம் மொழி அதற்கு முந்தைய மொழியிலிருந்து அல்லது மூலத் தாய்மொழியிலிருந்து பிரிந்த காலத்தைக் கணிக்கலாம்.

10. சொற்கள் மட்டுமன்றி, தொகை தொடரமைப்புகள், பேச்சுவழக்கிலுள்ள விடிகளை ஒளிப்பழுத்தங்கள் (pause and intonations), தொல்பழங்கால நாகரிகப் பண்பாட்டுப் படிநிலைகளைக் காட்டும் தொடராட்சிகள் ஆகியவை ஒரு மொழி எம் மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று காட்டிவிடும்.

சொற்பிறப்பியல் அசரமுதலி மேற்கண்ட ஆய்வுகளுக்கு ஊற்றிடமாகவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் நிலைகளைமாகவும், வளரும் அறிவுக்குக் கொள்சலமாகவும் விளங்கும்.

அகரமுதலியைப் பயன்கொளும் பாங்கு

இந்த அகரமுதலியைப் பயன்படுத்துவோர் பின்வரும் வழிகாட்டி நெறிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் :

(1) 11 புள்ளி தடித்த எழுத்திலே தரப்பட்டுள்ள தலைப்புச்சொற்கள் தமிழ் மொழியின் அடிப்படைச் சொற்களாகக் கருதப்படும். அவற்றிலிருந்து தமிழில் பல தனிச் சொற்கள் கூட்டுச்சொற்கள் உருவாகும் என்பதையும் இந்திய மொழிகளிலும் ஏனைய உலக மொழிகளிலும் அவற்றின் ஊடாட்டம் இயலாமை வடிவத்திலோ திரிந்த வடிவத்திலோ இருக்கலாம் என்பதையும் இது காட்டும்.

(2) தலைப்புச்சொற்களின் சரியான பனுக்கம் ஆங்கிலத்திலே தரப்பட்டுள்ளது. இது எழுத்துப் பெயர்ப்பன்று; ஒலிபெயர்ப்பு. தமிழ்ச்சொற்களின் வேரும் வரலாறும் கூறுகின்ற சொற்பிறப்புப் பகுதி முழுமையும் தமிழிலேயே எழுதப்படுவதால், தமிழ் அறியாத வேற்று மொழியாளர்க்கும் உதவும்வகையில் கூட்டுச்சொல்லின் சொற்பிரிப்பு, ஒலிபெயர்ப்புச் சொல்லிலும் காட்டப்படுகிறது.

(3) விணைச்சொற்களின் முக்காலப் புடைபெயர்ச்சி ஒலிபெயர்ப்பினுடைய இலக்கண வகைப் பெயர்க்குறுக்கத்தின் முன் எண்ணிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதே எண் உள்ள சொல் விணைச்சொல்லின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டுப் பட்டியலில் எவ்வாறு புடைபெயரும் என்று காட்டப்படவில்லை. புதிதாகத் தமிழ் கற்றுக்கொள்பவர்கள் இந்த வாய்பாட்டைப் பயன்படுத்தி எந்தெந்தச் சொல் முக்காலங்களில் எவ்வாறு புடைபெயரும் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

(4) மறுபடி என்னும் பெயர்க்குறுக்கத்தின்மீதத் தரப்பட்டுள்ளவை தலைப்புச் சொல்லின் வேறுபட்டுவரும் மறுவடிவங்கள் என்பதைக் குறிக்கும்.

(5) குறிப்பிட்ட சொல் அகரமுதலியில் இல்லைவெனில் அது விடுபட்ட சொற்களுக்கூரிய 9ஆம் மடலத்தில் குறிக்கப்படும். வேரும் வரலாறும் வரையாமல் விடுபட்ட சொற்கள் அவற்றின் வேர்ச்சொற்களை திருவுவதற்கு மேலும் சில சான்றுகளை எதிர்ப்பார்க்கிற்றுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளன. செடி கொடி முதலிய நிலைத்திணைப் பெயர்கள், சித்த மருத்துவச் சொல்லாட்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு இவ்வாறு வேர்மூலம் காட்டாமல் பாலாணர் விட்டுவைத்திருக்கிறார். அடவியீல்திருடி என்னுஞ் சொல் கள்ளிச்செடியைக் குறிக்கும் என்பதைப் பழைய சித்தமருத்துவர்களை அணுகித்தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. 'கள்ளி' என்னும் சொல் 'கள்ளன்' என்பதன் பெண்பாலாக இருந்தும் இது காட்டில் இருக்கும் கள்ளியாதலின் 'அடவியீல்திருடி' எனக் குழுவக்துறி யாணை உயத்துணர்ந்து சொல்லவல்லவர் இவராயின் எடுத்த எடுப்பிலேயே இவற்றிற்கு வேரும் வரலாறும் வரைய இயலாது. பல்வேறு துறையினரை நேரிற்கண்டு உரையாடி அரிய செய்திகளைத் தொகுக்கவேண்டியிருந்ததின் இத்தகு சொற்களை விட்டுவைப்பது தவறன்று என்று பாலாணர் கூறியிருக்கிறார். வேரும் வரலாறும் காட்டப்படாத சொற்களுக்கு அவற்றின் வேர்மூலமும், பிற சொற்களின் விடுபட்ட பொருள்களும், மேற்கொள்களும், இனச்சொற்களும் 9ஆம் மடலத்தில் காட்டப்படும்.

(6) இந்த அகரமுதலியில் காணப்படும் வண்ணப்படங்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் எவை என்பது பொருடடக்கத்தில் தனிப்பட்டியலாகத் தரப்பட்டுள்ளது. வண்ணப்படங்களின் பெயர் அகரவரிசையில் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் படங்களுக்குரிய எதிரும்பக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, அன்றிலபறவையினுடைய வண்ணப்படம் எதிரும்பக்கம் 568-ம் தரப்பட்டுள்ளது என்றால் 568ஆம் பக்கத்திற்கு எதிரிலுள்ள பக்கத்தில் அந்தப்படம் இருக்கிறது என்று பொருள்.

(7) அகரமுதலியில் பயன்படுத்தியுள்ள பல்வேறு குறியீட்டு ஆடையாளங்கள் அவற்றைக் குறிக்கின்றன என்னும் விளக்கம் தனித்த அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளது.

(8) சொல்லின் ஒலிப்பு : ஒவ்வொரு மொழியிலும் மொழிமரபுக்கு ஏற்ற சரியான ஒலிப்புமுறை உண்டு. அதனைப் பலுக்கம் (pronunciation) என்பர். ஆங்கிலச்சொற்களின் சரியான பலுக்கத்தை ஏற்புடைய பலுக்கம் (received pronunciation) என்பர்.

தமிழ்சொற்களுக்கும் ஏற்புடைய பலுக்கம் (RP) உண்டு. இஃது இருமொழி அகரமுதலி வாதவின் சொற்களின் பலுக்கம் எழுத்துப் பெயர்க்காமல் ஒலி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, 'அகவு' என்னும் தமிழ்ச்சொல் ஆங்கிலத்தில் 'akavu' என்று எழுத்துப் பெயர்க்கப் படாமல் 'agavu' என்று ஒலி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழியைக் கற்கும் பிற மொழி யாளர்க்கு இது பெரிதும் உதவும்.

தமிழ்ச்சொற்களின் பலுக்கம்

(அ) எடுப்பு ஒலிகள் (Voiced stops): குறியில் அல்லது நெடிவைச் சார்ந்துவரும் இரண்டாம் உயிர்மெய்யெழுத்தும் மூன்றாம் உயிர்மெய்யெழுத்தும் எடுப்பொலியாக (voice) இருக்கும்.

(எ-டு) நாடு naḍu
படகு paḍagu

(ஆ) ஈரெழுத்துச் சொற்களில் இரண்டாவது எழுத்தாக வரும் க, ட, த, ப என்னும் நான்கு எழுத்துகளும் எடுப்பொலிகளாகும். எல்லாத் தமிழ்ச்சொற்களிலும் முதல் எழுத்து இயல்பாகவே (voiceless) ஒலிக்கும்.

(எ-டு) கட, புகை, பாதி, தபு.

இடையில இனமெல்லொற்றுக்கள் வரின் அடுத்துவரும் வல்லெழுத்துகளும் 'வ'சரம் தவிர்த்த இடையின ஒற்றுடுத்துவரும் வல்லெழுத்துகளும் எடுப்பொலியாகும்.

(எ-டு) பங்கு, நல்கு, அடர்பு.

(இ) கூட்டுச்சொற்களில் விட்டிசை இருப்பின் அவை தனித்தனி பலுக்குத்தற்குரிய ஒலிப்பே பெறும். விட்டிசைத்தலைப் பக்கிசைத்தல் என்பார் சேனாலரையர்.

(எ-டு) சுடுசொல், அடுகளிறு, இடுகடை, மரங்கொல்தச்சர்.

(9) சொல்லின் இலக்கணவகைப் புடைபெயர்ச்சி: வினைச்சொற்கள் முக்காலங்களில் புடைபெயரும்போது அவ் வினைச்சொல் குறிவடுத்த ஊகர எகர மெய்யீற்றதாயின் குறிவடுத்த ஒற்று இரட்டித்தே புடைபெயரும்.

(எ-டு) என — என்னு, எண்ணினான், எண்ணுகின்றான், எண்ணுவான்.
எள் — எள்ளு, எள்ளினான், எள்ளுகின்றான், எள்ளுவான்.

ஈறு இரட்டித்து உகர ஈறு பெறுதலைக் காட்டுவதற்காகத் தலைப்புச்சொல்லில் எண்ணு என்று மெய் இரட்டித்து உகரம் சேர்ந்த (உயிர்மெய்) மிகை ஈறுபெறும் என்பதைக் காட்ட இரட்டித்துவந்த உகரம் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து பிறைக்குறிக்குள்ளீட்டுக் காட்டப்படும். ஏவல்வினையில என், என்னு என்னும் இருவகை வடிவங்கள் உள்ளன என்பதை இது காட்டும்.

ஒரு வினைச்சொல் நெடிவடுத்த ஊகர எகர மெய்யீற்றதாயின் மெய்யீறாகவும், உகரம் சார்ந்த உயிர்மெய்யீறாகவும் வழங்கும். மெய்யீறு முக்காலங்களிலும் புடைபெயரும். உயிர்மெய்யீறு எதிர்காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் புடைபெயரும். இருவகை ஈறுகளுள் ஒன்றே வினைமுதலின் ஈறாகும் என்பதைக் காட்ட, உகரம் சேர்ந்த உயிர்மெய் பகர அடைப்புக்குள் இட்டாக காட்டப்படுகிறது.

காண்[ஐ] காண் — காண்டான், காண்கின்றான், ஆள்[ஐ] ஆள் — ஆண்டான், ஆள்
கான்பான், கான்பான், இன்றான், ஆள்வான்.
காணு — காணுகின்றான், காணு ஆளு — ஆளுகின்றான், ஆளு
வான், வான்.

(10) வேரும் வரலாறும்: இந்த அகரமுதலியில் தமிழ்ச்சொற்கள் என்று கொள்ளப் பட்டவை தனித்தமிழ்ச் சொற்கள்.

முதற்சொல் தமிழ்ச்சொல்லாகவும் இரண்டாஞ் சொல் வேற்றுமொழிச் சொல் லாகவும் அமைந்த கூட்டுச்சொல்லும் வழக்குநோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது முன்னரே விளக்கப்பட்டது. இவையும முழுமையான தமிழாக்கம் பெற்றுப் படைப்புச் சொற்களாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச்சொற்களுக்கு வேரும் வரலாறும் சிறிய வட்டெழுத்தில் (Tamil script type) தரப்பட்டுள்ளன

(எ-டு) [அலர் → அலரி. அலர்தல = திரத்தால் விளங்குதல்.]

வேர்ச்சொலின் திரிவு அல்லது வளர்ச்சி அம்புக் குறியீட்டுக் காட்டப்படும். சொல்வின் பொருளுக்குச் சமக்குறியீட்டுக் காட்டப்படும். வேற்றினமொழிச் சொற்களைக் குறிக்க ஆங்கில எழுத்துகள் ஆளப்படும்.

தமிழ்ச்சொற்கள திரிந்து பிறமொழிக்குச் சென்றதாயின் > இடமுறைத் திரிவுக் கோடும், வேற்றின மொழிகளிலிருந்து சொற்கள் தமிழில் கவந்ததாயின் < வலமுறைத் திரிவுக்கோடும் ஆளப்படும்.

(11) பொருள் எண்: ஒரு தலைப்புச்சொல்லிற்குப் பல பொருள எண்ணிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கும். அத் தலைப்புச்சொல் குறிப்பிட்ட பொருளில் எவ்வாறு ஆளப்படு கிறது என்பதைக் காட்ட வேரும் வரலாறும் பகுதியில் அத் தலைப்புச்சொல்லின் பக்கத்தில் பொருள் எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, நகர் என்னும் சொல்லுக்கு வெண்மை என்பது மூன்றாவது பொருளாக இருப்பின், நகர் 3 என்னும் பொருள் எண்ணில் அப் பொருளில் அச் சொல்லாட்சிக்குரிய வேர்ச்சொல் வளர்ச்சி காட்டப்பட்டிருக்கும்.

(12) இனச்சொற்கள்: தலைப்புச்சொற்களுக்கும் சார்புசொற்களுக்கும் இன மொழிகளிலிருந்தும் ஏனை உலகமொழிகளிலிருந்தும் இனச்சொற்களும் இணைச்சொற் களும் காட்டப்படும். திருந்திய திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் திருந்தாத திரவிடமொழிகளி லிருந்தும் பொருத்தமான இனச்சொற்கள் காட்டப்படும். அவற்றின் திருத்தமான ஒலிப்பைச் சரியாகக் காட்டுவதற்காக ஆங்கில எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே தக்க மாற்றம் செய்து, திரவிட மொழிகளுக்கு ஒலிப்புக் குறியீட்டு எழுத்துகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துகளிலேயே உலகமொழிச் சொற் களில் ஒலிப்புகளை வடித்துக்காட்ட இம் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ka	kha	ga	gha	ஸ
க	கஹ	஄	க஄	஄
ca	cha	ja	jha	ஷ
ச	சஹ	஄	஄	ழ
ṭa	ṭha	ḍa	ḍha	ற
ṭ	ṭஹ	ḍ	ḍஹ	ற
ṭa	ṭha	ḍa	ḍha	f
ṭ	ṭஹ	ḍ	ḍஹ	ஃ
pa	pba	ba	bha	z
ப	பஹ	ப	பஹ	ழ

(எ-டு) தெ. இச்சுட (iccūṣa) = தருதல், ஈதல்.

க. ஹாலு (hālu) = பால்

வடமொழி தனிந்த வடஇந்திய மொழிகள் பல இந்நைரோப்பிய மொழியினத்தைச் சார்ந்தவையாகக் கருதப்படினும் அவற்றிலிருந்து காட்டப்படும் இனச் சொற்கள் ஐயமறத் தமிழ் வேரிலிருந்தே பிறந்தன என்பது தெளிவாக இருக்கும் இடங்களில் வடஇந்திய மொழிச் சொற்கள் ஆங்கில எழுத்துகளில் ஒலிபெயர்க்கப்படாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே ஒலிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும். தரப்படும் பொருள்விளக்கத்திற்கேற்பத் திரவிடமலலாத ஏனை உலகமொழிச் சொற்களின் பனுக்கமும ஏனை மொழிகளின் பெயர்க் குறுக்கங்களும் கூடத் தமிழிலேயே தரப்பட்டுள்ளன.

(13) நிறுத்த எண்: வேரும் வரலாறும் பகுதி பசர அடைப்புக்குறியீட்டுக் காட்டப் படும். சொல்லுக்குப் பொருள் தரும்போது முதலில் தமிழ்ப்பொருளும் இரண்டாவதாக ஆங்கிலப் பொருளும் தரப்படும். தலைப்புச்சொல்வெர்ப்பொருள் அல்லது ஏனைமுறைப்படி இயைத்த பொருள்களைக் குறிக்கும்போது ஒரே தலைப்பாகவும், தெரிடப்பற்ற வெவ்வேறு பொருள்களைக் குறிக்கும்கால வெவ்வேறு தனித் தலைப்புச்சொற்களாகவும் காட்டப்படும். அப்பொழுது அச் சொற்களின் கோடியில் மேற்பாறியில் 1, 2, 3 என்று நிறுத்த எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும். சான்றாக, அஞ்சல் என்னும் தலைப்புச்சொல் மூவேறுபட்ட பொருள்களைக் குறிக்கும்கால அஞ்சல்¹, அஞ்சல்², அஞ்சல்³ என்று மூன்று தலைப்புச்சொற்களாகக் காட்டப் படும்.

ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பில் தொழிற்பெயர் ஈற்றின் பனுக்கம் தராமல் ஏவலவினை வடிவின் பனுக்கமே தரப்படும். சான்றாக, அடி-த்தல்; aḍi-. என்று காட்டப்படும். வினைச் சொற்கள் செய்யப்படுபொருள் குன்றியவினை, செய்யப்படுபொருள் குன்றாவினை என்று காட்டப்படுவதுடன் அவற்றின் வினை புடைபெயர்ச்சி வகைகள் வரிசை எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும். சான்றாக, 4 செ.கு.வி (v.i.), 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) என்று காட்டப்படும். சில கூட்டுவினைச் சொற்றொடர்களும், மரபுவினைச் சொற்றொடர்களும் அவற்றின் ஈற்றுச்சொல் குன்றாவினையாக இருந்தாலும் கூட்டுச் செய்யப்படுபொருளில் செய்யப்படு பொருள் குன்றியவினையாகக் கருதப்படுவதுண்டு. அதற்கைய இடங்களில் அதனை (4) செ குன்றாவி. என வரிசை எண்ணுக்குப் பிறைக்கோடிட்டால் அவ் வினைவகையின் எதிரான செ.கு.வி. வகையையே அதே வரிசை எண்ணுக்குரிய புடைபெயர்ச்சியை ஏற்கும்.

(14) தமிழில் புதுக்கப்படும் படைப்புச்சொற்களுக்கு ↑ இக் குறியீட்டுக் காட்டுவ தோடு படைத்தவர் பெயரும் குறிப்பிடப்படும்.

(எ-டு) ↑ அகநாழனி — படைத். பாவாணர்.

(15) உலகமொழிகளும் அவற்றின் உட்கிளைமொழிகளும் மூலாயிரத்துக்குமே லுள்ளன எனக் கூறப்பட்டனும் தனிநிலை மொழிகளாக அறியப்பட்டவை சற்றொப்ப 600 மொழிகளே. உலக மொழிக்குடும்பங்கள் ஒன்பதாகவும் எக் குடும்பத்திலும் சேராத தனிநிலை மொழிகள் பத்தாம் பிரிவாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திரவிட மொழிக்குடும்பம் முதலாவதாகவும் அதனோடு நேரே அடுத்தடுத்த உறவுமுறை கருதி ஏனைக் குடும்பமொழி களும் எண்ணுமுறை பெற்றுள்ளன. சற்றொப்ப 600 உலக மொழிகளின் பெயர்கள் குறுக்க விளக்கத்தின் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணுடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒலாபி¹ என்பது ஐந்தாம் மொழிக்குடும்பமாகிய ஆப்பிரிக்க மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழி களில் ஒலாபு (Wolof) மொழியும் ஒன்று என்னும் குறிப்பினது. எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று கண்டறியப்படாத தனிநிலை மொழிகளின் திரவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுமாயின் அம் மொழியின் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணின்மேல் திரவிட மொழிக்கூரிய என ஒன்று (10)¹ எனக் குறிக்கப்படும். இத்தகைய குறியீடு ஏனைக் குடும்ப மொழிகளுக்கும் ஒக்கும்.

(16) வடிவமிட்டமைத்த முந்துதமிழ்ச் (முந்துதிரவிடம் — proto Dravidian) சொற் களுக்கு உட்க் குறியீட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(எ-டு) *அரசியம்

உலக மொழிக்குடும்பங்கள்

1. திரவிடக் குடும்பம்

தென்னிந்தியாவில் முழுமையாகவும், வடஇந்தியா, பாகித்தானம், இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களில் ஆங்காங்கும் வழங்கப்படுகிறது.

பேசுவோர் தொகை: சற்றொப்ப 15 கோடி.

2. இந்தோரோப்பிய மொழிக்குடும்பம்

ஐரோப்பா, தென்மேற்கு ஆசியா, ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களுக்குள்ளான ஆத்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தாசுமேனியா, தென்னாப்பிரிக்கா, இந்தியா, தென்கிழக்கு ஆசியா, பசிபிக்கு தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழக்கூன்றியதும் உலக மொத்த மக்கள் தொகையில் சற்றொப்பச் சரிபாதி மக்கள்தொகையினராவ பேசப்படுவதும் ஆகிய பெரு மொழிக் குடும்பம்.

பேசுவோர் தொகை: 187.5 கோடி.

3. சப்பானிய-கொரியன் குடும்பம்

சப்பான் நாட்டில் சப்பானிய மொழி வழங்கிவருகிறது. கொரியாவிலும், சீனம், சப்பான், உருசியாவின் சில பகுதிகளிலும் கொரிய மொழி வழங்கிவருகிறது. இம் மொழிகள் திரவிடச் சார்புடையவை என்பதற்கான ஆய்வுப்பணி அரும்பியுள்ளது.

பேசுவோர் தொகை: 1. சப்பானியம் — 10 கோடி.

2. கொரியன் — வடகொரியாவிலும் தென்கொரியாவிலும் 5 கோடி.

4. மலேயப் பாலினேசியன் அல்லது ஆத்திரேலிய ஆசியக் குடும்பம்

மலேயா, கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், பிலிப்பைனசு, மடகாசுகர், நியூசிலாந்து, சமோவா, அவாய, தாகித்தி தீவுகள், பசிபிக் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழங்கும் மொழிகள் இக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை.

பேசுவோர் தொகை: 17.5 கோடி.

5. ஆப்பிரிக்க நீக்கிரோக் குடும்பம்

சகாராவின் தெற்கிலும் எதியோப்பியாவின் மேற்கிலும் உள்ள பகுதிகள், ஆப்பிரிக்கா ஆகிய இடங்களில் இக் குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை: 21.1 கோடி.

6. ஊரல் அல்தாயிக் குடும்பம்

பின்லாந்து, சுரேலியா, எசுதோனியா, வடக்கு நார்வே, சுவீடன், அங்கேரி, கிழக்கு ஐரோப்பா, உருசியா, துருக்கி, சோவியத்து ஆசியா, மங்கோலியா, சீன துருக்கித்தானம், மஞ்சுருவோ ஆகிய இடங்களில் இக் குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை: 10 கோடி.

7. அமெரிக்க இந்தியக் குடும்பம்

அமெரிக்கப் பழங்குடியினரின் மொழிகள் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவை. அமெரிக்க ஒன்றிய நாடுகளிலும் கண்டலிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், மெக்சிகோ

33வது அமெரிக்காவில் முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், தென் அமெரிக்காவில் சந்தொப்ப ஆயிரம் மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை சில ஆப்ரமப்ரோல் மட்டும் பேசப்படுபவை.

வட அமெரிக்காவில் உள்ள எசுகிமோக்கள், அலங்கோன்குவியன்கள், இரோக்கு உட்கள், உத்தே அச்செக்குகள், நடுவண் அமெரிக்காவில் உள்ள மாயர்கள், மிச்செக்குகள், சப்பொதெக்குகள், தென் அமெரிக்காவிலுள்ள அரவர்க்குகள், அரவ்கானியன்கள், காரிபுகள், சிபசாக்கள், குவெக்கவாக்கள், துப்பிகுவாரானிகள் ஆகியோரின் மொழிகள் குறிப்பிடத் தக்கன.

பேசுவோர் தொகை: 2 கோடி.

8. ஆப்பிரிக்க ஆசியன் அல்லது செமித்திய எமித்திக் குடும்பம்

அரேபியா, ஈராக்கு, பாலத்தீனம், சிரியா ஆகிய நாடுகளிலும், வடக்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள எகிப்து, லிபியா, அல்சீரியா, துனிசியா, மொராக்கோ, எத்தியோப்பியா, எரித்திரியா, சோமாலிலாந்து, சான்சிபார், மடகாசுகர் ஆகிய பகுதிகளிலும் இக் குடும்ப மொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை: 17.5 கோடி.

9. கீனத் திபெத்தியக் குடும்பம்

சீனா, பர்மா, இந்தியா, நேப்பாளம் ஆகிய இடங்களில் இம் மொழி வழங்கிவருகிறது. உலக மொழிகளில் ஒரே இனத்தாரால் பெருவாரியாகப் பேசப்படும் மொழி இஃதொன்றே.

பேசுவோர் தொகை: 90 கோடி.

10. தனிநிலை மொழிகள்

வெள்ளையினத்தார்க் குரியதென்று கருதப்படும் வடக்குச் சப்பானில் பேசப்படும் ஐனு மொழி, வடகிழக்குச் சைபீரியாவில் பேசப்படும் ஐப்பர்போரியன்மொழி, உருசியநாட்டுக் காக்கேசியமொழிகள், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வழங்கும் மாண்குமேர், அன்னாமி, முண்டா மொழிகள், ஆத்திரேலியா மற்றும் நியூகினியாவில் வழங்கும் பழங்குடி மொழிகள், இசுபெயின் நாட்டின் வடகிழக்கிலும் பிரஞ்சு நாட்டின் தென்மேற்கிலும் வழங்கும் பாசுக்கு மொழி ஆகியவை தனிநிலை மொழிகளாகக் கருதப்பட்டன. இவற்றுள் பாசுக்கும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளும் திரவிடச் சார்பினவாக அறியப்பட்டுள்ளன.

திரவிட மொழிகள்

வரிசை எண் (1)	மொழி (2)	பேசப்படும் மாநிலம் (3) -	பேசுவோர் எண்ணிக்கை	
			1961-ல் (4)	1971-ல் (5)
தென்திரவிடம் (South Dravidian Group)				
1.	தமிழ் Tamil	தமிழ்நாடு கருநாடகம் கேரளம்	30,465,442	37,690,106
2.	மலையாளம் Malayalam	கேரளம் தமிழ்நாடு கருநாடகம்	16,994,919	21,938,760
3.	கன்னடம் Kannada	கருநாடகம் தமிழ்நாடு மராட்டியம்	17,305,629	21,710,649
4.	தெலுங்கு Telugu	ஆந்திரம் தமிழ்நாடு கருநாடகம்	37,642,439	44,756,923
5.	இருளம் Irula/Irulinga	தமிழ்நாடு	4,124	5,300
6.	எருகலர் Yerukala / Yerkula	ஆந்திரம்	73,975	67,552
7.	ஏரவம் Yerava	கருநாடகம்	14,927	10,867
8.	குடகு Coorgi / Kudagu	கருநாடகம்	79,172	72,085
9.	குருமபர் Kurumba / Kurumbar	கருநாடகம் தமிழ்நாடு மராட்டியம்	8,798	7,903
10.	குறவர் Korava	கருநாடகம் ஆந்திரம்	5,792	...
11.	கைக்கடி Kaikadi	மராட்டியம்	8,456	11,846
12.	கொரகர் Koraga	கருநாடகம்	192	...
\$ 13.	கொரச்சர் Kōracha	கருநாடகம்	3,467	...
14.	கோதம் Kota	தமிழ்நாடு	862	...
\$ 15.	சதப்பு Jatepu	ஆந்திரம்	19,467	...
16.	துடவம் Toda	தமிழ்நாடு	765	...
17.	துளுவம் Tulu	கருநாடகம் கேரளம்	934,849	1,158,419
18.	படகம் Badaga	தமிழ்நாடு	85,463	104,919
★ 19.	பெலாரி Belari
\$ 20.	வடாரி Vadari	மராட்டியம் கருநாடகம் ஆந்திரம்	20,654	35,900

வரிசை எண் (1)	மொழி (2)	பேசப்படும் மாநிலம் (3)	பேசுவோர் எண்ணிக்கை		
			1961-ல் (4)	1971-ல் (5)	
நடுவண் திரவிடம் (Central Dravidian Group)					
21.	கோண்டி	Gondi	மத்தியப்பிரதேசம் மராட்டியம் ஒரிசா	1,383,321	1,688,284
§ 22.	சத்தம்	Khond / Kondh	ஒரிசா ஆந்திரம்	168,027	196,316
§ 23.	கிசன்	Kisan	ஒரிசா அசாம்	50,378	73,847
24.	கூய்	Kui	ஒரிசா	310,907	351,017
25.	கூவி	Kuvi			
26.	கொண்டா	Konda	ஒரிசா மத்தியப்பிரதேசம்	12,298	33,720
27.	கொலாமி -நாய்கி	Kolami Naiki	மராட்டியம், மேற்கு வங்காளம்	46,065	66,868
§ 28.	கோயா	Koya	ஆந்திரம், ஒரிசா	140,776	211,877
§ 29.	துருவா	Dhurwa	மத்தியப்பிரதேசம்	24,641	29,376
§ 30.	தோர்லி	Dorli	மத்தியப்பிரதேசம்	35,455	24,320
§ 31.	மரியா	Maria	மராட்டியம் மத்தியப்பிரதேசம் அசாம்	65,371	78,495
32.	பார்கி	Parji	ஒரிசா	84,607	73,912
§ 33.	பார்கி-கோண்டி	Parsi-Gondi	மத்தியப்பிரதேசம்	14,990	15,463
34.	பெங்கோ	Pengo	ஒரிசா	1,254	...
★ 35.	மண்டா	Manda
வட திரவிடம் (North Dravidian Group)					
36.	குருக்கம் (ஓராவான்)	Kurukh (Oraon)	பீகார் மேற்கு வங்காளம்	1,132,931	1,235,665
§ 37.	தங்கரி	Dhangri	மத்தியப்பிரதேசம் மேற்கு வங்காளம் உத்திரப்பிரதேசம்	4,377	5,492
§ 38.	நகேசியம்	Nagesia	மேற்கு வங்காளம்	1,484	...
39.	மாலத்தம்	Malto (Rajmahal)	பீகார்	88,645	...
40.	பிராகூலி	Brahui	பாகித்தானம்	48,589	...

(1901, குடி
மதிப்பீட்டில்)

§ இக் குறி இடப்பட்டவை இத்தியக் குடிமதிப்பு (Census) அறிக்கையில் திரவிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை ஒரிசுவர் முதல் சிண்டூர்நிலை வரைப்பட்ட மிகச் சிறுபான்மையர் பேசும் பல்வேறு திரவிடக் குடிகளைக் கொண்டவை இத்தியக் குடிமதிப்புக் கணக்கில் தரப்படவில்லை 10% திரவிடக் கிளை மொழிகளும் இவ்வண் கொள்ளப்பட்டன.

★ தி.இ.எ.பி (D. E. D.) அகரமுதலியில் திரவிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை.

LANGUAGE ABBREVIATIONS

Abaz.	— Abazinian ¹⁰	Balk.	— Balkar ⁶
Abk.	— Abkhazian ¹⁰	Balt	— Baltic ²
Ach.	— Achinese ⁶	Balt. Slav.	— Balto Slavic ²
Acho.	— Acholi ⁸	Bam.	— Bambara ⁵
Ada.	— Adamawa ⁶	Banda	— Banda ⁵
Ady.	— Adygei ¹⁰	Bantu	— Bantu ⁵
AF.	— Anglo-French ²	Bar.	— Bargandi ¹
Afar	— Afar ⁶	Bargu	— Bargu ⁵
Afrik.	— Afrikanus ²	Bari	— Bari ⁶
Agni	— Agni ⁵	Bariba	— Bariba ⁵
A. Ind.	— Anglo-Indian ²	Bash.	— Bashkir ⁶
Ainu	— Ainu ¹⁰	Basq.	— Basque ¹⁰
Akkad.	— Akkadian ⁶	Bassa	— Bassa ⁵
Akkan	— Akkan ⁶	Batak	— Batak ⁶
AL.	— Anglo Latin ²	Baule	— Baule ⁵
Alb.	— Albanian ²	Bdg.	— Badaga ¹
Alcut	— Alcut ¹⁰	Be. Russ.	— Belo-Russian ²
Algo.	— Algonkian ⁷	Beja	— Beja ⁵
Altai	— Altai ⁶	Bel.	— Belari ¹
Altaic	— Altaic ⁶	Bem.	— Bemba ⁵
Alur	— Alur ⁵	Beng.	— Bengali ²
Am.	— American ²	Berb.	— Berber ⁶
Ambo	— Ambo ⁵	Bhili	— Bhili ²
Amh.	— Amharic ⁶	Bih.	— Bihari ²
Annam.	— Annamese ¹⁰	Bik.	— Bikol ⁶
Apa.	— Apache ⁷	Bl.	— Blackfoot ⁷
Ar.	— Arabic ⁵	Bodo	— Bodo ²
Aram.	— Aramaic ⁶	Br.	— Brahui ¹
Arap.	— Arapaho ⁷	Bret.	— Breton ²
Arm.	— Armenian ²	Bubi	— Bubi ⁵
Aru.	— Arunta ¹⁰ (Aranda)	Bug.	— Buginese ⁶
AS.	— Anglo-Saxon ²	Bulg.	— Bulgarian ²
Ass.	— Assamese ²	Bulu	— Bulu ⁵
Assy.	— Assyrian ⁵	Burm.	— Burmese ⁵
Atha.	— Athapaskan ⁷	Buru.	— Burushaski ¹⁰
Att.	— Attic ²	Buryat	— Buryat ⁶
Aust.	— Australian ¹⁰	Bush.	— Bushman ⁵
Avar	— Avar ¹⁰	Cad.	— Caddoa ⁷
Azar.	— Azarbaijani ⁵	Can.	— Canaanitic ⁶
Aztec.	— Aztec-Tanoan Phylum ⁷	Can F.	— Canadian French ²
Bab.	— Babylonian ⁶	Catal.	— Catalan ²
Bah.	— Bahana ¹⁰	Cau.	— Caucasian ¹⁰
Bain.	— Baining ¹⁰	Celt.	— Celtic ²
Bal.	— Baluchi ²	Chadic	— Chadic ⁵
Bala.	— Balante ⁵	Chag.	— Chagya ⁵
Bali.	— Balinese ⁶	Cham	— Cham ⁶

Cham.	— Chamorro ⁴	Faro.	— Faroese ²
Chchen	— Chechen ¹⁰	Fij.	— Fijian ⁴
Chc	— Cheremis ⁴	Fin.	— Finnish ⁶
Chcr	— Cherokee ⁷	Flat.	— Flathead ⁷
Chcy.	— Cheyenne ⁷	Flem.	— Flemish ⁹
Chga	— Chiga ⁵	Fon	— Fon ⁶
Chin	— Chio ⁹	Fox	— Fox ⁷
Chin.	— Chinese ⁹	Fris	— Frisian ³
Chim.	— Chimakuan ⁷	Ful.	— Fulani ⁶
Chipp.	— Chippewa ⁷ (Ojibwa)	Fur	— Fur ⁶
Chok	— Chokwe ⁵	G.	— German ²
Chuang	— Chuang ⁹	Ga.	— Gadaba ¹
Chukchi	— Chukchi ¹⁰	Ga Adan.	— Ga Adangme ⁴
Chuv.	— Chuvash ⁴	Gael.	— Gaelic ²
Ch.	— Circassian ¹⁰	Galla	— Galla ⁹
Copt	— Coptic ⁹	Gan	— Ganda ⁶
Cor.	— Cornish ⁹	Gar.	— Garo ⁹
Cree	— Cree ⁷	Gaul.	— Gaulish ³
Cush.	— Cushitic ⁹	Gaul.L.	— Gaulish Latin ²
Cz.	— Czechoslovakian ²	Gba.	— Gbaya ⁴
Dag.	— Dagomba ⁶	Geez	— Geez ⁵
Dages.	— Dagestan ¹⁰	Geo.	— Georgian ¹⁰
Dagur	— Dagur ⁶	Gil.	— Gilbertese ⁶
Dak.	— Dakota ⁷	Gilyak	— Gilyak ¹⁰
Dan.	— Danish ⁹	Gisu	— Gisu ⁴
Dar.	— Dargin ¹⁰	Gk	— Greek ³
Dela.	— Delaware ⁷	Go.	— Gondi ¹
Dha.	— Dhangri ¹	Gola	— Gola ⁴
Dhu.	— Dhurwa ¹	Gold	— Gold ⁶ (Nanai)
Din.	— Dinka ⁴	Goth.	— Gothic ²
Dje	— Djerma ⁵	Grebo	— Grebo ⁴
Do.	— Dorli ¹	Guj.	— Gujarathi ⁹
Du.	— Dutch ²	Gur	— Gur ⁴
Dua.	— Duala ⁴	Gurage	— Gurage ⁴
Dyo.	— Dyola ⁴	Gurma	— Gurma ⁵
Dyu.	— Dyula ⁴	H.	— Hindi ²
E.	— English ⁴	Hai.	— Haida ⁷
Edo	— Edo ⁹	Har	— Harari ⁹
Efik	— Efik ⁴	Hat.	— Hatsa ⁴
Egypt.	— Egyptian ³	Hau.	— Hausa ⁴
Enets	— Enets ⁴	Haw.	— Hawaiian ⁴
Enga	— Enga ¹⁰	Heb.	— Hebrew ⁴
Er.	— Erava ¹ (Yerava)	Hehe	— Hehe ⁴
Esk.	— Eskimo ¹⁰	Her.	— Herero ⁴
Est.	— Estonian ⁶	HG.	— High German ²
Ethiop.	— Ethiopian ⁹	Hitt	— Hittite ²
Ewe	— Ewe ⁴	Ho	— Ho ¹⁰
F.	— French ²	Hott	— Hottentot ⁹
Fan.	— Fanti ⁵	Hung	— Hungarian ⁶
Fang	— Fang ⁴	Ibr.	— Ibibio ⁴

Ibo	- Ibo ⁹	Kiwai	- Kiwai ¹⁰
Icel.	- Icelandic ³	Ko.	- Kōya ¹
Id.	- Idoma ⁹	Kol.	- Kolam ¹
I.E.	- Indo-European ²	Komi	- Komi ⁴
Igo.	- Igorot ⁴	Koñ.	- Kongun ²
Ijo.	- Ijo ⁶	Koṇ.	- Konda ¹
Ilo	- Ilocano ⁴	Kongo	- Kongo ⁹
Indon.	- Indonesian ⁹	Kor	- Koracha ¹
Ing.	- Ingush ¹⁰	Kora.	- Korava ¹
Ion.	- Ionic ²	Korag.	- Koraga ¹
Iran.	- Iranian ⁹	Kore.	- Korean ²
Ir. (Gael.)	- Irish ² (Gaelic)	Korku	- Korku ¹⁰
Iroq.	- Iroquoian ⁷	Kory.	- Koryak ¹⁰
Iru.	- Irula ¹	Kot.	- Kota ¹
It.	- Italian ²	Kpe.	- Kpelle ⁹
Itel.	- Itelman ¹⁰	Kru	- Kru ⁹
Jap.	- Japanese ⁹	Ku.	- Kuvj ¹
Jarai	- Jarai ⁴	Kud.	- Kudagu ¹ (Kodagu)
Jav.	- Javanese ⁴	Kui	- Kui ¹
Jonk.	- Jonkha ⁹	Kum.	- Kumyk ⁹
Ka.	- Kannada ¹	Kur.	- Kurukh ¹
Kab.	- Kabardian ¹⁰	Kurd.	- Kurdish ²
Kabre	- Kabre ⁴	Kurm.	- Kurumba ¹
Kaby.	- Kabyle ⁹	Kwa	- Kwa ²
Kac.	- Kachin ⁹	Kwak.	- Kwakutl ⁷
Kad.	- Kadar ¹	L.	- Latin ²
Kai.	- Kaikadi ¹	Lag.	- Lagoon ⁴
Kal.	- Kalmyk ⁹	Lahu	- Lahu ⁹
Ka.Ka.	- Kara Kalpak ⁴	Lak	- Lak ¹⁰
Kam.	- Kamba ⁹	Lamut	- Lamut ⁴ (Even)
Kan.	- Kanuri ⁹	Lang.	- Langobardic ⁴
Kara.	- Karachai ⁴	Lango	- Lango ⁹
Karam.	- Karamojong ⁹	Lao	- Lao ⁴
Karel.	- Karelian ⁹	Lap.	- Lappish ⁴
Karen	- Karen ⁹	L.Du.	- Low Dutch ²
Kas.	- Kashmiri ²	Lep.	- Lepcha ⁹
Kashu.	- Kaszubian ²	Lett.	- Lettish ² (Latvian)
Kâte	- Kâte ¹⁰	Lez.	- Lezgin ¹⁰
Kaz.	- Kazakh ⁹	L.G.	- Low German ²
Keresan	- Keresan ⁷	Ltl.	- Lillooet ⁷
Ket	- Ket ¹⁰	Ling.	- Lingala ⁴
Kh.	- Khond ¹ , Khand	Lisu	- Lisu ⁹
Khak.	- Khakass ⁴	Lith.	- Lithuanian ²
Khasi	- Khasi ¹⁰	Liv.	- Livonian ⁴
Khoi.	- Kholan ⁴	L.L.	- Late Latin ²
Ki.	- Kisan ¹	Lo.Da.	- Lobi Dagan ⁴
Kiku.	- Kikuyu ⁹	Loma	- Loma ⁴
Kiowa	- Kiowa ⁷	Lot.	- Lotuko ²
Kir.	- Kirgiz ⁹ .	Lozi	- Lozi ⁴
Kis.	- Kissi ⁴	Luba	- Luba ⁴

Lug.	—	Lugbara ⁹	Micm.	—	Micmac ⁵
Lamia	—	Lunda ⁵	Micro.	—	Micronesian ⁴
Lao	—	Luo ⁵	Min.	—	Minangkabau ⁴
Lan.	—	Lusatian ²	M Ir.	—	Middle Irish ²
Lan.	—	Lushe:9	M.L.	—	Medieval Latin ²
Luxem.	—	Luxembourgian ⁹	M L G.	—	Middle Low German ²
Lwena	—	Lwena ⁵	Mod E.	—	Modern English ³
Ma.	—	Malayalam ¹	Mod.F.	—	Modern French ³
Maba	—	Maba ³	Mod.Heb.	—	Modern Hebrew ⁴
Mac.	—	Macedonian ²	Mod.L.	—	Modern Latin ²
Mad.	—	Madurese ⁹	Mod.Norw.	—	Modern Norwegian ²
Mad.	—	Madr ⁵	Mod Pers.	—	Modern Persian ²
Magyar.	—	Magyar ⁹	Mod Port.	—	Modern Portuguese ²
Ma.	—	Maidu ⁷	Mod Provenc.	—	Modern Provençal ²
Ma.	—	Makonde ⁶	Mod.W.	—	Modern Welsh ²
Makua	—	Makua ⁶	Mog.	—	Mogul ⁶
Mal.	—	Malayan ⁴	Moh.	—	Mohawk ⁷
Malg.	—	Malagasy ⁴	Mold.	—	Moldavian ²
Mald.	—	Maldivian ²	Mon	—	Mon ¹⁰
Mal.	—	Malinke ⁶	Mong.	—	Mongolian ⁹
Malt.	—	Maltese ⁵	Mongo	—	Mongo ⁵
Malto	—	Malto ¹	Mongour	—	Mongour ⁴
Man.	—	Manchu ⁹	Mon.Khm.	—	Mon-Khmer ¹⁰
Mande	—	Mande ⁴	Mord.	—	Mordvin ⁶
Mang.	—	Mangbetu ⁶	Mossi	—	Mossi ³
Man.	—	Manipuri ⁹	Motu	—	Motu ⁴
Manx	—	Manx ²	Mu.	—	Munda ¹⁰
Ma.	—	Maori ⁴	Muong	—	Muong ¹⁰
Mar.	—	Marathi ²	Murmi	—	Murmi ⁹
Maro.	—	Maranao ⁴	Murn.	—	Murngin ¹⁰
Mari.	—	Maria ¹	Musk.	—	Muskogean ⁷
Marind	—	Marind ¹⁰	Na.De.	—	Na Dene Phylum ⁷
Marq.	—	Marquesan ⁴	Nag.	—	Nagesia ³
Marsh.	—	Marshallese ⁴	Nah.	—	Nahuatl ⁷
Masai	—	Masai ⁵	Nai.	—	Naikiri ¹
Mayan	—	Mayan ⁷	Nak.	—	Nakhi ⁹
Maz.	—	Mazatec ⁷	Nan.	—	Nandi ⁶
Mbum	—	Mbum ⁵	Nask.	—	Naskapi ⁷
Mbu.	—	Mbundu ⁶	Nau.	—	Nauruan ⁴
ME.	—	Middle English ²	Nav.	—	Navajo ⁷
Mei.	—	Meithei ⁹	Nep.	—	Nepali ²
Mela.	—	Melanesian ⁴	Ncw.	—	Newari ⁹
Mende	—	Mende ⁵	Nga.	—	Nganasan ⁶
Mess.	—	Messapian ²	Nico.	—	Nicobarese ¹⁰
M.F.	—	Middle French ²	Nil.	—	Nilotic ⁵
M.Gk	—	Middle Greek ⁹	Nim.	—	Nimboran ¹⁰
M.Heb.	—	Middle Hebrew ⁹	Niu.	—	Niuean ⁴
M.H.G.	—	Middle High German ²	Nk.	—	Naki ¹ (Chanda)
Miao	—	Miao ⁹	Nkole	—	Nkole ⁵
Miao-Yao	—	Miao-Yao ⁹	No.	—	Nogai ⁶

Nootka	— Nootka ⁷	Par.G.	— Parsi Gondi ¹
Norw.	— Norwegian ²	Pash.	— Pashto ²
Nub.	— Nubian ⁵	Pass.	— Passamaquoddy ⁷
Nuer	— Nuer ⁵	Pedi	— Pedi ⁵
Nung	— Nung ⁹	Pengo	— Pengo ¹
Nupe	— Nupe ⁹	Penu	— Penutian ⁷
Nyam.	— Nyamwezi ¹	Per.	— Permian ⁶
Nyan.	— Nyanja ¹	Persn.	— Persian ²
Nybro	— Nyoro ³	Pkt.	— Prakrit ²
O.Bulg.	— Old Bulgarian ²	Pol.	— Polish ²
O.Celt.	— Old Celtic ²	Poly.	— Polynesian ⁴
O.Dan.	— Old Danish ²	Pona.	— Ponaean ⁶
O E.	— Old English ²	Port.	— Portuguese ²
O.F.	— Old French ²	Port.Cr.	— Portuguese Creole ¹⁰
O.Franc.	— Old Franconian ²	Pro.	— Provençal ²
O.Fris.	— Old Frisian ²	Punj.	— Punjabi ²
O.G.	— Old German ²	Puyi	— Puyi ⁶
O.H.G.	— Old High German ²	Qui.	— Quileute ⁷
O.Ir.	— Old Irish ²	Raj.	— Rajasthani ²
Oka.	— Okanagan ⁷	Raro.	— Rarotongan ⁴
O.L.	— Old Latin ³	Rhade	— Rhade ⁹
Ole.	— Olenek ⁴	Rha.Ro.	— Rhaeto-Romanic ²
O.L.G.	— Old Low German ²	Riff.	— Riffian ¹
O.Lith.	— Old Lithuanian ²	Rom	— Roman ²
Oma.	— Omaha ⁷	Romany	— Romany ²
O.N.	— Old Norse ²	Ruanda	— Ruanda ⁵
O.N.F.	— Old Northern French ²	Rum.	— Rumanian ²
O.Pers.	— Old Persian ²	Rundi	— Rundi ⁶
O.Pruss.	— Old Prussian ²	Russ.	— Russian ²
Ori.	— Oriya ²	Saho	— Saho ⁹
Oro.	— Orokolo ¹⁴	Sal.	— Salar ⁶
O S.	— Old Saxon ²	Sali.	— Salishan ⁷
O.Scand.	— Old Scandinavian ²	Sam.	— Samoyed ⁶
O.Slav.	— Old Slavonic ²	Samoa	— Samoan ⁴
O.Sp.	— Old Spanish ²	San.	— Santali ¹⁰
Osset.	— Ossetian ²	Sand	— Sandawe ⁸
Ost.	— Ostyak ⁴	Sango	— Sango ⁵
O Sw.	— Old Swedish ²	Sara	— Sara ⁴
Oto-Man.	— Oto-Manguean ⁷	Sard.	— Sardinian ²
Otomi	— Otomi ⁷	Sat.	— Satem ²
O.Turk.	— Osmarli Turkish ⁶	Sav.	— Savara ¹⁰
O.W.	— Old Welsh ²	Scand.	— Scandinavian ²
Pa.	— Paniyar ¹	Scot (Gael.)	— Scottish ² (Gaelic)
Pal.	— Palaung ¹⁰	Scy.	— Scythian ²
Palau	— Palau ⁴	Sed.	— Sedang ¹⁰
Pali	— Pali ²	Sel.	— Selkup ⁹
Pam.	— Pampangán ⁶	Sem.	— Semitic ⁶
Pang.	— Pangasinan ⁶	Sen	— Seneca ⁷
Pap.	— Papuan ¹⁰	Senu.	— Senufo ²
Par.	— Parji ¹	Ser.Croa	— Serbo-Croatian ²

	— Serer ⁹	Tiv	— Tiv ⁴
	— Shan ⁹	Tlu.	— Tlingit ⁷
	— Shawia ⁶	To	— Toda ¹ (Tuda)
	— Shiluk ⁴	Togo	— Togo ⁹
	— Shluh ⁴	Tonga	— Tonga ⁵
	— Shona ⁴	Tongan	— Tongan ⁴
	— Shuswap ⁷	Tonk.	— Tonkawa ⁷
	— Sibo ⁹	Toro	— Toro ⁵
	— Sidamo ⁹	Tru.	— Trukese ⁴
	— Sindhi ²	Tsim.	— Tsimshian ⁷
	— Sinhalese ²	Tswa	— Tswana ⁵
	— Siozan ⁷	Tu.	— Tu ³
	— Sanskrit ²	Tuam.	— Tuamotu ⁴
	— Slavonic ²	Tuar.	— Tuareg ⁹
	— Slovak ²	Tum.	— Tumbuka ⁶
	— Slovenian ²	Tun.	— Tunica ⁷
	— Sotho ⁵	Tung	— Tung ³
	— Somali ⁹	Tungu.	— Tungusian ⁹
	— Soninke ⁵	Turk.	— Turkish ⁴
	— Songhai ⁴	Turka.	— Turkana ⁵
	— Spanish ²	Turko.	— Turkoman ⁶
	— Suk ⁴ (Pokot)	Tuvi.	— Tuvinian ⁶
	— Sukuma ⁴	Twi	— Twi ⁴
	— Sumerian ⁹	U.	— Urdu ²
	— Sumero-Oceanic ⁶	Ug	— Ugri ⁴
	— Sundanese ⁴	Uig.	— Uiger ²
	— Susu ⁵	Ukr.	— Ukaraianian ²
	— Swahili ⁶	Urh.	— Urhobo ⁶
	— Swazi ⁵	Uto.Az.	— Uto-Aztecan ⁷
	— Swedish ⁴	Uv.	— Uvea ⁴
	— Syriac ⁴	Uz.	— Uzbek ⁴
	— Tamil ¹	Vad.	— Vadari ¹
	— Tabasaran ¹⁰	Vai	— Vai ⁵
	— Tadzhi ²	Ven.	— Venda ⁴
	— Tagalog ⁴	Veps	— Veps ⁴
	— Tahitian ⁴	Viet.	— Vietnamese ¹⁰
	— Tanoan ⁷	Vis.	— Visayan ⁴
	— Tarasco ⁷	Vog.	— Vogul ⁴
	— Tatar ⁹	Vot.	— Votyak ⁴
	— Telugu ¹	Vote	— Vote ⁵
	— Teda ⁵ (Tibbu)	W.	— Welsh ²
	— Tem ⁴	Wa	— Wa ¹⁰
	— Temne ⁴	Waka.	— Wakashan ⁷
	— Teso ⁵	Wol.	— Wolof ⁴
	— Teutonic ²	Kh	— Xhosa ⁴
	— Thompson ⁷	Yab.	— Yabim ⁵
	— Thonga ⁴ (Tsonga)	Yak.	— Yakut ⁴
	— Tibetan ⁹	Yakima	— Yakima ⁷
	— Tigre ³	Yao	— Yao ⁹
	— Tigrinya ⁴	Yap.	— Yapese ⁴

Yaun.	— Yaunde ⁵	Yum.	— Yuman ⁷
Yer.	— Yerukala ¹	Yur.	— Y'arak ⁶ (Nenets)
Yi	— Yi ⁹ (Lolo)	Zande	— Zande ⁵
Yid.	— Yiddish ²	Zap.	— Zapotec ⁷
Yor.	— Yoruba ⁵	Zoq.	— Zoquean ⁷
Yor.Edo	— Yoruba Edo ⁵	Zulu	— Zulu ⁵
Yu.	— Yuchi ⁷	Zuni	— Zuni ⁷
Yuk.	— Yukagir ¹⁰	Zyr.	— Zyryenc ⁵

GRAMMATICAL ABBREVIATIONS IN ENGLISH

abl.	— ablativ	iter.	— iterative
abstr. n.	— abstract noun	loc.	— locative
acc.	— accusative	masc.	— masculine
act. v.	— active verb	Metath.	— Metathesis
act. vo.	— active voice	met.	— metonymy
adj.	— adjective	N.	— name
adv.	— adverb	n.	— noun
affirm.	— affirmative	neg.	— negative
app.	— appellative	neg. v.	— negative verb
attrib.	— attributive	neut.	— neutral
aug.	— augmentative	nom.	— nominative
aux. v.	— auxiliary verb	obj.	— object
c.	— case	opt.	— optative
caus.	— causative	p.	— past
com.	— common	part.	— particle
comp.	— compound	parti.	— participle
compl.	— complement	pass. vo.	— passive voice
conj.	— conjunction	pers.	— person
conj.	— conjunctive	pf.	— perfect
cons.	— consonant	phr.	— phrase
dat.	— dative	pl.	— plural
def.	— definite	posit.	— positive
demonstr. pron.	— demonstrative pronoun	poss.	— possessive
dim.	— diminutive	pref.	— prefix
en.	— enunciative	prep.	— prepositions
epi.	— epicene	pres.	— present
excl.	— exclamation	pr. n.	— proper noun
exp.	— explicit	pron.	— pronoun
expl.	— expletive	Pros.	— Prosody
fem.	— feminine	refl.	— reflexive
fin. v.	— finite verb	rel.	— relative
fut.	— future	rem. demonstr. pron.	— remote demonstrative pronoun
gen.	— genitive	Rhet.	— Rhetoric
ger.	— gerund	sing.	— singular
Gram.	— Grammar	subj.	— subject, subjunctive
hon.	— honorific	suff.	— suffix
hon. pl.	— honorific plural	subord. cl.	— subordinate clause
imp.	— imperative	superl.	— superlative
imper.	— impersonal	t.	— tense
impf.	— imperfect	term.	— termination
impl.	— implicit	v.	— verb
ind.	— indeclinables,	vbl. n.	— verbal noun
indef.	— indefinite	v. i.	— verb intransitive
inf.	— infinitive	v. t.	— verb transitive
instr.	— instrumental	voc.	— vocative
int.	— interjection	w f.	— wrong form
inter.	— interrogative		
irr.	— irregular		

GENERAL ABBREVIATIONS

A.D.	— anno Domini	dial. var.	— dialectal variant
abbrev.	— abbreviation	Dict.	— Dictionary
abs.	— absolutely	dist.f	— distinct from
acc. to	— according to	Dp.	— Dharmapuri district
ad. (in Etymol.)	— adaptation of	Eccl.	— Ecclesiastical usage
Adi.	— Adi Dravidar usage	e.g.	— for example
Agap.	— Agapporul	ellip.	— elliptical, -ly
Anat.	— Anatomy	Engin.	— Engineering
Andh.	— Andhra usage	erron.	— erroneous, -ly
Antiq.	— Antiquities	esp.	— especially
app.	— apparently	etc.	— <i>et cetera</i>
Arch.	— Archaic	ety.	— etymology
Archaeol.	— Archaeology	euphem.	— euphemistically
Arith.	— Arithmetic	exc.	— except
assoc.	— association	expr.	— expression
Astrol.	— Astrology	f., fr.	— from
Astron.	— Astronomy	fig.	— figurative, -ly
B.C.	— before Christ	Fisher.	— Fishermen usage
bar.	— barbarism	freq.	— frequently
bef	— before	ft.	— feet, foot
Biol.	— Biology	Ft.	— Foot-note
Bot.	— Botany	gently.	— generally
Brāh. or Brāhm.	— Brahmin usage	Geol.	— Geology
Build.	— Building	Geom.	— Geometry
C.	— Century	i.e.	— <i>id est</i> (that is)
C.N.	— Chettinadu	id.	— <i>idem</i> (same)
ca.u.	— caste usage	Insc.	— Inscriptions
Cey.	— Ceylon or Sri Lanka	J.	— Jaffna
Cf., Cp., cp.	— Confer, compare	J.N.	— Jaffna Notes
Cg.	— Chengalpattu district	Jaina	— Jaina Philosophy
Chem.	— Chemistry	Kadar	— Kadar usage
Chr.	— Christian usage	Ka].	— Ka]jar usage
cl.	— climber	Kar.	— Karnataka
Cm.	— Coimbatore district	Ker.	— Kerala
cogn.w.	— cognate with	Km.	— Kanyakumari district
con.	— coined word	lang.	— language
collect.	— collectively	l. & l.cl.	— large & large climber
colloq.	— colloquial, -ly	l.sh. & l.tr.	— large shrub & large tree
Com.u.	— Common usage	lit.	— literal, -ly
comb.	— combined, -ing	Lit.com.u.	— Literate common usage
comm.u.	— community usage	Loc.	— Local usage
concr.	— concretely	Log.	— Logic
corr.	— corruption	m.	— medium
cr.	— creeper	m.cl.	— medium climber
Dan.	— Dance	m.sh.	— medium shrub
deriv.	— derivative, -ation	m.tr.	— medium tree

masc.	— masculine	pro. Dr.	— proto Dravidian
Madr.	— Madras usage	prob.	— probably
Madu.	— Madurai district	pronunc.	— pronunciation
Math.	— Mathematics	prop.	— properly
Mech.	— Mechanics	prov.	— provincial usage
Med.	— Medicine	Psych.	— Psychology
Med. u.	— Medical usage	Pudu.	— Pudukottai district
Medl.	— Medical	Purap.	— Purapporul
Mercant.	— Mercantile usage	R.C.	— Roman Catholic usage
Metaph.	— Metaphysics	r. u.	— rare usage
Mil.	— Military usage	recon.	— reconstructed word
Min.	— Mineralogy	ref.	— reference
Mod	— Modern usage	reg.	— regular
mod.	— modern	repr.	— representative
Ms.	— Manuscripts	resp.	— respectively
Mus.	— Music	Rmd.	— Ramanathapuram district
Myth.	— Mythology	S	— South
N A	— North Arcot district	s	— small
N.T.	— New Testament	s. cl	— small climber
Nān.	— Nāñji Nadu	s. sh.	— small shrub
Naut, naut.	— Nautical usage	s. tr.	— small tree
Nl.	— Nilgiri district	S.A.	— South Arcot district
Nurs.	— Nursery usage	Šaiva.	— Šaivism
obs.	— obsolete	Šaiva Phil.	— Šaiva Philosophy
occas.	— occasional, -ly	sb.	— substantive
Onom.	— Onomatopoeic	slang	— slang usage
opp.	— opposite to	Sm.	— Salem district
Ornith.	— Ornithology	spec.	— specifically
orig.	— original, -ly	subseq.	— subsequently
O.T.	— Old Testament	subst.	— substantively
p.	— page	syn.	— synonym
Pa].	— Pajjar usage	techn.	— technical, -ly
Palaeont.	— in Palaeontology	Theol.	— Theology
Palm.	— Palmistry	Tj.	— Thanjavur district
Para.	— Paravar usage	Tn.	— Thirunelveli district
Path.	— Pathology	Tp.	— Thiruchirappalli district
perh	— perhaps	tr.	— translation of
Phil	— Philosophy	Tu.	— Tulu nadu
Philol.	— Philology	ult	— ultimately
phonet.	— phonetically	unkn.	— unknown
Phr.	— phrase	usu.	— usually
phys. ol.	— physiology	Vaiṣṇ.	— Vaiṣṇava usage
poet.	— poetic	(Vaiṣṇ.)	— Vaiṣṇava Philosophy
Popḡ.	— Popḡicherry	viz.	— videlicet (namely)
pop	— popular, -ly	vul.	— vulgar usage
pop u.	— popular usage	yd.	— yard
Pr.	— Periyar district	Zoot.	— Zoology
prec.	— preceding		

இலக்கணக் குறுக்கங்கள்

அஃ.ஒ.பெ.	— அஃறிணை ஒருமைப் பெயர்	கரு.ஆகு.	— கருவியாகுபெயர்
அ.ச.	— அணமைச்சட்டு	கருத்.ஆகு.	— கருத்தாகுபெயர்
அணி.	— அணியிலக்கணம்	கு.பெ.எ.	— குறிப்புப் பெயரெச்சம்
அ.தொ.	— அடுக்குத்தொடர்	கு.வி.எ.	— குறிப்பு வினையெச்சம்
ஆகு.	— ஆகுபெயர்	கு.வி.எ.தொ.	— குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்
ஆ.பா.	— ஆண்பால்	கு.வி.மு.	— குறிப்பு வினைமுற்று
ஆ.பா. பெ.	— ஆண்பாற் பெயர்	குறு.பின்.	— குறுமைப் பின்னொட்டு
ஆ.பா. வி.மு.	— ஆண்பால் வினைமுற்று	கு.பொ.பின்.,	} குறுமைப் பொருள் பின்னொட்டு
இ.கா.	— இறந்த காலம்	கு.பொ.பின்.,	
இ.கா.இ.நி.	— இறந்தகால இடைநிலை	கு.பொ.முன்.,	} குறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு
இ.கா.பெ.எ.	— இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்	குறு.பொ.முன்.,	
இ.கா.வி.மு.	— இறந்தகால வினைமுற்று	சி.பொ.பின்.,	} சிறுமைப் பொருள் பின்னொட்டு
இ.கா.வி.எ.	— இறந்தகால வினையெச்சம்	சிறு.பொ.பின்.,	
இ.இ.	— இரட்டைக் கிளவி	சி.பொ.மு.,	} சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு
இடை.	— இடைச்சொல்	சிறு.பொ.முன்.,	
இரட்ட.பெ.பா.	— இரட்டைப் பெண்பால்	ச.கு.வி.எ.	— சுட்டுக் குறிப்பு வினையெச்சம்
இலக்க.	— இலக்கணம்	ச.பெ.	— சுட்டுப்பெயர்
ஈ.கெ.எ.ம.	— ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்	ச.பெ.எ.	— சுட்டுப் பெயரெச்சம்
பெ.எ.		ச.வி.எ.	— சுட்டு வினையெச்சம்
உ.ஆகு.	— உவமையாகு பெயர்	செ.கு.வி.	— செய்யப்படுபொருள் குன்றிய வினை
உ.பன்.	— உயர்வுப்பன்மை	செ.குன்றாவி.	— செய்யப்படுபொருள் குன்றா வினை
உ.தி.ப.பா.	— உயர்நினைப்பு பலர்ப்பால்	செ.பெ.	— செயற்பெயர் (gerund)
உ.ரி.	— உரிச்சொல்	செய்.வி.	— செய்வினை
எ.கா.	— எதிர்காலம்	செய்.பொ.	— செய்ப்பாட்டுப் பொருள் துணைவினை
எ.கா.இ.நி.	— எதிர்கால இடைநிலை	செய்.வி.	— செய்ப்பாட்டு வினை
எ.கா.பெ.எ.	— எதிர்காலப் பெயரெச்சம்	செய்.வி.மு.	— செய்ப்பாட்டு வினைமுற்று
எ.கா.வி.மு.	— எதிர்கால வினைமுற்று	சே.ச.	— செய்மைச் சுட்டு
எ.து.மரபி.	— எதுகை மரபிணை மொழி	சே.ச.பெ.	— செய்மைச் சுட்டுப்பெயர்
எ.ம.இ.,	} — எதிர்மறை இடைநிலை	சே.ச.பெ.எ.	— செய்மைச் சுட்டுப் பெயரெச்சம்
எ.ம.இ.நி.			
எ.ம.ஏ.ஒ.	— எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை	த.ஒ.	— தன்மை ஒருமை
எ.ம.கு.வி.எ.	— எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம்	த.ஒ.வி.மு.	— தன்மை ஒருமை வினைமுற்று
எ.ம.கு.வி.மு.	— எதிர்மன்றக் குறிப்பு வினைமுற்று	த.பன்.	— தன்மைப் பன்மை
எ.டி.பெ.எ.	— எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்	த.வி.	— தன்வினை
எ.ம. முன்.	— எதிர்மறை முன்னொட்டு	த.வி.தொ.பெ.	— தன்வினைத் தொழிற்பெயர்
எ.ம.வி.இ.நி.	— எதிர்மறை வினை இடைநிலை	து.வி.	— துணைவினை
எ.ம.வியங்.	— எதிர்மறை வியங்கோள்	தெரி.வி.	— தெரிநிலை வினை
எ.ம.வினையா.பெ.	— எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்	தொ.ஆகு.	— தொழிலாகுபெயர்
ஏ.து.வி.	— ஏவல் துணைவினை	தொ.பெ.	— தொழிற்பெயர்
ஒ.	— ஒருமை	நி.கா.	— நிகழ்காலம்
ஒன்.பா.	— ஒன்றன்பால்	நி.கா.எ.	— நிகழ்கால எச்சம்
ஒன்.பா.பெ.	— ஒன்றன்பாற் பெயர்		

நி.கா.பெ.எ.	—	நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்	
நி.கா.வி.எ.	—	நிகழ்கால வினையெச்சம்	
நி.கா.வி.மு.	—	நிகழ்கால விணைமுற்று	
ப.பா.	—	பலாபால்	
பண.பெ.	—	பண்புப் பெயர்	
பல.பா	—	பலவின்பால்	
பல.பா.பெ.	—	பலவின்பாற் பெயர்	
பல.பா.வி.மு.	—	பலவின்பால் விணைமுற்று	
பன்.	—	பன்மை	
பி.வி.	—	பிறவினை	
பி.வி.தொ.பெ.	—	பிறவினைத்தொழிற் பெயர்	
பெ.	—	பெயர்	
பெ.எ.	—	பெயரெச்சம்	
பெ.கு.வி.எ.	—	பெயர்க் குறிப்புவினையெச்சம்	
பெ.பா.	—	பெண்பால்	
பெ.பொ.பின்., பெரு.பொ. பின்.	}	பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு	
பெ.பொ.முன்., பெரு.பொ. முன்.		}	பெருமைப் பொருள் முன்னொட்டு

பொ.பா.	—	பொதுவின் பால்
பொ.வி.	—	பொதுவினை
முத.இரட்.	—	முதலிலை இரட்டித்த
தொ.பெ.	—	தொழிற்பெயர்
முத.தி.தொ.பெ.	—	முதலிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்
முத.தொ.ஆகு	—	முதலிலைத் தொழிலாகு பெயர்
முத.தொ.பெ.	—	முதலிலைத் தொழிற் பெயர்
வி.	—	வினை
வி.எ.	—	வினையெச்சம்
வி.மு.	—	விணைமுற்று
வி.முத.	—	விணைமுதல்
வியங்.	—	வியங்கோள்
வியப.	—	வியப்பிடைச்சொல்
விளி.	—	விளிச்சொல்
விளியி.	—	விளியிடைச்சொல்
விளியு.	—	விளியுருபு
விளிவேற்.	—	விளிவேற்றுமை
வினையா.பெ.	—	வினையாலணையும் பெயர்
வே.உ.	—	வேற்றுமை உருபு
வே.தொகை	—	வேற்றுமைத் தொகை

பொதுக் குறுக்கங்கள்

அகப.	— அகப்பொருள்	குச்.	— குச்சரம்
அங்	— அங்கேரியம்	குட.	— குடகு
அதி.	— அதிகாரம்	குமரி	— குமரி மாவட்டம்
அரு வ.	— அருகிய வழக்கு	குரு.	— குருக்கம் (ஓராவான்)
ஆசித்.	— ஆசித்தியன்	குரும்.	— குருமயர்
ஆசு.நிரு.	— ஆசுமன்லி துருக்கி	குல வ.	— குலவழக்கு
ஆதிதி.	— ஆதிதிராவிடர் வழக்கு	குவி	— குவி
ஆந்	— ஆந்திரநாட்டு வழக்கு	குற.	— குறவர் (எருகவம்)
இ.பி.	— இரூபீறப்பி	கூ.	— கூய்
இ வ.	— இட வழக்கு	கை.	— கைக்கடி,
இக்.வ.	— இக்கால வழக்கு	கை.	— கையெழுத்துப்படி
இடைக்.வ.	— இடைக்கால வழக்கு	கைவ.	— கைவரை (இரேகை சாத்திரம்)
இந்	— இந்நி	கொ.வ.	— கொச்சை வழக்கு
இராம.	— இராமநாதபுரம்மாவட்டம்	கொங்.	— கொங்கம்
இரு.	— இருளம்	கொண்.	— கொண்டர்
இலத்.	— இலத்தீனம்	கொள.க.	— கொண்டு களையப்பட்ட சொல்
இலாப்.	— இலாப்பிசு	கொர.	— கொரகர்
இழிவ.	— இழிவழக்கு	கொலா.	— கொலாயி
இழிசி.வ.	— இழிசினர் வழக்கு	கோண்.	— கோண்டி
இ.ள. (இ.ள.)	— இதன் பொருள்	கோத.	— கோதம்
ஈழநா.	— ஈழநாட்டு வழக்கு	கோவை	— கோவை மாவட்டம்
உயி.	— உயிரியல்	சப்.	— சப்பான்
உ.வ.	— உலகவழக்கு	சமண. (சைன.)	— சமணம் (சைனம்)
உ.சி.	— உசிரியம்	சிங்.	— சிங்கனம்
உட.வ.	— உடலியல்	சிந்.	— சிந்து
உய்.	— உய்கர்	சிவ.	— சிவனியம்
உரு	— உருது	சிவக்.	— சிவக்கொணமுடிபடி
உரைமேற்.	— உரை மேற்கோள்	செங்கை	— செங்கற்பட்டு மாவட்டம்
உரோ.கத.	— உரோமன் கத்தோலிக்கர்	செட்.நா	— செட்டிநாட்டு வழக்கு
எ-டு.	— எடுத்துக்காட்டு	செப்.	— செப்பேடு
எ-று	— என் றவாறு	செய.	— செய்வுள்
ஏர.	— ஏரலம்	செலீலி	— செலீலி வழக்கு
ஏர.	— ஏரணம் (logic)	சென்னை	— சென்னை வழக்கு
ஒ.நோ.	— ஒப்புநோக்கு	சேரநா.	— சேரநாட்டு வழக்கு
ஒரி.	— ஒரியா	சேலம்	— சேலம் மாவட்டம்
ஒருகா.	— ஒருகாலம்	த.	— தமிழ்
க.	— கன்னடம்	த.வா.	— தமிழ் வாழ்த்து
கடட்	— கடப்பா	தங்.	— தங்கரி
கடவுள் வா.	— கடவுள் வாழ்த்து	தஞ்சை	— தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
கடுங்கோ.	— கடுங்கோச்சை	தரும.	— தருமபுரி மாவட்டம்
கணி.	— கணியம்	தி.பி.	— திருவள்ளுவருக்குப் பின்
கப்.	— கப்பலியல்	திசைச்.	— திசைச்சொல்
கருநா.	— கருநாடக வழக்கு	திபெ.	— திபெதம்
கா.	— காடர்	திருச்சி	— திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்
கி.பி.	— கிறித்துவுக்குப் பின்	தி.	— துணுவம்
கி.மு.	— கிறித்துவுக்கு முன்		
கிறித்.	— கிறித்தவ வழக்கு		
கீழ்வா.க.	— கீழ்வாய்க்கணக்கு		

துங்.	— துங்குசியம்
துட.	— துடவம்
துரு.	— துருக்கி
தெ.	— தெலுங்கு
தெ.ஆ.	— தென்னார்க்காடு மாவட்டம்
தெற்கு	— தென் தமிழ்நாடு
தொள்.	— தொன்மம் (புராணம்)
தோரா.	— தோராயமாக
நகை.	— நகையாட்டு
நடம்.	— நடனம்
நா.	— நாய்கிரி
நா. (ச)	— நாய்கி (சந்தா)
நா.பா.	— நாட்டுப்பாடல்
நாஞ்.	— நாஞ்சில் நாடு
நிலைத்	— நிலைத்திணையியல் (botony)
நீல.	— நீலகிரி மாவட்டம்
நெல்லை	— நெல்லை மாவட்டம்
பக்.	— பக்கம்
பட்.	— பட்டயம்
பட.	— படகம்
படி.ந்.உ.வ.	— படித்தவர் உலகவழக்கு
படைத்.	— படைத்தவர்
படைப்.	— படைப்புச்சொல்
பணி.	— பணியர்
பர்.	— பர்சி
பர்க.	— பர்கண்டி
பர.	— பரவல் வழக்கு
பழ.	— பழமொழி
ப.ல.	} பழையவழக்கு
பழை.வ.	
பள்ளி.	— பள்ளர்வழக்கு
பா.	— பாவி
பா.வே.	— பாட வேறுபாடு
பாட்.	— பாட்டு
பாயி.	— பாயிரம்
பிரா.	— பிராகுவி
பிராகி.	— பிராகிருதம்
பிராம.	— பிராமண வழக்கு
பின்.	— பின்லாந்து
புத்த.	— புத்தம்
புதுக்.	— புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
புதுவை	— புதுச்சேரி மாநிலம்

புறப்.	— புறப்பொருள்
பெங்.	— பெங்கோ
பெரி.	— பெரியார் மாவட்டம்
பெரு.வ.	— பெருவழக்கு
பேரா.	— பேராசிரியர்
பொறி.	— பொறியியல்
ம.	— மலையாளம்
மங்.	— மங்கோவியம்
மங்.வ.	— மங்கலவழக்கு
மண்.	— மண்டா
மணிபு.	— மணிபுரி
மதுரை	— மதுரை மாவட்டம்
மரா.	— மராத்தி
மருத்.	— மருத்துவவியல்
மறுவ.	— மறுவடிவம்
மா.	— மாலத்தம்
மாள்.	— மாட்டுவிள்
மாலை.	} மாலியம் வைணவம்
வைணவ.	
திருமா.	} திருமாலியம்
மிகைப்.	
மீனவ.	— மீனவர்வழக்கு
முந்து.	— முந்து தமிழம் (முந்து திரவிடம் (Proto-Dravidian))
மெய்ப்.	— மெய்ப்பொருள்
மேற்.	— மேற்கோள்
யாப்பு.	— யாப்பிலக்கணம்
யாழ்ப்.	— யாழ்ப்பாண வழக்கு
வ.	— வடமொழி (சமற்கிருதம்)
வ.ஆ.	— வடஆர்க்காடு மாவட்டம்
வகு.வ.	— வகுப்பு வழக்கு (Caste dialect)
வங்.	— வங்காளம்
வடக்கு	— வட தமிழ்நாடு
வடிவமீ.	— வடிவமீட்டமைப்பு (reconstructed)
வ.று.	— வருமாறு
வழக்.	— வழக்கொழிந்த சொல் (obsolete)
வான.	— வான நூல்
வி-ம்.	— விளக்கம்
வெட்.	— வெட்டெழுத்து (கவ்வெட்டு)
வேதி.	— வேதியியல்

குறியீடுகள் (Symbols)

- > வலமுறைத் திரிவுக் குறி : இவ்வாறு திரிந்தது.
is to be read as 'produced' or 'becomes' or 'is the original form of', or 'is an earlier form than' (compare its usual algebraical meaning of 'is greater than').
- < இடமுறைத் திரிவுக் குறி : இதிலிருந்து திரிந்தது.
is to be read as 'is derived from' or 'is a later form than' (compare its ordinary algebraical meaning of 'is less than').
- + புணர்ச்சுறி : additional or plus.
- = சமக்குறி : denotes 'equivalent with', 'the same as', 'equal to'.
- × எதிர்க்குறி : denotes the opposite of.
- † படைப்புச் சொல்லைக் காட்டும் சொற்புதுக்கற்குறி : denotes new coinage.
- ‡ வழக்கொழிந்த சொல்லைக் காட்டும் மறைவுக்குறி : denotes obsolete form.
- * முத்துதமிழ் (திரவிட)க் குறி : denotes the proto-Dravidian form.
- இடைவைப்புக்குறி : hyphen.
- இடைநிறுத்தற்குறி : dash.
- ... விடுபாட்டுக்குறி : denotes the gap in a passage
- (-) நெடிந்குறி : ஆங்கில உயிரெழுத்துகளின் நெடிவோசையைக் காட்டுவது.
the mark called macron is placed over a vowel in English transliteration to show that is long.
- ~ சொற்சேர்ப்பைக் குறிக்கும் நெளிநகாடு : swung dash.
- வளர்க்குறி : சொற்றிரிவு வழிமுறையைக் காட்டுவது.
indicates an etymological relation or line of development between the words mentioned.
- () பிறைக்குறி : குறிப்புகள் மற்றும் குறுக்கங்களை உள்ளடக்கியவை.
between these parenthesis stand all remarks upon meanings and abbreviations.
- [] பகர அடைப்புக்குறி :
between these brackets stand all remarks with the root.
- { } இரட்டையடைப்புக்குறி : double brackets.
- ? மூலம் தெரியவில்லை எனக்காட்டும் வினாக்குறி : origin unknown.
- பிற குறிகள் இடம்தோக்கி எளிதில் உய்த்துணரலாம்.
the meaning of all other symbols may easily be inferred from the context.

நூல்களை மேற்கோள் ஆண்ட முறை

1. நூல், பெரும்பிரிவு, உட்பிரிவு முதற்குறிப்பு, பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண் ... { சுந்தபடி, உற்பத்தி, திருக்கல், 31. கம்பரா, சுந்தர, பிணியிடம், 22. தொல், பொருள், மெய்ப்பி, 8.
2. நூல், பெரும்பிரிவு எண், உட்பிரிவு எண், பாடல் எண் ... அருட்பா, 6, பிள்ளைப்பெரு, 53.
3. நூல், உட்பிரிவு எண், பாடல் எண் அல்லது வரி எண் ... { திருவாச, 5 : 49, சிலப், 3 : 14.
4. நூல், திருமுறை எண், பதிக எண், பாடல் எண் ... தேவா, 6.16 : 5.
5. நூல், உட்பிரிவு, பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண் ... { அரிச்சந், விவாக, 23, நேமி, எழுத்து, 11.
6. நூல், நூற்பா எண், பக்க எண் ... இறை, 28, பக், 169.
7. நூல், உட்பிரிவின் முதற்குறிப்பு, பக்க எண் ... இராமநா, ஆரணிய, பக், 187.
8. நூல், பிரிவு, பத்தின் எண், பதிக எண், பாடல் எண் ... { தில், திருவாய், 1, 2 : 3, ஈடு, 5, 5 : 4.
9. நூற்பெயர் முதற்குறிப்பு ... { அக,நி, சா,அக.
10. நூல், வரி எண் ... திருமுருகு, 122.
11. நூல், பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண் ... { குறள், 196, நன், 132.
12. நூல், கண்ணி எண் ... ஏகாம், உலா, 211.
13. நூல், பாடல் எண், வரி எண் ... அகநா, 96 : 12.
14. நூல், பக்க எண் ... சி.செ, பக், 74.
15. நூல், தொகுதி எண், பக்க எண், பாடல் எண் ... தனிப்பா, தி, 2, 4 : 7.
16. நூல், தொகுதி எண், பக்க எண் ... { கலைமகள், 56 : 189, S.I.I. i, 29.
17. நூல், பிரிவின் முதற்குறிப்பு, அதிகார எண் பொருளெண் ... விஷியம், மத், 3 : 4 : 5.

**செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில் ஆளப்பட்ட
நூல்களும் அவற்றின் குறியீடு, பதிப்பு முதலிய விளத்தங்களும்**
(Abbreviations of Other Particulars of Works Quoted in the Tamil Etymological Dictionary)

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எனப்பட முடிவட பாட்டு எண்
அக.நி.	அகராதி நிகண்டு	சிதம்பர ரேவணசித்தர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1921.	9
அகநா	அகநானூறு	சங்கப் புலவர்கள்	பாகவேரி, காசிவிசுவநாதன் செட்டியார்.	13
அகவசா.	அகவசாதிரம்	நகுலசகதேவர்	சென்னை, ஜீவகாருணிய விவாச அச்சியந்திரசாலை, 1911.	14
அணியி.	அணியிலக்கணம்	விசாகபெருமானையர்	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1976.	14
அபி.சிந்.	அபிதானசுந்தாமணி	சிங்கரவேலு முதலியார், ஆ.	வி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ், 1934.	9
அரிச்சந்.	அரிச்சநதிரபுராணம்	ஆகவிராஜர்	வித்தியாரத்தநாகர அச்சுக்கூடம், 1913.	5
அரிசமய.	அரிசமயதீபம்	சடகோபதாசர்	சென்னை, செங்கலவராய நாயகர் ஆர்ப்பணை அச்சுக்கூடம், 1903.	5
அரு.நி.	அரும்பெயர் விளக்க நிகண்டு	அருமருந்தைய தேசிகர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1931.	9
அருங்கலச்.	அருங்கலச்செப்பு	சமண முனிவர்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
அருட்பா	திருவருட்பா	இராமலிங்க சுவாமிகள்	ஊரன் அடிகள்	2
அருணாசலபு.	அருணாசலபுராணம்	எல்லப்ப நாவலர்	சென்னை, குளை, பி. வெ. நமசிவாய முதலியார், 1926.	5
அவிரோத.	அவிரோதவுந்தியார்	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம், பேரூர், கோவை, 1965.	11
அழகர் அந்தாதி	அஷ்டப்பிரபந்தம்; அழகர் அந்தாதி	பிள்ளைப்பெருமான ஜயங்கார்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் இகம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
அழகர் கயம்.	அழகர் கலம்பகம் (மூலமும் உரையும்)	சாமி கவி காளாருத்திரர்	சென்னை, சுந்தரம் அச்சுக்கூடம், 1928.	11

நூலின் முதல் குறிப்பு	தலை	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எண்/ ஆண்டு/ முதலாவது பதிப்பு/ எட்டாம் எண்
அஷ்ட ப.	அஷ்டப்பிரபந்தம்	பிண்ணப்பெருமாள் ஸ்வயங்கர்	வை மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
அஷ்ட. ப. 1 ரக.	அஷ்டப்பிரபந்தம்	கிருஷ்ண சாஸ்திரி	சீவாகம சித்தகாந்த பரிபாலன சங்கம், 1925	14
அஷ்டாதச.	அஷ்டாதச ரகவையம்	பிண்ணலோகாசாரியார்	ஆனந்த அச்சுக்கூடம், 1911.	5
ஆ. கு.	ஆதிக்குடி	ஒளவையார்	மந்திரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
ஆ நி.	ஆசிரிய நகரம்	ஆண்டிப்புலவர்	கையெழுத்துப் படி	9
ஆசாரக.	ஆசாரக்கோவை	பெருவாயின் முளவியார்	வை சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1971.	11
ஆதித்யரஹதானி.	ஆதித்யரஹதானி சரித்திரம்	சேஷையங்கர்		9
இங்லை	இங்கிலீஷ் வைத்திய சங்கீதகம்	ஜகநாதம் நாயுடு, மஞ்.	The Guardian Press. Madras, 1909.	9
இந்துபாக.	இந்துபாகசாஸ்திரம்	இராமச்சந்திர ராயர்	The Guardian Press. Madras, 1912.	9
இரகு.	இரகுலம்சம்	அரசகேசரி	யாழ்ப்பாணம், வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை, 1887.	5
இராசவைத்.	இராசவைத்திய மகுடம்	தேரையா	சென்னை, ஹக்கீம் பா. முகம்மது அப்துல்லா சாயி, கலாநிதி அச்சுக்கூடம், 1901.	11
இராட்.	இராட்டிலர் அகராதி			9
இராமநா.	இராமநாடகம்	அருணாசலக் கவி ராயர்	சென்னை, பூமகன் விளாச அச்சுக்கூடம், 1911.	7
இலக்.வி.	இலக்கண வினாகம்	வைத்தியநாத தேசிகர்	தஞ்சாவூர், சரசுவதி மகால் நூல்திஸையம்.	11
இறை.	இறையனாரகப் பொருள் (முலமும் உரையும்)	கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்	பலானந்தர் கழகம், வேல்பேரி, சென்னை.	6
ஈடு	ஈடு, முப்பத்தாறாயிரப்படி (முதற்பத்து)	நம்பிவளை	திருவல்லிக்கேணி, நோயின் அச்சுக்கூடம், 1925.	8
ஈடு	ஈடு, (இரண்டாம் பத்து)	"	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், 1925.	8

நூலின் முத்தப் குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்டு முதலாவத் காட்டும் ஏன்
ஈடு	ஈடு, முப்பத்தாறாயிரப்படி (முன்றாம்பத்து)	நம்பிள்ளை	திருவல்லிக்கேணி, நோயிள் அச்சுக்கூடம், 1924.	8
ஈடு	ஈடு, (நான்காம்பத்து)	"	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், 1924.	8
ஈடு	ஈடு, (ஐந்தாம்பத்து)	"	திருவல்லிக்கேணி, நோயிள் அச்சுக்கூடம், 1926.	8
ஈடு	ஈடு, (ஆறாம்பத்து)	"	" 1927.	8
ஈடு	ஈடு, (ஏழாம்பத்து)	"	" 1928.	8
ஈடு	ஈடு, (எட்டாம்பத்து)	"	" 1929.	8
ஈடு	ஈடு, (ஒன்பதாம்பத்து)	"	" 1929.	8
ஈடு	ஈடு, (பத்தாம்பத்து)	"	" 1930.	8
ஈடு, ஆறா.	திருவாய்மொழி வியாக்யானம்; ஆறாயிரப்படி	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்		8
ஈடு, ஒன்ப.	ஈடு, ஒன்பதாயிரப்படி			8
ஈடு, பன்னீ.	ஈடு, பன்னீராயிரப்படி			8
ஈடு, ஜீ (அ) ஈடு, அரும்.	ஈடு, ஜீயரகுமபதம்			8
உண்மைநெறி.	மெய்கண்ட சாத்திரம்; உண்மைநெறி விளக்கம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
உத்தரரா.	உத்தர காண்டம் (ராமாயணம்)	ஒட்டக்கூத்தர்	சென்னை, குயப்பேட்டை, வித்தியா ரத்நாகர அச்சியந்திரசாலை, 1911.	5
உபதேசகா.	உபதேச காண்டம்	குகனேரியப்ப நாலர்	சென்னை, கலாரத்தநாகர அச்சுக்கூடம்.	5
உபதேசநத்.	உபதேச ரத்தின மாலை	மணவாள மாமுனிகள்	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், 1920.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்டுகள் முதலமைச்சரடங்கும் எண்
உரி நி.	உர்ச்சொல் நிகண்டு	காங்கேயர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1971.	9
எங் ஊர்	எங்களுர்	கோலிந்தசாமிராஜ்	காந்தியன் பிரஸ், 1925.	14
ஏகாம்.உலா	இரட்டையர் பிரபந்தங்கள் : ஏகாம்பர நாதருலா	இரட்டைப் புலவர்	திருவாவடுதுறை ஆதினம், 1953.	12
ஏரெழு.	ஏரெழுபது	கம்பர்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாதாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	9
ஏலாதி	ஏலாதி	கணிமேதையார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.	11
ஐங்குறு.	ஐங்குறுநூறு (முலமும் பழைய உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	11
ஐந்திணை ஐம்.	ஐந்திணை ஐம்பது	மாறன் பொறையனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
ஒழிவி.	ஒழிவிலொடுக்கம்	கண்ணுடைய வள்ளலர்	சென்னை, பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் அச்சுக்கூடம், 1906.	5
க.அக.	கதிரைவேற் பிள்ளையின் தமிழ்மொழியகராதி	கதிரைவேற் பிள்ளை	காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் பதிப்பு.	9
கச்சி.வண்டு.	கச்சி ஆனந்த குத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது	கச்சியப்ப முனிவர்	சென்னை, கெஸரி அச்சுக்கூடம், 1931.	12
கடம்ப.பு.	கடம்பவன புராணம்	வீமநாத பண்டிதர்	சென்னை, வித்தியாவர்த்தினி அச்சுக்கூடம்.	5
கண்க்.பதி.	கணக்குப் பதிவுநூல்	நடேசையர்	தஞ்சாவூர், லாலி எலக்ட்ரிக் அச்சுக்கூடம், 1914.	14
கந்தபு.	கந்தபுராணம்	கச்சியப்ப சிவாசாரியார்	ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனத்தூர், 1952.	1
கந்தபு.கருக்.	கந்தபுராணச் சுகுக் கம்	சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்	சென்னை மட்டணம், வித்தியாநுபாலைய ந்திர சாலை.	11
கந்தரத்.	கந்தரந்தாதி	அருணகிரிநாதர்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1915.	11

நூலின் முகத் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பிததோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்டு முதலாவக் காட்டும் எண்
கம்பரா.	கம்பராமாயணம்	கம்பர்	கம்பன் கழகம், சென்னை, 1976.	1
கரு. அக.	கருப்பொருளகராதி			9
கருவ. குருநாள்	கருவூரார் குருநாள்			9
கல்வா.	கல்வாடம்	கல்லாடனார்	மாரே எஸ். ராஜம், 1957.	5
கலிங்.	கலிங்கத்துப்பரணி (மூலமும் உரையும்)	செயங்கொண்டார்	ஆ. வி. கன்னைய நாயுடு, சென்னை, 1949.	14
கலித்.	கலித்தொகை (மூல மும் நச்சினார்க் கினியர் உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	பாகுனேரி, காலிலிகல நாதன் செட்டியார், 1949	13
கலைசைச்.	கலைசைச் சிலைடை வெண்பா	தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனி வர்	தஞ்சாவூர், கவயாண சந்திரம் முத்திராசாலை, 1908.	11
கலைமகள்	கலைமகள்		எம். எல். ஜே. பிரஸ், மயிலாப்பூர், சென்னை.	16
கலிகுஞ்.	கலிகுஞ்சர பா ர தி பதம்	கலிகுஞ்சர பா ர தி		14
களனர் சரித்	களனர் சரித்திரம்	ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	டாட்ஸன் பிரஸ், தெப்பக் குளம், திருச்சி, 1923.	14
களவழி.	களவழி நூற்பது	பொய்கையார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
களவியற்.	களவியற் காரிலக		"	9
காசிகாண்.	காசிகாண்டம்	அதிவீரராம பாண்டி யர்	சென்னை, ஸ்டார் ஆப இந்தியா பிரஸ், 1895.	5
காஞ்சிப்பு.	காஞ்சிப்புராணம் (முதற் கர்ணடம்)	சிவஞான கலாமிகள்	மெய்கண்டா கழகம், காஞ்சிபுரம், 1937.	5
காஞ்சிபு.	காஞ்சிப்புராணம் (இரண்டாம் காண டம்)	கச்சியப்ப முனிவர்	நிருவளஞுவர் செந்தமிழ்ப் பாடசாலை வெளியீடு, 1953.	5
கால.லி.	கால்நடை வியாதி கள்	சுப்பிரமணிய முதலி யார், லி.	சென்னை, நேரனல அசகக் கூடம், 1904.	14
குமரேச சத.	குமரேச சதகம்	குருபாத தாசர்	மதறாஸ், ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, 1905.	11
குருகூர்ப.	குருகூர்ப் பள்ளு	சடகோபப் புலவர்	The Madras Law Journal Press, Madras, 1932.	11

ஆவின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எண்/முதலாவது பதிப்பின் ஆண்டு
குருபரம்.	குருபரம் பரம்பரபாலம் (ஆறாயிரப்படி)	பின்பழகிய பெருமான் ஜியர்	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம்.	14
குருபரம்.	குருபரம் பரம்பரபாலம் (பன்னிராயிரப்படி)	பூர்வாசாரியர்கள்	கோமளேசுவரன் பேட்டை சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, 1909.	14
குந்தா.தல.	திருக்குறடாவத் தலபுராணம்	திருகூடராசப்பக்கவிராயர்	திருக்குறடாவ தேவஸ்தான வெளியீடு.	5
குறள், பரிமே. உரை	திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரை		வைமு கோபாலசிகுண்டையாசாரியார் & கும்பெனி, சென்னை, 1965.	11
குறள், மணக். உரை	திருக்குறள் — மணக்குடவர் உரை		கோ. வடிவேலு செட்டியார், நோபிள் அச்சியந்திரசாலை, 1925.	11
குறிஞ்சிப.	பத்துப்பாட்டு : குறிஞ்சிப்பாட்டு	கயிலா	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
குறந்	குறந்தொகை	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1962.	11
கூர்மபு.	கூர்ம புராணம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலதிஸையம்.	5
கூள்ப்ப.காதல்	கூள்ப்பநாயக்கன் காதல்	சுப்பிரதீபக்கவிராயர்	ராய. சொக்கலிங்கன், சவுத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி, 1949.	12
கூலவல.	கூலவ்ய நவந்திம (மூலமும் உரையும்)	தாண்டவராய சுவாமிகள்	சென்னை, கமர்ஷியல் அண்டு ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், 1941.	5
கோ வே.	கொன்றைவேந்தன	ஒளவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
கோக்கோ.	கொக்கோகம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	ஹெவினம் பி. வருடம், 1890.	9
கோங்கவாத காவியம்	கோங்கணர்வாத காவியம்			9
கோடச்சுரக்.	சிவக்கொழுந்து தேசிகள் பிரபந்தத் திரட்டு : கோடச்சுரக்கோவை	கொட்டைபூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	11
கோயிலோ.	கோயிலொழுது		சென்னை, ஆனந்த முத்திராட்சரசாலை, 1909.	14
கோயிற்பு.	கோயிற்புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சென்னைப்பட்டணம், வித்தியாநுலபானயந்திரசாலை.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எண்/ முறைமைக் கட்டிடம் எண்
ச.ச.ச.கீர்த்.	சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனை	வேதநாயகம் பிள்ளை	சென்னை, வானிலிவாச அச்சுக்கூடம், 1892.	9
ச.ய.அக.	சங்கத்தகராதி	கதிரைவேற்பிள்ளை	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை.	9
சடகோபரந்.	சடகோபரந்நாதி	கம்பர்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
சது.	சதுரகராதி	வீரமாமுனிவர்	Madras, The Public Instruction Press, 1860.	9
சம.அக	சம்பிரதாயவகராதி		ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முத்திராபகஸ்பை, சென்னை.	9
சம்.அக.ஸக.	சம்பிரதாயவகராதி கையேடு			9
சரகவதியந்.	சரகவதியந்நாதி	கம்பர்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
சரவண. பவ விடு.	பணவிடுதூது	இராமநாதபுரம் சரவணப் பெருமான் கவிராயர்	சென்னை, இராயப் பேட்டை, சாது அச்சுக்கூடம், 1934.	12
சா.அக	சாமபசிவம் பிள்ளை அகராதி	சாம்பசிவம் பிள்ளை	The Research Institute of Siddha's Science, Madras, 1931.	9
சாஸனந்.	சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்	மு. இராகவையங்கார்	மு. இராகவையங்கார், திருவலனிக்கேணி, சென்னை, 1936.	11
சாதகசிந்.	சாதக சிந்தாமணி	திவலை வீராயகன்	சென்னை, சிற்றம்பல விலாசம் பிரஸ், 1901.	11
சி.சி.	மெய்கண்ட சாத் திரம்: சிவஞான சித்தியார்	அருணந்தி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	2
சி.சி.கபக்.	மெய்கண்ட சாத் திரம்: சிவஞான சித்தியார்-கபகம்	"	"	3
சி.சி.பர.	மெய்கண்ட சாத் திரம்: சிவஞான சித்தியார்-பர பக்கம்	"	"	3
சி.செ.	சிற்பச் செந்நூல	வை கணபதி ஸ்தபதி	தொழிலநுட்பக் கல்வி இயக்கம், தமிழ்நாடு, சென்னை-25, 1978.	14

நூல் முத்த குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பிதோர்/ பதிப்பித இடமும் காலமும்	மேற்கோள் நம்பிக்கை முனைப்பைக் காட்டும் எண்
சி.போ.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான போதம்	மெய்கண்ட தேவ நாயனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
சி.போ.சித்	சிவஞான போதம் - சிற்றுரை	சிவஞான முனிவர்	ஒளவை. க. துரைசாமிப் பிள்ளை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1968.	2
சி.போ.பா.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான போத மூலம்	மாதவச சிவஞான யோகிகள்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1936.	7
சிகிச்சா.	சிகிச்சாசார கம்	சங்கிர ஸ்ரீயுகி முனிவர்	இலக்கணக் களஞ்சிய அச்சுக்கூடம், நவம்பர், 1886.	14
சித்.அக	சித்தலைததிய ராதி	அக. இராம. குருசாமிக் கோன்	ஸ்ரீராமச்சந்திர விவாசம் பிரஸ், மதுரை, 1933.	9
சிதம்பரப்.	சிதம்பரப் பாட்டியல்			11
சிந்தா.நி.	சிந்தாமணி நிகண்டு	க. வயித்தியலிங்கர்	சென்னை, இலக்கம் விவாச அச்சுக்கூடம், தாதுவருடம், சித்திரை மாதம்.	9 (அ) 14
சிலப்.	சிலப்பதிகாரம் (மூல மும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்)	இளங்கோவடிகள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1955.	3
சிலக்.பிரபந்.	சிலக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தத் திரட்டு	கொட்டையூர் சிலக்கொழுந்து தேசிகர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1932.	12
சிலதரு.	சிலதருமோத்தரம்	மறைஞான சம்பந்தா	சென்னை, மீனாட்சியம்மை கலாநிதி அச்சுக்கூடம், 1888.	5
சிலப் கட்ட.	சிலப் பிரகர்சு கட்டளை		மனோன்மணி விவாசம் பிரஸ், மதுரை, 1903.	9
சிலப்பிர.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிலப்பிரகாசம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
சிறுபாண்.	பத்துப்பாட்டு: சிறுபாணாற்றுப்படை	இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
சினேந்.	சினேந்திரமாலை	சைனமா முனிவர்	சென்னை, குளை, பெரிய நாயகியம்மன் அச்சுக்கூடம், 1938.	11

நூலின் முத்திரைப் குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் முறைப்பாடு என்பதும் எண்
சொழித்.	சொழித்தலுபுராணம்	அருணாசலக் கவி ராயர்	சென்னை, ஜீவராசுமீர்த அச்சகக் கூடம், விஜய வருடம், மானி மாதம்.	5
வீக.	வீகசிந்தாமணி	நிருததக்கிதேவர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1969.	11
வீவரட்.	வீவரட்சாமிர்தம்	சுப்பிரமணிய பண்டி தர்	சென்னை, மனோன்மணி அச்சகக் கூடம், கலியுகாதி 4995, ஜய, வருடம்.	14
சுவைர.	சுவைர வைத்திய ரத்தினம்	சந்திரசேகர், எஸ்.	சென்னை, கார்மியன் அச்சகக் கூடம், 1916.	14
சுக்கிரநீதி	சுக்கிரநீதி	பண்டித மணி மு. கந்திரேசச் செட்டி யார்	Part at Madras: The Indian Printing Works and Part at Triplicane: The Noble Press, 1926.	14
சூடா.	சூடாமணி நிகண்டு	மண்டலபுருடன்	சென்னைப்பட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை.	9(அ) 13
சூடா உள்.	சூடாமணி உள்ள முடையான்	திருக்கோட்டியூர் நம்பி	S. P. V. Press, Madras, 1910.	11
சூத.	சூதசங்கிதை	தேவராஜ பிள்ளை	மதராஸ், ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, மன்மத வருடம், பங்குனி மாதம்.	2
சூளா.	சூளாமணி	தோலாமொழித் தேவர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	5
செங்கழு விநா. பிள.	செங்கழுநீர் விநாய கர் பிள்ளைத்தமிழ்	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னை, இந்து தியா லாஜிகலயந்திரசாலை.	5
செந்.	செந்தமிழ்ப் பத்திரி கை			16
சேக்கிழார்.பு.	சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்	உமாபதி சிவாசாரி யார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந் தான், 1964.	11
சேதுபு.	சேதுபுராணம்	நீரம்பவழிய தேசி கர்	சென்னைப்பட்டணம், வித்தி யாநுபாலன யந்திர சாலை.	5
சைவச.	சைவசமய நெறி	மறைஞான சம்பந்த நாயனார்	„	5
செ.அக.	சென்னைப் பல கலைக்கழகத்தமிழ் அகராதி		சென்னைப் பலகலைக் கழகம், 1982.	9
சொக்க.உலா.	மதுரைச் சொக்க நாதருலா	புராணத்திருமலை நாதா	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1931.	12

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முடிவைப் பாரட்டும் எண்
சோதிட அக.	சோதிடப்பேரகராதி	எஸ். கூடலிங்கம் பிள்ளை	மீனலோசனி பிரஸ், 1924.	9
சோதிட சிந்.	சோதிட கிரக சிந்தாமணி	இராமலிங்கக் குருக்கன்	ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி, சென்னை-1, 1964.	14
சோழவமி.	சோழவமிச சரித்திரச் சூருக்கம்	கோபிநாதராவ, து. அ.	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1925.	14
சௌந்.	சௌநதரியலகரி	கவிராச பண்டிதர்	உள்ளொளி பதிப்பகம், சென்னை-1, 1967.	11
ஞானஸாரம	நீத்தியா நுசந்தானம் ஞானஸாரம	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்	வைஷ்ணவ சம்பிரதாய புத்தகசாலை, சென்னை.	11
ஞானவா	ஞானவாசிட்டம	வசிட்டர்	ஸ்ரீ வீர சபபைய சுவாமிசுன் மடம், சென்னை, 1928.	5
ஞானா.	ஞானாமீர்தம்	வாசுதே முனிவர்	அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1954.	3
த.நி போ.	தத்துவநிசானுபோக சாரம்	தத்துவலிங்க தேவர்		11
தகையாகப்.	தக்கயாகப் பரணி	ஒட்டக்கத்தர்	உ. வே. சாமிநாதையர் நூலகம், அடையாறு, சென்னை, 1960.	11
தஞ்சரக	தஞ்சாவூர் சரகலதி மகால் புத்தக அட்டவணை	பண்டித டி. உகைநாத பிள்ளை	ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் பிரஸ்.	16
தஞ்சைவா.	தஞ்சைவாணன் கோவை (முலமும் உரையும்)	பொய்யாமொழிப்புலவர்	யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபை, சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1936.	11
தண்டலை.	தண்டலையார் சதகம்	படிக்காகப் புலவர்	பி. இரத்தினநாயகர் சன்ஸ், சென்னை.	11
தண்டிகை.பள்.	தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு	மாவை சின்னக் குட்டிப்புலவர்	சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1932.	11
தளடி.	தளடியலங்காரம்	தளடியாரிரியர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
தணிகைப்பு.	தணிகைப் புராணம்	சுச்சியப்ப முனிவர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1965.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும்காலமும்	மேற்கோள் அட்டை முத்திரைகள் காட்டும் ஏண்
தத்துவப்.	தத்துவப் பிரகாசம்	தத்துவப் பிரகாச கவாமிகள்	யாழ்ப்பாணம், சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலை, நந்தன வுடும், மாசி மாதம்.	11
தமிழ்நாவ.	தமிழ்நாவலர் சீதை		சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1949.	11
தருக்கசங்	தருக்க சங்கிரகம்	பிலஞான சுவாமிகள்	சென்னைபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை.	14
தனிப்பாதி 1	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்) முதற்பாகம்	உரை: காஞ்சிபுரம் மகாவிதலான் இராமசாமி நாயுடு	இட்டாபார்த்தசாரதி நாயுடு குமாரன் கோவித்தராஜூலு நாயுடு, 1932.	15
தனிப்பாதி 2	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்) இரண்டாம் பாகம்	..	வித்யாரத்தநாகர அச்சுக் கூடம், சென்னை, 1933	15
தாசில்தார் நா.	தாசில்தார் நாடகம்	காசிவிசுவநாதன் முதலியார்		14
தாயு.	தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு (மூலமும் உரையும்)	தாயுமானசுவாமிகள்	பி. இரத்தின நாயகர் சணல், சென்னை, 1930.	5
திணைமாலை.	திணைமாலை நூற்றைம்பது	கணிமேதாவியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திரிகடு.	திரிகடுகம்	நல்லாதனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை	11
திருக்களிற்றுப்.	மெய்கண்டசாக்திரம. திருக்களிற்றுப்படியார்	உய்யவந்த தேவநாயனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திருக்கானத்து	திருக்கானத்திப்புராணம்	ஆனந்தக்கந்தர்	சென்னை, வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1912.	3 (அ) 5
திருக்கோ.	திருக்கோவையார் (பேராசிரியர் உரையும் பழைய உரையும்)	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	ஸ்ரீகாந்தமடம், திருப்பனநாள், 1972	11
திருச்செந்தி விரோட்ட.	சிலப்பதிகாசப் பிரபந்தத் திரட்டு. திருச்செந்தி விரோட்டக யமகவந்தாதி	சிலப்பதிகாச சுவாமிகள்	பாகவேளி, காசிவிசுவநாதன் செட்டியார், 1941.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆட்ட முடிபடி எட்டும் எண்
திருநாற்.	திருநூற்றந்தாதி	அவிரோதியாமுவார்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905.	11
திருநெல் பு.	திருநெல்வேலித் தல புராணம்	நெல்லையப்பக் கவி ராயர்		5
திருப்பு.	திருப்புகழ்	அருணகிரிநாதர்	திருப்புகழ்மிர்தம் காரியா லயம், சென்னை-3, பார்க்கர் அச்சகம், சென்னை-1, 1961.	11
திருமந்.	திருமநதிரம்	திருமுலநாயனார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந் தான்.	11
திருமுருகு.	பத்துப்பாட்டு: திரு முருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்	டாக்டர் உ. வே. சா, பதிப்பு.	10
திருவரங்க கலம்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்: திருவரங்கக் கலம் பகம்	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை. மு. கோபாலதிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
திருவரங்கத் தத்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்: திருவரங்கத்தந் தாதி	"	"	11
திருவருட்.	மெய்கண்ட சாத்தி ரம்: திருவருட் பயன்	உமாபதி சிவாசாரி யார்	சைவ சிந்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திருவள்ளுவ மா.	திருவள்ளுவமாலை	சங்கப் புலவர்கள்	வை. மு. கோபாலதிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
திருவாச.	திருவாசகம்	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	தருமபுர ஆதினம், ஞான சம்பந்தம் அச்சகம், தருமபுரம், 1966.	3
திருவாத.	திருவாதலுரடிகள் புராணம்	கடவுள் மாமுனிவர்	யாழ்ப்பாணம், வித்தியாநு பாலுள் யந்திரசாலை.	5
திருவாய் நூற்.	திருவாய்மொழி நூற் றந்தாதி	மணவாள மாமுனி கள்	சென்னை, கணேச அச்சகக் கூடம், 1920.	11
திருவாலவா.	திருவாலவாயுடை யார் திருவிளையாட் ந் புராணம்	பெரும்புறப்புவியூர் நம்பி	டாக்டர் உ. வே. சா, பதிப்பு, 1972.	3
திருவாணைக்.	திருவாணைக்காப புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	சென்னை, ஸ்ரீபத்மநாப விளாச அச்சககூடம், 1903.	5
திருவினை.	திருவிளையாட்டு புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவர்	சென்னை, வித்தியா ரத்தநாகர அச்சககூடம், 1928.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எண்... முடிந்தவை உள்ளடக்கம்
திருவேங்கட சதகம் தில்.	திருவேங்கட சதகம்	நாராயண பாரதியார்	மீ. இரத்தின நாயகர் சுவை, சென்னை, 1948.	11
பெரியாழ	நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம். பெரியாழ்வார் திருமொழி	பெரியாழ்வார்	திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், சென்னை, 1973.	8
திருப்பல்.	திருப்பல்லாண்டு	"	"	8
திருப்பா.	திருப்பாவை	ஆண்டாள்	"	8
நாய்ச்.	நாய்ச்சியார் திருமொழி	"	"	8
பெருமாளதி.	பெருமாள திருமொழி	குலசேகரபெருமான	"	8
திருச்சந்த.	திருச்சந்த விருத்தம்	திருமழிசைப்பிரான்	"	8
திருமாலை	திருமாலை	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	"	8
திருப்பள்ளி.	திருப்பள்ளி யெழுச்சி	"	"	8
அமலனாதி.	அமலனாதிப் பிரான்	திருப்பாணாழ்வார்	"	8
கண்ணிநுண்.	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு	மதுரகவியாழ்வார்	"	8
பெரியதி.	பெரிய திருமொழி	திருமங்கையாழ்வார்	"	8
திருக்குறுந்.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	"	"	8
திருநெடுந்.	திருநெடுந்தாண்டகம்	"	"	8
திருவாய்.	திருவாய்மொழி	நம்மாழ்வார்	"	8
தில். இயற்முதல் திருவந்.	தில். இயற்பா: முதல் திருவந்காதி	பொய்கையாழ்வார்	"	8
இரண்டாந் திருவந்.	இரண்டாந் திருவந்காதி	பூத்தாழ்வார்	"	8
மூன்றாந் திருவந்.	மூன்றாந் திருவந்காதி	பேயாழ்வாரா	"	8
நான்குகள்	நான்குகள் திருவந்காதி	திருமழிசையாழ்வார்	"	8
திருவிருக்.	திருவிருத்தம்	நம்மாழ்வார்	"	8

நூலின் 'முதற் குறிப்பு'	நூல	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் நூல்கள் முதலாவது காட்டும் எண்
திவ். இயற். திருவாசி	திவ். இயற்பா: திருவாசிரியம்	நம்மாழ்வார்	திருவேங்கடத்தான் திரு மன்றம், சென்னை, 1973.	8
பெரிய திருவந்.	பெரிய திருவந்தாதி	"	"	9
திருவேழுகூ.	திருவேழுகூற் றிருக்கை	திருமங்கையாழ்வார்	"	8
சீரீய திரும.	சீரீய திருமடல்	"	"	8
பெரிய திரும.	பெரிய திருமடல்	"	"	8
இராமானுச.	இராமானுச நூற் றந்தாதி	திருவரங்கத்தமுத னார்	"	8
தேவா.	சேந்தன் திவாகரம்	சேந்தனார்	சென்னை, மனோனமணி விலாச அச்சுக்கூடம், 1904.	9
தேயவச். வீறவி.	தேயவச்சிலையார் வீறவிவிடுதாது	குமாரசுவாமி அவ தானி	பி. என். பிரஸ், 1936.	12
தென்னாள்ரர்.	தென்னாள்வி ராமன் கதைகள்			9
தேசிகப.	தேசிகப் பிரபந்தம்	வேதாந்த தேசிகர்	சென்னை, ஸ்ரீவைஷ்ணவ முத்தராலயம், 1928.	3
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 1, 2, 3	திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள்	தருமபுர ஆதினம்.	4
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 4, 5, 6	திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்	"	4
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 7	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி கள்	"	4
தைவவ.	தைவவருக்கசு கூடுக் கம்	தேரையர்	சென்னை, எம்பிரஸ் ஆப் இண்டியா அச்சுக்கூடம், வேலிளம்பி வகுடம், பங்குனி மாதம்.	5
தொல.எழுத்து. இளம்.	தொலகாப்பியம்: எழுத்ததிசாரம். இளம்பூரணகுரை	இளம்பூரணர்	சைவ் சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1
தொல.எழுத்து. நச்.	தொலகாப்பியம்: எழுத்ததிசாரம், நச்சினார்க்கிளிய குரை	நச்சினார்க்கிளியர்	"	1
தொல.சொல், இளம்.	தொலகாப்பியம்: சொல்லதிசாரம் இளம்பூரணகுரை	இளம்பூரணர்	"	1

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முதலையக் காட்டும் எண்
தொல் சொல். சேனா.	தொல்காப்பியம்; சொல்லதிகாரம், சேனாவரையருரை	சேனாவரையர்	சைவ சிந்தாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1
தொல் சொல். தெய்வச்.	தொல்காப்பியம்; சொல்லதிகாரம், தெய்வச்சிலையா ருரை	தெய்வச்சிலையா	”	1
தொல்.சொல். நச்.	தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம், நச்சினார்க்கினிய ருரை	நச்சினார்க்கினியர்	”	1
தொல். பொருள். இளம.	தொல்காப்பியம்; பொருளதிகாரம், இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	”	1
தொல். பொருள்.நச்.	தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினிய ருரை	நச்சினார்க்கினியர்	”	1
தொல். பொருள், பேரா.	தொல்காப்பியம்; பொருளதிகாரம், பேராசிரியருரை	பேராசிரியர்	”	1
தொள்.வி	தொன்னூல் விளக் கம்	வீரமாமுனிலர்	கனம் ஜி மெக்கன்ஜி காபன் அயர், ஆர்ச. குசையப்பர் அச்சக் கூடம், பாபம்ஸ் சாலை, சென்னை, 1891.	3
நம்பியகப்.	அகப்பொருள் விளக் கம்	நாற்கவீராச நம்பி	சைவ சிந்தாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1947.	11
நல் பாரதம்	நல்லாபயிள்ளை பாரதம்	நல்லாபயிள்ளை	சென்னை, வித்தியா ரத்தநாகர அச்சககூடம், 1911.	1
நல்லழ்	நல்லழ்	ஒளவையார்	மர்ரே எஸ் ராஜம், சென்னை, 1959	11
நவநீதப்.	நவநீதப் பாட்டியல் (மூலமும் உரையும்)	நவநீதநடனார்	உ. வே. சா. நூல்தலைய வேளியீடு, 1961.	11
நள.	நளவேணபா	புகழேந்திபுட்டலர்	சைவ சிந்தாநத நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	முத்திரை/ முத்திரை இடம்/ காலமும்
நற்.	நற்றிணை	சங்கப் புலவர்கள்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை	11
நன்.	நன்னூல்	பலணந்தி முனிவர்	..	11
நன். இராமா.	நன்னூல்: இராமானுசக் கவிராயர் உரை	இராமானுசக் கவிராயர்	வி. இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனார், மதுரை, 1940.	11
நன். காண். உரை.	நன்னூல்: செ. திருவுண்மாசாரியார் காண்டிகையுரை	செ. திருவுண்மாசாரியார்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
நன். சங்கர நமச்.	நன்னூல்: சங்கர நமச்சிவாயர் விருத்தியுரை	சங்கர நமச்சிவாயர்	..	11
நன். நாவலர்.	நன்னூல்: ஆறுமுக நாவலர் காண்டிகையுரை	ஆறுமுக நாவலர்	சைவ வித்யாநுபாலன், யந்திரசாலை, சென்னை.	11
நன். மயிலை.	நன்னூல்: மயிலை நாதருரை	மயிலைநாதர்	ஸ்ரீ தியாகராச விஸாச வெளிப்பு, சென்னை, 1953.	11
நன். விருத்தி.	நன்னூல்: சிவஞான முனிவர் விருத்தியுரை	சிவஞானமுனிவர்	திருவாவடுதுறை ஆதினம, திருவாவடுதுறை, 1957.	11
நன்னெறி	நன்னெறி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	மர் ரே எஸ். ராஜம், சென்னை, 1959.	11
நாநார்த்த	நாநார்த்த தீபிகை	முத்துசாமிப்பிள்ளை	கையெழுத்துப் படி	9
நாமதிப.	நாமதிப நிகளாடு	சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர்	The B. N. Press, Madras, 1930.	9
நாவடி	நாவடியார்	சமண முனிவர்கள்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நான்மணிச்.	நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்	..	11
நீதிநெறி.	நீதிநெறிவிளக்கம்	குமரகுருபர சுவாமிகள்	மர் ரே எஸ். ராஜம், சென்னை.	11
நீதிவெண.	நீதிவெண்பா		சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நீர்நற்க	நீர்நற்குறி சாத்திரம்	தேரையர்	எம். பிரஸ் ஆப் அருந்தியா, அச்சுக்கூடம், சென்னை. கலி 4998, ஏலிமமியி பங்குனி	14

நூலின் முத்திரை	நூல்	ஆசிரியர்/தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்பார்வைக்குரிய நபர்/மேற்பார்வை இடமும் ஆண்டு
நீலகேசி	நீலகேசி		சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நூற்றெட்டுத் திருப்புகழ்.	நூற்றெட்டுத் திருப்புகழ்	குரவை இராமாநுஜாச்சார்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலை, 1917.	11
நெடுநல்.	பத்துப்பாட்டு: நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
நெல்விடு.	நெல்விடுதூது		சென்னை, சாது அச்சகம், 1933.	12
நேமி.	நேமிநாதம்	குணவீரபண்டிதர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973.	5
நைடத.	நைடதம்	அதிவேரராம பாண்டியா	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1938.	5
பச்.மூ.	பச்சிலை மூலிகை அகராதி			9
பஞ்ச.திருமுக.	திருமுக விலாசம்	விலவியப்பிள்ளை	ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1932.	14
பட்டினத்த.	பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்தத்திரட்டு	பட்டினத்துப் பிள்ளை	S. R. மாணிக்கமுதலியார், 1918	5
பட்டினப்.	பத்துப்பாட்டு: பட்டினப்பாலை	உருத்திரங்கண்ணனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
பணலிடு.	பணலிடுதூது (மாணத்த திருவேங்கடநாதர் பேரில்)		மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலை, 1908.	12
பதார்த்த.	பதார்த்த குண சிந்தாமணி	பதினெண் சித்தர்	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1965.	11
பதிற்றுப்.	பதிற்றுப்பத்து	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	3
பதினொ.	பதினொராந்திருமுறை	திருவரலவாயுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள் காவர் கோவ் நாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், நக்கீர தேவ நாயனார், கலலாட தேவ நாயனார்,	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனத்தான்.	5

நூல் முத்திரை குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும காலமும	மேற்கோள் நம்புதல் முடிவாக எட்டும் எண்
		கபிலதேவ நாயனார், பரணதேவ நாயனார், இனம் பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி.		
பரத.	பரத சாத்திரம்	அரபத்த நாலலர்	சென்னை, தண்டையார் பேட்டை, இவட்கமி விலாச அச்சககூடம், 1876	5
பரராசசே.	பரராசசேகரம்	ஐ. பொன்னைய பிள்ளை	யாழ்ப்பாணம், சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, 1928.	11
ஊ.ஆக.	பரிபாலஷ அகராதி			9
ஊ.பா.	பரிபாடல (மூலமும பரிமேலழகர் உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உவேசா. பதிப்பு.	3
பழமொழி	பழமொழி நானூறு	முன்றுறையரையனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
பறாணை, பன்னூ	பறாணை விநாயகர் பன்னூ	சம்புலங்கம், சி. வி.	சென்னை.	11
பன்.பாட.	பன்னிதபாடடியல	பெரியகையார் முதலிய சங்கத்துச் சான்றோர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1978.	11
பாகவத.	செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதம்	செவ்வைச்சூடுவார்	திருமலை -- திருப்பதி தேவஸ்தான வெளியீடு, 1949.	5
பாபபா.	பாபபாலினம்		மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1952.	11
பாரத.	மகாபாரதம்	வில்லிபுத்தூரார்	மர்ரே. எஸ். ராஜம், சென்னை.	5
பாரத வசனம்	பாரத வசனம்	இராமானுஜாசாரியார், எம். வி.	மதராஸ், எஸ். ஏ. எம். பிரஸ், 1923	14
பாலவா.	பாலவாகடத திரட்டு	பதினெண் சித்தர்	இட்டா பார்த்தசாரதி நாயுடுசென்ஸ், சென்னை.	11
பி.பி.	பிங்கல நிகண்டு	பிங்கல முனிவர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.	9(அ) 13

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல	ஆசிரியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் எண்/ குறையெண்/ காட்டும் எண்
பிர.லிவே.	பிரயோக விவேகம்	குருசூர்ச் சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர்	வித்தியாநுபாலன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை பட்டணம், 1952.	11
பிர.புலிங்க.	பிரபுலிங்க லீலை	சிவப்பிரகாச சுலாமி கள்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
பிரபோத.	பிரபோத சந்திரோதயம்	மாதைத் திருவேங்கடநாதர்	பெரியகுளம், ஸ்ரீமீனாம் பிளை அச்சியந்திரசாலை.	3
பிரமோத்.	பிரமோத்தர காண்டம்	வரதுங்கராம்பாண்டியர்	சென்னை, ஸ்ரீபத்தநாபலி லாச அச்சியந்திரசாலை, 1907.	3
பு.வே.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	ஐயனாரிதனார	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	3
புதுக்கல்.	புதுக்கோட்டைக் கல் வெட்டுகள்		ஸ்ரீபிரஹதாம்பா ஸ்டேட் பிரஸ், புதுக்கோட்டை, 1929.	14
புலியூர்த்.	புலியூர்தாதி	மயிலவாகன்புலவா	பகுத்தித்துறை, கலாநிதியந்திரசாலை, 1906.	11
புறநா.	புறநானூறு	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	13
பெண்மதி மாலை	பெண்மதிமாலை	எஸ். வேதநாயகம் பிள்ளை	வி. ஜி. ஆரோக்ஷியசாமி அண்டு பிரதர்ஸ், மாயலரம், 1927.	14
பெதல்கேம் குறவஞ்சி	பெதல்கேமகுறவஞ்சி	வேதநாயக சாஸ்திரி	தஞ்சை, ச. வேதபோதகம் பிள்ளை, 1938.	5
பெரியபு.	பெரியபுராணம்	சேக்கிழார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள.	5
பெரிய மாட்.	பெரிய மாட்டு வாகடம்	பதினெண் சித்தர்	சென்னை, எஸ். ஏ. எம். பிரஸ், 1923	14
பெருங்.	பெருங்கதை	கொங்குவேளிர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1953	1
பெருந்தொ.	பெருந்தொகை	இராகவையங்கார், மு.	தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, 1935-36.	11
பெரும்பாண.	பத்துப்பாட்டு : பெரும்பாணாற்றுப்படை	உருத்திரங்கண்ணனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
பேரகத்.	பேரகத்தியத் திரட்டு	அகத்தியர்	பலாணந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை.	11

பெயர் முதல் குறிப்பு	நூல்	ஆசிரியர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	பேர்தொகை முதலியும் எட்டும்-எண்
உ.நி.நி.	பொதிகை நீகையு	சீமிறாத கவிராயர்	The B. N. Press, Madras, 1934.	9
உ.நி.நி.	பத்துப்பாட்டு : பொருநராறறுப் படை	முடத்தாமக்கண்ணி யார	டாக்டர் உ. வே. சா பதிப்பு.	10
உ.நி.நி.	மகாராஜா நுறவு (முலமும உரையும்)	குமாரதேவர்	எம். நடனசுந்தரம் பிரதாஸ, புதுமண்டபம், மதுரை, 1935.	11
உ.நி.நி.	மச்சபுராணம்	வடமலையப்ப பிள்ளையன்	சென்னை, மினர்வா அச்சியந்திரசாலை, 1900.	5
உ.நி.நி.	மஞ்சிகை நிகண்டு			9
உ.நி.நி.	மணிமேகலை (முல மும அரும்பதவுரை யும்)	சாத்தனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1965.	3
உ.நி.நி.	மதிமோசக் களஞ்சி யம்	பெ. கு. பாலராஜ பாலகரர்	ஷண்முகானந்தா புத்தக சாலை, 1925.	16
உ.நி.நி.	பத்துப்பாட்டு மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
உ.நி.நி.	குமரகுருபரகவாமி கள பிரபந்தத் திரட்டு : மதுரைக் கலம்பகம்	குமரகுருபர கவாமி கள	"	11
உ.நி.நி.	மதுரைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி		சென்னை, கவாரத்தாகரம் பிரஸ், 1891.	11
உ.நி.நி.	மருதூர்ந்தாதி	தலைமலையகண்ட தேவர்	சென்னை, வித்தியாநு பாலையந்திரசாலை.	11
உ.நி.நி.	வைத்திய மலையக ராதி	பதினெண் சித்தர்	சென்னை, ஸ்ரீபதமநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1908.	9
உ.நி.நி.	பத்துப்பாட்டு : மலைபடுகடாம்	பெருங்குளசிகனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
உ.நி.நி.	மறைபொருள் வெளிப்பொருள் விளக்க அகராதி			9
உ.நி.நி.	மறைசையந்தாதி	சிவனத்தம்பிய புல வர்	மதராஸ, ரீப்பன் அச்சி யந்திரசாலை, 1912.	11
உ.நி.நி.	மலையடி சாத்திரம்	மயவ	சென்னை, வாணிவிலாசம் அச்சுக்கூடம், 1929.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் நூல்கள் முதலமைக்க கூடும் எண்
மனோன்	மனோன் மலர்யம்	சுந்தரம் பிள்ளை	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	10
மாட்டுளவ.சிந்.	மாட்டு லைத்திய சிந்தாமணி			14
மாற.	மாறலலங்காரம்	திருக்குகைப் பெரு மாள கவிராயர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க லெளயிடு, 1929.	11
மாள்வீடு.	மாள்வீடுதுது	குழந்தைக் கவிராயர்	டாக்டர் உ வே. சா. பதிப்பு.	12
மிருதிகை.	மிருதிகைநிகை			11
மீனாட்சிசுந சரித்	மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையலர்கள் சரித்திரம்	சாமீநாதையா, உ வே	டாக்டர் உ வே. சா. பதிப்பு	16
மீனாட் பிள்ளைத்.	குமரகுருபரகலாமி கள பிரபந்தத் திரட்டு: மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத் தமிழ்	குமரகுருபர கலாமி கள	"	5
முத்துவீ.	முத்துவிரியம்	உறையூர் விதலான முத்துவீர உபாத்தி யாயர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
முத்தொள்.	முத்தொள்ளாயிரம்		"	11
முலையை.	பத்துப்பாட்டு முலையப்பாட்டு	நப்பூதனார	டாக்டர் உ வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
முலையைத்	திருமுலையலாயிலந தாத்	சிலஞான முனிவா	சென்னை, இந்து நியா லாஜிகல் உநதிரசாலை, நந்தன ஸ்ரீ, சிங்கமதி.	11
மு.அ.	வைத்திய முலிகை விரிகராத்	பதினெண்சித்தர்	சென்னை, வித்தியாரத்நா கர அச்சுக்கூடம், 1902.	9
முதுரை	முதுரை என்னும் வாக்ஞானம்	ஒளவையார	மர்ரே எஸ் ராஜம், சென்னை	11
மேருமந்.	மேருமந்த புராணம்	லாமன முனிவா	சென்னை, சாது அச்சுக் கூடம், 1923.	3
யசோதர.	யசோதர காவியம்	ஜென முனிவா	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	3

ஆசிரியர்/தொகுத்தோர்	நூல்	ஆக்கியோர்/தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/பதிப்பித்த இடமும்காலமும	மேற்கோள் ஆண்ட முதலியைக் காட்டும் எண்
பி.கா.	யாப்பநங்கலக் காரிகை	அமிதசாகரர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
பி.வி.	யாப்பநங்கலமலிருத்தியுரை	அமிதசாகரர்	பலானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை.	6
பி.அ.க.	யாழ்ப்பாணத்து மாணிப்பாய அகராதி	சத்திரசேகரப்புலவர்	அமெரிக்கன் மிஷன் பிரஸ், யாழ்ப்பாணம், 1842.	9
பி.சு.ய.	ரகஸ்யத்ரய லாரம்	ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேவிகள்	ஸ்ரீ மாலோல முதராலயம், திருவள்ளூர், 1954.	14
பி.நா.வ.	வடமொழி நூல் வரலாறு	பி. எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,	14
பி.கருணா.	வாக்குண்டாம்	ஒளவையார்	மா.ரே.எஸ். ராஜம், சென்னை.	11
பி.சு.ரா.	ஸ்ரீ விசாரசாகரம்	சிலராயர், ஆ.	சென்னை, ரிப்பன் பிரஸ், 1914.	14
பி.நா.வ.	விநாயகமலை	நாராயணகலாமிகள்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1900.	5
பி.நா.அகவல	விநாயகர் அகவல	ஒளவையார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
பி.நா.கபு.	விநாயக புராணம்	கச்சியப்ப முனிவர்	சென்னை, கணேச அச்சியந்திரசாலை, 1910.	3
பி.நத்தாசல.	விநத்தாசல புராணம்	நூலாக்கத்தர்	சென்னை, புரசை, நற்றமிழ விவாச அச்சியந்திரசாலை, 1908.	5
பி.வசா.	வில்சாய நூல்	எஸ். பி. நரசிம்மலு நாயுடு	Crescent Press, Coimbatore, 1908.	14
பி.வி.யம்.	விவிலிய நூல்		The Diocesan Press, Madras, 1923.	17
பி.வி.வி.டி.	விநவிவிடுதூது	சுப்பிரதீபக் கவி ராயர்	லட்சுமி விவாச புத்தக சாலை, திருவல்லிக் கேணி, சென்னை, 1928.	12
பி.வன்.	வின்கலோ அகராதி		Asian Educational Service, New Delhi.	9
பி.வி.சு.	விர்சோழியம்	புத்தமித்திரனார்	பலானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை, 1943.	5

நூலின் முத்தர் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முடிதரையிற் காட்டும் எண்
வெங்கைக்கலம்.	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: வெங்கைக்கலம்பகம்	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	டாக்டர், காசிவிசுவநாதன் செட்டியார்.	11
வெங்கைக்கோ.	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: வெங்கைக்கோவை	"	"	11
வெண்பாப.	வெண்பாப பாடடியவ	குணவீர பண்டிதர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1908.	5
வேதா.சூ.	வேதாந்த சூளாமணி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	கோ. வடிவேலு செட்டியார் பதிப்பு, சென்னை, 1928.	11
வேதாரணியபு.	வேதாரணிய புராணம்	அகோரமுன்வா	ஸ்ரீ லலிதா அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1898.	5
வேதாரணியபு. பரஞ்.	வேதாரணிய புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவர்	தாம்ஸன் கம்பெனி, சென்னை.	5
வை.மூ.	வைத்திய மூலிகை அகராதி			9
வைத் சங்.	வைத்திய சார சங்கிரகம்	முத்துக்கருப்ப பிள்ளை	மதுரைத் தமிழச்சங்க முததிராசாலை	14
வைராக்கீத	வைராக்கீய சதகம்	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	சென்னைப்பட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை.	11
வைராக்கீ.தி.ப.	வைராக்கீய தீபம்	"	"	11
ஜாலத.	ஜாலத்திரட்டு	பீதாமபரையர்	B V. B. Press, Choolai, Madras.	14
ஸ்ரீவசன.	ஸ்ரீவசனபூஷணம்	பிள்ளை லோகாசாரியார்	தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு, கடலூர், 1970.	14

AUTHORITIES CITED IN THE ETYMOLOGICAL DICTIONARY

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(A.)	Quinze Cents Plantes dans L'inde	Achart, A. Dj.	Imprimerie Des Missions Etrangeres, Pondicherry, 1905.
(A.M.)	The English - English - Tamil Dictionary	Mootootamby Pilla., A.	The Navalar Press, Jaffna, 1911, 2nd Edition.
(Anc. Dec.)	Ancient Deccan	K. G. Subrahmanya Aiyar	
(B.)	Some Madras Trees	Butterworth, A.	The Methodist Publishing House, Madras, 1911.
(B.E.T.D.)	English-Telugu Dictionary	Charles Philip Brown	Asian Educational Services, New Delhi, 1980.
(B.T.E.D.)	Bhat's Tulu-English Dictionary	M. Mariappa Bhat	Madras University, 1961.
(C.B.E.D.)	Carey's Bengali - English Dictionary	W. Carey	Asian Educational Services, New Delhi, 1981.
(C.C.G.D.F.L.) or (C.G.D.F.L.)	Caldwell's Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages	Rt. Rev. Robert Caldwell	Originally published in 1913 by Kegan Paul, Trench, Trubner & Co., Ltd., London.
(C.D.)	Chambers Twentieth Century Dictionary	Edited by A. M. Macdonald	Allied Publishers, Private, 1975, Reprint.
(C.E.D.)	Chinese-English Dictionary		1979
(C.E.M)	Terms from the College of Engineering Manual		Manuscript
(C.E.P.)	Civil Engineering Papers		The Higginbothams Ltd., Madras, 1869.
(C.G.)	Classified Glossary	Sivaramaia, C.	The Progressive Press, 1908.
(C.G.E.D.)	Collins Greek - English Dictionary	Harry T. Hionides	Collins Sons & Co., Ltd., 1977.
(C.H.I.)	The Cultural Heritage of India in 5 Volumes	Ramakrishna Mission	Calcutta, 1975.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(C.L.D.)	Cassell's Latin Dictionary	D. P. Simpson	Macmillan Publishing Co., 1968.
(C.O.D.)	Concise Oxford Dictionary of Current English	H. W. Fowler & F. G. Fowler	Oxford University Press, 1972, Reprint.
(C.S.E.D.)	Cassell's Spanish-English Dictionary	Revised by Anthony Gooch & Angel Garcia de Paredes	Macmillan Publishing Co., Revised Edition 1980.
(D)	The Useful Plants of India	Drury, H.	William H. Allen & Co. London, 1873, 2nd Edition.
(D.E.D.)	A Dravidian Etymological Dictionary	T. Burrow & M. B. Emeneau	Clarendon Press, Oxford, 1961.
(D.S.A.)	Dictionary of Slang & Its Analogues	John S. Farmer & W. E. Henley	University Books, New York, 1966.
(E.C.)	Epigraphica Carnatika	The Mysore Government Publication	Government Press, Madras.
(E.C.L.)	Etymological and Comparative Lexicon of Sinhala and Tamil	Edited by Rev. Fr. H. S. Daaviid	1974.
(E.D.S.H.P.)	Encyclopaedic Dictionary of Sanskrit on Historical Principles	A. M. Ghatage	Deccan College, Poona, 1976-78.
(E.I.)	Epigraphica India	Government of India Publication	Government Press, Madras.
(E.M.D.)	Twentieth Century English-Marathi Dictionary—Vol. I & II	N. B. Ranade	Sharad Gogate, Poona, 1977.
(E.S.D.)	English-Sindhi Dictionary	Parmanand Mewaram	Published by Sahitya Akademi, 1981.
(E.T.)	Castes and Tribes of South India	Edgar Thurston	The Government Press, Madras, 1909.
(E.T.D.)	English-Tamil Dictionary	Madras University, Chief Editor, A. Chidambaramanatha Chettiar	University of Madras, 1965.
(F.) or (F.B.)	A Malabar and English Dictionary	Johann Philip Fabricius and John Christian Breithaupt.	Vepery, Madras, 1809.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(F.E.D.)	French Etymological Dictionary	Albert Dauzat, Jean Dubois, Henri Mitterand	Librairie Larousse, 1971.
(F.L.) or (F.Mad.)	List of Vernacular names of Fishes of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras.
(F.N.)	List of names of Fishes	Sir Frederick Nicholson	Manuscript.
(G.....D.)	Gazetteer.....District	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(G.E.E.D.)	Gujarathi-English Etymological Dictionary	M. B. Belsare	Published by J. Jetley for Asian Educational Services, 1981.
(H.C.M.)	Hindu Caste Marks and Ornaments of the Madras	W. Rae Sheriffs	Madras Christian College, Magazine, September. 1913.
(H.J.)	Hobson Jobson—A Glossary of Colloquial Anglo-Indian Words and Phrases and of Kindred Terms.	Yule C. H. and Burnell, A. C.	Edited by William Crooke, B.A., and Published by John Murray, Albemarle Street, London, 1903.
(I.A.M.D.)	Illustrated Ardha-Magadhi Dictionary in 5 Volumes	Shatavadhani The Jaina Muni Shri Ratnachandraji	Published by Kesari-chand Bhandari for The S. S. Jaina Conference.
(I.M.P.)	Inscriptions of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1919.
(Insc. Pudu. St.) or (Pudu. Insc.)	Inscriptions of Pudukkottai State	Published by the Pudukkottai State	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai, 1929.
(I.P.)	Five Hundred Indian Plants and Their Use in Medicine and the Arts	Pfeiderer, I.	Basel Mission Book and Tract Depository, Mangalore, 1908 2nd Edition.
(J.N.)	Jaffna Notes		
(K.C.E.D.E.L.)	Klein's Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language	Dr. Ernest Klein	Elsevier Scientific Publishing Company, Amsterdam, 1971.
(K.K.E.D.)	Kittel's Kannada-English Dictionary	Revised and enlarged by Prof. M. Mariappa Bhat	University of Madras, 1968.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(K.M.E.D.)	Kulkarni's Marathi-English Dictionary	K. P. Kulkarni	Srbi Lekan Wachan Bhandar, Poona, 1964.
(K.N.)	Kannada Nighantu — 4 Volumes	G. Venkatasubbiah	Kannada Sahitya Parishad, 1970.
(K.R.)	A Manual of Elementary Botany for India	K. Rangachari	The Government Press, Madras, 1916.
(L.)	Vernacular list of Trees, Shrubs and Woody Climbers in the Madras Presidency	Lushington, A. W.	The Government Press, Madras, 1915.
(L W)	Languages of the World	Kenneth Katzner	Routledge & Kegan Paul Ltd., 1977.
(M.....D.)	Manual.....District	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(M E.D.)	Malayalam-English Dictionary	Rev. H. Gundert	Asian Educational Services, New Delhi, 1982.
(M.E.R.)	Madras Epigraphical Reports	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(M Lex.)	Malayalam Lexicon	Editor, Suranad Kunjan Pillai	Government Press, Trivandrum, 1965.
(M.L.)	List of Medical Terms	Surgeon - General, Madras.	Manuscript.
(M.M.)	Manual of the Administration of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1893.
(M.M.E.D.)	Molesworth's Marathi-English Dictionary	J. M. Molesworth	Sharad Gogate & Avinash Ogale, Poona, 1975.
(M Navi.)	Manual of Navigation	P Mortimer Kulasekaram	St. Joseph's Industrial School Press, Colombogam, Jaffna, 1917.
(M R.)	Mirasi Rights	Ellis	
(M S.E.D.)	Monier Williams' Sanskrit Etymological Dictionary	Sir Monier Williams	Motilal Banarsidass, Reprint, 1981.
(M.T.E.D.)	Manner's Tulu - English Dictionary	Rev. A. Manner	Asian Educational Services, New Delhi, 1983.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(Mus. of Ind.)	Music of India	H. A. Popley	Association Press, Calcutta, 1921.
(N.E.D.)	A Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language	Ralph Lilley Turner	Allied Publishers Private Ltd., 1980, Reprint.
(Nels.)	Madura Manual	Nelson	Government Press, Madras, 1893.
(N.E.R.D.)	New English-Russian Dictionary	Edited by Professor I. R. Galperin	Moscow Russian Language, 1979.
(O.D.E.E.)	Oxford Dictionary of English Etymology	C. T. Onions	Clarendon Press, 1969 Edition.
(O.E.D.)	Oxford English Dictionary	Edited by James, A.H. Murray, Henry Bradley, W.A. Craigie, C. T. Onions.	Clarendon Press, Oxford, Reprint, 1970.
(Or. Mss. Cat.)	Catalogue of the Government Oriental Manuscripts Library		Government Press, Madras, 1893.
(P.)	A Handbook of the Ordinary Dialect of the Tamil Language	Pope, G. U.	The Clarendon Press, Oxford, 1905, 7th Edition.
(P.E.D.)	Pali-English Dictionary	T. W. Rhys Davids & William Stede.	Oriental Books Reprint Corporation, 1975.
(P.E.S.)	Principles of English Etymology—(2 Volumes)	Rev. Walter W. Skeat	The Clarendon Press, Oxford, 1892.
(Per. E.D.)	Persian-English Dictionary	F. Steingass	Oriental, Reprint, 1981.
(Pd.M.)	Pudukottai Manual	Published by the Pudukkottai Press	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai.
(P.S.E.D.)	The Practical Sanskrit-English Dictionary	Vaman Shivram Apte	Revised and Enlarged Edition, 1978.
(P.T.L.)	Papers Relating to the Tamil Language	Andrew Robert	W.H. Allen & Co., London, 1890.
(R.)	A Dictionary of the Tamil-English Languages	Rottler, Dr.	Vepery, 1834-37.
(R.F.)	List of Revenue Terms in Use in South India	Robert Fischer	Manuscript.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(R.T.)	List of Revenue Terms	Sundararaja Aiyangar, S.	Manuscript.
(Rd. M.)	Ramnad Manual	Rajaram Rao, T. (Diwan of Ramnad)	Published by the Ramnad Estate.
(S E.D.)	Sinhala-English Dictionary	Rev. B. Clough	Asian Educational Services, 1982 Edition.
(S E.D.E.L.)	Skeat's Etymological Dictionary of the English Language	Rev. Walter W. Skeat	Clarendon Press, Oxford, Revised and Enlarged Edition, 1968.
(S I I.)	South Indian Inscriptions	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(Tam)	The Tamils Eighteen Hundred years ago	Kanakasabhai, V.	The Higginbothams Ltd., Madras, 1904.
(T.A.S.)	Travancore Archaeological Series	Travancore Government Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910-13.
(T.A.S.—H O.P.)	Travancore Archaeological Series — Huzar Office Plate	Travancore Government Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910-13.
(T.B.)	The Tamil Bible	Travancore Government Publications	S. P. C. K. Press, Madras, 1909.
(T.B.D.)	The Tamil Bible Dictionary	Clayton, A. C.	C.L.S., Madras, 1909.
(T.B S.E.D.)	Theodore Benfey's Sanskrit-English Dictionary	Theodore Benfey	Milan Publication Services, New Delhi.
(T.D.)	Telugu Dictionary (Sabda Ratnakaram)	Compiled by B. Sitaracharyulu	Published by The Madras School Book and Literature Society, 1981 Edition.
(T.E.D.)	Telugu-English Dictionary	Revised by Venkatarathnam	Asian Educational Services, 1980.
(T.F.D.)	Tamil-French Dictionary—2 Volumes	Mousset et Dupuis	Asian Educational Services, 1981, Revised Edition.
(T.H.D.)	Tibetan-Hindi Dictionary	Rahul Sankrityana	Sahitya Akademi, 1972.
(T.L.)	The Tamil Lexicon	University of Madras	University of Madras, 1982.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(T.V.K.)	Telugu Vyutpatti Kosam— Vol. I	Chakradara Rao	Andhra University, 1978.
(Tr.M.)	Travancore Manual	Travancore Govern- ment Publications	Methodist Press, Madras.
(Tr.Rev.M.)	Travancore Revenue Ma- nual	Travancore Govern- ment Publication	Methodist Press, Madras.
(W.)	A Comprehensive Tamil- English Dictionary	Winslow, M.	The American Mission Press, 1862.
(Watt.)	The Commercial Products of India	Sir George Watt	Hazell Watson and Viney Ltd., London, 1908.
(W.C.L.)	The World's Chief Langu- ages	Mario A. Pei	George Allen & Unwin Ltd., (London) 1949.
(W.G.)	Wilson's Glossary	H. H. Wilson	Oriental Publishers and Book Sellers, 1968 Edition.

பிழைதிருத்தம்
(ERRATA)

பக்கம் (1)	(பத்தி) வரி (2)	பிழை (3)	திருத்தம் (4)
2	21	European	European
ஒசு	12	voice	voiced
கய	12	>	<
	13	<	>
2	1, 6	part.	parti.
17	12	believe	to believe
20	1	அவலை	அய்வலை
49	(2) 28 }	appartments	apartments
50	26 }		
58	29	mlit	limit
72	7	writting	writing
78	37	must	musk
84	(2) 16	அரசமெய்ப்பாடு	அசரசமெய்ப்பாடு
112	(2) 29 }	dectylon	dactylon
217	(2) 5 }		
115	1	closenes	closeness
180	(2) 45	bulbus	bulbous
190	(2) 18 }		
198	(2) 12 }	metalic	metallic
197	(2) 9 }	<i>Rhycinus</i> }	<i>Ricinus</i>
201	(2) 6 }	<i>Recinus</i> }	
198	(2) 32	elder sisters's	elder sister's
202	42	(<i>affincialis</i>)	(<i>officinalis</i>)
243	(2) 18	<i>Aristalachia</i>	<i>Aristolochia</i>
277	17	<i>Ipomala</i>	<i>Ipomaea</i>
301	23	<i>Semcarpus</i>	<i>Semicarpus</i>
310	43	ஒதல், காத்தல்	ஒதல், ஈதல், காத்தல்
354	(2) 37	<i>Cretaeva</i>	<i>Crataeva</i>
411	(2) 42	<i>mulibre</i>	<i>muliebre</i>
423	(2) 39	<i>allakkañi</i>	<i>alakkaji</i>
425	(2) 26	calcalion	calculation
433	(2) 14	நிலத்திணைவகை	நிலைத்திணைவகை
479	(2) 19 ~	அழி = சாட்டியம்	அழி + சாட்டியம்
	26	அழி + கேடு	அழி = கேடு
513	(2) 9 }	“சூழந்த வினையாக்கை”	“தாழந்த வுணர்வினராய”
	10 }		
518	(2) 32	<i>aragappiappi</i>	<i>aragappiappi</i>
520	(2) 25	firuly	firmly
528	43	அறநாட்டி	அறநாட்டு
553	31	பிரமானத்தைப்	பிரமாணத்தைப்
565	(2) 19	usuage	usage
568	21	a fire,	as fire,
568	(2) 5	<i>Thermaglia</i>	<i>Thermalgia</i>

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

அ, பெ. (n.) அங்காத்தலாலேயே (வாயைச் சேற்று விரிவாகத் திறத்தலாலேயே) ஒலிக்கப் படுவதாயும், வண்ணமாலையில் (குறுங்கணக்கிலும் நெடுங்கணக்கிலும்) முதலெழுத்தாயும் உள்ள உயிச்சீக்குறில்; the first letter and a short vowel of the Tamil Alphabet. இற்றை மொழியியலார் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி, நடுவக் குவியாத் தாழ்நூறில் (central unrounded low short vowel) எனக் குறிப்பர்.

“அஆ ஆயிரண்டங்காத்தியலும்” (தொல். எழுத்து. பிறப். 3). “அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்” (குறள், 1).

வண்ணமாவை என்பது அரிவரி. உயி ரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துமே கொண்டது குறுங்கணக்கு; அவற்றோடு உயிர்மெய்யெழுத்துங் கொண்டது நெடுங்கணக்கு.

அ¹ a, இடை. (part.) சேய்மைச்சுட்டு; remote demonstrative.

i. அகச்சுட்டு; demonstrative base forming an integral part of a word denoting or pointing out a remote person, place or thing.

எ-டு: அவன், அங்கு, அது, அந்த.

ii. புறச்சுட்டு; demonstrative prefix.

(க) கண்டறிகுட்டு; demonstrative prefix to a noun, expressing remoteness of a person, place or thing actually pointed out by the hand.

எ-டு: அப் பையன், அப் பக்கம், அம்மரம்.

(உ) பண்டறிகுட்டு; demonstrative prefix to a noun, referring to its antecedent.

எ-டு: தலைக்கழகக் காலமே தமிழுக்குப் பொற்காலம். அக்காலத்து நிகழ்ந்ததே முதற்கடவுள்கோள்.

(க) உலகறிகுட்டு; demonstrative prefix expressing world-wide eminence.

எ-டு: “அத் தம்பெருமான்” (வேக. 221).
[அ+தம்+பெருமான்.]

அ² a, இடை. (part.) பல்வகை யீறுகள்; multifarious terminations and suffixes.

i. பெயரீறுகள்; noun endings.

(க) ஒரு பல்வின்பாற் பெயரீறு; a neut. pl. noun suff.

எ-டு: சில, பல.

(உ) ஆறாம் வேற்றுமைப் பல்வின்பால் உருபு; gen. suff. followed by a neut. pl. noun.

எ-டு: என கைகள்.

ii. வினையீறுகள்; verb endings.

(க) ஒரு பல்வின்பால் வினைமுற்றீறு; a neut. pl. finite verb ending.

எ-டு: வந்து வந்தன — (இ.கா.)
வருகின்ற, வருகின்றன —
(நி.கா.)
வருவ, வருவன — (எ.கா.) } குத்திரினை.
நல்ல, நல்லன — குறிப்பு.

(உ) ஒரு வியங்கோள்வினையீறு; an optative verb ending.

எ-டு: வரப்பயர (வரப்பயர்க), அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயரின் ஈறு கேடு. செய்யல்—செய்ய, உயரல்—உயர.

(௬) ஒரு பெயரெச்ச ஈறு; a rel. part. ending.

எ-டு: வந்த - (இ.கா.)
வருகின்ற - (நி.கா.) } தெரிநிலை.

உள்ள, நல்ல - குறிப்பு.

(௭) ஓர் எதிர்மறைப் பெயரெச்ச ஈறு; a neg. rel. part. ending.

எ-டு: வாராத - தெரிநிலை.
இல்லாத - குறிப்பு.

(௮) ஒரு நிகழ்கால வினையெச்ச ஈறு; an inf. ending.

எ-டு: செய்ய, வர, படிக்க.

(௯) குறியில் இறும் வண்ணப்பாட்டுச் சீர்களிள் வண்ணக்குழிப்பு வரப்பாட்டெறு; ending of rhythmic formulas of metrical feet ending in short vowel.

எ-டு: தன், தன்ன, தந்த, தந்த, தயய, தன்ன, தனந்த, தனந்த, தான, தாந்த, தாந்த.

(௧௦) ஒரு சொல்லாக்க ஈறு; a formative particle.

எ-டு: நில - நில, பிள - பிள.

அ¹ a, இடை. (part.) சாரியை; enunciative and connective particle.

i. மெய்யெழுத்துச் சாரியை; enunciative particle employed in Tamil grammar to designate consonants.

எ-டு: க் - க, ச் - ச.

“வலவெழுத் தென்ப கசட தபற”
(தொல. எழுத்து. நான். 19).

ii. புணர்ச்சிச் சாரியை; connective particle.

பெயர்ச்சொற்களை இன்னொசைபட இணைக்கும் புணர்ச்சிச் சாரியை; an euphonic augment used in combination of words.

எ-டு: செக்கார் + அ + குடி - செக்காரக்குடி
தட்டார் + அ + பாட்டம் - தட்டார்பாட்டம்
வண்ணார் + அ + பேட்டை - வண்ணாரப்பேட்டை.

தானாக வொலியாத மெய்யெழுத்தைச் சார்ந்து தன்னோ டுயைத்தொலிப்பது மெய்யெழுத்துச் சாரியை.

செக்கார்குடி எனச் சாரியையின்றிப் புணர்வதே இயல்பாயினும், இன்னொசையும் ஒலிப்பெரிமையும்பற்றிச் செக்காரக்குடி யென்ப புணர்ந்ததென்று கொள்க.

தமிழ்ப்பிள்ளை என்னுந் தொடரையும் சிலர் சாரியைப் புணர்ச்சியாகக் கொள்வர். தமிழன் என்னுஞ் சொல்லே ஈறு கேட்டுத் தமிழ என நின்று, வலிமிக்குப் பிள்ளையென்னுஞ் சொல்லொடு தமிழ்ப்பிள்ளையென்ப புணர்ந்தது. இதில், நிலைச்சொல் மொழிபற்றிய இனக்குறித்ததே யன்றி மொழிமட்டுங் குறித்ததன்று.

சோழியன் + வெள்ளானன் - சோழிய வெள்ளானன், கொங்கன் + வண்ணான - கொங்கவண்ணான், வருகன் + செட்டி - வருகச்செட்டி, ஆரியன் + சுத்து - ஆரியன் சுத்து என்னும் புணர்ச்சொற்களை நோக்குக. இவற்றின் நிலைச்சொற்களைச் சோழியம், கொங்கம், வருகம், ஆரியம் எனக் கொள்ளினும், அவை நாடோ மொழியோபற்றிய இனப் பெயரினின்றித் திரிந்தவையே. சோழி, ஆரி என நிலைச்சொற்கள் பிரியாமையையும் நோக்குக.

அ¹ a, இடை. (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. பொருளின்றிச் செய்யுளில் இடம் அல்லது இசை நிரப்ப வரும் ஓர் அசைச்சொல்; an expletive in poetry. “தன்வழிய காளை” (சீவக. 494).

அ¹ a, இடை. (part.) ஓர் உணர்ச்சிபொசை; an expression of feeling or sentiment. ஊசி அல்லது முள் குத்துப்போதாவது, தீச் சடும் போதாவது, தானாக எழும் திருநோவுக் குறிப்பொசை; sudden involuntary expression of smarting pain caused by a sudden and unexpected prick of a needle or thorn or by contact with fire or embers.

அ¹ a, இடை. (part.) பல்வகை முன்னொட்டுகள்; multifarious prefixes.

i. அன்மைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying privation.

எ-டு: அகாலம் (காலம் அல்லாதது).

ii. இன்மைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying negation.

எ-டு: அவலம் = வலம் இல்லாமை, துன்ப நிலை, துயரம். துன்பமாவன:

வறுமை, கவலை, இழப்பு, நோய், இழவு மூதலியன்.

iii. மறுதலைப்பொருள் முன்னொட்டு; prefix implying contrariety

எ-டு: அசுரன் (சுரனுக்கு மாறானவன்). அன்மைப்பொருளுணர்ந்தும் அல் என்னுஞ் சொல்லே கடைக் குறைந்து 'அ' என நிறுகும். ஒ.நேசா: நல் → ந எ-டு: நக்கிரன், நச்செள்ளை, நீத்தத்தன், நப்பின்னை, நப்பூதன், நப்பசலை. குல் → குள் → கு. எ-டு: குக்கிராமம் (இருபிறப்பி), குக்கூடல்.

அன்மைப்பொருளினின்று இன்மைப் பொருளும் மறுதலைப்பொருளும் தோன்றும்.

அல் என்னுஞ் சொல் அன் என்றுந் திரியும். ஒ.நேசா: ஒல் - ஒன், கல் - கன், சில் - சின், துல் - துன், நல் - நன், பொல் - பொன், மல் - மன், வெல் - வென்.

அன் (அந்) என்பது முன்பின்னாக மாறி, வடமொழியில் ந என்றும், மேலையாரியத்திலு *na, ne, no* என்றும் இயங்கும்.

இத் திரிபை அறிதற்கேற்ற மொழிநூற் பயிற்சி முற்காலத்தின்மையால், இச் சொல்லைத் தலைசிறுக்கக் கொண்டு,

"நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருநகரம் சார்ந்த துடலாயின் தன்னுடல்போம்—

சார்ந்ததுதான் ஆளியேல் தன்னாவி முன்னாகும்"

(நேமி. எழுத்து. 11)

என்று நூற்பா யாத்தார் குணவீர பண்டிதர்.

அ அல்லது அல் என்னும் முன்னொட்டின் வரலாற்றையும் பொருள் வளர்ச்சியையும், அல்*, அல்* என்னுஞ் சொற்களின்கீழ்க் காண்க.

காலம், வலம், சுரன் என்னும் சொற்கள் தூய "தென்சொற்களே" என்பது. அவ்வச் சொல்லின்சிறு ஐயந் திரிபற விளக்கப்படும்.

iv. அயற்சொல் முன்னொட்டு; prefix to foreign words. ரகசத்தில் தொடங்கும் அயற்சொற்களின்முன் வைத்தெழுதப்படும் இயக்கக் உயிரெழுத்து; enunciative prothesis of foreign words beginning with 'r'.

எ-டு: ரத்தந் > அரதமை.

ரமபா > அரம்பை.

அ* a, பெ. (n.) பல்வேறு பொருட்பெயர்; name of multifarious things.

i. தெய்வப் பெயர்; name of deities.

1. சிவன்; Śiva. "ஆரும் அறியார் அகாரம் அவனென்று" (திருமந். 1751). 2. திருமால்; Viṣṇu. "அல்வென் சொற்பொருளாவான்" (பாகவ. சிகபா. 20). 3. நான்முகன்; Brahma. "அ" என்றது பிரமாவின் பெயருமாம்" (தக்கயாகப். 65, உரை).

அசுரம் எல்லா எழுத்துக்கும் முதலாயும், எல்லா எழுத்துகளோடும் கலந்தும், மெய் யெழுத்துகளை யெல்லாம் இயக்குவதாயும் இருத்தல் போன்று, இறைவனும் வெளி யொழிந்த எல்லாவற்றுக்கும் முதலாயும், எல்லாவற்றொடுங் கலந்தும், எல்லாவற்றையும் இயக்குபவனாயும் இருத்தலால், 'அ' என்பது உவமையாகுபெயராக இறைவனைக் குறித்தது.

சிவனியர் (சைவர்) சிவன் என்னும் பெயராலும், மாலியர் (வைணவர்) திருமால் என்னும் பெயராலும் இறைவனை (கடவுளை) வணங்குவதால், 'அ' என்னும் முதலுயிரெழுத்து, சிவனையும் திருமாலையும் குறிக்கும் உவமையாகுபெயராக ஆளப் பட்டது. ஆரியப் புணர்ப்பான முத்திருமேனிக் (திரிமூர்த்தி) கொள்கையால், படைப்புத் தலைவனாகக் கூறப்பட்ட நான் முகனுக்கும் அது பெயராகக் கொள்ளப் பட்டது.

ii. சில்வகை மருந்துச் சரக்குப் பெயர்; name of certain spices.

1. சுக்கு; dried ginger (பரி.அக.). 2. திப்பிசி; long pepper, *Piper longum*.

அ* a, பெ. (n.) சிவவற்றின் குறி; symbol of certain things.

i. (கணி.) குறிபார்க்கக் கவனிக்கப்படும் ஜம்புகளூன் (பஞ்சபட்சிகளூன்) ஒன்றான வல்லாற்றைக் குறிக்கும் எழுத்து; (Astrol.) letter representing the royal falcon, one of the five birds whose cries and movements are observed for the purpose of making predictions or omens.

ii. (கணக்கு) எட்டு என்னும் எண்ணின் குறியாக மேற்கழியின்றி எழுதப்படும் அகர வரிவடிவு; (Arith.) symbol for the number 'eight' generally written without the loop at the top.

வல்லூற்றின் குறியும், எட்டென்னும் எண் குறியும், வலலூற்றின் பெயரொன்றின் முதலெழுத்தாகவும், எண்வகைப்பட்ட பொருளின் அல்லது பொருட்டொகுதியின் பெயர் முதலெழுத்தாகவும் இருக்கலாம்.

"அவ்வாய் வளர்ப்பிறை சூடி" என்னும் பெருமபாணாற்றுப்படை யடையில் (418) உள்ள, அழகிய இடம என்று பொருள்படும் 'அவ்வாய்' என்னும் கூட்டுச் சொல்லை, நச்சினார்க்கினியர் அ + வாய் என்று தவறாகப் பிரித்திருப்பதால், அகரம் அழகையுணர்த்தும் ஒரெழுத்துச் சொல்லென்று பலர் மயங்க இடமாயிற்று.

'அம்' என்னுஞ் சொல்லே 'வாய்' என்னுஞ் சொல்லொடு புணர்ந்து, 'அவ்வாய்' என சுறு திரிந்ததாகல் வேண்டும்.

தெவ் + முனை - தெமமுனை என்னும் புணர்ச்சியில் வகரம் மகரமாகத் திரிந்தது போன்று, அம் + வாய் - அவ்வாய் என்னும் புணர்ச்சியில் மகரம் வகரமாகத் திரிந்த தென்று கொள்வதே தக்கதாம். ஆதலால், அகரத்திற்கு அம்மைப்பொருள். இங்குக் கூறப்படவில்லை. அம்மை = அழகு.

அங்காந்த அளவிற்பிறப்பதாகிய அகரம், அங்காப்பொடு அண்ணம், அணபல் (மேலவாய்ப் பல்) முதலிய உறுப்புகளின் தொழிலார் பிறக்கும் பிற எழுத்துகளோடும் நுணவகையீற் கலந்திருப்பதை இறைவன் உயிர் தொறும் (அல்லது பொருளதொறும்) நுணவகையில் விரவீற்றபதற்கு உவமமாகக் கொண்டு, "அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ்சேர்ந்தே" (சி. சி. சுப. 2 : 2) என்று அருணாநதி சிவாசாரியார் கூறியிருப்பினும், அங்காத்தவின்றியும் மகரமெய் ஒலிக்கப்படுதலால், பிறலெழுத்து களுடன் கலக்கும் அகரக் கலப்புப் பெரும் பான்மைபற்றியதே யன்றி முழுப்பான்மை பற்றியதன்று.

'பொருள்' என்று சாரியை பெறாதும், 'பொருளை' என்று சாரியை பெற்றும், இரு வகையாய் வரினும், குறிப்பு வினைமுற்று

என்னும் வகையில் இரண்டும் ஒன்றே. இவை பெயராயின், குறிப்பு வினையாலானையும் பெயராம். "உன்னின்" என்பது 'உன்னிய' என்பதன் திரிபாதலால், அதில் 'இன்' என்னும் சாரியை இல்லை.

"என கருத்திடை" (கந்தபு. உற்பத்த. மேருப். 56) என்னுந் தொடரிலுள்ள வருஞ்சொல் பால்பகா வஃறிணைப் பெயராகவு மிருத்தல்கூடு மாதலால், நிலைச்சொல் வேற்றுமையுருபை, ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு ஒருமையில் வந்ததாகக் கொள்ளத் தேவையிலலை.

'நடந்தது' என்னும் அஃறிணை ஒன்றன் பால் வினைமுற்றின சுறு, 'அது' என்பதே. அதன் அகரமுதல் சாரியை அன்று. 'நடந்தான்' (நடந்து + ஆன்) என்பதிற்போல, 'நடந்தது' (நடந்து + அது) என்பதிலும் சுறு முதற்குறையின்றி வந்தது. 'நன்று' (நல் + து), 'பாற்று' (பால + து) என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுகளில் 'அது' என்னும் சுறு முதற்குறைந்து 'து' என நின்றது. 'நவலது', 'பாலது' என்பன முதற்குறையா சுறு கொண்டன.

அகரத்திற்குப் பின் வருஞ்சொல் முதன்மெய் மிகும் கூட்டுச்சொற்களி லெல்லாம், அகரம் கூட்டெழுத்தே யன்றி, அன்மையின்மை மறுதலையுணர்த்தும் முன்னொட்டாகாது; அகரம் முன்னொட்டாயின், வருஞ்சொல் முதன்மெய் மிகாது.

எ-டு :

அக்கரவம்	} சேய்மைச் கூட்டு	
அவலவம்		
அச்சரன்		
அப்பிராமணன்	} முன்னொட்டு	
அகாலம்		- அன்மை
அவலம்		- இன்மை
அகரன்		} மறுதலை
அப்பிராமணன்		

அகாலம் என்பது உலகவழக்கு, தொல் காப்பியத்திற்கு முந்தின இலக்கண இலக்கியப் புலவியம் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டு விட்டமையால், இதற்கு இன்று இலக்கியச் சான்று காட்ட இயலவில்லை. 'அ' என்னும் முன்னொட்டும் 'காலம்' என்னும் பெயர்ச் சொல்லும் தூய தென்சொற்களே.

அமாமசம் என்பது தமிழ் வழக்கன்று.

அப்பிராமணன், அப்பிராமணன் என்பன ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வந்தபின் தொடர்ந்தியவை.

அ.அன்ன ஆவன்னை a-vaṇṇa-ē-v-aṇṇē, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்); Tamil Alphabet.

எழுத்துகளைக் கவலா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும் 'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் 'அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்.

'அ.ஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே 'அ.அன்ன ஆவன்னை' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து 'alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது.

அ. இ. க. டி என்று ஒரு மாததிரை யொலிக்கும் குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வகுத்தமுற முச்சு வாங்குவதால், 'அ.அன்ன' என்பது 'ஆனா' என்றும் 'இ.அன்ன' என்பது 'சனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ் வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்த உடையில், இந் நூற்றாண்டிற் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறை யறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூள் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அ.ஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில் 'அவ்வா' என்றாகும்.

அ.அன்ன ஆவன்னைத் தெரியாதவன் a-vaṇṇa-ē-v-aṇṇē-i-teriyadavaṇ, பெ. (n.) பிடியாதவன், அறிவின்; illiterate, ignoramus.

அ.ஆ³ a-ē, பெ. (n.) தமிழ் வண்ணமாலை (இக்.வ.); Tamil Alphabet (Mod.). உணக்கு 'அ.ஆ' தெரியுமா? (படித்தோர் உ.வ.). இது

பழைய 'அ.அன்ன ஆவன்னை' என்பதன் சீர்திருத்தம்.

அ.ஆ³ a-ē, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறியீடு; an exclamation of pity.

"வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ.ஆ இழந்தானென் நெண்ணப் படும்" (நாவுடி. 9).

அ.இவணம் a-i-vaṇṇam, பெ. (n.) ஐவணம் பார்க்க; see aivaṇṇam.

"அகர இகரம் ஐகார மாக்கும்" (தொல. எழுத்து. தொழி. 21). "அகரமும் இகரமும் கூட்டிச் சொல்ல ஐகாரம் பேரவ இசைக்கும்; அது கொள்ளற்க என்றவாறு. போல என்று தொக்கது. ஐவணம் அ.இவணம் என வரும். ஆகுமென்றதனால் இது இலக்கண மன்றாயிற்று" (நச். உரை).

"அம்மும் இகரம் யகரம் என்றிவை எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும் அவ்வோ டுவவும் வவ்வும் ஓளவோ ரன்ன" (நச். 125).

'அகரமும் இகரமும் யகரமும் வரின், ஐகார ஓசை போல இசைக்கும்..... எ-று. போல இசைக்கு மெனவே, அவை ஆகா; போயியா மெனக் கொண்க. வ-று. அ.இவணம், அயவணம் - ஐவணம் என வரும்" (நச். மயிலம். உரை).

அ.உ a-u, பெ. (n.) 1. நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, கதிரவன், திங்கள், ஆதன் (ஆன்மா) ஆகிய எண்வடிவான சிவனும், அநவருளாட்டியரசிய கயற்கன்வனியும் மறவருளாட்டியரசிய காசரியும் ஆகிய இருவடிவான சிவனும்; Śiva whose eight forms are earth, water, fire, air, sky, sun, moon and soul and His consort Śivai who manifested herself in two forms, viz., Kayar-kanni and Kōḷi, the former an embodiment of the Divine grace that protects and the latter, of that which chastises. "அ.உ அறியா அறிவி விடைமகனே" (யாப். வி. 37, உரை. பக். 142). "எட்டி னோடிருண் டும் அறி யேனையே" (திருவாச. 5:49). 2. ஒரு மெய்ப் பொருளியல் மறைபொருட் குறியீடு; a mystic philosophical term or symbol

[அகர வரிவடிவு தமிழின் எட்டு என்னும் எண்ணின் குறியாதவால் என்பொருள் வடி

வாண சிவனையும், உகர வரிவடிவு கிரண்டு என்னும் எண்ணின் குறியாதவால் கிருவேறு வடிவு கொண்ட சிவனையும் குறித்தன. உமை என்பது வடசொல்வாதவால். அரண் உமை என்னும் பெயர்களின் முதலெழுத்துகள் அஉ என்பது பொருந்தாது.]

அஃகடி *akkaḍi*, பெ. (n.) துன்பம் (இராட்.), difficulty, trouble (R)

[அஃகுதல் = சுருங்குதல். வறுமையடைதல். அடி = அடிப்பு, தாக்கு. அஃகு + அடி - அஃகடி.]

அஃகம்¹ *aḥkam*, பெ. (n.) தவசம்; grain, cereal. "அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு" (கொ.வே. 13).

க., நூ. அஃகி; தெ. அஃகளுகு.

[அஃகுதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல், நுணுக்குதல், கூராதல். சோற்றுமணைக் குதவும் தவசங்களும் கறிமணைக் குதவும் பயறுகளும் ஆகக் கூலங்கள் பெரும்பாலும் கிருவகைப்பட்டுள்ளன. அவரை, மெரசை முதலிய பயறுகள் போன்று, பகுத்த தவசம் ஒன்றுமேயில்லை. நெய்றுகு சோளமு மாகிய பெருந்தவசங்கள் காராமணி, தட்டை, துவரை முதலிய கிடைத்தரப் பயறுகளினும் சிறுத்தல்; கப்பு, வரகு, கேழ்வரகு, காடைகண்ணி, குதிரைவாவி, திணை, சாமை ஆகிய சிறு தவசங்கள் உழுந்து, கொள் (காணம்), பச்சை (பாசி), கல், கரம்பை முதலிய சிறு பயறுகளினும் சிறுத்தும் கிருத்தவை நோக்கின், தவசம் ஒப்புநோக்கிய சிறுமைபற்றி அஃகம் எனப்பட்டதாகக் கருத டிடமுண்டு.]

நெல், புல் (கப்பு), காடைகண்ணி, குதிரைவாவி, வரகு, திணை, சாமை ஆகிய பெரும்பால் தவசங்கள், கிருபுறமுங் கூராயிரிப்பதாவ அஃகம் எனப்பட்டன என்று காரணத்துவம் பொருத்தும். அஃகம் = கூர்மை.]

தானியம் என்னும் வடசொல் தமிழ் நாட்டில் வழக்கென்றிய பின், அஃகம் என்னும் தென்சொல் வழக்கு விழ்ந்து இலகுவியச் சொல்வாயிற்று. ஆயினும், "அஃகவிவை யேறிவிட்டது" என்பது இன்றும் "அகவிவை யேறிவிட்டது" என்று உகர வழக்கில் வழங்கி வருவது கவனிக்கற்க்கது.

தவசத்தைக் குறிக்கும் அஃகம் என்னும் தென்சொல்லிற்கும், பெறுமதியை அல்லது விளைமைநிப்பைக் குறிக்கும் அர்க (argha) என்னும் 'வடசொல்லிற்கும் உள்ளளவுந் தொடர்பில்லை.

அஃகம்² *aḥkam*, பெ. (n.) முறைமை; course of action. "ஒரு நிரண்டஃக மாயிற்று" (வேக. 2087).

அஃகம்³ *aḥkam*, பெ. (n.) நீருற்று (பிங்.); spring. "அஃகம் உறவியும் அகமபும் ஊறல்" (பிங். 4: 110).

[அஃகு - அஃகம் = சிறுத்து எனறும் அல்லது ஒழுக்கும் தீர்நிலை.]

அஃகம்⁴ *aḥkaram*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar.

[எல் = ஒள், வெள்ளை. கரம் = கருகல். எல் கரம் → அல்கரம் → அஃகரம் = வெண்ணிறமாயும் நஞ்சாயும் உள்ள செடி.]

இதை அலர்க்க (alarka) என்னும் வட சொல்லோ டிணைப்பது பொருந்தாது.

அஃகல் *aḥkal*, பெ. (n) 1. சிறிதாகல் (திலா); becoming small, being reduced. 2. வறுமை (திலா.); poverty, destitution. அஃகுதல் பார்க்க; see *akkuḍal*.

அஃகான் *aḥ-kaṇ*, பெ. (n.) அ என்னும் எழுத்து; the letter 'அ'. "அஃகா ணடைவு மாகும்" (நன். 212).

[‘அ’ வண்ணமாலை முதலெழுத்தான உயிர்க் குறில், ‘கான்’ எழுத்துச் சாரியை. ஃ (ஆய்தம்) கிணைப்பெழுத்து]

‘கான்’ என்பது ஐகார ஒளகார உயிர் நெடிலகட்டுகே சிறப்பான எழுத்துச் சாரியை. நன்னூலார் அதை மெய்கட்டும் இருவகைக் குறிவகட்டும் ஆண்டுவிட்டார்.

அஃகு-நல் *aḥku-*, 5 செ.கு வி. (v.i.) 1. உயி ரெழுத்து அளவிற் குறுகுதல்; to be shortened, as a vowel. "தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூர் உகரம் அஃகும" (நன். 94). 2. சுருங்குதல்; to shrink, to be reduced. "கற்பக் கழிமட மஃகும்" (நான்மணி. 30). 3. குவிதல்; to become closed, compressed, as a flower. "ஆம்பல... மீட்டஃகுதலும்" (காஞ்சிப்பு. திருக்கண. 104). 4. கூம்புதல்; to become coniform, to taper to a point at one end. 5. கூராதல்; to become sharp, acute. "அஃகி யகன்ற அறிவென்னாம்" (குறன், 175). 6. மனங்குன்றுதல்; to be dejected. 7. கழிந்துபோதல்; to pass away. "அவலாயிர மாயிர மஃகினவால்" (ஔம்பரா. யுத்த. அதிகா. 68).

க. அக்ருடிக; தி. அக்கரு.

அஃகு cf. *acus*, "needle, pin. L., fr. I.-E. base *ak-*, 'sharp pointed', whence also *acer*, 'sharp', see *acrid* and cp. the first element in *aciform*.

E. acute, L. *acutus*, 'sharp', lit. 'sharpened', p. p. of *acuere*, 'to sharpen', which is rel. to *acus*, 'needle' (K.C.E.D.E.L.).

[உல் → உல்லாடி = மெல்லிய ஆள் (யாழ். அக.). உல்லி = ஒல்லி (யாழ். அக.). உல் → ஒல → ஒல்கு. ஒல்குதல் = கருவகுதல். ஒல்கு → அல்கு. அல்குதல் = கருவகுதல். அல்கு → அலகு = கூர்மை. அல்கு → அஃகு.]

லகர எகர மெய்கள் சிலவிடத்து ஆய்தமாக மாறுகின்றன. ஒ.தேர: ஒல்கு (பின்வாங்கு) → ஒல்கு. இள → இள → இளகு. இள் → எள் → எள்கு → எள்கு. வெள் (விரும்பு) → வெள்கு → வெள்கு. வெள்குதல் = பிறப்பொருளை விரும்புதல்.

அஃகு *akku*, பெ. (n.) ஊறுநீர் (தீவா.); oozing water.

[அஃகம் = ஊறல். நீருற்று (சிங்.). அஃகு → அஃகம். அஃகுதல் = நீருறுதல். 'அஃகு' ஊறு நீரைக் குறிப்பின் முதன்மைத் தொழிலாகு பெயராகும். ஊற்றுச் சுருங்கியும் ஒழங்கியும் ஒருவதால் அஃகு எனப்பட்டது.]

அஃகு *akku*, பெ. (n.) நகுதி (சம். அக.); fitness. இது அக்கு என்னும் உருதுச் சொல்லாகவும் இருக்கலாம்.

U. hagg = உரிமை; claim, right.

அஃகுல்லி *akkuḷli*, பெ. (n) உக்காரி யென்னும் சிற்றுண்டி (பிங்.); a steamed meal-cake. ஒ.தேர: Skt. *śaṅkuli*.

அஃகுவஃகேனம் *akku-v-akkeṇai*, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆடு மேய்க்கும் இடையன், 'அஃ (கு) என்னும் ஒலியைத் திரும்பத் திரும்ப ஒலித்தல்; uttering the sound *ak(ku)* now and then as a shepherd, while grazing a flock of sheep or goats, to control their movements. "அஃகுவஃகேன்று திரியும் இடையகனே" (பெருந்தொ. 1423).

ஆடுமேய்க்கும் இடையன், வழிவிலகி அவலது எல்லை கடந்து செல்லும் ஆடுகளை, அஃகுவஃகேன்று அதட்டித் திருப்புவது வழக்கம்.

['அஃ' என்பது, கந்தையைவிட்டுத் தனித்துச் செல்லும் ஆட்டை இடையன் அதட்டும் ஒலி. ஆய்தமும் வல்லினை செய்யும் தழிழிற் சொல்லி ஞாகாமையின், உகரம் பெற்று ஈறாகும். அந் நெறிப்படி, 'அஃ' என்பது, உயிரேறும் கிளமெய் யாகிய ககரத்துடன் கூடி உகரம்பெற்று, 'அஃகு' என்றாயிற்று. 'அஃ' என்பது தனித்துமிரட்டியும் திகழும். 'அஃகுவஃகு' என்பது பன்மை குறித்த அடுக்குத்தொடர்.]

அஃகுவஃகேனம் 'ஓயாது அலைத்த குறிப்பு; expr. of restless wandering' என்று சென்னை அகரமுதலி (பிற்தேர்ப்பு) பொருள் குறித்திருப்பது பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.

அஃகு அஃகு என்னும் அடுக்குத்தொடர் அஃகக்கு என்று புணர்வதே நெறியாயினும், அஃகு என்பது பொருளுணர்ந்தாத ஒலிக் குறிப்புச் சொல்லையாதலின், ஒருவகை விலக்காக உடம்படுமெய் இடையிட்டுப் புணர்ந்த தெனக் கொள்ளவலவேண்டும். "உயிர்வரின் உக்குறன் மெய்விடீடோடும்" (நன். 164) என நூற்பா யாத்த ஆசிரியரே, அந் நெறிக்கு விலக்காக, "ஆறு னொருமைக் கதுவும் ஆதுவும்" (நன். 300) என்று புணர்ந்துள்ளமை காண்க. இனி, அஃகக்கு என் றிருப்பினும், மெய்யீற நுடம்படுமெய்யாய் யமையும்.

அஃகுக் *akkuḷ*, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க; see *akkuḷ*.

அஃகேனம் *akkeṇam*, பெ. (n.) மெல்லிய ககரமும் சார்பெழுத்து முன்றலுள் ஒன்று மான ஆய்தவெழுத்து; the letter 'ak(ḷ)'. "அஃகேன மாய்தம்" (யா. கா. 4, உரை).

['அ' ழற்சாரியை; 'ஃ' ஆய்தவெழுத்து; 'ஏனம்' ழற்சாரியை. 'க்' ஆய்தவெழுத்தே உயிரெழுத்தோடு இணைக்கும் மெய்.]

மெய்யெழுத்துக னெல்லாம் உயிரெழுத் தின் உதவியின்றித் தமிழ்த்து ஒலியாதவையாதலின், உலகவழக்கில் இகரச்சாரியையை முன்னும் (எ-டு: இக்), செய்யுள் அல்லது இலக்கண வழக்கில் அகரச் சாரியையைப் பின்னும் (எ-டு: க் + அ - க). பெற்றே இயங்க அல்லது ஒலிக்க இயலும். ஆய்தம் உயிரேறா மெய்வகையான சார்பெழுத்தாதலின், அது தனித்தொலிக்கும்போது அதற்கு முன்னும் பின்னும் சாரியை வேண்டும்.

இங்ஙனம் இருதலைச் சாரியை பெறும் ஆயத்தத்திற்கு, ஏனச்சாரியை தனிச்சிறப்பாக உரியதாகும்.

அஃகேனம் என்பது, கொச்சை வழக்கில அஃகேனம் என்றும் அஃகன்னா என்றும் சிறைந்து வழங்கும்.

அஃகேனம், கசரமெய்யின் நுணுக்கமாத லின் ஆயதம் என்றும், பின்வரும் வல்லிள மெய்யை மெலித்தலின் நவியு என்றும், மூன்று புள்ளிகளாற் குறிக்கப்படுதலின் முப்பள்ளி யென்றும், உயிரும் மெய்யும்வலாது தனித்து நின்றலின் தனிநிலை யென்றும் பெயர்பெறும்.

அஃகேனம் கசரத்திற்கு இனமானதென்பது, அதன் ஒலியினாலும், அதை ஏனச்சாரியையொடிணக்கும் கசரமெய்யினாலும், நெடுங்கணக்கிலும் குறுங்கணக்கிலும் அது உயிருக்கும் மெய்க்கும் இடையிற் கசரத்தை யடுத்து அதற்குமுன் வைக்கப்படுவதனாலும், பண்டை நெடுங்கணக்ககு ஒலைச்சவடிகளில் க-ஃ என்று குறிக்கப்பட்டு வந்ததனாலும் அறியப்படும்.

தென்னிந்திய அல்லது திரவிட மொழிக்குடும்ப ஓப்பியல் இலக்கண நூலாசிரியரான கசர்டுவலையாரும் அதை 'The guttural' என்று குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மிடற் றொலி யெழுத்தென்பது கசரமே.

“அஃகேன மாயதற் தனிநிலை புள்ளி ஒற்றிப் பால வைத்தும் இதற்கே”

என்று இருக்க வேண்டிய அவிய நூற்பா வில் அஃகேனத்தை 'அக்கேன' மென்று யாப் பருங்கல (உறுப்பு, 2, பக், 28) விரிவுரை (விருத்தி)யில் தவறாக அச்சிட்டுள்ளதைப் பின்னர், பிழையும் திருத்தமும் என்னும் பகுதியின் முதற் பக்கத்தில் (1) பக்கவெண் வரியென குறிப்பிட்டு 'அஃகேனம்' எனத் திருத்தம் காட்டியுள்ளனர். 'இகணைப பாரா ம சென்னை அகரமுதலியில் 'அக்கேனம்' என்று குறித்துப் பக்கவெண்ணும் காட்டியிருப்பது தவறு.

அஃகேனத்தைப் பின்பற்றியதே வட மொழி 'விசர்க்கம்' (visarga). அதன் ஒலி யொப்புமையையும், அதனையும் புள்ளி வடிவிலேயே ஒரு புள்ளி குறைத்து இரு புள்ளி வடிவாக எழுத்துதலையும், வடமொழி வண்ண மாலையிலும் அதை உயிருக்கும் மெய்க்கும்

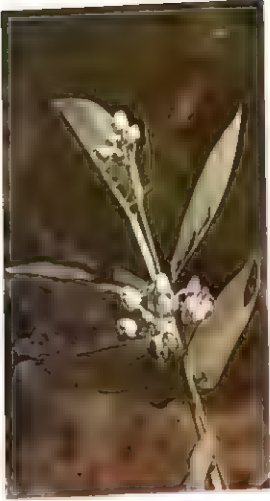
இடையிற் கசரத்தை யடுத்து அதற்குமுன் வைத்திருத்தலையும் நோக்குக.

கால்டுவலெவர் ஆழ்ந்தகன்ற நடுநிலை யாராய்ச்சியாளரேனும், தமிழின் முன னோர் மெலையாசியாவின் வந்தவர் என்னும் கொள்கை கொண்டிருந்தனாலும், அவர் காலத்தில தொல்காப்பியமும் பதினெண்மேற்கணக்கும் சிலப்பதிகாரமும் குலைமைத் தமிழ்ப் புலவர்க்குந் தெரியாது மறைந்து கிடந்தமையாலும், அவர்க்கு வழி காட்டத்தக்க தமிழறிஞர் ஒருவரு மின்மையாலும், தமிழ் இனம் சிறிதும் விழிப்பினை எல்லா வகையிலும் ஆரிய அடிமைத்தனத்தில மூழ்கிக் கிடந்தமையாலும், ஆரியத்திற்கு முற்பட்ட பண்டைத் தமிழிலக்கியம் முற்றும் அழியுண்டபின் இந்திய நாகரிக இலக்கியம் முழுதும் சமற்கிருத்தத்திலுள்ளமையாலும், வட மொழி வண்ணமாலை தமிழெழுத்துகளுட் பெரும்பாலானவற்றைத் தன்னுட்கொண்டு, மிக விரிவடைந்து, எழுத்துகளின் முறை, பிறப்பு, மாத்திரை முதலியவற்றிலும் உயிர் மெய்யமைப்பிலும் தமிழ் நெடுங்கணக்கையும், வடமொழி யிலக்கணம் புணர்ச்சி, சொல் வமைப்பி, வேற்றுமை, தொகை முதலிய வற்றில தமிழிலக்கணத்தையும் ஒத்திருப்பதனாலும், தமிழ் நெடுங்கணக்கும் என வேற்றுமை யமைப்பும் வடமொழியைத் தழுவின என்று தவறாக முடிபுகொள்ள நோர்ந்தது.

இலக்கண விவக்கியங்களில் மட்டும்ன்றி மொழியமைப்பிலேயே தமிழ் முத்தியதும் மூலமானதுமாதலால், தமிழ் அஃகேனமே வடமொழி விசர்க்கமென்பதில் எட்டுணையும் இழக்கவிலையென அறிக.

இனி, இக்காலத்துப் புலவர் சிலர், தமிழின் தொன்மை முன்மை மென்மைத் தன்மை களைச் சற்றும் நோக்காது, புள்ளித் தொகை வேறுபாட்டாலும் இட வேறுபாட்டாலும் எழுத்து வேறுபாடுணர் ததப்படும் சில அரபி யெழுத்துகளைக் கண்டு மயங்கி, அஃகேனத் தையும் அதுபற்றிய நூற்பாக்களையும் பிறழ்வுணர்ந்து, தமிழ் எழுத்துகளால் எல்லா மொழி யொலிகளையும் குறிக்கவியலு மென்றும், ஏனென மொழிசொன் சிறப்பெழுத்து களை யெல்லாம் குறித்தற்கே அஃகேனம் தோன்றிற்றென்றும் கூறி: ஃப—F என்றும் ஃச—Z என்றும் எழுதிக் காட்டுவர்.

படத்தாள் 1

அஸ்கரம்

அககம்பாளை

அககம்காளை

தமிழ் உலக முதன்மொழியாதலால் அக் கால மக்கள் வாயில் தோன்றிய மும்பான் எனிய வொலிகளையே தமிழ் வணனமாலை கொண்டதென்றும், தமிழ் வரிவடிவுகள் தமிழ் ஒலிகளையே குறிக்க ஏற்பட்டவையென்றும், பிற்கால மொழிகளின் வல்லொலிகளையும் தமிழ் வரிவடிவுகள் குறிக்குமெனின், தமிழ் பிற்கால மொழிகட்கும் பிற்பட்டதாகக் கருதப்படுமென்றும், எழுத்தென்பது உணமையில் எழுத்தொலியே யென்றும், எழுதப்படுதலால் அஃது எழுத்தெனப்பட்டதென்றும், ஆயத்தொடு பகரஞ் சேரின் ஆய்தமும் பகரமுமேயன்றி வேற்றொலி யொன்றும் தோன்றாதென்றும், வேண்டிய வாதெல்லாம் ஒலிகளை மாற்றும் மந்திர வாத்றல ஆயத்ததிற்கில்லை யென்றும்,

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொர்இ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே”
(தொல், சொல். எச்ச. 5)

என்பதை யொட்டி.

“அயன்மொழிக் கிளவி அயலெழுத் தொர்இ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே”
என்றே கொள்ள வேண்டுமென்றும்,

“அயன்மொழிக் கிளவி அயலெழுத்
தெலலாம
ஆய்தத் துணைக்கொள டெழுதல்
வேண்டும்”

என்று தொல்காப்பியர் கூறாமையின், அவர் கூற்றிற்கு மாறானதைக் கொள்ளல் கூடா தென்றும், ஒவ்வொரு பெருமொழிக்குந் சில சிறப்பெழுத்துகளுண்டென்றும், எம்மொழிக்கு ம் ஏனைமொழிச் சிறப்பெழுத்துகளை யெல்லாம் குறிக்கும் வரிவடிவிலையென்றும், ஏனைமொழிச் சிறப்பெழுத்துகளையெல்லாம் கொள்ளின் எம்மொழியும் தன் இயல்பிழந்து வேறொரு மொழியாய் மாறிவிடுமென்றும், உலக முதன் மென்மொழியாகிய தமிழிற் கி.பி. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் திரிமொழி களின் வல்லொலி யெழுத்துகளைப் புகுத்தது தல் மென்பட்டொடு வன்கம்பளியை இணைத்தல் போல்வதென்றும் அறிந்து, அயன்மொழிச் சிறப்பெழுத்தைக் கலவாது, தமிழை என்றும் தமிழாகவே போற்றிக் காத்தல் வேண்டும்.

தோன் அஃதான்று, முன்னோள் காண்க”
(திருவாச. 3: 28).

[அஃது + அன்று - அஃதன்று -> அஃதான்று.]

அதுவுமல்லாது 'besides' என்று பொருள் படும் 'அஃதன்று' என்னுந் தொடர், செய்யுளில் 'அஃதான்று' என நீரும்.

இந் நீட்டம் பொருட்டெளிவும் இன் விசையுந் நோக்கியதாகும். அன்று என்னும் சொல் முற்று, எச்சம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாம். அஃதன்று என இருப்பின், அன்று என்பது முற்றெனத் தோன்றி முன வந்த கூற்றை மறுக்கவுந் செய்யும். ஆதலால், அதன் எச்சத் தன்மையை யுணர்ந்த நீட்டம் வேண்டியதாகும். அதனால் இசையினிமையும் மிகுபெற்றது.

இம் முறையை யொட்டியே, 'அதன்று' என்னும் தொடரும் செய்யுளில் 'அதான்று' என நீரவும் 'அதாஅன்று' என அளபெடுக்கவும் செய்யும்.

அது என்னுந் சொல்லே அஃது என்று திரிந்திருப்பதனால், அது + அன்று - அதன்று -> அதான்று -> அஃதான்று எனினும், அஃது + அன்று - அஃதன்று -> அஃதான்று எனினும் இரண்டும் ஒன்றே.

அஃது *akḍu*, க.பெ. (demons. pron.) அது; that, it. “மறத்திற்கும் அஃதே துணை” (குறள், 76).

[அ (சேய்மைச் சுட்டெழுத்து) -> அல் -> அது -> அதது -> அஃது. ஒ.தோ: பல் -> பது -> பத்த -> பஃது.]

அஃது என்னும் ஆய்தம் இடையிட்ட வடிவு இலக்கிய வழக்கிற்கே யுரியது; அதிலும் பெரும்பாலும் எழுவாயாகவே வழங்கும். அதனையடுத்து வருவது உயிர்முறற் சொல்லாயிருத்தல் வேண்டும்.

எ-டு: அஃதாவது, அஃதில்லை, அஃதொட்டம்.

அல், அத்து¹ பார்க்க; see *al*, *attu*.

அஃதே¹ *akḍē*, க.பெ. (demons. pron.) அதுவே; that very thing, the same as that, the self-same thing, only that.

[அஃது + ஏ (தேற்றம், வகையறை, தனிநிலை ஆகிய பொருளுணர்ந்தும் இடைச்சொல்.)]

அஃதே¹ *akḍē*, க.பெ. (demons. pron.) அதுவச? Is it that?

அஃதான்று *akḍānu*, கு.வி.எ. (adv) அதுவன்றி; besides. “அணைத்தனைத் தல்வயின் அடைத்

[அஃது + ஏ (வினாவிலைச்சொல்.)]

அஃதே? *ak̄d̄ē*, இடை. (ind.) நீ சொல்வது சரிதான், அது உண்மையே, அப்படியே ஆகட்டும், ஆம்; Indeed, it is so, yes

ம. அதே; க. அவது; நெ. அல்வது.

[அஃது + ஏ (உடன்பாட்டுப்பொருள் அவலது ஒத்துக்கொள்வுப் பொருள் படும் இடைச் சொல்.)]

அஃதே எனினும் அதே எனினும் ஒக்கும். முன்சது இலகதிய வழக்கு; பின்சது உலக வழக்கு. ஆம் என்று பொருள்படும் அதே என்னும் உடன்பாட்டுப்பொருள் விடைச் சொல், இற்றைச் சோழ பாண்டி. யெல்லை கனில வழங்காவிடினும், பழஞ்சேரநாடாகிய மலையாள நாட்டில் வழங்கிவருகின்றது.

'அஃதே, அவர் (தொல்காப்பியர்) சார்பெழுத்தென மூன்றே கொண்டாராலோ லெனின்; அஃதே, நன்று சொன்னாய் ஒழிந்தவை எப்பாற்படு மென்றார்க்கு மூன்றாவதோர் பகுதி சொல்லலாவ தினமையாளும், முதலெழுத்தாத் தன்மை அவற்றிற் கின்மையானும், சார்பிற் றோன்றுதலானும், இப் பததும் சார்பாகவே கொள்ளவேண்டு மென்பது. அஃதே அமைக' (நன். 59, மயிலை. உரை).

இதில வந்துள்ள 'அஃதே' மூன்றனுள், முதலிரண்டும் 'அஃதொக்கும்', 'நீ கூறியது அமையும்' என்றும், இறுதியது 'அப்படியே ஆகுக' என்றும் பொருள்படும் குறிப்பிடைச் சொற்களாகும்.

அஃதே? *ak̄d̄ē*, இடை. (ind.) அப்படியா? indeed? Really? Is it so? "அஃதே யடிகளு முளரோ" (சீவக. 1884).

[அஃது = அப்படி. 'ஏ' வினாவிலைச் சொல்.]

'அஃதே' என்பது அதுவா என்று பொருள படிள் வினாவெற்ற சுட்டுப் பெயராம்.

அஃதை *ak̄d̄ai*, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகன் பெயர்; name of a daughter of a Cōla king. "அங்கநாழ் மாமாய் கதை தந்தை" (அகநா. 96 : 12).

அகதை என்ற பாட வேறுபாடுமுண்டு அச் சொல்லையே புலவர் அஃதை என்று திரித்திருக்கவும்கூடும். அகதை¹ பார்க்க; see *agudai*¹.

'அஃதை என்பது அஃதி, அகுதி எனவுந் திரிந்து திக்கற்றவன், திக்கற்றவன், திக்

சுற்றது என உயர்திணை யானொருமை பெண்ணொருமை அஃநிணை யொருமை யீதும் விரவித்திப்பதோர் பொதுச்சொல்' என்று, இராமானுசுக் கவிராயர் "ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையிற் பெண்ணொருமையும்" என்னும் நன்னூல் நூற்பாவிற்கு (421) வரைந்த உரையுள் உரைத்தமைக்கு, "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளிவி" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (எச்ச. 65) உரையிள், "அஃதை தந்தை...சோழர்" என்புழிச் சோழ ரெல்லாரும் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறையராய் நின்றலின், 'தந்தை' என்னும் ஒருமை சோழர் என்னும் பன்மையோடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவிறநேறும், சுற்றுப் பன்மைபற்றி வழுவமைத்தார்" என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியது ஏதுவாயிருக்கலாம். எங்ஙனமிருப்பினும், அஃதை அல்லது அகதை யென்னுஞ் சொல்லிற்குத் திக்கற்ற - வன் - வன் - து என்னும் பொருளிலலை. கவிராயர் அச் சொல்லை அகதி யென்னும் வடதொல் லொடு தொடர்புபடுத்திக்கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. அதனால், தழிச்சொல் லகராத் கவிராயர் கூற்றையே மேற்கோ ளாகக் காட்டி, அஃதி, அஃதை என்னும் இரு சொல்லும் "அகதி" என்பதன் மருஉ என்று வெளிப்படையாகவுய் கூற நேற்றதுள்ளது

'அகதி' என்பது கதியற்ற ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றையும் குறிக்கும் வட சொல். கடைக்கழகக் காலத் தமிழமக்கள் பெயர்கள், பெரும்பாலும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களாகவே யிருந்தன. வளவன் என்று குடிப்பெயர் பெற்ற சோழனொருவன் மகன், ஊழ்வலியாற புகனிலியாக நேர்ந்ததென்று கொள்வியும், களைகணிலிகட் கெல்லாம் பொதுவான அகதி என்னும் வடசொல் தமிழ் வேந்த னொருவன் மகளுக்கு இயற்பெயராயிருந்த தென்பது உத்திகும் இயற்கைக்கும் ஒரு சிந்தும் பொருத்தது. இனி, ஒன்பொடி புலம நோக்கினும், முல்லைக்குள் ஒன்றே ஒத்துள்ளது. ஆகலால், அவ்விரு சொல்லை யும் இணைப்பது பல்வே றறியாமையின வினையேயாம்.

அஃநிணை *ak̄r̄iṇai*, பெ. (n.) உயிருள்ளவ லும் உயிரில்லாவு மாகிய பகுத்தறிவில்லாத் தாழ்வகுப்புப் பொருள் தொகுதி; inferior class of beings and irrational things both animate and inanimate.

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் கூட்டுட
அஃறிணை யென்மனார் அவரவ பிறவே”
(தொல். சொல். கிளவி. 1).

“மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவும் இலவலும் அஃறிணை”
(நன். 261).

[அவ = உயர்திணை யல்லாது தாழ்ந்த
திணை = வகுப்பு. அவர் + திணை = அஃறிணை.
நிலைச்சொல் வகர மெய்யீறு வகுஞ்சொல்
தகர முதலொடு புணர்ந்து ஆய்தமாகத் திரிந்தது.]

“குறிலவழி வளத்தல் லணையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறுஉ மல்லழி யானே”

என்பது நன்னூல் நூற்பா (228). இஃது,
அவ்வழியில் தனிக்குறிலை யடுத்த வகரமெய்
தகரத்தொடு புணரின் தகரமாகத் திரிவதும்,
அஃதல்லாது ஆய்தமாகத் திரிவதும், அவ்
வீரணடுமாக உறழ்வதும், ஆக முற்றிலை
யடையும் என்று கூறுகின்றது. இது தொன்று
தொட்டு வரும் இலக்கிய வழக்கைத்
தழுவிவதே யன்றிப் புதிய நெறியீடன்று.

எ-டு :

நல் + திணை - நற்றிணை - நகரத் திரிபு	} ஆய்தத் திரிபு
அல் + திணை - அஃறிணை	
பல் + துளி - பஃறுளி	
சில் + தாழிசை - சிஃறாழிசை	

கல் + தீது = கஃறீது, கஃறீது - உறழ்ச்சி

தமிழிலக்கண முதலூவாசிரியன், பேரூலகி
லுள்ள எவ்வாப் பொருள்களையும் பகுத்தறி
வடிப்படையில் உயர்திணை (உயர்வகுப்பு),
அஃறிணை (தாழ்வகுப்பு) என இரு பெரு
வகுப்பாக வகுத்து, கடவுளும் மாந்தரும்
இன்ப வலகடையும் மாந்தரான தேவரும்
துன்பவலகடையும் மாந்தரான நரகரும்
ஆக, பகுத்தறிவுள்ள உயிர்களெல்லாம் உயர்
திணையென்றும், அவ் வறிவில்லா உயிர்
களெல்லாம் இலவலவுமான பொருள்களெல்லாம்
அஃறிணையென்றும் வேறுபடுத்தி, அவ்
வேறுபாட்டைப் பேச்சுவழக்கிலும் நிலை
நிறுத்திவிட்டான். உயர்திணை பார்க்க;
see *uyarigai*.

அஃறிணைச்சொல் *akṛāṇi-c-ool*, பெ. (n.)
அஃறிணைபற்றிய அல்லது குறித்த சொல்;
word or term relating to the class of irrational
things

எ-டு : மாடு, மரம், கல், நிலம், வந்தது,
உள்ளது.

அக்கக்காய் *akkakkay*, கு.வி.எ. (adv.) துண்டு
துண்டாக (உ.வ.); *asunder* (com.u.) அக்கு^o
பார்க்க; see *akku*.

நி. அக்கக்க

[அகு → அக்கு = தண்டு. 'அக்கக்கு' அடுக்குத
தொடர். 'ஆய்' கு.வி.எ. கூறு.]

அக்கச்சி *akkacci*, பெ. (n) 1. மூத்த உட்க
யிறந்தான்; elder sister. 2. அக்கை முறை
யினன்; elder cousin-sister related either by
blood or marriage. 3. மதிப்புரவுபற்றி
அக்கச்சி என்று விளிக்கப்படும் மூத்த பெண்;
any senior girl or woman addressed *akkacci*,
out of courtesy. அக்கை பார்க்க; see *akkai*.
'அக்கச்சி யுடமை அரிசி, தங்கச்சி யுடமை
தவிடா?' (பு.)

[அக்கை + அச்சி (தாய்) - அக்கைச்சி →
அக்கச்சி. அக்கை தாய் போன்றவளாதலால்
அச்சியெனப்பட்டாள்.]

அக்கசாலை *akka-ṣalai*, பெ. (n.) 1. பொன்,
வெள்ளி முதலிய கனியவேலை செய்யுமிடம்
(சிவப. 16 : 126, அடியார்க். உரை); metal
works. 2. தங்கசாலை (விண்.); mint.

[அவங்குதல் = ஒளிசெய்தல் (சீவ்.), அவங்கு →
அவக்கு → அவக்கம் = ஒளி. ஒ.தேச: கிலங்கு →
கிலக்கு → கிலக்கம் = ஒளி. அவக்கம் →
அக்கம் = ஒளியுள்ள பொன், பொன் போன்ற
சிறு கனியம். ஒ.தேச: அரத்தம் = சிவப்பு.
அரத்தம் → அத்தம் = சிவப்பு.]

பண்டைத் தமிழ்குமான குமரி நாட்டில்
முதன்முதற் பொன்னே கிடைத்தமையால்,
பொன்னின் பெயரே பின்னர்க் கனியப்
பொதுப்பெய ராயிற்று. எ-டு : வெண்
பொன் = வெள்ளி, செம்பொன் = செம்பு,
சுரும்பொன் = இரும்பு.

“தூண்டிப்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று”
என்று குறளடியில் (931) பொன் என்னும்
பெயர் அடையடுக்காதே இரும்பை பக்
குறித்தல் காண்க.

அக்கசாலை என்னும் கூட்டுச்சொல் வட
மொழியில் இல்லை. அக்கம் என்னும்
சொல்லிற்கு 'அர்க்க' (*arka*) என்னும் வட
சொல்லை மூலமாகக் காட்டியுள்ளது,
சென்னை அகரமுதலி.

'அர்க்க' என்னும் வடசொல்லிற்கு ஒளிக்
கதிர், ஒளிவிச்சு, கதிர்வன், பன்னிரண்டு,

செம்பு, மதச்சடங்கு, புகழ்ச்சி, பாட்டு, பாடகன், அண்ணன், உணவு என்னும் பொருள்களைக் கூறி, அச் சொல் ஒளிர் தலையும் போற்றுதலையும் குறிக்கும் 'அர்ச்ச' (arc) என்னும் மூலத்தின்வந்து தோன்றியதாகக் குறித்துள்ளது. மானியச் சீலியியர்க் சமந்திருந - ஆங்கில அகரமுதலி.

* 'அர்க்க' என்னும் வடசொற்குச் செம்பு என்னும் பொருளிடுக்குமாயின் அச் சொல் 'அரககம்' என்னும் தென்சொல்லினினதே திரிந்திருந்தவென்றும்.

அர்க்கு = சிவப்பு, செம்மெழுகு, செவ் லைப்புநஞ்சு. அர்க்காம்பல = செவ்வாம்பல் அரககு → அர்க்கம் = சிவப்பு, அரத்தம், அவலரககு.

அர்க்கம் > Skt. arka = செம்பு.

நெருப்பிற்கு அல்லது அதன் குணமாகிய ஒளிக்கு வெண்ணை, செம்மை, பொன்மை என்னும் முந்நிறமிருப்பதால், நெருப்பைக் குறிக்க, உல் என்னும் வேர், அல் → அர் என்னும், இல் → இர் என்றும், எல் → எர் என்றும் திரிந்து வெவ்வேறு சொற்களைப் பிறப்பிக்கும்.

இது உல் என்னும் உருப்புடியில் விளக்கப் படும்

கனியங்க ளெல்லாவற்றுளளும் ஒளிமிக்கது பொன் என்பது கணகடு. பொன் என்னும் பெயரும், "கடக்கடரும் பொன்போல்" என்னும் குறட் சொற்றொடரும் (267) அதனை நினைவுறுத்தும்.

அக்கசாலையர் akka-śalāiyar, பெ. (n.) தட்டர் (பி.); goldsmiths, jewellers.

க. அக்கசால், அக்கசாலிக்; தெ. அக்கசால், அகசால்; நு. அக்கசாலெ; மரா. அகசாலீ.

அக்கட¹ akkaḍa, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. "அக்கட விராவணற் கமைந்த வாற்றலே" (கம்பரா, யுத்த. இராவணன் மந்திரப். 32)

ம. அக்கடா (விளி. இ.); க. அக்கட, அக்கடக் கட (அ. தொ.). அக்கச - வியப்பு, துயரம், வெறுப்பு, அழக்காறு முதலியன உணர்ந்தும் இடைச்சொல்; தெ. அக்கட, அக்கடக்கட (அ. தொ.), அக்கசரு (வியப்பிடைச்சொல்).

[அக்கை = தாய். அக்கை → அக்க (விளி), 'அடர்' ஒரு விளியிடைச்சொல். அக்க + அடர் - அக்கடர்.]

துயரம் முதலியன உணர்ந்தும் இடைச்சொல். அக்க + அட - அக்கட.]

சிறுபிள்ளைகள், பெரியதொன்றைக் கண்டு வியக்கும்போதும், அழகியதொன்றைக் கண்டு மகிழும்போதும், நியதொன்றை அல்லது காணாததொன்றைக் கண்டு அஞ்சும் போதும், நோய்திலையிற் அல்லது துன்ப நிலையில் வருந்தும்போதும், தாயை அல்லது தந்தையை ஒருமுறையும் பன்முறையும் விளிப்பதும், நோவுறும்போது அல் விளிப்பெயரைப் பன்முறை சொல்லிப் புலம்புவதும் இயல்பே. முதற்காலத்திற் சிறுபிள்ளைகளாற் சொல்லப்பட்ட அல் விளிப்பெயர்கள் பின்னர் வளர்ச்சிநிலையிலும் வழங்கியதனாவ நான்கடைவீற் பல்வேறு குறிப்பிடைச் சொற்களாக மொழிவழக்கில் நிலைத்து விட்டன.

துயன், அக்கை, அததன், அப்பன், அம்மை, அன்னை முதலிய தாய் தந்தை முறைப் பெயர்களின்கீழ், அவ்வப் பெயரின்வந்து திரிந்துள்ள குறிப்பிடைச் சொற்களைக் காண்க.

அக்கட என்னுஞ் சொல் வேறு உணர்ச்சிகளையும் உணர்த்தக்கூடிய குறிப்பிடைச் சொல்வே.

அக்கட² a-k-kaḍa, கு.வி.எ. (adv) அவ்விடம், அங்கு, அப் பக்கம்; there, thither, that side. "அக்கட போவெனும்" (தனிப்பா, தி. 2, பக். 3).

[அ = அந்த. கடை = பக்கம். அக்கடை → தெ. அக்கட.]

அக்கடை பாரக்க; see a-k-kaḍai

இது தமிழ்த்திரிபாண கொடுத்தமிழ்ச் சொல்லெய்வீறி, தெலுங்கினின்று வந்த திசைச்சொல் வன்று.

அக்கடாவெணல் akkaḍa-vēnal, பெ. (n.) தெடு வழி வந்த அல்லது வருந்தி யுழைந்த இளைப்புக் களைப்புத் தீர். நிழலில் ஓய்ந்திருந்தந் குறிப்பு; expr. of repose in a shady spot, after a long tedious journey or arduous labour.

தெ. அக்கடா

[அக்கை = தாய். அக்கை → அக்க (விளி), 'அடர்' ஒரு விளியிடைச்சொல். அக்க + அடர் - அக்கடர்.]

நெடுவழிப்போக்கரும் கடுவுழைப்பாளரும் இடையிலும் கடையிலும் இளைப்பாறும் போது, 'அக்கடா' என்று சொல்லி அமர்வது வழக்கம்.

இனி, குடும்பத் தொல்வையால் நெடுநாள இடர்ப்பட்ட நிலைமையினின்று நீங்கி அமைதியுறுவதும், அக்கடாவென்றிருத்தல் எனப்படும்.

'இதுவரை எத்தனையோ ஆண்டு உங்களைப் பட்டா பாடெல்லாம் பட்டேன். இனி, உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து அக்கடாவென்றிருக்கப்போகிறேன்' என்பது ஓர் உலகவழக்குத் தாய்கூற்று.

அக்கடா என்பது, ஓர் ஓய்வுக்குறிப்பு விளிப்பெயரேயன்றி ஒலிக்குறிப்பன்று.

அக்கட என்னும் விடயப்புகுறிப்புச் சொல்விற்கு உரைத்த விளக்கத்தை, ஏற்குமளவு இதற்கும் கொள்க.

அக்கடி *akkadi*, பெ. (n.) 1. மரக்கலம் கடுங்காற்றால் கயிற்றடியுண்டு அங்குமிங்கும் அலைதல்; difficulty or trouble experienced in a voyage by a ship which is being tossed about in a storm and battered by its ropes. 2. ஏதம், துன்பம்; peril, distress (R.). எனக்கு அக்கடியாயிருக்கிறது (உ.வ.).

ம. அக்கடி, அக்கிடி, அக்கினிப்படி;

க. அக்கடிதக்கடி.

[அக்கம் = கயிறு. அடி = அடிப்பு. அக்க + அடி = அக்கடி.]

அக்கடை¹ *a-k-kadai*, பெ. (n) அப் பக்கம்; that side.

[அ + கடை - அக்கடை.]

அக்கடை² *a-k-kadai*, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே; there.

தெ. அக்கட

[அ + கடை - அக்கடை.]

அக்கரைம் *akkaram*, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (W.).

அக்கரை *akkara*, பெ. (n.) தான்றி; belleric myrobalan. *Terminalia bellerica*.

மறுவ. அக்கத்தாள், அக்கந்தம், அக்கம், அக்காடுதி, அக்காத்தான், அக்காந்தி.

அக்கத்தான் *akkattān*, பெ. (n.) அக்கணாபார்க்க; see *akkara*.

அக்கதேவி *akkadevi*, பெ. (n.) சோணைப்புல் (மலை.); species of grass.

அக்கந்தம் *akkandam*, பெ. (n.) அக்கணாபார்க்க; see *akkara*.

அக்கந்து *akkandu*, பெ. (n.) பேராடிக்குருகளத்திற் பொலி நூற்றுக்கையில், மணிகருவியலுக்கு அப்பாற்போய் விழுந்துவிடக்கும் பந்த்திரள் (யாழ்ப்ப.); the chaff which separates in the process of threshing and forms a sort of ridge all around the threshing floor (J.).

அக்கப்பறை *akka-p-palai*, பெ. (n.) அலைகை (சம.அ.க.); wandering about.

[ஒருகா. கடுங்காற்றிலகப்பட்ட மரக்கலம் கயிறும் பாயும் அலைசுப்பவேறுபோல், தன்புற்று அங்குமிங்கும் அலைகை. அக்கம் = கயிறு. பற → பறை = பறத்தல், காற்றிற் பறத்தல்.]

அக்கப்பாடி *akka-p-padi*, பெ. (n.) 1. மரக்கலச் சேதம்; disaster at sea, shipwreck (வி.எ.). 2. சுப்பந் சரக்கிழப்பு; loss of cargo (W.).

[2. ஒருகா. அக்கம் = கூலச்சரக்கு; பாடு = கெடுகை.]

அக்கப்போர் *akka-p-por*, பெ. (n.) 1. கலகம் (கொ.வ.); affray, scuffle (colloq.) 2. தெசுத்தரவு, தெசாத்தை (கொ.வ.); worry, trouble (colloq.).

ம. அக்கப்போரு

[ஒருகா. அக்கு = துண்டு, சிறியது. அக்கு + போர் = அக்குப்போர் = சிறுபோர், கலகம், தொத்தரவு. அக்குப்போர் → அக்கப்போர். திவி, அக்கு → அக்கம் + போர் = அக்கப்போர் என்றுமாக. அக்கக்காய் [துண்டுதெண்டாக], அக்குணிப் பிள்ளை (சிறுபிள்ளை) என்னும் வழக்குகளை நோக்குக.]

அக்கம்¹ *akkam*, பெ. (n.) தவசம்; cereal. அக்கம்² பார்க்க; see *akkam*¹. 'அக்கவெலையறியாதவன் துக்க மறியான்' (பழ.).

க., ந. அக்கி.

[அ.கம் → அக்கம்.]

அக்கம் என்பது அகம் என்றும் தொகும்.

அக்கம்³ *akkam*, பெ. (n.) வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, குரால் (கடிலம் = brown) என்னும் நிறங்களால் ஐயகைப்பட்டதும், ஒன்று முதல் பதினாறுவரை *முன்முனைகளைக் கொண்டதும், ஒருவகைச் சிறப்பான

மருத்துவ ஆற்றல் கொண்டதாகக் கருதப் படுவதும், குமரிநாட்டுக் காவந்தொட்டுச் சிவ தெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டுவருவதும், பன்மலையடிவார நேபாள நாட்டில் இயற்கை யாக விளைவதும், அக்கமணி என்று பெயர் வழங்கியதும், ஆரியர் தென்னாடு வந்தபின் உருத்திராக்கம் (குத்ராஷ்ட) எனப் பெயர் மாறியதுமாய் காசியமணி; Rudrākṣa bead, a Nepalese product, of five different colours, having one to sixteen pointed projections over the surface, considered to possess some rare medical properties, and customarily worn by the Tamilian Saivites from Lemurian or pre-historic times. "தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற சுக்கம்" (திருப்பு, 475). அக்கு! பார்க்க; see mkkū.

[அக் = கூர்மை (தீவர). அள → அங்கு → அ : கு. ஒ.நேசு : வெள் → வெள்கு → வெ : கு = வீரும்பு, சிக வீரும்பு, சிறர் பொருளை வீரும்பு. அ : கு → அக்கு = கூர்மை, முணை, முன் முணை, முன்முணையள்ள அக்கமணி. "உருப்பு வக்கை யனிந்தவா" (திருவாணை. கோச் செங். 4). அக்கு → அக்கம் = பெரிய அக்கமணி. "அக்" பெருமைப்பொருட் சின்னொட்டு. ஒ.நேசு : வீளக்கு → (கவல்கரை) வீளக்கம்.]

கடவுண்மணி, சிவமணி, தெய்வமணி, நாயகமணி, கண்மணி, கண்டம், கண்டி, கண்டிகை, முண்மணி என்பன அக்கமணியின் மறுபெயர்கள். இவற்றுள் முதல் நான் கொழிந்த ஏனைய வெல்லாம். அக்கு அல்லது அக்கம் எனலும் பெயரைப் போன்று, கூர் முனைகளைக் கொண்டதென்றே பொருள் படுவன, முண்மணி என்பது வெளிப்படடை.

கடவுளையே ஒருசார் தமிழர் சிவன் என்னும் பெயரால் வழிபடுவதால், 'கடவுண்மணி' முதலிய நாற்பெயரும் ஒருபொருட் சொற்களே.

கடவுண்மணி, முண்மணி என்பன கடவுண்மணி, முண்மணி என்று புணர்ந்தது போன்றே, கன்மணி என்பதும் கண்மணியென்று புணரும். குள → கள் = முள். கள → கள்ளி = முள்ளுள்ள செடி. ஒ.நேசு : முள் → முள்ளி, (நீர்)முள்ளி. குள் → குளவி = கொட்டும் முள்ளுள்ளது. குள்ளுதல் = கிள்ளுதல் (நெல்லை). குள் → கிள் → கிள்ளி → கிளி = கூரிய மூக்கினார் கிள்ளுவது.

கள் → கண்டு = கண்டங்கத்தரி (முட்டகத்தரி). கண்டு → கண்டம் = கள்ளி, கண்டம்

கத்தரி, எழுத்தாணி. கண்டு → கண்டல = முள்ளி, நீர்முள்ளி, தாளழ. கண்டு → கண்டகம் = முள், நீர்முள்ளி, வாள. கண்டல் → கண்டலம் = முள்ளி. கண்டகம் → கண்டகி = முள்ளுள்ள தாளழ, இவற்றை, மூங்கில், முதுகெலும்பு. கண்டு → கண்டி = முணைகளுள்ள உருத்திராக்கம். கண்டி → கண்டிகை = உருத்திராக்கமாவை.

ஆரியப் பூசாரியர், இருபெருந் தூய தமிழ் மதங்களாகிய சிவனியத்தையும் (சைவத்தையும்) மாலியத்தையும் (வைணவத்தையும்) ஆரியப்படுத்தும் வகையில், தமிழரின் முத்தொழிற் கடவுளை மூவேறு ஒருநொழில் திருமெய்களாகப் பகுத்து, முத்திருமெனிக் (திரிமூர்க்கி) கொள்கையைப் புதிதாக வகுத்து, படைப்பிற்கு வேதத்திற் சொல்லப் படாத பிரமா (Brahma) என்னும் ஒரு தெய்வத்தைப் படைத்து, ஞாப்பிற்கு விஷ்ணு என்னும் வேதக் கதிரவத் தெய்வத்தை விண்டு என்னும் திருமாவொடும், அழிப்பிற்கு உருத்திரன் (குத்ர - Rudra) என்னும் வேதகூற்றத் தெய்வத்தைச் சிவவொரும்கிணைத்து, கண்மணி என்னும் கூட்டுச் சொல்லைக் கண் + மணி என்று தவறாகப் பிரித்து, அக்கம் என்னும் தென்சொல்லை அக் என்று திரித்து அதற்குக் கண் என்று வடமொழிவழிப் பொருளுட்டி, சிவமணி என்பதை யொப்ப குத்ராஷ்ட என்னும் பெயரைப் புணர்த்து. அது உருத்திரன் (குத்ர) என்னும் சிவன் கண்ணினின்று தோன்றியதால் அப் பெயர் பெற்றதென்று கூறி. அதற்குச் ஞான்றுபோல முப்புர எரிப்பு (திரிபுர தகனம்) என்னும் கதையும் கூட்டி. ஆராய்ச்சியில்லார்க்குத் தெரியவாய் உண்மையை முற்றும் மறைத்து விட்டனர்.

இற்றைத் தமிழர்க்குப் பொதுவாக மத்தறுறையிற் பகுத்தறி விண்மையால், கண்மணி யென்பது சிவன் கண்ணினின்று தோன்றிய மணியே யென்றும், அக்கம் என்பது அக் என்னும் வடசொற் றிரிபே யென்றும், ஆரியப் புராணப் புரட்டாடையல்லாம் முழுவுண்மை யென்றும், அதை ஆராய்தல் இறைவனுக்கு மாறாண அறங்கடை (பாலம்) என்றும் நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆரியவேதக் காற்றுத் தெய்வமாகிய உருத்திரனுக்கும் சிவனுக்கும் யாதொரு

தொடர்புமீலலை. மங்கலம் என்று பொருள் படும் சிவ என்னும் ஆரிய அடைமொழி இந்திரன், அக்கினி, உருத்திரன் என்னும் ஆரியவேத முச்சிறு தெய்வங்கட்கும் பொதுவாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சிவநாமம் என்று பொருள்படும் - சிவன் என்னும் செந்தமிழ்ப் பெயர்ச்சொல்லொடு உள்ளவந் தொடர்பிலலை. அந்தி வண்ணன், அழல்வண்ணன், செம்மேனியன், மாணிக்கக்கத்தன் முதலிய சிவனபெயர்களை நோக்குக.

உருத்திரன் என்னும் ஆரியத் தெய்வ இயல் விளக்கமும், அவனுக்கும் சிவனுக்கு முன்ன மாபெரு வேறுபாடும், முப்புர எரிப்புக் கதையின் முழுப்புரட்டும், உருத்திராக்கம் என்னுஞ் சொல்லின் கீழ்க் கூறப்படும்.

சிவநெறி குமரிநாட்டிலேயே தோன்றி வளர்ச்சியடைந்துவிட்ட தூய தமிழ் மத மாதலானும், அக்கமணி மோனாடுகளில விளையாமையாலும், கிரேக்கத்திற்கு இனமான ஒரு மொழியைப் பேசிக்கொண்டிருந்த மேலையாசிய ஆரிய வகுப்பார் இந்தியா விற்குட் புரு முன்னரே, தமிழர் இந்தியா முழுதும் பரவி வடஇந்தியத் தமிழர் முன்பு திரவிடராயும் பின்பு பிராகிருதராயும் மாறிய தனாலும், அக்கமணியைச் சிவனியர் குமரி நாட்டுக் காவந்தொட்டு அணிந்துவந்ததனாலும், அம்மணிக்கு அப் பெயரே உலக வழக்கில் வழங்கியதனாலும், தமிழ் முறைபடி மூணமணி என்பதே அப் பெயர்ப் பொருளாம்.

அக்கம்³ akkam, பெ. (n.) 1/2 காச மதிப்புள்ள ஒரு பழைய சிறு காச (S. I. L. ii, 123); an ancient coin, 1/2th value of the kaśu.

அக்குதல் = சுருக்குதல், சிறுத்தல். அ:கு → அ:கம் = சிறு காச. அ:கம் → அக்கம். தவசத்தைக் குறிக்கும் அ:கம் என்னும் சொல்லும் அக்கம் என்று திரிந்திருத்தலை நோக்குக.]

ஒளி, ஒளிக்கதிர், சுதிரவன், செம்பு என்று பொருள்படும் அர்க்க (arka) என்னும் வட சொல்லை, இதற்கு மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.

அக்கம்⁴ akkam, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க; see akkarō.

அக்கம்⁵ akkam, பெ. (n.) கயிறு (சூடா.); rope, cord. அக்கடி பார்க்க; see akkaḍi.

தெ. உக்கமு; க. அக்க; நாட. ஒக்கம்; பட. ஒக்க; து. உக்கி; புர். உட்க, உத்த.

[ஒருகா. அல்லுதல் = முடைதல், சின்னுதல், சின்னிக்கொள்ளுதல், அன்றாதல் = செறிதல், அள்ளல் = நெருக்கம். அள் = செறிவு, பற்றிற்கும்பு. அள் → அள்கு → அட்கு → அக்கு. அககம் = செறிக்கும் அவலது சேர்த்துக்கட்டுக் கயிறு.]

அக்கம்¹ akkam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. பொன், வெள்ளி முதலிய கனியம்; metal.

தெ. அக்க; க. அக; பிராசி. அக்கோ. [அலக்கம் → அக்கம் = ஒரீயுள்ள பொன், பொன்போன்ற சிறு கனியம்.]

அக்கம்நாரை akkamkārāi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Chormineros moadetta (queen-fish)

அக்கம்பக்கம் akkam-pakkam, பெ. (n.) அள்ளடையயல்; this side and that side, in the neighbourhood, all around. 'பக்கலி அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பேசு' (பழ.). பக்கம் பார்த்து; see pakkam.

[அடு → அடுக்கு → அடுக்கம் = பக்கம். அண்ணை. ஒ.தேச: ம. அடுக்கல் = பக்கம். அடுக்கம் → அக்கம். 'அக்கம்பக்கம்' எதுகை மரபிணைச்சொல். எதுகை நோக்கி அடுக்கம் அக்கம் எனத் தொக்கது எளிமூலம்.]

அக்கம்பாரை (தோல்பாரை) akkamparāi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Chormineros spp

அக்கமணி akka-maṇi, பெ. (n.) சிவமணி (உருத்திரசாக்கம்); rudrākṣa bead "பொறியர வக்க மணித்தொடை பூண்டு" (திருக்காளத். பு. 5: 27).

[அக்கம் + மணி. உருண்டையா மிருப்பதனாலும் மணிபோல் அணியப்படுவதனாலும் அக்குகாய் மணியெண்ப்பட்டது.]

அக்கமாவை akka-mālai, பெ. (n.) 1. சிவமணி (உருத்திரசாக்கம்) மாலை; string of rudrākṣa beads. "புகலுறு மக்க மாலை புணைகுவோர்" (பிரபாத. 18: 3). 2. மன்றாட்டு (செபு) மாலை; rosary. "புத்தக மக்க மாலை..... பொருந்து கையாள்" (திருவாலவா. கடவுள்வா. 20).

[அக்கம் + மாலை.]
மாலை பார்க்க; see mālai.

அக்கரகாரம் *akkara-kāram*, பெ. (n.) ஒரு மருத்துவோர்; pellitory root, *Pyrethri radix*.

"அக்கர காரம் அதன்பேர் உரைத்தக்கால உக்கிரகா லத்தோடும் ஓடுங்காண—
முக்கியமாய்க்
கொண்டாற் சவஸூறும் கொம்பணையே
தாக்கரம்
கண்டாற் பயந்தோடுங் காண்"
(பதார்த்த. 1025).

U. *akkarkarhā*.

[ஒருகா. அக்கரம் + காரம்.]

அக்கரகாரம்பற்றிச் சாம்பலிலம்பிள்ளை அகரமுதலி கூறுவது:

அக்கரகாரம் வடஆப்பிரிக்கா தேசத்திலுள்ளையும் ஒருவகைப் பூமரம். அக்கரகார வேர் (ஒரு) மருத்துவோர். இது முக்கியமாய் வடஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலிருந்து பம்பாய் வழியாகக் கொண்டுவரப்படும். எல்லாக் கண்டகளிலும் காணலாம். இது துண்டு துண்டாகவும், மேற்புறம் மங்கல நிறமாகவும், உள்ளே வெண்மையாகவும் இருக்கும். இதை மெல்லுவதனால், வாய்க்கு அழற்சியையும் நாக்கிலும் உதட்டிலும் விநிலிருப்பையும் கொடுக்கும். பல்வலிக்கு மெல்லுவதுண்டு. சுருக்கிட்டுக் (கஷாயமிட்டுக்) குடிக்க ஊதை (வாத) நோய் குணப்படும்.

அக்கரம்¹ *akkaram*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar.

[அக்கு = வெள்ளை. அக்கு → அக்கரம். இஃ, எல் = வெள்ளை, கரம் = நஞ்சு; எலகரம் → அவகரம் → அக்கரம் → அக்கரம் என்றுமாம்.]
மறுவு. அக்கரம்மா

அக்கரம்² *akkaram*, பெ. (n.) மாமரம் (மலை.); mango tree. அக்கரம்³ பார்த்து; see *akkāram*.

[அக்காரம் = சருக்கரை. சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மரக்கனி. அக் கனி சரும் மரம். அக்காரம் = மாமரம் (சு.அ.). அக்காரம் → அக்கரம்.]

சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒருவகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அக்கரம்⁴ *akkaram*, பெ. (n.) ஒருவகை மருத்துவோர் (சு.அ.); pellitory root. அக்கரகாரம் பார்த்து; see *akkara-kāram*.

நெ. அக்கர; க. அக்கல; ம. அக்கரம் கொல்லி.

அக்கரம்⁵ *akkaram*, பெ. (n.) 1. வாய்தோய் வகை; thrush, aphthae parasitic stomatitis.

"அக்கரங்கள் தீர்க்கும்" (பதார்த்த. 325).
2. கழிச்சல் (பேதி) வகை; a form of diarrhoea.
"சொல்லவே யக்கரத்தின் தன்மை 'பாரு'" (மிகுச்சா. பக். 747).

10. அக்கரம்; க. அக்கர; து. அக்கர. அக்கரோ; நெ. அக்கரமு.

அக்கரம்மா *akkarammā*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar, *Calotropis gigantea* (albiflora) (சா.அக.). அக்கரம்¹ பார்த்து; see *akkaram*.

அக்கரம்² *akkaram*, பெ. (n.) அக்கரம், கொம்பன், படுவன் என்னும் மூவகைக் கக்கற் கழிச்சல்களுள் (வாந்தியேதிக்களுள்) ஒன்று. இது கொப்பூழின்கீழ்ச் சார்ந்து, குட்டுக் கழிச்சல் (உஷ்ணபேதி) போலும், செரியா மாந்தம் போலும் வெண்மையாகவும் சோறு சோறாகவும் கழிச்சல் கண்டு, குடவிரைச்சல், குமட்டல், தெஞ்சுக்குத்தல், தாவறட்சி, நாகம், கிடைப்போந்துணை, வியர்வை, வலி, உடல் குளிரல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும்; one of the three kinds of cholera contemplated in the Tamil Medical Science. It is marked by an acute catarrhal inflammation of the mucous membrane of the stomach and the intestines, enteric pain, thirst, perspiration, parched tongue, restlessness, rumbling noise in the stomach, nausea, chest pain, presence of partially digested food in the faeces, cold skin etc. The other two kinds are *komban* and *paḍuvann* (சா.அக.).

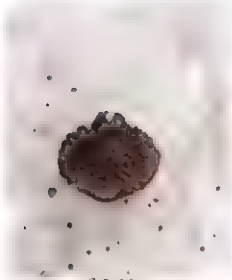
அக்கரவாள் *akkaravāi*, பெ. (n.) அக்கறுவாள் பார்த்து; see *akkaravai*.

அக்கரை *ak-karai*, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் அல்லது கால்வாயின் எதிர்க்கரை யான மறுகரை; the opposite bank of a river or canal. 'இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை' (பழ.). 'அக்கரைப் பாகலுக்கு இக்கரைக் கொழு கொம்பா?' (பழ.). 2. கடலின் அப்பாற்பட்ட மறுகரை; the opposite shore of a sea or ocean. 'அனக்கரைகரை காண்பான்' (சுந்தரத். 10).

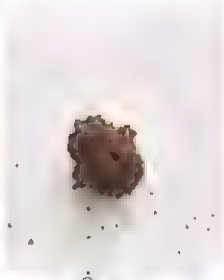
ம. அக்கர; க. அத்தல் கரை, அத்த கரை, அத்தகட கரை; நெ. அல்லவ கர; குட அப்பர கரை; து. ஆபெ கரை; பிரா. ஓ கர்ரக்.

[அ (சேய்மைச் சுட்டு) = அந்த. அ + கரை = அக்கரை.]

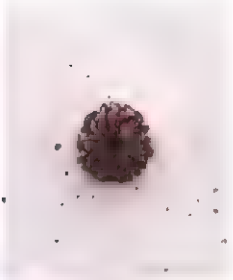
அக்கமணி

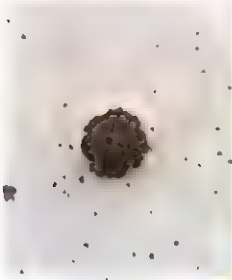
ஆர்முக்கம்

இரமுக்கம்

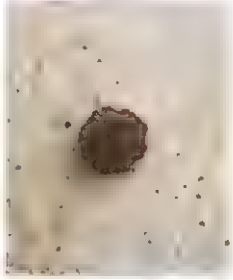
முடிமுக்கம்

நாள்முக்கம்

ஐம்முக்கம்

அறுமுக்கம்

அக்கமாலை

அக்கரைச்சீமை *a-k-karai-c-cimai*, பெ. (n) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாடு; country on the opposite shore.

[அ + கரை + சீமை. Skt. *simā* (எல்லை, நாடு) > த. சீமை.]

அக்கரை நாடு எனறே வழங்கலாம்

அக்கரைப்பச்சை *a-k-karai-p-paccāi*, பெ. (n.) ஆற்றின் ஒரு கரையினின்று பார்க்கும் மாட்டிற்கு அல்லது மாந்தனுக்கு, எதிர்க்கரை பச்சை என்று தோன்றும் பெயர்த்தோற்றம்; illusion that causes a person on one bank believe that the vegetation on the other bank is greener or more fertile. அது உனக்கு அக்கரைப் பச்சையாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[அ + கரை. பக → பச்சை → பச்சை.]

அக்கரைப்படுத்துதல் *a-k-karai-p-paḍuttu*, 2 பி. வி. (v. caus.) ஆளையேனும் சரக்கையேனும் பரிசலில் அல்லது படகிலேற்றி ஆற்றைக் கடப்பித்தல்; to ferry over a river passengers or cargo in boat or coracle.

[அ + கரை + படுத்து. படு (த.வி.) → படுத்து (ச.வி.). 'து' சி.வி. சுறு.]

அக்கரையர் *a-k-kariyar*, பெ. (n.) மேலுலக வாணர் (பரலோகவாசிகள்); heavenly beings, as inhabiting the regions beyond the ocean of worldly life. "அக்கரையராய.....நித்ய ஸதிகளில் ஒருவர் வந்தவதரித்தார்" (உபதேசரத். அவதா. பக். 1).

[அ + கரை + அர் (பலப்பரீறு).]

இவ்வலக வாழ்க்கை ஒருகடல் கடத்தலைப் போன்றிருத்தலால், இதைக் கடந்து விண்ணுலகை யடைந்தவர் அக்கரையர் எனப்பட்டனர்.

அக்கரையான் *a-k-karayān*, பெ. (n.) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாட்டான்; one who lives on the farther shore

[அ + கரை + ஆன் (ஆண்பாலீறு).]

அக்கரைவைப்பகம் *a-k-karai-vaippagam*, பெ. (n) ஒரு வைப்பகத்தின் பெயர் (இக்.வ.); Overseas Bank (Mod.).

[அ + கரை + வைப்பு + அகம். வை → வைப்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. சுறு]

அக்கலாட்டி *akkalaḍḍi*, பெ. (n.) காகக்கட்டி; black catechu, *Catechu nigrum* (சா.அக.)

அக்கவடம் *akka-vaḍam*, பெ. (n.) அக்க மாலை; string of rudrākṣa beads. வடம் பாரக்க; see *vaḍam*.

[அக்கம் + வடம்.]

அக்கவாலதி *akkavaladi*, பெ. (n.) தெருஞ்சில் (சா.அக.); cow's thorn, a small prostrate herb, *Tribulus terrestris*.

[ஒருகா. அக்கம் + வாலதி = வாலதீபால நீண்ட முனைகளையும் அக்கமணி (உருத்திராக்ஷம்) போல உருண்ட வடிவினையுமுடைய மூள்வகை. த. வால் → வாலம் > Skt. *vālaḍi*.]

அக்கமுலை *akkalaḷai*, பெ. (n) அக்கமுறிப் பாரக்க; see *akkalaḷai*.

[அக்கு = எலும்பு. அழம் → அழவை = அழற்சி. 'று' தொ.பெ. சுறு.]

அக்கமுறி *akkalaḷai*, பெ. (n) எலும்புக்கு உண்டாகும் அழற்சி; inflammation of bone, *Osteitis* (சா.அக.)

[அக்கு = எலும்பு. அழம் → அழற்சி (தொ.பெ.). 'சி' தொ.பெ. சுறு.]

அக்கநிவு *akkalivu*, பெ. (n.) எலும்பிற்கு ஏற்படும் அழிவு; death or decay of bone, *Osteolysis* or *Osteonecrosis* (சா.அக.).

[அக்கு + அழிவு. அழி → அழிவு (தொ.பெ.). 'வு' தொ.பெ. சுறு.]

அக்கநாவு *akkalavu*, பெ. (n.) 1. எலும்பின் அளவு; the size of a bone. 2. பூநீர்; a liquid salt said to be obtained from the soil of fuller's earth during the dewy season. (Several versions are told about the method of collecting this. For details see under *pūnir* (சா.அக.).

[அக்கு + அளவு. அள → அளவு (தொ.பெ., பண்.பெ.). 'வு' தொ.பெ. அவ்வதுபண்.பெ.சுறு.]

அக்களிப்பு *akkalippu*, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி, exultation. "சீக்கனதுகள் அக்களிப்பொடு கெக்கலிப்பட" (ச. ச. ச. கீர்த். 186). அக்களிப்பு பாரக்க; see *aga-k-kalippu*.

[அகம் = மனம். களிப்பு = மகிழ்ச்சி. அகம் + களிப்பு → அக்களிப்பு → அக்களிப்பு (மருஉ).]

அக்கறக்கி *akkarakki*, பெ. (n.) செந்தினை; red millet, *Setaria italica* (சா.அக.).

அக்கறந்தான் *akkaraṇṇam*, பெ. (n.) கருக்காய்; chebulic myrobalan (T.C.M. ii, 2, 429). ஓநோ: அக்கரந்தான்.

அக்கறுவான் *akkavuvai*, பெ. (n.) சப்பாத்துக் கள்ளியையும் முட்செடிகளையும் வெட்ட உதவும் அறுவாள் வகை; bill-hook for lopping thorns and prickly pear.

[அக்கு = முள். முட்செடி. அறுவாள் (வினைத் தொகை) = வெட்டுக்கத்தி. ஒ.நோ: அக்கக்காய் = துண்டதுண்டாக. அககதல = குடிதல். அககத்தல் = குறித்தல், அறுத்தல்.]

அரிதல = சிறு சுத்தியால அல்லது அரிவாள் மணை யலகால், காய்கறி முதலிய மெல்லிய வற்றைச் சிறுசிறு துண்டுகளாக மென்மையாய் நறுக்குதல். அறுத்தல் = பெரியவற்றையுள் வன்மையான வற்றையும், இரண்டாகவோ பல பெருந்துண்டுகளாகவோ, சிறு சுத்தியாலும் பெருவாளாலும் முன்னும் பின்னும் வன்மையாய் இழுத்தராவியும் சுத்தரித்தும் வெட்டியும் துணித்தல். ஆதலால், அரிவாள் வேறு; அறுவாள் வேறு. ஆகவே, அக்கறுவானை அக்கரிவாள் என்பது தவறாம்.

அக்கறை *akkarai*, பெ. (n.) 1. பற்று, ஊக்கம், கவனம், கருத்து, கவலை; interest, concern, care. அவனுக்குப் படிப்பில் அக்கறையில்லை (உ.வ.). 2. தேவை; need, necessity. தேர்வில் தேறித் தகுதிதான் பெற்று வேலைதேடுவது யாருக்கு அக்கறை? உணக்கா எணக்கா? (உ.வ.) 'அவரவர் அக்கறைக்கு அவரவர் பாடுபடுவார்' (பழ.).

நெ. அக்கற; க. அக்கறெ; நு. அக்கறெ; U. akhass.

[குருகர. அக்கறை என்பது அக்கறை என்று திரிந்திருக்கலாம். குறை = தேவை அவலது இன்னமயுணர்ச்சி. அக்கறை = ஒன்றின்மையால் அதைப் பெறுதற்கேற்ற முயற்சியை அல்லது விருப்பத்தை யுண்டெண்ணும் மனக்குறை.]

அக்கறை செய்கின்ற சொல்லில் உள்ளது வல்லின நகரம். "உம்ப ரக்கறையா யனுப்ப" என்னும் பாடலில் (தனிப்பர். தி. 1. பக். 374) இடையின ரகரம் வந்திருப்பது, ஏட்டுப் பிழையாயிருந்தல் வேண்டும்.

அக்கறைப்படு-தல் *akkarai-p-pudu*, 20 செ. கு.வி. (v.i.) பற்றுவைத்தல், ஊக்கம் கொள்ளுதல்; to become interested. நீ அக்கறைப்பட்டால் அஃது உனக்குக் கிடைக்கும்.

[அக்கறை + படு. படுதல் = கொள்ளுதல்.]

அக்கை *akkai*, பெ. (n.) அக்கை; elder sister, 'நாம் கொடுத்தனவும் அக்கை கொடுத்

தனவும்' (S.I.I. ii, 2). அக்கை பார்க்க; see *akkai*

ம. அக்கன்; க. அக்கன், அக்கனு; தெ. அக்க; கோந. அகன்; துட. ஒகன்.

[அக்கை → அக்கன். இது அம்மை → அம்மன் என்றுத் திரிபை ஒத்தமைந்தது.]

இங்ஙனம் அன்வீறு பெற்ற பெண்பாற் பெயர்கள் ஆணமறத்தன்மையை உணர்த்தும். எ-டு: மாரியம்மை → மாரியம்மன்.

அக்கை *akkai*, பெ. (n.) அக்குமணியை அல்லது மரணவைய அணிந்தவன்; wearer of rudrakā beads.

[அக்கு = சிவமணி. அக்கு → அக்கன். 'அன்' ஆண்பாலீறு.]

அக்கன் *akkann*, பெ. (n.) நாய் (குடா); dog

[அக்கு = ஏலும்பு. அக்கு → அக்கன் = ஏலும்பை விடுப்பதாய்க் கடிக்கும் நாய்]

இதுபற்றிய பழமொழிகள் வருமாறு

'ஏலும்பு கடிக்கிற நாய்க்குப் பகுப்புக்கு சோறும் ஏன்?', 'ஏலும்பு கடிக்கிற நாய் இரும்பைக் கடிக்குமா?', 'கடிக்க வந்த நாய்க்கு ஏலும்பைப் போட்டாற்போல்'; 'If you beat a dog with a bone it won't howl'.

வெறிநாயையும், எண்காற் காட்டுப்பன்றியையும், ஒருவகைச் செடியையும், ஓர் அரசனையும் குறிக்கும் 'அலர்க்க' (*alarka*) என்னும் வடசொலவிற்கு 'அக்கன்' எனனும் தென்சொலவோடு தொடர்பில்லை.

அக்கனக்காய் *akkanna-k-kay*, பெ. (n.) பூவந்திக் கொட்டை; soapnut, *Sapindus emarginatus* (சா.அக.).

[அக்கணம் + காய்.]

அக்கா *akkā*, பெ. (n.) 1. தாய்; mother.

2. மூத்த உடன்பிறந்தாள்; elder sister.

3. அரத்தக் கல்யாள் உறவினர்க்குள் அக்கைமுறைப்பட்டவள்; elder cousin-sister.

4. மணவுறவால் அக்கைமுறைப்பட்டவள்; an older woman who has acquired the relationship of a cousin through marriage.

5. மதிப்புறவால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லா மூத்த பெண்; any unrelated elderly woman addressed or spoken of as *akkā* out of courtesy.

6. திருமகளுக்கு அக்கையாகச் சொல்லப்படும் மூதேவி; Goddess of misfortune said to be the elder sister of

Tirumagai (Lakṣmi), the Goddess of wealth.
7. அக்கை என்பதன் விளிவழவம்; vocative of akka

ம., தெ., க. அக்க; தி. அக்க, அக்கெ, குட. அக்கெ; கோந. அக்கன்; துட. ஓக்கன், ஓக்கொக்; கோண. அக்கா, தக்கா; கொலா. அக்காபாபீ.

[அமம்→அவ்வ→அக்க→அக்கா (விளி). அம்மை→அவ்வை→அக்கை→அக்கா (விளி). ஓ.நேர: செம்→செம்மை→செம்மை, செம்→செவ்→செவ்→செவப்பு→செகப்பு. செவ→செவ→சீவப்பு→சீகப்பு, செவ்→செவ்வல்→செகவல் (செந்தீறம்)→செக்கர்=சீவப்பு. ம→வ→க., போலித்தீர்பு அவ்வது ஒலித்தீர்பு.]

அக்கா என்னுஞ் சொல்லின் திரிந்த வடிவங்கள், வடநிலவட மொழிகளின் பாட்டளையும் குறிக்கும்.

எ-டு:

மொழி	சொல்	குறிக்கும்
	வடிவம்	இனமுறை
கோண்டி	அக்கோ	தாய்ப்பாட்டன்
சூயி	அக்கெ	பாட்டன்,
		முன்னோன்
குவி	அக்கு	பாட்டன்
பச்சி(பர்ஜி)	அக்க	தாய்ப்பாட்டன்

பெற்றோர் (இருமுதுகுரலர்) என்னும் முறையில் தாயுந் தந்தையும் சமமானவராதலால், தாய்ப்பெயர் முதலில் தந்தையைக் குறித்து, பின்னர்த் தாய்க்குத் தாயாகிய பாட்டியைப் போன்றே தந்தைக்குத் தந்தையாகிய பாட்டளையும் குறித்ததென்க.

சிந்திய (Scythian) இனச்சொற்கள்

1. அக்கையைக் குறிப்பவை:

தாங். ஓக்கி, அக்கின்; மங். அச்சர்; திபெ. அச்சே; துரு. எகெ; மார். அக்கை; உகி இக்கென்.

2. அண்ணனைக் குறிப்பவை:

மங். அக்க; ராங். அக்கி; உய். அச்ச.

3. பாட்டியைக் குறிப்பது:

இலாப். அக்கெ.

4. தங்கையைக் குறிப்பது:

ஆக. துரு. அக்க

5. கிறுவனைக் குறிப்பவை:

ஆசீத். இக்கி; பின். உக்கொ; அங். அக்.

அக்கா (அக்க) என்னுஞ் சொல் முதன் முதல் தாயையே குறித்து, பின்பு தாய்

போன்ற மூத்த உடன்பிறந்தாளுக்கு வழங்கி வருகின்றது. இன்றும் தமிழகம் ஒரு சிலர்தம் தாயை அக்கா என்றே விளிப்பதுங் குறிப்பதும் வழக்கம். தாயைக் குறிக்கும் அச்சி என்னும் சொல்லும், இன்று சில வகுப்பாளிடம், சிறப்பாகத் தாழ்த்தப் பட்டோரிடம், அக்கைக்கு வழங்கி வருகின்றது. பெற்றோர்க்குப் பின் மூத்த மகனும் மூத்த மகனுமே குடும்பப் பொறுப்பாளிகளும் நடந்தாளிகளுமாதலால், 'தந்தைக்குப் பின் தமையன், தாய்க்குப் பின் தமக்கை' என்னும் மரபுச் சொல்வகையும உள்ளது. ஐயன் என்னுஞ் சொல் தனித்த நிலையில் தந்தையைக் குறிப்பது போன்றே, அக்கை மென்றுஞ் சொல்லும் தனித்த நிலையில் முதறகாலத்தில் தாயைக் குறித்திருத்தல்வேண்டும்.

ஆண்பாலில் அக்கைக்குச் சமமானவன் அண்ணன்.

சிறுமியை, சிறப்பாகத் தங்கையை, ஆர்வம் பற்றித் தாய் என விளிப்பதும் குறிப்பதும் இன்றும் வழக்கம்.

இளைபவரைத் தம்பி தங்கையென்றும், மூத்தவரை அண்ணன் அக்கையென்றும், முதியவரைப் பாட்டன் பாட்டியென்றும் விளிப்பதும் குறிப்பதும் திருத்திய மக்கட்பண்பாதலால், பாட்டன் முறைப்பெயர் கிழவனைக் குறிப்பதும் இயற்கையின்பாற்பட்டதே. மொழி வேற்றுமையால் முறைபெயர்களின் பால் வேறுபடுவதும் உலகப் பொதுவியலே.

ஆரிய இனச்சொற்கள்

இலத். அக்கா (தாய்); Acca Lorenia, 'mother of the lares. ஊ. அக்கா (தாய்); பிராகி. 'அக்கா; மரா. அக்கா.

அக்கா என்று பொதுப்பட வருமிடமெல்லாம், மூத்த உடன்பிறந்தானையே குறிக்கும்.

பிராகிருதமும் மராத்தியும் உண்மையில் ஆரிய மலலவேளும், ஆரியத்தன்மை சுடைந்துள்ளமையால் ஆரியமெனப்பட்டன

'akka. f. (voc. akka, Pan.) a mother (used contemptuously); N. of a woman; (supposed to be a term of foreign origin; cf. L. Acca) என்று, மானியர் விவியம்ச டயர்நிக்குத-ஆய்வில் அகரமுதலி (பக். 2) குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தாயைக் குறிக்கும் அவலை என்னும் சொல் மூத்த உடன்பிறந்தாளையும் பாட்டியையும் குறிப்பது போன்றே, அக்கை என்னும் சொல்லும் அவ்விரு முறையையும் குறிக்கின்ற தென்க. எ-டு: தவ்வை (தம் + அவ்வை) = தமக்கை. அவ்வை = பாட்டி.

இக்கி, உக்கொ, அக் என்னும் சித்தியச் சொற்கள் முதியோனைக் குறித்தலால், முதுமையுணர்ந்தும் 'அக்' என்னும் மூலத்தினின்று அக்கா என்னுஞ் சொல் தோன்றியிருக்கலாமென்று கால்முலவாரர் கருதினார். ஆயின், அக்கா என்னும் சொல்லுணர்ந்தும் பொருள்கட் செல்லவாய் அடிப்படையானது அம்மை யெனலும் தாய்முறைப் பொருளே யென்பதும், மகர வொலியே வகரவொலி வாயிலாகக் ககர வொலியாக மாறியிருத்தல் கூடுமென்பதும், மேற்காட்டிய சொற்களாலும் ஏதுக்களாலும் விளக்கமாதல் காண்க.

முதற்காலத்தில், அக்க என்னும் அகரவீற்று வடிவே இயல்பான வடிவா யிருந்திருத்தல் வேண்டும். செந்தமிழ் என்னும் பண்பட்ட நிலையில் அகரவீறு ஐகர வீறாக்கப்பட்டு அக்கை என்றானதாகத் தெரிகின்றது. அதன்பின், அக்கை என்பதே எழுவாயும், அக்க, அக்கா எனலும் இரண்டும் விளிவேற்றுமையும் ஆயின.

எ-டு: அக்கை வந்தான்; அக்க! வா; அக்கா! போ.

பிற்காலத்தில், கொச்சை வழக்கில், நெடிவீற்று விளிவடிவே எழுவாயுமாபிற்று.

எ-டு: அக்கா வந்தான்.

குறைய:

எழுவாய் (செந்திலை)	விளி	எழுவாய் (கொச்சை)
அம்மை	அம்ம, அம்மா	அம்மா
அப்பன்	அப்ப, அப்பா	அப்பா
ஐயன்	ஐய, ஐயா	ஐயா

இங்ஙனம் விளிவடிவே எழுவாயுமானதால், அக்கை தங்கச்சிமார் (தங்கைமார்) என்னும் மரபிணைச்சொல் 'அக்கா தங்கச்சிமார்' என்றே கொடுத்தமிழ் என்னும் கொச்சையுலகவழக்கில் வழங்கிவருகின்றது. இது செந்தமிழ் என்னும் உயர்ந்தோர் உலக வழக்கினின்று வேறுபட்ட தென்பதை அறிதல் வேண்டும்.

அக்காக்காய் a-k-kakkay, பெ. (n.) பெண்பார் சிறுபிள்ளைகட்குத் தலைவாரிச் சடைபின்னும்

போது, அப் பிள்ளைகள் தியிறாது அமைதியாயிருத்தற்பொருட்டு, அவர்களின் கவனத்தை யீர்க்க, அருகிலுள்ள காக்கையை வந்து பின்னச் சொல்லவதுபோல் தடிக்கும் தடிப்பில் அதை விளக்கும் விளிப்பு; a playful invitation by a child's mother or nurse addressed to an imaginary or real crow to come and braid the child's hair along with her, the purpose being to divert the attention of the child and make it stay quiet without moving its head

"பின்னை மணாளனைப் பேரில் கிடந்தானை முன்னை யமரர் முதல்தனி வித்தினை என்னையும் எங்கள் குடிமுழு தாட்டுகொண்ட மன்னனை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்! மாதவன் தன் குழல் வாராய் யக்காக்காய்!" (திவ். பெரியாழ். 2.5:1).

"பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும் உண்டற்கு வேண்டி நீ ஓடித் திரியாதே அண்டத் தமரர் பெருமான் அழகமர் வண்டொத் திருண்ட குழல்வாராய் அக்காக்காய்! மாயவன் தன் குழல் வாராய் யக்காக்காய்!" (திவ். பெரியாழ். 2.5:7).

[அ + காக்காய். காக்கை(எழு.) → காக்காய் (விளி). ஐ → ஆய், விளித்தீர்பு. அகர முன் ணொட்டுப் பஃய்க்கெளியையும் ஒலிப்பினையும் பற்றியது. பஃய்க்கு (தென்சொல்) = உச்சரிப்பு (வடசொல்).]

பெரியாழ்வார் திருமொழி 3ஆம் பத்து 5ஆம் திருமொழிப்பொருள் தலைப்பு, "கண்ணை குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்" என்ப ரிருத்தலையும், அக் திருமொழியின் முதல் 3 பாவிசையும்கு "குழல்வாராய் அக்காக்காய்" என்று முடிதலையும், இறுதிப் பாவிசையில "குழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சி சொல்" என்று குறித்திருத்தலையும், அடுத்த திருமொழிப்பொருள் தலைப்பு, "காக்கையைக் கண்ணனுக்குக் கோல் கொணடுவர விளம் புதல்" என்றிருத்தலையும் நோக்குக.

காகங்கள், ஏதேனும் இரை கிடைக்குமென்று, அடிக்கடி வீட்டுக் கூரைகளில் வந்தமர்ந்து, "கா கா" எனக் கரையும். சிறு பிள்ளைகட்குப் பறவைகள்மீது விடுப்ப முண்டாதலால், அவர்கட்குத் தலைவாரும் போது அவர் அசையாது அமைதியாயிருத்தற்பொருட்டு, தாய்மார் அவ்லது செவிலியர்

காக்கையைத் தம் பிள்ளைகட்குத் தலைவார அழைப்பதுபோல் விளித்து, அப் பிள்ளைகளின் மனநிலைக் கேற்றவாறு சில செய்திகளைச் சொல்வது வழக்கம்.

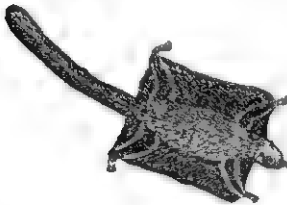
பெரியாமூலார் திருமொழி கண்ணன் புகழ்ப்பாடலால்தலால், பெரும்பாலும் கண்ணன் செயல்களும் திருவிளையாடல்களும் தெய்வத்தன்மையுமே திருமொழிச் செய்திகளாயமலந்தன.

அக்காக்குருவி *akkā-k-kuruvi*, பெ. (n.) அக்கா என்றும் ஓலி தோன்றக் கத்தித் திரியும் குருவி வகை; koel, a bird that keeps crying *akkā, Eudynamis honorata*.

[அக்கா + குருவி. 'அக்கா' ஓலிக்கூறிப்பு.]

அக்காகலம் *akkakalam*, பெ. (n.) அகிலம் (பரி.அக.), அகிலமரம்; eaglewood (சா.அக.).

அக்காடச்செவ்வகண்டன் *akkāḍa-c-celik-kapḍam*, பெ. (n.) 1. தாவிச் செல்லும் அணிற் பிள்ளை; a species of rodents with long bushy tails living in trees and distinguished by their capacity to leap long distances. 2. பறக்கும் அணில்; flying squirrel, *Petaurista philippensis*. அக்காடச்செவ்வகண்டன் மர அணிலை ஒரு வகை போலும் (சா.அக.).

பறக்கும் அணில்

அக்காடி *akkāḍi*, பெ. (n.) அக்கையென்றும் குறைப்பெயரின் விளிவுடலம்; voc. of *akkāi*.

[அக்கை → அக்கா (விளி) + அடி (விளியகை).]

அக்காடி, (அணமை விளி), அக்காடி (சேய்மை விளி). இது அருமைபற்றியதாகக் கருதப்படினும், தாழ்ந்தோர் வழக்காம்.

அக்காடிதம் *akkāḍitam*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் செய்ந்தஞ்சு (கொளரி பாடாணம்); a kind of arsenic preparation (?). 2. ஒரு வகைப் பறக்கி வைப்புத்தஞ்சு (பாடாணம்);

a kind of arsenic processed by the Chinese (?) (சா.அக.).

இருபொருளும் விணைக் குறியிடப்பட்டிருப்பதால் ஐயுறவுப் பொருள் என்பது அறியப்படும்.

அக்காடிப்பயறு *akkāḍi-p-payaru*, பெ. (n.) **மொச்சைக்காய்**; black-seeded dolichos, *Lablab vulgaris* (சா.அக.)

அக்காடி *akkāḍi*, இடை. (int.) **இரங்கல், அச்சம், தோஷ முதலியவற்றை யுணர்ந்தும் குறிப்புச் சொல்**; an exclamation of grief, pain, fear etc

[அக்கை → அக்கா (விளி) + அடி (விளியகை). அடா (ஆ.பா.) - அடி → அடி (பெ.பா.)]

அக்கா என்பது விளிப்பெயராயினும், உணர்ச்சிக் குறிப்பானமையின் இடைச் சொல்லாவிற்று. அக்காடி ஆத்தாடி என்பது மரபிணைக் கூட்டுச்சொல். இது இலக்கியத்திற்கும் உயர்ந்தோர்க்கும் ஏவாத ஒருவகை இழிவழக்காம்.

அக்காடி ஆத்தாடி என்று அவறிக்கொண்டு ஓடிவந்தான் (உ.வ.).

அக்காடி என்னும் சொல் குறிப்புச்சொல்லான வகையை அக்கூட் என்று ஒரு சொல்லின சிழ்க் காண்க.

ஆழ்ந்த உணர்ச்சி நேரங்களில், பிள்ளைப் பருவக் கடந்த ஆணைக்கள் தந்தையையும் பெணைக்கள் தாயையும் விளிப்பதே இயல்பாதலால், ஆத்தாடி என்பது பெண்பாற் கூற்றாம். சிற்றிளம்பருவதில் இருபாற் பிள்ளைகளும் தாயொடும் தமக்கையொடும் நெருங்கிப் பழகுவதால், அக்காடி என்பது இருபாற் பொதுவானது, மேற்கூறிய நெறிமுறைக்கு விவக்கென்க.

அக்காடி என்பது, அக்காடி என்பதன் நீட்டமான சேவமை விளி.

அக்காடுதி *akkāḍuṭi*, பெ. (n.) **தாண்டி** (மலை); belleric myrobalan (சா.அக.).

அக்காணி *akkāṇi*, பெ. (n.) **பூதவுடம்பு**; gross mortal body. "கயிற்றும் அக்காணி கழித்து" (இவ். பெரியாழ். 5.2:3).

[ஒருகா. அச்சாணி → அக்காணி. அச்சு = உடம்பு. ஆணி = அடிமூலம். அக்காணி = பிறவிக் அடிக்களையாயிருப்பது.]

அக்காத்தான் *akkāṭṭāṇ*, பெ. (n.) **தாண்டி** (மலை); belleric myrobalan.

அக்காரத்தை akkarai, பெ. (n.) அக்கை, மூத்த உடன்பிறந்தாள் (இ.வ.); elder sister (Loc.).

[அக்கா + ஆத்தை - அக்காத்தை.]

அக்கா என்னும் தனிச்சொவலே மூத்த உடன்பிறந்தாளைக் குறிக்கப் போதியதாம். அக்கையின் தாய்தந்தன்மையை உணர்த்தற்கு ஆத்தை என்னும் தாயப்பெயர் சேர்ந்து அக்காத்தை என்னும் கூட்டுச்சொல் தோன்றிற்று. இது அண்ணாளை அண்ணாச்சி யென்பது போன்றது.

தாய்க்குப்பின் தமக்கை என்னும் கருத்துப் பற்றி, ஆத்தை என்னும் சொல் கண்ணியம் அல்லது அருமை குறித்த பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அக்காதேவி akkadevi, பெ. (n.) வறுமைத் தெய்வமும் திருமகளின் அக்கையாகச் சொல்லப்படுபவளுமான மூதேவி (சம்.அ.); Goddess of poverty, represented as the elder sister of Tirumagal (Lakṣmi), in mythology.

ம. அக்காள்

[அக்கா = திருமகளின் அக்கை. தேவன (ஆ.பா.) - தேவி (பெ.பா.).]

முதேவி திருப்பாற்கடலில் திருமகளுக்கு முந்தித் தோன்றினாள் என்பது ஆரியத் தொன்மம் (புராணம்).

அக்காந்தி akkandi, பெ. (n) நான்தி (பரி.அ.); bellere myrobalan

அக்கந்தம், அக்காந்தி, அக்காத்தான், அங்காத்தான் என்பன, ஒரே பெயரின் பல்வேறு வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

அக்காரக்காரம் akkara-k-karam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சர்க்கு; a drug

அக்காரடலை akkaradalai, பெ. (n.) சருக்கரை சேகித்துச் சமைத்த சோறு; rice boiled with sugar. "ஆம்பா வக்கா ரடலை யண்பனீரு நமிர் தம்" (வேக. 928).

ம. அக்காரடலை

[சருக்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம் = சருக்கரை. அடுல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலை = சோறு. அக்காரம் + அடலை = அக்காரடலை.]

அக்காரடியம் akkaradiyal, பெ. (n.) சருக்கரைப் பானகம் (M.E.R. 582 of 1920); rice boiled in milk with ghee and sugar.

[அக்காரம் = சருக்கரை. அடுல் → அடுசல் → அடிசல் → அடியல் (தொ. ஆகு).]

அக்காரம் + அடியல் = அக்காரவடியல் → அக்காரடியல். அகரம் கிடைப்பில் தொக்கது.]

அக்காரநீர் akkara-nir, பெ. (n.) பதநீர் (நாஞ்.); sweet toddy.

ம. அக்காணி

[அக்காரம் = சருக்கரை. அக்காரநீர் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் அல்லது சருக்கரை போன்ற கருப்புக்கட்டி காய்ச்சப்படுங் பதநீர்.]

அக்காரநீர் என்பது, இன்று கொச்சை வழக்கில் அக்காணி என்று வழங்குகின்றது.

பதநீர் என்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு; தெளிவு என்பது சோழநாட்டு வழக்கு; பண்டராறு என்பது சென்னை வழக்கு

அக்காரம்¹ akkaram, பெ. (n.) 1. சருக்கரை; sugar. "அக்கார மண்ணா ரவர்க்கு" (நாலடி. 37க). "ஆடையுஞ் சருக்கரையும் அக்கார மாமும்" (பிழ். 10 : 8). 2. கரும்பு (மு.அ.); sugar-cane.

முந்தும். சருக்காரம்

[சருக்காரம் = வட்டம். சருக்காரம் → சருக்கரை = மூத்தகணை வட்ட வடிவாக அல்லது உருண்டை வடிவாகக் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லக்கட்டி. சருக்காரம் → சருக்காரம் → சர்க்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம்]

சருக்கரை பிற்காலத்திற் பல்வேறு வடிவில் வளர்க்கப்பட்டது; பல்வேறு வகையிற் சீர்திருத்தப்பட்டது. அயிர், கண்டு, சுற்கண்டு முதலியன திருத்திய வகைகளாம்.

பதநீர் அக்காரநீர் எனப்படுவதாலும், பணைமரம், முழுசிப்போன பழம் பாண்டிநாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தும் முல்லை நிலத்தும் இயற்கைக் கருப்பொருளாய் திருத்தனாலும், கரும்பு, நாகநாடெனப்படுங் கிழைக்கரைத் தீவுகளினின்று சேரவேந்த னொருவனார்த் கொணர்வுறப்பட்டமையாலும், இன்று ம்பண்டகருப்புக்கட்டி வட்டவடிவமாக அல்லது அரையுருண்டை வடிவமாக வளர்க்கப்பட்டு வட்டெனப்படுவதாலும், சருக்கரையென்னும் பெயர் முதற்காலத்திற் கருப்புக்கட்டியையே குறித்திருக்கலாம்

அக்காரம்² akkaram, பெ. (n.) மராமரம் (மு.அ.) mango tree.

[அக்காரம் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மாங்கனி அல்லது மாங்கனி வகைகளுள் ஒன்று. அக்காரம். கனிமயக் குறிப்பின் பண்பாகுபெயரும், மரத்தைக் குறிப்பின் சினையாகுபெயரும் கிருமடியாகுபெயரும் ஆகும்.]

இனறும், சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒரு வகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மாலை ஒன்றாகக் கொண்ட முக்கனி யென்னும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு, வரலாற்றிற்கு செட்டாத்தொன்றுதொட்டது.

அக்காரம்² *akkāram*, பெ. (n.) ஆடை; cloth, clothes. "ஆடையுஞ் சருக்கரையும் அக்காரமாகும்" (பிங், 10 : 5).

நெ. அங்கி; க. அங்கரேக்கு.

[சருக்காரம் = வட்டம். சருக்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம் = வட்டம், சுற்று, உடம்பைச் சுற்றியுடக்கப்படும் ஆடை. சுற்றுதல் = உடுத்தல். "சுற்றையரைச்சுற்றி வாயுழி" (நாவுடி. 281). "சுற்றலுடுத்தல்" (சிங். 6 : 184). கு.நேசர் வட்டம் = ஆடை, "வாரிவைவட்டமும்" (பெருங். உஞ்சை. 52 : 208). பரிவட்டம் = ஆடை. "கறிய் வித்துப் பரிவட்ட மூழி னீரைத்தே" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 36). வட்டத் தலைப்பாகை, வட்டத்தாறு முதலிய வழக்குகளையும் நோக்குக.]

அக்காரவடிவில் *akkāra-v-aḍiḷi*, பெ. (n.) சருக்கரைப் பெசாங்கல் வகை; rice boiled in milk and ghee with sugar. "அக்கார வடிவில சொன்னேன்" (இவ. நாய்க். 9 : 6).

[அக்காரம் = சருக்கரை. அதேய் → அடுசல் → அடிசல் (தொ.ஆகு.) = அடப்பட்ட சோறு. அதேய் = சமைத்தல்.]

அக்காரை *akkārai*, பெ. (n.) இனிப்புச் சிற்றுண்டி வகை; a kind of sweet cake. 'அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்' (சீவக. 928, நச். உரை).

[அக்காரம் = சருக்கரை, இனிப்பு. அக்காரம் → அக்காரை = இனிப்புச் சிற்றுண்டி.]

அக்காள் *akkāḷ*, பெ. (n.) 1. மூத்த உடன்பிறந்தாள் (உ.வ.); elder sister. 2. அசந்த வறவுள்ள அக்கை முறையினள்; elder cousin-sister. 3. ஊக்கல்பபால் ஏற்பட்ட அக்கை முறையினள்; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance. 'அக்காளைப் பழித்துத்' தங்கை அவலை (அபசாரி) ஆளாள்' (பழ.). அக்காபார்க்க; see *akkā*.

சில முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள, கொச்சை வழக்கில எழுவாயாக வழங்கி வருகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலான

பாலீறும் பெற்றுள்ளன. இது இருமடி வழுவாம்.

எ-டு :

எழுவாய்	விளி	பாலீறு பெற்று
அம்மை	அம்மா	அம்மாள்
அக்கை	அக்கா	அக்காள்
ஆத்தை	ஆத்தா	ஆத்தாள்
ஆய்	ஆயா	ஆயாள்
தங்கை	தங்கா(ய்)	தங்காள்
அப்பன்	அப்பா	அப்பார்
ஐயன்	ஐயா	ஐயார்
அண்ணன்	அண்ணா	அண்ணார்

பாலீறு பெற்றுப் பெறாதும் வரும் விளியெழுவாய்ப் பெயர்கள் பழமொழிகளிலும் தனிப்படடங்களிலும் இடம்பெற்றிருப்பினும், வழுவளம்பி பெறா வழுவேயாம்.

அக்காளன் *akkāḷan*, பெ. (n) ஒருவகைக் காட்டுப்புல் (மலை.); species of wild grass.

அக்காளி *akkāḷi*, பெ. (n.) அக்காளிப்பிரசாதம் பார்க்க; see *akkāḷi-p-prasādam*.

அக்காளிப்பிரசாதம் *akkāḷi-p-prasādam*, பெ. (n.) கோயிலில் தெய்வத்திற்குப் படைக்கப்படும் திருச்சோற்று வகை (S.I.I. iv, 83); a kind of food offering in temples

[ஒருகா. அக்காளி → அக்காளி. Skt. prasāda > ந. பிரசாதம்.]

ஸாத என்பது மேலை யாரியமொழி யொன்றிலு மிலலாத வடநாட்டுச் சொல். சோறு என்னும் சொல்வே சோறு → சோது → சாது → ஸாத என்று திரிந்திருக்கலாம். ஏனெனின, ப்ரஸாத எனலும் முன்னொட்டுப் பெற்ற சொல்லன்றி, ஸாத என்னும் தனிச் சொல் வடமொழி வழங்கவில்லை. தமிழில மட்டும் 'சாதம்' என்று சோறுகுறித்து வழங்கிவருகின்றது.

மாணிக்கவாசகர், சோறு என்னுஞ் சொல்லைப் "பாதகமே சோறு பற்றினவாதோனோக்கம்" என்னும் திருவாசக அடியில் (15 : 7) பேரின்பப் பேறு அல்லது அறப்பயன மிக்க திருவினை என்னும் பொருளில் ஆன் டிருப்பதேயால், 'சாதம்' என்னும் சொல்லும் திருக்கோயில் அல்லது மத்ததொடர்பாகச் சிறப்புப் பொருளில் ஆளப்பட்டு ஊத்திருக்கின்றது. அக்காளியன்டை பார்க்க; see *akkāḷi-maḍai*.

அக்காளிமண்டை *akkāḷi-maṇḍai*, பெ. (n.) மொத்தையாகப் படைக்கப்படும் திருக்கோயில் திருச்சோறு (S.I.I. iv, 77); big balls of food offered to idols in temples.

[ஒருகா. அக்காளி → அக்காளி. மொத்தை → மொத்தை → மண்டை. இனி, மொண்டை (மொந்தை) → மண்டை, மண்டையளவான சோறு என்றுமாம்.]

முதற்காவத்தில் அக்காளிமண்டையென்று வழங்கிய முழுத் தூய தமிழ் வழக்கே, ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வந்தபின் அக்காளிப் பிரசாதம் என இருப்பிற்றப்பியாக (hybrid) மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

அக்காளி *akKāḷi*, பெ. (n.) அக்காநீர் பார்க்க; see *akkāra-nir*.

அக்கி¹ *akki*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூச்சி (வீன்.); an insect.

அக்கி² *akki*, பெ. (n.) கற்றாழை (சித்.அக.); aloe

[ஒருகா. அவகனி (கற்றாழை) → அங்கி → அக்கி.]

அக்கி³ *akki*, பெ. (n.) துட்டணகல் (உடலின் யிடு வெப்பத்தால்) சிறுசிறு கொப்புளப் படலமாகத் தோன்றும் தோல்தோய்; herpes.

ம. அக்கி, அக்கிகாரப்பன்; தெ. அக்கி, பிராதி. அக்கி.

[உல் → உல → உலர், உலை. உல் → உள் → ஓள் → ஒளி → ஒளிர் → ஒளி. உள் → அள் → (அழு) → அழல். அழு → அகு → அகை. அகை தல் = எரிதல். "அகையெரி யாணாது" (கவித். 139 : 26). அகு → அக்கு → அக்கி = தீ, தடு, தட்டுக்காரப்பன்.]

அக்கி என்னும் வடசொல்லை மூலமாகக் கொள்வார் ஒரு சாரார். அதுவுத் தென் சொற் றிரிபே யென்பதை அவர் அறியார்.

உள் → உண → உண. உணத்தல் = காய தல். உண → உணங்கு. உணங்குதல் = காய தல். உண → உணமை > Skt. uṣṇa. உள் → அள் → (அழு) → அழல் → அழன → அழமை = தீ (யிங்.), வெம்மை (யிங்.). அழன் → அழனி → (அகனி) > Skt. agni; L. ignis.

ம → க, போலித்திரிபு. ஒ.தீநா: மழ(வு) → மக(வு), தொழு(தி) → தொரு(தி), முழை → முகை, குழை → குகை.

நளநள → நழநழ → தகதக. தகதகவெ னை = மின்னுதல், ஒளிர் தல். தக → தகம் = எரிவு, குடு. தகம் → தங்கம் = ஒளிரும் மாழை. தக → திக → திகழ → திங்கர். தக → தகை = வெப்பம், நீர்வேட்டை தகம் → தாகம் = நீர் வேட்டை. தக > Skt. dah.

அக்கிக்காய்ச்சல் *akki-k-kāyccal*, பெ. (n.) 1. உடம்பில் அக்கியை எழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever accompanied by herpes, herpetic fever. 2. உடம்பிற் சிறு குருக்களை யெழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; an eruptive fever, the eruption which characterises such fever, *Exanthema*. 3. குழந்தைகளுக்கு அக் கியை யெழுப்பும் தணிமுறைக் காய்ச்சல்; remittent fever in children followed by a rash, *Exanthema subitum* (சா.அக.).

[அக்கி + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல் (தொ.ஆகு). 'சல்' தொ பெ. ஈறு.]

அக்கிக்கொடி *akki-k-kodi*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; a creeper, twin-leaved mountain ebony (சா.அக.).

அக்கிடம் *akkidam*, பெ. (n) 1. வசம்பு; sweet flag, *Acorus calamus*. 2. கற்றாழை; Indian aloe, *Aloe vera* (officinalis) (சா.அக.).

அக்கிப்படுவாள் *akki-p-puṅṅaṅ*, பெ. (n) குளிர் காய்ச்சல் கண்டு உடம்பிற் சில பாகங்களிற் சதை வீங்கிச் சிவந்து வலியுண்டாகி, தினவும் எரிச்சலும் கூடிய குருக்களை யெழுப்பி, சில தாளுக்குள் குணமடையும் ஒரு தோல்தோய்; a contagious skin disease appearing with eruptions on certain parts of the body, *Idiopathic erysipelas*.

[படுதல் = தோன்றுதல். படுத்தல். படு → படுவன்]

அக்கிப்படை *akki-p-pai*, பெ. (n.) உடம்பில் அக்கியைப்போ லெழும்பும் ஒருவகைப் படை; a variety of skin eruption characterised by small vesicles in clusters of the nature of herpes, *Herpes farinosus*

[படுதல் = பரத்தல். படு → படை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]⁵

அக்கிப்பீச்சல் *akki-p-piccal*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அக்கி யெழும்பல்; formation of grouped vesicles on an inflamed skin in any part of the body, *Herpes*. 2. பல்வி எச்சம் (முத்திரம்) உடம்பிற் படுவதால் அக்கியைப்போற் சிறுசிறு

கொப்புளங்கள் தோன்றுதல்; formation of a group of small ulcers on the surface of the skin, as a result of blistering caused by the urine of lizards (சா.அக.).

[சீச்சு → சீச்சல் (தொ.பெ.). 'அக்' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கிப்புடை akki-p-pudai, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளங்கள் போன்ற குருக்கள் உடம்பின் மேல் திரட்சியாகத் தோன்றுவதால் உண்டாகும் சிவந்த வீக்கம்; a swelling on a reddish base caused by the eruption of vesicles and papulae in groups on the surface of the skin, Herpes zoster (சா.அக.).

[புடைத்தல் = வீங்குதல். புடை (முத.தொ. அகு.)]

அக்கிப்பூ akki-p-pū, பெ. (n.) கொடியாமரம்; a species of spreading mango tree (சா.அக.).

[பூறுதல் = பொருத்துதல், நெருங்கிச் சேர்தல். பூண் → பூண்டு → பூ = நிலத்தோடொட்டிப் படர்ந்து கிடக்கும் நிலைத்திணைவகை. நிலத்திற்கும் பற்கள் ஐறுகப் பொருத்தி விளையும உள்வி வகை.]

அக்கிமகாரம் akkimakaram, பெ. (n.) அக்கர காரம் பார்க்க; see akkara-karam.

அக்கிமச்சா akkimacca, பெ. (n.) அமுக்கிரா இலை (பரி.அக.); leaf of Indian winter cherry (செ.அக.)—அமுக்கிரா இலை; the leaf of the plant horse-root, *Withania somnifera* (சா.அக.)

அக்கியம் akkiyam, பெ. (n.) (கணி.) பகல் 15 முழுநடங்களுள் (முகூர்ந்தங்களுள்) பதினாச்காவது (விதான. குணா. 73, உரை), (Astr.) the 14th of 15 divisions of a day.

அக்கியம் akkiyam, பெ. (n.) 1. ஈயமணல்; lead ore. 2. துத்தநாக மணல்; zinc ore (சா.அக.).

அக்கியெழுத்து akki-y-eḷuttu, 5 செ.கு.வி. (v.1) அக்கிப் படலத்திற்கு வருத்தாக, அதன் மேற் செய்காவிச் சூழப்பினால் மடங்கல் (சிங்கம்) அல்லது நாய் உருவம் வரைதல்; to paint the figure of a lion or dog with red ochre on the herpes sore, as a cure.

ம. அக்கியெழுத்து

மருத்துவர் பலரிக்குப்பினும், பொந்த கொல்லர் அல்லலு குயவரைக்கொண்டு அக்கியெழுதுவிப்பதே வழக்கம்.

அக்கிராந்தம் akkirandam, பெ. (n.) 1. சேம்பு (பச்சு.); Indian kaes (செ.அக.). 2. சேம்பு; aniseed, seeds of the plant, *Pimpinella anisum* (சா.அக.).

அக்கிலாங்கொடி akki-l-aṅ-koḍi, பெ. (n.) எகுப்பு நாகதாமி; black and few-spined prickly pear, *Opuntia nigricans*.

[அக்கு = குள். அக்கில் + ஆம் + கொடி. 'கீழ்' சிறுமைப்பொருட் சிண்டொட்டு. 'ஆம்' புணர்ச்சிச் சாரியை]

அக்கிலிப்பிக்கிவி akkili-p-pikkil, பெ. (n.) 1. குழப்பம்; confusion. 2. மனக்குழப்பம் (இ.வ.); confusion of mind (Loc.).

நெ. அக்கிலி

[சீக்கு = ி, சீக்கு (விள்.) (தெ. சீக்கு). 2. குழப்பம் (விள்.) (தெ. சீக்கு). அக்கவ சீக்கல் என்றும் ஐணைச்சொல் அக்கிலிப் சீக்கிலி என்று திரிந்திருக்கலாம்.]

அக்கியு akkily, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (மூ.அ.); tribulus plant.

[அக்குதல் = கூராதல். அக்கு → அக்கியல் → அக்கியு.]

அக்கிர் akki, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க; see akku].

அக்கிரி akkiri, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (மலை); tribulus plant.

[அக்கு = கூர்மை. அக்கு → அக்கியல் → அக்கிரி.]

அக்கு akku, பெ. (n.) 1. எருத்துத் தீயில் (யிவ.); ox's hump. 2. சிவமணி (உருத்திர சர்க்க மணி); rudrākṣa bead. "அக்கை யணிந்தவர்" (திருவாணைக். கோர்செம். 4). 3. அயில் (மலை); eaglewood. 4. உகா (L.); sand-paper tree.

[அக்குதல் = சுருங்குதல், குயிதல், கூராதல், முன்ணிதாதல். அக்கு → அக்கு. எருத்துத் தீயில் குயிற்றது. சிவமணி, மத்தவகாய் (ஊமத்தவ காய்) போலும் பலாக்காய் போலும் முட்போன்ற முனைகளையுடையது. அக்கு = கூரிய முனை. ஒ. நேர: முன்மணி → முன்மணி = சிவமணி. கள் (முள்) மணி → கண்மணி = சிவமணி. கள் → கணி = முட்கொடி. ஒ. நேர: முள் → முள்ளி = முட்கொடி.]

ak, to be sharp, to pierce. GK. ak-roo, pointed ak-onē, whetstone. ak-me, edge.

L. *ac-us*, needle. *ac-vere*, to sharpen. *ac-iés*, edge. *acumen*, anything sharp. AS. *ecg*, edge. E. *acute*, sharp, pointed. f. L. *acutus*, p.p. of *acuere*. Fr. *aigu*, acute.

அக்கு என்பதே முதன்முதல் தோன்றிய இயற்கையான பெயர். அது 'அம்' என்னும் பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டுப் பெற்று அக்கம் என்றானது. ஒ.தோ: முத்து → முதம் (பருமுத்து). அக்கம் = பருகு சிவமணி.

ஆரியப் பூசாரியர் அக்கம் என்பதைச் சமற்கிருதத்தில் அக்ஷ என்று திரித்து, அதற்குக் க்ஷ என்று வடமொழிப் பெருங்கொண்டு, ஆரிய உருத்திரனைத் (Rudra) தமிழ்ச் சிவனாக்கி, சிவமணியை உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ) என்றனர். அக்காலத்தில் மொழிநூல் வளர்ச்சி பெறாமையாலும், ஆரிய மொழி தேவமொழியென நம்பப்பட்டமையாலும், தமிழர் அதை எதிர்ந்தனர்.

வேத ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புது முன்னரே, அவர் முன்னோர் மேலையாசியாவில் ஒரு தனி வகுப்பினராகத் தோன்று முன்னரே, வடதிரவிடரான பிராகிருதர் ஐரோப்பா சென்று ஆரியராக மாறு முன்னரே, மாந்தன் பிறந்தகமான குமரிநாட்டுத் தமிழருள் ஒரு சாராரான சிவனியர் குறிஞ்சி நிலமான தோரானநாட்டு அக்குமணியை யணிந்து அதைச் சிவமணியாக்கினர்.

இன்னும் இதன விளக்கமும், 'ருத்ராக்ஷ' என்னும் வடசொவலையே தென்சொல்லின் மூலமாகக் காட்டுவதற்கு ஆரியர் புனைந்த கதையின் புரட்டுமும், 'உருத்திராக்கம்' என்னுஞ் சொல்லின் கீழ்க் காண்க.

அகில ஒருவகை முண்மரத்தின் வயிரம் "கள்ளி வயிற்றி னகிலபிறக்கும்" (நான்மணிக். 6).

உகா இலை சிறு முட்டைலம்போற் சுரசுரப் பாணது.

அக்கு¹ akku, பெ. (n.) எட்டி (மலை); strychnine.

அக்கு² akku, பெ. (n.) முள்; thorn, anything sharp or pointed.

[அள் = கூர்மை. அள் → அளகு → அக்கு → அக்கு.]

அக்கு³ akku, பெ. (n.) 1. வெள்ளை (இவ். பெரியாய். 1.7 : 3, வியா.); whiteness. 2. எலும்பு; bone. "அக்கும் புலியி தைஞ

முடையார்" (இவ். பெரியதி. 9.6 : 1). 3. சங்கு; chank. 4. சங்குமணி; chank bead or ring. "அக்கின் னகையின்" (திருக்கோ. 376).

[எல் = ஓளி, வெள்ளை. ஒருகா. எல் → அல் → அலகு → அக்கு → அக்கு என்று திரிந்திருக்கலாம். அக்கு = வெள்ளை, வெள்ளையான எலும்பு, வெண்சங்கு.]

எலும்புவெண்ணிறமானது. அதனாலேயே எலும்பெனப்பட்டது. எலும்புபோற் சங்கு வெண்ணிறமானது. சங்கினாற் செய்யப்பட்ட மணியும் சங்கெனப்பட்டது; கருவியாகுபெயர். இனி, இயற்கையான சங்கு முண்முனைகளை யுடைமையால் அக்கெனப்பட்டது என்றுமாம்.

அக்கு⁴ akku, பெ. (n.) பலகறை (சங்.அக.); cowry.

[அக்கு = வெள்ளை, வெள்ளையான பலகறை.]

பறையலகு → பலகறை (ஒருவகை முறை மாற்று). ஒரு சொல்லின் எழுத்துகள் அல்லது ஒரு கூட்டுச்சொல்லின் சொற்கள் முன்பின்னாகமுறை மாறுவது முறைமாற்று. விசிறி → சிவிறி என்பது எழுத்து முறை மாற்று; இலமுன் → முன்றில் என்பது சொன் முறைமாற்று. பறையலகு (பறை அலகு) என்பது பலகறை என்று மாறியபோது, பகரமும அகரமும் முன்போன்றே நிற்க, 'றை' 'லகு' என்னும் அசைகளை முறைமாறியிருப்பதால், இதை இடையிட்ட அசைமாற்று எனறே கூறல்வேண்டும். "பறையலகையை வெண்பல்" (சீவக. 2773).

ஒரத்திற் கூரிய முனைவரிசையுள்ள சில பறவை யலகுபோலிருப்பதால், 'கவடி' பறையலகு எனப்பெயர் பெற்றதுபோலும்! இது உவமையாகுபெயர்.

அக்கு⁵ akku, பெ. (n) துண்டு; piece. அக்கக் காய் = துண்டுதுண்டாக.

[அககத்தல் = அறுத்தல். "அககத்தகத்தீவோர்" (சீவக. 2766). அகு → அகக. ஒ.தோ: பகு → பகக. அகு → அக்கு = துண்டு.]

அக்கு⁶ akku, இடை. (part.) ஒரு சொல்லாக்க ஈறு; a formative particle.

எ-டு: கதக்கு, சளக்கு, படக்கு, மடக்கு.

கதக்குக் கதக்கென்று வெட்டினான், சளக்குச் சளக்கென்று துப்பினான், படக்குப்

படக்கென்று கண் துடிக்கிறது, மடக்கு மடக்கென்று (செம்புநீர்) முழுவதையும் குடித்து விட்டான். இவை உலகவழக்கு. சுத + அக்கு, சை + அக்கு, பட + அக்கு, மட + அக்கு என்று பிரியும்.

“இன்னே வற்றே அததே அம்மே
ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உண்பப்படப் பிறவும்,
அன்ன எண்ப சாரியை மொழியே”

(தொல். எழுத்து. புண. 17)

என்று சாரியை நூற்பா யாத்த தொலகாப்பியரே,

“எப்பெயர் முன்னரும் வலவெழுத்து வருவழி
அக்கின் இறுதிமெய் மிசையொடுங் கெடுமே
குற்றிய லுகர முற்றத் தோன்றாது”

(தொல். எழுத்து. புண. 26)

என்று அக்குச் சாரியைக்கு வரையறவும் வகுத்தார்.

அதனால் ‘குன்றக்கூகை, மன்றப்பெண்ணை, சமக்குடம், அரசக்கன்னி, தமிழக்கூத்து’ என்று இளம்பூரணரும்;

‘குன்றக்கூகை, மன்றப்பெண்ணை, சமக்குடம், கம்மக்குடம், தமிழக்கூத்து’ என்று நச்சினார்க்கினியரும் எடுத்துக்காட்டினர்.

இனி, “வலவெழுத்து வருவழி” என்று தொல்காப்பியர் குறித்தது குன்றக்கூறலாயிருந்தவகண்டு,

“முற்ற’ என்றதனால், வக்கணமன்றி மற்றக்கணங்கடக்கும் கொள்க. தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழவரையர் என வரும்” என்று இளம்பூரணரும்;

“முற்ற’ என்பதனால், வக்கணமன்றி ஏனையவற்றிற்கும் இவ்விதி கொள்க. தமிழநூல், தமிழயாழ், தமிழவரையர் என வரும். இன்னும் இதனானே தமக்கேற்ற இயைபு வலவெழுத்துக் கொடுத்து முடித்துக் கொள்க” என்று நச்சினார்க்கினியரும் குறை திறைத்துக் கூறியுள்ளார். ஆயினும், தொல் காப்பியரும் அவர்வழிச் செல்லும் உரையாசிரியர்களும் குறித்த அக்குச் சாரியையை மட்டுமே எவ்வகையிலும் எவ்வெழுத்துக்காட்டிலும் காண்பதற்கில்லை. ஏனெனின், அக்குச் சாரியை யென்றே ஒரு சாரியை தமிழில் இவ்வெய்விலலை யென்பதே உண்மையான நிலை.

குன்றம், கூகை என்னும் இரு சொல்லும் புணருமிடத்து, நிலைச்சொல் ஈறுகெட்டு

வருகுகொல் முதன்மெய் மிக்குக் குன்றக்கூகையெனப் புணர்வதே, முறைமையும் இயற்கையுமாகும். இவ்வாறே, மன்றம் + பெண்ணை, சமம் + குடம், கம்மம் + குடம், அரசன் + கன்னி, தமிழன் + கூத்து என்பனவும். அரசன், தமிழன் என்பன இங்கு அரசக்குடம்பத்தை அல்லது கொடிவழியையும் தமிழ் இனத்தையும் குறிப்பன என்றறிதல் வேண்டும்.

தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழயாழ், தமிழவரையர் என்பன, வருகுகொல் முதலில் வலவெழுத்தின்மையால் வந்தவெழுத்து மிகாது புணர்ந்தன.

இனி, குன்றக்கூகை, மன்றப்பெண்ணை, சமக்குடம், சமமக்குடம், அரசக்கன்னி, தமிழயாழ் என்னும் புணர்ச்சொற்களில், குன்று, மன்று, சம், கம், அரசு, தமிழ் என்பவற்றையே நிலைச்சொல்லாகக் கொள்ளினும், அவை அகரச் சாரியை ஏற்று, வந்த எழுத்து மிக்கும் மிகாதும புணர்ந்தன எனக் கொள்வதல்லது. தொல்காப்பியர் கூறியவாறு, அக்குச் சாரியை பெற்று அகரமொழிந்தவை கெட்டுப் புணர்ந்தன எனக் கொள்வது, உத்திக்கும் இயற்கைக்கும் பொருந்தாது.

குன்றக்கூகை என்பதில் அக்குச் சாரியை வந்ததெனக் கொள்ளின், குன்றச்சொலை என்பதில் அக்கச் சாரியையும், குன்றச்சொற்கு என்பதில் அத்துச் சாரியையும், குன்றப்பாலை என்பதில் அப்புச் சாரியையும் வந்தன வெனக் கொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனம் கொள்ளலாகாமை காண்க.

வடக்கு, கிழக்கு என்பனவோவெனின், அவை மேற்கு (மேல்+கு), தெற்கு (தென்+கு) என்பன போலக் குவ்வுகு பெற்ற தனிச் சொற்களே பெழ்ப்பதற்கு. வடம் + கு = வடக்கு. கீழ் + கு = கீழ்க்கு → கிழக்கு.

“செறுநரைக் காணிற் சமக்க இறுவரை
காணிற் கிழக்காத தலை”

என்னுங் குறணை (488) நோக்குக.

‘அக்கு’ என்றொரு சாரியை உண்மையாக விருப்பின், பட்டினத்துப்பிள்ளையார், மழையத்துப்போகருது என்று தொடர்ச்சொல்லிலும், நகரத்தான், புறத்தான் என்று தனிச் சொல்லிலும், அத்துச் சாரியை வருதல் போல, அக்குச் சாரியையும் ஏதேனுமொரு சொல்லில் அவலது சொற்றொடரில் வருதல் வேண்டும். அங்ஙனம் வருதல் எங்கும் இல்லை. ஆகவே,

“மவ்வி நொற்றழித் துயிர் நொப்பவும்
வன்மைக் கிணமாத் திரிபவும் ஆகும்”
(நன். 219),

“ஈழம்
கமழும் உருமும் தொழிற்பெயர் மானும்
முதலன வேற்றுமைக் கல்வும் பெறுமே”
(நன். 223),

“தமிழ்வு வறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே”
(நன். 225)

என்னும் நன்னூல் நூற்பாக்களின்படியே, மேற்காட்டிய குன்றக்கணை முதலிய புணர்ச் சொற்கள் அக்குச் சாரியை யென்பனொரு சாரியை பெறாது, நிலைச்சொல் வீறு கெட்டும், ஆகரச் சாரியை பெற்றும், வகுளு சொல் முதன்மெய் மிக்கும் மிகாதும், உயிர் வரின் உடம்படுமெய் பெற்றும் புணர்ந்தன வொன்று கொள்க.

இனி,

“அன் ஆன் இன்அல் அற்றிற் றத்தம்
தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுள
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே”

என்னும் (நன். 244) நூற்பாக்களிய அக்குச் சாரியை கொள்ளப் படாமை யையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட தமிழ்ச்சொல் வகராதி இக் கொள்கைக்கு உடன்பட்டிருந்தலையும நோக்குக.

ஆகவே, அக்குச் சாரியை என்பது ஒரு விரின் திரிபுணர்ச்சியே யாதலால், இவ் வகர முதலியிற் கொள்ளப்படவில்லையென அறிக.

அக்குக்கணம் *akku-k-karam*, பெ. (n.)
1. எலும்பைப்பற்றிய ஒரு கணநோய். இது பொதுவாகக் குழந்தைகட்கு ஏற்படும. இதனால் எலும்பிற் குள்ளிருக்கும் மூளைத் தாது நாக்கப்பட்டு அழிவுறும்; a disease, chiefly in infants, affecting the bones in the system and in which the cells of the bone-marrow disappears, *Osteotabes*. 2. குழந்தை கட்கு உச்சிக்குழி மூடாமல் எலும்புகளைத் தாக்கி, அதனால் அவை மெதுவாகி வளைந்தும்கோணலாகியும் காணுவதோடு, நரம்புநோய், காய்ச்சல், வலிப்பு, சதைவலி முதலிய குணங்களைக்காட்டும் நோய்; a constitutional disease in children, marked by bending and distortion of the bones, delayed closure of the fontanel, and degeneration of the liver and the spleen. There are often nervous affections,

feverishness, convulsions, pain in the muscles etc., a kind of rickets (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. கணம் = கணை.]

அக்குக்கழலை *akku-k-kalalai*, பெ. (n.)
1. எலும்பின்மே லுண்டாகும் கழலைக் கட்டி; a hard tumour developing on a bone, *Osteoma*. 2. எலும்பின் கழலைக் கட்டி; tumour of a bone, *Osteoncus* (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. கழல் → கழலை = தெரித்திற் கதையும கட்டி.]

அக்குக்குறுக்கம் *akku-k-kurukkam*, பெ. (n.)
எலும்பு சிறிதாக்கல்; diminution of a bone, retarded ossification (சா.அக.).

[அக்கு = எலும்பு. குறு → குறுகு → குறுக்கு → குறுக்கம். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்குக்குறுக்கி *akku-k-kurukki*, பெ. (n.)
எலும்பைச் சிறியதாக்கும் நோய்; a disease causing diminution in the size of a bone, rickets, atrophy of the bone, *Osteonabrosis*.

[அக்கு = எலும்பு. குறு → குறுகு → குறுக்கு → குறுக்கி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அக்குச்சரி *akku-c-cari*, பெ. (n.) சங்குவளையல்; shell-bracelet “கைச்செறி யக்குச்சரி” (தக்க யாகப். 100).

[அக்கு = வெண்சங்கு. சரி → சரி = வளை, வளையல்.]

அக்குச்சுருக்கம் *akku-c-curukkam*, பெ. (n.)
அக்குக்குறுக்கம் பார்க்க; see *akku-k-kurukkam*.

அக்குணி *akkuṇi*, பெ. (n.) சிறிதளவு; small quantity, trifle. எனக்கு அக்குணி கொடுத்தான் (உ.உ.).

[அக்கு = அறுப்பு, வெட்டு. அக்குணனுதல் = அறுக்கப்படுதல். ‘உண்’ ஒரு செய்யப்பட்டுப் பொருள் துணை வினை. அக்குணனி → அக்குணி = அறுக்கப்பட்ட சிறு துண்டு. ‘இ’ செயல். வி.முத. ஈறு.]

அக்குணிப்பிள்ளை *akkuṇi-p-piḷḷai*, பெ. (n.)
1. சிறுகுழந்தை; child congenitally small.
2. நாடிக் குற்றத்தினால் (தோஷத்தினால்) அல்லது காரணம் தெரியாது இளைந்துச் சிறிதளவாகவுள்ள குழந்தை; child abnormally small due to bad humours of the system or to emaciation with no obvious cause, *Marasmus infantilis* (சா.அக.).

[புள் → லீன் → லீன்னை.]

அக்குணி பார்த்து; see *akkupi*.

அக்குருக்கி *akkurukki*, பெ. (n.) எலும்புருக்கி என்னும் நோய்; consumption (W.)—a disease causing necrosis or degeneration of the bone, *Osteonecrosis* (சா.அக.).

[அக்கு + உருக்கி. அக்கு = எலும்பு. உருகு (த.லி.) → உருக்கு (மீ.லி.) → உருக்கி. 'தி' லி.சூத. ஈறு.]

அக்குல்லி *akkulli*, பெ. (n.) 1. அக்குல்லி பார்த்து; see *akkulli*. 2. ஒருவகைச் சிறுநெய்தல் (சங்.அக.); a kind of confectionary. 3. பிட்டு (ஈ.அ.); a kind of steamed meal cake. ஒ.நோ: Skt. *Śaṣkuli*

[அக்குல்லி → அக்குல்லி.]

அக்குல்லு *akkullu*, பெ. (n.) நெல்வகை (நெல்லிடு); a kind of paddy.

நெ. அக்குல்லு

அக்குவடம் *akku-vaḍam*, பெ. (n.) சங்கு மணி வடம்; string of shell beads for the neck or waist. "அக்கு வடமுடுத்து" (திவ். பெரியாழ். 1.7. 2).

[அக்கு = வெண்சங்கு. வள் → வட்டு → வட்டம் → வடம். உருண்டு தீரண்ட கயிறு அல்லது தொடரி (சங்.லி.).]

அக்குவலி *akku-vali*, பெ. (n.) எலும்புநோய்; pain in a bone or in the bones, *Ostealgia* or *Ostalgia* (சா.அக.).

அக்குவா *akkuva*, பெ. (n.) சிறுநெய்தலகை; cake, sweet cake (சா.அக.).

அக்குள் *akkuḷ*, பெ. (n.) விலாக்குழி, கழுக்கூடு; armpit.

ம. அக்குளம்; க. கங்குழு, கங்குள், கவுங்குள்; நெ. சங்க, கௌங்குளி; து. கங்கன.

[ஒருகா. அக்கு (அக்கம்) = பக்கம். உள் = உள்ளிடம். ஒ.நோ: பக்கம் = சிறகு.]

அக்கின் என்பது கொச்சை வழவு.

அக்குள் கட்டி *akkuḷ-katti*, பெ. (n.) அக்குளில் நிலப்பூசணிக் கிறுங்களவு பருமணுங் கெட்டியு மாய் எழும்பும் கட்டி; inflammatory swelling of a lymphatic gland of the size of white yam under the armpit, *Bubo* (சா.அக.).

அக்குள் படை *akkuḷ-paḍai*, பெ. (n.) அக்குளில் நோன்றும் படை; ringworm of the axilla (armpit), *Tinea axillaris* (சா.அக.).

அக்குள்பாய்க்கு-நல் *akkuḷ-pāyccu-*, 5 செ.கு.வி. (v. i.) 1. வினையாட்டாகப் பிறர் கழுக்கூட்டுள் கைவிட்டு மெல்லச் சொதிந்து கூச்சமுண்டாக்குதல்; to tickle a person's armpit for fun. 2. காமக் குறிப்பொடு ஒரு பெண்ணின் கழுக்கூட்டுள் கைவிடுதல் அல்லது கூச்சமுண்டாக்குதல்; to touch or tickle a female person's armpit as an amorous gesture.

ம. கிகிலி, கிகிலியிடலு; க. அக்கன; தெ. கிதகித பெட்டு.

[பாய் (த.லி.) → பாய்க்க (மீ.லி.). 'க' மீ.லி. ஈறு.]

அக்குள் பார்த்து; see *akkuḷ*.

அக்குள் மயிர் *akkuḷ-mayir*, பெ. (n.) கழுக்கூட்டு மயிர்; the hairs in the armpit (axilla), *Glandebalae* (சா.அக.).

[மை = கருப்பு. மை → மயி → மயிர் = கரிய மயி.]

அக்குள் பார்த்து; see *akkuḷ*.

அக்குளு-தீதல் *akkuḷu-*, 4 செ.கு.வி. (v. i.) அக்குளில் கூச்சமுண்டாக்குதல்; to tickle the armpit. "அக்குளுத்துப் புல்லு மார்த்றேன" (கலித். 94 : 20).

[அக்குள் (பெ.) → அக்குளு (லி.).]

அக்குளு *akkuḷu*, பெ. (n.) அக்குள் கூச்சம் (கலித். 94 : 20, உரை); tickling sensation in the armpit.

[அக்குள் → அக்குளு (முத.தொ.பெ.) = அக்குளுப்பு.]

அக்குளுக் காட்டு - நல் *akkuḷu-k-kāḍḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v. i.) அக்குளிற் கூச்சமுண்டாக்குதல் (கிச்சுக்கிச்சு மூட்டுதல்) (கலித். 94 : 20, உரை); to tickle the armpit.

[அக்குள் → அக்குளு. காண் (த.லி.) → காட்டு (மீ.லி.). காண் + டு - காட்டு. காட்டுதல் = காண்பித்தல், தோற்றுதல், உண்டாக்குதல்.]

அக்கேளம் *akkēḷam*, பெ. (n.) அக்கேளம் பார்த்து; see *akkēḷam*.

அக்கை *akkai*, பெ. (n.) 1. அம்மை; mother. 2. உடன்பிறந்த மூத்தகன்; elder-sister. 3. அரத்த வறவுற்ற அக்கை முறையகன்; cousin-sister.

4. திருமணவழுவலகான அக்கை முறையாள்; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance.
5. மதிப்பினால் அல்லது அன்பினால் அக்கா என்று விரிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவுவலகாத மூத்த பெண்; an unrelated senior girl or woman addressed or spoken of as *akka* by courtesy or love.

* [அக்கை → அல்லை → அக்கை.]

செந்தமிழ் நடையில் அல்லது இலக்கண முறையில் எழுவாயாக வழங்கக்கூடிய வடிவம், அக்கை என்பதே. அக்கா என்பது கொச்சை; அக்காள் என்பது கொச்சையும் வழுவும் கலந்தது.

இருளர் பேச்சில் தாயைக் குறிக்கும் அக்வே என்னுஞ் சொல், அக்கல்லை (அக்கை + அல்லை) என்னும் இணைச்சொல்லின் திரிபாயிருக்கலாம். இது, சில வகுப்பார் நந்தையை அப்பச்சி என்று வழங்குவது போன்றது.

அக்கை யென்னும் திரவிடச்சொல் சித்திய மொழிகளின் பெருமக்காய் வழங்கினும், அது திரவிடச் சொல்லையன்றிச் சித்தியச் சொல்லாகாது. அக்கை யென்பதன் இணைச்சொல் சித்திய மொழிகளில் தக்கையையும் குறித்தலால், அது முதுமையை யுணர்ந்தும் 'அக்' என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றிய தென்பதும் பொருந்தாது.

மேலும், உலக முதல் உயர்தனிச் செம் மொழியாயிருப்பதும், சொல்லளம் மிக்க தென்று காலடுவெலாராற் பாராட்டும் பெற்றதுமான தமிழ், அக்கையைக் குறிகக் சொல்லின்றிச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்தினின்று கடன்கொண்ட தென்பது, உத்திக்குப் பொருந்துவதன்று.

பொதுவாக, அன்னைமுறைப் பெயர்களே அக்கைக்கும் வழங்கிவருகின்றன. அல்லை, அக்கை, அத்தி, அச்சி என்னும் நான்பெயரும் தாய்க்கும் மூத்த உடன்பிறந்தார்க்கும் பொதுவாயிருத்தலையும், அவை தாயையே முந்திக் குறித்தலையும் நோக்குக.

வகரம் ககரமாகத் திரிவது பன்மொழிப் பொதுவியல்பு.

எ-டு: சிலப்பு → சிகப்பு. E, ward → guard.

செவ்வல் என்பது செக்கல் என்று திரிந்துருத் தலால், அவலை என்பதே அக்கையென்று திரிந்துருத்தல் வேண்டும்.

அல்லை யென்னுஞ் சொல்லும்ததை, அச் சொல் றுருப்படியிற் கரிணை.

"Can. and Tel. *akka*, elder sister; Tam. *akkei*, *akke*, and *akka*; Marāṭhi *akka*. In Sans. *akka*. signifies a mother; and an improbable Sans. derivation has been attributed to it by native scholars. I believe this word to be one of those which the Sans. has borrowed from the indigenous Dravidian tongues; and this supposition is confirmed by its extensive use in the Scythian group. The Sans. signification of this word, a mother, differs, it is true, from the ordinary Dravidian meaning, an elder sister; but mother is one of its meanings in poetical Tamil, and a comparison of its significations in various languages shows that it was originally used to denote any elderly female relation, and that the meaning of the ultimate base was probably 'old'. The following are Scythian instances of the use of this root with the meaning of elder sister, precisely as in the Dravidian languages: Tungusian *oki* or *akka*; Mongolian *achan*, Tibetan *ache*, a dialect of the Turkish *ege*; Mordvin *aky*; other Ugrian idioms *iggen*. The Lappish *akke* signifies both wife and grandmother. The Mongol *aka*, Tungusian *aki*, and the Uigur *acha*, signify an elder brother; whilst the signification of old man is conveyed by the Ostiak *iki*, the Finnish *akko*, and the Hungarian *egg*. Even in the Ku a Dravidian dialect, *akke* means grandfather. The ultimate base of all these words is probably *ak*, old. On the other hand, *akka*, in Osmanli Turkish, means a younger sister; and the same meaning appears in several related idioms. It may, therefore, be considered possible that *akka* meant originally sister, and then elder sister or younger sister, by secondary or restricted usage. The derivation of *akka*, from a root signifying old, would appear to be the more probable one." (C.G.D.F.L.—pp. 611-12).

அக்கைச்சி *akkaicci*, பெ. (n.) மூத்த உடன் பிறந்தாள்: elder sister.

m. அக்கச்சி

[அக்கை + அச்சி - அக்கைமச்சி → அக்கைச்சி. அச்சி = தாய்.]

அக்கை தாய் போன்றவளாதலால், அச்சி என்பது மதிப்பும் அன்பும்பற்றிப் பின்னொட்டலாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

அக்கை என்பது தாயைக் குறிக்குமாயின், அக்கைச்சி அவலது அக்கச்சி என்பது அம்மாச்சி என்பது போன்று பாட்டியைக் குறிக்கும்.

அக்கச்சி பார்க்க; see akkacci.

அக்கோ க்கீ, இடை, (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும் குறிப்பு; an exclamation of wonder, pity, grief etc.

[அக்கை → அக்கோ (விளி)]. அக்கை என்பது முதற்காலத்தில் தாயைக் குறித்தனால, அதன் விளிவுகலம் வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றை யுணர்த்தும் குறிப்பிடைச் சொல்வாயிற்று. ஒ.தோ: அம்மை → அம்மோ, அன்னை → அன்னோ.]

அக்கோலம் akkolam, பெ. (n.) 1. தேற்றாங்கொட்டை; clearing nut, so called from its power of purifying muddy water. 2. தேற்றாமரசம்; clearing nut tree, *Strychnos pototorium* (சா.அக.).

ஒருகா. அம் + கோலம் = அங்கோலம் → அக்கோலம்.

அக்ககடவுள் aka-k-kadavu, பெ. (n.) 1. ஆதனுக்குள்ளிருக்கும் கடவுள்; God, as immanent in the individual soul (W.). 2. வழிபடுதெய்வம், tutelary deity, the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste. 3. ஆதன் (ஆன்மா); soul.

[அகம் + கடவுள். கட → கடவுள். 'உள்' தொ.பெ. ஈறு. முக்கரணங்கலையுள் கடந்து திற்பவள் கடவுள்.]

அக்ககடுப்பு aka-k-kaduppu, பெ. (n.) 1. உள்வலி, வயிற்றுக்கடுப்புப்பேசல் உடம்பின் உள் னறுப்புக்களுள் உண்டாகும் வலி; irritation in the internal organs of the body. 2. குடல்வலி; colic pain due to irritation in the intestines. 3. மனக்கடுப்பு, வெகுளி; anger, indignation (சா.அக.).

[அகம் + கடுப்பு. கடுதல் = சிக்குதல், கடுமையாதல், நேரதல். கடு → கடுப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்ககண் aka-k-karu, பெ. (n.) 1. உட்கண்; inner vision. 2. அறிவும் (குரணம்); wisdom.

3. மனம்; mind. 4. எலும்பின் உட்குளை; a cavity in a bone. 5. புண்புரை; an abnormal infiltration of ulceration, *maras* (சா.அக.).

அக்ககணு aka-k-karu, பெ. (n.) 1. மரங்களின் ஊண்டாகும் உட்கணு; inner tuberosity (W.). 2. எலும்பின் உட்புறநீ தோன்றும் கணு; any protuberance on the inner side of a bone, inner or internal tuberosity (சா.அக.).

[அகம் + கணு. கண்ணுதல் = பொருத்துதல். கண் → கணு = பொருத்து, பொருத்திய தோன்றும் புடைப்பு.]

அக்ககரணம் aka-k-karanam, பெ. (n.) 1. மதி (புத்தி), உள்மனம் (சித்தம்), மனம், நானுணர்வு (அகங்காரம்) என்னும் உட்புலன்கள் அல்லது அறிவுப்புலன்கள் நான்குணர் ஒன்று; one of the four internal intellectual faculties viz., intellect, determinative power, mind and ego. 2. மனம்; mind. "சமமகக் கரண தண்டம்" (கைலம். தத். 2).

[அகம் = உள். கரணம் = கருவி.] கரணம் பார்க்க; see karanam.

அக்ககருவி aka-k-karavi, பெ. (n.) (இலக்.) சொற்புணர்ச்சிக்கு முதற்படிக்க கருவியாக உதவும் எழுத்திலக்கண நூற்பாத் தொகுதி; (Gram) the verified orthographical rules bearing instrumental relationship of the first degree, to those directly dealing with combination of letters, as components of words.

'இக் கூறிய இலக்கணங்கள் கருவிபுர்த் செய்கையுமென இருவகைய. அவற்றுட் கருவி, புறப்புறக்கருவியும் புறக்கருவியும் அகப்புறக்கருவியும் அகக்கருவியுமென நாலவகைத்து. நூன்மரபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப்புறக்கருவி; "எசுர ஒசரம் பெயர்க்கீ நாகா" (தொல. எழுத்து. 272) என்றாற் போலவன அகக்கருவி' (தொல. எழுத்து. நூன். 1, நச். உரை).

[அகம் + கருவி. அகம் = உள், உள்நெருக்கம், சிறவற்றினும் நெருக்கிய தொடர்பு, முதற்றொ உறவு. கரு → கருவி (தொ.அக.).]

கருவி பார்க்க; see karavi.

அக்ககாட்சி aka-k-kacchi, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி; exultation, elation of spirits.

அக்ககாட்சி aka-k-kacchi, பெ. (n.) இயற்கைக்காட்சி கமியியனின் உள்ளத்தில் தோற்றுவிக்கும்

வடிவம்; the image produced by nature in the mind of a sculptor. "இற்ப வடிவங்கள் இயற்கை உடற்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பினும், அவற்றின் புறத்தோற்றத்தை அகக்காட்சியைக் கொண்டே அமைப்பது முத்திர்படியாகும்" (சி. செ. பக். 118, பத்தி 4).

அகக்காழ் *aga-k-kāḷi*, பெ. (n.) 1. மரத்தின் உள்வயிற்; core of a tree, as the hardest part. "அகக்காழ்மரமே மொழிபு" (தொல். பொருள். மர. 86). 2. ஆண்மரம் (பி.); male tree. 3. வயிர்க்கல்; diamond, a substance of impenetrable hardness, adamant (சா.அக.).

[அகம் + காழ். காழ்த்தல் = மிகுதல், அளவு கடத்தல், குறுகுதல், வயிர்க்கொள்ளுதல். காழ் (மு.தொ.ஆ.கு.) = வயிற்.]

அகக்குழி *aga-k-kūṟi*, பெ. (n.) 1. உட்குழி. அநாவை, நோயினால் உடம்பினுள் காணுங்குழி, internal symptom of a disease. 2. காமவியன்பகுழி; symptom of sexual pleasure (சா.அக.).

அகக்கூத்து *aga-k-kūttu*, பெ. (n.) உண்மை (சத்துவம்), ஒண்மை (இரசசத்தம்), இகுண்மை (தாமதம்) என்னும் முக்குணத் தொடர்பான தடிப்பு அல்லது கூத்து; exposition, by gesture and dancing of the three fundamental qualities. "குணத்தின் வழியதகக் கூத்தென்ப படுமே" (குணநூல்), "அகத்தெழுக்கையா னகமென்ப படுமே" (சயந்தம்)—(சிவப். 3: 12, அடியார்க். உரை).

அகக்கூத்துக்கை *aga-k-kūttu-k-kai*, பெ. (n.) (நடும்) அகக்கூத்திற்குரிய எழிற்கை, தொழிற்கை, பொருட்கை என்னும் மூவகைக் கைத் தனி தாய்கள்; (Dan.) three hand-poses, viz., graceful pose, imitative pose and meaningful pose pertaining to expository dance.

'எழிற்கையுற் தொழிற்கையு மென்றது: எழிற்கை - அழகுபெறக் காட்டுங்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக் காட்டுங்கை. உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது. பொருட்கை - பொருளுறக் காட்டுங்கை. என்னை?

"அவைதாம்,

எழிற்கை யழகே தொழிற்கை தொழிலே
பொருட்கை கவியிற் பொருளா குமமே"

என்றாராகவின். கொண்ட வகையறிந்து: கொண்ட வகையறிதலாவது, பிண்டியும் பிண்டியும் புறக்கூத்துக்குரிய வகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்

குரிய வகையென்றும் அறிதல்" (சிவப். 3: 18-19, அடியார்க். உரை).

[அகம் + கூத்து + கை. இம் முச்சொற்களும் தனித்தனி வருமிடத்துக் காண்க.]

அகக்கொதிப்பு *aga-k-kodippu*, பெ. (n.) 1. உடம்பினுள் உண்டாகும் கடுப்பு; irritation of the internal organs of the body. 2. வெட்டை; venereal heat in the system (சா.அக.).

[அகம் + கொதிப்பு. கொதி -> கொதிப்பு (தொ.பெ.), 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அகக்கொய்வி *aga-k-koyvi*, பெ. (n.) தில்லைமரம்; a tree, the milky juice of which is said to be used as a beverage by the Siddhars for promoting longevity, tiger's milk-spurge, *Excoecaria agallocha* (சா.அக.).

அகக்கோளாளர் *aga-k-kōḷār*, பெ. (n.) அகம் படிப் பெண்டுகள்; maid-servants, as in a temple. "காளுக்கி முதியரு மகக்கோளாள ரொரு" (பெரும். உஞ்சைக். 47: 167-8).

[அகம் = உள், உள்ளிடம், மனை, கோயில். கோள் = கொள்முதல், ஆள் -> ஆளர் = ஆள்கள். 'அர்' ப.பா. ஈறு. அகக்கோளாளர் = கோயிற்பணிக்குக் கொள்ளப்பட்ட பெண்டர்.]

பண்டைக்காலத்தில், பத்தி மேலீட்டினால் கோயிற் பணிக்கென்று பெற்றோரால் ஒதுக்கப்பட்டவரும், தாமே அப் பணிக்குத் தம்மைத் தத்தற் செய்துகொண்டவரும், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டவரும், வழக்கமாகப் பணிசெய்துவருபவருமாக, கோயிற் பணிப்பெண்டர் நால்வகையர்.

அகங்கரி-தீதம் *agaṅgarī-tīd̥am*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குதல்; to be self-conceited. "தமமுனடிவிற்தகங்கரித்தான்" (பாரத. பதிவே. 162).

[அகம் = மனம், கருமை = பெருமை, வலிமை, கொடுமை. கு -> கரி. கரித்தல் = மிகுதல், வலுத்தல், அருத்தல், உறுத்துதல், காரணத்தல்.]

அகம் பார்த்தல்; see *agaṅgā*.

உப்புக் கரித்தல் என்னும் உலக வழக்கில் 'கரித்தல்' மிகுதற் பொருளையும், "செங்குட்டுவன் சினளுரெருக்கி" (சிவப். 29, உரைப்பாட்டுமடை) என்னுஞ் செய்யுள் வழக்கில் "செருக்குதல்" மிகுத்தற் பொருளையும் உணர்த்துதலால், செருக்குதற் கருத்திற்கு மிகுதற் கருத்தே அடிப்படையென்பது உரைப்பிலும், கரித்தல் என்னும் வினை வடமொழியில்லை.

அகங்கரிப்பு *agaṅgarippu*, பெ. (n.) செருக்கு; arrogance, haughtiness. "அகங்கரிப்பு வரி வெவர்க்கு மறங்கெடுக்கும்" (பிரபோத. 7 : 25).

[அகம் = மனம். கரி → கரிப்பு (தொ.பெ.) = மிகவு, கடுப்பு, செருக்கு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அகங்காரம் *agaṅgāram*, பெ. (n.) 1. சினம்; anger. 2. செருக்கு; conceit, arrogance, haughtiness.

[அகம் = மனம். கரி → காரம் = மிகவு, வலிமை, கடுப்பு, செருக்கு. 'காரம்' ஒத்திலை திரிந்து ஈறு பெற்ற தொழிற் பெயர். ஓ.தோ : கஃ → கரி → காரம். அதிகரி → அதிகாரம், இளகரி → இளக்காரம்.]

மனநு செருக்குதல் அல்லது மனச்செருக்கு என்பதே தமிழ் அகங்காரச் சொற்பொருள் என்றும், நானுணர்வு அல்லது தற்பற்று என்பதை அடிப்பொருளாகவும் செருக்கு என்பதை வழிப்பொருளாகவும் கொண்டதே சமற்கிருத 'அஹங்கார'ச் சொல்லென்றும் வேறுபாடற்றதல் வேண்டும். 'Ahaṅ-kāra = conception of one's individuality, self consciousness, the making of self, thinking of self, egotism, pride, haughtiness; (in Sāṅkhya phil.) third of the eight producers or sources of Creation, viz., the conceit or conception of individuality, individualization' (M S.E.D.).

தமிழ்க் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் (அகம்) மனத்தைக் குறிப்பது; வருஞ்சொல் (காரம்) மிகுதலைக் குறிக்கும் 'கரி' என்னும் வினைமுதனிலை கொண்டது; சமற்கிருதக் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் 'நான்' என்று பொருள்படுவது; வருஞ்சொல் (கார) செருத்தைக் குறிக்கும் 'க்ரு' என்னும் வினைமுதனிலை கொண்டது. இதனால், தமிழ் அகங்காரம் சொவலும் சமற்கிருத அஹங்காரம் சொல்லும் பெரும்பாலும் ஒவியொத்திருப்பினும், வெவ்வேறு வகையில் அமைந்தவை யென்பதும், முன்னது பின்னதன் வழிய தன்நென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

மனச்செருக்கு என்னும் தென்சொல், மனக் களிப்பு, அகங்காரம் எனனும் இருப்பொருள் படுவதும், இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.

இன்னும் இதன் பிரிவை அகம்¹ என்னுஞ் சொல்லின்கீழ்க் காண்க.

அகங்கார முந்துகரு *agaṅgāra-muṇḍa-karu*, பெ. (n.) 1. பிதவிக் குலமரசகிய கரு; the operating

or the first cause of transmigration. 2. தலை; head, which is supposed to be the seat of egotism (சா.அக.).

அகங்காரி *agaṅgārī*, பெ. (n.) 1. கடுமனத்தன், சினத்தன்; person of violent temper. 2. செருக்கன், செருக்கி; proud, conceited person. "என்போற் பகர்வாரி லையென் றெண்ணகங்காரி" (முல்லைமந். 62).

த. அகங்காரி > Skt. ahaṅ-kārin.

[அகங்காரம் → அகங்காரி. 'இ' யுணர்ந்தும் வி.முத. ஈறு.]

அகங்காரம் பார்க்க; see *agaṅgāram*.

அகங்காழ் *agaṅ-gāḷ*, பெ. (n.) உள்வயிற்; inside hard core of trees in the class of exogens.

[அகங்காழ் → அகங்காழ்.]

அகங்காழ் பார்க்க; see *aga-k-kāḷ*.

அகங்கை *agaṅgai*, பெ. (n.) 1. கையின் உட்புறம்; inner surface of hand. 2. விசர்க்க எல்லாத் கையின் உட்புறம்; palm of hand. 3. உள்வங்கை, கையின் உட்புற நடுப்பகுதி; central part of palm.

ம. அகங்கை; தெ. அறசெயி, அரசெய்வி; க., து., குட., கோத. அங்கை; மா. அத்தெ; கொலா. ஆரன்செயி.

[அகம் (உள்) + கை.]

அகச்சந்தானம் *aga-c-candānam*, பெ. (n.) (சிவ.) சிவக்கொண்முடிபுகளை (சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை) வெள்ளிமலைக் கொடியலழியில் (கைலாய பரம்பரையில்) சுற்றித்து வந்தவரும், நந்திதேவர், சனந்ருமாசர், சந்தியருள நரிசனிகள், பரஞ்சேதி முனிவர் என்று பெயர் பெற்றவர்களுமாற நான்கு திருக்குரவர்; (Śaiva.) The succession of four divine preceptors who handed down the Śaiva Siddhānta canons. Their names are Nandi-dēvar, Śaṅkarācārya, Śattiyagōṅga darīṅga, and Parāṅjōḍi Muṅivar.

[அகம் = உள், உள்ளானது. தெருங்கியது, தற்சீழமைபானது. தன்னைச் சேர்த்தது. தன் கொள்கையானது, தன் கொள்கையைச் சேர்த்தது.]

Sk̄t. santāna > த. சந்தானம்.

அகச்சமயம் *aga-c-camayam*, பெ. (n.) (சிவ.) கன்னிலைக்கொற்கைச் சிவவியம் (பாடகண வசத சைவம்), வேற்றுமைக்கொற்கைச் சிவ

னியம் (பேதவாத சைவம்), சிவசமக்கொள்கைச் சிவனியம் (சிவசமவாத சைவம்), சிவக் கலப்புச் சிவனியம் (சிவசங்கிரகந்தவாத சைவம்), இறை வேறுபாடாகக் கொள்ளைச் சிவனியம் (சுகவர விவகாரவாத சைவம்), சிவனோடி டிரண்ட்க்மைச் சிவனியம் (சிவாத்து வித சைவம்) என்னும் சிவனிய அறுவகை உட் பிடுகுவகை; (Sarva-) religious sects six in number intimately related to the Śaiva Siddhānta.

“அகச்சமயத் தொளியாய” (சிவப்பிர. 7).

[அகம் = தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது.

சமயம் = சமயம் → சமயம்.]

சமயம் பார்க்க; see *Samayam*.

அகச்சாதி *aga-c-cādi*, பெ. (n.) (இசை.) பண் ணியல் வகையுள் ஒன்று; (Mus.) a group of melody-types. ‘ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம்’ (சிவப். 13 : 112, அடியார்க்க. உரை).

[அகம் = தனக்கு இனமானது. Skt. jāti > த. சாதி = குலம், இனம், வகுப்பு, சிபிவு.]

அகச்சுட்டு *aga-c-cūṭu*, பெ. (n.) சேய்மை, அண்மை, முன்மை ஆகிய மூலிடங்கனையும் சுட்டும் சொற்களின் முதலில் சொல்லுறுப்பாக வரும் ஆ, ஈ, ஊ அல்லது அ, இ, உ என்னும் மூலபிரெஞ்சுத்துகள்; demonstrative vowels *ஃ, ழ, ஁* or *அ, ற, ள*, u forming initial parts of the remote proximate and frontal demonstrative words. *உஃ, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு; அவன், இவன், உவன்.*

[அகம் + சுட்டு. அகம் = உள்.]

சுட்டு பார்க்க; see *ṣūṭu*.

முன்மை என்பது செய்மைக்கும் அண்மைக் கும் இடையிலிருப்பதால், அதை இடைமைச் சுட்டென வழங்குவர். ஆயின், இடைமை வென்பது நிட்டவாட்டமாக உள் இடத்தைச் சுட்டாமையாலும், ஊகார உகரங்கள் முன் னிடத்தையும் முன்னிலைப் பொருளையுமே சுட்டுவதாலும், அவற்றை முன்மைச் சுட்டென வழங்குவதே பொருத்தமாம்.

அகச்சுவை *aga-c-cuvai*, பெ. (n.) (நடம்) உண்மை (சத்திவம்), ஒண்மை (இராச்சம்), இருண்மை (நாமதம்) என்னும் முக்குஷந்தா லான அகநெறிக்கு (அகமாரக்கந்திற்று) உரிய உணர்ச்சி அல்லது மனச்சுவை; (Dan.) emotions caused by the three fundamental qualities of man, viz., *uṛmai* (sattva), *oṇmai* (rajas) and *iruṇmai* (tamas), lit. truthfulness, brilliancy and darkness respectively.

அகச்சுவையாவன: இராச்சம், நாமதம், சாத்துவிகமென்பன. “குணத்தின் வழியதாகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார் குணநூலுடையார்; “அகத்தெழு சுவையா எனமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடையாருமெனக் கொள்க (சிவப். 3 : 12, அடியார்க்க. உரை).

[அகம் = உள், மனம். சுவை = மனச்சுவை, உணர்ச்சி.]

முக்குணத்தைத் தேவிகம் (divinity), மாந்திகம் (humanity), பேயிகம் (devilishness) என்று குறிப்பிடுமிடம் பொருத்தமாயிருக்கும்.

அகச்சுடு *aga-c-cūṭu*, பெ. (n.) 1. உட்குடு, அதாவது உடம்பி ளுள் வெப்பம்; internal heat, bodily heat. 2. கணைச்சுடு; heat arising from a wasting disease in the system (சா.அக.).

[அகம் = உள், உடம்பின் உள். சுடு → தடு (முத்தி தொ.பெ.).]

அகச்சூலி *aga-c-cūli*, பெ. (n.) 1. ஆகப்பதிராமரம் (சித்.அக.); the tree known as *ṣūpatirāmaram* (செ.அக.). 2. சிதிய சூலிமரம்; toon tree, *Cedrela toona* (சா.அக.).

அகச்செய்கை *aga-c-ceygal*, பெ. (n.) (இலக்க.) சொற்புணர்ச்சியை நேரடியாகக் கூறும் எழுத்திலக்கண நூற்பாத் தொகுதி; (Gram.) the versified orthographical rules actually dealing with combination of letters, as components of words.

‘இக்கூறிய இலக்கணங்கள் கருவியும் செய்கையுமென இருவகைய..... இனிச் செய்கையும் புறப்புறச் செய்கையும் புறச்செய்கையும் அகப்புறச் செய்கையும் அகச்செய்கையுமென நாலவகைத்து. “எல்லா மொழிக்கு முயிர்வகு வழியே” (எழுத்து. 140) என்றாற் போலவன புறப்புறச் செய்கை; “வனவென வருஉய புள்ளி முன்னர்” (எழுத்து. 149) என்றாற் போலவன புறச்செய்கை; “உகரமொடு புணரும் புளளி யீறுதி” (எழுத்து. 163) என்றாற் போலவன அகப்புறச் செய்கை; தொகைமரபு முதலிய ஒத்தினுள் இன்ன நறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கைக் கூறுவனவெல்லாம் அகச் செய்கை” (தொல். எழுத்து. நூண். 1, நச்சு. உரை).

[அகம் = உள், நெருக்கவுறவு. செய் → செய்கை (தொ.பெ.). ‘கை’ தொ.பெ. நறு.]

அகச்சொலை *aga-c-cōlai*, பெ. (n.) இன்பக் கா (உய்யான வனம்); pleasure garden. 'கற்பக விருட்சமுள, இவளது அகச்சொலையில்' (தக்கயாகப். 66, உரை).

[அகம் = மனம், மனவின்பம்.]
சொலை பார்க்க; see *śōlai*.

அகசம் *agaśam*, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை (மறை.அக.); sour lime, *Citrus medica*. 2. அகத்தி (இத்.அக.); West Indian pea-tree (செ.அக.) — *Agastua's plant*, *Coronilla grandiflora* alias *Agati grandiflora* alias *Sesbania grandiflora* (சா.அக.). ஒ.தோ: அச்சம்.

[2. அகத்தி → அகசி → அகசம்.]

அகசம்பங்கி *aga-śambāṅgi*, பெ. (n) பெரிய சம்பங்கியரசம்; a very large tree that bears yellow flowers—tulip tree, Indian magdolina, *Michelia champaca* (சா.அக.).

அகசரிப்பு *aga-śarippu*, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லையிலுள்ள பகுதி அப் பொருளின் நடுவத்தை (மையத்தை) நோக்கி நெருங்கும் ஆற்றல் (சக்தி) (இக்.வ.); centripetal force (Mod.).

[அகம் = உள். நடு, நடுவம். சரிதல் = சாய்தல், ஐயங்குதல். சரி → சரிப்பு (தொ.பெ.), 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அகசி *agaśi*, பெ. (n.) 1. அகசம் உபார்க்க; see *agaśam* 2. , 3. சீமையகத்தி; West Indian sesbane, *Cassia alata*. 3. அவிசி; linseed plant, *Linum usitatissimum* (சா.அக.)

[அகத்தி → அகசி.]

அகசுகம் *aga-śugam*, பெ. (n.) 1. மனநலம்; mental health. 2. தன்னை அடைந்தவர்க்கு தலந்தரும் ஆற்றல் வாய்ந்த அரசமரசம்; a tree possessing healing powers and giving health to those who go under it—peepul tree, *Ficus religiosa* (சா.அக.).

[அகம் = மனம். Skt. śukha > த. சுகம் = இன்பம், நலம்.]

அகஞ்சரிப்படுத்து = தல் *agañjari-p-paḍuttu*, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. மனத்தைத் தீற்றுதல்; to compose, console, as the mind. 'எனக்கோடு றிற தசையை உங்களுக்குச் சொலமி அகஞ்சரிப்படுத்தித் தரிக்கைக்கு' (ஈடு, 8.3: 2). 2. குறையைச் செய்தல்; (ஈடு, 4.7: 9); to cause to diminish, lessen.

[1. அகம் சரிப்படுத்து → அகஞ்சரிப்படுத்து. அகம் = மனம். சரி = சமம், தேர், செவ்வை, திருத்தம். சரிப்படுத்துதல் = சரியாக்குதல், திருத்துதல், தேற்றுதல். 2. அகம் = உள். சரிதல் = சுகங்குதல், குறைதல், உள்ளொடுங்குதல். சரி (சூ.தொ.ஆகு.) = சுகக்கம், குறைவு. சரிப்படுத்துதல் = குறையைச் செய்தல். 'படு' துணைவினை, படு (த வி.) → படுத்து (த வி.).]

அகஞ்செவி *agañ-cevi*, பெ. (n.) உட்செவி; auricular cavity. 'அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன' (முல்லைப். 89, நச், உரை).

[அகம் + செவி. அகம் = உள். செவி = காது.]

அகட்டுதல் *agaḍḍu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) அகல் வைத்தல்; to open wide. "அண்ணாந்து காலை யகட்டி நடந்து" (பஞ்ச, திருமுச. 876).

ம. அகற்றுதல், அகத்துக; க. அகல்க; தெ. அகலிம்பு.

[அகல் (த.வி.) → அகற்று (த.வி.) → அகட்டு.]

அகட்டுத்தே *agaḍḍu-tē*, பெ. (n) பெருவயிற்றுத் தெய்வம், பிள்ளையாசீ; Gaṇeśa, the pot-bellied God.

[அகடு = வயிறு. தே = தெய்வம். பல்பகுத்த வணப் பல்வன் என்பது போல், அகடு பகுத்த தெய்வத்தை அகட்டுத்தே என்றனர்.]

தே பார்க்க; see *tē*.

அகடு *agaḍu*, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம், interior. "செழுந்தோட்டகட்டி எனடைகடக்கும்" (சுர்மபு. தக்கன்வே, 57). 2. வயிறு; belly. "அகடாரார்" (குறள, 936). 3. நடு; middle. "மதியகடுதோய்" (தாடி, சச்சி. 6). 4. நடுவுநிலைமை, impartiality. "அகடுறயார் மாட்டும் நிலலாது செவ்வம்" (நாலடி. 2).

[அகு → அகன் (அகல்) → அகன் → அகடு = உள், உட்புறம், நடு, நடுநிலை, உடம்பின் உள்ளும் நடுவும் உள்ள வயிறு.]

அகடு *agaḍu*, பெ. (n.) முகடு (சம.அக.கை.); top, ridge, as of roof.

[முகம் (முகு) → முகடு = முக்குப் போன்ற வீட்டின் மேற்பகுதி. முகடு → (உகடு) → அகடு. இனி, அகைத்தல் = உயர்த்துதல். அகடுப்பு = எழுச்சி. அகை → அகடு = வீட்டின் உயர்ச்சியான அல்லது எழுச்சியான பகுதி என்றுமாம்].

அகடு *agadu*, பெ. (n.) பெயர்ச்சாக்கு (விண்.); wickedness.

க., தெ. அகடு.

[அகடும் = தோண்டும், துளைத்தல், சிடுங்குதல். துளைத்தல் = வகுத்துதல். சிடுங்குதல் = வகுத்துதல், தொந்தரவு கொடுத்தல். அகடு → அகடு.]

அகடுசெய்தல் *agadusey*, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்துதல் (விண்.); to tease, vex.

அகடுகி *agaduki*, பெ. (n.) பாம்பு (சிந்தா.நி.); snake.

[அகடு = வயிறு. ஊர் → ஊர். 'கி' லி.முத. ஈறு. ஊர்தல் = ஒட்டி நகர்ந்து செல்லுதல். அகடுகி = ஊர் லி வயிற்றுப்புறத்தால் நகர்ந்து செல்வது.]

அகண் *agana*, பெ. (n.) அண்மை (சம்.அக.); nearness.

[ஒருகா. அகம் + அண் = அகவண் → அகண்.]

அகண்டகம் *aganda-gam*, பெ. (n.) 1. முள்ளில் விரை செடி அல்லது காய்; a thornless plant or fruit. 2. முள்ளற்றந்தல் காலகாலம்; invertebrate (சா.அக.).

ம., க., அகண்டக; Skt. akandaka.

['அ' எதிர்ப்பறை முன்னொட்டு. குள் → கள் → கண்ட → கண்டம் → கண்டகம் = முள்.]

அகண்டகாவேரி *aganda-kaveri*, பெ. (n.) ஈரோட்டிற்கும் (ஈரோடைக்கும்) திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் இடையில், இரண்டாகப் பிரியாது ஒழும் காவேரியாறு; the undivided Kaveri river, between Erode and its point of bifurcation close to Thiruchirappalli.

['அ' எதிர்ப்பறை முன்னொட்டு. கண்டம் = துண்டம், சிரிவு, பெருநிலப்பகுதி. அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. காவிரி → காவேரி.]

கொள்வீடம், காவிரி என இரண்டாகப் பிரியாத நிலையிலுள்ள காவிரி அகண்ட காவேரி.

அகண்டதீவம் *aganda-tivam*, பெ. (n.) தந்தா விளக்கு; lamp that burns perpetually, used in worship in temples.

[அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. தீய் → தீய்வு → தீவு → தீவம் = விளக்கு.]

காலத்தாற் பகுக்கப்படாது என்றும் எரியும் தீவம் அகண்டதீவம். Skt. akhanda dīpa.

இனி, அகன்ற வட்டவடிவமான அகல்விளக்கு எனப் பொருள் கொள்ளின், 'அகண்ட' என்பது 'அகன்ற' என்பதன் திரிபாகும்.

அகண்டபூண்டு *aganda-pundi*, பெ. (n.) 1. பிரயிப்பூண்டு; a plant used in medicines, *Gratiola monieri*. 2. வல்லாரை; Indian pennywort, *Hydrocotyle asiatica*. 3. வெள்ளர் (சித்தர்) உண்ணும் ஒரு கற்ப மூலிகை; a drug taken by Siddhas for rejuvenescence (சா.அக.). பூண்டு பார்ச்சு; see pundi.

அகண்டம் *agandam*, பெ. (n.) 1. பகுக்கப் படாதது; that which is indivisible. "அகண்டமா யமர்ந்த தன்றே" (கோயிற்பு. பதஞ். 65). 2. நிறைவு; perfection. "அகண்டவறிவு" (ஞானவா. உபசாந். 34). 3. முழுதும், எல்லாம் (குடா.); the whole. 4. தந்தா விளக்கு; perpetually burning lamp.

Skt. akhanda

[அவ → 'அ' எதிர்ப்பறை முன்னொட்டு. கள் → கண்டு → கண்டம் = துண்டம். ஒ.நீதா: துள் → துண்டு → துண்டம். பல கண்டமாகப் பகுக்கப் படாது ஒரே முழுமையாக இருப்பது அகண்டம்.]

அகண்டம் *agandam*, பெ. (n) அகன்ற வட்ட வடிவமான தகழி (அகல்) விளக்கு; a round shaped oil burning open lamp.

[அகல் → அகன்றம் → அகண்டம்.]

அகண்டம் *agandam*, பெ. (n.) மூளை; brain, medullary substance (சா.அக.).

அகண்டமெழுகு *aganda-mezuku*, பெ. (n.) மூளையினின்று செய்யும் ஒருவகை மெழுகு; a kind of paste prepared from the human brain (சா.அக.).

மெழுகு பார்ச்சு; see mezuku.

அகண்டவடிவம் *aganda-vidivam*, பெ. (n.) பகுக்கப்படாத வடிவம், கடவுள்; indivisible form, as of the Absolute. "அகண்ட வடிவப் பரம்பொருளாம்" (ஞானவா. பிரகலா. 9).

அகண்டவரை *aganda-varai*, பெ. (n.) (ஒகம்) ஒரு அறு நிலைக்களங்களுள் ஒன்றான புகழிடை (ஆக்கை); (Yoga) a psychic centre situated in the cerebral region—Medulla oblongata, which is the upper enlarged end of the spinal cord reachable only through yoga.

"அறிவான வையாவே கும்ப மேறி அகண்டவரை அகண்டவரை காணுவாயே" (இராமதேவர்) — (சா.அக.).

[அகண்டம் = மூளை. வரை = எல்லை யளவு.]

புருவிடை என்பது, இரு புருவத்திற்கும் நடுவே ஈரிதழ்த்தாமரை வடிவில் ஓகியராற் காணப்படும் நரம்புச் சக்கரம்; a cakṛa in the body, described as a two-petalled lotus situated between the two eyebrows, one of the six dynamic Tattvic centres which are nerve plexuses.

அகண்டவறை *agardā-v-ara*, பெ. (n.) மூளையின் கண்ணறை; cells of the brain (சா.அக.).

[அகண்டம் + அறை.]

அகண்டவாய் *agardā-vay*, பெ. (n.) விசிவானவாய்; wide or large mouth (சா.அக.)

[அகம் → அகன்ற (இ.கா.பெ.எ.) → அகண்ட.]

அகண்டவிளக்கு *agardā-vi[akku]*, பெ. (n.) தந்தா விளக்கு; perpetually burning lamp.

[விளங்கு → விளக்கு (பி.வி., முத.தொ.ஆகு.)]

அகண்டநீவம் பார்க்க; see *agardā-nivam*.

அகண்ட வீணை *agardā-viṅai*, பெ. (n.) பொருத்திற் திசுநிக் குடமும் (பத்தரும்) கோடும் (தண்டும்) ஒரே நெடும் பலாக்கட்டையிற் செதுக்கப்பட்ட வீணை; a lute whose whole body is made from a single block of jack-wood.

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டு = துண்டான பகுக்கப்பட்ட. அகண்ட = பகுக்கப் படாத, பொருத்திலாத. விண்ணெனம் = விண் விண வண நரம்பு தெறித்தல். வீண் → வீணை.]

அகண்டன் *agardān*, பெ. (n.) கடவுள்; God, as the undivided One (W.).

Skt. akhaṇḍa

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டு → கண்டம் → கண்டன் = துண்டானவன். அகண்டன் = பல உறுப்புகளாக அல்லது மெய்ப்பொருள்களாகப் பகுக்கப்படாதவன், முழுமுதற்கடவுள்.]

ஆவி வடிவில் எங்கும் நிறைந்து உயிர்க்குள் உயிராகவும் அணுவிற்குள் அணுவாகவும் நுண்ணிதிற் கலந்து, எல்லாம் வல்லனாகவும் எல்லாம் அறிந்தவனாகவும் என்றும் உள்ளவனாகவும் இருக்கும் தன்னந்தனி முதல் இறைவனை எவ்வகையிலும் பகுக்கப்படாதவனென்றே கோர்ண்டு, கடவுள் (எல்லாம் கடந்தவன்) என்றனர் முன்னைத் தமிழர்.

அக் கடவுளையே, ஒருசார் தமிழர் சிவன் என்றும் பெயரில் தொன்றுதொட்டு வழிபட்டு வருகின்றனர்.

ஆதலால் சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசரம், சுத்தவித்தை எனச் சுத்த மாயையில்தோன்றும் ஐந்து தத்துவங்களாகச் சிவனைப் பகுப்பது, சிவவியத்தைப் புதிதாய்த் தழுவி ய ஆரியர், அம் மதத்தை ஆரிய தெறியாகக் காட்டுதற்குப் புகுத்திய கொள்கையே யன்றி, குமரிநாட்டு முன்னைத் தமிழர் கொண்டதன்று.

“அகர முதல எழுத்தெவ்வாம் ஆதி பகவன் முதற்றே யுவகு” (குறள், 1),

“சுவையொளி பூறோசை நாற்றமென் னறந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே யுவகு” (குறள், 27) என்று, தமிழ்மறையும் ஆரியர் கொள்ளும் போலிச் சிவமெய்ப்பொருள்களை விலக்கிக் கூறுதல் காண்க.

ஆகவே, அகண்டன் என்னும் கொள்கையும் சொல்லும் தமிழரனைவரெயென்று தெளிக.

அகண்டி *agardā*, பெ. (n.) இசைக்கருவி வகை (இராட்டி); a musical instrument (R.).

அகண்டிதம் *agardāditam*, பெ. (n.) துண்டிக்கப் படாதது; that which is undivided or indivisible.

Skt. akhaṇḍita

['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டு = துண்டு. கண்டு → கண்டி. கண்டித்தல் = துண்டித்தல். கண்டி → கண்டித்தல் = துண்டிப்பு. 'இத' தொ.பெ.ஈறு. அகண்டித்தல் = துண்டிக்கப் படாதது.]

'அ' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டும் 'கண்டு' என்னும் சொல்லும் 'இதம்' என்னும் ஈறும் தமிழே யாதலால், 'அகண்டித்தம்' என்னும் சொல்லும் தமிழெனக் கொள்ளப்பட்டது.

அகண்டிதன் *agardāditān*, பெ. (n.) கடவுள்; God, as an undivided whole. “அகண்டிதனெம்பன்” (மதுரைப் பதிற்றுப், 70).

Skt. akhaṇḍita

[அகண்டிதம் → அகண்டிதன் = துண்டிக்கப் படாதவன், பகுக்கப்படாதவன்.]

அகண்டிதம் பார்க்க; see *agardāditam*.

முந்தின சொற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப்பையே இதற்கும் கொள்க.

அகண்ணியம் *agapnyam*, பெ. (n.) அவ மதிப்பு; dishonour, disgrace அங்கே போவது உனக்கு அகண்ணியம் (உ.வ.).

Skt. *agaṅya*

['அ' எதிர்ப்பறை முன்னொட்டு. கண்ணுதல் = கருதுதல். மதித்தல். கண் → கண்ணியம் = மதிப்பு. 'இயம்' தொ.பெ. நறு. அகண்ணியம் = மதிப்பின்மை, அவமதிப்பு.]

அகணி¹ *agani*, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம், inside, interior. 'கடுக்காயில் அகணி நஞ்சு, கச்சிற்புறணி நஞ்சு' (பழ.). 2. மரப்பட்டையின் உட்பக்கத்தி் தாசு; fibre in the inner side of the bark of a tree (சா.அக.). 3. மருதநிலம் (சூடா.); agricultural tract of land. 4. தெல் வயல்; paddyfield. "அகணி யில்கரை புரளுமெங்க ளும" (அரிசமய. குவசே. 8). 5. தென்னை பனைகளின் உள்மட்டை மேல் தாசு; upper rind of the stem of the coconut and palmyra frond.

[அகம் = உள், உட்புறம், ஞாட்டின் உட்பட்ட மருதநிலம், மருதநில வயல்.]

"புறஞ்சிறை மாக்கட்டி சுறங்குறித் தகத்தொர்புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட்டெய" (புறநா. 28: 11-14).

அகணி² *agani*, பெ. (n) நம்பிக்கைகற்றிய நட்பினர்; confidant. "அகணியாடிய..... சகுனி" (பெருங். மகத. 26: 29-30).

[அகம் = உள்ளம். அகம் → அகன் → அகண் → அகணி = உள்ளம் ஒன்றிய உணமை நட்பு, நண்பன்.]

அகணி³ *agani*, பெ. (n.) கடுக்காய் (சித்.அக.); gall-nut, *Terminalia chebula*

அகணிக்கடுக்காய் *agani-k-kaduk-kay*, பெ. (n.) 1. உட்சதைப்பற்றுள்ள கடுக்காய்; a gall-nut with thick fleshy portion surrounding the seed inside. 2. முற்றிய கடுக்காய்; a fully developed or ripe gall-nut (சா.அக.).

[அகம் → அகன் → அகண் → அகணி = உள், உட்சதைப்பற்று.]

அகணிதம் *aganiṭam*, பெ. (n.) கணிக்கப்படாதது; that which is beyond computation.

ம. அகணித; க. அகணய; Skt. *agapita*.

['அ' எதிர்ப்பறை முன்னொட்டு. கணி → கணிதம் = கணிக்கப்பட்டது. அகணிதம் = கணிக்கப்படாதது. 'இதம்' தொ.பெ. நறு.]

கணித்தல் பார்க்க; see *kaṇitai*.

அகணிப்பாய் *agani-ppay*, பெ. (n.) அகணிப்பிணாச்சினாற் பின்னிய மூங்கிற்பாய்; bamboo mat platted with thick splts.

[அகம் → அகன் → அகண் → அகணி. ஒருகா. அகப் பகுதியொடு சேர்ந்த தடித்த மூங்கிற்பிணாச்சு.]

பாய் பார்க்க; see *pay*.

அகணியகில் *agani-yagil*, பெ. (n.) அகில் மரத்தின் உட்பாகம்; that portion which is inside the agilwood tree (சா.அக.).

அகணிக்கடுக்காய், அகில் பார்க்க; see *agani-k-kaduk-kay*, *agil*.

அகத்தடிமை *agati(u)-adimai*, பெ.(n.) அணுக்கத்தொண்டு; services of a devoted servant or follower. "அகத்தடிமை செய்யு மந்தனை" (தேவா. 7.9: 6).

ம. அகத்தொன்; தெ. அடியடு, அடிய.

அகத்தடியாள் *agati(u)-adiyal*, பெ. (n.) வீட்டு வேலைக்காரி; maid-servant of a house. "அகத்தடியாள் மெய்தோவ" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 279).

ம. அடியாட்டி

அகத்தமிழ் *aga-t-tami*, பெ. (n.) அகத்திணைபற்றிய தமிழிலக்கியம்; Tamil literature dealing with love

அகத்தன் *agattan*, பெ. (n.) இடத்தினன்; one who is in a place. "ஆவலெழுமிரி யகத்தராகினான்" (சுந்தபு. புத்த. சிங்க. 328).

அகத்தான் *agattan*, பெ. (n.) 1. உள்விடத்திருப்பவன் (இறை. 59, உரை); one who is in. 2. இவ்வாழ்வான்; household. "அகத்தாரேவாழ்வாரென் நண்ணாந்து நோக்கி" (நாவடி. 31).

ம. அகத்தான்

அகத்தி *agatti*, பெ. (n.) மக்கட்டுக் கிரையும் மாட்டிற்குத் தழையுணவும் உதவுவதும், பெரும்பாலும் கொழிக்காலிலும் பிணகாய்த் தோட்டத்திலும் பயிரிடப்படுவதுமான சிறு மரவகை; West Indian pea-tree, s. tr., *Sesbania grandiflora*, whose leaves are edible and also used as cattle food.

“நல்வகத்தி வேர்தனை நாடுங்கான் மேக
மெலுஞ்
சொல்லகலுற தாகமறுத் தோகையே —
மெலவமெலவ
மெய்யெரிவு கையெரிவு மேகைத்தி
மையெரிவும் போமென றறி” [ஐயள்ளெரிவு
(பதார்த்த. 475).

அகத்தியினங்கள் - species of sesban
சாழையகத்தி, ஒரு பழமரம்; a fruit tree.
சிறற்கத்தி, ஒரு சிறு மருந்துமரம்; a small
tree used for medicine.
சேமையகத்தி, ஒரு செடியவகை; large-leafed
eglandular senna, *Cassia alata* (L.).
செஸ்வகத்தி, ஒரு செம்மலர்ச் சிறுமரம்; a
small tree with red flowers.

ம. அகத்தி; க., கு., அகசெ; தெ. அகசெ;
த. அகத்தி > Skt. agasti.

[அகம் → அகத்தி. அகம் = உள். கொடிக்கால், மீனகாய்த் தோட்டம் முதலிய சிறு செடி கொடித் தோட்டங்களினுள்ளே பயிர்செய்யவேதாம். அகத்தியெனப் பெயர்பெற்றது போலும்.]

பேயகத்தி, சீமையகத்தி பார்க்க; see *pey-agatti*, *šimai-y-agatti*.

“அகத்தி ஆயிரம் காய்த்தாலும் புறத்தி புறத்தியே” என்பது, மருமகளுக்கும அகத்தி மரத்திற்கும் பொதுவான இரட்டிப்பு பழமொழி. அகத்திமரம் தோட்டத்திற்குள் விருந்து கொடுத்துக்கொத்தாக ஆயிரக்கணக்காய்க் காய்த்தாலும், அதன் காய்கள ஒன்றிற்கும் பயன்படா. அதனால மீனகாய்ச்செடியும் வெள்ளிலைக் கொடியும்போற் சிறப்பாகக் கருதப்படா. அதுபோன்று, வேற்றகத்தி விருந்து வீட்டிற்கு வந்த மருமகள் எத்தனை பிள்ளை பெற்றாறும், மகளைப்போல் அன்பாக மாமியாரால் நடத்தப்படுவதுவலை என்பது, பழமொழிக்க கருத்து.

அகத்திக்கறுப்பு *agatti-k-kazuppu*, பெ. (n.) சிவ சிற்றூர்த் தெய்வங்கட்குச் சாத்தும் ஆடைவகை (தஞ்சை); a kind of garment put on certain village deities (Tj.).

அகத்திக்கிரை *agatti-k-kirai*, பெ. (n.) இலைக்கறிக்கு உதவும் அகத்தித் தழை; sesban leaves used as edible greens.

அகத்தி-தும் *agattidu*, 17 செ.குன்றாவி. (v.1.) 1. கையால் உள்ளணைத்தல் (திவா.); to fold in the arms, embrace. 2. செருகுதல்;

to insert (W.). 3. உள்ளிடுதல் (கவித். 4, உரை); to enclose, enfold.

அகத்திப்பூப்பு *agatti-p-paḷuppu*, பெ. (n.) அகத்திக்கறுப்பு பார்க்க; see *agatti-k-kazuppu*.

அகத்தினை *aga-t-ṭipai*, பெ. (n.) கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், தெய்தம், பாவை, பெருந்திணை என்னும் ஏழு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள காதலின்ப வொழுக்கம்; love, as a mental experience of lovers or conjugated couple classified into seven forms according to ecology and stress of passion.

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதினை யென்ப”
(தொல். பொருள். அகத். 1).

[அகம் + திணை.]

அகத்தினைப்பறம் *aga-t-ṭipai-p-puram*, பெ. (n.) அகத்திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இருதிணைகள் (தொல். பொருள். அகத். 54, நச். உரை); the two forms of undesirable love, viz., unreciprocated love, and love by force, as opposed to reciprocal love.

[அகம் + திணை + புறம்.]

அகத்தியம் *agattiyam*, பெ. (n.) தேரரசு, கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில், அகத்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மாயிண்டல் என்னும் முத்தமிழிலக்கணச் சாஃபு நூல்; a poetic work of grammar by sage Agastya, dealing with the three conventional classes of Tamil literature, and based upon earlier Tamil treatises, ascribed to circa 12th century B.C.

அகத்தியர் *agattiyar*, பெ. (n.) அகத்தியர் பார்க்க; see *agattiyar*.

அகத்தியர் குறும்பு *agattiyar-kuḷambu*, பெ. (n.) பெருங்காயம், இந்துப்பு, இளந் (ரசம்), வெண்காரம், மனோசிலை, அரிநாரம், நேர்வரளம், ஓயம், கருஞ்சீரகம் என்னுஞ் சரக்குகளைச் சேர்த்து அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படும் பெயர்பெற்ற நலக்கழிச்சல் மருந்து; a famous cathartic medicinal compound, ascribed to Agastya, the ingredients being asafetida, rock salt, mercury, borax, realgar, yellow orpiment, true croton, bishop's weed and black cumin.

[Skt. Agastya > த. அகத்தியன், அகத்தியர்.]

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு *agastiyar-tevara-tirattu*, பெ. (n.) அகத்தியர் பெயரால் வழங்கும் 25 தேவாரப் பதிகத் தொகுதி; a collection of 25 hymns from the *Tēvaram*, erroneously attributed to sage Agastya.

[அகத்தியர் + தேவாரம் + திரட்டு.]

அகத்தியன், அகத்தியனார் *agastiyar, agastiyar-nar*, பெ. (n.) 1. சில வேத மந்திரங்களின் ஆசிரியரும், தென்னாட்டில் ஒரு பிராமணக் குடியேற்றத்தை நிறுவியவரும், ஒரு முத்தமிழ்ச் சார்புநூலும் சில மருத்துவநூலும் இயற்றியவரும் தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான ஓர் ஆரியச் சான்றோர், an Aryan sage, author of several Vedic hymns, said to have founded a Brāhmn colony in South India, written some books on medicine, and composed a Tamil grammar. 2. அகத்திய நாயன்மார், the star Canopus, of which Agastya is the regent. 'அகத்தியனென்னு மீன உயர்ந்த தன்னிடத்தைக் கடந்து மிதுனத்தைப் பொருத்த' (பரிபா. 11 : 11, உரை).

[Skt. *अ* = செல். 'அ' எதிர்மறை முன் கொட்டு. Skt. *aga* = அசையாது, மலை. Skt. *as* = ஏறி. அகஸ்திய (Agastya) = மலையை ஏறித்தவன் அம்வது அடக்கியவன்.]

ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுந்தபின், சில நூற்றாண்டுகளாக விந்த(விந்திய) மலையைக் கடந்து தெற்கே வர இயலவில்லை. முதன் முதலாக அதைக் கடந்தவர் அகத்தியர். அதனால், அவருக்கு விந்தமலையை வென்றவர் என்றும், விந்தமலையின் செருக்கை அடக்கியவரென்றும் புகழ்ச்சி எழுந்தது. இக்காலத்தில், எவரெசிற்று (Everest) முடியேறியவரை அக் குவட்டை வென்றவர் (conqueror of the Everest) என்று கூறுதல் காண்க.

விந்தமலையை அடக்கியதனால் அகத்தியர் அப்பெயர் பெற்றார் என்னும் வடநூலார் கூற்று, பொருத்தமுடையதாய்த் தோன்றவில்லை. ஏனெனின், விந்தமலையைக் கடக்குமுன்னரும் அவருக்கு அப்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

அகத்தியன் எனலும் பெயரை யொத்த *Agustus, Augustinus, Augustanus, Augustulus* முதலிய இலத்தீன் பெயர்களும், *Augusti* என்னும் செருமானியப் பெயரும், *Augustine* என்னும் ஆங்கிலப் பெயரும் மேலைநாடுகளில் மக்கள் இயற்பெயர்களாகத் தொன்று

தொட்டு வழங்குவதற்குக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் மூலமாகத் தோன்றும் *agustus* என்னும் இலத்தீன் சொல்லிற்கு, consecrated (திருப்பபடையல் செய்யப்பட்ட), venerable (வணங்கப்படத்தக்க) என்று பொருள் சொல்லப்படுகின்றது.

இலத்தீனை யடுத்து வழங்கும் கிரேக்கத்திற்கு இனமான ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஓர் இனத்தாரின் வழிவந்த வேத ஆரியக் குரவர் ஒருவர்க்கு அம்மேலைப் பெயர் இடப்பட்டதென்று கொள்வது, இயற்கைக்கு முற்றும் ஒத்ததே. ஆகவே, அகத்தியன் என்னும் ஆரியச் சொல்லிற்கு, வணங்கப்படத்தக்கவன் என்று பொருள் கூறுவதே பொருத்தமாம்.

இலக்கண நூல் முதற்கண் இயற்றமிழ்க்கே தோன்றியிருத்தல்கூடும். அதுவும் எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், சொற்றொடரிலக்கணம், செய்யுளிலக்கணம், பொருளிலக்கணம் என்னும் ஐந்திலைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அதன்பின் இசையிலக்கணமும் நாடகவிலக்கணமும் முன்பின்னாக நெடுங்காலங் கடந்து தோன்றியிருக்கும். இறுதியில் இயல் இசை நாடகம் என்னும் முன்றன் இலக்கணமும் ஒரே தொகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். இத்தகைய முத்தமிழ் இலக்கண நூலொன்றை, தமிழ்நே, எத்துணைப் பேரறிஞராயினும், தனிப்பட ஒரேயடியில் தோற்றியிருத்தல் இயலியும். இயலாது அங்ஙனமிருப்பவும், ஓர் ஆரியன் வடநாட்டினின்று வந்தவுடன் முத்தமிழ் இலக்கண முதலாலை இயற்றினான் என்றல், 'நரிமா அரிமாக்க் குருளை யின்றது' என்பது போன்ற செய்தியே.

அகத்தியன் எனலும் சொல் ஆரியமாயினும், அகத்தியத்தின் பெருமையும் தமிழியன்மையும் நோக்கி, இங்குத் தமிழ்ச் சொற்றொகுதியொடு சேர்க்கப்பட்டது.

அகத்தியன்பள்ளி *agastiyar-palli*, பெ. (n.) திருமறைக்காட்டிற்கு அருகிலுள்ள ஒரு திருக்கரீ (தேவா. 2.212); a shrine near *Trinaraikkadu* (Vēlāraiyam).

[அகத்தியன் → அகத்தியான். பள்ளி = தவ நிலையம்.]

அகத்தீரறுகு *agastīr-aruḡu*, பெ. (n.) சிற்றறுகு (இராட.); species of grass, short in stature like *Agastya* (R.).

படத்தாள் 3

அக்காக்குருவி

அக்காடசரெயலிகளாடன்

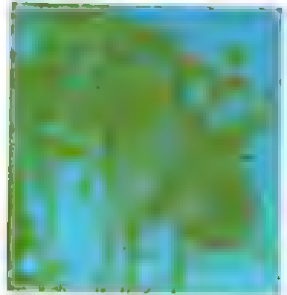
அகத்தி

செறகத்தி

சீமையகத்தி

பேரகத்தி

[Skt. agastya + lśa - அகஸ்தீச > த. அகத்தீசன் → அகத்தீசர். வ. நசன் = கடவுள், தேவன், தெய்வத்தன்மைபுள்ளவன். அகத்தீசானுள்ளவையிருந்ததனால், அவரைப்போல உருவீர் சிறீநான் சிற்றறரு அகத்தீசரறரு எனப் பெயர்பெற்றது.]

அகத்தீசரப்புல் *agastiśara-p-pul*, பெ. (n.) அகத்தீசரறரு பார்க்க; see *agastiśara-arvug*.

[Skt. agastya + iśvara + த. புல் - அகஸ்தீச வரப்புல் → அகத்தீசவரப்புல் → அகத்தீசரப்புல்.]

அகத்தீசு *agastiśu*, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. "அகத்தீசு முற்றும் பிரணவ மாகப் பிறங்கி" (கசலி. லனாடு. 352). 2. கையால் உள்ளணைக்கை (அகநா. 26 : 17, உரை); embrace.

[அகத்து + ஐடு - அகத்தீசு. ஐடு → ஈடு]

அகத்திணைப்போன் *agasti(u)-vurappōn*, பெ. (n.) 1. மனச்சான்று; the inner voice, the voice of conscience (இராட்.). 2. கடவுள்; God.

[அகத்து + உரைப்போன். அகம் = மனம்.]

அகத்துழிகை *agasti(u)-uḷḷai*, பெ. (n.) (இலக்.) முற்றுக்கையிடப்பட்ட கோட்டையிலுள்ள அகத்தாரை, முற்றுக்கையிடப் பறத்தாச் செயலும் புறத்துறை (பு.வெ. 6 : 22); (Gram.) theme of the victory of the besiegers over the besieged.

[அகத்து + உழிகை.]

உழிகை பார்க்க; see *uḷḷai*.

அகத்துழிகையான் *agasti(u)-uḷḷiyān*, பெ. (n.) (இலக்.) முற்றுக்கையிடப்பட்டோன், புறத்துழிகையானுக்கு எதிரீ (மதுரைக். 741-3, நச். உரை); (Gram.) one within a besieged fort, the besieged, opp. to the besieger.

[அகத்துழிகையான = அகத்தோன்.]

அகத்துழி *agasti(u)-uḷḷippu*, பெ. (n.) 1. அன்பு, அருள், இரக்கம் முதலிய மனப்பண்பு; qualities of the heart, as love, grace, mercy. "அகத்துழிப் பன் பிவவர்க்கு" (குறன், 79). 2. உடலின் உள்ஊறுப்பு; internal organs of the body.

[அகத்து + உறுப்பு.]

அகத்தை *agattai*, பெ. (n.) தாய்; mother.

அகத்தொண்டன் *aga-t-ṅōḍṅan*, பெ. (n.) வீட்டு வேலைக்காரன்; domestic servant. 'இருவர் மணையிற் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்க்குளதாயெ உரிமை' (இ.பொ.பா. 8 : 1, பக். 429).

[அகம் + தொண்டன். அகம் = வீடு.]

அகத்தோன் *agattōn*, பெ. (n.) அகத்துழிகையான் பார்க்க; see *agasti(u)-uḷḷiyān*.

அகதேசி *aga-dēśi*, பெ. (n.) உள்நாட்டு இரப்போன், பரதேசி என்பதற்கு எதிரீ; native mendicant, dist. f. *paradēśi*.

[அகம் + தேசி.]

அகதேசி பரதேசி என்னும் மரபிணைமொழி எதுகை நோக்கி 'அரதேசி பரதேசி' என்று தவறாக உலகவழக்கில வழங்கிவருகிறது.

அகநகர் *aga-nagar*, பெ. (n.) 1. கோட்டைக்குள் அடங்கிய நகரப்பகுதி (சிலப். 14 : 59, அடியார்க்க. உரை); interior of a fortified town 2. உலகளகம் (அந்தப்புரம்); women's apartments in a palace. "அகநகர் கையீட்டு" (மணிபெ. 23 : 57)

[அகம் + நகர். அகம் = உள்.]

அகநகை *aga-nagai*, பெ. (n.) இகழ்ச்சிநகை (சிலப். 16 : 164, அடியார்க்க. உரை); derisive laughter.

[அகம் + நகை.]

அகநகை-ந்தல் *aga-nagai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சியாகச் சிரித்தல்; to laugh in derision. "அகநகைத் துரைத்து" (சிலப். 16 : 164).

அகநாடகம் *aga-naḍḍagam*, பெ. (n.) மனத்திலுள்ள காதலைப் புலப்படுத்தும் நளிநயங்கனோடு கூடிய நடம் (சிலப். 3 : 14, அடியார்க்க. உரை); dance accompanied by gestures expressing love.

[அகம் + நாடகம்.]

அகநாடகவுரு *aga-naḍḍaga-v-uru*, பெ. (n.) அகநாடகத்திற்குரிய பாடல்கள் (சிலப். 3 : 14, அரும். உரை); various kinds of musical compositions used in performing dances expressing love.

[அகம் + நாடகம் + உரு.]

அகநாடு *aga-naḍu*, பெ. (n.) 1. உள்நாடு; interior of a territory. "அகநாடு புக்கு" (மதுரைக். 149). 2. மருதநிலம்; agricultural tract.

"புறநூலினை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தொர்புய்ததெறி எரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சினைதய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட் னாடியை" (புறநா. 28 : 11-14).

[அகம் + நாடு.]

அகநாழிகை *aga-naḷigai*, பெ. (n.) தெய்வப் படிமை யிருக்கும் கருவறை, உண்ணாழிகை; sanctuary of a South Indian (Hindu) temple.

'அகநாழிகைப் பணிசெய்வார்' (T.A.S. i, 6)

ம. அகநாழிகை

[அகம் + நாழிகை.]

நாழிகை பார்க்க; see *naḷigai*.

அகநானூறு *aga-nānūru*, பெ. (n.) கடைக் கழகக்காலப் புலவர் ஏறத்தாழ நூற்றாறு பதினாறு அகப்பொருள்பற்றியப் பாடியனவும், உருத்திரசன்மரால் தொகுக்கப்பட்டனவுமான நானூறு அகவற்பாத்திரசுட்டு; An anthology of 400 love-lyrics in *agaval* metre by about 160 poets of the period of the 3rd Tamil Academy, compiled by the *Uruviraśanman*.

[அகம் + நானூறு.]

அகநிலை *aga-nilai*, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம், inside (W.). 2. மனத்துள் ளிருக்கும் கடவுள் (இராட.); God as residing in one's mind (R.). 3. நகர்; town. "அரைசமேம் பாலிய வக நிலை" (சிலப். 5: 161). 4. குல(சாதி)ப் பெரும் பன்வகை நான்குலுள் ஒன்று; one of the four primary melody-types.

[அகம் + நிலை.]

அகநிலைக்குறிந்சி *aga-nilai-k-kurinjī*, பெ. (n.) குறிஞ்சிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of *kuṟinjī*.

"தென்னுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ் செவ்வழி யென்னுநா னிவத்திற் பின்னகம் புறமே யருகியல் மற்றைப் பெருகிய லுறழுவெண ணிரண்டாய்" (கந்தபு. அகர. சூரன்அரசிற்கு. 23).

[அகம் + நிலை + குறிஞ்சி.]

அகநிலைக் கொச்சகம் *aga-nilai-k-kocagam*, பெ. (n.) (யாப்.) கொச்சகக் கவிப்பாவிள் வகை (கவித். 119, உரை); (Pros) variety of *kocagakkah* metre.

[அகநிலை + கொச்சகம்.]

அகநிலைச் செய்யுட்டாழிசை *aga-nilai-c-cēyṣuṭṭāḷiṣai*, பெ. (n.) கடவுளை வண்ணித்துப் புகழாததும், அகப்பொருள்பற்றிய ஒத்தாழிசைக் கவிப்பாவிற் குரியதுமான செய்யுளுறும்பு; *āḷiṣai*, which does not deal with the greatness of God, being a member of an *ottāḷiṣaikkali* verse which deals only with an amatory theme.

[அகநிலை + செய்யுள் + தாழிசை.]

'வண்ணித்துப் புகழ்தலின் வண்ணை மெனப் படும். என்னை? தரவினானே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத் தந்து நீநீஇப் பின்னரத் தெய்வத்தினைத் தாழிசையானே வண்ணித்துப் புகழ்தலின், அப்பெயர் பெற்றதாகலின். ஒழிந்த உறுப்பான் வண்ணப்பினுஞ் சிறந்த உறுப்பு இதுவேன்க' (தொல்.பொருள்.செய். 140, பேரா. உரை).

அகநிலைச் செவ்வழி *aga-nilai-c-cēvvaḷi*, பெ. (n.) செவ்வழிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of *ṣēvvaḷi*.

[அகநிலை + செவ்வழி.]

செவ்வழி பார்க்க; see *ṣēvvaḷi*.

அகநிலைப் பசாசம் *aga-nilai-p-paśāṣam*, பெ. (n.) (நடம்) சுட்டுவிரல் துணியிற் பெருவிரல் அகப்பட மற்ற முன்றும் பொவிந்து நிற்கும் கைச்சைகை (சிலப். 3: 18, அடியார்க். உரை), (Dan.) hand-gesture in which the thumb and forefinger are joined and the other three fingers extended

[அகநிலை + பசாசம்.]

அகநிலைப்பாலை *aga-nilai-p-pālai*, பெ. (n.) (இசை) பாலைப் பண்ணின் ஒருவகை (கந்தபு. அகர. சூரன்அரசிற்கு. 23); (Mus.) a primary melody-type, a variety of *pālai*.

[அகநிலை + பாலை.]

அகநிலைமருதம் *aga-nilai-marudam*, பெ. (n.) (இசை) மருதப் பண்ணின் ஒருவகை; (Mus.) a primary melody-type, a variety of *marudam*. "அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும்" (சிலப். 8: 39).

அகநிலையொத்தாழிசை *aga-nilai-y-ottāḷiṣai*, பெ. (n.) (யாப்.) 1. கவிப்பாவகை (பாப்பா. 91); (Pros.) a kind of *kali* verse. 2. கவிப்பாவறுப்பு வகை (தொல். பொருள். செய். 138, பேரா. உரை); an element of *kali* verse.

[அகநிலை + ஒத்தாழிசை.]

அகப்பக்கம் *aga-p-pakkam*, பெ. (n.) (ஏர.) 1. மனவியல் அல்லது சமயச் சார்பான உண்மையைப்பற்றிய உய்த்துணர்வு; (Log.) inference formed on mental or religious truths. 2. உட்பக்கம்; inside.

[அகம் + பக்கம்.]

அகப்பகை *aga-p-pagai*, பெ. (n.) உட்பகை; ஒரு குடும்பம், இனம், வகுப்பு, அமைப்பகம்.

நிறுவனம், நாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றிற்குள்
ளையே தோன்றி, ஒற்றுமையைக் குலைத்துப்
பகைவர்க்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் பகை, புறப்
பகைக்கு எதிர்த்; enmity within a family group
of relatives, community, class, organization,
establishment or country, leading to disunity
and destruction.

“புறப்பகை கோடியின் மிக்கிறினுமஞ்சார்
அகப்பகை யொன்றருகிக் காப்ப”

(நீதிநெறி, 55).

ம. அகப்பகை

[அகம் + பகை.]

அகப்பட்டி *aga-p-patti*, பெ. (n.) அகக் கட்டுப்
பாடு இல்லாதவன்-ள்; an irresponsible person.
“அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்” (குறள்,
1074).

[அகம் + பட்டி.]

அகப்பட்டி சூத்திரி-தீதல் *aga-p-paḍa-c-ūṭṭiri-*,
4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள் புலப்படாவாறு
உள்ளடங்க நூற்பா இயற்றுதல்; to versify
grammatical rules rendering the meaning
obscure. ‘சூத்திர பொருள் விளங்காமையின்
அகப்பட்டி சூத்திரியாராகலானும்’ (தொல்.
சொ.வ. கிளவி. 35, சேனா. உரை).

[Skt. sūtra > ந. சூத்திரம் → சூத்திரி.
அகப்பட + சூத்திரி.]

அகப்படுதல் *aga-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. உட்படுதல், உள்ளடங்குதல்; to be included.
“சத்தவிரடிக்க் கணமகப்பட..... முனித்தலை
வரும்” (உத்தரரா. வரையெடு. 69). 2. குறை
தல்; to be diminished, shortened. (தொல்.
பொருள். செய், 134, பேரா. உரை). 3. சிக்கிக்
கொள்ளுதல்; to be entangled. மாள் வலைக்
குள் அகப்பட்டுக்கொண்டது (உ.வ.). ‘அகப்
பட்டுக் கொள்வேன் என்றா கள் வன்
களவெடுக்கிறது’ (பழ.). 4. பிடிபடுதல்; to be
caught. “கொண்டவ வண்ணை அகப்படா
னெவர்க்கும்” (பாரத. கிருட். 174).
வேட்டைக்குப் பொனாள் முயல் அகப்படுமா?
(உ.வ.). 5. வசப்படுதல்; to be brought under
one’s influence, to become subordinate.
ஊரெல்லாம் அவனுக்கு அகப்பட்டிருக்கிறது
(உ.வ.). 6. கிடைத்தல்; to be obtained.
“யாழூடை யார்மணங் காணணங் காய்வந்
தகப்பட்டதே” (திருக்கோ. 7). ‘அகப்
பட்டதைச் சூட்டா கம்பளி யப்பா’ (பழ.).

ம. அகப்படுக; கூ. தெ. அகபடு.

அகப்படுத்துதல் *aga-p-paḍuṭu-*, 2 பி.வி.
(v. caus.) 1. சிக்கவைத்தல்; to entrap.
“பரதவர் வலையி கைப்படுத்த தரிய” (பாரத
குரு. 105). 2. பிடித்தல்; to catch hold of.
“மற்றவன் பெருமுரண முருக்கிங். கைய
கப்படுத்தியுப்பனாம்” (கந்தபு. மகேந்.
வச்சிர. 6).

அகப்படை *aga-p-paḍai*, பெ. (n.) தம்பகமான
அணுகத்தொண்டர்; trustworthy attendants.
‘அகப்படை யென்று மிடுக்கரா யிருப்பாரை’
(ஈடு, 10 : 1, பிர்.).

[அகம் + படை.]

அகப்பணி *aga-p-paḍi*, பெ. (n.) 1. மறைமுக
மான தொண்டு; confidential service.
“அங்கு அகப்பணி செய்வர் விண்ணோர்”
(திவ். திருவாய். 10.2 : 6). 2. வீட்டுவேலை;
domestic work.

[அகம் + பணி.]

அகப்பத்தியம் *aga-p-pattiyam*, பெ. (n.)
1. மருத்து உண்ணுங்காலத்து உட்கொள்ளும்
வரம்பிட்ட உணவு, புறப்பத்தியம் அல்லது மறு
பத்தியம் என்பதற்கு எதிர்த்; diet or regimen
observed during the course of taking medicine.
2. மருத்துவக் காலத்திற் புணர்ச்சியின்பத்
தவிர்கை; abstention from sexual intercourse,
while under medical treatment.

[அகம் + பத்தியம்.]

பத்தியம் பார்க்க; see *pattiyam*.

அகப்பரம் *aga-p-param*, பெ. (n.) திண்ணை;
pial, a raised platform under the varandah
used for sitting.

[ஒடுகா. அகம் = வீடு. புறம் = வெளி.
அகப்புறம் → அகப்பரம் = வீட்டு வெளித்
திண்ணை. கிளி, அகம் = உள்; பரம் = மேல்,
மேலிடம், மேடு, திண்ணை; அகப்பரம் = உள்
திண்ணை என்றுமாக.]

அகப்பரிவாரம் *aga-p-parivāram*, பெ. (n.)
1. வீட்டு வேலைக்காரர் (வேக. 292, நச்.
உரை); domestic servants. 2. அரசன்மனைப்
பணியாளர்; (M.E.R. 146 of 1925); attendants
of a royal household.

ம. அகப்பரிவாரம்

[அகம் + பரிவாரம்.]

பரிவாரம் பார்க்க; see *parivāram*.

அகப்பற்று *aga-p-parru*, பெ. (n.) 1. தன் உடம்பின்மீதுள்ள பற்றெண்ணம், புறப்பற்று என்பதற்கு எதிர் (குறள், 345, பரிமே. உரை); attachment to self, self-love, opp. to *parapparru*. "போமே யகப்பற்றென றுந்தீபற" (அயிரோ. 14). 2. சிற்றூர்ப் பங்காளிகள் அவ்வப்போது பகிர்ந்து பயன்படுத்தும் ஊரிலம் (R.T.). land divided and given to the share-holders of a village periodically for use but held in common. 3. தொடக்கத்தொட்டுக்குள் பரவாதுள்ள நிலம் (நெடுவலை); land which has been irrigated by a tank since the very beginning (Tn.).

ம. அகப்பற்று
[அகம் + பற்று.]

அகப்பா *agappā*, பெ. (n.) 1. கோட்டைமதில்; fortified wall, wall of a fort or fortress. "அகப்பா எறிந்த அருந்திறல்" (சிவப. 28: 144). 2. மதிணுண்டேடை (பிங்); mound within inner fortifications. 3. அகழி (பிங்); ditch around a fort.

ம. அகப்ப
[உகப்பு → அகப்பு → அகப்பா.]
அகப்பு பார்க்க; see *agappā*.

அகப்பாட்டு *aga-p-pāṭṭu*, பெ. (n.) 1. அகப்பொருட் செய்யுள், புறப்பாட்டு என்பதற்கு எதிர்; love-poem, opp. to *parappāṭṭu*. 2. அகநானூறு (கலித். 37, நச். உரை); an anthology of love-lyrics.

[அகம் + பாட்டு.]
அகநானூறு பார்க்க; see *aga-nānūru*.

அகப்பாட்டுவண்ணம் *aga-p-pāṭṭu-vannam*, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளின் இறுதியடி, முடிப்புறுத்தோ சொல்லோ இன்றி, இடையடிபேரல் தோன்றும் அமைப்பு அல்லது ஓசைவகை; (Pros.) poem or verse so constructed, that the last line looks like any of the previous lines and not appearing to give a finish to the poetic piece.

"அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே"
(தொல், பொருள். செய், 222).

எ-டு: "உண்கண் சிவப்பு தெவன்கொ
வன்னாய்"
(ஐங்குறு. 21).

[அகம் + பாட்டு + வண்ணம்.]

அகப்பாட்டுறுப்பு *aga-p-pāṭṭu-uruppu*, பெ. (n.) அகப்பொருளின் அல்லது அகத்திணையின் பன்னிரு கூறு; the twelve members of *agapporu* or *agatturai*:

1. இயல் —method of defining a thing
பகத்திணை or showing its nature, quality, etc.
 2. வகை —amplification or detailing at
யகத்திணை large what has been said briefly.
 3. பொது —the rule for summing up or
வகத்திணை recapitulating.
 4. சிறப்பு —the rule for discriminating
பகத்திணை or explaining the difference between things.
 5. உவம —the rule for illustrating a
வகத்திணை subject by metaphors, comparisons, etc.
 6. புறநிலை —the rule for exemplifying a
யகத்திணை subject through examples
 7. எதிர்நிலை —the rule for elucidating a
யகத்திணை point through its opposite.
 8. காரண —revealing the condition or
(அ) கருவி quality of a thing by its
யகத்திணை origin.
 9. காரிய —proving a thing by its effects.
வகத்திணை
 10. காரக —the rule for relating an
வகத்திணை action, event, etc., to which belong the following:
(1) செய்வான் - who. (2) செய்வதால் - what. (3) கருவிகள் - by what helps. (4) பயன் - why. (5) இடம் அவலது நிலம் - where. (6) காலம் - when. (7) திறன் - in what manner or how.
 11. முன்னவை —the rule for foretelling events
யகத்திணை from signs.
 12. பின்னவை —the rule for foretelling the
யகத்திணை consequences of any action
(p) (W.)
- "அகத்திணை யியல்பே யறையும் வகையே
பொதுச்சிறப்பு வமை புறநிலை யெதிர்
நிலை
கருவி காரியம் காரக முன்னவை
பின்னவை யெனவாம் பிரிவீ ராதே"
(தொள். வி. பொருள். 2: 2).

- “அவறறுள்,
இயலபுரைத தெர்ப்ப வியமபுத வியலபே”
(ஐடி 3).
- “தொகைவிரித துரைத்தல சொற்பொருள
வகையே” (ஐடி 4).
- “பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே
சிறப்பென வென்றி னடங்கும் பலவே”
(ஐடி 5).
- “உலமை யெனப்பிறி தொப்ப
வுரைத்தலே” (ஐடி 6).
- “புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென
மன்றே” (ஐடி 7).
- “குறித்தலை காட்ட மறுத்தலை காட்டி
யெழியில் விளக்க வெதிர்நிலை யெனப்”
(ஐடி 8).
- “காரண நான்கும் காரிய நான்கும்
விரித்துத் தன்பொருள விளக்க ஹரித்தே”
(ஐடி 9).
- “காரக மென்ப சுருத்தா கருமம்
சுருவி சுருத்திடும் காலத் திறனேழே”
(ஐடி 10).
- “முன்னவை பின்னவை முன்பின் னடந்தன
பன்னித் தன்பொருள் பயன்படப்
பகர்தலே” (ஐடி 11).

இந் நூற்பாக்கள், வீரமாமுனிவரின் சொந்தக் கூற்றுக்களே யன்றித் தொல்காப்பியத்தையோ வேறு முன்னுரையையோ தழுவி யனவல்ல.

இவை கூறும் பாகுபாடு அகப்பாட்டுறுப்பு என விளக்கிலோ அகரமுதலியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால், இவற்றை இங்குமேற்கோணாகக் காட்டலாயிற்று.

‘காரணம்’ என்பது ‘கரணம்’ என்பதன் நீட்டம். ‘காரியம்’ என்பது ‘இயம்’ என்னும் திரிப்பிறு பெற்ற அதன் திரிசொல்.

‘காரகம்’ என்பதைக் ‘சுருமகம்’ என்று தமிழிற் குறிக்கலாம்.

‘காரணம்’, ‘காரியம்’ என்னும் சொற்களை முறையே, ‘கரணியம்’, ‘கருமியம்’ என்றும் குறிக்கலாம்.

இதன் விளக்கத்தைக் கரணம் என்னும் உருப்படியிற் காண்க.

அகப்பாட்டுறுப்பு *aga-p-paḍi(y)-uruppu*, பெ. (n.) (யாப், அகப்பொருட் செய்யுளின் நினை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், இடம், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள்

வகை, துறை என்னும் பன்னிரண்டு உறுப்புகள்; (Pros.) elements of a love-poem, 12 in number.

“நிணையே கைகோள கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் பயனே முன்னம்
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை
துறையென
றப்பா லாறிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே”
(ருமபியகப், 211).

[அகம் + பாட்டு + உறுப்பு.]

அகப்பாட்டுடெல்லை *aga-p-paḍi(y)-ellai*, பெ. (n.) குறித்த வரம்பைத் தன்னகத் தடக்கிக்கொள்ளும் எல்லை (தொல், பாயி, இளம், உரை); confining limit or boundary.

[அகப்பாடு → அகப்பாடு + எவலை.]

அகப்பாடு *aga-p-paḍi*, பெ. (n.) 1. அகப்படுதல்; being caught or obtained. 2. உண்ணிகழ்ச்சி, internal occurrence. 3. நெருங்கியிருக்கை; being close. “அகப்பாட் டண்மையன்” (பெருங், மகத, 18: 20). 4. புதுக் கண்டுபிடிப்பு (புதுவை); discovery (Porḍ.).

[அகப்பாடு → அகப்பாடு.]

அகப்பு *agappu*, பெ. (n.) ஆழம் (விண்.); depth.

[அகழ்தல் = தோண்ட்தல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகப்பு = தோண்டப்பட்ட அல்லது தோண்டப்படும் ஆழம்.]

அகழ்ப்பு பார்க்க; see *agazpu*.

அகப்பு *agappu*, பெ. (n.) மரப்பின்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு, ஆப்பு (இவ.); wedge (Loc.).

[அகைத்தல் = அடித்தல், செலுத்துதல். அகை → அகைப்பு → அகப்பு = அடித்துச் செலுத்தப்படும் ஆப்பு.]

அகப்பு *agappu*, பெ. (n.) எழுச்சி (சம்.அக.); height.

[உகத்தல் = உயர்தல். உக → உகப்பு = உயர்ச்சி. “உகப்பே உயர்தல்” (தொல், சொல், உரி. 8). உகப்பு → அகப்பு. உ → அ சொல்லாக்கத் திரிபு. ஐ.நே. 3: உகை(த்தல்) → அகை(த்தல்).]

அகப்புவி *aga-p-puvi*, பெ. (n.) பொருள்கள், சொத்து (சுரு.அக.); things, property.

[பொலிதல் = செழித்தல், மிகுதல். ஆப் பொலி → அகப்புவி.]

அகப்புறக்கருவி *aga-p-pura-k-karuvi*, பெ. (n) (இலக்.) எழுந்திலக்கணங்களை அறிவதற்கு மிகத் துணையான புணரியல் என்னும் நூற்பகுதி; (Gram.) a sub-division of grammar, viz., *puṇariyal*, very helpful for the understanding of Tamil Orthography.

[அகம் + புறம் + கருவி.]

அகப்புறக் கைக்கிளை *aga-p-pura-k-kaikkilai*, பெ. (n.) அன்பினைத்திணை என்னும் இருதலைக் காதற்குப் புறமான ஒருதலைக் காதல், unreciprocated love, as outside the sphere of reciprocal love

[அகம் + புறம் + கைக்கிளை.]

மக்கள் விடுப்பத்தைக் கவளியாது பெற்றோரால் முடித்து வைக்கப்படும் திருமணங்களுள், மணமகள் மணமகள் என்னும் இருவரும் ஒருவர் மட்டும் காதலித்து, இன்னொருவர் கடமைக்காக இணங்கியிருப்பதே, ஒருதலைக் காமம் என்னும் கைக்கிளையாகும்.

“காமஞ் சாலா இளமை யோனவயின் ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி நன்மையுந் தீமையும் என்றிரு திறத்தால் தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய

புணர் த்துச்

சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொவலியின் புறல் புலவித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (தொல். பொருள். அகத். 50)

என்பது, நூற்பாவிற்கு குறித்துள்ளவாறு, சொல்லளவான காமக் குறிப்பேயன்றிக் கூட்டத்தொடு கூடிய ஒருக்கமோ மணவாழ்க்கையோ அன்று.

ஆகவே, கைக்கிளைக் குறிப்பு, கைக்கிளை யொழுக்கம் அல்லது கூட்டம் எனக் கைக்கிளை இருதிறத்தது என அறிக.

இங்ஙனமே, பெருந்திணைக்குறிப்பு, பெருந்திணையொழுக்கம் எனப் பெருந்திணையும் இருதிறத்ததாம். அது பெருந்திணையிற் கூறப்படும்.

அகப்புறச் சமயம் *aga-p-pura-c-camayam*, பெ. (n.) (சிவ.) சிவமதத்திற்கு மிக நெருக்கமல்லாத ஆதனம்பியம் (பாகபதம்), மாநேசன் பம் (மாவிரதம்), மண்டையம் (காபாலம்), இடவியம் (வாமம்), நாமருவம் (வைசுவம்), ஒன்றியக்கோட் சிவனியம் (ஐக்கவாத சைவம்) என்னும் அறுவகைக் கிளைநெறிகள்; (Śaiva.)

six religious sects not intimately related to orthodox Śaivism.

[அகப்புறம் + சமயம்.]

அகப்புறத்தலைவன் *aga-p-pura-t-talaivan*, பெ. (n.) (இலக்.) கைக்கிளை, பெருந்திணையொழுக்கங்களுக்கூரிய தலைவன் (கவித். 108, நச். உரை); (Gram) lover whose love is unreciprocated or improper if not criminal.

[அகப்புறம் + தலைவன்.]

அகப்புறத்திணை *aga-p-pura-t-tina*, பெ. (n.) அகப்பொருட்டிணை ஏறழுள், அகனைத்திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந்திணைக் (யாப். வி. பக். 528); the two forms of love *kaikkilai* and *perundrai* out of seven, as outside the sphere of *agrandirai*.

[அகப்புறம் + திணை.]

அகப்பொருட்டுப்புறம்பான புறப்பொருட்டிணை ஏழிருப்பதால், அகப்பொருட்டுள்ளேயே சற்றுப் புறம்பானது அகப்புறம் எனப்பட்டது. இங்ஙனம் புறப்பொருட்டுள்ளும் சற்றுப் புறம்பானது புறப்புறம் எனப்படும்.

அகப்புறப்பாட்டு *aga-p-pura-p-paṭṭu*, பெ. (n.) கைக்கிளை, பெருந்திணைகளுக்கூரிய செய்யுள்; poem describing love which is unreciprocated or improper if not criminal. “அகப்புறப்பாட்டு மிகப்பலவையே” (நம்பியகம். 250).

[அகப்புறம் + பாட்டு.]

அகப்புறப்பெருந்திணை *aga-p-pura-p-perundirai*, பெ. (n.) இருதலைக் காமமென்னும் அகனைத்திணைக்குப் புறமாகிய பெருந்தாக் காமம் (நம்பியகம். 243); improper or criminal love, as outside the sphere of mutual love.

[அகப்புறம் + பெருந்திணை.]

அகப்புறப்பொருள் *aga-p-pura-p-poruḷ*, பெ. (n.) அகப்புறத்திணைக்கூரிய ஒருதலைக் காமமுள் பொருந்தாக் காமம்; themes relating to unreciprocated and improper or criminal love.

[அகப்புறம் + பொருள்.]

அகப்புறியி *aga-p-puram*, பெ. (n.) 1. ஒன்றோடு தொடர்புகொண்டு அதற்குச் சற்றுப் புறம்பானது; that which is related to, but is not of the essence. 2. அகத்திணைப்புறம் பார்க்க; see *aga-t-tirai-p-puram*.

[அகம் + புறம்.]

அகப்புறமுடிவு *aga-p-pura-mu[aru]*, பெ. (n.) தண்ணுமை, தக்கை; தகுணிச்சம் முதலிய இடைநிலைத் தோற்குவிக்கள் (சிவப். 3: 27, அடியார்க். உரை); drums of the medium grade, like *taṅṅumal*, *takkai* and *taṅṅuiccam*, etc., used as accompaniment to music and dancing.

*அகமுழவாவன: முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தனம், சவலிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழா வெணவிலை.

அகப்புற முழவாவன: முன்சொன்ன மத்தமமான தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் முதலாயின.

புறமுழவாவன: முன்சொன்ன அதமக் கருவிபாஷ் கணப்பறை முதலாயின.

புறப்புற முழவாவன: முற்கூறப்பட்டாத நெய்தற்பறை முதலாயின' என்று அடியார்க்கு நல்லார் (சிவப். 3: 27, உரை) கூறியிருப்பதால், அகம் அகப்புறம் புறம் என்று வகுத்த மூலகை முழவுகளும், முறையே, முதல் இடை கடைப்பட்ட மங்கல முழவுகள் என்பதும், புறப்புறம் என்று இழித்தொதுக்கியவை அமங்கலப் பறைகள் என்பதும் உயத்துணரப்படும்.

அகப்பு *aga-p-pu*, பெ. (n.) தெஞ்சத்தாமரை; heart-lotus, used fig. "அகப்பு மறைந்து" (வேக. 1662).

ம. அகமலர்
[அகம் + டு.]

அகப்புரை *aga-p-pu[ra]*, பெ. (n.) மன வழிபாடு; worshipping in mind, meditation.

[அகம் + பூரை.]

அகப்பேய்ச்சீத்தர் *aga-p-pu[ra]-c-cittar*, பெ. (n.) அடிக்கடி தம் மனத்தை 'அகப்பேய்' என்று விளிந்துப் பழுவல் பாடிய ஒரு வெள்ளர் (சித்தர்); name of a *Siddha*, author of a poem in which the mind is addressed as 'mind-devil' in every stanza.

[அகம் + பேய் + சீத்தர்.]

அகப்பை *agappai*, பெ. (n.) சோறு, குழம்பு, காய்கறி முதலிய சமைத்த உணவுப் பொருள்களை முகந்து பரிமாற உதவும் நீண்ட பிடியுள்ள சிவட்டை அல்லது சிறுகலம் (குடா.); ladle, large spoon with a long handle, usu. of coconut shell. 'அகப்பை அறுகவை யறியுமா?' (பழ).

'அகப்பை குறைந்தால் கொழுப்பெல்லாம் அடங்கும்' (பழ). 'அகப்பை பிடித்தவன் தனவனவானால் அடிப்பந்தியில் இருந்தாலென்ன? கடைப்பந்தியில் இருந்தாலென்ன?' (பழ.).

ம. அகப்பான்; க. அகபெ; தெ. அகபு; தி. காபெ.

[அகத்து = தோண்டும், முகத்து. அகழ் -> அகழ்ப்பு -> அகழ்ப்பை -> அகப்பை. ஒ. தோ: கேழ்ப்பு -> கேழ்ப்பை -> கேப்பை. சமைத்த உணவு வகைகளைக் கலத்திலிருந்து அகழ்ந்து (தோண்டி அல்லது முகந்து) எடுத்தற்குச் சிவட்டையாலும் மரப்பிடியாலும் செய்யப்பட்ட கருவி அகப்பை.]

அகப்பைக்களை *agappai-k-kāṅṅai*, பெ. (n.) அகப்பைக் காம்பு; handle of ladle.

[அகப்பை + களை.]

அகப்பைக்கிணரி *agappai-k-kiṅṅari*, பெ. (n.) அகப்பை வடிவில் செய்த விளையாட்டு நரம்பிசைக் கருவி; stringed toy musical instrument shaped like a coconut-shell ladle.

[அகப்பை + கிணரி.]
கிணரி பார்த்து; see *kiṅṅari*.

அகப்பைக்குறி *agappai-k-kuṅṅi*, பெ. (n.) 1. அகப்பை யளவு (சடு, 1.4:8, அரும்.); measure of quantity, a coconut-shell ladle can hold. 2. தெற்குவிளையாமல் இடும் சாணிப் பசுநீர்; marks of cow-dung solution poured from a ladle on heaps of paddy. 'கண்ணாரக் கடைதற்கு ஏன் அகப்பைக் குறி?' (பழ.). 3. அகப்பை விழுந் நிலையைக்கொண்டு குறி பார்த்தல் (விண்.); prognostication by observing the lying position and direction of a ladle let fall perpendicularly, practised by women.

[அகப்பை + குறி.]
குறி பார்த்து; see *kuṅṅi*.

அகப்பைக்கூடு *agappai-k-kūṅṅu*, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி; rack for ladles.

[அகப்பை + கூடு.]

அகப்பைசெருகி *agappai-ṣeruṅṅi*, பெ. (n.) அகப்பைகள் செருகி வைக்கும் சட்டம்; perforated frame for holding ladles, the handles being inserted into the perforations.

அகப்பைசெருகி *agappai-ṣoruṅṅi*, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி பார்த்து; see *agappai-ṣeruṅṅi*.

அகப்பொருள் *agappai-y-adi*, பெ. (n.) 1. அகப்பொருள் லடிக்கும் அடி; a blow dealt with a ladle. 2. பட்டினி; starvation. 3. அகப்பொருள் அடிப்பகுதி; the bottom of a ladle.

[அகப்பை + அடி.]

அகப்பொருள் *agappai-y-adi-padu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகப்பொருள் லடிப்படுதல்; to be beaten with a ladle. 2. பட்டினி போடப்படுதல்; to be starved.

[அகப்பை + அடி + படு.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-c-curuṅga-p-pidi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளை கட்டுதல். தண்டனையாகச் சாப்பாட்டைக் குறைத்தல்; to decrease the quantity of food given, as a punishment, to children.

[அகப்பை + ஐ + சருங்க + பிடி.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-kaikkai*, பெ. (n.) காமம் நுகர்த்தருகிய கன்னித் தலைமகளின் காந்த் குறிப்பை அறியும் வரை, தலைமகன் அவளைச் சாராது நின்று தன் தெஞ்சொடு கூறல் (நம்பியசுப். 28); theme in which a lover is talking to his own mind, while awaiting indications from his sweet heart of her love in response to his.

[அகம் + பொருள் + கைக்கிணை.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-kōvai*, பெ. (n.) களவில் தொடங்கிக் கற்பில் முடியும் அகப்பொருட்டலைவன் தலைவியின் காந்தல் வாழ்க்கையை, நாறாநிறிற்குக் குறையாத கட்டளைக்கவித்துறையில் கோவை படக் கூறும் பனுவல் வகை; Division of poem, in not less than 400 *kaṭṭaikaikalliturai* verses which treats of the continuous life of lovers, beginning with clandestine union and culminating in married and domestic life. “ஆறிரண் ஒறுப்பும் ஊறின்றி வீணங்கக் கூறுவ தகப்பொருட் கோவை யாகும்” (இலக். வி. 816).

[அகம் + பொருள் + கோவை.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-talaivan*, பெ. (n.) அகப்பொருள் செய்யுளில் வரும் காதலன்; hero of a love-poem.

[அகம் + பொருள் + தலைவன்.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-talaivi*, பெ. (n.) அகப்பொருள் செய்யுளில் வரும் காதலி; heroine of a love-poem.

[அகம் + பொருள் + தலைவி.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-purāi*, பெ. (n.) அகப்பொருள்பற்றிய பொருட்குற; a theme of love-poetry.

[அகம் + பொருள் + துறை.]

அகப்பொருள் *agappai-yai-peruṅga*, பெ. (n.) இருதலைக் காமத் தலைவனுத் தலைவியும் இன்பம் நுகர்த்துவருங்கால், இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சில இன்ப நுகர்ச்சித் தடைகளை எடுத்துக்கூறுவது; narration of obstacles encountered in the love-life of genuine lovers.

“அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகனறமடற்

கூற்றும்

குறியிடை யீடுந் தெளிவிடை விலங்கலும் வெறிசொள் வகையும் விழைந்துடன்

பூப்பிய லுரைத்தலும் பொய்ச்சூ னுரையும் தீர்ப்பி லுடனும் போக்கருங் கியல்பும் பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும் வன்புறை யெதிர்ந்து மொழிதலும் அன்புற மனைவியுத தானும் வளமடைந்து

நோற்றலும்

பிறவும் அகப்பொருட் பெருந்திணைக்

குரிய”

(நம்பியசுப். 243).

[அகம் + பொருள் + பெருந்திணை.]

அகப்பொருள் *agappai-yai*, பெ. (n.) 1. நாற் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; pleasure, as one of the four objectives of life. 2. காம வின்பம்; sexual pleasure. ‘ந் புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டதிலே’ (கவித். 15, நச். உரை). 3. அகத்திணையென்றும் இன்பவொழுக்கங் கூறும் இலக்கண நூல்; a grammar of love-theme, எ-டு; இறையனாரகப் பொருள், நம்பியசுப்பொருள். 4. இன்பவொழுக்கங் கூறும் நூற்றொகுதி; love-literature. 5. அகத்திணையாகிய பொருள்; love-theme. “புலவோ ராய்ந்த வருந்தமி முகப் பொருள்” (நம்பியசுப். 1). 6. உட்பொருள்; inner meaning. “நான்மறை யகப்பொருள் புறப்பொரு ளறிவார்” (கம்பரா. யுத்த. இரணிய. 32). 7. வீட்டழிகள் பொருள்;

household effects. "அகம்பொரு டமக்கருளு வார்க்கஃது நலவி-புகப்புறு பரத்தையர்கன்" (தணிகைப்பு. திருநகரப். 78).

10. அகம்பொருள்
[அகம் + பொருள்.]

அகம்பொருள் விளக்கம் *aga-p-poru[-vi]akkam*, பெ. (n.) ஓர் அகத்திணை நூல்; name of a grammar of love-poetry. நம்பியகம்பொருள் விளக்கம் பாரக்க; see *nambi-y-aga-p-poru[-vi]akkam*.

[அகம் + பொருள் + விளக்கம்.]

அகம்¹ *agam*, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம், புறம் என்பதற்கு எதிர்; inside, opp. to *puram*. "அகம்புற நினைந்த சோதியாய்" (தாயு. சிவன்செ. 4). 2. உள்ளடங்குகை; being subordinate. "அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்" (குறள், 1074). 3. உடம்பினகத்துள்ள மனம், mind. "அகமலர்ந்த திவார்" (பதினொ. திருவிடை. மும். 7). "அகம் அங்கே ஆக்கை இங்கே" (பழ.). "அகம் ஏறச் சுகம் ஏறம்" (பழ.). "அகம் மலிந்தால் அஞ்சும் மலியும், அகம் குறைந்தால் அஞ்சும் குறையும்" (பழ.). 4. தெஞ்சம்; heart. 5. ஆதன் (ஆள்மா); soul. "அதுவதுதா நென்று மகம்" (சி.போ.சித். 3.6). 6. மார்பு; chest. "புல்லக மகன்றது" (சிவப். 30:16). 7. அகம்பொருள் என்னும் காதல்; love-theme. 8. ஏறுவகைப்பட்ட அகத்திணை; love, as a mental experience of lovers, of seven forms. 9. காதலால் விளையும் காம வின்பம்; sexual pleasure. 'யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொருளாதலின், அதனை அகம் என்றார்" (தொல். பொருள். அகத். 1, நற். உரை). 10. அகம்பொருள்பற்றிய அகநானூறு என்னும் அகவற்றொகை; an anthology of 400 love-lyrics. "அகம்புறமென் றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை" (தனிப்பாட்டு). 11. வதியும் உள்ளிடம் கொண்ட வீடு (பிங்.); house. 12. ஒரு நிலப்பகுதியின் உள்ளிடமான மருதநிலம், agricultural tract. "ஆலைக் கரும்பி எனநாடணைந்தான்" (சிவக. 1613). 13. இடம் (திவா.); place. 14. எங்கும் பரந்துள்ள இடமாய் விசம்பு (தைவல. பாயி. 22); sky, space. —, இடை. (ind.) 1. இடவேற்றுமை யுட்புகளுள் ஒன்று; a loc. ending. "உள்அகம் புறம் இடம்பொருளுகு" (நன். 302). 2. ஓர் இடப்பெயர்; a suff. of place names. ௭-ஓ:

கானகம், தமிழகம். 3. ஒரு பொருட்பெயர்; a suff. forming names of objects, ௭-ஓ: கேடகம், பாடகம். 4. ஒரு தொழிற்பெயர்; a verbal noun suff. ௭-ஓ: நம்பகம், நாடகம். 5. ஒரு பண்புப்பெயர்; an abstract noun suff. ௭-ஓ: காழகம் (கருமை).

ம. அகம்; க. அகெ.

[அகழ்தல் = தோண்டல். அகைத்தல் = அறுத்தல். ஒருகா, அகு = அகம் = உட்டுளை, உள், குடி, வீடு. ஒ.நீரா: புற = துளை, வீடு. E. hold = small mean dingy abode. ஒ.நீரா: கிருதல் = தாழ்தல். கிருத்தல் = தாழ்த்தல். கிருப்பம் = தாழ்ப்பு. கிரு = கிரு = கிருத்தல் = தாழ்த்தல், தாழ்வாகக் கருதல்தல்.]

அகம்² *agam*, பெ. (n.) தவசம், காலம்; cereals, grain. "அகமது குறைவி லாதாய்" (நல். பாரத. ஆதி. விவாசருத். 8).

[அ:கம் → அககம் → அகம.]

அகம்³ *agam*, பெ. (n.) வெள்வேல் (மலை); panicked babul.

[அக்கு = கூர்மை, முள். அக்கு → அகு → அகம்.]

அகம்படி *agambaḍi*, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside. "திருவயிற்றி எனம்படியில் வைத்து" (திவ். பெரியதி. 11.6:8). 2. மனம்; mind. "அகம்படிக்கோயிலாணை" (தேவா. 5.91:1). ம. அகம்படி. 3. திருக்கோயிலின் அல்லது அரசன்மனையிற் செய்யும் அகத்தொண்டு, service in a sanctuary or inner apartments of a palace. "அகம்படிப் பெண்டுகள்" (I.M.P. Tp. 274.). 4. அடியாசர்; devotees (சூரு. 5.8:2).

[அகம்பு = உள். அகம்பு + அடி = அகம்படி. புறம்படி என்பதற்கு எதிர்.]

அகம்படித்தொண்டு *agambaḍi-p-penḍuḅu*, பெ. (n.) அணுகத்தொண்டு; service, as in a sanctuary. "கோயிலுள்ளா லகம்படித் தொண்டு செய்வார்" (பெரியடி. திவலை. 4).

[அகம்பு + அடி + தொண்டு.]

'அகம்படிமை' என்றும் வழங்கும்.

அகம்படிப்பெண்டுகள் *agambaḍi-p-penḍuḅu*, பெ. (n.) கோயிலகம் பணிப்பெண்கள், அகக் கோளாசர் (தக்கயாகப். 93, உரை); maid-servants in a temple.

[அகம்பு + அடி + பெண்டுகள்.]

அகம்படிமுதலிகள் *agambadi - mudaliga*, பெ. (n.) திருக்கோயிற் பணியாளர் (I.M.P. Cg. 919); male-servants in a temple.

ம. அகம்படி

[அகம்பு + அடி + முதலிகள்.]

அகம்படிமை *agambadi-mai*, பெ. (n.) அகம்படித் தொண்டு பார்க்க; see *agambadi-i-torpu*. "அகம்படிமைத் திறலினர்" (கேயிற்பு. பாமி. 13).

[அகம்பு + அடிமை.]

அகம்படியர் *agambadiyar* பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலை செய்வோர்; domestic servants. 'அல்லலர்க்குரிய அகம்படியர்' (திவ. திருப்பா. 4:72, விபா.). 2. நஞ்சை, மதுரை மாவட்டங்களில் முன்பு குறுநில மன்னர் அரண்மனைகளில் பணிசெய்து, இன்று உழவுத்தொழில் செய்துவரும் ஒரு குலத்தாள்; name of a caste of agriculturists in Thanjavur and Madurai districts, who originally were doing service in the palace of ancient chieftains.

ம. அகம்படிக்காரன்

[அகம்பு + அடியர்.]

அகம்படியர் *agambadiyar*, பெ. (n.) திருக்கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் அகத்தொண்டு செய்வாள்; those who do service in a sanctuary or inner apartments of a palace.

[அகம்பு + அடியர்.]

அகம்படி *agambadi*, பெ. (n.) உள்ளீடான மெய்ப்பொருள்; essential truth. "விச்சையினகம்பாடுணர்ந்தறிவு முற்றுபய னூற்றலரை பொத்தான்" (கம்பரா, பால, கோவம். 39).

[அகம்படு → அகம்பாடு]

அகம்படி *agambu*, பெ. (n.) உள்; புறம்பு என்பதற்கு எதிர்; inside; opp. to *parambu*.

ம. அகமே

[அகம் → அகம்பு.]

அகமகள் *agamagan*, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்திற்குப்பின் தமிழ்நாட்டிற் புகுத்தப்பட்டதும், சிவனின் ழந்த மகனாகச் சொல்லப்படுவதும், காப்புத் தெய்வமாகக் கருதப்படுவதும், பெரும்பாலும் வீடுதொறும் வழிபடப்படுவதுமான ஆணைமுகப் பிள்ளையாசுரத்தெய்வம் (சம்.அக.); elephant-headed God 'Garuṣa, the eldest son of Śiva, commonly worshipped in Hindu homes.

அகமகிழ்ச்சி *aga-magici*, பெ. (n.) மனக்களிப்பு (பிரபோத. 27:33); joy, inward happiness.

[அகம் + மகிழ்ச்சி.]

அகமடல் *aga-maḍal*, பெ. (n.) பாளை; spathe. "அகமடல்வதிந்தவன்புரிபேடை" (பெரும். மகத. 4:47).

[அகம் + மடல்.]

அகமனைத்தட்டு *aga-maṇai-taṭṭu*, பெ. (n.) வண்டியி னுறுப்பு வகை; a part in the framework of a cart. "புறமனைப் பலகையு மகமனைத் தட்டும்" (பெரும். உருசைக். 58:50).

[அகமனை + தட்டு.]

அகமரி-த்தல் *aga-mari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பையில் இறந்தல் (சேவரட். 207); to die in the womb.

[த. மடி > Skt. mari (mru). அகம் + மரி = அகமரி.]

அகமலர்ச்சி *aga-malarcci*, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி (இலா.). joy, happiness, as blossoming of the mind.

[அகம் + மலர்ச்சி.]

அகமலர்ச்சியணி *aga-malarcci-yāni*, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளை இன்னொருபொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளோடு ஒப்புதோக்குவதனாற் புலப்படுத்துக் பொருளணிவகை (அணியி. 69); figure of speech in which the excellences and defects of one object are brought out, through a comparison with the same qualities in another object.

அகமலர்ச்சியணி — ஓரவங்காரம்; அஃது, ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குணமும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் வருணிக்கப்படுவது. இதனை வடநூலார் 'உல்லாசாவங்காரம்' என்பர் (குவ. 69) — (சம்.அக.).

[அகமலர்ச்சி + அணி.]

அகமாட்சி *aga-maḍci*, பெ. (n.) இவ்வறத்திற்குரிய நற்குண நற்செய்கைகள் (உபதேசகா. குராதி 77), good qualities and deeds befitting an ideal family life.

[அகம் + மாட்சி. அகம் = வீடு, கில்லறம்.]

அகமிசைக்கிவர் - நல் *aga-miṣaiṅku* - *ivar*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கோட்டை மதிவின்மேல் ஏறி நின்று போர்ப்புரிதல்; to fight on the ramparts. "அகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்" (தொல. பொருள். புறத். 13).

"மதின்மிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்" என்றும், "மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலொர் பக்கமும்" என்றும், இகு பாட வேறுபாடு முண்டு.

[அகமிசைக்கு + கிவர்.]

அகமுகம் *aga-mugam*, பெ. (n.) உள்முகம், the state of being turned inward.

[அகம் + முகம்.]

அகமுகமா(கு)-நல் *aga-mugam-a*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உள்நோக்குதல்; to be turned or pointed inward. "அகமுகமாந் தொடர்பாவ" (ஞானவா. சுரகு. 12).

[அகமுகம் + ஆ(கு).]

அகமுடையாள் *agam-uḍaiya*, பெ. (n.) மனைவி, அகமுடையாள் என்பதன் பெண்பால்; wife, fem. of *agamuḍaiyār*.

ம. அகத்தாள்

[அகம் + உடையாள்.]

அகமுடையாள் *agam-uḍaiyār*, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband, as master of the house. 2. வீட்டுக்காரன்; householder. 3. அகம்படியக் குலத்தான் (I.M.P. Tj. 1033); person of the Agambāḍiyar caste.

ம. அகத்தாள்

[அகம் + உடையாள்.]

அகமுடிவு *aga-muḍivu*, பெ. (n.) மந்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிக்கை, பேரிகை, படகம், குடமுழா என்னும் உயர்நிலைத் தேசநிகரவிகள் (சிலப். 3: 27, அடியார்க். உரை); high quality drums, viz., *matalam*, *ṣaṅgīgai*, *iḍakkai*, *kaṇṇai*, *pēṅṅai*, *paḍagam* and *kudamūḍi*.

அகமெய்ப்பாடு *aga-mey-p-paḍu*, பெ. (n.) காதலாக உடம்பின் புறத்துத் தேசனும் விளர்ப்பு, பசப்பு, மெலிவு, விதிர்ப்பு முதலிய முப்பத்தி குவகைப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாடு; physical manifestation of emotions, such

as paleness, sallowness, feebleness, trembling, thirty-two in number, due to love-sickness.

மெய்ப்பாடு பார்க்க; see *mey-p-paḍu*.

"அகமெய்ப் பாடு யறையுள் காலை.... எண்ணாந் துறையு மென்மணர் புலவர்" (அகத்திய நூற்பா, குமாரசுவாமிப் புலவர், தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், பக். 5).

[அகம் + மெய்ப்பாடு. மெய்ப்பாடு → மெய்ப்பாடு (தொ.பெ.). படுதல் = தோன்றுதல்.]

அகமொடுக்கு *agam-oḍukku*, பெ. (n.) கொள் கொம்பு (சம்-அக.); pole for a creeper.

[அகம் + ஒடுக்கு.]

அகரநீர்மை *agara-ṣirmai*, பெ. (n.) ஆரியப் பாசீப்பண்சீரேரி (அக்கிரகாரம்) (M.E.R. 389 of 1916); Brāhmin quarters.

[அகரம் + சீர்மை. Skt. śīmā > த. சீமை → சீர்மை.]

மூவேந்தரும் பிராமணர் என்னும் ஆரியப் பாசீப்பணர்க்கு மருதநிலத்துக் குடியேற்றந் தனைத் தானமாக அளித்துவந்தனர். அவை பொதுவாகச் 'சதுர்வேதி மங்கலம்' எனப் பெயர் பெற்றன.

நானடைவில், பிராமணர் தமிழர் குடியிருப்பை யொட்டியும் வாழ்த்தொடங்கினர். ஊர்க்கோடியில் தனிக் கூட்டமாக வாழ்ந்த தனாள், அவர் குடியிருப்பு அக்கிரகாரம் எனப் பட்டது.

Skt. *agra* = நுளி; GK. *acros*, topmost, outermost; E. *acro*, highest, topmost, terminal, tipped with; at the point or extremity of. அக்ர + அகரம் = அக்ராகரம், ஊர்க்கோடியிலிருந்தனாலும்? மருதநிலக் குடியிருப்பாதலாலும், ஆரியப் பாசீப்பண்சீரேரி அக்ராகரம் எனப்பட்டதென்பது பொருத்தமே.

ஆயின், அக்ராகரம் (*agra-kara*) என்னாது அக்ரஹார (*agra-hāra*) என்பதே, தொன்று தொட்ட பிராமண வழக்காயிருந்து வருகின்றது.

எனினும், "அக்ர மாவிரம் அந்தணர்க் கியிலென்" என்னும் திருமந்திர (1860) வடியிலும், அதுபோன்ற பிறவிடத்து, அக்ரம் என்னும் சொல் மருதநிலத்தானைக் குறிக்கும் தென்சொல்லாகவே கொள்ளப்படும்.

அகரப்பற்று *agaram-p-parru*, பெ. (n.) பிராமண குக்குத் தானஞ் செய்யப்பட்ட நிலம் (M.E.R. 556 of 1919); land gifted to Brāhmins.

[அகரம் + பற்று.]

அகரம்¹ *agaram*, பெ. (n.) 'அ' என்னும் தமிழ் வண்ணமாலை முதலெழுத்து; the letter 'a' with which the Tamil alphabet begins. "அகர முதல வகர இறுவாய்" (தொல். எழுத்து. நூள் 1). 'கரம்' குறிற் சாரியை.

அகரம்² *agaram*, பெ. (n.) 1. மெய்யெழுத்துச் சாரியை; particle employed to enunciate consonants. 2. மெய்யெழுத்திற்கும் உயிர் மெய்க்கும் பொதுவான சாரியை; enuncrative particle common to consonants and vowel-consonants (or syllabic consonants).

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல வரைந்த" (தொல். எழுத்து. மொழி. 49).

"இடுடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம் நிற்தல வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே" (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 31).

மகரத் தொடர்மொழி என்பதில் 'மகரம்' என்னுஞ் சொல் (ம் + அகரம்) மகர மெய்யைச் குறித்தலையும், ரகரம் நிற்தல் என்பதில் 'ரகரம்' என்னுஞ்சொல் ரகர மெய்க்கும் ரகர உயிர்மெய்க்கடும் பொதுவாக நின்றலையும் நோக்குக.

அகரம்³ *agaram*, பெ. (n.) 1. மருதநிலத்தூர்; town in an agricultural tract. 2. ஊர் (பிங்.); town.

[அகம் → அகர் → அகரம் = அகநாடென்னும் மருதநிலத்தூர், நகரம்.]

Cf. *L. ager*, field; *GK. agros*; *Skt. ajra*; *OE. aecer*; *OHG. ackar*; *ON. akr*; *Goth. akrs*; *E. acre*.

அகநாடு பார்க்க; see *aga-nāḍu*.

அகரம்⁴ *agaram*, பெ. (n.) இதன் (பாதரசம்) (விண்.); mercury.

அகரம்⁵ *agaram*, பெ. (n.) தேர் (மலை.); chariot, temple car.

† அகரமுதலி *agaram-mudali*, பெ. (n.) அகரத்தில் தொடங்கி, ஒரு மொழியின் எல்லாச் சொற்களையும், அல்லது பெரும்பாற் சொற்களையும் வண்ணமாலை வரிசைப்படுத்திப் பொருள் கூறும் சொற்பொத்தகம்; Dictionary giving all the words of a language or a majority of

them with their meanings and arranged alphabetically beginning with 'a'.

[அகரம் + முதலி படைத். பாவாணர்.]

அகராதி பார்க்க; see *agāraḍi*.

அகரமேற்று-நம் *agaram-ēṭṭu*, 2 பி.வி. (v. caus.) பிராமணரை மருதநிலத்தூரில் குடியேற்றுதல்; to establish a Brāhmin colony in an agricultural tract. "அகரமேற்றி நன்றிகொ டேவதான நல்வி" (திருவாவலா. 48 : 22).

[அகரம் + ஏற்று]

அகராதி *agāraḍi*, பெ. (n.) ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் அல்லது அவற்றின் பெரும்பகுதியை, வண்ணமாலை வரிசைப்படியமைத்துப் பொருள்கூறும் சொற்பொத்தகம்; Dictionary, a book containing the words of a language alphabetically arranged together with their meanings.

[அகர முதற்சொலவை அல்லது சொற்களை முதலிற்கொண்டுள்ளனமையால் சொற்பொத்தகம் அகராதி மெய்ப்பட்டது. அகரம் + ஆதி - அகராதி]

தொடக்கத்தில, தமிழிலக்கியத்திலுள்ள அருஞ்சொற்களின் பட்டிகளே, செய்யுள் நடைவீற் பொருள்கூறி, உரிச்சொல் என்றும் உரிச்சொற்சொகுதி என்றும் பெயர்பெற்று வழங்கிவந்தன. பின்னர், அவை 'நிகண்டு' எனலும் வடசொற் பெயரால் வழங்கத் தலைப்பட்டன.

1594-ல் முதன்முதலாக, சீதம்பர சேவண சித்தர் எனபவர் தம் நிகண்டை வண்ண மாலை வரிசைப்படுத்தி அதற்கு அகராதி நிகண்டு எனப் பெயரிட்டார்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீரமாமுனிவர் (Father Beschi) முதன்முதலாகச் செப்புவர் நடையை விட்டுவிட்டு மேலை நாட்டு முறையைக் கையாண்டு, பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் நால்வகைத் தலைப்பிற் சொற்களைத் தொகுத்து, சதுரகரசாதி என்று பெயரிட்டார்.

ஆதன் பின், 1779-ல் பெப்பிரசியசு (Fabricius), பிரேயத்தாப்பது (Breithaupt) என்னும் இரு செருமானிய லுத்தரன விடைபூழியர் (Missionaries), தமிழும் இங்கிலேசுமாயிருக்கிற அகராதி என்னும் பெயரில் ஒரு தமிழாங்கில அகரமுதலி வெளியிட்டனர்.

பின்னர் 'அகராதி' என்னும் பெயர் பெரு வழக்காயிற்று. ¹

பதினென்றெழுக்கணக்கில் ஒரு நூல் ஏலாதி யென்ப பெயர் பெற்றுப்பின்னும் ஆதினனும் சொல் தாய தென்சொல்லாகத் தோன்றாமை யால், இன்று அகராதி அகரமுதவி யெனப்படு கின்றது.

அகராதிக்கலை *agardī-k-kalai*, பெ. (n.) அகர முதவித் தொகுப்புக்கலை; lexicography.

[அகராதி + கலை.]

அகராதிநிகண்டு *agardī-nigandū*, பெ. (n.) சிறப்பர சேவன சித்தர் 1594-ல் வண்ணமாமலை வரிசைப்படி தொகுத்த செய்யுள்நடைச் சொற் களஞ்சியம்; name of a thesaurus in verse, as giving the words in alphabetical order, by Śidambara Rēvaṇa Sittar, A.D. 1594.

அகராதிபடித்தவன் *agardī padittavan*, பெ.(n.)

1. அறிதகம் சுற்றவன்; a very learned person. 'அகராதி படித்தவன் அஞ்சிப் பேசுவானா?' (பழ.). 2. சொன்ன கருத்தை மாற்றுபவன், சொற்பொருள் திரிப்பவன்; punster, quibbler. அவன் பெரிய அகராதி படித்தவன்; அவனோடு பேசாதே (உ. வ.). 'அகராதி படித்தவனுக்கு எதிராகப் பேசாதே' (பழ.). 'அகராதி படித்துவிட்டால் அடக்கமின்றிப் பேசுவதா?' (பழ.).

அகராதிமுறை *agardī-murai*, பெ. (n.) வண்ண மாகலை வரிசை; alphabetical order.

அகராதியொழுங்கு *agardī-y-oṅgu*, பெ. (n.) அகராதிமுறை பார்ச்சு; see *agardī-murai*.

[அகராதி + ஒழுங்கு.]

அகராதிவரிசை *agardī-varisai*, பெ. (n.) அகராதிமுறை பார்ச்சு; see *agardī-murai*

அகராது *agardu*, பெ. (n.) கொன்றை (வை.மு.); Indian laburnum.

அகல்[து]-தல் *agal-*, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரி வடைதல்; to widen, spread, extend. "விலக் ககன்றவியன்மாள்" (புறநா. 3:16). 2. ஆக்க முறுதல், பெருகுதல், வளர்ச்சியடைதல்; to prosper, increase, develop, grow, progress. "அழக்கம் நகன்றாகு மிலலை" (குறள். 170). 3. நீங்குதல்; to leave, vanish. "பாயிரு எனகல்" (புறநா. 25: 1). 4. பிரிதல்; to separate, part. "அகன்றபூந் கொடியை" (பாரத. குரு. 79). 5. கடத்தல் (திவா.); to pass beyond, cross,

leap over. 6. தைந்து கிழிதல்; to be worn out, to be torn. வேட்டி அகன்றுபோயிற்று (விண்.).

ம. அகலுக்; க. அகல; தெ. அகலு.

அகல் *agal*, பெ. (n.) 1. விரிவு; wideness. 2. பரப்பு; extent of space, expanse. 3. அக்குல் (பிரிவு); the part immediately above pudendum muliebre. 4. வாயகண் நகலமான சட்டி; earthen pot, having a wide mouth. "காரகற் கூவியர்" (பெரும்பாண. 377). 5. விளக்குத் தகழி; hollow earthen vessel for lamp. "நிருவிளக்குத் திரியிட்டங் ககலபரப்பி" (பெரியபு. சுவிய. 15). 6. ஓர் அளவு; (தொல். எழுத்து. தொண. 28, உரை.) a measure of capacity. 7. உள்நாடு (பொதிநி.); inland town or village. 8. ஊரின் உட்புறம் (பொதிநி.); the interior or inner part of a town or village. 9. நாடு (பொதிநி.); country, province. 10. பெருமரம் (விண்.); tooth-leaved tree of Heaven, *Ailanthus excelsa*. 11. வெள்வேல் (சங். அக.); panted babul.

ம. அகல் (தகழி); க. அகல; து. அகொல்; க்ட. அகலெ.

அகல்வட்டம் *agal-vaiṭam*, பெ. (n.) கதிரவனை அல்வது நிங்கணைச் சுற்றிப் போட்டிருக்கும் பெருங்கோட்டை; large halo around the Sun or Moon. 'அகல்வட்டம் பகல் மழை' (பழ.).

அகல்வு *agalvu*, பெ. (n.) 1. அகலம்; extent, expanse. "ஒருநிரலசெல்லு முள்ளகல வுடைத் தாய்" (பெரும். உஞ்சை. 49:59). 2. அடர்ந்தி யின்மை; sparseness. "பைத்த நிலத்தி என்கன்ற பயி ரகல்வி வீங்கப் பதித்து" (தணிவைப்பு. திருநாட்டுப். 93). 3. நீங்குமை; removal. "அமிழ்தம் வல்வி யகலவுழி" (காஞ்சிப்பு. முத்தி. 10).

அகல்வோர் *agalvōr*, பெ. (n.) 1. விலகியிருப் பவர்; those who live or remain apart. 2. தீண்டாதார் (விண்.); outcastes, untouchables.

அகலக்கட்டை *agala-k-kattai*, பெ. (n.) அகலக் குறைவுள்ளது, பொதுவாக அகலக் குறை வுள்ளதுணி; that which lacks width, ordinarily applied to cloth.

[அகலம் + கட்டை.]

அகலக்கால்வை-த்தல் *agala-k-kal-vai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செலவு, பிரிவுவாய்நிசி முதலியவற்றில் அளவுகடந்து போதல்; 'to go beyond limits, as in enterprise, spending, etc. 'அகலக்கால் வைக்காதே' (பழ.).

[அகலம் + கால் + வை.]

அகலத்தேடு-தல் *agala-t-tēḍu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்க வகைபாசுத்தல்; to seek escape. "அவன்றாள் அகலத் தேடினும்" (திம். திரு வாய். பன்சீ.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) விரிவாகத் தேடிப்பாசுத்தல்; to scarch extensively

அகலநீ-தல் *agala-ni*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்கி நில், விலகி நில்; to stand aloof, to stand afar. 'அகல இருந்தால் பகையும் உறவாம்' (பழ.). 'அகல இருந்தால் புகல உறவு' (பழ.)

அகலப்பா *agala-p-pā*, பெ. (n.) தனிநிலைச் செய்யுளாகவோ தொடர்நிலைச் செய்யுளாகவோ பரந்த பணுவல்; voluminous work of poetry, epic poem. "ஈங்கலப் பாக்க விரண்ட லாகும்" (வெண்பாப். செய். 5).

[அகலம் + பா.]

அகலம்¹ *agalam*, பெ. (n.) 1. பரப்பு; extent, expanse. "சென்னி யகல மூப்பா விராயிர மாம்" (கந்தபு. அசுர. அண்ட. 29). 'அகல உழுநிறைவிட ஆழ உழுநிறைவுமே' (பழ.). 2. குறுக்களவு; width. ஆடையினகலம்மூன்று மூடம் (உ.வ.). 3. பெருமை; greatness. "நின் தோற்றமும் மகவுநீரினும்" (பரிபா. 4:30). 4. ஞாலம் (அக.நி.); Earth. 5. வானம் (பிங்.); sky, atmosphere. 6. உழாநிலம்; uncultivated land. 7. மார்பு; breast, chest. "மலைப்பரு மகலம்" (புறநா. 78:4). 8. அகலப்பா; voluminous poetic work, extensive poem. "ஆகமதுரஞ்சித்திரமகலம்" (இலக். வி. 763). 9. அகலவுரை; elaborate commentary. 'பொழிப்பு அகலம் நூட்டம் நூலெச்சம் என்னும் உரை' (இறை. 1, உரை). 10. விரிவாகச் சொல்லுகை; elaboration. "உரைத்தனை கருக்கி யாங்கள் நன்றித் தனைவ் கேட்க" (கந்தபு. பாயிரப். 81). 11. இடம் (பொதி.நி.); place. 12. வாய்; mouth. "குளத்தனை யூம்பி னகலங்கள்" (நான்மணி. 73).

ம. அகலம்; க. அகல.

[அகல் + அம்.]

அகலம்² *agalam*, பெ. (n.) 1. வேப்பலகு (வை.நா.); leaf of margosa. ஒ.தேர்: அலகு. 2. யானைத்திப்பிளி; elephant pepper. ஒ.தேர்: அலகம்.

[ஒருகா. அலகு → அலகம் → அகலம்.]

அகலர் *agalar*, பெ. (n.) கீழ்மக்கள்; low-born persons, outcastes (W). "

அகலவாய்ச்சி *agala-vaycci*, பெ. (n.) மரத்தை அல்லது பலகையைச் செதுக்கும் தச்சுக்கருவி வகை; adzel, cooper's tool for smoothing work, adzel.

அகலவுரை *agala-vurai*, பெ. (n.) விரிவான வுரை (இறை. 1, உரை); elaborate commentary.

[அகலம் + உரை.]

அகலவுழு-தல் *agala-v-ḷu*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மேலாக உழுதல்; to plough shallowly.

அகலறை *agal-arai*, பெ. (n.) 1. பாசறை; military camp. "மாக்க னைகலறை யதிர்வன முழங்க" (பட்டினப். 237). 2. மலைப்பக்கம் (பட்டினப். 237, நச். உரை); slope of a hill, hillside.

[அகல் + அறை.]

அகலன் *agalun*, பெ. (n.) 1. பகுத்தவன்; stont man. 2. தீண்டாதவன் (சம்.அக.); member of the untouchable class.

[அகல் + அன்.]

அகலி - த்தல் *agali-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவுறுதல்; to broaden out, extend, widen. 2. பெருகுதல்; to enlarge. "அகலி யாவனை யல்லல் போயறும்" (தேவா. 2.161:2).

[அகல் → அகலி.]

ம. அகலிக்குக; க. அகலிக; தெ. அகலிக்கு-

அகலிடம் *agal-idam*, பெ. (n.) அகன்ற இடமாகிய ஞாலம்; Earth, as a wide place. "அகலிட நீரேற்றான்" (தேவா. 3.324:9).

[அகல் + இடம்.]

அகலிய *agali-y-a*, பெ. (n.) அகன்ற, அகலமாக; broad, wide.

அகலியம் *agali-y-am*, பெ. (n.) கிளைகளுடன் அகன்று வளரும் மரம் (பிங்.); tree, as broadening out with branches.

[அகல் → அகலி → அகலியம்.]

அகலுள் *agal-ul*, பெ. (n.) 1. அகலம் (திவா.); width. 2. பெருமை (திவா.); greatness. 3. அகன்ற தெரு (சிவப். 1:47, அடியார்க். உரை); broad street. 4. ஊர் (திவா.); town, village. 5. நாடு (திவா.); country. 6. ஞாலம் (ஆ.நி.); Earth.

[அகல் + உள்.]

அகவியர் *aga-v-adi*, பெ. (n.) உள்எய்க்கால்; sole of foot. "அகவியர் யங்கை" (திருவினை. உக்கிரபா. 41).

[அகம் + அடி.]

அகவயிரம் *aga-vayiram*, பெ. (n.) அக்கக்காழ் (இராக.); hard core of a tree (R.).

[அகம் + வயிரம்]

அகவர்¹ *agavar*, பெ. (n.) நாட்டில் வாழ்வார் (பொருந. 220); inhabitants of a country.

அகவர்² *agavar*, பெ. (n.) வைகறையிற் பாடி அரசனைத் துயிலெழுப்பும் பாணர்; bards who rouse the king from sleep with songs in the early morning. "நாளின்மீய நலகலர்" (மதுரை. 223).

அகவலி *agaval*, பெ. (n.) 1. மயிர்க்கூசல் (பிங்.), the call or cry of a peacock. 2. அழைக்கை (பிங்.); calling, addressing. 3. பாடல் (குறுந். 298); singing. 4. நடஞ்செய்தல் (பிங்.); dancing. 5. எழுத்தலைசை (பிங்.); high tone, acute accent. 6. அகவற்பாவிற்றுகரிய ஓசை (யா.கா. 21); rhythm peculiar to *agaval* metre. 7. ஆசிரியப்பா; one of the four chief kinds of metre in Tamil prosody. "அகவல என்ப தாசிரியம்மே" (தொல். பொருள். செய். 80).

ம. அகவல

அகவலன் *agavalan*, பெ. (n.) பாணன்; bard of the Pāgar caste who sings on the battle-field. "களம் வாழ்த்து மகவலன்" (பதிற்றுப். 43). 'அகவலன் பண்பாட அதுகேட்டுப் பெண்பாட' (பழ.).

[அகவல் + அன்.]

அகவலியற்சீர் *agaval-iyar-cir*, பெ. (n.) பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாவிற்றுகரிய சரிய லகைச்சீர்கள்; metrical feet of two *iyal* syllables each chiefly found in *āṣiriyappā*.

[அகவல் + இயற்சீர்.]

இயலசை மயக்கத்தால் ஏற்பட்ட தேமா (நேர்நேர் - -), புளிமா (நிரைநேர் பப -), கருவிளம் (நிரைநிரை பப பப), கூவிளம் (நேர்நிரை - பப) ஆகிய நான்கும் இயல்பான ஆசிரிய வியற்றோகன்.

"இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்" (தொல. பொருள். செய். 13).

இனி, உரியசையுடன் நேர் என்னும் இயலசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர்புநேர்

(சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல), நிரைபுநேர் (கனிற்றுத்தான், முழவுத்தோள்) என்னும் இருசேழும், ஆசிரிய வியற்சீரின்பாற்படும்.

"நேரவண் நிற்சீன் இயற்சீர்ப் பால்"

(தொல். பொருள். செய். 15, பேரா. உரை).

இங்ஙனமே, இயலசையுடன் உரியசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர்நேர்பு (போரேறு), நேர்நிரைபு (பூமருது), நிரைநேர்பு (கடியாறு), நிரைநிரைபு (மழகன்று) என்னும் நாற்சேழும், கூவிளம் (பாதிரி), கருவிளம் (கணவிரி) என்பனபோல ஆசிரிய வியற்சீராகக் கொள்ளப்படும்.

"இயலசை யீற்றுமு னுரியசை வரிசே நிரையசை யியல வாகு மென்ப"

(தொல். பொருள். செய். 16, பேரா. உரை).

அகவலியற்சீர் *agaval-iyar-cir*, பெ. (n.) உரியசை மயக்கத்தாலும், உரியசையுடன் இயலசை விசுவதாலும், ஏற்படும் ஈரசை ஆசிரியவுரிச்சீர்கள்; bisyllabic metrical feet, in which, either both the syllables are *iyar* or the succeeding one is *iyal*.

[அகவல் + உரிச்சீர்.]

உரியசை மயக்கமான நேர்புநேர்பு (வீடு பேறு), நிரைபுநேர்பு (வரகுசோறு), நிரைபுநிரைபு (முடவுமருது), நேர்புநிரைபு (பாறு குக்கு) என்னும் நான்கும் இயல்பான ஆசிரியவுரிச்சீர்கள்.

"உரியசை மயக்கம் ஆசிரியவுரிச்சீர்"

(தொல். பொருள். செய். 13, பேரா. உரை).

உரியசையும் இயலசையும் கலந்த நேர்புநிரை (நீடுகொடி, நாணுத்தனை), நிரைபுநிரை (குளிறுபுளி, விரவுக்கொடி) என்னும் இரண்டும் ஆசிரியவுரிச்சீரின்பாற்படுவன.

"முன்னிரை யுறினும் அன்ன வாகும்"

(தொல். பொருள். செய். 14, பேரா. உரை).

இற்றை யிலக்கண நூல்கட்கெல்லாம் தொழ்காப்பியம் மூலமாதலின், அதனொடு முரண்படும் கூற்றுக்கள் பெரும்பாலும் கொள்ளத்தக்கன வல்ல.

உரிச்சீர் என்பது, முற்கால மூறைப்படி உரியசைச் சீரையோ, பிற்கால மூறைப்படி மூவசைச் சீரையோ குறித்தல் வேண்டும்.

பிற்கால இலக்கண நூல்களிட் சிறந்த யாப்பருங்கலத்திலும்,

“சுரகை கூடிய சீரியத் சேரவை
யீரிரண் டென்ப வியல்புணர்ந் தோரே”

(11) என, சுரகைச் சீரை இயற்சீரென்றே குறித்துள்ளார் ஆசிரியர். அந் நூலின் உரையாசிரியரே,

“கூடிய” என்ற மிகையால் இயற்சீரை ஆசிரிய வரிச்சீர் என்று வழங்குவாரும் உளர், என்னை?

“இயற்சீ ரெல்லாம் ஆசிரிய வரிச்சீர்” என்றார் காக்கைபாடியினார்” என்று, வேண்டாது மிகைபடக் கூறியுள்ளார்.

யாப்பருங்கலக் காரிகை 10-ல் “ஒண்சீ ரகவ லுரிச்சீர்” என்னும் சுற்றடித் தொடரும் “ஒண்சீ ரகவ லியற்சீர்” எனநே ஒருகால் இந்நிறுக்கலாம். அதனால், தனையோ ஓசையோ சிறிதுங் கெடவில்லை.

ஆகவே, இயற்சீர் நான்கையும் அகவலுரிச்சீர் என்று அகரமுதலிகள் கூறுவது பொருந்தாது.

அகவலோசை *agaval-ōṣai*, பெ. (n.) ஆசிரியப் பாவித்தருரிய ஓசை; rhythm peculiar to *agaval* metre.

“இயற்சீர்த் தாகியும் அயற்சீர் விரவியும்
தன்றனை தழுவிடும் பிறகளை தட்டும்
அகவலோசைய தாசிரியம்மே”
(மயேச்சுரம்).

ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசை யகவலும்,
ஒழுங்கிசை யகவலுமென, அகவலோசை மூன்று
வகைப்படும்.

“நேர்நே ரியற்றனை யான்வரு மகவலும்
நிரைநிரையியற்றனை யான்வரு மகவலும்
ஆயிரு தனையுமொத் தாகிய வகவலும்
ஏந்தல தூங்கல் ஒழுக்கல் எனறிவை
யாய்ந்த நிரைநிரை யாகு மென்ப”
(இலக். வி. 732, உரை).

[அகவல் + ஓசை.]

அகவற்சீர் *agavar-cir*, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவித் குரிய இயற்சீர்கள்; metrical feet of two syllables each, chiefly found in *śīriyappa*.

[அகவல் + சீர்.]

அகவற்குறிதகம் *agavar-curidagam*, பெ. (n.) ஆசிரியப்பா வடிவான கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்பு; last member of certain kinds of *kali* verse. ஆசிரியச் சுரிதகம் பார்க்க; see *śīriya-curidagam*.

[அகவல் + சுரிதகம்.]

அகவற்பா *agavar-pā*, பெ. (n) அகவலோசையுடைய ஆசிரியப்பா; one of four kinds of verse, having *agaval* rhythm.

[அகவல் + பா.]

அகவற்புர்ப்பீசை *agavar-pūṟṟai*, பெ. (n.) அளவொத்த மூவடி கொண்ட ஆசிரியப்பாவின் வகை; variety of *agaval* verse containing three lines of equal length.

“மூன்றடி யொத்த மூடிவின வாய்வின
ஆன்ற வகவற் நாழ்சை யாமே”
(யாப். வி. 75).

[அகவல் + தாழ்சை.]

அகவற்றுள்ளம் *agavar-ruṅṅal*, பெ. (n) வெண்டளையுள் கவித்தளையுள் கலந்துவரும் துள்ளலோசை; a rhythm in *kali* metre.

“வெண்டளை தன்றனை யென்றிரை
டிபையின்
ஒன்றிய வகவற் றுள்ளலென் றோதுப்”
(யா.கா. 21, உரை).

[அகவல் + துள்ளல்.]

அகவற்றுறை *agavar-ruṅṅai*, பெ. (n.) நான்கடி கொண்டோடு சுற்றயலடி குறைந்தும், சுற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காயும், இடையீடை குறைந்தும், இடையீடை குறைந்து இடைமடக்காயும் வரும் ஆசிரியப்பாவின்; variety of *agaval* verse of four lines, in which the middle lines may differ in length from the first or last line.

“கடையத னயலடி கடைதபு நடையவும்
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யீளையீடை குறைநவு மகவற் றுறையே”
(யாப். வி. 76).

[அகவல் + துறை.]

அகவற்றுங்கல் *agavar-ruṅṅal*, பெ. (n.) ஒன்றாத வஞ்சித்தளையான் வரும் தூங்கலோசை (யா. கா. 21, உரை); a rhythm in *vaṅṅi* metre.

[அகவல் + தூங்கல்.]

அகவன்மக்கள் *agavar-maga*; பெ. (n.) பாள்மகள்; female bard of the Pāra caste. “வெண் கடைச் சிறுகோலகவன் மகளிர்” (குறந். 298).

அகவன்மண்டலம் *agavar-maṅṅilam*, பெ. (n.) அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய மண்டலம் என்னும் ஆசிரியப்

பாஷீனம்; stanza of four lines of equal length, each line containing not less than six feet.

“கழிநெடி வடிநான் கொத்திநின் விருத்தமலீ தழியா மரபின தகவ லாகும்”

(யாப். வி, 77).

துறை, தாழிசை, மண்டலம் என்னும் மூன்றும் தூய தமிழ் யாப்புவகைகள். மண்டலம் என்பது எல்லா வடியும் அளவொத்து வரும் செய்யுள். நிலைமண்டலவாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டல வாசிரியப்பா என்பவற்றை நோக்குக.

நாற்பாவிற்றுகுழிய மண்டலம் எனலும் இனம், அளவொத்த அடிகளாலேயே அமைதல்காணக.

மண்டலம் என்பது வட்டம். வட்டம் என்னும் சொல் முழுமையை அவலது நிறைவைக் குறிக்கு மாதலால், எல்லா வடிசனும் நிரம்பி வரும் பாஷீனம், மண்டலம் எனப்பட்டது. வடமொழியாளர் வட்டம் என்னும் தென் சொல்லை ‘வருத்த’ எனத் திரித்தனர். ஒ.தேச: த. நடம் → நடம் > பிராகி. நட > Skt. nirta. இங்ஙனமே, வட்டம் என்னும் சொல்லும் திரிக்கப்பட்டது. த. வட்டம் > பிராகி. வட்ட > Skt. vartta.

‘மண்டலம்’ என்னும் சொல் வட்டம் என்னும்பொருளதாதலால், மண்டலயாப்பை ‘வருத்த யாப்பு’ என்றனர் தமிழ்நாட்டு வடமொழியாளர். வடமொழி (வேதமொழியும் சமற்கிருதமும்) தேவமொழியென நம்பப்பட்டதனாலும், இற்றை மொழியாராய்ச்சி முற்காலத் தன்மையாலும், மண்டலத்திற்கு ‘விருத்தம்’ என்னும் வடசொற் பெயரைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டு வழங்கிவந்திருக்கின்றனர்.

ரூபடியாலும் நாலடியாலும் வரும் வெளி மண்டலம் தவிர, மற்ற முப்பது மண்டலங்களும் நாலடியாலேயே அமையும். வடமொழியிற் பொதுவாக விருத்தம் எனப்படும் யாப்புவகை ஈரடியே கொண்டது. இது வேத யாப்பிற்குப் பிற்பட்டதாதலால், தமிழையே பின்பற்றியதாகும்.

மண்டலம் (மண்டலம்), தாண்டகம் என்னும் சொற்களும், அவை குறிக்கும் யாப்பு வகைகளும், தூய தமிழேயென்பது, அச்சொற்களின்சீழ் ஐயத்திரியற் றிணக்கப்படும்.

விருத்தம் என்று சொல்லப்படும் தமிழ் யாப்பு வகைகள் அனைத்தையும் இனி மண்டலம் என்றே வழங்கல் வேண்டும்.

அகவாட்டி *aga-v-atti*, பெ. (n.) மனைவி (விள்.); wife.

[அகம் + ஆட்டி - அகவாட்டி. அகம் = வீடு. ஆள் → ஆள் → ஆட்டி (பு.பா. நறு.)]

அகவாய் *aga-v-ay*, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; interior, inside. ‘அகவாயிற் பெருஞ்சாளி’ (திவ. திருமாலை, 7, வியா.). 2. மனம் (சம். அக.கை.); mind. 3 கதவுநிலை; door-frame. ‘நிருக்கற்றளிப் பலகைப் படையும் பஞ்சரமும் அகவாயுஞ் செய்தான்’ (Pudu, Insc, 635).

[அகம் + வாய்.]

அகவாய்க்கோடு *aga-v-ay-k-kōḍu*, பெ. (n.) வண்டியின் கட்டுஞ்சட்டம்; long bar of the body of a cart. ‘அகவாய்க் கோடும் புறவாய்ப் பூணும்’ (பெருங். உருசை, 58 : 48).

[அகம் + வாய் + கோடு.]

அகவாயின் *aga-v-ayin*, பெ. (n.) மனம்; mind. ‘அகவாயி லெண்ணத்தின் ஏற்ற மறிந்து’ (குருபரம், 258).

[அகம் + வாயின்.]

அகவிதழ் *aga-v-idaḷ*, பெ. (n.) உள்ளிதழ்; inner petal of a flower. ‘அம்மல ரகவிதழ்’ (கலித். 77 : 7).

[அகம் + இதழ்]

அகவிரல் *aga-v-irai*, பெ. (n.) விரலின் உட்புறம், inner side of a finger. ‘லீக்கின நரம்பை அக விரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ் செய்து’ (சீவக. 657, நச். உரை).

[அகம் + விரல்.]

அகவிருள் *aga-v-iruḷ*, பெ. (n.) அறியாமையாகிய மனவிருள்; spiritual ignorance, as inner darkness. ‘அகவிருட் பாணு’ (திருவேல். சத. தனியன்).

[அகம் + றிருள்.]

அகவிலை¹ *aga-v-ilai*, பெ. (n.) உள்ளிதழ்; inner petal of a flower. ‘அகவிலை யாம்பல’ (தேவா. 4.5 : 8).

[அகம் + இலை.]

அகவிலை² *aga-vilai*, பெ. (n.) தவசவிலை; cost of foodgrains. ‘நெல்லு மகவிலை குறைந்து’ (திருநெல். பு. நெல்லு. 4). ‘அகவிலை யறிவா தவன் துக்கம்’ அறியான்’ (பழ.). ‘அகவிலை

ஏறினான் அவனாகக்கென், அகமுடையான் இருக்கிறான் தேடிப்போட' (பழ) 'அகவிலை தெரியாது அவள் பேச்சுப் புரியாது' (பழ). 'அகவிலையான் தினடாடும்போது வைர அட்டிகை கேட்டாளாம்' (பழ).

[அ.கம் → அகம் + லிலை.]

அகவு-தல் *agava-*, 5 செ. கு. வி (v.1) 1 மயில் அகவுதல்; to call or cry, as a peacock. 'பல் பொறி மஞ்சள் வெவகொடி யகவ' (திருமுருகு, 122). 2. பாடுதல்; to sing. 'அகவலன பெறுகமாவே' (பதிற்றுப, 43: 28). 3. தடஞ் செய்தல் (பிங்.); to dance, as a peacock. 4. தெடுமையாதல் (சுரு, 6:2: 9); to become long, lengthen out. —, 5 செ. கு. ன்றாவி. (v.t.) அறைத்தல் (பிங்.); to call, summon.

Skt. ā-hvē

அகவு *agava*, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மு.அ.), species of withania.

அகவுயிர் *aga-v-yir*, பெ. (n.) உடம்பினுள் உள்ள உயிர்; in-dwelling soul. 'என தகவுயிர்க் கழுதே யென்னும்' (திவ். திருவாய். 2.4:6).

[அகம் + உயிர்.]

அகவேளை *aga-rē[ai]*, பெ. (n.) 1. நண்பகல்; midday. 2. நள்ளிரவு; midnight.

[அகம் + வேளை.]

அகவை *agavai*, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside. 'ஆய காணத் தகவையுள்' (உபதேசகா. சிவலி. 143). 2. உட்பட்ட பருவம்; age within a certain limit. 'சராநாளை உகவையான்' (சிவப். மங்கல. 24). 3. ஆண்டும்பருவம்; age. உள் அகவை என்ன? (உ.ல.). —, இடை. (ind.) இடவேற்றுமை யருபு; a loc. ending. 'ஆடித் திங்க ளாகவையின்' (சிவப். உரை பெறுகட்ட. 3).

அகழ்தல் *agaz-*, 2 செ. கு. ன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டுதல்; to dig out, excavate. 'அகழ வாரைத் தாங்கும் நிலம்போவ' (குறள், 151). 2. பிடுங்குதல்; to pluck out, as an eye. 'தனது கண் ணகழந்து' (திருக்காளத். பு. 6: 36). 3. அடியோடு களைதல், மூலத்தோடு நீக்குதல்; to uproot. 'அகழத்தகு பாலத் தினராய்' (குத. சிவ. 13: 31).

ம. அகழுகு; க. அகழ்; துட. அட்; கோத. அங்; நிகலவா. அகுவ.

அகழ் *agaz*, பெ. (n.) 1. அகழி; canal. 'வையை யு மொகுமுறத் தகழாம்' (திருவிளை. திரு

நகரப. 17). 2. குளம், நீர்த்தேக்கம், tank, reservoir. 'நீரநடைத் குழி த த வ க ம' (பெரும்பாண. 108).

ம. அகழி; க. அகழ்; தி. அகள்.

அகழ்த் துவங்கொள் = தல் *agazuvān-ko-*, 16 செ. கு. வி. (v.i.) கடைகாடுவெடுத்தல் (வாணாத் தோண்டுதல்); to dig out for laying foundation 'தேவர் தங்கட் கோயலுறு கோயி லகத்துவங் கொங்க' (விதான. நல்விளை. 12).

[அகழ் → அகழ்த்துவம் + கொள்.]

மேற்கோளில், அகழ்த்துவம் என்பது அகத் துவம் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அத் தவற்று வடிவத்தைச் சரியானதாகக் கொண்டு. 'காப்பக்கிரகத் தன்மை, வீட்டுத் தன்மை' என மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகர முகவி பொருள் கூறியுள்ளது.

அகழ்ப்பு *agazpu*, பெ. (n.) ஆழம் (விண்.); depth. இச் சொல் தவறாக அகப்பு எனச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அகழான் *agaz*, பெ. (n) வளை தோண்டும் வயலெலி அல்லது காட்டெலி; field rat or wild rat

[அகழ் → அகழான்.]

அகழெலி பார்த்து; see *agaz-eli*.

அகழானெடுத்தல் *agazidē-ru-*, 4 செ. கு. வி. (v.i.) வளை தோண்டுதல் (விண்.); to make holes in the earth; to burrow, as rats.

[அகழான் + எடு.]

அகழி¹ *agaz*, பெ. (n.) 1. கோட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள நீர்த்திடங்கு; ditch surrounding a fortification, moat. 'அகழிக்குப் போவி' (சிவப். 13: 183). 'அகழிவாய முதவைபோல் வாயை பிளக்கிறான்' (பழ). 'அகழியிலே விழுந்த முதவைக்கு அதுவே வைகுந்தம்' (பழ). 2. கிடங்கு; pit, depression. 'பாருடைத்த குண்டகழி' (புறநா. 14: 5).

க. அகழி; தெ. அகட்ட.

[அகழ் → அகழி.]

அகழி² *agaz*, பெ. (n) வாயகந்த கலம்; pot with a wide mouth. 'ஓரகழி பெய்ததற்பின்' (தைலவ. எதல. 94).

[அகல் → அகலி → அகழி.]

அகழிதிருத்தா-நல் *agaḷi-tiruttu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயிரிடுதற்காகச் சிறிய பள்ளங்களைத் தூர்ந்துச் சமமாக்குதல்; to fill up small pits and level the ground for cultivation. 'புன்செய்த் திடல் கல்வி அகழி திருத்தி' (S.I. v, 216).

அகழு *agaḷu*, பெ. (n) பெருமரம் (அக நி.), tooth-leaved tree of Heaven.

அகழெலி *agaḷ-eli*, பெ. (n.) வளை தோண்டும் எலி (பிங்.); field rat, *Millardia melitada*.

[அகழ் + எலி.]

அகனங்கம் *agaṅgam*, பெ. (n.) 1. மாசின்மை; blemishlessness. "அகனங்க வழுவுடைய களகலின்" (செங்கமு. விநா. பிள். அம். 2). 2. ஒரு கனிய தஞ்சு (சீதாங்க பாடாணம்) (மூ.அ.); a mineral poison

[அ + களங்கம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] களங்கம் பார்க்க; see *kaṅgam*.

அகனங்கன் *agaṅgan*, பெ. (n.) 1. மாசிலாதவன்; one free from impurity. "அகனங்க வணகன்" (நல். பாரத. ஆரணிய. கௌசிக. 77). 2. புத்தன் (திவா.); the Buddha.

[அ + களங்கன்.]

அகனம் *agaṅam*, பெ. (n.) 1. சாடி (பிங்.); jar. 2. மீடா (திவா.); large earthen pot. 3. நீச்ச்சால்; bucket. "அகனத் தன்ன நிறைகளை" (மலைபடு. 104). 4. யாழின் பத்தச்; head of the lute, being shaped like a bowl, resonator.

[அகம் + அம் - அகலம் -> அகனம்.]

அகளுதி *agaḷudi*, பெ. (n.) வேம்பு (பச்.மூ.); margosa tree.

அகந்சி *agaṅci*, பெ. (n.) 1. அகலம்; breadth. "அன்ன மாபெரும் கயிலையி னகந்சியும் நிலப்பும்" (உபதேசகா. கைவை. 14). 2. பிரிவு; separation. "அயலோ ராயினு மகந்சி மேற்றே" (தொல். பொருள். அகந். 38). 3. துறவறம்; ascetic life. "அருளொடு புணர்ந்த வுகந்சியானும்" (தொல். பொருள். புறத். 21).

ம. அகல்ச (பிரிவு); க. அகலிகெ (பிரிவு); தெ. அகலு (பிரிவு).

அகற்றம் *agarraṅam*, பெ. (n.) பரப்பு; width, expanse. "எயில தகற்றமும்" (பெரும். மகந். 14: 25).

[அகல் -> அகற்று -> அகற்றம்.]

அகற்றல் *agarraḷ*, தொ.பெ. (vbl.n.) மந்திர வலிமையால் ஒருவரை ஓரிடத்தினன்று நீங்கச் செய்தல் (திருக்காளத். பு. 33: 23); causing a person to quit his place through magic.

[அகல் -> அகற்று -> அகற்றல்.]

அகற்று-நல் *agarraṅu*, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. விரிவுபடுத்துதல்; to widen, broaden, extend "களிறுசென்று களனகற்றவும்" (புறநா. 26: 3). 2. பெருக்கச்செய்தல்; to increase. "மடங்கொன் நறிவகற்றுந் கல்வி" (நீதி நெறி. 3). 3. நீக்குதல்; to remove. "இன்பம் பெருக்கியிருள கற்றி" (திருவாச. 47: 11).

ம. அகற்றுசு; க. அகலிகு; தெ. அகலின்சு (விரிவுபடுத்துதல்).

[அகல் (த.வி.) -> அகற்று (ச.வி.).]

அகறல் *agarraḷ*, பெ. (n.) 1. அகலம் (குடா.); width, extension. 2. கடத்தல்; passing beyond. "அடர்மலர்க் காற்றும் கட்கு மகறலால்" (இரகு. மாலை. 35). 3. நீங்கல்; separation, removal. "அகறவினாற் பிறருடல் போற்றன் னுடல் தனினு முறுதிரு மபிமான மின்மையேயாய்" (வேதா. சூ. 459).

[அகல் + தல் - அகறல்.]

அகன்¹ *agarru*, பெ. (n.) 1. உள்; inside. 2. மனம்; mind. 3. காதல்; love.

[அகம் -> அகன் (போலி).]

அகன்² *agarru*, பெ. (n.) கணவன் (மலை); husband.

அகன்³ *agarru*, பெ. எ. (adj.) அகன்ற; broad. "சிலம்பாற் நகன்றலை" (சிலப். 11: 108), "அகன்பணை" (திருக்கோ. 11), "அகன் மணி" (திவா.).

[அகல் -> அகன்.]

அகன்றிசைப்பு *agarraṅ(u)=āṅṅṅṅ*, பெ. (n.) செய்யுளில் உரைதடை கலக்கும் யாப்புக் குற்றம்; defect in poetical composition caused by the introduction of prose in verse.

"காணக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே லாணை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க டாமே கிடந்தன கொல்லோ வலையேற்றிப் பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருளர்கொலலோ"

'இது முன் செய்யுளாய வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையாய் வந்தமையால், அகன்றிசைப் பெண்ணுங் குற்றமாயிற்று' (யாப். வி. 95, உரை, பக். 464).

[அகன்று + இசைப்பு.]

யாப்பு முறையினின்று அகன்று இசைப்பது அகன்றிசைப்பு எனப்பட்டது.

அகன்றில் *agarril*, பெ. (n) ஆண் அன்றில்; male Greek-partridge. "குறுங்காள் அகன்றில்" (ஹங்குறு. 381, பா.வே.).

[மகன்றில் → அகன்றில்.]

'மகன்றில் பார்க்க; see *magarril*.

அகனம் *agaram*, பெ. (n) வேங்கைமரம் (பச்.மூ.); Indian kino tree. ஒ.தேச: அசனம்.

அகனாதி *agarradi*, பெ. (n) 1. கொடுவேலி (சித்.அக.); Ceylon leadwort. 2. இதள் (வை.மூ.); quick silver. ஒ.தேச: அகனாதி.

அகனைந்திணை *agarr-vandrai*, பெ. (n) குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், தெய்தம், பாலை என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய இருதலைக் காசும்; the five forms of incircuated love related to the five natural regions of the Tamil country.

"மக்கள நுதலிய அகனைந்திணையும்" (தொல். பொருள். அகத், 54).

[அகம் → அகன் + ஐந்திணை.]

அகாந்தம் *agandam*, பெ. (n) தான்றி (பச்.மூ.); bellier myrobalan

[அக்கந்தம் → அகாந்தம்.]

அக்கந்தம் பார்க்க; see *akkandam*.

அகாமம் *agamam*, பெ. (n) காமமின்மை, absence of desire or lust.

[அ + காமம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] காமம் பார்க்க; see *kāmam*.

அகாமவினை *agamavina*, பெ. (n) அறியாது அல்லது விருப்பவுணர்ச்சியின்றிச் செய்யுஞ் செயல்; unintentional action. "கிருகபதியகாம வினையினுக்கும் பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர்" (சிவதரு. பரிகார. 2).

[அ + காமம் + வினை.]

அகாரம் *agaram*, இடை. (part.) (இலக்.) அகரம் என்னும் மெய்யெழுத்துச் சாரியையின் நூற்பா நீட்டம்; (Gram.) medial lengthening of the enucative particle *agaram* used to designate consonants.

• 'கரம்' என்பது 'அ' என்னும் எழுத்தின் சாரியை. அகரம் = அ.

'அ' என்பதும் 'அகரம்' என்பதும் மெய்யெழுத்தின் சாரியை.

க = க், ககரம் = க்.

'கரம்' என்பது குறிஞ்சே யுரிய சாரியையாதலின், 'அகாரம்' என்றோ 'ககாரம்' என்றோ உரைநடையில் குறித்தல் வழுவாம்.

"ககாரமுகாரம் குறிநொற் றாகா" (தொல். எழுத்து. மொழி. 16) என்பது செய்யுள் வழுவான நூற்பாவாதலின், 'அகரம்' என்பது 'அகாரம்' என இன்னோசையும் இசைநிறைவும்பற்றி நீண்டொலித்தது. இதை இயலபென்று கொள்வது தவறாகும்.

வடமொழியிலக்கணம் தமிழிலக்கணத்திற்குப் பிந்தியதும் அதைத் தழுவியது மாதலின், தமிழ்முறை யறியாது நெடிந்குரிய 'கார'ச் சாரியையையும் குறிக்கேற்றிக்கொண்டது. இதையறியாத பிற்காலத் தமிழிலக்கண நூலாசிரியரும் வடநூல் முறையைப் பின்பற்றுவ ராயினர்.

கரம், காரம், காள் பார்க்க, see *karam*, *kāram*, *kēṇ*.

அகாரவுப்பு *agāra-vuppu*, பெ. (n) கல்லுப்பு (வை.மூ.); rock-salt.

[அ + காரம் + உப்பு → அகாரவுப்பு. 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.]

அகாலச்சரவு *agāla-c-ṣarvu*, பெ. (n) இளமை அல்லது மூப்பிற்கு முந்திய சரவு; premature or early death.

[அ + காலம் + சரவு.]

அகாலப் பிள்ளைப்பேறு *agāla-p-pi[[ai-p-pēru]*, பெ. (n) உரிய காலத்திற்குமுன் பிள்ளை பெறுகை; premature delivery of child.

[அ + காலம் + பிள்ளை + பேறு.]

அகாலப்பேறுகாலம் *agāla-p-pēru-kālam*, பெ. (n) அகாலப் பிள்ளைப்பேறு பார்க்க; see *agāla-p-pi[[ai-p-pēru*.

[அ + காலம் + பேறு + காலம்.]

அகாலம் *agālam*, பெ. (n) 1. நகரத் அல்லது உரிய காலமல்லாத காலம்; inauspicious or inopportune time. "அகாலத்தி லுன்னுடையுடலைவிட நினைப்பதென்" (ஞானவா. பிரகலாத. 61). 2. பஞ்ச காலம் (விண்.); times of scarcity.

[அ + காலம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] காலம் பார்க்க; see *kālam*.

அகாலவுண்டி *agāla-v-puṇḍi*, பெ. (n.) காலத் தவறியுண்ணும் உண்டவு; untimely meal.

[அ + காலம் + உண்டவு.]

அகாலவுண்டி *agāla-v-puṇḍu*, பெ. (n.) அகாலவுண்டி பார்த்து; see *agāla-v-puṇḍi*.

[அ + காலம் + உண்டவு.]

அகி *agi*, பெ. (n.) இரும்பு (பிங்.); iron.

அகி *agi*, பெ. (n.) மாதர் அணியும் ஒலிக்கும் காற்சிலம்பு (பொதிநி.); anklets worn by women that produce a tinkling sound while walking.

அகிர் *agir*, பெ. (n.) தலைப் பொடுகுவகை (இராட்.); a kind of scurf, dandruff (R.). ஒ.தேச: அசறு.

அகில் *agil*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நறுமணமரம்; eagle-wood, *Aquilaria agallocha*, 2. அகில் மரத்தின் அடியிலும் கிளைகளிலும் கிணுந்தும் பெறப்படும் நறுமரசின்; a fragrant resin called *agar* obtained from the trunk and branches of eagle-wood.

அகில்

ம., க., தி. அகில்; தெ. அகரு; பர். அகலு.

Heb. *aghalum*; L. *aquila*; Port. *aguila*; Sp. *aguila*; Gk. *agallochon*; E. eagle-wood, *agila*, *agalloch*; Skt. *agaru*; Pkt. *agaluya*, *agara*.

[“கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறகரும்” என்று நான்மணிக்கடிகை (6) கூறுவதால், அகின்மரம் ஒருவகை முன்மரமாக யிருக்கலாம். கள் = முள். கள் → கள்ளி = முட்செடி, முன்மரம்.]

அக்கு = அகில். அ:கு = நுண்மை, கூர்மை. அ:கு → அக்கு → அக்கில் → அகில். ஒ.தேச: முள் = நுண்மை, கூர்மை.]

“யானைவெண் கோடும் அகிலின் குப்பையும்” (சிலப். 25 : 37) குன்றக்குறவர் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குக் காணிக்கையாகப் படைத்ததனாலும், “குடமலைப் பிறந்த கொழுமப்பி நாறம்” (சிலப். 10 : 106) என்பதற்கு, அகுஞ்சொல்லுரை யாசிரியர் “தாரம்-சந்தனம் அகில் முதலாயின” என்று உரை வரைந்திருப்பதனாலும், தமிழகத்திலும்; “குண திசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து”

(சிலப். 4 : 36) என்பதற்கு, “கிழ்த்திசையிடத்து உண்டான அகில் முதலியவற்றாற் புகைக்கும் புகையைத் துறந்து” என்றும், “வங்கலீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட வகிலும்” என்பதற்கு, “குண திசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரனோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும்” என்றும், அடியார்க்குநல்லார் உரை வரைந்திருப்பதனாலும் கிழைநாடுகளிலும் இயற்கையாக அகில் விளைந்தமை அறியப்படும்.

அகில்வகை *agil-vagai*, பெ. (n.) அருமணவன், நக்கோலி, கிடாரவன், காசலில் முதலிய அகில் வகைகள்; different varieties of eagle-wood, the chief of them being *arumagavan*, *takkōli*, *kidaravan*, and *karagil*. ‘அருமணவன்’, நக்கோலி, கிடாரவன், காரகிலென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய் தொகுதியும்’ (சிலப். 14 : 108, அடியார்க்க. உரை).

‘அருமணம்’ என்பது கிழைக்கடல் தீவுகளுள் ஒன்று. அங்கிருந்து வந்தது அருமணவன்.

‘கிடாரவன்’ என்பது கடாரத்தினின்று வந்ததுபோலும்! ‘கடாரம்’ என்பது காழகம் (Burma) அல்லது சுமதுரை (Sumatra).

“புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு சுமழாது” என்று நறுந்தொகை (26) பாடுவதால், காரகில் தலைபிறந்ததாய் யிருந்திருக்கலாம்.

அகில்ஹிருகு *agil-viṅṅu*, பெ. (n.) பண்டைநாட் செல்வமகளிர் கூதிர்காலத்தில் குளிர்காய நெருப்பெரிக்கும் அகிற்கட்டை; blocks of eagle-wood used in olden days by women of noble families as fuel for kindling fire, to warm themselves during winter.

“முகிதோய் மாதத் தகிறகு ஹிறகின் மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப்பம்நந்து நறுஞ்சாந் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காஸையும்” (சிலப். 14 : 98-101).

அகில்கட்டை *agilai-kattai*, பெ. (n.) அகிற்கட்டை பார்த்து; see *agil-kattai*.

[அகில் + அம் + கட்டை.]

அகிலுறுப்பு *agil-uruṇṇu*, பெ. (n.) ஒரு கலவைப் புகைப்பொருளின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றான அகில்; eagle-wood as one of the six ingredients of a mixed fragrant fumigant.

[அகில் + உறுப்பு.]

அயிர், தேன், பிசின், பச்சிலை, சந்தனம், அகில் என்பன அவ் வானுறுப்புகள். The six ingredients are sugar-candy, honey, resin, patchouli, sandal and eagle-wood. "நேர்கட்டி செந்தே விரியாசம் பச்சிலை ஆர மலிவுறுப்போ டாறு" (சிலப். 5: 14, அடியார்க்க. உரை).

-இவற்றுள் அயிரும் அகிலும் முதன்மை யானவை. அவ விரண்டினா றுமே ஒரு புகைக் கவவை அமைந்திருக்கலாம்.

"குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து"

(சிலப். 4: 35-6),

"இருந்தா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப" (நெடுநல். 56).

அகில்கட்டை *agil-kattai*, பெ. (n.) அகில்மரசுக் கட்டை; block of eagle-wood.

[அகில் + கட்டை.]

மறுவ. அகிலங்கட்டை, அகிலற்குறி.

அகில்குடம் *agil-kudam*, பெ. (n.) அகில் புகைக்குங் கலம்; vessel meant for burning agar incense. "அகில்குடம் பரப்பி" (சீவக. 2391).

[அகில் + குடம்.]

அகில்குறடு *agil-kuradu*, பெ. (n.) 1. அகில கட்டையால் செய்யப்பட்ட பாதக்குறடு, slipper made of eagle-wood. 2. அகில்கட்டை பார்க்க; see *agil-kattai*.

[அகில் + குறடு.]

அகில்கூட்டு *agil-kūṭṭu*, பெ. (n.) அகில், கழிசம், காசுக்கட்டி, தேன், ஏலம் முதலியன சேர்ந்த நறுமணக் கலவை; a fragrant mixture of agar, camphor, catechu, honey, cardamom and other spices.

[அகில் + கூட்டு.]

"உந்துசந் தனங்கர்ப் பூர முடனெரி காசு செந்நெ னந்தவே லங்க ளென்ப லகிற்கூட்டு"

(குடா. 13: 36) என்பதில், அகில் விட்டுப் போயிருத்தல் வேண்டும்; அல்லது சந்தனத்தை அகிலாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

அகில்சாந்தம் *agil-candam*, பெ. (n.) காரலிற் கட்டையை நீர் தேசய்து உரையமைத்த சந்தனம் போன்ற தேய்வை அல்லது திண் குழம்பு; eagle-wood made into paste. "காமுநிற் சாந்தம்" (சிலப். 13: 115).

[அகில் + சாந்தம்.]

மறுவ. அகிலெய்

அகில்புகை *agil-pukai*, பெ. (n.) அகில கட்டையை யெரிப்பதால் எழும் நறுப்புகை, fragrant fumes of burning eagle-wood

[அகில் + புகை.]

அகிலெய் *agiley*, பெ. (n.) அகில்சாந்தம் பார்க்க; see *agil-candam*.

[அகில் + நெய்.]

அகிலந்தி *agilanti*, பெ. (n.) கீர்த்தியின்மை, அவமானம்; ill-fame, disgrace.

[அ + கீர்த்தி. 'அ' எதிர்மறை மூன்றொட்டு.]

கீர்த்தி பார்க்க; see *kiritti*.

அகுட்டம் *agudam*, பெ. (n.) மிளகு (வெண்.); black pepper.

அகுடம் *agudam*, பெ. (n.) கடுகுரோலினி (மலை.); black hellebore.

அகுண்டியல் *agundi-yalil*, பெ. (n.) செம்பில் (L.); cup-calyxed white cedar.

அகுதை¹ *agudai*, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகள்; name of the daughter of a *Cōḷa* king.

அஃதை பார்க்க; see *akḍai*.

அகுதை² *agudai*, பெ. (n.) ஒரு கொடையாளி; a philanthropist. "மணநாறு மாப்பிள மறப்போ ரகுதை" (புறநா. 347: 5), இவன் பெயர் அஃதை என்றும் எழுதப்படும்.

அகும்பை *agumbai*, பெ. (n.) கவிழ்துழம்பை (மலை.); species of *Trichodesma*.

அகுல் *agul*, பெ. (n.) அடுப்பு; oven.

[ஒருகா. அகுல் → அகல் → அகுல்.]

அகுலாதிகம் *aguladigam*, பெ. (n.) கரிசலால் கண்ணி (சித்.அக.); a medicinal plant, usually found in marshy places.

அகுலி *aguli*, பெ. (n.) நறுவிளி (மலை.); sebesta species and its varieties. நறுவிளி பார்க்க; see *nazuvil*

Note: The correct spelling is நறுவிழி, but colloquially it is நறுவிளி. பின் வருவன நறுவிளியின் வகைகள் (The following are the different species);

சிறு நறுவிவி — *Cordia myxa*.
 பெரு நறுவிவி — a variety bearing large
 fruits—*Cordia obliqua*.
 நாய் நறுவிவி — *Cordia monoica*.
 பொன் நறுவிவி — *Cordia sebestena* (speciosa).
 நாறு நறுவிவி — *Eugenia jambolana*
 (*caryophyllifolia*).
 அச்சி நறுவிவி — *Cordia sebestena*.

அகுவோதிகம் *agulodigam*, பெ. (n) கருங்
 கொடுவேவி (சித்.அக.); a black variety of
 Ceylon leadwort

அகுவைக்கட்டி *aguvai-kattii*, பெ. (n.)
 அரையாப்பு (சங்.அக.); venereal tumour in
 the groin.

அகுவை *aguvai*, பெ. (n.) வேப்பமரம்; margosa
 tree, *Azadirachta indica*.

அகுவைதி *aguvaidi*, பெ. (n.) அகுவைதி பார்க்க;
 see *aguvai*.

அகுவை *aguvai*, பெ. (n.) கல்லடிச் சேம்பு
 (சித்.அக.); an inferior variety of *sembu*.

அகுவை *aguvai*, பெ. (n.) இசைக்கருவிவகை
 (அக.தி.); a kind of musical instrument.

அகை-தல் *agai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்
 தல்; to sprout. "கொய்குழை யகைகாடுசி"
 (கலித். 74:5). 2. செழித்தல்; to thrive,
 flourish, grow well, as vegetation. "கயமகைய
 வயனிநைக்கும்" (மதுரை. 92). 3. மலர்
 தல்; to blossom, to expand. "அகைமத்தத் தளி
 வர்க்கத் தளக்கொத் தினரே" (தக்க
 யாகப். 98).

ம. அக; க. அகெ; தெ. கூ. ஆகு;
 தி. அக்கெ; குட. அகெ; கோண். ஆகி;
 கொலா. எக்; குரு. அகராண்.

[உல் → உல்பி = தளிர். உல் → உல →
 உலவை = பசுந்தழை. உல் → உள் → உழு →
 உகு → உகை → அகை. ஒ.தேர்; துவ →
 துள் → துழு → துழை → துழாய் = இளம்பாக்கு.
 துழு → துகு → துக்கு = பணங்குத்து. மூல் →
 மூள் → முழு → முகு → முகை = அகமுடி.]

அகை-தல் *agai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.)-1. எரிதல்;
 to burn. "அகையெரி யானாது" (கலித். 139:
 26). 2. வகுத்துதல்; to suffer. "அகையே
 வமர்ந்தோழி" (வேக. 1524).

[அழல் → அழு → அகு → அகை. அழல் =
 தெருப்பு.]

அகை-தல் *agai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடிதல்;
 to be broken, crumpled. "அகைத்த வித்துணை
 மலரெனக் கருகுதியென்றான" (பார்த. புட்ப
 யாத். 40). 2. காலந்தாழ்த்தல்; to delay.
 "அகையா தென்தாவி தழைக்குமென"
 (வேக. 1379)

[அக்கு → அகு → அகை. அக்கு = துண்டு.
 அகை = துண்டாதல், ஒடிதல், காலந்தாழ்த்தல்.]

அகை-தல் *agai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i) செல்லுதல்;
 to go forth, proceed.

[உகை → அகை.]

அகை-தீதல் *agai-*, 2 பெ.வி. (com. v.)
 1. தளிர் தீதல், கிளைத்தல்; to sprout. "குப்பைக்
 கிரை கொய்களை ணகைத்த" (புறநா. 159:9).
 2. மலர் தீதல்; to spread or expand by force.
 அகைத்தல் - வலிய மலர்த்தலுமாம் (தக்க
 யாகப். 98).

[உகு → உகை → அகை. அகை = தளிர் தீதல்.]

அகை-தீதல் *agai-*, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.)
 வகுத்துதல், துன்புறுத்துதல் (குடா.); to
 trouble, oppress

[அழல் → அழு → அகு → அகை. அழல் =
 மண் எரிதல், வகுத்துதல்.]

அகை-தீதல் *agai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டு
 விட்டுச் செல்லுதல் (குடாவ. பொருள். செய்.
 229, பேரா. உரை); to quit, desert, leave
 behind. —, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. ஒடித்
 தல், முறித்தல்; to break. "உம்பலகைத்த
 வெண்ணமுறி யாவும" (மலைபடு. 429).
 2. அடித்தல் (பிங்.); to beat. 3. அறுத்தல்; to
 cut into pieces. "மயிருக்கொள் நாகலாங்கி
 யகைத்தகைத் திருவர்" (வேக. 2766).

[அக்கு → அகு → அகை. அக்கு = துண்டு.
 அகைத்தல் = துண்டாக்குதல், ஒடித்தல், முறித்
 தல், அறுத்தல்.]

அகை-தீதல் *agai-*, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.)
 1. செல்லுத்துதல் (குடா.); to drive, cause to
 go, send forth. 2. இழுத்தல் (பொதி.தி.); to
 draw towards.

[உகைத்தல் = செல்லுத்தல். உகைத்தல் =
 செல்லுத்துதல். உகை → அகை.]

ag (*ak*), to drive, urge, conduct
 Gk. *agein*, ago; L. *ag-ere*, to drive; Icel.
ak-a (pt. *ē. rök*), to drive; Skt. *aj*, to drive—
 (S.E.D.E.L.).

மேனையாரியச் சொற்களின் மெய், தமிழை யொத்த மிடற்றொலியாய் (guttural) இருப் பதும் சமற்கிருதத்தில் அல்லது அண்ணலொலி யாய்த் (palatal) திரிந்திருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. ககரச் சொல்லே மூல அல்லது திருந்திய வடிவம்.

அகை-தீதல் *agāi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) எழுதல் (குடா.); to rise. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல் (குடா.); to raise.
[உக→உகை→அகை. உகத்தல்=உயர்தல்.]

அகைப்பு *agaippu*, பெ. (n.) வருத்தம், முயற்சி, மனத்திட்பம், அதன் விளைவு; suffering, effort, result of effort, effect of will. "அண்டந் திருமா ல்கைப்பு" (திவ். இயற். 4: 37).

[அகு→அகுல் = நெருப்பு, எரிவு. அகுலு தல்=எரிதல், பொறாமை கொள்ளுதல். அகு→ அகுங்கு. அகுங்குதல் = வருத்துதல், துன்புறு தல். அகுங்கு→அகுக்கு = பொறாமை. அகு→ அகு→அகை. அகைதல் = எரிதல்.]

அகைப்பு *agaippu*, பெ. (n.) இடையிடையீட்டு விட்டுச் செல்லுகை; movements with breaks for stopping. "அகைப்பு வண்ணம்" (தொல். பொருள், செய். 221).

[உகை→அகை→அகைப்பு.]

அகைப்பு *agaippu*, பெ. (n.) 1. எழுச்சி; rising, elevation. 2. மதிப்பு; esteem. "அகைப் பில் மனிசரை" (திவ். இயற். 4: 38).

[உகத்தல் = உயர்தல். உக→உகை. உகைத்தல் = எழுதல், உயரச் குத்தல், எழுப்பு தல். உகை→அகை.]

அகைப்பு வண்ணம் *agaippu-varṇam*, பெ. (n.) (யாப்.) ஒருவழி நெடிலும் ஒருவழி குறிலும் பயின்று விட்டு விட்டுச் செல்லும் ஒசைவகை. (Pros.) rhythm produced by varying groups of syllables, alternating between long and short. "அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்" (தொல். பொருள், செய். 221).

[அக்கு = துண்டு, கூறு. அக்கு→அகு→அகை. அகைத்தல்=கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல், அறுத்தறுத்து அல்லது விட்டு விட்டுச் செல்லு தல். அகை = கூறுபாடு.]

அகைமம் *agaimam*, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (பச்.மூ); honey-suckle, mistletoe. 2. கருத்தாளி மரம் (சித்.அக.); a tree, *Diospyros ebenum*.

அகையாறு *agai-y-āru*, பெ. (n.) கிளையாறு; river branch. "இவ்வூர் அகையாறும் ஆக இறையிவி" (S.I.I. ii, 56).

[அகை + ஆறு.]

அகைவாய்க்கால் *agai-vāykkal*, பெ. (n.) கிளை வாய்க்கால் (S.I.I. iii, 171); subsidiary canal.

[அகை + வாய்க்கால், அகை = கிளை.]

அகோரி *agōri*, பெ. (n.) யோதிர்க்கண்ணிச்செடி; species of *Hugonia* (L.).

அகோரை *agōrai*, பெ. (n.) இரண்டரை நாழி கைக் கால் அளவு (விண்.); hour, a measure of time.

அகோவளம் *agōvaram*, பெ. (n.) தரிசு; waste land. "இத்தேவர் பழந்தேவதானத்தில் அகோ வனமாகக் கிடந்த திடவை" (S.I.I. vii, 309).

அங்கங்கு *aṅgaṅgu*, சு.வி.எ. (demons. adv.) அந்நந்த இடத்தில்; here and there, at different places. "அங்கங்கு குறுணி அளந்துகொட்டிக் கிடக்கிறது" (பழ.).

[அங்கு + அங்கு.]

அங்கங்கே *aṅgaṅgē*, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கங்கு பார்க்க; see *aṅgaṅgu*. "அங்கங்கே கவைகள் தேறும் அறிவனபோல இயங்கும்" (திருவிளை, தரும்க்கு. 19).

[அங்கு + அங்கு + ஏ.]

அங்கடத்தன் *aṅgaḍattan*, பெ. (n.) பாசிப்பயறு; green gram, *Phaseolus mungo* (சா.அக.).

அங்கடி யங்கடி *aṅgadi-y-iṅgadi*, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்குமிங்கும் (நாளு.); here and there (Nāñ.). அங்கடியிங்கடி (தொ.வ.).

[அங்கு + இடை + இங்கு + இடை.]

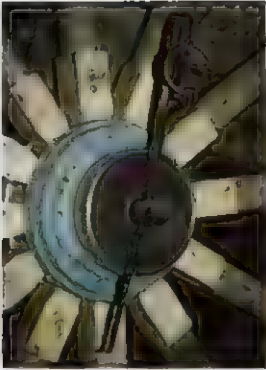
அங்கண் *aṅgaṅṇ*, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம்; there. "அங்க ணுற்றிலர்" (கந்தபு. சூரன் தண்டாரு. 29).

[அங்கு + அண்.]

அங்கண் *aṅgaṅṇ*, பெ. (n.) 1. அழகிய கண்; beautiful eye. 2. கண்ணோட்டம்; kindness, favouritism. "அங்க ணுடைய எவன்" (கவித். 37: 22).

[அம் + கண் - அங்கண். அம் = அழகிய, பொருத்திய, அன்பான.]

அகழிமான்

அச்சாணி

லய்டிலி

காடமடல்

அசலி நாயகி

அச்சப்பலகை

அங்கண்³ *aṅgaṇ*, பெ. (n.) அழகிய இடம்; beautiful spot. "அங்களை விசம்பி னைவிலா" (நாலடி. 151).

[அம் + கண் - அங்கண். அம் = அருகிய, கண் = இடம்.]

அங்கண்ணை⁴ *aṅgaṇṇai*, பெ. (n.) 1. அழகிய கண்ணுடையவன்; one with beautiful eyes. 2. மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவன்; one who is very affectionate. "அங்கண்ணை லுண்டவென னாருயிர்க்கோதிது" (திவ். திருவாய். 9.6 : 6). 3. சிவன், Śiva.

[அம் + கண் + அன் - அங்கண்ணை.]

அங்கனாமி¹ *aṅganāmi*, பெ. (n.) 1. சாய்க்கடை (சலந்தாசை); drain, ditch, sewer. "ஊரங்களை நீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்" (நாலடி. 175). 2. சாய்க்கடை யொட்டிய உள்முற்றம்; inner courtyard in a house. 3. சேறு (பிங்கு); mud. 4. கட்டடப் பிரிவு (இராட்.); division of a building chamber, room (R.). 5. இரு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம் (இராட்.); space between two pillars (R.). 6. அங்கண். 6. நான்கு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம் (C.G.); space enclosed by four pillars. 7. நனைக்குரிய 72 சதுர அடி நிலைப்பரப்பளவு (C.G.); superficial measure for house sites, about 12 ft. long by 6 ft. broad. தெ. அங்கணமு. 8. இடம் (திருநாற. 18, உரை); space, place. ம. அங்கணம்.

ம. அங்கணம்; க., து., வ., பிரகதி., மரா. அங்கண; தெ. அங்கணமு; குவி. அங்கணி; பா. அங்கணம்; குச். ஆங்குணம்; இந். அங்கண், ஆங்கண்.

[வங்கு → அங்கு. அங்குதல் = சாய்தல், வளைதல். அங்கு + அணம் - அங்கணம். கழிநீர் செல்லும் சாய்க்கடை, வாட்டுச்சாய்வாயிருப்பதால் அங்கணம் எனப்பட்டது.]

அங்கணம்⁵ *aṅganam*, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் (வை.மு.); chebulic myrobalan. 2. வெள்ளை குக்கு; white madar, l. sh., *Calotropis gigantea-albiflora*.

அங்கணம்⁶ *aṅganam*, பெ. (n.) ஒரு கனியதஞ்ச (மிகுந்த பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison. மறுவ. அங்கவன்

அங்கண்ணை *aṅgaṇṇai*, பெ. (n.) 1. கண்ணுடையவன்; one who has beautiful eyes. "அங்கண்ணைக் குரியார்" (கம்பரா. பால. கடிமண. 96).

2. அருளாளன், அருட்பார்வையன்; one who has gracious eyes. "அழக வங்கண்ணை" (கம்பரா. அயோத். சித்திர. 1). 3. சிவன்; Śiva, as gracious-eyed. "அங்கண்ணையருளாய்" (தேவா. 7.25 ; 4).

அங்கண்ணானை *aṅgaṇṇāṇai*, பெ. (n.) 1. கண்ணோட்ட முடையவன்; gracious person, as one who looks with favour. "அதனறிந தொழுகு மங்கண்ணானை" (கவித். 144 : 70). 2. சிவபெருமான்; Lord Śiva. "கைக்கொண்ட அங்கண்ணானை திருவுருவம்" (காலஞ்சிப்ப. சிவபுண. 33).

[அங்கண் + ஆண் - அங்கண்ணான்.]

அங்கணி¹ *aṅgaṇi*, பெ. (n.) சிவை (மலையகன்) (சம். அக.); *Malamaṅai* (Pārvati), as gracious-eyed

அங்கணி² *aṅgaṇi*, பெ. (n.) கற்றாசைய (மலை.); aloe.

Skt. aṅgaṇā

அங்கணிதம்³ *aṅgaṇidam-puṇṇam*, பெ. (n.) பகுத்தி; cotton plant, *Gossypium arboreum* (சா. அக.).

அங்கணை-நல் *aṅgaṇ-ēl*, (9) செ. கு. வி. (v.i.) துயிலுணர்நல் (தூக்கத்தினின்றும் விழித்தல்), to awake. "தேவியை..... அங்கணைநறிநி காணாது" (பெரும். வந்தவ. 7 : 92).

[அங்கண் + எல் - அங்கணைல்.]

அங்கத்தவர் *aṅgaṭṭavar*, பெ. (n.) அவ்விடத்திலுள்ளவன்; the inhabitants of that place as opposed to 'this place'. அங்கத்தவரானால் என்ன, இங்கத்தவரானால் என்ன? (உ.உ.).

[அங்கு + அத்து + அவர்.]

அங்கத்து *aṅgaṭṭu*, பெ. எ. (adj.) அவ்விடத்து; of that place.

[அங்கு + அத்து. 'அத்து' இடப்பொருட் சாரியை.]

அங்கதச்செய்யுள் *aṅgaṭṭa-cēyiyuḷ*, பெ. (n.) வசைப்பாட்டு, அங்கதப்பாட்டு; satire, lampoon.

"வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயிவ் அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்" (தொல. பொருள். செய். 125).

[அங்கதம் + 'செய்யுள்.]

அங்கதப்பாட்டு *aṅgada-p-pāṭi*, பெ. (n.) அங்கதச் செய்யுள் பார்க்க; see *aṅgada-c-ceyyu*.
 "அங்கதப் பாட்டவற் றனவோ டொக்கும்" (தொல். பொருள். செய். 152).

[அங்கதம் + பாட்டு.]

அங்கதம்¹ *aṅgadam*, பெ. (n.) 1. வசை, பழிப்பு; abuse. "அங்கத மென்பது வசை" (தொல. பொருள். செய். 124, பேரா. உரை). 2. அங்கதச் செய்யுள் பார்க்க; see *aṅgada-c-ceyyu*. 3. பெயர் (அக.நி.); falsehood.

"அங்கதத் தானே அரிவதப் தெரியின்
 செம்பொருள் கரந்த தெனவிடு வகைத்தே"
 (தொல். பொருள். செய். 120).

"செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே"
 (தொல். பொருள். செய். 121).

"மொழிகரந்து சொவினது பழிகரப் பாடும்"
 (தொல. பொருள். செய். 122).

அங்கதம்² *aṅgadam*, பெ. (n.) தோட்டக்கடகம், வரகுவளையம்; bracelet worn on the upper arm.

"புயலரை மிசை அங்கதம்"
 (திருவின. மாணிக், 12).

ம. அங்கதம்; க., வ. அங்கத; தெ. அங்கதமு.

[அங்குதம் = வளைதல். அங்கு → அங்கதம் = வளையல, கடகம்.]

அங்கதம்³ *aṅgadam*, பெ. (n.) 1. யானையின் உணவு; food of elephants. "போந்த பிடி யினமு மங்கதம் கிட்டாம லறமெலிந்து"
 (பஞ்ச. திருமுக. 158).

அங்கதம்⁴ *aṅgadam*, பெ. (n.) 1. மாசீப்பு (அக.நி.); breast. 2. (மாசீப்பினால் ஊர்ந்து செல்லும்) பாம்பு; snake. "அங்கத மொக்குஞ் சில" (இரகு. யாகப். 71).

அங்கதர் *aṅgadar*, பெ. (n.) வசைகூறுவேசர்; those who use abusive language, revilers. "பொலா வங்கதர் க் கெளியே னவேன்"
 (தேவா. 3. 297:10).

அங்கப்பால் *aṅga-p-pāl*, பெ. (n.) தாய்ப்பால் (முலைப்பால்); mother's milk. "அங்கப்பா ளுண்ணாமல் தேகம் உதத்திரோ" (பெண. மதி மாலை, 30).

அங்கப்படி *aṅga-paḍi*, பெ. (n.) ஏறுபிதி, அடி தாஸ்ரி; stirrup (W.). "அங்கவடி" என்றும் கூறப்படும்.

க. அங்கவடி; தெ. அங்கவணை; தி. அங்கோலெ.

அங்கப்பறைநாதி *aṅga-paṇai-naḍi*, பெ. (n.) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon bark, *Cinnamomum zeylanicum* (சா.அக.).

அங்கப்பாதி *aṅga-pāḍi*, பெ. (n.) முடக்கொற்றாண்; balloon-vine, s. cl., *Cardiospermum halicacabum* (சா.அக.).

அங்கம்¹ *aṅgam*, பெ. (n.) கொன்றை (பச்.ஞ.); Indian laburnum

அங்கம்² *aṅgam*, பெ. (n.) வரிவகை (T.A S. vi, 266); a petty cess.

அங்கம்³ *aṅgam*, பெ. (n.) கட்டில்; couch, bedstead, cot. "அணையங்க மீதே" (திருப்பு. 128).

அங்கம்⁴ *aṅgam*, பெ. (n.) வெட்டுகை (பொதி.நி.); cutting, chopping.

அங்கம்⁵ *aṅgam*, பெ. (n.) 1. பாடலிப்புநீரத் திற்குக் கிழக்கில் உள்ள ஒரு பழைய நாடு; an ancient country which lay east of Pāṭaliputra, modern Patna. "அங்கநாடி துவும்" (கம்பரா. பால. நாடகை. 2). 2. அத்தாட்டு மொழி (இவா.); language of that country.

சிலபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட காமனின் உடம்பு (அங்கம்) வீழ்ந்த இடத்தைத் தன்னுட்கொண்டதனால், அங்கநாடுஎன்பப்பட்டதென்பது, பிற்காலக் கட்டுக்கதையாகும்.

அங்கம்⁶ *aṅgam*, பெ. (n.) கேசளக தஞ்சு (பாடாணம்) (ஞ.அ.); a mineral poison.

அங்கம்மா *aṅgamma*, பெ. (n.) அங்காளம்மை, காளியின் ஒரு வடிவம்; name of a form of Kāli.

ம. அங்கமமா; க., தெ. அங்கமமா, அங்கம்மா.

[அம் + காளி + அம்மை - அங்காளியம்மை - அங்காளியம்மா → அங்காளம்மா → அங்கம்மா.]

அங்கமலர் *aṅga-maḷar*, பெ. (n.) அழமண்; fuller's earth (சா.அக.).

அங்கமணி *aṅga-maṇi*, பெ. (n.) மணப்பெண் கணவன் வீட்டிற்குத் தன்னுடன் கொண்டு செல்லும் சீசுவரிசை; dowry in the form of jewels, clothes, furniture, vessels, etc., which a married girl takes with her to her new home. "இதுக்கு அங்கமணி செய்வாவாதே" (இவ. திருமாலை, 37, வியா.).

க., அங்கமணி

அங்கமணிக்கடை *aṅga-maṅgi-k-kūṭṭai*, பெ. (n.) மண்பெண்ணிற்குக் கடையில் வைத்துக் கொடுக்கும் வரிசை (இராட்.); a basket of presents to a bride (R.).

[அங்கமணி + கடை.]

அங்கமணிய்ப்பணம் *aṅga-maṅgi-p-paṅgam*, பெ. (n.) சீர்வரிசைப் பணம் (S.I.I. vi, 152); dowry money.

[அங்கமணி + பணம்.]

அங்கயற்கண்ணி *aṅgayar-karaṅgi*, பெ. (n.) மதுரையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் மீனக்கண்ணி (மீனாட்சி)யம்மை; *Minākṣi*, Goddess of the Madurai temple. "அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவாய்" (தேவா. 3.378 : 1).

[அம் + கயல் + கண்ணி.]

அங்கர் *aṅgar*, பெ. (n.) அங்கநாட்டரசர்; inhabitants of Aṅgadēśa. "அங்கர் மாகத ராரியர்" (திருவிளை. திருமண. 74).

அங்கர்கோமான் *aṅgar-kōmaṅ*, பெ. (n.) அங்கநாட்டரசனான கன்னன் (குடா.); *Karṅa*, king of Aṅgadēśa.

அங்கரமாதி *aṅgaramaṅdi*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்தஞ்சு (கெளி பசுடாணம்) (இராட்.); a processed arsenic (R.).

அங்கரமோதரி *aṅgara-mōdagi*, பெ. (n.) கருநாரத்தை (சித்.அக.); a species of *neraitai*.

அங்கரவல்லி *aṅgaravalli*, பெ. (n.) பெரும் குழிஞ்சா (சித்.அக.); a species of scammony swallow-wort.

அங்கராயர் *aṅgarāyar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of *Kallars*.

அங்கலாய்ப்பு *aṅgalāppu*, பெ. (n.) அங்கலாய்ப்பு பார்க்க; see *aṅgalāyppu*.

அங்கலாய்த்தல் *aṅgalāy-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயருறுதல்; to lament, grieve, sorrow. "அங்கலாய்ப்பு பாளே" (இராமநா. ஆரணிய. பக். 187). 2. பெறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. "ஆடுமறித்தவன் செய் விளையுமா, அங்கலாய்த்தவன் செய் விளையுமா?" (பழ.). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) வெஞ்சுதல் (இச்சித்தல்); to covet (W.).

[அகம் + கலாய் - அங்கலாய். அகம் = மனம். கலாய்த்தல் = கலசித்தல், கலக்குதல்.]

அங்கலாய்ப்பு *aṅgalāyppu*, பெ. (n.) 1. கலக்கம், disquiet, mental worry. 2. அருவருப்புக் கொங்கை; becoming disgusted. 3. பேராவல் (யாழ்.அக.); yearning. 4. பேரரசை (சங்.அக.); greed.

ம. அங்கலாய்க்க, க., து. அங்கலாய்ப்பு; தெ. அங்கலாய்ச்சு.

[அகம் + கலாய் - அகங்கலாய் - அங்கலாய். அகம் = மனம். கலாய்த்தல் = கலசித்தல், கலக்குதல்.]

அங்கலி *aṅgali*, பெ. (n) கொங்கை (சித்.அக.); breast.

அங்கலடி *aṅgavadi*, பெ. (n.) 1. அங்கபடி பார்க்க; see *aṅga-paṅdi*. 2. பசுலூட்டியின் காதிஜூள் அங்கலடி போன்ற சிற்றெலும்பு; stirrup-bone.

அங்கலம் *aṅgavam*, பெ. (n) பழவற்றல்; dried fruit (சா.அக.).

அங்கலன் *aṅgavan*, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (வை.மூ.); a mineral poison. மறுவு. அங்கலன்

அங்கலம்¹ *aṅgavam*, வி.எ. (adv.) அப்படி, அங்ஙன்; so, in that manner, thus.

[ஆங்கலம் -> அங்கலம்.]

அங்கலம்² *aṅgavam*, பெ. (n.) அங்கலம்¹ பார்க்க; see *aṅgavam*¹.

அங்கலி *aṅgani*, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.), aloe. அங்கலி¹ பார்க்க; see *aṅgani*¹.

Skt. aṅgavā

அங்கா-தீந்தல் *aṅgā-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் திறத்தல்; to open the mouth. "அ.ஆ. ஆயிரண்டங்காந் தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிற்ப. 3).

து. அங்காவுளி, குட. அங்கால்; கூ. அங்கலங்க; குவி. அங்கலசலி; பர். அங்கால்; மா. அங்கலெ; கொலா. அங்கலி; குற. அங்கல்; கோண். அங்கல்; மண். அங்கலா; மங். அங்கல.

[ஆ -> அங்கா. "ஆ" வாய்திறத்தல் ஒலிக் குறிப்பு.]

அங்கா *aṅgā*, பெ. (n.) 1. வாய்திறப்பு; opening the mouth. "அங்கா முயறி" (நன். 86). 2. கொட்டாவி; yawn.

அங்காடி *aṅgāṅdi*, பெ. (n.) 1. கடை, கடைத் தெரு; bazaar, bazaar street. "அரசுவிழை திருவி ணங்காடி வீதியும்" (சிவப். 14 : 179).

2. நாட்சத்தை; daily market. 'அங்காடி மேயும் பழங்கனறு ஏறாதலும் உணவு' (பழ.). 'அங்காடி விலையால் எங்கோடிப் போனாளோ!' (பழ.). 'அங்காடி விலையை (கூடையை) அதிர அடிக்காதே' (பழ.). 'அங்காடிகாரியைச் சந்தேகம் பாடச் சொன்னால் வெங்காயம கறிவேப்பிலை என்பாள்' (பழ.)

. ம. அங்காடி; க., தெ., கேரீத. அங்காடி; து., திரு. அங்கடி, அங்காடி; துட., ஒடுகாடி; கொலா. அங்கடி; நக. அங்காறி; பஃ. அங்கோட்; சிங். அங்கனிய.

[அம்முதல் (தெ.) = விறறல். கடை = இடம். கடை → கடி → காடி என்று தீர்ந்திருக்கலாம். அம் + காடி = அங்காடி.]

பண்டைத் தமிழகமாநகர்களில், சிறப்பாக வேந்தர் தலைநகர்களில், நான்தொறும் பகலிலும் மாலையிலும் பல பண்டங்களும் விற்கும் அங்காடிச் சந்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பகற்சந்தை 'நாளங்காடி' யென்றும், மாலைச் சந்தை 'அல்லங்காடி' யென்றும் பெயர் பெற்றிருந்திருக்கின்றன.

"நடுக்கின்றி நிலையு நாள்வ காடியில்" (இலப். 5: 63).

'அல்லங்காடியு முண்டாதலின், இதனை நாள்வகாடி யென்றார்' (அடியாரக். உரை).

"அல்லவ் காடி யழிதகு கம்பலை" (மதுரைக். 544).

'நாளங்காடி அல்லங்காடி யாகிய இரண்டு கூற்றையுடைத் தென்றார்' (மதுரைக். 365, நச். உரை)

'அம்முதல்' என்னும் வினைச்சொல் இற்றைத் தமிழகத்தில் வழங்காவிடினும், குமரிநாட்டில் வழங்கியிருந்தவ வேண்டும்

அம்முதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல், ஒத்த மதிப்புள்ள பொருளுக்கு மாறுதல்.

அங்காடிக் கூலி *aṅḡḍi-k-kūli*, பெ. (n.) கடை வரி (I.M.P. Tj. 119); tax collected from stalls put up in the bazaar.

[அங்காடி + கூலி.]

அங்காடி கூலி-தல் *aṅḡḍi-kūḷi*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டங்களை விற்குமாறு பெயர் சொல்லிக் கூவுதல் (இராட்.); to cry out the names of goods for sale in order to attract buyers (R.).

அங்காடிப்பண்டம் *aṅḡḍi-p-paṅḡḍam*, பெ. (n.) 1. கடைச்சரக்கு; article sold in the market. 2. கடையில் வரங்கக்கூடிய சரக்கு; article available in the market. 'அங்காடிப் பண்டங் கிடர் எனக்கரிதாயிற்று' (திவ். திருநெடுந். 16, வியா.). 3. எளிதாய்ப் பெறக்கூடியது; that which is easily obtained.

[அங்காடி + பண்டம்.]

அங்காடிப்பட்டம் *aṅḡḍi-p-paṅḡḍam*, பெ. (n.) (கல.) ஒரு பழைய கடை வரி; (Insc.) an ancient tax on stalls put up in the bazaar.

[அங்காடி + பட்டம்.]

அங்காடிபாரி-தல் *aṅḡḍi-pāri*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனவரசாருதல் (மனோராஜ்யம் பண்ணுதல்), வரணக்கேசட்டை கட்டுதல்; to build castles in the air.

அங்காத்தூள் *aṅḡḍāṭṭu*, பெ. (n.) தான்றி (பச்.ஸ.); belleric myrobalan.

அக்காந்தி பாரக்க; see *akkandi*.

அங்காப்பு *aṅḡḍappu*, பெ. (n.) 1. வாய்திறக்கை, opening the mouth. "முயற்சியுள் அஆ அங்காப் புடைய" (நன். 76). 2. நீர்வேக்கை; thirst. "அங்காப் பொழிய வருணனுக்கு" (அழகர் கலம். 68).

[ஆ → அங்கா → அங்காப்பு.]

அங்காரி *aṅḡḍari*, பெ. (n.) வெண்காரம் (ஸ.அ.); borax.

அங்காலே *aṅḡḍalē*, க.வி.எ. (demon. adv.) அங்கே (யாழ்ப.); there (J.). அங்காலே இங்காலே அலையாதே (இ.வ.).

[அங்கு + ஆல் + ஏ.]

அங்காளகை *aṅḡḍaḷagai*, பெ. (n.) கரும்பு (பச்.ஸ.); sugar-cane.

[அம் + காளகை. காளம் → காளகம் → காளகை. காளம் = கருமை.]

அங்காளதேவி *aṅḡḍa-dēvi*, பெ. (n.) அங்காளம்மை; a Goddess. "அங்காள தேவியெனையாண்டுகொண்ட சோதி" (பஞ்ச. திருமு. 670).

[அங்காளி + தேவி - அங்காளிதேவி → அங்காளதேவி]

அங்காளம்மை *aṅḡḍammai*, பெ. (n.) அங்காளம்மைத் தெய்வம்; a Goddess. 'அங்கா

எம்மைத் தெய்வம் அகப்பைக்கூர் வழியாய் வரும்' (பழ.).

[அங்காளி + அம்மை — அங்காளியம்மை → அங்காளம்மை.]

நெ. அங்காளம்மை

பெண்தெய்வப் பெயர்கட்டுமுறை, அழகை உணர்த்தும், 'அம்' என்னும் முன்னொட்டுச் சேர்ப்பது மரபு.

ஒ.நீரா : அம் + கயற்கண்ணி — அங்கயற்கண்ணி.

இம் முறையில், காளி அங்காளியெனப்பட்டாள். காளி தூய தமிழ்த்தெய்வம் என்பதும், காளி என்னும் பெயர் தூய தமிழ்ச்சொல் என்பதும் 'காளி' என்னும் உருபடியிலினிவாக விளக்கப்படும்.

அங்காளி *angāḷi*, பெ. (n.) பசுவைநிலத்தெய்வமாகிய காளி; Goddess Kālī, a female deity.

[அம் + காளி — அங்காளி.]

அங்கிக்கு *aṅgiḅḅu*, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே அல்லது இங்கே; here or there. "அங்கிங் கொண்டபடி." (தாயு. கடவுள். 1).

[அங்கு + கிங்கு.]

அங்கிட்டு *aṅgiḅḅu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், அவ்விடத்தில்; there, yonder. 'அங்கிட்டுப் பிறந்து' (சூ. 6.8 : 11). 2. அப்பால்; away. அங்கிட்டுப்போ (உ.வ.).

ம. அங்கோட்டு

[அங்கு + கிட்டு.]

அங்கிட்டு இங்கிட்டு (அங்கிட்டிங்கிட்டு) *aṅgiḅḅu-iṅgiḅḅu* (aṅgiḅḅu-iṅgiḅḅu), கு.வி.எ. (adv.) அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம்; this side or that side. என் மகன் என்னை அங்கிட்டிங்கிட்டுப் போகவிடமாட்டான் (உ.வ.).

அங்கியடிங்கியடி *aṅgiḅḅi-y-iṅgiḅḅi*, கு.வி.எ. (adv.) அங்கடியிங்கடி பார்க்க; see *aṅgiḅḅi-y-iṅgiḅḅi*.

அங்கிடுதத்தி *aṅgiḅḅu-tatti*, பெ. (n.) நிலை கெட்டவன் (யாழ்.அக.); a person of vagrant habits. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுபவன்; one who frequently changes his party, turn-coat.

[அங்கு + கிடு + தத்தி]

அங்கிடுதிருப்பி *aṅgiḅḅu-turuppi*, பெ. (n.) குறளை கூறுபவன்; tale-bearer. 'அங்கிடுதிருப்பி

எங்கடி போனாய், சின்னண்ணன் செத்த இழவுக்குப் போனேன்' (பழ.).

[அங்கு + கிடு + திருப்பி]

அங்கிடுதிருப்பன் *aṅgiḅḅu-turuppan*, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன் (இராட்.); tale-bearer. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுவோன் (விள்.); one who frequently changes his party, turn-coat (W.). 3. தாலேசடி (விள்.); vagrant (W.).

அங்கிடுதொடுப்பி *aṅgiḅḅu-toḅḅuppi*, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன்; slanderer, tale-bearer. 'அங்கிடுதொடுப்பிக்கு அங்கிரண்டு குட்டு. இங்கிரண்டு சொட்டு' (பழ.).

அங்கு *aṅḅu*, சு.வி.எ. (demonstrative) அவ்விடம், அவ்விடத்தில், அவ்விடத்திற்கு; there, thither. 'அங்கும் இருப்பான் இங்கும் இருப்பான், ஆக்கின சோற்றுக்குப் பங்கும் இருப்பான்' (பழ.). 'அங்கும் தம்பி இங்கும் தம்பி அகப்பட்டுக் கொண்டான் தும்மட்டிப் பட்டன்' (பழ.).

[ஆங்கு → அங்கு]

அங்குசம் *aṅḅuḅam*, பெ. (n.) 1. யானைத் துறட்டி; elephant goad. "அங்குசம் கடாவ ஒருகை" (திருமுருகு. 110), "பகழியங்குசமும" (சுந்தடி, உற்பத். விடைபெ. 37). 2. வாகை (மலை); plantain.

ம. அங்குசம்; க. அங்குச; நெ. அங்குசமு, அங்குசம்; Skt. aṅkuṣa.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அங்குசம்.]

'அங்குசம்' என்னும் சொல் பண்டையிலக்கிய வழக்கில் இடம்பெறுவதாலும், தமிழ் வேளினின்று பிறந்திருத்தலாலும், அங்கதம் (வளையல், கெட்டுவாயு) என்னுஞ் சொல்லைப் பெரிதும் ஒத்திருத்தலாலும், வாழையென்னும் பொருளுடைமையாலும், 'வி' கரம் சேர்ந்து 'கொள்' எனனும் கூலத்தைக் குறித்த வாலும், இங்குத் தென்சொல்லாகக் கொள்ளப்பட்டது.

வாழை குலை தன்னியபின், சிறப்பாகப் பூ விளமுழன், அங்குசம் போன்ற தோற்றம் கொள்ளுதலால் அங்குசம் என்னும் உவமை யாகுபெயர் பெற்றதுபோலும்!

அங்குசவி *aṅḅuḅavi*, பெ. (n.) கொள் (விள்); horse gram.

[அங்குசம் → அங்குசவி.]

கொள்ளுக்காய் வளைந்து அங்குசத்தை ஒரு புடை யொத்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. **காணம்**, **கொள்** என்னும் பெருவழக்கான பெயர்களும், இப் பொருட்காரணம் பற்றிய வனவே. அப் பெயர்களைக் காண்க.

அங்குசோலி *aṅṅuṣōli*, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மு.அ.); *harialli grass, Cynodon dactylon*.

அங்குத்தி *aṅṅutti*, பெ. (n.) அங்குற்றி பார்க்க; see *aṅṅutti*.

அங்குத்தை *aṅṅuttai*, பெ. (n.) 1. **அவ்விடம்**; that place. 'அங்குத்தை வார்த்தையை இங்கே சொல்லி' (சுரு). 2. **தேவீச்**. பெரும்பாலும் சிவ மடங்களில் வழங்குவதும் 'தாங்கள்' என்று குறி சொல்லினும் 'உயர்வு மிக்கதுமான ஒரு முன்னிலைச்சொல்'; 'your worthiness', 'your holiness' a term of highest respect, used in the second person singular chiefly in Śaiva mutts.

அங்குற்றி பார்க்க; see *aṅṅutti*.

அங்குமிங்கும் *aṅṅuṁ-iṅṅuṁ*, வி.எ. (adv.) **அவ்விடத்தும் இவ்விடத்தும்**; here and there, அங்குமிங்கும் திரிநொன் (உ.வ.)

[**அங்கும** + **இங்கும்**.]

அங்குமிங்கும்படி *aṅṅuṁ-iṅṅuṁ-paṭi*, பெ. (n.) 1. ஒரு கட்சியை வெளிப்படையாகவும் மற்றொரு கட்சியை மறைவாகவும் சேர்ந்தவன் (விண்.); one who is an overt member of one party while being a secret member of another (W.). 2. **மாறுபட்ட இருவேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவனாக நடிப்பவன் அல்லது ஏமாற்றுபவன்**; double crosser, double-dealer. 3. **நம்பத் தகாதவன்**; unreliable person.

[**அங்கு** + **இங்கும்** + **பாடி**.]

அங்குரம் *aṅṅuram*, பெ. (n.) குப்பைமேனி (விண்.); Indian acalypha.

அங்குள் *aṅṅuḷ*, பெ. (n.) குறட்டைப்பழம், சவுரிப்பழம் (வை.மு.); bitter snake-gourd

அங்குற்றி *aṅṅuṅṅi*, பெ. (n.) திருமடத் தம்பிரான்கள் போலும் உயர்ந்தோரை. **நோக்கி வழங்கும் முன்னிலை உயர்வுச் சொல்**; a term of highest respect, meaning 'your worthiness' or 'your holiness', used in addressing religious dignitaries like heads of mutts.

[**அங்கு** + **உறு** + **இ** - **அங்குற்றி**. **அங்கு** + **உறு** + **ஐ** - **அங்குற்றை**.]

மறுவ. **அங்குத்தி**, **அங்கத்தி**, **அங்குற்றை**, **அங்குத்தை**.

அவ்விடத்திற்குந்தாய் (வினையாலவையுமபெயர்) என்பது சொற்பொருள்; கண்ணியம மிக்க அல்லது தெய்வத்தன்மையுள்ள தாங்கள் எனபது கருத்துப் பொருள்.

'இ', 'ஐ' முன்னிலை யொருமை யீறுகள்.

நகர வடிவுச் சொற்கள் திருநதினவும், தகர வடிவுச் சொற்கள் அவற்றின் திரிபுகளும் -ஆகும்.

நீர், நீங்கள், தாங்கள், அங்குற்றி (அங்குற்றை) என்பன, முறையே ஒன்றினொன்று உயர்ந்த முன்னிலைப் பெயர்கள்.

அங்குற்றை *aṅṅuṅṅai*, பெ. (n.) **அங்குற்றி பார்க்க**; see *aṅṅuṅṅi*.

அங்குதையின்குதி *aṅṅuṅṅai-y-iṅṅuṅṅai*, பெ. (n.) **கோட்சொல்லி**; tale-bearer, back-biter. 'அங்குதி இங்குதி அடுப்பூதி' (பழ.).

[**அங்கு** + **ஊதி** + **இங்கு** + **ஊதி**.]

அங்கே *aṅṅē*, வி.எ. (adv.) **அவ்விடத்தில்**; there. 'அங்கே கண்டான் இங்கே செய்கிறான்' (பழ.). 'அங்கேனடி மகனே கஞ்சிக்கு அழுதினாய், இங்கே வாடி காற்றாய்ப் பறக்கலாம்' (பழ.).

[**அங்கு** + **ஏ**.]

அங்கேக்கு *aṅṅēkkū*, வி.எ. (adv.) **அவ்விடத்திற்கு** (ஆம்); thither (Ām).

அங்கேயின்கே *aṅṅē-y-iṅṅē*, வி.எ. (adv.) 1. **அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம்**; this side or that side, அங்கேயின்கே பார்க்கக் கூடாது (உ.வ.). 2. **அங்குமிங்கும்**; here and there. **அங்கேயின்கே போகக் கூடாது** (உ.வ.).

[**அங்கே** + **இங்கே**.]

அங்கை *aṅṅai*, பெ. (n.) **உள்ளங்கை**; palm of hand. "அக்கேபோ ணங்கை யொழிய விரவழுகி" (நாலடி. 123).

[**அகம்** + **கை** - **அங்கை** (மருஉப் புணர்ச்சி).]

அங்கையிற் வட்டா-தல் *aṅṅaiyil-vaṭṭa-tal*, 6 சொ.சு.வி. (v.l.) **அடைதற்கு மிக எளிதாக அண்மையிலிருத்தல்**; to be at hand; to be within one's reach. "அங்கையிற் வட்டா மிவளெனக் கருதுகின் றாயே" (திவ். பெரிய தி. 10.9:3).

அங்கொன்றிற்கொன்றாக *aṅṅoru(u)-iṅṅoruṅga*, வி.எ. (adv.) நீண்ட இடையீட்டு; sparsely, at distant intervals, அங்கொன்றிற்கொன்றாக நடட்டிருக்கின்றான் (உ.வ.).

[அங்கு + ஒன்று + இங்கு + ஒன்று + ஆக.]

அங்கோடிங்கோடு *aṅṅoṭṭi(u)-iṅṅoṭṭu*, வி.எ. (adv.) அங்குமிங்கும் (சூடு, 1.4:9); here and there.

[அங்கோடு + இங்கோடு.]

அங்கனம் *aṅṅaṇu*, வி.எ. (adv.) அங்கனம் பார்த்து; see *aṅṅaṇam*.

அங்கனம் *aṅṅaṇu*, வி.எ. (adv.) அவ்விடம்; there. "நம்மொடு மங்ஙன் குலாவினான்" (திருக்காளத்தி, 1. 16 : 16).

[அங்கனம் → அங்கனம்]

அங்கனம் *aṅṅaṇam*, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், there, in that place. 2. அவ்வகை, அப்படி; in that manner.

[அங்கனம் → அங்கனம்.]

அங்கனம் *aṅṅaṇu*, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம்; there, in that place. "அன்பருக் கங்ஙனே யமிந்தசூர சிவியால் வந்து" (தாயு. சூ. 4). 2. அவ்வகை, அப்படி; in that manner. "அங்கனே வடமொழியில் வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்" (தாயு. சித்தர். 10).

[அங்கனம் + ஓ.]

அங்கனையிங்கனம் *aṅṅaṇe-y-iṅṅaṇu*, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே; here and there.

அங்கினம் *aṅṅiṇu*, வி.எ. (adv.) அங்கே; there. அங்கினம் போய்ப் பார் (இ.வ.).

அங்கினையிங்கினம் *aṅṅiṇe-y-iṅṅiṇu*, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே; here and there. அங்கினம் சிங்கினம் கிடக்கிறதை பெய்வாறும் பொறுக்கு (இ.வ.).

அச்சக்கொடை *acca-k-koṭṭai*, பெ. (n.) அச்சத்தாற் கொடுக்கும் கொடை (சக்கிர நீதி, 145); gift made out of fear of something or somebody.

[அச்சம் + கொடை.]

அச்சகம் *accagam*, பெ. (n.) 1. நீர்முள்வி (மலை); species of *Hygrophila* (Lex.), a thorny plant, nail-dye—*Barleria longifolia* alias *Sueltia longifolia* (சா.ஆக.). 2. ஈரவுள்ளி; onion, *Allium leepa*.

அச்சகம் *accagam*, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் இடம்; printing press.

[அச்சு + அகம்.]

அச்சங்கரணம் *accanṅaranai*, பெ. (n.) (மருத்.) முட்செடி வகை; (Medl.) a kind of thorny plant. அச்சாணிக்கொடி பார்த்து; see *accanṅi-k-koṭṭai*.

அச்சங்கொடி *accanṅoṭṭi*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; a kind of creeping plant, climbing Indian linden, *Grewia heterotricha* (சா.ஆக.).

அச்சக்கலை *acca-c-cuvai*, பெ. (n.) அச்சக்கலை எட்டினுள் ஒன்றான அச்சம்; sentiment of fear or terror.

"அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம்

"இன்றையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே"

(தொல. பொருள. மெய்ப்ப. 8).

[அச்சம் + கலை.]

அச்சல செய்திர் *accadala-ṅeyai-nir*, பெ. (n.) வேகாதுப்பு செய்திர், மாந்த உடனினின்று சித்தர்கள் மட்டுமே அறிந்த ஒரு கழக்க முறையில் செயல்பட்ட ஓர் அனைத்துக்கரைப்பான் நீர்மம்; a liquid preparation from the human body made by a secret process known only to Siddhās. It is a universal solvent (சா.ஆக.).

அச்சடி *accadi*, பெ. (n.) அச்சடிச்சேலை பார்த்து; see *accadi-c-cilai*. "நினைத்தால் எடுப்பார் கள் நெருஞ்சிப்பூ அச்சடியை" (நா.பா.).

[அச்சு + அடி.]

அச்சடி-த்தம் *accadi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. உருக்கெடுத்தப் பதித்தல்; to print, as a book. 2. முத்திரையைப் பதித்தல்; to stamp, impress pattern.

10. அச்சடி.

[அச்சு + அடி.]

அச்சடிச்சேலை *accadi-c-cilai*, பெ. (n.) சித்திர வண்ணம் அல்லது ஒலிய வடிவம் பதிக்கப்பட்ட ஆடை; chintz.

10. அச்சன் சேலை

[அச்சு + அடி + சேலை.]

அச்சடிச்சேலை *accadi-c-celai*, பெ. (n.) அச்சடிச்சேலை பார்த்து; see *accadi-c-cilai*.

[அச்சு + அடி + சேலை.]

அச்சடியன் *accadiyan*, பெ. (n.) அச்சடிச்சீலை (செ.அக.). — சாயப்புடைவை வகை (யாழ். அக.); a kind of chintz for saree.

[அச்ச + அடி + அன்.]

அச்சடி யோலை *accadi-yōlai*, பெ. (n.) முத்திரையிட்ட பட்ட ஓலை; stamped *ōlai* (palm leaf prepared for writing).

.. ம. அச்சடியோல

[அச்ச + அடி + ஓலை.]

அச்சடுக்கி *acc(u)-aḍukki*, பெ. (n.) அச்சுக்கோப்பாளன்; compositor.

[அச்ச + அடுக்கு + இ (ஒருமையறி).]

அச்சடுக்கு-தல் *acc(u)-aḍukku-*, 5 செ.கு வி. (v.1.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாகக் கோத்தல்; to compose, set up type to form words.

[அச்ச + அடுக்கு.]

அச்சடை *accadai*, பெ. (n) கீழ்காய்நெல்வி, a small medicinal plant, *Phyllanthus niruri*. 'மிரியல் வழதுணை மூலமா ஓர் மச்சடை' (தைவவ. தைவ. 4).

அச்சடையாளம் *acc(u)-aḍaiyaḍam*, பெ. (n.) 1. அடிமை யென்பதைக் காட்டுஞ் சூட்டுக் குறி (இறித்.வ.); marks branded on the body of a slave. 2. முத்திரை யச்சுவம்; stamped impression. 3. உறுப்பொப்புமை; resemblance, as in bodily features.

[அச்ச + அடையாளம்.]

அச்சத்தி *accatti*, பெ. (n.) சுத்தரி (மூ.அ.); brinjal.

அச்சத்திரி *accattiri*, பெ. (n.) சுத்தரி (சுத்.அக.); brinjal.

அச்சதறி *acca-tari*, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I. 9, 91); an ancient tax.

அச்சம்¹ *accam*, பெ. (n.) அகத்தி (இவா.); West-Indian pea-tree, *Sesbania grandiflora*.

அச்சம்² *accam*, பெ. (n.) சன்னம்; thinness. இந்தத் தகடு அச்சமாயிருக்கிறது (உ.வ.).

அச்சம்³ *accam*, பெ. (n.) வெரு (பயம்); fear, dread, terror. 'அச்சம் அற்றவன் அம்பலம ஏறுவான்' (பழ.), 'அச்சம் ஆண்மை குலைக்கும்' (பழ.).

.. ம. அச்சம்; க. அஞ்சிசெ.

அச்சம்பேரளம் *accam-pēraḷam*, பெ. (n.) சிகப்பு அடுக்கலரி அல்லது இரட்டைச் சிகப்பலரி; South sea rose, *Nerium odorum* (சா.அக.).

அச்சமம் *accamam*, பெ. (n.) முயிற்றுப்புல் (மலை); species of grass

அச்சமரம் *acca-maram*, பெ. (n.) நான்முகப் புல்லுருவி; a plant-parasite, *Saccharum spontaneum* (சா.அக.).

அச்சமாதல் *accam-aḍai*, பெ. (n.) திறக்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதல்; talk meant for frightening others, intimidating talk. "அழுக்காறவாவஞ்ச மச்ச மாதலும்" (நன். 31).

[அச்சம் + ஆடல். ஆடல் = பேசுதல்.]

அச்சமாமுகம் *accamamugam*, பெ. (n.) புல்லுருவி; honeysuckle, mistletoe, *Loranthus elasticus* (சா.அக.).

அச்சமாயிதம் *accamāyidam*, பெ. (n.) செங்கழற்சிக் கொடி; a red species of creeper, *Molucca bean*, *Caesalpinia bonducella* (சா.அக.)

அச்சயில்கரணை *accayil-karaṇai*, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி; axil-spined jack. அச்சாணிகொடி பார்ப்பு; see *accayil-k-kōḍi*.

அச்சரக்காய்ச்சல் *accara-k-kāyccal*, பெ. (n.) அச்சர நோயுடன் வருங் காய்ச்சல் (விண்.); fever accompanying thrush, *Febris aphthosa*.

[அச்சம் + காய்ச்சல்.]

அச்சரம் *accaram*, பெ. (n.) பெரும்பான்மை பிள்ளைப் பருவத்திலும் சிறுபான்மை இளவட்டப் பருவத்திலும் வாயில் அல்லது நாளில் சிறுசிறு கொப்புளங்களைக் எழும் நோய்; thrush, aphthae, *Parasitic stomatitis*.

.. ம. அக்கரம்; க., தி. அக்ர; தெ. அட்சரமு.

[அக்கரம் → அச்சம்.]

அச்சரிபுச்சரி *accari-puccari*, பெ. (n.) 1. திண்வெடுக்கை; itching sensation. 2. தொந்தரவு; annoyance, vexation, worry. அச்சரிபுச்சரியாயிருக்கிறது (உ.வ.).

அச்சல் *accal*, பெ. (n.) ஒரு பாட்டம் மழை; a shower of rain.

[ஒருகா. அஞ்சல் → அச்சல்.]

அச்சலச்சலாய் *accal-accal-āy*, வி.எ. (adv.) பாட்டம் பாட்டமாய்; shower after shower. அச்சலச்சலாய் மழைபெய்கிறது (உ.வ.).

நனி (கார்த்திகை) மாத மழை அச்சலச் சவாய்ப்பு பெய்யும் (உ.உ.).

[அச்சல் + அச்சல் + ஆம்]

அச்சலத்தி accalatti, பெ. (n.) சலிப்பு; tediousness, weariness. ஒரு பாட்டைத் திரும்பத் திரும்ப கேட்கிறது எனக்கு அச்சலத்தியா பிடுக்கிறது (உ.உ.).

அச்சலத்தி புச்சலத்தி accalatti-puccalatti, பெ. (n.) சலிப்புணர்ச்சியின் மிகுதியைக் குறிக்கும் அச்சலத்தி என்னுள் சொல்வின் எதுகை தீர்ச்சுப்பு; a duplication of the second syllable of accalatti expressing intensity of the feeling of tediousness or disgust.

ஒருதோ: அச்சரிபுச்சரி

அச்சலநியம் acca-v-abhinayam, பெ. (n.) ஒருவரின் அச்சவுணர்ச்சியைக் காட்டும் மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் உடம்பு அல்லது உறுப்புச் செய்கையான நனிநயம்; artistic gesticulation or theatrical action which expresses the sentiment of fear.

“அச்ச வநியம் ஆயுள் காலையொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையம் அவங்கிய கண்ணுள் கலங்கிய வுன்னுள் கரந்துவர லுடைமையுள் கையெதிர்ப்பரந்த நோக்கமு மிசைபனை பிணவே”

(சிலப். 3 : 13, அடியார்க்க. உரை).
மறுத்தலும்

[அச்சம் + அபநயம். Skt. abhi-naya > த. அநீநயம்.]

அநீநயத்தைத் தமிழில் நனிநயம் என்னலாம்.

அச்சவுபதை acca-v-upadai, பெ. (n.) அரசன் தான் தெரிந்தெடுத்த ஒருவரை அமைச்சராகவோ வேறு உயரதிகாரியாகவோ அமர்த்துமுன், அவர்க்கு உயிரச்ச முண்டிபண்ணும் ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்து, அதன் வாயிலாக அவரின் மறந்தையும் உண்மைத் திறந்தையும் தேர்ந்தல்; King's clandestine test of a candidate's ability and honesty by exposing him to situations which call for display of courage amidst fear of death before appointing him minister or as any other high authority of State.

“அச்சவுபதையாவது, (அரசன்) ஒரு நிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஒருமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து,

‘இவர் அறைபொவான் எண்ணற்குக் குழியினா ரென்று தான் காவல செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் கும் கின்றமையின் அதனை நாமமுற்படச் செய்து நமக்கினிய அரசனொருவனை வைத்தல் ஈன்டை யாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத்தென்ன?’ என்று குஞ்ஞுவோடு சொல்லுவீவித்தல. (இதில்) திரிபிலனாயவழி எதிர்காவத்துந் திரிபிலனெனக் கருத்தளவையால் தெளியப்படுமென்பதாம்” (குறள், 501, பரிமே. உரை).

அரசன், அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் என்னும் நான்கு தெளிவகைகளால் அமைச்சனையும் ஏனை யுயரதிகாரிகளையும் தேர்ந்தெடுப்பது, அவரை யமர்த்துமுன்பேயன்றி அமர்த்தின பின்பன்று.

திருவள்ளூர், வலியறிதல் காவலறிதல் இடனறிதல் என்பவற்றிற்குப் பின்னும், தெரிந்து வினையாடல் என்பதற்கு முன்னும், தெரிந்துதெளிதல் என்னும் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தலாலும்;

“தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை விடா இடும்பை தரும்” (508),

“தேறாக யாரையுந் தேராயு தேர்ந்தபின் தேறுக தேறும் பொருள்” (509),

“தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும் தீரா இடும்பை தரும்” (510)

என்று அவரே கூறுதலாலும்; எந்தப் பதவிக்கும் ஒருவரை அமர்த்துமுன் என்றிப் பின் ஆராய்ந்து திறந்தெரிவது இயற்கையன்மை யாலும்; அரசியல் முறை முற்றத் துறை போய் திருவள்ளூர் மறந்தும் அங்ஙனம் கூறாராதலாலும்;

‘ஒருமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து சொல்லுவீவித்தல்’ என்று பரிமேலழகரும், ‘Test of Minister's or Officer's honesty’ என்று ஓர் அகரமுதலியும் உரைத்திருப்பது பொருந்தாது.

‘இனி, நாவலகைத் தேர்திறம்பற்றிய “அறம்பொரு ளின்பம்” என்னும் குறள், வடநூற் பொருள்நாமைய உட்கொண்டு திருவள்ளூர் ஓதியதாகப் பரிமேலழகர் குறித்திருப்பதும் தவறென்பது “நாற்பொருள்” என்னும் உருப்படியில் வீணக்கப்பெறும்.

அச்சவுபதை (இ.பி.) த. அச்சம் + Skt. upa-dhā = தேர்திறம் அல்லது தெளிவகை.

அச்சழிவு *acc(y)-aivvu*, பெ. (n.) முத்திரை தேய்ந்த பணம் (பணவிறு. 142); defaced coin, coin worn-out by use.

[அச்ச + அழிவு.]

அச்சறுக்கை *accarukkai*, பெ. (n) அச்சத்தை நீக்குதல்; removal of fear.

[அச்சம் + அறுக்கை.]

அச்சறை *acc(y)-arai*, பெ. (n.) அச்செழுத்து களையி போட்டுவைக்கும் அறைகளையுடைய தட்டம்; case (printing).

[அச்ச + அறை.]

அச்சறைத்தட்டம் *accarai-tattam*, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க; see *acc(y)-arai*.

[அச்ச + அறை + தட்டம்.]

அச்சறைத்தட்டு *accarai-tattu*, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க; see *acc(y)-arai*.

[அச்ச + அறை + தட்டு.]

அச்சறைதாங்கி *accarai-taṅgi*, பெ. (n.) அச்சறைத் தட்டுகளைச் செருகிவைக்கும் நிலைச்சட்டம்; stand (printing). 'அச்சத் தட்டுத் தாங்கி' என்றும் குறிக்கப்பெறும்.

[அச்ச + அறை + தாங்கி.]

அச்சன்¹ *accan*, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. 'குடநாட்டார் தந்தையை அச்சவென்றும்... வழங்குப' (தொல். சொல். எச். 4, நச். உரை). 2. கடவுள்; God. "அச்ச வின்றனைத் தும் வினைத் தாலென" (தணிகைப்பு. பிரமன் சிருட்டி. 23).

ம. அச்சன்; க. அச்ச, அச்சு; நி., குட. அதசெ; கோத. அச்; குரு. அச்சோத்; பிராகி. அச்ச.

[ந. அத்தன் (தந்தை) → அச்சன். ஒ.தேச: சித்தன் → சிச்சன்.]

'அச்சன்' என்னும் தாய் தென்சொற்கு, 'ஆர்ய' என்னும் வடசொல்லொடு எவ்வகைத் தொடர்புமில்லை. துணுவச் சொல் விண் திரிபே பிராகிருதச் சொல்லும்.

கடவுள் எவ்வாறுயிர்கட்கும் தந்தை போலு தலால் அச்சன் எனப்பட்டார்.

அச்சன்² *accan*, பெ. (n.) அழிஞ்சிம்; ancola fruit plant, *Alangium lamarckii*.

அச்சன்முன் (ஊ) *accan-mu{u}*, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடியில் காணப்படும் முள்(ஊ); thorn of the plant *accan-k-kodi*.

அச்சணம்¹ *accanam*, பெ. (n.) நெய்வாசு கருவி வகை; a weaver's implement. 'நூல் புடைவை யாய்த் திரிதற்கு அச்சணம் முதலாயின லாதணம்' (நீலகேசி, 421, உரை).

அச்சணம்² *accanam*, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு (பரி.அக.). garlic.

அச்சாணி *acc(y)-aṇi*, பெ. (n.) 1. கடையாணி; lynch pin. "தேர்க் கச்சாணி யன்னார்" (குறன், 667). 'அச்சாணி இல்லாத் தேர் முச்சாணும் ஓடாது' (பழ.). 2. நல்வேம்பு (சித்.அக.); French chiretta. 3. கருப்பு வேம்பு (சா.அக.); black neem, *Garuga pinnata*. 4. உத்தாமாணி; hedge cotton, *Daemia extensa*.

ம. அச்சாணி (கடையாணி)

[அச்ச + ஆணி.]

அச்சாணிக்கொடி *accan-k-kodi*, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி, அச்சயில்கரணை; also *accayil karai*, axle-spined jack, *Cudrania javanensis*.

மறுவ. அச்சங்கரணை. அச்சயில்கரணை, அச்சாணிமுள்.

அச்சாணிமுள்(ஊ) *accan-mu{u}*, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க; see *accan-k-kodi*.

அச்சாணிமுளி *accan-mulli*, பெ. (n.) வெண்பு பருத்தி (மலை.); a hedge-twiner.

[அச்சாணி + முளி.]

அச்சாப்பொங்கா *acc-p-poṅga*, பெ. (n.) அச்சோப் பெண்காள் பார்க்க; see *acc-p-peṅgā*.

அச்சான் *accan*, பெ. (n.) அச்சிலுண்டாகும் உருவம்; cast taken from a mould.

[அச்ச + ஆன் (ஒன்றன்பாலீறு).]

அச்சாண்கொடி *accan-kodi*, பெ. (n.) அச்சன் கொடி பார்க்க; see *accan-kodi*.

அச்சி¹ *acci*, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. அக்கை (பன்.); elder sister. 3. நாயர்கூலப் பெண்; a Nāyar woman. —, இடை- (part.) ஒரு பெண்பாலீறு; a fem. suff.

ம., க. அச்சி

[அச்சன் (ஆ.பா.) - அச்சி (பெ.பா.). எ-டு: மருத்துவச்சி, வேட்டுவச்சி.]

அச்சி² *acci*, பெ. (n.) அகத்தி (இராசவைத்.). West-Indian pea-tree. 2. பாகையுடைச்சி; tender wild jack, *Pajanelia sheedu*. 3. பூதப்பூ (பூதப்புப்பம்); Indian trumpet flower, *Oroxylum indicum* (சா.அக.)

அச்சி¹ acci, பெ. (n.) சுமதுரைத் தீவின் வடகிழை நாகு; Achen or Acheen, the N.W. division of Sumatra (சா.அக.). 'அச்சியிலே போனாலும் அகப்பை அரைக்காக' (பழ).—(தண்டவை. 99). 'அச்சியிலும் பிச்சைக்காரன் உண்டு' (பழ). 'அச்சி என்றால் உச்சி குளிநாம, அழுவணம் என்றால் கை சிவக்குமா?' (பழ).

தெ. அச்சி

அச்சிக்கிச்சிலி acci-k-kiocili, பெ. (n.) அச்சி நாட்டுக் கிச்சிலிப் பழம்; a kind of orange grown in Acheen (N.W. of Sumatra) (சா.அக.).

[அச்சி + கிச்சிலி.]

அச்சிக்கூற்றை acci-k-kudirai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டு மட்டக்குதிரை (இராட்ட.); Achin pony (R).

[அச்சி + குதிரை.]

அச்சிடு-நல் acci-y-idu-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொத்தகம் முதலியவற்றிற்கு உருக்கெழுத்துப் பதித்தல்; to print, as a book.

[அச்சு + டிடு.]

அச்சித்தனை acci-t-tinai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டினின்று கொண்டுவந்து விளைக்கப்பட்ட நிலைவகை; variety of Italian millet, *Setaria italica*, as from Achin. 2. ஒருவகைப் புல்; a kind of grass.

[அச்சி + தனை.]

அச்சிநடை acci-nadai, பெ. (n.) அச்சிக்கூற்றையின் தடைவேகம்; amble of the Achin pony.

அச்சிநறுணிலி acci-naruvili, பெ. (n.) சிவப்புப் பூப்பூக்கும் ஒருவகை மரம். அச்சிநாட்டினின்று கொண்டுவந்து மைசூரில் பயிராக்கப்பட்டது. அதன் பட்டை நாரினால் கயிறு திரிக்கப்படும்; scarlet long-flowered sebasten, *Cordia sebastena*, a tree peculiar to Achin, brought and naturalised in Mysore. Ropes are made from the fibre of its bark.

அச்சிப்பாக்கு acci-pakkku, பெ. (n.) அச்சிநாட்டினின்று இறக்குமதியான பாக்கும்; arecanut imported from Achin.

[அச்சி + பாக்கு.]

அச்சிமட்டம் acci-mattam, பெ. (n.) அச்சிநாட்டு மட்டக்குதிரை; Achin pony.

ம. அச்சிமட்டம்

அச்சியர் acciyar, பெ. (n.) சமணத் துறவியினர்; Jain women ascetics. "அங்குடி வாழி நூலு னச்சியர் குரிய வோழி" (மேருமந். 619).

அச்சியில்குரணை acciyil - karai, பெ. (n.) அச்சணிக்கொடி பார்சு; see acciyil-k-koḍi.

அச்சிரம் acciram, பெ. (n.) முன்புளிக் காலம்; early dewy season. "அரிதில் தோன்றும் அச்சிரக் காலவுழம்" (சிவப். 14: 105).

[ந. அல் = இரவு. Skt. sisira = பனிக்காலம். அல் + ச்சிரம் = அற்ச்சிரம் → அச்சிரம் = முன்னிரவற் பனி பெய்யும் காலம்.]

அல் என்பது, அல்வல்காடி என்பதற் போன்று கீங்கு மாவையை அல்வலு முன்னிரவைக் குறித்தது.

அச்சிரம் என்பது தென்சொல்லும் வடசொல்லும் கலந்த கிசுசிரம் (hybrid).]

அச்சிருங்கி accirungi, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாகை; worm-killer, *Aristolochia bracteata*.

அச்சிவெல்லம் acci-vellam, பெ. (n.) அச்சிநாட்டினின்று முற்காலத்தில் இறக்குமதியான ஒரு வகை வெல்லம்; a kind of jaggery formerly imported from Achin.

அச்சிறுபாக்கம் acci-y-irupakkam, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர்; a Śiva shrine. "அச்சிறு பாக்கத் தனைந்தார்" (பெரியபு. திருஞா. 1132).

[அச்சு + ஐறு + பாக்கம்.]

அச்சிணி accini, பெ. (n.) எட்டாம் மாதம் (சித்.அக); eighth month.

அச்சிடு accidu, பெ. (n.) அச்சிடுகை; printing.

[அச்சு + டிடு. டிடு-→-டு.]

அச்சு¹ accu, பெ. (n.) 1. கட்டளைக் கருவி; mould. அச்சிலே வார்த்த உருவம் (உ.வ.). 2. கம்பியச்சு; wire-mould. "கம்பி வாங்கு மச்சென லாயதால்" (இரகு. திக்கு. 189). 3. உருக்கெழுத்து; printing type. 4. குத்தும் முத்திரை; stamp. 5. சரியொப்பு; exact likeness. "கடைமாந்த ரச்சாய்" (சேதுபு. வேதா. 16.). 6. அடையாளம்; sign, mark, print, stamp. "பவனத் திருமார்பி லச்சிட்டவர்க்கு" (ஏகாம். உலா, 211). 7. அச்சுக்கட்டு; weaver's reed instrument for pressing down the threads of the woof. 8. பண்ணை; comb-like frame in a loom through which the warp threads are passed and by which they are pressed or battened together.

ம., க., தெ. அச்சு; து. அச்சி.

[அட்டுதல் = வார்த்தல், உருக்கீ வார்த்தல். அட்டு - அச்சு = வார்ப்புக் கருவி. அச்சிலே வார்த்த உருவங்களெல்லாம் வார்ப்பு அல்லது வார்ப்படம் என்று சொல்லப்படுவதை நோக்குக.]

அச்சு¹ *accu*, பெ. (n.) 1. சக்கரங் கோத்த மரம்; axle. "பீல்பெய் சாகாரும் அச்சிலும்" (குறள், 475). "அச்சிலவாத் தேர் ஓடவும் அகமுடை யான் இவலாதவன் பிள்ளை பெறவும் கூடுமா?" (பழ.). 2. அச்சுருவாணி (பிங்.); axle-bolt. 3. திரிக்கை யச்சு; central pin of a mill-stone. 4. நாங்கல், நிலைக்களம்; support, basis. "செந்நாப் போதார் புறநகூடற் கச்சு" (திருவள்ளுவமா. 21). 5. வலிமை; strength. "வேந்தடர்த்த வச்சு" (சீவக. 2777). 6. மூல வருவம்; original form. "கரர்களாய்த்துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியும்" (சி.சி. 3: 42). 7. உடம்பு; body. "அச்செடுத்திடு முயினான்" (கந்தபு. மகேத். சூரன் அமைச்சு. 137.). 8. செய்ய வரம்பு; அச்சுக் கட்டினை நிலம்; ridge in a field.

ம., க., தெ., மூ., அச்சு; Skt. akṣa.

OE. ax, eax; ME. ax, axel; ON. oxul; E. axle.

அச்சு² *accu*, பெ. (n) ஊழி (என்.); epoch, yuga (W.).

அச்சுக்கட்டி *accu-k-kat(i)*, பெ. (n.) 1. ஆடையிற் சாய அச்சுவேலை செய்வோன் (சிவப். 5: 17, அரும்.); one who folds and ties cloth in dyeing, where by any desired figure is printed. 2. நாட்டு அறுவை மருத்துவன் (இ.வ.); Indian country surgeon (Loc.). 3. தொலைத் தொழிலுக்குரிய அச்சுக்கட்டு செய்பவன்; weaver's reed maker.

[அச்சு + கட்டி.]

அச்சுக்கட்டு-தல் *accu-k-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஹவியம் வரையுமுன் ஈளை வரைந்து கொள்ளுதல்; to draw the out line of a picture. 2. நன்செய் புன்செய் வரம்பு கட்டுதல்; to form a ridge around a field.

[அச்சு + கட்டு.]

அச்சுக்கட்டு *accu-k-kattu*, பெ. (n.) 1. அச்சடித் தற்குச் சேவையை மடிக்கை; folding of cloth in dyeing whereby the desired figure is printed. 2. தெய்வாச் கருவிவகை; weaver's reed 3. வரம்பு கட்டிய செய் (இரா.பி.); field with ridges, lands divided into beds to admit and retain water for the cultivation of paddy (R.F.).

க., தெ. அச்சுக்கட்டு

[அச்சு + கட்டு.]

அச்சுக்கட்டை *accu-k-kattai*, பெ. (n.) அச்சு மரம் பாரக்க; see *accu-maram*.

[அச்சு + கட்டை.]

அச்சுக்கம்பி *accu-k-kambi*, பெ. (n) குண்டுக் குழாயில் (gun) மருத்திடிக்கும் இரூப்புக் கருவி; iron ramrod.

[அச்சு + கம்பி.]

அச்சுக்கம்பு *accu-k-kambu*, பெ. (n.) குண்டுக் குழாயில் மருத்திடிக்கும் மரத் தடி; wooden ramrod.

ம. அச்சுக்கோல்

[அச்சு + கம்பு.]

அச்சுக்கரு *accu-k-karu*, பெ. (n.) வார்ப்படம் வார்த்தும் அச்சு; matrix.

[அச்சு + கரு.]

அச்சுக்கலை *accu-k-kalai*, பெ. (n.) அச்சுத் தொழிற் கலை; art of printing

[அச்சு + கலை.]

அச்சுக்கலைஞர் *accu-k-kalaiṅgar*, பெ. (n.) அச்சுத்தொழிலில் வல்லநர்; one skilled in the art of printing.

[அச்சு + கலைஞர்.]

அச்சுக்கூட்டம் *accu-k-kūṭṭam*, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் சாலை, அச்சகம்; printing house.

ம. அச்சுக்கூட்டம்; க. அச்சுக்கூட்டம்; தெ. அச்சுக்கூட்டம்.

[அச்சு + கூட்டம்.]

அச்சுக்கோ-தல் *accu-k-kō-*, 4 செ.குறளாவி. (v.i.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாக அடுக்குதல்; to set up type to form words, compose.

[அச்சு + கோ-]

அச்சுக்கோப்பாளன் *accu-k-kōppaṅṅan*, பெ. (n.) அச்சுடுக்கி, கோப்பாளன்; compositor.

[அச்சு + கோப்பு + ளாளன்.]

அச்சுக்கோப்புப் பொறி *accu-k-kōppu-p-por(i)*, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளைக் கோரக்க உதவும் பொறி; type composing machine.

[அச்சு + கோப்பு + பொறி.]

அச்சுத்தகடு *accu-t-tagadū*, பெ. (n.) பள்ள அச்சுத் தகடு, தெலிழுவற்ற உருச்சட்டம்; stereo plate.

[அச்சு + தகடு.]

அச்சுத்தட்டுத்தாங்கி *accu-t-taṅṅi*, பெ. (n.) அச்சுறைதாங்கி பார்க்க; see *accarai-taṅṅi*.

[அச்சு + தட்டு + தாங்கி.]

அச்சுத்தடி *accu-t-taḍi*, பெ. (n.) தெம்புறடி (புதுவை); lever in mechanics (Popḍ.).

[அச்சு + தடி.]

அச்சுத்தாவி *accu-t-taḍi*, பெ. (n.) காசுமாலை (இவ். திருப்பா. 7, வியா.); necklace of gold coins or other stamped pieces.

[அச்சு + தாவி.]

அச்சுத்தீரட்டுதல் *accu-t-tiraḍu*, 5 செ.கு.வி. (v.1) பழுதுற்ற வண்டியச்சினை உருப்படுத்துதல்; to repair a worn-out axle by welding with iron and turning on a lathe.

[அச்சு + தீரட்டு.]

அச்சுத்திருத்தா-தல் *accu-t-tiruttu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்செய் நேர்ந்திசெய்தல்; to arrange plots in a field in suitable order. 2. அச்சுத் தாங்களைத் திருத்துதல்; to correct the printed proofs.

[அச்சு + திருத்து.]

அச்சுத்துணி *accu-t-tuṅi*, பெ. (n.) அச்சிடப் பட்ட துணி; printed textile.

[அச்சு + துணி.]

அச்சுத்துளையிடு *accu-t-tuḷaiyidu*, பெ. (n.) அச்சுத்துளையிடுதல்; making holes with a punch.

[அச்சு + துளையிடு.]

அச்சுப்படி *accu-p-paḍi*, பெ. (n) அச்சிடாதன் ஒரு படி; printed copy.

[அச்சு + படி.]

அச்சுப்படிமை *accu-p-paḍimai*, பெ. (n) அச்சிட உதவும் பக்ககட்டை; printing block.

[அச்சு + படிமை.]

அச்சுப்படிவம் *accu-p-paḍivam*, பெ. (n.) அச்சிடப்பட்ட படிவம்; printed forms.

[அச்சு + படிவம்.]

அச்சுப்பலகை *accu-p-palagai*, பெ. (n.) தெசவுக் கருவிகளூள் ஒன்று (விவ்.); weaver's bag (W.).

[அச்சு + பலகை.]

அச்சுப்பிழை *accu-p-piḷai*, பெ. (n.) அச்சில் தோர்ந்த பிழை; typographical mistake, printer's devil.

[அச்சு + பிழை.]

அச்சுப்பூட்டியிழுத்தல் *accu-p-pūḍḍi-yiḷu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தறியூடு நூலைச் செலுத்துதல் (விவ்.); to pass the thread through the loom (W.).

[அச்சு + பூட்டி + இழு.]

அச்சுப்பூட்டி விளையாடுதல் *accu-p-pūḍḍi-viḷaiyāḍu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பந்து, புளியம் கொட்டை முதலியன கொண்டு விளையாடுதல் (இராட்.); to play with balls, tamarind seeds, etc. (R.).

[அச்சு + பூட்டி + விளையாடு.]

அச்சுப்பொறி *accu-p-pori*, பெ. (n.) அச்சிடும் பொறி, அச்சு எந்திரம்; printing machine.

[அச்சு + பொறி.]

அச்சுப்போடுதல் *accu-p-pōḍu*, 19 செ.குன்றா வி. (v.t.) அச்சடித்தல்; to print.

[அச்சு + போடு.]

அச்சுமட்டம் *accu-maḍḍam*, பெ. (n.) அச்சி மட்டம் பார்க்க; see *acci-maḍḍam*. "கட்டுப் படாத தந்த அச்சுமட்டம்" (மது. வா. ரூா. கோ. 97).

அச்சுமரம் *accu-maram*, பெ. (n.) வண்டியில் உருங்கேர்த்த மரம்; axle-tree. 'அச்சுமரத்தின் மேலே.....நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களை' (பெரும்பாண. 48, நச். உரை).

க. அச்சுமர

அச்சுமூசை *accu-mūṣai*, பெ. (n.) அச்செழுத்தின் அச்சு; type mould.

அச்சுமை *accu-mai*, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் மை; printing ink.

அச்சுரு *acc(u)-uru*, பெ. (n) உரு அச்சு, கட்டளைச் சட்டம்; mould, matrix.

[அச்சு + உரு.]

அச்சுருளி *acc(u)-uruḷi*, பெ. (n.) அச்சுப்பொறி உருளை; cylinder used in printing machine.

[அச்சு + உருளி.]

அச்சலக்கை *acc(y)-ulakkai*, பெ. (n) துலாவைத் தாங்கும் கட்டை; axle of a well-sweep.

[அச்சு + உலக்கை.]

அச்சவரி *accu-vari*, பெ. (n) பழைய வரிவகை (I.M.P. Tn. 104); an ancient tax.

ம. அச்சவரி

[அச்சு + வரி.]

அச்ச வார்ப்படச்சாலை *accu-vāppada-c-cālai*, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளை வார்ப்புக்கும் வார்ப்புப் படம் பட்டறை; type foundry.

[அச்சு + வார்ப்படம் + சாலை.]

அச்சவார்ப்படம் *accu-vāppadam*, பெ. (n.) மாறையை (உலோகத்தை) உருக்கி அச்செழுத்துகளாக வார்ப்பு; type founding

[அச்சு + வார்ப்படம்.]

அச்சவிழ்வு *accu-viḷvu*, பெ. (n.) கைத்தறி தெசலிற் பயன்படும் ஒருவகை நூல், தலை நூல்; a kind of thread used in handloom weaving.

அச்சறு-தல் *accuru-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அச்ச மடைதல்; to fear, dread. "அச்சறு கின்றதென் னாவ தாகுமாவ" (கந்தபு. புத்த. தரும கோ. 19).

[அச்சம் + உறு - அச்சறு.]

அச்சறுக்கை *accurukkai*, பெ. (n.) அச்ச றுண்டாக்குகை; threat, intimidation.

[அச்சம் + உறுக்கை. உறுக்கை = உண்டாக்குதல்.]

இச் சொல் சில அகரமுதலிகளில் 'அச்சறுக்கை' என்று தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அச்சறுகொழுந்தொடர் *acc(y)-uru-kōḷun-toḍar*, பெ. (n.) மதயானை விசையாதபடி, மரங்களி லிரும்பைத் தைத்த தொடரீயை அதன் கழுத்தில் மாலைபோல் இட்டு மரத்திற் கட்டும் தடுப்பு; iron chain put round the neck of a must elephant like a garland and fastened to a tree. "அச்சறு கொழுந்தொடர் யாப் பழித்து" (சேவக. 1836).

[அச்சு + உறு + கொழுந்தொடர்.]

அச்சறுத்து-தல் *accuruttu-*, 2 பி.வி. (v. caus.) அச்சறுண்டாக்குதல்; to frighten, threaten, intimidate. "அஞ்சியச் சுறுத்தலும்" (தொடம். பொருள். கன. 24).

ம. அஞ்சுக; கூ., தெ. அஞ்சு.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு -> அஞ்சு. அஞ்சுகம் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவுதல். க்க -> ஞ்சு.]

ஓதோ: பொங்குதல் = செழித்தல். பொங்கு -> பொஞ்சு. பொஞ்சுகம் = செழித்தல்.

கிங்கே -> கிஞ்சே (கீழை நெல்லை வட்டாரக் கொச்சை வழக்கு). cf. E. bank, galley-rower's bench; OHG. bank; F. banc; OS. banc; OE. benc; E. bench. nk-nch.]

வணங்கு என்னும் சொல்லின் அடிப்படைய் பொருள் வளை என்பதே. வணங்கத்தக்கவர் தேவராயினும் மக்களாயினும் அஞ்சுதத்தக்கவ ராகவே யிருப்பர்.

அச்செழுத்துலகு *accelutt(y)-alagu*, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளின் புள்ளி அளவு. 1 புள்ளி 1/72 அல்லது 0.01383 விரவம்; unit of measurement for type bodies.

[அச்செழுத்து + அலகு.]

அச்செழுத்து *acc(y)-eḷuttu*, பெ. (n.) அச்செழுத்த எழுத்து; printed letter or script.

[அச்சு + எழுத்து.]

அச்சென *accena*, வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly, swiftly. "அச்செனத் தணந்தேகி" (கந்தபு. மகேத். நகர்ப்பு. 97).

அச்சேறு-தல் *acc(y)-ēru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சடிக்கப்படுதல்; to be printed.

[அச்சு + ஏறு.]

அச்சை *accai*, பெ. (n.) அச்சத்தால் வரும் நோய்; a disease arising from fear (சா.அக.).

அச்சொடுபுரி-தல் *accodupuri-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலவடிவாகச் செய்தல், சரியெய்ப்பாகச் செய்தல்; to make similar to the original.

அச்சோ *accō*, இடை. (int.) 1. ஓர் இரக்கச் சொல்; an exclamation of pity. "அச்சோ எனப் பல் இமையோரை யீண்டு சிறைவைத்த பாலம்" (கந்தபு. அவைபு. 43). 2. ஒரு வியப்புமொழி; an exclamation of wonder. "அச்சோ ஒருவ ரமுடியவர" (திவ்.பெரியதி. 9.2:1).

அச்சோப்பருவம் *accō-p-paruvam*, பெ. (n.) 1. நாய் குழந்தையை அணைக்க 'அச்சோ அச்சோ' என்று கூறி அழைக்கும் பருவம்; childhood, as the age when the mother seeks

her child's embrace, saying *accō accō*.
"ஆரத் தழுவாய்வந் தச்சோ அச்சோ" (இல.
பெரியாழ். 1, 8 : 6).

[அச்சோ + பருவம்.]

அச்சேரப்பெண்காள் *accō-p-perēdāi*, பெ. (n.)
விளக்கைச் சுற்றிவந்தவாறு கைகொட்டிப்
பாடிக்கொண்டு மகளிர் ஆடும் ஆட்டம்
(பிராம.); dance of women round a lamp
singing and clapping hands (Brāh.).

[அச்சோ + பெண்கள்.]

அசக்கு-தல் *aśakku*, 5 செ.குற்தாவி. (v.1.)
1. அசைத்தல்; to shake. "அகடசக் கரவின்
மணியா" (சுந்தபு. பாயிரம், 1).

[அசங்கு (த.வி.) → அசக்கு (சீ.வி.). *aśakku*
causative of *aśaṅgu*.]

அசக்கு - cf. E. shake, ME. schaken,
shaken. fr. OE. *scacan*, 'to shake, to move,
quickly, flee, depart' rel. to ON. and Swed.
skaka, Dan. *skage*, 'to shift, turn, reel'.
F. *secouer*, to shake—(K.C.E.D.E.L.).

அசகங்கை *aśagaṅgai*, பெ. (n.) தில்லைப்பரல்;
the milky juice of the tree called tiger's milk
spurge, *Excoecaria agallocha* (சா.அக.).

அசங்கு-தல் *aśaṅgu*, 5 செ.கு.வி. (v.1.) அசை
தல்; to stir, move, shake. "சங்கர நான்முகர்
கைத்தலம் விண்ட சங்கிட" (கம்பரா. யுத்த.
இராவணன் வதை. 28).

ம. அசங்குக; க. அசி; தெ. அசியாடு;
குருக். அசர்ணா.

[அம் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு →
அசங்கு.]

அசட்டன் *aśaṭṭan*, பெ. (n.) 1. குற்றஞர்ள்வன்;
delinquent, offender, culprit, criminal. 2. கீழ்
மகன்; low, mean person. "கன்வ ராயுழ
வசட்டர்க ணைவரை" (கம்பரா. பால.
திருவவ. 76).

அசட்டாட்டம் *aśaṭṭāṭṭam*, பெ. (n.) புறக்
கணிப்பு (இராட்ட.); disregard, contempt (R.).

[அசடு + ஆட்டம்.]

அசட்டாளம் *aśaṭṭāṭṭam*, பெ. (n.) 1. பாண்ட
லழுக்கு; filthiness. 2. ஒழுங்கின்மை; disorder,
confusion, muddle.

க. அசட்டாள; தெ. அசட்டாளுவ.

அசட்டுச்சீரிப்பு *aśaṭṭu-c-cirippu*, பெ. (n.) மடத்
தனமாண சிரிப்பு; foolish laughter.

[அசடு + சிரப்பு.]

அசட்டுப்பிச்சட்டெனல் *aśaṭṭu-p-piśaṭṭeṇal*,
பெ. (n) பேதைத்தனமாய் நடந்துகொள்கை;
behaving foolishly, stupidly.

ம., மரா. அசகட விசகட.,

['அசடு' என்னும் சொல்லின் எதுகை யசுட்
டிப்பு]

அசட்டுவிழி *aśaṭṭu-viḷi*, பெ. (n.) 1. மனக்
களங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் பார்வை; tell-
tale look. 2. அறியாமையை வெளிப்படுத்தும்
பார்வை; ignorant look, அசட்டுவிழி விழித்
கிறான் பார் (உ.வ.).

[அசடு + விழி.]

அசடன் *aśaṭṭan*, பெ. (n) 1. மடையன், மூடன்;
fool, stupid, silly man. "அசட னறிவிவி"
(திருப்பு. 1241). 2. கீழ்மகன்; low mean
person. "அசடர் பெரியோ ராவரோ"
(கமரேச. சத. 15).

ம. அசடன்; க. அசட.

அசடு *aśaṭṭu*, பெ. (n.) 1. புள்ளின் பொருக்கு;
an incruusted substance formed over a sore in
healing, scab. 2. மரணை (உலோசகம்) முதலிய
வற்றிலிருந்து பெயரும் பொருக்கு; small splin-
ter of a surface as of a plate of metal, the scum
or extraneous matter in metals thrown off in
the process of melting. 3. குற்றம், பழுது;
fault, defect, blemish. "அறிவுனோர் நமக்கும
யாதோ ரசடது வருமே யாகில்" (விலேகசிந்.
64). 4. அறிவுமழுக்கம்; stupidity. 5. அறிவு
மழுங்கி; stupid man, fool. அந்த அசடு
எங்கே? (உ.வ.). 6. அறியாமை; ignorance.

ம., க. அசடு. °

[அயறு → அசறு → அசடு. அயறு = புண்
வழலை.]

ஒ.தேச: *Scab*, dry rough incrustation formed
over sore in healing, cicatrice; mange, itch or
similar skin-disease; kind of fungous plant-
disease; mean dirty fellow (Arch.); (trade
unionism) workman who refuses to join strike
or union or takes striker's place, black-leg—
(C.O.D.).

அசடுதட்டு-தல் *aśaṭṭu-ṭaṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.1.)
1. அறியாமையுட்படுதல்; ignorance or folly

becoming evident. 2. பொலிவழிதல்; to lose beauty, brightness, as a town. அநக ஊர் அசடுதட்டியிருக்கிறது (உ.வ.).

அசடுவழி-தல் *aśḍu-vai*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறியாமையெழுதி வெளிப்படுத்தல்; to display gross ignorance. அவனிடத்தில் அசடுவழி கிறது (உ.வ.).

அசடுமூம்பல் *aśḍu* - *eṣumbal*, தொ.பெ. (vbl.n.) சிம்பெழும்பல், membranous separation of bone or other tissues from the living structure, as in dry necrosis, etc., exfoliation (சா.அக.).

[அசடு + எழும்பல்.]

அசதி¹ *aśadi*, பெ. (n.) 1. களைப்பு; tiredness, fatigue, weariness. 2. தூக்க மயக்கம்; drowsiness. 3. சோர்வு; langour, depression of spirits. 4. வலுவின்மை; weakness. 5. மறதி; forgetfulness. 6. ஓனாவையசரால் அசதிக் கோவை பாடப்பெற்றவன்; name of a shepherd, said to be the hero of *Avvaiyār's Aśadi-k-kōvai*, as having forgotten his name when he was asked

ம. அசதி; தெ. அசதி.

[அயர் → அயர்ந்தி → அசர்தி → அசதி.]

அசதி² *aśadi*, பெ. (n.) சடுதி (விண்.); suddenness (W.).

அசதிக் கோவை *aśadi-k-kōvai*, பெ. (n.) ஓனாவையசரால் அசதி என்பவன்மேற் பாடப்பட்டதும் ஐரந்துப்பட்டதுமான் ஒரு கோவைப் பனுவல்; name of a love-poem in praise of *Aśadi*, attributed to *Avvaiyār* and now not extant.

[அசதி + கோவை.]

அசதிநோய் *aśadi-noy*, பெ. (n.) நரம்புத் தளர்ச்சியால் ஏற்படும் நோய்; a disease resulting from nervous exhaustion, neurasthenia (சா.அக.).

அசப்பு¹ *aśappu*, பெ. (n.) அசதி¹ பார்க்க; see *aśadi*¹.

அசப்பு² *aśappu*, பெ. (n.) கவனமில்லை; inattentiveness, absence of mind. "ஒருவ ரசப்பிலே யென்னை யழைத்த போது" (அருட்பா, 8, பிள்ளைப்பெரு. 53).

ம. அயுர்ப்பு.

[அயர் → அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு.]

அசம் *aśam*, பெ. (n.) 1. அத்தி (சா.அக.); fig tree. 2. சந்தனம் (மலை.); sandal. 3. வெங்காயம் (ஸ்ர.அ.); onion. 4. மூவாட்டை தெல் (விண்.); three-year-old paddy. 5. தெற்குவை (தைவல. தைவ. 47); heap of paddy.

[அசம் = அத்தி. அசம் → அசம்.]

அசம்பி *aśambi*, பெ. (n) அசம்பைய பார்க்க; see *aśambai*.

அசம்பை *aśambai*, பெ. (n.) வழிப்போக்கர் தோட்டைய (விண்.); traveller's bag hung on the shoulder.

ம. பயிம்ப; க. கசம்பெ; தெ. அசிமி; நு. பசம்பெ; பம்மபெ.

[அசம் + பை.]

அசம்-தல் *aśam*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களைப்பாற் சோர்வடைதல்; to become weary or worn-out with fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் உணர் விழ்த்தல்; to lose sensation during deep sleep. அசர்ந்து தூங்கிவிட்டேன (உ.வ.). 3. வியப்பால் மயங்குதல்; to become astonished or amazed. அந்தச் சிறுமியின் நடனத்தைக் கண்டு அவைவைய ரெவலாரும் அசர்ந்து போயினர் (உ.வ.).

ம. அயர்க்க; க. அசர்; தெ. அசருகரு; நு. அசரு.

[அயர் → அசர்.]

அசர் *aśar*, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு (வை.ஸ்ர.); dandruff, scurf.

[அசரூ → அசர்.]

அசரக்கம் *aśarakkam*, பெ. (n.) கசகசா; poppy seed or white poppy, *Papaver somniferum* (சா.அக.).

அசரப்போடு-தல் *aśara-p-pōḍu*-, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) காலந்தாழ்த்தி வைத்தல் (உ.வ.); to shelve, defer consideration of, allow to lie over (com.u.).

தெ. அசரவேயு.

[அசர + போடு. அயச → அசர.]

அசரை *aśarai*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Lepidoc ephalichthys*.

அசர்¹ *aśar*, பெ. (n.) 1. அண்டை, பக்கம்; neighbourhood, vicinity. 2. அண்டை வீட்டு அசர்-; next-door neighbour or neighbours.

'அசல் வாழ்ந்தால ஐந்துநாள் பட்டினி கிடப்பான்' (பழ.). 'அசலவிட்டு விளக்கை மூச்சு விட்டு அணைப்பான்' (பழ.). 3. வேற்றுநாடு, வெளிநாட்டது, உறவல்லாதது (அக.நி.); that which is foreign, strange.

[அயல் → அசல்.]

அசல்² *aśal*, பெ. (n.) அசவல் பார்க்க; see *aśaval*.

அசல்பிளந்தேறிடு-தல் *aśal-pi(land)(u) - śriḍu-*, 17 செ.கு.வி. (v.t.) 'வீடுபேற்றின் பின் ஒருவர் தம் தல்வினைகளை தன்பரிடத்தும் தீவினைகளைப் பகைவரிடத்துஞ்சேப்பிக்கை' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி. பிர. 1); to transfer one's merits to friends and sins to enemies on one's attaining final bliss.

[அசல் + லாந்து + ஏறு + ஐடு.]

அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் *aśal-viṭṭu-k-kīḍa-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தழீந்துள்ள நிலங்கள் அறுவடையான பின்னும், அறுவடையாகாதிருத்தல் (நாகு.); to remain unharvested while the surrounding fields have been harvested (Nā.).

[அசல் + விடு + கிட.]

அசல்விடு-தல் *aśal-viḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் பார்க்க; see *aśal-viṭṭu-k-kīḍa-*.

[அசல் + விடு.]

அசலகத்தான் *aśal-aḡattān*, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுக்காரன் (இராட்.); neighbour (R.).

[அசல் + அகத்தான்.]

அசலகம் *aśal-aḡam*, பெ. (n.) அடுத்த வீடு (திவ. பெரியாழ். 2.9 : 6); neighbouring house, next door.

ம. அசலாந்து

[அயலகம் → அசலகம்.]

அசலர் *aśalar*, பெ. (n.) அயலார்; neighbours, strangers. "அசலருஞ் செச்செச் செச்செ யென" (திருப்பு. 459).

அசலார் *aśalar*, பெ. (n.) பிறர் (உ.வ.); others. 'அசலார் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறக்கிறது' (பழ.).

அசலிடு-தல் *aśal-iḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை கடத்தல்; to pass beyond the limits;

to overstep. 'பிராநிகூல்யம் அசலிட்டுத் தன்னளவும் வருமென்று' (திவ. பெருமாள். 3 : 1, அவ.).

அசலை *aśalai*, பெ. (n.) மீள்வகை; a kind of fish. "நெற்றிலி யசலை மசறி" (குருகூர்ப். 20).

[அயிலை → அயலை → அசலை.]

அசவல் *aśaval*, பெ. (n.) கொசு (குடா.); gnat, mosquito.

அசறு *aśaru*, பெ. (n.) 1. சேறு (பிங்.); mud, mire. 2. தலைப்பொடுகு (உ.வ.); dandruff, scurf. 3. புண்ணின் பொருக்கு; scab. 'ஆறின புண்ணினும் அசறு நிற்கும்' (பழ.)—(சா.அக.). 4. புண்ணிலுள்ள அழுக்கு; impure matter in an ulcer or sore. 5. ஆடுகளுக்குண்டாகுஞ் சொறிதோய்; scab in sheep and goats. 6. செடிப்பூச்சி வகை; minute insect that sticks on leaves and injures plants. 7. ஒருவகை வண்டு; a kind of beetle (சா.அக.). 8. பழு; worm (சா.அக.).

[அயறு → அசறு.]

அசறுக்கம் *aśarukkam*, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு நிறம்; dark-red colour (W.).

அசறுப்புழுநோய் *aśaru-p-pu[ru]nōy*, பெ. (n.) உடம்பினுள் சிறு பூச்சிகளினாலேற்படும் நோய்கள்; diseases arising from the action of microbes in the system (சா.அக.).

[அசறு + பழு + நோய்.]

அசறுபாய்-தல் *aśaru-pāy*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசும்பொழுதுதல் (திவ. பெரியாழ். 5.4 : 8, வியா.); to trickle.

அசறுபிடி-த்தல் *aśaru-piḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செடியில் அல்லது பழத்தில் பூச்சி பிடித்தல்; sticking of small insects to fruits or herbs. 2. புண்ணிள்மேல் பக்கு உண்டாதல்; the formation of scab on a sore while it is healing (சா.அக.).

அசன்றிகா *aśanṇigā*, பெ. (n.) தைவேளை (மலை.); species of cleome.

அசனப்புடு *aśana-p-pūḍu*, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூடு (சித்.அக.); garlic.

[அசனம் + பூடு.]

அசனம் *aśanam*, பெ. (n.) 1. பகுதி (பிங்.); portion. 2. அளவு (பிங்.); measure.

அசனவு வீரணயு, பெ. (n.) இலை ய த் தி (பரி.அக.); a kind of country fig.

அசா வீர, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி; languor, faintness. "அசா-அத்தா னுற்ற வருத்தம்" (நாலடி., 201). 2. துன்பம்; distress. "அரிவை புலம்பசா விடவே" (குறுத். 338).

[அயா → அசா.]

அசாகசம் வீரேஷம், பெ. (n.) பெயர் (யாழ்ப்.); he (J).

அசாகம் வீரேஷம், பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பரி அக.); pipal tree.

அசாகரம் வீரேஷம், பெ. (n.) கரிசாலை (சா.அக.); eclipse plant, *Eclipta prostrata*.

அசாகை வீரேஷம், பெ. (n.) 1. களி (சங்.அக.), a paste of flour. 2. புற்கை, ஒருவகைக் கஞ்சி, a kind of porridge of rice or other grains. 3. சாகாமை; the condition or nature of being immortal (சா.அக.).

அசாணிமூலி வீரேஷம், பெ. (n.) அச்சாணி மூலி பாரக்க; see *accāṇimūli*.

அசாவீர-தல் வீரேஷம், 20 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல்; to rest. "இளரதேர்ந் துண்டசா விடுமம் புளனிளம்" (கலித். 132: 3).

[அயாவீர → அசாவீர]

அசாவு-தல் வீரேஷம், 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்்தல்; to be discouraged, to lose heart, to droop, languish, grow slack. "அருமை புடைததென் றசாவாமை வேண்டும்" (குறன், 611).

[அயாவு → அசாவு → அசாவு.]

அசாவு-தல் வீரேஷம், 20 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்்தல்; to be discouraged. "அசாவு செருவிலெவன் றாடலகொள் வதற்கு" (சுந்தபு. புத்த. முதலாட., 383).

[அயா + உறு - அயாவு → அசாவு.]

அசீர்-தல் வீரேஷம், 6 செ.கு.ந்நாவி. (v.i.) ஐயுறுதல்; to doubt. 'தாய்லழியை நினைத்து அசிர்த்தாரிதே' (சுடு, 6.7: 1).

[அயீர் → அசீர்.]

அசீர் வீரேஷம், பெ. (n.) தட்டுமுட்டு (யாழ்ப்.); domestic utensils (J.).

அசுகி வீரேஷம், பெ. (n.) கடுகு(பரி.அக.); mustard.

அககுணி வீரேஷம், பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை (விவ்.); a small insect breeding and feeding on

பெண் பெண் சிறகுள்ளது சிறகில்லாதது

அககுணி

plants. 2. காந்தில் வரும் கரப்பான் (விவ்.); a kind of eruption, chiefly about the ears.

[அகவுணி → அககுணி.]

அகவுணி பாரக்க; see *vīyuvuṇi*.

அகணம் வீரேஷம், பெ. (n.) இன்னிசை நுண் ணுணர்ச்சி புள்ளதும், இன்கவை யூறுடைய தும், பிடிப்பவர் புதர்மறைவில் நின்று முன்பு இனிய யாழ்சையால் மயக்கிப் பின்பு திடு மெனக் கரும் பறையை முழக்குவதால் அதனைப் பொறுக்கொட்டாது இறந்து படுவதும், வேறுவகையிற் பிழத்தற்கரியதும், பன்டைத் தமிழகத்திலேயே (குமரிநாட் டிலேயே) இறந்துபட்டதாகக் கருதப்படுவது மான ஒரு விலங்கினம்; an extinct animal of ancient Tamil Nadu, reputed to have been a table delicacy and believed to have been so susceptible to harmony that when it was fascinated by melodious notes of music, a sudden loud beat of a drum caused its instantaneous death.

"அகணன் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும் இன்பமுத் துன்பமு முடைந்தே" (நற் 304).

"இன்ன விக்ரூரல் கேட்ட வகணமா அன்ன ளாயமகிழ் வெய்துவீத் தானரோ" (வேக. 1402).

"இசைகொள் சிறியா நிள்ளிசை கேட்ட அகண நன்மா வந்தினைக் கணனோ பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறத் ததுபோல" (பெரும். உஞ்சைக். 47: 241-3).

அகணம் என்பது ஒரு பறவையினம் என்று கூறும் அறிஞரும் உளர். ஆயின், அகணமா என்றே யன்றி அகணப்புள் அல்லது அகணப் பறவை என்று வழக்கின்மையாலும், பன்டை புரையாசிரிய ரெலவாரும் விலங்

கென்றே யுரைத்தமையானும், அங்ஙனமே இங்கும் கொள்ளப்பட்டது.

'அகணமா-கேசயம்புள், இசையறி பறவை; a species of bird (which is) charmed by music and is said to die while under the charm' என்பது சாம்பலிவம்பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதல் (பக். 72).

அகணமா வீயா-நாடி, பெ. (n.) அகணம்; an extinct animal. "அகணமா முடியுமா போலே" (ஸ்ரீவசன. 41). 'அகணமாச் செலிப்பறை அடுத்தது போலும்' (பழ.).

அகணம் பார்க்க; see வீயா-நாடி.

அகநி வீயாடி, பெ. (n.) 1. அண்டி வயியாகப் பெருங்குடற்குள் நீர் அல்லது விசம் (gas) செலுத்துகை (புதுவை); enema (போடி.). 2. அதைச் செலுத்தும் வீச்சாங்குழல் (புதுவை); clyster pipe (போடி.).

அகப்பு வீயறு, பெ. (n.) 1. திடுதிடுலை; suddenness, quickness. அகப்பிலே சாகிறது (இராட்.). 2. கவனமின்மை (புதுவை); inattentiveness, absence of mind (போடி.). 3. உளவறிக்கை (சங்-அக.); spying.

[அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு → அசப்பு.]

அகம்பு-தல் வீயம்பு, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓடுதல்; to flow. "அகம்பு பொவ்வரை" (சீவக. 533). 2. பரவுதல்; to spread, be diffused "அவிரொளி யசம்ப" (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 154). 3. வழுக்குதல்; to be slippery. "சோலைத்தே னொழுதிநின் நசும்புயர் சந்தனத் தொகுதிக்குன்றம்" (சீவக. 3063).

[அள் → அம் → அயிப்பு → அசிப்பு → அகம்பு.]

அகம்பு வீயம்பு, பெ. (n.) 1. வீசுக்கை (பொதி.தி.); scattering, throwing. 2. ஒளிர்வு, காந்தி (பொதி.தி.); lustre. 3. ஊற்று (பிங்.); spring. 4. விளறு (திலா.); well. 5. நீள்பொசிவு; ooze, exudation. "அகம்பிவர் சாரல்" (சீவக. 522). 6. சேறு (பிங.); soft mud. "தாழ்க்கண் ணசும்பின்" (மணிமே. 8:6). 7. உணர்நிலம் (திலா.); miry place. 8. வழுக்குநிலம்; slippery ground. 9. சிறுநிலவை; minute drop of water. "மழைதூர் கசும்பினிற் றுன்னி" (திருக்கோ. 149). 10. பற்று; adherence, connection. "அகம்பறத் துடைத்தும்" (ஞானா. 41). 11. வறுமை; want, poverty. 12. குற்றம்;

blemish, fault. "அகம்பற வகன்ற ஞானத் துறவனே" (சேதுபு. சங்கர. 92).

[அள் → அம் → அயிப்பு → அசிப்பு → அகம்பு]

அகம்புசெய்தல் வீயம்பு-சேய், 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர்ந்தல்; to shine, emit light. "ஆய பொதியில வளைபொன்னா வகம்பு செய்து" (திருவிளை. உலவா. 17).

அகமாற்றம் வீயா-நாடி, பெ. (n.) 1. குறிப்பு, சாடை (யாழ்ப்ப.); hint, slight indication, gesture. 2. அயிர்ச்சு (யாழ்ப்ப.); doubt, suspicion (J.).

அகர் வீயா, பெ. (n) ஆரியர்க்குப் பகைவரான ஒரு வகுப்பார்; an anti-Aryan race of people said to be demons in Purāṇās. "அகரைச் செறற.....மாதவன்" (திவ். இயற். திருவிருத். 67).

[அகரர் → அகர்.]

அகரக்கு வீயா-நாடி, பெ. (n.) அகரர் குரவனான வெள்ளி; Velli, the preceptor of the Asurās.

அகரத்தி வீயா-நாடி, பெ. (n.) அந்தி தேரம்; evening twilight.

அகரநாள் வீயா-நாடி, பெ. (n) 19ஆம் நாள் மீனாள் மூலம் (பிங்.); Mālam the 19th lunar asterism.

அகரம் வீயா-நாடி, பெ. (n.) கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், கன வில் நாணேற்றல் முதலிய மறவினைகளும் அருவினைகளுக்கு செய்து ஒரு பெண்ணை மணத்தல்; acquirement of a bride by the successful performance of some valiant deed enjoined by her father, such as seizing of a wild bull, shooting down of a whirling target in the shape of a boar, bending of a heavy bow and fastening its string, etc.

மன்றல எட்டாவன்; பிரமம், பிரசா பத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசரம, இராக்கதம், பைசாசம் என்பன.

அவற்றுள்.....அசரமாவது: கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், விலவெற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல்.

"முசையவிழ் கோதையை முன்னெயிற் றரிவைவையத் தகைநலம் கருதுத் தருக்கினி ருளரேனின் இவையிவை செய்தார் கெளயிவன்மற் றிவனெனத்

தொகைநிலை யுரைத்த பின்றைப் பகைவலித் தன்னவை யாற்றிய வளவையில் தொன்னிலை யகரந் துணிந்த வாறே" (தொல. பொருள். கள., 3, நச். உரை).

"கொல்வேற்றுக் கோடஞ்சு வாணை மறுமையும் புலலாளே ஆய மகன்" (கலித். 103) என்னும் பண்டைத் தமிழாயர் மரபின்படி, கண்ணிரானார் எழுவிடை தழுவி நய பிண்ணையை மணந்தார்.

கதிரவக் குலமாகிய சோழர்குடியின் வடநாட்டுக் கிளைவைச் சேர்ந்த இரகுராமனார், களவில் நாடுரைந்நிச் சேதையை மணந்தார்.

திங்கட்குலமாகிய பாண்டியர் குடியின் வடநாட்டுக் கிளையைச் சேர்ந்த அருசகனன், திரிபன்றி யொத்த சுழல்மீனை யெய்து திரௌபதியை மணந்தான்.

அகரம் என்பது, தலைமகட்குப் பொன் பூட்டிச் சுற்றத்தார் க்கு வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்ளும் மணவகை என்று, சென்னை அகரமுதலிப் பின்னிணைப்புக் கூறுவது மறச்செயல ஒன்றையுங் குறியா யிடினும், பெருவழக்கான தமிழ் மரபிற்கு ஒத்ததாகவே யிருத்தல் காண்க.

அகரமணம் *asura-manam*, பெ. (n.) அகரம் பார்க்க; see *asuram*.

அகரமந்திரி *asura-mandiri*, பெ. (n.) அகரரின் மந்திரியான வெள்ளி (இலா.); *Veji*, as minister of the Asuras.

அகரமுத்தலம் (அகரவைத்தியம்) *asura-maryatum*, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம்; surgery (W.).

"மீன்தேர் கொட்பிற் பணிகசயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளுளி நெடுவளி பரந்த வடுவாம் மார்பின் அம்புசேர் உடம்பினர்" (பதிந். 42: 2-5).

"ஆரார் தலைவணங்கார் ஆரார்தாம கையெடார் ஆரார்தாம் சத்திரத்தி லாறாதார் —சீராகும் தென்புலியூர் மேலுஞ் சிவனருள்சே ரம்பட்டத் தம்பிடிக்கான் வாசலிலே தான்" (தனிப், தி. 1, பக். 138),

"உடலிடைத் தோன்றித் தொன்னை யறுத்ததன் உதிர மூற்றிச் சுடலுறச் சுட்டு வேடுதார் மருந்தினால் துயரம் தீர்வர்" (கம்ப. யுத்த. குமப. 146),

".....சுருவியிட் டாத்துவார் புன்வைத்து மூடார் பொதிந்து" (நீதிநெறி. 56)

என்பவற்றால், அகர மருத்துவம் என்னும் அறுவை மருத்துவம் தமிழ் மருத்துவமே யென்பது பெறப்படும்.

அகரமாயம் *asura-mayam*, பெ. (n.) பேய் பூதங்களைக் கொண்டு செய்யும் மாயவினை; a kind of magic, performed with the aid of evil spirits — demoniacal magic.

அகரமெய்ப்பாடு (அகர சத்துவம்) *asura-mey-padu*, பெ. (n) மகளிக்கூரிய பத்து மெய்ப்பாடுகளுள் (சத்துவங்களுள்) ஒன்று (கொக்கோ.); a characteristic of women, one of the ten external signs of erotic emotion.

அகரர் *asurar*, பெ. (n.) ஆரியர்க்கும் தேவர்க்கும் பகைவராகவும், பதினெண் கணத்தின் ஒரு கணமாகவும் சொல்லப்படும் ஒர் உயர்திணை வகுப்பார்; a rational class of beings said to be inimical to the Aryan race and gods, and constituting one of the eighteen classes of celestial hosts.

[கரர் = தேவர். கரர் X அகரர் = தேவரல்லாதார், தேவர்க்குப் பகைவர். 'அ' அண்மை மறுதலைப் பொருள் முன்னொட்டு.]

ஆரியப் புராணங்களில் அகரர் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுபவரின் வரலாற்றையும் இவ்வையும் கூர்ந்து நோக்கலாகால், அவர் ஆரியர்க்கு மாறாயிருந்த தமிழ் வேந்தரும் மன்னரு மென்றே கருத இடந்தருகின்றது. அகரனும், திருமாளின் ஐந்தாம் தோற்றரவான மாணி (பிரமச்சாரி) யுருவால் அழிக்கப்பட்டவனுமான மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி உணமையில், மாவலி என்ற பெயர் கொண்டவனும், செக்கோவனும், மாபெருங் கொடூலன்னுமான ஒரு சேரவேந்தனே.

சோ வென்னும் அரணிருந்த சோணித புரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட அரசனும், கண்ணபிரானான திராவிட மன்னனுடன் போர் புரிந்து தோற்றவனுமான், **வாணாகரர்** என்பவன் மாவலி வேந்தனின் மைந்தனே.

மணிமேகலை காலத்துக் கிள்ளிவளவன் என்னும் சோழ வேந்தனின் கோப்பெருந்தேவியாயிருந்த சீர்த்தி என்னும் சோமகன், ஊரவி வழிவந்தவனே.

எருமைபூர் அரையம் (மைசூர் ராஜ்யம்), சுருநால் மாவட்டம், வடார்க்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றின் பகுதிகளைக் கொண்ட வான கோப்பாடியை, இடைக்காலத்திற் பன்னூற்றாண்டாகச் சீருஞ் சிறப்புமாக ஆண்டு வந்த வானகோவரையச் என்னும் சிற்றரசக் குடியினர் வாணன் கொடியழியினரே.

அகர மணம், அகர மருத்துவம், அகர விணை முதலிய வழக்காறுகள், தமிழநாகரிகத்திற்கும் வாழ்க்கை நெறிக்குமே பொருந்துவனவாயிருக்கின்றன.

அகரன் என்னும் சொல்லைப்பற்றிப் பேரா. (P. S.) சுப்பிரமணிய சரத்திரியசர் தம் வடமொழி நூல் வரலாறு என்னும் பொத்தகத்தில் வரைந்திருப்பது வருமாறு:

“ஸெண்ட் அவெஸ்தாவில் கடவுள் அஹூர மஸ்தா, மஸ்தா, அஹூர என்ற சொற்களால் வழங்கப்படுகின்றார். ஆங்குள மஸ்தா என்ற சொல்லும் வடமொழி மஸ்தி என்ற சொல்லும் ஒருபொருட் கிளவியாயிருத்தல் கூடும். அவ்வாறே அஹூர, அஸூர என்ற சொற்களும் ஆகும். ஆங்கு அஹூர என்பது விசேஷைச் சொல்லாகவும் மஸ்தா என்பது விசேஷியச் சொல்லாகவும் இருக்கலாம். ருக் வேதத்திலும் அஸூர என்ற சொல் விசேஷணமாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் கடவுளுக்குப் பகையினத்தாராகத் தேவர் ஸெண்ட் அவெஸ்தாவிற்கு கூறப்பட்டனர். ஆதலின் அஸூரர், தேவர் இச்சொற்களுடைய பொருளின் வரலாறு நன்கு ஆராய்ந்தருளரியது”

“அஸூர: என்ற சொல் பலமுள்ளவன் என்ற பொருளோடு அக்கினி, இற்திரன், வருணன், வேமான், வஸூக்கள், மித்திரா வருணர், வாயு, ருத்திரன், பர்ஜத்யன், ஸவிதா, மருத்துக்கள் முதலியோர்க்கு அடைமொழியாக வழங்கப்பட்டது. சிலவிடத்து அச் சொல்லே பலத்தைக் கொடுப்பவன் என்ற பொருளையுங் கொண்டது. அஸூரரான தேவர்களுக்கும் மேலானவன் என்ற வழக்கு உளது. தேவரவலாதார்க்கும் அஃது அடைமொழியாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தேவரவலாதார் என்பது தேவரைப் போன்றவரும்

தேவரிடத்தினின்றும் வேறுபட்டவருமான விருத்திரர் முதலியோரைக் குறிக்கும். சில விடத்து விசேஷியச் சொல்லின்றி விசேஷணச் சொல்லாகிய அஸூர: என்பது மாத்திரம் ருக்வேதத்திலும், அஹூர: என்பது மாத்திரம் ஸெண்ட் அவெஸ்தாவிலும் வழங்கப்பட்டன. ருக் வேதத்தின் பிற்பகுதியின் அஸூர: என்ற சொல் விசேஷியமின்றி வழங்கப்படின், அஃது அதேவரையுங் குறிக்குமென்றும் பத்தாம் மண்டலம் 124-ஆம் ஸலகத்திலுள்ள அஸூர: என்ற சொற்கு அவ்வாறே பொருள் கொள்ள இடம் இருக்கின்றது என்றும், ஊர்க்டானல் கூறுகின்றார். அந்த ஸலகத்தின் ‘அஸூர ரான பிதரர்க்கு’ என்றும், ‘அவர் மாயையின்றி அஸூரர் ஆயினர்’ என்றும் பொருட் கொண்ட இரு தொடர்களில் அச் சொல் காணப்படுகின்றது. இரண்டாவது தொடரில் அவர் என்பது அக்கினி, வேமான், வருணன் இவரைக் குறிக்கின்றமையால், அச் சொற்குப் பலமுள்ளவன் என்றே அங்குப் பொருளாகக் கொள்ளலாம் எனத் தோற்றுகின்றது. ஆகவே ருக்வேத ஸம்ஹிதை முழுமையிலும் அஸூர என்ற சொற்குப் பலமுள்ளவன், பலத்தையளிப்பவன், உயிருள்ளவன், உயிரையளிப்பவன் முதலிய பொருளில் ஒன்றைக் கொளல் தகும். அச் சொல் அக்கினி முதலிய தேவதைக்கு அடைமொழியே எனக் கொள்ளுதற்கும்” (வ.நூ.வ. பக். 43-46).

அநர்வவேதம்—நூன்காம் வேதம்—காலம்

“அஸூர: என்ற சொல் ருக்வேத ஸம்ஹிதையில பலமுடையவன், உயிர்கொடுப்போன் என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டது. தேவர்களுக்குப் பகைவன் என்ற பொருளில் அங்குக் கூறப்படவில்லை. ஈண்டுச் சில விடத்துப் பலமுடையவன், உயிர்கொடுப்போன் என்ற பொருளிலும், சிலவிடத்துத் தேவர்க்குப் பகையினன் என்ற பொருளிலும் அச் சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முற்கூறிய பொருளைக் கொண்ட அஸூர: என்ற சொல்லைக் கொண்ட மந்திரங்கள் பழையன எனவும், பிற்கூறிய பொருளைக் கொண்ட அச் சொல்லைக் கொண்ட மந்திரங்கள் பிற்காலத்தன எனவும் கொண்டுவந்துள்ளன. பிற்கூறிய பொருளிலேயே அச் சொல் அதர்வவேதத்தில வழங்கப்பட்டது என மாக்டானல் கூறுவது ஆராய்ந்தற்குரியது. ருக்வேதத்தில் அச் சொல் பலமுடையோன், உயிர்கொடுப்போன் என்ற பொருளிலே பத்து மண்டலத்துள்ளும்

வழங்கப்பட்டதாகக் கொள்ளல கூடும் என
ருள்ளரே கூறப்பட்டது" (ஷே.பக். 105-8).

அசுரவியம் (அசுரவாத்தியம்) *asura-viyam*,
பெ. (n.) றுரக முதலிய இசைக்கருவிகள்
(நாட்.), musical instruments like drum, etc.
(N&S.).

அசுரவினை (அசுரகிருத்தியம்) *asura-vinva*,
பெ. (n.) அசுரர் செய்தற்குரிய அகஞ்செயல்;
marvellous work, Herculean labour, as of
Asuras.

அசுரற்றழித்தோன் *asurarthindon*, பெ. (n.)
குரபதமல் என்னும் அசுரனைக் கொன்ற
சைக் சொல்லப்படுகிற முருகன் (கந்த
புராணம்); Muruga, as the slayer of the Asurā
called Sorapadma (Skanda purana).

[அசுரன் + தழித்தோன். தழிதல் = கொல்லு
தல்.]

அசுரன் *asuran*, பெ. (n.) 1. அசுரவகுப்பினுள்
ஒருவன்; one of the class of Asurās. 2. தவச்
சுரம்; hydrochlorate of ammonia - Sal
ammoniac (சா.அச.). 3. இராசுரு; Rāhu, the
ascending node of the moon. 4. கேது; Kētu,
the descending node of the moon. "தகை
பெறு பூத சம்போ தனனென்று மகர
னெனறம்" (மச்சப. புலநகோச. 37).

அசுவணி *asuvani*, பெ. (n.) சொதி (இ.வ.);
eczema (Loc.).

அசுவ *asuvu*, பெ. (n.) அசுவணி பார்க்க; see
asuvuni.

அசுவணி *asuvuni*, பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை;
a destructive insect, அசுவணி பார்க்க; see
asuvuni.

அசுளம் *asulam*, பெ. (n.) நாய்; dog. "கருதகழ
மாமிந்த மட்டைதனை யாள" (திருப்ப. 140).

நெ. அசுர

அசுவாதி *asuvadi*, பெ. (n.) இதன் (வை.மு.);
mercury.

ஒ.நேச: அசுவாதி

அசை-நல் *asai-nal*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலுங்கு
தல்; to shake slightly. ஓர் இலைகூட அசைய
வில்லை (உ.வ.). "அசைந்து திங்கிறது மாடு,
சீசையாமல் திங்கிறது வீடு" (பழ.). 2., நுடங்குதல், துவளுதல்; to be flexible.
"அசையியற்குண்டாண்டோர் ஏள்" (குறள்,

1088). 3. தள்ளாடுதல்; to totter, stagger.
"லெங்கழுத் தசைய நின்று சமந்தி; னைத்
தனர்" (பாரத. முதற்போ. 36). 4. இயங்கு
தல்; to move, stir. "அவனன்றி யோரனுயல்
அசையாது" (பழ.). 5. ஆடுதல், கூத்தாடுதல்
(பிங்.); to dance. 6. மெல்லச் செய்வுதல்; to
walk or ride slowly. 7. புடைபெயர் தல், செய்வு
தல், விட்டுப்போதல்; to go away, depart.
"அசைந்திடா தொழிகவென" (ஞானவா.
சிந்த. 70). 8. உலரவுதல்; to move along,
as wind. "தென்றியா யசைந்து மெல்லச்
செனரம் புகுது மெல்லை" (கந்தப. உற்பத்.
திருவவ. 11). 9. கைகலாசாய்தல், உடம்பு
தளர் தல்; to become weary, exhausted, weak,
infirm as a limb of the body, to become worn-
out with fatigue. "நடைமெலிற் தசைஇய
நன்மென சேறடி" (எழுவாண. 32). 10. உளை
தல், தோதல்; to ache, as an exhausted limb
of the body. 11. தீர்வேட்கையால் இளைத்
தல், விடாச் சந்தல்; to suffer from thirst.
"உசைனு நீர்வேட் டசைந்தே னெனவு
ரைபட" (வேக. 1592). 12. கலங்குதல்,
தடுமாறுதல்; to be perplexed, disconcerted.
"மடங்கலின் நோற்ற நோக்கி யந்தக
னசைந்து நின்றுான்" (கந்தப. யந்த. சிங்க.
310). 13. தீங்குதல், குறைதல்; to be removed,
to diminish. "அசையாது நிற்கும் பழி"
(ஆசாரக். 74). 14. இளைப்பாறுதல்; to rest.
"புன்மேயற் தசைஇ" (பு.வெ. 1: 11). "கடும
பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டசைஇ" (புறநா.
141: 3). 15. இராத்த நயகுதல்; to stay for the
night. "கவலென் சிறா ரெவலிவி னசைஇ"
(அசுநா. 63). 16. தங்கியிருத்தல்; to lodge,
to stay. "தாவிவ கொள்ளை மடந்தையொடு
சின்னாள் ஆவி வன்குடி யசைத்து முயியன்"
(திருமுருகு. 175-6). 17. திரிதல், பலவிடத்
தங்குதல்; to wander, sojourn. "அக்கண்
அசைந்திடு தன்மை யுள்ளி யருள்செய்"
(கந்தப. உற்பத். தேவகிரி. 10). 18. இருத்தல்,
விடத்தல்; to be or lie in a place. "குறங்கின்
மிசை யசையிய தொருகை" (திருமுருகு. 109).
19. சோம்புதல்; to be idle, inactive, indolent.
"இவமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்"
(குறள், 1040). 20. அஞ்சுதல் (சங்.அச.); to
fear, to be afraid of.

ம. அயவு; க. அசி; நெ. அசியாடு; தி.
அசலெ; குரு. அசர்னா.

[அல் → அலை → அசை.]

அரை-தீதல் *āṣai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.4.)
 1. அலுக்குதல்; to shake slightly. "ஆடி யாடி யரைத்தரைந் திட்டு" (திவ். பெரியாழ். திரு. 137). 2. ஆட்டுதல்; to shake violently. "நந்திபிரான் நிருப்பிரம்பை யரைத்தருள்" (காஞ்சிப்பு. மணிகண்ட. 34). 3. இயக்குதல்; to move, stir. 4. வீசுதல்; to fan. "ஆவலட்ட மரைத்தரை" (குந்தபு. உற்பத். திருக்கைலா. 21). 5. கட்டுதல்; to tie, bind, fasten "புலித் தோலை யரைக்கரைத்து" (தேவா. 7.24: 1). 6. வருத்துதல்; to afflict, persecute. "நாய நாவீ னவ்லெழி லரைசி" (சிறுபாண. 17). 7. தட்டுதல்; to knock at. "கதவஞ்சேர்ந் தரைத்தரை" (கலித். 68). 8. சேர்க்குதல்; to join with. "அரைநிலைக் கிளவி யாசி வகுநவு ம்" (தொல். சொல். இடை. 2). 9. ஒரையெடுத்தல்; to raise the pitch. 10. ஒற்றறுத்தல்; to set to time-measure. "அரைவிளங்கும் பாடலொடு" (பு.வெ. 7:18). 11. சொல்லுதல்; to say. "சேடனாயிரநாவி னாறு மரைக்கினும்" (குற்றா. தல. திருக் குற்றா. 70).

[அல் → அலை → அரை.]

சங்க அகராதியில், அரைத்தல் என்னும் சொல்லிற்கு இறுமாப்பு என்றொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது, அத்துணைப் பொருக்க மாசுத் தோன்றவில்லை.

அரை *āṣai*, பெ. (n.) 1. அரைக்கை அல்லது அரைக்கை; shaking. 2. அரைச்சொல்; expletive. அரைச்சொல் பார்க்க; see *āṣai-cōl*. 3. தேர், நிரை, தேர்ப்பு, நிரைபு என நால் வகைப்படும் செய்யுளுறுப்பு; metrical syllable, of which there are four kinds, viz., *nēr*, *nirai*, *nērbu*, and *niraihu*. "மாத்திரை யெழுத்திய லரைவகை யெனாஅ" (தொல். பொருள். செய். 1). "அரைத்திரைகோடலி னரையே" (இலக். வி. 711). 4. (இசை) தாளத்தில் ஒரு மாத்திரைக் காலம்; (Mus.) variety of duration of time-measure consisting of one *māttirai* 'கொட்டு மரையும்.....அரை ஒரு மாத்திரை; அதற்கு வடிவு, எ.அரையாறு தாக்கி யெழுத்து' (சிலப். 3:16, அடியார்க். உரை). 5. ஆடுமாடுகள் உட்கொண்ட இரையை பிட்டு மெய்லகை; cud. "அருந்தும் பசும்புல லுணாத் தெவிட்டி யரைவிட்டுறங்குந்கன்று" (சூர்மபு. கண்ணலை. 83). 6. சுவடித் தூக்கு; sling for carrying or preserving *ṛiḍ* books.

7. குற்றம் (சம்.அக.கை.); fault, blemish. 8. உடல் (மணையடி. 9); body, trunk. அரைக்கம்பு *āṣai-kambu*, பெ. (n.) ஒன்பதடி நீள முள்ளும் வண்ணம் பூசியதும் சவங்கை கட்டியதுமான பரவல் மணக்கோல்; nine-foot painted rod with tinkling bells, used in Parava weddings.

அரைகொம்பு *āṣai-kombu*, பெ. (n.) கட்டு கொம்பு; splint. அரைச்சீர் *āṣai-cir*, பெ. (n.) (யாப்.) பெரும் பாலும் வெண்பரவிள் ஈற்றிலும் சிறுபாண்மை பிற பாக்களிலும் வரும் ஓரரைச்சீர்; (Pros.) foot of one metrical syllable occurring usually at the end of a *Veṇṇāḍ* and occasionally in other metres.

[அரை + சீர்.]

அரைச்சீர் வாய்பாடு பார்க்க; see *āṣai-cir-vāyppāḍu*.

அரைச்சீர் வாய்பாடு *āṣai-cir-vāyppāḍu*, பெ. (n.) நேரரைக்கு 'நாள்' என்றும், நிரையரைக்கு 'மலர்' என்றும் இருவகை ஓரரைச் சீர்க்குக் கொள்ளப்படும் எடுத்துக்காட்டு வடிவங்கள்; the two formulas, viz., *na* [and *malar*, representing a metrical monosyllabic foot of one vowel and two vowels respectively. "அரைச்சீர் க குதாரண நாணமலரே" (யா.கா. 7).

[அரை + சீர் + வாய்பாடு.]

அரைச்சொல் *āṣai-cōl*, பெ. (n.) முன்னிலை யரைச்சொல் என்றும், முவிடப் பொது அரைச் சொல் என்றும், ஈற்றரை யென்றும், உரை யரை யென்றும், வியங்கோ ளரைச்சொல் என்றும், பிரிவி லரைநிலை யென்றும்; பெரும் பாலும் பெயர்நிலையைச் சார்ந்தும், சிறு பாண்மை அவற்றைச் சாராதும், ஒரேவழி பிரிட்டியும்; உருத்திரிந்தும், பொருளிற்றந்தும், பொருள்மறைந்தும், பெரகுள் குன்றியும், பொருள் நிறைந்தும்; குறிப்பாகவும் வெளிப் படையாகவும்; இருவகை வழக்கிலும் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் இடைச்சொல் வகை; expletive particles and various kinds of indeclinable words.

[அரை + சொல்.]

அரைத்தொழில் *āṣai-tōḷil*, பெ. (n.) நாக்கி யெழுத்து (சிலப். 3:16, அடியார்க். உரை); raising the hand immediately after striking, [அரை + தொழில்.]

அசைந்தாடுதல் *vāind(i)-ṣṭp-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஊத்தாடுதல் (இராட்.); to dance (R.).

[அசைந்து + ஆடு]

அசைந்தாடுதலை *vāind(i)-ṣṭp-ṣilai*, பெ. (n.) தொட்டிநீர்கலை (இராட்.); cradle improvised out of cloth (R.).

[அசைந்து + ஆடு + சிலை.]

அசைநிலை *vāi-nilai*, பெ. (n.) அசைச்சொல் பார்ச்சு; see *vāi-c-col*. "அசைநிலைக் கிளவி யாங்கி வருநவும்" (தொல். சொல். இடை. 2).

அசைநிலையாபெடை *vāi-nilai-y-a[abedai]*, பெ. (n.) அசைகோடற்பொருட்டுக் கொண்ட அளபெடை; lengthening of sound for the sake of metre. எ-டு: 'செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு' (பிர. விவே. 5, உரை).

[அசைநிலை + அளபெடை.]

அசைப்பு *vāiṅṅp*, பெ. (n.) 1. அசைக்கை; shaking. "மலர்க்கை உசைப்பின்" (காஞ்சிப்பு. பரசிரா. 11). "அசைப்புக்கு ஆயிரம் பொள் வாங்குகிறது" (பழ.). 2. சொல் (நிவா); speech. 3. சொல்லுக்கை; speaking. 4. இறு மாப்பு (யாழ்ப.); arrogance (I.).

அசைப்பறிதல் *vāi-pṛai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசைப்பறிதல் (இராட்.); to chew the cud (R.).

[அசை + பறி.]

அசையோடாமை *vāi-pṛṣṭmai*, பெ. (n.) மாடு களுக்கு வரும் ஒரு நோய்; a disease in cattle, marked by loss of ability to chew the cud (சா.அக.).

அசையோடுதல் *vāi-pṛṣṭp-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடுமாடுகள் தாம் உட்கொண்ட இரையை இரைப்பையின் முதலகையிலிருந்து வாய்க்குக் கொண்டு வந்து மூவாக செய்குதல்; to bring back the cud from the first chamber of the stomach into mouth and chew at leisure, as ruminating animals.

ம. அயிலிற்சூக; அக்ஷிற்சூக; க. அகி; தி. அக்ஷியனி; துட. அக்ஷ்

அசையீட்டுதல் *vāi-miṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசையோடும் விவங்குகள் தாம் உண்ட இரையை மீட்டுத் தென்று இரைப்பையிலுட் செலுத்துதல் (சங்.அக.); to chew the cud and pass it on to the second chamber of the stomach, as ruminating animals

அசையடி *vāi-y-aṭṭi*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கலிப்பாவின் உறுப்பான அம்போதரக்கம்; one of the component parts of a variety of kalippā metre. "நீர் த் திரை போம் மரபொன்று நேரடி முசீர் குறந்நடுவே மடுப்பின்.....அது அம்போ நரங்க லொத் தாழிசை" (யா.கா. 30), "அசையடி முன் னரராகம் வந்து" (யா.கா. 31).

[அசை + அடி.]

அசையத்தாறி *vāi-y-andai*, பெ. (n.) செய்யு ளில் ஓரடியி னீற்றசை அடுத்த அடிக்கு முதலசையாக வருந்தொடை (தொல். பொருள். செய். 99, பெரா. உரை); metrical composition in which the same syllable ends one line and begins the succeeding of a stanza. எ-டு: "குன்றகச் சாரற் குறித்தன கோண்மா மாவென மதர்த்தன கொடிச்சி வாண்கண" என்பது அசையத்தாறி. "அத்தாறி" வட சொல். அதை, தமிழில் ஈறுதொடங்கி அல்லது இறுதிமுதலி என்னலாம.

[அசை + அத்தாறி.]

அசையாக்கூட்டை *vāiyā-k-kattai*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; a kind of plant.

அசையாத்தூசியார் *vāiyā-t-tūyaiyār*, பெ. (n.) கள்ள்குலப் பட்டப்பெயர்க்கு சொன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

அசையாநிலை *vāiyā-nilai*, பெ. (n.) சில நோய்களில் உடம்பும் உள்ளமும் ஒருங்கே அசையாது நிற்கும் நிலை; a fixed and motionless state of both body and mind in certain diseases (சா.அக.).

அசையாப்பொருள் *vāiyā-p-poruḷ*, பெ. (n.) இயங்குதிறை என்பதற்கு எதிரான நிலைத் திறை; category of immovables, opp. to *vāiyum poruḷ*.

[அசையாத - அசையா (சு.கெ.எ.உ.பெ.எ.) + பொருள்.]

அசையாமணி *vāiyā-maṇi*, பெ. (n.) குடிசனின் பெருந்துன்பவேளைகளிலிருந்து வேறு சமையல் களில் அசைக்கப்பட்டாத, அரண்மனைவாயில் ஆராய்ச்சி மணி; bell attached to the royal palace to apprise the sovereign of any calamity, as being seldom rung.

[அசையாத - அசையா (சு.கெ.எ.உ.பெ.எ.) + மணி.]

அசையாமை *āśāyāmai*, பெ. (n.) அசையாத தன்மை; immovability. "விஞ்சு மசைவசையாமை யிரண்டு மொன்றாய்" (ஞானவா. சிசித். 160).

அசையாவிணைப்பு *āśāyā-v-iṅaiṅṅai*, பெ. (n.) அசைவில்லாத பொருத்து; immovable articulation or joint with no intervening tissue between the bones, as the bones of the pelvis (சா.அக.).

[அசையாத → அசையா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + இணைப்பு.]

அசையிடு-தல் *āśāy-iṭṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல்; to chew the cud (W.).

[அசை + இடு.]

அசையியல் *āśāy-iyaḷ*, பெ. (n.) நுடங்கிய இயல் புடைய பெண்; slender woman. "அசையியற்குண்டாண்டோ ரேளர்" (குறள், 1098).

[அசை + இயல்.]

அசையு *āśāiyu*, பெ. (n.) அழுக்கிரசு (மலை); species of withania.

அசையும்பொருள் *āśāiyam-poruḷ*, பெ. (n.) நிலைத்திணை என்பதற்கு எதிரான இயங்கு திணை; category of movables, opp. to *āśāyāpporuḷ*

அசைவாடு-தல் *āśāiv-aṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, stir. 2. மேலுலாவிச் செல்லுதல்; to hover over, move or stir, as wind on the surface of water (W.).

[அசைவு + ஆடு.]

அசைவிடு-தல் *āśāiv-iṭṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைபோடுதல்; to chew the cud. "அசைவிட்டுறங்குங் கன்று" (சுர்மபு. கண்ணனவ. 83). 2. இளைப்பாறுதல் (பரிபா. 6 : 2); to rest.

அசைவின்மை *āśāiv-iṅṅai*, பெ. (n.) 1. அசைவிராகை; cessation of motion. 2. சோகம்; temporary partial or complete suspension of the function of respiration and circulation. 3. பித்தத்தினால் உடம்பு மயக்கங்கொண்டிருப்பதுபோல் அசைவற்றுக் கிடத்தல்; senseless and motionless condition of the body due to bilious causes (சா.அக.). 4. முயற்சி; effort, enterprise. "ஆசுழாந் தோன்று மசைவின்மை" (குறள், 371).

[அசைவு + இன்மை.]

அசைவு *āśāivu*, பெ. (n.) 1. அசைகை, ஆட்டம்; shaking, moving about, swinging. 2. துரண் மொத் தசைவற நின்றால்" (சாஞ்சிப்பு. சார்ந்தா. 13). 2. உண்டுகை; eating. "நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்" (தேவா. 3.111 : 3). 'அசைவிறுந்தால் விட்டுப் போகமாட்டான்' (பழ.). 3. அதிர்ச்சி; vibration. 4. புடை பெயர்ச்சி; movement (சம்.அக.). 5. இளைப்பு, தளர்வு, சோர்வு; weariness, faintness, exhaustion. "நாட்டிடை நெறியசைவு தீரவிருந்து" (சீவக. 1185). 6. சோம்பல்; laziness, sloth. "ஆசுழாந் தோன்றும் அசைவின்மை" (குறள், 371). 7. பாடற்குற்றம்; a flaw in singing. "நாசி காஞ்சி பேசறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி" (சுவலா. 22). 8. தப்பு; slip, failure. "அசைவில ரெழுந்து" (மதுரைக். 650). 9. நிலை தவறுகை; to swerve from principle or path of virtue. "ஓரசை விலாதவ னறைந்த னன்" (பாரத.கிருட்.138). 10. முன்னிலைமை கெட்டு வருத்துதல்; suffering caused by loss of position. "இளவே யழிவே யசைவே" (தொல். பொருள். மெய்ப்ப. 5). 11. வருத்தம்; suffering. "என்னுழை யசைவின் றையனைத் தம்மின்" (சீவக. 1814). 12. மனக்கலக்கம்; perturbation, agitation of mind. "அசைவி லாடவன் றன்னை" (கந்தபு. அசுர. குரன் தன்டரு. 28). 13. பின்னிடுதல்; to fall back, retreat. "அசைவி றுக்கத்து நசைபிறக கொழிய" (சிலப். 5 : 95). 14. தோல்வி; defeat. "அசைவில் படையருள் புரிதரு மவன்" (தேவா. 1.20 : 6). 15. முடிவு; end (சம்.அக. எக்.). 16. அசையுமிடங்கள், அதாவது மூட்டுகள்; joints (சா.அக.).

அசைவுசெய்தல் *āśāiv-ṣey*, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல்; to eat. "நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்" (தேவா. 3.111 : 3).

ம. அசிக்க; க., தெ. அசை.

[அவசைத்து உள்பதால், உண்ணுதல் அசைவுசெய்தல் எனப்பட்டது.]

அசைவுதீர்-தல் *āśāiv-tir*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல்; to take rest.

அசைவுபோடு-தல் *āśāiv-pōṭṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசையிடுதல்; to chew the cud.

அசைவெட்டு-தல் *āśāiv-veṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல்; to chew the cud (W.).

ம. அசவெட்டுக, அயவெட்டுக.

அசோகம் *ashōgam*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மரம், பிண்டி; a sacred tree. "பொழிபெயல் வண்மையான் அசோகந்தன காவினான்" (கலித். 57 : 12). "பூமலி அசோகின் புனை நிறை அமர்ந்த நாள்முகற் றொழுதுநன் வியம்புவன் எழுத்தே" (நன். 56). 2. வசைழை; plantain (W).

அசோணம் *ashōnam*, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க; see *ashōnam*.

அசோணம் *ashōnam*, பெ. (n.) 1. வசைழை; plantain (சா.அக.). 2. குறட்டை; bitter snake-gourd (மலை).

அசோதம் *ashōdam*, பெ. (n.) 1. அவுசி (பரி.அக.); indigo (genus) indigofera. 2. வெள்ளிவசைத் தீரம்; lodhra.

அசோணம் *ashōnam*, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க; see *ashōnam*.

[அசோணம் → அசோணம்.]

அஞ்சக்கரம் *añjakkaram*, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டில் ஒதுவதும், சிவசயநம அல்லது நம சிவசுவாயி என்றும் ஐந்தெழுத்துக்கொண்டது மாண. திருவையறையுத்தென்றும் சிவ வணக்க மந்திரம்; the five-lettered mantra, viz., *ṣi va ya na ma or na ma ṣi(ct) va(ya) va*, uttered in the worship of Śiva (சா.அக.). "அஞ்சக்கரத்தின் அருமபொருள்" (விநா. அகவல).

[த. அஞ்சு + அக்கரம் = அஞ்சக்கரம் (இ.பி). Skt. akṣara > த. அக்கரம்.]

அஞ்சடுக்குமல்லிகை *añjū-ḍūkkū-malligal*, பெ. (n.) ஐந்தடுக்கு இதழ்கள் மல்லிகைப் பூவகை; jasmīne flower with five rows of petals (சா.அக.).

[ஐந்து → அஞ்சு + அடுக்கு + மல்லிகை.]

அஞ்சடுக்குழவி *añjū-ḍūkkū-mūḷi*, பெ. (n.) கருவூழந்தம் பூ; black dhatura flower (சா.அக.).

[ஐந்து → அஞ்சு + அடுக்கு + ழவி.]

அஞ்சணங்கம் *añjanam*, பெ. (n.) எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்றும் ஐந்தழிவகணம் (யாழ்ப.); the five divisions of Tamil grammar, viz., orthography, accidence, science or subject-matter, prosody and rhetoric.

[அணங்குதல் = ஒலித்தல். அணங்கு = எழுத்து. அணங்கு → அணங்கும = இலக்கணம் (சிந்தா.தி.).

இனி, அணங்கு = அஞ்சு (சிவ.).

அணங்கு → அணங்கும = மொழியின் அழகை அல்லது ஒழுங்கை விளக்கும் இலக்கணம் என்றும்.

ஒத்தா. Gk. *gramma*, thing written, letter of alphabet; *grammetikē*, art of letters.

Gk. *grammatikē*; L. *grammatica*; OF. *gramaire*, ME. *grammar*; E. *grammar*, "Art and science dealing with a language's inflexions or other means of showing relation between words as used in speech or writing, and its phonetic system (usu. divided into phonology, accidence and syntax)." — (C.O.D.).

அஞ்சணங்கியம் *añjanam*, பெ. (n.) ஐந்திலக்கணத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டான ஐவகையிலக்கியம்; the theoretical divisions of classics illustrating the five divisions of grammar.

[அஞ்சு + அணங்கியம். ஐந்து → அஞ்சு. அணங்கும → அணங்கியம் = இலக்கணத்தைத் தழுவி யிலக்கியம்.]

அஞ்சத்தம் *añjattam*, பெ. (n.) சக்கு; dry ginger (சா.அக.).

அஞ்சதி *añjati*, பெ. (n.) காற்று; wind (சா.அக.).

தெ. அஞ்சதி

அஞ்சநகலா *añjanāla*, பெ. (n.) 1. கருங்காக்கணம்; blue-flowered mussell-shell creeper, *Clitoria ternatea* (சா.அக.). 2. கருங்குவளை, நீலசாற்பலம்; blue water-lily, *Pontederia* (சா.அக.).

அஞ்சப்படு - தல் *añjap-paḍu*, செய்ப. வி. (pass. v.) மதிக்கப்படுதல், to be respected, esteemed. "அலரேந்தி அஞ்சலிசெய் தஞ்சப்படுவான்" (சீவக. 1610).

அஞ்சமிருகல் *añjamirugal*, பெ. (n.) சிந்திரசத்தை; Chinese galangal, *Alpinia officinarum* (சா.அக.).

அஞ்சராகம் *añjaragam*, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.).

அஞ்சல் *añjal*, பெ. (n.) சாலைக்கடத்தத்தில் (road transport) குறிக்கப்பட்ட இடத்தொறும் வண்டிக்காரை அல்லது கையாள் மாற்றிப் படும் ஏற்பாடு; relay. "ஒல்லிடித்தஞ்சலிவே யோடி" (பணவிடு. 231). 2. வழிப்போக்கில்

தங்கும் இடம்; resting place on a journey.
3. மடல், கடித அஞ்சல்; letter-post.

ம., து. அஞ்சல்; க., தெ. அஞ்சல்; மரப. அஞ்சல்; Gk. *aggelos*, a messenger; I.L. *angelus*; OE. *engel*; E. *angel*, a divine messenger.

[ஒருகா. அச்சல் → அஞ்சல்.]

அச்சலச்சலாய் மழை பெய்கிறது = பாட்டம் பாட்டமாய் மழை பெய்கிறது; It rains repeatedly or successively shower after shower.

பாட்டம் — a batch of clouds. நளி (கார்த்திகை) மாதத்திற் பாட்டம் பாட்டமாய் முகிற்கூட்டம் வந்து மழை பொழிவது மரபு. அஞ்சல் ஒருவகையில் பகுதிபகுதியாய் வரும் முகிற் கூட்டத்தை ஒத்திருத்தலால், அப் பெயர் பெற்றதுபோலும்.

அஞ்சல்¹ *anjai*, பெ. (n.) 1. தோல்வி (பிங்.); defeat. 2. சோம்பல் (திவா.); laziness, sloth.

அஞ்சல்² *anjai*, பெ. (n.) மனோசீலை; realgar, a mineral poison, *Arsenicum bisulphuretum* (சா.அக.).

அஞ்சல் எடுத்துத் தல் *anjai-ēduttal*, பெ. (n.) அஞ்சற்பெட்டியில் சேர்ந்த மடல்களை எடுத்தல்; letter-box clearance.

அஞ்சல் ஏவல் *anjai-ēvam*, பெ. (n.) அஞ்சலகப் பணமதிப்புத் தரன்; postal-order.

அஞ்சல் செய்தல் *anjai-ēyēdal*, பெ. (n.) 1. அஞ்சற்பெட்டியில் மடலைப் போடுதல்; to post a letter. 2. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலிருந்து பெறும் நிகழ்ச்சிகளை மறு ஒலி/ஒளி பரப்பதல்; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and T.V. stations.

அஞ்சல்தா-தல் (தருதல்) *anjai-ta-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) அடைக்கலந்தருதல்; to give or assure protection, as saying 'Fear not'. "அடைக்கலங்கொண்ட லஞ்சல்தந்து" (தேசிகப். 3 : 9).

அஞ்சல்துறை *anjai-turai*, பெ. (n.) அஞ்சல் தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள துறை; postal department.

அஞ்சல்நாடி *anjai-nāḍi*, பெ. (n.) விட்டு விட்டு அல்லது இடைவிட்டு அடிக்கும் நாடி; intermittent pulse (சா.அக.).

அஞ்சல்நிலையம் *anjai-nīlayam*, பெ. (n.) 1. அஞ்சல் பணியாற்றும் அலுவலகம்; post-

office. 2. வானொலி/தொலைக்காட்சி ஒலி/ஒளி பரப்புகளைப் பெற்று மறு ஒலி/ஒளி பரப்புச் செய்யும் நிலையம்; a relay station for Radio and Television transmissions.

அஞ்சல்பரப்பு-தல் *anjai-parappu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மறு ஒலி/ஒளி பரப்பதல்; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and Television stations.

அஞ்சல்மடல் *anjai-maḍal*, பெ. (n.) அஞ்சல்வழி அனுப்பப்படும் மடல் (கடிதம்); a letter by post.

அஞ்சல்மாடு *anjai-māḍu*, பெ. (n.) அஞ்சல் வண்டிக்குக் கட்டப்படும் காளை; relay of bullocks, as in journey by stage.

அஞ்சல் வண்டி *anjai-vanḍi*, பெ. (n.) அஞ்சலிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வண்டி (தபால் வண்டி); stage-coach.

அஞ்சல்வண்டிக்காளை *anjai-vanḍi-k-kālai*, பெ. (n.) அஞ்சல்மாடு பாரிக்க; see *anjai-māḍu*.

அஞ்சல்வழங்கு - தல் *anjai-vaṅṅu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அஞ்சலில் வந்த மடல்களை உரியவர்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல்; delivery of letters from the post-office.

அஞ்சல்வழிக்கல்வி *anjai-vaṅṅi-k-kalvi*, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பாடல்களை அனுப்பிக் கற்பிக்கும் கல்விமுறை; education system by sending lessons by post, postal tuition.

[அஞ்சல் + வழி + கல்வி.]

அஞ்சல்விடை *anjai-vidai*, பெ. (n.) மறுமொழி விடுக்க உதவும் இரட்டை அஞ்சலட்டை; reply card.

அஞ்சலகம் *anjai-agaṁ*, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலையம்; post-office.

[அஞ்சல் + அகம்.]

அஞ்சலகர் *anjai-agaṛ*, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலைய அதிகாரி; postmaster.

அஞ்சலட்டை *anjai-aṭṭai*, பெ. (n.) மடலட்டை; post-card.

[அஞ்சல் + அட்டை.]

அஞ்சலம் *anjaiyam*, பெ. (n.) 1. சீலையின் ஓரம்; edge of a cloth (சா.அக.). 2. வாளுகை; sheath of a sword (சங்.அக.).

ம. அஞ்சலம்; க. அஞ்சல; தெ. அஞ்சலம்.

அஞ்சலர் *anjalar*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "அஞ்சலர் தனிப்போ ரேறே" (நல். பாரத. ஆரணிய. மார்ச். 245).

அஞ்சலனி-நீதல் *anjali-ni*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சல்தர-தல் பார்க்க; see *anjali-ta*.

[அஞ்சல் + அளி.]

அஞ்சலா *anjala*, பெ. (n.) 1. காமமுள்ள; lustful (சா.அக.). 2. வலுவள்ள; strong (சா.அக.).

அஞ்சலாநீரை *anjalanīrai*, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை (சீவக மூலி); a kind of drug, Indian coccinia, *Cephalandra indica* (சா.அக.).

அஞ்சலி-*anjali*, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை (சங்.அக.); a worm-killer, *Artisotolia bracteata*. 2. காட்டும் பலா (காட்டும் பிலவு), jungle jack, *Artocarpus hirsuta*. 3. நாகைய; fragrant screw pine, *Pandanus odoratissimus* (சா.அக.). 4. மாவிலிங்கமரம்; lingam tree, *Crataeva religiosa* (சங்.அக.). 5. வறட்சுண்டி; floating sensitive-plant, *Mimosa triquetra* (W.). 6. சங்கம் குப்பி; smooth volkameria (W.). 7. வண்டுகொல்லி; cassia alata (alasa) (சா.அக.).

நெ. அஞ்சலிக

அஞ்சலி *anjali*, பெ. (n.) 1. வெளவால்வகை; a kind of bat (R.). 2. வண்டுவகை; a kind of beetle (சிந்தா.நி. 64.).

அஞ்சலி *anjali*, பெ. (n.) நான்கு பலம்; a measure of weight = 4 palams. "கழலடி யஞ்சலி யைந்து" (தைவவ. தைவ. 54).

ம. அஞ்சான்; க. அஞ்சலி.

அஞ்சலி *anjali*, பெ. (n.) ஒருவகை அம்பு; a kind of arrow. "அஞ்சலி யஞ்சுகோடி தொடுத்திக் கரக்க செய்தான" (கம்பரா. யுத்த. நாகபா. 113).

ம. அஞ்சலிகம்

அஞ்சலி *anjali*, பெ. (n.) வணக்கம், வணங்கு தல்; worship.

[அங்கு -> அஞ்சு -> அஞ்சலி. அங்குதல் = வணாதல், வணங்குதல்.]

அஞ்சலிக்கை *anjali-k-kai*, பெ. (n.) (நடம்) பதனாக என்னும் இணைக்கை வகை; (Dan.) gesture with both hands joined in *padraigai* pose.

'அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பின் எஞ்சலின்றி இருகையும் பதனாகையால் வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றனர் அந்தமில் காட்சி யறிந்திளி னோரே' (சிலப். 3 : 18, அடியார்ச். உரை).

அஞ்சலிக்கை

[அஞ்சலி + கை. அஞ்சு -> அஞ்சல் -> அஞ்சலி.]

அஞ்சலி காரிகை *anjali-karigai*, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டுவகை (சங்.அக.); a kind of herb or shrub. 2. தொட்டூர்த் சுருக்கி; the sensitive plant, *Mimosa pudica*.

ம., தெ. அஞ்சலிகாரிகை; க. அஞ்சலிகாரிகை.

அஞ்சலிக்கை *anjalikai*, பெ. (n.) வெளவால் வகை; a kind of bat (R.).

அஞ்சலிப்பாவலை *anjali-p-palai*, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப் பாலை பார்க்க; see *anjali-p-palai*.

அஞ்சலி முத்திரை *anjali-muttirai*, பெ. (n.) அஞ்சலி செய்யும் கைக்குறி; hand-pose in worship. 'அஞ்சலி வணக்கம் ஆருக்கும் நன்னமை' (பழ.).

அஞ்சலினவர் *anjalinavar*, பெ. (n.) பாஞ்சராத்திரிகள் என்னும் மானிய (வைணவ) வகுப்பினர்; Vaishnavas of the Pāñcarātra sect. "அஞ்சலினவர் புகழண்ணால்" (கந்தபு. திருவவ. 62).

[வ. பஞ்சம் = ஐந்து; ராத்திரி = கிரவு. பாஞ்ச ராத்திரம் (பாஞ்சராத்திரம்) = ஐயிரேறிச் சொல்லப் பட்ட மானியத் தொழுவறை (ஆகமம்). பாஞ்ச ராத்திரத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மானியப் பாஞ்சராத்திரிகள் அல்லது பாஞ்சராத்திரிகர் எனப்பட்டனர். இப் பெயரின் தழிற் மொழி பெயர்ப்பு 'அஞ்சலினவர்'.

அஞ்சு = ஐந்து. அவ = கிரவு. அஞ்சு + அவ் + இன் + அவர் - அஞ்சலினவர் (பாஞ்ச ராத்திரிகள்). 'இன்' ஶரீர்ய. 'அவர்' ப.பா. ஶயு.]

அஞ்சலகம் *anjala-kam*, பெ. (n.) மடலை (கடிதம்) உள்ளே வைத்து ஒட்டி அஞ்சலில் அனுப்ப உதவும் மேலுறை; postal envelope.

[அஞ்சல் + உறை.]

அஞ்சலொட்டகம் *anjala-ottagam*, பெ. (n.) அஞ்சல் சுமந்து செல்லும் ஒட்டகம்; camel carrying mail bags (R.).

[அஞ்சல் + ஒட்டகம்.]

அஞ்சலத்தை *anjala-tattai*, பெ. (n.) (மெய்ப்பு.) ஆதனின் (ஆன்மாவின்) ஐந்திலை; அவை நவவு (சாக்கிரம்), கனவு (சொப்பனம்), துயில் (சுழுத்தி), உறக்கம் (நாலாவான் - துரியம்), பேருறக்கம் (நாலாவான் கட்டி - துரியாதீதம்) என்பன; (Phil.) conditions of the soul, five in number, viz., wakefulness, dream, sound sleep, deep sleep and the transcendent state of deep sleep. "ஆன்மாத் தந்திய வஞ்சலத்தை" (சிவப்பிர. 51).

[த. அஞ்ச. Skt. avasthā > த. அவத்தை = நிலை. அஞ்சலத்தை (இ.சீ.)]

அஞ்சலகட்டு *anjala-kattu*, பெ. (n.) அஞ்சல்பை பாக்க; see *anjala-pai*.

[அஞ்சல் + கட்டு.]

அஞ்சலகடிதம் *anjala-kaditam*, பெ. (n.) மடல்; letter by post. அஞ்சல் மடல் பாக்க; see *anjala-madai*.

[அஞ்சல் + கடிதம்.]

அஞ்சல்காரன் *anjala-karan*, பெ. (n.) அஞ்சல் கடிதம், கட்டு முதலியன கொண்டு வந்து கொடுப்பவன்; a post or courier, post-runner, post-man.

ம. அஞ்சல்காரன்; க. அஞ்சல்காரர்; தெ. அஞ்சல்காரர்.

[அஞ்சல் + காரன்.]

அஞ்சல்குழற்சி *anjala-kularci*, பெ. (n.) 32 வகைச் செயற்கை நஞ்சுகளின் ஒன்று (குங்கும பாடாணம்); one of the 32 kinds of processed arsenic preparations (சா.அக.).

அஞ்சல்குழற்சி *anjala-kulacci*, பெ. (n.) அஞ்சல் குழற்சி பாக்க; see *anjala-kularci*.

அஞ்சல்காணம் *anjala-kānam*, பெ. (n.) அஞ்சல் வழி மடல் அனுப்பியதற்கான சான்று; certificate of posting.

[அஞ்சல் + காணம்.]

அஞ்சல்பணவிலை *anjala-paṇa-vilai*, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதல்; money-order, sending money by post.

[அஞ்சல் + பணம் + விலை. விடு -> விலை.]

அஞ்சல்பணவிலைத்தாள் *anjala-paṇa-vilai-tai*, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதல் குரிய படிவம்; money-order form.

[அஞ்சல் + பணம் + விலை + தாள்.]

அஞ்சல்பற்றுச்சீட்டு *anjala-paṇu-cittu*, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்பியதற்கான பற்றுச்சீட்டு; money-order receipt.

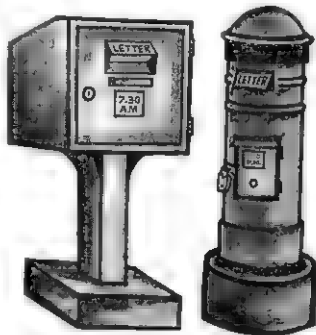
[அஞ்சல் + பற்று + சீட்டு.]

அஞ்சல்தீர்வு *anjala-tiru*, பெ. (n.) மடல்கள் சென்று சேரவேண்டிய இடங்களுக்கு ஏற்பப் பிரித்து ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல்; sorting of the letters.

[அஞ்சல் + தீர்வு.]

அஞ்சல்பெட்டி *anjala-petti*, பெ. (n.) அஞ்சல் போடும் பெட்டி; post-box.

[அஞ்சல் + பெட்டி.]

அஞ்சல்பெட்டி

அஞ்சல்பை *anjala-pai*, பெ. (n.) மடல்களை இட்டுக் கட்டும் பை; postal bag.

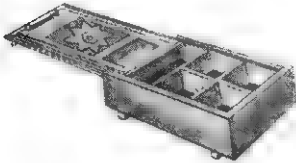
[அஞ்சல் + பை.]

அஞ்சல் அமைதி *anjala-ai*, பெ. (n.) மடல்களுக்கு ஒட்டப்படும் அஞ்சல் விலை; post-stamp.

[அஞ்சல் + அமைதி.]

அஞ்சறைப்பெட்டி *ari(y)-arai-p-petti*, பெ. (n.) மஞ்சள், மிளகு முதலிய கறிச்சரக்குகள் வைப்பதற்குரிய ஐந்தறைவுள்ள மரப்பெட்டி; a spice-box made of wood with five compartments.

[ஐந்து → அஞ்ச + அறை + பெட்டி.]

அஞ்சறைப்பெட்டி

அஞ்சலப்பெட்டி, அஞ்சனப்பெட்டி, அஞ்சாரப்பெட்டி. யென்னும் வடிவங்கள் கொச்சையாதலின் கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

அஞ்சனம் *arjanam*, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையை மந்திரம் கூறி நீராடுகை; a ceremonial bath given to the idol of the deity. மஞ்சனம் பார்க்க; see *marjanam*

அஞ்சாங்காய்ச்சலுப்பு *arjān-kāyccal-uppu*, பெ. (n.) தமிழ் (சிந்தி) மருத்துவ முறைப்படி ஐந்துதரம் காய்ச்சித்துப்புரவு செய்த ஒருவகை வெடியுப்பு; a kind of salt, boiled and purified five times according to the special process laid down in Tamil (Siddhis) medical science.

[ஐந்தாம் → அஞ்சாம் + காய்ச்சல் + உப்பு.]

அஞ்சாங்குலத்தான் *arjān-kulathān*, பெ. (n.) தால் வரணத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட ஐந்தாங்குலத்தான் (பஞ்சமன்) எனப்பட்டவன்; one belonging to the 5th caste.

[ஐந்தாம் → அஞ்சாம் + குலத்தான் - அஞ்சாங்குலத்தான்.]

அஞ்சாச்சிறப்பு *arjā-c-cirappu*, பெ. (n.) வாகைத் திணை வேறுபாடுகளுள் ஒன்றான 'சான்றோர் பக்கம்'; theme describing the nobility of great men. 'சான்றோர் பக்க' மாவது, பகைவாகணனுத் தன்பாலார் கண்ணு மொப்புமையாகப் பாசறையுள்ளாச் சாவபுடைமை கூறுதல். "அஞ்சாச் சிறப்பென் பதுமது" (வீரசோ. பொருட். 19, உரை).

[அஞ்சாத → அஞ்சா (ச.கெ.ச.ம.பெ.ச.) + சிறப்பு.]

அஞ்சாணிமூலி *arjāni-mūli*, பெ. (n) அச்சாணிமூலி பார்க்க; see *accāni-mūli*.

அஞ்சாப்பட்டயம் *arjā-p-paḍayam*, பெ. (n.) 1. பகைவனுக்குத் தப்பிப் புகலடைந்தவனுக்கு அரசன் தரும் அடைக்கலம் பட்டயம் (யாழ்ப்ப.); writ of authority granting refuge or protection. 2. குற்றத்தாலிழந்த வரிமைகளை மீளப்பெறுவதற்கு அரசன் அளிக்கும் குடியரிமைப் பட்டயம் (யாழ்ப்ப.); royal certificate, formerly inscribed on metal, clearing a person from a charge of guilt and re-establishing his or her rights as a citizen. 3. மீறிற் கொடுமை செய்யா வரறு அரசன் அளிக்கும் காப்புறுதிப் பட்டயம் (யாழ்ப்ப.); writ of authority as security against oppression and ill-treatment by others (J.).

[அஞ்சாத → அஞ்சா (ச.கெ.ச.ம.பெ.ச.) + பட்டயம்.]

அஞ்சானம் *arjānam*, பெ. (n.) அரசன் வினை செய்ய அச்சமுறாமை; fearlessness, as a kingly character.

"அஞ்சானம் யீகையறிவுக்க மிந்தநாக்கும் எஞ்சானம் வேந்தற் சியல்பு" (குறள், 382).

அஞ்சாலி *arj(y)-āli*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (T.A.S. v, 218); an ancient petty cess.

[ஒருகா. அஞ்சு + ஆலி. ஐந்து → அஞ்சு. அகல் = ஒரு முகத்தல் அளவு. அகல் → ஆல் → ஆலி = அகலளவு தெல். அஞ்சாலி = ஐந்தகல் தெல்.]

அஞ்சாலிகள் *arjāliḡa*, பெ. (n.) நில வருமானத்தில் ஐந்திலொரு பங்கை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நான்கு பங்கை அரசனுக்குக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட்ட உழுபுகள் (இராட்.); cultivators who were entitled to only one-fifth of the produce of their cultivation, the remainder being compulsorily paid to the king (R.).

[ஒருகா. ஐந்திலொன்று சாலி = நில வருமானத்தில் அல்லது விளைச்சலில் ஐந்திலொரு பங்கை யுடையவன். சாலுதல் = பொருத்துதல், உடைமை கொள்ளுதல். சால் → சாலி = உடைய - வன் - வன் - து.]

அஞ்சாலியீடையர் *arjāli-y-ḍaiyār*, பெ. (n.) மனமான பெண்கள் மங்கல அணியாக ஐந்தாவியணியும் இடையச் வகுப்பார் (விண்.);

herdsmen of a particular sub-caste whose women wear *tdli*, with five jewels.

10. அஞ்சாவிர இடையர்

[ஐ = ஐந்து. ஐ + தாலி + இடையர் - ஐந்தாலியிடையர் -> அஞ்சாவிரிடையர்.]

அஞ்சாவிரா *añjāvira*, பெ. (n.) கருங்குமிழ்; heart-leaved bell vervein, *Gmelina arborea* (சா.அக.).

அஞ்சாவணம் *añjāvāṇam*, பெ. (n.) அஞ்சா முகம்; lion, as a fearless animal, fearless face.

அஞ்சாவணன் *añjāvāṇan*, பெ. (n.) ஐந்து முகமுள்ள சிவன்; Śiva, as having five faces.

[ஐந்து -> அஞ்சு. Skt. ānana > த. ஆணன் = முகம். ஆணன் -> ஆணன் = முகன். அஞ்சு + ஆணன் -> அஞ்சாவணன்.]

அஞ்சி¹ *añji*, பெ. (n.) கடைமெய்யு வள்ளல்களுள் ஒருவனான அநியமான் (அநிகமான்) அஞ்சி (புறநா. 91 : 4); *Adiyamān Añji*, a munificent chief of the Sangam age.

10. அஞ்சி

[ஒருகா. அச்சன் -> அச்சி -> அஞ்சி.]

அஞ்சி² *añji*, பெ. (n.) அஞ்சல்; letter by post. அஞ்சியில் பணம் வந்தது (உ.வ.).

க. அஞ்சே; தெ. அஞ்சிய; நஃ. அஞ்சல்; மரா. அஞ்சி.

அஞ்சி³ *añji*, பெ. (n.) அஞ்சுபவன்; coward. 'அஞ்சி அஞ்சி வாழ்வதைவிட அஞ்சாமற் சாவதே மேல்', 'அஞ்சி ஆண்மை செய்ய வேணும்', 'அஞ்சினவனைக் குஞ்சும் விரட்டும்' (பழ.).

க. அஞ்சுகுளி

அஞ்சிக்கை *añjikkai*, பெ. (n.) அச்சம்; fear.

10. அஞ்சல்; க. அஞ்சிகெ; தெ. அஞ்சிகு, அச்சிகழு, நு. அஞ்சிகெ; நுட. ஒழிக்; கோந., கொலா. அஞ்சல்; கூ. அஜ; குவி. அத்தவி; பிரா. லீலிங்.

அஞ்சிகம் *añjigam*, பெ. (n.) கண்; eye.

"பொய்த்தொரு அஞ்சிகத்திவிட்டு நன்றாய்ப் பொருத்தியே நீபார்க்கில் திறக்கும் தூக" (கருளு. குருநால்).
தெ. அஞ்சிகமு

அஞ்சிமூலம் *añji-mūlam*, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T.A.S. iii, 216); an ancient tax.

[ஒருகா. அஞ்சுமூலம்.]

அஞ்சிலேயிடுஞ்சிலே *añjilē-piñjilē*, கு.வி.ஏ. (adv.) இளம்பருவத்தில்; in the young age. அஞ்சிலே பிஞ்சிலே அடித்து வளர்ச்சு வேண்டும் (உ.வ.). 'அஞ்சிலே பிஞ்சிலே கொஞ்சாமல் அறுபதிற்குமேல் கொஞ்சினானாம்', 'அஞ்சிலே பழுத்து ஆறிலே விழுந்தான்', 'அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?' (பழ.).

[அஞ்சு = ஐந்து அகவை. பிஞ்சு = இளங்காய். திரு சொல்லும் இளமை குறித்து ஒரு பொருளில் வந்த மரபு இணைமொழி (idiomatic pair of words).]

அஞ்சினான் புகலிடம் *añjinān-pugal-idam*, பெ. (n.) பகைவருக்கஞ்சினார் அடைக்கலம் புகழிடம்; refuge for the terrified, asylum for the timid (T.A.S. iv, 98).

[அஞ்சினான் + புகல் + இடம்.]

அஞ்சிணி *añjiṇi*, பெ. (n.) 1. ஐந்தாம் மாதம்; fifth month. 2. ஐந்து மாதச் சூவி (கருப்பிணி); a woman with five months of pregnancy.

[அஞ்சு + ஐந் (பெ.பா. உறு) - அஞ்சிணி. ஒ.நேர: பாடி -> பாடிணி.]

அஞ்சு¹ *añju*, பெ. (n.) 1. ஐந்து; five. 'அஞ்சு வைகலில் வகன்கிரி நண்ணி' (கந்தபு. தக்ஷ. வள்ளி. 225). அஞ்சுவிரலும்பட அடித்தான் (உ.வ.). 'அஞ்சுக்கு இரண்டு பழுதில்லை', 'அஞ்சுபுலன் அடங்கினால் அகிலமும் அடங்கும்', 'அஞ்சாவது பெளர கெஞ்சினாலும் கிடையாது', 'அஞ்சு காசுக்கு குதிரையும் வேண்டும், அது ஆற்றைக்கடக்கப் பாயவும் வேண்டும்' (பழ.). 2. கவறாட்டத்தில் வழங்கும் ஒரு குறுக்ககுறி; a cant used in dice-play. "அஞ்சென்பர்" (கந்தபு. தக்ஷ. கயமுக்கனம். 167).

ம. அஞ்சு; க. அய்து; தெ., கொலா., குருக்., குரும். ஐது; து. ஐது; குட. அஞ்சி; கோத. அஞ்சு; துட. உச்சு; கூ. சிங்கி; கோண்டி. ஐயன், ஐகு, சைவுய், பையுய்; பஃ. சேந்து, சேவிர் (ஐவர்); நா. ஐது, சேகுர் (ஐவர்).

[ஐந்து -> அஞ்சு.]

அஞ்சு² *añju*, பெ. (n.) அச்சம்; fear, terror. "அஞ்சுவரத்தகுந" (புறநா. 41).

அஞ்சு-தல் *anjū-*, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குள்.றாவி. (v.i. & v.t.) 1. வெருவுதல் (பயப்படுதல்); to fear, dread. "அஞ்சுவ தஞ்சாமைபேதைமை" (குறள், 428). 2. மதித்தல்; to respect, venerate. 3. வணங்குதல்; to worship.

ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு; தி. அஞ்சுனி; பட. அஞ்சினெ; கொலா, கொண்., கோத. அஞ்சு; துட. ஒச்; கூட. அசு; பிரா. இலிங்; குவி. அச்சுவி, அச்சரி, அச்சி.

[அங்கு → அஞ்சு. அங்குதல் → அஞ்சுதல் = வணாதல், வணங்குதல், வெருவுதல். கங்கு → லஞ்சு.]

அஞ்சுககம் *anjūgagam*, பெ. (n.) கிளி (சிந்தா.தி.); parrot.

[து. அம் (அழகிய) + Skt. suka > து. சுகம் = கிளி. அஞ்சுகம் (இ.பி.).]

அஞ்சுகொம்பு *anjū-kombu*, பெ. (n.) ஐம்பொறி; the five sensory organs.

"கப்பாண அஞ்சுகொம்பில் மனந்தான் சென்று கலக்கத்தில் விழுமாதே கருத்துள் றிப்பார்" (கொங்க, வாத காவியம்) — (சா.அக.).

அஞ்சுகுருளிர்-தல் *anjū-kuḷir-*, 2 செ.கு.வி (v.i.) ஐம்பொறியும் இன்பமடைதல்; to be in ecstasy, as having all the five senses participate in the joy. 'அகங்குருளிர்ந்தால் அஞ்சுகுருளிரும்' (பழ.).

[அஞ்சு = ஐம்பொறி (தொகைக்குறிப்பு), ழளிர்ந்தல் = இன்பத் தருதல், இன்புறுதல். வெப்பநாட்டில் தட்பம் இன்பம் தருவதால், ழளிர்ச்சி இன்பத்தைக் குறித்தது.]

அஞ்சு சுண்ணாம்புக்குகை *anjū-sūṇṇāmbu-kūka*, பெ. (n.) ஐந்துவகைச் சுண்ணாம்பினாற் செய்த குகை; அதாவது, கடல் நுரை, கல்லுப்பு, வெடிப்பு, சேனக்காரம், சூடன் ஆகிய இவைவந்து சரக்குகளைத் தனித்தனியாக ஊதிச் சேர்ந்து அரைத்து மூசை செய்து, அதற்குள் வேதைக்குண்டான உலோகங்களை அல்லது உபரசச் செய்துகளை வைத்து உருக்குங் குகை.

"வாதமஞ்சி யிதைக்கண்டால் வாயைப் பொத்தும் வாதிக்கு மிதைவிட்டால் சுண்ணாம்பு பில்லை போதவஞ்சு குகைக்குள்ளே சூதம் நீறும் பொன்னீறும் வெள்ளிமுதல் போக்கு நீறும் நாதமஞ்சும் உபரசங்க் னெல்லாம் நீறும் நாதவிந்து முதல்நீறும் நாட்டில் காணே" (கொங்க, வாத காவியம்).

A crucible made of five kinds of calcium compounds after grinding them into a paste. These compounds are derived by burning each of the following five substances into ash, viz., sea-froth, rock-salt, nitre, alum and camphor. The crucible thus prepared is capable of enduring extreme heat, even under a severe and scorching test, and this is made clear from the above stanza quoted from the Konganava's work on alchemy (சா.அக.).

[ஐந்து + சுண்ணாம்பு + குகை. ஐந்து → அஞ்சு.]

அஞ்சுநீர் *anjū-nir*, பெ. (n.) 1. சரக்குகளைக் கட்டப் பயன்படுத்தும் ஐந்துவகை மருந்து நீர்; five kinds of liquid extracts used in medicine or in alchemy for consolidating drugs or metals that cannot stand the test of fire. 2. ஐந்து வகைச் சரக்குகளைக் கொண்டு உருவாக்கும் ஒருவகைச் செயநீர்; a liquid medicine prepared from a mixture of five drugs (சா.அக.).

செயனீர் (செயல்நீர்) என்பது செயநீர் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டது போலும்.

அஞ்சுநீறு *anjū-niru*, பெ. (n.) 1. ஐந்துவகைச் சுண்ணாம்பு; five kinds of calcined calcium compounds. 2. ஐம்பொறியைச் சுண்ணாம்பு (பஞ்சுலோக பதம்); a calcined product of five metals.

அஞ்சுப்பு *anjū-ppu*, பெ. (n.) ஐந்துப்பு பார்க்க; see *aiṇḍu-ppu*.

[ஐந்துப்பு → அஞ்சுப்பு.]

அஞ்சுபஞ்சலத்தார் *anjū-paṅṅalattār*, பெ. (n.) தச்சர், கம்பியர் (கறிதச்சர்), கொல்லர், கண்ணாசி, தட்டார் என்னும் ஐவகைக்கொல்லர் அல்லது கம்மாளர் (I.M.P. Cg. 371.) the five artisan classes.

[அஞ்சு கம்மாளர் → பஞ்சு கம்மாளர் → பஞ்சு கம்மாணம் → பஞ்சு கம்மாளத்தார் → பஞ்சாளத்தார் → பஞ்சலத்தார்.]

பஞ்சலத்தார் என்பது, அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைந்து ஒரே குலப்பெயர்போல வழங்கத் தலைப்பட்டபின், அஞ்சு என்னும் சொல்லை மிகைபடக் கூறலாக முற்சேர்க்க வேண்டியதாயிற்று. பஞ்சு என்னும் வட சொல் நிலைமொழியும், சிதைவு நிலையில் அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைய ஓரளவு துணைசெய்தது.

பஞ்ச கம்மாள் என்பது இருபிற்பி (hybrid). அரைநூண் (நூண்) என்பது, வரும் சொற்பொருள் மறைந்தபின் அரைநூண் கொடி எனப் பின்மிக்கது போல, பஞ்சலத்தார் என்பது நிலைச்சொற்பொருள் மறைந்த பின் அந்நக பஞ்சலத்தார் என முன்மிக்கது.

அந்நகபதம் *añju-padam*, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டு மந்திரமாகிய சிவாய நம என்னும் திருவைந்தெழுத்து; the five-lettered mantra *śi va ya na ma*, uttered in the worship of Śiva. "அந்தியம் நணபகலம் அந்நகபதம் சொல்லி" (தேவா. 7.83: 2).

பதினெட்டாம்நாட் பெருக்கு என்பது பதினெட்டாம் பெருக்கு என இடைத்தொக்கது போன்று, அஞ்செழுத்துப் பதம் என்பது அந்நகபதம் என இடைத்தொக்கது.

[ந. ஐந்து → அந்நக + Skt. pada > ந. பதம். அந்நகபதம் (இ.ப.).]

அந்நகபயம் *añju-payam*, பெ. (n.) ஐந்து பயம் பார்க்க; see *aindu-payam*.

அந்நகமணிப்பு *añju-maṇi-ppu*, பெ. (n.) சாயும் காலம் 5 மணிக்குப் பூக்கும் அந்திமந்திரசை; a flower that opens out its petals at 5 p.m.

[ஐந்து → அந்நக + மணி + பூ.]

அந்நகமுத்திரைத்தகடு *añju-muttirai-tagaṭu*, பெ. (n.) ஐந்து முத்திரைத் தகடு பார்க்க; see *aindu-muttirai-tagaṭu*.

[ஐந்து → அந்நக + முத்திரை + தகடு.]

அந்நகமுத்துத்தாவடம் *añju-muttu-t-tāvaḍam*, பெ. (n.) ஐந்து முத்துவடங்கள் சேர்ந்த கழுத்தணி; a necklace of five strings of pearls. 'அந்நக முத்துத் தாவட மொன்றா யிருக்கு மது' (நிவ. பெரியநிரு. 1.1: 5, அரும்).

[ஐந்து → அந்நக + முத்து + தாழ்வடம் → தாவடம். வடம் = திரண்ட கொடி அல்லது கோவை.]

அந்நகமேலிதிரமம் *añju-mēṇi-tiramam*, பெ. (n.) ஒரு பழங்காசு (M.E.R. 322 of 1923); an ancient coin.

[ஒருகா. திரம் (திடம், உறுதி) → திரமம்.]

அந்நகருக்காணியுப்பு *añjurukkāṇi-yuppu*, பெ. (n.) முடியண்டபடருப்பு; a kind of salt extracted from the human skull by a special process known only to Siddhās, and used in alchemy (சா.அக.).

[ஒருகா. அந்நக + உருக்கு + ஆணி + உப்பு.]

அந்நகருவாணி *añju*-*uruvāṇi*, பெ. (n.) தேரின் ஐந்து தட்டையும் ஊடுருவிச் செல்லும் நடு அச்சாணி; centre-bolt binding together the five tiers of a temple car. "தட்டையற்ற தேரிலுஞ் சருவாணி போலவே தன்னிலையை யாது நிற்கும்" (நாய. மெனன். 9). 'அந்நகரு ஆணியில்லாத் தேர் அசைவதரிது' (பழ.).

[அந்நக + உருவு + ஆணி. அந்நக = ஐந்து தட்டு (தொகைக்குறிப்பு).]

அந்நகருவாணி *añjuruvāṇi*, பெ. (n.) 1. துருசு; copper acetate. 2. பூநீறு; an efflorescent salt collected in the soil of fuller's earth (சா.அக.).

அந்நகருவாணி *añjuruvāṇi*, பெ. (n.) (மெய்ப்ப.) மூல நிலைக்களத்தினின்றும் (மூலநாதரத்தினின்றும்) புகுவ நடுவிலுள்ள ஈரிதழி (ஆக்கை) வரைக்கும் கந்தரி மாநலாகப் பாயும் பாசு (தச) தாடி; (Phil.) the ten vital airs, said to operate in the human body, controlling or regulating the functions of different organs from the sacral region upto the centre of the cerebral region, and supposed to cross mutually at 5 different centres in the human system, intersecting like the two blades in a pair of scissors (சா.அக.).

[அந்நக + உருவு + ஆணி.]

அந்நகருவாணிப்பூட்டு *añjuruvāṇi-ppūḍu*, பெ. (n.) துருசுச் செம்பு; copper extracted from copper sulphate or copper acetate (சா.அக.).

[அந்நகருவாணி + பூட்டு.]

அந்நகருவாணிமூலம் *añjuruvāṇi-mūlam*, பெ. (n.) எல்லாவகை மருந்தையும் தீறாக்குந் நன்மை யுடைய முப்பு; an old name for the supposed Universal Solvent, as well as for a medicine for all kinds of diseases (சா.அக.).

அந்நகருவாணியுப்பு *añjuruvāṇi-yuppu*, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; salt precipitated at the bottom of the sea. 2. பூநீறு; an efflorescent salt found in the soil of fuller's earth (சா.அக.).

அந்நகவண்ணத்தி *añju-vaṇṇatti*, பெ. (n.) ஐந்துநிறம் கலந்த ஐம்புள் தஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடாணம்); a kind of poison emitting five colours.

அந்நகவண்ணம் *añju-vaṇṇam*, பெ. (n.) ஒருகாச் வணிகச் குழு (T.A.S. ii, 69); a trade guild.

அஞ்சுவரணத்தான் (வரணத்தோன்) *ariju-varanattān* (varanattan), பெ. (n.) ஓத்தநாகம் (இராட்.); zinc (R.).

[ஐந்து வரணம் → ஐந்து வரணத்தான் → அஞ்சுவரணத்தான். வரணத்தான் → வரணத்தோன்.]

அஞ்சுவண்ணம் *ariju-vannam*, பெ. (n.) அஞ்சுவண்ணம் பார்க்க; see *ariju-vannam*. "அயன் மிகு தாளை ய ரஞ்சுவன் னாதவர்" (கனவியற். பக். 93).

[அஞ்சுவண்ணம் → அஞ்சுவண்ணம்.]

அஞ்சுவனத்தார் *ariju-vanattār*, பெ. (n.) தறி தெய்யும் முகம்மதியர்கள் ஒரு பிரிவாச் (இராட்.); a sect of Muhammadan weavers (R.).

அஞ்சுவீரலி *ariju-viralī*, பெ. (n.) ஐவீரலி பார்க்க; see *ai-viralī*.

அஞ்சுநகம் *ariju-nagam*, பெ. (n.) சிவப்பு அறைக்கீரை; a red variety of garden greens, *Amaranthus gangeticus* (சா.அக.).

அஞ்செடுப்பு *ariju* (*ariju*)-*ēḍuppu*, பெ. (n.) பூப்படைந்த பெண் குளித்த நாளில் நன் எறிக்காலப் பிள்ளையேற்றித் கறிகுறியாக, நிலத்திற்கீறிய ஐஞ்சுநூர்த்தினின்று பொருள்களைத் தன் மடியில் எடுத்துவைக்குஞ் சடங்கு (இ.வ.); ceremony performed by a girl, on the day she bathes after attaining puberty, by placing in her lap articles from five squares marked on the ground, thus indicating her future role as mother of children (Loc.).

[அஞ்சு = ஐந்து பொருள் அல்லது பாவை (தொகைக்குறிப்பு). எடுப்பு = மடியிலெடுத்து வைப்பு.]

அஞ்செண்ணெய்த்தயிலம் *ariju* (*ariju*)-*ēṇṇey-tayilam*, பெ. (n.) ஐந்தெண்ணெய்த்தயிலம் பார்க்க; see *aiṇṇey-tayilam*.

[அஞ்சு + எண்ணெய் (என் + நெய்) + தயிலம். Skt. *tila* (என்) → தைவ > த. தயிலம்.]

அஞ்செருப்புடம் *ariju* (*ariju*)-*eruppuḍam*, பெ. (n.) ஐந்து வறட்டிகையைக் கொண்டு போடும் புடம்; a fire raised with five dry cow-dung cakes, used for calcination (சா.அக.).

[அஞ்சு + எரு + புடம்.]

அஞ்செலி *arijeli*, பெ. (n.) 1. காட்டுப்பலக; jungle jack, *Artocarpus hirsuta* (சா.அக.). 2. ஆடுதின்னாய்ப்பாவை (சி.த.அக.); worm-

killer. 3. தரஹை (பச்.மூ.); fragrant screw pine (செ.அக.).

அஞ்செலி *arijevi* (am-*ševi*), பெ. (n) உட்காது; cavity of the ear. "அஞ்செலி நிறைய வாலின" (முல்லை. 89).

[அகம் = உள். அகம் + செலி - அகஞ்செலி → அஞ்செலி. ஒ.நோ; அகம்மை → அங்கை.]

அஞ்செழுத்து *ariju* (*ariju*)-*ēḷuttu*, பெ. (n.) சிவாய நம அல்லது நம சிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்துக் கொண்ட திருவைந்தெழுத்து என்னும் சிவ வழிபாட்டு மந்திரம்; the five-lettered mantra, viz., *na ma śi va ya* or *śi va ya na ma*, uttered in the worship of Śiva. "அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" (சி.சி. சுபக். 9: 8). "அஞ்செழுத்தும் பாவனையும் அப்பனைப் போல (அவனைப்போல்) இருக்கிறது" (பழ.).

இவ் வைந்தெழுத்துள், 'சி' சிவத்தையும், 'வ' அருளையும், 'ய' ஆதனையும் (ஆன்மாவையும்), 'ந' மறைப்பாற்றலையும் (திரோதான சக்தியையும்), 'ம' ஆணவக் குற்றத்தையும் குறிக்கும் (சிவப்பிர. 97, உரை).

[அஞ்சு + எழுத்து.]

அஞ்சைக்களம் *arijai-k-kalam*, பெ. (n.) மேய்கரைக் கொடுங்கோளுரினுள்ள சிவன்கோயில்; Śiva temple at *Koḍuṅgōḷūr*, the modern Cranganore, on the West coast. "கடலங்கரை மேன் மகோதை.....அஞ்சைக்களத்தப்பனே" (தேவா. 7 4: 1).

மறுவ. திருவஞ்சைக்களம்

அஞ்சீசானம் *arijōam*, பெ. (n.) எருக்கு; giant swallow-wort, sun plant, *Calotropis gigantea* (சா.அக.).

அஞ்சுலம் *arijalam*, பெ. (n.) கொசு; mosquito (சா.அக.). அஞ்சு பார்க்க; see *aijal*.

அஞ்சுலாத்தி *arijalattī*, பெ. (n.) நோய் கொண்டவர்; a sickly woman (சா.அக.).

அஞ்சுநாழிக்கால் *arijēḷi-k-kāl*, பெ. (n.) ஐந்து நாழிக்கொண்ட மரக்கால் வகை (S.I.L. iii, 241); a grain measure of five *ṇajis*.

ம. அஞ்சுநாழி

[ஐ + நாழி + கால் - ஐந்துநாழிக்கால் → அஞ்சுநாழிக்கால். கால் = மரக்கால்.]

அஞ்சுநான்று *arijēṇṇu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அப்போது; on that occasion, at that time.

“அஞ்சுள்ள நாடலை வெகி” (கந்தபு. திசு. காவிரிநிபு. 15). 2. அந்த நாளில்; on that day.

10. அன்னு; க. அந்து; தி. ஆனி; தெ. நாடு; கோண்டி. ஆண்டி; கூ. அண்டி.

[அ + ஞான்று.]

அஞ்சு *ariṅai*, பெ. (n.) அன்னை; mother. “அஞ்சுநீ யெங்கி யழவென்று” (சிவப். 9: 24).

தெ. அன்னு; பிராமி. அன்னி.

[அம்மை → அன்னை → அஞ்சு.]

அஞ்சு *ariṅai*, பெ. (n.) அழகு (பொதி.நி.); beauty.

[அம் = அழகு. அம் → அம்மை = அழகு. அம்மை → அஞ்சு.]

அஞர்¹-தல் *ariṅar*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நளர்தல்; to become weary, to faint. 2. சோம்புதல் (திவா.); to be lazy, slothful.

[அயர் → அஞர். அயாதல் = தளர்தல், வருந்துதல்.]

அஞர்² *ariṅar*, பெ. (n.) 1. நோய் (திவா.); disease. 2. துன்பம்; distress, calamity. “பெருஞர்² கண்ணன் பெருங்காடு நோக்கி” (புறநா. 247: 6). 3. வழிநடந்த வருத்தம்; fatigue. “ஆரவுண்டு பேரஞர் போக்கி” (பொருந. 88). 4. அச்சம் (திவா.); fear. 5. வழுக்குறிலம் (திவா.); slippery ground.

[அயர் → அஞர் = தளர்ச்சி, நோய், துன்பம், அச்சம்.]

அஞராட்டி *ariṅaratti*, பெ. (n.) நோயுள்ளவன்; sickly woman. “அழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி” (சிவப். 13: 80).

அஞல் *ariṅal*, பெ. (n.) கொசு (சிந்தா.நி.); a species of gnat.

[அள் = கூர்மை. அள் → அய் → அயல் → அஞல் = கூரிய உறிஞ்சியாத குஞ்சியை உறிஞ்சுவது.]

அஞலம்¹ *ariṅalam*, பெ. (n.) 1. கொசு; mosquito. 2. நுண்பு (திவா.); a species of gnat.

[அஞல் → அஞலம். ‘அம்’ பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டு.]

அஞல் பார்க்க; see *ariṅal*.

அஞலம்² *ariṅalam*, பெ. (n.) ஐயிரை (பஞ்சவாசம்) (பொதி.நி.); the five aromatics.

[ஒருகா. ஐ + நலம் = ஐநலம் → ஐஞலம் → அஞலம். நலம் = நறுமை (வாசனை).]

கை (விரல் தொகை) = ஐந்து. வறட்டி முதலிய பொருள்களை விற்கும்போது, ஒவ்வோர் ஐந்தையும் ஒவ்வொரு கை என்று சொல்வது வழக்கம். கை → ஐ → ஐது → ஐந்து → அஞக]

“In some languages the word used to signify five properly means a hand, or is derived from a word which has that meaning,—the number of fingers on each hand being five. In Lepsius’s opinion, the word for ten, which is used in all the Indo-European dialects, had its origin in the Macso-Gothic *tai-hun*, two hands. Applying this principle to the Dravidian languages, *ei*, five, might be presumed to be derived from *kei*, Tam. a hand, by the process of the softening away of the initial consonant.”—(C.C.G.D.L., pp. 338-39).

In many languages the word for ‘five’ is identical with or similar to the word for ‘hand’; ‘ten’ is frequently ‘two hands’ or ‘pair of hands’ or ‘the upper part’; ‘twenty’ is in some languages called ‘all digits’, ‘hands and feet’, ‘the whole man’ or something of the sort. There are also expressions for the numbers from six to nine which are clearly based on finger counting, since they say for ‘six’ something like ‘one on the left hand’, for ‘nine’ perhaps ‘one short of two hands’.—The Origin and Derivation of Language, pp. 183-4.

அட்டக்கரி *attak-kari*, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிகக் கருப்பானது; jet black, that which is jet black.

10. அட்டக்கரி

[ஒருகா. அண்டும் (அண்டக்காக்கை) போன்ற கருப்பு என்றிருக்கலாம். ஒ.தோ: நண்டுவாய்க்காலி → நடவோய்க்காலி.]

அட்டக்கருப்பு *attak-karuppu*, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிகக் கருப்பு; jet black.

‘கறுப்பு’ என்னும் வடிவம் சினத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாதலால், கருநிறத்தைக் குறிக்கும் சொல்லைக் ‘கருப்பு’ என்றே சொல்லவும் எழுதவும் வேண்டும்.

‘கறுப்பு’ சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்² என்று தொல்காப்பியம் (சொலா உரி. 75) கூறுதல் காண்க.

அட்டக்காய் *atta-k-kay*, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg, *Myristica fragrans* (சா.அக.).

அட்டகசம் *attakāsam*, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar nut tree, justicewort, *Adhatoda vasica* (சா.அக.).

அட்டகணி *attakani*, பெ. (n.) அட்டகசம் பார்க்க; see *attakāsam*.

அட்டகத்தாதி *attagattadi*, பெ. (n.) சிவப்புச் சர்க்கரைவள்ளி; red sweet potato, panicled batatas, *Ipomoea digitata* alias *Convolvulus batatas* (சா.அக.).

அட்டகம் *attagam*, பெ. (n.) வசம்பு (மலை); sweet flag.

அட்டங்காய் *attangai*, பெ. (n.) அட்டகைக்காய் பார்க்க; see *attapai-k-kal*.

அட்டநாங்காய் *attanāngai*, பெ. (n.) அட்டகைக்காய் பார்க்க; see *attapai-k-kal*.

அட்டணை *attapai*, கு.வி.எ. (adv.) குறுக்கே (விண்.); across.

[அட்டம் + அணை.]

அட்டணைக்காய் *attapai-k-kal*, பெ. (n.) 1. உட்கார்ணகயிற் கால்மேல் காலகாகக் குறுக்காக மடக்கிவைக்கும் கால்; folded legs in sitting cross-legged. 2. கால்மேல் குறுக்காக இடும் கால்; one leg placed over the other in sitting, cross-legged.

[அட்டம் + அணை + கால். அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை.]

நட. அட்டகாரு

அட்டணைக்காய் போட்டிருந்தல் *attapai-k-kal-pottiru*, 3 செ.கு.வி. (v.i.), நாற்காலி போன்ற இருக்கைகளில் கால்மேல் காவிட்டு அமர்ந்திருத்தல்; to sit cross-legged, especially on a raised seat like a stool, chair or bench.

[அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை. அட்டம் + அணை = அட்டணை.]

அட்டணைக்காய் போட்டிருந்தல்

அட்டதீசம் *attadīsam*, பெ. (n.) எருக்கு (மலை); *madar*, *Calotropis gigantea*.

அட்டதீசம் *attadīvai*, பெ. (n.) அட்டதீசம் பார்க்க; see *attadīsam* (சா.அக.).

அட்டதீசம் *attadīraṣam*, பெ. (n.) இரும்பு அரப்பொடி (பரி.அக.); iron filings.

அட்டதேறு *atta-tērai*, பெ. (n.) காய்ச்சிய மது; distilled arrack. "அட்டதேறு மடாதமை தேறலும்" (கந்தபு. மகேந், நகர்ப்பு. 60).

[அடு - அட்ட = காய்ச்சிய. தேறு - தேறல = தெளிவு, தெளிந்த மது, மது.]

அட்டதேநிநாதக் *attanēminādar*, பெ. (n.) (சமணம்) பொன்னெயில் வட்டத்திற்கும் சமணப் பெரியோர் (தக்கயாகப். 373, உரை); (Jain.) the sages in the *samavacaranam*.

அட்டப்பல்லக்கு *atta-p-pallakku*, பெ. (n.) குறுக்காகக் கொண்டுபோகும்படி யமைக்கப்பட்டதும், மிகப் பெரியோர்க்கே பயன்படுத்தப் படுவதுமான சிவிகை வகை; palanquin with curved roof having poles fixed at right angles to its body, so that it can be carried from the sides, used only for the most eminent persons.

[அட்டம் + பல்லக்கு.]

அட்டம் *attam*, பெ. (n.) 1. அருகு; nearness. "அடர்க்கு நாயக ணட்டமாக விட்டு" (பெரியபு. கண்ணப். 76). 2. பக்கம்; side. 'இரண்டட்டத்திலும் மரகத கிரிணயக் கடைந்து மடுத்தாற்போல்' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி. பிர. 3). 3. குறுக்கு; opposition, cross direction. மாட்டுக்கு அட்டத்திலே போகாதே (உவ.). 4. மரணு, பகை; hostility, enmity. "அட்டமாக வழுதிமே மமர்க்கெழுந்த தொக்குமே" (திருவிளை. கடல்சுவர. 9).

[அடு - அட்டம். அடுதல் = பக்கஞ்செவ்வதுல். அடுதல் கருத்தினின்று குறுகுதல், எதிர்த்தல் முதலிய கருத்துகள் தோன்றின.]

அட்டம் *attam*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate. "அட்டத்திற் கட்டி" (திருமந. 799). 2. அட்டகாலை; watch-tower on a fort (நாநார்த்த). 3. மேல்வீடு; apartment on flat roof (சங்.அக.). 4. மேல்மாடி; upper storey. "அட்டமிடுந் துவசமும்" (இராமநா. பாடலா. 17). 5. அரசமனை (சங்.அக.); king's apartment.

ம. அட்டம்; க., நு. அட்ட; தெ. அட்டம்; தேவ. அட்ட; து. - ஓட்டம்; பிராமி. அட்டோ.

[எட்டம் - அட்டம். எட்டம் = உயரசம்.]

த. அட்டம் > Skt. *aṭṭa*.

அட்டம்³ *attam*, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை); nutmeg.

அட்டம்⁴ *attam*, பெ. (n.) வட்டம் (இராட்.); circle (R.).

[வட்டம் → அட்டம்.]

அட்டம்⁵ *attam*, பெ. (n.) சோறு, உணவு; boiled rice, food.

ம. அட்டம்; க. அட்ட; தெ. அட்டமு.

[அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அட்டம்.]

அடு²-நல் பார்க்க; see அடி²-.

அட்டம்பக்கம் *attam-pakkam*, பெ. (n.) அடுத்த பக்கம் (யாழ்ப்.); adjoining side (J.).

அட்டம்பரி-த்தல் *attam-pari*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பக்கஞ்சாரித்து செல்லுதல் (யாழ்ப்.); to walk by the side, walk abreast. 2. பக்க வாட்டில் அகலித்தல், பருந்தல் (யாழ்ப்.); to grow in bulk as a tree, an animal (J.).

ம. அட்டம்; தெ. அட்டமு; க. அட்ட.

[அடு → அட்டம். அடுதல் = பக்கஞ்செல்லுதல், அடுத்த கருத்தினன்று குறுகுதல், எதிர்ந்தல் முதலிய கருத்துகள் நோன்றின.]

அட்டமிடுதல் *attam-idu*, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுற்றிவைத்தல் (இராட்.); to turn, to move round (R.).

க. அட்டன்; தெ. அட்டனமு.

[வட்டம் → அட்டம்.]

அட்டமுகடு *atta-mugaḍu*, பெ. (n.) உச்சி (யாழ்ப்.); top (J.).

அட்டர் *attar*, பெ. (n.) அட்டம்³ பார்க்க; see அட்டம்³.

[அட்டம் → அட்டர்.]

அட்டரக்கு *attarakku*, பெ. (n.) உருக்கிய மெழுகு அல்லது அரக்கு; melted wax or lac. "அட்டரக் கணைய செவ்வாயணிநலம் கருதி" (சீவக. 468).

[அடுதல் = காய்ச்சுதல், உருக்குதல். அட்ட + அரக்கு = அட்டரக்கு.]

அட்டரித்தான் *attarittan*, பெ. (n.) கோவைக் கொடி; a creeper, Indian caper, *Bryonia grandis* (சா.அக.).

அட்டலங்காய் புட்டலங்காய் *attalanḅḅay-puttalanḅḅay*, பெ. (n.) தாய் அல்லது செவிவித்தாய்,

சிழுவின்னையின் கால்களை நீட்டிவைத்து, அவற்றைக் கணுக்கால்மேய் வலக்கையால் இடசாரியாகவும் வலசாரியாகவும் * தடவிக்கொடுத்துக்கொண்டு, 'அட்டலங்காய் புட்டலங்காய்' என்று தொடங்கும் மரபுச்சொற்றொடர்களைச் சொல்லி, இறுதியில் நானே நன் வினாவிற்கு விடை சொல்லும்போது பிள்ளையைச் சுட்டிக்காட்டும் விளையாட்டுக் காலப்போக்கு; a playful pastime for a child in which the mother or the foster-mother recites some traditional nursery rhymes beginning with the words *attalanḅḅay puttalanḅḅay* while she keeps stroking the ankles of the child's outstretched legs with her right hand and finally points out towards the child answering the question she has posed in the rhymes.

மரபுச் சொற்றொடர்கள்

'அட்டலங்காய புட்டலங்காய் அடுக்கடுக்காய் மாதானாய்
பச்சரிசி குத்திப் பரண்மேலே வச்சிருக்கு
மாங்காய் யுடைத்து மடிமேலே வச்சிருக்கு
தேயகாய் யுடைத்துத் திண்ணையிலே
வச்சிருக்கு
எததப் பூனை தின்றது? (வினா)
இததப் பூனை தின்றது! (விடை).'

அட்டலி *attali*, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree, *Jatropha glauca* (Nels.).

அட்டவண்ணைத் திருக்கை *attavanḅḅai-tirukkai*, பெ. (n.) நெடுக்களவு 3 அடியும் குறுக்களவு 6 அடியுமுள்ள பெருந் திருக்கை மீள்; sting-ray, reddish brown fish, 6 feet across and 3 feet long, *Pteroplatea micrura*.

[குருகா. அட்டம் + வண்ணை + திருக்கை.]

அட்டவணை *attavanḅḅai*, பெ. (n.) 1. பொருட்பட்டி, பொருட்குறிப்பேடு, பதிவேடு, பேரேடு; index, ledger, register, catalogue. "அட்டவணையிட்டதுபோலத் தன்னை யுத்தானிருந்து" (பணவிடு. 30). 2. பதிவுபெற்ற பதவியாளர் என்பதைக் குறிக்கப் பதவியுடையிருக்கும் முன்னொட்டு. எ-டு. அட்டவணை அரசிதையாளர் (தாசிவதாரர்); prefix to an official designation to imply that the person holding the office is duly registered or gazetted as in *attavanḅḅai-tirukkal* (R.F.)

க. அட்டவணை; நு. அட்டவணை; மரபு. அட்டவணை.

இச் சொல் மராட்டியச் சொல்லாயினும், ஹந்திரலிடம் (பஞ்ச நிரலிடம்) என்னும் பண்டிட முறைப்படி இங்குத் தமிழ்ச் சொல்லாகத் தழுவப்பட்டது.

அட்டவணைக்கணக்கன் *aṭṭavaṇai-k-kṇakkāṇ*, பெ. (n) பேரேடுமூன்று கணக்கன் (W.); accountant, ledger-keeper.

[அட்டவணை + கணக்கன்.]

அட்டவணைக்காரர் *aṭṭavaṇai-k-kāraṇ*, பெ. (n) அட்டவணைக்கணக்கன் பார்க்க; see *aṭṭavaṇai-k-kṇakkāṇ*.

அட்டவணைச்சாலை *aṭṭavaṇai-c-cēlai*, பெ. (n) கணக்குவேலை பார்க்குமிடம் (இராட்.), counting house, office of accountants (R.).

[அட்டவணை + சாலை.]

அட்டவணைப்பிள்ளை *aṭṭavaṇai - p - piṭṭai*, பெ. (n) அட்டவணைக்கணக்கன் பார்க்க; see *aṭṭavaṇai-k-kṇakkāṇ*.

[அட்டவணை + பிள்ளை.]

பண்டை நாளிற் கணக்குவேலை பார்ப்பவர் பெரும்பாலும் வெள்ளாளர் என்னும் வேளாளராக இருந்தனரால், கணக்கவேலைக்காரர் தமக்குரிய குலப்பட்டத்துடன் கணக்கப்பிள்ளை யெனப்பட்டனர்.

அட்டைம் *aṭṭam*, பெ. (n) 1. வட்ட வடிவ மாகிய பரிசை; round shield. 2. சக்கரப் படை (அந்தா. நி.); discus.

Skt. aṭṭana

[வட்டம் → வட்டணம் → அட்டணம்.]

அட்டாங்கால் போடுதல் *aṭṭāṅkaḷ-ṇōṭṭu*, 20 செ. கு.வி. - (v.i.) மீள்வலை சுருட்டும்போது அல்லது மீள் பிடிக்கும்போது மீள் வள்கள் சிறிதே உட்கார முயன்றாந்போல் முள் கால் அகற்றி அசைந்த வாயு நடத்தல் (மீள்வ.); to step out and walk as fishermen do with knees bent almost in a sitting posture while handling their nets (Fisher).

அட்டாங்கால் போடுதல்

[ஒருளா. அட்டாங்கால் போடுதல் → அட்டாங்கால் போடுதல்.]

அட்டாவி *aṭṭari*, பெ. (n) அட்டாவி பார்க்க (கோவை); see *aṭṭali*.

[அட்டாவி → அட்டாசி.]

அட்டாலகம் *aṭṭālakam*, பெ. (n) 1. கோட்டை மதின்மேலுள்ள காவற்கூடம்; watch-tower on a fort. 'அட்டாலகமும் மதிற்பொறியு முதுவாயின்' (குறள், 744, மணக். உரை), 2. மேல்வீடு (சங்.அக.); apartment on flat roof.

ம. அட்டாலகம்; க. அட்டாளக; தெ. அட்டாலகமு.

[த. அட்டாலகம் > Skt. aṭṭālika.]

அட்டாலம் *aṭṭālam*, பெ. (n) அட்டாலை பார்க்க; see *aṭṭalai*.

அட்டாவி *aṭṭali*, பெ. (n) மரடிவீடு (கோவை); house with an upper floor (Cm.).

அட்டாலிகை *aṭṭāliḷai*, பெ. (n) 1. மேல்வீடு (சங்.அக.); apartment on an upper storey. 2. அரசர் மனை; royal palace.

க. அட்டாளி; தெ. அட்டாலிக.

[அட்டாலை → அட்டாலம் → அட்டாவி → அட்டாலிகை. 'கை' சிறுமைப்பொருட் சின்னொட்டு (aug. suff.). அட்டாலிகை > Skt. aṭṭālikā.]

அட்டாலை *aṭṭalai*, பெ. (n) 1. மேல்வீடு (விள்.); apartment on an upper storey. 2. கோட்டைமதின்மேற் காவற்கோபுரம்; watch-tower on a fort. "தீழ்பா விஞ்சி யணைய வட்டாலை கட்டு" (திருவாலவா. 26 : 10). 3. தோட்டம், புன்செய், ஆட்டுப்பட்டி, சிற்றுர் முதலியவற்றின் காவற்பரண் (யாழ்ப.); raised covered platform from which one keeps watch on a garden, a field, a sheep-fold, a village, etc. 4. அரசர் மனை (சங்.அக.); royal residence. "கதன வாயிலுங் கட்டுமட் டாலையும்" (கம்பரா. அத்த. மூத்தப்பார். 32). 5. காப்பு (சம். அக. கை.); protection. 6. மரவகை (இராட்.); a species of tree (R.).

ம. அட்டாலம்; க. அட்டாளி; தெ. அட்டட்டி.

[அட்டாலை > Skt. aṭṭāli. எட்டம் → அட்டம். எட்டம் = உயரம். அட்டம் + ஆலை = அட்டாலை.]

அட்டாலைச்செட்டி *aṭṭalai-c-cēṭṭi*, பெ. (n) பழைய காக (நாணய) வகை (சரவண. பன்னவீடு. 59); an ancient coin.

[அட்டாலை + செட்டி. அட்டாலைச் செட்டி யென்னும் காசு, ஒரு மாதமளிக்கையில் வாழ்ந்த பெருவணிகச் செட்டியின் மாதையினாலோ (உலோகத்தினாலோ) பொருளுதவியினாலோ மாறலாய் பெற்ற நெடுமெழியினாலோ அச்ச அடிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.]

அட்டாலைச்சேவகன் *attalai-c-cēvaṅṅ*, பெ. (n.) கேசட்டை மதிற் காவற்கோபுரத்திலிருந்து காவல் புரியும் பொருநன் (போர் மறவன்); soldier keeping guard on the watch-tower of a fort. "சந்திர சேகரனை யட்டாலைச் சேவகனை" (சொக்க, உலா, 276).

Skt. *śōvaka* > ந. சேவகன்.

[அட்டாலை + சேவகன்.]

அட்டாலைமண்டபம் *attalai-maṇḍabam*, பெ. (n.) மேல்வீடாகக் கட்டப்பட்ட மண்டபம்; big hall forming the upper story of a mansion. "கீட்டிசை மருங்கோ ரட்டாலை மண்டபஞ் செய்யென வதுகேட் டெழுந்தரசன்" (திருவின, யானை. 23).

அட்டாளகம் *attalagam*, பெ. (n.) மேல்மாடி (புதுவை); upper storey (Porḍ.).

[அட்டாலகம் → அட்டாளகம்.]

அட்டாளிகை *attalikai*, பெ. (n.) அட்டாளகம் பார்க்க; see *attalagam*.

அட்டாளை *attalai*, பெ. (n.) 1. அட்டாளகம் பார்க்க; see *attalagam*. 2. காவற்பரண் (யாழ்ப்ப.); covered platform used for watching a garden (J.).

[எட்டம் = உயரம். எட்டம் → அட்டம் = உயரமான கட்டடம். அட்டம் + ஆலை (சரலை) = அட்டாலை → அட்டாலம் → அட்டாலி → அட்டாலிகை.]

அட்டாலம் → அட்டாலகம். அட்டாலி → அட்டாளி. அட்டாலம் → அட்டாளம் → அட்டாளகம். அட்டாலை → அட்டாளை. அட்டாலை மரம் காவற்பரணாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

காவற்கோபுரமும் காவற்பரணும் காவற்குப் பயன்பட்டதனால், அட்டாலைச் சொல்லிற்குக் காப்புப்பொருள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.]

அட்டாளப்பெட்டி *attalai-pēṭṭi*, பெ. (n.) தட்டுகள் உள்ள பேழை (இவ.); case with shelves (Loc.).

[அட்டாளை + பெட்டி.]

அட்டி¹ *atti*, பெ. (n.) 1. செஞ்சந்தனம் (ஞ-அ.); red sandalwood, m. tr., *Pterocarpus santalinus*. 2. சந்தனம் (ஞ-அ.); sandal. 3. இலுப்பை (ஞ-அ.); South Indian mahua (L.), long-leaved bassia, *Bassia longifolia* (சா.அக.). 4. எட்டி (ஞ-அ.); strychnine, *Nux vomica*. 5. குன்றி வேர்; Indian liquorice root, *Abrus precatorius* (சா.அக.). 6. பருப்பு; kernel of shelled seeds (சா.அக.).

அட்டி² *atti*, பெ. (n.) முன்னங்காக்களில் கழற்காய்வு உருண்டை கட்டுங் குதிரை நோய் (அகவசா. பக். 112); disease of horses which forms as a ball-like growth as big as bonduc-nuts, on the forelegs.

அட்டி³ *atti*, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பு (தாமதம்); procrastination, delay. "அட்டிசெய நிணையா திர்" (அருட்பா, 6, திருவருட்பேறு, 2). 2. தடை; hindrance, obstacle. கேட்டவுடன் அட்டி சொல்லாமற் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டான் (உ.வ.).

ம. அட்டிமறிக்குக; க., தெ. அட்டி; து. அட்டி.

[அட்டம் = குறுக்கு. அட்டம் → அட்டி = தடை, காலத்தாழ்ப்பு.]

அட்டி⁴ *atti*, பெ. (n.) 1. கப்பலின் பின்பக்கம் (இராட.); stern of a ship (R.). 2. மசுப்பறையின் (பீப்பாவின்) மேல்புறம் அல்லது அடி; head or bottom of a cask.

[குருகா. அண்டி (அடி) → அட்டி.]

அட்டிகம் *attigam*, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை); nutmeg, *Myristica fragrans*.

அட்டிகை *attikai*, பெ. (n.) கழுத்தை யொட்டி யிருக்கும் பொன் அல்லது முத்து அணிவகை; closely fitting necklace of gold wires or of precious stones. "அட்டிகைக்கு ஆசைவைத்து எருமைச் சந்திலியைக் கட்டிக்கொண்டாளாம்" (பழ.).

ம., தெ. அட்டிகை; க., உ. அட்டிகை.

[ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை.]

அட்டிப்பேறு *attip-pēṇu*, பெ. (n.) செப்புப் பட்டயத்துடன் நீசுவாத்துக் கொடுக்கப்பட்ட மசுபிமைத் தானம் (உலட்.); gift, hereditary possessions and rights bestowed on a person by a copper-plate charter (Insc.).

ம. அட்டிப்பேர், அட்டிப்பேறு.

[அட்டுதல் = வார்த்தல். பெறு → பேறு = பெறுகை. அட்டிப்பேறு = உறுதிப்பொருட்டு நீர்வார்த்துக் கொடுக்கப்பெற்ற பேறு.]

அட்டிமை *attimai*, பெ. (n.) 1. சீரகம் (ஈ.அ.); cumin seed. 2. கருஞ்சீரகம் (சா.அக.); black cumin, *Nigella sativa* (சா.அக.). 3. மூம் (விண்.); bishop's weed (W.), *Sison ammi* (சா.அக.).

அட்டியல் *attiyal*, பெ. (n.) 1. அடுக்குக்கலம் (இ.வ.); a set of vessels of cylindrical shape fitting one within the other (Loc.). 2. அட்டிகை பார்சுக; see *attigai*.

அட்டில் *attil*, பெ. (n.) 1. மடைப்பள்ளி, சமையலறை; kitchen. "புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்" (திருப்பாண். 132). 2. வேள்விக் கூடம்; place for performing sacrificial ceremonies. "அட்டின் மறையோ ராக்கிய வாவுதி" (சிவப். 10 : 143).

[அடு + ில் - அட்டில்.]

அட்டிற்சாலை *attir-calai*, பெ. (n.) சமையலறை; kitchen. "அட்டிற்சாலையும் மருந்துநர் சாலையும்" (மணிமே. 20 : 7).

[அட்டில் + சாலை.]

அட்டிற்சேயு *attir-cēyū*, பெ. (n.) கோயிற் பணியாளர்க்குத் திருப்படையற்சேயு வழங்குவதற்காக நிதியை அறக்கொடை; an endowment for the distribution of food to the servants of a temple (M.E.R. 448 of 1928-9).

[அட்டில் + பேறு.]

அட்டினம் *attinam*, பெ. (n.) சீரகம் (பரி.அக.); cumin seed, *Cuminum cyminum*.

அட்டு-தல் *attu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழதல்; to be discharged, as pus; to flow, as honey. "சியட்டு முயவுநோய்" (சேவக. 2798). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வார்த்தல்; to pour, as water or oil. "யாப்பிணு எட்டிய நீர்" (குறள், 1093). 2. நீர்வார்த்துத் தானாகு செய்தல்; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. 3. நீர்வார்த்தாற் போற் கொண்டுவுருதல்; to bring, as a river. "அட்டித்தரப் பணியே" (தேவா. 7.20 : 1).

4. தான பட்டயம் (சாஸனம்) அளித்தல்; to endow, as on a temple. 'கோக்கரு ந்தட்டக்கள்.....அட்டின பூம்' (T.A.S.i, 6). 5. இடுதல்; to give. "அளசுத்தி

ண்டிய தாதும்" (திருக்கோ. 122; 6.செலுத்துதல் (S.I.I. ii, 147); to remit money

க. அட்டு; து. அட்டுளி; கோத. அட்; துட - டுட்.

அட்டு-தல் *attu-*, 5 செ குன்றாவி (v.t.) ஒட்டுதல்; to join, stick, paste.

க. அண்டிக; தெ. அண்டு; து. அண்டு; கோத. அண்ட; கோன். அட்க்; கொன். அட்கி; கொலா., நா. அட்.

[ஒட்டு → அட்டு.]

அட்டு-தல் *attu-*, ஏ.து.வி. (imp. aux. v.) ஓர் ஈரேவுல் (வினை) ஒருமையீறு; a verbal singular suffix used as imperative auxiliary in the sense of 'let'.

எ-டு: அவன் செய்யட்டு, அது வரட்டு. இதன் பன்மையீறு 'அட்டும்'.

எ-டு: அவன் செய்யட்டும், அது வரட்டும். ம. அட்டே

[ஒட்டு → அட்டு. ஒல → ஒன் → ஒண் → ஒட்டு. ஒட்டுதல் = இசைதல், இணங்குதல், (செய்ய) விடுதல்.]

அவன் தூங்கவொட்டார் = அவனைத் தூங்கவிடார், அவன் தூங்க இசையார்.

செய்ய + ஒட்டு - செய்யவொட்டு - செய்வொட்டு - செய்யட்டு.

செய்யட்டு - நீர் அவன் செய்யவொட்டு (ஒருமை). செய்யட்டும் - நீர் (நீம்) அவன் செய்யவொட்டும் (பன்மை).

ஒநோ: செய் (ஒருமை), செய்யும் (பன்மை). 'உம்' பன்மையீறு. ஊம் (நூம்) → உம். நூம் → நீம் (நீர்).

'செய்யட்டு' என்பதில் 'செய்' (செய்ய) என்பது படர்க்கை யேவனும் 'அட்டு' (ஒட்டு) என்பது முன்னிலை யேவனும் ஆகும். ஆதலால், இது இணையேவல் அல்லது இருமடியேவல்.

'செய்யட்டு' என்பது போன்றதே 'செய்வி', 'உண்டி' என்பனவும். செய்ய + ஈ - செய்யவி → செய்வி → செய்வி. வி → பி. உண்ணவி → உண்ணவி → உண்வி → உண்டி.

ஒநோ: "செய்யென் விணைவழி விப்பி" தனிவரிள் செய்வியென் ஏவல் இணையின் ஈரேவல்" (நன். 138).

படத்தாள் 5

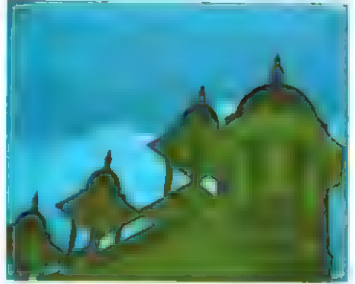
அரளி

அரளி

அட்டவண்ணைத்திருகளை

அட்டலகம்

அட்டகை

அட்டை

இதில் சுரேவல் எனறது உணமையில் மும் மடிபேவல், ஈறுநோக்கியே சுரேவல் எனப் பட்டது.

'செய்யட்டு' என்னும் ஒருமை ஏவல் வழக் கருகிப்போனதினால் 'செய்யட்டும்' என்னும் பன்மை ஏவலே இன்று ஒருமையாகவும் வழங்கிவருகின்றது.

அட்டி¹ aṭṭi, பெ. (n.) 1. வெல்வம்; cake of unrefined sugar. 2. பனம் பழத்தினிருந்து செய்யப்பட்ட பனாட்டு என்னும் வெல்லக்கட்டி; dried palmyra fruit jelly. பனாட்டு பார்க்க; see paṇḍaṭṭu.

க., தெ. அட்டு.

[அடுதல் = காய்ச்சுதல். அடு → அட்டு = காய்ச்சப்பட்டது.]

அட்டு² aṭṭu, பெ. (n.) அழுக்கான கூழ்ச்சேறு; dirty watery mud, slush. 2. அழுக்கு; dirt. அவன் அட்டுப் பிடித்தவன் (உ.வ.).

க., ஆட்டு

[அன்னுதல் = செறிதல். அன் = செறிவு. அன் → அன்னல் = நெருக்கம். (மண செறிந்த) சேறு. அன்னு → அட்டு = அழுக்கும் மண்ணும் செறிந்த சேறு.]

அட்டு³ aṭṭu, இடை. (int.) பிறச் கூற்றை மறுக்கும் இடைச்சொல்; an exclamation of contradiction (Loc.). அட்டு, அவன் ஆறு நாளுக்குள ஆண்டுப் பாடத்தை வெயல்வாம் படித்து விடுவானாம் (இ.வ.).

அட்டுக்கிறை aṭṭukkiy-ṭrai, பெ. (n.) பழைய வலியகை (S.I.L. ui, 311); an ancient tax.

[ஒடுகா. அட்டுக்கு + கிறை. அட்டு = வெவல்வம். கிறை = வரி.]

அட்டுவைவு aṭṭuvai, பெ. (n.) சமைந்த உணவு, cooked food.

[அட்ட + உணவு.]

அட்டுண் பார்க்க; see aṭṭuṇ

அட்டுப்பு aṭṭuppu, பெ. (n.) 1. காய்ச்சிய வுப்பு (சா.அக.); salt produced by evaporating sea-water. "அயிர்செதவிய் கட்டுப்பு" (தைவவ. தைவ. 129). 2. கறியுப்பு; common salt extracted from soils containing it, either pure, singly or in combination with other salts by the process of filtration. 3. பூதீச் (பூநீறு), வெகுப்பு, சீனம், சாரம். இந்துப்பு ஆகிய இவற்றைக் காமன் தண்ணீரில் (கழுதை

முத்திரத்தில்) கணக்காய் எரித்துப் பதங்கண்டு இறக்கி ஆறியபின் கட்டியாய் நிற்கும் ஒரு வகை வைப்புச் சரக்கு (மச்சமுனி, 800); a salt obtained by boiling pooneer, nitre, alum, salt ammoniac and rock-salt dissolved in ass's urine. 4. திருபத்தைந்து வகை இலவணங்கள் வெவ்வாறிய காய்ச்ச இலவணம்; one of the 25 kinds of salt described in the Indian Medical Science

[அட்ட + உப்பு.]

ம., க. அட்டுப்பு; தெ. அட்டுப்பு, அண்டுப்பு.

அட்டும் aṭṭum, ஏ.து.வி. (imp. aux. v.) அட்டுதல் பார்க்க; see aṭṭu².

அட்டுண் aṭṭuṇ, பெ. (n.) சமைந்த உணவு; cooked food. "அயலறியா வட்டுணோ வில" (பழமொழி, 148).

[அட்ட + ஊண்.]

அட்டுறியம் aṭṭuṭiyam, பெ. (n.) கொடுத்தீழ்; atrocity. அவன் பண்ணின அட்டுறியத்திற்கு அளவில்லை (உ.வ.).

ம. அட்டுறியம்; க. அட்டுளி.

அட்டை¹ aṭṭai, பெ. (n.) நிலத்திலும் நீரிலும் வாழக்கூடியதும், தாங்குநீரோடு குறுகி நீள்வதும், (தமிழ்தாட்டில்) ஒரு விசுவம் (அங்குலம்) முதல் ஒரு சான் வரை நீண்டு வளர்வதும், ஊறுடம்புகளில் ஒட்டிக்கொண்டு அரந்தத்தை யுறிஞ்சுவதும், புழுப்போன்றதுமான ஒர் ஊருயிசி; leech. "ஆக்க முன்னே லட்டைகளை போற் கலைப்பர்" (திவ். திருவாய். 9.1: 2). "அட்டைக்கும் குட்டைக்குந்தான் உறவு, அதில் விழுந்த எருமைக்கு என்ன உறவு?", "அட்டை செத்தால் குட்டைக்கு நடமாறா?", "அட்டையைப் பிடித்து மெத்தையிலே வைத்தது போல" (பழம.).

ம., தெ. அட்டை; க., குட்டை.

[ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.]

அட்டை² aṭṭai, பெ. (n.) 1. சன்னப் பலகை போன்று தடித்த தாளட்டை; card board. 2. பொத்தகக் கட்டை அட்டை; bound book-cover. 3. செருப்பின் தோலட்டை; layer of the sole of a sandal or shoe.

க., து. அட்டை; தெ. அட்டை.

[அன் = செறிவு, தீண்டம். அன் → அட்டு → அட்டை = தீண்டமான தாட்பலகை அல்லது தோற்பட்டை.]

அட்டை¹ aṭṭai, பெ. (n.) பொத்தக மேலுறை; book-cover.

க. அட்டை; தெ. அட்ட.

[ஒருகா. சட்டை → அட்டை.]

பொத்தகப் போர்வையாகிய அட்டை, சன்னப் பலகை போன்ற திண்ணிய அட்டையல்லாத தடித்த தாளில அல்லது மெல்லிய தாளிலேயே இடப்படுவதால், அதைக் குறிக்கும் பெயரைச் சட்டை யென்னும் சொல்லின் திரிபாகக் கொள்வதே பொருத்தமாம்.

அட்டை² aṭṭai, பெ. (n.) துலாக்கட்டை; joist.

[ஒருகா. ஏட்டு → ஒட்டை → அட்டை.]

அட்டை³ aṭṭai, பெ. (n.) தலையில்லா முண்டம்; headless trunk.

தெ. அட்ட (உடம்பு, தலையில்லா முண்டம்.); க., ந. அட்டை.

[மொட்டை → மட்டை → அட்டை.]

அட்டைக்கடி aṭṭai-k-kadi, பெ. (n.) 1. அட்டையினாற் கடிக்கப்படுதல்; leech-bite. 2. அட்டைக்கடித் தழும்பு; scar left by leech-bite (சா.அக.).

[அட்டை + கடி.]

அட்டைக்கடிப் பண்ணுவம் (சிட்சை) aṭṭai-k-kadi-p-paṇṇuvam, பெ. (n.) அட்டையை உறிஞ்சவிட்டு நோயாளிகளின் கெட்ட அரத்தத்தை வெளியேற்றிக் குணப்படுத்துதல்; the art of healing by draining blood by leech-bite, leech-craft (சா.அக.).

[அட்டை + கடி + பண்ணுவம்.]

அட்டைக்குப்பி aṭṭai-k-kuppi, பெ. (n.) பண்டு வத்திற்காக அட்டையை வைத்து வளர்க்கும் புட்டி; glass tube for keeping leeches meant for curative purposes (சா.அக.).

[அட்டை + குப்பி.]

அட்டைக்குழி aṭṭai-k-kuḻi, பெ. (n.) 1. அட்டையுள்ள கிடங்கு; pit of leeches. 2. அட்டைக்கடியால் துன்புறும் நரகம் (விண்.); a pit in Hell said to be infested with leeches.

[அட்டை + குழி.]

அட்டைப்பால் aṭṭai-p-pai, பெ. (n.) பணம் கள்; palmyra toddy (சா.அக.).

அட்டைப்பிசி aṭṭai-p-piṣi, பெ. (n.) அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொள்ளும் பிசின்; a kind of gum which would stick like a leech.

[அட்டை + பிசின்.]

அட்டைப்பிரயோகம் aṭṭai-p-pirayōgam, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தம் கெட்டுப்போயிருப்பினும், கட்டியிருப்பினும், அதை வெளியேற்ற அட்டையைப் பயன்படுத்தல்; application of leeches to the body of patients having impure or congested blood in their system (சா.அக.).

[அட்டை + Skt. pra-yoga > ந. பிரயோகம் = பயன்படுத்தல்.]

அட்டைப்புச்சி aṭṭai-p-puṣṣi, பெ. (n.) வயிற்றுக்குள் அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொண்டு வாழ்வதும், நாடாப்போல் நீண்டதுமான புச்சி வகை; tape-worm, which breeds by sticking to the inside walls of the stomach, like a leech (சா.அக.).

[அட்டை + புச்சி.]

அட்டையாடல் aṭṭai-y-aḍal, பெ. (n.) போர்க்களத்திற் போர் மறவனுடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும், துண்டிக்கப்பட்ட அட்டை இயங்கித் துடித்தல் போன்று மறச்செயல் காட்டியாகுகை (தொள். பொருள். புறந். 16, உரை); hero's body continuing to perform heroic deeds even after dismemberment, as the quivering of a leech after being cut in two.

க. அட்டையாடல்

[மட்டை → அட்டை, ஒ.நோ: மலர் → அலர்.

அட்டை = தலையற்ற முண்டம். அட்டையாடல் = போர்க்களத்தில தலையற்றவிடத்தும் போர்மறவனுடல் சிழிது நேரம் மறசெயல் காட்டியாகுகை.]

அட்டையாடல் என்பது, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்களியர் ஆகிய இருவரின் தொல் காப்பிய வுரையிற் கண்ட தொடர். அதிலுள்ள அட்டை யென்னுஞ் சொல்லிற்கு, அவ்விருவரே ஊருயிரியாகிய அட்டை யென்று பொருள்கொண்டுள்ளனர்.

அட்டை என்னும் தெலுங்கச் சொல் உடம்பைக் குறிப்பதால், அட்டையாடுதல் என்பது தலையில்லா முண்டம் ஆடுவதையே குறிக்குமென்பர் ஒருசாராராய்ச்சியாளர். அட்டை போலாடுதல் என்னும் உவமைப் பொருளினும், முண்டமாடுதல் என்னும் உவமையில்லாப் பொருளே சிறந்திருத்தலால், இளம்பூரணர்க்கு முந்திய உரையாசிரியர் அப்பொருளே கொண்டிருக்கலாமென்று கருத இடமுண்டு. அங்குமையின், அப்பொருள் வழக்கு இளம்பூரணர் "காலத்தில் இறந்து பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மொட்டை 1. கூரிண்மை. 2. தட்டைவாளை தலைக்களிப்பு (மொட்டைத் தொப்பி). 3. மயிர் மழித்த அல்லது வெட்டின தலை (மொட்டை த்தலை). 4. தலையிலலா முண்டம். 5. கொம்பிலலாமாடு (மொட்டைமாடு). 6. கும்பயிலலாத் தேர் (மொட்டைத் தேர்). 7. முடியமையாக் கோபுரம் (மொட்டைக் கோபுரம்). 8. முகடியில்லா மட்கவிடு (மொட்டை மாடி). 9. கூண்டிலலா வண்டி (மொட்டை வண்டி). 10. ஆடையில்லா வடம்பு (மொட்டைக் கூட்டை). 11. இலைப் பூ காய் கனி முற்றும் உதிர்ந்த மரம் (மொட்டை மரம்). 12. மரஞ்செடி கொடியில்லா மலை (மொட்டை மலை)

மொட்டை → மட்டை. ஒ.தேர: மொண்டை → மண்டை = மொள்கலம், இரப்போர் கலம், தலையொடு, இவைவரக மகுடம்.

மட்டை = 1. மயிர் மழித்த மொட்டைத் தலை. "இறைவனிலலாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மொட்டையாகிய தலை புடனே" (புறநா. 261: 17, உரை). 2. உடற்குறை (தலையிலலா முண்டம்). "யூபங்கவந்தம் மட்டை புடற்குறை" (திவா. மக்கட்டையர்த் தொகுதி).

ஆகவே, "உடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும் அட்டைபோல வீரனுடல் வீரர் செயல்காட்டி யாடுகை" என்பது பொருந்தாது. தெலுங்கு கன்னடத்தில், அட்டை யென்னுஞ் சொல் தலையிலலாமுண்டத்தைக் குறிப்பதும் இதை வலியுறுத்தும்.

அட்டையிலட்சணம் *attai-y-ilatcāṇam*, பெ. (n.) தன்வந்திரி வாகடம் 110-ல் சொல்லியுள்ள அட்டையைப்பற்றிய தெறிமைகள் (விதிகள்); a treatise compiled by Dhanwantri on the art of healing by the use of leeches, a science on leech-craft (சா.அக.).

[த. இலக்கணம் > Skt. lakṣaṇa > த. இலட்சணம்.]

இலக்கணம் பார்க்க; see *ilakkaṇam*

அட்டையெண்ணெய் (தயிலம்) *attai-y-eṇṇey*, பெ. (n) அட்டைத் தலைகளினின்றே உருவாக்கும் ஒருவகை யெண்ணெய்; an extract prepared from the heads of leeches and employed to prevent the formation of blood clots (சா.அக.).

[அட்டை + எண்ணெய்.]

அட்டையெட்டல் *attai-y-otṭal*, பெ. (n.) காத்துக்கொள்ளாத வழிப்போக்கர்களேயும், வேட்டைக்காரர்களேயும் அட்டை தாணாகவே ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தை யுறிஞ்சும்; sticking of leeches by themselves to the body of unwary travellers and hunters for sucking their blood (சா.அக.).

[அட்டை + ஒட்டல்.]

அட்டைவகை *attai-vagai*, பெ. (n.) அட்டையின் பல்வேறு வகைகள்; the different species of leeches.

அட்டைகள் பின்வருமாறு வெவ்வேறு வகையில் இவ்விரு பிரிவாகப் பிரிக்கப் படலாம்:

- (1) இடவகை: நிலவட்டை, நீரட்டை; உள் நாட்டட்டை, வெளிநாட்டட்டை.
- (2) கோலவகை: பொறியட்டை, பொறியிலட்டை.
- (3) பயன்பாட்டுவகை: நலவட்டை, நச்சட்டை.

நலவட்டை யென்பன மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவன. அவை ஆயுர்வேத மருத்துவப் படி-ஆறாகும்.

அவையாவன: குராலி (கபிலம்), உள்ளியம் (பிங்கலை), சங்குமுகன் (சங்குமுடி), எலியன் (மூலிகம்), முண்டீமுகன் (முண்டீகமுடி), மரையடைவண்ணன் (சபரிசம்).

நிறவகையில் செவ்வட்டை, பச்சட்டை, காரட்டை, பொன்னட்டை என நான்காகப் பகுக்கலாம்.

அட்டைவிடல் *attai-vidal*, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள கெட்ட அரத்தத்தை நீக்குமாறு, அட்டையை உறிஞ்சுவிடல்; employment of leeches for removing impure blood from a human body (சா.அக.).

அட்டைவிதி *attai-vidi*, பெ. (n.) அட்டையின் வேறுபாடுகளையும் அவற்றைக் கொண்டு செய்யும் பண்டுவ (சிகிச்சை) முறைகளையும் பற்றிக்கூறும் நூல்; a treatise dealing with the various species of leeches, and the method of their application in the treatment of diseases (சா.அக.).

Skt. vidhi > த. விதி = நெறி, நெறிமை.

[ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.]

அட்டோலக்கம் *aṭṭōlakkam*, பெ. (n.) அட்டோலக்கம் பார்க்க; see *aṭṭōlagam*.

அட்டோலகம் *aṭṭōlagam*, பெ. (n.) 1. ஆரவாரக் காட்சி (யாழ்ப்ப.); pomp, show, magnificence. 2. கெந்தளிப்பு (யாழ்ப்ப.); mirth, festivity, rejoicing (J.).

[ஒட்டோலக்கம் → அட்டோலக்கம் → அட்டோலகம்.]

ஒட்டோலக்கம் பார்க்க, see *aṭṭōlakkam*.

அட ஏடா, இடை. (int.) 1. துயரம், இரக்கம், வியப்பு, வெறுப்பு முதலியவற்றை யுணர்ந்தும் இடைச்சொல்; exclamation of regret, pity, surprise or wonder, dislike, etc. துயரம்: "அடகெடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக் கவலிய நிகழென்றே சுற்றுவிட்டோ மறிவில்லாமல்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 241). இரக்கம்: அட தெய்வமே! ஏன் இந்தத் தாயில்லாப் பிள்ளை இப்படி இரு கண்ணாங் குருடாய்ப் பிறக்க வேண்டும்? (உ.வ.). வியப்பு: அட! அமெரிக்கர் திங்களையும் அடைந்து திரும்பி விட்டனர் (உ.வ.). வெறுப்பு அல்லது சினம்: அட போ, உனக்கென்ன தெரியும் அவன் செய்தி? (உ.வ.). 2. விளியிடைச்சொல், vocative particle. அட பயலே! நான் சொன்ன படி செய் (உ.வ.).

ம. அட; க. எலா, அலா; தெ. அரே, அடே; து. எலா; துட. எட்.

[ஏ (விளியிடைச்சொல்) → ஏம் → ஏவ → ஏள → ஏழ → ஏட → (ஏட) → அட]

அடக்கச்சடங்கு *aḍakka-c-caḍaṅgu*, பெ. (n.) சவத்தை அடக்கஞ் செய்யும் வினை; burial.

[அடக்கம் + சடங்கு.]

அடக்கச்செலவு *aḍakka-c-celavu*, பெ. (n.) 1. அடக்கவினைக்குச் செல்லும் பணச்செலவு; burial expenses. 2. அடக்கச்சடங்கு (புதுவை); burial (Pond.).

[அடக்கம் + செலவு.]

அடக்கஞ்செய்தல் *aḍakkai-c-cēy-*, I செ. குன்றா வி. (v.1.) சவத்தைப் புதைத்தல்; to bury the corpse.

[அடக்கம் + செய்.]

அடக்கத்துச்சேரம் *aḍakkattu-c-cēram*, பெ. (n.) தாசி வெள்ளை (கக்லிம்); a fluid discharged apart from the menstrual blood in women through vagina (சா.அக.).

[அடக்கம் + அத்து (சாரியை) + சேரம்.]

அடக்கநிலைமை *aḍakka-nilaimai*, பெ. (n.) 1. செயல்படாத நிலைமை; a quiescent condition, as in a woman in the act of sexual intercourse. 2. பெண்ணின் மடமை; modesty of a woman (சா.அக.).

அடக்கம்¹ *aḍakkam*, பெ. (n.) 1. அமைதி; calmness. "அடக்கமற்ற பெண் அவிந்து போன கண்", "அடக்கமே அறிவுக்கு வித்து", "அடக்கம் ஆயிரம் பொன் தரும்", "அடக்கம் உடையார் அறிஞர், அடங்காதார் கவலார்" (பழ.). 2. ஆரவாரமில்லை; unostentatiousness. 3. ஆர்ச் செய்தியில் நலையாமை; non-interference. "அடக்கமுடையா ரறிவில் ரென்றெண்ணிக் கடக்கக் கருதவும் வேண்டா" (முதுரை, 16). 4. பணிவான ஒழுக்கம்; humility, submission, subordination. "அடக்கமென்பது, உயர்ந்தோர்முன் அடங்கி யொழுகும் ஒழுக்கம்; அவை: பணிந்த மொழியுந் தணிந்த நலையுந் தாண மடக்கலும் வாய்புதைத்தலும் முதலாயின" (தொல். பொருள். மெய்ப. 12, பேரா. உரை). 5. தன்னடக்கம்; self-control. "இளையா னடக்க மடக்கம்" (நாலடி. 65). 6. பொறுமை; patience. 7. ஐம்புல வடக்கம்; subjugation of the five senses. "ஒருமையு ளாமையோ ளைந்தடக்க வாற்றின்" (குறள், 126). 8. மூச்சடக்கம்; suppression of breath. 9. உயிர் சொடுங்கியிருத்தல்; subdued state of the animating powers, before death. 10. மயக்கம்; loss of consciousness, stupor as from snake-bite. 11. சவப்புதைப்பு; burial. 12. சுருக்குகை; contraction, as a tortoise withdrawing into its shell. 13. மறைபொருள், கறக்கம்; secret. எல்லாம் அடக்கமாயிருக்கிறது (உ.வ.). 14. செறிந்திருக்கை; compactness. எல்லாப் பொத்தகங்களையும் பெட்டிக்குள் அடக்கமாக வை (உ.வ.). 15. உள்ளடங்கிய பொருள்; contents, as of a box, enclosures, as of a letter. 16. செலவொடு சேர்ந்த மொத்த விலை; cost price including incidental expenses. வண்டி விலை மற்றச் செலவொடு சேர்ந்து அடக்கம் எவ்வளவாகிறது? 17. மொத்தச் செலவு; total expenditure. வீடு கட்டினதற்குச் செலவு அடக்கம் எவ்வளவு? 18. கருத்து (சங்.அக.); gist. 19. புதைபொருள் (செ.அக.); treasure trove. 20. வரணவகை (யாழ்ப்ப.); fireworks of crackers so arranged in layers, to produce a continuous series of bursts. 21. பறைவகை;

a kind of drum. "நீசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்கம்" (சிவப். 3 : 27, அடியார்க்கு, உரை).

ந. அடக்கம் > Skt. dhakkā.

[அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம்.]

அடக்கம் *adakkam*, பெ. (n.) குறியிடப்படாத நிலையிலிருந்து படிமத்தின் முன்னுறுப்பு களும் பின்னுறுப்புகளும் அடங்கியிருக்கும் அடக்க அளவு; distance encompassed by the organs above and below a given point on an image (சி.செ. பக். 184, பத்தி 2).

[அடக்கு → அடக்கம்.]

அடக்கம்பண்ணு-தல் *adakkam-paṇṇu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்எடக்கி வைத்தல்; to pack, stow away. 2. சுவத்தைப் புதைத்தல்; to bury, inter, entomb. 3. மறைத்து வைத்தல்; to conceal, put out of sight.

அடக்கமா(கு)-தல் *adakkam-a(ṭu)*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பள்ளி(சமாதி) புகல்; to enter into the śamādhī voluntarily to attain union with the Universal soul or the Divine spirit. 2. ஒடுக்க மாதல்; to become modest. 3. சுருங்குதல்; to shrink (சா.அக.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூச்சொடுக்கல்; to control the breath.

[அடக்கம் + ஆ(கு).]

அடக்கமானம் *adakkamānam*, பெ. (n.) படிமக் கலையிற் கையாளப்படும் அலுவகை அளவு மாணங்களுள் ஒன்று; one of the six kinds of dimensions observed in sculpture. 'படிமத்தின் முன்புறத்தில் ஒரு தூக்குநூலைத் தொங்க விட்டு, அந்த நூலிலிருந்து படிமத்தின் தலை, நெற்றி, மூக்கு, மோவாய், கழுத்து, மார்பு, சொப்பூழ் (நாபி), தொடை ஆகிய உறுப்புகள், அந் நூலுக்குச் செங்குத்தாக எவ்வெவ்வளவு அடக்கம் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய உதவும் இவ்வளவை..... அடக்கமானம் என்றும் தாழ்த்துமானம் என்றும்.....சொவ்வது நடைமுறை வழக்கு' (சி.செ. பக். 184, பத்தி 5).

[அடக்கம் + மானம். அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம். ம + அணம் (தொ. பெ. ஈறு) - மானம்.]

அடக்கமெழுப்பு-தல் *adakkam-eḷuppu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்கந் தெளிவித்தல்; to restore consciousness as from stupor caused by snake bite, fits, etc. 2. நஞ்சிறக்கல்; to

dispel poisonous effects through medicine or magical chant (சா.அக.).

[அடக்கம் + எழுப்பு.]

அடக்கமெழுப்பு-தல் *adakkam-eḷuppu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்கந் தெளித்தல்; to regain consciousness as from stupor caused by snake bite or a fit (W).

[அடக்கம் + எழுப்பு.]

அடக்கவிலை *adakka-vilai*, பெ. (n.) ஊதியங்கருதாது சென்ற செலவின் அளவாகக் குறிக்கப்பட்ட விலை; actual cost price, rock-bottom price, non-profit cost price of manufactured articles, books, etc.

அடக்கவிலைப் பதிப்பு *adakka-vilai-p-padippu*, பெ. (n.) ஊதியங்கருதாது செலவின் அளவாக விலை குறிக்கப்பட்ட பதிப்பு; cost price edition, cheapest edition of a publication.

[அடக்கம் + விலை + பதிப்பு.]

அடக்காப்பு *adakkā-p-pu*, பெ. (n.) ரீனசப்பு; a kind of grass, *Panicum dactylon*.

அடக்கி *adakkī*, பெ. (n.) 1. தன் நிறமையை அல்லது நிலைமையை வெளிக்குக் காட்டாத ஆள்; taciturn person, one who conceals his real circumstances or ability. 2. சிறுநீர் மலங்களை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தாது அடக்கி வைப்பவன்-ள்; one who postpones answering calls of nature.

அடக்கியல் *adakkīyal*, பெ. (n.) அடக்கியல் வாரம் பார்க்க (வீரசோ. யாப். 11, உரை); see *adakkīyal-vāram*.

அடக்கியல்வாரம் *adakkīyal-vāram*, பெ. (n.) (யாப்.) சிலவகைக் கவிப்பாக்களின் இறுதியில் வரும் 'சரிதகம்'. என்னும் உறுப்பு (தொல். பொருள். செய். 144, பேரா. உரை); (Pros.) last member of certain kinds of *kalippa*, called *ṣaridagam*.

'அடக்கியல் வாரமென்பது அடக்கும் இயல்பிற்றாகிய வாரமென்றவாறு.அடக்கியல்வென்றான், முன்னர்ப் பலவகையாற் புகழப்பட்ட தெய்வத்தினை ஒரு பெயர் கொடுத்ததக்கெற்றினின். வாரமென்றான், தெய்வக் கூற்றின் மக்களைப் புகழ்ந்த அடி மிகுமாசலினைப்பது' — பேராசிரியருரை.

"அடக்கியல்வென்றி அடிநிமிர்ந்தொழுமியும்" (செய், 149) என்று தொல்காப்பியரே கூறுத

லால், அடக்கியல் என்பதும் கரிதகத்திற்கு ஒரு பெயரென்பது பெறப்படும். ஆகவே, அடக்கியல்வாரம் என்பது இருபெயரொட்டாகும். இருபெயரும் வெவ்வேறு பொருட் சுரணியம் குறித்தலாயே இருபெயரொட்டாயின. கலிப்பாவில் முற் கூறப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் அடக்கிநிற்பதனாவ அடக்கியல் என்றும், பாட்டின் முடிவைக் கொண்டு மருடம்போல உயர்ந்து நின்றலாவ வாரம் என்றும், கரிதகம் பெயர் பெற்ற தென்று கொள்ளலாம். வார்தல = உயர்தல்.

பேராசிரியர், நீண்டு வருதலென்று பொருட் சுரணியம் கொண்டார். வார்தல = நீளுதல். இவ் வியல்பு வாரங்கொண்ட எல்லைக் கலிப்பாவிற்கும் ஏற்காமை அவர் கூற்றானே விளங்கும்.

அடக்கியொடுக்கி *adakki-y-odukki*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முற்றுக் கீழ்ப்படுத்தி; having subjugated completely. 2. வேரறக் களைந்து, having eradicated.

அடக்கிராவி *adakkiravi*, பெ. (n.) நெல்வகை; variety of paddy (T.A.S. v, 204).

அடக்கு-தல் *adakku*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடங்கு என்பதன் பி.வி. (caus. of *adāṅṅu*). 1. அடங்கச் செய்தல்; to bring under control. கலகத்தை அடக்கிவிட்டார்கள் (உ.வ.). 2. கீழ்ப்படுத்துதல்; to constrain, repress, bring to terms, to subjugate, curb, coerce, tame, break, as a horse. 3. சுருக்குதல் (வின்.); to condense, abbreviate. 4. உள்ளடக்குதல்; to pack, stow away. 5. புதைத்தல்; to bury. 6. சிறுநீர், மலங்களை வெளிப்படுத்துவதைக் கட்டிவைத்தல்; to postpone answering calls of nature.

ம. அடக்குக; க. அடக்கு; நெ. அடாகு; கோத. அற்கு; கூ. ஆட்ட; துட. ஓர்க்; குட. அடக்; து. அடேவுனி; கொலா. டாங்க்த்; மா. அர்கெ; கொண். டாங்க்; குரு. அர்க்னா.

அடக்குப்பண்ணா - தல் *adakku-p-paṇṇa*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தடைசெய்தல்; to hinder, stop.

[அடக்கு + பண்ணு.]

அடக்குமுறை *adakku-murai*, பெ. (n.) கண்டித்தடக்குறை (இக்.வ.); repression (Mod.). "அடக்குவா ரற்று கழுக்காணி", 'அடக்குவாரின்நேயம் ஆமையும் தாவும்' (பழ.).

அடக்குமுறைச்சட்டம் *adakku-murai-c-ṣaṭṭam*, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் சட்டம் (இக்.வ.); repressive legislation (Mod.).

[அடக்குமுறை + சட்டம்.]

அடக்குமுறை யாட்சி *adakku-murai-y-aṭci*, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் அரசாட்சி (இக்.வ.); repressive government (Mod.).

[அடக்குமுறை + ஆட்சி.]

அடகம் *adagam*, பெ. (n.) 1. வசம்பு (பரி.அக.); sweet flag. அட்டகம் பார்க்க; see *attagam* 2. தாய்வேளை; dog-mustard plant, *Cleome viscosa* (சா.அக.).

அடகு¹ *adagu*, பெ. (n.) 1. இலைக்கறி; greens, edible leaves. "மென்பிணி யளிந்தந் குறுமுறியடகு" (மதுரைக், 531). 2. பச்சிலை; odorous Indian plant, medicinal green leaves. "ஆயிர மாண்டுபுல் வடகு மேயினான்" (கந்தபு. தசு. சுயமுகனுற். 73). 3. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls' game. "கூட வளையாளை யாடா வடகினுள் காணேன்" (இளமைமாலை. 4).

க. ஆகு; நெ. ஆக்கு; கொண். ஆக்; கோண். ஆகி; கூ. ஆம், மண். ஆகி; குவி. ஆக்கு; குரு. அடகா; மா. அடகெ; பீராக. டாக.

[அடை = கிடை. அடை → அடகு.]

அடகு² *adagu*, பெ. (n.) கொதுவை; pledge, pawn of personal property. "ஆபரணம் வைத்தடகு தேடுபொருள்" (இரப்ப. 606).

ம. அடமானம்; க. அடவு; து. அடவு, அடாவு; நெ. அட்டமு.

[அடை → அடைவு = அடைமானம், கொதுவை. அடைவு → அடவு → அடகு.]

அடகுப்பிடி¹-த்தல் *adagu-piḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடனாகப் பணங்கொடுத்து அதற்கீடாக விலைபெறும் பொருள்களை வாங்கி வைத்தல்; to do pawn-broking.

அடகுப்பிடி²-த்தல் *adagu-piḍi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) (நடம்) கூற்றில் தரிசியக்கை யிடித்தல்; (Dan.) to assume poses in dancing.

[அடி → அடிகு → அடகு.]

அடகோவை *adagu-ōlai*, பெ. (n.) அடைமான ஒலை; lease deed.

[அடகு + ஓலை.]

அடங்க *adāṅga*, கு.வி.எ. (adv.) 1. உள்ளாக; to be contained within. "அவனி முழுது மோரடிக்கு ஈடங்க வளந்து கொண்டவனே" (குற. முத்தி. 4: 29). 2. முழுதும்; wholly, entirely. "வயவடங்கக் கருப்பும்" (சூ. 8: 9: 4).

ம. அடங்க, அடங்கனெ.

அடங்கம் *adāṅgam*, பெ. (n.) கடுகுரோகினி (பச்.ரூ.); Christmas rose.

அடங்கல் *adāṅgal*, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிவை; submitting, obeying. 2. பகுதியாக அமைவை; being comprised or included. 3. உள்னிடம் பெற முடிவை; being possible to be stuffed into. 4. செய்யத் தகுவை; being fit or worthy to act or perform. "தாதைய ரிட்ட காரிய மடங்கலின் நாயினு மலையு மாயினும்" (செதுபு. அவைய. 2). 5. தங்குமிடம்; abode. "அடங்கல விழிகொண் டிருந்தீர்" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 59). 6. சாகுபடி தோட்டம் (தோதனை); examination of the cultivation of village lands (R.F.). 7. சாகுபடிக்கணக்கு; detailed village account showing lands cultivated and the nature of the crops. 8. அடங்கல் (குத்தவை) வேலை; contract work.

ம. அடங்கல்; தெ. அடங்கு; பிரா. அட்கல்.

[அடங்கு → அடங்கல்.]

அடங்கலமிசம் *adāṅgal-amisam*, பெ. (n.) ஓராண்டு விளைவு மதிப்பு (C.G.), estimated annual produce of a piece of land.

[த. அடங்கல் + Skt. amsa > த. அமிசம் = கூறு.]

அடங்கலன் *adāṅgalan*, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிவாதவன்; insubordinate man. 2. பகைவன்; defiant enemy or foe. "அடங்கலர் முப்புர மொரித்தார்" (பெரியபு. இடங்கழி. 4). 3. புலங்கள் அடங்காதவன்; one whose senses are not restrained. "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினால்" (வேக. 2842).

அடங்கலும் *adāṅgalum*, கு.வி.எ. (adv.) எல்லாம், முழுதும்; quite, entirely. "இக்கடங்கலும்" (திருவிளை. திருநகரங் கண்ட. 13).

[அடங்கல் + உம் (முற்றுமை).]

அடங்கலும் *adāṅgalum*, கு.வி.எ. (adv.) அடங்கலும் பார்க்க; see *adāṅgalum*. "உடம்படங்கவு மூங்கிட" (பெரியபு. திருநாவுக். 359).

அடங்கல் முறை *adāṅgal-mūrai*, பெ. (n.) அம்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் மூவர் தேவாரம் முழுதும்; *Tēvāram*, in the sense that it includes all the hymns of three Saṁts Appar, Sambandar and Sundarar.

[அடங்கல் + முறை. அடங்கல் = எல்லாம். முறை = சீவநெறித் திருமுறை பன்னிரண்டுள் முதல ஏழாண்ட மூவர் தேவாரம்.]

அடங்கல்கரத்தி *adāṅga-k-karatti*, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge, *Euphorbia quadrucilli* (சா.அக.).

அடங்காதநாவி *adāṅga-1-ṅāli*, பெ. (n.) கருப்புச் சித்திரமூலம்; black or blue flowered leadwort, *Plumbago zeylanica* (சா.அக.).

[தழல் → தணல → தணலி. அடங்காத → அடங்கா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + தணலி.]

அடங்காத சத்தி *adāṅgāda-satti*, பெ. (n.) அடங்கல்கரத்தி பார்க்க; see *adāṅga-k-karatti*.

அடங்காப்பச்சை *adāṅga-p-paccāi*, பெ. (n.) முலைப்பால்; a woman's breast milk (சா.அக.). [அடங்காத → அடங்கா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + பச்சை.]

அடங்காப்பற்று *adāṅga-p-paṟru*, பெ. (n.) அரசன் கட்டளையை மீறுவார் வழியும் ஊர் (யாழ்ப.); village rebellious against king's order (J.).

[அடங்காத → அடங்கா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + பற்று. பற்று = சிற்றூர்.]

அடங்காப்பிடாரி *adāṅga-p-piḍāri*, பெ. (n.) எவர்க்கும் அடங்காதவன்; termagant, shrew. பிடாரி = காரி. காரி போற் சினமும் முரட்டுத் தன்மையு முடையவனைக் காரி யென்பது உலக வழக்கு. 'அடங்காப் பிடாரியைக் கொண்டவனுங் கெட்டான், அறுகங் காட்டை உழுதவனும் கெட்டான்' (பழ.).

[அடங்காத → அடங்கா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + பிடாரி.]

அடங்காமரம் *adāṅga-marum*, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (இ.வ.); a kind of tree (Loc.).

அடங்காமரி *adāṅga-māri*, பெ. (n.) அடங்காப் பிடாரி பார்க்க; see *adāṅga-p-piḍāri*.

[அடங்காத → அடங்கா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + மாரி.]

மாசி என்பது காளியின் பெயர்களுள் ஒன்று. மாசி புரக்க; see *maṣi*.

அடங்கார் *aḍṅkaṅṅār*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "அடங்காரை யெரியமுலம் புகல்தி" (திவ். திருவாய். 4.8: 8).

அடங்காவாணி *aḍṅkaṅṅāvaṇi*, பெ. (n.) 1. கடலுப்பு (விண்.); sea-salt. 2. சிறுநீர்; urine.

அடங்கிடம் *aḍṅkaṅṅiḍam*, பெ. (n.) பேருழியிறுதியில் அனைத்தும் ஒடுங்கும் பரசிவம்; Paraśivam, the highest form of Śiva, in whom all would be absorbed on the dissolution of the Grand Universe. "விந்து நாதஞ் சத்தி நெறியே யடங்கி டும்பர சிவத்தினில்" (அருணர்சுவடி. திருமலைச். 5).

[அடங்கு + கிடம்.]

அடங்குதல் *aḍṅkaṅṅu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படிதல்; to obey, yield, submit. பெற்றோர்க் கடங்கி நடத்தல் வேளாடும் (உ.வ.). 2. அறத்தின்கண் அமைந்தொழுகுதல்; to behave righteously. "சுதவகாத்துக சுற்றடங்க வாற்றுவான்" (குறள், 150). 3. புலன் ஒடுங்குதல்; to be still, to be subdued, as the mind of a sage. "சிந்தையு மென் ற்பாலச் செயலற் றடங்கிவிட்டார்" (தாயு. பராபர. 325). 4. உறங்குதல்; to sleep. "விழித்து விழித்தும் அடங்குழி யடங்கியும்" (கல்வா. 7). 5. மக்கள் உறங்கி அமைதி நிலவுதல்; to become quiet, as a result of all the inhabitants of a place having gone to sleep. ஊர் அடங்கிவிட்டது (உ.வ.). 6. உடம்பு ஒடுங்குதல்; to be reduced, as the body, through disease, old age or grief. ஆறு மாதத்திற்குள் ஆள் அடங்கிவிட்டான் (உ.வ.). 7. தாடி நின்றுவிடுதல்; to stop beating as the pulse. நாடியடங்கிவிட்டது (உ.வ.). 8. மூச்சு நின்றுவிடுதல்; to stop breathing. மூச்சடங்கி விட்டது (உ.வ.). 9. தொசிப்பு நிலையடைதல் (சமாதியுக்கல்); to attain a state of intense contemplation as the final stage of yoga. இராமலிங்க அடிகள் இறுதியில் அடங்கி விட்டார் (உ.வ.). 10. இறந்தல் (மங்.வ.); to die (euphem.). எங்கள் அப்பனார் சென்ற ஆண்டே அடங்கிவிட்டார் (உ.வ.). 11. உள்நாதல்; to be comprised, included.

"அளவை, காண்டல் கருத லுரையென்றிம் மூன்றி னெடங்கிடுமே" (சி.சி. கபக். அளவை. 1). 12. படிதல்; to settle, subside, as dust, தூசி

யடங்கத் தணலீர் தெளி (உ.வ.). 13. தங்குதல்; to remain, stay. 14. கிடத்தல்; to lie, lie down. "லென்னேற் றெருத்தங்கு வான்" (கலித். 104: 19). 15. மனத்தாளிருத்தல்; to confine in the mind as a secret. "அடங்கரு நாணமும் பயமுங் கொண்டான்" (குத. எக்கி. 3.4: 23). 16. சிணையாதல்; to be with young, as a cow impregnated. மாடு அடங்கியிருக்கிறது (இ.வ.). 17. தெருங்குதல்; to be close together, thick or crowded. "அவவன் கன்பெற வடங்கச் சுற்றிய" (கலித். 85: 6). 18. செய்யக்கூடியதாகல்; to become possible for doing. "இடங்கொளுந் தாதைய ரிட்ட காரிய மடங்கலின் றாயினு மமையு மாயினும்" (சேதுபு. அளவை. 2). 19. தீர்தல்; to be extinguished. "தழற்பசி யடங்கிடாது" (குத. எக்கி. பூ. 20: 6). 20. நின்றுபோதல்; to cease. "ஊறுநீரடங்கலி னுண்கைய் காளானாது" (கலித். 13: 7). 21. மறைதல்; to disappear or set, as a heavenly body. "ஆதித்த னடங்கு மளவில்" (கலித். 78: 15, நச். உரை).

அடக்கம்பை *aḍṅka-ṅcembai*, பெ. (n.) கஞ்சு செம்பை; common sesban, l. sh., *Sesbania aegyptiaca*.

அடசட்டா *aḍṅkaṅṅaḍṅṅa*, பெ. (n.) சாகுபடி மதிப்பு (R.T.); an estimate of cultivation.

அடசர்ப்புல் *aḍṅkaṅṅar-p-pul*, பெ. (n.) பீசர்ப்புல்; a kind of grass, *Panicum declyon* (சா.அக.).

க. அடசவ
அடசு-தல் *aḍṅkaṅṅu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded. 2. சிறிது ஒதுங்குதல்; to move aside. அடசினில் (உ.வ.). —, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) அடையச் செய்தல், செறித்தல்; to set closely (சா.அக.). "அழுந்த வாளி யொன்று பத்துநாறு வன்பொ ட்டினான்" (பாரத. பதினா. 30).

க. அடசு
[அடைதல் = செறியக் குவித்தல். அடை → அடைசு → அடசு.]

அடகவர் *aḍṅkaṅṅavar*, பெ. (n.) பால்; milk (சா.அக.).

அட்டர் *aḍṅkaṅṅār*, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an expression of surprise. அட்டர்! அவன் எவ்வளவு இனிமையாகப் பாடுகின்றான்! (உ.வ.). 2. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; an expression of contempt. 'அட்டர்! வெளியே

படத்தாள் 6

அடப்பக்கத்தி

அடப்பக்கத்திப்பாறை

அடப்பாளை

அடர்ச்சாளம்

அடல

புறப்படடா" (இராமநாத. யுத்த. பக். 320).
3. வருத்தம் குறிப்பு; an expression of grief.
அடடா! மோசம போனேனே! (உ.வ.).

ம. அம்பம்பெடா, அம்பம்ப; க. அவலரா,
எலவெலவெரா; தெ. அரரெர.

அடந்தகம் *adandagam*, பெ. (n.) வெள்ளைச்
சரசணை; a kind of plant with white flowers of
one-styled trianthena, *Trianthena monogyna*
(சா.அக.).

அடந்தை *adandai*, பெ. (n) ஒரு தாளம்; a
time measure in music (சவ.அக.).

ம. அடந்த, அடதாளம்; க. அட்டதாள,
அடதாள; தெ. அடதாளமு.

அடப்பக்கத்தி *adappa-k-katti*, பெ. (n.) ஒரு
வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Noto-
pterus kapirat*.

அடப்பக்கத்திப்பாறை *adappa-k-katti-p-parai*,
பெ. (n) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of
sea-fish, *Notopterus chutala*.

அடப்பங்கொடி *adappankodi*, பெ. (n.)
1. ஆட்டுக்காலம்பு அல்லது முயற்றழை
(முசற்றழை); goat's foot
creeper, goat's foot
convolvulus or hareleaf,
Ipomaea biloba. 2. வெள்
ளடம்பு; white goat's
foot, *Ipomaea beladambo*
alias *Convolvulus flagelli-
formis* (சா.அக.). 'அடப்-
பங் கொடியும் திரண்ட
டால் மிடுக்கு' (பழ.).

அடப்பங்கொடி

ம. அடம்பு; க. தி.
அடும்பு.

[அடம்பு + அம் (சாரியை) + கொடி.]

அடப்பநாதி *adappanadi*, பெ. (n.) சிவப்புக்
கூத்தன் குதம்பை; a kind of plant bearing red
flowers, *Inula indica*.

[த. அடப்பம் + Skt. ādi.]

அடப்பம்¹ *adappam*, பெ. (n.) அடைப்பம்
என்பதன் வேறு வடிவம்; dial. var. of *adappam*.

அடப்பம்² *adappam*, பெ. (n.) வாதுமை; almond,
Amygdalus communis

அடப்பம் விதை *adappam-vidai*, பெ. (n.)
வாதுமைப் பருப்பு; almond kernel, "அடப்பம்

விதையாம் வாதுமைப் பருப்பி னாலே"
(பதார்த்த. 785).

அடப்பமரம் *adappa-maram*, பெ. (n.) வாதுமை
மரம்; almond tree.

ம. அடமரம்

அடப்பன்¹ *adappan*, பெ. (n.) கடம்பு (மலை);
common *cadamba*, *Eugenia racemosa* alias
Anthocephalus cadamba (சா.அக.).

அடப்பன்² *adappan*, பெ. (n.) பரவர்குலப் பட்டப்
பெயர் (யாழ்ப்ப.); a caste title of Paravās (J.).

அடப்பனார் *adappanar*, பெ. (n.) அடப்பன்
என்றும் பட்டப்பெயரின் உயர்வுப் பன்மை
வடிவம்; honorific form of the caste title
adappan.

அடப்பான் *adappan*, பெ. (n.) கைரிப்பூன்,
வல்லூறு (கலைமகள், 56 : 189); peregrine
falcon.

அடப்பி *adappi*, பெ. (n) அடப்பன்¹ பார்க்க
see *adappan*¹.

அடப்பிமாதிசம் *adappi-madigam*, பெ. (n.)
சிவப்புக் காசித்தும்பை; Benares red toombay
(Lucas), balsom flower, *Impatiens* genus
(சா.அக.).

அடம் *adam*, பெ. (n.) கத்தி (இ.வ.); knife
(Loc.).

க. அடகத்தி; தெ. அடகத்து; ந. இடகத்தி;
மரா. அடகிதா.

அடம்பரம் *adambaram*, பெ. (n.) 1. பண்டல்
கவிள் ஏராளம் (தஞ்சை); plenty, as of articles
(Tj.). 2. முழுதும்; the entire, whole, altogether
(W.).

ம. அடம்பாடெ

அடம்பி *adambu*, பெ. (n.) 1. ஒரு படர்கொடி;
(L) hare-leaf, m. cl., *Ipomaea biloba*. 'அடம்பங்
கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு' (பழ.).
"தும்பைவெள் ளடம்பு திங்கள்" (பெரியபு.
ஏயர்கோ. 100). 2. கடலிழை; sea-flower,
Adambia glabra (சா.அக.). 3. கடம்பு; (L)
common *cadamba*. 4. கொன்றை (சம.அக
கை.); Indian laburnum. 5. ஒருவகை மரம்;
(L) a kind of tree.

ம. அடம்பு; க. தி. அடும்பு.

அடமருது *adamarudu*, பெ. (n.) கடலாத்தி
(Nels.); stag's horn trumpet flower.

அடமாணம் *adamanam*, பெ. (n.) அடமாணம் பார்க்க; see *adai-midam*.

அடர்-நல் *adar-nal*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; செறிதல்; to be close together, thick, crowded. "அறுகைய நெருஞ்சிய மடர்ந்து" (மணிமே. 12: 60). 2. போர் செய்தல்; to fight, engage in a battle. "எனனாறு படைகளிவ்வா நெறிந்தழி யடரும் வேலை" (கந்தபு. உற்பத். தாரக. 39). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. நெருக்குதல்; to press round, hem in. "வரைசேர்ந்த தடர்நதென்ன வல்வினை" (திருவாச. 6: 37). 2. புடைத்தல்; to beat, strike. "வச்சிரவ்கொண்ட டுந்திரவ்வெற்படர்வ தென்ன" (ஞானவா. சங்கரா. 14). 3. நட்புயுருவாக்குதல்; to fashion, mould by beating. "ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து" (புறநா. 29: 2).

ம. அடர்; க. அடரு. நோந. அயர்; ஆ. அடிச்; கொண். அட.

[அர் → அரு → அடர். அன்றல் = நெருங்குதல். அடித்தல் = நெருங்குதல். அடர்தல் = நெருங்குதல், புடைத்தல், நட்புயுருவாக்குதல்.]

அடர்¹ = த்தல் *adar-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 'அடர்தல்' என்பதன் பி.வி. (caus. of *adardal*). 1. அழுக்குதல்; to press down, crush, squeeze. "திருவிர்வா லடர்ந்தான்வல் வரக்களையும" (தேவா. 7. 97: 8). 2. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon. 3. வகுத்துதல்; to oppress. "அடர்புலன் போக்கத் தோர்க்கும்" (கோயிற். பாயி. 18). 4. தாக்குதல், போர் செய்தல்; to attack, make an onset upon, begin a quarrel. "ஆளை யான்கொண்டடர்தகனர்" (கந்தபு. யுத்த. முதலாட. 111). 5. கொல்லுதல்; to kill. "இடங்கரை யாழி லலை னடர்த்தது போல" (கல்வா. 59). 6. கெடுத்தல்; to destroy, remove. "பாவ மடர்த்தமர்வா ரேவிலவோ கத்து" (சைவச. பொது. 567).

ம. அடர்க்கு; க. அடரிசு; தெ. அடரின்கு. [அரு → அடர்.]

அடர்² = த்தல் *adar-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பறித்தல்; to pluck, as coconuts. நெங்காயடர்ந்தவ (நாஞ்.).

க. அடர்ச்சு; தெ. அடலிச்சு.

[ஒருகா. இட → அட → அடர். இடத்தல் = பெயர்த்தல், பறித்தல்.]

அடர்¹ *adar*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; closeness. 2. நெருக்குதல்; the act of pressing, oppressing, troubling. "அடாசுறு மாக்கொடு" (மணிமே. 13: 40). 'அடர விதைத்து ஆழ உழு', 'அடர்த்தியை அப்போதே பார், புழுக்கத்தைப் பின்னாலே பா' (பழ.).

[அரு → அடர்.]

அடர்² *adar*, பெ. (n.) 1. தகடு; thin flat plate of metal, esp. gold. "அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கி" (கலித். 51: 7). 2. மூலிதழ்; flower petal. "இலவம்பு வடரனுக்கி" (சீவக. 179). 3. ஐயம்; doubt.

[ஒருகா. அடி → அடர். அடித்தல் = சுத்தியால் அவ்வது சுமப்பட்டியால் அடித்துத் தட்டையாக்குதல்.]

அடர்ச்சி *adareci*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (சிந்தா. நி.); closeness. 2. கொடிய வுரையெண்ணு செயல்களாகிய மாந்திகத்தின் (இராசத்தின்) குணம்; qualities of passion.

அடர்ச்சோவம் *adar-cōlam*, பெ. (n.) கால்நடைத்தனிக்காக அடர்த்தியாகப் பயிரிடும் காக்காய்ச்சோளம்; black *cōlam* sown closely as a fodder crop [M. Cm. D. (1887), 201].

அடர்ந்தி *adarniti*, பெ. (n.) நெருக்கம்; closeness, thickness. தலைமயிர் அடர்ந்தியா யிருக்கிறது (உ.வ.).

அடர்ந்திப்பலகை *adarni-p-palayam*, பெ. (n.) திண்ணமான பலகை (யாழ்ப்.); thick plank (J.).

[அடர்ந்தி + பலகை.]

அடர்ந்தேற்றம் *adarn(u)-ērram*, பெ. (n.) கொடுமை, வல்லத்தம் (விண்.); oppression, violence.

[அடர்ந்து + ஏற்றம்.]

அடர்ந்தேற்றி *adarn(u)-ērru*, பெ. (n.) அடர்ந்தேற்றம் பார்க்க; see *adarn(u)-ērram*.

[அடர்ந்து + ஏற்றி.]

அடர்ப்பம் *adarpam*, பெ. (n.) நெருக்கம் (யாழ்ப்.); closeness (J.).

அடர்ப்பு *adarp(u)*, பெ. (n.) 1. நெருக்குகை; pressure. "அவன் சங்கற்பு புருடனைப்போல சைவத் திருப்பவடர்ப்பரிதாய்" (ஞானவா. ஞானவினா. 16). 2. போர்; struggle, battle. "அசனியி னயிற்றடை யடர்ப்புமோ ரயலாக" (இரகு. திக்கு. 174).

அடர்வு *adaru*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; closeness (சுவ.அக.). 2. நெருங்கித் தொடர்கை; close pursuit.

அடர் மை *adarmal*, பெ. (n.) தொய்மை; lightness. "அரத்த வடர்மையும்" (பெரும். உஞ்சைக். 53 : 130).

அடர்வைநூரி *adar-vaiṅṅiri*, பெ. (n.) ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி நெருக்கமாக வளர்க்கும் அம்மை தோய்; small-pox in which the pustules run together or into each other, confluent small-pox alias *C. variola* (சா.அக.).

[ந. அடர் + Skt. masāra < ந. வைநூரி.]

அடர்முடரடி *adaraḍi - paḍaraḍi*, பெ. (n.) முனைந்து பொருகை, பெருங்குறுப்பம் (விண்.); desperate fighting, hard scuffle, great confusion.

அடரார் *adadar*, பெ. (n.) பகைவர் (சிந்தா.நி.), enemies.

அடரோலி *adar-oli*, பெ. (n.) அதட்டுஞ்சொல் (பிங்.); vehement noise to scare away beasts.

[அடர் + ஒலி. அள் → அடு → அடர். அள்ளுதல் = நெருங்குதல். அடர் = தல் = நெருங்கிப் பொருதல், வருத்துதல், கொல்லுதல்.]

அடர் *adai*, பெ. (n.) 1. சமைத்தல்; cooking. 2. கொல்வகை; killing, murdering. "அன்னவா தமையட வரிய தாமெனின" (கந்தபு. புத்த. மூவாய். 70). 3. வருத்துதல்; to afflict, cause pain or suffering. "அடல்வண்ணை வைப்பொறியும்" (சீவக. 1468). 4. பகை; hatred, enmity. "மன்னுசிற மும்பலவாக் கடவையுற் றாரின்" (இருககோ. 218). 5. போர் (குடா.); war, conflict. "அடல்வலி மாவவர்" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 67). 6. வலிமை; power, strength. "அடல்மாவின் ப்பரு ரித்திறத் தரித்தனை" (கந்தபு. உற்பத். 3மாண. 12). 7. வெற்றி; victory, success. "அடல்வி னெடுவே வண்ணல்" (கந்தபு. புத்த. குரபன். 256).

ம. அடல், அடர்; க., நெ. அடரு.

[அடு → அடல். அடுதல் = சமைத்தல், கொல்லுதல், வருத்துதல்.]

அடர் *adai*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Cynoglossus semifarciatus*.

அடலம் *adalam*, பெ. (n.) மாறாமையின் (சிந்தா. 3.); state of remaining unchanged.

அடலி *adali*, பெ. (n.) அடுக்களை வேலைக் காசி, வெள்ளாட்டி (யாழ்ப்ப.); a woman cook, maid-servant (J.).

[அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலி = சமையற்காசி.]

அடலை *adalai*, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல்; fever (சா.அக.). 2. சுடலை (பொதி.நி.); cremation ground. 3. சோறு; cooked rice. அக்காரடலை (உ.வ.). 4. சாம்பல்; ashes. "வேளும் புரமும அடலைபட விழித்து" (உபதேசகா. நரகா. 39). 5. நறு (பற்பம்) (இராசவைத். 161); metallic calx. 6. திருநீறு; sacred ashes smeared on the body as a mark of a Śaivite. "ஆதி யாலயத் தடலைகொண்டு" (திருவிளை. சமணரைக். 82). 7. போர் (பிங்.); battle. 8. போர்க்களம்; battle-field. "அடலை யுணர்வின றாகும்" (கந்தபு. புத்த. குரபன். 256). ம. அடர்களம். 9. துன்பம்; trouble, distress. "அடலைக்கடல் கழிவான்" (தேவா. 4.110 : 6).

ம. அடர்; க. அடலு; நெ. அடலு; அடலடி.

[அடு → அடல் → அடலை. அடுதல் = சுடுதல், சமைத்தல், பொருதல், கொல்லுதல்.]

அடலை *adalai*, பெ. (n.) அடலம் பார்க்க; see *adalam*.

அடலைபுடலையாய் *adalai-puḍalai-y-ay*, கு.வி.எ. (adv.) (நெறலை) 1. மிகத் துணிச்சலாய்; in an impetuous manner. 2. திடுமென; suddenly

[அடு → அடல் → அடலை → அடலைபுடலை = 'அடலை'யின் எதுகையிரட்டல்.]

அடலைமுடலை *adalai-muḍalai*, பெ. (n.) வீண் சொல் (யாழ்ப்ப.); vain words (J.).

[அடலை → அடலைமுடலை = 'அடலை'யின் எதுகையிரட்டல்.]

அடவாபிதன் *adavābīdan*, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric, saffron, *Curcuma longa* (சா.அக.).

அடவி *adavi*, பெ. (n.) 1. மரமடர்ந்த காடு; thick forest, jungle. "விந்தத் தடலியும்" (சிவப. 6 : 29). "அடவி சென்றும் னிறகுக்குப் பளுசமா?" (பழ.). 2. சேரலை; grove. 3. மிகுந்த கூட்டம் அல்லது அளவு; large collection. "வேரிமலர் முண்டகத் தடவிதிக் கெறிய" (கவ்வா. 56). 4. பூஞ்சோலை (நந்தவணம்) (சிவா.); pleasure-garden.

ம., க., கொலா., பிராவி., அடவி.; தெ. அடவி., அடிவி.

[அடு → அடர் → அடர்வி → அடவி = மரமடர்ந்த காடு]

த. அடவி > Skt. aṭavi. அட் (to wander) என்னும் மூலத்திலின்று திரிந்து, அவைந்து திரியும் இடத்தைக் குறிப்பது அடவியென்றுச் சொல்லென்று வடமொழியாளர் பொருட்கரணியம் கூறுவது பொருந்தாது. இராமனும் பாண்டவரும் பிறரும் காட்டில் அவ்வந்து திரிந்ததை உட்கொண்டு அவர் அக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆயின், அது ஒரு சிலர்த்கே பொருத்துவதாதலானும், அடவி யென்பது மரமடர்ந்த காட்டையே குறிக்குஞ் சிறப்புச் சொல்லாதலானும், ஆரிய ரொடு தொடர்பற்ற ஆணைமலைக் காட்டும் அச் சொல்லைத் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருதலானும், தமிழ் வடமொழிகு முந்திய தாதலானும், அடவியென்பது தமிழ்ச் சொல்லே யென்பது தேற்றமாம்.

அடவிக்ச்சேரலம் *aḍavi-k-kaccōlam*, பெ. (n.) 1. கத்தூரி மஞ்சள்; long and round zedoary, *Curcuma amada*. 2. ஒருவகை நறுமணப் பண்டம்; an aromatic drug.

ம. அடவிக்ச்சேரலம்

[அடவி + கச்சேரலம்.]

அடவிக்கம்பம் *aḍavi-k-kambam*, பெ. (n.) சாம்பல்; ashes (சா.அக.).

அடவிக்கல் *aḍavi-k-kal*, பெ. (n.) காட்டில் அகப்படும் கரும்புள்ளிக் கல், காணக்க் கல்; a stone with black dots, found in the forest (சா.அக.).

[அடவி + கல்.]

அடவிக்காணம் *aḍavi-k-kāṇam*, பெ. (n.) காட்டுக் கொள்; jungle horse-gram, *Cassia absus* (சா.அக.).

[அடவி + காணம்.]

அடவிக்கொல் *aḍavi-k-kol*, பெ. (n.) கோசேர சனை (பரி.அக.); bezoar.

அடவிகம் *aḍaviyam*, பெ. (n.) சாம்பல்; ashes (சா.அக.). அடவிக்கம்பம் பார்க்க; see *aḍavi-k-kambam*.

அடவிச்சேரல் *aḍavi-c-col*, பெ. (n.) கோசேர சனை; bezoar (மூ.அ.). ஒ.தேர: அடவிக் கொல்.

அடவிசார் *aḍavi-ṣāra*, பெ. (n.) வேடர்; hunters. "அடவி சார் குல மரகத வளிதையும்" (திருப்பூ. 663).

[த. அடவி + Skt. cara > த. சார்.]

அடவிநீர் *aḍavi-nir*, பெ. (n.) காட்டாற்று நீர்; water of a jungle river (சா.அக.).

அடவிமஞ்சள் *aḍavi-manja*, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric, *Coscinum fenestratum* (சா.அக.).

அடவிமார் *aḍavi-mār*, பெ. (n.) தெசவாளஞ்சர் ஒரு வகுப்பார்; a class of weavers (M.E.R. 310 of 1916-B).

[அடை → அடைவு → அடைவி → அடவி + மகார் → மார் (ப. பச. கறு).]

அடவிமுர்ச்சி *aḍavi-mūrcchi*, பெ. (n.) சிவப்புக் கிழவிமூர்ச்சை; rattle-wort, *Crotalaria laburnifolia* (சா.அக.).

அடவிமேற்புல்லுருவி *aḍavi-mēṭṭe-pulluruvi*, பெ. (n.) கள்ளிப்புதலி முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite found on kaḷḷi tree, *Euphorbia* genus.

[அடவி + மேல் + புல்லுருவி.]

அடவிமை *aḍavi-mai*, பெ. (n.) கரும்கரிசாலை, கரிசலாங்கண்ணியின் கரிய வகை; black eclipse plant, *Eclipta prostata* (nigra).

அடவியன்¹ *aḍaviyan*, பெ. (n.) காடுவாழ்தன்; forest-dweller.

ம. அடவிசன்; க. அடவிசரகு.

அடவியன்² *aḍaviyan*, பெ. (n.) 1. ஒலையீர்க்கு, வாரடை (யாழ்ப்ப.); mid-rib, as of a palm leaf (J.). 2. துடைப்ப வகை (யாழ்ப்ப.); broom made of woody tendons or mid-ribs of palm leaves (J.).

அடவியார் *aḍaviyār*, பெ. (n.) கைக்கோளரின் குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (இ.வ.); a caste title of the Kaikkōja weavers (Loc.).

[அடை → அடைவு → அடைவி → அடவி + ஆர் (உ. பன். கறு).]

அடைதல் = 1. அடைக்கலம் புகுதல். "அடைந்தவர்க் கருளா னாயின்" (கம்பரா. விபீடன. 111). 2. பேரின்ப விடுபெறுதல்.

உலக வாழ்வில், ஒருவர் துன்பத்திற்கு அல்லது கொலைக்குத் தப்பி அடைக்கலம் புக அரசன், படைத்தலையவன், லலயவன், பெருஞ் செல்வன், முனிவன் முதலிய பலரிருப்பினும்,

இறைவனை அடைதலே சிறந்த அடைக்கலம் புகுதலாகக் கருதப்படும். இறைவன் பற்று விஞ்சியவர் நீறுபூசி, இலிங்கங்கட்டி முதலிய பட்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்வதும் வழக்கம்.

கைக்கோளருள் ஒரு பிரிவார், இலிங்கம் என்னும் சிவக்குறி யணிபவர்; மறறொரு பிரிவார் சீர்பாதம் என்னும் குலப்பட்டமுடையார். கோயில்களிலுள்ள தெய்வங்கட்குரிய சப்பரங்களையும் அணிகங்களையும் (வாகனங்களையும்) திருவிழாக் காவலங்களில தாங்கிச் செல்வார் சீபாதந் தாங்கிகள் எனப்படுவர். அப் பெயரின் குறுக்கமே சீபாதம் என்பது.

தேவபத்தி மிகுதியால், ஒவ்வொரு கைக் கோளக் குடும்பமும் ஒரு பெண்ணைக் கோயில தொண்டிற்கு ஒப்படைத்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது. அதுபற்றி, எட்காசர் தரசத்தன் (Edgar Thurston) தம் தென்னாட்டுக் குலமரபுகள் (Castes and Tribes of Southern India) எனும் நூலிற் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார் :

"In every Kaikojaṅ family, at least one girl should be set apart for and dedicated to temple service....."

"Kaikojaṅ girls are made *Dasis* either by regular dedication to a temple, or by the headman tying *tali* (*ndttu pottu*) The latter method is at the present day adopted because it is considered a sin to dedicate a girl to the god after she has reached puberty, and because the securing of the requisite official certificate for a girl to become a *Dasi* involves considerable trouble."

"It is said", Mr. Stuart writes, "that, where the head of a house dies, leaving only female issue, one of the girls is made a *Dasi* in order to allow of her working like a man at the loom, for no woman not dedicated in this manner may do so" (Vol. III, p. 37).

அடவியார் என்பது, பொருள்களை அடவு (mortgage) வாங்குபவர் என்றும் பொருள் படுமேனும், இறைவனை அடைந்தவர் அவ்வது அடைக்கலமாகக்கொண்டவர் என்று பொருள் கொள்ளின், கைக்கோளரின் தேவபத்தியைச் சிறப்பாகக் குறிக்குமாதலின், அதுவே பொருந்துவதாம்.

அடவியில்திருடி *ḍḍaviyil-tiruḍi*, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge, *Euphorbia quadrucullii*.

அடவியி *aḍḍavi-y-i*, பெ. (n.) கழக்கின் பெருந்தூக்கமும் மயக்கமும் உள்ளடக்கும் காட்டுச் (சீவரட, 451); an insect of the forest, the bite of which develops excessive sleep and stupor.
2. ஒருவகைக் காட்டுப்பூ; a forest worm (சா.அக.).

[அடவி + ஈ.]

அடவு *aḍḍavu*, பெ. (n.) அடகு (W.G.); pledge, pawn

ம., க., ந., அடவு; தெ. அட்டடகு.

[அடைவு → அடவு.]

அடவுசெய்வார் *aḍḍavu-ṣeyvār*, பெ. (n.) அடவிமார் பார்க்க; see *aḍḍavimar*.

அடவிவை *aḍḍav(i)-vai*, பெ. (n.) அடைமான ஓலை; lease-deed.

[அடை → அடைவு → அடவு. அடவு + ஓலை.]

அடனை *aḍḍai*, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a kind of marine fish.

அடல்² பார்க்க; see *aḍḍal 2.*

அடா¹ *aḍḍa*, இடை. (int.) 1. இழந்தோன், கீழ்ப்பட்டவன், சிறுவன், சண்டைவிடும் பகைவன் ஆகியோரை விளக்கும் விளி; a vocative address to an outcaste, or an inferior, or a small boy or a quarrelling enemy. "அவன் செத்த சேதியைந் யறியாயோ அடா பித்த" (இராமநா. சுந்தர. பக். 267). "நில்லடா சிறிது நில்லடா" (கம்பரா. யுத்த. நாகபா 73). 2. இகழ்ச்சி, வெறுப்பு, வியப்பு, மனவருத்தம் முதலியவற்றின் குறிப்பிடைச்சொல்; an exclamation of contempt, hatred, surprise, regret, etc. அடா! இப்பொழுதுதானே பார்த்துவிட்டு வந்தேன். அதற்குள்ளேயா போய்விட்டார்! (உவ.).

ம. எடா; க. அடா; தெ. ஏரா.

[ஏலா → ஏளா → ஏரா → ஏடா → ஏடா → அடா.]

அடா² *aḍḍa*, பெ.எ. (adj.) அடாத பார்க்க; see *aḍḍada*.

[அடாத → அடா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.).]

அடாசனி *aḍḍāṣaṇi*, பெ. (n.) 1. நீர்க்கால்களில் இயற்கையாகப் படரும் ஆரைக்கரை; greens growing near water channels. 2. முளியாசை (மலை); yellow wood-sorrel, *Oxalis corniculata*.

அடாக-தல் *adāka-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; to recede, give place to. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) திணித்தல்; to stuff.

க. அடக

[அடை → அடைக → அடாக.]

அடாக *adāka*, பெ. (n.) மட்கின பொருள்; spoiled substance; damaged stuff, putrefied matter.

க. அடசல; து. அதெக; மரா. அடசாண்டா.

[அடு → அடாதது → அடாது → அடாக = தகாதது.]

அடாஞ்சி *adāñji*, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; flower of the clove tree, *Caryophyllum* (சா.அக.).

அடாதஞ்சம் *adāñjam*, பெ. (n.) துழிக்கையுள்ள அரிமாப் (சிங்கம்) போன்ற இறந்துபட்ட விலங்கினம், யானை; an extinct animal resembling the lion, but with a proboscis like that of the elephant.

அடாத *adāda*, பெ. எ. (adj.) தகாத, பொருந்தாத, unfit, improper.

[அடு + ஆ(எ.ம.இ.தி.) + த.]

அடாதது *adādadu*, பெ. (n.) தகாதது; that which is unfit, improper. "தமக்கடாதது செய்துயிர் வாழ்வது தன்னில்" (பிரபுலிங்க அக்கமா. துற. 21).

ம. அடாதது

[அடுத்தல் = பொருத்துதல், ஏற்றல், தகுதல். அடுத்தது X அடாதது (எ.ம. வினையா. பெ.).]

அடாது *adādu*, பெ. (n.) அடாதது பார்க்க; see *adādadu*. "அடாதுசெய் சடாகரன்" (பாரத. சடாக. 23). 'அடாது செய்பவர் படாது படுவர்' (பழ.).

[அடாதது → அடாது.]

அடாதுடி *adāduḍi*, பெ. (n.) தீம்பு; perversity, wickedness.

க., தெ. அட்டாதிட்டி; து. அட்டாதுட்டி.

அடாநீந்தை *adā-nandai*, பெ. (n.) 1. நிலைக்களம் (ஆதாரம்) இல்லாப் பழிச்சொல்; unfounded reproach. 2. பொறுக்கமுடியாப் பழிச்சொல்; unbearable slander.

- [த. அடா + Skt. nandā > த. நீந்தை = பழிப்பு. அடாத → அடா.] *

அடாநெறி *adā-neṛi*, பெ. (n.) தகாத வழி; evil ways. "அடாநெறி யறைதல செல்லா வருமறை" (கம்பரா. பா.வ. எதிர்கொள். 1).

[அடாத → அடா + நெறி.]

அடா² பார்க்க; see *adā²*.

அடாப்பழி *adā-p-paḍi*, பெ. (n.) தகாத பழிச் சொல் (சிவப். 9:7, உரை); slander, calumny, unjust accusation.

[அடாத → அடா + பழி.]

அடா² பார்க்க; see *adā²*.

அடாபிடாவெனல் *adā-pīdā-v-eṇal*, பெ. (n.) "அடா" என்று விளிந்து மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; talking impolitely addressing one *adā*. ஏன் என்னை அடாபிடா என்று பேசுகிறாய்? மதிப்பாய்ப் பேசு (உ.வ.).

அடாபிடி *adā-piḍi*, பெ. (n.) வன்செயல்; violence.

ம. அடாபிடி

[ஒருகா. அடா (தகாத) + அடி - அடாவடி → அடாபிடி.]

அடாபிடித்தனம் *adā-piḍi-t-tanam*, பெ. (n.) வன்செயல் தன்மை; the quality of being violent. குண்டர்களைக் கொண்டு நன் கொடைப் பணத் தண்டுவது அடாபிடித்தனம்.

[ஒருகா. அடா (தகாத) + அடி (தாக்கு) - அடாவடி → அடாபிடி.]

அடாபுடாவெனல் *adā-puḍā-v-eṇal*, பெ. (n.) ஓர் ஆடவனை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a male person. அவன் என்னை அடாபுடா என்று பேசுகிறான் (உ.வ.).

[அட → அடா. 'புடா' எதிரொலிச்சொல் (echo-word). ஏன் → எனல் (தொ.பெ.). 'அல்' (தொ.பெ. ஈறு).]

அடா³ பார்க்க; see *adā³*.

அடார் *adār*, பெ. (n.) பழிமுதலிய விலங்குகளை அகப்படுத்தும் பொறி; trap for tigers and other animals. "பெருங்கல் லடாரும் போன் மென" (புறநா. 19:6).

[அடர்ந்தல் = அடுக்குதல், நெருக்குதல். அடர் → அடார்.]

அடார்வெளி *adār-veḷi*, பெ. (n.) தரிசுநிலம் (இராட.); uncultivated open land.

அடாரஸ்பூ *adaraṣappū*, பெ. (n.) முடக் கொற்றாசு; a plant palsy curer, *Cardaspermum halicacabum*.

அடாவடி *adā-v-adi* பெ. (n.) 1. கொடும்பேச்சு; violent talk. 2. கொடுஞ்செயல்; outrage, violence.

ம. அடாபிடி; க., தெ. அடாவுடி; H. haḍabadi.

[அடா + அடி. அடாத் → அடா.]

அடாவடித்தனம் *adāvadi-t-tanam*, ப.பெ. (abst.n.) 1. போக்கிரித்தனம்; mischief. 2. கொடுஞ்செயல்; act of violence, outrage. அவன் செய்வதெல்லாம் அடாவடித்தனம் (உ.வ.).

[அடாவடி + தனம் (ப.பெ. நறு).]

அடாவடியடி³-தீதல் *adā-v-adi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலியடி வழக்காடுதல்; to lay unjust claim to the property of others using force. அடாவடியடித்து அவன் பணத்தை யெல்லாம் அக்கம்பக்கத்தார் கவர்ந்து கொண்டார்கள் (உ.வ.). 2. வம்புரையாடுதல்; to harass by mischievous talk, as a rowdy.

ம. அடாபிடி; க., அடாவுடி; தெ. அடாவடி.

[அடா (தகாத, முறையற்ற) + அடி (தாக்கு) + அடித்தல் (தாக்கியுரைத்தல்). அடுத்தல் = தகுதல். அடாத் → அடா (ச.கெ.உ.ம.பெ.எ.).]

அடாவடி³ → டாவடி³ → ராவடி (கடுங்கொ.).

அடாவடியடி³-தீதல் *adā-v-adi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடுமையாகப் பேசுதல்; to speak outrageously. ஓயாமல் அவனிடம் போய் அடாவடியடிக்கிறார்கள். நேற்று இரவேல்லாம் எல்லாருள் சேர்ந்து அவனை அடாவடியடித்தார்கள் (உ.வ.). —, 4 செ.கு.ன்றாவி. (v.l.) கொடுமை செய்தல்; to do violence, to perpetrate outrage. அவன் பங்காளிகள் அடாவடியடித்து அவன் சொத்தையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள் (உ.வ.).

[அடாவடி + அடி (து.வி.).]

அடாவந்தி *adā-vandi*, பெ. (n.) 1. முறையன்மை (அறியாயம்) (விண்.); injustice, impropriety. 2. இட்டேற்றம் (விண்.); foisted accusation, false report, slander. 3. துன்பம் (விண்.); grievance.

[அடா (அடாது) + வந்தி (வந்தது). அடாது = தகாது.]

அடாவரி *adā-vari*, பெ. (n.) முறைகேடான வரி (இராட்.); unjust tax.

[அடா + வரி. அடாத் → அடா.]

அடாவழி *adā-vaḍi*, பெ. (n.) 1. கடுவழி; rough path. 2. தீயதெறி; evil ways.

ம. அடாவழி

[அடா + வழி. அடாத் → அடா.]

அடி³-தீதல் *adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாடுதல்; to sport, play. குண்டடித்தல், கோலியடித்தல், சிலம்படித்தல், நொண்டியடித்தல் முதலியன. 2. தனியாக அல்லது கூடிக் கூத்தாடுதல்; to dance singly or in groups. கூதடித்தல், கழியலடித்தல், சூம்மிவடித்தல் முதலியன. "நான் இவ்வமணக் கூத்தெல்லாமடித்தேன்" (திவ். திருமாலை. 34, வியா.). 3. ஒரு நன்விசைநுழைப்போது கண்ணின் உறவினர் ஒருவரின்மையால் மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind due to the absence of a beloved person on a festive occasion. நேற்று நிகழ்ந்த விருந்திற்கு நீங்கள் இல்லாமையால் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.). 4. துடித்தல்; to twitch, move spasmodically. இருநாளாய் எனக்குக் கண அடித்துக்கொள்கிறது, என்ன நேடுமோ, தெரியவில்லை (உ.வ.). 5. சாடை காட்டுதல்; to hint by gesture. அவன் அவனைப் பார்த்துக் கணாடிக்கிறான் (உ.வ.). 6. உடம்பு கடுதல்; to suffer from fever. அவனுக்குக் காய்ச்சலடிக்கிறது (உ.வ.). 7. பூசுதல்; to besmear, daub. வீட்டிற்கு வெள்ளையடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 8. தடவதல்; to stroke, brush over. அவனுக்குக் குழையடித்துத் தேட்டுகொட்டு வலியைப் போக்கினார்கள் (உ.வ.). 9. அலப்புதல்; to chatter, prattle, swagger, bluff. நான் முழுவதும் அரட்டையடிக்கிறான். எங்கே போனாலும் வாயடிக்கிறான் (உ.வ.). 10. அசைத்தல்; to wag. நாக்கடித்தல் = நாலைசைத்தல், நாலைசைத்துச் சொல்லுதல் அல்லது பேசுதல். இளநாக்கடித்தல் = ஒன்றன்மேல் விருப்பமில்லாததுபோற் காட்டுதல். இழந்த நாக்கடித்தல் = எண்ணிப் பாராது வாய்நேர்தல் (வாக்களித்தல்). 11. துணி காற்றில் அசைத்தாடுதல்; to flutter, as a flag or cloth hung for drying. காயப்போட்ட வேட்டி காற்றிற் படபடவென்று அடிக்கிறது (உ.வ.). 12. மணி ஒலித்தல்; to sound or ring, as a bell. கோயில் மணியடிக்கிறது (உ.வ.). 13. காற்று வீசுதல்;

to blow, as strong wind. புயற்காற்றடிக்கிறது (உ.வ.). "எனடமா ருதச்சுழல் வந்துவந்த தடிப்ப" (நாய. தேசோ. 2). 14. மூக்கிற்குப் புணர்தல்; to be perceived by the sense of smell. பூக்கடைக்குப் போனால் நலவ மணம் (வாசணை) அடிக்கிறது; குப்பைப் பக்கம் போனால் திய நாற்றம் அடிக்கிறது (உ.வ.). 15. ஒளிர்ந்தல்; to shine, as moon; to flash, as lightning. நிலாப் பட்டுப்பட்டு என்று அடிக்கிறது. நாலுபக்கமும் மின்னலடிக்கிறது (உ.வ.). 16. பொறியியல்குதல்; to work, as a machine. இந்தத் தையற்பொறி நன்றாயடிக்குமா? (உ.வ.). 17. ஆக்கவாய்ப்பு யிகுதல்; to have continued good luck. அவனுக்கு ஆக்கவாய்ப்பு (அதிர்ப்பூட்டம்) அடிக்கிறது (உ.வ.). 18. பழைய நிலை கொள்ளுதல்; to resil, as elastic bodies. இந்த விலை (spring) முறுக்கினால் எதிர்த்தடிக்கும் (உ.வ.). 19. தாக்குதல்; to afflict the body. வெக்கையடிக்கிறது, ஸாடையடிக்கிறது, பணியடிக்கிறது. 20. மழை களந்துப் பெய்தல்; to rain heavily. மழை உரத்தடிக்கிறது. 21. நண்ணீர் வெகமாய்ப் பாய்தல்; to issue forcibly, as water from a pipe. தண்ணீர் குழாயிலிருந்து 'சர்' என்றடிக்கிறது (உ.வ.). 22. இயற்றுதல்; to perform, as an athletic feat. அல்லாப்பாண்டியடித்தல். 23. இயங்குதல்; to move. குதிரை பின்னுக்கடிக்கிறது. 24. சேறு நெறித்தல்; to splash, as mud. வண்டி வரும்போது விலகு, இல்லாவிட்டாற் சேறுடிக்கும் (உ.வ.). 25. நீந்தும்போது கைகால்களால் நீரையடித்தல்; to dabble, to strike water with hands and feet while swimming. நீச்சலடித்தல். 26. நிரும்புதல்; to turn. குப்புற அடித்து விழுந்தான். 27. உணர்வு கெடுதல்; to become unconscious. மயக்கமடித்து விழுந்தான் 28. ஒருவர் அல்லது ஒருத்தி வீணாகத் தன்னை வருத்திக் கொள்ளுதல்; to worry oneself unnecessarily, to complain vociferously and repeatedly. ஏன் இப்படி அடித்துக்கொள்ளுகிறாய்? 29. ஒன்றன்மேலடித்துச் சூறுறுதியை யிகுத்தல்; to increase the effect of swearing by striking on something important, dear or held sacred. நீ திருடவில்லை யென்று உன் பிள்ளை தலையில அடித்துச் சொல் (உ.வ.). 30. விலை பேசிச் செய்த முடிவைக் கையிலடித்து உறுதியிட்டுத்தல்; to confirm a bargain by striking the palm of another. விலைபேசி முடித்த ஷ்டன் மாட்டுக்காரன் வாங்குகிறவன் கையில அடித்துக் கொடுத்தான். 31. தேர்வில் நவறு

தல்; to fail in an examination. மதியழகன் ஆட்டை (ஆண்டு)த் தேர்விற கோட்டடித்து விட்டான். 32. கண்ணில்லடித்தல்; to catapult. நான் போனபோது மாட்டுக்காரப் பையன் கவட்டையடித்துக்கொண்டிருந்தான். 33. மார்பில் அறைந்துகொள்ளுதல்; to beat the breast and bewail the dead, as women do. பெண்கள் மாரடித்து அழுதினார்கள் (உ.வ.). 34. துளையடித்தல்; to punch a hole. கவரில் கண்டகண்ட இடமெல்லாம் இப்படியா துளையடிப்பது? 35. பூகணம் பூத்தல்; to become mouldy. மூடிவைத்த பலகாரத்திற் பூஞ்சான் அடித்துவிட்டது. 36. படர்ந்தல்; to spread, as moss. பாசியடித்த குளத்தில் இறங்காதே. 37. மழித்தல்; to shave. தம்பிக்கு மொட்டையடி. 38. நங்குதல்; to abide. அது மூதேவி யடித்த முகம்; அதனொடு பேசாதே (இ.வ.). 39. ஒரு திசை தோக்கி யியங்குதல்; to proceed in a particular direction. காக்கை வலமடித்தது; கரிகரூவி இடமடித்தது (உ.வ.). 40. புலம்புதல்; to lament. நேற்று நடுச்சாமத்தில இற்தப் பக்கம் போயடித்துக்கொண்டு போனது; அது உன் காதில பட்டதா? (இ.வ.). 41. மலங்கழித்தல்; to have loose motion. மூன்று முறை வயிற்றா லடித்தது, களைத்துப் போய்விட்டான் (இ.வ.). 42. நெருக்க பதைத்தல்; to funk. இருவர் நெஞ்சமும் அடித்துக்கொண்டன. 43. திரித்தல்; to roam about. ஊரெல்லாம் சுற்றியடித்துவிட்டு வந்திருக்கிறான். 44. தீமடி செய்தல்; to be iniquitous and unshy, to make an insolent display of wealth and luxury. அண்ணனுத் தம்பியும் செலவச் செருக்கினால் தலைகால தெரியாமற் பெரும் கொட்ட மடிக்கிறார்கள். 45. ஒரு வினையில் ஒட்டாரம் பண்ணுதல்; to be obstinate, to persist in anything. எருது கொண்டையடிக்கிறது. எவ்வளவு அடித்தாலும் எழவில்லை, நகரவில்லை. 46. சாய்தல்; to capsizе, overturn, as a cart. வண்டி பள்ளத்திற் போனபோது ஓசாரமடித்துவிட்டது (உ.வ.). 47. தடித்தல்; (fig.) to pretend, feign. அவனுக்கு உண்மையாக நோயில்லை; நோயாளிபோல் நாடக மடிக்கிறான். 48. புறப்பட்டுப் போதல்; to proceed to a place. பள்ளிக்கூடம் விட்டவுடன் நேரே ஊருக்கு அடித்துவிட்டான். 49. காவிற கட்டி யடித்தல்; to be tied to the feet and beaten about, an act of humiliation.

இது நடைமுறையிலன்றிப் பேச்சுவழக்காக மட்டுமுள்ளது. ஏதேனுமொரு துறையில் தாமதத்திறமையுள்ளவரை உயர்ந்த திறமையுள்ளவருடன் ஒப்பிடும்போது, இவ்வழக்கு நேரும். அன்று, பெரும்பாலும், காணுதல் என்னும் துணைவினை எதிர்மறை வடிவில் இன்னொரு சேர்ந்து வரும்.

எ-டு: இந்தப் பேராசிரியர் மும்மொழியும் சுற்றிருந்தாலும், மறைமலையடிகள் காவிற்கு கட்டியடிக்கக்கூடக் காணமாட்டார்; This professor, though conversant with three languages, cannot stand in comparison at all to *Maraimalai Adigal*, lit., This professor..... is not even fit to be tied to the feet of *Maraimalai Adigal* and beaten. '.....காலித்தான் கட்டியடிக்க வேண்டும்' என்னும் வழக்கு உள்ளது. அது ஒப்பீட்டிலுள்ள ஏற்றத்தையவைச் சற்றுக் குறைக்கும்.

எ-டு: வடமொழியில் வருணாசிரம தரும சாத்திரம் தொகுத்த மனுவைச் சிலர் திருவள்ளுவரோடு ஒப்பிலார். முன்னவரைப்பின்னவர் காவிலதான் கட்டியடிக்க வேண்டும்.

—, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வீசித்தகையினாலாவது, கோல் முதலிய கருவியினாலாவது, ஆளை அல்லது அரிநினைப்பொருளை அறைதல்; to beat a person, place or thing with open hand or an instrument, smite, hammer. அவனைக் கன்னத்தில் ஐந்து விரலும்பட அடித்தான் (உ.வ.). 2. தண்டித்தல்; to punish. "அக்கிரமத்தாற் குற்றமடித்துத் தீர்த்து" (சி. சி. சுபக. 2: 15). 'அடிக்கும் ஒரு கை, அணைக்கும் ஒரு கை' (பழ.). குட்டையிலடித்தல். 3. தோற்கருவியியக்குதல்; to play on musical instruments made of hollow cylinder or hemisphere with parchment stretched over the opening like drums (S.). அழகநம்பி நன்றாய் மதங்கம் (மிகுதங்கம்) அடிப்பான் (உ.வ.). 4. மணி செயலிப்பித்தல்; to ring a bell. நிலையத்தில் சுமையாக்கி (porter) மணியடித்தவுடன் வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது. 5. சிறவியக்குதல்; to flap the wings. கூட்டிலிருந்த குஞ்சு சிறகடித்துப் பறந்துபோய்விட்டது. 6. கல்லைறிந்து காய் வீழ்த்துதல்; to throw a stone and cause fruit(s) to fall from a tree. ஒரே கல்லால் ஒரு மாங்குலையை அடித்து விட்டான் (உ.வ.). 7. தண்ணீரை வலுவாகத்

தெளித்தல்; to splash water with force. முகத்தில் தண்ணீரை அடி. 8. மருந்து அல்லது மருந்துநீர் சிவிறியாக தெளித்தல்; to spray liquid or powdered medicine. புண்டெய்களுக்குப் பூச்சிமருந்து தடித்தார்கள். 9. தோடித்தல்; to dash. அவையடிக்கிறது. தோடர்வண்டியிற் போகும்போது பல சுணிக் கு வெளியே தலையை நீட்டியதால் தொலைவரிக் கம்பம் அடித்துவிட்டது (உ.வ.). 10. துலைத்தல்; to wash by beating wet clothes on a stone. வேட்டியை இரண்டடி அடித்துத் தா. 11. மசப்பிசைத்தல்; knead, as flour. அப்பத்திற்கு மாலடிக்க வேண்டும். 12. உடைத்தல்; to break, as clods of earth. நிலத்தை உழுதபின் கட்டியடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 13. போசில் தாக்குதல்; to attack in battle. அடித்தான் பசுதூர்வெள்ளை கங்கை கொண்டான் கயத்தாறுவரை. 14. வண்டி குலுங்குதல்; to jerk, jolt. பேரியங்கியின் (bus) பின்புறமும், இயங்கி நரவண்டியும் (auto-ricksha) ஒன்றுபோது தூக்கியடிக்கும். 15. காலம் கடத்தி வருத்துதல்; to annoy by undue postponing. வாங்கின கடனைக் கொடாமல் இழுத்தடிக்கிறான். 16. முத்திரை பொறித்தல்; to stamp, impress, mark on. முத்திரையடித்தல். 17. பதித்தல்; to strike into, drive in. சுவரில் ஆணியடித்திருக்கிறது. நிலத்தில் முளையடிக்க வேண்டும் (உ.வ.). 18. அச்சிடுதல்; to print. அச்சடிக்கும் இடம். 19. பொறியில் தைத்தல்; to sew on a machine. ஒரு சொக்காய் (shirt) அடித்துக் கொடு. 20. வெட்டுதல்; to dig. நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஒரு கிணறடிக்கவேண்டும். 21. செய்தல், கட்டுதல், அமைத்தல், பதித்தல்; to make, build, construct, pitch. (அ) கல்விற் கருவி சமைத்தல்; to make a stone implement by chiselling. அம்மீ திரிசையுரல் அடிக்கும்பிடம். (ஆ) கல்வில் அல்லது மாறையில் (உலோகத்தில்) உருவம் அமைத்தல்; to sculpture by chiselling stone or casting metal. வள்ளுவர் கோட்டத்தில் திருவள்ளுவர் படிமை கருங்கல்லில் அடித்துவைத்திருக்கிறது. அவன் அடித்துவைத்த சிலைபோலிருக்கிறான் (உ.வ.). (இ) வீடு கட்டுதல்; to build, construct. மரத்தாலடித்த மனை. சோற்றுாலடித்த சுவர். (ஈ) படமாடம் அமைத்தல்; to pitch a tent. புதிதாய் வந்த வட்டக்காட்சிக்குப் (circus) பெரிய கூடாரம் அடித்திருக்கிறார்கள். 22. தகையாடிக்கூறுதல்; to joke, to make fun

of. புது மணவாளப் பின்னையை முறைகாரப் பெண்கள் நையாண்டியடிப்பது வழக்கம். 23. குறை சொல்லுதல்; to criticise. கட்டத் தெரியாவிட்டாலும் கட்டின விட்டிற்கு வக் கணையடிக்கத்தெரியும் (உ.வ.). 24. ஓட்டுதல்; to drive as cart, plough, bullocks, etc. வண்டி யடித்தல், ஏரடித்தல், பிணையடித்தல் முதலியன. 25. வண்டியிற் கொண்டு வருதல்; to cart. நாலுவண்டி மணையடித்தான் (உ.வ.). 26. வண்டியிற் கொண்டு நிலத்திலிறுதல்; to cart dry clay, manure, etc. நன்செய்க்குக் கரம்பையம் உரமும் அடிக்க வேண்டும். 27. உள்சீடுதல்; to apply, inject. காரைமுள் தைத்துக் களைந்தெடுத்த இடத்தில் எருக்கம் பால் அடிக்கவேண்டும். 28. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, as flood. களத்திலிறுத்து நெல்வையெல்லாம் வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 29. கவர் தல்; to seize, snatch, steal, rob, plunder, take by force. கோழிக்குஞ்சைப் பருந்தடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அவன் பணப் பைபை எவ்வோ அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டான். அவன் சொத்தையெல்லாம் கொள்ளையடித்துவிட்டார்கள். 30. நீக்குதல்; to remove, erase, cross out, nullify. அந்த மாணவன் பெயரை அடித்துவிட்டார்கள். பிழையான விடைகளை யெல்லாம் ஆசிரியர் அடித்து வைத்திருக்கிறார். ஒரு சட்டம் இன்னொரு சட்டத்தை அடிக்கும். 31. மறுத்தல்; to refute, contradict. அவன் சொல்வதையெல்லாம் அடித்துப் பேசு. 32. வெல்லுதல்; to defeat, overcome, win the game. அவனை ஓட்டப் பந்தயத்தில் அடித்து விட்டான். 'அடித்தது ஆட்டம், பிடித்தது பெண்டு' (பழ.). 33. வென்று பெறுதல்; to win, as a prize. அவன் பேச்சுப் போட்டியில் ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்தை அடித்து விட்டான். 34. கொல்லுதல்; to kill. 'புலியடிக்குமுள் கிளியடிக்கும்' (பழ.). அவன் பெயடித்துச் செய்தான், பழைய விட்டுப் புறக்களையில் ஒரு பாம்பும் ஒரு தேளும் அடித்தார்கள். மருமகன் வந்திருந்தபோது கோழியடித்து விருந்திட்டார்கள். வேட்டைக் காரன் ஒரு முயலடித்துக்கொண்டு வந்தான். 35. அழித்தல்; to ruin, destroy. திரௌபதி வஞ்சினம் கவுரவர் மரபை அடித்துவிட்டது. 36. அடித்து உதிர்த்தல்; to beat down fruits from trees. 37. கதிரினின்று தவசமணிகளை அடித்துப் பிரித்தல்; to beat and separate grains

from spike or head of corn. இன்று களத்தில நெல்லடித்தோம். 38. பயிரிசெய்தல், தவசம் விளைவித்தல்; to raise a crop, produce food grain. அதே நிலத்தில் சென்ற ஆண்டு பத்து முட்டை சாமை யடித்தோம் (தரும.). 39. கரண்டியால் அடித்துக் கலக்குதல்; to stir with a spoon. ஒரு முட்டையடித்து அடைசுடு; ஒரு குவளை தேநீர் அடித்துக்கொடு. 40. பேரளவாய்ந்துதல்; to eat voraciously, to drink excessively. கருப்பண்ணன் இன்று காலை இருபது இடையிலும் ஐந்து குவளை கொழுந்துநீரும் (தேநீரும்) அடித்துவிட்டான். 41. கொல்லாமற் சாக வைத்தல்; to cause death through indirect means. அவனைப் பட்டிவிப்போட்டுச் சாகடித்தார்கள். 42. வெடி குண்டு வீசுதல்; to fire shots, discharge cannon balls. விட்டடித்தான் இரண்டு குண்டு. 43. தொலைவரி விடுதல்; to send telegraphic message. மகளை உடனே வரச்சொல்லித் தொலைவரி (தந்தி) யடித்தார்கள். 44. தூசு துடைத்தல்; to dust. மேசை நாற்காலியில் தூசியடி. 45. ஏமாற்றுதல்; to cheat, defraud, swindle. ஊரையடித்து உலையிற்போட்டு வாழ்கிறான் (உ.வ.). 46. கஞ்சாப் புகை குடித்தல் அல்லது சுஞ்சாக் குழம்பு (உலகியம்) உண்ணுதல்; to smoke ganja or eat bhong. கஞ்சா (பாங்கு) அடிக்கிறான். 47. காச உரு வாக்குதல்; to mint, coin money. காசடிக்கும் இடம் (தங்கசாலை). 48. விற்புதல்; to sell. என் வண்டியை எப்படியாவது கையடிக்கப் பாரக்கிறேன். 49. மணப்பாட்டு செய்தல்; to memorize, learn by rote. பாடத்தை யெல்லாம் உருவடித்துவிட்டான் (உ.வ.). 50. கையாளுதல்; to employ, use, handle, practise. ஆங்கிலமுற் தமிழும் கலந்தடிக்கிறான் (உ.வ.). எ-டு: உழப்பியடித்தல், கவங்கடித்தல், சிதறடித்தல், போக்கடித்தல். 51. அரித்தல்; to gnaw as fly ant, to eat as moth. பொத்தகத்தைப் பூச் சி யடித்து விட்டது (இ.வ.). 52. மழித்தல்; to shave. அண்ணனுக்கு மீசையடி. 53. நைத்தல்; to crush. இந்த வேரை யடித்துப் புண்ணிள்மேல வைத்துக் கட்டு (இ.வ.). 54. ஒன்றில் மாட்டி வைத்தல்; to involve, entangle, implicate. என்னைக் குழப்பத்தி விடித்துவிட்டு வந்து விட்டான். 55. கழித்தல்; to pass, as urine. சிறுவன் நின்றுகொண்டே அடிக்கிறான் (நகை). 56. அழுத்துதல்; to press down. வண்டியில் முன்பொறை (முன்பாரம்) அடிக்க

கிறது, கொஞ்சம் பின்னால நகருவகன் (இ.வ.). 57. கெடுத்தல்; to spoil. கருமத்தை (காரியத்தை) உழப்பியடித்துவிட்டான். 58. ஒன்றை எங்கேனும் தெரியாத விட்டு விடுதல்; to mislay a thing unwittingly and lose it. மாணவன் தன் ஊற்றுக்குவலைப் போகடித்துவிட்டான். 59. பெசறியாற் குத்துதல்; to punch. 60. ஒன்றைச் செய்வித்தல்; to cause anything. கன்செய் (petrol) விளையேற்றம பல நாடுகளைக் கலங்கடித்தல் = கலங்கச் செய்தல். 61. துன்புறுத்துதல்; to afflict, persecute. இட்டிமார் (Hitler) செருமானிய யூதரைச் சிதறடித்தார் (சிதற + அடித்தல் → சிதறடித்தல் = உலகெங்கும் சிதறிப் போமாறு துன்புறுத்துதல்). 62. தூக்கந் தாக்குதல்; to be affected by sleepiness. அவனைத் தூக்கம் அடிக்கிறது, போயத் தூங்கச் சொல். 63. சாய்த்தல்; to bend, turn down. காற்று வேலியை அடித்து விட்டது. 64. வீதை தசக்குதல்; to castrate. அது காயடித்த காளை (உ.வ.).

ம. அடி, அடிக்குக; க. அடசு; தெ. அடுசு; ந. அடிபுனி.

[அடு → அடி.]

அடி¹ aḍi, பெ. (n.) அறை, தாக்கு, தட்டு, வீச்சு; beat, stroke, blast, blow, as a wind. 'அடி அதிரசம் குத்து கொழுக்கட்டை', 'அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவார்', 'அடிக்கும் ஒரு கை அணைக்கும் ஒரு கை', 'அடிக்கிற புயலைத் தடுக்க முடியுமா?' (பழ.).

ம., க., கை., குற., ந., குட., அடி; தெ. அடுபு, ஆடு; கேரத. அய்டு; மா., கொலா. அட்டி; பெங்., குவி. அட்டி; இரு. அடி.கெ; யர்., ஒரி., கட. அட்டி; துட. ஒட்டி; கொண்., டக்.

[கடு → அடி.]

அடி² aḍi, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்பாகம், கீழ்ப் பகுதி; lower part, bottom, base, basement. அடிவயிறு, அடிவாரம், அடித்தளம். 'அடி ஒட்டையாயிருந்தாலும் கொழுக்கட்டை வேகவேண்டியதுதானே' (பழ.). 2. கீழிடம்; a place underneath. நிலைப்பேழைக்கு அடியில் அடித்துப் பெருக்கு. மரத்தடியில் உட்கார். தேரடிக்கடை. 'அடிச்சட்டிக்குள்ளே கரணம்போடலாமா', 'அடிவானம் நடுத்தால் அப்பொழுதே மீழை', 'அடிநாக்கில் நஞ்சும் நுவிநாக்கில் அமிர்தமுமா?' (பழ.). 3. மண்டி

(அ.க.நி.); sediment. மண்டியை (அடியிலுள்ளதை) கீழே ஊற்று. 4. அண்மை, ஓரம்; nearness. ஊற்றுடிப் புன்செய். 5. பாதம்; foot. "தோயு நிலத்தடி" (திருக்கோ., 3), "இப்போலை நடந்தபெரும் காலடி. மேலடி மாண்டியே" (தனிப்பா. தி. 2, 4:7). 6. பாதமிதி; tread. "ஆத்தனூரமுடிதொறுந்தோன்றிய நீத்தம் யாலும்" (கந்தபு. மகேத். காவலா. 8). 7. காற்றடிம் (சம்.அ.ச.); footprint. 'இம் மணனில் பதிந்துள்ள அடி எல்லமிழ்ச் செல்லு கிறது' 8. செருப்படி (ஒருபுவிலை); species of herb. சிறுசெருப்படி, பெருஞ்செருப்படி. 9. (சிறுநீறுக்கு சந்தனமும் வைக்கும்) மடல் தாங்கி; stand for a receptacle. 'புஷ்கர பந்தி மடல் அடியோடு மொன்று' (Sā. I. ii, 15). 10. மரஅடி; stump of a tree. "மரத்தின் அடிப் பகுதியைக் கதவுக்குப் பயன்படுத்து. 11. அடி மரம்; trunk of a tree. நேற்றடித்த காற்றில் அடிமரம் வெரோடு சாய்ந்தது. 12. பன்னிரு வீரலம் (அங்குலம்) கொண்ட நீட்டலளவு; linear measure of a foot = 12". வள்ளுவர் கோட்டத் தெரிந் உயரம் 106 அடி. 13. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, தெடிவடி, கழிதெடிவடி யென ஐவகைப் பழம் செய்யுள் வரி; metrical line, of which there are five kinds, viz., *kuṟaḍi*, *ṣindaḍi*, *aḷavaḍi*, *neḷiḷaḍi* and *kaḷuneḷiḷaḍi*. "நாற்சீர் கொண்ட தடியெயும் படுமே" (தொல். பொருள். செய். 31). 14. தொடக்கம் (ஆதி); beginning. "நடுவின்றி முடி விலையடியி னன்றானபொருள்" (ஞானவா. சனகரா. 22). 15. மூலம்; source, இதனடியாக இது பிறந்தது. 16. கடவுள்; Supreme Being. "ஆரே யறிவார ரடியின் பெருமை" (திருமந். 2128). 17. பழைமை; antiquity. "அடியிட்ட செந் தயிழின்" (தாயு. மலைவளர். 4). 18. குல மூலம்; ancestry. "பனிமதி மரபிற் கடியநீ" (பாரத. குரு. 25) 19. வழிமரபு (சத்தானம்) (யாழ்ப்ப.); lineage, descent (J.). லாழையடி வாழையென வந்ததிற்குக் கூட்டம். 20. மர வேர்; root of a tree. "அடியற்ற மரமென்ன வடியிலே வீழ்ந்து" (தாயு. தேசோ. 10). 21. சொல்வேர்; root of a word. முகம் என்னுக்கு சொல் 'முரு' என்னும் அடியினின்று பிறந்தது. 22. இசைப்பாட்டிசைப் பல்லவி; the chorus of a song. 'ஆயிரம் பாட்டிற்கு அடி தெரியும், ஒரு பாட்டிற்கும் உருத்தெரியாது' (பழ.). 23. சென்றுவெளி (குடா.); race course. 24. இடம் (பிங்.); place. தேரடியில் பாந்த் தேன். 25. செல்வம்; riches, wealth. 'அடி

யுடையார் கெல்லாம் சாதித்துக் கொள்ள
லாமே' (சடு, 4.2: 9). 26. ஆம்புடை (உபா
யம்); plan of action. நல்ல அடி எடுத்தாய்
(உ.வ.). 27. தூதாடுவோர் குறுஉக்குறிகளுள்
ஒன்று; a conventional term in gambling.
"அடியிது பொட்டையீ தென்பர்" (கந்தபு.
தகடி. கயமுசனூர், 168). 28. உள்முலதோய்;
internal piles or hemorrhoids situated within
the sphincter ani (சா.அக.). அடிமுலம்,
29. கனியம் (நாது); mineral (சா.அக.).
செம்பும் நாகமும் அடியாகக்கொண்டது
பித்தளை. 30. கல்லுப்பு; precipitated salt
found at the bottom of the sea (சா.அக.).
கடலின் அடியுப்பு. 31. வழலை; fuller's
earth (சா.அக.). 32. கட்டட நிலம்; building
site, மணையடி.

ம., க., குட. அடி; தெ. அடி, அடுகு;
கோத. அட்டி; துட. ஒட்டி; கொண். அட்டி;
பர். சடுங்; சீங். அடிய; இந். ஏடி.

[அண்டி → அடி. இனி, அடு → அடி என்று
மாம்.]

அடி² *adī*, இடை. (int.) அண்மையிலுள்ள சிறுமி
களையும் தாழ்த்த நிலைமைப் பெண்களையும்,
பழக்கம் இழிவு பகையை முதலியனபற்றி
விளக்கும் விளியிடைச் சொல், 'அடா' என்ப
தன் பெண்பால்; a vocative expressing famili-
arity, contempt or hatred addressed to small
girls or inferior women who are nearby,
fem. form of *adā*. 'அடியென் றழைக்கப்
பெண்டாட்டி யிலலை, ஆண்பிள்ளை யெத்
தனை பெண்பிள்ளை யெத்தனை என்கி
றான்', 'என்னடி யம்மா தெற்கத்தியான்!
எந்நேரம் பார்த்தாலும் தொள்ளைக்காது',
'அடி எங்கிற மந்திரியுமில்லை, பிடி எங்கிற
அரசனுமில்லை' (பழ.).

அடா² பார்ச்சு; see *adā*¹.

அடிக்கட்டுதல் *adī-k-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.1.)
புண் புடைத்தல்; to become inflamed, as a boil.

[அடி + கட்டுதல்.]

அடிக்கட்டை *adī-k-kattai*, பெ. (n.) பாய்மரத்
தின் அடிப்பாகம் (M. Navi. 81); lower mast.

[அடி + கட்டை.]

அடிக்கடி² *adikk(u)-adī*, பெ. (n.) அடிக்குச் சரி
யான அடி; blow returned.

[அடிக்கு + அடி.]

அடிக்கடி² *adikkadī*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடி
பெயர்க்குந்தோறும்; at every step. "அடிக்கடி
படித்துகள் பரவை தூர்த்தன" (பாரத.
பதினான். 201). 2. திரும்பத் திரும்ப, பல
முறை; frequently, often, repeatedly.
"அண்ணல் சாமந்தன் றுஞ்சா அடிக்கடி
யெழுந்து" (திருவிளை. மெய்க்காட். 20).
அவன் அடிக்கடி வந்து போகின்றான் (உ.வ.).
ம. அடிக்கடி; க. அடிக்கடிகெ; தெ. அடுகடு
குள.

[அடிக்கு + அடி.]

அடிக்கடிசம்போகி *adikkadī-sambōgi*, பெ. (n.)
1. சேவல்; cock. 2. அடைக்கலன் குருவி; house
sparrow. இவை அடிக்கடி புணர்வதால் இப்
பெயர் பெற்றன (சா.அக.).

[Skt. sambhogam (புணர்ச்சி) > ந. சம்போ
கம் → சம்போகி = புணர்ச்சி செய்வது.]

அடிக்கணை *adī-k-kanaī*, பெ. (n.) கணைக்
கால்; shin. "இணைவரால் நிகரடிக்கணை
யானை" (சேதுபு. வித்ரம. 80).

[அடி + கணை.]

அடிக்கப்பிடிக்க *adikka-p-pidikka*, நிகா.எ.
(inf.) பிடிக்க அடிக்கவும் பிடிக்கவும்; to strike
the ball and catch it. கைப்பந்தாட்டத்தில்
அடிக்கவும் பிடிக்கவும் நல்ல ஆளில்லை.

[அடிக்க + பிடிக்க.]

அடிக்கயில் *adī-k-kayil*, பெ. (n.) நெய்காயின்
அடிப்பாகம், கண்கயில் என்பதற்கு எதிரானது
(யாழ்ப்ப.). bottom half of a broken coconut
shell, as opp. to the top half of the shell con-
taining the three eyelets (J.).

க. அடிசுரட.

[அடி + கயில்.]

அடிக்கரை *adī-k-karai*, பெ. (n.) கடற்கரை-
யோரம்; fringe of the seashore. அடிக்கரை
பிடித்துப் போனால் முடிக்கரை சேரலாம்
(உ.வ.).

[அடி + கரை.]

அடிக்கல் *adī-k-kal*, பெ. (n.) அடிப்படைக் கல்,
கட்டுமானத்தின் அடையாளமாக முதன்
முதலில் இடப்படும் கல்; foundation stone.
முதலமைச்சர் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டி
னார் (உ.வ.).

க. அடிக்கல்

[அடி + கல்.]

அடிக்கலம் *adi-k-kalam*, பெ. (n.) சிலம்பு; anklet. "அடிக்கல மரற்ற" (சேவக. 2041).

[அடி + கலம். அடி = பாதம். கலம் = அணிகலன், சிலம்பு.]

அடிக்கையற்குப்பெறு-நல் *adi-k-kaiyaru-neru*, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) பெருமதிப்பும் பெறுதல்; to be highly valued. 'உங்கள் போக்கு அடிக்கையற்கு பெறாதோ?' (ஈடு, 1.4:1).

[அடி + கையற்கு + பெறு.]

அடிக்கறிவு *adikkarivu*, பெ. (n.) முறைகேடு; disorder, derangement, irregularity, confusion. 'நீ செய்கிற அடிக்கறிவால்' (ஈடு, 6.2:6).

அடிக்காந்தல் *adi-k-kandal*, பெ. (n.) என்னென்ன, குழம்பு முதலிய மருந்து வகைகளைக் காய்ச்சும்போது, அவை பாண்டத்தின் அடியிற பற்றித் தீயதல்; scorching due to over heating of medicines, under preparation, such as medicated oil, electuary, etc. adhering to the bottom of the vessel (சா.அக.).

மறுவ. அடிபற்றிக் காந்தல்

[அடி + காந்தல்.]

அடிக்காயம் *adi-k-kayam*, பெ. (n.) அடியால் உண்டான புண்; contused wound, as caused by a blow or knock.

[அடி + காயம்.]

அடிக்காரி *adi-k-kari*, பெ. (n.) புணர்ச்சியிற் பெருவிரும்பம் கொண்ட பெண்; a girl or woman having a strong desire for frequent copulation, a whore.

அடிக்கீழ் *adi-k-kiy*, பெ. (n.) 'உன்பாதத்தின்கீழ் வாழ்வேன்' என்னும் பொருள்கொண்ட ஒரு வணக்கச் சொல் (புறநா. 67:12, உரை); 'your obedient servant as flourishing beneath your feet', an ancient term of submissive respect in the first person.

[அடி + கீழ்.]

அடிக்கீழ்ப்படுத்து-நல் *adi-k-kiy-p-padutru*, 2 பி.வி. (v. caus.) வென்று நன் அதிகாரத்திற் குட்படுத்துதல்; to bring under subjection.

[அடி + கீழ்ப்படுத்து.]

அடிக்குச்சி *adi-k-kucci*, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல் (இ.வ.); foot-rule (Loc.).

அடிக்கோல் பார்க்க; see *adi-k-kol*.

[அடி + குச்சி.]

அடிக்குச்சி *adi-k-kuccu*, பெ. (n.) அடிக்குச்சி பார்க்க; see *adi-k-kucci*.

அடிக்குடல் *adi-k-kudal*, பெ. (n.) சிறுகுடலின் கீழ்ப்பாகம்; the lower part of the small intestines (சா.அக.).

[அடி + குடல்.]

அடிக்குடலிவிடி *adi-k-kudal-ividi*, பெ. (n.) சிறுகுடலின் மிகுத்துப்பிடித்துத் துன்புறுத்தும் ஒரு கொடிய நோய்; a dangerous ailment with a severe colic or spasm due to intestinal obstruction, Iliac passion or Ileus (சா.அக.).

[அடி + குடல் + இவிடி.]

அடிக்குடி *adi-k-kudi*, பெ. (n.) இறைவனின் அடிமைத் தொண்டன்; a humble devotee. "வைத்திடிடல் கொண்ணை நினைடிடக் குடியா" (தாயு. ஆசை. 37).

ம. அடிக்குடி

[அடி + குடி.]

அடிக்குடி *adi-k-kudil*, பெ. (n.) 1. இறை யடிமைக்குடும்பம்; family devoted to service of the deity. "அடி யோங்குள டிக்குடி ல் வீடு பெற் றுயந்த துகாண்" (இவ. திருப்பல். 10). 2. அரண்மனை அல்லது கோயில் வேலைக் காரர் வாரும் அடிச்சேரி; servants' quarters. "அன்னந் தானுக் கடிக்குடி லின்" (சேவக. 2588). 3. புறநகர்; suburb of a town or city (வின்). 4. வேடரிக்குழை; a village inhabited by hunters (சங்.அக.).

[அடி + குடி.]

அடிக்குழம்பு *adi-k-kulambu*, பெ. (n.) அடி மண்பு; that which settles at the bottom, sediment.

நெ. அடிக்கண்டலு

[அடி + குழம்பு.]

அடிக்குள் *adikkul*, கு.வி.எ. (adv.) மிக விரைவில்; in a moment. ஓரடிக்குள் (ஓரடிக்குள்ளே) வந்துவிடு (உ.வ.).

[அடிக்கு + உள்.]

அடிக்கொடுக்க *adikk(u)-orukka*, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கொடுக்கால் பார்க்க; see *adikk(u)-oru-k-kal*.

[அடிக்கு + ஒருகால் - அடிக்கொடுக்கால் -> அடிக்கொடுக்கால் -> அடிக்கொடுக்க (கொ.வ.).]

அடிக்கொடுக்கால் *adikk(u)-oru-k-kal*, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒய்வேசர் அடியெடுத்துத் தவப்பிற்றும்

ஒழுமுறை; once at every step. அடிக்கொருக் கால் திருமடப் பார்க்கிறான். 2. ஒவ்வொரு குறுகிய தேரஸ் கழித்தும்; regularly at short intervals. அடிக்கொருக்கால் தண்ணீர் கேட்கிறான்.

ஒருகால் பார்க்க; see *oru-kal*.

[அடிக்கு + ஒருகால்.]

அடிக்கொள்(று)-தல் *adi-k-kol*-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) முளைத்தல், தோன்ற்தல்; to sprout, originate. "வாட்டடவ் கண்ணி மார்பில வந்தடிக்கொண்ட ஞான்தே" (சுர்மடி. கண்ணனவ, 25.).

[அடி + கொள்.]

அடிக்கோல் *adi-k-kol*, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல்; foot-rule.

[அடி + கோல.]

அடிக்கோலு-தல் *adi-k-kolu*-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்படையிடுதல்; to lay a foundation, make preparations. 2. தொடங்குதல்; to begin. "அடிக்கோலி ஞாலத்தான் பின்னு நலம்புரிந்த தென்கொலோ" (திவ். இயற். 2: 62).

[அடி + கோலு.]

அடிக்கல்மாடி *adigar-madi*, பெ. (n.) சமயக் குரவன்மாடி, சிறப்பாகக் சமணக் குரவச், priests, esp. of the Jains. "அடிக்கல் மார்க்கு மேலிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது" (பெரியடி. திருஞான. 641).

[அடிக்கல் + மாடி.]

அடிக்கல் *adi-kal*, பெ. (n.) செதுக்கித் திருத்திய கல்; dressed stone.

[அடி + கல்.]

அடிக்கல் *adigal*, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God Almighty. 2. திருமால்; *Vishnu*. "மலர்மகள் விருப்பும்நம் அரும்பெறு வடிக்கன்" (திவ். திருவாய். 1: 3: 1). 3. துறவறப் பெரியோர்; sages, ascetics. இளங்கோவடிகள். கவுத்தியடிகள். "அடிக்கல் நீரே அருளுகென் நாம்ரு" (சிவப். பதி. 62). "அடிக்கல் நீரே அருளுதி ராயின்" (சிவப். 10: 62). 4. பேரறிஞரான இறையடியார் பெயருடன் இணைந்து வழங்கும் சிறப்பும் சொல்; a term of respect added to the names of scholarly devotees. எ-டு: மறை மலையடிகள். 5. அரசன்; king. 6. அரசி; queen. "வீரசிம்மாசனத்து" மூக்கோக்கிழா

வடிக்கொளும் வீற்றிருந்தருளியி' (சோழமட. பக். 102). 7. குரு; spiritual preceptor.

10. அடிக்கல்; க. அடிக்கல்.

[அடிக்கல் என்பது திருவடிகள் என்பதன் குறுக்கம். திருவடி = திருப்பாதம். திரைவனுக்கு உருவ சில்லாவிடினும், அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய தாழ்மையான பத்தி வணக்கத்தைக் குறித்தற்கு, மாந்தனுடைய பீழ் தாழ்வான பாத்தின் பெயர், தாய்மை குறித்த திரு என்னும் அடைமொழியுடன் ஆளப்பட்டது. சின்னம், தெய்வத்தன்மையும் வணக்கத்திற்குரியமையுமுடைய பன்னிலை மக்கள், அடைமொழி நீங்கிய 'அடிகள்' என்னும் பெயரால் குறிக்கப்பெற்றனர்.]

அடிக்கனத்த சட்டி *adi-kannata-satti*, பெ. (n.) எண்ணெய், குழம்பு முதலியன காய்ச்சுவதற்காக அடிப்பாகத்தைக் கனதியாகச் செய்த மடகலம்; earthen vessel with a bottom sufficiently thick, so as not to break or give way while preparing medicated oils, electuary, etc. (சா.அக.).

[அடி + கனத்த + சட்டி.]

அடிக்கனத்த தாழி *adi-kannata-tazi*, பெ. (n.) அடிக்கனத்த சட்டி பார்க்க; see *adi-kannata-satti*.

[அடி + கனத்த + தாழி.]

அடிக்காசு *adi-kas*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Sm. 91); an ancient tax collected from stalls in markets.

அடிக்காயம் *adi-kayam*, பெ. (n.) அடிக்காயம் பார்க்க; see *adi-k-kayam*.

அடிக்காற்று *adi-karru*, பெ. (n.) பெருங்காற்று (யாழ்ப்ப.); powerful wind, strong gale, tempest, cyclone (J.).

அடிக்காரன் *adi-karan*, பெ. (n.) 1. கறியுணவிற்கு கசக்கக் கால்நடைகளைக் கொல்பவன்; butcher. 2. சிலம்பம் வீசுவோன்; man who fences with long bamboo sticks.

அடிக்குளிர்-தல் *adi-kulir*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கசல் சில்லிடுதல்; to become chill, as the legs or extremities of limbs. 2. அண்டி சில்லிடுதல்; to become chill, as the anus (சா.அக.).

அடிக்கலி *adi-kali*, பெ. (n.) கல்வில் அம்மி திரிவை உரல் முதலியன உளியாத செதுக்கியமைப்பதற்குக் கொடுக்கும் கூலி; charges for

making grind-stone, hand-mill, stone mortar, etc., by cutting and chiselling.

அடிக்கொள்(ளு)-தல் *adi-kol-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) தொடங்குதல்; to begin, commence (சா.அக.).

அடிக்கோல் சயம் *adi-kōl-iṣyam*, பெ. (n.) இடும்புதொடக்கம் தொடக்கம்; incipient consumption (சா.அக.).

Skt. kṣaya > த. சயம்.

[அடிக்கோல் + சயம்.]

அடிக்கோலு-தல் *adi-kōlu-*, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கோலு-தல் பார்க்க; see *adi-k-kōlu-*.

அடிச்சட்டம் *adi-c-cattam*, பெ. (n.) கதவு, பலகணி முதலியவற்றின் அடியிலிடும் மரம்; bottom piece, as of a door.

[அடி + சட்டம்.]

அடிச்சரக்கு *adi-c-carakku*, பெ. (n.) 1. மட்டமான சரக்கு; inferior articles of merchandise. 2. குப்பை; refuse.

[அடி + சரக்கு.]

அடிச்சால் *adi-c-cāl*, பெ. (n.) உழவின் முதற் சால்; first furrow in ploughing.

[அடி + சால்.]

அடிச்சான்பிடிச்சாள் விசாபாரம் *adiccāṇṇ-piḍic-cāṇṇ-viyāḍāram*, பெ. (n.) அடித்தான்பிடித்தாள் விசாபாரம் பார்க்க; see *adiccāṇṇ-piḍic-cāṇṇ-viyāḍāram*.

அடிச்சி *adicii*, பெ. (n.) அடியவள்; devoted maiden, maid-servant. "புனைகொடை தட்டுள் னடிச்சியை" (வேக, 481). 'அடிச்சிக்கு ஆசை அரசன்மீது' (பழ.).

[அடி → அடிச்சி → அடிச்சி.]

அடித்தி பார்க்க; see *aditti*.

அடிச்சிரட்டை *adi-c-ciraṭṭai*, பெ. (n.) தேங் காயின் அடிக்கொட்டாய்க்கச்சி, கன்சிரட்டையின் வேறானது (யாழ்ப்ப.); thick half or bottom of a coconut shell, used as a vessel, dist. fr. *kaṇṣirattai* (J.).

[அடி + சிரட்டை.]

அடிச்சிப்பு *adi-c-cippu*, பெ. (n.) வாகைக்குலை யின் முதற் சிப்பு; first formed comb in a bunch of plantains.

[அடி + சிப்பு.]

அடிச்சுவடு *adi-c-cuvaḍu*, பெ. (n.) பாதத் தடம்; foot print.

[அடி + சுவடு.]

அடிச்சூடு *adi-c-cūḍu*, பெ. (n.) பாதத்தி லுறைக் கும் வெப்பம்; heat felt in the soles of the feet when walking.

[அடி + சூடு.]

அடிச்சூத்திரன் *adi-c-cūttiraṇ*, பெ. (n.) தாழ்ந்த வகுப்பினன்; a person of inferior caste.

[அடி + சூத்திரன். Skt. sudra > த. சூத்திரன்.]

நாற்குலம் பார்க்க; see *naṛ-kulam*.

அடிச்சேரி *adi-c-cēri*, பெ. (n.) 1. பணியாளர் குடியிருப்பு (சுடு, 6.7:1); servants' quarters, section of a town occupied by the labouring classes. 2. ஊர்த் தாண்டியாளர் குடியிருக்கும் பகுதி (W.G.); part of a village in which the hereditary proprietors reside. 3. நகரையடுத்த ஊர், புறநகர்; (Cm.) village near a town, suburb.

[அடி + சேரி.]

அடிச்சேரியாள் *adi-c-cēriyāḷ*, பெ. (n.) குச்சக் காரி (நெல்லை); low-class prostitute (Tn.).

[அடி + சேரியாள். குற்றில் → குச்சில் → குச்சு = குடிசை அல்லது சிறு கூரை வீடு. அதிற் குடியிருக்கும் வரிய பொதுமகள், குச்சக்காரி.]

அடிச்சாய்-தல் *adi-iṣay-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கீழ் நிறழ் சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the lengthening of the shadow under one's foot.

அடிசில் *adiṣiḷ*, பெ. (n.) 1. சேறு; boiled rice. 2. உணவு; food. 'அடிசில் என்பது.....' (தொல். சொல். கிளவி. 46, சேனா, உரை).

3. அடிக்க

[அடிசில் → அடிசில்.]

அடுசில் பார்க்க; see *adūṣiḷ*.

அடிசிற்சாலை *adiṣiṣ-calal*, பெ. (n.) உணவுக் கொடையில்லம், அன்னசத்திரம்; rest house for providing food. 'அடிசிற சாலையும் அறப்புறமும்' (வேக. 76, உரை).

[அடிசில் + சாலை.]

அடிசிற்பள்ளி *adisiṅ-palli*, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen. "ஐவேறமைந்த அடிசிற்பள்ளியும்" (பெரும். இலாவாண. 7 : 133).

க. அடிசெமசென
[அடிசில் + பள்ளி.]

அடிசிற்புறம் *adisiṅ-puṇam*, பெ. (n.) உணவிற்காக விடப்படும் இறையினி நிலம்; land assigned tax-free for providing food. "அடிசிற்புறம் ஆக்கினான்" (சேவக. 2577).

[அடிசில் + புறம்.]

அடிசிறுணி *adisiṅṅali*, பெ. (n.) மடைப்பள்ளி; kitchen. "அடிசிறு நனியா செய்வார்து" (சேவக. 2579).

[அடிசில் + தளி.]

அடிஞானம் *adī-ñānam*, பெ. (n.) ஆவியியல் அல்லது இறையியல் அறிவு (பதிஞானம்); spiritual wisdom. "அடிஞான மாண்மாவிற்கொன்றும்" (சி.சி. சுபக. 8 : 28).

அடித்தாண்டு *adī-t-taṇḍu*, பெ. (n.) வேரையடுத்த உள்ள தண்டு; that portion of the stalk nearest to the root (சா.அக.).

[அடி + தண்டு.]

அடித்தலம் *adī-t-talam*, பெ. (n.) 1. கீழிடம், lower part. "பாசறை கொண்டே யொப்ப வடித்தலம் படுத்து" (கந்தபு. அகர. நகர் செய். 3.). 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation of a building (W.). 3. பாதம்; foot. "முத்தமிழ் விரகர் பொன்னடித்தலம்" (மீயியபு. திருஞான. 1072). "அடிச்சுவடு கொண்டு கள்ளனைப் பிடிக்கலாம்" (பழ.). 4. திருவடிநிலை; sandals of a great person. "அடித்தல மிரண்டையு மமுத கண்ணினான் முடித்தல மிவையென முறையிற் சூடினான்" (கம்பர. அயோத். திருவடிகுட்டு. 136).

க. அடிதள

[அடி + தலம். Skt. sthala > த. தலம்.]

அடித்த வெண்ணெய் *aditta-veṇṇey*, பெ. (n.) துப்புரவு செய்த வெண்ணெய்; purified butter (சா.அக.).

அடித்தடிம்பு *adī-t-taḍimbu*, பெ. (n.) அடியால் ஏற்பட்ட புண்ணின் வடு; cicatrice, mark left after healing of wound caused by a blow.

[அடி + தடிம்பு.]

அடித்தள்ளிப்போ - தல் *adī-t-taḷḷi-p-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருக்கை (ஆசன) வாய்

மூலம் வெளிப்பிதுங்கி நின்றல்; protrusion of the rectal walls beyond the anus, prolapse of the rectum. 2. பெண்கட்டுக்குக் கருப்பை வாய் தள்ளல் (உறுப்புத் தள்ளல்); protrusion of the womb beyond the vulva, prolapse of the uterus (சா.அக.).

[அடி + தள்ளிப்போ.]

அடித்தளம் *adī-t-talam*, பெ. (n.) 1. கட்டடத்தின் அடிநிலைப் பரப்பு; ground floor. 2. கிணற்றின் அடிப்பாசி; foundation of a well. 3. அடிவரிசை; lowest stratum, as of a pile (W.). 4. அடித்தண்டு (C.E.M.); basement. 5. கற்படுத்த நிலம் (சங்-அக.); ground paved with stones, stone pavement. 6. படையின் பின்னணி; rear guard of an army.

[அடி + தளம்.]

அடித்தாண்டிடித்தான் வியாபாரம் *adī-t-taṇḍi-ḍi-ṭṭānam*, பெ. (n.) சண்டை சச்சரவாண செய்தி; an affair or matter involving quarrel and violent action. அது, அடித்தான பிடித்தான் வியாபாரம், நாம் அதில்தலையிட வேண்டியதில்லை (உ.வ.).

[அடித்தான் + டிடித்தான் + வியாபாரம். Skt. vyāpāra > த. வியாபாரம் = தொழில், வேலை, செய்தகை, செய்தி.]

அடித்தானம் *adī-t-tānam*, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்); basis, foundation.

ம., க., ந., அடி; தெ. அடுகு.

[த. அடி + Skt. sthāna > த. தானம் = இடம். மண்டுதல் = நெருங்குதல், நெருங்கித் தொடுதல் அவலது தாக்குதல், தாங்குதல். மண்டுகால் = முட்டுக்கால், தாங்குகால். மண்டு -> மண்டி = தாங்கி. மண்டி -> அண்டி = தாங்கி, தாங்கி நீறும் அடிப்பகுதி, கைகாலில்லா உடம்பின் அடிப்பகுதி (anus), அடி. அண்டி தள்ளுதல் = மலவாயிலைக் கொண்ட அடிப்பகுதி கீழிறங்குதல். அண்டி = அடிபோல் தோன்றும் துளியிற் கொட்டையுள்ள பழம் பழக்கம் ஒருவகை மரம். அண்டிக்கொட்டை (அண்டிமாங்கொட்டை) = மரமுந்திரிப் பழத்தின் அடியிலுள்ள கொட்டை. அண்டி -> அடி.]

கு.நேர: தண்டி -> தடி. இனி, நிலத்தை அடுத்திருக்கும் பகுதி அல்லது உறுப்பு அடி யென்பட்டது எனினுமாம். அடு -> அடி. கு.நேர: தொடு -> தொடி.

அடித்தி *aditti*, பெ. (n.) அடியாள்; devoted maiden, maid-servant. "அடித்தி யாகு முன் பட்ட தொழிந்து நுங்கண் முகலியர்" (சேவக. 2045).

[அடி → அடித்தி.]

அடித்திகம் *adittigam*, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை.); species of withania. — அமுக்கிரா; horse-plant, *Withania somnifera* alias *Physalis flexuosa* (சா.அக.).

அடித்திப்பை *adi-tippai*, பெ. (n.) (பொறி.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்) (C.E.M.); (Engin.) bed, that on which anything lies.

[அடி + திப்பை.]

திப்பை பார்க்க; see *tippai*.

அடித்துக்கொண்டுபோதல் *adittu-k-korūdu-pō-*, (8) செ.கு.நாவி. (v.1.) 1. வாரிக்கொண்டு செல்லுதல்; to sweep away, as a flood, carry away with a rush. வெள்ளம் வீடுகளை யெல்லாம் அடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டது. 2. கொள்ளைகொண்டு செல்லுதல்; to plunder, rob and get away. விசயநகர் அரசன்மனையில் எஞ்சியிருந்த செல்வங்களை யெல்லாம் கொள்ளைக் கூட்டம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 3. துயர மிகுதியால் ஒரு பெண் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to go about beating on the head, as a grief-stricken woman. தன் மகன் இறந்து விட்டானென்று தொலைவரி (தந்தி) வந்ததும், தாய் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு போனாள். 4. உட்காவலர் குற்றவாளிகளை அடித்துச் சிறைக்குக் கொண்டுசெல்லுதல்; to beat the law-breakers and take them to prison, as policemen.

[அடித்து + கொண்டு + போ.]

அடித்துக்கொள்(து)-தல் *adittu-k-kol(lu)*, 7 செ. கு.நாவி. (v.1.) கையால் அல்லது கருவியா லடித்துக் கொல்லுதல்; to kill a person or animal by beating with hand(s) or weapons.

[அடித்து + கொள்.]

அடித்துக்கொள்(து) - தல் *adittu-k-kol(lu)*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்னை அறைந்து கொள்ளுதல்; to beat oneself once or repeatedly. தன் கணவனுக்கு வேலையெய்யவிட்டதென்று தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டாள். 2. பன்முறை நடுத்துரைத்தல்; to repeatedly

protest against. அது செய்யத் தகாதென்று முன்னமே எத்தனையோ முறை அடித்துக் கொண்டேன். 3. அடிக்கடி சண்டையிடுதல்; to quarrel again and again. இவ் விருவரும் நான்தோறும் அடித்துக்கொள்கிறார்கள். 4. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind. திருமென்று ஆற்றில வெள்ளம் வந்ததனால், என் மகன் திரும்பி வருமவரை என் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.).

[அடித்து + கொள்.]

அடித்துக்கொளுத்து - தல் *adittu-k-koluttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொதுமேடையில் தலை சிறந்த சொற்பொழிவாற்றுதல்; to deliver an excellent speech at a public meeting. அன்று நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் "ஆ. இராமசாமி (முதலியார்) அடித்துக்கொளுத்திவிட்டார் (உ.வ.). 2. பேச்சுப் போட்டியில் ஒப்புயர் வற்ற திறமை காட்டுதல்; to exhibit extraordinary talents in an oratorical contest. நேற்றுப் பள்ளியில் நடந்த பேச்சுப்போட்டியில், உங்கள் மகன் அடித்துக்கொளுத்தி விட்டான் (உ.வ.).

ம. அடிக்கதகர்க்குக்

[அடித்து + கொளுத்து.]

அடித்துக்கொள்(து)-தல் *adittu-c-kol(lu)*, 8 செ. கு.நாவி. (v.1.) வலியுறுத்திக் கூறல்; to say emphatically.

[அடித்து + சொல்.]

அடித்துண்டு *adi-t-tuṇḍu*, பெ. (n.) பிறைப்பு மூலம், வாழ்க்கைமுதல் (ஜீவனாச்சம்); subsistence allowance.

[அடி + துண்டு.]

மறுவ. அடுத்தூண்

அடித்துப்பூண்டுவிழுதல் *adittu-p-puraṇḍu-viḷu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குநிலத்தில் வழுக்கிவிழுதல்; to slip and fall down violently on slippery ground. 2. திகிலடைந்து கலைந்து தோண்டு கூட்டத்தில் தடுக்கி விழுதல்; to tumble and roll in a stampede. 3. சீரளிட்டல் பெண்கள் மாசிபடித்துப் புரண்டு விழுதல்;

to beat the breasts and fall down in lamentation at a house where death has occurred.

[அடித்து + புரண்டு + வீழ்.]

அடித்துப்புரண்டுவீழ்ந்தழுதல் - தல் *adittu-p-puraṇḍu-viḷund(u)-aḷu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மார்பிலடித்துக்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அழுதல்; to beat the breasts and fall down at a house where death has occurred and bewail, as a woman.

[அடித்து + புரண்டு + வீழ்ந்து + அழு.]

அடித்துப்புரண்டுவீழ்ந்தெழுதல் - தல் *adittu-p-puraṇḍu-viḷund(u)-eḷu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிசலில் கீழே விழுந்து உருண்டு எழுதல்; to tumble and roll on the ground in stampede and rise.

[அடித்து + புரண்டு + வீழ்ந்து + எழு.]

அடித்துப்புரண்டுவீழ்ந்தெழுந்தோடுதல் - தல் *adittu-p-puraṇḍu-viḷund(u)-eḷund(u)-ōḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிசலில் தவறிக் கீழே விழுந்து உருண்டு விவலித் தப்பித்து ஓடுதல்; to tumble and roll on the ground in stampede, and rise and run away.

[அடித்து + புரண்டு + வீழ்ந்து + எழுந்து + ஓடு.]

அடித்துப்புரண்டோடுதல் - தல் *adittu-p-puraṇḍ(u)-ōḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளம்போல் வசரி யடித்துக்கொண்டு போதல்; to roll and rush forward, as a water-fall or flooded river.

[அடித்து + புரண்டு + ஓடு.]

அடித்துப்புரளி[ளு]-தல் *adittu-p-purali-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சினந்து அடம்பிடிக்கும் குழந்தை அல்லது தினவுகொண்ட கழுதைபோல் தரையில் புரண்டு உருளுதல்; to roll on the ground, as a naughty child in anger or as an ass, to allay itching.

[அடித்து + புரளி.]

அடித்துப்பேசு-தல் *adittu-p-peṣu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறுத்துப் பேசுதல்; to refute, contradict emphatically.

[அடித்து + பேசு.]

அடித்துமுதலானது *adittu-mudal-aṇadu*, பெ. (n.) கதிரையடித்துக் களத்திற் குவிந்த கூலம்; quantity of grain threshed and heaped on the threshing-floor.

அடித்துவிடு-தல் *adittu-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமையாகச் செய்து முடிந்தல் (இராட.); to accomplish by force (R.).

அடித்துவிழு-தல் *adittu-viḷu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இழவுவீட்டில் மாரடித்துக்கொண்டு விழுதல்; to beat the breasts and fall down at the house where death has occurred, as a woman.

அடித்துவிழ்ந்தழுதல் - தல் *adittu-viḷund(u)-aḷu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மாரடித்துக் கொண்டு விழுந்தழுதல்; to beat the breasts and fall down and bewail, as a woman, at the house where death has occurred.

[அடித்து + வீழ்ந்து + அழு.]

அடித்தூறு *adi-t-tūru*, பெ. (n.) மரத்தின் அடிக்கட்டை; stump of a tree.

[அடி + தூறு.]

அடித்தேறு *adi-t-tēru*, பெ. (n.) முறைகேடு, நயனன்மை (அநீதி) (இ.வ.); injustice (Loc.).

[அடி + தேறு.]

அடித்தொடை *adi-t-toḍai*, பெ. (n.) 1. தொடையின் மேற்பாகம்; upper part of the thigh. 2. தொடையின் மின்புறம்; the back part of the thigh. 3. (யாப்.) செய்யுளின் அடிதொடும் தொடையமையத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation in which all the lines of a verse rhyme in one way or another.

[அடி + தொடை.]

அடித்தொண்டை *adi-t-toṇḍai*, பெ. (n.) தொண்டையின் கீழ்ப்பகுதி; the lower part of the throat.

[அடி + தொண்டை.]

அடித்தொண்டையிற் பேசு-தல் *adi-t-toṇḍaiyir-peṣu-*, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) குரவை அடித்தொண்டையிற் லடக்கிப் பேசுதல்; to speak in guttural voice.

[அடி + தொண்டை + இல் + பேசு.]

அடித்தொழில் *adi-t-toḷil*, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. "அப்பிறப்பியானின் னடித் தொழில் கேட்குவன்" (மணிமே. 22 : 134).

[அடி + தொழில்.]

அடித்தோழி *adi-t-toḷi*, பெ. (n.) தலைமைத் தோழி; chief woman attendant, confidante of

a lady. "அடித்தோழி சொல்" (சிலப். 29: 6-ன் தலைப்பு).

[அடி + தோழி.]

அடிதடி *adidaḍi*, பெ. (n.) அடித்துச் செய்யும் சண்டை; quarrel that ends in blows. கடைசியில் அந்த வழக்காரம் (dispute) அடிதடியில் தான் வந்து முடியும். அந்தத் தெருவெல்லாம் அடிதடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.).

ம. அடிதடி; கூ. அடிதடி.

அடிதடில் *adidaḍil*, பெ. (n.) அடிதடி பார்க்க; see *adidaḍi*.

அடிதண்டம் *adidaḍam*, பெ. (n.) 1. தலையெடுக்க வொட்டாத நிமிர் அடி; sudden blow that incapacitates. 2. அடிதண்டனை; flogging (W.).

அடிதண்டா *adidaḍa*, பெ. (n.) 1. மண்வெட்டி (C.E.M.); shovel. 2. கதவித் குறுக்காக இடும் சட்டத் தாழ்ப்பாள்; bar laid across a door.

அடிதிரிகம் *adidarigan*, பெ. (n.) அகவகெந்தி; a plant having the smell of a horse, *Withania somnifera* alias *Physalis flexuosa* (சா.அக.).

குறிப்பு: திரு. சாம்பசிவம் பிள்ளை, அடித்திரிகம் என்பதற்குப் போன்றே அடிதிரிகம் என்பதற்கும், ஆய்க்கிவப் பொருள் கூறியிருக்கின்றார். ஆயின் பின்னதற்குத் தமிழ்ப் பொருள் 'அழக்கிரா' என்னாது 'அகவகெந்தி' என்று வேறுபட்டுள்ளது.

அடிதிரிகம் என்பது வேறு அகரமுதலிகளிற் காணப்படாமையாலும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தமிழ்ச்சொல் ககராதி அடித்திரிகம் என்பதற்கு அகவகெந்தி என்று பொருள் குறித்திருப்பதாலும், அடிதிரிகம் என்பது அடித்திரிகம் என்பதன் (ஏட்டுப் பிழையால் நேர்ந்த) வேற்று வடிவமோ என ஐயுறக் கிடக்கின்றது.

அகவகெந்தி என்பதைக் குறிரைநாறி என்று தமிழிற் குறிக்கலாம்.

அடிதலை *adi-talai*, பெ. (n.) 1. தொடக்க விறுதி, 'முதலும் முடிவும்'; beginning and end. "அடிதலை வரவிது" (அருணாசலடி. திருமலைச். 60). 2. வரலாறு; history, account. 3. ஒழுங்கு; order, regularity (W.). — பெ., கு.வி.எ. (n. & adv.) கீழ்மேல்; upside down.

கூ. அடிதலை

அடிதலை தடுமாற்றம் *adi-talai-taḍumārṇam*, பெ. (n.) முன்பின் முறையின்றிக் குழம்புதல்; utter confusion or disorder in things or statements, topsy-turvydom.

அடிதலை நடுமாறுதல் *adi-talai-taḍumārṇu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கவிறுதி தெரியா வரவு குழம்புதல்; to be confused, in the statement of serial or chronological order of things or events. "அந்தமில் மறையெல்லா மடிதலை தடுமாறி" (கந்தடி. பாயிர்ப். 1).

[அடி + தலை + தடுமாறு.]

அடிதவ்வுதல் *adi-tavvu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிதாண்டிப் பறகுதல் அல்லது விளையாடுதல்; to jump over, as an exercise of children or young animals (W.).

[அடி + தவ்வு. தவ்வு = தாவு, தாண்ட்.]

அடிதாளம் *adi-talam*, பெ. (n.) கைகளைத் தட்டும் தாளம்; beating time with the hand. 'அடிதாளம் போடாவிட்டால் பாட்டு வாராது என்பார்கள்' (மதி. களஞ. ii, 72).

[அடி + தாளம். அடி = கைகளால் தட்டுதல்.]

அடிநாறு *adi-taru*, பெ. (n.) அடிச்சுவடு; footprint, "நிழலு மடிதாறு மானோம்" (திவ். இயற். பெரியதிருவந. 31).

[அடி + தாறு. அடி = பாதம்.]

அடிதிரும்புதல் *adi-tirumbu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பசுமூது சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the turning eastward of the shadow under foot.

அடிதிண்ணல் *adi-tirṇal*, தொ.பெ. (vbl. n.) அடியுண்ணல் I பார்க்க; see *adi-yuṇṇal* 1.

அடிதொடுதல் *adi-taḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்தின் பாதத் தொட்டுச் சூசிறுதல்; to take an oath by touching the feet of God or a deity. "ஒழியப் போகே னுன்னடி தொட்டேன்" (மணிமே. 18:171). —, 19 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) பெரியோரின் பாதத் தொட்டு வணங்குதல்; to pay homage to great men by touching their feet. "கோனடி தொட்டேன்" (கவித். 94: 36).

[அடி + தொடு. அடி = பாதம்.]

அடிதொறும் *adi-torun*, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கடி; often, repeatedly. "அடிதொறாயிரங்கள் சிந்தி" (சீவக. 106).

[அடி + தொறும்.]

எடுத்துக்காட்டிய செய்யுள் தொடரில் 'உம்'மை தொக்கது.

அடிநோறும்¹ *adi-iṟum*, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வொரு ரடிப்பின் போதும்; at every beat.

[அடி + நோறும். அடி = அடிப்பு. தொறும் → தொறும்.]

அடிநோறும்² *adi-iṟum*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடிக்கடி; often, repeatedly. 2. ஒவ்வொன்றின் அடியிலும்; at the bottom of everything. 3. ஒவ்வொரு பாத்தின் கண்ணும்; at every foot. 4. செய்யுளின் ஒவ்வொரு ரடியிலும்; in every line of a poem or verse.

[அடி + நோறும். தொறும் → தொறும்.]

அடிநகர்-தல் *adi-nagar-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இடம்விட்டுப் பெயர்ந்தல்; to move a little, to be displaced.

அடிநடுமடி *adi-nadu-mudi*, பெ. (n.) காரம், சாரம், உப்பு என்பவற்றை—எிறப்பாகச் சூதம், பூசம், சாரம் என்பவற்றைக் குறிக்கும் குறுஉக் குறியீடு; a veiled term referring in general to alkali, acid and salt but in particular, to mercury, subchloride of mercury and hydrochlorate of ammonia (சா.அக.).

அடிநமைச்சல் *adi-namaiccal*, பெ. (n.) மலவாயிலைச் சுற்றிலும் உண்டாகும் திணவு; intense itching at the anus, *Pruritus ani* (சா.அக.).

அடிநா *adi-na*, பெ. (n.) நாவின் அடிப்பகுதி; root or lower part of the tongue (W.).

அடிநாச்சுலை *adi-na-c-culai*, பெ. (n.) ஊதையினால் (வாதத்தினால்) நாவினடியில் ஏற்படும் குத்தல் தோய்; a piercing pain at the root of the tongue.

[அடி + நா + தலை.]

அடிநாய் *adi-nay*, பெ. (n.) பெரியோர் முன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறும் சொல்; a term of humility meaning 'slave-dog' "அடிநாயுரை" (தேவமி. 7.59 : 11).

அடிநாயேன் *adi-nayēn*, பெ. (n.) 'நாய்போலத் தாழ்ந்த அடிமையாகிய நான்' என்று பொருள் படும் ஒரு வணக்கச்சொல்; a term of humility referring to oneself as 'Your humble slave-dog'. "உதம வடிநாயேனோதுவ துனது" (கம்பரா. அயோத். குகப். 37).

அடிநாள் *adi-naḷ*, பெ. (n.) 1. முதுநாள், தொடக்கநாள்; the first day. 2. இளமைக் காலம்; தொடக்ககாலம்; early life, younger days, early period.

அடிநிலம் *adi-nilam*, பெ. (n.) அடிப்பக்கம், அடியிடம்; bottom of the fort-wall. "அடிநிலத்திலே படிவன விடிமுதி லனைத்தும்" (பாரத. கிருட். 60).

அடிநிலை¹ *adi-nilai*, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation. "ஆகமத்தா லடிநிலை பாரித்து" (பெரியபு. பூச. 6). 2. பாதக் குறடு; sandal.

ம. அடிநில

அடிநிலை² *adi-nilai*, பெ. (n.) தூணின் அடிப்பகுதி; the foot or lower member of a pillar.

அடிநிலை

அடிநிலைச் சாத்து *adi-nilai-c-cattu*, பெ. (n.) குதிரை யங்கவடி; stirrup. "அடிநிலைச் சாத்தோ அடியாப்புப் பிணியறிது" (பெரும். இலாவாண. 18 : 22).

[அடி + நிலை + சாத்து.]

அடிநிலோர் *adi-nilalar*, பெ. (n.) குடிகள் (P.); subjects of a king.

அடிநீறு *adi-niru*, பெ. (n.) பாதத்தூளி; dust on the feet. "நின்றபிரா னடிநீறு அடியோம் கொண்டு குடுவதே" (திவ். திருவாய். 5.9 : 2).

அடிப்பட்ட காந்தி *adi-p-patṭa-kandi*, பெ. (n.) தீமுறுகற் செய்தந்தக (பரடாணம்) (மூ.அ.); an arsenic preparation.

மறுவ. அடிப்பட்ட காந்தி. அடிப்பட்ட முறுவல், அடியக்காந்தி. அடியட்காந்தி, அடியற்காந்தி (சா.அக.).

அடிப்பட்ட சாந்தி *adi-p-patṭa-śānti*, பெ. (n.) பேரமைதி (மகாசாந்தி) (சம்.அக.); absolute peace, tranquillity or composure.

அடிப்பட்ட சான்றோர் *adi-p-patṭa-śāntōr*, பெ. (n.) பண்டை நல்விசைப் புலவர்; recognised scholars of yore. "இலக்கண மன்றெனினும் இலக்கண மூடையதுபோல அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வருவது" (நன். 266, மயிலை, உரை).

அடிப்பட்ட முறுவல் *adi-p-patta-murival*, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காத்ளி பார்க்க; see *adi-p-patta-kandi*

அடிப்பட்டடை நெல் *adi-p-pattadai-nel*, பெ. (n.) களத்துப் பட்டடையில் வைக்கோலொடு கலந்துகிடக்கும் நெல் (R.T.); grains of paddy caught in the straw on which paddy is heaped.

[அடி + பட்டடை + நெல்.]

அடிப்பட்ட வழக்கு *adi-p-pattavakkku*, பெ. (n.) தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கு; ancient usage.

அடிப்பட்டீ-தல் *adi-p-padai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்பரவுதல்; to spread underneath, as roots, creepers. 2. சூழ்நிலைகள் இசைந்து வருதல்; to be propitious. "நல்லூழி யடிப்படர" (மதுரைக். 21).

[அடி + படர்.]

அடிப்படி *adi-p-padi*, பெ. (n.) கதவுநிலையின் அடிமரம்படி; bottom piece of the frame of a door.

[அடி + படி.]

அடிப்படுதல் *adi-p-paduthal*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படையிலிருந்தல் (சங்.அக.); to be in the lower stratum. 2. அடிச்சுவடுபடுதல்; to be worn-out by passing feet, as a path. "சிலநாளடிப்படிற் கல்வரையு முண்டா நெறி" (நாலடி. 154). 3. கீழ்ப்படிதல்; to obey, do another's will willingly. "ஆணைகொண்டடிப்பட விருந்தன்று" (பு. வெ. 6: 31). "உரிய வம்புவி பலலாண்டடிப்பட வாண்டான்" (பாரத. உலாகன். 3). 4. பழகுதல்; to become accustomed to. "ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல்" (குறள், 140, பரிமே. உரை). 5. பழையமயசாகவருதல்; to be long established. 'அடிப்பட்ட சான்றோர்' (நன். 266, மயிலை. உரை).

[அடி + படு.]

அடிப்படுத்து-தல் *adi-p-paduthu*, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்கியானுதல்; to subdue, subject, as a country, a foe. "பிற்புலங்க ளடிப்படுத்து" (பெரியபு. ஐயடி. 2). 2. பாதத்தின்கீழ் அடங்கச் செய்தல்; to hold or contain under a foot. "மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாயனெய்திப் பாவடிப் படுத்து முன்னம் பண்பொடு கவர்ந்தவாறும்" (கர்மபு. அனுக்

கிரமணி. 9). 3. நிலைபெறச் செய்தல்; to establish firmly. 'தன் நெறிமுறைமை அடிப்படுத்து வருதற்குப் பிரிவன்' (கவித். 26, நச். உரை).

ம. அடிப்படுக

[அடி + படுத்து.]

அடிப்படை *adi-p-padai*, பெ. (n.) 1. நிலைக்களம் (ஆதாரம்); foundation, base. 2. சுவரின் அடித்தளம்; lowest layer of mud or brick in a wall, basement. 3. சேனையில் தலைமையசாகவள்ள பகுதி; the main division of an army (W.).

ம. அடிப்பட

[அடி + படை.]

அடிப்பணி *adi-p-pani*, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. "அன்னவற் குரிய னென்ன வடிப்பணி செய்வல்" (சீவக. 552).

[அடி + பணி.]

அடிப்பதறு-தல் *adi-p-padaru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால் தடுங்குதல்; to tremble, as the feet (W.). 2. நிலைதவறுதல் (யாழ்ப்.); to fall in business, lose a situation or property (J.). 3. மனங்கலங்குதல் (யாழ்ப்.); to be perplexed in consequence of failure (J.).

[அடி + பதறு.]

அடிப்பந்தி *adi-p-pandi*, பெ. (n.) 1. முன்னமுறையுண்போர் வரிசை; row of people first sitting down to a meal. 'இடுகிறவன் தன்னவனானால் அடிப்பந்தியி லிருந்தா பென்ன, கடைப்பந்தியி லிருந்தா லென்ன?' (பழ.). 2. உண்போரின் முதல் வரிசை; front row of people at a meal.

[அடி + பந்தி.]

அடிப்பரத்து-தல் *adi-p-parathu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்புகுளிப்பு (குறுந்தொகை)ச் சடங்கில் நிலத்தில் தெற்பரப்பி மனையிட்டு அதன்மேற் பூப்படைந்த பெண்ணை உட்காரவைத்தல்; to seat a girl on paddy spread on the ground, as part of the ceremony performed on her attaining puberty.

[அடி + பரத்து.]

அடிப்பல் *adi-p-pal*, பெ. (n.) கீழ்வரிசைப் பற்களின் ஒன்று; one of the teeth in the lower jaw.

[அடி + பல்.]

அடிப்பலம் *adi-p-palam*, பெ. (n.) அடிப்படை-வலிமை; strength of groundwork or basis.

[அடி + Skt. bala. த. வலம் > Skt. bala > த. பலம்.]

அடிப்பலன் *adi-p-palan*, பெ. (n.) முதற்பயன்; first fruits or advantage.

[அடி + Skt. phala. த. பழம் > Skt. phala > த. பலம் → பலன்.]

அடிப்பற்று-தல் *adi-p-parru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடுகலத்தின் அடியிற் சேரறு, கறி முதலியன தீய்ந்துபோதல்; to be scorched or charred, as rice, curry, etc., for want of water or over-heating when cooking. 2. மிகு தீயினால் சேரறு, கறி முதலியன அடுகலத்தினடியில் பற்றிக் கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of the inside of the cooking vessel, as rice, curry, etc. "கனலடிப் பற்றா வண்ண மிடைவிடாமற்றுழாவி" (தைவ. தை. 94). 3. இறைவன் திருவடியைப் பற்றுதல் (சுடு, 2.6: 9); to cling to the feet of God.

ம. அடிக்குபற்றுக்; க. அடிக்கத்து.

[அடி + பற்று.]

அடிப்பற்று *adi-p-parru*, பெ. (n.) 1. சமையலில் தீய்ந்துபோன சேரறு, கறி முதலியன; food, curry, etc., charred in cooking. 2. பாறையுப்பு (யாழ். அக.); rock-salt.

[அடி + பற்று.]

அடிப்பாடு *adi-p-padu*, பெ. (n.) 1. அடிச்சுவடு; track, footprint. "நிவந்தனி லடிப்பாடுணர்ந்து" (நல். பாரத. சாந்தி. அரசரீ. 155).

2. அடிப்பட்டவழி (யாழ். அக.); beaten path. 3. வழக்கு; usage, custom. 'விசாரமாலைய: பதத்துள் அடிப்பாடும் செய்யுட்டொடையும் ஒலியும் காரணமாக வலித்தல் மெலித்தல் முதலாயினவாக வருவன' (நன். 132, மயிலை. உரை). 4. உறுதியான திசை; firmness, stability, fortitude. 'இந்நேர உபாயத்தில் அடிப்பாடு' (சுடு, 6.3: 3). 5. வரலாறு; origin, history. 'உகத்தருளின நிலங்களுடைய அடிப்பாடு சொல்லுகிறது' (நன். திருநெடுந். 6, வியா.). 6. திருவடியில் ஈடுபாடு; attachment to the feet of God. 'இதென்ன அடிப்பாடுதான்' (சுடு, 4.1: 11). 7. முதனிலை; stem of noun or verb. 'பகுதி, முதனிலை, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது என்பனவெல்லாம் ஒரு பொருள்' (நன். 321, இராமா. உரை).

ம. அடிப்பாடு

[அடிப்படு → அடிப்பாடு. படு → பாடு.]

அடிப்பாய்-தல் *adi-p-pay*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தாவிக்க் குதித்தல்; to leap over a mark, as a child, play at leap-frog (W.).

[அடி + பாய்.]

அடிப்பார்-தல் *adi-p-par*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறுளந்து பொழுதறிதல்; to measure time by one's shadow. 2. நகுந்த சமயம் நோக்குதல்; to wait for an opportunity.

[அடி + பார்.]

அடிப்பாரம் *adi-p-param*, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்) (கோயிலொ. 130); foundation. 2. கப்பலடியிலுள்ள சரக்குக்களம், சாலையமைப்பின் அடிக்களம்; ballast. 3. சிரங்கின் புடைப்பு; swellings of eczema or itch.

[அடி + Skt. bhāra. த. பொறு > Skt. phar → bhr → bhāra > த. பாரம்.]

அடிப்பிச்சை *adi-p-piccai*, பெ. (n.) 1. இரப்பெடுக்கப் போகும் போது கலத்தினிட்டுக் கொள்ளும் சிறிது அரிசி அல்லது சேரறு; a small quantity of food in a beggar's bowl as a start in proceeding to beg. 2. சிறு மூலச் சொத்து; small ancestral property. அவனுக்கு அடிப்பிச்சை ஏதாவது உண்டா? (உ.வ.).

[அடி + Skt. bhikṣā. ஒருகா, த. வேள் → வேட்கும் → க. பேகு > Skt. bhikṣ → bhikṣā > த. பிச்சை. ஒ.நோ: க. பேகு; E. beg. வேள் → வேண் → வேண்டு → வேண்டும். வேள் → வேட்கும் = வேண்டும். வேண்டேல் = வீடுக்குதல், கெடுக்கல், இரத்தல்.]

அடிப்பிடி-த்தல் *adi-p-pidi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேரறு, கறி முதலியன சமையற் கலத்தினடியிற் பற்றிப்போதல்; to stick to the bottom of the cooking vessel and become scorched, as rice, curry, etc. (யாழ். அக.). 2. அடிச்சுவட்டைக் கண்டுபிடித்தல்; to trace a footprint. 3. குறிப்பறிதல்; to get the clue. 4. முதலி விருந்து தொடங்குதல்; to begin from the beginning. 5. தட்டி முடைதல் (செ. அக.); to weave palmleaf screen. 6. காலைப்பிடித்து வேண்டுதல்; to take hold of the feet in supplication. —, 4 செ.கு.ன்றாவி. (v.i.) பின்றொடர் தல்; to follow, pursue (W.).

[அடி + பிடி.]

அடிப்பீரதட்சிணம் *adi-p-piradatcigam*, பெ. (n.) அடியடியாய் மெதுவாய் நடந்து கோயிலை வலம்வருகை; going around a sacred place slowly, as if measuring the distance in feet, circumambulation.

[அடி + Skt. pradakṣiṇa > து. சீரதட்சிணம்.]

அடிப்பிணை *adippinai*, பெ. (n.) 1. வங்க மணல் (மு.அ.); sand containing lead, lead ore. 2. வங்கம் (மு.அ.); lead.

அடிப்புக் கண்டுமுதல் *adippu-k-kandumudal*, பெ. (n.) மொத்த தெல்விளைவு (R.T.); gross out-pud of paddy.

[அடிப்பு + கண்டுமுதல்.]

அடிப்புக்கூலி *adippu-k-kūli*, பெ. (n.) கதி சடிக்குள் கூலி; wages for threshing grain.

[அடிப்பு + கூலி.]

அடிப்புல் *adi-p-pul*, பெ. (n.) நிலத்தினடியில் ஏறும்புகள் சேர்த்துவைக்கும் தவசம்; grain stored by ants under the ground.

[அடி + புல். புல் = புல்லரிசி.]

அடிப்புல்லரிசி *adi-p-pul-l-risi*, பெ. (n.) புல்லின் தண்டுகளிலுக்கும் விதைகள்; seeds in the stalk of green grass (சா.அக.).

[அடி + புல் + அரிசி.]

அடிப்பெருங்கடவுள் *adi-p-peruṅ-kadavul*, பெ. (n.) எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான முழுமுத விறைவன்; the Supreme Being. "அடிப்பெருங்கடவு னுழி யீறுதொறும்" (தக்கயாகப். 656).

[அடி + பெருங்கடவுள்.]

அடிப்பையாநகம் *adippaiyadagam*, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.).

அடிப்போடு-தல் *adi-p-pōḍu*, 20 செ.கு.வி (v.i.) 1. தொடங்குதல்; to lay the foundation, begin (W.). 2. ஒருவரிடம் உதவி பெறுதற்கு ஏற்ப செய்திகளை முன்னடிப்படையாகச் சொல்லிவைத்தல்; to say or do things as preparing the ground for getting favours from somebody. இவன் பணத்திற்கு அடிப்போடு வொன் (உ.வ.).

[அடி + போடு.]

அடிபட்டவன் *adi-pattavan*, பெ. (n.) 1. காயம் பட்டவன்; wounded person. 2. தோற்றவன்; defeated constand. 3. இயற்கை நிலைமை

களைப் பட்டறித்தவன்; one who has experienced different situations in life. மழையிலும் காற்றிலும் அடிபட்டவன் (உ.வ.). 4. ஒன்றிற் பழகினைவன் அல்லது பயிற்சி பெற்றவன்; trained, experienced person.

அடிபடு-தல் *adi-padu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten, struck. "பிட்டமுதுக் கடிபடுவோன்" (திருப்பு. 451). "விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாத வர்" (பாரத. அருச். தவ. 107). 2. தாக்குண்ணுதல்; to hit against, stub, be attacked. "அவசமால் யடிபட்டுடைனத்தா முறுப்புத் துளாய்" (ஞானலா. மனத். 6). 3. நீக்கப் படுதல், to be struck off, removed. அவன் பெயர் அடிபட்டுப்போயிற்று. 4. தானாக நீங்கிவிடுதல்; to be automatically cancelled, repealed, nullified. புதுச் சட்டத்தால் பழைய சட்டம் அடிபட்டுவிட்டது. 5. பலர் வாயில் வழங்குதல்; to be in every one's mouth, be a household word. அடுத்த ஆளுநராக அவர் வருவாரென்று, அவர் பெயர் எல்லார் வாயிலும் அடிபடுகிறது. 6. செவிக் கெட்டுதல்; to reach one's ears, as a rumour. அந்தச் செய்தி நேற்றுத்தான் என் காதுவ அடிபட்டது (உ.வ.). 7. உலகப் பட்டறிவில் அழுந்துதல்; to be involved, plunged. பல வகைத் துன்பங்களிலும் கட்டடங்களிலும் அடி பட்டவன் (உ.வ.). 8. செலவழித்தல்; to be spent, expended. எத்தனை கலம் நெல்லா னாலும் இந்தக் குடும்பத்தில் அடிபட்டுப் போம் (உ.வ.). 9. கொல்லப்படுதல்; to be slaughtered. இந்த நகரில் ஒரு நாளைக்கு இருநூறு ஆடுகள் அடிபடும் (உ.வ.). 10. தோய் நீங்குதல்; to be cured, eradicated, as a disease. இந்த மருந்தாற் பல நோய்கள் அடிபடும் (உ.வ.). 11. தட்பவெப்ப நிலையால் தாக்குண்ணுதல்; to be weather-beaten. இந்தக் கட்டடம் காற்றிலும் மழையிலும் அடிபட்டு உரங்குன்றிவிட்டது (உ.வ.). 12. அச்சிடப் படுதல்; to be printed, to be struck, as composed matter. நாளைக்கு நாலு படிவம் (formes) அடிபடும் (உ.வ.).

அடிபணி-தல் *adi-paṇi*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல்; to fall at one's feet, worship. "அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்" (திவ. பெரி யாழ். 3.10 : 2).

அடிபதறு-தல் *adi-padaru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்பதறு-தல் 1 பார்க்க; see *adi-p-*

padaru-, 1. 2. பாதம் உதறுதல் அல்லது துடித்தல்; shaking of the feet, as in shaking palsy (சா.அக.).

அடிபற்றிக்காந்தல் *adi-parri-k-kandal*, பெ. (n.) அடிக்காந்தல் பார்க்க; see *adi-k-kandal*.

[அடி + பற்றி + காந்தல்.]

அடிபற்று-தல் *adi-parru*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்பற்று-தல் 1, 2 பார்க்க; see *adi-parru*-, 1, 2.

அடிபறி-தல் *adi-pari*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேரொடு பெய்ச்ச்தல்; to be uprooted. 'ஊசி வேர் அடிபறியு' (தக்கயாகப். 144, உரை).

அடிபாடு *adi-padu*, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வீட்டு விலங்குகளின் உழைப்பு (இ.வ.); labour, work, as done by domestic animals (Loc.).

ம. அடிபாடு

அடிபிடி-தல் *adi-pidi*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய், மெழுகு முதலிய மருந்து வகைகளைக் காய்ச்சும்போது, அடிக்கடி சின்டாமையால் அடியிலுள்ள மருந்து தீயந்து சட்டியுடன் ஒட்டிக்கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of vessel after having been scorched, as medicines such as oil and electuary, when they are not stirred up properly in the course of preparation (சா.அக.). 2. ஒருவனுடைய அடிச்சுவடு பற்றிப்போதல்; to trace one's footprint. 3. துப்பறிதல்; to get a clue, as to a crime. —, 4 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. அணை அல்லது கரை கட்டுதல்; to construct a dam or bank. "அண்டகடாகம் வெடித்து அடிபிடிக்க வேண்டும்" (திவ். அமலவாதி, 3, வியா.). 2. தொடருதல்; to pursue.

க. அடிவிடி

அடிபிடி *adi-pidi*, பெ. (n.) சண்டை; broil, fray, scuffle. இரு கட்சியார்க்கும் எங்குப் பார்த்தாலும் அடிபிடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.).

அடிபிடிக்காமல் சாடு-தல் *adi-pidikkamar-cadu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாண்டத்தினடியில் மருந்து, பற்றாதபடி, துடுப்புக்கொண்டு கிளறுதல் அல்லது துழாவதல்; to stir with a wooden spatula, so as not to allow any thick solution

of the medicine to adhere to the bottom of the vessel in which it is prepared.

[அடி + பிடிக்காமல் + சாடு.]

அடிபிடிச்சண்டை *adi-pidi-candal*, பெ. (n.) ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை; quarrel in which both parties exchange blows. அண்ணன் தம்பியிருவர்க்கும இன்று காலை அடிபிடி சண்டை (உ.வ.).

அடிபிழை-தல் *adi-pizai*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெறிதவறி நடத்தல்; to act unlawfully, illegally. "வேந்தன் அடிபிழைத் தாரை யொறுக்குந் தண்டத்து" (மணிமே. 19 : 43).

அடிபிழக்கிடு-தல் *adi-pizakkidu*-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பின்வாங்குதல்; to fall back, retreat. 'அடிபிறக்கிட டோனையும்' (தொல். பொருள். புறத். 10, நச். உரை).

அடிபுதையரணம் *adi-pudai-y-aranam*, பெ. (n.) பாநக்கூடு; boot or bootlike sandal. "அடி புதை யரண மெய்தி" (பெரும்பாண. 69).

[அடி + புதை + அரணம்.]

அடிபுனைதோல் *adi-punai-tol*, பெ. (n.) செருப்பு; sandal. "அடிபுனைதோலி னரணசேர்ந்து" (பெருந்தொ. 437).

அடிபெயர்-தல் *adi-peyar*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காலெடுத்து வைத்தல்; to move a step, move from the spot where one stands.

அடிபெயர்-தல் *adi-peyar*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடிபெயர்-தல் பார்க்க; see *adi-peyar*-.

அடிபோடியெனல் *adi-podi-y-enal*, பெ. (n.) ஒரு பெண்ணை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a woman. அவள் எவனை அடிபோடி என்று பேசுகிறான் (உ.வ.).

[அட (ஆ.பா. விளி) - அடி (பெ.பா. விளி). போ + அடி - போடி.]

அடிபோடு-தல் *adi-podu*-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்போடுதல் பார்க்க; see *adi-podu*-.

அடிம்பு *adimbu*, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap, *Convolvulus turpethum* alias *Ipomoea turpethum* (சா.அக.).

அடிம்புருகம் *adimburugam*, பெ. (n.) அடிம்பு பார்க்க; see *adimbu*.

அடிமட்டம் *adi-mattam*, பெ. (n.) கீழ்மட்டம்; base level, bottom level.

அடிமடக்கு *adi-madaku*, பெ. (n.) 1. (அணி.) செய்யுளடி மீண்டும் அல்லது மீண்டும் மீண்டும் பொருள் வேறுபட்டுவரும் சொல்லணி வகை, (Rhet.) repetition of a line in a poem or stanza once or several times with a variation in sense. 2. (யாப்.) செய்யுளடியின் பெரும் பகுதி பொருள் வேறுபடாது மீண்டும் வரும் யாப்பு வகை; (Pros.) repetition of a large part of a metrical line without change of meaning and not more than once.

அடிமடி *adi-madi*, பெ. (n.) ஆடையின் உள் மடிப்பு; inner fold of the waist-cloth.

அடிமடியில் நெருப்பைக்கட்டுதல் *adi-madiyil-neruppai-k-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கன்னிப் பெண்ணை மணம்முடித்துத் தரும்வரை மிகவும் விழிப்போடு காக்கும் கடுமீ பொறுப்பேற்றல்; to take up the heavy responsibility of protecting as a mother or a matron, the virginity of a matured girl till she is given away in marriage. lit., to keep tied up embers in the inner fold of the waist-cloth.

[அடி + மடி + கில் + நெருப்பு + ஐ + கட்டு.]

அடிமடை *adi-madai*, பெ. (n.) முதன்மடை; head of a sluice.

அடிமடையன் *adi-madaiyan*, பெ. (n.) முழு முட்டாள்; utter idiot or fool.

அடிமண் *adi-man*, பெ. (n.) 1. கீழ்மண்; soil underneath. 2. செய்வினைக்காக (துவியத்திற்காக) எடுக்கும் காலிலொட்டிய மண்; earth that has been touched by a person's foot, taken for witchcraft against him (W.).

அடிமண்டி *adi-mandi*, பெ. (n.) ஒரு கலத்தின் அடியில் தங்கும் மண்டி அல்லது கடு; dregs, deposit. 'தாம் தந்த மயர்வறு மதிநல மெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கிற்று என்னுங்கோள்' (ஈடு, 1.4:3, வியா.).

அடிமணியீடு-தல் *adi-mani-yidu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கஞ் செய்துவைத்தல்; to make a beginning, as placing gems in the place where a foundation is to be laid. "இனிமுடிக்கும் வென்றிக் கடிமணி யிட்டாய்" (கம்பரா. யுத்த. மகுடபங்.947).

[அடி + மணி + ிடு.]

அடிமணை *adi-manrai*, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்); basis, support. 'எல்லாப் பண்ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின்' (சிலப். 3:63, அடியார்க். உரை).

அடிமயக்கு *adi-mayakku*, பெ. (n.) (யாப்.) பொருள் வேறுபாடின்றி அடிகளை மூன்மின்னாக முறைமாற்றாமல் அமைந்த செய்யுள்; (Pros.) a verse so constructed that transposing of its lines does not destroy its sense (W.).

அடிமரம் *adi-maram*, பெ. (n.) 1. மரத்தின் அடி; trunk of a tree. 2. பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம் (M. Navi. 81); lower mast.

அடிமறி *adi-mari*, பெ. (n.) அடிமறிமாற்று பார்க்க; see *adi-mari-maru*. "அடிமறி யான" (தொல். சொல். எச். 12).

அடிமறிமண்டிலம் *adi-mari-mandilam*, பெ. (n.) அடிகளை எவ்வாறு முறைமாற்றினும் பொருள் மாறாதவாறு, அதாவது, எல்லாவழிகளும் அடிதோறும் பொருள்முடியும் அளவடியாகப் பாடப்படும் அகவற்பா வகை; a kind of *ogavardi* verse so constructed that the lines are interchangeable without change of meaning. "நடுவாதி யந்தத்து அடைதரு பாறத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே" (யா. கா. 28).

எ-டு:

"குரல் பம்பிய சிறுகாள் யாரே
குரர மகளி ராரணங் கிளரே
வாரவை யெனினே யானஞ் சுவலே
சார னாட நீவர லாரே."

அடிமறிமண்டிலவாசிரியம் *adi-mari-mandila-vasiriyam*, பெ. (n.) அடிமறிமண்டிலம் பார்க்க; see *adi-mari-mandilam*. "அகப்படு மடிமுத விடையி றாயின் அடிமறி மண்டில வாசிரிய மாதலும்" (இலக். வி. 734).

[அடி + மறி + மண்டிலம் + வாசிரியம்.]

அடிமறிமாற்று *adi-mari-maru*, பெ. (n.) என் வகைப் பொருள்கோள்களுள், பொருளுக்கு ஏற்றவாறு அடிகளையெடுத்துக் கூட்டுவதும், எந்த அடியை எங்கு நிறுத்தினும் ஓசையும் பொருளும் வேறுபடாததும் ஆகிய வகை; mode of construing in which the lines of a verse have to change places to give the intended meaning, or can change places without affecting the rhythm and meaning at the same time, one of eight modes of construing verses.

“ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும் யாப்பீ நிடைமுத லாக்கினும் பொருளினை மாட்சியு மாறா அடியவும்-அடிமறி” (நன். 419).

இத் நூற்பாவின் படி, (1) ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று, (2) மாறா அடிமறிமாற்று என அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் இரு வகைப்படும். அவற்றுட் பின்னது, (அ) பொருளினைமாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று, (ஆ) பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று என இருவகைப்படும்.

(1) ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று

எ-டு :

“நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பத் துடையார்
கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கா லீண்டும்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாத செலவம் விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.”

இது,

“கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கா லீண்டும்,
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாது
செலவம, (இஃதறியார்)
நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பத் துடையார்”

என்று. பொருளுக் கேற்றவாறு அடிகள் கொண்டுகூட்டப்படுவதால், ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று.

(2) மாறா அடிமறிமாற்று

(அ) பொருளினைமாட்சி மாறா அடிமறி மாற்று

எ-டு :

“மாறாக் காதலர் மலைமறற் தனரே ஆறாக் கப்பனி வரலர னாவே
வேறா மென்றோள், வனைநெடு மும்மே கூறாய் தோழியான் லாமு மாறே.”

இஃது, எவ்வடியை எங்கு நிறுத்தினும் ஓசையும் பொருளும் வேறுபடாமையால் பொருளினைமாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று.

(ஆ) பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று

“அலைப்பான் பிந்துயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொள்ளேன் மிசைதலுங் குற்றம்
செயலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாதுங் குற்றமே யாம்.”

இஃது, எவ்வடியை எங்கு நிறுத்தினும் பொருள் வேறுபடாவிடினும், சுற்றடியால் ஓசை வேறுபட்டுவிடுவதால், பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று.

இம் மூலகை அடிமறிமாற்றுக்களுள், ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று மறிதல் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருந்தாமையால், அதனைத் தனியாக ஒரு பொருள்கோளாக்கி அடிமறி என்று எனப் பெயரிடுவதே தக்கதாம்.

அடிமனை *adi-manai*, பெ. (n.) 1. சுற்றுச்சுவர்; walls of a building. “அடிமனை பலன மாக” (சீவக. 837). 2. விடுகட்டுதற்குரிய அடிநிலம்; ground, plot.

அடிமாடு *adi-madu*, பெ. (n.) கறிசமைக்கக் கொல்வதற்குரிய மாடு; cattle for slaughter.

அடிமாண்டுகூடா-தல் *adi-madud-pu-*, 7 செ கு வி. (v.i.) அடியேசடழிதல்; to perish completely, root and branch.

† அடிமாற்று *adi-maruru*, பெ. (n.) ஏற்புழிக் கூட்டும் அடிமறிமாற்று பார்க்க; see *peru-ki-kurru adi-maruru*.

[அடி + மாற்று. படைத். பாவாணர்.]

அடிமுகளை *adi-mugalai*, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning (W.).

அடிமுட்டார் *adi-muttar*, பெ. (n.) முழு மூடன்; utter fool or idiot.

அடிமுடி *adi-mudi*, பெ. (n.) 1. காதுத் தலையும், பாதமுத்தலையும்; head and foot. 2. ஒழுங்கு (யாழ். அக.); order, regularity (W.). 3. தொடக்கமும் முடிவும்; beginning and end. “அடிமுடியொன் றில்லாத வகண்ட வாழ்வே” (தாயு. பன்மாலை, 3). 4. வரலாறு (சங் அக.); history.

அடிமுண்டம் *adi-mundam*, பெ. (n.) 1. வெட்டிய மரத்தின் அடிப்பாகம்; stump of a tree. 2. பயனற்றவன்-ள்; worthless person (Loc.).

அடிமுதன்மடக்கு *adi-mudan-madaku*, பெ. (n.) செய்யுளடியின் முதற்சீர் மடங்கிப் பொருள் வேறுபட்டுவரும் சொல்லணி; repetition of the initial foot in a poetic line with a variation in sense.

[அடி + முதல் + மடக்கு.]

அடிமுந்தி *adi-mundi*, பெ. (n.) சீவையின் உள் முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside.

[அடி + முன் + தரணை - அடிமுன்றாரணை -> அடிமுந்தாரணை -> அடிமுந்தி.]

அடிமுன்றாரணை பார்க்க; see *adi-munḍarāṇai*.

அடிமுரண்டொடை *adi-muraṇḍōḍai*, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளில், ஓரடியின் முதலிலுள்ள சொல் அல்லது அதன் பொருள், அடுத்த அடியின் முதலிலுள்ள சொல்லொடு அல்லது அதன் பொருளொடு மாறுபடத் தொடுக்கும் தொடுப்புயகை; (Pros.) concatenation in which the first word of a line or its sense is antithetical to the first word of the next line or its sense. "மறுதலைத்த மொழியான் வரினும் முரண்" (யா. கா. 16).

[அடி + முரண் + தொடை.]

அடிமுன்றாரணை *adi-munḍarāṇai*, பெ. (n.) சீவையின் உள்முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside.

[அடி + முன் + தரணை.]

அடிமூலம் *adi-mūlam*, பெ. (n.) 1. அடிவேர், ஆணிவேர்; man root (சா.அக.). 2. உள் மூலம்; internal hemorrhoids.

[அடி + மூலம்.]

உள்மூலம் பார்க்க; see *uḷ-mūlam*.

அடிமேலடியடி - த்தல் *adi-mel-adi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரேயிடத்தில் மேலும் மேலும் அடித்தல்; to beat or strike repeatedly on the same spot. "அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்" (பழ).

[அடி + மேல் + அடி + அடி.]

அடிமை *adimai*, பெ. (n.) 1. தொழும்பு, பிறருக்குக் கட்டாயத் தொண்டு செய்யும் நிலைமை; slavery, bondage, servitude. "ஒன்னார்க் கடிமை புகுத்தி விடும்" (குறள், 608). 2. அடிமையான், தொழும்பன்; slave, formerly attached to land and transferable with it. "நீ அடிமை யாதல சாதிப்பன்" (பெரியபு. தடுத்தாட. 49). 3. தொண்டன், இறையடியான்; servant, devotee. "அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக்கு.....நெஞ்சிலுணர் த்தும்" (தாயு. பராபர. 124). "அடிமை படைத்தால் ஆள்வது கடன்" (பழ).

ம. அடிம. *க. அடிமெ; தெ. அடிமெ, அடியண்டு.

அடிமைக்காக *adimai-k-kāḍḍu*, பெ. (n.) கோயில் வேலைக்காரரீட்டியிருந்து பெறும் வரிவகை (I.M.P. Sm. 38); a fee collected from temple servants.

ம. அடிமக்காக

[அடிமை + காக.]

அடிமைச்சீட்டு *adimai-c-cittu*, பெ. (n.) அடிமையோலை; slave-bond.

[அடிமை + சீட்டு.]

அடிமைப்படு-தல் *adimai-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிமையாதல்; to become a slave, to be enslaved.

[அடிமை + படு.]

அடிமைப்படுத்து-தல் *adimai-p-paḍuttu*, 2 பி.வி. (v. caus.) அடிமையாக்குதல்; to enslave.

[அடிமை + படுத்து.]

அடிமைப்பத்திரம் *adimai-p-pattiram*, பெ. (n.) அடிமையோலை; slave-bond.

[அடிமை + Skt. patra > த. பத்திரம் = ஓலை, ஆவணம்.]

அடிமைப்பள்ளன் *adimai-p-paḷḷan*, பெ. (n.) பள்ளஞர் அடிமைப்பணி செய்பவன் (P.T.L.); serf or bond-labourer of the Paḷḷa caste.

[அடிமை + பள்ளன்.]

அடிமைபூண்டு [ணு]-தல் *adimai-pūṇu*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிமையாயமைதல்; to become a bond-slave. 2. திருத்தொண்டனாதல்; to become a devotee. "நானடிமை பூண்டேன்" (திவ். பெரியதி. 7.2: 5).

அடிமையோலை *adimai-yōlai*, பெ. (n.) அடிமையாவணம் (அடிமைப்பத்திரம்); bond of a slave.

ம. அடிம ஓல

[அடிமை + ஓலை.]

அடிமோனைத்தொடை *adi-mōṇai-t-toḍai*, பெ. (n.) (யாப்.) அடிகளின் முதலெழுத்து மோனைக்காக ஒன்றிவரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation, in which, the lines of a verse begin with the same letter or letters related according to the laws of alliteration in Tamil. "எழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனை" (யா. கா. 16).

[அடி + மோனை + தொடை.]

அடியக்காந்தி *adīya-k-kāndi*, பெ. (n.) அடிப் பட்டகாந்தி பார்க்க; see *adī-p-pa[ṭa-kāndi]*.

அடியட்டகாந்தி *adīyaṭ-kāndi*, பெ. (n.) அடிப் பட்டகாந்தி பார்க்க; see *adī-p-pa[ṭa-kāndi]*.

அடியடியாக *adī-y-adī-y-aṅga*, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒவ்வொருடியாக; line by line. 2. தலைமுறை தலைமுறையாக (யாழ்ப.); hereditarily, from generation to generation (J.). 3. அடியேலடியாக; step by step.

[அடி + அடி + ஆக.]

அடியந்தாதி *adī-y-anddī*, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளின் ஓரடி அடுத்தவடியாகவேளும், ஒரு செய்யுளின் சுற்றடி அடுத்த செய்யுளின் முதலடியாகவேளும் அமையுமாறு தொடுக்கப் படுவது; mode of versification, in which, a line in verse is repeated as the next line, or a line that ends one stanza begins the following stanza.

“அடியுஞ் சேரு மகசையு மெழுத்து முடிவு முதலாச் செய்யுள் மொழியினல் தந்தாதித் தொடையென் றறிதல் வேண்டும்” (யாப். வி. 52, மேற். பக். 183).

எ-டு :

“ஆதியன் கடவுளை யருமறை பயந்தனை போதியன் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை போதியன் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய சேதியன் செல்வநின் றிருவடி பரவுதம்” (யாப். வி. 52, மேற். பக். 186).

இதில இரண்டாம் அடியே, சுற்றெழுத்து மட்டும் மாறி மூன்றாம் அடியாய் அமைந்திருத்தல் காண்க.

[அடி + அந்தாதி.]

அடியந்திரம் *adī-yandīram*, பெ. (n.) திருமணம், விருந்து முதலிய சிறப்பு (விசேடம்); marriage, feast, etc., anything special.

[ம. அடியந்திரம் → ந. அடியந்திரம்.]

அடியம் *adīyam*, பெ. (n.) ‘அடியேன்’ என்பதன் பன்மை; pl. of *adīyē*. “அடியமில் றைத்தை யாற்றி” (சுந்தபு. திருநகரப். 112).

அடியர் *adīyar*, பெ. (n.) 1. அடிமைகள்; slaves. “அடியரு மாயமும் நொடியவன் னியப்ப” (பெரும். உற்சாகக். 34: 179). 2. அடியாச், தொண்டர்; devotees. “அடியர் கடியர் சென்றெதிர் கொள்” (பெரியபு. திருஞான. 501).

அடியரேங்கள் *adīyarēṅga*, பெ. (n.) ‘அடியனேன்’ என்பதன் இரட்டைப் பன்மை; double pl. of *adīyarē*. “சிறந்தடிய ரேங்கள்செயல் சேருளைத யன்றோ” (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ. 226).

அடியரேம் *adīyarēm*, பெ. (n.) ‘அடியனேன்’ என்பதன் பன்மை; pl. of *adīyarē*.

அடியவர் *adīyavar*, பெ. (n.) தொண்டர்; devotees. “அந்தகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்த்து” (பெரியபு. திருஞான. 325).

அடியவன் *adīyavan*, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. பத்தன் (பக்தன்); devotee. “அமரர்நா யகன்றனைக் கடியவன்” (சுந்தபு. யத்த. சிங்கமகா. 279).

ம. அடியான; க. அடிய; தெ. அடிய, அடியடு.

அடியானபெடைத்தொடை *adī-y-a[ḷabedai-i-toṭṭay]*, பெ. (n.) செய்யுடிகளின் முதற்கண் அன்பெடை யமையத் தொடர்ப்பது; concatenation, in which, the initial feet of the lines of a verse begin with prolonged vowels or vowel-consonants, “அடிதோறு முதன்மொழிக்கண் அழியா தன்பெடுத்தொன்றுவ தாகு மளபெடையே” (யா. கா. 16).

எ-டு :

“ஒழுதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வனை ஆஅதும் என்னு மவர்.”

“அய் கனிந்த வருளிடத்தார் கன்புடெய்து நயன் களங்கறுப்பா நாம்.”

[அடி + அன்பெடை + தொடை.]

அடியற்காந்தி *adīyar-kāndi*, பெ. (n.) அடிப் பட்டகாந்தி பார்க்க; see *adī-p-pa[ṭa-kāndi]*.

அடியறி-தல் *adī-y-aṛi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) லுலகரணத் தெரிதல்; to find out the first or primary cause. ‘அடியறியும் வியாசமுனிவர்’ (சூ. 1.1 : 8).

[அடி + அறி.]

அடியறு-தல் *adī-y-aṛu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) லுலத்தோடு நீக்குதல்; to eradicate. “அஹங்கார மமகாரங்களையும்.....அடியறுத்து” (ரஹஸ்ய. 320).

ம. அடியறுக்குக

[அடி + அறு.]

அடியறுதல் *adī-y-aṛu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) லுலமறுதல், முழுதும் அழிதல்; to be uprooted,

completely removed. 'அடியற்ற மரம்போல் அலறி விழுகிறது', 'அடி யற்றால் நுனி விழாமலிருக்குமா?' (பழ.).

[அடி + அறு.]

அடியறுக்கி *adi-y-arukki*, பெ. (n.) குயவன் டட்டகல மறுக்கும் கருவி; flat piece of wood by which the potter marks his work and separates it from the wheel below (W.).

[அடி + அறுக்கி.]

அடியற்ற *adi-y-arai*, பெ. (n.) அடியற்றது; that which has no basis or support.

[அடி + அற.]

அடியன் *adiyan*, பெ. (n.) 1. கீழிருப்பவன்; he who is underneath. 2. அடிமை; slave. 3. தொண்டன்; devotee.

[அடி + அன்.]

அடியனாதி *adi-y-anādi*, பெ. (n.) எண்ணிற்கு மெட்டாத் தொன்மை; time immemorial.

[அடி + Skt. anādi (அன் + ஆதி).]

அன்² பார்க்க; see *an²*.

அடியனென் *adiyanēn*, பெ. (n.) அடியென், உன் அடியனாகிய நான்; a submissive term of respect meaning, 'I, your slave, your humble servant.' "உன் அடியனெனும்வந்தடியிணையடைந்தேன்" (திவ். பெரியதி. 5:8:3).

[அடியன் + ஏன் (த. ஏ. ஈறு).]

அடியாகெதுகை *adi-y-aḡḡai*-*edugai*, பெ. (n.) அடியெதுகைத்தொடை பார்க்க; see *adi-y-edugai-1-10ḡai*.

[அடி + ஆகு + எதுகை.]

அடியாட்டி *adiyāḡḡi*, பெ. (n.) அடியான்; maid-servant. "கூனி சொன்னது கேட்க வேண்டா தொழிந்தது, அடியாட்டி யாகையாலே" (திவ். திருநெடுந். 12, வியா.).

ம. அடியாட்டி, அடியாத்தி.

[அடியான் (ஆ.பா.) - அடியாட்டி (பெ.பா.).]

அடியாள் *adiyāḡḡ*, பெ. (n.) 1. அடிமையர்; slaves. "பின்னும் பகர்வான் மகனே யிவன் பின் செல்தம்பி யென்னும் படியன் நடியாரினி னேவல செய்தி" (கம்பரா. அயோத். நளர்நீங்கு. 147). 2. தொண்டர்; devotees. "அடியார்க் கெல்லா மலகிலா வினை தீர்க்க" (தாயு. ஆசை. 7).

அடியார்க்குநல்லார் *adiyār-k-kunallar*, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்திற்குச் சிறந்த விடுவரை வரைந்த 12ஆம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியர்; name of a commentator of *Silappadigaram*, who lived in the 12th century A.D.

அடியார்க்குநல்லார் என்பது, அடியார்க்கள்பன் (பக்தவத்சல) என்பது போன்ற இறைவன் பெயர். இறைவன் பெயரை மக்கட்கு இயற்பெயராக இடுவது தொன்று தொட்ட தமிழர் வழக்கம். நல்லார் என்பது நல்லான் என்பதன் உயர்வுப் பன்மை.

அடியாள்¹ *adi-y-aḡḡ*, பெ. (n.) பகைவரை அடிப்பதற்காக அமர்த்தப்படும் தடியன்; hooligan hired for beating enemies.

அடியாள்² *adiyāḡḡ*, பெ. (n.) சூற்றேவற்பெண் (I.M.P. Sm. 38); maid-servant.

ம. அடியான்; க. அடியானு.

அடியானுறுத்தி *adiyāḡḡurutti*, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; small Indian *ipecacuanha*, *Gymnema sylvestre* (சா.அக.).

அடியாறு *adi-y-aḡḡu*, பெ. (n.) தொன்று தொட்ட வரலாறு (இ.வ.); historical succession from ancient times (Loc.).

அடியான் *adiyān*, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. ஏவலான்; man-servant. 3. தொண்டன்; devotee, servant as of a deity. "குன்றாமல் உலக மனந்த அடியானை அடைந்தடியென் உய்ந்தவானே" (திவ். திருவாய். 9:6:10).

ம. அடியான்; க. அடிய; தெ. அடியரு.

அடியானாடி *adi-y-aḡḡ-aḡḡai*, பெ. (n.) தலை; head (சா.அக.).

[அடி + ஆன் + படி.]

இப் பொருள், அடியார் இறைவன் திருவடியைச் சூடும் கருத்தில், அடியார் தலை இறைவன் திருப்பாதத்திற்குப் படியே பாலமையும் குறிப்பைக் கொண்டதாயிருக்கலாம்.

அடியிடு-தல் *adi-y-iḡḡu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல், தொடக்கஞ் செய்தல்; to make a beginning, commence an undertaking. "படித்தமுடி தற்குப்பாலையடிவிட்டவாறு" (சீலக. 1391). 2. கூடை, பாச முதலியன முடைதற்கு அடியமைத்தல்; to make the bottom of a basket or one end of a mat as the first step in basket making or mat weaving. 3. நடக்கக் காவெடுத்துவைத்தல்; to step

forward. "பரவை வாயி லம் மட்டு மடியிட்டு" (தாயு. மலைவளர். 4). 4. நடத்தல்; to walk. "ஆடுந ராட நெஞ்சி னெண்ணினோ ரடியிட்டோர்கள்" (கர்மபு. நவகண். 31). 5. மிதித்தல்; to tread on. "சேடன் முடியுள் சுதிர்கொள் சென்னி வரையுந் தாளாட வடியிட்டு" (திருவிளை. மாயப். 6). 6. சீர்கள் தொடர்ந்து செய்யுண்டி வாக வமைதல்; to form a line in a verse, as metrical feet. "அடியிட்ட செந்தமிழி னெருமையிட்டாரூமில்" (தாயு. மலைவளர். 4).

ம. அடியிடுக
[அடி + ிடு.]

அடியியைபுத்தொடை *adi-y-iyalbu-t-toḍai*, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுண்டுகளின் இறுதியெழுத்தேனும் அசையேனும் சொல்லேனும் சீரேனும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation in which the final letters, syllables, words, or feet of the lines of a verse are the same. "இறுதியியைபு" (யா. கா. 16).

எ-டு :

(1) "வளைவளர் தருதுறையே மணம்பிரி தருபொழிலே தளையவிறு நறுமலரே தனியவள் திரியிடமே முனைவளர் இளநகையே முழுமதி புரைமுக்கமே இளையவள் இணைமுலைவே எனையிடர் செய்தலையே" (சிலப். 7, முரிவரி, 3).

(2) "உழவ நுழாதன நாங்குபய னுடைத்தே ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி செல்வினை யும்மே; இரண்டே, திருக்களைப் பலவின் பழமுழக்கும்மே; மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவிழக்கும்மே; நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து திணிநெடுங் குன்றத் தேன்சொரி யும்மே" (புறநா. 109).

(3) "இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே நன்மா மேவிச் சுணங்குமா ரணங்கே ஆடமைத் தோளி யூடலு மணங்கே அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே திருந்துதற் பொலிந்த திலகமுமணங்கே" (யா. கா. 16, உரைமேற்.).

[அடி + இயைபு + தொடை.]

அடியிரட்டி-த்தல் *adi-y-iratti*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இட்ட அடியின்மேல் அடியிடுதல்; to take steps without advancing, to mark time. "அடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு" (பு. வெ. 2: 8). 2. அம்மரணச் செய்யுளின் இரண்டாமடியிரட்டிதல்; to be repeated immediately like the doubling of the second line of an *amṣraḥai* verse.

எ-டு :

"விநிந்தபுகழ்ப் புள்ளிருக்கு வேளூர் வயித்தியனார் பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மாணை; பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே மாமாயின் மருந்துவிலை சைக்கவி வாங்காரோ வம்மாணை? வாயினிலே மண்போட்டு வாங்குவார் காணம்மாணை."

இத்தகைய செய்யுள்களின் இரண்டாமடியிற்றுச் சீர் மாற்றியே மடக்கப்படுக.

[அடி + ிசுட்டி.]

அடியிலிடுகலசம் *adiyal-iḍu-kalaśam*, பெ. (n.) எண்ணெய் வடிக்குழல் கலம்; a vessel for filtering medicated oils (சா.அக.).

[Skt. kalaśa > த. கலசம் = குப்பம்.]

அடியிலிடுகுப்பம் அல்லது கலம் எனின் முற்றுத் தமிழாம்.

[அடி + இல் + ிடு + கலசம்.]

அடியிலேயுறை-தல் *adiyilē-y-urai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழிபடுதல்; to worship, to be in reverence. 'அடியிலே யுறைதல் வழிபாடென்னும் பொருடநது நின்றவின்' (சனித். 140, நச். உரை).

[அடி + இல் + ஏ + உறை.]

அடியிறங்கு-தல் *adi-y-irangu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துவிக்குப் பிள்ளைப்பேற்றுக் காலத்தில் வயிற்று தளர்ந்தல்; sinking due to loosening of the muscles of the abdomen in a woman, as a sign of approaching labour (சா.அக.). 2. அடித்தள்ளிப்பேர-தல் 2 பார்க்க; see *adi-t-taḥḥi-p-ṛō*, 2.

[அடி + இறங்கு.]

அடியிடு *adi-y-iḍu*, பெ. (n.) 1. அடியிட்டு மெல்ல நடக்கை; slow dignified steps, as of a

king or a noble. "அருந்திறன் மாக்களையீ
டேத்த" (சிவப். 26 : 90). 2. தொடக்கம்;
beginning.

[அடி + ஈடு. கீடு → ஈடு.]

அடியீரல் *adi-yirai*, பெ. (n.) மண்ணீரல்,
spleen (சா.அக.).

[அடி + ஈரல்.]

அடியுடுப்பு முண்டு *adi-yuduppu-munḍu*,
பெ. (n.) இடுப்புமேட்டி (நாஞ்சு.); cloth worn
round the waist (நீர்.).

[அடி + உடுப்பு + முண்டு.]

அடியுண்டாடுதல் *adi-yuṅḍaḍu*, 12 செ.கு.வி.
(v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten. 2. பல
வீடத்துந் திரிந்து துன்பப்பட்டுப் பழகுதல்;
to wander along experiencing all sorts of trou-
bles.

[அடி + உண்டாடு.]

அடியுண்டாடல் *adi-yuṅḍal*, தொ.பெ. (vbl. n.)
1. அடிப்படுதல்; the act of receiving beatings.
2. வெயிலிலும் மழையிலும் திரிந்து பழகுதல்;
tramping here and there in sun and rain and
becoming experienced.

[அடி + உண்டாடல்.]

அடியுணி *adi-yuni*, பெ. (n.) அடிபட்டவன்-ள்;
one who is beaten (W.).

[அடி + உணி. உணணி → உணி.]

அடியுப்பு *adi-y-uppu*, பெ. (n.) கல்வழப்பு;
common salt dug out from the bottom of the
sea, where it is deposited after the evaporation
of the sea-water (சா.அக.).

[அடி + உப்பு.]

அடியுரம் *adi-y-uram*, பெ. (n.) 1. முன்பு
இட்ட எரு; manure put in previous seasons.
2. மரத்தைச் சுற்றியிடும் எரு (யாழ்ப்ப.);
manure added to the soil around a tree (J.).
3. அடுத்த ஆண்டிற்காகச் சேமித்து வைக்கப்
படும் நடப்பு ஆண்டுத் தவசம் (யாழ்ப்ப.); crop
of a year preserved for subsistence during the
following year (J.). 4. முன்னோர் தீட்டு,
முதுசொம் (யாழ்ப்ப.); ancestral property (J.).
5. ஆற்றல் (யாழ்ப்ப.); physical strength, power
of wealth (J.). 6. அடிப்படை (யாழ்ப்ப.அக.);
foundation.

[அடி + உரம்.]

அடியுறை *adi-y-urai*, பெ. (n.) 1. பாது
காணிக்கை; offering to God or a great person-
age, as laid at His or his feet. "சட்டிய
பலபொருள்களெயிரானுக் கடியுறை
யென்று" (திவ். பெரியாயு. 4.3 : 9). 2. வழி
பாட்டுறைகை; living a life of reverence, as
for a person worthy of respect. "அடியுறை
காட்டிய செல்வென்" (கலித். 140 : 11).
3. 'உன் பாதத்தில் வாழுவேன்' என்னும்
பொருளில் வழங்கும் ஒரு வணக்கச்சொல்; 'your
obedient servant who would be honoured
to flourish under your feet', an ancient term of
submission and respect, in the first person.
"நின் அடிநிழற் பழகிய வடியுறை" (புறநா.
198 : 26).

10. அடியுறை

[அடி + உறை.]

அடியெடுத்துக்கொடு-த்தல் *adi-y-eḍu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அடிவைத்தல்; to step. "அடியெடுத்துக்
கொண்டென்பால் வரலாருங்கொல்"
(சட்கொபரத். 28). 2. அப்பாற் போதல்; to
go beyond. "அடியெடுப்பதன்றோ வழகு"
(திவ். இயற். பெரிய திருவந். 30):

[அடி + எடு.]

அடியெடுத்துக்கொடு-த்தல் *adi-y-eḍutu-k-*
koḍu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாணவன் ஒரு
வனப்பு (காவியம்) இயற்றுவதற்குத்
தொடக்கச் சொல்லை அல்லது சொற்றொடரை
ஆசிரியன் சொல்லியுதவுதல்; to help a student,
as a teacher, to compose a poem, by suggesting
an apt beginning word or phrase. 2. ஓர்
அடியாராண புலவர் ஒரு திருவனப்பை இயற்று
தற்கு, இறைவனே தொடக்கச் சொல்லை
உடம்பிவிக்க கூற்றாக வுரைத்தருளுதல்; to help
a devotee to compose a sacred poem, by utter-
ing the apt beginning word, as God Almighty
in His invisible form often does.

"அடைய லார்புரம் நீறெழ ததற்கு
நகைசெய தன்றொரு மூவரைப்
படியின் மேலடி. மைக்கொ ளும்பத
பங்க யங்கன்ப ணிந்துநின்
றடிக்களையுள் தடியர் சீரடி
யெனுரைத்திட அடியெடுத்
திடர்கெ டுத்தரு லாயெ னத்தீரு
வருளை எண்ணியி றைஞ்சினார்,"

“அலைபு னற்பகி ரதிந திச்சடை
யாட வாடர வாடநின்
றிலகு மன்றினி லாடு வார்திரு
வருளி னாலச ரீரிவாக்கு)
'உலகெ லா'மென அடியெ டுத்துரை
செய்த பேரொலி யோசைமிக்
கிலகு சீரடி யாரசே விப்புலத்
தெங்கு மாகிநி றைந்ததால்”
(திருத்தொன் டி. வ. 30, 31).
[அடி + எடுத்து + கொடு.]

அடியொலிப்பாட்டு *adi-y-edugal-1-todai*, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுளடிகளின் முதற்கண் முதலெழுத்து மாத்திரை யொத்தும் இரண்டா யெழுத்து ஒலியொத்தும் வரத் தொடுப்பது; (Pros.) concatenation, in which, the second letters of the lines of a verse rhyme, while the first letters agree in quantity. “இரண்டாம் வழுவா எழுத்தொன்றின் எதுகை” (யா. கா. 16).

“துகமிர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காந்
தொட்டுப்
பகடு நடந்கசூழ் பலலாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நிலலாது செவ்வம்
சகடக்கால் போல வரும்” (நாலடி. 2).
[அடி + எதுகை + தொடை.]

அடியொலிப்பு *adi-y-e[layu]*, பெ. (n.) (இலக்.) உயிரெழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்து உயிர் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது முதலெழுத்து கள்; (Gram.) the primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants. ‘பன்னீரூயிரும் பதினெண் மெய்யுமாகிய முத லெழுத்து’ (பேரகத். 8, உரை).
[அடி + எழுத்து.]

அடியெந்திரம் *adi-y-ēndiram*, பெ. (n.) அடி யந்திரம் பார்க்க; see *adi-yandiram*.

அடியேழிப்பு *adi-y-ē-piḍittu*, கு.வி.எ. (adv.) தொடக்கத்திலிருந்து (ஆதியிலிருந்து); from the beginning.

அடியேம் *adiyēm*, பெ. (n.) ‘உம் அடியாரசிய யாம்’ என்னும் பொருளில் வரும் வணக்க மொழி, ‘அடியேன்’ என்பதன் பன்மை; a humble term of respect meaning, ‘We, your slaves, your humble servants’, pl. of *adiyēn*. “தொழும்படியேம் வலவின்னையின் வேர்தடிந் தாம்” (கந்தபி. யுத்த. தேவர்கள். 3).
[அடி + ஏம்.]

அடியேன் *adiyēn*, பெ. (n.) ‘உன் அடியா ராகிய நான்’ என்னும் பொருளில் வரும் ஒரு வணக்கமொழி; a modest term of respect meaning, ‘I, your slave, your humble servant’. “நானும் உனக்குப் பழவடியேன்” (திவ். திருப்பல். 11).

[அடி + ஏன்.]

அடியொட்டி *adi-y-ottai*, பெ. (n.) 1. நண்டனைக்குத் தப்பியோடும் நீயினையார் கானில் தைக்கும்படி நிலத்தில் தட்டுவைக்கும் இருப் பூசி; iron spikes planted in the ground, in order to pierce the feet of those, who try to run away and escape punishment for their evil deeds. “ஊனைக்கொண் டோடுகின்றா ருளைய பூசி பாய” (சேவக. 2768), இதன் உரை: “கூப்பிட்டு ஒடுகின்றவர்கள் அங்ஙன மோடாமல்க்கு நட்டு வைத்த அடியொட்டி உளையாயிலே பாய்கையினாலே”. 2. பூடு வகை (தெருஞ்சிறுள்); a kind of thorny shrub.

[அடி + ஒட்டி.]

அடியொத்தகாலம் *adi-y-otta-kalam*, பெ. (n.) நிழல் பாதத்தடியில் நிற்கும் தன்பகல்; midday, as being the time when one’s shadow is at his feet. ‘வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடியொத்த காலத்தே கூப்பிடும்படி யாகவும்’ (பட்டினம். 268, நச். உரை)— (ஐடி அடிக்க.) அடியொத்தகாலம் = நிழல் அடியொடு பொருந்திய காலம்; என்றது உச்சிக் காலத்தை.

[அடி + ஒத்த + காலம்.]

அடியொற்று-தல் *adi-y-ottu-tal*, 5 செ.குன்றா ளி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow. ‘அதை அடியொற்றி யாயிற்று, இவர் இப்படி அருளிச் செய்தது’ (திருவாய். நூற். 1, வியா.). இயேசுவின் மாணவர் பன்னிருவருட் பதினொருவர் அவரை அடியொற்றிச் சென்றனர். மறைமலையடிகளின் சாகுந்தல நாடகம் எல்லா வகையிலும் மூலத்தை அடியொற்றியது. 2. புறப்படுதல்; to start, to step out. ‘பரம்பதத்தி னின்றும் அடியொற்றினான், திரும்பவை யளவும் பயண முண்டாயிருந்தது’ (திவ். அமலனாதி. 3, வியா.).

ஊ. அடியிருத்தாக; தெ. கூடுகுபெட்டு.

[அடி + ஒற்று.]

அடிவயிற்றுட்சவ்வு *adi-y-oyi*, பெ. (n.) 1. ஆணை தெருஞ்சில் போன்றவடிவம் கூருமமைந்து, தன்னைக் கால் நடப்பாசின் பாதங்களைக் கிழிக்கவல்ல திரும்பு முள் (விள்.); caltrops, a spiked iron ball kept on the ground meant for piercing the feet of men who tread on it. 2. தெருஞ்சில்; a thorny shrub, *Tribulus terrestris* (சா.அக.).

[அடி + ஒட்டி - அடியொட்டி -> அடியோட்டி.]

அடியொட்டி பார்க்க; see *adi-y-oyi*.

அடியோடு *adi-y-oydu*, கு.வி.எ. (adv.) வேருடன், குறுதும்; radically, completely, utterly. "அறஞ்செயா தடியோ டிறந்து" (திருப்புக. 57).

[அடி + ஒடு.]

அடியோர் *adi-y-or*, பெ. (n.) பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வோர்; menial servants. "அடியோர் பாங்கிலும்" (தொல். பொருள். அகத். 23).

அடியோன் *adi-y-on*, பெ. (n.) 1. குற்றேவலன், வீட்டு வேலைக்காரன்; menial, household servant. 2. அடிமை; slave.

அடிவையாடாகம் *adivayadagam*, பெ. (n.) ஒரு செடி. இதன் இலைகளும் வேரும் சாறு பிழிந்து, மந்தார சூளை (மந்தாரகாசம்), கோழை (சுபம்) என்னும் நோய்க்கட்டு மருந்தென்று, மலையாள நாட்டில் வழங்குகிறார்கள் (சா.அக.). - மலையாளத்தில் விளையும்செடி; a plant found in Malabār, *Justicia bivalvis*? (சா.அக.).

அடிவட்டம் *adi-valam*, பெ. (n.) 1. பாத அளவு; measure of foot. "அடிவட்டத் தாலளப்ப" (திவ். இயற். 3; 13). 2. இசைக்குழுவின் (நாத சுரத்தின்) அடிப்பூண் (பரத. ஒழிப்பு. 6); large end of the Indian clarinet.

அடிவண்டல் *adivandal*, பெ. (n.) எண்ணெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சும்பொது, அடியில் தங்கி நிற்கும் கசடு; the sediment deposited at the bottom of a vessel while boiling, in the preparation of a decoction, medicated oil, etc. (சா.அக.).

அடிவயிற்றிச்சுவடி *adi-vayirru-icciyvu*, பெ. (n.) மல மூத்திரங்களை யடக்குவதனாலும், மந்தத்தை யுண்டாக்கும் பல பண்டங்களை யுண்பதனாலும், வளி (வாயு) அடிவயிற்றில் தங்கி, அதனால் நரம்பு கருங்கி, மல மூத்திரம் வராதபடி மேலே யிழுத்துப் பிடிந்து, வளியை

யுண்டாக்கும் ஓர் ஊதை (வாத) நோய்; a spasm of the abdomen resulting in obstruction to the free movement of faeces and urine and causing pain (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + டிச்சுவடி.]

அடிவயிற்றுக்கம் *adi-vayirru(k) - irukkam*, பெ. (n.) தாழ்வான இருக்கையில் அமர்ந்தல், இறுக்கமான வுடைகளை யணிந்தல் முதலிய காரணங்களால், அடிவயிறு அடிக்கடி அழுந்தி, அதனால் நேரும் நிலைமை; abdominal compression, a condition brought about by the compression of bowels due to habitual sitting on a low seat and use of tight dress (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + இறுக்கம்.]

அடிவயிற்றுக்கட்டு *adi-vayirru-k-kattu*, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்ற பெண்கட்டு, மகப்பிணிந்து அடிவயிறு வரையும், கருப்பை யழுந்துப்படி துணியால் இறுக்கச் சுற்றிக் கட்டும் கட்டு; abdominal bandage, a tight bandage worn by women immediately after delivery round the abdominal region in order to exert pressure on the womb (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + கட்டு.]

அடிவயிற்றுக் கருப்பம் *adi-vayirru-k-karupam*, பெ. (n.) பெண்களின் கீழ்வயிற்றிற் கருத்தங்கிப் புடைத்துக் காட்டும் ஒருவகைச் சூல்; abdominal pregnancy, lodgment of ovum in a woman, in the abdominal cavity (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + கருப்பம்.]

அடிவயிற்றுக்கழலை *adi-vayirru-k-kalalai*, பெ. (n.) ஆவிற்கு (புகவிற்கு) அடிவயிற்றில் காணும்செடி; abdominal tumour, a peritonitic disease attacking cows (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + கழலை.]

அடிவயிற்றுக் கோளாறு *adi-vayirru-k-kolaru*, பெ. (n.) அடிவயிற்றி வேறப்படும் குழப்பம்; disorder of the abdominal organs (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + கோளாறு.]

அடிவயிற்றுட்சவ்வு *adi-vayirru-icci-cavvu*, பெ. (n.) கீழ்வயிற்றின் உட்புறச் சவ்வு; peritoneum, a membrane investing the internal surface of the abdomen (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + உள் + சவ்வு.]

அடிவயிற்றுப்புரட்டல் *adi-vayirru-p-purattal*, பெ. (n.) நீர்க்கொம்பன் (வாந்திபேதி), பித்தக் கோளாறு, நஞ்சு முதலியவற்றால் வயிற்றில் ஏற்படும் புரட்டல்; the turning of bowels in cholera, bilious disorders, poisonous affections, etc. (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + புரட்டல்.]

அடிவயிற்றுப்பொருமல் *adi-vayirru-p-porumal*, பெ. (n.) 1. செரியாமையால் வயிற்றின் கீழ்ப் பாகத்தி் லேற்படும் உப்பசம்; distension of the abdomen due to the presence of gas in the intestines, flatul. 2. அடிவயிற்றுச் சவ்விண் அழற்சியா லேற்படும் வீக்கம்; distension of the abdomen, due to the presence of gas or air in the peritoneal cavity, as in peritonitis, Peritoneal tympanites (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + பொருமல்.]

அடிவயிற்றுவலி *adi-vayirru-vali*, பெ. (n.) 1. கீழ்வயிற்றிற் காணும் வலி; abdominal pain in general. 2. பெருங்குடலிற் காணும் வலி; colic. 3. பித்தக் கோளாற்றினா லேற்படும் வலி; bilious colic. 4. குடலிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; intestinal colic. 5. மாதவிடாய்க் கோளாற்றினாற் பெண்கட்கு அடிவயிற்றிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; menstrual colic (சா.அக.).

[அடி + வயிறு + வலி.]

அடிவயிறு *adi-vayiru*, பெ. (n.) கீழ்வயிறு; lower part of the abdomen.

அடிவரலாறு *adi-varalaru*, பெ. (n.) 1. கரணியம் (காரணம்); cause, source. 2. பழைய வரலாறு; old history. 3. கொடியழி; lineage, ancestry (W.).

அடிவரவு *adi-varavu*, பெ. (n.) பாடல்களின் முதற்குறிப்பு; mnemonic of initial syllables or initial words of stanzas in a poem.

அடிவருடி *adi-varudi*, பெ. (n.) 1. கால் பிடிப் பவன்-ள்-க்; massager. 2. தான் எண்ணியது எய்தப் பிறரைப் போற்றுபவன்; bootlicker.

அடிவருடு-தல் *adi-varudu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கால்பிடித்தல், உணர்ச்சல் சோம்பல் முதலியன தீரப் பாதங்களைப் பிடித்துப் பிசைதல்; to massage the feet to stimulate them to action or relieve pain.

அடிவரை *adi-varai*, பெ. (n.) 1. மலையடிவாரம், தாழ்வரை; foot of a mountain. 'அடிவரையிலே சிங்கம் பாய்ந்தாற்போல்' (கவித். 86, உரை). 2. செய்யுளின் அடிவரம்பு; limit to the length of a poetic line or to that of a stanza or poem. 'அடிவரையிலவன ஆடுநென மொழிப' (தொல். பொருள். செய். 162).

அடிவரையறை *adi-varal-y-arai*, பெ. (n.) 1. செய்யுளின் அடிவரம்பிடு; regulation regarding the number of lines in different kinds of stanzas or poems. 'அடிவரையறையின்மையும் அளவிய லென்பதும்' (தொல், பொருள். செய். 164, பேரா. உரை). 2. பாட ளின் முதற்குறிப்பு வரிசை (மீளாட்சிகந். சரித். 1, பக். 10); index of initial syllables of the stanzas in a poem.

[அடி + வரை + அறை.]

அடிவளையம் *adi-valaiyam*, பெ. (n.) அண்ட வாயிலுக்குள் அமைந்திருக்கும் மூவகை வளையங்களுள் அடிப்பாகத்திலுள்ளது; one of the three rings of sphincter muscles at the anus, which is located internally, sphincter *an internal* (சா.அக.).

அடிவாரச்செயல் *adi-vara-c-cēyal*, பெ. (n.) மண்டையோட்டின் மூலத்துணைக்கு முன்பாக வுள்ள ஒருவகை யெலும்பு; a strong quadrilateral plate of occipital bone in front of the foramen magnum, basilar process (சா.அக.).

அடிவாரம் *adi-varam*, பெ. (n.) மலையினடி; foot of a hill. 'பிடியு மடிவாரஞ் சேர்கயிலை' (தேவா. 1.68: 6).

ம. அடிவாரம்; க, பட, அடிவார; தெ. அடிவாரமு.

அடிவானம் *adi-varanam*, பெ. (n.) 1. கீழ்வானம்; horizon. 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation, groundwork.

ம. அடிவானம்

[2. அடிவானம் -> அடிவானம்.]

அடிவிடு-தல் *adi-vidu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி-தல் பார்க்க; see *adi-viri*.

அடிவிரி-தல் *adi-viri*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாதம் வெடித்தல்; to become cracked, as the skin of the feet. 2. சமையற் கலத்தில் அடி கீறிப்போதல் அல்லது வெடித்தல்; to crack at the bottom, as a cooking vessel.

அடிவி (அ) - தல் *adi-vi* (i), 16 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி - தல் பார்ச்சு; see *adi-viri*.

அடிவிநாக்கு - தல் *adi-vinaku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறையடியார், ஆசிரியர், திறவியர் முதலிய கண்ணியமுள்ள விருந்தினரின் பாதங்களைக் கழுவிச் சிறப்புச் செய்தல்; to wash the feet of an honoured guest. "திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்" (மணிமே. 24 : 96).

அடிவினை¹ *adi-vina*, பெ. (n.) ஆடை யொலிக்கை; washing of clothes. "அடிவினைக் கமமியர் வெடிபட வடுக்கிய" (பெருங். இலாவாண, 4 : 183).

[அடுதல் = கொல்லுதல், வருத்துதல். அடித்தல் = புகலத்தல், வருத்துதல், கொல்லுதல். அடு → அடி.]

ஆடித்தல், கோழியடித்தல், முயலடித்தல், புலியடித்தல், பேயடித்தல் முதலிய வழக்குகள கொலைத்தொழிலைக் குறித்தலையும், இந்தியில் "மாணா" என்னும் சொல் அடித்தல் என்றும் கொல்லுதல் என்றும் பொருள்படுதலையும் நோக்குக.

அடிவினை² *adi-vina*, பெ. (n.) 1. கேட்குண தழ்வினை; scheming, undermining, stratagem அவனுக்கு அடிவினை வைக்கிறான் (உ.வ.). 2. மாறாட்டம்; perversity. 3. கறுவு (இராட்.); extreme malice (R.).

அடிவிக்கம் *adi-vikkam*, பெ. (n.) 1. உள் வீக்கம்; internal swelling. 2. ஆழ்ந்த அல்லது அடிக்கனத்த வீக்கம்; a deep-seated swelling, as in carbuncle (சா.அக.).

அடிவிற் - தல் *adi-vil*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனாடுதல், காலை விழுந்து கும்பிடுதல்; to fall at another's feet, as in worship or paying homage. "அடிக்கண முன்னர் யானடி விழ்ந்தேன்" (செவ. 13 : 87).

க. அடிபீழ்

அடிவிழ்ச்சி *adi-vilcci*, பெ. (n.) வணக்கம்; prostration, homage. "ததையடி விழ்ச்சி" (செவ. 2587).

அடிவெண்குருத்து *adi-vep-kurutu*, பெ. (n.) தெண்ணை, பனை, வரைய முதலியவற்றின் அடியினல் குருத்து; the tender white shoots of the palm and plantain trees.

அடிவெயிற்காய் - தல் *adi-veyir-kay*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடையுக்கால் மஞ்சள் வெயிலிற் காய்

தல்; to expose oneself to the rays of the setting sun (சா.அக.).

[அடி + வெயில் + காய்.]

அடிவை - த்தல் *adi-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலடி வைத்தல்; to place one's foot. 2. குழந்தை அடியெடுத்து வைத்து நடக்கப் பழகுதல்; to learn to walk, as a child. 3. தொடங்குதல்; to begin. 4. ஒரு விஷய முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; to enter into an affair. 5. பிறர் கருமத்தில் தலையிடுதல்; to meddle in another's affair. —, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) உள்நோக்கமாக ஒன்றைக் கொள்ளுதல்; to harbour an unrevealed intent or purpose in one's mind. அவன் எதை யோ அடிவைத்துக்கொண்டு பேசுகிறான் (உ.வ.).

அடிவைக்கும் ஆலாத்து *adi-vaikkum-alaatu*, பெ. (n.) கப்பலில் பணியாளர் நின்று வேலை செய்ய உதவும் பெருங்கயிறு, cable that serves as a foot rest for workers in a ship.

அடி *adi*, இடை. (int.) "அடி" என்றும் பெண்பால் விளியிற் (மகடு உ முன்னிலையின்) சேய்மைக் கேற்ற நீட்டல் வடிவம்; the lengthened form of the feminine address *adi* used on account of the remoteness of the addressee. "நில்ல மடியெனக் கடுகின்" (கம்பரா. ஆரணிய, சூர்ப்பணகை. 93).

அடி - த்தல் *adi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்மைவிருத்தல்; to be adjacent, next, near. "அடுத்தநாட் டரமியல புடைய" (கம்பரா. யுத்த. விடணன். 79). 2. தகுந்ததாதல்; to be fit, becoming, deserving. இப்படிச் செய்திருக்கிறாயே! இஃது உனக்கு அடுக்குமா? (உ.வ.). 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. "ஆவி நைந்திற வடுத்ததென்?" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 13). 4. கூத்தாடுதல் (பிங்); to dance. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டதல்; to approach, approximate to, come in contact with. "மயிலன்னா எடுத்து வயமா ருதியை" (பாரத. மணிமா. 3). 2. புகலடைதல்; to take refuge. "கற்பகந்த தனையடுத் துவ்வாம்" (குற. முத். 1). 3. அடைதல்; to reach, arrive at. தலைநகர் அடுத்தோம் (உ.வ.). 4. சேர்தல், சேர்த்தல்; to join. "முனிவர் யாரு மடுத்திடு மவைக்க ணெய்தி" (கந்தடி. தக்க. ததியுத்தரப். 39). 5. சேர்த்தல்; to join together. "வெண்ணெய் வடுத்து" (செவ. 617). 6. அண்டிப் பற்று

தல்; to join, to seek protection from. அடுத் தவளைக் கெடுக்கவாமா? 7. கொடுத்தல்; to give. "வளைக்கரத் தார்க்கடுத்தோம்" (திருக்கோ. 357). 8. அழுக்குதல்; to press down. "எடுத்தான் புயந்தனை வடுத்தான் மருதரை" (தேவா. 1.93:8). 9. ஒப்புவித்தல் (S.I.L. ii, 250); to assign. "இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென் றடுத்ததும" (சி.சி. பர. உலகா. மறு. 3). 10. கருதுதல்; to infer, think, know.

ம. அடுக்க; க. அட்டு; தெ. து. அண்டு; குட. அடி; கூ. அட்ப; குவி. அடு; மா. அட்டு, அட்டெய.

'ad-, pref. of Latin orig. expressing direction toward or addition to.—ad- appears in this form before a vowel and before the consonants d, h, j, m, v. It is simplified to a- before sc, sp, st. Before c, f, g, i, n, p, q, r, s and t. ad- is assimilated to ac-, resp. af-, ag-, al-, an-, ap-, ar-, as-, at-.—L. ad-, etc., fr. ad, 'to, toward', rel. to Umbr. ar-, ars-, Oscan ad-, az (for ad-s), 'to, toward', and cogn. with Goth. at, OE. at, at.

அடு → அடுக்கு.

E. add, v.t. and v.i. L. addere, 'to put to, lay on, give in addition to, add', fr. ad- and -dere, fr. dare, 'to give'. See date, 'point of time', and cp. addendum, additament, addition.

E. ad, prep.—OE. at, rel. to ON., OS., Goth. at, OFris. et, at, OHG. az, and cogn. with L. ad, 'to, toward', Ofr. ad-, W. add-, Phryg. aθ-, aθ-, 'to'. Cp. ad-. at-, assimilated form of ad- before t. (K. C. E. D. E. L.)

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல் அண் → அடு. அடுத்தல் = நெருங்குதல், சேர்த்தல்.]

அடு → அடுக்கு → அடுக்கல், அடுக்கம். இனி, அண் → அண்டு → அடு என்றுமாம்.]

அடு = தல் aθ-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுருத்தல், வாட்டுதல், வறுத்தல், பெசரித்தல்; to roast, fry, 2. காய்ச்சுதல்; to boil. "அட்டாலும் பாவகலையிற் குன்றாது" (முதுரை, 4). 3. சமைத்தல்; to cook, dress, as food. "அமுதமடு மடைப்பள்ளி" (கலவா. 14). 4. உருக்குதல்; to melt. "அட்டொளி யரத்த

வாய்க் கணிகை" (சேவக. 98). 5. கொல்லுதல்; to kill. "அடுநையாயினும்" (புறநா. 36:1). 6. பொருதல்; to fight, wage war. "அடுவாரடலுளோ" (சேதுபு. தனுக்கோ. 34). 7. வெல்லுதல்; to conquer, subdue, as the senses, passions. "ஐம்பொறியு மட்டுயர்ந்தார்" (சேவக. 1468). 8. வருத்துதல்; to trouble, afflict. "கழிபசி நோயடக் கவலும் பூதரும்" (கந்தபு. மகேந். குரன்அமைச. 59). 9. அழித்தல்; to destroy, consume. "எல்லாப் புலன்மும்.....அடுபவர்" (கந்தபு. யுத்த. ஏமகூடப். 18). 10. குற்றுதல்; to pound, as rice. "வித்தட்டுண்டணை" (புறநா. 227:2). 11. இயக்கமறச் செய்தல்; to stop moving. "வியாத வீட்டிய சைவடு நந்தி" (கந்தபு. கூடவன் வாழ்த்து. 19).

ம., க., குட. அடு; தெ. வண்டு; து. அடுபினி; கோத. அட்ட; கோண். அட்டாணி; குட. ஒட்ட; மா. அடாண; மர. அட்டெணம்; பிரசு. அட்டை.

[உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல → உலவை = காய்ந்த மரக்கொம்பு (கவித். 11). உல → உலர். உலர்ந்தல் = காய்தல். உல → உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு. உல் → உள் → ஒள் → ஒளி. உள் → உண் → உண்ணம் = வெப்பம். உண் → உண. உணத்தல் = காய்தல். உண் → உணகு → உணங்கு. உணங்குதல் = காய்தல், கடுதல், வருத்துதல். உணங்கு → அணங்கு. அணங்குதல் = வருத்துதல். உண் → உடு = ஒளிபுள்ள நாண்வீன், வெள்ளி. உடு → அடு. அடுதல் = கடுதல், சமைத்தல், எரித்தல், கொலலுதல், வருத்துதல்.]

அடுக்கடுக்காய் aθukk(u)-aθukk(u)-ay, கு.வி எ. (adv.) கட்டுக்கட்டாய், கோப்புக்கோப்பாய், வரிசை வரிசையாய், தொகுதி தொகுதியாய், படை படையாய்; in piles, in tiers. பெட்டிக் குள் அடுக்கடுக்காய் உடுப்புக்களை வைத்திருக்கிறான் (உ.வ.). "அண்டமவை யடுக்கடுக்காய் தரநதி விறுத்தும்" (தாயு. மண்டல. 1). [அடுக்க + அடுக்கு + ஆய்.]

அடுக்கடுக்காய் வாட்டு-தல் aθukk(u)-aθukk(u)-ay-vāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொத்துக் கொந்தாய் நெருப்பிட்டுச் சுடுதல்; to roast batch by batch.

[அடுக்கு + அடுக்கு + ஆய் + வாட்டு.]

அடுக்கணி aθukk(u)-aṇi, பெ. (n.) (அணி.) ஒரு பொருளின் சிறப்பை அல்லது யிருதியைக்

காட்ட ஒருபொருட் பல சொற்களை அநீகி வைப்பது; (Rhet.) using of more than one synonym to show the greatness of a thing or the intensity of a feeling.

“அநீகணி யொருபொருட் கடுக்கி யிரிசொல அநீகி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்.”

(இ-ள்.) சிறப்புக் காட்டவும், அன்பு தயர் களிப்பிவற்றை மிக்கெனத் தோற்றவும், ஒரு பொருளைத் தரும் பல திரிசொல் வடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று.):

“இகழ்ந்தொ வித்தானோ வென்னை யிகழ்த்தகன் நானோ கொடிய நெஞ்சான்”

“என்னுயிர் காத்துப் புரந்தாண்ட தன்னுயிர் பட்டிற்று சாய்ந்தொழிந்தான் —பின்னுயிராய் மீண்டென்னைக் காத்தோம்ப மேலிப் புரந்தளிப்ப யாண்டையும் யார்யா ரெனக்கு”

என்பன விவற்றுட் டியாள் மிகுதியைக் காட்டப் பல திரிசொல் சிறப்பி லடுக்கி வந்த வானு காண்க (தொன். வி. 317, நூற்பாவும் உரைபும்).

[அடுக்கு + அணி.]

அநீகம் *aḍukkam*, பெ. (n.) 1. அடுக்கு; pile, tier. 2. ஒன்றன்மே லொன்றாய் அநீகிச் செய்யப்பட்ட வீடு; a tier of houses. “விஞ்சு மேனிவ வடுக்கமும்” (கந்தபு. மகேந். நகர்புரு. 82). 3. பன்மலை வரிசை; a complex mountain range. “பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும்” (சிவப். 11:19). 4. அரைமலை; middle of a mountain slope. “ஆடுமறை யனங்குசா லடுக்கம் பொழியும்” (புறநா. 151:10-11). 5. மலைச்சாரல்; mountain slope. “கறி வள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தள” (புறநா. 168:2). 6. பக்கமலை; lesser mountain adjacent to a greater one. “மந்திபு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்து” (திருமுருகு. 42). 7. மரஞ்சேறிந்த சோலை; thick grove. “குரங் கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து” (சிவப். 10:157). 8. மலைப் பக்கம்; hillside. 9. பசறை; ledge of rock, stratum of stone. “மாால்வரை யடுக்கத்து” (கலித். 44:2). 10. படுக்கை; * bed. “நறுவி யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகன் படுக்கும்” (அகநா. 2:7).

ம. அநீகம்

[அடு→அடுக்கு + அம் (ஈறு).]

அநீகம் *aḍukkai*, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மே லொன்றாய் வைத்தல்; to pile up one on top of another. “நிங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்” (சிவப். 11:1). 2. அடுக்கு; series. “ஆர வடுக்கலபொன் னாக மிவங்க” (கந்தபு. மகேந். அவைபுரு. 35). 3. குவியல்; heap, collection. “மீனத் தடுக்கன் முழுவது நோக்கி” (கந்தபு. அகர. தேவரையேவல. 8). 4. படைபடையாய் அமைந்த மலை; mountain as stratified. “அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பெணாது” (மலைபடு. 19).

[அடு→ அடுக்கு + அவ் (தொ. பெ. ஈறு).]

அநீகலரி *aḍukkai-alarī*, பெ. (n.) இரட்டையலரி; double-flowered oleander.

[அடு→அடுக்கு+அலரி. அவர்→அலரி.]

அநீகலிடு-தல் *aḍukkai-iḍu-*, 17 செ.குறறாவி. (v.t.) உமியை முற்றுப் போக்க, தெல் முதலிய வற்றை இரண்டாய்முறை குற்றுதல்; to pound grains like paddy a second time to remove all husks (W.).

[அடு→ அடுக்கு + அவ் (தொ. பெ. ஈறு) — அடுக்கல். அடுக்கல் + ிடு.]

அநீகவரை *aḍukkai-avarai*, பெ. (n.) அவரை பார்ச்சு; see *avarai*.

[அடுக்கு + அவரை.]

அநீகுவரை *aḍukkai-ai*, பெ. (n.) 1. அடுப்பு; oven. 2. சமையலறை; kitchen, cook-house. “வகையமை யடுக்களைபோல்” (மணிமே. 29:61). “அடுக்களைப் பூனைபோல் இடுக்கிவ ஒளிக்கிறது”, “அடுக்களைப் பெண்ணுக்கு அமுகு வேண்டுமா?”, “அடுக்களைக் கிணற்றிலே அமுதம் எழுந்தாற்போல்” (பழ.).

ம. அநீகன; க. அடுகன; தெ. அடசால; தி. அட்கல.

[அடு + களம் — அடுக்களம் → அடுக்களை. களம் = களை. களம் = ிடம்.]

அநீகனைக் குருக்கன் *aḍukkai-k-kurukkai*, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பெண் டிச்சுக்குரிய குரு (செட்.நா.); spiritual guru of the women of the Nāṭṭukkoṭṭai Chertī caste.

அநீகனை காணுதல் *aḍukkai-kāṇuṭal*, பெ. (n.) மருமகளின் தாய் அவளை வந்து

காணும்போது செய்யும் சடங்கு (நூலு.); a ceremony performed by the girl's mother when she visits her daughter in her house (Nāñ.).

அடுக்கணைப்புறம் *aḍukka[ai-p-puram]*, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளிச் செலவிற்காக விடப்படும் மானியம் (M.E.R. 574 of 1926); endowment for the kitchen expenses of a temple.

ம. அடுக்கணைப்புறம்

[அடுக்கணை + புறம்.]

அடுக்காலாத்தி *aḍukka(u)-alatti*, பெ. (n.) அடுக்குத்தீயம் பாக்க; see *aḍukku-t-tibam*.

[அடுக்கு + ஆலாத்தி.]

அடுக்காழி *aḍukka(u)-āḷi*, பெ. (n.) மணிக்கல் பதிக்கப்பட்ட மோதிரம்; finger ring set with gems. 'இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற மோதிரம் அடுக்காழி என்று சொல்லப்படும்' (சி. செ. பக். 100, பத்தி 7).

[அடுக்கு + ஆழி.]

அடுக்காணகன்னி *aḍukka(u)-āṇa-kanni*, பெ. (n.) 1. அழகும் குணமும் நிறைந்தவள் (விண்.); perfect woman. 2. பவனப்புற்றுச் செய்தற்குச் (பாடாணம்) (மு.அ.); an arsenic preparation.

[அடுக்கு + ஆண + கன்னி.]

அடுக்கியல் *aḍukka(u)-iyal*, பெ. (n.) (யாப்.) வண்ணக் கொத்தாழிசைக் கலிப்பரவின் உறுப்புகளுள் ஒன்றான அராகம்; (Pros.) a constituent of a variety of *kalippā* (விரசோ. யாப். 11, உரை).

[அடுக்கு + இயல்.]

அடுக்கிநீர் *aḍukka(u)-iṇir*, பெ. (n.) ஆயிரங் காய்ச்சித் தேங்காயின் நீர்; water inside the kernel of a particular variety of coconut palm, which bears fruits abundantly.

[அடுக்கு + இநீர்.]

அடுக்கிறை *aḍukkīrai*, பெ. (n.) வெண்டாமரை; white lotus, *Nelumbium speciosum* (alba) (சா.அக.).

அடுக்கு-தல் *aḍukku-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.1.) 1. கவங்கள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another. "திங்கள்மூன் தடுக்கிய திருமுகக் குடைக்கீழ்" (சிலப். 11:1). 'அடுக்குகிற அருமை உடைக்கிற நாய்க்குத் தெரியுமா?' (பழ.). 2. வரிசைப்பட

வைத்தல்; to arrange in a series, row, or order. பொத்தகங்களை யெல்லாம் வரிசையாக அடுக்கிவை (உ.வ.). 3. பணத்தை மேன்மேலும் பெருக்குதல்; to accumulate money or wealth. "அடுக்கிய கோடி பெற்றினும்" (குறன், 954). 4. சொற்களை மேன்மேலும் தொகுத்தல்; to go on speaking or adding words. சொல்லச் சொல்ல கேட்காமல் அடுக்கிக்கொண்டே போகிறான் (உ.வ.).

ம. அடுக்கு; க. அடுகு; துட. ஒட்டி.

[அடு → அடுக்கு.]

அடுக்கு *aḍukku*, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மே லொன்றாக அடுக்கியது; pile, tier. "அண்டகோ டியையெலாய் கருப்பவறை போலவு மடுக்கடுக் காக வமைத்து" (தாயு. தேசோ. 7). 2. வரிசை; series, row. கொலுப்பொம்மை யடுக்கு நன்றாயிருக்கிறது (உ.வ.). 3. அடுக்குக் கலம்; set of vessels which fit one within another. என் பெண்ணுக்குச் சீர்வரிசையாகப் பித்தளை பதிவோ ரடுக்கு வைத்தேன் (உ.வ.). 4. அடுக்குத் தொட்டி; repetition of words. "தழுவு தொடரடுக் செனவி ரேழே" (நன். 152). 5. கோப்பு; file. இக்கடித்ததை அடுக்கிலை வை (உ.வ.). 6. செழிப்பு; prosperity. அவன் அடுக்காய்வாழுகிறான் (உ.வ.). 7. தூவடுக்கு; four threads of yarn, a term used by weavers (W.).

[அடு → அடுக்கு.]

அடுக்குக்குலை-தல் *aḍukku-k-kulai-*, 2 செ. கு. வி. (v.i.) 1. வரிசை கலைத்தல்; to get into disorder, as a row or pile of things (W.). 2. நிலை கொடுத்தல்; to become deranged, as one's business or circumstances. 3. கற்பிறத்தல்; to lose one's chastity, as a woman.

[அடுக்கு + குலை.]

அடுக்குச்சாட்டி *aḍukku-c-caṭṭi*, பெ. (n.) அடுக்குக் கலம்; tier of pots of a particular size and shape; set of such vessels which fit one within another.

[அடுக்கு + சட்டி.]

அடுக்குச்சாத்து-தல் *aḍukku-c-caṭṭu-*, 5 செ. கு. வி. (v.i.) தெய்வத் திருமேனிக்குக் கொய்து ஆடையணிதல் (கோயிலோ. 38); to adorn an idol with a cloth gathered in folds.

[அடுக்கு + சாத்து.]

அடுக்குச் செய்பரத்தை *adukku-c-cembarattai*, பெ. (n.) அடுக்காக இதழுள்ள இரட்டைச் செய்பரத்தைப் பூ; double shoe-flower (சா.அக.). இது பின்வருமாறு மூலகைப்படும்:

(1) இரட்டைச் சிவப்புச் செய்பரத்தை அல்லது குங்குமச் செய்பரத்தை; double flesh-coloured shoe-flower or scarlet shoe-flower, *Hibiscus rosa-sinensis* (carnea-plena).

(2) இரட்டை மஞ்சட் செய்பரத்தை; double bluff-coloured shoe-flower, *Hibiscus sinensis* (flava-plena).

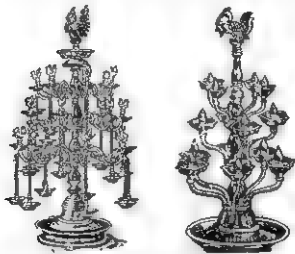
(3) இரட்டை வெள்ளைச் செய்பரத்தை; double white-coloured shoe-flower, *Hibiscus mutabilis* (alba rubescens).

[அடுக்கு + செய்பு + அரத்தை.]

அடுக்குச் செய்வரத்தை *adukku-c-cev-v-arattai*, பெ. (n.) அடுக்குச் செய்பரத்தை பார்க்க; see *adukku-c-cembarattai*.

[அடுக்கு + செய் (செய்) + அரத்தை.]

அடுக்குத்தீபம் *adukku-t-tiipam*, பெ. (n.) ஒன்றன்மேலொன்றான வட்ட வரிசைகளாக அமைக்கப்பட்ட கோயில் விளக்குவகை; tier

அடுக்குத்தீபம்

of lamps in circular rows, used in temple worship.

[அடுக்கு + தீபம். து. தீ→தீவு→தீவம் > Skt. dīpa > து. தீபம்.]

அடுக்குத்தும்பை *adukku-t-tumbai*, பெ. (n.) காசித்தும்பை (மலை.); a species of double balsam, *Banarcs tumbai*, *Leucas linifolia* (சா.அக.).

[அடுக்கு + தும்பை.]

அடுக்குத்தொடர் *adukku-t-toḍar*, பெ. (n.) உடன்பாடு, உணர்ச்சி, வற்புறை அல்லது தேற்றம், வீரையு, பங்கால் நிகழ்ச்சி, இசைநிறை முதலியனபற்றி. ஒரு சொல் இருமுறை முதல் நான்குமுறை வரை அடுக்கி வருவது; repetition of a word twice to four times in token of having followed what is said or to indicate one's agreement, or emotion, or for emphasis or suggestive of swiftness or repetition of action, or as an expletive used to fill a gap in metre.

"அசைநிலை பொருணிலை இசைநிறைக் கொருசொல இரண்டு மூன்றுநான் கெவலைமுறை யடுக்கும்" (நன். 396).

எ-டு:

1. அசைநிலை நலவது நல்லது, மதி மதி, அடியேன் அடியேன்.

2. பொருணிலை வருக வருக, வாழ்க வாழ்க — மலிழ்ச்சி. அடி அடி, கொல் கொல் — சினம், பகை, வெறுப்பு.

பாம்பு பாம்பு, தீத்தீத்தீ—அச்சம், ஐயையோ (ஐயோ ஐயோ), செத்தேன் செத்தேன்—துன்பம்.

அடாடா (அடா அடா), கெட்டேன் கெட்டேன்—மனவருத்தம்.

உண்டு உண்டு, வருவான் வருவான் — வற்புறை.

வந்தேன் வந்தேன், போ போ போ — வீரையு.

திரும்பத்திரும்ப, போய்ப்போய், மேலும் மேலும்—பங்கால் நிகழ்ச்சி.

சரிசரி, ஆகட்டும் ஆகட்டும்—உடன்பாடு.

3. இசைநிறை

ஏ ஏ, நலகுமே நல்குமே நல்குமே, பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.

குறிப்பு: (1) உலக வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் என, அசைநிலை இருவகைப்படும். அவற்றுள், முன்னது பொருள் குறியாது பிறர் சொல்வதைக் கேட்டிற் குறியளவாக நிற்கும்; பின்னது பொருளற்று நிற்பதாசைச் சொல்லப்படும்.

(2) இசைநிறை செயல்வாம் செய்
யுள் வழக்கே.

(3) அடுக்குத்தொடர் நனிச்சொல்
லாக மட்டுமன்றித் தொடர்ச்
சொல்லாகவும் வரும்.

எ-டு:

என்செய்தேன் என் செய்தேன், என்னத்தைச்
சொல்ல என்னத்தைச் சொல்ல.

[அடுக்கு + தொடர்.]

அடுக்கு நந்தியாவட்டம் *adukku-nandyivavattam*, பெ. (n.) 1. அடுக்குக் கண்வளிப்பூ; double-blossomed eye-flower, l. sh., *Tabernaemontana coronaria* (L.) (செ.அக.). 2. இரட்டை நந்தியாவட்டம்; double-blossomed common wax-flower; dog bane, *Tabernaemontana coronaria* (சா.அக.).

[அடுக்கு + Skt. nandyivarta > த. நந்தியாவட்டம்.]

அடுக்குப்பண்ணா-தல் *adukku-p-panna*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அணியம் (ஆயத்தம்) செய்தல்; to prepare, to make preparation(s).

[அடுக்கு + பண்ணு.]

அடுக்குப்பணியாரம் *adukku-p-paniyaram*, பெ. (n.) கோதுமை மரவால் ஏழு அடைகளைத் தட்டி நெய்கூட்டி, ஒன்றன்மே லொன்றாக அடுக்கிச் சுட்டெடுக்கும் பலகாரம். இதற்குப் பூரி எனவும் பெயர்; a kind of cake made of seven thin layers of wheat flour and fried in ghee (சா.அக.).

[அடுக்கு + பணியாரம்.]

அடுக்குப்பருத்தி *adukku-p-parutti*, பெ. (n.) பெரும்பருத்தி, ஒருவகை யுகர்ந்த பருத்தி (G. Sm. D. I, i, 227); a superior variety of cotton raised in red loam.

[அடுக்கு + பருத்தி.]

அடுக்குப்பற்குறா *adukku-p-parkura*, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாம்பலிறச் சுறா; grey shark, *Carcharias ellioti*.

[அடுக்கு + பல் + சுறா.]

அடுக்குப்பாத்திரம் *adukku-p-pattiram*, பெ. (n.) ஒன்றனுள் ஒன்று அடுக்கி அடுக்காகவுள்ள தலங்கள்; a set of vessels or cups placed one inside of another or one upon another.

ம. அடுக்குப்பாத்திரம்; க. அடுக்கு பாத்திர.

[அடுக்கு + Skt. patta > த. பாத்திரம்.]

அடுக்குப்பார்-தல் *adukku-p-paar*, 4 செ.கு.வ. (v.i.) 1. தக்க துணை தேடுதல் (இ.வ.); to look out for suitable help or companion (Loc.). 2. ஒத்திகை பாசுத்தல் (யாழ்ப்ப.); to rehearse, as stage players (J).

[அடுக்கு + பார்.]

அடுக்குப்பானம் *adukku-p-paṇam*, பெ. (n.) தெய்வச்சிலைக்கும் பின்புறத்திற் சாத்தும் கொய்த ஆடை; cloth gathered into folds, worn on the back of an idol.

[அடுக்கு + பானம்.]

அடுக்குப்பாற்சொற்றி *adukku-p-paṛcorri*, பெ. (n.) பாற்சொற்றி யென்றும் செடியகை; a variety of the plant, *Ruellia secunda* (W.).

[அடுக்கு + பாற்சொற்றி.]

அடுக்குப்பாறை *adukku-p-paṛai*, பெ. (n.) நிலத்தில் தளவரிசையாகப் பொத்தக ஏடுகள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றா யமைந்த பல்வேறு படைக் கற்பாறை; a mound of rock composed of different horizontal strata of rocks, like the leaves of a book (சா.அக.).

[அடுக்கு + பாறை.]

அடுக்குப்பாணை *adukku-p-paṇai*, பெ. (n.) 1. பல்பொருள்கள் பேசட்டு வைப்பதற்கு ஒன்றன்மே லொன்றா யடுக்கிய மட்பாணைகள்; big earthen pots piled one over another and used as receptacles. 2. சில குலத்தார் கலியாணச் சடங்கிற்கு அடுக்கிவைக்கும் ஏழு கோலப் பாணைகள்; tier of seven painted pots used at marriage ceremony among certain castes.

[அடுக்கு + பாணை.]

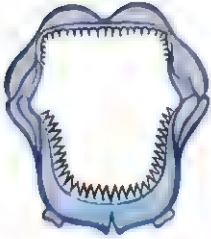
அடுக்குப்பூண்டு *adukku-p-puṇḍu*, பெ. (n.) கோபுரப் பூண்டு; a kind of plant (சா.அக.).

[அடுக்கு + பூண்டு.]

அடுக்குமல்லிகை *adukku-malligai*, பெ. (n.) பல இதழ் வரிசையுள்ள மல்லிகைவகை (மு.அ.); double-flowered jasmine, m. sh., *Jasminum sambac*.

அடுக்குமாடி *adukku-madi*, பெ. (n.) பல நிலை யுள்ள கட்டடம் அல்லது வீடு; multi-storied building or house. ஏழடுக்குமாடி.

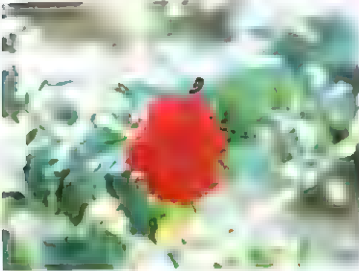
அடுக்குமுள்ளி *adukku-mulli*, பெ. (n.) பெரு முள்ளி யென்றும் பூடுவகை (மு.அ.); thorn-bush, a variety of prickly night shade, Indian hyssop, *Solanum* (Genus) (சா.அக.).

அடுக்குப்பற்குறா (வாய)

அடளை

அடுக்குச்செம்பரததை

அடுக்குத்தந்தம

அடுக்குப்பற்குறா

அடுக்குமலலிசை

அடுக்குமெத்தை¹ *aḍukku-mettai*, பெ. (n.) தேய்காய் தாச், பருத்திப் பஞ்சு, இலவம் பஞ்சு, ஒழிந்த தூவி, நறுமென் மலரிதழ் ஆகியவற்றாலமைந்த மெத்தைகள் முறையே ஒன்றன்மே லொன்றாக யமைந்த அஞ்சணைப் படுக்கை; bed with mattresses made of coconut fibre, cotton, silk-cotton, swan's down and soft fragrant flower petals, placed one upon another in the given order.

அடுக்குமெத்தை² *aḍukku-mettai*, பெ. (n.) அடுக்குமாடி பாரக்க; see *aḍukku-māḍi*.

அடுக்குவட்டா *aḍukku-vaṭṭa*, பெ. (n.) சாப்பாடு தூக்கிக்கொண்டு போவதற்குப் பல வட்டக் கிண்ணங்கள் ஒன்றன்மே லொன்றாக அமைந்த தூக்குக் கலம் (இக்.வ.); tiffin-carrier or meal-carrier consisting of several cups or round vessels placed one upon the other (Mod.).

அடுக்குவாகை *aḍukku-vaigai*, பெ. (n.) பெரு வாகைமரம்; sirissa tree, *Albizzia lebbak* (சா.அக.).

அடுக்குவாழை *aḍukku-vaṭṭai*, பெ. (n.) பனை வாழை; a kind of plantain tree (சா.அக.).

ம. அடுக்கன் வாழ

அடுக்குவிருக *aḍukku-viruk*, பெ. (n.) பெசரி வாணவகை; (T.C.M. ii, 2, 598); a kind of rocket.

அடுக்குள் *aḍukkuḷ*, பெ. (n.) 1. அறைக்குள் அறை; room within a room. 2. சமையலறை; kitchen (Brahm.).

க. அடுகை

[அடுக்கு + உள்.]

அடுக்குளமைந்தோன் *aḍukkuḷ-amainduṅṅ*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்தந்தஞ்சு (மிருத பாடாணம்); a kind of arsenic preparation (சா.அக.).

அடுக்கமத்தை *aḍukku(m)-mattai*, பெ. (n.) காட்டுமத்தை; downy datura, m. sh., *Datura metal* (சா.அக.).

[அடுக்கு + மத்தை. த. மத்தை > Skt. matta → unmatta > த. மத்தை.]

அடுகலம் *aḍu-kalam*, பெ. (n.) அடுகலன் பாரக்க; see *aḍu-kalan*.

[அடு + கலம்.]

20

அடுகலன் *aḍu-kalan*, பெ. (n.) சமையற்கலம்; vessel for cooking. "அடுகலன் பிறவு மெர் பொனா விழைத்து" (திருவிளை. திருநகரப். 64).

க. அடுகல

[அடு + கலம். கலம் → கலன்]

அடுகலம் *aḍu-kalam*, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. "அடுகலத்துள்வாளமர் வேண்டி" (திவ். இயற். 1: 81).

அடுகலைவன் *aḍu-kalai-avan*, பெ. (n.) அழிப்புத் தொழில் செய்யும் ஊழித்த யுருத்திரன்; Rudra, the God of destruction. "அடுகலைவன் கூர்மாண்டனாடகன்" (சுந்தர்ப. உற்பத். திருக்கல். 94).

[அடு + கலை + அவன்.]

அடுகிடை *aḍu-kidai*, பெ. (n.) அடுத்துக் கிடத்தல்; lying closely.

[அடு + கிடை. கிடை = கிடத்தல்.]

அடுகிடைபடுகிடை *aḍu-kidai-paḍu-kidai*, பெ. (n.) 1. வீரும்பியறு பெறுமனவும் ஒருவர் வீட்டின்முன் படுத்துக்கிடக்கை; lying down at a person's house determined not to leave the place till the thing asked for is obtained (W.). 2. நோய்வாய்ப்பட்டுப் பாயும் படுக்கையுமாய்க் கிடத்தல்; being completely bedridden, as in illness. அவன் ஒருமாதமாக அடுகிடை படுகிடையாய்க் கிடக்கிறான் (உ.வ.).

அடுகுவளம் *aḍuvu-valam*, பெ. (n.) 1. அடுக்கி வைக்கப்பட்ட உண்டிப்பெட்டி (சுரு. 6.1: 2); pile of baskets or vessels containing cakes, sweet meats, etc., one on another. 2. உண்டி; food. "அடுகுவளம் தடைப்படும் போல் காணும்" (சுரு. 10.4: 3).

[அடுக்கு → அடுகு + வளம் = உண்டிப் பெருக்கல்.]

அடுகுறல் *aḍugural*, தொ.பெ. (vbl. n.) கொல்றுதல்; killing. "அடுகுறல் றிடுகுலமடற் கதைக டொடுகுறல் றனர்" (சுந்தர்ப. யுத்த. மூவாயிர. 28).

[அடு → அடுகு + உறல். 'கு' சொல் றீர் வீற்றுச் சாரியை.]

அடுகைமனை *aḍugai-manai*, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen, cook-house. "அன்மிறுதற் றென்றிசை உந்தத் தடுகைமனை" (சுவெது. சிவஞானதா. 70).

க. அடி.கெமென

[அடு → அடுகை + மனை.]

அடுங்குன்றம் *aḍuṅkuṅṅam*, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.).

[அடுதல் = கொல்லுதல். குன்றம் = சிறுமலை. அடுங்குன்றம் = கொல்லுஞ் சிறுமலை போன்றது.]

அடுதில் *aḍuṅṅiil*, பெ. (n.) சோறு; boiled rice. 'அடுதிலெறைய யாகிய ஆவுதி' (பதிற். 21, உரை).

ம. அட்டம்; க. அடுகை; தெ. அட்டமு; து. அட்டைய; Skt. aṭṭam.

[அடு → அடுதல் → அடுசல் → அடுசில்.]

அடுகிலைக்காரம் *aḍuṅṅilal-k-kāram*, பெ. (n.) செந்நாயகுவீ (மு.அ.); red species of Indian burt, *Achyranthus aspera* (சா.அக.).

அடுத்த *aḍutta*, கு.பெ.எ. (adv.) 1. ஒட்டியுள்ள, நெருங்கியுள்ள; adjoining, contiguous, neighbouring, next. 'அடுத்த வீட்டுக்காரி பிள்ளை பெற்றாளென்று அம்மிக்குழவி யெடுத்துக் குத்திக்கொண்டாளாம்' (பழ.). 2. அண்டியுள்ள; support-seeking.

ம. அடுத்த; மா. அட்டகை; க. அட.

அடுத்தடுத்து *aḍuṅṅi(a)-aḍuṅṅa*, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக; one after another. 'அடுத்தடுத்து வன்காய் பலபல காய்ப்பினும்' (நாலடி. 203). 2. அடிக்கடி; often, ever and anon. 'அடுத்தடுத்து வேக முடைத்தாம்' (நாலடி. 348). 'அடுத்தடுத்துச் சொன்னால் தொடுத்த காரியம் முடியும்' (பழ.).

ம. அடுத்தடுத்து

[அடுத்து + அடுத்து.]

அடுத்தணிந்தாக *aḍuṅṅi(a)-aṅṅi(a)-āga*, கு.வி.எ. (adv.) மிக அண்மையில் (சுடு. 9.8: ?); very near, close by.

[அடுத்து + அணித்து + ஆக.]

அடுத்தமுறை *aḍutta-murai*, பெ. (n.) 1. மறு தடவை; next time. 2. நெருங்கிய உறவு; nearest relationship.

அடுத்தவரைக் கெடு-த்தல் *aḍuṅṅavarai-k-keḍu-*, 4 செ.சூ.ந்நாவி. (v.t.) புகலடைந்தவர்க்குத் தீங்கு செய்தல்; to ruin or kill refugees trea-

cherously. 'அடுத்தவரைக் கெடுக்கலாமா?' (பழ.).

[அடுத்தவரை + கெடு.]

அடுத்தார் *aḍuṅṅar*, பெ. (n.) 1. உதவி நாடி வந்தவர்; those who have approached for help. 2. வந்து சேர்ந்தவர்; those who have joined, seeking protection.

அடுத்தாரைக்கொல்லி *aḍuṅṅarai-k-kolli*, பெ. (n.) நெருப்பு; fire (சா.அக.).

ஒ.தோ: 'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' (குறள், 306).

[அடுத்த + அவரை - அடுத்தவரை → அடுத்தாரை + கொல்லி.]

அடுத்தாரை மயக்கி *aḍuṅṅarai-mayakki*, பெ. (n.) சுஞ்சா. இதன் மறுபெயர்கள் கோரக்கல் மூலி, சித்தஞ்ஞா மூலி, கற்பத்து ரூலி, யோகம் வளர்க்கு மூலி எஃப்பன்; gunjah, *Cannabis sativa*. It is known by different names such as carl hemp, Korakkan's drug, fumble, gallow grass, giddy plant, Indian hemp, wishing plant, victory (siddhi) plant and so on (சா.அக.).

அடுத்தார் *aḍuṅṅar*, பெ. (n.) உதவியார் (இ.வ.); assistant (Loc.).

[அடுத்த + ஆள்.]

அடுத்தி *aḍuṅṅi*, பெ. (n.) முறைகேடான வட்டி (W.G.); usury.

க. அட்; தெ. அடிதி; து. அடவு.

[அடு → அடர் → அடர்ந்தி → அடத்தி → அடுத்தி.]

அடுத்து *aḍuṅṅu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. நெருங்கி, அண்டி; having approached. 'அடுத்து வந்த வர்க்கு ஆதரவு சொல்வோன் குரு' (பழ.). 2. மறு நிகழ்ச்சியாக; as the next item, next. அடுத்து, பேரா, இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் தொல்காப்பியம்பற்றி ஓர் அரிய ஆய்வுரை நிகழ்த்துவார்கள். 3. மேள்மேல்; again and again, further and further. 'அதனை யடுத்தார்வ தீதொப்ப தில்' (குறள், 621).

அடுத்துக் கழுத்தறு-த்தல் *aḍuṅṅu-k-kaḷuṅṅi(a)-a-*, 4 செ.சூ.ந்நாவி. (v.t.) 1. நம்பிக்கைக் கெடுசெய்து கொல்லுதல்; to kill by treachery. 2. நண்பன்போற் பலநாட் பழகிக் கெடு செய்தல்; to do harm insidiously.

[அடுத்து + கழுத்து + அறு.]

அடுத்துக்கெடு-த்தல் *aduttu-k-keḍu-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.l.) தட்புப்போற் சேர்ந்து கேடு செய்தல்; to ruin a person by associating with him, to kill by treachery. "அடுத்துக் கெடுப்பான் கபடன், தொடுத்துக் கெடுப்பான் மடந்தை" (பழ.).

[அடுத்து + கெடு.]

அடுத்து முயல்-தல் *aduttu-muyal-*, 13 செ. கு. வி. (v.i.) இடைவிடாது முயல்தல்; to make continuous effort. "அடுத்து முயன்றாலும்" (முதுரை, 5). "அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள்தான் ஆகும்" (பழ.).

அடுத்து வரவு வகை *aduttu-varal-avamaī*, பெ. (n.) (அணி.) உவமையுக்கு உவமை; (Rhet.) comparison in which the standard of comparison is in its turn compared to another.

எ-டு: பவனம்போன்றது கோவைப்பழம்; கோவைப்பழம் போன்றது சிவந்த உதடு. "துப்புறந் தொண்டைச் செவ்வாய்" (சீவக. 107) என்பதில், "தொண்டைவாய்க்கு அடை, துப்பை யொக்கும் தொண்டை, போலும் செவ்வாயென இரண்டுவமையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரவுவகை யன்று" (நச்சு. உரை).

[அடுத்து + வாய் + உவமை.]

அடுத்துவிளக்கு-தல் *aduttu-viḷaku-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.l.) 1. மரணை (உலோக)ப் பற்று வைத்தொட்டுதல்; to solder. "அடுத்து விளக்கின மொட்டும் பறளையும்" (S.I.I. ii, 96). 2. அடுத்தாற்போல் விளக்கிச் சொல்லுதல்; to explain subsequently.

அடுத்துண் *aduttu-(ū)-ṅṅ*, பெ. (n.) பிறழ்பிற்றுகு விடப்பட்ட நிலம் (சூடு, 4.8:8); land given for one's livelihood.

ம. அடுத்தூண்

[அடுத்து + ஊண்.]

அடுத்தேறு *aduttu-(u)-ṅṅ*, பெ. (n.) மிகை; excess. "அடுத்தேறாக வந்த கரத்தைக் கழித்து" (சூடு, 3.8:9).

[அடுத்து + ஏறு.]

அடுநறா *adunaraī*, பெ. (n.) காய்ச்சிய சாறாயம்; distilled intoxicating drink.

அடுப்பங்கடை *aduppan-kaḍai*, பெ. (n.) 1. அடுப்பின் பக்கம்; side of the oven. 2. சமையலறை; kitchen.

[அடுப்பு + அம் (சாரியை) + கடை. கடை = பக்கம்.]

அடுப்பங்கரை *aduppan-kaṛai*, பெ. (n.) அடுப்பங்கடை பார்த்து; see *aduppan-kaḍai*.

[கடை → கரை.]

'அடுப்பாங்கரை' என்பது நீட்டிய உலக வழக்கு.

அடுப்பம் *aduppan*, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness, weight. 'மேக அடுப்பமும் பார் அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு' (நக்கயாகப். 361, உரை). 2. நெருங்கிய உறவு (நெல்லை); close intimacy or relationship (Tn.).

ம. அடுப்பம்

[அடு → அடுப்பம். அடு = நெருங்கு.]

அடுப்பு *aduppu*, பெ. (n.) 1. சமையற் கலத்தை யேற்றி யெரிக்கவுதவும் முக்கற் கூட்டு; three stones arranged in triangular form to serve as an oven. 'அடுப்புக் கூட்டுப்போல..... மூன்று புள்ளிவைத்து எழுத்துப்படுத்தலால்' (நன். 90, சடிகோ. உரை). 'அடுப்புக் கட்டிக்கு அழகு வேண்டுகமா?' (பழ.). 2. வீறகிட்டு எரித்தற்கு மண், இரும்பு முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட சுருவி; oven, fire-place for cooking. "பாலைக் சுற்ற் தடுப்பேறு வைத்து" (இங். பெரியாழ். 2.9:5). 'அடுப்பு மூன்றானால் அம்மா பாடு துண்டாட்டம்' (பழ.). 3. அடுப்பு நெருப்பு; fire, in the oven. அடுப்பெரித்தறா பார்? (உ.உ.). 'அடுப்புஎரிந்தால் பெரிபொரியும்', 'அடுப்புநெருப்பும் போய் வாய்த்தலிடும் போச்சு' (பழ.). 4. முக்கல் வடுப்பு வடிவான நகணியின் (பரணி); the second lunar constellation. 5. மனைவி (இழிசி.வ.); wife. 6. அச்சம் (பிங்.); fear.

ம. அடுப்பு; நூ அட்டி, அட்கல.

[அடுதல் = கடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு.]

அடுப்பு வகை *aduppu-vaikai*, பெ. (n.) பெசுருவா, ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Thryssa malabarica*.

அடுப்புக்கரி *aduppu-k-kaṛi*, பெ. (n.) 1. அடுப்பி லெரித்த கரி; dead coals from an oven. 2. மரக்கரி; charcoal, as taken out from or used in an oven.

ம. அடுப்புக்கரி; க. அடுகரி; து. அட்கலகரி.

[அடுப்பு + கரி.]

அடுப்புக்கும்பி *aduppu-k-kumbi*, பெ. (n.) அடுப்புச் சாம்பல் அல்லது கடுசாம்பல்; hot ashes in the oven.

[அடுப்பு + கும்பி.]

அடுப்புக்கொட்டம் *aduppu-k-koffam*, பெ. (n.) சமையற் கொட்டகை; kitchen shed.

[அடுப்பு + கொட்டம்.]

அடுப்புத்துப்புமாய் *aduppu-tuduppu-may*, கு.வி.எ. (adv.) சமையல்வேலை செய்து கொண்டு; engaged in cooking. அடுப்புத் துடுப்புமாய் *aduppu-tuduppu-may*; இப்போது வரமுடியாது (உ.வ.).

[அடுப்பு + துடுப்பு + ஆய்.]

அடுப்புப்பற்றவை - நீதல் *aduppu-p-parravai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் தெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire in the oven.

[அடுப்பு + பற்றவை.]

அடுப்பு வெட்டு *aduppu-veitu*, பெ. (n.) மழித்த இடம் அடுப்புத் திறப்புப்போல் அல்லது தலை கீழான பகரம்போல் தோன்றுமாறு, முன்றலை மயிளை வறண்டி வைத்தல்; shaving the hair just above the forehead, in such a fashion that the shaven part looks like the opening of an oven.

அடுப்பூதி *aduppu-uthi*, பெ. (n.) 1. சமையற் கா-ரன்-ரி; cook. 2. மூடல் (மதி. களஞ. ii, 5); fool.

[அடுப்பு + ஊதி.]

அடுப்பூது-தல் *aduppu-uthal*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் விறகு எரியாதபோது ஊதாய்குழல் வாயிலாகக் காற்றாதி யெரிய வைத்தல்; to blow and kindle the fire in the oven. 'அடுப்புதும் பெண்கணிற் குப் படிப்பென்னத்திற்கு?' (பழ.).

[அடுப்பு + ஊது.]

அடுப்பொரி-தல் *aduppu-ori*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடுப்பில் தெருப்பு எரிதல்; to burn, as fire in the oven. 2. வீட்டில் சமையல் தடைபெறுதல்; to do cooking in a house. பணமுடையால் ஐந்து நாளாய் அடுப்பெரியவில்லை (உ.வ.).

[அடுப்பு + எரி.]

அடுப்பீற்று-தல் *aduppu-irru*, 5 செ.கு.நரா. வி. (v.t.) உலைவைத்தல், சமைத்தற்கு நீரிட்ட-

கலத்தை அடுப்பின்கீழே வைத்தல்; to set a pot of water on the fire for boiling or cooking anything.

[அடுப்பு + ஏற்று.]

அடும்பு *adumbu*, பெ. (n.) அடம்பு பார்க்க; see *adambu*. "அடும்பி வ ரணியெக்கள்" (கலித். 132: 16).

ம., க., து. அடும்பு.

[அடம்பு → அடும்பு.]

அடுமா *aduma*, பெ. (n.) கொட்டை (பரி.அக.); nut.

[ஒருகா. அண்டொகா (அண்டுகமா) → அடுமா.]

அடுவம் *aduvam*, பெ. (n.) மலைப்புள்கு (L.); Wight's Indian nettle.

அடுவால் *aduvai*, பெ. (n.) வரகு தெல் கலப்பு (யாழ்ப்.); mixture of paddy and common millet (J.).

[ஒருகா. அடு → அடுவல். அடு = சேர், கல.]

அடே ஏச்சு, இடை. (part.) 'அடா' என்னும் ஆண்பால் (சேய்மை) விளியின் மறுவடிவம்; an exclamation of calling, another form of the masculine address *adā*.

[அட (விளியி.) + ஏ (விளியி.)]

அட்டையப்பா *adaiyappa*, இடை. (int.) வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment.

[அட (விளியி.) → அடே. அப்பன் → அப்பா (விளிப்பெயர்). அடே + அப்பா = அட்டையப்பா. முதற்காலத்தில் விளிப்பெயராக மட்டு மிருந்த 'அப்பா' என்னுஞ் சொல், சிற்காலத்தில் வியப்படைச் சொல்லுமாயிற்று.]

அப்பா பார்க்க; see *appa*.

அட, அடா, அடே, அடோ என்னும் பல் வடிவான விளியிடைச் சொல் தந்தை முறைப் பெயருக்கு முன்னும் வரும், பின்னும் வரும். ஆயின், இட வேறுபாட்டிற்கேற்பப் பொருள் வேறுபடும்.

எ-டு:

அட்டையப்பா (அடாயப்பா) - வியப்புக் குறிப்பு.

அப்பாடா (அப்பா + அடா) - ஓய்வு அல்லது இளைப்பாற்ற குறிப்பு.

அடை¹ - தல் *adai-*, 2 செ.கு.வி. (vi.)
 1. பறவைகள் கூட்டில் இராத் தங்குதல்; to go to roost, as birds. 2. பாம்புகள் வளைக்குட்புகுதல்; to resort to holes, as snakes. 3. ஆடுமாடுகள் கூடிக்கிடத்தல்; to gather together and lie down for rest, as sheep or cattle. 4. கோழி அடைக்காத் தல்; to sit on eggs, as a hen. 5. மாந்தர் இறந்தடங்குதல்; to attain eternal rest, die. அந்தப் பெரியவர் அடைந்துவிட்டார் (உ.வ.). 6. தூசி சேர்தல்; to collect, gather as dust. மேலே நாற்காலிகளில் நான்தோறும் தூசி வந்தடைகிறது (உ.வ.). 7. வண்டல் படிதல்; to be deposited, as alluvium. 8. கிணறு தூர்தல்; to be sifted up, choked up, filled up, closed, as a well. 9. கடன் தீர்தல்; to be paid-up, as a debt. கடனெல்லாம் அடைந்துபோயிற்று (உ.வ.). 10. சேர்ந் திறுகுதல்; to settle, become close, compact, hard, as sand by rain. 11. பொருந்துதல்; join, mingle. "ஆணுவினோ டெலவா மாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்கள்" (சி. சி. சுபக். 2:78). 12. அடைக்காயடைதல்; to be preserved, as pickles (W.). —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல்; to reach, arrive at. "கரைய டைந்தனர்" (பாரத. வாரணா. 2). 2. அடைக்கலம் புகுதல்; to take refuge in. "அடைந்தவர்க் கருளா னாயின்" (சும்பரா. யுத்த. வீடண, 108). 3. பெறுதல்; to get. இந்தியா 1947 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலராட்சியினின்று விடுதலையடைந்தது (உ.வ.). 4. சாணை அல்லது தூடு சேர்த்தல்; to heap up sheaves or ears of corn in pyramidal shape with round, square or rectangular base. உழவர், அறுவடையின் பின், அரிக்கட்டுகளை அல்லது கதிர்களைச் சாணையாக அடைந்து வைப்பார் (உ.வ.).

10. அடபுக; க., பட அடை; சி. அடகு; நட., கோத. அட்த; து. அடபுவி.

[அன்றதல் = நெருங்குதல், சேர்தல். அள் → அன் → அடு → அடை. இனி, அன் → அன்டு → அடை → அடை என்றாம்.]

அடை² - தல் *adai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உழால் முன்னமே நெறியிடப்படுதல் (விதிக்கப்படுதல்); to be pre-ordained by destiny. 'தனக்கடைத்த நாளறுதலின்' (வேக. 2831, நச். உரை). 2. வேலைக்கமர்த்தப்படுதல்; to be appointed, assigned. "கழனிக்கு கடைத்த மகளிர்" (இலா. 2:140). 3. உறுப்பின் புலன் அல்லது செயல்

கெடுதல்; to be obstructed, as the ear, throat. வெடியோசை கேட்டதும் காது அடைத்துக் கொண்டது. அந்த மருந்து உண்டதிலிருந்து தொண்டை அடைக்கிறது (உ.வ.). 4. உரியதாதல்; to be appropriate. 'அக்காலத்துக்கு அடைத்த காற்றுக்கள்' (சுடு. 10:3, பிர.). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கதவு சாத்துதல்; to shut, close the door. "பாடுநர்க் கடைத்த கதவின்" (புறநா. 151:10). 2. வழிதடுத்தல்; to obstruct, block, as a passage. "வாழ்நாள வழியடைக்குங் கல்" (குறள், 38). 'அடைத்தவன் காட்டைப்பார், மேய்த்தவன் மாட்டைப்பார்' (பழ.). 3. துளையடைத்தல்; to fill up, a hole. எவ்வளவைய அடைத்துவிட்டேன் (உ.வ.). 4. புகுத்துதல்; to put in, insert. "கடுகிற பெரிய கடலடைக்கும" (தாய. சொல்லரிய. 1). 5. பூட்டுதல், தாழிடுதல்; to lock, fasten. "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந் தாழ்" (குறள், 71). 6. சிறையில் வைத்தல்; to imprison. "செழிய னடைத்த சென்னி பாட" (கல்லா. 34:7). 7. ஒளித்துவைத்தல்; to conceal, hide. 8. ஒப்புவித்தல், ஒப்புடைத்தல்; to entrust. "கணங்கடமக் கடைத்துப் புறப்பட்டான்" (திருவாலவா. 28:13). 9. குத்தகைக்கு விடுதல்; to lease, give in contract, farm out. என் நிலத்தை வாரத்திற்கு அடைத்திருக்கிறேன் (உ.வ.). 10. கொடுத்தல்; to bestow. "உயிர்க்கின்ப மெனறு மடைப்பாணாம்" (சி. சி. சுபக். 1:54). 11. பிரித்தல்; to divide. 'நாலு கூறாக அடைப்பதாகவும்' (S.I.I, 64).

10. அடெக்க; க. அடயிக; பர். அட்டொமர்; பட. அட்டெக.

[அடு → அடை.]

அடை³ *adai*, பெ. (n.) 1. கோழி அடைக்காத் தல்; incubation. 2. பொருந்துகை; joining. "ஆடுகின்றனர் பன்னாடை வின்றிய பாடுகின்றனர்" (சும்பரா. அயோத். மந்தரை. 2). 3. சேர்ப்பிக்கை; delivering, conveying. "அவன்க னடைகும்நதார் நிண்ணை" (கவித். 115:18). 4. அடைக்கலம்; resort, refuge. 5. அடைக்கலப்பொருள் (சுடு. 5.10:5); deposit, that which has been accepted for safe keeping. 6. சன்னமான அப்பவகை; thin cake, wafer. "நமக்கு மாவடை பழலனம் பிரியம்" (அழகர் சுவம். 55). 7. தோகையைப்போல் தட்டிய மருந்து; a medicinal preparation pressed and

shaped like a round and flat rice-cake (சா.அக.). 8. இலை; leaf. "புழற்கா லாம்பலகலடை" (புறநா. 256: 3). 9. வெற்றிலை; betel leaf. "நாறு காயடை கூடும்" (சி. சி. பர. உலகா. மறு. 7). 10. இலைக்கறி (பிங்.); greens. 11. முளை; sprout. "பூம்புற நல்லடை" (பெரும்பாண. 278). 12. சுமையடை (சும்மாடு); load-pad or cushion for the head to bear a load. 13. தாங்கி; prop, slight support (W.). 14. கனம் (பிங்.); gravity, weight. 15. கரை; bank, shore. 'கடலுங் கடலடைந்த விடமுங் கடலெனப்படுதலின், அடைகடலென்பது அடையாகிய கடலென இருபெயர்ப் பன்முத்தொகை' (தொல். சொல். தச்ச. 23, சேனா. உரை). 16. வழி (பிங்.); way. "17. அடையொழி (விசேடணம்); qualifying word or clause, attribute, adjunct. "ஈரடை முதலோ டாதலும்" (நன். 403). 18. பன்முச்சொல்; word denoting quality. "அடைசினை முதலென" (தொல். சொல். சினவி. 26). 19. கலிப்பாவின் உறுப்பாகிய அடைநிலைக்கிளவி யென்றும் தனிச்சொல் (தொல். பொருள். செய். 131); detached foot that is a constituent of kalippā. 20. நிலவரி (விள்.); land tax, king's share of the produce of the land whether one-sixth or one-tenth or otherwise (W.). 21. விலை (பிங்.); price. 22. கருக்க (கஷாயம்); decoction. 23. தேனடை; honey comb.

ம. அட; க. அடெ, அடவு; தெ. அட்டு, து. அட்டெய.

[அடு → அடை.]

அடை⁴ *adai*, பெ. (n.) செருப்படை, செருப்படி (பச்சு.); a medicinal herb, *Coldenia procumbens* (சா.அக.).

அடைக்க *adaikka*, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely. வீடடைக்க நோயா யிருக்கிறது (உ.வ.).

ம. அடக்கம்; க., பட. அடெ.

[அடை → அடைக்க.]

அடைக்கல் *adai-k-kal*, பெ. (n.) கண்ணிமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொள்ளும் நோய் (வைத். சங்.); a disease that makes eyelids stick to each other, *ankyloblepharon*.

[அடை + கண்.]

அடைக்கப்பட்டார் *adaikka-p-pa[ar]*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்க்கு வொன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

அடைக்கப்புடைக்க *adaikka-p-pudaiikka*, கு.வி.எ. (adv.) பரபரப்பாக, கருக்காக, விரைவாக; hurriedly, quickly.

அடைக்கலக்குருவி *adaikkala-k-kuruvi*, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see *adaikkalan-kuruvi*.

[அடைக்கலம் + குருவி.]

அடைக்கலங்கா-தந்தல் *adaikkalan-ka-*, 4 செ. கு.வி. (v.i.) ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளைப் பாதுகாத்தல்; to protect one who seeks refuge, to take care of a deposit or trust.

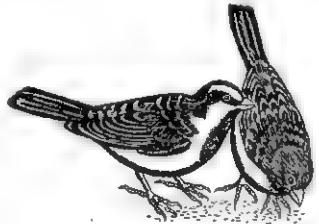
[அடைக்கலம் + காத்தல்.]

அடைக்கலங்காத்தான் *adaikkalan-kattar*, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க; see *adaikkalan-kuruvi*.

ம. அடக்காவு

[அடைக்கலம் + காத்தான்.]

அடைக்கலங்குருவி *adaikkalan-kuruvi*, பெ. (n.) வீட்டுக் கூரைகளிற் கூடுகட்டி வாழும் குருவி; house sparrow, *Passer domesticus*. 'அடைக்கலங் குருவிக்கு ஆயிரத்தெட்டுக் கண்டம்' (பழ.).

அடைக்கலங்குருவி ஆண் பெண்

ம. அடுக்கலக்குரிசிவு

[விடுகளில் அடைந்து வாழ்வதாக, அடைக்கலங்குருவி யெனப்பட்டது.]

அடைக்கலஞ்செய்தல் *adaikkalan-ney*, 1 செ. குன்றாவீ. (v.t.) சுவத்தைப் புதைத்தல் (மதி. களஞ. ii, 145); to bury, intern, entomb.

ம. அடக்கு

[அடைக்கலம் + செய்.]

அடைக்கலத்தனம் *adaikkala-talam*, பெ. (n.) புகலிடம் (இராட்.); asylum, place of refuge (R.).

[அடைக்கலம் + தனம்.]

அடைக்கலத்தான் *adaikkalattān*, பெ. (n.) அடைக்கலங்கருவி பார்க்க; see *adaikkalan-kuruvi*.

[அடைக்கலம் + அத்து (சாரியை) + ஆன்.]

அடைக்கலப்பொருள் *adaikkala-p-porul*, பெ. (n.) பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping.

[அடைக்கலம் + பொருள்.]

அடைக்கலம் *adaikkalam*, பெ. (n.) 1. புகலிடம்; asylum, refuge, shelter, person who gives shelter. அவன் எல்லார்க்கும் அடைக்கலம் (உ.வ.). 'அடைக்கலம் என்று வந்தவன் படைக்கலம் எடுக்கிறான்' (பழ.). 2. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட அடைக்கலப் பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping.

ம. அடைக்கலம்

அடைக்கலம்புகு-நல் *adaikkalam-pugu*, 2 செ. கு.வி. (v.i.) புகலடைதல்; to fly to one for shelter, take refuge.

அடைக்கலமாதா *adaikkalam-māda*, பெ. (n.) இயேசுவின் நாய், அடைக்கல மரிக்கும் தேவ அன்னை (உரோ. சுத்.); The Lady of Refuge (R.C.).

[அடைக்கலம் + மாதா.]

அடைக்கலங்கருவி *adaikkalan-kuruvi*, பெ. (n.) அடைக்கலங்கருவி பார்க்க; see *adaikkalan-kuruvi*.

[அடைக்கலம் + ஆம் + கருவி.]

அடைக்காய் *adaik-k-kaey*, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca-nut. "ஓவள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பி" (தாயு. சச்சி. 11). 2. நாய்ப்பூலம்;

paṇa supāri "விஞ்சிய வடைக்காய் புண்டி வழியிடை வெறுப்ப தாக்கி" (அருணாசலபு. திருமலைவலம். 26).

ம. அடக்க; க., பட., குட., அடகெ, அடிசெ; தூட., கோத. அட்டெ; தூ. அட்ட கட்டெரி.

[அடை+காய். அடை=இலை, வெற்றிலை.]

அடைக்கியாமு *adaik-k-kiyam*, பெ. (n.) அடைக்கமுநீர் பார்க்க; see *adaik-k-kuṭi-nir*.

[அடை + Skt. kaṣṭhā > த. கியாமும்.]

அடைக்குச்சுவ *adaikkul-cavvu*, பெ. (n.) முடுசுவ; valve (சா.அக.).

[அடைக்கும் + சுவ.]

அடைக்குநீர் *adaik-k-kuṭi-nir*, பெ. (n.) மரம், செடி, கொடி, புல் என்னும் நாய்வகை நிகைத் திணையின் வேர் (கிறங்கு), பட்டை, கட்டை, பிசின், இலை, பூ, கனி, வித்து என்னும் என்வகை யுறுப்புக்களையும் காரசாரசர் சரக்குகளையும் சேர்த்து ஒன்றாக இடித்து, ஒரு பாணியிலிட்டுப் பலநாட் குதவுமாறு கண்டக் காய்ச்சி வடித்தெடுத்த கருக்கு (சங்.அக.); a strong decoction of the roots, barks, woods, gums, leaves, flowers, fruits and seeds of several herbs, shrubs, creepers and trees, mixed up with some spices, boiled down to a certain degree and proportion with a view to preserve it for many days (சா.அக.). "நான் காசுச் செப்புவன்மை வேராநிகளை வெவ்வேறிடித்துச் சேநீயத் தூறல் செய்தாக்கந் குடிநீரொப்பிலடை" (தைவல. தைவ. பாயிர. 29).

[அடை + குடி + நீர்.]

அடைக்குத்தகை *adaik-k-kuttakai*, பெ. (n.) குத்தகைக்காரன் தவசமாகக் கொடுக்கும் அரசிறை; revenue in the form of grain from land leased out by Government.

ம. அடக்காளம்

[அடை + குத்தகை.]

அடைக்கெத்து *adaik-k-kettu*, பெ. (n.) அடைக்கோழி சிறப்பாக இடுங்குரல்; peculiar clucking of a brooding hen.

[அடை + கெத்து.]

'அடைக்கெத்து' எனச் சில அகரமுதல்கள் குறிப்பது தவறாகும்.

அடைக்கோழி *aḍai-k-kōḷi*, பெ. (n.) அடைக்காக்குள் கோழி; sitting hen.

ம. அடகோழி

[அடை + கோழி.]

அடைகசாயம் *aḍai-kaśayam*, பெ. (n.) அடைக்குழிச் பார்க்க; see *aḍai-k-kuḍi-nir*.

அடைகட்டி *aḍai-kattī*, பெ. (n.) 1. கலப்பையி லொட்டும் மண்; earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் படிந்த மண்கட்டி; a clod of silt, a lump of fine earth or clay (சா.அக.).

அடைகட்டு-தல் *aḍai-kattu-*, 5 செ.கு.வி. (v.1.) 1. நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க அணைகட்டுதல்; to construct a dam. 'அண்ட கடாகம் வெடித்து அடைகட்ட வேண்டும்படி' (திவ். அமலனாதி. 2, வியா.). 2. வண்டல் நகராதபடி சக்கரத்திற்குமுன் தடைவைத்தல்; to place a bar of wood or stone in front of a wheel of carriage to prevent it from moving. 3. தேர் வண்டுகளின் சக்கரத்தைத் தூக்க அடியில் முட்டுக்கொடுத்தல்; to insert a piece of wood under a car or cart and thus lift the wheel out of a rut.

ம. அடயல; க. அட்டகட்டெ; தெ. அட்டகட்ட.

அடைகடல் *aḍai-kadal*, பெ. (n.) கடற்கரை; sea coast. 'அடைகடலென்பது அடையாகிய கடலென இருபெயர் பண்புத்தொகை' (தொல். சொல். எச்ச. 23, சேனா. உரை).

அடைகரை *aḍai-karai*, பெ. (n) கரைப்பக்கம்; shore. 'உரவுத்திரை பொருத நிணிமணலடைகரை' (குறுந். 175).

அடைகல்¹ *aḍai-kal*, பெ. (n.) 1. பட்டடை; anvil. 'கட்ட வல்லிரும் படைகலைச் சுடுகலா ததுபோல' (கம்பரா. சுந்தர. பாச. 58). 2. நிலைக்களக் கற்படை; stone base. 'ஆமையாய் மேருத் தாங்கி யடைகலாய்க் கிடந்த பொது' (சி. சி. பர. பாஞ்சரா. மறு. 11).

ம. அடகல்லு; க. அடெகல்லு; தெ. டாகல்லு; து. அட்டெ; கோது. அர்கல்.

அடைகல்² *aḍai-kal*, பெ. (n.) மதகடைக்குள் = கல்; stone placed at the mouth of a sluice to stop the flow of water.

அடைகலம் *aḍai-kalam*, பெ. (n.) சேமக்கலம், கோயில்களில் அடிக்கும் வட்ட மணி; gong used in temples.

அடைகா-த்தல் *aḍai-ka-*, 4 செ.கு.வி. (v.1.) கோழி அவயங்காத்தல்; to incubate, as a hen.

அடைகாய் *aḍai-kay*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு; betel and areca-nut. 2. ஊறுகாய்; pickle (சா.அக.). 3. சாயவைத்துப் பதப்படுத்திய காய்; dried and preserved fruit (சா.அக.).

ம. அடுவந்து, க. அடுகாய்.

அடைகிட-த்தல் *aḍai-kida-*, 4 செ.கு.வி. (v.1.) 1. கோழி அடைகாத்தல்; to incubate, as a hen. 2. நம்மியிருத்தல்; to abide, stay permanently. 'முயவடை கிடக்குந் திங்கள்' (சுர்மபு. மேருவின். 16).

அடைகியாழம் *aḍai-kiyaḷam*, பெ. (n.) அடைக்கியாழம் பார்க்க; see *aḍai-k-kiyaḷam*.

அடைகு-தல் *aḍai-gu-*, 9 செ.கு.வி. (v.1.) சேரிதல்; to reach. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.) பெறுதல்; to obtain. 'புரையில் விட்டின்ப மடைகு வான்' (வைராக்க. 17.).

[அடை → அடைகு. 'கு' சொல் விரிவீற்றுச் சாரியை.]

அடைகுடி *aḍai-kuḍi*, பெ. (n.) 1. சார்ந்த குடும்பம்; dependent family. 'இவன் தானும் இவன அடைகுடி.....ஆனைச்சாத்தனும்' (S.I.I. ii, 444). 2. பயிரிடுங்குடி; cultivating tenant (S.I.I. ii, 250).

ம. அடகுடி; க. அட்டொக்கல்.

அடைகுத்து-தல் *aḍai-kuttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.) அடைமறணம் வைத்தல்; to mortgage. 'குடியொடுகுடி பெறும் வினைக்கு அடைகுத்துக் என்று' (S.I.I. v, 305).

அடைகுளம் *aḍai-kuḷam*, பெ. (n.) போக்கில்லாத குளம் (யாழ்ப்ப.); tank with no outlet (J).

அடைகுறடு *aḍai-kuraḍu*, பெ. (n.) 1. கம்மியச் பட்டடை (பிங்.); anvil. 2. பற்றுக்குறடு; tongs (W.).

ம. அடகொரடு

அடைகொடு-த்தல் *aḍai-kodu-*, 4 செ.கு.வி. (v.1.) நிலவினாவில் அரசன் பங்கைச் செலுத்துதல்; to pay the king's share of the produce (W.). 2. நிறைந்து வைத்தல்; to fill up. 3. அடைமொழி முன்னவைத்தல்; to prefix an adjunct or epithet.

அடைகொள்(று)-தல் *adai-kol(ly)*, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to accept a requisition for safe keeping. 'அடைகொண்டு பாழ்போக்குவா னொருவனன்றே' (சூ, 5.10:5). 2. நிலத்தை ஒற்றியாகப் பெறுதல்; to take a land on mortgage. 'இலட்சுமண நம்பி அடைகொண்ட நிலமும்' (S.I.I. iv, 81).

அடைகொளி *adai-kolli*, பெ. (n.) அடைமொழி யென்றும் சிறப்பிற்கும் சொல்லைக் கொண்டது (விசேஷம்) (நன். 401, சடகோ. உரை), that which is qualified.

[அடை + கொள் + ி. 'இ' உடைமை குற்றச் சூறு.]

அடைகோட்டை *adai-kōṭṭai*, பெ. (n.) முற்றுடை யிடப்பட்ட கோட்டை; a besieged fort.

அடைகோழி *adai-kōḷi*, பெ. (n.) அடைக்கோழி பார்க்க; see *adai-k-kōḷi*.

அடைகோண் *adai-kōṇ*, பெ. (n.) அடைக்குந் திருகு; stop-cock (சா.அக.).

அடைச்சீட்டு *adai-cēṭṭu*, பெ. (n.) வரிப் பற்று முறி (யாழ்ப்.); receipt for payment of tithe or tax (I.).

[அடை + சீட்டு.]

அடைச்சு-தல் *adai-cu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைவித்தல், சேரச்செய்தல்; to put, place. "அடைச்சிய கோதை பரிந்து" (கவித். 51:2-3). 2. செருகுதல் (சூடா.); to insert, stick in, as flower in the hair. 3. உடுத்துக்கொள்ளுதல்; to clothe or wrap oneself in. "நெடுந் தொடர்க் குவளை வடிம்புறு வடைச்சி" (மதுரைக். 588). 4. பொத்துதல்; to shut, to close. "கையாற் செவிமுத வடைச்சிச் சொன்னான்" (சீவக. 1048).

க. அடசுவிகெ

[அடைத்து → அடைச்சு.]

அடைசல் *adai-cāl*, பெ. (n.) பொருள் நெருக்கம்; crowded condition, density.

[அடைத்தல் → அடைச்சல் → அடைசல.]

அடைசாரல் *adai-cāral*, பெ. (n.) பருவகாலத்து அடைமழை; heavy monsoon rains. "ஆனி முற்சாரல், ஆடி அடைசாரல்' (பழ.).

அடைசிலை *adai-cilal*, பெ. (n.) பளச்சிலை; cloth steeped in a medicinal preparation and put in the mouth for sore throat (W.). — 1. கரரச்சிலை; a corrosive plaster used in the treatment of abnormal or morbid growth of flesh or sores. 2. மருந்துச் சிலை; plaster. 3. புண்ணின் வாயில் மருந்திட்டு அடைக்கப் பட்ட சிலை; cloth soaked in medicine and plugged as is done to the mouth of a sinus-sore (சா.அக.).

அடைசு-தல் *adai-cu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடை தல் (சம்.அக.); to reach. 2. கிட்டும்; to get near. 3. நெருங்குதல்; to crowd, get close together. "அஞ்சு பூத மடைசிய சவடனை" (திருப்ப. 638). 4. பொருந்துதல்; to be joined, placed. "உள்ளே சிலை வடைசின சட்டை" (சீவக. 819, நச். உரை). 5. ஒதுங்கு தல்; to deviate, recede, give place, make room. அடைசு நிலம் (உ.வ.). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெருங்கச் சொரிதல் அல்லது எய்தல்; to shower upon. "அழுந்த வானியொன்று பத்துநூறு வன்பொட்டடைசினான்" (பாரத. பதினான. 30). 2. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon.

க. அடசு

[அடைத்து → அடைச்சு → அடைசு.]

அடைசுபலகை *adai-cu-palagai*, பெ. (n.) 1. வாயிற் கதவாகச் செருகுபலகை; boards inserted into grooves to form a door (W.). 2. கதவுநிலைகளினீழே வைக்குஞ் சூரிப் பலகை; plank placed above the lintel of a door frame (W.).

க. அடவு, அட்டவலகெ.

அடைசுபொட்டணம் *adai-cu-poṭṭaṇam*, பெ. (n.) அடைசிலை பாரீக்க; see *adai-cilal*.

அடைசுமருந்து *adai-cu-marundu*, பெ. (n.) வாய்ப் புண்ணிற்காகச் சொப்புளிக்கும் மருந்து நீர்; any liquid preparation used for washing the mouth and the throat, gargle (சா.அக.).

அடைசுவலை *adai-cu-valai*, பெ. (n.) வலை வகை (இ.வ.); a kind of net (Loc.).

அடைசொல் *adai-cōl*, பெ. (n.) 1. (இலக்.) அடைமொழி; (Gram.) qualifying word. 2. (இலக்.) சூறு; (Gram.) termination, ending of a word. "களனென்பது பன்மை அடை சொல்" (தக். 463, உரை).

அடைத்தகுரல் *adaitta-kural*, பெ. (n.) கம்பிய குரல்; hoarse, husky voice (W.).

அடைத்தது *adaittadu*, பெ. (n.) இட்ட கட்டளை; order or command given. "ஈதுணக் கடைத்த தென்ன" (கந்தடி. உற்பத்த. மேரூப். 9).

அடைத்து *adaittu*, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely, wholly. வீட்டைத்து நூலகன் (உ.வ.).

அடைத்துப்பெய்தல் *adaittu-p-pey*-, I. செ.கு. வி. (v.i.) வானம் முகில் (மேகம்) மூடி, விடாது பெய்தல்; to rain incessantly with the whole sky overcast.

[அடைத்து + பெய்.]

அடைத்தேற்றுதல் *adaittu-ē-ṛṛu*-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வகுந்திக் கரும முடித்தல் (சுடு, 6.8:1); to accomplish with difficulty, as lifting water to an upper channel.

[அடைத்து + ஏற்று.]

அடைதடையம் *adai-tadaiyam*, பெ. (n.) பொய்யாய் உரிமைப்படுத்திய பொருள் (இ.வ.); foisted property (Loc.).

[அடை + தடையம்.]

அடைதூண் *adai-tūṇ*, பெ. (n.) கடைதழி; pillar to which the churning rod is tied. "மத்து மந்தரம் வாசுகிகடைகயி றடைதூண் மெத்து சந்திரன்" (கம்பரா. பால. அகஸிசை. மிகைப். 3-19).

[அடை + தூண்.]

அடைந்தார் *adaindar*, பெ. (n.) 1. அடைந்தவர்; those who have reached or arrived. 2. அடைக்கலம் புகுந்தவர்; refugees. 3. நண்பர்; friends. 4. இறந்துபோனவர்; those who have passed away, the dead.

அடைந்தெழுந்தோல் *adaindeṇṇuṇṇidūdal*, பெ. (n.) கண்ணில் நீர் வடிந்து விழி கடுத்து, இமைகள் வீய்க்கிக் கண் சிவந்து, எரிச்சலுண்டாகிப் பிணைகட்டுவதும்; பூச்சி பூர்வதுபோல சிப்பிண்டாக்கி, மூக்கில் நீர்வடிவதுடன் அடுத்தடுத்து வறியையும் உண்டாக்குவதுமான ஒரு நோய்; a kind of ophthalmia characterised by itching sensation, water running through the nose and intermittent pain in the eyes (சா.அக.).

அடைந்தோர் *adaindār*, பெ. (n.) 1. அடைக்கலம் புகுந்தவர்; those who have taken refuge. "அடைந்தோர் தம்மை யேழுற விவிதி னோம்பி" (கம்பரா. யுத்த. வீடண. 111). 'அடைந்தோரை ஆதரி' (பழ.). 2. சுற்றத்தார் (சது.); relatives.

அடைநிலப்பிர்க்கு *adai-nila-p-pirku*, பெ. (n.) அதனை; species of bitter luffa.

அடைநிலை *adai-nilai*, பெ. (n.) கவிப்பாவி னுறுப்பாகிய தனிச்செசல் (தொல். பொருள். செய். 131); detached foot that is a constituent of *kall* verse.

அடைநேர்-தல் *adai-nēr*-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகட்கொடைக்கு உடம்படுதல்; to agree to give one's daughter in marriage. 'தலைவர்க்கே நம்மை அடைநேர்ந்துவ ராயினும்' (குறிஞ்சிப். 23, நச். உரை).

அடைப்பக்காரன் *adai-p-pakkārāṇ*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை வைத்துக்கொண்டு அரசாக்கும் பெருமக்கட்கும் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன்; servant who carries the betel pouch, and gives folded betel leaves to kings and nobles for chewing. 2. முடிநிகுத்துபவர்; barber.

ம. அடப்பக்காரன்; க. அடப்கார; தெ. அடப்தான்படு.

[அடை + பை + காரன் (உடையானைக் குறிக்கும் கறு) - அடைப்பைக்காரன் - அடைப்பக்காரன். அடை = வெற்றிலை.]

அடைப்பைக்காரன் பார்க்க; see *adai-p-pakkārāṇ*.

அடைப்படி *adai-p-paḍi*, பெ. (n.) அடைமாசம் (S.I.I. iii, 307); pledge.

[அடை + படி.]

அடைப்பம்¹ *adai-p-pam*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை; betel pouch 2. மஞ்சிகள் (நாவிதன்) கருவிப் பை; barber's razor case. 3. பண்டங்கள் பெய்யும் பை (சங்.அக.); bag for keeping miscellaneous things in. 4. அடைப்பக்காரன் (I. M. P. N.A. 195); servant serving betel.

ம. அடப்பம்; க. து. அடப்ப; தெ. அடப்பம்; பிரக. தடப்ப. 2

[அடைப்பை - அடைப்பம்.]

அடைப்பம்⁹ *adaippam*, பெ. (n.) அடைக்கும் பொருள்; a stopper or a plug (சா.அக.).

[அடைப்பு + அம்.]

அடைப்பன்¹ *adaippaṅṅ*, பெ. (n.) 1. வரவேக்கை நோய் (G. Tj. D. i, 11), aggravated constipation, a cattle disease. 2. மாடுகளுக்குத் தொண்டையில் வரும் ஒரு வெக்கைநோய்; inflammation of the throat or parts adjacent to it, a common disease among cattle, Anthrax (சா.அக.).

ம. அடப்பாமகுரு

அடைப்பன்² *adaippaṅṅ*, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gall-nut, *Terminalia chebula* (சா.அக.).

அடைப்பங்கட்டு *adaippaṅṅ-kattu*, பெ. (n.) 1. ஆடுமாடுகளுக்கு குண்டாகும் ஒருவகை வெக்கை நோய்; a splenic fever, in sheep and cattle caused by minute organisms introduced into the blood, Malignant anthrax. 2. ஆடு மாடுகளின் அடப்பங்கட்டு நோயினால் மாந்தருக்கு முண்டாகும் தொண்டையடைப்பு; a malignant pustule caused in men by infection from the animals so affected, contagious anthrax (சா.அக.).

அடைப்பாசாரம் *adaippaṅṅ-āśaram*, பெ. (n.) காற்றோட்டயின்மை (சேலம்); want of ventilation (Sm.). இந்ந விடு அடைப்பாசாரமாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[அடைப்பு + (ஒருகா.) ஆசாரம் (அரசர்வாழ் கூடம்).]

அடைப்பான் *adaippaṅṅ*, பெ. (n.) 1. காந்தடை நோய்வகை (கால். வி. 15); anthrax. 2. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork.

அடைப்பான்வந்தை *adaippaṅṅ-vandai*, பெ. (n.) அடைப்பான் நோயை உண்டாக்கும் பூச்சி (கால். வி. 25); anthrax parasite.

அடைப்பிரதமன் *adaip-piradamaṅṅ*, பெ. (n) கன்னலகுறு (பாயச) வகை; a kind of porridge.

ம. அடப்பிரதமன்

[அடை + ம. பிரதமன்.]

அடைப்பு *adaippu*, பெ. (n.) 1. மூடுகை; shutting, closing, stopping. 'அடைப்பைப் பிடுங்கினால் பூம்பு கடிக்கும்' (பழ.). 2 வேலி (பிங்.); fence, enclosure. 3. தடை;

obstruction. இது காற்றடைப்பான இடம் (உ.வ.). 4. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork. 5. படந்தை; door or small gate of braided palm leaves or thorns but not of boards. 6. வாரச்சாருபு, குத்தகை; leas. 7. நோய்வகை; a disease. "செக்பியுத் தீர்த்தோர் அடைப்பநீர்க் கடுப்புக்கல் வெளிப்பர்" (கடம்ப. பு. இவ்வா. 146). 8. அடைப்பக் காரன்; servant serving betel (M.E.R. 20⁹ of 1919).

ம. அடப்பு; க., து. அட்ட; தெ. அட்டமு; நோத. அட்வ்; துட. அட்ப்; குட. அட; மா. அடரெ; பர். அட்டொம்; பிரா. அர், அரி.

[அடை → அடைப்பு. 'பு' தெர். பெ. நறு.]

அடைப்புக்கருக்கு *adaippu-k-karukku*, பெ. (n.) கட்டடங்களின் வெற்றிடங்களை நிரப்பும் (அடைக்கும்) ஓவிய வேலைப்பாடு; floral or other ornamental designs sculptured on walls and pillars, architecturally intended to fill up empty spaces in a building. 'கட்டடங்களின் குறிப்பிட ஒருசில வெற்றிடமான பகுதிகளை இலை, கொடி, பூக்கள் செறிந்த கருக்கமையப்பாவ நிரப்பி, அணிபெறச்செய்தல் ஒரு விதக் கலை வழக்காகும். இதற்கு அடைப்புக் கருக்கு என்று பெயர்' (சி. செ. பக். 116, பத்தி 2).

[அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ. பெ. நறு. கரு → கருக்கு = பொறித்த ஓவியம்.]

அடைப்புக்குக்க *adaippu-k-kuccu*, பெ. (n.) 1. தக்கை; cork (சா.அக.). 2. குப்பி மூடி; stopper (சா.அக.).

[அடைப்பு + குக்க.]

அடைப்புக்குழல் *adaippu-k-kuzal*, பெ. (n.) தண்ணீர்க்குழாய்த் திருப்பு மூடி; a turning cock used for stopping or regulating the flow of water, liquids or gases in a pipe, stop-cock (சா.அக.).

[அடைப்பு + குழல்.]

அடைப்புண்(று)-தல் *adaippuṅṅ(ṅu)-*, (13) செ. கு.வி. (v.i.) ஒன்றனுள் அடக்குதல்; to be included. 'சுமித்தவற்றிலும் வருமவற்றிலும் அடைப்புண்ணும்மே வர்த்தமானம்' (சுடு, 1.2: 4)

[அடைப்பு + 'உண்']

அடைப்புமுதலிகள் *adai-ppu-mudaligaḷ*, பெ. (n.) அவையின் கருமத் தலைவர் (M.E.R. 191 of 1925); executive officers of an assembly.

அடைப்பை *adai-ppai*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை; betel pouch. "செம்பொனடைப்பையுட்பாகு செவ்வ" (சீவக. 1303). 2. பாக்கு, வெற்றிலை, அட்டிகம் (சாதிக்காய்), ஏலம் முதலிய நறும்பொருள்கள் வைத்திருக்கும் பை (பெரியடி. தடுத்த. 187, உரை); bag containing spices, such as areca-nut, betel, nutmeg, and cardamom.

ம. அடப்பன்; க., நு. அடபு; தெ. அடபமு.
[அடை + பை.]

அடைப்பைக்காரன் *adai-ppai-k-kāraṇ*, பெ. (n.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் சேவலைக்காரன்; servant who serves betel leaves rolled up with the required spices

ம. அடப்பக்காரன்

[அடை + பை + காரன் (உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு).]

அடைப்பைகட்டுதல் *adai-ppai-kattu*, 5 செ. கு.வி. (v.i.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தல்; to prepare and serve rolls of betel leaves with spices for chewing. 'பிரதாபருத்திரனிடத்திற் போய் அவன் அடைப்பை கட்டிலரக் கம்பர் பாடிய வெண்பா' (பெருந்தொ. 1203).

[அடை + பை + கட்டு.]

அடைப்பையாரன் *adai-ppaiyāraṇ*, பெ. (n.) அடைப்பைக்காரன் பார்க்க; see *adai-ppai-k-kāraṇ*. 'அடைப்பையான் கொள்ளச் சிறு கோல் கொடுத்தான்' (பெருந்தொ. 863).

[அடை + பை + ஆன்.]

அடைபடுதல் *adai-ppuḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடைக்கப்படுதல்; to be shut or enclosed 'அடைபட்டுக் கிடக்கிறான் செட்டி, அவனை அழைத்துவா, பணம் பாக்கி என்கிறான் பட்டி' (பழ. 2. முடிதல்; to be completed. 3. கடன் தீர்தல்; to be paid up, as debt.

[அடை + படு.]

அடையுடை *adai-ppuḍai*, பெ. (n.) 1. அக்கம்பக்கம்; surroundings. 2. இராய்பகல்; day and night. "அடையுடை தழவி அண்டநின் தறிரும்" (திவ். பெரியதி. 4.10 : 3).

அடைபொருள் *adai-pporuḷ*, பெ. (n.) தேட்டுப் பொருள்; earnings. 'அடைபொருள் கருதுவிராயின்' (இறை. 28, உரை, பக். 169).

அடைமண் *adai-maṇ*, பெ. (n.) 1. கலப்பையி லொட்டும் மண் (யாழ்.அக.); earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் மண்; silt, alluvium. 3. பொசுக்கு மண்; sand and clay mixed with gravel and pebbles (சா.அக.).

அடை + மண். அடு -> அடை = ஒட்டுதல்.]

களிமண், மணவ என்னும் பொருள் இச் சொற்றப் பொருந்துவதாய்த் தோன்ற வில்லை.

அடைமதிற்படுதல் *adai-madiri-ppuḍu*, 20 செ. கு.வி. (v.i.) முற்றுக்கையிடப்படுதல்; to be besieged. 'நெடுநாட்டை அடைமதிற்பட்ட காவத்தே விளைத்துக் கோடற்கு' (பதிற். 16 : 2, உரை).

[அடை + மதில் + படு.]

அடைமழை *adai-mai*, பெ. (n.) விடாமழை, அடைத்துப் பெய்யும் மழை; continuous rain from an overcast sky. 'ஐப்பசி அடைமழை, கார்த்திகை கனமழை', 'அடைமழைக்குக் குடை இல்லாதவனுக்கு ஐந்து பெண்டாட்டியாம்', 'அடைமழையில் நாற்று நடடால் ஆற்றோடு போகும்', 'அடைமழை விட்டும் செடிமழை விடவில்லை' (பழ.).

ம. அடமழ; க. அட்டமழை.

[அடை + மழை. அடை = அடைத்தல்.]

அடை மரங்காய் *adai-maṅkaṅḷai*, பெ. (n.) 1. மரங்காய் ஊறுகாய்; mango pickle. 2. உப்பிட்டுக் காயவைத்த மரங்காய்; dried, salted mango (சா.அக.).

ம. அடமாங்காய்; க. அட; நு. அடங்காய்.

[அடை + மரங்காய்.]

அடைமானம் *adai-mānaṁ*, பெ. (n.) 1. கொதுவை; pledge, property mortgaged. 2. (தொல்லை நீரும்) வழிவகை; help, remedy, means. 3. உவமை (யாழ்.அக.); resemblance, comparison. 4. ஒப்பாணி, ஈடாணி, படி (பிரதி); equivalent (W.).

ம. அடமானம்; க., பட. அடமான; தெ. அட்டமு, அடமானமு; தி. அடவு.

[அடை + மானம் (ஈறு).]

அடைமொழிவேலை *adāmadā-v-ōlai*, பெ. (n.) அடைமொழி ஆவணம் (பத்திரம்); mortgage deed, deed of hypothecation.

[அடைமொழி + ஓலை.]

அடைமுதற்பற்று *adai-mudar-parru*, பெ. (n.) குடிக்குப் பற்றடைக்கப்பட்ட நிலம் (M. E. R. 209 of 1925); land leased out to tenants.

[அடை + முதல் + பற்று.]

அடைமொழி *adai-moḷi*, பெ. (n.) (இலக்.) தழுவுச் சொல் அல்லது சொற்றொடர் (விசேடணம்); (Gram.) qualifying word or phrase, attribute, adjunct. "அடைமொழி யினமம் வதுந்தரும்" (நன். 402).

அடைய *adaiya*, கு.வி.எ. (adv.) முழுமையும்; completely, thoroughly, altogether. "கோயிலடைய விளக்கேற்றி" (பெரியடி. நமிநந்தி. 14).

ம. அடய, அடவெ.

அடையாங்கம் *adaiyaṅgam*, பெ. (n.) கருந்து; black gram, *Phaseolus mungo*.

அடையடிமை *adai-y-aḍimai*, பெ. (n.) விலக்குப்பெற்ற அடிமையார் (இ.வ.); purchased slave (Loc.).

[அடை + அடிமை.]

அடையடுத்தவாகுபெயர் *adai-y-aḍvāḍa-v-aḍu-peyar*, பெ. (n.) ஆகுபெயர்வகை; metonymical synecdochical expr. invariably including a qualifying word. "வெற்றிலை நடு", "மருக் கொழுந்து நட்டான்", "திருவாசகம்" என்பவற்றில், வெறு மரு திரு என்னும் அடைமொழிகளால் அடுக்கப்பட்ட இவை, கொழுந்து, வாசகம் என்பன ஆகுபெயராதலால், இவை அடையடுத்த ஆகுபெயர்" (நன். 290, சடகோ. உரை).

[அடை + அடுத்த + ஆகுபெயர்.]

அடையல் *adaiyal*, பெ. (n.) 1. அடைகை; reaching. "சாயலு எடையலுற்றிருந்தேன்" (தேவா. 7.58 : 7). 2. அடைந்த பொருள்; acquired thing or property. 3. எல்லாம்; all. 4. செருப்புவகை; a kind of sandals. "புரிமென்பீலிப்போம்புனை யடையல்" (பரிபா. 21 : 7). 5. நீர் தெளிதவ லுண்டான அடிமண்டி அல்லது வண்டல்; a substance deposited from

a liquid in which it had remained suspended, precipitate (சா.அக.).

[அடை + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அடையலர் *adaiyalar*, பெ. (n.) பகைவர் (பிழ்.); enemies, foes. "அடையலர் தம்மை வென்று" (கந்தடி. யுத்த. அக்கினி. 131). "அடையலரை அடுத்து வெல்லு" (பழ.).

ம. அடயலர்

[அடை + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இ.நி.]

அடையலவர் *adaiyaḷavar*, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க; see *adaiyalar*. "அடையலவ ராவி வெருவ" (திருப்பூ. 4).

ம. அடயலர்

அடையலார் *adaiyalār*, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க; see *adaiyalar*.

[அடை + அல் + ஆர். 'அல்' எ.ம.இ.நி.]

அடையவளைஞ்சாள் *adaiya-vaḷaiṅṅaḍṅ*, பெ. (n.) 1. சேகாயினர் வெளிச்சுற்றுமதீர் புறத்தெரு; street surrounding the outermost walls of a temple. "அடையவளைஞ்சாள் தளவிசை படுப்பித்தார்" (S. I. I. 84). 2. அடையவளைந் தாள் பார்க்க; see *adaiya-vaḷaiṅṅaḍṅ*.

[அடையவளைந்தான் - அடையவளைஞ்சாள் (கொ.வ.).]

அடையவளைந்தான் *adaiya-vaḷaiṅṅaḍṅ*, பெ. (n.) 1. அடையவளைஞ்சாள்; street surrounding the outermost walls of a temple. 2. தட்டுச் சுற்று வேட்டி; cloth tied around the waist and hanging down to the ankles. 3. சட்டிற் றூர் அருஞ்சொல் லுரை; one of the glosses for the commentary *Iḍu*.

அடையன் *adaiyaṅ*, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (T. C. M. ii, 2, 429), *Chebulc myrobalan*.

அடையாண்கிளவி *adaiyaṅ-kilavi*, பெ. (n.) குறுஉக்குறிபோல் வழங்கும் அடையாள் சொல்; word used for recognition, pass-word. "அறியக் கூறிய அடையாண்கிளவியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 56 : 184).

[அடையாணம் + கிளவி - அடையாணம் கிளவி - அடையாண்கிளவி. கிளவி = சொல்.]

அடையாநவர் *adaiyaṅavar*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. "அடையாநவர் மூவெயில் சிறும் விடையான்" (தேவா. 1.37 : 7).

[அடையாத + அவர் - அடையாதவர் (வினையா. பெ.)]

அடையாதர் *adaiyadar*, பெ. (n.) அடையாதவர் பார்க்க; see *adaiyadavar*.

அடையார் *adaiyar*, பெ. (n.) அடையாதவர் பார்க்க; see *adaiyadavar*. "அடையார்தம் புரங்கள்" (தேவா. 1.65 : 1).

அடையான் *adaiyan*, பெ. (n.) வேலையான் (S.I.I. vii, 72); servant.

[அடைய + ஆள்.]

அடையாளக்காரர் *adaiyarkkarar*, பெ. (n.) அரசு விருதுகளையும் எழுபிடுகளையும் பிடித்துச் செல்வோர் (ரஹஸ்ய. 587); persons who carry the insignia of royalty or royal paraphernalia.

[அடையாளம் + காரர்.]

அடையாளப்பு *adaiyappu*, பெ. (n.) அரசுக் குடியின் அடையாளமாக அணியும் பூ, particular flower worn as a symbol, as of a dynasty. "இப்பாட்டு.....வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மெழ்கும் என அடையாளப்புக் கூறின மையின், அகமாகாதாயிறு" (நெடுநல். நச். முன்னுரை).

[அடையாளம் + பூ.]

அடையாளம் *adaiyam*, பெ. (n.) 1. அறிகுறி; mark, symbol, emblem, seal, sign. "அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதியா வடையா ளங்களை முந்தையின் வழுவா வண்ணம் முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்" (திருவிளை. மாமனாக. 32). "தவத்தைச் சிதைத்ததுமோ ரடையாளம்" (திவ். பொய்யாழ். 3.10 : 1). 2. நோய்க்குறி; symptoms of diseases. தழும்பு (scar) முதலியனவும் அறிகுறியுள் அடங்கும்.

ம. அடயாளம்; க. அடயாள; தெ. அடியாளம்; துட. ஓட்டியோளம்.

அடையுண்(று)தல் *adai-yunru*, (13) செ.கு. வி. (v.i.) அடையுதல்; to be shut up or enclosed. "புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து" (பட்டினப். 221, நச். உரை).

[அடைய + உண்.]

அடையுணி *adai-yuni*, பெ. (n.) ஒருவரைச் சார்ந்து உண்பவன்-ன்; one depending on another for food.

[அடைய + உண் + னி. 'னி' உடைமை குறித்த னறு.]

அடையெழுது-தல் *adai-yezudu*, 5 செ.குன்றா வி. (v.t.) கணக்கிற் பதிவுசெய்தல்; (S.I.I. iv, 150); to make an entry in an account.

[அடைய + எழுது.]

அடையோடறுதல் *adaiyodarudal*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணீரம்; a kind of eye-disease (சா.அக.).

அடையோலை *adai-yolai*, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (பத்திரம்) (I.M.P. S.A. 15); old document serving as evidence of pledge.

ம. அடயோல

[அடைய + ஓலை.]

அடைவளைந்தார் *adai-vaindār*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்க்கூள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

[அடையவளைந்தார → அடைவளைந்தார. அடைய = குழுதல். வளைதல் = குற்றுகை யுடுதல்.]

அடைவாகவுண்ணல் *adai-vagavunnal*, பெ. (n.) தொடர்ச்சியாய் மருந்துய்ணல்; taking medicine continuously (சா.அக.).

[அடைய + ஆக + உண்ணல்.]

அடைவிகக்கச்சோலம் *adai-vi-k-kaccōlam*, பெ. (n.) அடவிகக்கச்சோலம் பார்க்க; see *adai-vi-k-kaccōlam*.

[அடவி → அடைவி + கச்சோலம்.]

அடையவு *adaiyavu*, பெ. (n.) 1. அடைவை; arrival, joining, acquisition. 2. புகலிடம்; refuge. "அடைவிலோ மென்றுநீ யயர் லொழி" (தேவா. 3.282 : 5). 3. பறவைகள் நங்குமிடம்; roosting place for birds. 4. கொதுவை; pledge (W.). 5. வரலாறு; origin, history. "கயிலையி னடைவு சொற் றாம்" (காஞ்சிப்பு. வீரரா. 1). 6. வழி (பிங்.); path, way. 7. வகை; kind, manner. 8. முறை; order, course. "அடைவின் தளித்த" (கல்வா. 6 : 35). "அங்குதி னொருகில வடைவிற் கூறுகேன்" (கந்தபு. அவையட. 12). 9. நிரளிதையணி (வீரசோ. அலங். 12); a figure of speech indicating the arrangement of two or more groups of words in their respective order. 10. ஒப்புமை; resemblance, similarity. 11. எல்லாம்; all. 12. துணை; help, aid. "நின்னை யடைவாக வுடன்போந்தேன்"

(பெரியபு. திருஞான. 475). 13. தகுதி; fitness, propriety (W.). 14. ஏது, cause, occasion. "அடைவு துன்புறு வதற்கிவை" (பெரியபு. திருஞான. 1066). 15. ஆம்பல்; water-lily, *Nymphaea edulis* (சா-அக)

ம. அடவு; க. அடவு.

[அடை → அடைவு.]

அடைவுகேடு *adaiyu-kēḍu*, பெ. (n.) முறைத் தவறு, முறைகேடு, ஒழுங்கின்மை; irregularity, impropriety, disorder, derangement.

அடைவுசரக்கு *adaiyu-ṣarakku*, பெ. (n.) கற்பூரவகை (சிலப். 14: 109, அடியார்க. உரை); a kind of camphor.

அடைவுபடுதல் *adaiyu-paḍu-*, 20 செ.கு வி. (v.i.) ஒழுங்காதல் (திவ். திருநெடுந். 22, வியா.); to be in order, orderly.

அடைவே *adaivē*, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒழுங்காக; regularly, in an orderly manner. 2. தெடுக; along. 'கரையடைவே போன வாய்க் காண்கும' (S.I.I. ii, 103).

ம., க. அடவு.

[அடைவு + ஏ.]

அடைவை-த்தல் *adai-vaī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைகாக்கும்படி கோழியை முட்டைகளின்மேல் ஓவத்தல்; to make a hen sit on eggs for incubation. 2. தேன்கூடுகட்டுதல்; to build a hive, as bees. 3. தேன் அடைவைத் திருக்கிறது (உ.வ.).

[அடை + வை.]

அண்ட எற, பெ. (n.) 1. மேல், மேற்பக்கம் (சங்.அக.); upper part. 2. வேட்டைநாயின் உருவுகயிறு; leash for dogs, running knot (W.). 3. தடியில் வெட்டிய வகை (இராட்.); notch, indentation made in a stick (R.).

ம., க. அண்.

[உ → உண் → ஒண் → அண். அண் = மேல், மேல்வாய். அண்பல் = மேல்வாய்ப்பல்.]

அண்ணம் = மேல்வாய்ப்புறம். அண்ணல் = மேலோன், தலைவன், அரசன், கடவுள், அண்ணன் = மேலோன், மூத்தோன், தமையன். அண்ணாத்தல் = மேலோனக்குதல். அணத்தல் = தலையெடுத்தல், தலைதூக்குதல். அணர்தல் = மேலோன்க்கியெழுதல். அணரி =

மேல்வாய்ப்புறம். அணரி = மேலவாய்ப்புறம். அணவுதல் = மேலோன்க்கியெழுதல். அணிதல் உடம்பினமே விடுதல் (to put on).

E. on, prep.—ME., fr. OE. on, an, rel. to OS. an, ON. a, Du. aan, OHG. ana, MHG. anc, G. an, Goth. ana, 'on, upon', and cogn. with Avestic ana, 'on', Gk. ανα, OSlav. na, OPruss. no, na, 'on, upon'.

E. on, n., the on or leg side of the field.

Fr. on, adj.

அண்டக்கட்டுதல் *anḍa-k-kattu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i) வீங்குதல்; to swell, as on account of a boil. —, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) முட்டைத் தாங்க வைத்தல்; to prop up, support, buttress.

[அண்ட + கட்டு. அண்டதல் = நெருங்குதல், முட்டுதல், முட்டித் தாங்குதல்.]

அண்டக்கொடு-த்தல் *anḍa-k-kodu-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அண்டக்கட்டுதல் பார்க்க; see *anḍa-k-kattu-*.

[அண்ட + கொடு.]

அண்டகம் *anḍagam*, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை.); Indian acalypha.

அண்டங்காக்கை *anḍan-kakkai*, பெ. (n.) பெரியதும, முற்றும் மிகக் கரியதுமான காட்டுக் காக்கை (யிங்.); Indian raven, a big jet black jungle crow, *Corvus macrorhynchus*. 'அண்டங்காக்காய்குமுறுகிறாப் போலே' (பழ.).

ம. அண்டன்காக்க

அண்டங்காக்கை

அண்டங்காக்கம் *anḍan-kagam*, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை பார்க்க; see *anḍan-kakkai*.

அண்டநாடு *anḍa-naḍu*, பெ. (n.) பரண்டி நாட்டின் ஒரு பகுதி (I.M.P. ii, 62); a sub-division of the *Paṇḍya* (country) Kingdom.

அண்டப்பாள்-த்தல் *anḍa-p-pār-*, 4 செ.குன்றா வி. (v.t.) பொருந்தச் செய்தல்; to unite, join.

[அண் → அடை + பாள்.]

அண்டர்¹ *andār*, பெ. (n.) இடையர்; herdsmen, cowherds, shepherds. "அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் யாடினார்" (திவ. பெரியாழ். 1.1:5).

ம. அண்டர்; சிங். எண்டேர.

[அண்டு = நெருங்குதல். அண்டு → அண்டர் = நெருங்கி அல்லது சேர்ந்து குடியிருப்பவர். ஒ.தோ; சேர் → சேரி = வீடுகள் சேர்ந்து அல்லது நெருங்கியுள்ள இடையகர்.]

அண்டர்² *andār*, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "கால்வல் புரவி வண்ட ரோட்டி" (பதிற். 88:9).

ம. அண்டர்

[அண்டர் → அண்டர்.]

அண்டர் நிலை *andār-nilai*, பெ. (n.) பொன்னாங் கண்ணி (தைவ. பா. 57); species of *Alter nanthera* (L.). — an edible plant with yellow flowers, *Illecebrum sessile* (சா. அக.).

அண்டலர் *andālar*, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "அண்டல ரெனினுங் கண்டா லன்பு வைத்து" (யசோதர. 1:25).

ம. அண்டலர்

[அண்டு + அலர்.]

அண்டாதவன் *andādavaṅ*, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. "அண்டா தவனாலெம் மகத் திலிரு னுண்டாகிய தன்மை புணர்ந்து" (கந்தபு. புத்த. முதனாட். 351).

அண்டாதேடல் *andād(ய)-ōḍai*, தொ. பெ. (vbl. n.) தோய் திரும்புவத் வராமல் உடம்பைவிட்டகலல்; a permanent or radical cure (சா. அக.).

[அண்டாது + ஓடல்.]

அண்டர் *andār*, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "அண்டார்தமக் கோரியே" (கந்தபு. புத்த. சிங்க. 470).

ம. அண்டர்

[அண்டாதவர் → அண்டாதர் → அண்டர்.]

அண்டிக்கொட்டை *andī-k-kōḷḷai*, பெ. (n.) முந்திரிக்கொட்டை (நெல்லை); cashew-nut (Tn.).

ம. அண்டி

[அண்டு + கொட்டை. அண்டு = அடி.]

அண்டிகம் *andigam*, பெ. (n.) செத்தாய் (பிங்.); a wild dog, *Cyon dukhunensis* (L.). — a red wild dog, *Canis dukhensis* alias *C. primaeris* (சா. அக.).

அண்டிதன்னுகை *andī-tal[uga]*, தொ. பெ. (vbl. n.) மலவாயின் (ஆசனத்தின்) உட்பகுதி வெளித்தள்ளல் (நெல்லை); *Prolapsus ani* (Tn.).

அண்டிமா *andīma*, பெ. (n.) மரமுந்திரி; cashew.

அண்டிமாங் கொட்டை *andī-māṅḷḷai*, பெ. (n.) மரமுந்திரிக்கொட்டை; cashew-nut.

ம. அண்டிமாங்கம்

அண்டிரன் *andīran*, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான ஆய் அண்டிரன்; one of the last seven liberal chiefs in South Indian History. "ஆய் யண்டிர னுடுபோ ரணனல்" (புறநா. 129:5). 2. ஆடவன்; male human being. 3. சமர்த்தன்; clever or capable man. 4. மாந்தன் (சிந்தா. நி. 114); man.

தெ. அண்டிரனடு

[ஆன் + திரம் - ஆண்டிரம் → ஆண்டிரன் = ஆண்டிரலோன், ஆண்டகை. ஒ.தோ; Gk. *andros*, male.]

அண்டில் *andil*, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வற்றின் கண்ணிற் பற்றுமொரு பூச்சி (யாழ்ப்ப.); parasite that sticks to the eyes of cattle and horses (J.).

[அண்டு → அண்டல்.]

அண்டிப்பு பார்க்க; see *andī-p-pu*.

அண்டினவன் *andīnavan*, பெ. (n.) தம் பிச்சேர்ந்தவன்; one who had taken refuge. "உந்நாரர் கன்மத்தா லண்டினவர்" (திருவாய். நூற். 81).

அண்டிரன் *andīran*, பெ. (n.) (நாநார்த்த) 1. ஆண்டகை; hero, warrior. 2. மாந்தன்; man.

தெ. அண்டிரனடு, அண்டிரடு.

[அண்டிரன் → அண்டிரன்.]

அண்டு - தல் *andū-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சிட்டுதல்; to approach. "அண்டினன் சேர் தலும்" (கந்தபு. தக்க. திருமண. 45). 2. ஏற்றல், பொருத்துதல்; to fit, to be appropriate to. "ஆகார மாடுவமைக் கண்டா அதென்றும்" (ஞானவா. முழுட்ச. 27). 3. பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுதல்; to have as a support. ஒரு

வளை அண்டிப் பிழைக்க இடமில்லை (உ.வ.). 4. ஒதுங்குதல்; to take refuge in, retire for shelter. 'அண்ட நிழலில்வாமற் போனாலும் ஒண்ட அடியுண்டு' (பழ.). 5. அழுத்துதல் (சங்.அக.); to get pressed, to be impressed, to press hard.

ம. அண்டுக; க. அண்டுக; தெ. அண்டு; கோத. அண்ட.

[அள் → அண் → அண்ட.]

அண்டு அர்டு, பெ. (n.) மணிமாலை முதலியவற்றின் நனியுரு (இ.வ.); unit in a string of beads, link in a chain (Loc.). அந்தத் தொடரிக்கு (சங்கிலிக்கு) இன்னும் நாலு அண்டு வேண்டும் (உ.வ.).

தெ. அண்டு

அண்டுகும் அர்டுடும், பெ. (n.) ஒரு பறவை; a kind of bird (சா.அக.).

அண்டுகள் ஒருகை அர்டு-தா||யு||, பெ. (n.) 1. மலவாயின் (ஆசனத்தின்) உள்ளூறுப்பு வெளித்தள்ளல்; protrusion of the rectal walls beyond the anus, prolapsus of the anus or the rectum. 2. பெண்களின் குறித்துணையின் (யோனித் துவாரத்தின்) சதை நழுவி வெளிவருதல்; a condition in which the walls of the vagina are thrust out beyond the normal limit (சா.அக.).

க. அண்டுக

அண்டுகளான்கை பார்த்து; see அர்டு-தா||யு||.

அண்டுபுழு அர்டு-புழு, பெ. (n.) அண்டல் (யாழ்ப்.); worm that enters the eyes of cattle and horses (J.).

[அண்டு + புழு.]

அண்டுபுடுதல் அர்டு-புடுதல், 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிடிபடுதல் (இ.வ.); to be within reach (Loc.).

அண்டை அர்டை, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, vicinity. அண்டையில் ஒரு கடையும் இல்லை (உ.வ.). 2. அயல்; neighbourhood. அண்டைவீட்டுக் கடன் ஆகாது (உ.வ.). 'அண்டைவீட்டுக் கடனும் பிட்டத்துச் சிரங்கும் ஆகாது', 'அண்டைவீட்டுச் சண்டைகண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி' (பழ.). 3. பக்கம்; side, direction. அந்த பூர்க்கு நாலண்டையும் வழி (உ.வ.). 4. ஒட்டிய யடைக்கும் ஒட்டு; thing attached, annexed, as a plug to close a hole,

patch. சிலைக்கு அண்டை வைத்துத் தைத்தால் (உ.வ.). 5. முட்டு; prop, support. கவர் சாபாதபடி அண்டை கொடு (உ.வ.). 6. வரப்பு; field bund, ridge of a field. "அண்டை கொண்டு செண்டை மேயும்" (திவ். திருச்சந்த. 49). 7. நீர்நூவுங் கருவி; a contraption that squirts water, used on certain festive occasions. "வெள்ளபொ ணண்டை கொண்டு" (திருவிளை. உக்கிரபா. 24). 8. ஒரு கட்டியின் அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோரிடத்தில் தோன்றும் வீக்கம்; sympathetic pain or swelling. முழங்கால் கட்டியினால் துடையில் அண்டைகட்டியிருக்கிறது (உ.வ.). —, இடை. (part.) இடவேற்றுமை யுருபு; a loc. ending. கிணற்றண்டை நில். என்னென்னை பண்டமில்லை (உ.வ.).

க. அண்டெ; தெ. அண்ட.

[அண்டு → அண்டை.]

அண்டைகட்டுதல் அர்டை-கா||யு||, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருறுப்பில் உண்டான கட்டி அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோருறுப்பில், பொதுவாகக் கழுக்கட்டில் அல்லது கவானில், வலி அல்லது வீக்கம் தோன்றுதல்; to get pain or swelling in the glands generally in the armpit or in the loins as a sympathetic response to swelling or pain in the connected limbs of the body.

அண்டைகொள்(ளு)-தல் அர்டை-கொ||யு||, 10 செ.கு.வி. (v.i.) பக்கத்துணை கொள்ளுதல்; to gain the support of, secure the help of. 'கிருஷ்ணனை அண்டை கொண்டு' (திவ். திருநெடுந். 13, வியா.).

அண்டைபோடுதல் அர்டை-புடுதல், 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒட்டுப்போடுதல் (இ.வ.); to mend, patch (Loc.).

அண்டையயல் அர்டை-யயல், பெ. (n.) அக்கம் பக்கம்; neighbourhood. அண்டையயல் பார்த்துப் பேசவேண்டும் (உ.வ.).

[அண்டை + அயல்.]

அண்டைவீடு அடுத்தவீடு அர்டை-விட்டு-அட்டா-விட்டு, பெ. (n.) அக்கம்பக்கத்து வீடுகள்; neighbouring houses. அண்டைவீடு அடுத்த வீடெல்லாம் சிரிக்கும்படி சண்டை போடு கிறார்கள் (உ.வ.).

அண்டைவெட்டு-தல் *arṭai-veṭṭu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வரம்புவெட்டுதல் (இ.வ.); to cut or trim the ridge or bunds in the field (Loc.).

[அன்னுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அன் → அன். அன்னுதல் = நெருங்குதல். அன் → அன். அன்னுதல் = நெருங்குதல். அன் → அன். அன்னை = நெருங்கிய பக்கம், ஒட்டு, மூட்டு, தீர்த்தி, வரப்பு.]

அண்ணக்குஞ்சம் *arṇa-k-kuṇjam*, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; pendulum of the palate, uvula (சா.அக.).

[அண்ணம் + குஞ்சம்.]

அண்ணக்கீரவி *arṇa-c-ōrvu*, பெ. (n.) மேல் வாயின் நரம்புச் சேர்க்கை; paralysis of the palate, palatoplegia (சா.அக.).

[அண்ணம் + சேர்வு.]

அண்ணணி *ar-ṇ-ṇi*, கு.வி.எ. (adv.) நெருங்கிய அண்மையில்; in close proximity. 'அண்ணணிக் கொண்டான்' (தொல். எழுத்து. உயிர்ப்பயம். 42, நச்சு. உரை).

[அன்னுதல் = நெருங்குதல். அன் → அணி = அண்மையில். அன் + அணி = அண்ணணி = நெருங்கிய அண்மையில், மிக அண்மையில்.]

அண்ணணித்து *ar-ṇ-ṇittu*, பெ. (n.) மிக அண்மையானது; that which is close by, very near. "அண்ணணித் தூராயின்" (கலித். 108 : 36).

[அன் + அணித்து.]

அண்ணத்தாபிதம் *arṇa-t-abidam*, பெ. (n.) 1. மேல்வாயழற்சி; inflammation of the palate, *Palatitis*. 2. வாயின் மேற்பரட்டிற் காணும் அழற்சி; inflammation of the hard palate, *uranisconitis* (சா.அக.).

[அண்ணம் + Skt. *tabita* > து. தாபிதம்.]

அண்ணத்தொங்கணி *arṇa-t-toṅṅaṇi*, பெ. (n.) அண்ணக்குஞ்சம் பார்க்க; see *arṇa-k-kuṇjam*.

[அண்ணம் + தொங்கணி.]

அண்ணத்தாள் *arṇaṇṇāḍḍi*, பெ. (n.) அண்ணாற் தாள் பார்க்க; see *arṇaṇṇāḍḍi*.

அண்ணப்பரடு *arṇa-p-paraḍu*, பெ. (n.) மேல் வாயின் கரடு; hard or bony palate (சா.அக.).

[அண்ணம் + பரடு.]

அண்ணப்பிளப்பு *arṇa-p-piṇṇu*, பெ. (n.) மேல் வாயின் அல்லது மேற்பரட்டின் வெடிப்பு; a fissure or a narrow opening in the palate, *Uranisochasma*, *Palatoschisis* (சா.அக.).

அண்ணப்பிளவு *arṇa-p-piṇṇu*, பெ. (n.) மேல் வாயின் பிளவு; a cleft or congenital fissure of the palate, cleft palate (சா.அக.).

[அண்ணம் + பிளவு.]

அண்ணம் *arṇam*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. "அண்ண நன்னிய பல்" (தொல். எழுத்து. பிற்ப. 11). 2. உண்ணாக்கு (திவா.); *uvula*. 3. அண்ணாக்கு; the soft palate behind the uvula, *palatum molle* (சா.அக.).

ம. அண்ணம்; க. அங்கல, அண்ணாலிகை; தெ. அங்கிலி; து. அண்ண; நா. அங்குல; மட. அங்குல.

[அன் + அம்.]

அண் என்பது மேற்புறத்தைக் குறித்த சொல்லாதலால், அண்ணம் என்பதற்குக் கீழ்வாய்ப்புறம் என்றும் சில அகரமுதலிகள் பொருள் குறிப்பது பொருந்தாது.

அண்ணம் வீழ்ச்சி *arṇam-viḷci*, பெ. (n.) 1. அண்ணாக்கு வீறிந்து தொங்கல்; sagging of the soft palate, *Uvuloptosis*. 2. உண்ணாக்கு வளர்ந்தி; elongation or pendulous condition of the uvula, *staphyloptosis* (சா.அக.).

அண்ணம்வெடிப்பு *arṇam-veḍippu*, பெ. (n.) அண்ணப்பிளப்பு பார்க்க; see *arṇa-p-piṇṇu*.

அண்ணமாள் *arṇamār*, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ச் சிறுதெய்வம் (கோவை); a minor village deity (Cm.)—(L.). 2. ஓர் அகரப் பெண் தேவதை; a female evil spirit, demoness (சா.அக.).

அண்ணமார்க்கல் *arṇam-ār-kal*, பெ. (n.) கட்டத்தில் நட்பை வளைவின் குத்துக்கல் (சென்னை); upright bricks of a flat arch (Mad.).

[அண்ணம் + ஆர் + கல் = அண்ணமார்க்கல் = வளைவின் மேற்பகுதியிற் பொகுத்திய குத்துக்கல்.]

அண்ணல் *arṇal*, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. "அண்ணலங் குமரரா மென்று" (பாரத. திரௌ. 63). 2. உயர்வு, சிறப்பு; exaltation, excellence, loftiness. "ஒங்கு

மண்ணல் மால்வரை" (சூர்மடி. திருக்கல். 18).
 3. தலைமை; superiority. "அண்ணல் மணி
 நெடுந்தேர்" (திருக்கோ. 256). 4. பெருமையிற்
 சிறந்தோன்; greatman, superior. "அகத்
 தியனுக்கோ த்துரைக்கு மண்ணல்" (சிவப்பிர.
 4). 5. தலைவர்; master. "அடுபொ
 ரண்ணல் கேட்டிசின் வாழி" (மதுரைக். 207,
 208). 6. தந்தை (அரு.தி.); father.
 7. அண்ணன் (நாநார்ந்த.); elder brother.
 8. குரு, குரவன், ஆசிரியன்; preceptor, spiri-
 tual guide. 9. முல்லைநிலத் தலைவர்
 (தொல். பொருள். அகத். 20, நச். உரை);
 ruler of a land predominantly pastoral.
 10. அரசன் (குடா.); king. 11. சிவன்; Śiva.
 "அண்ணலாகு மதுவுணர்ந்து" (பெரியடி.
 திருநாவுக். 296). 12. கடவுள்; God. "அண்ண
 வருளா எண்ணி" (சிவப்பிர. 19). 13. புத்தன்
 (பொதி.தி.); the Buddha. 14. அருகன்
 (நாநார்ந்த.); Arhat.

ம. அண்ணல்; க. அண்ணலெ; தெ.
 அண்ணு.

அண்ணல்வல்லி *anṇal-valli*, பெ. (n.) கோவை;
 Indian caper, *Cephalandra indica* alias *Bryonia*
grandis (சா.அக.).

அண்ணலார் *anṇalar*, பெ. (n.) சிவன்; Śiva.
 "ஆடவ் மேவிய வண்ணலாரடி" (பெரியடி.
 ஏயர்கோ. 98).

ம. அண்ணலார்

[அண்ணல் + ஆர் (உ.ப. சுறு).]

அண்ணலெலும்பு *anṇa-v-elumbu*, பெ. (n.)
 மூக்கின் பின் புறத்திலிருக்கும் எலும்பு, the bony
 structure behind the nostrils (சா.அக.).

[அண்ணல் + எலும்பு.]

அண்ணலோதை *anṇa-v-ōtai*, பெ. (n.) தசவாழ்
 கொட்டும் ஒலி; clicking sound produced by
 pressing the tongue against the roof of the
 mouth (W.).

[அண்ணல் + ஒதை.]

அண்ணன் *anṇan*, பெ. (n.) 1. தமையன்,
 நம்முள் (பிங்.); elder brother. "முன்னவ
 னண்ணன் மூத்தோன்" (குடா.). 2. மதிக்கத்
 தக்க மூத்தோன்; respectable elderly man.
 "அண்ணனுக்குத் தம்பி அவல வென்று
 போகுமா?" "அண்ணனாகுப் பெண் பிறந்
 தால் அத்தை அயல்நாட்டாள", "ஐந்து

வயதில அண்ணன் தம்பி, பத்து வயதெ
 பங்காளி" (பழ.).

ம. அண்ணன்; க., பட., குட., அண்ணை;
 தெ., குவி. அன்ன; நு. அண்ணெ; கோத.
 அண்ணன்; திரு., குரு., துட., ஒண்ணன்;
 கொலா. அணுக்; கோண். தன்னால; கொர.
 ஆண்; எரு. அண; சப். அண்ணா.

அண்ணனார் *anṇanār*, பெ. (n.) அண்ணன்
 என்பதன் உயர்வுப்பன்மை; honorific of
anṇan.

[அண்ணன் + ஆர் (உ.ப. சுறு).]

அண்ணார் என்னும் கொச்சை வடிவம்,
 அண்ணனார் என்பதன் மருஉவன்று.
 அண்ணா என்னும் விளிவுடிவே, ரகர
 பெயரீற்று பெற்று அண்ணார் என்று தவறாக
 வழங்கிவருகின்றது.

அண்ணாந்தலை *anṇanāntalai*, 3 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மேல்தோக்குதல்; to look upward, செம்பில்
 வாய்படாமல் தள்ளீரை அண்ணாக்கக்
 குடி (உ.வ.). 2. மேலோக்கிப் பார்த்தல்;
 to look up intently. "அண்ணாந்து கேட்ப
 ரமுகழ் சென்பர்" (தனிப், தி. 2, பக். 293).
 3. தலைநிமித்தல்; to hold the head erect.
 "நண்ணார் நாண அண்ணாந் தேகி"
 (புறநா. 47: 8). 4. நிமிர்ந்து நிற்றல்;
 to stand erect. "அண்ணாந் தேத்திய வன
 முலை" (நற். 10: 1). 5. வாய்திறத்தல்;
 to gape, open the mouth. "அண்ணாத்தல்
 செய்யா தளறு" (குறள், 255).

ம. அண்ணா; க. அண்ணெ; நு. அண்ணா
 வுனி, அணாவு.

அண்ணா¹ ஏறடி, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; uvula.
 "அண்ணா வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார்" (வேக.
 2703).

ம. அண்ணா

[உன் + னா - உண்ணா -> அண்ணா.]

அண்ணா² ஏறடி, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை;
 Tiruvannāmalai, a Śiva shrine. "உயர்பொழி
 லண்ணாவி லுறைகின் றாரும்" (தேவா.
 6.16: 5).

[அருகமலை -> அண்ணாமலை ->
 அண்ணா.]

அண்ணா³ ஏறடி, பெ. (n.) 1. அண்ணன்; elder
 brother. 2. தந்தை (பிராம.); father (Brāhṃj.).

[அண்ணன் -> அண்ணா (விளி).]

முறைப்பெயர்களின் விவிவடிவை முதல் வேற்றுமையாக (எழுவாயாக) வழங்குவது பிரகாஸத்தெழுந்த வழுவுழக் காதுலால், அதைப் பொத்தகங்களிற் கையாளாததோடு பேச்சிலும் விட்டுவிடல் வேண்டும். இவ்வழக்கு, கன்னட முதலிய திரவிடமொழிகளில் வழுவுழமையாயினும், தமிழில் ஆகாது.

அண்ணாக்க அறக்க, கு.வி.எ. (adv.) மேனோக்கி, பல்விடல் அல்லது உட்குறி படாமல்; with head turned upward gulping food or drink without the vessel or food touching the teeth and lips. தண்ணீரை அண்ணாக்கக் குடி. மருந்தை அண்ணாக்க விழுங்கிவிடு (உ.வ.).

ம. அண்ணாள்ளு

அண்ணாக்கமுற்றி அறக்க(u)-அரிசி, பெ. (n.) 1. உண்ணாக் கமுற்றி; inflammation of the uvula, uvulitis. 2. மேல்வாயின் கீழ்ப்புறத்திற் காணும் அமுற்றி; inflammation of the soft palate, Palatitis (சா.அக.).

[அண்ணாக்கு + அமுற்றி. உள் + நாக்கு - உண்ணாக்கு -> அண்ணாக்கு.]

அண்ணாக்கமுற்றல் அறக்க(u)-அறுதி, தொ. பெ. (vbl.n.) 1. உண்ணாக்கு வளர்ச்சியைக் கத்தியால் வறுத்து நீக்கல்; the surgical operation of the uvula or a part there of, uvulotomy. 2. உண்ணாக்குச் சதை கரையும்படி கார மருந்திடல்; application of corrosive drug to the uvula to reduce its size (சா.அக.).

[உள் + நாக்கு - உண்ணாக்கு -> அண்ணாக்கு + அறுத்தல்.]

அண்ணாக்கு அறக்கu, பெ. (n) உண்ணாக்கு; uvula. 'அண்ணாக்கும் தொண்டையும் அற அடைத்தது' (பழ.).

ம. அண்ணாக்கு; க. அண்ணாவிடெ; தெ. அங்கிவி.

[உள் + நாக்கு - உண்ணாக்கு -> அண்ணாக்கு.]

அண்ணாக்குப் பிரிவு அறக்கu-p-pirivu, பெ. (n.) இரண்டாகப் பிரிந்த உண்ணாக்கு; a split uvula, bifid uvula (சா.அக.).

[உண்ணாக்கு -> அண்ணாக்கு + பிரிவு.]

அண்ணாக்கெடுத்தல் அறக்க(u)-ஏயிதி, தொ. பெ. (vbl.n.) உண்ணாக்கிற்று மேற்புற

தொங்கும் சதைகளை, வாய்க்குட் சதைகளை விட்டோ உச்சியிறைத் தூக்கிப்பிடித்தோ தொங்காதவாறு செய்தல்; arresting the sagging of the soft palate, either by thrusting the fingers into the mouth, or by holding the head up by the hair on the crown.

[உண்ணாக்கு -> அண்ணாக்கு + ஏடுத்தல்.]

அண்ணாக்கி அறக்கி, பெ. (n.) அண்ணனார் (தெற்கு); elder brother (South).

ம. அண்ணாச்சி, அண்ணாழ்வி.

[அண்ணாட்சி -> அண்ணாட்சி.]

அண்ணாட்சி அறக்கி, பெ. (n.) அண்ணனார் (தெற்கு); elder brother (South).

[அண்ணன் + ஆட்சி - அண்ணாட்சி. ஒ.தேச: அண்ணன் + ஆள்வி - அண்ணாள்வி -> அண்ணாள்வி.]

பொதுவாக, அண்ணன் என்பது பழையாதவர் வழக்கும், அண்ணாட்சி என்பது படித்தவர் வழக்கும் ஆகும்.

'நத்தைக்குப் பின் தமையன்' என்னும் முறைப்படி ஆண்மக்கள் பலருள்ள குடும்பத்தில் படித்தவனே தந்தைக்குப் பின் குடும்ப அட்சியை மேற்கொள்வாராதவால், அவன் தம்பி தங்கைமாரால் அண்ணாட்சியென விளிக்கப்பட்டான். முதற் காலத்தில் மூத்த அண்ணனுக்கு வழங்கிய பெயர்வடிவம், பிற காலத்தில் இளைய அண்ணன்மார்க்கும் வழங்குவாயிற்று. அவருள் வேறுபாடு குறிக்க 'மூத்த', 'இளைய' அல்லது 'பெரிய', 'சின்ன' என்னும் அடைகள் சேர்க்கப்பட்டன.

அண்ணாத்தை அறக்கி, பெ. (n.) 1. அண்ணன், சில சமயங்களில் இழிவு குறித்தது (வடக்கு); elder brother, sometimes in contempt (North). 2. வெறுப் பெரியவர் (இ.வ.); idler, worthless fellow (Loc.).

[ஒருகர. அண்ணன் + தே - அண்ணாத்தை அவலது அண்ணன் + அத்தன் -> அண்ணத்தன் -> அண்ணத்தை -> அண்ணாத்தை.]

அண்ணாத்தை என்பது, சில சமயங்களில் இளையவர்க்கும் தகுதியில்லாதவர்க்கும் இழிவு குறித்த பகடிச்சொல்லாக வழங்கினும், மூத்தவர்க்கும் தகுதியுள்ளவர்க்கும் அண்ணனார், தமையனார், அண்ணாட்சி என்பன போன்று மதிப்பீச் சொல்லாகவும் வழங்கிவருகின்றது.

தெய்வத்தையும் தலைவனையும் குறிக்கும் தே என்னும் சொல்லைப் பின்னொட்டாகப் பெற்று வழங்கும் நாயன்தே எனப்பது போன்று, அண்ணாத்தே என்னுஞ் சொல்லுத் தோன்றி அண்ணாத்தை யென்று மருவியிருக்கலாம்.

உதேர : நாயன்தே → நாயநதே → நாயிந்தே → நயிந்தே → நயிந்தை.
அண்ணாத்தே → அண்ணாத்தை.

இனி, அண்ணன் அல்லது அண்ணா என்னுஞ் சொல் தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னுஞ் சொல்லொடு புணர்ந்து அண்ணாத்தன் → அண்ணாத்தை என்று திரிந்ததாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அத்தை யென்பது பெண்பாற் பெயராதலின், அண்ணாத்தை யெனலும் புணர்ச்சொல்லின் வருஞ்சொல்வாக இருத்தலியலாது.

அண்ணாத்தொள் *anṇandaḥ*, பெ. (n.) ஒருவனைக் குளியவைத்து, அவன் கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு கயிற்றைத் தொங்கவிட்டு, அதன் ஒரு முனையை ஒருகாற் பெருவிரலும் மற்றொரு முனையை மற்றொருகாற் பெருவிரலிலும் கட்டி, முதுகின்மேல் ஒரு கனத்த கல்லையும் ஏற்றி, நீண்டதேரம் அதே நிலையில் இருக்கச் செய்யுந் தண்டனை; placing an individual in a stooping position, fastening a string to each great toe, passing the bight over the back of the neck, and putting a stone on his back, as a punishment (E.T.). — தலையையும் காவிப் பெருவிரலையுஞ் சேர்த்துக் கட்டித் தலை நியிர்ந்திருக்கச் செய்யுந் தண்டனை (சர்வ. அக.); fastening the head and toes of an individual, and making him hold his head in an erect position, as a punishment (S.D.).

அண்ணாத்தொள்பூட்டு - தல் *anṇandaḥ-pūṭṭu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அண்ணாத்தொள் தண்டனை யிடுதல்; to inflict *anṇandaḥ* punishment.

அண்ணாத்துபார்-தல் *anṇandu-par-*, 4 செ. கு.வி. (v.i.) மேல்தேரக்கிப் பார்த்தல்; to look upward. —, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) கூர்ந்து பார்த்தல்; to look into, consider deeply. "அண்ணாந்து பார்க்க வழியு முடம்பே" (திருமுற். 2139).

அண்ணாநாடு *anṇā-nāḍu*, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டாரம்; the region about Tiruvannamalai.

malai. 'அண்ணாநாட்டு எல்லையில் திருத்திகையாற்றையடைத்து' (S.I.L viii, 44).

அண்ணாமலை *anṇamalai*, பெ. (n.) சிவன் கோயில்கொண்டுள்ள திருவண்ணாமலை; Tiruvannamalai, a Śiva shrine. "அண்ணாமலையின் கமராப்பிராம்" (பெரியபு. திருஞான. 970). 'அண்ணாமலையாருக்கு அறுபத்து நான்கு பூசை, ஆண்டுகளுக்கு எழுபத்து நான்கு பூசை', 'அண்ணாமலையார் அருளுண்டானால் மன்னார்சாமி வம்பா செய்யும்' (புற.).

[அருணமலை → அண்ணாமலை.]

அண்ணாமலை முழம் *anṇamalai-muḷam*, பெ. (n.) 24 விரல்கொண்டது, முன்பு தஞ்சைப் பெருவுடையாசி திருக்கோயிற்கும் பின்பு திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிற்கும் கட்டுமானத்திற் பயன்படுத்தியதுமான அளவுகோல்; a standard measuring rod, so called because it was used in the construction of the temples at Thanjāvar and Tiruvannamalai.

*24 விரல்கொண்ட கிஷ்கு முழத்திற்குத் தஞ்சை முழமென்றும் ஒரு பெயர் வழக்கில் உண்டு. தஞ்சைப் பெருவுடையார் திருக்கோயிலை நிருமாணிப்பதில் இம் முழம்கையாளப் பெற்றமையால் இப் பெயா பெற்றது. திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய அளவுகோல் இம் முழக்கோலாகையினால் இதற்கு அண்ணாமலை முழமென்று மற்றொரு பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக். 3, பத்தி 1).

[அருணமலை → அண்ணாமலை + முள் → முழி (மொழி) → முழம்.]

அண்ணார் *anṇār*, பெ. (n.) பகைவர், வணக்கசகர்; enemies, recalcitrants. "அண்ணார் புரமலிய" (உபதேசகா. திரிபுர. 112).

ம. அண்ணார்

[அண் + ஆ (எ.ம.கி.நி.) + ஆர் (ப.பா. சமு). 'ஆர்' புணர்ச்சியில் குறல் கெட்டது.]

கொச்சை வழக்கில் உயர்வுப் பன்மையாக அண்ணனைக் குறிக்கும் அண்ணார் (அண்ணா + ஆர்) என்னுஞ்சொல், வழமச் சொல்லாதலின் இவ் வகரமுதலியிற் கொள்ளப்பட்டலில்லை.

அண்ணாசர் பார்க்க; see *anṇaṇṇār*.

அண்ணாவி *annaivi*, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. "தன்னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி என்ன செய்வான்?", "அண்ணாவி தான் செத்தார், அவர் சொலவிக் கொடுத்த பாடமுமா செத்தது?", "அண்ணாவி விழுந்த பழம் ஒர் அடவுதான்" (பழ.). 2. கூத்துப் பயிற்றுவுவோன், நாடக ஆசிரியன்; dancing master, director of theatrical performances. 3. அதிகாரி; master, superior, one in authority. நீ அதற்கு அண்ணாவி யல்லை (உ.வ.). 4. புலவன் (யாழ்.அக.); poet.

ம. அண்ணாவி

[அண்ணன் + ஆள்வி - அண்ணாள்வி → அண்ணாவி.]

அண்ணாள்வி *annaalvi*, பெ. (n.) அண்ணனார், அண்ணாட்சி; elder brother or cousin. "எங்கள் அண்ணாழ்வி (அண்ணாள்வி) செய்த பணி" (T.A.S. i, 103).

ம. அண்ணாழ்வி

அண்ணாழ்வி என்பது, ஆழ்வார்-என்னுள் சொல்லைப் பின்பற்றின தவற்று வடிவமாகும்.

[அண்ணன் + ஆள்வி - அண்ணாள்வி. ஆள்வு → ஆள்வி = ஆள்வோன், ஆள்.]

அண்ணானன் *annaanan*, பெ. (n.) 1. பெண்வழிச் செய்வோன் (இ.வ.); husband under the authority of his wife, hen-pecked husband (Loc.). 2. அவி (இ.வ.); hermaphrodite (Loc.). இச் சொல் ஷண்ட என்னும் வடசொல்லொடு தொடர்புடையதாகத் தெரியவில்லை.

அண்ணி - த்தல் *anni*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to come near, get close. 2. பொருந்துதல்; to join, unite. "அடியார்க்கென்று மாறமுதா யண்ணிக்கு மையாற்றான் காண்" (தேவா. 6.30:2). 3. தித்தித்தல்; to taste sweet. "இந்தை செய்ச்செய்க் கருப்புச் சாற்றிலு மண்ணிக்குங் காண்மினே" (தேவா. 5.61:5).

[அண் → அண்ணி. அண்ணுதல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல், தித்தித்தல்.]

அண்ணி *anni*, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. "அண்ணன்தான் கூடப் பிறந்தான், அண்ணியுமா கூடப்பிறந்தாள்?" (பழ.).

அண்ணி *anni*, பெ. (n.) 1. அண்மை; proximity, nearness. 2. அண்மையிலுள்ள; that which is near.

[அண் + திது. தினி, அண்ணியது → அண்ணிது என்றும். அண்ணிது → அண்ணிக் (யாழ்.அக.). ஒ.நோ: பெரிது → பெரிசு.]

அண்ணிமை *annimai*, பெ. (n.) அண்மை (சடு); nearness.

[அண்மை → அணிமை → அண்ணிமை.]

அண்ணியது *anniyadu*, பெ. (n.) கிட்டியது; that which is near. "அண்ணிய தாயு மகன்றும்" (சுர்மடி. பொது. 12).

அண்ணியன் *anniyar*, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; he who is near. 2. நெருங்கிய உறவினர்; close kinsman. "தம்பபன் பகையாக அவனிலும் இவன அண்ணிய னென்று வரநின்ற நரஹலாதன்" (சடு, 10:3, பிர. பக். 70).

[அண் → அணியன்.]

அண்ணு-தல் *annu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டதல்; to approach, draw near. "அண்ணிய தாயு மகன்றும்" (சுர்மடி. பொது. 12). 2. சேர்த்தல்; to join, unite with. "உன் னடிக்கி முண்ணியமெய் யடியவர்க்கு" (திருவிளை. மெய்க்காட., 8). 3. ஒத்தல்; to resemble. "புகலும் வாளரிக்கணணியர்" (கம்பரா. பால. வரைக்காட., 28).

நு. அண்டுளி

[அண் → அண் → அண்ணு.]

அண்ணுண்டார் *annundar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kallars.

[ஒருகா. 'அண்வென்றார்' என்பது அண்ணுண்டார் என்று திரிந்திருக்கலாம்.]

அண்ணாத்திப்பிரியர் *annatti-piriyar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kallars.

ஒருகா. 'ஐந்நூற்றுப் பேரர்' என்பது இதன் மூலமா யிருந்திருக்கலாமென்று, சென்னை அகரமுதலி கருதுகின்றது. அதை 'ஐந்நூற்றுப் பிரியார்' அல்லது 'ஐந்நூற்றுப் பெரியார்' என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அண்மொளிஞ்சான்பூண்டு *aṇṇeriṅṅa - pūṇḍu*, பெ. (n.) இது கொச்சை வடிவமாதலாற் கொள்ளத்தக்கதன்று.

[அன்மொரிந்தான் பூண்டு → அண்மொரிஞ்சான் பூண்டு.]

அன்மொரிந்தான் பூண்டு பார்க்க; see *aṇṇerindin-pūṇḍu*.

அண்ணை *aṇṇai*, பெ. (n.) பேய் (பொதி.நி.); devil, ghost, goblin.

[முண்ணை (பேய்) → அண்ணை.]

அண்பல் *aṇ-pal*, பெ. (n.) மேல்வாய்ப் பல்; upper tooth or teeth. "அண்பல் முதனா விளிம்புற வருமே" (நன். 77).

ம. அண்ப்பவறு

[அண்பல் = அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்.]

வேகசிந்தாமணி 928ஆம் செய்யுளிலுள்ள, "அண்பன் வீடு நமீர்தம்" என்னுந் தொடருக்கு, 'அடிப்பல்வில் நீறுநமீர்தம் — புனிங்கறி' என்று நச்சினாரக்கிணியர் குறிப்புரை வரைந்திருக்கின்றார். 'அண்பல்' என்பதற்கு 'அடிப்பல்' என்னும் பொருள் எங்ஙனம் பொருந்துமென்பது தெரியவில்லை. புனிங்கறிக்கோ பிறவகை யுண்டிக்கோ உமிழ்நீர் சுரப்பின், அது எல்லாப் பற்கும் பொதுவாதலால், இங்கு 'அண்பல்' என்பதற்கு, அண்ணி அவலது நெருங்கிய பற்கள் என்று பொதுப்படக் கூறுவதே பொருத்தமாம்.

அண்பினார் *aṇṇiṅṅar*, பெ. (n.) அண்பினவர்க்; who have taken refuge. "அண்பினார் பிரியார்" (தேவா. 3.379 : 6).

[அண் → அண்பு → அண்பு + இன் + ஆர்.]

அண்பு - தல் *aṇṇu - tal*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அண்புதல்; to approach (தேவா. 3.379 : 6). 2. அண்புதல்; to associate with, to take refuge.

[அண் → அண்பு → அண்பு.]

அண்பு-தல் *aṇṇu - tal*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டுதல்; to approach. "அணிமாடத் திடையோர் மண்டபத்தை யணமி" (கம்பரா. பால. திருவ. 62).

[அண்மை → அண்பு.]

அண்மை *aṇṇai*, பெ. (n.) 1. காலத்தால் அல்லது இடத்தால் நெருங்கியுள்ள நிலைமை;

nearness of time or place. "அண்மையாற் சேய்தன்றி" (கலித். 108 : 35). 2. பேசுநர் தொடர்புள்ள இருசொற்கள் அல்லது தொடர்ச்சொற்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்து நின்றல், தொடர்ச்சொற்கள் பேசுநர் தொடர்பு கொள்ளுமுறை முற்றுந் ஒன்று; immediate proximity of the qualifying (or governing) and the qualified (or governed) words to each other, one of the three modes by which words or phrases express their syntactic relationship. 3. அடையுந் தன்மை; nature of approaching or joining. "விண்ணவர்பா லண்மையிலனாகு மண்ணல்" (சுந்தபு. உற்பத். காமதக. 38).

[அண் → அண்மை.]

அண்மைக்கட்டு *aṇṇai-c-cūṭu*, பெ. (n.) (இலக்.) காலமும் இடமும் அவநிறில் தேரன்றும் அல்லது உள்ள பொருள்களும் ஆகியவற்றின் நெருங்கிய நிலைமையைக் குறித்துக் காட்டும் எழுத்து அல்லது சொல், சேய்மைக்கட்டிற்கு எதிரானது; (Gram.) demonstrative letter or word denoting the nearness of a person, place, thing or time; dist. from *ṣṣṇai-c-cūṭu*. இவன் இங்கு இதைச் செய்தது இன்றுதான் (உ.வ.).

[அண்மை + கட்டு.]

அண்மைவிளி *aṇṇai-viṭi*, பெ. (n.) (இலக்.) அருகிலுள்ளவர்களைக் கூப்பிடும் பெயர்வடிவம், பெரும்பான்மை இயல்பாயும் சிறுபான்மை திரிதும் இருப்பது, சேய்மைவிளிக்கு எதிரானது; (Gram.) voc. used to address a person nearby, the form of the nominative unaltered in a majority of cases, dist. from *ṣṣṇai-viṭi*.

நாய், பூனை முதலிய சில வீட்டு விலங்குகட்குப் பெயரிட்டு விளிப்பினும், அப் பெயர்கள் அவற்றிற்கு ஒருவகை அடையாளச் சொல்லாகவே யிருத்தலால், அவற்றின் விளிமக்கட்பெயர்விளிக் கொப்பாகக் கொள்ளப்படா.

அண்வரு-தல் (அண்வர-தல்) *aṇṇ-varu - (aṇṇ - vaṭ - tal)*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருகில் வர்தல்; to come near. 2. அருகிலிருத்தல்; to be close, near. 'ஆவண வீதியெல் லாந்நிழல் பாயநின் றண்வருமே' (இறை. 2, உரை, பக். 53).

அண்-தந்தல் *aṇṇ - taṇṇal*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பொருத்துதல்; to be joined, united. "முலைமுன் றணந்த சிறுநுதல்" (கல்லா. 13 : 12).

[அண் → அண். அண்ணுதல் = பொருத்துதல்.]

அண²-தீதல் *ana-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை யெடுத்தல்; to lift the head. "பாமபணத் தன்ன" (பொருந. 13). 2. மேலேசுக்குதல்; to look upward. "நெற்கொணெடுவெநிற்க கணந்த யானை" (குறிஞ்சிப். 35).

து. அணவு, அணாவுணி.

[அண் → அண.]

அணங்கும் *anangam*, பெ. (n.) இலக்கணம் (சிந்தா. நி. 103); grammar.

[அஞ்சணக்கம் = ஐந்திலக்கணம் (யாழ். அக.), அணங்கு + அம். அணங்கு = ஒலி, எழுத்து.]

ஐந்திலக்கணம் பார்க்க; see *aind(u)-llak-kanam*.

அணங்கயர்-தல் *anang(u)-ayar*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) திருவிழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a religious festival. "சுறவ முன்மருப் பணங்க யர் வணகழிச் சூழல்" (பெரியபு. திருக்குறிப். 7).

[அணங்கு + அயர்.]

அணங்காட்டு *anang(u)-attu*, பெ. (n.) வேலன் வெறியாட்டு (விண்.); dance under possession by *Vēlan* (W.).

[அணங்கு + ஆட்டு.]

அணங்காடு-தல் *anang(u)-attu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வமேறி யாடுதல்; dance of one possessed by the spirit of *Vēlan*. "அணங்காடுத லன்ற்தோ" (திவ். திருவாய். 4.6:5).

[அணங்கு + ஆடு.]

அணங்கார் *anangar*, பெ. (n.) பெண்கள்; women (சங். அக.).

[அணங்கு + ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

அணங்கிய *anangiy*, கு.பெ.எ. (adj.) அழகிய; beautiful. "சீரணங்கிய தேவர்கள்" (பெரியபு. திருநகரத். 10).

அணங்கியம் *anangiyam*, பெ. (n.) இலக்கியம்; literature.

அஞ்சணங்கியம் = ஐந்திலக்கியம்.

[அணங்கு + கியம்.]

ஐந்திலக்கியம்பார்க்க; see *aind(u)-llakkiyam*.

அணங்கியோன் *anangiyon*, பெ. (n.) வருத்திய யன்; one who persecuted. "பெருந்துறைக் கண்டபு. எணங்கியோனே" (ஐங்குறு. 182).

அணங்கியர் *anangiyar*, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்கள்; celestial damsels. "புடையுற வணங்கியர் போற்றி" (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ. 10).

அணங்கு¹-தல் *anangu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to sound; make noise. "புகை யணங்க" (பு. வெ. 10:8).

[ஒவ → ஒலி. ஒவ் → அவ் → அவல்பு. அவல்பு தல் = ஒலித்தல். அவ் → அலு → அலுங்கு → அணங்கு. அணங்குதல் = முணுமுணுத்தல், ஒலித்தல். அலுங்கு → அணங்கு → அணங்கு.]

அணங்கு²-தல் *anangu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அஞ்சுதல் (சங். அக.); to fear, to be afraid. 2. வருத்துதல்; to suffer, to be distressed.

"ஆடியுட் பாவை போலீ யணங்கிய தணங்க வென்றான்" (வேக. 957). 3. இறந்துபடு தல்; to die, to be slain. "நற்போ ரணங்கிய" (பு. வெ. 7:27). 4. பொருந்துதல்; to be joined/united. "உரை யணங்குத் தமிழ்வேந்தன்" (இறை. 50, உரை. பக். 230).

5. பிள்ளி வளர்த்தல்; to grow, thicken with branches inter-laced as bamboos. "முழுநெறி யணங்கிய றுண்கொல் வேரலோடு" (மலைபடு. 223).

6. விரும்புதல் (சங். அக.); to desire. —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அஞ்சுதல்; to dread. 2. வருத்துதல்; to afflict. "புறந்தோ ணணங்கிய பக்கமும்" (தொல். பொருள. புறத். 10).

3. கொல்லுதல்; to kill, murder, slay. "அணங்குவான் விடவரா" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 53).

[உணங்கு → அணங்கு.]

அணங்கு³ *anangu*, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound. 2. எழுத்து; letter.

[ஒவ் → அவ் → அலு → அலுங்கு → அணங்கு → அணங்கு.]

அணங்கு⁴ *anangu*, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering, pain. "அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇ" (திருமுருகு. 289). 2. வருத்துதல்; affliction. "அரலின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த" (கவித். 50:6). 3. கொலை; killing (பிங்.). "அணங்கு பார்த்து நகை முகிழ்த் தானியோ டுணங்கு பேய்முலை" (சூர்மபு. கண்ணனவ. 51).

4. அச்சம்; fear. "நாள்முடித் தோள்கண் ணணங்குற வருப வர்க் கடிநிர்" (சூர்மபு. அட்டமு. 5). 5. நோய் (பிங்.); disease. 6. காமதெறியால்

உயிர்கொள்ளாத தெய்வமகள்; demoneess who destroys one's life by kindling lust in him. "ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப" (குறள, 918). 7. வகுத்திக் கொல்லுந் தெய்வமகள்; demoneess who inflicts sufferings and takes away one's life. 8. கொல்லிப்பாவை; the demoneess of literary fame who resided at the Kollī Hills. 9. தெய்வம்; deity. "அணங்குத் தண்ண கணங்கொ டானை" (புறநா. 362: 6). 10. தெய்வமகள்; celestial damsel. "அணங்குகொல ஆய்மயில் கொல்லோ" (குறள், 1081). 11. தெய்வத்தன்மை; divinity. "சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிறறம் பலம் போற்றி" (கோயிற்பு. பாயிர. 2.). 12. (கொல்லும் பெண்தெய்வத்தின்) அழகு (பிங்.); beauty. 13. வடிவு; form. "அருந்திற வணங்கி னாவியர் பெருமகன்" (சிறுபாணா. 86). 14. மையல்தோய்; lust. 15. ஆசை (குடா.); desire. 16. வெறியாட்டு; dancing under religious excitation, esp. possession by the spirit of *Vēlaṅ*. 17. சிவ ஆற்றல்; Śiva's supreme energy. "பேரணங்கி னுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்" (கோயிற்பு. பாயிர. 2). 18. அழகிய பெண்; beautiful woman. 19. பெண்; woman. "ஆண்டல் விராக்கத வணங்கு மெய்தும்" (சேதுபு. வேதாள, 58). 20. பேய்மகள்; a female devil. "துணங்கையுடு செலவிக் கணங்குநொடித் தாங்கு" (பெரும்பாண். 459). 21. பேய்; devil. "அணங்கே" ஸிலங்கே" (தொல். பொருள். மெய்ப், 8). 22. சண்டாளன் (பிங்.); a person of low-caste. 23. ஆளியின் குட்டி; young offspring of *yaḷi*, an extinct animal. "ஆளியிணங்கு மரியின் குருளையும்" (சிலப். 25: 88).

ம. அணங்கு

[உணங்குதல் = காய்தல், வாடுதல், செலிதல், வருத்துதல், செய வறு தல். உணங்கு → அணங்கு. அணங்குதல் = வருத்துதல், வருத்துதல். வருத்துதலே வருத்துதலல்லாத ஏனைப் பொருள்கட்கும் அடிப்படை.]

"ஆளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்" என்று சிலப்பதிகாரத்தில் வேறுபடுத்திக் (25 : 48) கூறப்பட்டிருப்பதால், ஆளி (யாளி) வேறு, அரி (சிங்கம்) வேறு என்பது பெறப்படும்.

'யாளியை ஆளியென்றார், "கடிசொலில்லை" என்பதனால்' என்று நச்சிளார்க்க 23

கிளியர் பொருநராற்றுப்படை யுரையிற் (139) கூறியதிலின்று, யாளி என்னுஞ் சொல்லே யானை → ஆனை என்பதுபோன்று முதன்மெய் நீங்கி ஆளியென வழங்குவருவதை அறியலாம்.

அணங்கு என்னும் இனமெய் பெயர் ஆளியினத்திற்கே சிறப்பாக வழங்கப்பட்டிருப்பதால், அதற்கொரு சிறப்பான பொருட் கரணியமும் இருத்தல் வேண்டும்.

"ஆளி நன்மா வணங்குடைக் குருளை" என்னும் பொருநராற்றுப்படை படியில் (139), குருளை என்பது ஆளிக் குட்டியின் பெயராகவும், அணங்குடை யென்பது அதற்கு அடைமொழியாகவும் வந்துள்ளன. இவ்வடைமொழியின் பொருளை விளக்கும் வகையில்,

"மீளி மொயம்பின் மிடுவலி செருக்கி முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ரெரேரெனத் தலைக்கோள் வேட்டங் களிநிட்டாஅங்கு)"

என்னும் அடுத்த மூவடி யமைந்துள்ளன. அவற்றுள் முதலடியை நச்சிளார்க்கிளியர் கரிகாற் பெருவளத்தானைப்பற்றியதாகப் பிரித்துக் காட்டினும் ஏனை யீரடிகளையும் 139-ஆம் அடியொடு சேர்த்து, அவற்றிற்கு, 'ஆளியாகிய நல்ல மாவினது வருத்துதலை யுடைய குருளை முலையை யுண்டலைக் கை விடாத இளைய பருவத்தே கடுக, முற்பட இரையைக் கோடற்குக் காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற் போல' என்று பொருள் வரைந்திருப்பதால், ஆளியின் குட்டியைக் குறிக்கும் அணங்கு என்னுஞ் சொற்கும் வருத்துதல் என்பதே பொருட்கரணியம் என்பது தேற்றம்.

ஆளி பார்க்க; see 41.

அணங்குசார்ந்தான் *anaṅku-sārndaḷ*, பெ. (n.) தேவராட்டி; temple-priestess divinely inspired and possessed with oracular powers. "அழைத்தபணி யென்சென்றா னணங்கு சார்ந்தான்" (பெரியபு. கண்ணப். 49).

அணங்குடையாட்டி *anaṅku(y)-uḍḍai-y-ḍḍi*, பெ. (n.) தெய்வமேறி யாடுபவள்; a divinely inspired woman having oracular powers. "அப் பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடையாட்டி" (பெரியபு. கண்ணப். 67).

[அணங்கு + உடை + ஆட்டி.]

அணங்குத்தாக்கு *ananku-takku*, பெ. (n.) அணங்குதாக்கு பார்க்க; see *ananku-takku*.

அணங்குதாக்கு *ananku-takku*, பெ. (n.) காம நதரியா லுயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகசால் தாக்கப்படுகை; possession by a demoness of lust.

[அணங்கு + தாக்கு.]

அணங்குநைவாள் *ananku-naival*, பெ. (n.) அணங்குடையாட்டி. பார்க்க; see *ananku-naival* - y - d(i). "அணங்குன்ற வாளையுங் கொண்டு" (பெரியபு. கண்ணப். 153).

[அணங்கு + உரைவாள்.]

அணங்கெழுந்தூடுதல் *ananku-erudal*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணங்காடுதல் பார்க்க; see *ananku-erudal* (சிலப். 5 : 70).

[அணங்கு + எழுந்து + ஆடு.]

அணத்தாள் *anattal*, பெ. (n.) ஓணாள் (கோவை); blood-sucker, *Calotes verisicolor* (Cm.).

அணத்தாள் (ஓணாள்)

[அணத்தல் = தலையெடுத்தல். அண → அணத்தாள் → அணத்தாள் = அடிக்கடி தலையெடுக்கும் ஓணாள்.]

அணப்பு *anappu*, பெ. (n.) 1. முப்பத்தைந்தி விருந்து ஐம்பதுவரைப்பட்ட கசம் (yd.) கொண்ட நீட்டவளவு (G. Tp. D. i, 179); a measure of length = 35 to 50 yds, 2 அரைச் செறுவீற்று (acre) மேற்பட்ட சுதுர அளவு (G. Tp. D. i, 179); a square measure exceeding ½ acre.

[அணை → அணைப்பு → அணப்பு.]

ஓர் அணைப்புத் தொலை (தூரம்) = ஒரு படைச்சால்நீளம். ஓர் அணைப்பு = ஓரிணையெய்கொண்டு ஒரு நாளில் உழக்கூடிய நிலப்பரப்பு. அணைத்தல் = தழுவுதல், சேர்த்தல், சுட்டுதல், கையை வளைத்துக் கட்டித் தழுவினாற்போல் சால்வளைத்து உழுதல்.

அணம் *anam*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; the palate or the roof of the mouth. "பவலனைத் தொழிலின்" (நன். 74). 2. மேல்வாய்ப்புறம்; the side of the upper jaw (சா.அக.).

மேல்வாய் என்பது மேல்வாய்ப்புறத்தையும் குறிக்குமாதலால், அதை ஒரு தனிப் பொருளாகக் குறிக்கத் தேவையில்லை.

[அண்ணம் → அணம்.]

அணர்-தல் *anar*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to rise, move upward. "அணரி நுனிநா வண்ண மொற்ற" (தொல். எழுத்து. பிறப். 12).

[அண் → அண → அணர்.]

அணர் *anar*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பி.); the side of the upper jaw. 2. மேற்பரடு; hard palate (சா.அக.). 3. மீசை முளைக்குமிடம்; that part of the face where the moustache grows.

[அணல் → அணர்.]

அணர்க்கெவி *anar-kevi*, பெ. (n.) எடுத்த அல்லது மேனோக்கிய காது; prominent or erect ears. "நோன்புறத் தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு" (பெரும்பாண். 79-80).

[அணர் + செவி.]

அணரி *anari*, பெ. (n.) மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. "அணரியிலே .கறையையும்" (ஞானா. 44, உரை).

[அணர் → அணரி.]

அணரிடுதல் *anar-idu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொக்கரித்தல்; to shout in token of triumph. "சொக்களுமன் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி" (திருவாலவா. 52 : 8).

[அணர் + ஐடு. ஒருகா. சேவல் போரில் வென்றபின் தலைதாக்கீத் கொக்கரித்தார்போல், போர்கறவனும் வெற்றி பெற்றபின் தலை நிரிந்து ஆரவாரித்தல். அணர்தல் = மேனோக்குதல், மேலெழுதல்.]

அணல் *anal*, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பி.); the side of the upper jaw. 2. உள் யிடறு (பி.); throat, windpipe. 3 கழுத்து; neck. "கறையணற் குறுமயூழ்" (பெரும்பாண். 205). 4. கீழ்வாய்ப்புறம் (திவா.); lower part of the mouth; chin. 5. தாடி; beard. "மையணற் காளை" (புறநா. 83 : 1).

6. அலைதாடி; dewlap. "மொய்யனலாணிரை" (பு. வெ. 1: 12).

ம., க. அணல்.

[அண் → அணல்.]

அணவல் *anaval*, பெ. (n.) பல் (சம். அக. கை.); tooth. —, தொ. பெ. (vbl. n.) 1. அணுகுதல்; to go near, approach, come close to. 2. பொருந்துதல்; to unite.

ம. அணவுக; க. அணை, அணி.

[அண் → அண → அணவு → அணவல். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அணவுதல் = பொருந்துதல். நெருங்கியிருத்தலால் அல்லது பொருந்துதலால், பல் அணவல் எனப்பட்டது போலும். இது தொழிலாகுபெயர்.]

அணவன் *anavan*, பெ. (n.) பொருந்தினவன்; one who has taken abode, resident. "குரங்காடு துறைதனி லணவன்தான்" (தேவா. 5 63: 4).

[அண் → அணவு → அணவன்.]

அணவா¹-தல் (அணவரு-தல்) *ana-va-* (*anavaru-*), 18 செ. கு. வி. (v.i.) அணுகுதல்; to come near.

[அண் → அண (தி. கா. வி. எ.) + வா.]

அணவா²-தல் (அணவரு-தல்) *ana-va-* (*anavaru-*), 18 செ. கு. வி. (v.i.) மேலுயர்த்தப்படுதல்; to be raised. "நீர்வழிக் கணவரு நெடுங்கையவாவி" (பெருங், உள்நகை. 54: 42).

[அண் → அண (தி. கா. வி. எ.) + வா.]

அணவா *anava*, பெ. (n.) ஒரு யூனிட; a plant (unidentified) (சா. அக.).

அணவு¹-தல் *anavu-*, 5 செ. கு. வி. (v.i.) மேல் தோக்கிச் செல்லுதல்; to go upward, ascend. "அந்தர வகடுதொட் டணவு நீன்புகழ்" (சீவக. 1239).

[அண் → அண → அணவு.]

அணவு²-தல் *anavu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. அணுகுதல் (குடா.); to go near, approach, come close to. 2. தொடுதல், புல்லுதல் (குடா.); to embrace. "மாடக் கொடிய கநிரணவுந் திருவெள்ளியங்குடி." (திவ். பெரிய திரு. 4.10: 4). 3. பொருந்துதல்; to unite. 4. ஒட்டுதல் (பிங்.); to stick to, adhere to. 5. புணர்ந்தல்; to have sexual intercourse (சா. அக.).

ம. அணவு; க. அணை.

[அண் → அண → அணவு.]

அணவு¹ *anavu*, தொ. பெ. (vbl. n.) பொருந்துதல்; joining, uniting. "இருகரை யணவுறக் கிடக்கும்" (உபதேசகா. மச்ச. 12).

[அண் → அண → அணவு.]

அணவு² *anavu*, பெ. (n.) நடு (பிங்.); middle.

[உள் = உள்ளிடம், நடு. உள் → உண் → அண் → அண → அணவு.]

அணற்குமந்திரம் *anarka-mandiram*, பெ. (n.) தூதுவகை; three-lobed night shade, *Solanum trilobatum* (சா. அக.).

அணன் *anann*, பெ. (n.) 1. பிச்சுந்தியவன்; one who possesses, as greatness. "சீரணனை" (திவ். இயற். நான். 67). 2. இரண்டறக் கலந்தவன்; one who is inseparably united with the universe.

[அண் + அன்.]

அணா *ana*, பெ. (n.) இன்பப்போக்கு, பற்றாட்டு; pastime, recreation, hobby, sport. "அணாவாய்த் துக் காவங்கழிக்க" (சுடு).

[அண்ணுதல் = பற்றுதல். அணா = மணம் பற்றிய ஆட்டே.]

அணாப்பன் *anappan*, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; a male cheat, swindler, deceiver.

[அணாப்பு + அன் (ஆ. ப. ச. நறு).]

அணாப்பி *anappi*, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; deceitful woman. "அணாப்பிகள், படிநிகள்" (திருப்பு. 343).

[அணாப்பு + இ (பெ. பா. நறு).]

அணாப்பு-தல் *anappu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல்; to deceive, cheat. "அணாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானார்" (திருப்பு. 381).

[அணா (அணவு) → அணாப்பு. அணாப்பு = ஏக்க அல்லது பொருந்தக் கொல்லி ஏமாற்றுதல், ஒ. தோ: ஏய்தல் = ஒத்தல். ஏய்த்தல் = ஏமாற்றுதல்.]

அணாப்பு *anappu*, தொ. பெ. (vbl. n.) ஏமாற்றுதல் (இ. வ.); deceit, fraud (Loc.). அணாப்பு-தல் பார்க்க; see *anappu-*.

ம. அணப்பி

அணாள் *andā*, பெ. (n.) கழுத்து; neck. "அணாள் சொறிய" (நிங். பெரியாழ். 3.5 : 8).

[அணல் → அணல் → அணாள்.]

அணாவு - நல் *andāv*, 5 செ.குண்டாவி. (v.t.) கிட்டடுத்தல்; to approach. "அருக்கன் மண்டலத்தணாவு மந்தணாரூர்" (தேவா. 2.237 : 1).

[அணவு → அணாவு.]

அணி-தல் *ani-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகாதல்; to be beautiful. "பாஅ யன்ன பாறையணிந்து" (மதுரைக். 276). 2. அணி கலமாதல் (செ.அக.); to be an ornament. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செவ்வன" (சந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65). 3. வரிசையாதல்; to be drawn up in lines. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செவ்வன" (சந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65)—(சங். அக.). 4. பரத்தல்; to spread. "கணங்கணி யாகம்" (கலித். 4 : 17). —, 2 செ.குண்டாவி. (v.t.) 1. அலங்கரித்தல்; to adorn. "இக்கோ நகரணி" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 33). 2. தாங்குதல்; to bear, as weapons; to wear, as dress. "ஆத வார்த்தனை வியப்பத்தற் கன்றவை யணிதல்" (சந்தபு. தக்க. ததிரியுத். 14). 3. பூணுதல்; to wear, as jewels. 4. பொருத்துதல்; to join with. "சாறயர்ந்தன்ன காணி யாணர்த் தூம்பகம்" (பதிற். 81 : 20-21). 5. படைவகுத்தல்; to put in array, as an army. "இத்தக வாக வணிந்திரு சேனையும்" (பாரத. பதினாள். 8). 6. சூழ்தல்; to surround. "துகிலணி யல்குந் துளங்கி யன் மகளிர்" (சிறுபாண். 262). 7. வண்ணித்தல்; to describe in embellished language. "அணையதை யணிமாட்டாது" (பிரபுவில்க. கைவாச. 8).

ம. அணியுக்

[அண் → அணி. அண் = மேல். அணி = மேலிடு.]

அணி¹ *ani*, பெ. (n.) 1. அழகு (பிங்.); beauty. "அணிமாழ்கி" (சந்தபு. உற்பத்த. காமதக். 8). 2. அணிகலம்; ornament, jewel. "அணியென்பது கவிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பன வென்னுந் தொடக்கத்தன்" (தொல். சொல். கிளவி. 46, சேனா. உரை). "அணிபூண்ட நாய்போல்", "அணியெல்லாம் ஆடையின் பிள்" (பழ.). 3. ஒப்பனை (பிங்.); embellishment, decoration. 4. சொக்கணி பொருளணி பெயர்ந் திருவகை யிலக்கிய அழகு; figure

of speech, "வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" (நன். 268). 5. அணிபிலக்கணம்; rhetoric. 6. தொழிற்கருவி; mechanic's tool. 7. வழிப்போக்கு, போகச் சூழ்வியவற்றிற்குரிய பூட்டுப் பொருத்துகள்; outfit for journey, equipment for battle. 8. கோலம்; disguise. "அணி வி ளரங்கிள்தமே லாடுநர்போல்" (ஏலாதி. 24). 9. அடுக்கு; tier. "அணிநிலை மாடம்" (பெருங். உஞ்சைக். 33 : 105). 10. திரள்; pile, heap. "அணியணி யாகிய தாரர்" (பரிபா. 6 : 31). 11. கூட்டம்; assembly, gathering. "தேவ ரணிதொழ" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 9). 12. பெருமை (பிங்.); greatness. 13. வரிசை; order, row. "சுருப்பணி நிரைத்" (கல்வா. 15 : 5). 14. ஒழுங்கு; regularity. 15. பூ மால (சங். அக.); flower-garland. 16. படைவகுப்பு (பிங்.); array of an army. 17. படையுறுப்பு (பிங்.); division of an army. 18. அழகுதோன்றும் முகம்; beautiful face, face. "நண்பகன் மதியமபோ ளலஞ்சாயந்த வணியாட்டு" (கலித். 121 : 18). 19. இனிமை; pleasantness. "அணிநிலா" (செல்ப. 4 : 3). 20. தன்மை; goodness. 21. கூட்டுச்சரக்கு (சம்பாரம்) (சங். அக.); curry-stuff. 22. அன்பு (பிங்.); love. 23. தேசின் அச்சாணி (சங். அக.); lynch pin. 24. அண்மை; nearness. 25. எல்லை; limit, boundary (யாழ். அக.). 26. நுணா; a tree, *Morinda umbellata* alias *M. citrifolia* (சா. அக.). 27. முப்பத்தைந்தைக்குறிக்கும் குழுஉக்குறி (சோதிட அக.); cant for number 35. —, இடை. (part.) ஒர் உவமவுருபு; an adjectival word of comparison. "நிலவிரி கதி ரணி நிகரறு நெறியினை" (சேவக. 2562).

ம. க. தெ. 2. 1. 1. 1. அணி; 15ராதி. அணிய.

[அண் → அணி. குழுஉக்குறிப் பொருள் பொருளணியின் தொகைபற்றியதாயிருக்கலாம்.]

அணி² *ani*, கு.வி.எ. (adv.) அருகில்; near.

"இனியணி யென்னுந் காணையும் இடனும் வினையெஞ்சு கிணவியுந் கூட்டும் அண்ண" (தொல். எழுத்து. உயிர்மயல். 34).

க. அணி

[அண் → அணி.]

அணிக்கிறங்கு *ani-k-kirangu*, பெ. (n.) நுணாவின் அடிவேர்க்கிறங்கு; the bulbous root of the *nut* (சா. அக.).

[ஒருகா. அடிக்கிறங்கு → அணிக்கிறங்கு.]

அணிகலம் *anigam*, பெ. (n.) 1. அணிகலம்; ornament. "அணிகலமாப் பணிகள் செய்து" (சீவக 2811). 2. ஊர் தி; conveyance, vehicle. "அணிகலமாற் தமர ரீண்டி" (சீவக. 3115).

[அணி → அணிகு → அணிகம். அணி = மேல். அணிகம் = மேலூர்ந்து செல்வது.]

அணிகலியறு *anikayiru*, பெ. (n.) குதிரையின் கடிவாளம்; reins. "அணிகலியறு தெரிபு வருவார்" (பரிபா. 9 : 52).

அணிகலச் செப்பு
anikala-c-eppu,
பெ. (n.) நகைப்
பெட்டி (பிங்.);
jewel-casket.

அணிகலச்செப்பு

[அணிகலம் + செப்பு.]

அணிகலம் *anikalam*, பெ. (n.) 1. நகை; ornament, jewel. 2. நகைப்பெட்டி (புதுவை); jewel-casket (Pond); 3. கம்மாளர் கருவி (யாழ்.அக.); smith's instrument. ம. அணிகலம்

அணிகலன்கள் *anikalangal*, பெ. (n.) நகை தட்டு; ornaments, jewels. "செய்யணி கலன்கள் சிந்தி" (சீவக. 117).

[அணிகலம் → அணிகலன்.]

அணிச்சுரம் *aniccuram*, பெ. (n.) அணிசநாசம் பார்க்க; see *anidandam*.

அணிச்சுரவிதம் *aniccuravidam*, பெ. (n.) சிவப்புக் கீழ்க்காய் தெல்லி. red small-leaved feather foil, *Phyllanthus polyphyllus* alias *P. niruri* (சா.அக.).

அணிச்சை *aniccal*, பெ. (n.) நாகமல்லி (பசு.ம.); ringworm root.

ஒ.தேர: அணிச்சை.

அணிச்சுரம் *anidandam*, பெ. (n.) நாகமல்லிகை; snake jasmine, *Rhinacanthus communis* (சா.அக.).

அணிஞ்சகம் *anjijagam*, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica* (சா.அக.).

அணிஞ்சி¹ *anjijil*, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி (மலை); Ceylon leadwort. 2. சிற்றாழுட்டி (மலை); rose-coloured sticky mallow. 3. நொச்சி (மலை); five-leaved chaste tree. 4. முள்ளி (மலை); species of *Solanum*.

அணிஞ்சி² *anjijil*, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (விண்.); sage-leaved tree, *Alangium*.

[அழிஞ்சில் → அணிஞ்சில்.]

அணிஞ்செயம் *anjijebam*, பெ. (n.) சிவப்புக் கொசும்பட்டி; a red variety of water-melon, *Citrullus vulgaris* (சா.அக.).

அணிந்தம் *anjindam*, பெ. (n.) கோபுரவாயின் முகப்பிலுள்ள மேடை (விண்.); pial at the entrance of a temple tower.

[அணி → அணிந்து → அணிந்தம் → அளிந்தம் > Skt. alinda.]

அணிந்தவைவறிஞ்சுத்தம் *anjindavai-iruttal*, பெ. (n.) காந்த மயக்குற்ற இளம்பெண் தன் தெகிழ்ந்துபோன வளையல் முதலிய அணிகளைச் செறித்தல், இருபத்து நான்கு மெய்ப்பாட்டுச் செயல்களுள் ஒன்று; one of the 24 emotional acts of a maiden overwhelmed with love, such as tightening the loosened bracelets. "அணிந்தவை திருத்தல்" (தொல். பொருள். மெய்ப்ப. 15).

அணித்தற்றுப்போ-தல் *anjindarup-po*, 8 செ. கு.வி. (v.i.) வறுமைப்படுதல் (இராட்.); to become destitute (R.).

[ஒருகா. அழித்தற்றுப்போ → அணித்தற்றுப்போ.]

அணித்துரை *anjidurai*, பெ. (n.) முகவுரை, பாயிரம்; preface (நன். 1).

[அணித்து + உரை.]

அணிநிலைமாடம் *anjinilai-madam*, பெ. (n.) அடுக்கான மேனிலைகளுள்ள வீடு அல்லது கட்டடம்; storeyed house. "அத்தம் பெயரிய வணிநிலை மாடத்து" (பெரும். உஞ்சைக். 33 : 105).

அணிநூரை *anjinurai*, பெ. (n.) இராமசித்தா (யாழ்ப்ப.); bullock's heart, s. tr., *Anona reticulata*.

ஒ.தேர: Spaa. anona.

அணிநோக்கி *anjinokki*, பெ. (n.) செங்கொன்றை; red Indian cassia, *Cassia marginata* (சா.அக.).

அணிப்பாடு *anjip-padu*, பெ. (n.) வணிக மருமம் (இ.வ.); trade secret (Loc.).

க. அணிப்பாடு

அணிய்ப்பூ *ari-p-pū*, பெ. (n.) புளி; tamarind, *Tamarindus indica* (சா.அக.).

அணிய்படு-த்தல் *ari-paṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுவடித்தல், அழகுபடுத்துதல்; to decorate. "அண்டம் வெல்க அணிய்படுத் திட்டவை" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 31). 2. ஒழுங்காக்குதல்; to set in order, arrange, regulate.

அணிபெறு-த்தல் *ari-peṇu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழகுபெறச் செய்தல், புனைதல்; to adorn. "அந்நகருக் கோர்நாம மணிபெறுத்தி யளித்தனனே" (கந்தபு. அசுர. நகர்செய். 22).

அணிமாக்கசங்கு *arima-k-kāṅgu*, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock-salt (சா.அக.)

அணிமுகம் *ari-mūgam*, பெ. (n.) அலங்காரமான வாயில்முகப்பு; decorated portal. "வாயின மாடத் தாய்நல வணிமுகத்து" (பெரும். மகத. 3: 31).

அணிமுலை *ari-mulai*, பெ. (n.) 1. பூசணி (மலை.); pumpkin. 2. அழிஞ்சி; ancola fruit plant, *Alangium lanarkii* (சா.அக.).

அணிமுலைப்பால் *ari-mulai-p-pal*, பெ. (n.) பூசணிக்காயினின்றி ஒருமுக நீர்; fluid oozing out of the pumpkin peduncle (சா.அக.)

[அணிமுலை + பால்.]

அணிமுலைமாது *ari-mulai-mādu*, பெ. (n.) பூசணிக்காய்; pumpkin, *Cucurbita maxima*.

அணிமை¹ *arimai*, பெ. (n.) அருகு; nearness, proximity, either of time or place. "முதா ரணிமையின்" (காஞ்சிப்பு. நாட., 16).

[அண் → அணி → அணிமை.]

அணிமை² *arimai*, பெ. (n.) 1. நுண்மை (சிந்தா.நி. 105); minuteness. 2. அணுவைப் போல் நுண்மையாகை, என்பெரும் பெற்றி களுள் ஒன்று; supernatural power of becoming as small as an atom, one of *eperum-perṭṭai*.

[அள் = கூர்மை, நுண்மை. அள் → அண் → அணி → அணிமை.]

அணியத்துக்கட்டை *ariyattu-k-kattai*, பெ. (n.) (கி.) கப்பலின் முன்பக்கத்து ஓரச்; (Naut.) cutwater of a ship.

[அண் → அணி → அணியம். அணியம் + அத்து + கட்டை.]

அணியப் பாய்மரப் பருமல் *ariya-p-pāy-mara-p-parumal*, பெ. (n.) அணியப் பாய்மரப் பாய் பார்க்கை; see *ariya-p-pāy-mara-p-pāy*.

[அணியம் + பாய்மரம் + பருமல்.]

அணியப் பாய்மரப் பாய் *ariya-p-pāy-mara-p-pāy*, பெ. (n.) அணியத்திலுள்ள பாய்மரத்திற் கட்டும் பாய் (புதுவை); sail of the mast on the prow of a vessel (Popṭ.).

[அணியம் + பாய் + மரம் + பாய்.]

அணியம் *ariyam*, பெ. (n.) 1 படைவகுப்பு; array of an army. 2. உடனே வினைதொடங்கு கற்கேற்ற நிலை (ஆயத்தம்) (வின.); readiness. ௩. அணி. 3. கப்பலின் முன்பக்கம்; forepart of a vessel, stem, prow. அணியத்திலே கிழிந்தாலும் கிழிந்தது, அமரத்திலே கிழிந்தாலும் கிழிந்தது (உ.வ.). 4. துணைக்கருவி; apparatus (சா.அக.). 5. ஆட்டின் தலை; sheep's head (சா.அக.).

ம. அணியம்; து. அன்ய.

[அணி → அணியம் = போகுவையணிந்து படைக்கலங்களைத் தாங்கி நிற்கும்போல், அல்லது போர்க்களத்திற் படைவகுப்பு வகுக்கப் பட்டதுபோல், வினை உடனே தொடங்குகேற்ற நிலை. ஒருகா. போர்ப்படையின் முன்னாயும் கப்பலின் முன்பக்கமும் போர் தொடங்குவதை யொத்தது போலும், போரொகத்தில் வெட்டப் படும் ஆட்டுக்கடாவெட்டு.]

அணியம் *ariya*, பெ. (n.) 1. வரிசை; line, order. "அனக்கர்வாய் முத்தமுர வணியலா ரணியின் சொதி" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி கு. 79). 2. மாலை; garland. "அணிய வணிகுவ வன்றி" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 99). 3. அழகுசெய்கை; adorning, decorating. "கறை மிட நணியலு மணிந்தன்று" (புறநா. 1: 5).

ம. அணியம்

[அணி → அணியம்.]

அணியன்¹ *ariyan*, பெ. (n.) 1. அழகன்; handsome man. 2. அணியுடையவன்; one who possesses ornaments. 3. அணிகளையணிந்தவன்; one who is wearing ornaments.

[அணி → அணியன்.]

அணியன்² *ariyan*, பெ. (n.) நெருங்கியவன்; one who is very close. "நாயக்காற் சிறு வீரவபோ வன்கணியர்" (நாலடி. 218).

௯. அணுக

[அணி → அணியன்.]

அணியாத் தரங்கள் *apiyettaraṅgaṅ*, பெ. (n.) அணில்; squirrel (சா. அச.).

அணியிடுவாள்வரி *apī-yiḍuvāṅṅ-vari*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 122); an ancient tax.

அணியியல் *apī-yiyal*, பெ. (n.) 1. (இலக்.) அணியிலக்கணம்; (Gram.) rhetoric. 2. ஒரு பண்டை அணியிலக்கண நூல் (சிவப். 2: 27, உரை); an ancient work on rhetoric.

[அணி + இயல்.]

அணியிலக்கணம் *apī-y-ilakkaṅam*, பெ. (n.) சொல்லறி பொருளணி பெயர்நூல் இறுவகை யணிகளையும்பற்றிக் கூறும் இலக்கணம்; rhetoric.

[அணி + இலக்கணம்.]

அணியிழை *apī-y-iḷai*, பெ. (n.) 1. அழகிய அணிகலம்; beautiful jewel or ornament. 2. அழகிய அணிகளை யணிந்த பெண்; woman, adorned with beautiful jewels. "அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள், 1102).

[அணி + இழை.]

அணியுஞ்செம்பு *apiyuñ-cembu*, பெ. (n.) உயர்ந்த களிம்பற்ற செம்பு; superior copper which is free from verdigris, pure copper (சா. அச.).

[அணியுள் + செம்பு.]

அணியெண் *apī-y-eṅ*, பெ. (n.) 35 என்னும் எண், தன்மையலங்காரம் என்னும் தமிழ் அணியிலக்கண நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருளணிகளின் தொகை; the number 35, as that of *poruḷ apī* in *Tarḷiyalaṅkāraṅ*, a Tamil treatise on rhetoric. "அணியெண் முதலிரண்டரைத்தாக்கு" (தைவவ. தைவ. 42).

அணியொட்டிக்கால் *apī-y-oḷḷi-k-kāḷ*, பெ. (n.) தலைப்பக்கம் வேலைப்படமையந்த தமிழ் தூட்டுக் கோயிற் கற்றூண்; Dravidian temple pillar with ornamented capital. அணி யொட்டிக்கால் மண்டபம் (உ. வ.).

[அணி + ஒட்டி + கால்.]

அணில் *apī*, பெ. (n.) மரங்களில் வாழ்வதும், சாம்பல் நிறமும் மயிரடர்ந்த வாகும் முதுகில் முப்பெள் வரியும் உள்ளதும், வாசல் நீங்கலாக 8 வீரலம் (அங்குலம்) நீளம் வளர்வதும், வேக

மாய் ஒடவும் தாவவும் வல்லதும், கொறிப்பான் (rodent) வகுப்பைச் சேர்ந்ததுயான உயிரி (பிராணி); squirrel, *Furambulus palmarum*, a kind of arboreal rodent of ashen grey colour, growing to a length of about 8 inches excluding the tail, with three whitish stripes along the whole length of the back and with bushy tail, distinguished by its agility and power of leaping and fast-running. "முவரி யணிவொடு" (தொல். பொருள். மர. 6). "அணில் கொப்பிழும் ஆமை கிணற்றிலும்", "அணில் நெட்டியா தென்னை சாயும்?", "அணிற் பிள்ளைக்கு நுங்கு அரிதோ? ஆண்டிச்சி பிள்ளைக்குச் சோறு அரிதோ?", "அணிற் பிள்ளையின் தலை மீது அம்மிக் கல்லை வைத்தது பிசால்" (பழ.).

ம., க., இ., து., அணில்; து., சணில்.

[அணி -> அணில் = முதுகில் முவரியுள்ளது. அணி = வரி.]

சாம்பலில் பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதலி அணிலைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுவது வருமாறு:

Squirrel, *Sciurus palmarum*. It is the name given to the various species of rodents living in trees.....The several species are:

1. பனையேறியணில்; palm squirrel
2. வரியணில்; striped squirrel, *Pencilatus*.
3. பறவையணில்; flying squirrel, *Pteromis pteraurista*.

Besides the above three, there are also striped squirrels of Travancore, Nilgiris, Malabar, etc.

The other South Indian species are—*Elephinstonei*, *Layardi*, *Macrowus*, *Tristriatus*, *Sublineatus*.

அணில்வரிக் கொடுக்காய் *apī-vari-k-kōḷḷuṅḷḷy*, பெ. (n.) வெள்ளரிக்காய் (புறநா. 246: 1); cucumber.

[அணில் + வரி + கொடு + காய்.]

அணில்வரியன் *apī-variyaṅ*, பெ. (n.) 1. வெள்ளரிவகை (யாழ்ப்ப.); mottled water-melon, *Citrullus vulgaris* (J.). 2. வரிப் பலகாப் பழம் (யாழ்ப்ப.); a streaked jackfruit (J.). 3. முதுகில் வரியுள்ள ஆவு (பசு) (யாழ்ப்ப.); cow with a large stripe on its back (J.). 4. ஒருவகைக் கோடுள்ள பட்டு (யாழ்ப்ப.); a kind of silk cloth with stripes (J.).

அணில்வாற்றினை *ari-vāṅṅai*, பெ. (n.) அணிவின் வாகைப்போன்ற கதிருள்ள ஒரு வகைத் தினை (யாழ்ப்ப.); species of Italian millet, *Panicum italicum* (J.).

[அணில் + வால் + தினை.]

அணிவம் *arivam*, பெ. (n) அணிவ்; squirrel. "தரங்கநீ ரடைக்க ஹற்ற சலமிலா வணிவம்" (இங். திருமொழி, 27).

[அணில் → அணிவம்.]

அணிவகு-தந்து *ari-vaguz*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தானை, குதிரை, யானை, தேர் என்னும் நால்வகைப் படைகளையும், வெற்றிபெற்ற சேற்றவாறு பெரும்படைத் தலைவன் நான்குதியடி போர்க்களத்தில் வகுத்து நிறுத்துதல்; to draw up in battle array, as the commander-in-chief or generalissimo, all the four constituents of an army, namely infantry, cavalry, elephantry and chariotry, on the battle-field in strategic formation, "மண்ணைக்கத்தணி யணிகளாக மகிபர்தம்மை வகுத்துனான்" (பாரத. படையெழுச்சி. 38).

அணிவகுப்பு *ari-vaguppu*, பெ. (n) படைமறவரை வரிசைப்பட நிறுத்துதல்; strategic formation of an army in battle array.

அணிவகுப்பு எனினும் படைவகுப்பு எனினும் ஒக்கும். அது வடிவு (வியூகம்), என்றுபு என இருதிறப்படும்.

தண்டம், மண்டலம், சக்கரம், சகடம், பருந்து முதலியனவாக வடிவு பலவகைப்படும். வடிவின்வகை, சேனையின் அளவையும் படையின் வகையையும் போர்க்களத்தின் பரப்பையும் அல்லப்போது தேரும் போற்றினைமையையும் படைத்தலைவன் திறமையையும் பொறுத்தது.

ஒட்டு, உண்டை, அணி என்பன வடிவின் பெயர்கள்.

"ஒட்டும் யுகமு முண்டையு மணியு மற்றிவை படையின் வகுப்பென லாகும்" (பிங். 6 : 402).

தூசி (தூசு), கூழை, நெற்றி, கை, அணி என்பன உறுப்பின் பெயர்கள். உறுப்புகளின்பண வடிவுகளின் பிரிவுகள். பருந்து வடிவின் உறுப்புகள் ஏழாகலாம். தார், தூசி, கொடி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். அவை படையின் முன்னணியைக் குறிப்பன.

கூழை யென்பது பிணைணி. அதன் பிற்பகுதி கடைக்கூழை யெனப்படும்.

"தூசியுங் கூழையு நெற்றியுங் கையு மணியு மென்ப தப்படைக் குறுப்பே" (பிங். 6 : 403).

"தாரே முன்செல் கொடிப்படை யாகும்" (பிங். 6 : 405).

படையியல்பற்றிக் கூறும் பண்டைத் தமிழ்ப் பொருள் நூல்களெல்லாம் இறந்துபட்டன. அதனாலேயே, பரிமேலழகர் 'படை வகுப்பாவது வியூகம்; அந்த எழுலகை உறுப்பிற்றாய், வகையால் நான்காய், வீரியால் முப்பதாய்..... இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் சண்ணொரப்பிற் பெருகும். அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டுகொள்க' என்று உரைத்தார் (குறள், 767, பரிமே. உரை). 'தொன்றுதொட்டு வருதல் சேர சோழ பாண்டிய ரென்தாற்போலப் படைப்புக் காலத் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல்' என்று அவரே (குறள், 955, உரை) கூறியிருப்பதால், இறந்துபட்ட தமிழ்நூல்களே வடநூல்கட்கு முத்துவகைப்பெறு தானே பெறப்படும்.

அணிவடம் *ari-vadam*, பெ. (n.) கழுத்தி வணியும் மணிமாலை; ornamental string of jewels, necklace

அணிவியூகம் *ari-viyūgam*, பெ. (n.) படைவகுப்பு; military array.

[அணி + Skt. vyaha > த. வீயூகம்.]

அணிவிரல் *ari-viral*, பெ. (n.) மோதிர விரல்; ring-finger. "அதிர தர் தம்மை யெனணி வணிவிரல முட்க் கொட்டா" (பாரத. நிரைமீட். 91).

ம. அணிவிரல்

[அணி + விரல. அணி = மோதிரம், கைநற்கை, அன் → அணி.]

அணிவிரல்

அணிவிசு *ari-viś*, பெ. (n.) பேரேடு (கணக். பதி. 36); ledger.

அணிவிசக்கு-தம் *ari-viśaku*, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) அலங்கரித்தல்; to adorn. "திஸ்வைநகர் மணிவிதி யணிவின் தரும்..... அணபாயள்" (பெரியபு. புகழ்ச்சி. 8).

அடுக்குவாழை

அடுக்குமீன்

அரைக்கொட்டை

அணில்

அணைக்க

அணிவு *anivv*, பெ. (n.) அணிகை; wearing. "புணையிழைகள் அணிவும்" (திவ். நிருவாய். 8.9 : 5).

ம. அணிவு

[அணி → அணிவு.]

அணிவேர் *anivēr*, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscuss grass root, *Andropogon aromatics*. "அணிவேர் தகரம் பூரம்" (தைலவ. தைவ. 86).

அணிப்பிள்ளை *anir-pi[li]*, பெ. (n.) 1. அணிற் குட்டி; young of squirrel. 2. அணில்; squirrel.

[அணிப் + பிள்ளை.]

சிலர் அணிவைப் பிள்ளையைப்போல வீட்டில் வளர்ப்பதால், அதன் குட்டிமட்டுமன்று, முழுவளர்ச்சி யடைந்த அணிலும், பிள்ளை யெனப்படும். இருக்கும் பிள்ளை மூன்று, பறக்கும் பிள்ளை மூன்று, ஓடும் பிள்ளை மூன்று என்பது ஒரு சொல்லடை. ஓடும் பிள்ளை மூன்றுள்ளது ஒன்று அணில்.

அணு *anu*, பெ. (n.) 1. நுண்மை (பிங்.); minuteness, smallness, subtleness. 'அணு அளவு இலாபத்திலும் அரைப்பங்கு பாழ்'. 'அணு மாமேரு ஆகுமா?', 'அணுவும் மலையாச்சு மலையாறு அணுவாச்சு' (பழ.). 2. பகுக்க முடியாதவற்று நுண்மையானது; minute particle of matter, atom. 'அணும யங்குமின் நுழை சுதிர் எறிந்தவா ளாக' (பிரபுவின்சு. கோரக். 53); 'அவன்ன்றி அணுவு மசையாது' (பழ.). 3. ஆதன் (ஆன்மா); soul. "அன்னை யொப்ப வணுக்கக்கு நவலவர்" (திருவாலவா. 34 : 19). 4. நுண்ணுடம்பு (குக்கும் சரீரம்); subtle body. "உளமணுவாய்ச் சென்று" (சி.போ. சிற். 2.3 : 1). 5. நுண்ணாற்றல் வடிவம் (குக்கும் சத்திசுபம்); a body or form having minute power. "வித்துச் சாகாநி யணுக்க ளாக வேற்றதேவ" (சி.சி. சுபக. 1 : 14). 6. மந்திரம் (பொதி. நி.); mantra. 7. பொடி (பிங்.); dust. 8. தினை; Italian millet, *Panicum italicum* (சா.அக.). 9. வரகு; common millet (சா.அக.).

ம., க., தி. அணு.

[அன் = கூர்மை. அன் → அன்கு → அ:கு. அ:குதல் = கூர்ந்தால், சுருங்குதல், நுண்ணீ தாதல். அன் → அண → அணு = நுண்மை, நுண்ணியது, சிவச் சிறியது.]

அணுக்கச்சேவகம் *anukka-c-cēvagam*, பெ. (n.) அரசர் முதலியோரிடம் அணுகிச் செய்யும்

ஊழியம்; service to kings and nobles as personal attendant. "அணுக்கச் சேவகத்திலுள்ளோர்" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 332).

[அணுக்கம் + Skt. śōvaka > ந.சேவகம்.]

அணுக்கம் பார்க்க; see *anukkam*.

அணுக்கடிக்கை *anukk(u)-adikkai*, பெ. (n.) உண்மெருக்கமாகுகை (நாடு. 7.3 : 4); becoming intimate, becoming a confidential friend

[அணுக்கு + அடிக்கை. அடி → அடிக்கை.]

அணுக்கு பார்க்க; see *anukku*.

அணுக்கத்தொண்டன் *anukka-t-ṭoṇṭan*, பெ. (n.) 1. அரசனுக்கு தெருங்கிப் பணிசெய்வோர்; one who renders service to a king as his personal attendant. 2. இறைவனுக்கு தெருங்கிய அடியான்; an ardent devotee of God.

[அணுக்கம் + தொண்டன்.]

அணுக்கநம்பி *anukka-nambi*, பெ. (n.) சுந்தர குரந்தி நாயனார் (செந். XXV : 342); Saint *Sundarar*.

[அணுக்கம் + நம்பி.]

அணுக்கம்¹ *anukkam*, பெ. (n.) அண்மை, தெருக்கம்; proximity, nearness, closeness. "அணுக்க வந்தொண்டர்" (பெரியபு. வெள்ளா. 3).

[அன்றாதல் = தெருங்குதல், செறிதல். அன் → அண். அண்ணாதல் = தெருங்குதல். அண் → அணு → அணுகு. அணுகுதல் = கிட்டுதல், தெருங்குதல். அணுகு → அணுக்கு → அணுக்கம்.]

அணுக்கம்² *anukkam*, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandalwood (அக.நி.). ௨. நோ: அணுகம். 2. பாம்பு; snake.

அணுக்கவிளக்கு *anukka-vi[akku]*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்கு (குரந்திக்கு)ப் பக்கத்தில் எரியும் திருவிளக்குவகை; light burning near the chief deity of a temple. "இரவை ஸந்திக்கு அணுக்க விளக்காக எரியவைத்த விளக்கு ஒன்றுக்கு" (S.I.I. viii, 34).

அணுக்கற்பிதம் *anu-k-karpitam*, பெ. (n.) 1. (உடையம்.) அணுவைப்பற்றிய கோட்பாடு; (Physiol.) Corpuscular theory. 2. (வேதி.) அணுவின் கோட்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் நூல்; (Chem.) the doctrine that goes to explain the following theories :

(1) தனிமங்கள் பகுக்க முடியாத அணுக்களால் அமைந்தவை; the elements consist of indivisible atoms.

(2) வெவ்வேறு தனிமங்களின் அணுக்கள் குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டிற் கலக்கின்றன; the atoms of different elements unite in fixed proportions.

(3) அவை வேதியற் கூட்டிற்கு உட்படுகின்றன; they enter into chemical combinations (சா.அக.).

[அணுக்கற்சிதம் = அணுக்கோட்பாடு. அணு + கற்சிதம். Skt. kalpita > த. கற்சிதம்.]

அணுக்கள் *apukkan*, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; one who is near. "வீரனை யணுக்கனாய்த் தொழுகான்" (தணிகைப்பு, நந்தி. 40). 2. தொண்டன்; devotee, as being near to God. "அவ்வப் புவன பதிகளுக்கு அணுக்கராயலைவி" (சி.போ, பா. 8:1, பக். 429). 3. உண்மைருக்கமானவன் (அந்தரங்கமானவன்) (திவ். பெரியாழ், 5.4:11); one who is intimate. 4. குடை; umbrella. "அணுக்கனைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தாற்போலே" (சுடு, 5.6:6).

[அணுக்கம் → அணுக்கன்.]

அணுக்கன் திருவாயில் *apukkann-tiru-vayil*, பெ. (n.) உண்ணாழினைக் (கர்ப்பக்கிருக) வாயில்; entrance to the inner sanctuary.

அணுக்கி *apukki*, பெ. (n.) திருவடியார்; a female devotee. "அணுக்கி மாறும் அநேகர் இருக்கவே" (கவிந். 321).

[அணுக்கன் (ஆ.பா.) - அணுக்கி (பெ.பா.).]

அணுக்கிருமி *apuk-kirumi*, பெ. (n.) 1. அரத்தமோடும் நரம்பிடங்களில் பிறந்து அவற்றில் உலாவும் அறுவகைப் பூச்சிகளுள் ஒன்று; the minute organisms which appear in organic matter and are found moving in blood-vessels, Bacteria. 2. சிறிய புழு; a germ, microbe.

[அணுக்கிருமி = அணுப்புழு. அணு + Skt. krimi > த. கிருமி.]

அரத்தக்கிருமி பார்க்க; see *aratta-k-kirumi*.

அணுக்கு *apukku*, பெ. (n.) அணிமை, நெருங்கிய அண்மை; nearness. "தன்ன பேரணுக்குப்பெற்ற பெற்றியி னோடு" (திருக்கோ. 373).

[அண் → அணுக்கு.]

அணுக்கொப்புளம் *apuk-koppulam*, பெ. (n.) மிகச் சிறிய கொப்புளம்; a minute vesicle (சா.அக.).

[அணு + கொப்புளம்.]

அணுக்கோட்பாடு *apuk-kōtpāḍu*, பெ. (n.) அணுவின் கற்பனை (அணுக்கொள்கை); the theory that all matter is composed of atoms and the weight of each atom differs in different substances, the hypothesis that all chemical combinations take place between the ultimate particles of bodies and in proportions expressed by the simple multiple of the number of atoms, Atomic theory (சா.அக.) - Atomic theory that states that elemental bodies consist of indivisible atoms of definite relative weight, and that atoms of different elements unite with each other in fixed proportions, which determine the proportions in which elements and compounds enter into chemical combination (C.O.D.).

[அணு + கோள் + படு. கோட்படு → கோட்பாடு = கொள்கை.]

அணுக்கற்பிதம் பார்க்க; see *apuk-kalpiḍam*.

அணுகம் *apugam*, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (பச்சு.); red sanders.

அணுகலர் *apugalar*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.

அணுகலர் *apugar*, பெ. (n.) அணுகலர் பார்க்க; see *apugar*.

அணுகாரணவாதம் *apuk-kāraṇa-vāḍam*, ஐம்பூத நுண்ணணுக்களே உலக முதற்கருவி யென்னுங் கொள்கை (சி.சி. சுபக். 1:11, சிவஞா.); doctrine that the Universe is created from the atoms of the five elements.

[அணு + காரணம் + வாதம். Skt. kāraṇa > த. காரணம். Skt. vāda > த. வாதம். காரணம் = த. காரணியம். வாதம் = த. உறழ். அணுகாரணவாதம் → த. அணுகாரணியவுறழ்.]

அணுகு-தல் *apukku-tal*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிட்டுதல், நெருங்குதல்; to draw near, approach. "தாணிழன் மருங்கி வணுகுபு" (பொருந. 149).

[அள் → அண் → அணு → அணுகு.]

அணுசாதாசிவர் *anu-śadaśivar*, பெ. (n.) (சிவ.) அருளாண்மை செய்யப்பொருள் நிலையில் (சாதாக்கிய தத்துவத்தில்) இன்பம் நுகரும் ஆதன்கள் (ஆன்மாக்கள்); (Śaiva.) souls in enjoyment of the Divine Bliss in the *śadakkīya tattvān*.

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவம் = அருட்சிவம்.]

அணுசாதாசிவர் = த. அணுவருட்சிவர்.

அணுசாத்திரம் *anu-śāstram*, பெ. (n.) நுண் அணுக்களைப்பற்றிய நூல்; the science of atoms, atomology.

[Skt. *śāstra* > த. சாத்திரம் = நூல்.]

அணுசாத்திரம் = த. அணுநூல்.

அணுசைவம் *anu-śāivam*, பெ. (n.) பறினாறு வகைச் சிவனியத்துள் (சைவத்துள்) ஒன்று; அது சிவனை உள்ளும் புறமும் ஐந்தொழில் (பஞ்ச கிருத்தியம்) செய்வனென்ற நறிந்து அம்மனைக்கோலம் (நிகம்பர வேடம்) பூண்டு, தன்னெறி யிலக்கணத்தோடு (சன்மார்க்க லக்கணத்தோடு) கூடிக்கருவிலக்கக் கோலம் (குருவிக்க வேடம்) பொருளாய்ச் சிவன்செய்யுந் தொழில்களைப் பட்டறிவிலே (அணுபவத்திலே) பார்த்து, இன்பம் (ஆனந்தம்) பொங்கி அதன்கண் மனம் ஒன்றிவிடுவதே (மனோலய மாவதே) வீடு (மோட்சம்) என்று சொல்வது (த.நி.பொ. 259) — (சங்.அக.); Śaiva sect which holds that an initiate into Śaivism should realise Śiva as performing the *pañca-kṛttriyam* in and out of himself, take delight there in and get absorbed in mind one of the 16 Śaivam.

[சிவன் → சிவம் > Skt. śaiva > த. சைவம்.]

அணுத்தத்துவம் *anu-tattvum*, பெ. (n.) நுண் அணுவின் உண்மையைப்பற்றிய வெகு நூல்; the science dealing with the philosophy of atoms, the doctrine of the formation of all things from individual particles endowed with gravity and motion, atomic philosophy (சா.அக.).

[அணு + தத்துவம். த. தாண் > Skt. *tat* → *tattva* = அதாய்க்குக்குத் தன்மை, உண்மைத் தன்மை, செய்யப்பொருள். Skt. *tattva* > த. தத்துவம்.]

அணுத்தீர்ன் *anu-tīraṅ*, பெ. (n.) தனிமையாகத் தோற்றமளிக்கும் அணுக்கூட்டமாகிய ஒரு பொருள்; a very minute particle of matter

consisting of a number of atoms and capable of existing in a separate form—a molecule (சா.அக.).

[அணு + தீர்ன்.]

அணுத்துவம் *anuttvam*, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, atomic nature (செ.அக.); 2. அணுக்கள் அமைந்திருக்குந் தன்மை; chemical valency of an atom—Atomicity (சா.அக.).

[அணு > Skt. *agutva* > த. அணுத்துவம் = அணுத்தன்மை, அணுமை.]

அணுத்தலைம் *anu-t-talam*, பெ. (n.) பல சர்க்குகளைச் சேர்த்து முக்கிற் பிழிவதற்காக உருவாக்கிய ஒருவகை யெண்ணெய்; a medicated oil prepared from several drugs for application in the nostrils (சா.அக.).

[அணு + தலைம். Skt. *tīla* > த. தலைம் = எண்ணெய். அணுத்தலைம் = அணுஎண்ணெய்.]

அணுதரிசினி *anu-tarīṇi*, பெ. (n.) நுண் பொருளைப் பெரிதாகக் காட்டும் எண்ணாடி; microscope.

[Skt. *darś* > த. தரிசி → தரிசினி. அணு தரிசினி = அணுக்காரணி, பூதக்கண்ணாடி, பெருக்கக்காட்டி.]

அணுநுட்பம் *anu-nuṭṭam*, பெ. (n.) நுண்ணணு (பரமணு), அணுவிற்கணு; the ultimate unit of an element which is incapable of further sub-division—Atom (சா.அக.).

அணுநூல் *anu-nūḷ*, பெ. (n.) அணுவைப்பற்றிய நூல் (அணுசாத்திரம்); the science of atoms—Atomology.

அணுப்பகுப்பு *anup-paguppu*, பெ. (n.) அணுவைக் கூறுபடுத்துதல் (இக்.வ.); splitting of atom (Mod).

[அணு + பகுப்பு.]

அணுப்பிரி-த்தல் *anu-p-piri-*, 4 செ.குண்றாவி. (v.t.) நீரை நுண்துளிகளாகப் பிரித்தல்; the mechanical process of breaking liquid into spray, atomization (சா.அக.).

[அணு + பிரி.]

அணுப்பீச்சி *anu-p-piṇci*, பெ. (n.) நுண்ணிசிதிறுந் கருவி; an instrument that throws a jet of spray (சா.அக.).

அணுபட்சம் *anu-paṭcam*, பெ. (n) (சிவக்.)

1. சிவனது ஏவலின்கீழ் தூவிவா வுகத்தில் (அசுந்த யிரபஞ்சத்தில்) தொழில்புரியும் (அனந்தர், சீகண்ட வுருத்திரர் போன்ற) மிகு சமைவுற்ற (பரிபக்குவ மடைந்த) ஆதன்களான (ஆன்மாக்களான) சிவ வேறுபாடுகள் (பேதங்கள்) (சி.போ. பா. 2: 4, பக். 276); (Śaiva phil.) exalted souls which function in the impure universe under the direction of Śiva, such as *Anandas* and *Srikanṭha Rudras*. 2. ஆதன்கள் (ஆன்மாக்கள்) நாசமே சமைவுற்று (பக்குவப்பட்டு) சூறையனை அடையும் தெறி, சம்புபட்சத்தின் எதிர்; the spontaneous mode of elevation of the souls to the feet of God, dist. from *śambhu-paṭcam*. "ஆனநெறியாஞ்சரியை யாஞ்சோ பாணமுற் றணுபட்ச சம்புபட்ச மாயிடு விந்ற்பமும்" (தாயு, மெளன. 5).

[புறம் → பக்கம் (பகுதி, வகுப்பு, கட்சி.) > Skt. pakṣa > த பட்சம். அணுபட்சம் = ஆதன் பக்கம்.]

அணுபட்சிகள் *anu-para-śivāṅ*, பெ. (n.) (சிவ.) அணுபட்சத்துப் பரசிவன்; (Śaiva.) Para-Śiva of *anupaṭcam*. "அணுபட்ச சிவாந்த அநேகே சுரர்கள்" (சி.சி. சுபக். 3: 74, ஞானப். உரை).

[புறம் → பரம் → பர = மேலான, உயர்ந்த. சிவ → சிவன். பரசிவன் = உயர்நிலைச் சிவன் (Śiva in His highest form).]

அணுபட்சிணமவரதம் *anu-pariṇāma-vādam*, பெ. (n.) அணுவிலிருந்து எல்லா உலகங்களும் உண்டாயிருப்பதாகக் கூறும் கொணுமுடிபு (சித்தாந்தம்) (இக்.வ.); atomism (Mod.).

[Skt. pariṇāma = த. மாற்றம். Skt. vādam = த. உறழ். அணுபரிணாமவரதம் = அணுமாற்ற வுறழ்]

அணுபலை *anu-palai*, பெ. (n.) காட்டுப்பயறு; small wild-gram, *Phaseolus amarus* (சா.அக.).

அணுபேதம் *anu-pēdam*, பெ. (n.) ஆதன்பக்க வேறுபாடு (ஆன்மபட்ச பேதம்); difference of *anupaṭcam*. "சிவபேத மணுபேத மெனப் பிரமாதி" (சி.சி. சுபக். 2: 74, ஞானப். உரை).

[Skt. bhēda > த. பேதம் = வேறுபாடு.]

அணுபந்தி *anu-mṛtti*, பெ. (n.) ஆதந்த் திருமேனி (ஆன்மமூர்ந்தி) (சங்.அக.); an attributive name of Śiva.

அணுமுதுதுவரை *anu-mūtu-tuvarai*, பெ. (n.) போகர் நிகண்டிற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒரு

வகைத் துவரை; a kind of red-gram referred to in the *Bhṅgar Nighaṇṭu* (சா.அக.).

அணுமை¹ *anumai*, பெ. (n.) அணுந்தன்மை; atomicity.

[அணு → அணுமை.]

அணுமை² *anumai*, பெ. (n.) அணிமை; nearness. "வரைந்த அணுமைக் கண்ணை" (ஹங்குறு. 83, உரை).

[அண் → அணு (அண்ணு) → அணுமை. இவ், அணு → அணி → அணிமை → அணுமை என்று மாம்]

அணுவாசி *anu-vaśi*, பெ. (n.) 1. ஆதன் ஆற்றல் (ஆன்மசக்தி); the power of the soul. "அடங்கிடு மனாதி முத்தன் வலியணு வலிவு மென்விவ" (சிவ.தரு. சிவஞானயோ. 107). 2. அணுவின் ஆற்றல் (இக்.வ.); atomic power (Mod).

அணுவிடை *anu-v-ḍai*, பெ. (n.) அணுவினிடையிலான (அணுவாந்திரிகம்), inter-molecule (சா.அக.).

அணுவிரதம் *anu-viradam*, பெ. (n.) ஒரு சமண நோன்பு; subordinate duties or vows of Jaina laymen.

[Skt. vrata > த. வீரதம் = நோன்பு. அணு வீரதம் = அணுநோன்பு.]

அணுவீர்க்கணு *anuvirk(y)-anu*, பெ. (n.) 1. நுண்ணணு (பரமானு); the smallest atom. "அணுவீற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்" (வீநா.அகவல). 2. ஆதன் (ஆன்மா); soul.

[அணுவீர்க்கு + அணு.]

அணுவுருவம் *anu-v-uruvam*, பெ. (n.) 1. அணுவகை; a kind of atom. "ஒழித்திடு மணுவு பங்கள்" (சி.சி. சுபக். I: II). 2. நுண்ணிய வடிவம்; minuteness.

[அணு + உருவம். உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa.]

அணுவுருவி *anu-v-uravi*, பெ. (n.) 1. ஆதன் (ஆன்மா); soul. 2. கடவுள்; God.

[அணு + உருவி. உரு → உருவு → உருவி > Skt. rūpi.]

அணுவெடை *anu-v-eḍai*, பெ. (n.) மிகச் சிறு பொருளின் நிறை; the weight of an atom of an element, atomic weight (சா.அக.).

[அணு + எடை.]

அணை¹ = தல் *anai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
1. உண்டாதல், பிறந்தல்; to be born.
தவத்தாலணைந்த புதல்வன் (உ.வ.). 2. படுத்
தல்; to be laid down. "அணைவ தரவணை
மேல்" (திவ. திருவாய். 2:8:1). 3. அவிதல்;
to be extinguished. விளக்கணைந்தது (உ.வ.).
—, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைதல், சரீர்
தல்; to approach, come near. "பெருந்துறை
மருங்கினி லணைந்தார்" (திருவாத. திருப்
பெருந். 23). "அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம
வரைவதென்" (திருவால்வா. 29:14).
2. பொருந்துதல்; to touch, come in contact
with. "பாரணையா வடிநாங்க" (திருநூற்.
91). "அடுகொலைக் கணைந்த முகிலுருப்
பெறும்" (கல்வா. 15:26-7). 3. புணர்தல்;
to copulate with. "நிரதுவியை யணைந்து
பெற்றாள்" (கூர்மடி. பிருகுவா. 8).

ம. அணயுக; க. அணை; தெ. அண்டு;
து. அணைபுனி.

[அள் → அள் → அண → அணை.]

அணை² = த்தல் *anai-*, பெ. (n.) 4 செ.குன்றாவி.
(v.t.) 1. உண்டாக்குதல்; to produce.
"மம்மர யணைக்குங் கள்" (சேதுபு. திரு
நாட். 64). 2. அடுத்துச்சேர்ந்தல்; to join,
put close to, as heaping with the base of a
tree trunk. மரத்துக்கு மண் அணைத்தாள்
(உ.வ.). 3. அமைத்துவைத்தல்; to cause to
happen, to predestine. "அல்லன்மிக ஷயிர்க்
கிவைதா ணணைத்தது" (சிவப்பிர. 25).
4. அடைகிடத்தல்; to incubate. "குருகு
மன்னமும் வால்வளைக் குப்பையை யண்ட
மும் பார்ப்பு மாமென வணைக்கும்" (கல்வா.
46:23-4). 5. நறுவுதல்; to embrace, hold,
clasp in the arms. "அண்ணை யடுங்களை
வொழித்து வல்வே யணைத்திடப் பெறுஞ்
சிறார்" (காஞ்சிப்பு. தக்கே. 59). 6. கட்டுதல்;
to tie, fasten, as animals. "கன்றணைக்குங்
கந்தாகும்" (நாலடி. 192). 7. கூட்டி முடிக்க
தல்; to tie up in a bunch. "அணைத்த
கந்தம்" (திருமுருகு. 300). 8. அவித்தல்; to
quench, extinguish. விளக்கை யணைத்தாள்
(உ.வ.). தியணைக்கும் பொறி.

சு. அணை

[அள் → அள் → அண → அணை.]

அணை³ *anai*, பெ. (n.) 1. அணைக்கட்டு;
embankment, bund, dam, ridge for retaining
water in a field. 'அணைகடந்த வெள்ளத்தை

மறிப்பவர் யார்?' 'அணைகடந்த வெள்ளம்
அழுதாலும் வராது'. 'அணைக்கட்ட இறங்கி
ஆற்றோடுபோய்விட்டான்' (பழ.). 2. தடை;
hindrance, obstacle. "அணையின்றி யுயர்ந்த
வென்றி" (கம்பரா. புத்த. கும்ப. 159).
3. நீர்க்கரை; bank of a river, seashore.
"அணையை நூக்கிச் சென்றநீர் வெள்ளம்"
(பெரியபு. திருஞான. 723). 4. செய்கரை
(சேது); causeway, bridge. "அலைகடற்றலை
யன்றணை வேண்டிய" (கம்பரா. பால.
ஆற்றுப். 9). 5. முட்டு; support, prop, buttress.
மரம் வீழாதபடி அணை வை (உ.வ.).
6. உதவி; protection, help, accessoriness to a
crime (W.). 7. இருக்கை (ஆசனம்); raised seat,
couch. "அரியணை யனுமல் நாங்கு" (கம்பரா.
புத்த. திருமுடி. 38). 8. மெத்தை; cushion,
mattress. "அணைமரு வின்றியல்" (கலித்.
14:1). 9. படுக்கை, துயிவிடம் (பிங்.); bed,
couch, sleeping place. "நுண்ணிடையாள்
வெல்வயிர்த்து மெல்லணைமேல் வீழ்ந்த
போது" (பெரியபு. தடுத்தாட். 172). 10.
தறுவல்; embrace. 11. புணர்ச்சி (பிங்.); coition,
copulation. 12. ஒரேர் மாட்டிணை; a yoke
of oxen (W.). ஒரணையேர்மாடு, ஈரணை
யேர்மாடு (உ.வ.). 13. தலையணை (பொதி.
நி.); pillow. 14. மணை (பொதி.நி.); small
low wooden seat. 15. அணைமரம்; a wooden
frame.

ம. அணை; கூ., L.L. அணை; தெ. ஆண
கட்ட.

[அள் → அள் → அண → அணை.]

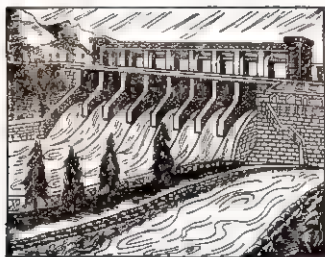
அணைக்கட்டி *anai-k-katti*, பெ. (n.) உருசாவிற்
பெயருங் கட்டி; furrow-slice, clod of earth
that turns up while ploughing.

[அணை + கட்டி.]

அணைக்கட்டிபோடு - தல் *anai-k-katti-pōḍu-*,
19 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருசாவிற் பெயர்ந்த
கட்டிகளை யடைத்து நிரவுதல் (இ.வ.); to
break the clods of earth turned up by the
plough and level up the ground (Loc.).

[அணை + கட்டி + போடு.]

அணைக்கட்டு *anai-k-kattu*, பெ. (n.) நீர்ச்
பாசனத்திற்காக ஆறு, கால்வாய்களின்
குறுக்கே கட்டும் அணை; anaicut, dam for
regulating the flow of water in an irrigating
channel. 2. திசக்கரை; embankment, dyke.

அணைக்கட்டு

க. அணைக்கட்டு

[அணை + கட்டு.]

அணைக்கல் *arai-k-kal*, பெ. (n.) அணையிலுள்ள குத்துக்கல் (R.T.); upright stones in a dam.

[அணை + கல்.]

அணைக்காரன் *arai-k-kāraṇ*, பெ. (n.) அணைக்கட்டின் காவற்காரன்; watchman of an anaicut.

[அணை + காரன் (பனிசெயல்பற்றிய ஆ.பா. ௨௩).]

அணைக்கட்டிப்பேசு - தல் *arai-katti-p-pēṣu*, 5 செ.குளறாவி. (v.t.) ஒருவர் தன் குற்றத்தை மறைத்துப் பேசுதல்; to speak in veiled terms to escape blame.

[அணைக்கட்டி + பேசு.]

அணைக்கட்டு-தல் *arai-kattu*, 5 செ.குளறாவி. (v.t.) அணைக்கட்டு அமைத்தல்; to construct a dam. "குரக்கினத் தாலே குரைகட நண்ண நெருக்கி யணைக்கட்டி." (திவ். பெரியாழ். 1.6 : 8).

அணைக்கட-தல் *arai-kadu*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெள்ளம் எல்லைகடந்து மீளாநிலை யடைதல்; to overflow an embankment, as flood, beyond control. 'அணைக்கடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது' (பழ.). 2. ஒரு வினை உரிய காலத்திற் செய்யப்படாமையால் ஒரு வாய்ப்பு என்றும் இழக்கப்படுதல்; to be lost for ever, as a chance, owing to failure to do a thing in time.

அணைக்கயிறு *arai-kayiru*, பெ. (n.) 1. பால் கறக்கும்போது ஆவின் முன்னங்காவிற்கட்டுங்

கயிறு; cord used for tying together a cow's hind-legs when she is milked. 2. பால் கறக்கும் போது ஆவின் முன்னங்காவிற்கன்றைக்கட்டுங் கயிறு; cord with which a calf is tied to the cow's foreleg, when she is milked.

அணைக்கல் *arai-kal*, பெ. (n.) தீட்டுக்கல்; whetstone.

அணைக்கோடு-தல் *arai-kōlu*, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளத்தைத் தடுக்க அணை அமைத்தல்; to form an embankment to confine flood. "வெள்ளம் வருவதற்கு முன்ன ரணைக்கோலி வையார்" (நன்னெறி, 30).

அணைக்கூ-தல் *arai-kū*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்குதல், விலகுதல்; to step aside and give way to a superior, as a mark of respect.

ஒ.நோ: அடைசுதல்

அணைக்கூ *arai-kū*, பெ. (n.) இசைக்குழலின் வெண்கலச் சீவாளி அல்லது ஊதி; metallic mouth-piece of a wind instrument. 'வெண்கலத்தாலே அணைக்கூ பன்னி இடமுக்கத்தை யடைத்து' (சிலப். 3 : 26, அடியார்க்கு. உரை).

ம. அணை

[அணை → அணைக்கூ.]

அணைக்கூல் *arai-kūl*, பெ. (n.) துணைச்சொல்; word supplied to assist a hesitating speaker, a prompt (W.).

அணைத்தல் *arai-taru*, பெ. (n.) யானை, குதிரை, மாடு முதலியவற்றைக் கட்டும் கம்பம் அல்லது குறுத்தறி; post or peg for tying elephants, horses, cows, etc.

அணைப்பு *araippu*, பெ. (n.) 1. தழுவுகை; embracing. 2. ஒரு நாளில் இரண்டேரைக்கொண்டு உழக்கூடிய நிலப்பரப்பு (G. Sm. D. I. i, 288); area that can be ploughed by two pairs of oxen in a day, from half to one acre.

ம. அணைச்சல்

[அணை → அணைப்பு.]

அணைப்பு *araippu*, பெ. (n.) அணைப்பு பாரக்க; see *araippu*.

அணைப்புத்தூரம் *araippu-tūram*, பெ. (n.) ஓர் உழவுச்சால் தொலைவு (G. Sm. D. I. i, 287); length of a furrow from one end of the field to the other, approximately taken as 50 yds.

[அணையு + Skt. dāra > ந. தூரம்.]

அணையபுத்தூரம் = ந. அணையபுத்தூரலைவு.

அணையமரம் *arai-maram*, பெ. (n.) கன்றிழந்த ஆலைக் கறத்தற்கு அணைக்குள் கணையமரம் (இ.வ.); narrow wooden enclosure in which a cow is penned for milking, especially when it has lost its calf and resents milking (Loc.).

அணையம் *araiyam*, பெ. (n.) சுருப்பையில் தாய்க்கும் பிஞ்சுக்கும் தொடர்பையுண்டுபண்ணுவதும், தஞ்சுக் கொடியொடு சேர்ந்ததுமான ஓர் உறுப்பு; an organ within the womb of mammals in pregnancy, establishing connection between the pregnant mother and the foetus by means of the umbilical cord, placenta (சா.அக.).

அணையமறி *araiyamari*, பெ. (n.) பிள்ளை பிறந்தவுடன் நஞ்சுக்கொடி விழாமைய; retention of placenta, incarcerated placenta (சா.அக.).

அணையமாத் *araiyam-adi*, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி முதலியன; placenta and other secundines (சா.அக.).

[அணையம் + ஆதி. Skt. ādi = முதல், முதலியன. அணையமாத் = அணைய முதல், அணைய முதல், அணைய முதலியன.]

அணையாடை *arai-y-āḍai*, பெ. (n.) 1. சேய்க்கு அடியிளிக்கும் துணிப்படுக்கை; strip of cloth used as a bed for an infant. "அணையாடை மண்பட வுற்றி யுகைத்து களிழ்ந்து" (பட்டினத்த. உடற்கூற்று). 2. பிறந்த குழவிக்குத் தொப்புளிறுக்குஞ் சீலை (இ.வ.); cloth tied over the navel of an infant (Loc) — (W.).

ம. அணாச்சில

[அணை + ஆடை.]

அணையாரி *arai-y-ār*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. "அணையார்தம் படைக் கடலில்" (பாரத. பதினே. 260).

[அணை + ஆ (ச.ம.இ.நி.) + ஆர் (ப.பா. 89).]

அணையறுமுக்கு *arai-y-uru-mūḱku*, பெ. (n.) 1. பேய்க்கொள்; wild bitter gram. 2. காட்டுக் கொள்; wild-gram, *Rynchosia* (Genus) (சா.அக.).

அணையு *araiyu*, பெ. (n.) 1. தழுவுகை (சங்.அக.); embracing. "முன்னும் பின்னு மருங்கு மணைவெய்த" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 369). 2. தழுவப்பட்டது; that which is embraced.

[அணை → அணையு.]

அணையாக்கம் *arōḱkam*, பெ. (n.) மேனோக்கம்; looking upward, high aspiration.

[அணை = மேல். நோக்கம் = பார்வை, குறிக்கோள். ஆண் + நோக்கம் = அண்ணோக்கம் → அணோக்கம்.]

பல் அகரமுதலிகளில் இச் சொற்கு 'மரம்' அல்லது 'மரப்பொது' என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

"மரப்பொதுவெனப் பொருள் படும் 'அநோகஹம்' என்னும் வடமொழியைத் திரித்து அணோக்கம் என எழுதினாரும் உளர்" என்று தமிழ்ச்சொல் லகராதி யென்னும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலி குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அத்தக¹ *attaga*, கு.வி.எ. (adv.) அத்தன்மையதாக; in that manner. "அத்தக நிரீஇ" (பெருங். இலாவாண. 6 : 150).

[அ¹ சேய்க்கை + தக. தகுதல் = பொருந்தும், ஒத்தல். தகு → தகை = பொருத்தம், ஒப்பு, ஒத்தி. தன்மை. தகு → தக (நி. கா. வி. எ.). அ + தக = அத்தக = அதற்குப் பொருந்த, அதன்மையதாக.]

அத்தக² *attaga*, கு.வி.எ. (adv.) அழகு பொருந்த; beautifully. "அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காணமின்" (பரிபா. 12 : 44).

[அம் = அழகு. தக = பொருந்த. அம் + தக = அத்தக → அத்தக.]

அத்தகம்¹ *attagam*, பெ. (n.) சுருஞ்சீரகம் (மணல்); black cumin, *Nigella sativa*.

அத்தகம்² *attagam*, பெ. (n.) கணக்கன்; accountant. "அத்தகங் கூட்டமிடு மங்கணத்தில்" (நெல்விடு. 318).

[ஒருகா. அத்தகன் → அத்தகம்.]

அத்தகாண்டகம் *attakāṇḍagam*, பெ. (n.) முத்தி; pearl (சா.அக.).

அத்தகாந்தம் *attakāṇḍam*, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி (அதிவிடையம்); a medicinal plant (சா.அக.).

அத்தகிர்தம் *attagidam*, பெ. (n.) சிவப்பு முக்கறைச் சாரணை; a red creeper (சா.அக.).

[அத்தம் = சிவப்பு.]

அத்தகைச்சாரணை *attagai-c-caraṇai*, பெ. (n.) சிவப்பு வட்டச் சாரணை; a red species of round-leaved plant (சா.அக.).

[அத்தம் = சிவப்பு.]

அத்தகோரம் *attagoram*, பெ. (n.) நெல்வி; emblic myrobalan (W.).

அத்தங்கார் *attangār*, பெ. (n.) அத்தை மகள் (பிராம.); paternal aunt's daughter (Brāhm.).

[ஒருகா. அத்தை மகையைார். மங்கை = பெண, மகள்.]

அத்தங்கி *attangi*, பெ. (n.) முறுங்கால்; knee (சா.அக.).

அத்தஞ்சடம் *attanjadam*, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (கொளி பாடாணம்); yellow oxide of arsenic (சா.அக.).

அத்தடம் *attadam*, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்துச் சரக்கு (அதிவிடையம்); a bazaar drug called Indian atees (atis), *Aconitum heterophyllum*. 2. பெசன்; gold.

அத்தத்தாவெணல் *attattav-ṇal*, தொ.பெ. (vbl.n.) குழந்தை தந்தையை அடுத்தடுத்துக் கூப்பிடுதல்; child calling its father repeatedly. "அடுத்தடுத்த தந்தக்கா வென்பான்" (கவித். 81: 19)

[அத்தன் = தந்தை. அத்தன் → அத்தா (விளி). அத்தா + அத்தா - அத்தத்தா (பன்முறைபற்றிய அடுக்குத்தொடர்).]

அத்ததாவி *attatāṭi*, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு (L.); falsefern tree.

அத்தம்¹ *attam*, பெ. (n.) 1. குக்கில் (ஞ.அ.); Indian bdellium. 2. ஒரு மருந்துச் செடி (அதிவிடையம்) (ஞ.அ.); atis. 3. கரிசலசங்கண்ணி (இராசவைத்.); species of *eclipta*, *Eclipta alba*. 4. குந்துருக்கம்; white dammer, *Vateria indica* (சா.அக.). 5. கருங்குங்கிலியம்; black dammer, *Canarium strictum*. 6. வெள்ளையாசாணங்கு; white castor plant, *Jatropha curcas* (சா.அக.). 7. ஒருவகை நஞ்சு (கெந்தி பாடாணம்); a kind of arsenic.

அத்தம்² *attam*, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. "அத்தமதின் முன்பின்போல்" (வேதா. சூ. 108).

தெ. அத்தமு

அத்தம்³ *attam*, பெ. (n.) 1. ஆள் வழங்கக் காடு (திவா.); jungle. 2. செல்லுதற்கரிய காட்டுப் பாதை; rough and difficult jungle path. "ஆளி வத்த மாகிய காடே" (புறநா 23: 22). 3. வழி (பிங.); way.

[அறு → அற்றம் = அறுதல், ஆளிவலாமை. அற்றம் → அத்தம்.]

'அத்தம்' என்னும் தென்சொல் சிறப்பாக ஆள் வழங்கா அருநெறியையே குறித்தலால், பொதுவான வழியைக் குறிக்கும் 'அத்வன்' (*adhvan*) என்னும் வடசொல்லினின்று தோன்றியிருத்தல் இயலாது. சிறப்புப் பொருட் சொல்லினின்று பொதுப்பொருட் சொல் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.

அத்தம்⁴ *attam*, பெ. (n.) 1. முடிவு; end, termination. 2. அழிவு (நாநார்த்த.); destruction.

[அறுதல் = நீங்குதல். முடிதல். அற்ற பேச்சு = முடிவான பேச்சு. அறு → அற்றம் = அழிவு, முடிவு. அற்றம் → அத்தம்.]

அத்தம்⁵ *attam*, பெ. (n.) செம்மை; red colour.

[அரத்தம் = செந்திர (குகுதி), செந்திரம். அரத்தம் → அத்தம் = சிவப்பு.]

அத்தம்⁶ *attam*, பெ. (n.) அக்கை கணவன், அத்தான் (இ.வ.); sister's husband (Loc.).

[ஒருகா. அத்தி + தம்பியார் - அத்தம்பியார். அத்தன் = அப்பன். அத்தி = அண்ணா, அக்கை. தம்பி = ஆடவருட் சிறந்தோன், ஆடவன், கணவன்.]

அத்தரி¹ *attarāṭṭam*, பெ. (n.) மயில்துத்தம் (ஞ.அ.); native hydrous silicate of zinc, calamin.

குறிப்பு: இதையொத்த சொல் வட மொழியிலுமாயால், இது இத்தென்சொல் வகரமுதலியீற சோக்கப்பட்டது.

அத்தவத்திர்தம் *attavattiradam*, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு; a kind of drug "துத்த மாஞ்சி யத்தவத் திரதம்" (பெருங். மக்த. 17: 147).

அத்தவாளம்¹ *atta-vaḷam*, பெ. (n.) காடு; jungle (W.).

[அத்தம்+வாளம். அத்தம்=காடு. வாளம்=வட்டம், வட்டாசம், நிலப்பகுதி.]

அத்தவாளம்² *atta-vaḷam*, பெ. (n.)

1. முன்றாசை (ஈடு, 9:10, பிர.); outer loose end of a saree. 2. முன்றாசைபோல் ஆடவர் தோண்டாமலணியும்மேலாடை (பிங்.); a garment loosely worn by men on their shoulders. 3. போர்வைச் சீலை (சங்.அக.); covering upper cloth. "வடகமுல்லாசமத்தவாளம்" (பிங். 6:179). "அத்தவாளப் பட்டு மதனும் வடகம்" (பிங். 10:987). "வடகம், அத்தவாளம் உடைவிசேடம்" (வேக, 462, நச். உரை).

[ஒருகா. அற்றம் → அத்தம் = குடிவு, கடை, வாலம் → வாளம் = நீண்டதுணி. அத்தவாளம் = சேலையின் முன்கடைப் பக்கமான வெளிமுந்தி (முன்றாசை). போர்வைச் சீலை உடம்பைப் போர்ப்பதில் முன்றாசையையும் மேலாடையையும் ஓரளவு ஒக்கும்.]

அத்தவாளம்³ *atta-vaḷam*, பெ. (n.) உள்ளக்

கிளக்கி, கெந்தளிப்பு; hilarity, elation, mirth. "வடகமுல்லாசமத்தவாளம்" (பிங். 6:179).

அத்தவாளம்⁴ *atta-vaḷam*, பெ. (n.) வடகம்;

a mixture of different kinds of drugs, spices, etc., in which onion and mustard form the chief ingredients (சா.அக.).

"அத்தவாளப் பட்டு மதனும் வடகம்" (பிங். 10:987).

குறிப்பு: அத்தவாளம் என்னும் சொல் வீற்றஞ்ச் சில அகரமுதலிகளில் வடகம் என்றொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது; சிலவற்றிற் குறிக்கப்படவில்லை.

வடகம் என்னும் சொல், சீவகசிந்தாமணியில் ஒருவகை மேலாடை என்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டும், சிலப்பதிகாரவுரையில் (14:108) துகில் என்னும் உயர்ந்ததுணியின் முப்பத்தாறு வகைகளுள் ஒன்றன் பெயராகக் குறிக்கப்பட்டும் உள்ளது. பீங்கலநிகண்டும் சூடாமணி நிகண்டும் இச் சொற்குத் தோல், அத்தவாளம் என்று இருபொருளே குறித்துள்ளன. இவை அத்தவாளம் என்றது உடைவகையையே.

சாம்பசிவம் பீர்னை தமிழ் - ஆங்கில அகரமுதலி யொன்றே, அத்தவாளம் என்னும்

சொற்கு, தானிக்கும் உருண்டையான வடகம் என்னும் பொருளைக் குறித்துள்ளது.

இஃது, அத்தவாளம் என்பதன் பெயர்களுள் ஒன்றான வடகம் என்னும் சொல்லின் மறுபொருளைக் குறிக்குமாயின், ஒருபொருட் சொல்லில மறுபொருட் கூறல் என்னும் குற்றமாகும். இது பிறவிச் குருடனுக்குப் பாவின் இயல்பை யுணர்த்திய கதையை நினைவுறுத்தும்.

அத்தன்¹ *attaṅ*, பெ. (n.) 1. அப்பன்; father.

"என்னத்தனை வென்றிசை கொண்டிலனோ" (கந்தபு. உற்பத்த. காமதக, 10). 2. தமையன்; elder brother. 3. முத்தோன் (இலா.); elder. 4. உயர்த்தோன்; person of rank or eminence. "அத்தநின் அரும் பொருள்" (திருவிளை, மெய்க்காட். 34). 5. குரு; priest. "அத்தனே யருவலாண்மை" (பாரத. பதினாந். 27). 6. சிவன்; Śiva. "அத்தாவுனக் காளாயினி யலவேனெனலாமே" (தேவா. 7.1:1). 7. திருமசாய்; Viṣṇu. 8. காவரவன்; Bhairava. 9. அருகன்; Arhat.

ம. அத்தன்

Hit. *ata-as*; L. *avus*, great-grandfather's grandfather (*ata+avus*, grandfather); Pkt. *atta*.

[ஒல்லுதல் = பொருந்துதல், கியலுதல். ஒல் → ஒன் → ஒன். ஒண்ணுதல் = பொருந்துதல், கியலுதல். ஒல் → ஒற்று; ஒன் → ஒட்டு. ஒற்று → ஒத்து → அத்து; ஒட்டு → அட்டு. அத்துதல் = சார்தல்; to lean on. குடும்பம் தந்தையைச் சார்ந்திருந்தவால், அத்தன் என்னும் பெயர் அத்து என்று கு சொல்லிவின்று தோன்றியிருக்கலாம். அத்து → அத்தன். கால்டுவெலர் கருத்தும் இஃதே.]

தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னும் தமிழ்ப்பெயர் திரவிட மொழிகளில் வழக்கற்றது. அதன் திரிபான அத்தான் என்னும் (முறை வேறுபட்ட) ஆள்பாற் பெயரும், அத்தி, அத்தை யென்னும் பெண்பாற் பெயர்களும் திரவிட மொழிகளிலும் பிராகிருதத்திலும் சமற்கிருதத்திலும் வழங்கி வருகின்றன.

அத்தன் என்பதன் திரிபான அச்சன், அத்தி என்னும் தந்தை முறைப்பெயர்களும் பாட்டன் முறைப்பெயர்களும், திரவிட மொழிகளில் வழங்கிவருகின்றன. அவை

அச்சன் என்னும் உருப்படியிற் காட்டப் பட்டீன.

இலத்தீன் மொழியில், *avus* என்பது பாட்டனையும், *avus* என்பது பூட்டனின் பாட்டனையும் குறிக்கும் முறைப்பெயர்களாகும். ஆகவே, *ata* என்னும் இலத்தீன் சொல்லைச் சேர்ப்பானின் தந்தைமுறைப் பெயராகக் கொள்ளலாம்.

பாட்டனின் தந்தை பூட்டன்; பூட்டனின் தந்தை சேயான்.

அத்தன்¹ *attan*, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் (மு.அ.); chebulic myrobalan, *Terminalia chebula*. 2. வெள்ளியம் (மு.அ.); white lead, tin.

அத்தன்பாதம் *attan-padam*, பெ. (n.) செருப்புமடல்; a medicinal plant, *Coldenia procumbens* (சா.அக.).

அத்தன்புண்ணி *attan-pu-[-adi]*, பெ. (n.) அத்தன்பாதம் பார்ச்சு; see *attan-padam*.

அத்தனாபேதி *attan-a-pēdi*, பெ. (n.) கடுக்காய் சேர்ந்த குய்யபேதி (என்னும் கழிச்சல் மருந்து); a purgative containing ink-nut as the chief ingredient (சா.அக.).

[அத்தன் + ஆ (இணைப்பிடைச்சொல்) + பேதி. Skt. bhēdin > த. பேதி = சீர்ப்பு, கழிச்சல், கழிச்சல் மருந்து.]

அத்தனை *a-t-ṇai*, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much. "நீருரைத்த தொன்றை நான்செய்யு மத்தனை" (பெரியபு. இயற். 9). கடுகத்தனை கொடுத்தான். அத்தனையும் நின்றுவிட்டான் (உ.வ.). —, பெ.எ. (adj.) 1. அத்தனைகையான்; so many. அத்தனைபேரும் தேறி விட்டனர். அத்தனை மரங்களும் பட்டுப் போயவிட்டன (உ.வ.). - 'அத்தனையும் நேர்ந்தான் உப்பிட மறந்தான்' (பழ.). 2. அவ்வளவு; so much. "அத்தனை குணக்கடைர் கண்டதாய் கேட்டதா வவனிமிசையுண்டோ சொலாய்" (தாயு. ஆனந்தமான பரம். 9).

ம. அத்தன

[அ (சேய்மைக்கட்டு) + துணை (அளவு) → தனை.]

அத்தாச்சி¹ *attacci*, பெ. (n.) அண்ணி (அண்ணன் மனைவி) (இ.வ.); elder brother's wife (Loc.).

க., து., பட., அத்திகை.

[அத்தன் = பெரிய அண்ணன், அண்ணன். அச்சி = அண்ணை, அக்கை. அத்தன் + அச்சி - அத்தாச்சி.]

அண்ணன், சிறப்பாகப் பெரியண்ணன் தந்தையொத்தவனாதலால், அவன் மனைவி தாயொத்தவன் என்பது கருத்து.

அத்தாச்சி² *attacci*, பெ. (n.) நார்த்துணாள் (கணவன்: உடன்பிறந்தான்) (இ.வ.); husband's sister (Loc.).

க., அத்திகை; பட., அத்திகெண்ணி.

[அத்தான் = மூத்த அளியன் (மைத்துணர்), கணவன். அச்சி = அண்ணை, அக்கை. அத்தான் + அச்சி - அத்தாச்சி.]

அண்ணியும் மூத்த நார்த்துணாளும் முறையிலும் மதிப்பிலும் ஒத்தவர் என்பது கருத்து.

இளைய நார்த்துணானைக் கொழுந்தி யென்பது மரபு. அத்தாச்சியென்னும் பெயர் கொழுந்தியைக் குறிக்கும்மாயின், அச்சியென்பது அன்பு அல்லது அருமைபற்றியதாகும்.

ஒ.நேர: தங்கை + அச்சி - தங்கைச்சி.

அத்தாசம் *attāsam*, பெ. (n.) உயர்வெளி (அந்தரம்); mid-air, aloft or above the head. அவனை அத்தாசமாய்த் தூக்கிக்கொண்டு போனான் (உ.வ.).

[அத்தாயம் → அத்தாசம்.]

அத்தாயம் *attay*, பெ. (n.) (செவிவி.) ஆடை (இ.வ.); (Nurs.) cloth (Loc.).

[ஆடை → ஆரை → ஆதாயம் → அத்தாயம்.]

அத்தாயப்படு-நல் *attaya-p-paṭṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டப்படுதல், துன்பப்படுதல் (இ.வ.); to suffer, to be distressed (Loc.). அவன் மிக அத்தாயப்படுகிறான் (உ.வ.).

[அத்தாயம் + படு.]

அத்தாயம் *attayam*, பெ. (n.) 1. கடைசந்தக்கரத்தின் மிதிதடி (யாழ்ப்ப.); treadle of a turner's lathe (J.). 2. உயர்வெளி (அந்தரம்); mid-air aloft or above the head. அவனை அத்தாயமாய்த் தூக்கியெறிந்தான் (உ.வ.). 3. இளைப்பு; fatigue, weariness. 4. கட்டம், துன்பம்; difficulty, distress.

அத்தாரம் *attaram*, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree-turmeric, *Coscinium fenestratum* (சா.அக.).

அத்தாவரி attavari, பெ. (n.) வெட்ப்பாலை யரிசி (பரி.அக.); the drug known as vetpalaiyariṣi (செ.அக.) — வெட்ப்பாலரிசி; dyer's oleander, seeds of *Wrightia tinctoria* (சா.அக.).

அத்தாள் attā, பெ. (n.) தாய் (இராட்.); mother (R.).

தெ. அத்த

ஒ.தேர: ஆத்தாள்

[அத்தை → அத்தா → அத்தாள். அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தி (பெ.பா.) = அண்ணை. அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தை → ஆத்தை (பெ.பா.) = அண்ணை.]

ஐகாரவீற்று அண்ணை (அல்லது அக்கை) முறைப்பெயர்களின் ஆகாரவீற்று விவிவடிவங்கள் பல, கொச்சை வழக்கில் என்கர மெய் வீற்று ஏற்றும் ஏவாதும் எழுவாய் வடிவுகளாக வழங்கிவருகின்றன.

எ-டு: அம்மை → அம்மா → அம்மாள்.

இம் முறையில், ஆத்தை என்பது ஆத்தாள் என்று திரிந்து வழங்குகின்றது.

அத்தி (அண்ணை) என்பது, இலக்கண முறைப்படி, அத்தி என்று ஈறுநீண்டே விளியேற்றும். ஆதலால், என்கர மெய்யுறு பெறாது.

இன்று தந்தையின் உடன்பிறந்தாளையும் மாயியையும் குறிக்கும் அத்தை யென்னுஞ் சொல், முதற்காலத்தில் அண்ணையையும் குறித்திருத்தல் வேண்டும். அன்றேல், அத்தாள் என்னும் வடிவு பெற்றிராது.

பிராகி., வ. அத்தா.

ஐகார ஈறு ஆகார ஈறாகத் திரிவது பிராகிருத ஆரிய (சமற்கிருத) இயல்பே.

அத்தாளம் attāḷam, பெ. (n.) இராச்ச சாய்பாடு (இ.வ.); supper (Loc.). “அத்தாளம் பட்டினியி மப்படியே” (சரவண. பணவிடு.).

ம. அத்தாழம்

[அல் + தாலம் — அற்றாலம் → அத்தாளம்.]

அல் = இரவு. தாலம் = தட்டு, உண்கலம், உண்டி (இடலாகுபெயர்). ஒ.தேர: E. dish = vessel for holding food, food so held, particular kind of food.

அத்தாளி attāḷi, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree. அத்தாளி பார்க்க; see attāḷi.

[அத்தாளி → அத்தாளி.]

அத்தான்¹ attān, பெ. (n.) 1. அக்கை கணவன்; elder sister's husband. 2. மனைவி தமையன்; wife's brother, when elder. 3. கணவன் தமையன்; husband's brother, when elder. 4. அம்மாள் மகன்; maternal uncle's son, when elder. 5. அத்தை மகன்; paternal aunt's son, when elder.

[அத்தன் → அத்தான் = மதிப்பில் தந்தையை அல்லது தமையனை ஒத்தவனாய், மணஞ் செய்துகொள்ளும் முறையில் உள்ளவன்.]

இனி, அத்தை மகன் → அத்தைமான் → அத்தான் என்றமாம்.]

அத்தான்² attān, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (பரி.அக.); balloon-vine.

[முடக்கொற்றான் → முடக்கொற்றான். முடக்கற்றான் என்னும் தவறான வடிவை, முடக்கு + அற்றான் என்று சிரித்ததனால் ஏற்பட்ட 'அற்றான்' என்னும் குறுக்கம் 'அத்தான்' என்ற சிரித்திருக்கலாம்.]

அத்தான் மதனி attān-madani, பெ. (n.) அத்தான் மதினி பார்க்க; see attān-madani.

அத்தான் மதினி attān-madani, பெ. (n.) அத்தை மகன் மனைவி (பிராம.); wife of the paternal aunt's son (Brāhm.).

அத்தி¹ atti, பெ. (n.) 1. அண்ணை; mother. 2. அக்கை; elder sister.

ம. அத்திக; க. அத்திகெ (அக்கை); தெ. அத்தி (தாய்); கூ. அத (பாட்டி); பிரா. அத்தி (தாய்); பிராகி. அத்தா (தாய்).

வ. அத்தா = அண்ணை, அக்கை; அத்தி(கா), அத்திகா = அக்கை.

வடமொழி ஆவீறு தமிழில் ஐயிறாவது போன்று, தமிழ் ஐயீறு வடமொழியில் ஆவீறாகும்.

அத்தன் (ஆ.பா.) — அத்தி (பெ.பா.).

அத்தி என்னுஞ் சொல், அக்கை யென்னும் பொருளில் தமிழில் வழக்கற்றது. ஆயின், அதன் திரிபான அச்சி என்னும் வடிவம் அப்பொருளில் உலக வழக்கில், சிறப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரிடையே வழங்கி வருகின்றது.

முத்த உடன்பிறந்தான் தாய்க்குச் சமமாதலால், தாய் முறைப்பெயர் அக்கைக்கு வழங்கி வருவது இயல்பே.

ஒ.தேர: அவ்வை = அன்னை, அக்கை. தம் + அவ்வை - தவ்வை = தமக்கை.

'கை' கு.பொ.பின். (dim. suff.)

எ-டு: குடி → குடிக்கை = சிறுகோயில். கன்னி → கன்னிக்கை = இளங்கன்னி. அண்ணன் தந்தையை யொத்தவனாயின் அண்ணி தாயையொத்தவளாதலால் கன்னடத்தில் "அத்திகெ" என்பது அண்ணியைக் குறிக்கின்றது. ஐகார ஈறு கன்னடத்தில் எகர ஈறாவது இயல்பே.

இம் முறையில், அத்திக்கை என்பது, முதற்கண் அக்கைமாருள் இளையவனைக் குறித்திருக்கலாம்.

அன்னையும் அக்கையும் போலப் பாட்டியும் அன்னையு மிருத்தலால், இடைப்பட்ட அன்னை முறைப்பெயர் அக்கைக்கு வழங்குவது போன்று பாட்டிக்கும் சிறுபாண்மை வழங்கி வருகின்றது.

ஒ.தேர: அவ்வை = அன்னை, பாட்டி.

தமிழ்ச்சொல் திரவிடத்தில் வழங்குவது போன்றே, திரவிடச்சொல் பிராகிருதத்திலும், பிராகிருதச்சொல் சமற்கிருதத்திலும் வழங்கிவருகின்றனவேன அறிக.

அத்தி² *ati*, இடை. (part.) ஒரு பெண்பாலீறு; a fem. suff.

எ-டு: நட்டுவத்தி, வேட்டுவத்தி, குறத்தி, மறத்தி.

அன்னை முறைப்பெயர், பொதுவாக மதிப்பான பெண்ணைக் குறிப்பதுடன், பெண்பாலீறாகவும் வழங்கும்.

எ-டு: அந்த அம்மையார் ?

ஓர் அம்மையார் வந்திருக்கிறார். } மதிப்பான பெண்பாலீறு.
ஓர் அம்மா வந்திருக்கிறது }
(கொச்சை).

கண்ணம்மை, } பெண்பாலீறு.
பொன்னம்மை, }
கண்ணம்மா, }
பொன்னம்மா (கொச்சை).

இந்த முறையிலேயே, அத்தி என்னும் அன்னை முறைப்பெயரும் பெண்பாலீறாகும்; ஏனைப் பொருள்களில் அது வழக்கற்றது.

'அத்தி' என்னும் சொல்லே இகரவீறு பெற்ற ஒரு பெண்பாற் பெயராதலால்

முன்னை யிலக்கண நூலார் அதை ஓர் ஈறாகக் கூறிற்றீவர். வீரசோழியம் என்னும் பின்னையிலக்கண நூலில அஃது ஒரு பெண்பாலீறாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. "அச்சியொடாட்டியணி யாத் தியத்தி" (வீரசோ. சொல். தத்தித்ப. 4).

ஆயின், அச் சொல்லின் வரலாற்றை அந் நூலாசிரியர் அறிந்தவரல்லர்.

அத்தி³ *ati*, பெ. (n.) நாட்டிலும் காட்டிலும் 40 அடி உயரம் வரை வளர்வதும், சுரந்துழிப்பதும், பலவகைப்பட்டதும், மருத்துவத்திற்கு மிகப் பயன்படுவதும், பெரும்பாலும் சாலைகளின் இருமருங்கும் நிறுள்சுரமாக வளர்க்கப்படுவதுமான ஒருவகைப் பெருமரம்; a large cryptogamous species of tree of many varieties, growing up to a height of 40 feet in both wild and cultivated conditions, useful for medicinal purposes, and very often seen on avenues and trunk roads.

அத்தியின் வகைகளாவன (சா.அக.):

- (1) நாட்டத்தி — country fig, *Ficus glomerata* alias *Ficus racemosa*
- (2) செவ்வத்தி — red fig, *Ficus heterophylla*.
- (3) சீமையத்தி (அயல்நாட்டத்தி) அவ்வது தேனத்தி — foreign fig, *Ficus carica*.

இது மிக அரியது; மணமுள்ளது; நீல மலை, காசுமீரம், காடூல் முதலிய இடங்களிலுள்ள மலைச்சாரல்களின் பயிராவது. இதன் கனியை யுண்டால் அரத்தப் பெருக்க முண்டாகி மலக்கட்டு நீங்கும்.

- (4) காட்டத்தி — jungle fig, *Ficus hispida*.
- (5) பேயத்தி — devil-fig, *Ficus oppositifolia*.
- (6) கொடியத்தி — creeper-fig, *Ficus repens*.
- (7) கலத்தி — stone-fig, *Ficus scandens*.
- (8) மலையத்தி — mountain-fig, *Ficus macrocarpa*.
- (9) விழலத்தி — a variety of fig.
- (10) பேரத்தி — tall fig, *Ficus excelsa*.
- (11) சிற்றத்தி — small fig, *Ficus polycarpa*.

இதன் கனி பட்டாணிக் கடலை யளவிருக்கும்.

- (12) குருகத்தி — glossy long-leaved fig, *Ficus tjakela*.

(13) மலந்தின்னியத்தி — sandpaper fig, *Ficus aspernum*.

(14) நீரத்தி — yellow fig, *Ficus callosa*.

ம., க., தெ., பட., குட., அ. தி., ந. அ. தி.; நுட., ஒத்தி; கோத. அதய; சிங். அத்திககா, அட்டிக்கா.]

[அத்திதல் = ஒட்டேல். அத்து → அத்தி = கிணைகளை யொட்டிக் காய்க்கும் காய்களை யடைய மரம்.]

ஊழலத்தி என்றொரு வகை யத்தியைச் சங்க அகரமுதலி குறிக்கின்றது. ஒருகால் அது விழலத்தியின் மறுபெயராயிருக்கலாம்.

நாயத்தி யென்னும் ஒருவகையுண்டு. தாழ்ந்த வகையான நிலைத்தினையின பெயர்கள் பொதுவாக நாயெனலும் அடைமொழி பெறுவதால், நாயத்தியும் தாழ்ந்ததாய் இருத்தல் வேண்டும்.

அத்திப் பழமொழிகள் :

'அத்திக் காயைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அங்கு மீங்கும் பொள்ளல்.'

'அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அக்கணையும் புழு.'

'அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அதற்குள்ளும் விதையிருக்கும்.'

'அத்திப் பூவை ஆர் அறிவார்?'

'அத்திப் பூவைக் கண்டவர் உண்டா? ஆக்கைக் குஞ்சைப் பார்த்தவர் உண்டா?'

'அத்தி பூத்தாற்போல் (இருக்கிறது).'

'அத்திபோல் துளிர்ந்து (ஆல்போல தளர்ந்து. அறுகுபோல் வேருன்றி, அரசு 1. -ல் ஒங்கி, மூங்கிலபோற் சுற்றம் முசி 1. -ல் உருவாற்றிடுப்பீர்.)'

'அத்தி மரத்தில் தொத்திய கவிபோல்.'

அத்தி¹ atti, பெ. (n) 1. எருக்கம் கிழங்கு; *amar* root or root of *Calotropis gigantea*. 2. செவ்வாமணக்கு; red castor oil plant, *Ricinus communis*. 3. கருவிளை; a wild creeper. *Cissora ternatea*. 4. குன்றிமணி; rosary-tree. *Arum precatiorius*. 5. வேங்கை; kino tree. *Pterocarpus santalinus*. 6. வரலை (சா.அக.); mercury obtained by distillation from vermilion. 7. கண் நரம்புகளுள் ஒன்று; one of the nerves of the eye. 8. மயக்கம்; swoon (சா.அக.).

[செவ்வாமணக்கு, குன்றிமணி ஆகிய இரண்டின் பெயரும் அத்தம் (சீவப்பு) என்னும் மலத்தினன்று தோன்றியிருக்கலாம்.]

அத்தி² atti, பெ. (n) 1. மலை; mountain. 2. வெருகஞ்செடி; tuberous-rooted herb, *Arum macrorhizon* (செ.அக.).

அத்தி³ atti, பெ. (n) பறவை (பொதி.தி.); bird.

அத்திக்காரணி atti-k-karāni, பெ. (n) 1. சிற்றாமணக்கு; small-seeded castor plant, *Rhicinus communis*. 2. பலாசு; bastard plant, *Butea frondosa* (சா.அக.).

அத்திக்கன் atti-k-kāi, பெ. (n) அத்திப் பதநீர், அத்திப்பால், நாட்டத்தி வேரின்று எடுக்கப்படும் கள்; toddy extracted from the country fig.

ம. அத்திக் கள்ளு

மறுவ. அத்திப் பதநீர், அத்திப்பால், அத்திநீர்.

அத்திக்கண்ணி atti-k-kanni, பெ. (n) வெருகு; toddy bird, *Paradoxurus niger*.

It is so called from its attachment to toddy trees, where it hangs its curious pensile nests (சா.அக.).

அத்திக்கணி atti-k-kāni, பெ. (n) 1. அத்திப் பழம்; fig fruit. 2. கரிசலாங்கண்ணி; species of eclipta (செ.அக.) — eclipse plant, *Eclipta alba* (சா.அக.).

[அத்தி + கணி.]

அத்திக்காய்க்கிரந்தி atti-k-kay-kirandi, பெ. (n) மேகநோயினால் உடம்பு முழுவதும் அத்திக்காய்ப் பருகம் கட்டிகளை யெழுப்பும் ஒரு புண்ணோய்; a syphilitic affection causing fig-size ulcers or warts all over the body (சா.அக.).

[அத்திக்காய் + Skt. granthi > த. கிரந்தி.]

அத்திக்காய்ப்பரு atti-k-kay-p-paru, பெ. (n) ஒரு மேகப் புண்ணோய்; a fig-wart of venereal origin, a kind of verruca in secondary syphilis (சா.அக.).

அத்திக்காவிக்கரை atti-k-kāi-k-kirai, பெ. (n) கோழிக்குறும்பாள் கரை; a kind of amaranthus known as cock's green, *Portulaca oleracea* (சா.அக.).

அத்திக்கொடி *atti-k-kodi*, பெ. (n.) கொடியத்தி; a fig creeper, *Ficus repens* (சா.அக.).

ம. அத்திக்கிழங்குவள்ளி

[அத்தி + கொடி.]

அத்திக்கோலிகம் *atti-k-kōligam*, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; a small Indian *ippecacuanha*, *Gymnema parviflorum* (சா.அக.).

அத்திகை *attigai*, பெ. (n.) தமக்கை; elder sister.

ம., க. அத்திகை; Skt. attiga.

[அத்தி (அக்கை) + கை (கு.பொ.பிள்.) - அத்திகை (இனைய அக்கை, அக்கை).]

அத்திகோலம் *attikōlam*, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (மலை.); sage-leaved alangium.

அத்திசம் *attisam*, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; a thorny shrub, *Hygrophila spinosa* (சா.அக.).

அத்தித்தேக்கி *atti-t-tēkki*, பெ. (n.) சிறு கொத்தவரை (சீனியவரை); a small species of cluster beans, *Cyamopsis peoralioides* (சா.அக.).

[அத்திதல் = ஒட்டதல். தேக்குதல் = திறைத்தல், கூட்டுதல், கொத்தாக்குதல். கிளை யொட்டிக் கொத்துக்கொத்தாய்க் காய்த்தவால், கொத்தவரை யெனப்பட்டது.]

அத்திநீர் *atti-nir*, பெ. (n.) அத்திப்பதநீர் பார்த்து; see *atti-p-pada-nir*.

அத்திப்பட்டை *atti-p-pattai*, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் உரி (மேல்தோல்); bark of the fig tree.

[அத்தி + பட்டை.]

இப் பட்டைச்சாறு, நச்சுக்கடி, புளி அல்லது பூனை யுலிர் பறண்டல்; பிளவை, பெரும பாடு ஆகியவற்றைக் குணமாக்கும்; The juice from this bark is a cure for poisonous bites, scratches caused by tiger's claws or cat's paw, carbuncles and menorrhagia.

அத்திப்பதநீர் *atti-p-pada-nir*, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் வேரினின்றி வடியும் நீர் அல்லது கள்; a fluid exuding from the root of the fig tree.

இஃது உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியை யுண்டாக்கி, வெட்டைச் சூடு, கண்ணொளிச்சல முதலியவற்றைப் போக்கும்; This is used for cooling down the human body system, and for

removing venereal heat and for curing inflammation of the eyes.

[அத்தி + பதநீர்.]

அத்திப்பழஞ்சாறு *atti-p-paḷa-c-cāru*, பெ. (n.) அத்திப்பழத்தின் பிழியல்; the juice of fig fruit.

இது, மதுமேகம், மூத்திரநோய் முதலிய வற்றிற்குக் கொடுக்கும் கண்ணம் (பற்பம்), செந்துரம் முதலிய மருந்துகட்கு உட்குடிப் பாக (அனுபாசனமாக) உதவும்; This is used by native physicians as a medium in the administration of calcined oxides and red oxides or other metallic preparations, for curing diabetes and urinary disorders (சா.அக.).

[அத்தி + பழம் + சாறு.]

அத்திப்பால் *atti-p-pāl*, பெ. (n.) அத்திமரத்தினடியிற் குத்தியெடுக்கப்படும் பால்; the milky juice of the country fig tree collected from the stem.

நாட்டத்திப்பால் அரத்தக்கழிச்சல், வயிற்றுக்கடுப்பு, வயிற்றுப்போக்கு, நீரிழிவு, மூலம், பெரும்பாடு, அரத்தமூத்திரம் முதலிய வற்றைக் குணமாக்கும். அயல்நாட்டத்திப்பாலோ, உடம்பிற் பட்டாற் சிலந்து புண்போகும்; The juice of the country fig tree is a good remedy for dysentery, inflammation or irritation of the stomach, diarrhoea, diabetes, piles, menorrhagia, blood in the urine, etc. But, the juice of the foreign fig tree has only a blistering effect (சா.அக.).

[அத்தி + பால்.]

அத்திம்பியார்¹ *attimbiyār*, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); elder sisters's husband (Brāhm.).

மறுவ. அத்தம்பியார், அத்திம்பேர்.

[ஒடுகா. அத்தி + நம்பியார் - அத்திநம்பியார் -> அத்திம்பியார்.]

அத்தம்பியார் பார்த்து; see *attimbiyār*.

அத்திம்பியார்² *attimbiyār*, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.); paternal aunt's husband (Brāhm.).

[ஒடுகா. அத்தை + நம்பியார் - அத்தைநம்பியார் -> அத்திம்பியார்.]

அத்திம்பேர்¹ *attimber*, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); elder sister's husband (Brāhm.).

[ஒருகா. அத்தி + நம்பியார் - அத்திநம்பியார் -> அத்திம்பேர்.]

அத்திம்பேர் *attimber*, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.); paternal aunt's husband (Brahm.).

[ஒருகா. அத்தை + நம்பியார் - அத்தைநம்பியார் -> அத்திம்பேர் -> அத்திம்பேர்.]

அத்திமாணம் *attimadam*, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சித்.அக.); castor plant.

அத்திமேற்புல் *attimēṅ-pulluruvi*, பெ. (n.) அத்திமரத்திலிருந்து முளைத்திருக்கும் புல்லுருவிப் பூடு; a parasitic plant found growing on fig tree, *Banda roxburghii* (சா.அக.).

அத்திரநம் *attiradam*, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, *Zinziber officinale*.

அத்திரப்பல் *attira-p-pal*, பெ. (n.) 1. குழந்தைகட்கு 7 ஆம் மாத முதல் 36 ஆம் மாதம் வரை முளைக்கும் 20 பற்கள்; the 20 temporary or milk teeth that grow in children between the 7th and 36th month. 2. பரதப்பல்; the tooth of the first dentition, milk-tooth. 3. குதிரைப்பல்; horse tooth (சா.அக.).

அத்திரப்பிடுக்கன் *attira-p-piṅṅkaṅ*, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பிடுக்கன்மரம்; horse almond tree, *Sterculia foetida*. 2. பருத்த பிடுக்கையுடையவன்; one with a big scrotum (சா.அக.).

[அத்திரம் + பிடுக்கன்.]

அத்திரம் *attiram*, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. கழுதை; ass (அக.நி.).

அத்திரம் *attiram*, பெ. (n.) 1. இலந்தை; (மு.அ.); jujube, sh. & s. tr., *Zizyphus jujuba*. 2. இஞ்சி (பச்.மு.); green ginger, *Zinziber officinale*. 3. குங்கிலியம் (சித்.அக.); Indian bdellium. 4. கடுக்காய்ப்பூ (வை.மு.); Japanese wax-tree. 5. குக்கில்; a resin, *Balsmodendron roxburghii* (சா.அக.).

அத்திரா *attira*, பெ. (n.) அரசு (சித்.அக.); pipal.

அத்திரி *attiri*, பெ. (n.) 1. ஒட்டகம் (பிங்.); camel. 2. குதிரை; horse. "மணப்பேரத்திரியுகைத்து" (நூனா. 33:10). 3. கழுதை (திவா.); ass. 4. கோவேறு கழுதை; mule. "வானவன்சையை எத்திரியேறி" (சிவப். 6:119). 5. உலைத்துருத்தி (திவா.); forge, bellows.

10. அத்திரி

அத்திரிகா *attiriga*, பெ. (n.) சீறு சிமிட்டி; a kind of plant (சா.அக.).

அத்திரிப்பாய்ச்சல் *attiri-p-payccal*, பெ. (n.) குதிரை தாடியோடும் வேகம்; gallop of a horse.

[அத்திரி + பாய்ச்சல்.]

அத்திரியர் *attiriyar*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a title of Kallars.

[அத்திரி = குதிரை. அத்திரி -> அத்திரியன் = குதிரை மரவன்.]

சோழர் குதிரைப்படையினின் வழிவந்த கள்ளர், தம் முன்னோரின் தொழிலடிப் பெயரை இன்று தம் குலப் பட்டப்பெயராகக் கொண்டுள்ளதாக விருக்கலாம்.

அத்திரியன் (ஒருமை) -> அத்திரியர் (பன்மை) யும் உயர்வுப் பன்மையும்.

அத்திரு *attiru*, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை.); pipal tree, *Ficus religiosa*.

அத்திலை *attilai*, பெ. (n.) நஞ்சுத் தொடர் பாள நீர்தடையை (சூகையை)க் கையால் வதால் (பிரயோகிப்பதால்) வளி (வாயு) வேக மடைந்து உடம்பிலெழும்பும் காய்ப்புக்கள்; eruptions of hard stone-like pimples on the body due to activation of *vāyu* locally where a plaster of poisonous *ṣūka* (leech) has been applied.

அத்திலை *attilai*, பெ. (n.) செரும்படை (மு.அ.); a low spreading plant, species of coldenia, *Coldenia procumbens*.

அத்திலங்கம் *attivāṅṅam*, பெ. (n.) காரியம்; lead, *plumbago* (சா.அக.).

அத்திரீரம் *attiviram*, பெ. (n.) சவ்வீரம்; *Hydrargiri perchloridum* (சா.அக.).

அத்தின் *attin*, பெ., 5 ஆம் வேற. (n., ab.c.) அதனின், அதனின்றும்; from that. "தானத்தின் வேறாகுத் தான்" (சி.பொ. 3:7, வெண்பா).

[அது -> அத்து + இன். ஒ.நோ: எது -> எத்து. 'எத்தால் வரமுலாம், ஒத்தால் வரமுலாம்' (பழ.)]

அத்தீர் *attir*, பெ. (n.) குழித்தாமரை (பரி.அக.); rootless nelumbo (செ.அக.) - குளித்தாமரை; sky lotus, *Distia stralioles* (சா.அக.).

அத்து¹-தல் *attu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.)
 1. அப்புதல்; to apply, as medicine to a wound. மருந்தைக் காயத்தின்மே லத்தி வைத்தான் (விண்.). 2. இரு அல்லது பல துண்டை ஒன்றாகப் பொருத்தியிசைத்தல்; to join two or more parts making them fit in with one another. அத்தித் தைத்தான் (விண்.). 3. சார்ந்தல்; to lean on. என் தோளை அத்திக்கொணடு வா (விண்.). 4. எட்டுதல்; to reach. அந்தச் செய்தி தலைவர் காதிலும் அத்திப்போய் விட்டது (உ.வ.).

ம. அத்துக; க. அதுகு; தெ. அத்து.

[உ → உத்து → அத்து. உத்தல் = பொருத்து தல், ஒத்தல்.]

அத்து² *attu*, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை (பிங்.); girdle, waist ornament. 2. தையல் (பிங்.); sewing.

[உ → உத்து → அத்து.]

அத்து³ *attu*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. "அத்து ணாடையர்" (வேக. 1848). 2. செவ்வை (சங்.அக.); straightness, correctness, sound condition. 3. துயர்; astringents. "ஆடு நீரன் வத்து மண்களும்" (வேக. 2418). 4. காட்டத்தி; wild-fig. *Ficus glomerata* alias *F. guttata* (சா.அக.). 5. கடப்பம்பட்டை. (இராசவைத்.); bark of common kadamba. 6. அழிஞ்சிற்பட்டை (இராசவைத்.); bark of sage-leaved alangium.

ம. அத்து; தி. அத்தசமர.

[திறப்பெயர்கள், பொதுவாக அவ்வந் திறங் களையுடைய பொருள்களின் பெயரின்னறு அமைந்துள்ளன. அப் பொருள்கள் கட்டி யாகவோ நீராகவோ ஆவியாகவோ இருக்கலாம்.

நெருப்புக் சிவந்திருப்பதால், நெருப்பு வடி வானதும் தோற்றத்திலும் ஹைலீலும் சிவந்து தோன்றுவதுமான கதிரவன் பெயரின்னறு, செந்திரப் பெயர் தோன்றிப் பல்வேறு வடிவாகத் தீரிந்துள்ளது.

உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = அழலுதல், எரிதல். உர் → க. உரி. உல் → எல் = கதிரவன். எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. எரிமலர் = எருக்கமலர், செந்தாமரை மலர். எர் → தெ. ஏறு → ஏறுப்பு = சிவப்பு. ஏரங்காடு = செந்திலம்.

உல் (எல்) → அவ் → அவ → அவத்தம் = செம் பருத்தி. அவத்தம் → அவத்தகம் = செம்பருக்கக் குழம்பு. அவத்தம் → அரத்தம். = சிவப்பு, செந் தீர் (குருதி), அரக்கு. அவத்தகம் → அரத்தகம்.

அவ் → அவ → அவக்கு → அரக்கு = சிவப்பு, செம்மெழுது.

எல் → இவ → இவ் → இவத்தி → இரத்தி = செங்கனி முட்செடி. இவத்தி → இவத்தை → இவந்தை = செங்கனி முட்செடி. இவந்தை → இவதை (மலை).

அவ் → அது → அத்து = சிவப்பு, துவர்ப்பு, துவர்ப்பொருள். பாக்கு, காக்கட்டி முதலிய செந்திரப் பொருள்கள் துவர்த்தவால், அத்து எனலுஞ் சொல் துவர்ப்புப் பொருள் பெற்றது.

ஓ.நேர: மெல் → மெது → மெத்து.]

அத்து⁴ *attu*, க.பெ. (demons. pron.) 1. அது; that, it. "அத்தொ டொருமருவு கோள்" (செனந், 11). "அத்தோடே நின்று அலைச் சல; கொட்டோடே நின்று குலைச்சல்" (பழ.). 2. எல்லை; boundary, limit. "அத்து மீறிக் கத்தாதே", "அத்துமீறிப் போனான், பித்துக்கொள்ளி ஆனான்" (பழ.).

[அது → அத்து. ஓ.நேர: மெது → மெத்து.]

அத்து⁵ *attu*, இடை. (part.) உருப்புணர்ச்சியில், மகர மெய்யீற்றுப் பெயர்ச்சொல்லிற்கும் வேற்றுமை யுருபிற்கும் இடையில் சாரிகையாக வரும் இணைப்பிடைச்சொல்; an euphonic increment inserted between a noun ending in 'அம்' and its case-ending in declension, the final syllable 'அம்' of the noun being elided invariably in prose.

"இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே

.....
 அன்ன என்ப சாரியை மொழியே"
 (தொல். எழுத்து. புண. 17).

"அத்தின் அகரம் அகரமுளை யிலலை"
 (தொல். எழுத்து. புண. 23).

எ-டு: மரம் + ஐ (மரம் + அத்து + ஐ) = மரத்தை, முகம் + இவ் (முகம் + அத்து + இவ்) = முகத்தில்.

அத்து⁶ *attu*, இடை. (part.), கிழமைப் பெயரின்னறு இடப்பொருளில் வரும் சாரிகைய யாகிய உருப்பு போகி; an euphonic increment generally used as a genitive or locative case-ending.

எ-டு: மரத்து வெர் — கிழமை வேற்றுமை. பட்டினத்துப்பிள்ளை — இடவேற்றுமை. குன்றத்திருந்தான் — இடவேற்றுமை.

அத்துச்சாரியையேற்ற பெயர், பெயரொடு கூடின கிழமை அவலது இடப்பொருளையும வினையொடு கூடின இடப்பொருளையும உணர்ந்தும்.

அத்துகம் *attugam*, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு (மலை); castor-plant, *Recinus communis*. 2. ஆமணக்கமரம் (சங்.அக.); castor-tree.

அத்துகமணி *attugamani*, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பச்.ஹ.); pipal tree.

அத்துகமணி *attugamani*, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை); pipal tree, *Ficus religiosa*.

மறுவ. அத்துகமணி, அத்துமணி, அத்துமணி.

அத்துகமேதி *attugamēdi*, பெ. (n.) சிறுசிலும் பாண்; a kind of plant (சா.அக.).

அத்துகிசாகம் *attukōṣagam*, பெ. (n.) சிறு சீரகம், பெருஞ்சீரகத்திற்கு எதிர்; cumin, *Cuminum cyminum*, opp. to *peruñjiragam*

அத்துசம் *attusam*, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (பச்.ஹ.); tree-turmeric, *Coscinum fenestratum*.

அத்துணை *a-t-tunai*, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much. அஃது அத்துணை நன்றாயிவலை (உ.வ.).

[அ (சேய்க்கைக்கட்டு) + துணை (அளவு) - அத்துணை.]

அத்துதல் *attudal*, பெ. (n.) அரத்தைப்பூடு; galangal, *Alpinia galangal* (சா.அக.).

அத்துமணி *attumani*, பெ. (n.) அத்துகமணி பார்க்க; see *attugamani*.

அத்துமம் *attumam*, பெ. (n.) அரத்தை (ஹ.அ.); galangal, *Alpinia galangal*.

அத்துமரகசம் *attumārkaṣam*, பெ. (n.) சிறு செந்தொட்டி; small climbing nettle, *Tragia involucrata* (சா.அக.).

அத்துமணி *attumani*, பெ. (n.) அத்துகமணி பார்க்க; see *attugamani*.

அத்துராதி *atturādi*, பெ. (n.) வால்மிளகு; tail pepper, *Piper cubeba* (சா.அக.).

அத்துலாக்கி *attulakki*, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (ஹ.அ.); black cumin, *Nigella sativa*.

மறுவ. அத்துலாக்கினம், அத்துலாக்கியம், அத்துலாக்காயம், அத்துலாக்காயம்.

அத்துலாக்கினம் *attulakkinam*, பெ. (n.) அத்துலாக்கி பார்க்க; see *attulakki* (சா.அக.).

அத்துலி *attuli*, பெ. (n.) சிறுதெல்லு; a kind of creeper (சா.அக.).

அத்துலசம் *attuvaṣam*, பெ. (n.) ஒரு பூடு; the plant *svarmali* (சா.அக.).

அத்துலசல்லியம் *attivaṣalliyam*, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr, *Achyranthes aspera* (சா.அக.).

அத்துலம் *attulam*, பெ. (n.) சிவப்பு; redness (சா.அக.).

[அத்து = சிவப்பு. அத்து → அத்துலம்.]

அத்துலாக்காயம் *attuvarkkayam*, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin, *Nigella sativa* (சா.அக.).

அத்துலாக்காயம் *attuvarkkayam*, பெ. (n.) அத்துலாக்காயம் பார்க்க; see *attuvarkkayam*.

அத்துலாக்காயம் *attuvarkkayam*, பெ. (n.) அத்துலாக்காயம் பார்க்க; see *attuvarkkayam*.

அத்துலாணம் *attu-vaṇnam*, பெ. (n.) செவ்வாணம் (சங்.அக.); red tinted sky.

[அத்து + வாணம். அத்து = சிவப்பு.]

அத்துலாணம் *attu-vaṇnam*, பெ. (n.) 1. பாழ்ந் காடு (சங்.அக.); desert. அது அத்துலாணக் காடு (உ.வ.). 2. பாழிடம்; desolate place. அத்துலாணப் பொட்டல (உ.வ.). 3. பாழ்; ruins.

தெ. அத்துலாணம்

[அத்தம் = ஆள்வதற்கா அருநெறி, கடுங்காட்டு வழி. வணம் = காடு. அத்தவணம் → அத்துலாணம்.]

அத்துலாணம் *attu-vaṇnam*, பெ. (n.) ஈரறிசண்ணம்; a calcined powder prepared out of gall-stone (சா.அக.).

அத்துலம் *attulam*, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (ஹ.அ.); tree-turmeric, *Coscinum fenestratum*.

அத்தை *attai*, பெ. (n.) 1. தந்தையுடன் பிறந்தவன்; father's sister. "காணிடையத்தைக் குற்ற குற்றமும்" (கம்பரா. சுந்தர. பாசப். 44), "அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் சித்தப்பா எனலாம்", "அத்தைமக ளானாலும் கம்மா வருமா", "அத்தைமகள் சொத்தை அவள் கேட்கிறாள் மெத்தை (பழ.).

3. மனைவியின் தாய்; wife's mother, mother-in-law. "மாமிசை யத்தையைத் தோயின்" (சூர்மபு. பிராயச். 1). 3. கணவன் தாய்; husband's mother, mother-in-law. "அரசர்க் கத்தையர்க்கு" (சம்பரா. அயோத். கைல. 39). 4. தாய்; mother. 5. தமக்கை; elder sister. 6. தலைவி (பிங்.); lady, woman of rank or eminence. 7. குருபத்தினி (நாநார்த்த.); guru's wife.

ம. அத்த (தந்தையுடன் பிறந்தாள், கணவன் அல்லது மனைவியின் தாய்); க. அத்தி (அத்தை, மாமி); க. சோதர் அத்தெ, சோதர் அத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); தெ. அத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); து. அத்தெ (மாமி); கட. ஆத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள்); கோண். ஆத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள்); குவி. அத்த; பிராகி. அத்தா (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாளின் கணவன்); மரா. அத்தா (முத்தவன்).

[அத்தன் (ஆ.பா.) - அத்தை (பெ.பா.) = அத்தனுடன் (தந்தையுடன்) சிறந்தவன். அம்மையுடன் சிறந்தவன் அம்மான் எனப்பட்டதுபோல், அத்தனுடன் சிறந்தவன் அத்தை யெனப் பட்டான்.]

'அத்தி' யென்னும் இகரவீற்றுப் பெண்பாற சொல், என்றும் தாயை அல்லது தமக்கையை குறிக்கும். ஆதலால், அத்தி யென்னுஞ் சொல்லை அத்தை யென்னுஞ் சொல்லொடு மயக்க இடமில்லை. ஆயினும், கவனிப்பின்மையாலோ திசை வழக்காகவோ, இவ்வீற்றுச் சொற்களும் ஒன்றோடொன்று மயங்கியும் வந்திருக்கின்றன. அம்மயக்க மல்லாமல் ஏனைத் திரவிட ஆரிய மொழி களிலெளிந்த தமிழிலில்லை. ஆதலால், ஐகரவீற்றுச்சொல் அத்தியை அல்லது தாயைக் குறிக்குமிடத்து, ஆத்தை யென்று முதல் நீட்டம் பெறும். அதுவே ஆத்தா என்றும் ஆத்தான் என்றும் கொச்சை வழக்கில் திரிந்து வழங்குகின்றது.

அத்தை¹ attai, பெ.(n.) கற்றாழை (இராசவைத்.); common Indian aloe, *Aloe vera* (afficialia).

அத்தை² attai, க.பெ., 2ஆம் வே. (demons. pron., acc.c.) அதை, அதனை; acc. of that or it. "அத்தை யறியாதே" (தாயு. ஆனந்தக். 13).

'அத்தைத்தான் சொல்வானேன் வாயைத் தான் வலிப்பானேன்' (பழ.).

[அது → அத்து + ஐ (2ஆம் வே. உ.) - அத்தை.]

அத்தை³ attai, இடை. (part.) ஒரு முன்னிலையசைச்சொல்; a poetic expletive joined to a verb in the 2nd pers. "நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை" (புறநா. 2: 20).

[அது → அத்து → அத்தை. அத்தை யென்றும் 2ஆம் வே. உருபேற்ற கூட்டுப்பெயரே, தன் பொருள்முது முன்னிலைய யசைச்சொல்வாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கலாம்.]

'செய்யிய ரத்தை' என்னுமிடத்து, 'செய்க அதை' யென்று பொருள்கொள்ள இடமுண்டு; ஆயின், அத்தை யென்பதைச் செய்யுளில் இடத்தை நிரப்ப வரும் பொருளற்ற சொல் லென்று கொண்ட பின், அதைப் பொருள் பொருந்தாத சொல்லொடும் இணைக்கலாம்.

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" (தொல். சொல். பெய. 1) என்பது, சொல்லமைதியின் அடிப்படை நெறிமுறையாம்.

அத்தைசார் attaiśār, பெ. (n.) அத்தையார் (தந்தையுடன் பிறந்தவன்); father's sister. அத்தை¹, 1. பார்க்க; see attai¹, 1.

[ஆர் → உ.பன். ஈறு. யா → சா, போலி.]

அத்தைதாளி attai-tai, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree, *Filicium decipiens*.

அத்தைநாறி attai-nāri, பெ. (n.) காட்டுக் கோங்கு (L.); prussic acid tree.

அத்தைப்பாட்டி attai-p-pāṭṭi, பெ. (n.) பாட்டனுடன் பிறந்தாள்; grand-father's sister. 'அத்தைப்பாட்டி போல அளந்து கொட்டு றொள் பெரிதாக' (பழ.).

[அத்தை + பாட்டி.]

அத்தைபிண்ணை attai-piṇṇai, பெ. (n.) அத்தான் (இ.வ.); father's sister's son (Loc.).

அத்தேவ attō, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றை யுணர்ந்தும் குறிப்பிடைச் சொல் (பிங்.); an exclamation of wonder, pity, etc

[அத்தன் = தந்தை. அத்தன் → அத்தோ. ஒ.தோ: ஐயன் → ஐயோ (இரக்கக் குறிப்பு).]

தாய்தந்தை முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள் பல்வேறு குறிப்பிடப்படச் சொற்களாவது, முன்னரே கூறப்பட்டது.]

அக்கோ பார்க்க; see akko.

அத ada, பெ. (n.) அத்தி; country fig, *Ficus glomerata*. "அதக்குறிது" (தொல். எழுத்து. உயிர். 1, நச். உரை).

மறுவ. அதவம், அதவு, அதா.

அதக்காயநாளம் adakkaya-naḷam, பெ. (n.) ஈரவின் இடப்புற நாளம்; a large hollow vein of the liver, *Vena cava hepatica*.

அதக்கு-தல் adakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெல்ல அழுக்குதல்; to press gently or softly as is done to a boil to bring out the pus or other matter (சா.அக.). 2. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்குதல்; to subdue, subject, control. "மாவலியைக் குறும்பதக்கி" (திவ். பெரியாழ். 4:9:7). 3. கசக்கியினக்குதல் (விண்.); to grind, rub in the hand, press softly, soften, as fruit. 4. வாயில் அடக்குதல்; to cram in the mouth, as betel, as a monkey, its food. 5. குதப்புதல்; to turn about food in the mouth, munch.

ம. அதக்குக; க. அதுக்கு; தெ. அதுமு.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலுக்கு → அதுக்கு → அதக்கு. அலுங்குதல் = அசைதல். அலுக்குதல் = அசைத்தல். அதுக்குதல் = அசைத்து இளக்குதல், கசக்குதல், அடக்குதல். ல → த, போலி.]

அதக்கடி adakkadi, பெ. (n.) அதட்டு (யாழ்ப்ப.); menace, threat, hectoring (J.).

[அதக்கு + அடி - அதக்கடி → அதக்கடி.]

அதங்குதம் adangadam, பெ. (n.) யானைத் தீனி (அக.தி.); food of elephant.

அதங்கம் adangam, பெ. (n.) ஈயம் (மூ.அ.); lead, plumbum.

[ஒருகா. அதககு → அதக்கம் → அதங்கம் = எளிதாய் இளகுவது.]

அதங்கோட்டாசான் adangōḷḷāśān, பெ. (n.) வி.மு. 6ஆம் அல்லது 7ஆம் நூற்றாண்டில், நிலந்தரு திருவிநீர் பாண்டியன் அவைக்களத்தில் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்ட போது, அவ்வரசன்கிரகப் புலமைத் தலைமை தாங்கி அந் நூற்கு ஒப்பந்த நந்த அதங்கோட்டு

வாணான பேராசிரியன்; a great Tamil scholar of Adangōḷḷam, who as president, gave his approval to *Tolkappiyam* when it was presented before a learned assembly for acceptance, in the immediate presence of King Nilandaru-thruviṇī Paṇḍiyan, who ruled over the Paṇḍya Kingdom in the 6th or 7th century B.C.

[அதங்கோடு + ஆசான்]

அதங்கோடு adangōḷḷam, பெ. (n.) சேரநாட்டில் திருவனந்தபுரம் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பழைய ஊர்; an old town in the Cēra or Kērala country near Trivandrum. அது பின்னர் வேணாட்டுத் தலைநகரானபோது திரு என்னும் அடைபெற்றத் திருவதங்கோடு எனப்பட்டது. அப் பெயர் பின்னர்த் திருவிதாங்கூர் என மருவிற்று. ஆங்கிலர் காலத்தில் அது திருவாங்கூர் (Travancore) எனக் குறிப்பிற்று. அல்லுரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாளும் திருவாங்கூர் எனப் பெற்றது.

அதட்டு-தல் adattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுக்குதல்; to rebuke authoritatively, hector. "எவரு மடங்க.....அதட்டு வான் போன்று" (பிரபோத. 11:1). 2. ஒலித்து உரப்புதல்; to frighten with a vehement or sudden noise, as a beast. "உரத்த தொனியோ டட்டடி" (ருவ். பாரத. உத்தரநிரை. 334). "அதட்டிப் பேசினால் உண்மை அழிந்தா போகும்" (பழ.).

க. அதடு

[அரட்டு → அதட்டு.]

அதட்டு adattu, பெ. (n.) வெகுட்டும் ஓர் உரத்த ஒலி அல்லது சொல்; rebuke, ranting, hectoring. ஓர் அதட்டுப் போட்டான் ஊர் வெயுக்க (உ.வ.).

[அரட்டு → அதட்டு.]

அதப்பு adappu, பெ. (n.) செருக்கு (இ.வ.); arrogance (Loc.).

அதம் adam, பெ. (n.) அத்தி (குடா.); country fig, *Ficus glomerata*.

[அத → அதம்.]

அதம்பம் adambam, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (கற்பரி பாடசாணம்) (மூ.அ.); a mineral poison.

அதம்பரம் *adam-palam*, பெ. (n.) அளிந்த பழம் (அருங்கலை. 123); over-ripe fruit

அதம்பு-தல் *adambu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடங்காது பேசுதல் (இ.வ.); to speak intemperately (Loc.). க. அதப்பு. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) கண்டித்தல் (விள்.); to rebuke. தெ. அதப்பு [ஒருகா. அரம்பு → அதம்பு.]

அதர்¹ *adar*, பெ. (n.) 1. வழி; way, path, public road. “ஆக்க ம தர் வினாயச் செவலும்” (குறள், 594). “ஆனிணம் கவித்த வதர்பல கடந்து” (புறநா. 138: 1). க., தெ. தாரி. 2. முறைமை; order. “அதர்படத் துதித்து” (திருவாலவா. 25: 26).

அதர்² *adar*, பெ. (n.) 1. சிறுகல் (பொதி.நி.); gravel. 2. நுண்மணல் (பிங்.); fine sand. க. அதரு. 3. புழுதி (சூடா.); dust. 4. மருந்துக் கசடு (சித்.அக.); sediment in medicine.

அதர்³ *adar*, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு; dandruff. “குழவான மாலைப் பார்த்தா வதரிமிடைந்து னுறிமெ” (நாற்றெட்டுத். திருப்பு. 56).

ஒ.தோ: அசறு

அதர்⁴ *adar*, பெ. (n.) ஊமணி, ஆட்டின் சுழத்தில் தொங்கும் தசைக்காம்பு (சூடா.); a kind of wattle or excrescence under the neck of goats and sheep. “ஆட்டின் சுழத்தில் அதர்கறந்த வாறே” (திருமந். 2937).

[ஒருகா. அதர் → அதல் → அதர். அதர் = தோவ.]

அதர்⁵ *adar*, பெ. (n.) நீளக்கிடங்கு (யாழ்ப்.); a long excavation for a foundation or long pit, ditch or trench.

அதர்கோள் *adar-kōl*, பெ. (n.) வழிப்பறி (திவா.), highway robbery.

அதர்ப்படு-தல் *adar-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தெறிப்படுதல்; to conform to rules. “அதர்ப்ப பட யாத்தலோ டணைமர பிளவே” (தொல். பொருள். மர. 99).

[அதர் + படு. அதர் = வழி.]

அதர்பறி-த்தல் *adar-paṛi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீளக்கிடங்கு வெட்டுதல்; to dig a long pit for a foundation, ditch or trench.

[அதர் + பறி. அதர் = நீளக்கிடங்கு.]

அதர்வை *adarvai*, பெ. (n.) 1. வழி; way, path. “அம்புதல் அதர்வை” (பெரும். உஞ்சைக். 53:

145). தெ. தோவ. 2. ஒருவகைக் கொடி; a climber. “அதர்வைக் கொடிபுரைய கயிற் றொடு கொளுத்தினர்” (பெரும். உஞ்சைக். 55: 53-54).

அதரஞ்செய்-தல் *adarai-ṣey-*, 1 செ.குன்றாவி. (v.i.) தடைசெய்தல்; to obstruct. “புரையிடத்திற்சென்று அதரஞ்செய்யுமலர்க்கும்” (T.A.S. iii, 194).

அதரம் *adaram*, பெ. (n.) மஞ்சள் (பரி.அக.); turmeric

அதரவர் *adaravan*, பெ. (n.) வெண்டோன்றி (வை.மூ.); Malabar glory-lily.

அதரிக்கோள்(ரு)-தல் *adari-kō(ḷu)-*, 10 செ. குன்றாவி. (v.i.) களத்திற் கதிரைக் கடாவிட்டு உழக்குதல்; to thresh grain with cattle on the threshing floor. “அதரி கொளபவர்” (மதுரைக். 94). 2. பகையழித்தல்; to tread upon enemies, as on a threshing floor. “கொண்டனை பெரும் குடபுவத் ததரி” (புறநா. 373: 26).

அதரிடைச்செவவு *adar-iḍai-c-celavu*, பெ. (n.) மறவர் நிரைமீட்சிக்குப் புறப்படும் புறத்துறை (பு. வெ. 2: 3); theme of an episode in which warriors set forth to recover cattle seized by enemies.

[அதர் + இடை + செவவு.]

அதரிதிரி-த்தல் *adari-tiri-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) கதிரைக் கடா விட்டு உழக்குதல்; to thresh grain with cattle. “அதரி திரித்த வாளுகு கடாவிண்” (புறநா. 371: 17).

[அதர் + திரி.]

அதலமுளி *adala-mūli*, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாகை; a plant, worm-killer, *Aristolochia bracteata*.

அதலி *adali*, பெ. (n.) அதிலி பார்க்க; see *adili*.

[அதிலி → அதலி.]

அதவம் *adavam*, பெ. (n.) 1. அத்தி; country fig. “வெண்கோட் டதவத் தெழுஞ்சிறு மிதித்த லொருபழம்” (குறுத். 24). 2. தெய்த் துடுப்பு; ladle for ghee used in sacrifice. “அதவமாய் நறுநெ யுண்டு” (கம்பரா. ஆரணிய. விராதன். 44).

[அத → அதவு → அதவம்.]

அதவஸ்குதவஸ *adaval-kudaval*, பெ. (n) தீனி செரியாறு சுழிந்த சாணி; loose dung of cattle "சாணி அதவஸ்குதவலாகப் போடும்" (பெரியமாட., 104).

அதவு *adavu*, பெ. (n.) அத்தி; country fig. "அதவுதி ரரிசி யவ்ன்" (கலவா. 99 : 18).

[அத → அதவு.]

அதவு-தல் *adavu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.) 1. எதிர்ந்து நெருக்குதல்; to attack. "அதவிப் போர் யாணை யொசித்து" (திவ். இயற். 2 : 89). 2. கொல்லுதல்; to kill. "முதலை மடுவினி வதவிய புயலென" (திருப்ப. 282).

அதவுநெய் *adavu-ney*, பெ. (n.) அத்திப் பிசின்; the gum of the fig tree (சா.அக.).

அதவு *adal*, பெ. (n.) பூவிதழ்; petal. "நெடுகிழதழ்க்கோடலும்" (கலித். 101 : 4).

[உது → உதழ் → அதவு.]

அதர் *ada*, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. "அதலோன் துஞ்சன் காப்பின்" (பெரும்பாண். 151). 2. மரப்பட்டை; bark. "வேங்கையன்" (தைவல.). 3. எருதின் அலைதாடி; bull's dew-lap (சங்.அக.).

[அதது → அது → அதன் = உடம்பின்மேல் ஒட்டியிருப்பது.]

அதர் புனை யரணம் *ada-punai-y-arana*, பெ. (n.) தோற் கைத்தளம் என்றும் கையுறை; glove used in warfare. "அதர்புனை யரணமும்" (சிலப். 14 : 170).

[அதன் + புனை + அரணம்.]

அதர்ப்பிச்சி *ada-p-picci*, பெ. (n.) செந்நிற மாணசீமைப் பிச்சி, வாதுமையைப் போன்றது. பார்ப்பிச்சிக்குத் தகுந்த கொண்டு வரப்பட்டதால் பார்ப்பிச்சிப் பழம் எனப்படும்; a well-known fruit of a pale-red colour allied to the almond, supposed to have been brought originally from Persia, and hence the name Persian fruit (சா.அக.).

அதரமேலிச் சாரணை *adalameli-c-caraai*, பெ. (n.) சிவப்புச் சத்திச் சாரணை; a red variety of the plant, *Boerhaavia procumbens* alias *B. repens* (சா.அக.).

அதரி *adali*, பெ. (n.) குழப்பம், ஆரவாரம் (விண்.); noise, tumult.

ம. அதரி

ஒ.தேர : ஆதாவி

அதனை¹ *adalai*, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பீச்சு; a bitter plant, *Cucumis tuberosus*. 2. பாகல்; fig-gourd, *Momordica charantia*. 3. நிலப்பீச்சு; gourd plant, *Cucurbita acutangulus*. 4. புளியதனை; a variety of sour gourd of the species of *Cucurbita* (சா.அக) — (செ.அக.) 1. நிலப்பீச்சு (மு.அ.); species of bitter luffa. 2. புளியுருண்டை (விண்.); ball made of the pulp of tamarind fruit.

அதனை² *adalai*, பெ. (n.) 1. பெரும்பாண்டம்; large pot (W.). 2. காவற் குடிசை; hut for shelter of those who watch over the harvest (W.).

அதனைவற்றல் *adalai-varral*, பெ. (n.) நிலப்பீச்சுக் குவந்தல்; the preserves of *adalai* fruit (சா.அக.).

அதர் *adarri*, பெ. (n.) மாவிலங்கமரம்; lingam tree, *Crataeva religiosa* (Rox burghii) (சா.அக.).

அதர்ந்தி *adarñji*, பெ. (n.) காட்டுமுருங்கை; wild drum-stuck tree, *Moringa conconensis* alias *Ormocarpum sennoides* (சா.அக.).

அதறு-தல் *adaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பதறுதல் (திரைச்ச.); to be shaken by fear (Prov.) (சங்.அக.).

அதனப்பற்று *adana-p-parru*, பெ. (n.) அதிகப் பற்று; debit in account, overdraft. உன் கணக்கு அதனப்பற்றா யிருக்கிறது (உ.வ.).

அதனப்பிரச்சவி *adana-p-piravangi*, பெ. (n.) அடங்காப் பேச்சாளி; impudent speaker.

[அதன் + Skt. prasaṅga > த. பிரசங்கம் → பிரச்சவி.]

அதனப்பிரச்சங்கி = அதனப் பொழிலாளன்.

அதனம் *adanam*, பெ. (n.) அதிகம், மிகுதி, மிகை; much, excess.

நெ. அதனமு

[அதித்தல் = மிகுதல். அதி + அணம் = அதனம்.]

அதர்² *ada*, பெ. (n.) அத்தி (பரி.அக.); country fig.

[அத → அதர்.]

அதர்³ *ada*, இடை. (int.) இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற சொல்லுக்கட்டு; demons. int. manāna 'behold there!' அதா பார் மயிவி!

ஒ.தேர : அதோ, அந்தர்².

நெ. அதுகோ, அதுகோ.

அநாகம் *adagam*, பெ. (n.) சிவப்புச் சிவதை; India red rhubarb or jalap, *Ipomaea turpethum* (சா.அக.).

அநாங்கி *adāṅgi*, பெ. (n.) ஒரு காட்டுமரம் (கா.வ.); a kind of wild tree, *Nagetta*, l. tr. *Gordonia obtusa*, Kāṅgar usage (L.).

அநாவது *advavadu*, குவி.எ.தொ. (adv. phr.) அஃது என்னவென்றாகல்; that is to say, namely. இடைக்கால மலையாளநாட்டிற் பெரு வழுக்காயிருந்தது மருமக்கட்டாயம்; அநாவது, ஒருவனது சொத்தை அவனுக்குப் பின் அவனுடைய உடன்பிறந்தாளின் புதலவர் அடையும் உரிமைமுறை.

ம. அதாயது

[அது + ஆவது - அதாவது.]

அநான்று *advāṅru*, இடை. (conj) அதுவன்று, அதுவல்லாமல்; besides, moreover.

அது + அன்று - அதுவன்று, அதன்று. இங்ஙனம் புணர்வதே இயற்கையான முறை. செய்யுளில் ஒரோவிடத்து 'அநான்று' என வருவதுபற்றி,

"அன்றுவரு காலையாவா குதலும்

.....
செய்யுள் மருங்கி ழுறித்தென மொழிப"
(தொல். எழுத்து. உயிர், 56)

என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா யாத்தார்.

எதுகை நோக்கியோ இசை நிறைப்புப் பற்றியோ, செய்யுளில் எழுத்துகள், நீள்வதும் அளபெடுப்பதும் இயல்பு. அதனால், 'அதவறு' என்பது 'அதான்று' என நீட்டல் திரிபு பெற்றும், 'அதாஅன்று' என அளபெடுத்தும் வரும். 'அதான்று' என்பதே ஒரு செய்யுள் நீட்டம். 'அதாஅன்று' என்பதோ, அதன்மேலும் ஓர் அளபெடை நீட்டம், உரையாசிரியன்மார் இதை நோக்காது, மேற்கூறிய நூற்பாவிற்கு,

அதாஅன்றம்ம, இதாஅன்றம்ம, உதாஅன்றம்ம, 'அதாஅன்றென்ப வெண்பா யாப்பே' என அளபெடுத்த தொடர்களையே எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

'அதான்று' என்னும் புணர்ச்சொல்லின் ஆகாரத்தை, தொல்காப்பியர் 'அது' என்னும் நிலைச்சொல்லீற்றுத் திரிபாகக் கொண்டார். அங்ஙனமே உரையாசிரியன்மாரும் கொண்டனர்.

ஆயின், நன்னூலாரோ, அவ்வாகாரத்தை வருஞ்சொன் முதலெழுத்துத் திரிபாகக் கொண்டு,

"அதுமுன் வருமன் தான்றாந் தூக்கின்"

(நன். 180)

என நூற்பாவியற்றினார். ஆயினும், சொற்புணர்ச்சியளவில் இருவிடைபும் ஒரு வேறுபாடு மில்லை.

அதுவன்று, அதன்று என்னும் புணர்ச்சியே உலகவழக்கிற்கும் உரைநடைக்கும் ஒத்த தென்பதும், அதான்று, அதாஅன்று என்பன செய்யுட்கே யுரியன வென்பதும், 'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனை முட்டின்று முடித்த வென்பதனால், அதன்று இதன்று உதன்று என உகரம் கெட்டுத் தகரவொற்று நின்றல் கொள்க' என்று நச்சினார்க்கினியரும்,

'ஆன்றேயாம் என இயல்பை விலக்காமையின், அதுவன்று அதன்று என வருவனவுக் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் சங்கரநம்ச்சிராயப் புவரும்,

'ஆன்றேயாமெனத் தேற்றேகாரம் கொடாமையால், அதுவன்று, அதன்று என வருவனவுக் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் இராமானுசக்கவிராயரும்,

'ஆன்றேயாமென்னாமையால் அதன்று, அதுவன்று என நீளாமலும் வரும்' என்று நன்னூற் காண்டிகையுரைஞர் சடகோபராமானுசாசாரியாரும் உரைத்ததின்னிறு தெளியப்படும்.

"உயிர்வரின் உக்குறள் மெயலிட்டோடும் யவ்வரிணிய்யாம்முற்றும்நொரோவழி"
என்னும் நன்னூல் 164ஆம் நூற்பா இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

அதி¹-தூல் *adi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to increase, to become abundant. 2. மிகையாதல்; to exceed, to become excessive. 3. சிறத்தல்; to excel, to become excellent. "அதிகின்ற ஐவருள் நாத மொடுங்க" (திருமுந். 610).

அதி > Skt. ati. Sinh. ati.

[அகத → அதி. அகத்தல் = வீங்குதல், பகுத்தல், மிகுதல், செகுக்குதல்.]

அதி² *adi*, இடை. (pref.) மிகுதிப்பொருள் தரும் குன்னொட்டு; pref. implying intensity,

excessiveness, rarely made use of in poetry or prose. "அதிநுட்பம் யாவன" (குறள், 636). செல்வம் மிகமிகச் செருக்கு அதிகரிக்கும் (உ.வ.).

அதி > Skt. adhi.

அதி³ *adi*, பெ. (n.) வலையச் குலம்; the Valaiya caste. "காதலியோட நியரையன் கணமமழ பொழிந்து" (திருவாலவா, 23: 18).

அதிக்கண்டம் *adi-k-kandam*, பெ. (n.) (யாப்.) செய்யுட்சீர்; (Pros.) metrical foot. "அதிக்கண்டமென்றும்.....சீரை.....பகர்வர்" (யாப். வி. 22, மேற். பக். 97).

அதிக்கம் *adikkam*, பெ. (n.) மேன்மை; excellence. "அதிக்கமன்னவர் முகம்" (இரகு. சுடிமண. 40).

[அதி → அதிக்கம்.]

அதிக்குதி *adi-k-kudi*, பெ. (n.) வெற்றியினால் அல்லது உயர்நிலையால் ஏற்படும் செருக்கு தடை (யாழ்ப்ப.); ostentatious conduct, because of success or superiority, as jumping up and down (J.).

அதிகடப்பால் *adi-kaḍa-p-pāl*, பெ. (n.) 1. எருக்கம்பால்; milk of the spurge, *Calotropis gigantea*. 2. யானைப்பால்; elephant's milk (சா.அக.).

[அதி + க்டம் + பால். அதி = மிகுந்த. கடுமையான. கடம் = 1. காடு, 2. மதம்.]

அதிகடம் *adi-kaḍam*, பெ. (n.) யானை; elephant (சங்.அக.).

[அதி = மிகுந்த. கடம் = மதம். அதிகடம் = மதமிகையானை, யானை.]

அதிகண்டகம் *adi-kandagam*, பெ. (n.) பெருங்காஞ்சொறி; nettle plant of the big species, *Tragia involucrata* (சா.அக.).

[அதி + கண்டகம். அதி = மிகுந்த. கள் → கண்டு → கண்டம் → கண்டகம் = முள்.]

அதிகண்ணி *adi-kanni*, பெ. (n.) 1. முத்துடளி; a species of tufted plant, *Rhamnus circumcissus*. 2. பெருங்கண்ணையுடையவர்; a woman with big eyes (சா.அக.).

அதிகத்தி *adigatti*, பெ. (n.) குருக்கத்தி; a species of fig tree.

அதிகதை *adi-kadal*, பெ. (n.) 'வெற்றுரை (விண்.); meaningless talk, senseless expression.

[அதி = மிகுந்த. கத்துதல் = உரக்கக் கூவுதல், உரக்கச் சொல்லுதல். கத்து → கதை. ஒ.நோ: நக்க → நகை. கதை = பலருக்கு உரக்கச் சொல்லும் பழைய வரலாறு, வரலாற்றுக் கதை, கட்டுக்கதை.]

இதன் விளக்கத்தைக் கதை என்னும் உருபு பாடியில் காண்க.

அதிகதை > Skt. ati-kathā.

அதிகநூக்கை *adiga-nakkai*, பெ. (n.) சிறியாணங்கை; snake-root, *Polygala glabra* (சா.அக.).

அதிகநாரி *adiga-nāri*, பெ. (n.) அதிகநாறி பார்க்க; see *adiga-nāri*.

அதிகநூலம் *adiga-nālam*, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort. அதிகநாறி பார்க்க; see *adiga-nāri*.

அதிகநூலினி *adiga-nālini*, பெ. (n.) சிவப்புத் தட்டைப் பயறு; a red variety of gram (சா.அக.).

அதிகநாவி *adiga-nāvi*, பெ. (n.) வெண்ணாவி; white aconite, a poisonous root.

அதிகநாறி *adiga-nāri*, பெ. (n.) (செ.அக.) கொடிவேலி (மலை); Ceylon leadwort — (சா.அக.) 1. கொடிவேலி; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*. 2. மிகுதியாக நாற்றமுடையது; that which is excessively fetid or that which has a strong smell, 3. பெருங்காயம்; asafoetida. 4. பீதாறி; a fetid plant or tree, *Sterculia foetida*.

மறுவ. அதிகநாரி, அதிகநூலம், அதிகாரி, அதிபதுங்கி.

அதிகப்பாடி *adiga-p-paḍi*, பெ. (n.) அளவிற்குமே லிருக்கை; being excessive, overmuch.

[அதிகம் + படி (அளவு).]

அதிகப்படுதல் *adiga-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதியாதல்; to increase, become greater.

[அதிகம் + படு. படுதல் = உண்டாதல்.]

அதிகப்பற்று *adiga-p-parru*, பெ. (n.) அளவிற்கு அதிகமாகப் பற்றிக்கொண்ட பொருள்; debit in account, overdraft.

[அதிகம் + பற்று.]

அதிப்பிரசங்கம் *adiga-p-paraṅgam*, பெ. (n.)
அடங்காப் பேச்சு; impudent talk.

[அதிகம் + Skt. *prasaṅga* > த. பிரசங்கம் =
கொற்பொழிவு.]

அதிப்பிரசங்கி *adiga-p-paraṅgi*, பெ. (n.)
1. வளவனத்த பேச்சாளி; garrulous person.
2. அடங்காப் பேச்சாளி; impudent fellow.

[அதிகம் + Skt. *prasaṅga* > த. பிரசங்கம் →
பிரசங்கி.]

அதிப்பேச்சு *adiga-p-peccu*, பெ. (n.) கோட்டி
(பைத்தியம்), இசிவு (சன்னி), பக்கச்சூலை
(அதிந்தாக்கம்), பேய்கோள் முதலிய நோய்
களினால் அறிவுகெட்டு, உடம்பிலுள்ள கூழும்
பாலும் (chyle) அரத்தறும் கண்டுமறறு
அளவிற்று பேசுதல்; excessive indulgence in
talking resulting in the loss of vital forces of
the chyle and blood in the system, as in lunacy,
delirium, apoplexy, devilry, etc. (சா.அக.).

[அதிகம் + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.]

அதிகம்¹ *adigam*, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.);
much abundance, excess, surplus. 'அதிக
ஆசை அதிக நடட்டம்', 'அதிகக் கரிசனமானா
ஹம் ஆமுடையாணை அப்பா என்றழைக்
கிறதா?' (பழ.). 2. ஒன்றினொன்று மிகுதி;
one being in excess of another. "போகந்
துய்ப்ப ரொன்றற்கொன் றதிகமாக" (குத.
முத்தி. 2: 26). 3. மேன்மை; excellence.
"அதிகமாயின திருப்பணி" (பெரியபு.
ஏயர்கோ. 7). 4. யாவற்றுள்ளும் உயர்வு;
pre-eminence. "எவ்வகைய வலகத்துந் தரும்
தல மதிகம்" (திருவிளை. தலவிசே. 3). 5
சேனை; army (சங்.அக.). 6. தாங்குவதிலும்
தாங்கப்படுவதைப் பெரிதாகக் காட்டும் ஓர்
அணி; a figure of speech in which, that which
is supported is shown to be larger than the
support. "உலக முழுதடங்கு மாவிகம்பி
ஹன்ற னலகில்குணமடங்கா லாம்" (விசொகப்.
அணிமி. 41). 7. ஊதியம் (விண்.); gain, profit.
8. பெசலிவு (திவா.); brightness, blooming
complexion.

ம. அதிகம்; க., தி., கொங். அதிக; தெ.
அதிகமு; Pali *atiga*.

[அதி + திகம் (சறு) - அதிகம்.]

அதிகம்² *adigam*, பெ. (n.) குருக்கத்தி (மலை);
common delight-of-the-woods (செ.அக.).

அதிகமார்ச்சம் *adigamariccam*, பெ. (n.)
வாழ்நுணவை யரிசி (சு.வை.ர. 558); seeds of
climbing-staff plant.

ஐ.நோ: அதிபந்ச்சம்

அதிகமாதம் *adiga-mādam*, பெ. (n.) மூவாண்டி
கொருமுறை அதிகப்பட்டு வரும் மாதம்
(விதான. குணா. 81, உரை); intercalated
month occurring once in three years.

[அதிகம் + மாதம்.]

அதிகமலி *adiga-māli*, பெ. (n.) குருக்கத்தி;
tripterocarp creeper, *Hiptage madabliota*
(சா.அக.).

அதிகமாளி¹ *adigamāli*, பெ. (n.) கி.பி. 2ஆம்
நூற்றாண்டில், இற்றைத் தருமபரியான
தகடுரைத் தலைதகராக்கக் கொண்டு, கொங்கு
நாட்டின் ஒரு பகுதியையாண்ட சேரர்குடிச்
சிற்றரசன், கையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்;
a liberal chief of the Cēra family, who reigned
over a part of the Kōṅṅu country in the 2nd
century A.D. with *Tagaṭūr*, modern Dharmā-
puri, as his capital. "அது சேரமான் கொள்
வுழித் தகடுரிடை அதிகமான் இருத்ததாம்"
(தொல. பொருள். புறத். 7, நச். உரை).

[அதிகம் → அதிகன் = மேம்பட்டவன். மகன் →
மான். அதிகன் + மான் (ஆ.பா. சுறு) -
அதிகமான்.]

அதிகமாளி² *adigamāli*, பெ. (n.) கள்ளர்குலப்
பட்டப்பெயர்களின் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.
பக். 145); a caste title of Kallars.

ஒருசார் கள்ளர், அதிகமான் வழிவந்த பிற்
காலச் சிற்றரசருள் ஒருவனுடைய படை
மறவரா யிருந்திருக்கலாம்

அதிகமாளி³ *adigamāli*, பெ. (n.) அதிய
மான் தெடுமானஞ்சி பார்க்க; see *adigamāli*
neṭṭumāli-*āṅṅi*.

அதிகர் *adigar*, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; great
men, wise men, saints. "அதிகருக் கருத
மேந்தல்" (குடா. 12: 99). 2. அதிகமான்
குடியினர்; name of the line of *Adigamān*,
a branch of the Cēras.

[அதிகம் → அதிகன் → அதிகர் (ப.பா.).]

அதிநகரம் *adigaram*, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை
(விண்.), wild jasmine, *Jasminum angustifolium*
(சா.அக.).

அதிகரி-த்தல் *adigari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல், அதிகப்படுதல்; to increase, enlarge. "அதிகரித்த குந்தனை" (தைவல. தைவ. 13). 2. வளர்ச்சியடைதல்; to grow, develop, make progress. 3. வினையியல் முனைதல்; to be diligently engaged in. 'ஐவர்க்கும் பரதந்தரனாய்க் கொண்டு தூதர்குத்யத்திலே அதிகரித்து' (திவ். பெரியாழ். 1.8:3. வியா.). 4. நூற்பெரும்பிரிவாதல்; to be the subject or topic forming the major section of a literary work. எழுத்ததிகாரம், சொல்வதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்றாற் போலவன. 5. அதிகாரசத்தோடு பொருந்தவருதல்; to fit in with that of a chapter or major section of a literary work. 'அதிகாரமாவது: எடுத்துக் கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின், இக்குதிரித்து அதிகரித்த பொருள் இதுவென அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைக்க வேண்டுமி உரைத்தல்' (நன். 21, சங்கரநமச். உரை). 6. உரிமையுண்டு கொண்டாடல்; to cherish, as a right. 'மறைமொழிகளையதிகரிக்கும் பிராமணர்' (சிவநகு. பாயி. 9, உரை). 7. உரிமையுண்டு கற்றுல்; to learn a best-suited art or study an appropriate literary work. "அவைநீ அதிகரித்தற் குரியை" (அரிசமய, பராங்குச. 78). 8. அதிகாரசு செலுத்ததல்; to exercise authority; 'அதிகாரம்-அதிகரித்தல். அஃது இருவகைப்படும். அவற்றின் ஒன்று, வேந்தனை இருந்துமிருந்து தன்நிலம் 'முழுவுதும் தன்னாணையின் நடப்பச் செய்வது'.....(நன். எழுத்து. முன்னுரை, சிவஞான. விருத்.). 9. தலைமையிட்டு நிற்றல்; to be supreme.

ம. அதிகரிக்குக; க. அதிகரிசு.

[கடுத்தல் = மிகுதல், கடுமையாதல், விரைதல், நேரதல், உரைத்தல், சீனைத்தல், புளித்தல், உவர்த்தல் முதலியன. இஃ பொருள்களுள் முதலதே ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படடை. உப்புக்கடுத்தல் என்பது உப்புக்கவை மிகுதலே, இவ்வகையே பிறவும.]

கடு → கடி → கரி.

கடி = மிகுதி, விரைவு, கரிப்பு (உரைப்பு). கரித்தல் = மிகுதல், உறுத்துதல், உரைத்தல். உப்புக்கடுத்தல் = உப்புக்கரித்தல்.

கரி → காரம் = மிகுதி, கடுமை, உரைப்பு, சீனம், வலிமை, பயன்படுத்துகிறமை, ஆளு மதிகாரம். கரி உ அதிகரி (பீரிசைச்சொல்) அதிகரித்தல் = மீட்பெருகுதல்.

காரம் → காரம் = உரியவன், உடையவன், ஆள்பவன். காரன் (ஆ.பா. நறு) ← காரி (பெ.பா. நறு). காரி = உரியவன், உடையவன்.]

ஆட்டுக்காரன், கடைக்காரன், சொந்தக் காரன், தோட்டக்காரன், நிலத்துக்காரன், பணக்காரன், மாட்டுக்காரன், வண்டிக் காரன், வீட்டுக்காரன், பிள்ளைக்காரி, பூக் காரி, தயிர்க்காரி முதலிய நூற்றுக்கணக்கான காரன் - காரி யீற்றுப் பெயர்கள் உரியவரை அவலது உடையவரையே குறித்தல் காண்க.

கொள்ளைக்காரன், நாட்டாண்மைக் காரன், வேலைக்காரன் முதலிய பெயர்கட்கும், அவ்வத் தொழிலையுடையவர் என்பதே முதற்பொருள்; அவற்றைச் செய்பவர் என்பது பொருந்திவரும் வழிப்பொருளை.

குதிரைக்காரன், கோழிக்காரன், முட்டைக் காரன், பிள்ளைக்காரி முதலிய பெயர்கள், செய்பவர் என்னும் பொருட்கு இம்மியும் பொருந்தாணையும் கண்டு உண்மை தெளிக.

ஆகவே 'காரன்' என்னும் பெயருக்கு அவ்வது ஈற்றிற்கு அதிகாரன், உரியவன், உடையவன் என்பனவே பொருளாம். ஆதலால், மிகுதலைக் குறிக்கும் 'கரி' என்னும் தென்சொல்லே அதன் முதனிலையாகும். செய்தலைக் குறிக்கும் 'கரு' என்னும் வழக்கிறந்த தென்சொல்லையோ, 'கரு' என்னும் அதன் திரிபான வடசொல்லையோ, முதனிலையாகக் கொள்வது பொருந்தாது. செய்தற் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருமம், கருவி, கரணம் முதலிய சொற்களும், மிகுதற் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட காரன், அதிகாரன்: முதலிய சொற்களும் வெவ்வேறு மூலத்தின என்றி தல் வேண்டும்.

அதிகம் *adiga*, பெ. (n.) காட்டுமயலிகை (விண்.); wild jasmine.

ஒ.நீசா: அதிரல

அதிகவாரம் *adiga-varam*, பெ. (n.) அதிகம்¹, 6 பார்க்க; see *adiga*¹, 6.

அதிகவாரம் *adiga-varam*, பெ. (n.) பிராமணர் முதலிய சிறப்புரிமையாளர்க்கு விநையுளில் (மாநிலில்) பிரித்துக் கொடுக்கும் அதிகப் பய்கு; an extra share assigned to Brāhmins or other privileged persons in the distribution of the farm yield (W.G.).

[அதிகம் + வாரம்.]

அதிகவுச்சம் *adiga-v-uccam*, பெ. (n.) கோள் களின் மிகுந்த வுச்சநிலை; highly elevated position of planets.

“அதிகவுச்சந் தனையுரைக்கிற்
கதிரவ னுக்குத்தா
னானமே டந்தனிலே
பாகையொரு பத்தாம்
மதிதனக்கே ரிடபத்திற்
நாளமுன்று பாகை
வருஞ்சேய்க்கு மகரத்தி
விருபத்தெட் டாகுந்
துதிபுதற்குக் கன்னியினிற்
பதினைந்து பாகை
சொற்றுக்குக் கேகடகந்
தனிலைந்து பாகை
புதியபுதற் கேமீனி
விருபத்தேழ் பாகை
புகழ்ச்சனிகருக் கோலிலிரு
பதுபாகை யென்பார்”

(சாதக சிந். 129).

[அதிகம் + உச்சம்.]

அதிகழிச்சம் *adi-kajiccal*, பெ. (n.) 1. மிகுதி யாகக் கழிச்சலாதல்; excessive purgation, *Hypercatharsis*. 2. அதிக அரத்தப்போக்கு; excessive bleeding. 3. வயிற்றோட்டம்; diarrhoea. 4. வயிற்றளைச்சல் (சீதபேதி); dysentery (சா.அக.).

[அதி + கழிச்சல்.]

அதிகந்நாதி *adikaradi*, பெ. (n.) கொடுவேலி (மலை); Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*.

அதிகன் *adigan*, பெ. (n.) 1. கடையெழு வன்வல்களு ளொருவனான அதிகமான்; *Adigamañ*, a liberal chieftain of the 2nd century A.D. “அரவக் கடந்நாணை யதிகனும்” (ஐறுபாண. 103). 2. மேம்பட்டவன்; superior person. “பகைஞர்க் கெவ்வா மதிகனாய்” (பிரபோத. 26 : 110). 3. பரம்பொருள்; Supreme Being. “அதிகன் வேணியி லார்தரு கங்கையை” (கந்தபு. உற்பத்தி. திருக்கயி. 20).

அதிகாந்தம் *adi-kandam*, பெ. (n.) 1. ஒரு விளையுயர்ந்த ஒளிக்கல் (விண்.); a precious stone 2. செவ்வானம் (சிந்தா. நி. 137); flame-red sky at sunset. 3. பேரழகு; great beauty.

[காந்தம் = எரிதல், ஒளிர்ந்தல். காந்து → காந்தம். அதிகாந்தம் = மிகுந்தவொளியுள்ளது.]

அதிகாந்தி *adi-kandi*, பெ. (n.) குருக்கத்தி; tripterocarp creeper, *Hiptage madablota* (சா.அக.).

அதிகாரக்கணக்கு *adigara-k-karakku*, பெ. (n.) அரசியல் வருமானக் கணக்கு (யாழ்ப்ப.); accounts relating to State revenue (J.).

[அதிகாரம் + கணக்கு.]

அதிகாரச்சாலை *adigara-c-calai*, பெ. (n.) 1. அலுவலகம்; office (R.). 2. வழக்குமன்றம்; court (R.).

ம. அதிகார மண்டபம்; தெ. அதிகரணமு.

[அதிகாரம் + சாலை.]

அதிகாரிவன் *adigara-šivāñ*, பெ. (n.) (சிவ.) சிவன் செயல்வலிமை மிகுந்த தோன்றும் பெருவுடையார் (மகேசுவர்) நிலை; (Šaiva); The Mahōsvara aspect of Śiva in which the Energy of action predominates.

[அதிகாரம் + சிவன்.]

அதிகாரஞ்செலுத்துதல் *adigarañ-celuttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சி நடாத்துதல், தன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவிரித்தல்; to exercise authority.

[அதிகாரம் + செலுத்து.]

அதிகாரநூற்பா (நூற்றம்) *adigara-nūrpā*, பெ. (n.) தான் ஒன்றையும் சிறப்பாக நெறியிடாது (விதித்திடாது) ஓர் இலக்கணச் செய்தியைப் பொதுப்படக் குறித்துப் பல நூற்பாக் கட்டுமுன் படிக்கப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பொருள் கொள்ளும்போது, அவற்றுடன் சேர்ந்து பொருள் கொள்ளப்படும் நூற்பா; a *nūrpā* (*śūtra*) defining the scope of the other *nūrpās* in a section of a treatise.

எ-டு:

“அவற்றுமழி மருங்கின் சாரியை வருமே”
(தொல. எழுத்து. புண. 16).

“அவைதாம்
இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே
ஒன்றே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்
அன்ன என்ப சாரியை மொழியே”
(தொல. எழுத்து. புண. 17).

“அவற்றுள்
இன்னின் இகர மாவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாறும்”
(தொல. எழுத்து. புண. 18).

[அதிகாரம் + நூற்பா.]

அதிகாரப்பற்றடை *adigāra-p-puraṇ-ṭṭi*, பெ. (n.) ஒரு நூலின் அதிகார விறுதியில், முற்கூறாதவற்றையெல்லாம் கூறியவற்றைக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுமாறு கூறும் பொது நூற்பா; general permissive rule at the end of a chapter, sanctioning grammatical forms, not specifically dealt with earlier.

“பின்னடந்தொகைவகை குறியே செய்கை கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றை”
சூத்திரம்”
(நன். 20).

(இ-ள்.) ‘பின்னடமெனவும் தொகையெனவும் வகையெனவும் குறியெனவும் செய்கையெனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாய் வரும் புறனடையெனவும் கூறுங் கூற்றினை யுடைய வாம், மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்’ (நன். 20, சங்கரநமச். உரை).

எ-டு :

தொல். எழுத்ததிகாரப் புறனடை நூற்பா
“கொந்த வலை செய்யுளின் திரிநவும்
வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின் னெறுபடத்
தோன்றின்
வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனை
ரொழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத் தென்மணர் புலவர்”
(தொல். எழுத்து. குற்றிய. 77).

[அதிகாரம் + புறன் + அடை.]

அதிகாரப்பேறு *adigāra-p-pēru*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 125); an ancient tax.

[அதிகாரம் + பேறு.]

அதிகாரப்பொன் *adigāra-p-pōn*, பெ. (n.) பொற்காசாக வாங்கப்பட்ட பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 195); a kind of ancient tax, in gold.

[அதிகாரம் + பொன்.]

அதிகாரம்¹ *adigāram*, பெ. (n.) 1. அதிகரித்தல்; the act of increasing, enlargement. ‘எழுத்ததிகார மென்பதற்கு எழுத்து அதிகரித்தல் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உண்டு’ (நன். எழுத்து. முன்னுரை, இராமா. விருத்.). 2. உடைமை, உடையனார் தன்மை; possession, ownership. இவனே இந்த வீட்டின் அதிகார முடையவன் (உ.வ.). 3. உரிமை; right of possession or enjoyment. ‘அதிகார

மென்ற பொருண்மை.....கிழமையெனவுட கொள்ளப்படும்’ (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை). 4. ஆட்சி; rule, dominion, sovereignty. ‘அதிகாரத்தைத் தன்மாட்டு வைத்து மன்னவன் வறிகே யிருப்ப’ (சி. போ. பா. 8:2, பக். 376). 5. பதவி வலிமை, அலுவலகத்திற்கு; public office, power, authority. அவருக்குப் பணியாளரை அமர்த்துவதன் எனும் அதிகாரமுண்டு. அழுத பின்னையும் வாய் மூடும் அதிகாரம் (உ.வ.). ‘அதிகாரம இல்லாவிட்டால் பரியாரம் வேண்டும்’ (பழ.). 6. தலைமை; headship, leadership. 7. நூற்பெரும்பிரிவு; main division of a treatise. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம். ‘எழுத்தை நுதலிவரும்பல ஒத்தினது தொகுதி எழுத்ததிகாரம் சீவ்நாராயிற்று’ (நன். எழுத்து. முன்னுரை, சிவஞான. விருத்.). 8. நூல் (பிங்.); a scientific work, a grammatical treatise. 9. முறைமை; order, regulation. ‘அதிகார மென்ற பொருண்மை யென்னை யெனின், முறைமையெனவும்.....கொள்ளப்படும்’ (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை). 10. தகுதி; fitness, worthiness, eligibility. ‘அனையவ னதிகாரத் தெரிந்து’ (வேதா. கு. 19). 11. அமையம் (சந்தர்ப்பம்); context. ‘பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன’ (குறள். 478, பரிமே. உரை). 12. கூற்றம், நாட்டுப் பிரிவு (தாலுக் காவின் உட்பகுதி) (நாஞ்.); administrative sub-division of a taluk (Nāñ.). 13. இடம்; place. ‘அதிகாரமென்ற பொருண்மை..... இடமெனவும்.....கொள்ளப்படும்’ (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை). 14. (சிவ.) முன்வந்ததைக் குள் ஒன்றாகச் செயல் யிக்குத் தோன்றுங் கடவுள் நிலை (சி. போ. பா. 2:2, பக். 163); (Śaiya.) aspect of God in which action is seen predominant, one of three *avattal*.

ம. அதிகாரம்; க., கு., பட. அதிகார; தெ. அதிகாரமு; கொங். அதிகார்.

[அதி = மிகுந்த, பெருந்த. கரித்தல் = மிகுதல். கரி → காரம் = மிகுதி, கடுமை, வலிமை. அதிகாரம் = மிகுதி, வலிமை, ஆட்சி.]

அதிகாரம்² *adigāram*, பெ. (n.) பணியாரவகை (நாஞ்.); a kind of sweet cake (Nāñ.).

அதிகாரமடி *adigāra-malam*, பெ. (n.) (சிவ.) உலகத்து அதிகாரத்தை விரும்பும் ஆதன்

(ஆன்ம) நாட்டம் (சி. போ. பா. 2: 2, பக். 164); (Śaiva.) inclination of the soul to enjoy worldly power.

[அதிகாரம் + மலம.]

அதிகாரமுறை *adigāra-mūṛai*, பெ. (n.) நூற் பிரிவின்ற முறைமைப்பு; logical order of subjects in a book.

'அதிகார முறைமை என்பது, முன்னின்ற சூத்திரப் பொருண்மை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற்கும் பெறப்பாலான பொருளைத்தல; அவை :

"இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கினத்தல்" (தொல். சொல். கிளவி. 19) என்றவழி இற்றெனக் கினத்த லுரிமை பூண்டதன்றே. அதனை, "செயற்கைப் பொருளை யாக்க மொடு கூறல்" (தொல். சொல். கிளவி. 20) என்புழியும் கொள்ள வைத்தலும்; "குற்றிய லிகரம் நின்றல் வேண்டும்" (தொல். எழுத்து. மொழி. 1) என்பதனை, "குற்றிய லுகரம் வல்லா றார்ந்தே" (தொல். எழுத்து. மொழி. 3) நின்றல் வேண்டும் என்று கொள்ளவைத்தலும் போல்வன.

இனி, வழக்கியலும் வழக்கியலாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளியலும்பற்றி எழுத்த இலக்கணம் இயற்றமிழென்பபடும். அச் செய்யுளின்றி அமையாத இசையிலக்கணம் இசைத்தமிழெனப் பெயரெய்தி அவ் வியற்றமிழ்ப் பின்னர் வைக்கப்பட்டதெனப்படும்; இவ் விரண்டன்வழி நிகழ்த்தல் கூத்திலக்கணங்குறிய நாடகத்தமிழ் அவற்றுப் பின்னர்த்தாமென முறைமை கூறுதலும்; இனி இயற்றமிழ்முள்ளும் எழுத்ததிகாரத்தோடு சொல்லதிகாரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்தோடு பொருளதிகாரத்திற்கும் இயைபு கூறுதலும்; அதிகாரத்துள் ஒத்துப் பலவாகவின் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்று வைத்தற்கு இயைபு கூறுதலும்; அவ்வாறே சூத்திரத்திற்கு இயைபு கூறுதலுமெல்லாம் அதிகாரமுறைமைக்கு இனமென்று சேர்த்தியுணரப்படும்" (தொல். பொருள். மர. 110, போரா. உரை).

[அதிகாரம் + முறை.]

அதிகாரமேலெழுத்து *adigāra-mēleṭtu*, பெ. (n.) கீழலுவலர் பிறப்பித்த கட்டளைமைய மாற்றியெழுதும் ஆணை; revisional order. 'திருச்சிவந்திரத்து மஹாஸையோம் அதிகாரமேலெழுத்து' (T.A.S. iii, 71).

[அதிகாரம் + மேலெழுத்து.]

அதிகாரவுரை *adigāra-v-uvai*, பெ. (n.) ஒரு நூற்பாவிற்கு அதிகாரத்தோடு அல்லது நூற்பிரிவோடு பொருந்த ஓரிகு சொல்லை வருவித்துரைக்கும் உரை, நூலுரை பதினான்குணர் ஒன்று; supplying of an ellipsis to complete the sense of a rule or passage according to the context, one of the 14 requisites of a commentary. 'அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டதென அதிகாரத்தோடு பொருந்தக் காட்டி யெழுது முறை அதிகாரவுரை' (நன். 21, இராமா. விருத்.).

[அதிகாரம் + உரை.]

அதிகாரவோலை (பத் தீரம்) *adigāra-v-olai*, பெ. (n.) ஒருவர் தனக்குத் தலைமாறாக (பதிலாக) வினையாற்றவோ வழக்காகவோ இன்னொருவனுக்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஓலை; letter of authority, power of attorney by which a person appoints another to act for him in business or legal matters.

[அதிகாரம் + ஓலை.]

அதிகாரர் *adigāran*, பெ. (n.) 1. அதிகாரி; officer, superintending official, a person of authority. 'வரிகளைச் சுமத்தி அதியாயகு செய்த பூர்விக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே' (பென்மதிமாலை, பக். 136). 2. அதிகார சிவன் பார்க்க; see *adigāra-śivan*.

ம. அதிகாரர்

அதிகாரி *adigāri*, பெ. (n.) 1. கேள்வித்தலைவர் (விசாரணைக் கர்த்தா) (பெட்.); executive or superintending officer (Insc.). 'அதிகாரியுடனே எதிர்ப்பண்ணலாமா?', 'அதிகாரியும் தலையாரியும் ஒன்றானால் விடியுமட்டும் திருடலாம்', 'அதிகாரி வீட்டில் திருடித் தலையாரி வீட்டில் வைத்ததுபோல்', 'அதிகாரி வீட்டுக் கோழிமுட்டை குடியானவன் வீட்டு அம்மியை யுடைத்ததாம்' (பழ.). 2. அரசியல் அலுவலர்; government officer or official. 3. மேலதிகாரி; superior, higher authority over one. நீ எனக்கு அதிகாரியா? 4. ஓர் அதிகாரத்தின் தலைமையலுவலன் (நாஞ்.); officer in charge of a *adigāram* (Nāñ.). 5. (சிவ.) பெருவுடையார் (மகேசுவரன்) (சி.சி. 5.1: 65, மறைநூ.). (Śaiva.) Mahēsvara concept of Śiva in which Energy of action stands predominant. 6. உரிமையுள்ளவர்; right[ful] claimant, proprietor, owner, master. 7. ஒரு படிப்புத்துறையில் அல்லது ஒரு நூலறிவில் தேர்ச்சிபெற்ற

வன்; an authority on a subject or a branch of knowledge. நூலகக் கல்விக்கு அரங்கநாதன ஓர் அதிகாரி, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்குச் சந்திரசேகரன் ஓர் அதிகாரி, பெரியபுராணத்திற்குக் கோவைச் சுப்பிரமணிய முதவியார் ஓர் அதிகாரியாவார். 8. ஒரு நூலைக் கற்கத் தகுந்தவன்; one qualified to study a literary or scientific work. 'அந்நூல்.....கேட்டதற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பது தூஉம்' (நன், சிறப்புப். சிவஞான. விருக்.).

ம., க., தெ., கொங். அதிகாரி; து. அதிகாரரத்தே.

[அதிகாரி > Skt. adhi-kārin.]

அதிகாரி² *adigāri*, பெ. (n.) 1. கொடியேலி; Ceylon leadwort. அதிகநாறி பார்க்க; see *adiga-nāri*. 2. (அதி+காரி) மிக்க கருமை; jet black. 3. கொடிய நஞ்சு; a virulent poison. 4. வெண்காரம்; borax (சா.அக.).

கொடியேலி என்பதன் மறுவடிவம் 'கொடுவேலி'.

[அதிகாரி = மிகக் கரியது என்பது மிகப் பொருத்தம்.]

அதிகாலம் *adi-kālam*, பெ. (n.) 1. விடியற் கருக்கல்; early dawn. "அதிகால விழிப்பின் குணத்தைக் காண்" (பதார்த்த. 1309). 2. நெடுநேரம்; long time (சா.அக.).

அதிகாலை *adi-kālat*, பெ. (n.) அதிகாலம் 1, பார்க்க; see *adi-kālam*, 1. 'அதிகாலை எழாதவன் வேலை அழுதாலும் தீராது' (பழ.).

அதிகுமம் *adikugam*, பெ. (n.) பேராமலி; single-flowered Arabian jasmine, *Jasminum sambuc* (சா.அக.).

அதிருணம் *adi-kunnam*, பெ. (n.) மிகு நற்பண்பு, மேலான தன்மை; good quality, virtuous character, extraordinary greatness.

அதிருணன் *adi-kunnam*, பெ. (n.) 1. மேலான குணமுள்ளவன்; one possessing extraordinary attributes. "கனிந்து பிளிற்று வுரிசெய்த அதிருணன்" (தேவா. 1.22:5). 2. கடவுள்; God, as transcending all attributes. 3. அருகன் (திவா.); Arhat.

அதிரும்பை *adikumbai*, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.); species of eclipta (சா.அக.) — பொற்றலைக் கையாந்தகரை; Marigold *verbisena*, *Wedelia calundulacea* (சா.அக.).

அதிகை *adigai*, பெ. (n.) 1. அதிகமானது; that which is much or in excess. 'பலர்துகையானால்' (பெளட். மாயா. 55, உரை) (சங்-அக.). 2. (நடுநாடென்றும்) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ளதும், சிவபெருமான் முப்புரத்தை யெரித்ததாகச் சொல்லப்படுவது மான ஒரு சிவநகர், என் மறந்தலவுகளுள் ஒன்று; Śiva shrine in South Arcot district where Śiva is believed to have reduced to ashes the Tiripuram, one of Aṭṭa Viraṭṭam.

அதிநோரம் *adigōram*, பெ. (n.) தெல்வி (T.C.M. ii, 2:429); *Emblic myrobalan*.

அதிநோலம் *adi-kōlam*, பெ. (n.) 1. மிக்கவழகு; excessive beauty (சா.அக.). 2. அழிஞ்சில் (n.p.அ.); sage-leaved alangium, *Alangium lamarkii*.

அதிநோவம் *adi-kōvam*, பெ. (n.) அதிநோலம் பார்க்க; see *adi-kōlam*.

அதிநோலிகம் *adikōvigam*, பெ. (n.) செந்தோட்டி; climbing nettle, *Tragia involucrata* (சா.அக.).

அதிநகம் *adinaṅgam*, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம்; liquorice plant. "அதிநகத்தின் கவளம் கொண்டால்" (சேவக. 750). 2. குன்றி (L.); crab's-eye.

[அதிங்கு → அதிங்கம்.]

அதிங்கு பார்க்க; see *adinaṅgu*.

அதிங்கன் *adinaṅgan*, பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க; see *adinaṅgam*.

அதிங்கு *adinaṅgu*, பெ. (n.) அதிமதுரம்; liquorice plant. "அரக்கு மதிங்கும்" (பெருங். இலா வானை. 18:46).

மறுவ. அதிங்கை, அதிங்கம், அதிங்கன்.

அதிங்கை *adinaṅgai*, பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க; see *adinaṅgam*.

அதிநகம் *adi-ṅkaṅgam*, பெ. (n.) வயிற்றுத்தியின் (சமாக்கினியின்) குறைவால் நான்கு நாள் உடம்பு மெலிந்து, கழுத்து வயிறு தொடை முதலிய உறுப்புகள் உலர்ந்து கும்பித் தேவாங்கைப்போல் இளைத்த உருவத்தை அடையச் செய்யும் நோய்; a progressive wasting disease arising from decreased appetite due to digestive disorders. It is marked by reduction of fat, loss of blood and weakening of muscles in the thighs, neck, abdomen, etc..

and a general emaciation owing to lack of nutrition, Idiopathic muscular atrophy (சா.அக.).

அதிசுரம் *adi-śūram*, பெ. (n.) கடுங்காய்ச்சல்; high fever, *Hyperpyrexia* (சா.அக.).

அதிசூர்த்தி *adi-śūritti*, பெ. (n.) மயக்கத்தோடு கூடிய தூக்கம்; (in pathology) a sleep accompanied by giddiness or suspension of sensibility, coma.

அதிசூரன் *adi-śūraṅ*, பெ. (n.) பெருமறவன்; great hero, one who excels in valour.

அதிதாகம் *adi-tāgam*, பெ. (n.) மிகுந்த நீர் வேட்கை; intense thirst, *Anadypsia* (சா.அக.).

க. அதிகாக

[அதி + தாகம். Skt. dāha > த. தாகம்.]

அதிதாரம் *adidāram*, பெ. (n.) இலந்தை (மலை.); jujube tree, *Ziziphus jujuba*.

மறுவ, அதிதாரம்

அதிதானம் *adi-tānam*, பெ. (n.) பெருங்கொடை (சிந்தா. நி. 143); munificence, liberal giving.

அதிநாதன் *adi-nādaṅ*, பெ. (n.) (இறித்.) தலைமைத் தேவதூதன்; (Chr.) archangel.

அதிதெய்வம் *adi-tēyam*, பெ. (n.) இடத்தை யானுந் தெய்வம், எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வம்; presiding deity. "புரம்பொடி படுத்த புண்ணியனே யதிதெய்வம்" (சூத. எக்கி. பூ. 6: 4).

அதிதேவன் *adi-tēvaṅ*, பெ. (n.) 1. குலதெய்வம்; tutelary deity. 2. மேலான கடவுள்; Supreme God.

ம. அதிதேவன்; க. அதிதேவதை; தெ. அதிதேவுடு; Pali atideva.

அதிநாம் *adināram*, பெ. (n.) சீமை அதிமதுரம்; sweet root, *Glycyrrhiza glabra* (சா.அக.).

அதிநாரம் *adināram*, பெ. (n.) இலந்தை; Indian plum, *Ziziphus jujuba* (சா.அக.).

அதிநாரம் பார்க்க; see *adidāram*.

அதிநீர் *adi-nīr*, பெ. (n.) 1. மிக்க நீர்; water in excess, as in cold. 2. அளவிற்கு மிகுசின மூத்திரம்; excessive urination, as in diabetes (சா.அக.).

அதிநீலம் *adinīlam*, பெ. (n.) இலம்பை; honey tree, *Bassia longifolia* alias *B. latifolia* (சா.அக.).

அதிநுட்பம் *adi-nūtpam*, பெ. (n.) 1. மிகு நுண்மை; microscopic minuteness. 2. விளங்காத அல்லது விடுவிக்க முடியாத நுண்ணிய சிக்கலான செய்தி; that which is exceedingly minute, complex and difficult to understand or solve

"மதிநுட்ப நூலோடுடையார்க்கதிநுட்பம் யாவன முன்னிற் பவை" (குறள், 636).

அதிநுண்கணிதம் *adi-nūṅkaṇidam*, பெ. (n.) வகையீட்டு நுண்கணிதம் (புதுவை); Differential Calculus (Pond).

அதிநோய் *adinōy*, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (பரி.அக.), sage-leaved alangium.

அதிபசம் *adipaśam*, பெ. (n.) கொன்றை (மலை.); Indian laburnum, *Cassia fistula*.

தெ. அதிபசிமி

அதிபசி *adi-paśi*, பெ. (n.) கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, *Hyperorexia* (சா.அக.).

அதிபத்தாயாயார் *adipatta-nāyaṅār*, பெ. (n.) அறுபத்துமூன்று சிவனடியார்களுள் ஒருவர்; name of a canonized Saiva saint, one of 63.

அதிபதுங்கி *adi-paduṅgi*, பெ. (n.) கொடுவேலி (மூ.அ.); Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*.

அதிபம் *adibam*, பெ. (n.) வேம்பு (சித்.அக.); margosa.

அதிபலம் *adipalam*, பெ. (n.) 1. தேர்வாளம் (பச்.மூ.); true croton-oil plant, *Croton tiglium*. 2. மயிர்மாணிக்கம்; morning mallow, *Sida acuta* (சா.அக.).

அதிபலா *adipalā*, பெ. (n.) சிறுதுத்தி; evening mallow, *Abutilon crispum* (சா.அக.).

ம. அதிம்பல

அதிபலை *adipalai*, பெ. (n.) பேராழுட்டி (தைவை.); species of Hibiscus (செ.அக.) — fragrant sticky mallow, *Pavonia odorata* (சா.அக.).

அதிபற்கூச்சம் *adi-par-kūccam*, பெ. (n.) பற்கள் அதிகமாகக் கூசுதல்; over-sensitiveness of the teeth, *Odonthemedia*.

[அதி + பல் + கூச்சம்.]

அதிமந்தம் *adipariccam*, பெ. (n.) வாலுருவை (மூ.அ.); climbing staff plant (செ.அக.) — intellect tree, *Celastrus pariculata* (சா.அக.).

அதிபரந்தொரலிவு *adi-paṭṭ-corivu*, பெ. (n.) 1. மிகுதியான பால் சுரப்பு; excessive secretion of milk, *Hyperlactation*. 2. முலைப்பால் மிகுதியாகச் சுரந்து ஒருகுதல்; excessive secretion and flow of milk in a nursing woman, *Galactorrhea*.

[அதி + பால் + சொரீவு.]

அதிபீந்தம் *adi-pittam*, பெ. (n.) பித்த மிகுதி; excessive secretion of bile, *Hypercholita*.

அதிபிள்ளை *adi-piḷḷai*, பெ. (n.) முத்தமனைவி (கோவை); senior wife (Cm.).

[ஒருகா. Skt. ādi + த. பிள்ளை (மனைவி).]

அதிபூதம் *adi-pūdam*, பெ. (n.) 1. மாயைமலம்; the spiritual substratum of the material or gross objects (சா.அக.). 2. மாயை யாதற்றல்; the all penetrating influence of the Supreme Spirit. 3. முதலிலை (பிரகிருதி) மாயை, அதாவது உலகத்திற்குக் கரணியமான (காரண மான) மாயை; material Maya (illusion) as the base on which this material world is created. தூயில் (அகத்த) மாயை பார்க்க; see *iṅvil-māyay*. 4. உடம்பிற்கு (சரீரத்துக்கு) வேறாயும், பொறிகட்கும் புலனாயும் (இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகும்) இருக்கும் பெருள் (விசாரசா. 29); matter which is different from the body and perceived by the senses (சம்.அக.). 5. பரம ஆதன் (பரமாத்மமா); the Supreme or Universal Soul (சா.அக.).

ம. அதிபூதம்; க. அதிபூத.

[அதி + பூதம். பூதம் = தோன்றாதல். பூ → பூது → பூதம் = ஐம்பொருட் கூறுகளுள் ஒன்றாகத் தோன்றியது.]

இதன் விளக்கத்தைப் பூதம் என்னும் உருப் படியிற் காண்க.

அதிமந்துக்குருதி *adi-madu-k-kuru*, பெ. (n.) நிரிழிவு தோயில் சருக்கரையினா வேற்படும் சிறுகொப்புளங்கள்; small papules occurring in diabetes due to irritation of the skin, *Symptomatic prurigo* (சா.அக.).

[அதி + மது + குரு.]

அதிமந்துக்குருதி *adi-madu-k-kurudi*, பெ. (n.) அதிகமுடாகத் தித்திப்புச் சேர்ந்த அரத்தம்;

excess of sugar in the blood, *Hyperglycemia* (சா.அக.).

[அதி + மது + குருதி.]

அதிமதுரகவி *adi-madura-kavi*, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் காளமேகப் புலவர் காலத்தி லிருந்த திருமலைராயன் அவைக்களத் தலைமைப் புலவர் (தமிழ்நாட. 209); name of the poet laureate in the court of *Thirumalairāyaṇ*, contemporary of *Kāḷamēgappulavar*, 15th century.

[மது → மது → மதுர் → மதுரம். அதி + மதுரம் + Skt. kavi — அதிமதுரகவி.]

மதுரம் பார்க்க; see *maduram*.

அதிமதுரப்பால் *adi-madura-p-pāl*, பெ. (n.) அதிமதுரச் செடியின் வேரிலின்று வடிக்கும் பால். இக் கடைச்சரக்கு வாயிலடக்கிக் கொள்ளின் தாவறட்சி, வாய்ப்புண், வேக் காள் முதலியவற்றை நீக்கும்; a dry extract prepared from the decoction of the roots of honey-creeper by evaporation, used as a cure for persistent thirst or parched tongue, stomatitis or ulcers of the mouth, inflammation of the mouth, etc. (சா.அக.).

[அதிமதுரம் + பால்.]

அதிமதுரம்¹ *adi-maduram*, பெ. (n.) மிக இனிமையானது; that which is very sweet. "அதிமதுரக் கனியொன்று" (பெரியபு. காரைக். 25).

ம. க. அதிமதுர; தெ. அதிமதுரமு.

அதிமதுரம்² *adi-maduram*, பெ. (n.) 1. நறு மணப் பூடுவகை. "பிங்குணம் பிரச பூர வருந்ததிமதுரம்" (மச்சபு. சருவ. 8); liquorice-plant, *Glycyrrhiza glabra* (செ.அக.) — சீமை அதிமதுரம்; honey-creeper, *Glycyrrhiza triphylla* (சா.அக.). 2. குன்றி (மலை). crab's-eye (செ.அக.). 3. நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றிவேர்; Indian liquorice root, *Abrus precatorious* (சா.அக.).

ம. அதிமதுரம்; க. அதிமதுர; தெ. அதி மதுரமு.

அதிமந்தம் *adi-mandam*, பெ. (n.) மிகுந்த கண்ணோவையும் ஒற்றைத் தலைவலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease invariably attended with an excruciating pain

in the eye, and extending upward to one side of the head (சா.அக.).

[அதி + மந்தம். மொந்து → மொந்து → மொந்தம் → மந்தம்.]

அதிமந்தம் - முழுக்கண்ணோய் மூன்றுள்ளுள்ளது. அது ஊதையதிமந்தம் (வாதாதிமந்தம்), பித்தவதிமந்தம், கோழையதிமந்தம் (சிவோட்டுமாதிமந்தம்), அரத்தவதிமந்தம் (ரத்தாதிமந்தம்), மிகையதிமந்தம் (அதாதிமந்தம்) என ஐவகைப்படும் (சீவரட். 258) - (சங்.அக.).

அந்மந்தாரம் *adi-mandaram*, பெ. (n.) கண்வலிந்துக் கடுத்து நீர் வடிந்து, பாலவயிற்றுத்துண்டடடாபிப் பார்வை நாளுக்குநாள் இருண்டுவரும் தீராக் கண்ணோய்; a chronic incurable disease of the eye, marked by inflammation and darting pain of the cornea. watery discharge from the eyes, hazy vision and gradual loss of sight (சா.அக.).

[மந்தம் + ஆரம் (ஞர் ஈறு) - மந்தாரம்.]

அந்மயிர்வளர்ந்தி *adi-mayir-valartti*, பெ. (n.) 1. தலைமயிர் அதிகமாக வளர்ந்தல்; excessive growth of hair on the scalp. 2. உடம்பில் அதிகமாக மயிர் முளைத்தல்; excessive growth of hair all over body, *Hypertrichiasis universalis* (சா.அக.).

அந்மல்லி *adimalli*, பெ. (n.) மாலிலங்கம் (மறை.அக.); a species of *crataeva*.

ஒ.நோ: அந்மலம் 1.

அந்மலம் *adi-malam*, பெ. (n.) 1. மாலினங்கம் (மு.அ.); species of *crataeva* (செ.அக.) - sacred lingam tree, *Crataeva religiosa* (சா.அக.). 2. அதிக மலநீர்நீர்நீர்; excessive discharge of faecal matter (சா.அக.).

அந்மாதம் *adi-madam*, பெ. (n.) அதிக மாதம் பார்க்க; see *adiga-madam*.

அந்மீதி *adi-midi*, பெ. (n.) வீம்பாட்டம், ஒட்டோலக்க நடை (யாழ்ப்ப.); acting very ostentatiously because of prosperity (J).

அந்முனி *adimuni*, பெ. (n.) பிறருடைய கண்ணறிவிருந்து நீரிறைந்துப் பயிடுவதற்காகக் கிணற்றுக்காரருக்குக் கொடுக்கும் வாரம்; dues payable by owners of fields to

owners of wells for drawing water from the wells for irrigating their fields (R.T.).

[ஒருகா. அதிகம் + உணி.]

அந்முத்தகம் *adi-muttagam*, பெ. (n.) 1. அனிச்சை; ring-worm root, *Rhinacanthus communis*. 2. மஞ்சள் மந்தாரை; mountain ebony, *Bauhinia tomentosa* (சா.அக.).

அந்முத்திரிக்கி *adi-muttira-nikki*, பெ. (n.) சிவப்புப் பொன்னாங்கண்ணி; a red species of edible plant, river blatty, *Illecebrum sessile* (சா.அக.).

[அதிமுத்திரம் + நிக்கி.]

அந்முத்திரம் *adi-muttiram*, பெ. (n.) 1. முத்திரம் மிகுதியாகப் பெய்தல்; excessive secretion of urine, *Hyperduresis*. 2. ஒருவகை நீரிழிவு; a kind of diabetes, *Diabetes insipidus* (சா.அக.).

[அதி + முத்திரம்.]

அந்முத்திரவாய்க்கு *adi-muttira-vayukku*, பெ. (n.) முத்திரம் மிகுதியாக வெளியாகுதல்; an excessive flow of urine, *Urorrhagia, urethrorrhoea* (சா.அக.).

[அதி + முத்திரம் + ஒழுக்கு.]

அந்யம் *adiyam*, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்து (சங்.அக.); a kind of medicine. 2. ஒருவகைச் செயற்கை நஞ்சு (அப்பிரகம் புரடாணம்); a kind of mineral poison prepared from mica (சா.அக.).

அந்யமான் *adivamān*, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுடையவன்; a liberal chief of the 2nd century A.D. "அணிபூணணிந்த யானையிறேர் அந்யமான்" (புறநா. 101: 4-5).

அந்யமான் நெடுமானஞ்சி பார்க்க; see *adivamān-nedūman-āñji*.

[அதிகன் → அதியன். மகன் → மான். அதியன் + மான் (ஆ.பா. ஈறு) - அதியமான்.]

அந்யமான் *adivamān*, பெ. (n.) அதிகமான் பார்க்க; see *adigamān*.

அந்யமான் நெடுமானஞ்சி *adivamān-nedūman-āñji*, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனும் ஓளவையாரைச் சிறப்பாகப் போற்றினவனுமான ஒரு சிற்றரசன்; name of an ancient chief noted for his liberality and for his

patronage of the poetess *Avvai*, one of seven *Kaṭai vaṭṭai*. "அதியமான் நெடுமா னஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது" (புறநா. 87, கொளு).

[அதியன் + மான் + நெடு + மான் + அஞ்சி.]

அதியர் *adiyar*, பெ. (n.) அதிகமான் குடியினர்; name of the line of *Adigamaṇi*, a branch of the *Céras*. "ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான்" (புறநா. 91:3).

அதியர் கோமான் *adiyar-kōmaṇ*, பெ. (n.) அதிகர்குடித் தலைவனான அதியமான் நெடுமா னஞ்சி; *Adiyamaṇ*, a chief of a branch of the *Céras*.

"ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவிற் பொலந்தார ரஞ்சி"

(புறநா. 91:3-4).

[அதியன் → அதியர் + கோமான். கோ + மன் - கோமன் → கோமான்.]

அதியரத்தம் *adi-y-arattam*, பெ. (n.) 1. மிகச் சிவப்பு; bright red. 2. உடம்பிலுள்ள அரத்த மிகை; excessive blood in the body, *Hyperemia* (சா.அக.).

ம., க. அதிரத்த.

[அதி + அரத்தம்.]

அதியருவதம் *adi-y-aruvadam*, பெ. (n.) 1. ஏற் கெனவே யுள்ள கழலைமேற் புறப்படும் மற்றொரு கரையாகக் கழலைக் கட்டி; an incurable tumour cropping upon another existing one, secondary tumour. 2. ஒரே காலத்தில் அல்லது ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழும்பும் பல கழலைக் கட்டிகள்; numerous contiguous tumours cropping up simultaneously of one after another, multiple tumour (சா.அக.).

[அதி + அருவதம்.]

அதியரையன் *adi-y-araiyaṇ*, பெ. (n.) பின் வலைஞர் தலைவன்; chief of fishermen. "இவங்கதி யரையனம் மன்பன்" (திருவாவ லா. 22:9).

[அதி + அரையன்.]

அதியன் *adiyaṇ*, பெ. (n.) 1. மேம்பட்டவன்; one who is pre-eminent. "திருவாவடு துறையன் அதியனை" (தேவா. 7.70:4). 2. அதிகமான்; *Adigamaṇ*.

ம. அதியன்

[அதிகன் → அதியன்.]

அதியமம் *adiyamam*, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மு.அ.); *Cynodon grass* (செ.அக.) - (சா. அக.) 1. அறுகம்புல்; couch grass, *Agrostis linearis*. 2. முயற்புல்; *Cynodon grass*, *Cynodon dactylon*.

அதியுச்சம் *adi-y-uccam*, பெ. (n.) (கணி.) கோள் உச்ச வீட்டில் மிக வுச்சமான பாகையி லிருக்கை (சோதிட. சித். பக். 145); (Astron.) highly exalted position of a planet in the house of its exaltation.

[அதி + உச்சம். உத்தி → உச்சி → உச்சம்.]

அதிபுமிழ்-தல் *adi-y-miḷ-²*, 2 செ.குன்றாலி. (v.t) 1. அதிகமாக வாய்நீருறலால் அடிக்கடி துப்பதல்; constant spitting owing to excessive flow of saliva. 2. இதன் (ரச) மருந்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தலால் அளவிற்ரு மிஞ்சி வாய்நீர் ஓடுகல்; abnormal flow of saliva due to misuse of mercury drugs, *Mercurialism* alias *Mercury ptialism* (சா.அக.).

[அதி + உமிழ்தல்.]

அதிர்-தல் *adir-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலங்கு தல்; to shake, quake, tremble, as by an earthquake, by the fall of a tree, by the rolling of chariots, by the loud report of a gun. நில மதிர்ந்தது (உ.உ.). "பெண்ணொருத்தி பேசிற்பெரும்பூமி தானதிரும்" (நிதிவேளை. 31). "அதிர அடித்தால் உதிர விளையும்", "அதிர ஆடிக் குடியைக் கெடுத்தான்" (பழ.). 2. உடம்பு நடுங்குதல்; to be startled, as by the sound of a cannon. 3. உளம் நடுங்குதல்; to be alarmed, as by reports of robbery, by the prevalence of an epidemic. "அதிர வருவ தோர் நோய்" (குறள், 429). 4. விசையாகத் துடித்தல்; to vibrate. 5. முழங்குதல்; to resound, as thunder, to reverberate, to sound as a drum, to roar as a lion. "அதிர மாமுழவு" (திருவாலவா. 37:23). 6. எதி ரொலித்தல்; to echo. "குரல்கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ" (பரிபா. 8:19).

ம. அதிருக; க. அதிரு; தெ. அதரு; து. அதுருளி.

அதிர்-த்தல் *adir-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்கு தல்; to thunder, roar, as the sea. "மதித்த வேலையல் வேலையி னுடைந்தென வாய்விட் டதிர்த்த" (சுந்தபு. தக்க. ததிகுயத். 32b). 2. கலங்குதல்; to be confused. "சுற்றா

னதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும்" (நான்மணிக். 21). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. அசைத்தல்; to shake. 2. நடுங்கச் செய்தல்; to cause alarm by shouting, intimidate. "பின்னதிர்க்குஞ் செய்வனை" (நான்மணிக். 69). 3. அதட்டுதல்; to rebuke, menace. "அரிப்பதாக னுரகப் பதாகையை யதிர்ந்து" (பாரத. பதினெட். 186). 4. சொல்லுதல்; to say, tell (பிங்.). 5. அசைத்துத் தள்ளுதல் (சங்.அக.); to shake and push away. "அஞ்செழுத்தாலதிர்ந்தெழுந்து" (கோயிற்று. பா. 3. 9).

அதிர் *adir*, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shivering. 2. அச்சம்; fear. 3. கடுவிலை; exorbitant demand or price.

அதிர்காணி *adir-kāṇi*, பெ. (n.) காணியாட்சியுரிமை; proprietary right in village lands. 'தனக்கு அதிர்காணியாக' (S.I.L. iv, 156).

[அதிர் + காணி.]

அதிர்ச்சி *adircci*, பெ. (n.) 1. அசைவு (சா.அக.); shaking. 2. அதிகப்படுதல் (சங்.அக.); increase. 3. நடுங்குமை (திவா.); trembling as by an earthquake, from thunder. 4. அச்சம்; fear. 5. பேரேரூரை (திவா.); loud noise or report. 6. பீளிநல், உரநல்; roaring. "காய்சினக் களிற் திர்ந்திடு மதிர்ச்சி" (உபதேசகா. விட்டி. 118). 7. மின்வலியால் நரம்பிற்கும், கடுந் துயரச் செய்தியால் மனநீங்கும் ஏற்படும் திடுந்தாக்கு; electric shock or sudden and violent emotion caused by unbearable tragic news.

க. அதிருவிடுகெ

[அதிர்ந்தி → அதிர்ச்சி.]

அதிர்ச்சனி *adir-ścāṇi*, பெ. (n.) 1. இசீவு தோயல் ஏற்படும் அதிர்ச்சி; tremors in delirium. 2. தாங்கமுடியாதோவு, அடி, காயம், புண் முதலியவற்றாலேற்படும் அதிர்ச்சியிசீவு; delirium as a result of unbearable pain, severe blow, wound, ulcer, etc., Traumatic delirium.

[அதிர் + சனி. Skt. sannipāda > த. சனி = இசீவு.]

அதிர்ந்தி *adiritti*, பெ. (n.) அதிர்ச்சிப்பேரேரூரை; loud noise or report. 'அதுதான் இவன் கன்றுமறித்தோடுநிவதாத்தியாலும்' (இவ். பெரியார். 3.2: 3, விவா.).

[அதிர் → அதிர்ந்தி.]

அதிர்ப்பு *adirppu*, பெ. (n.) 1. அதிர்ச்சி, நடுக்கம்; trembling. "இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திடு மதிர்ப்பினில்" (உபதேசகா. சூராதி. 28). 2. எதிரொலி; echo. "எதிர்குதி ராகென்றிற்ப்பு" (பரிபா. 8: 21).

க. அதிர்ப்பு

[அதிர் → அதிர்ப்பு.]

அதிர்விலை *adir-vilai*, பெ. (n.) மன நடுங்கத்தக்க கடுவிலை; exorbitant demand, fabulous price.

அதிர்வு *adirvu*, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shivering; trembling. 2. யாழ்நரம்பின் அதிர்ச்சி, tremolo in a stringed instrument. "செம்பகையார்ப்பே யதிர்வே கூடம்" (சிவப். 8: 29).

க. அதிர்கெ; தெ. அதுரு

[அதிர் → அதிர்வு.]

அதிர்வெடி *adir-veḍi*, பெ. (n.) அதிர்வேட்டு பார்த்தல்; see *adir-veḍi*.

அதிர்வேட்டு *adir-veḷḷu*, பெ. (n.) 1. குழாய்வெடியோரை; explosion of a rocket, usu. in temple festivals. 2. வெடிக்குழாய் (யாழ்ப்ப.); rocket (3.).

தெ. அதுருவேடு

அதிர்டி *adir-ḍi*, பெ. (n.) 1. பெருங்கலக்கம்; violent agitation. "அச்சந் திகிலு மதிர்டி யுஞ் சொற்பனமும்" (பஞ்ச. திருமுக். 720). 2. மிரட்டு (நெல்லை); bluff (Tn.). 3. கடுவிலை; excess, as of prices. விலை அதிரடியாயிருக்கிறது (உ.வ.). 4. கடும்பேச்சு; violent language.

[அதிர் + அடி.]

அதிர்டிக்காரன் *adir-ḍi-k-kāraṇ*, பெ. (n.) கேட்பார்க்கு அதிர்ச்சி அல்லது அச்சம் உண்டாக்குமாறு உரத்த குரலின் கடுமையாகப் பேசுபவன்; boisterous fellow.

[அதிர் + அடி + காரன்.]

அதிர்டி *adirar*, பெ. (n.) அசுரர்; Asuras. "அதிர்டி தேவ ரியக்கர்" (தேவா. 5.32: 8).

[அசுரர் → அதிர்டி.]

அதிர்ல் *adiral*, பெ. (n.) 1. நடுங்கல்; trembling. 2. காட்டுமல்கிலை; wild jasmine(e). 'லரிமலர் அதிரலும்' (சிவப். 13: 156, அரும்.).

3. புளவி (மோசியல்விக்கை); hog-creeper. "அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்" (முல்லைப். 51) (செ.அக.) — புளவிப்பூ; bastard rosewood climber, *Dalbergia volubilis* (சா.அக.). 4. அடித்தூறு; spreading base of a tree's trunk, stump (W).

அதிராகம் *adirāgam*, பெ. (n.) கந்தகம் (மூ.அ.); sulphur.

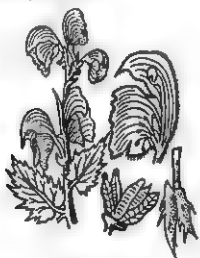
அதிரம்பை *adirāmbai*, பெ. (n.) பெற்றைவைக் கையாந்தகரை (மலை.); a medicinal herb (செ.அக.); egypta with yellow flowers, *Marygold verbena*, *Wedelia calendulacea* (சா.அக.).

அதிராயம் *adirāyam*, பெ. (n.) இறும்புது (அதிசயம்); amazement, wonder (W.).

அதிராவடிகள் *adirā-v-aḍigaḷ*, பெ. (n.) மூத்த பிள்ளையார் திருமழைமணிக்கோவையின் ஆசிரியரான ஒரு சிவனடியார் (பதினொ.); name of a Śaiva saint, author of the *Mūḷa Piḷḷaiyār Tirumunḍarīkkōvai*.

அதிவி *adil*, பெ. (n.) ஒருவகை வேர்; a kind of root. "காக்கணம் வேர், அதிவிவேர், பாலை வேர் இம் மூன்றும் அரைத்துப் பாதமேற் பூச்சுச் செய்யவும், நச்சுத் தீண்டாது" (T.C.M. ii, 2, 481) — Corr. of *alari* (செ.அக.).

அதிவிடயம் *adiviḍayam*, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a bazaar drug called Indian atees, *Aconitum heterophyllum*.

அதிவிடயம்

அதிவியர்வை *adi-viyarvai*, பெ. (n.) மிகுதியாக வியர்வை காணல்; excessive sweating, *Hyperphidrosis* (சா.அக.).

அதிவிராமபாண்டியன் *adi-vira-rāma-paṇḍiyar*, பெ. (n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி

நாட்டை யாண்டவரும், தைநதம், காசி காண்டம் முதலிய பழுவக்களின் ஆசிரியரும், இறுதிக்காலப் பாண்டியருள் ஒருவருமான சிற்றரசர்; name of a later Paṇḍya king of Thirunelvēli, author of the *Naḍḍadam*, *Kāṅkikṇṇam* and other works during 16th century.

அதி வெப்பம் *adi-veppam*, பெ. (n.) மிக்க கொதிப்பு; high temperature, excessive heat, *Hyperthermia* (சா.அக.).

அதி வெள்ளை *adi-veḷḷai*, பெ. (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (பரங்கிப் பாடாணம்); sublimate of mercury (சா.அக.).

அதிவெள்ளைச்செத்தூரம் *adi-veḷḷai-c-cendū-rām*, பெ. (n.) அதிவெள்ளை பார்க்க; see *adi-veḷḷai*.

[அதி + வெள்ளை + செத்தூரம்.]

அது¹ *adu*, சு.பெ. (demons. pron.) 1. பொது வாக பெயர்முதற் சொல்லின்றுள் ஆள்படும் அஃறிணை யொருமைச் சேய்மைச் சுட்டுப் பெயர்; that, a demonstrative pronoun denoting a remote singular young child, animal or inanimate object, generally used before a consonant. 'அததற்கு ஒரு கவலை ஐயாவுக்கு எட்டுக் கவலை', 'அது மூன்றே முக்கால் நாழிகை வாழ்வு' (பழ.). 2. அஃறிணை யுலகைக் குறிக்கும் சுட்டுப்பெயர்; a pronoun denoting the inanimate world. "அவ்வவ னதுவெனு மவைமு வினைமையில்" (சி.பொ. 1). 3. முற்கூறியதைக் குறிக்கும் சுட்டுப் பெயர்; a pronoun referring to something mentioned or a statement made before. நேற்று ஒரு மாம்பழம் தினேன்; அது மிக இனிமையாய் குந்தது. இந்தியா ஆங்கிலத்தை விடமுடியாதென்று, தலைமை மந்திரினியார் இந்திரா காந்தி யமமையார் தெரிவித்திருக்கின்றார்; அது மிக நல்ல செய்தி (உ.வ.).

ம., க., கோத., து., பட., குட., அது; தெ. அதி; து., அவு; கு., ஆத்; கோவ., பர்., கொலா., அதி; பீரா. ஏது.

[அ → அவ் → அது. ஒ.நேர: செல்வ் → செவது. கிளி, ஆது → அது என்றுமாம்.]

அது² *adu*, இடை. (part.) 1. அஃறிணை யொருமை வினைமுற்றியு; a neut. sing. ending of the finite verb. அது வந்தது (உ.வ.). 2. காலங்காட்டும் தொழிற்பெயர் ஈறுகளுள்

ஒன்று; a tense-showing vbl. n. ending. அவன் வந்தது எனக்குத் தெரியாது (உ.வ.). 3. ஆறாம் வேற்றுமை யொருமைய யுருபு; a gen. ending followed by a neut. sing. "ஆற நொருமைக் கதவும் ஆதுவும் பன்மைக் கவவு முருபாம்" (நன். 300). எனது கை, எனது பொத்தகம் (உ.வ.). 4. முதலிலைப்பொரு ளீறுகளுள் (பகுதிப்பொருள் விடுதிகளுள்) ஒன்று; an expletive noun suff. "உருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலம்" (சி.சி. 8:36). "மரமது மரத்திலேறி மரமதைத் தோளில் வைத்து" (தனிப்பா. தி. 2:573).

அது இது எனல் *adu-idu-enal*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. ஏதேனும் ஒன்றுபற்றி முறையிடுதல்; to complain about something or other. என் னிடத்தில அது இது என்று சொல்லக் கூடாது (உ.வ.). 2. ஏதேனும் ஒன்று கேட்டல்; to ask something or other. என்னிடம் அது இது என்று கேட்கக்கூடாது (உ.வ.).

[என் + அம் (தொ.பெ. ஈறு).]

அதுக்கம் *adukkam*, பெ. (n.) 1. அழுக்கம்; reduced condition, as of a boil. 2. ஒதுக்கம்; stuffing into the mouth. 3. அடிப்பு; beating.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு → அதுக்கு. அதுக்கு + அம் = அதுக்கம்.]

அதுக்கு-தல் *adukku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுக்குதல்; to press with the fingers, as a ripe fruit or boil. 2. பிசைதல்; to squeeze, pinch, as the stomach in grief. "அஸ்வயி நதுக்கும்" (திருவிளை. வன்வியுங். 41). 3. கடித்தல்; to bite, as one's lips. "நண்ணுந் துயர்ந்தனை நோக்கி நகையாச் சிவையித் துதுக்கி" (கர்மபு. தக்கவ்வே. 32). 4. நறுக்கு தல்; to cut into pieces, mince as vegetables. "வீரநோய் வெகுளி தோற்றி விழுப்பற வதுக்கி யீட்டுக் காரகற் பொரிப்பர்" (சீவக. 2771). 5. மெல்லுதல்; to chew. "வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 118). 6. வாயிலடக்குதல்; to stuff into the mouth, as does a monkey. 7. அடித்தல்; to slap with the hand, beat with a stick. "தாளிற ஞார்க்க ரதுக்கலின்" (சீவக. 936).

ம. அதுக்குக; க. அதகு; தெ. அதுமு; து. அலமுனி.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு (த.ஈ.) - அதுக்கு (பி.ஈ.).]

அதுக்கு *adukku*, பெ. (n.) ஏனங்களின் ஒடுக்கு; state of being pressed in as of parts of a vessel, dent, or depression in a metal utensil.

[அதுங்கு → அதுக்கு.]

அதுக்கெடு-த்தல் *adukk(u)-edu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏனங்களைத் தட்டி தெளிவேடுதல்; to remove a dent, smooth out the dented surface of a metal utensil.

[அதுங்கு → அதுக்கு + எடு.]

அதுகுபடி *adugu-paḍi*, பெ. (n.) 1. தரிசு நிலத்தைக் குறைந்த வரியிற் பயிரிட விடுதல்; giving waste land to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his cultivating it (W.G.). 2. பயிரிடத் தகுதியாக ஒரு நிலத்தைத் திருத்தும்பொருட்டுக் குறைந்த தீர்வைக்குக் கொடுக்கப்படும் பாசன நீர்; supplying water to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his bringing a piece of unoccupied land into cultivation (R.T.).

தெ. அதுகுபடி

[ஒருகா. அதுக்கு → அதுகு + படி.]

அதுங்கு-தல் *adunḅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுங்குதல்; to be forced out or in by pressure, to be stuffed in, compressed. 2. ஒதுங்குதல்; to draw to one side.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு.]

அதும்பு-தல் *adumbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மொய்த்தல்; to swarm. "முரல்வன டதும்புங் கொழுந்தேன்" (திருவாச. 6:36).

[ஒல்லுதல் = பொருந்துதல், உடுதல். ஒல் → அல் → அது → அதும்பு.]

அதெந்து *adendu*, இடை. (int.) அச்சந் தீருமாறு 'அது என்ன?' என்று அருளொடு வினவற் குறிப்பு; 'What is that?' as a question uttered by one to dispel the fears of his dependant or to encourage him. "ஆதியே அடியே னாதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே யென்றரு ளாயே" (திருவாச. 29:1)

ம. அதெந்து

[அது + எந்து. ஏது → எத்து → எந்து = என்னது? இனி, என்னது. (என் + அது) → என்று (என் + து) → எந்து என்றமாம். ஒநோ: து. ஒன்று → க. ஒந்து.]

ஒருவன் துன்புற்று மேலோன் துணை வேண்டி விளக்கும்போது, அம் மேலோன் அதென்னவென்று வினவுவது இயல்பே. 'எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்' என்னும் பழமொழியினின்று 'எது' என்னுஞ் சொல்விற்று 'எத்து' என்னும் வடிவுண்மை அறியப்படும். ஆதலால், 'அதெந்து' என்னும் உட்டுச்சொல் திசைச்சொல் என்றும், தெலுங்கச்சொல் என்றும் கொள்வது தவறாம்.

அதே adē, சு.பெ. (demons. pron.) 1. 'அதுதான்' என்று பொருள்படும் தேற்றேகாரம் பெற்ற படர்க்கை யொன்றன்பாற் சுட்டுப் பெயர்; a demons. pron. of the third person irr. sing. comb. with the emphatic particle 'ē', and meaning, 'It is the same'. 2. 'அதுதானா?' அல்லது 'அதுவா?' என்று பொருள்படும் வினாவேகாரம் பெற்ற படர்க்கை யொன்றன் பாற் சுட்டுப்பெயர்; a demons. pron. of the third person irr. sing. comb. with the interrogative particle 'ē' and meaning 'Is it the same?' or 'Is it that?' — பெ.எ. (adj.) அதுவேயான, அதையேயொத்த; the same, the very same. அதே வண்டியில் நாங்கனும் ஏறிக்கொண்டோம். அதே நிறத்தில் அவரும் சட்டையணிந்திருந்தார். — இடை. (part.) ஆம்; yes. கூறுவோன்: ஒற்றுமை யின்மையாலேயே மூவேந்தரும் வலிமை குன்றி ஆட்சியிழந்தனர். கேட்போன்: அதே.

ம., க., குட. அதே.

ஒ.தே: அஃதே

[அது + ஏ (தேற்ற வினா இடைச்சொல்) — அதே.]

அதை-த்தல் adai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீங்குதல்; to swell, to be puffed up. கன்னம் அதைத்திருக்கிறது. 2. செருக்குதல்; to grow arrogant, become proud. இவனுக்கு அதைத்துப்போயிற்று (வின.). 3. தாக்கி மீளுதல்; to rebound, recoil. அதைத்து விழுந்த பந்து. 4. அலைதல்; to wander about. "உணை நாடி யதைத்தொழிந்தேன்" (திருமுந். 1691).

அதைப்பு adaippu, பெ. (n.) 1. வீக்கம்; swelling. 2. நீர்க்கோம்பு; dropsy, an unnatural collection of fluid in any cavity of the body. 3. செருக்கு; pride. 4. தாக்கி மீளல்; rebounding. 5. வீம்மம்; turgescence (சா.அக.). 6. எலும்பினெழுச்சி; protuberance of a bone, tuberosity.

அதோ adō, இடை. (int.) சேய்மையிடத்தைச் சுட்டிக் கவனிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; 'behold there!' 'இதோ' என்பதற்கு எதிர்; look there! opp. idō. "அங்கதோ வுங்குறத் தழகிற் றேய்ந்தது" (சீவக. 2679).

ம. அதா; க. அதோ.

[அது → அதா → அதோ.]

அதோள் adōl, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே, அல்விடத்தில்; there. 'இதனானே அதோட் கொண்டான், இதோட் கொண்டான், உதோட் கொண்டான், எதோட் கொண்டான்.....என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தனவுங் கொள்க' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 103, நச். உரை).

[அது → அதோ → அதோல் → அதோள். ஒ.தே: இந்-உதர்; Skt. tatra; E. thither.]

அதோளி adōli, கு.வி.எ. (adv.) அதோள் பார்க்க; see adōl.

க., பட. அல்லி.

"சுட்டுமுதலாகியவிகர விறுதியும்" (தொல். எழுத்து. தொகை. 17). 'அதோளிக் கொண்டான், இதோளிக் கொண்டான், உதோளிக் கொண்டான், எதோளிக் கொண்டான்..... எனவும் இவை மிக்கன. அதோளி அவ்விடமென்றும் பொருட்டு' (தொல். எழுத்து. தொகை. 17, நச். உரை).

அதோள், அதோளி; இதோள், இதோளி; உதோள், உதோளி; எதோள், எதோளி என்பன இறந்துபட்ட குமரிநாட்டுச் சொற்கள்.

அந்த¹ anda, கு.பெ.எ. (adj.) அங்குள்ள, அன்றுள்ள, முன்சொன்ன என்று பொருள்படும் சேய்மைச்சுட்டுப் பெயசொச்சம்; that. "காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்" (மணிமே. 17 : 34) 'அந்த வெட்கக்கேட்டை ஆரோட சொல்கிறது' (பழ.).

ம. அ; க., கு., பட., தெ. ஆ; தூட. அமுன்.

[ஆ → அ → அல் → அது → அத்து → அந்து → அந்த. 'அ' பெயசொச்சேறு. அந்து + அ — அந்த.]

அந்த² anda, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச் சொல்; exclamation of pity. "அந்தெரக்க வரற்றவோ" (கம்பரா. யுத்த. இராவணன் கோ. 38).

சிங். அந்தோ; Skt. hanta.

[அத்தன் (தந்தை) → அத்தோ → அந்தோ → அந்த → Skt. hanta. இனி, அத்தன் → அத்த → அந்த என்றமாம். ஒ.நோ: ஐயன் → ஐயோ, ஐயன் → ஐய.]

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப் பிணவே திசைச்சொந்த கிணவி”

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (சொல். எச். 4) உரையில் நச்சினார்க்கினியர்,

‘பன்னிரு நிலமாவன: பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதை நாடு, பூழிநாடு, மலையமாநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடநலை எனத் தென்கீழ்பால் முதலாக வடகீழ்பா னிறாக எண்ணுக.

‘இனிப் பன்னிரண்டையுஞ் சூழ்ந்த பன்னிரண்டாவன: சிங்களமும், பழந்தீவுமும், கொல்லமும், கூபமும், கொங்கணமும், துளுவும், குடகமும், கருநடமும், கடமும், வடுகும், தெலுங்கும், கலிங்கமுமாம்.

‘.....சிங்களம் அந்தோ வென்பது.....’ எனவுரைத்தார்.

தெய்வச்சிலையார்,

‘பன்னிருநிலமாவன: வையை ஆற்றின்... ..(பொதுங்கர்) நாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, கருங்குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதை (சீத)நாடு, பூழிநாடு, மலாடு, அருவாநாடு, அருவாவடநலை என்ப. இவை செந்தமிழ் நாட்டகத்த. செந்தமிழ் (சேர்ந்த) நாடென்றமையால், பிற நாடாகல் வேண்டுமென்பார் உதாரணக் காட்டுமாறு: — “கன்னித் தென்கரைக் கடற்பழந் தீபம் கொலவன் கூபகஞ் சிங்களமென்னும் எவ்வையின் புறத்தவும், கன்னடம் வடுகம் கலிங்கம் தெலிங்கம் கொங்கணம் துளுவும் குடகம் குன்றகம்” என்பன.’

‘.....அந்தோ என்பது சிங்களவர் ஐயோ என்பதற்கிட்ட பெயர்.....’ எனவுரைத்தார்.

நன்னூற் காண்டிகை யுரையாசிரியன்மா ராகிய சடகோபராமானுச கிருட்டிணமா சாரியன்மாரோ, 273ஆம் நூற்பாவுரையில்,

— “ஐயோ என்பதை ‘அந்தோ என்பது, சிங்களநாட்டுச் சொல்’ என்று முன்னைய யுரையாசிரியர்கள் எழுதியிருந்தாலும், அது ‘ஹந்த’ என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு

என்று தெரிதலால், இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை” என்று உரைத்துள்ளனர்.

மேற்கூறிய நால்வரும் “அந்தோ” என்னுந் சொல்லுலத்தை அறியாமையாலேயே அதைச் சிங்களச் சொல்வென்றும், வடசொல்வென்றும் பிறழக் கொண்டனர்.

இரக்கம், நோதல், அச்சம், வியப்பு முதலிய குறிப்புகளை யுணர்ந்தும் தமிழ்ச்சொற்கள் பெரும்பாலும் பெற்றோர் பெற்றபெயர் வின்றே தோன்றியுள்ளன என்பது, முன்னரே அக்கை, அச்சன், அத்தன முதலிய சொற்களின் கீழ் விளக்கப்பட்டது. ஆண்டுக் காண்க.

அந்தோ என்னும் தமிழ்ச்சொல்லே, சிங்களத்தில் இயல்பாகவும், வடமொழியில் திரிந்தும் வழங்குகின்ற தென்க.

அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் *andaka-kkavi-vira-ragava-mudaliyar*, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டினவரும், கழகஞ் சிறப்புராமமும் பிற பழவல்களும் இயற்றியவரும், கடும்பா (ஆசைகவி) வல்லுதரும், பிறவிக்குருடருமான சூழ தமிழ்ப் பாவலர்; name of a blind poet, author of the *Kaḷukkunra-p-purāṇam* and other works, 17th century

[Skt. *andhaka* + *kavi* + *Vira* + *Raghava* + ந. முதலியார்.]

அந்தகம் *andagam*, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை); castor-plant.

அந்தகோ *andago*, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of pity. “அந்த கோவிது வருவதெ யெனக்கு” (வேதாரணியபு. பிரமசா. 22). அந்த* பார்க்க; see *andā*.*

[அத்தன் → அத்த → அந்த → அந்தவோ → அந்தகோ. ஒ.நோ: ஐயன் → ஐய → ஐயவோ → ஐயகோ; அம்மை → அம்ம → அம்மவோ → அம்மகோ. வ → க, போலி.]

அந்தகோரம் *andagoram*, பெ. (n.) தெய்வீ (மலை); emblic myrobalan (சா.அக.) — gooseberry tree, *Phyllanthus emblica* (சா.அக.).

மறுவ. அந்தகோலம், அந்தகோளம்.

அந்தகோலம் *andagolam*, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க; see *andagoram*.

அந்தகோளம் *andagolam*, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க; see *andagoram*.

அத்தச்சம் *andaccam*, பெ. (n.) அத்தச்சு பார்க்க, see *andaccu*.

[அத்தச்சம் → அத்தச்சம்.]

அத்தச்சு *andaccu*, பெ. (n.) வடிவின் சரியெசப்பு; striking resemblance.

[அத்த + அச்ச - அத்தச்ச (அதே வடிவம்).]

அத்தணு *andaru*, பெ. (n.) 1. துறவியர் வகுப்பு; a class of ascetics. "அத்தணு ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்குஞ் செத்தணமை பூண்டொழுக லான்" (குறள், 30). 2. பிராமணர் குலம்; Brāhmin caste. "அத்தணமா முதுகுரவரென் றுன்னினை." [அத்தணன் → அத்தண.]

[அத்தணன் → அத்தண.]

அத்தணன் பார்க்க; see *andaru*.

அத்தணடை *andarudai*, பெ. (n.) கு.வி எ. (adv.) 1. அத்தப் பக்கம், that side. போ அத்தணடை. 2. அப்பால், அக்கரைப்பக்கம்; beyond, the opposite side. செனைக்கு அத்தணடை திருப்பதி. ஆற்றிற்கு அத்தணடை எங்கள் புன்செய் இருக்கிறது (உ.வ.).

[அ → அத்த + அண்டை.]

அத்தண்பாடி *andarupadi*, பெ. (n.) 1. தமிழ்ப் பாசீப்பாசீ குடியிருப்பு (பழை.வ.); quarters where the learned Tamilians lived (Arch.). 2. பிராமணர் குடியிருக்குமிடம்; quarters where Brāhmins reside. "அத்தண்பாடியு மணுகியவலது" (பெரும். மகத. 4 : 33).

[அத்தண்பாடி → அத்தண்பாடி.]

அத்தணன் பார்க்க; see *andarupadi*.

அத்தண்புலவன் *andarupulavan*, பெ. (n.) 1. கற்ற துறவி (பழை.வ.); a learned ascetic (Arch.). 2. பிராமணப் புலவன்; Brāhmin scholar. "மறையறிப வந்தண புலவர்" (நான்மணி. 91).

[அத்தண்புலவன் → அத்தண்புலவன்.]

அத்தணன் பார்க்க; see *andarupulavan*.

அத்தணமை *andarumai*, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருள்; comely graciousness. "அத்தணமை பூண்ட.....அத்தணர்" (திருமந். 234). 2. துறவுநிலை; asceticism. 3. பிராமணத் தன்மை; Brāhminhood.

[அம் = அழகியு. தண் = குளிர்ந்த. மை = தன்மை, தன்மை யுணர்ந்தும் கூறு. அம் + தண் + மை = அத்தணமை.]

அத்தணநாகம் *andaru-nagam*, பெ. (n.) பெளர் னிறுமான நல்லபாம்பு; cobra of a golden colour, lit. Brāhmin cobra, so called because of its bright colour.

[அத்தணன் + நாகம் = அத்தணநாகம் = பிராமணன் நிறமுள்ள நல்லபாம்பு.]

அத்தணநாமி *andaru-nāmi*, பெ. (n.) நரபிவகை (மூ.அ.); white variety of aconite— (செ.அக.) 1. நச்சுத் தன்மையைப் போகக் குடும்ப ரு முதன்மையான மருந்து; sacerdotai antidote for a kind of poison. 2. வெண்ணாசி; a white variety of aconite root (சா.அக.).

அத்தணமை *andarumai*, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருட்டன்மை; comely graciousness. 2. துறவுநிலை; asceticism. 3. பிராமணத் தன்மை; Brāhminhood. "குளித்துமூன் தன்மை யோம்புந் குறிகொளத் தன்மை தன்னை யொளித்திடேன்" (திவ். திருமாலை, 25).

[அத்தணமை → அத்தணமை.]

அத்தணமை பார்க்க; see *andarumai*.

அத்தணர் *andarar*, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருணையுடைய துறவியர்; the gracious ascetics. "அத்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்குஞ் செத்தணமை பூண்டொழுக லான்" (குறள், 30). 2. பிராமணர்; Brāhmins. "ஆற்றி யந்தணர் க்கு மறை பலபகர்ந்து" (கவித். கடவுள்வா. 1).

[அம் = அழகு. தண் = குளிர்ச்சி, குளிர்ந்த அருள். தண் → தண் = குளிர்ந்த அருளுடையவன். தண் (ஒருமை) = தண் (பன்மை). அம் + தண் + அர் (கறு).]

"அத்தத்தை அணவுவார் அத்தணர் என்றது, வேதாத்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பாற்ப்பா ரென்றவாறு" என்று நச்சினொர்க்கினியர் அத்தணர் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கூறியுள்ள பொருட்காரணம் பொருந்தாது.

அத்தணரீசேரி *andarar-šeri*, பெ. (n.) அத்தண்பாடி பார்க்க; see *andarupadi*. "அத்தணர் சேரியகவிதழாக்" (பெரும். மகத. 3 : 87).

அத்தணர்வாக்கு *andarar-vakku*, பெ. (n.) 1. வேதம் (சிந்தா. நி.); the Vēdas. 2. பிராமணர் கூற்று; sayings of Brāhmins.

அந்தணரறுதொழில் *andagar-aru-toḷi*, பெ. (n.) ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் (இலா.); the six occupations of the Brāhmins, viz., learning, teaching, sacrificing, conducting sacrifices, giving and receiving.

[அந்தணர் + ஆறு + தொழில். ஆறு → அறு.]

இது பிற்காலக் கொள்கையும் வழக்குமாகும். ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வருமுன், அந்தணர் என்னும் பெயர் தமிழ்த் துறவியரையே சிறப்பாகவும், தமிழ்ப் பூசாரியரையும் புலவரையுமே பொதுவாகவுள் குறித்ததனால், தமிழமுறைப்படி அந்தணரறுதொழில் ஓதல், ஓதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல், தூதுபோதல், சந்துசெய்தல் எனவும் ஆறேயாகும்.

ஓளவை, அதியமான் விடத் தொண்டைமாணுழைத் தூது சென்றதையும் (புறநா. 95), கோலூர்கிழார், உறையூர் முற்றியிருந்த சோழன் நலங்கிள்ளியையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் பாடிச் சந்துசெய்ததையும் (புறநா. 45) நோக்குக. இதனால்,

“ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர்
நான்மறப்பர்
காவலன் காலா னெனின்”

என்னும் குறளில் (560) உள்ள “அறுதொழிலோர்” என்னுஞ் சொல், தமிழ் அந்தணர்க்குப் பொருந்துதலையும் காண்க.

சந்துசெய்தலில், தலைவன் தலையெயர் பிணக்குத் தீர்த்தலும் அடங்கும்.

பேசுநால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக, அவனைக் கபிலர் (புறநா. 143), புரணர் (புறநா. 144, 145), அரிசில்கிழார் (புறநா. 146), பெருங்குள் றூர்கிழார் (புறநா. 147) பாடியதையும்;

“கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும்
வழிகொள
நல்லவை யுரைத்தலும் அல்லவை
கடித்தலும்
செவிலிக் குரிய வாகு மென்ப”
(பொருள். கந். 12).

“சொல்லிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய”
(பொருள். கந். 13)

“என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களையும் நோக்குக.

அந்தணன் *andagan*, பெ. (n.) 1. அழகிய அருளாளன்; the gracious one. 2. முனிவன். துறவி; sage, recluse, ascetic. “அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெல்வுயிர்க்குஞ் செந்தணமை பூண்டொழுக லான்” (குறள். 30). 3. அறவோன் (பொதி. நி.); virtuous person. 4. தூயேசன்; pure person. “தேவர்க்கும் அறிய வாகா அந்தணனை” (திவ். திருநெடுந். 4). 5. பிராமணன்; Brāhmin. “நூலே கரசம் முக்கோல் மனையே ஆயுள் காலை யந்தணர்க் குரிய” (தொல். பொருள். மர. 71). 6. பிராமணவகை நாகம்; cobra of the Brāhmin variety. “அந்தண னாறு மான்பா வலியினை (சீவக. 1287). 7. பிரமன்; Brahma (பிங்.). 8. சிவன்; Śiva. “யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்” (அகநா. கடவுள்வா.). 9. அருகன்; Arhat (சங்.அக.). 10. கடவுள்; God (சங்.அக.). 11. வியசுழன்; Jupiter. “மற்றவன் மேலுய ரந்தண னுலவும்” (சுர்.மடி. மண்டல. 16). 12. காசி; Saturn (சங்.அக.). 13. ஒரு சிறந்த முழுத்தம் (முனிர் தம்); a highly auspicious time. “அரன்பாம் பனுட மகம்புட் புணலாடி யந்தணன் றேர்” (விதான. குணா. 72:73). இது பகலிலே எட்டாவதாக நிகழுமென்றும் நூறாயிரங் குற்றத்தைப் போக்குமென்றும் சொல்லப் படும் (சங்.அக.).

ம. அந்தணன்

[அம் + தணம் + அன் (ஈறு) - அந்தணன்.]
அந்தணர் பார்க்க; see *andagar*.

அந்தணாட்டி *andagāḍḍi*, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளுடையவள்; gracious woman. 2. துறவினி (பெண்துறவி); a woman ascetic. 3. பிராமணத்தி; a Brāhmin woman. “மந்திர நாலி னைந்த ணாட்டி” (பொருள். இலாவாண. 17:18).

[அம் + தணம் + ஆட்டி (பெ.பா.ஈறு) - அந்தணாட்டி, அந்தணாளன் என்பதன் பெண்பால். ஆன் + டி - ஆட்டி.]

அந்தணாளன் *andagāḍḍan*, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளாளன்; gracious person, gracious one. “செய்யநீ வண்ண ரந்த ணாளர் கணையர்” (தேவா. 5.8:6). 2. முனிவன்; sage, recluse, hermit. “அந்த ணாளனுள் னடைக்கலம் புகுத” (தேவா. 7.55:1). 3. பிராமணன்; Brāhmin. “அந்த ணாளனு மதி

சமித் தரும்பெறன் மகட்டு" (இருவிளை. விருத்தகு. 5).

[அம் + தமை + ஆள் (ஈறு) - அந்தணான். ஆள் + அன் - ஆள்.]

அந்தணி andani, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளுள்ளவள்; gracious woman. 2. துறவினி; female ascetic. 3. பிராமணத்தி; a Brahmin woman. "அந்தணி தாங்கொள்வ டெழுந்த தவத்துறை நீங்கி" (பெருங். உஞ்சைக். 36: 195-6).

ம. அந்தணி

[அந்தணன் (ஆ.பா.) - அந்தணி (பெ.பா.). அம் + தமை + ன் (பெ.பா. ஈறு) - அந்தணி.]

அந்தணாட்டி பார்க்க; see andanāṭṭi.

அந்தந்த andanta, கு.பெ.எ. (adj.) பெரும் பான்மை, எந்தெந்த, ஒவ்வொரு, எல்லாம் என்று சொற்களை ஒன்றோடு உடனுறவுச் சொல்லாகவும் (correlative) சிறுபான்மை தனித்து நின்று, பல பொருளிடம் காலஞ்செய்களைத் தனித்தனி குறிக்கும் செய்யமைச் சுட்டுப் பெயர்ச்ச வகுக்கு; reduplication of the remote, demons, adj. *anda*, meaning, 'such and such', 'respective', 'proper', 'fitting' or 'appropriate'. எ-டு: பொத்தகங்களை எந்தெந்த இடத்திலிருந்து எடுத்தீர்களோ அந்தந்த இடத்தில் வைத்துவிடுங்கள். ஒவ்வொருவரும் எந்தெந்த வேலைக்குத் தகுதியென்று கண்டு அந்தந்த வேலையில் அமர்த்த வேண்டும். எல்லாப் பயிர்களையும் அந்தந்தக் காலத்திற் பயிரிட வேண்டும். அந்தந்தக் காலத்திலேயே பாடங்களைப் படித்து வந்திருந்தால் தேர்வுச் சமையத்தில் திண்டாட வேண்டிய நிலையையே!

அந்தம் andam, பெ. (n.) அழகு; beauty, comeliness. "அந்தரு சான்று பிடி யொடு பெண்சே" (தொல. பொருள். மர. 3). அந்தம் கெட்டவள் (உ.வ.).

ம. அந்தம்; க. கு. அந்தம்; தெ. அந்தமு.

[அம் = அழகு. அம் → அந்து → அந்தம். அந்தம் என்பதற்கு முடிவு என்று பேராசிரியர் பொருளுரைத்திருப்பது அத்துணைப் பொருத்த மாய்த் தோன்றவில்லை.]

அந்தி andari, பெ. (n.) தேவர்களுள் வகை; a kind of drum (சிலப். 3: 27, அடியாரக். உரை).

ம. அந்தரி

அந்தரை andarai, பெ. (n.) பரவா, பட்டப் பெயர்; a title of Paravas (T.A.S. iv, 179).

அந்தலை andalai, பெ. (n.) 1. சந்திப்பு (யாழ்ப்ப.); juncture (J.). 2. முடிவு (யாழ்ப்ப.); end, extremity, border (J.). 3. மேடு (யாழ்ப்ப.); projection as of roof (J.).

[அந்துலம் = சந்தித்தல். அந்து → அந்தல் → அந்தலை.]

அந்தனகத்தானர் andanagat(u)-aṭṭar, பெ. (n.) கவசத் தாங்கிய போர்மறவர்; warriors wearing coat of mail, உத்தமசோழத் தெரிந்த வந்தனகத்தானர் (S.I.I. ii, 97).

[அந்தனகம் + அத்து (சாநிய) + ஆள் + ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

அந்தனகம் andanagam, பெ. (n.) கவசம்; coat of mail (S.I.I. ii, 98, குறிப்பு).

ஒ.நோ: தெ. பொந்தனமு

[அந்தனம் → அந்தனகம்.]

அந்தனம்¹ andaṅam, பெ. (n.) கவசம் (பிங்.); coat of mail.

[உம் → உந்து → அந்து → அந்தனம்.]

அந்தனம்² andaṅam, பெ. (n.) புல்லருவி; a parasitic plant (சா.அக.).

அந்தனி andani, பெ. (n.) தேவச் கோயில்; temple (சங்.அக.).

அந்தன் andan, பெ. (n.) அந்தனம் பார்க்க; see *andanam* (மலை.).

அந்தனம் andanam, பெ. (n.) கருக்காய்; ink-nut, *Terminalia chebula* (சா.அக.).

அந்தனாதி andanādi, பெ. (n.) பழம்புளி; tamarind, kept in storage for a long time.

அந்தா¹ anda, இடை. (int.) அதோ!, ஒரு செய்யமைச்சுட்டுச் சொல், ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் கவனிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; remote demonstrative.

[அது → அத்து → அந்து → அந்தா.]

அந்தா² anda, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. "அந்தாவில னாயிராணி" (கந்தபு. அகர. அசமுதிப். 17).

2. ஒரு மலிற்ச்சிக் குறிப்பு;

an exclamation of joy. "அந்தாவுய்ந்தேன்" (கந்தபு. அகர. அகரர்தோ. 1).

[அத்தன் (தந்தை) → அத்தா (ஈனி) → அத்தா. ஒரோ: அப்பன் → அப்பா, அடையப்பா (ஈயப் பக் குறிப்பு).]

அந்தாக *andāka*, பெ. (n.) 'அப்படியே யாகுக!' என்ற பொருள்படும் ஓர் இசைவுத் தொடர்புச் சொல்; an expression, meaning 'Let it be so.' "அந்தாக வென்றுவந்தையனும்" (கம்பரா. புத்த. நிகும்பலை. 101).

[அது → அத்து → அந்து + ஆக. ஆகு + அ (ஈயம். ஈறு) - ஆக. இனி, அன்னது → அன்று (அன் + து) → அந்து + ஆக என்றும்.]

அந்தாயம் *andāyam*, பெ. (n.) 1. பேரலிகை (மாதிரி) (இ.வ.); model (Loc.). 2. குத்து மதிப்பு; rough estimate.

ம. அந்தாயம்

அந்தாரப்பனை *andāra-p-pañai*, பெ. (n.) தொடர்ப்பனை; a species of palmyra (சா.அக.).

அந்தாலே *andāle*, சு.கு.வி.எ. (demons, adv.) அங்கே (யாழ்ப.); there, over there (J.).

[அது → அத்து → அந்து + ஆம் + ஏ. அத்து = அங்கு. 'ஆம்' இடவுருபு. 'ஏ' சிரிசீலை அல்லது தேற்றப்பொரு ளிழந்த ஈற்றகை. ஒரோ: சின் → சின்னல் → சின்னலே, சிறகு → சிறகால் → சிறகாலே.]

அந்தாளி *andāli*, பெ. (n.) (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த் திறமென்றும் குறிஞ்சிப் பண்ணின் முப்பத்திரு பிரிவுகளுள் ஒன்று (பி.வ.); (Mus) an ancient secondary melody-type, one of the 32 varieties of *kuṟiñji*, a primary melody-type.

ம., க. அந்தாளி.

அந்தாளிகுறிஞ்சி *andāli-k-kuṟiñji*, பெ. (n.) அந்தாளி பார்க்க; see *andāli*.

[அந்தாளி + குறிஞ்சி.]

அந்தாளிபாடை *andāli-pādai*, பெ. (n.) (இசை) பாடையாழ்த் திறமென்றும் பாடையைப் பண்ணின் இருபது பிரிவுகளுள் ஒன்று; (Mus.) an ancient secondary melody-type, one of the 20 varieties of *pādai*, a primary melody-type.

[அந்தாளி + Skt. bhāṣā > த. பாடை.]

அந்தான் *andān*, பெ. (n.) அப்பல் அல்லது படலி லுண்டாகுந் சிறு பொத்தல் வழியே

தண்ணீர் புகாதபடி அடைக்குந் சிறுபலகை; a small wooden board nailed over a hole in a ship or boat to close a leak (R.).

[அத்துதல் = இரு துண்டை ஒன்றா யிணைத் தல், ஒட்டுப்போட்டுத் தைத்தல். அத்து → அந்து → அந்தான்.]

அந்தி¹ *andi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருத்து தல் (பொரு.நி.); to fit in. —, 4 செ.குன்றா வி. (v.t.) 1. ஊடுதல்; to approach. "வேதம் அந்தித்தும் அறியான்" (திருவிளை. நகர. 106). 2. சந்தித்தல்; to unite, join, meet. "யமபடையென வந்திக்குந் கட்டிடையாலே" (திருப்ப. 55). 3. முடித்து வைத்தல்; to tie up in a knot. "அந்தித் திருக்கும் பொரு ளில்லை" (திருவாவலா. 30:14). 4. ஏற் படுத்துதல் (தியயித்தல்); to appoint, ordain. "அந்தித்த நின் புணர்ப்பை" (கந்தபு. மகேந்திர. சயந்தன்புலம். 58).

க., தெ. அந்து.

[உம் → உந்து → அந்து → அந்தி.]

அந்தி² பார்க்க; see *andi*².

அந்தி¹ *andi*, பெ. (n.) 1. ஒரு தெரு இன்னொரு தெருவீற் குறுக்காகவந்து சேர்வதால், அல்லது குவேறு தெரு ஒன்றுகூடுவதால், ஏற்படும் முச்சந்தி; junction of two or three streets. "அந்தியுள் சதுக்கமு மாவண வீதியும்" (சிவப். 14:213). 2. இரவும் பகலும் கலக்கும் விடியற்காலை; morning twilight, as joining night with day. "காவை யந்தியும்" (புறநா. 34:8). 3. பகலும் இரவும் கலக்கும் மாலைக் காலம்; evening twilight, as joining day with night. "மாலை யந்தியும்" (புறநா. 34:8). 'அந்தி ஈசல் அடைமழைக்கு அறிகுறி', 'அந்தி ஈசல் பூத்தால் அடைமழை அதிகரிக்கும்', 'அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது', 'அந்தி மழையால் விடாது ஒளையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது' (பழ.). 4. அந்தியுள் சந்தியுள் செய்யுந் திருமன்றாட்டு; morning and evening prayers. "ஓதி யுருவெண்ணை மந்தியால்" (திவ. இயற். 1:33). 5. மாலையந்தியிற் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; plant whose flowers blossom at 5 p.m., *Mirabilis jalapa*. 6. மாலையச் செவ்வாசை; red glow of sunset. "அந்தி வண்ணந்தம் மடியவர்க் கழகுசெய் வித்து" (பெரியபு. அமரநீதி. 3). 7. மாலையொடு தொடங்கும் இரவு; night. "அந்தி காவலை" (திவ. பெரியதி. 2, 5:1).

8. பொருத்து, முடிவு; joint, end. "அந்திக் கடலிற் கடிதோட" (திருப்ப. 76) (சங்.அக.).
9. பகல் முடிவு போன்ற ஊழி முடிவு; dissolution of the universe at the end of an aeon. "படரணி யந்திப் பசங்கட் கடவுள்" (கலித். 101 : 24). 10. பாலையாழ்த்திறவகை; an ancient secondary melody-type of the *pālai* class.

10. அந்தி; க., தெ. அந்த.

[உம் → உந்து → அந்து → அந்தி.]

உம்முதல் = கூடுதல், பொருத்துதல், கலத்தல். உம் = சொல்லும் பொருளும் இரண்டும் பலவுமாய்க் கூடுதலைக் குறிக்கும் இடைச் சொல்.

எ-டு.

"மழவும் குழவும் இளைமைப் பொருள்"
(தொல. சொல், உ.ரி. 14).

"இன்பமும் பொருளும் அறனும்"
(தொல. பொருள். கள. 1).

உம் → உந்து.

"உம்உந் தாகும் இடனுமா ருளடே"
(தொல். சொவ. இடை. 44).

உந்து → அந்து. ஒ.நோ : உகை → அகை.

அந்துதல் = கலத்தல். அந்து → அந்தி = இரு தெரு அல்லது முத்தெருக் கூடுமுச்சந்தி, பகலும் இரவுக் கலக்கும் காலை அல்லது மாலையேளை. "காலை யந்தியும் மாலையந்தியும்" என்று புறநானூறு (34) கூறுவதால், முதற்கண் 'அந்தி' யென்பது இரு வேளைக்கும் பொதுவாய் வழங்கினமை அறியப்படும். பின்னர் மாலையை வேறு படுத்தற்குச் சகரமெய்சேர்க்கப்பட்டுச் 'சந்தி' யென்றுச் சொல் தோன்றிற்று. காலையும் மாலையும் என்னும் பொருளில், அந்தியுஞ் சந்தியும் என்று இன்றும் உலகவழக்கு வழங்குதல் காண்க.

அமைத்தல் என்னும் பொதுப்பொருட் சொல், 'சோறமைத்தலைச் சிறப்பாகக் குறிக்கச் சமைத்தல் என்று சகரமெய் பெற்றிருத்தலை இதனுடன் ஒப்புநோக்குக.

'அந்தி', 'சந்தி' ஆளபோது, 'அந்து', 'சந்து' ஆயிற்று. சந்து = உறுப்புப் பொருத்து, இஃ பகைவரை ஒப்புரவாக்கும் இணைப்பு.

முச்சந்தியைக் குறித்த 'அந்தியும் 'சந்தி' யாயிற்று. அதனால், அந்தியுஞ் சதுக்கமும் என்பது சந்தியுஞ் சதுக்கமும் என மோனைத் தொடராயிற்று. சந்திக்கிழுத்தல், சந்தி சிறித்தல், சந்தியில் விடுதல் என்னும் வழக்குகளில், 'சந்தி'யென்பது இன்று முச்சந்திக்கும் நாற்சந்திக்கும் பொதுவாகும்.

சந்து → சந்தை. ஒ.நோ : மந்து → மந்தை.

சந்தை = பெரும்பாலும் நாட்டுப்புற நகர்களில், கிழமைக் கொருநாள், பல்வேறுபட்ட கனிவின்று பல்வேறு விற்பனையாளர் பல்வேறு பொருள்களைக் கொண்டு வந்து விற்கும் கிழமை யங்காடி.

சந்தித்தல் என்னும் பொருளில் அந்தித்தல் என்னும் சொல் தமிழில் வழங்கியிருத்தலால், சந்தித்தல் அல்லது சந்திப்பு என்னும் சொல் தென்சொல்லே.

சந்தித்தலைக் குறிக்கும் 'ஸம்-தா' (sam-dhā) என்னும் வடசொல் முதலிலை, ஸம் (உடன், கூட, together), தா (இடு, வை, put) என்னும் இருசொற் கொண்ட கூட்டுச்சொல்; சந்து என்பதன் மூலமான 'அந்து' என்னும் தமிழ் முதலிலையோ தனிச்சொல்.

முச்சந்தி, நாற்சந்தி, சந்துசெய்தல், சந்தை என்னும் பொருள்கள் வடசொல் வழக்கில்லை.

சென்னை அகரமுதலியில், தெருக் கூடு மிடத்தைக் குறிக்கும் சந்தி யென்றுச் சொற்கும் சந்து என்னும் சொற்கும் 'ஸம்-தி' (sam-dhi) என்னும் வடசொல் வழகும், சந்தை யென்றுச் சொற்கு 'ஸம்-தா' (sam-dhā) என்னும் வடசொல் வழகும், காலை மாலையேளையைக் குறிக்கும் சந்தி யென்றுச் சொற்கு 'ஸம்-தயா' (sam-dhyā) என்னும் வடசொல் வழகும் மூலமாகக் காட்டப் பட்டுளன. அவற்றின் பொருத்தாமை, தமிழின் மூன்மையையும் தமிழ்ச்சொல்லின் மூலத்தையும் நோக்கின் வெள்ளிடை மலையாம்.

அந்தி* andi, பெ. (n.) அக்கை (சங்.அக.); elder sister.

ம. அந்தி; தெ. அந்திக.

[அத்தி = தாய், அக்கை. அத்தி → அந்தி.]

அந்தி* andi, பெ. (n.) தில்லைமரம் (மலை.); blinding tree, tiger's milk-spurge, *Excoecaria agallocha* (சா.அக.).

அத்தி⁴ *andi*, பெ. (n.) (ஒகம்) அறுநிலைக் களங்களுள் (ஆறாதாரங்களுள்) ஒன்றான உந்திவட்டத்தில் பத்திழைத் தாமரை வடிவுடையதாகக் கருதப்படும் இடம்; (Yoga) a mystic centre in the body, described as a ten-petalled lotus and situated in the navel region.

அத்தி⁵ *andi*, இடை. (part.) ஓர் அசைச்சொல் (பொதி.நி.); an expletive.

[அத்தில் → அந்தி.]

“அத்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவியென் றாயிரண் டாகு மியற்கைய என்ப”
(தொல. சொல். இடை. 19).

அத்திக்கடை *andi-k-kadai*, பெ. (n.) மாலையில் வீற்றிருக்கடை, அல்லங்காடி; evening bazaar.

ம. அத்திக்கட.

[அத்தி + கடை.]

அத்திக்காப்பு *andi-k-kappu*, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளுக்கு அந்திப் பெயரூழிற் செய்யுள் காப்புச்சடங்கு; mystic rite performed in the evening for a child, to avert evil (திவ். பெரியாழ். 2:8, வியா. பிர.). 2. கடவுட்கு மாலைக்காலத்துச் செய்யும் வழிபாடு (மதுரைக். 460, நச். உரை, அடிக் குறிப்பு.); evening service performed in a temple.

ம. அத்திக்காப்பு

[அத்தி + காப்பு.]

அத்திக்கோள் *andi-k-kōḷ*, பெ. (n.) இரலிற்று அச்சணை திங்கள்; moon. “அத்திக் கோன்றலக் செயருள் செய்தவர்” (தேவா. 5. 25:1).

[அத்தி + கோள்.]

அத்திகாசம் *andi-kaśam*, பெ. (n.) மாலைக் கண்; night blindness, Nyctalopia (சா.அக.).

[அத்தி + காசம். Skt. *kāśa* > த. காசம் = கண்ணோய்.]

அத்திகால் *andi-kai*, பெ. (n.) சுரபுண்ணை, ஒரு மரம்; a tree, soorapoon, *Octrocarpus longifolius* (சா.அக.).

அத்திகாவலன் *andi-kavalan*, பெ. (n.) இராக் காலத்துக் காவலன் போன்ற திங்கள்; moon, as the lord of night or night guardian. “அத்தி

காவல னமுதுறு பகங்கதிர்” (திவ். பெரியதி. 8. 5:1).

அத்திகுணம் *andiguṇam*, பெ. (n.) பெரும் காயம்; asafœtida (சா.அக.).

அத்திகூப்பு-தல் *andi-kūppu*, 5 செ.கு.வி. (v.i) மாலைத் தெய்வ வணக்கஞ் செய்தல்; to offer evening prayers or perform evening worship. “மந்திரத் தந்தி கூப்பி” (பெரும். உஞ்சைக். 55:7-8).

ம. அந்தி வழங்குக

அத்திகை¹ *andigai*, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, neighbourhood (சங்.அக.). 2. இரவு; night.

ம. அத்திகம்; தெ. அத்திகமு.

அத்திகை² *andigai*, பெ. (n.) அக்கை; elder sister (சங்.அக.).

ம. அத்தி; தெ. அத்திக.

[அத்தி = அண்ணை, அக்கை. அத்தி → அத்தி → அந்திகை = இளைய அக்கை. ‘கை’ கு.பொ.பின். ஒ.நேர: கன்னி → கன்னிகை.]

அத்திகை³ *andigai*, பெ. (n.) அடுப்பு; oven (சங்.அக.).

ம., தெ. அத்திக; க. அத்திகெ.

அத்திசத்தி *andi-śandi*, பெ. (n.) 1. காலை அல்லது மாலை; morning or evening. 2. காலையும் மாலையும்; morning and evening. அந்தியுஞ் சந்தியும் = 1. காலையும் மாலையும்; both (in the) morning and evening. 2. எப்போதும்; always. அவனுக்கு அந்தியுஞ் சந்தியும் இறுதான் வெலை (உ.வ.).

அத்திசத்துவாதம் *andi-śanduvādam*, பெ. (n.) இராக்காலத்தில் ஞட்டுகளைத் தாக்கும் ஊந் (லாத) நோய்; a disease affecting the joints during the night, evening; arthritis, gout (சா.அக.).

[அத்தி + சந்து + Skt. *vāta* > த. வாதம்.]

அத்திதோசம் *andi-iōśam*, பெ. (n.) அந்திப்புள் தோசம் பார்க்க; see *andi-p-pu[-iōśam]*.

[அத்தி + Skt. *doṣam* > த. தோசம்.]

அத்திநட்சத்திரம் *andi-naṭṭatiram*, பெ. (n.) மாலை வெள்ளி, விடிவெள்ளிக்கு எதிரீ; evening star (W.) opp. *viḍivelli*.

[அத்தி + நட்சத்திரம். Skt. *nakṣatra* > த. நட்சத்திரம் = வெள்ளி.]

அந்திப்பனை *andi-p-pi[ai]*, பெ. (n.) சிறுபூளை; woolly caper, *Achyranthes lanata* (சா.அக.).

[அந்தி + பனை. பூளை → பனை.]

அந்திப்புந்தோசம் *andi-p-pu[-iṅgam]*, பெ. (n.) பொழுதடையும் நேரத்தில் பறவைகள் கூடு நோக்கிப் பறந்து போகும்போது குழலிகளைப் புறத்துக் காட்டலால் நேரும் தீட்டு; disease of babies caused by their being exposed at sunset when birds fly to their nests.

[அந்தி = மாலைத் தொடக்க வேளை. புள் = பறவை. Skt. *doṣa* > ந. நோசம் = குற்றம், தீட்டு.]

தோஷம் என்னும் வடசொல் தமிழில் தொடம் என்றும் திரியும். அதனால், பசல் வாசகத்தீரட்டு என்னும் மருத்துவ நூலில் (93), "அந்திப்புட்டோடம்" என்னும் வடிவு ஆளப்பட்டுள்ளது.

அந்திப்பூ *andi-p-pū*, பெ. (n) அந்திமல்லிகை (மலை); four o'clock flower, *Mirabilis jalapa*.

ம. அந்திமலரி, அந்திமந்தாரம்.

[அந்தி + பூ.]

இது, அந்தி மந்தார வேளையிற் பூப்பதால் அந்திமந்தாரம், அந்திமந்தாரை யென்றும், சாயுக்காலம் 5 மணிக்குப் பூப்பதால் அஞ்சு மணிப் பூ என்றும் பெயர் பெறும்.

அந்திப்பொழுது *andi-p-pozu[ṭu]*, பெ. (n.) ஊசு வெகுத்து மறையும் மாலை மசங்கல் நேரம்; evening twilight, dusk, about the time when written characters start fading and become indistinct (சா.அக.).

ம. அந்திமெட்டந்தி

[அந்தி + பொழுது.]

அந்திபகல் *andi-pagal*, பெ. (n.) 1. இரவும் பகலும்; night and day. "அந்திபக லாச் சிவனை யாதரித்து" (பட்டினத்துப். பொது. 2.). 2. (சிவ.) கீழால் மேலால் நிலைகளைக் (கேவல சகலாவந்தைகளைக்) குறிக்கும் குறிப்புச் சொல்; (Śaiva.) symbolic term standing for the descending and ascending states of the soul through the five stages from wakefulness to absolute unconsciousness.

அந்திமந்தாரம் *andi-mandāram*, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; see *andi-mandārai*.

அந்திமந்தாரை *andi-mandārai*, பெ. (n.) அஞ்சு மணிப் பூ; four o'clock flower, *Mirabilis jalapa*.

ம. அந்திமந்தாரம்

மறுவ. அந்திமந்தாரம், அந்திமலலி, அந்தி மல்லிகை, அந்திமலர்ந்தான், அந்திமலரி.

அந்திமணி *andi-mandi*, பெ. (n.) மாலை மங்கற் பொழுது; evening twilight. அந்திமணி நேரத்தில் வெளியே போகாதே (உ.வ.).

அந்திமல்லி *andi-malli*, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க; see *andi-mandārai*.

ம. அந்திமலரி

அந்திமல்லிகை *andi-malligai*, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; see *andi-mandārai*.

அந்திமலர்ந்தான் *andi-malandān*, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க; see *andi-mandārai*.

அந்திமலரி *andi-malari*, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க; see *andi-mandārai*.

அந்திமாலை *andi-malai*, பெ. (n.) 1. மாலைப் பொழுது; evening. "அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதையும்" (சிலப், பதி. 66). 2. மாலைக்கண்; night-blindness, *Nyctalopia*. 3. பகுதி அல்லது முழுதும் பார்வை கெடும் கண்ணோய் வகை (M.L.); partial or total loss of sight, *Amaurosis*.

ம. அந்திக்குருடு

அந்திபுறவு *andi-p-ṭavu*, பெ. (n.) கோட்டையில் அந்தி நேரத்தில் உழுதை (நாஞ்.); tilling the soil in the evening time during summer (Nāñ.).

[அந்தி + உழவு.]

அந்திரர் *andirar*, பெ. (n.) ஆந்திரர்; the Āndhras. "அந்திரர் முதலிய வரசர்" (பெருந்தொ. 783).

Skt. *andhra*

அண்டிரன், ஆந்திரன் பார்க்க; see *andirar*, *andirar*.

அந்திரன் *andiran*, பெ. (n.) வேடன் (சிறந்தா. 160); hunter.

Skt. *andhra*

அந்தில்¹ *andil*, பெ. (n.) 1. இடம் (அக.நி.); place. 2. இரண்டு (பொதி.நி.); two. —, சு.கு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்வீடம்; there. "அந்தி வரங்கத் தகன்பொழில்" (கிவெ.

II:6). — இடை. (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive in poetry.

"அந்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவியென்
நாயிரண் டாகு மியற்கைய என்ப"
(தொல். சொல்., இடை. 19).

[அந்த + இல் — அந்தில். இல் = இடம்.]

அந்தில்² *andil*, பெ. (n.) வெண்கடுகு (பிங்.), white mustard, *Brassica alba*.

அந்திவண்ணன் *andi-varuṇan*, பெ. (n.) செவ்வாணம்போற் சிவந்த சிவன் (பிங்.); *Siva*, His body having the red hue of sunset.

[அந்தி + வண்ணன். வண்ணம் → வண்ணன்.]

அந்து¹ *andu*, சு கு. வி எ. (demons, adv) அப்படி; in that way. "அந்துசெய் குவெனென"
(சம்பரா. புத்த. இராவணன்வதைப். 61).

க. அந்து; தெ. அடு; து. அஞ்சு.

[அ → அன் → அனை → அனைத்து → அந்து = அவ்வளவு, அப்படி.]

அந்து² *andu*, பெ. (n.) நெழ்ச்சி; a small grey-winged insect found in stored paddy (செ.அக.). "அந்துகடி துண்டுபோய் கதிர்நெல்லும்"
(பிரபோத. 19:6). "அந்துது நெல்லானேன்"
(பழ.). — a small insect that causes damage to stored paddy or other grains, *Weevil* (சா.அக.).

க. அந்தி

அந்து³ *andu*, பெ. (n.) மொத்தக் கூட்டுத் தொகை (இ.வ.); total, aggregate (Loc.).

தெ. அந்து

[ஒருகா. அனைத்தும் → அந்தும் → அந்து = அவ்வளவும், மூலமும்.]

அந்துக்கண்ணி *andu-k-kanni*, பெ. (n.) புளிச்சைக்கண்ணி, blear-eyed, ill-looking girl or woman. "அந்துக்கண்ணிக்கு அழுதாலும் வாரான் அகமுடையான்" (பழ.).

[அந்து + கண்ணி.]

அந்துவியிந்துவியா - தல் *anduli-y-induli-y-ē-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) (சங்.அக.) 1. தலை சுழல்தல்; to suffer from vertigo. 2. பதைபதைத்தல்; to throb with pain, shiver with fear or grief. —, 4 செ.குள்நாவி. (v.t.) துறையாடல்; to plunder, pillage.

அந்தை *andai*, பெ. (n.) ஒரு பழைய நிறைவகை (தொல். எழுத்து. தொகை. 28, நச். உரை). an ancient standard weight.

[ஒருகா. அண்டை → அந்தை.]

அந்தமைத்தை *andai-mandai*, பெ. (n.) மந்தகுணம்; sluggishness, dull nature (சா.அக.).

அந்தோ¹ *andō*, இடை. (int.) 1. வியப்புக்குக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of reverential wonder. "அந்தோவென் னாரூயிரே யரசே யருள்" (திவ். பெரியதி. 7. 2:6). 2. இரக்கக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of pity "பெற்றிலன் தவமந்தோ பெருநில மகள்"
(கம்பரா. அயோத். வனம்புகு. 25).

[அத்தன் (தந்தை) → அத்தோ (விளி) → அந்தோ.]

இச் சொல் இரக்கம், துயரம், துன்பம், வியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளை உணர்த்துமேலும், இரக்கக் குறிப்பே இதற்குச் சிறப்பாக வுரியதாகும்.

ஐயோ என்னும் சொல் இரக்கம், துயரம், துன்பம், வியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளை யுணர்த்தினும், இரக்கக் குறிப்பையே சிறப்பாக வுணர்த்துதலை இதனுடன் ஒப்புநோக்குக.

சொல்லாராய்ச்சியும் மொழியாராய்ச்சியும்வாத காலத்தில், நச்சினாரக்கினியரும், தெய்வச்சிலையாரும், பிறரும் "அந்தோ" என்னும் குறிப்புச் சொல்லைச் சிங்களச் சொல்லென்றும் வடசொல்லென்றும் மயங்கினர். அது சிங்களத்திற்கும் வடமொழிக்கும் முதலின் குமரிநாட்டுத் தென்சொல்வென்பதை அவரறியார்.

"நன்றிற் றேயும் அன்றிற் றேயும்
அந்திற் றோவும் அன்னிற் றோவும்
அன்ன பிறவுள் குறிப்பொடு கொள்ளும்"

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (சொல். இடை. 34) உரையில், "அந்திற் றோவும் அன்னிற் றோவுமாவன: அந்தோ அன்னோ என்பன" என்றும், "அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற் குறிப்பு வெளிப்படுக்கும்" என்றும், சேனாவரையர் கூறியிருத்தல் காண்க.

தமிழிலுள்ள இரக்கல் துயர துன்ப வியப்புக் குறிப்புச் சொற்களுட் பெரும்பாலான பெற் றோர் முறைப்பேயரின் விளிகள் என்னும் உண்மையை 'அறியின், அந்தோ

அன்னோ முதலிய குறிப்புச் சொற்களின்
பொருள் வெள்ளிடமலையாய் விளங்கும்.

[அத்தன் → அத்தோ → அத்தோ. அத்தன் →
அத்த → அத்த → அத்தவோ → அத்தகோ.
அத்தோ → அத்தோ. அண்ணன் → அண்ணோ.]

அத்த² பார்த்து; see *anda*².

அத்தோ¹ *andō*, இடை. (int.) கவனிக்கச் செய்
புது செய்கைக்குக் குறிப்பு; remote demon-
strative. அத்தோ பார்; behold there!

[அ → அது → அத்து → அந்து → அத்தோ.
ஒ.தோ: அத்தோ.]

அத்தோர் *andōr*, பெ. (n.) தெல்லி (மலை.);
emblic myrobalan (செ.அக.) — (சா.அக.)
Indian gooseberry tree, *Phyllanthus emblica*.

அப்பாக்கம் *andgarigam*, பெ. (n.) 1. நாகரிக
கீழ்மை; boorishness, uncivilizedness. 2.
பண்பாடிழ்மை; uncultured state.

[அல் → அ + நாகரிகம்.]

அப்ப *appa*, பெ. (n.) அப்பன் என்னும் பெயரின்
விளிவடிவம்; voc. of *appan*. —, இடை. (int.)
விியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of
wonder.

அப்பக்காய்க்கறியமுது *appa-k-kay-k-kari-y-*
amudu, பெ. (n.) அப்பக்காய்க்கறியமுது
பார்க்க; see *appa-k-kay-k-kari-y-amudu*.
‘அப்பக்காய்க் கறியமுதுக்கு’ (S.I.I. ii, 127).

அப்பக்காய்க்கறியமுது *appa-k-kay-k-kari-y-*
amudu, பெ. (n.) சமைத்த அப்பக்காய்க் கறி;
a kind of curry preparation of *appakkay*.

‘அயிது’ கொச்சை வடிவம். அப்பைக்காய்
பார்க்க; see *appai-k-kay*.

[அப்பக்காய் + கறி + அமுது.]

அப்பக்கொடி *appa-k-kodī*, பெ. (n.) கோவைக்
சொடியவை; a common creeper, weed,
Ageratum conyzoides (சா.அக.).

ம. அப்ப

அப்பகம் *appagam*, பெ. (n.) வட்டத்திழ்பி;
Indian pareira, *Cissampelos pareira* (சா.அக.).
மறுவ. அப்பட்டர், அப்பட்டா, அப்பம்.

அப்பகசம் *appakāsam*, பெ. (n.) சீமைச்
சோம்பு; foreign aniseed or Armenian cumin,
Carum garui (சா.அக.).

அப்பச்சன் *appaccan*, பெ. (n.) 1. தந்தையின்
தந்தை; paternal grandfather. 2. தந்தை
(நாகு.); father (Nāḅ.).

[அப்பன் + அச்சன் — அப்பச்சன்.]

அப்பிச்சன் என்பது நாகுசில்நாட்டுக்
கொச்சை வழக்கு.

அப்பச்சி *appacci*, பெ. (n.) 1. பாட்டன் (பன்.);
grandfather (Pa||a.). 2. அப்பன் (செட்ட.நா.);
father (C.N.). ‘அப்பச்சி குதம்பையைச்
சூப்பப் பிள்ளை முற்றின தேங்காய்க்கு
அழுகிறது போல்’, ‘அப்பச்சிகோவளைத்தைப்
பருந்து கொண்டு ஓடுகிறது’, பிள்ளை
விரவாளிப் பட்டுக்கு அழுகிறது’ (பழ.).
3. பள்ளர் மறவரை விளக்குமிழிப்புடிவுப்
பெயர்; a term of respect used by Pa||as in
addressing Maravas.

ம. அப்பச்சன்

[அப்பன் + அச்சு — அப்பச்சு → அப்பச்சி =
அப்பனைப் பெற்ற பாட்டன். அச்சன் = தந்தை.
அச்சன் → அச்சு. ஒ.தோ: அப்பன் → அப்பு.]

அப்பச்சன் என்றிருக்க வேண்டிய பெயர்
அப்பச்சி என வழங்கிவருகின்றது. தந்தையை
அப்பச்சி யென்னும் செட்டிநாட்டு வழக்கு,
பாட்டனைத் தந்தை பெயராலும் பாட்டி-
பைத் தாய் பெயராலும் விளக்கும் வழக்கின்
தலைமாற்றாகும்.

அப்பச்சி² *appacci*, பெ. (n.) சிறுநீண்டி; light
refreshment.

ம. அப்பாச்சி; கூ., தெ. அப்பச்சி; பிராசி.
அப்பு.

[ஒருகா. அப்பம் + சோய் (சோறு) — அப்பச்
சோய் என்னும் குழந்தை வழக்காகவோ செவீவி
மொழியாகவோ (Nursery usage) இருக்கலாம்.]

அப்பட்டச்சரக்கு *appattā-carakku*, பெ. (n.)
உயர்ந்த பண்டம்; high quality goods.

அப்பட்டம் பார்க்க; see *appattam*.

அப்பட்டச் சரக்கு என்பது கொச்சை
வழக்கு.

அப்பட்டம் *appattam*, பெ. (n.) 1. கலப்பற்
றது, தூயது; that which is unmixed, unadulter-
ated, pure. அப்பட்டம் பால் (அப்பட்டப்
பால்), அப்பட்டம் எண்ணெய், 2. வெளிப்
படையானது (இ.வ.); that which is plain
(Loc.).

க., பட. அப்பட்ட; தெ. அப்பட்டமு, அட்டமு; கொங்., மரா. அட்டி; பிராகி. அபட்ட.

[ஒருகா. அப்பு + அற்றம் - அப்பற்றம் → அப்பட்டம் = நீர் கவராதது.]

அப்பட்டர் *appaṭṭar*, பெ. (n.) அப்பகம் பார்க்க; see *appagam*.

அப்பட்டர் *appaṭṭi*, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (மலை); Indian *parcira*.

அப்பகம் பார்க்க; see *appagam*.

அப்பட்ட *appaṭṭa*, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder. 2. இளைப்பாற்றுகிறிப்புச் சொல்; an exclamation of repose. வழிப்போக்கன் மரத்தடியில் 'அப்பட்டா' என்று உட்கார்ந்தான் (உ.வ.).

[அப்பன் → அப்ப (விளி) + அடா (ஆ.பா. விளி) - அப்படா.]

அப்படி *appaḍi*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்வாறு; so, in that way. "அப்படி யொருத்தி செல்வ" (கந்தபி. தேவ. தெய்வ. 89). 2. அவ்வாறியை; in that order. 'அப்படிப் பார்த்த தாலும் விசுடகவி, இப்படிப் பார்த்தாலும் விசுடகவி' (தென்னாலிரா.). 'அப்படிச் சொல் வழக்கை, அவன் கையில் கொடு உழக்கை' (பழ.). 3. அத்தன்மை; in that manner.

ம. அப்படி

[அ + படி - அப்படி. படி = வகை, வண்ணம்.]

அப்படிக்கடி *a-p-paḍi-k-kūḍi*, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வழியாக; by that way. அப்படிக்கடியா, போ (உ.வ.).

[அ + படி + கூடி. கூடு → கூடி (இ.கா. வி.எ.).]

அப்படிப்பட்ட *a-p-paḍi-p-paṭṭa*, கு.பெ.எ. (adj.) அத்தன்மையான; of that type, kind or category. அப்படிப்பட்ட வள்ளலை இன்று காணமுடியாது. அப்படிப்பட்ட திருட்டுப்பயலை ஏன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? (உ.வ.).

[அ + படி + பட்ட. படு → பட்ட (இ.கா. பெ.எ.). 'படு' துணைவினை.]

அப்படியிப்போல் *a-p-paḍi-p-pōl*, கு.வி.எ. (adv.) அதைப்போல், like that, similarly.

"ஆணைகட்டச் சங்கிலி தானெடுத்ததுக் கொடுக்குவ அப்படியிப்போல் நமது வாயும்நமைக் கொடுக்கும்" (ச.ச.ச. கீர்த்.)

[அ + படி + போல்.]

அப்படியிப்படியே *a-p-paḍi-y-a-p-paḍiyē*, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒன்றையும் எடுக்காமல் உடனே; without removing anything, leaving things as they are. தொலைவரி வந்தவுடன். வேலைக்காரரை மட்டும் வைத்துவிட்டு எல்லாரும் அப்படியிப்படியே எழுந்து புறப்பட்டுவிட்டார்கள் (உ.வ.). 2. வெவ்வேறு திசையில் அவரவரிடத்திற்கு; in various directions to their respective places. கூட்டம் முடிந்தவுடன் எல்லாரும் அப்படியிப்படியே போய்விட்டார்கள் (உ.வ.).

[அ + படி + அ + படி + ஏ (இடை). 'அப்படியிப்படி' அடுக்குத்தொடர்.]

அப்படியாதற்குகந்த *a-p-paḍi-y-aḍaṅk(u)-yaganda*, பெ.எ. (adj.) அப்படிப்பட்ட, அருமையான; of such an excellence or merit, அப்படியாதற்குகந்த பெருமக்களே போய்விட்டார்கள்; இனி மற்றவர்களைப்பற்றிக் கவனிப்பானேன்? (உ.வ.).

[அ + படி + ஆதற்கு + உகந்த. ஆ → ஆதல (தொ.பெ.). ஆதற்கு (ஆம் வே.). உக → உகந்த (இ.கா.பெ.எ.). உகந்தம் = தகுதல், ஏற்றல்.]

இது இன்று 'அப்படியாக்கொத்த', 'அப்படியாக்கொந்த' என்று கொச்சையாய் வழங்குகின்றது.

அப்படியாகப்பட்ட *a-p-paḍi-y-aḡa-p-paṭṭa*, பெ.எ. (adj.) அப்படிப்பட்ட சிறந்த; of such merit and importance. அப்படியாகப்பட்ட மக்களை செயலாம் பெற்றுவிட்டு இந்த நிலைமையிலிருக்கிறேன் (உ.வ.).

[அ + படி + ஆக + பட்ட. ஆகு → ஆக (தி.கா.வி.எ.). படு → பட்ட (இ.கா.பெ.எ.). 'படு' துணைவினை.]

அப்படியிப்படி *a-p-paḍi-y-i-p-paḍi*, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கம் இப்பக்கம், அத்திசை இத்திசை; this side or that side., அப்படியிப்படித்திரும்பாதே. 2. ஏதேனும் மாறாக; in any way against, anything different from.

உண்ணப்பற்றி அப்படியிப்படி யென்று ஒன்றும் என் காதில் விழக்கூடாது (உ.வ.).

[அ + படி + கி + படி.]

அப்படியும் *a-p-paḍi-y-um*, வி.எ. (adv.) 1. அவ்வகையிலும்; in that way also. அப்படியுஞ் சொல்லிப் பார்த்தேன்; அவன் கேட்கவில்லை (உ.வ.). 2. அப்படியிருந்தாலும்கூட; even in that event, even if it were so. அப்படியும் அவன் தன் மனைவியைத் தன்னத்தனியாய் விட்டுவிட்டுப் போகலாமா? (உ.வ.).

[அ + படி + உம் (கிடை).]

அப்படியும் இப்படியும் *a-p-paḍi-y-um-i-p-paḍi-y-um*, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கறும் இப்பக்கறும்; this side and that side. அப்படியும் இப்படியும் திரும்பிக்கொண்டே யிருக்கிறான் (உ.வ.). 2. அவ்வகையிலும் இவ்வகையிலும், இருவகையிலும், சரீராகவும் மராகாகவும்; in this way and that way, both ways, for and against. அவன் அப்படியும் பேசுவான் இப்படியும் பேசுவான் (உ.வ.).

[அ + படி + உம் + கி + படி + உம்.]

அப்படியே *a-p-paḍi-y-ē*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந்நிலையிலேயே; in the same state or situation. மரத்திலிருந்தவன் அப்படியே கிழே விழுந்து விட்டான். காமராசர் இளம்பருவத்திலேயே பெராயக்கட்சியிற் சேர்ந்து இறுதிவரை அப்படியே" இருந்துவிட்டார் (உ.வ.). 2. ஒருவர் சொன்னபடியே; exactly as one said. ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே மாணவன் சொல்லிவிட்டான் (உ.வ.). 3. ஒருவர் செய்தபடியே; exactly as one did. தியாகராசப் பாடகர் எப்படிப் பாடினாரோ அப்படியே இவனும் பாடுகிறான் (உ.வ.). 4. அந்த வழியே; by that way alone. அப்படியே போ (உ.வ.).

[அ + படி + ஏ (கிடை).]

அப்பத்தான் *appaṭṭān*, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தாய் (நாஞ்.); father's mother (Nāñ.). 2. தமக்கை; அக்கை (யாழ்ப்ப.); elder sister (ஈ.).

[அப்பன் + ஆத்தான் - அப்பத்தான் -> அப்பத்தான். ஆத்தை -> ஆத்தா -> ஆத்தான்.]

முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்களையாவற்று பெற்று வழங்குவது கொச்சைத் தமிழ் வழக்கம்

அப்பநீவேதனம் *appa-nivēdanam*, பெ. (n.) அப்பமுது; bread or cake offering. * 'அப்பநீவேதனம்' (S.I.I. iii, 150),

அப்பமுது பார்ச்சு; see *appamudu*.

[அப்பம் + நீவேதனம். Skt. nivēdana > த. நீவேதனம்.]

அப்பப்ப *appappa*, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றின் குறிப்பு; exclamation of wonder, pity, grief, etc. அப்பப்ப, வறுமை கொடிது! (உ.வ.).

ம. அப்பப்பா; க., தெ., பட அப்பப்ப; து. அப்ப.

[அப்பன் -> அப்ப (விளி). அப்ப + அப்ப - அப்பப்ப.]

அப்பப்பா *appappā*, இடை. (int.) அப்பப்ப பார்ச்சு; see *appappā*.

[அப்பன் -> அப்ப (விளி); அப்ப + அப்பா - அப்பப்பா.]

அப்பம்¹ *appam*, பெ. (n.) 1. பண்ணிகார வகை; round cake of rice flour and sugar, fried in ghee. "அப்பம்.....கட்டுவைத்தேன்" (திவ். பெரியாழ். 2. 4:5). 'அப்பத்தை எப்படிச் சுட்டாளோ, திட்டிப்பை எப்படி நுழைத்தாளோ?', 'அப்பம் என்றால் பிட்டுக்காட்ட வேண்டுமா?', 'அப்பம் சுட்டது சட்டியில் அவல் இடித்தது திட்டையில்' (பழ.). 2. அடை (பிங்.); thin cake, wafer, bread. 3. உணவு (கிறித்.); food (Chr.). 'எங்கள் அன்றாட அப்பத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும்' (பரமண்டலமன்றாட்டு).

ம. அப்பம்; க., து. அப்ப; தெ. அப்பமு; வ. அப்ப; பிரகலி. அப்ப, அப்ப; பிரச. அப்பம்.

[உப்புதல் = பகுத்தல், ஏழுப்புதல். உப்பு -> உப்பம் -> அப்பம்.]

அப்பம்² *appam*, பெ. (n.) 1. புட்டுத்திருப்பி; a plant, *Sida acuta* (சா.அக.). 2. வட்டத்திருப்பி; Indian pareira, *Cissampelos pareira* (சா.அக.).

அப்பமுது *appamudu*, பெ. (n.) அப்பப் படையல்; bread or cake offering.

[அப்பம் + அமுது.]

அப்பர்¹ *appar*, பெ. (n.) 1. ஆணாடு, வெள்ளாட்டுக் கடா, செம்மறியாட்டுக் கடா;

he-goat, ram. "மோத்தையுந் தகரும் உதனும் அபடரும்.....யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப்" (தொல். பொருள். மர. 2). 2. ஆண்குரங்கு; male monkey. 'அப்பர் குரங்கென்றலுமாம்' (தொல். பொருள். மர. 47, பேரா. உரை).

[ஒருகா. உப்பு → உப்பர் → அப்பர் = பகுத்தது.]

வில்லங்குகளில் பெண்ணிறும் ஆண பருத திருப்பது பெரும்பான்மை.

அப்பர்² *appār*, பெ. (n.) 1. தேவார மூவரும் ஒரு வரும் சிவசமய குரவர் நால்வரும் ஒருவரும் ஆன திருநாவுக்கரசு நாயனார்; *Tirunāvuk-karaṣu Nayanār*, one of the three celebrated authors of the *Tēvāram*.

[அப்பன் → அப்பர் → அப்பனார் (உயர்வுப் பன்மை).]

"தொழுதணைவுந் நாண்டஅர சன்புருகத் தொண்டர்குழாந் திடையே சென்று பழுதில்பெரும் காதலுடன் அடிபணியப் பணிந்தவந்தம் கரங்கள் பற்றி எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி விடையின்மேல் வருவார் தம்மை அழுதழைத்துக் கொண்டவர்தாம் அப்பரே என அவரும் அடியேன் என்றார்"

(பெரியபு. திருநாவுக். 182). 2. தந்தையார்; father. "வித்பரம ரப்பரருள். வித்தகம குப்புடைய பெருமானே" (திருப்ப. 3). 3. சிவன்; Śiva. "அந்நீர் முகந்து கொண்டேறி அப்பர் கோயி லடைந்தகலுள்" (பெரியபு. நமிநந்தி. 13).

திருநாவுக்கரசரின் முதுமை யுஞ் சிவத் தொண்டும் நோக்கி, திருஞானசம்பந்தர் அவரை 'அப்பர்' என்றார். மூத்த பிள்ளையாரின் தந்தை சிவனென்பது தொழக்கதை (புராணம்). இறைவன் என்னும் முறையில் சிவன் எல்லா வழியர்க்கும் தந்தை.

அப்பவருக்கம் *appa-varukkam*, பெ. (n.) அப்பம் என்கும் பலகாரவினம்; various kinds of cakes or pastry, numbering ten and belonging to the class *appam*.

1 அப்பம், கஞ்சம், இலையடை, மெல்வடை, நொலையல், பூரிகை, சங்குல்லி, போளகம், மண்டிகை, பொள்ளை என்னும் பத்து அப்பவினமாம்.

"அப்பம் கஞ்ச மிலையடை மெல்வடை நொலையல் பூரிகை சங்குல்லி போளக மண்டிகை பொள்ளை மப்ப வருக்கம்" (பிங். 6 : 17).

அப்பம் > Skt. *abūha*.

பிங்கல நிகண்டு 10ஆம் நூற்றாண்டின தாதலால், அப்ப என்னும் வடசொல் வடிவை ஆண்டுள்ளது.

[அப்பம் + வருக்கம். Skt. *varga* > த. வருக்கம் = இனம்.]

அப்பவாணிகம் *appa-varigam*, பெ. (n.) பண்ணி கார வித்பனை; sweet-meat selling.

[அப்பம் + வாணிகம்.]

அப்பவாணிகர் *appa-varigār*, பெ. (n.) பண்ணி காரம் வித்போர்; sweet-meat sellers (சிவப். 5 : 24, அடியாரக். உரை).

[அப்பம் + வாணிகர்.]

அப்பமூக்கு *appamūku*, பெ. (n.) 1. மாசு, அழுக்கு, கறை; blot, dirt, speck. அவன் உடுத்திருக்கும் ஆடை அப்பமூக்கில்லாதது (உ.வ.). 2. குற்றம், மாசமறு; fault, guilt, defect. அவன அப்பமூக்கில்லாதவன் (உ.வ.).

[ஒருகா. அப்பு + அழுக்கு - அப்பமூக்கு அப்புதல் = படையால் ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல்.]

அப்பனாக்காரம் *appa[nā-k-kāram*, பெ. (n.) அப்பனத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுங் உறைப்பும் உவர்ப்புமுள்ள ஒரு கடைச்சரக்கு; a sub-carbonate of soda, used chiefly in manufacturing *appalams*.

"குடல்வாதஞ் சூலை கொடிதான வாத மடல்புரியுமைவு மறுக்கும்— நெடுவயிற்றி லுப்பிச்சத்தினோடே யுயர்குள்ம நோயகற்று மப்பனக் கார மது"

(பதார்த்த. 1134).

"அப்பனாக்காரம்" என்பது கொச்சை வழக்கு.

[அப்பனம் + காரம்.]

அப்பனாக்குழி *appa[nā-k-kūḷavi*, பெ. (n.) அப்பனத்தேய்க்கும் உருளைக்கட்டை; rolling pin for smoothing out the dough for flour cakes.

[அப்பனம் + குழி.]

அப்பாள் *appalām*, பெ. (n.) உழுத்தமாவீனாலும் அரிசிமாவீனாலும் செய்யப்படும் மெல்லிய அடை; light, thin flour-cake, usually of black gram and rice.

"வாதத்தை யுண்டாக்கு மாவலத்தை
யுங்கொடுக்குரு
தேத்தை மேவுகபந் தீர்க்குங்கான் —
ஒதுமுழுந்
தப்பளஞ்சோற் றப்பளங்கா லாதிகள்விஞ்
சாதுநிலை
யொப்பவளஞ் செய்யு முரை"
(பதார்த்த. 1446).

ம. பப்படம; ம. அப்பள; தெ. அப்பளமு;
நு. அப்பளோ; யீராகி, அப்பட; பட. பப்பட;
Skt. pappāṭa.

[அப்பளித்தல் = சமனாகத் தேய்த்தல். அப்
பளி → அப்பளம்.]

'சுவரை அப்பளித்துப் பூக்கிறான்' என்னும்
வழக்கை நோக்குக. 'அப்பளாம்' என்பது
பிராமணக் கொச்சை வழக்கு.

அப்பளி-த்தல் *appaḷi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
சுவரீற் சாந்து பூசும்போது சமனாக்கித் தேய்த்
தல்; to remove unevenness in the wall when
plastering. சுவரை அப்பளித்துப் பூக்கிறான்
(உ.வ.).

க. அப்பளிக; தெ. அப்பளிஞ்சு; நு. அப்
பளிப்பு.

[அப்பு → அப்பளி. அப்புதல = சாத்துதல்,
பூசுதல்.]

அப்பளாகீட்டி *appaḷa-ṣiṭṭi*, பெ. (n.) அப்பளம்
வெண்மையாதற்குப் பயன்படுத்தும் சாறுள்ள
ஒரு பூண்டு; "a herbaceous plant, the juice of
which is used for making *appalams* look
white (சா.அக.).

அப்பறாத்தூணி¹ *appaṭṭa-ṭṭāṇi*, பெ. (n.)
அப்பறாத்தூணி பார்க்க; see *amb(u)-ṭṭa-ṭṭāṇi*.

[அப்பு + அறா (நீங்காத) + தூணி (கூடு).
அப்பறாத்தூணி → அப்பறாத்தூணி.]

அப்புராத்தூணி என்பது கொச்சை
வடிவம்.

அப்பறாத்தூணி² *appaṭṭa-ṭṭāṇi*, பெ. (n.) ஒரு
வகை நஞ்சு (சரசகண்டபடாணம்); a kind of
native arsenic (சா.அக.).

அப்பன் *appaṇ*, பெ. (n.) 1. தந்தை; father.
'அப்பன் நீ யம்மைநீ' (தேவா. 6. 95: 1).
'அப்பன் அருமை அப்பன் மாண்டால் தெரி
யும், உப்பின் அருமை உப்பு இல்லாவிட்டால்
தெரியும்', 'அப்பன் செத்தும் தம்பிக்கு அழு
கிறதா?', 'அப்பன் மரித்தால் அந்தத் துணி
எனக்கு' (பழ.). 2. சிறுவரையும் கீழோரை

யும் விளக்கும் அருமைச் சொல்; a term of
endearment used in addressing little children
or inferiors. 3. பெற்றோர் மகனைக் குறிக்க
வும் அருமைச் சொல்; a term of endearment
used by parents in addressing their son,
especially when young. 4. வள்ளல், பெரு
நன்மை செய்தவன்; patron, benefactor.
'கீழைச்சாரம் வெங்களப்பன், மேலைச்சாரம்
எங்களப்பன்' (பழ.). 5. ஆண்பாற் பெய
ரீற்றுச் சொல்; a component word suffixed to
names of male persons. கணணப்பன், செல்
வப்பன். 6. பெரிய தகப்பன் (ஆதி); father's
elder brother (Ādi.—Lex. Sup.). 7. திருநாவுக்
கரசு நாயனார் (உபதேசகா. கடவுள்வா. 7);
Tiruvukkarāṣu Nayanār. 8—திறமையிற்
பெரியவன்; one's better, superior in ability.
இவன் இசைக்குமூல (நாதசரம்) இசைப்பதில
இராசரத்தினத்திற்கு அப்பளாய் வருவான்
(உ.வ)

ம. அப்பன்; தெ., க., நு., யீராகி., பட.
அப்ப; குட. அப்பெ; கோவா. ஆபோரோல்;
க. ஆப; குருக். அப்பா; யீரா. அபா; நெங்.
பாபா; சிங். அப்பா; மணி. இபா; வங். பாபா.

Aram. *abba*, the father, my father, emphatic
state of *abb*, father.

Chal. *abba*; Syr. *abba* or *abbo*, the father or
grandfather.

Heb. *abb*, father; Ar. *ab*, father.

N.T. Gk. *abba*, father (Mark. xiv, 36).

Gk. *abba*; L. *abba*, E. *abba*, a title of
honour.

The following list of words for 'father' is
given in 'Some Problems in Kannada Linguis-
tics', by its author C. R. Sankaran, M.A.

Sumere - Oceaniah : *ab*.

Melanesian : *o'fa, apa*.

Polynesian : *pa*, term of respect denoting
father.

Indonesian : *pa, apai, apang, aba, pa*.

Mon-Khmer : *pa, pā, pāpa, ipa, apa, āpe,
apa, pā, apa*, father *āpe*, good
father.

Munda : *appa, appan*.

Sumerian : *ap, abba*.

Akkadian : *babu, apu*.

Egyptian : *ab, papa*.

ஒருகூ. தாயினும் வன்மையான தந்தையைக் குறிக்க, மகரத்திற்கு இனமான வலலினை மெய்ச் சொல்லடிவு கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

அப்பங்காணா *appa-kāṇai*, பெ. (n.) தாதர் என்னும் இரப்போர் வகுப்பார் வீடுவீடாய்க் கொண்டுபோய் மூக்கணாங்கயிறை யிழுக்கும்போது, கேட்ட கேள்விக்கு உடன்பாட்டு விடை சொல்வதுபோல் தலையசைப்பதும், பலகறையாலும் வண்ணத்துணியாலும் அணி செய்யப்பட்டிருப்பதுமான பெருமான் மாடு (இ.வ.); sacred bull owned by men of the *Tadar* caste and trained to respond by nodding its head to questions put to it as it is taken round decked with multicoloured clothes and cowrie shells, to houses for the purpose of collecting alms (Loc.).

ம. அப்பக்காண

பெருமான்மாடு என்பதே பெருவழக்கு. சில விடங்களில் பூம்மாடு என்றும் சொல்லப்படும்.

அப்பா *appa*, பெ. (n.) 1. அப்பன் என்னும் தந்தை முறைப்பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of *appan*. 2. இனையவரும் கல்வாதவருமான ஆடவரை விளிகுஞ் சொல் (நெல்லை); a vocative employed in addressing young or illiterate men (Tn.). அப்பா! இந்தச் சுமையைச் சற்றுத் தூக்கிவிடு (உ.வ.). 'அப்பா என்றால் உச்சி குளிர்மா?' (பழ.). —, இடை. (int.) 1. ஓர் இளைப்பாற்ற குறிப்புச் சொல்; an exclamation of repose. உழைப்பானி, 'அப்பா!' என்று சொல்லி நிழலில் உட்கார்ந்தான் (உ.வ.). 2. வியப்பு, துயரம், நேசவு முதலியவற்றை யுணர்ந்துங் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of wonder, grief, pain, etc. "என்னப்பா மற்றில் வெழுபது வெள்ளை முகாருவன் தின்னப் போதுமோ" (கம்பரா. புத்த. மூலபல. 40). இது வியப்புக்குறிப்பு.

க., தி., பட. அப்ப.

[அப்பன் (தந்தை) → அப்பா (விளி).]

அப்பாகம் *appagam*, பெ. (n.) வரலுளுவை (பச்சு.); climbing staff plant (செ.அக.) — intellect tree, *Celastrus paniculata* (சா.அக.).

அப்பாசி *appaṣi*, பெ. (n.) விசயநகர வேந்தரான சிறுட்டின தேவராயரின் பெயர்பெற்ற மந்திரி; 'Appāṣi, the famous minister of the Vijayanagar king Kriṣṇadēvarāyār. "அப்பாசி யூகி.....

இவர்களினும் மெய்ப்பான புத்தி விதரணமும்" (தெய்வச். விறலி. 82).

அப்பாட்டன் *appaṭṭan*, பெ. (n.) தந்தையின் பாட்டன் (இ.வ.); great-grandfather (Loc.).

[அப்பன் + பாட்டன் — அப்பாட்டன்.]

அப்பாடா *appaṭṭā*, இடை. (int.) இளைப்பாறல், வியப்பு, நேசவு ஆகிய குறிப்புகளை உணர்த்துஞ் சொல்; an exclamation of relief, wonder, surprise or pain. மூட்டைக்காரன் தலையி விருந்து மூட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு 'அப்பாடா' என்று மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான் (இளைப்பாற்ற குறிப்பு). தென்னாலியிராமனார் குடிடப்பட்ட பிராமணர், 'அப்பாடா! அப்பாடா!' என்று கத்திக் கொண்டு ஓடினார்கள் (நோவுக்குறிப்பு).

[அப்பன் → அப்பா (விளி) + அடா (ஆ.பா. விளி) — அப்பாடா.]

இது பெருமபாலும் ஆடவர் கூற்று.

அப்பாடி *appaṭṭi*, இடை. (int.) அப்பாடா என்பதன் பெண்பால் வடிவம்; fem. form of *appaṭṭā*.

[அப்பன் → அப்பா (விளி) + அடி (பெ.பா. விளி) — அப்பாடி.]

இது பெணடிர் கூற்று. உணர்ச்சி யளவிற கேற்ப இது 'அப்பாடி' என்று நீளவுத் செய்யும்.

அப்பாத்தான் *appaṭṭān*, பெ. (n.) தந்தையைப் பெற்ற பாட்டை (இ.வ.); father's mother, paternal grandmother (Loc.).

[அப்பன் (தந்தை) + ஆத்தான் (தாய்) — அப்பாத்தான். ஆத்தை (தாய்) → ஆத்தா → ஆத்தான்.]

அப்பாத்தை *appaṭṭai*, பெ. (n.) அக்கை, தமக்கை (இ.வ.); elder sister (Loc.).

[அப்பன் (தந்தை) + ஆத்தை (தாய், அக்கை) — அப்பாத்தை.]

இதில் 'அப்பன்' என்னும் நிலைச்சொல் பொருத்தமும் பயனும் அற்றது.

அப்பாய் *appay*, பெ. (n.) தந்தையின் தாய் (இ.வ.); paternal grandmother (Loc.).

ம. அப்பாயி

[அப்பன் + ஆய் (தாய்) — அப்பாய்.]

'அப்பாயி' என்பது கொச்சை வழக்கு.

அப்பாயி *appayi*, பெ. (n.) *பையன்*, இளைஞன் (இ.வ.); boy, lad (Loc.).

[*அப்பு > தெ. அப்பாய், அப்பாயி; தெ. அப்பாயி > த. அப்பாயி.*]

அப்பரகம் *apparagam*, பெ. (n.) *புளிமா*; sour mango, *Mangifera indica* (சா.அக.).

அப்பால் *a-p-pāl*, பெ. (n.) *அப்பக்கம்*; that side.

“அப்பாலிருந்த வனசரித ரைவர்க்கு” (பாரத. நச்சுப். 16). —, கு.வி.எ. (adv.) 1. *அதன்மேல்*; after that, afterwards, further, beyond. “பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனென் பெற்ற தன்றோ வெண்ணி யறுதியப்பால்” (கம்பரா. அயோத். கைகேயி சூத். 114). 2. *பிறகு*; afterwards, sometime later. அப்பால் கொடுக்கிறேன் (உ.வ.).

ம. அப்பால்

அப்பால் என்னும் இச் சொல் ஆரிய மொழிகளில் பல்வேறு வடிவில் முன்னொட்டாக (pref.) வழங்குகின்றது.

எ-டு :

Skt. *apa*, away from.

Gk. *apo*, from, off, away; *aph* (before an aspirate), away from.

L. *ap*, away. *ab*, from, orig. form *ap*. *aba*, extended form of *ab*.

E. *of*, OE. *af*, weaker form of *af*, originally *af*, corresp. to OFris. *af*, *of*, *afe*. OS. *af*, MLG. *af* prep. and adv. MDu. *ave*, *af*, *of*; Du. *af* adv. *off*; OHG. *aba*, *ab*; MHG. *abe*, *ab*. prep. and adv. Ger. *ab* adv. off, away; ON. *af*; Goth. *af* prep. and adv. OTeut. *aba*, un-accented by-form *ab*; corresp. to Skt. *apa*, away from, down from; Gk. *apo*; L. *ab*.

E. *off*, originally the same word as OF; *off* being at first a variant spelling, which was gradually appropriated to the emphatic form, i.e. to the adverb and the prepositional senses closely related to it, while *of* was retained in the transferred and weakened senses, in which the prep. is usually stressless and sinks to (av.). *Off* appears casually from c 1400, but *of* and *off*

were not completely differentiated till after 1600.

E. *offe*, adv. and prep. An early ME. deriv. form from OF, on the analogy of INNE. *ute* OUTE, UPPE. (O.D.) The L. pref. *ab* also appears as *a-*, *adv-*, *av-*, *v-*, as in *a-vert*, *adv-ance*, *av-aunt*, *v-anguard* (S.E.D.E.L. p. 732).

E. *apo-*, *ap-* (before a vowel), *aph-* (before an aspirated vowel), pref. meaning 'from, away from, asunder, separate'. —Gk. *apo-*, *ap-*, *aph-*, fr. *apo*, 'from, away from', cogn. with OI. *apa*, away from, L. *ab* (orig. *ap*)_m 'away from, from', Goth. *af*, OE. *of* 'away from, from'.

E. *of-*, assimilated form of *ob-* before *f* *off*, adv., prep. and adj. The stressed form of *of*. Cp. *offal*, *offing*, *offish*, and the second element in *doff*.

off, n. the offside (cricket) (K.C.E. D E L.).

[*அ + பால்.*]

அப்பாலுக்கப்பால் *appalukk(u)-appal*, பெ. (n.) *மனத்திற்கு எட்டாத தொலைவு*; distance beyond one's imagination. “அணுவிற்கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்” (விநா. அகவல) (சா.அக.).

[*அப்பாலுக்கு + அப்பால்.*]

அப்பாயிமடிச்சாந்தார் *appalum-adi-c-cārndār*, பெ. (n.) *தமிழ்தாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவரும் சிவனடியார் அறுபத்து மூவர்க்கு முன்னும் பின்னு மிருந்தவருமான தெரகையடியான்கு ஒரு வகுப்பர்*; Those who, hailing from lands outside the Tamil country, have attained the feet of God, and who existed before and after the period of the 63 canonized Śaiva saints, one group of *Togaiyāḍiyār*.

“மூவேந்தர் தமிழவழங்கு நாட்டுக் கப்பால் முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும்

நாவேயந்த இருந்தொண்டத் தொகையித்

நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்

பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமே லடமபு
 தும்பை
 புதியமதி நதியதழி பொருந்த வைத்த
 செவேந்து வெவ்கொடியா னடிச்சார்ந்
 தாரும்
 செப்பிய அப் பாலுமடிச் சார்ந்தார்
 தாமே"
 (பெரியபு. அப்பா லுமடிச். 1).

[அப்பாலும் + அடி + சார்ந்தார்.]

அப்பாவி *appavi*, பெ. (n.) பேதை, வெள்ளநீதி, தீங்கில்லாதவன்-ன்; simpleton, artless and harmless person

[அல் → அ (எ.ம குன்.) + Skt. pāpi > த. பாவீ → அபாவீ → அப்பாவீ. Skt. pāpa (தீவினை) > த. பாவம். பாவீ = தீவினைஞன். அபாவீ = தீவினைசெய்யாதவன், தீங்கில்லாதவன்.]

அப்பிரு *appiru*, பெ. (n.) பேரோசனை (R.); a kind of mineral, turquoise.

அப்பு¹-நல் *appu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. பூசுதல்; to stick or daub with the hand, as sandal paste, to plaster with a trowel, as mortar. "அரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பி" (திருவினை. நாட்டு. 13). 2. சாத்தூதல்; to put on. "மலர்ந்தார்.....அப்பு" (பதினொரு கோயிற்றிருப்பு. 4). 3. ஒற்றுதல்; to apply repeatedly, as a fomentation (W.). 4. தாக்குதல்; to come to grips, to grapple with, as in wrestling. "இருவரும் புயங்களி னப்பி மொத்தினர்" (பாரத. பதினேழா. 147) 5. அறைதல் (சங்.அக.); to beat, strike. 6. கும்முதல் (சங்.அக.); to pommel. 7. கவ்வுதல்; to snatch at firmly. நாய அப்பிக்கொண்டு போயவிட்டது (உ.வ.). 8. வாயில் திணித்தல்; to thrust in the mouth. "அவலதேனு மப்பி யமுதுசெயும்" (திருப்பு. 1147). 9. கொட்டுதல் (சங்.அக.); to throw or cast into a vessel.

ம. அப்புக; க. அப்பிகே; தெ. அப பளிஞ்சு; தி. அபபளிப்பி, 137ாகி. அபபாலு; 111. அப்பு.

[அம்மு → அப்பு.]

அப்பு² *appu*, பெ. (n.) 1. அப்பன் (இ.வ.); father (Loc.). 2. சிறுவகையுள் கீழோரையுள் அன்புகாட்டி அழைக்கும் சொல் (இ.வ.); a term of endearment used in addressing children

or inferiors (Loc.). ம., க. அப்பு; பட. அப்பி. அப்பி என்பது கொச்சை வழக்கு. 3. வீட்டு வேலைக்காரன்; domestic man-servant. சீங். அப்பு.

[அபன் → அப்பு]

அப்பு³ *appu*, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களுள் ஒன்றான நீர் (பிங்.); water, as one of the five elements. 2. கடல்; sea. 3. பனிக்குடத்து நீர். liquid of the amniotic sac, amniotic liquor (சா.அக.)

ம., க. அப்பு; ஊர். அப்; L. aqua.

[அப்பு > Skt. ap. அம்முதல் = பொருந்த தல்; கலத்தல். அம் = நீர். அம் → அப்பு → அப்பு.]

அப்பு¹ பார்க்க; see ambu¹.

அப்பு⁴ *appu*, பெ. (n.) அம்பு; arrow. "வில்லும் முப்பொடு" (கந்தபு. யுத்த. இரண்டா. குரபல். 41).

[அப்பு → அப்பு. கிறு வலித்தல் என்றும் செய்யுள் தீர்ப்பு.]

அப்பு⁵ *appu*, பெ. (n.) துடை; thigh. "அம்ம வென்று அப்புத் தட்டி" (சுடு. 5.4:7).

[ஒடுகா. அப்புதல் = ஒட்டுதல். அப்பு = ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் தொடை. ஒ.தேர; துடு → தொடு → தொடை = துடை.]

அப்பு⁶ *appu*, பெ. (n.) பாதிரியரம் (மலை); trumpet tree, *Stereospermum suaveolens*.

அப்பு⁷ *appu*, பெ. (n.) சுயம்; lead (சா.அக.).

அப்பு⁸ *appu*, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (வெண்ணெய் பாடாணம்) (வை.ஸூ.); a mineral poison.

அப்பு⁹ *appu*, பெ. (n.) முட்டான் (இ.வ.); dolt, idiot (Loc.).

[அப்புண்டு = முட்டான் (நெய்வை); dolt, idiot (Tn). அப்புண்டு → அப்பு.]

அப்பு¹⁰ *appu*, பெ. (n.) கடன்; loan, debt (W.). [தெ. அப்பு (கடன) > த. அப்பு.]

அப்பு¹¹ *appu*, பெ. (n.) 1. முற்றுகனம், 20ஆம் தாணயீன்; the twentieth asterism. 2. பகல் பதினைந்து முழுத்தத்துள் (முரைத்தத்துள்)

ஆறாவது (விதான. குணா. 73, உரை); the sixth of 15 divisions of the day.

அப்பு¹³ appu, பெ. (n) முப்பத்தாறு மெய்ப்பொருள்களின் ஒன்று; one of the 36 reals.

அது சிறுகோனத்தில் (சிற்றண்டத்தில்) நிப்பூதத்திற்கும் தீப்பூதத்திற்கும் இடையிலிருக்கும் ஒரு பொதுவகை யல்லாத (அசாதாரண) பூதமாய்ப் பிறைவடிவுள்ளதாய் வெண்ணிறமானதாய்த் தாமரைப்பூ அடையாள முடையதா யிருக்கு மென்றும், பெருங்கோனத்தில் (பேரண்டத்தில்) பருப்பொருட்டூதநில மெய்ப்பொருட்டு (தூலபூத பிருதுவித்ததுவத்திற்கு) அப்பால் பன் (தச) குணமதிசுமாமக மறைத்திருக்குமென்றும் சொல்வர் (சி. சி. சுபக. 2: 66, 67, 68, உரை; வி-ணி. 271) — (சங்.அக.).

அப்புக்கட்டு appu-k-kattu, பெ. (n) அம்புகளின் கற்றை (பதிற்றுப். 16: 4, உரை); sheaf of arrows.

[அப்பு + கட்டு.]

அப்புக்காய் appu-k-kay, பெ. (n) ஒருவகைக்காய்; a kind of unripe fruit (சா.அக.).

அப்புக்குட்டி appu-k-kutti, பெ. (n) ஒருவகைக்கடல்மீன்; sucker fish, remora (சா.அக.).

[ஒருகா. அப்புக்குள் + ஒட்டி — அப்புக்கு வெளாட்டி → அப்புக்குட்டி. அப்பு = தீர்.]

அப்புண்டு apppuṇḍu, பெ. (n.) முட்டாளன் (நெலலை); "dolt, idiot (Tn.).

அம்முண்டு பார்க்க; see ammuṇḍu.

[அம்முண்டு → அப்புண்டு.]

அப்புத்திரட்டி appu-t-tiratti, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி, நீரை உறைவிக்க வல்லது; a creeper which is capable of solidifying water, *Smilax pseudo-china* (சா.அக.).

[அம் → அப்பு → அப்பு + திரட்டி — அப்புத் திரட்டி. அம் = தீர். திரை → திரட்டு → திரட்டி = திரை அல்லது உரையச் செய்வது.]

கட்டு என்னும் பெயரும் இப்பொருளதே.

அப்புத்தவம் appu-tattuvam, பெ. (n.) முப்பத்தாறு நத்துவங்களுள் ஒன்று; one of the 36 reals.

[அப்பு + Skt. tattva > ந. தத்துவம். ததான் > Skt. tat = அது. தத்வ = அதாயிருக்குத் தன்மை, தன்னாயிருக்கை, தனிப்பொருள், மெய்ப்பொருள்.]

அப்புதம் appudam, பெ. (n.) கோரைவகை (பச்.ந.); a sedge.

[ஒருகா. அப்பு → அப்புது → அப்புதம் = தீரில் விளைவது.]

அப்புது appudu, இடை. (int.) பாகச் யானையைத் தட்டிக் கொடுத்து அமைதிப்படுத்தும்போது கூறும் ஒரு குறிப்புச்சொல்; expr. which a mahout uses while patting and quieting down an elephant.

"அந்தையத் தலத்தினா ஸப்புதா தையெனக் கொங்கலர் கண்ணியான் கொடும்மைதான் கொட்டலும் பொங்கிய வுலகையிற் பொலிந்துமாள் களிறவன்றங்கிய பயிர்த்தொழி நடக்கையாற் செய்ததே" (வேக. 1834).

இள்: கண்ணியான், அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ என்று கூறி, அங்கையாகிய அழகிய தலத்தாற் பொய்க்கத் தட்டினவளாலிலே, அக் களிறு உலகையாற் பொலிந்து அவன்கட் டங்கிய பயிராற் நொழிவகளைத்தன் கையாலே செய்த தென்க.

பயிராவன: பரிபரி யென்பன முதலியன. தொழிவ = தோட்டி முதலியன எடுத்துக் கொடுத்தல் (நச். உரை).

பயிர் = மரபுக் குறிப்புமொழி (பரிபாறை).

யானை கூட்டங் கூட்டமாகத் தொன்று கொட்டுக் குடமலைத் தொடரில் வாழ்ந்து வருவதனாலும், தமிழவேந்தர் மூவரும் கொடக்கந்தொட்டுக் கொண்டிருந்த நாள் வகைப்படையுள் யானைப்படை யொன்றாதலாலும், அரசர்¹⁴ வழிப்போக்கிற்கும் முரணைந்து வினைப்பரஞ் செய்தற்கும் விழாக்கால் லூர்வலத்திற்கும் புலவர்க்குப் பரிசளிப்பிற்கும் யானை மிகப் பயன்பட்டதனாலும், யானையைப் பயிற்றுந் தொழில் தமிழர்க்கு நன்றாகத் தெரிந்ததே. அம் பயிற்சிக்ருகிய சொற்களும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களே. அவற்றின் பொருள் இன்று அறியப்படாமை யால் அவை அயற்சொற்களாகா.

அப்புநீர் appu-nir, பெ. (n.) கடல்நீர்; sea-water (சா.அக.).

[அம் → அப்பு → அப்பு.]

அப்புநீறு *appu-niru*, பெ. (n.) கடலுப்பு; sea-salt (சா.அக.).

[அப்பு = நீர், கடல். நீறு = சுண்ணம், பொடி.]

அப்புப்பு *appu-ppu*, பெ. (n.) சோற்றுப்பு; common salt generally extracted from sea-water and used with food (சா.அக.).

[அப்பு + உப்பு. அப்பு = நீர்.]

அப்புப்புச்செயலி *appuppu-c-ceyali*, பெ. (n.) பிண்ட வுப்புச் செயலி; a liquid obtained from the salt extracted from the foetus (சா.அக.).

அப்புப்போடுதல் *appu-p-pōdu*, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாங்கிய கடனைத் தீர்க்காது ஏமாற்றுதல் (இ.வ.); to deceive by evading or denying repayment of debt (Loc.). அவன ஐம்பது உருபா அப்புப் போட்டுக்கொண்டான்.

[தெ. அப்பு = கடன். போடுதல் = வாயிற் போட்டுக்கொள்ளுதல், கவாந்துகொள்ளுதல், தனக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல்.]

அப்புநூதவாதமம் *appu-nūṭa-vāṭi-madam*, பெ. (n.) அப்பு என்னும் பூதமே பரம்பொருள் என்று கொள்வோன் மதம் (த.தி.போ. 280); the religion of one who holds that the element water is the Supreme Being.

அப்புமேழி *appu-mēḷi*, பெ. (n.) வயல் உழுதற்குரிய மேழிவகை; a kind of plough.

[அப்பு = நீர், தீருள்ள வயல். மேழி = கலப்பையின் கைப்பீடி அல்லது மேற்பகுதி. குருகா. மேலி → மேழி.]

அப்புரசு *appu-aru*, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree, *Bignonia chelonoides* (சா.அக.).

அப்புருவம் *appu-uruvaṁ*, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt. 2. நவச்சாரம்; salammioniac, Ammonium hydrochlorate (சா.அக.).

[அப்பு + உருவம்.]

அப்புலிங்கத்தலம் *appu-liṅga-talam*, பெ. (n.) இவங்கம் (இலிங்கம்) நீர் வடிவாக வுள்ள திருவானைக்காவல் (திருவானைக்க. மூர்த்தி. 3); Tiruvēṇaikkāval, where the linga in the shrine represents the element, water.

[அப்பு + லிங்கம் + Skt. sthala > து. தலம் (இடம்).]

அப்புலிங்கம் பார்க்க; see *appu-liṅgam*.

அப்புலிங்கம் *appu-liṅgam*, பெ. (n.) ஐயுறுகணையும் நிகர்க்கும் ஐந்திலங்கங்களின் ஒன்றானதும், திருவானைக்காவிலுள்ள துமான நீரிலங்கம்; Linga in the shrine at Tiruvēṇai-kāval, as representing the element water, one of the *pañca liṅgams* which represent the five elements

[அம் → அம்பு → அப்பு = நீர். இலக்கு → இலக்கம் = குறி. இலக்கம் → இவங்கம் → இலிங்கம் → லிங்கம் (கொச்சை) > Skt. liṅga. ஒ.நோ: அர் → அரங்கு → அரங்கம் → ரங்கா (கொச்சை) > Skt. raṅga. உல் → உர் → அர் → அரத்தம் → ரத்தம் (கொச்சை) > Skt. rakta. மாலிலிங்கம் (சரம்) என்பது மாலிலிங்கம் என்று வழங்குவதையும் நோக்குக.]

சிவமதம் குமரிநாட்டில தோன்றிய தூய தமிழ் மதம். அம்மையப்பர் வழிபாடு போன்றே இலிங்க வழிபாடும் அங்குத தோன்றியதாகும். உருத்திரன் என்னும் ஆரியச் சிறுதெய்வத்திற்கும் சிவன் என்னும் தமிழ் இறைவனுக்கும், எத்தகைத் தொடர்பு மில்லை. வேத ஆரியர், வட இந்தியச் சிவ தெய்வியாரை ஆண்குறித் தெய்வ வணக்கத்தார் (சிசுநதேவ) என்று முதற்கண் பழித்து வந்தனர். தமிழரது சிவமதம் மிகமிக வுயர்ந்த தென்று கண்ட பின்னரே, அவர் அதைத் தழுவுவாயினர். இவங்கம் (லிங்கம்) என்னும் தென்சொலலை வட சொல வென்பது, தமிழரது சிவமதத்தை ஆரியமதம் என்பது போன்றதே.

அப்புளண்டம் *appuṇṇaṁ*, பெ. (n.) (சிவ.) புறநிலைக்கருவியின் 11 வகைகளுள் ஒன்றாவனவும், நீர் என்னும் பூதத்தின் கூறாவனவுமான சிறுநீர், அரத்தம், வீற்று, மண்ணை மூளை, எலும்புகளை என்பன (சிவப். கட.); (Sāiva.) categories which partake of the nature of the element water, five in number, viz., urine, blood, semen, brain, marrow, one of 11 divisions of *puraṇalīkkaṛuvi* (சா.அக.).

உடம்பிலிருக்கும் நீர்ப்பாகங்கள், அதாவது சிறுநீர், அரத்தம், சுக்கிலம் (வெள்ளை) முதலியன; the liquid portion of the body, viz., urine, blood, semen, etc. (சா.அக.).

அப்புளண்டம் *appuṇṇaṁ*, பெ. (n.) தகரை (மலை); fetid cassia (செ.அக.). தகரைச் செடி; ringworm plant, *Cassia tora* (சா.அக.).

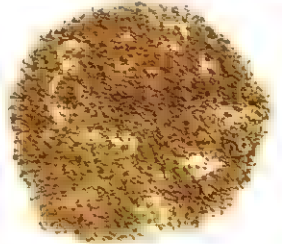
அருதாணி (மடகடுகாறுணி)

அதர் (குழ்ததர்மலர்)

அத்தி (நாட்டத்தி)

அதிமலிச்சம்

அப்பன் காளை

அப்டர் தட்ட

அப்பு அரகாசம் *appu[ḷaḡāśam*, பெ. (n.) **கேரில்லாக் கொத்தாசை**; princess hair, moss creeper, *Cassytha filiformis* (சா.அக.).

அப்புறக்கடல் *a-p-pura-k-kadal*, பெ. (n.) **பெரும்புறக்கடல்**; the mythical outermost sea. "அப்புறக்கடலுஞ்சுவையற்றன" (கம்பரா, உத்த. சேது. 61).

[அ + புறம் + கடல்.]

அப்புறந்தவையட்டிவைத்தான் *appurattai-y-ṅṅi-vaitāṅṅ*, பெ. (n.) **காசக்கட்டி**; a browned colouring matter obtained from areca-nut, Areca red, Arcocin (சா.அக.).

[அப்புறம் + அத்து (சாரியை) + ஐ (2ஆம் வே.உ.) + ஓட்டி + வைத்தான்.]

அப்புறப்படுத்தல் *appura-p-paḍḍiyal*, 5 செ. குன்றாவி. (v.i.) **இடத்தைவிட்டு அகற்றுதல்**, **வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் வைத்தல்**; to remove, send away.

[அப்புறம் = அந்தப் பக்கம். படுதல் (த.வி.) = அகர்தல், சோதல். படுத்துதல் (த.வி.) = சேர்த்தல், இடுதல், வைத்தல்.]

அப்புறம் *a-p-puram*, பெ. (n.) **அந்தப் பக்கம்**; that side. —, கு.வி.ச. (adv.) 1. **அதன்பின்**, **மேற்புட்டு**; then, after that, thenceforward, furthermore. 2. **சற்றுநேரம் கழித்து**; after sometime, a little later. அப்புறம் வா, தருகிறேன் (உ.வ.). 3. **மற்றைப் பக்கம்**; the other side. "அப்புற வுலகி லுள்ளார் அறிந்திட யானே சென்று செப்புல வென்பான் போல" (நைடபு. உற்பத. தேவகிரிப. 3). 4. **வெளிப்பக்கம்**; the outside. "சுற்ற மப்பற நிற்க" (கம்பரா. அயோத். குகப். 10).

ம. அப்புறம்; க. அப்பர; ந. அபர; Nep. apar; Skt. apara.

[அ + புறம்.]

அப்புச்சி *appūcci*, பெ. (n.) **ஒளித்து நின்று திருமென்று தோன்றி மகிழ்வதற்கும் விளை யாட்டு**; a game in which one hides and then makes a sudden appearance thus causing a pleasant surprise, ho-peep.

நெ. அப்பச்சி

[ஒருகா. இராவேணையில் விளக்கு வெளிச் சத்தில் விட்டகற்புச்சிகள் திருமென்று தோன்றித் திருமென்று மறைவதை யொத்த சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டாக யிருக்கலாம். 'அ' என்பது ஒரு

முன்னொட்டாகவோ (pref) 'அம்' என்றும் சொற்றிரிபாகவோ இருக்கலாம்.]

அப்புச்சிகாட்டுதல் *a-p-pūcci-kāḍḍu*, 5 செ. கு. வி. (v.i.) **கண்ணிதழை மடித்துச் சிறு பிள்ளைகளை அச்சுறுத்துதல்**; to frighten children by the ghastly look of eyes with eyelids folded inside out. "அத்துதன் அப்புச்சி காட்டுவனதான்" (திவ். பெரியாழ். 2. 1: 1).

[புச்சி = அச்சம், அஞ்சத்தக்க வடிவம். 'அ' முன்னொட்டு.]

அப்புந் *appūdi*, பெ. (n.) **அப்பூதியடிகள்**; name of a canonized Śaiva saint. "ஒருநம்பி அப்புந்" (தேவா. 7. 39: 4).

அப்புந்யடிகள் *appūdi-y-aḍigaḷ*, பெ. (n.) **அப்பூதியடிகள் நாயனார் பார்க்க**; see *appūdi-y-aḍigaḷ-nāyaṅḍar*.

அப்புந்யடிகள் நாயனார் *appūdi-y-aḍigaḷ-nāyaṅḍar*, பெ. (n.) **திருநாவுக்கரசு நாயனார் காலத்தவரும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவருமான சிவனடியார்** (பெரியபு.); name of a canonized Śaiva saint, contemporary of *Tirunāvukkarāṣu Nāyaṅḍar*, one of the 63 *Nāyaṅḍars*.

[அப்புந் + அடிகள் + நாயனார்.]

அப்பை *appai*, பெ. (n.) 1. **அப்பைக்கோவை பார்க்க**; see *appai-k-kōvai* (பாலவா. 347). 2. **கொன்றை**; common cassia, *Cassia fistula* (சா.அக.). 3. **சரக்கொன்றை**; Indian laburnum. 4. **கற்கோவை**; a plant, *Bryonia epigea*. 5. **ஒரு சிறு கடல்மீன்**; a marine fish, brownish, attaining more than one foot in length, *Monocanthus monoceros*.

அப்பைக்காய் *appai-k-kāy*, பெ. (n.) **கொல்லைக்காய்**; the unripe fruit of a climbing plant, *Bryonia* (சா.அக.). "அப்பைக்காய் நெய் துவட்ட வாக்கினான்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 39).

அப்பைக்கிழங்கு *appai-k-kiḷaṅgu*, பெ. (n.) **அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு**; the root of a climber, *Bryonia rostrata* (சா.அக.).

[அப்பை + கிழங்கு.]

அப்பைக்கொடி *appai-k-kōḍi*, பெ. (n.) **அப்பைக்கோவை பார்க்க**; see *appai-k-kōvai*.

[அப்பை + கொடி.]

அப்பைக்கொவ்வை *appai-k-kovvai*, பெ. (n.) அப்பைக்கோவை பார்க்க; see *appai-k-kōvai*.

அப்பைக்கோவை *appai-k-kōvai*, பெ. (n.) ஓர் இயர்கொடி (மலை); a climber, *Bryonia rostrata*.

[அப்பை + கோவை.]

அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு *appai-k-kōvai-k-kiḷaṅgu*, பெ. (n.) அப்பைக்கிழங்கு பார்க்க; see *appai-k-kiḷaṅgu*.

[அப்பை + கோவை + கிழங்கு.]

அப்பைக்கருக்கி *appai-c-curukki*, பெ. (n.) சிறு கீரை; a kind of vegetable greens, *Amaranthus campestris* (சா.அக.).

[அப்பை + கருக்கி.]

அப்பொழுது *a-p-pōḷu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந்தக் காலத்தில், அந்த நேரத்தில்; then, at that time. "அப்பொழுது தலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்ற தம்மா" (கம்பரா. அயோத். கைகேயிக்குழ். 112). 2. அப்படியானால்; then, if so, in that case.

ம. அப்பொழுது; க. ஆவொத்து; தெ. அப்பொத்து, அப்படு; து. ஆபொலே; பட. ஆக; பர். கோண்- அப்பொடு; கொலா. அபுடு; கை. அபொ; நா. அபர்.

[அ + பொழுது.]

அப்பொழுதை *a-p-pōḷudai*, கு.பெ.எ. (adj) அந்த நேரத்திற்குரிய; of that time. "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூக் கண்பாதம்" (திவ். திருவாய். 2. 5 : 4). அப்பொழுதை நிலைமை சரியாயில்லை (உ.வ.).

[அ + பொழுதை.]

அப்பொழுதைக்கு *a-p-pōḷudaiḱku*, கு.வி.எ. (adv.) அந்த நேரத்திற்கு; for that time.

[அ + பொழுதைக்கு.]

அப்போது *a-p-pōḷu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அன்று, அந்த நேரத்தில்; then, at that time. 2. அப்படியானால்; then, if it be so. அப்போது நாம் திரும்பி வந்துவிடலாம் (உ.வ.).

ம. அப்போது; க., பட. ஆக.

[அ + பொழுது → போது.]

அப்போதைக்கப்போது *a-p-pōḷu.ikk(u)-a-p-pōḷu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்வக் காலத்தில்; from

time to time. 2. அன்றன்று, உடனுக்குடனே; then and there, forthwith.

[அ + பொழுதைக்கு + அ + பொழுது - அப்பொழுதைக்கப்பொழுது → அப்போதைக்கப்போது.]

அப்போன்று *a-p-pōḷu*, கு.வி.எ. (adv.) அன்று, அந்த நேரத்தில்; then, at that time.

ம. அப்போது

[அ + பொழுது - அப்பொழுது → அப்போன்று. பொழுது → போன்று.]

அபயலை *abayalai*, பெ. (n.) இலாமிச்சை (தைவல. தைல. 34); cuscus grass, *Andropogon muricatus*.

அபலம் *abalam*, பெ. (n.) திமிங்கிலம் (வை.மூ.); whale.

அபலி *ahali*, பெ. (n.) வெண்கருகு (பச்.மூ.); white mustard, *Brassica alba*.

அபிண்ணை *abinnai*, பெ. (n.) திருமாவணீன்று பிரிக்கப்படாத திருமகள்; *Tirumagal*, the Goddess of wealth inseparable from *Tirumal* (Viṣṇu). 'ஸ்ரீ எனப்படும் லக்ஷ்மி, விஷ்ணு விடம் அபிண்ணையாக (பிரிக்க முடியாத லளாக) இருக்கின்றாள் என்பதைக் காட்டும' (சி. செ. பக். 133).

[அ (எ.ம.முன்.) + பிண்ணை. பிள் → பிள் → பிள் → பிண்ணை. பிள்ளுதல் = பிளவுபடுதல், வேறுபடுதல், பிரிக்கப்படுதல்.]

அம்¹ *am*, பெ. (n.) நீர்; water. "அந்தாழ் சடையார்" (வெங்கைக்கோ. 35).

[உம்முதல் = கூடுதல். உம் → அம். அம்முதல் = கலத்தல்.]

ஐயுக்ககளுள், தன்னொடு தானும் பிறிதொடு தானும் மிகவொன்றிக் கலக்கக் கூடியது நீர் ஒன்றே.

"நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்த தற்றாகும்" (குறள், 452).

"செம்புலப் பெயனீர் போல அன்புடன நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே" (குறந். 40)

என்பன கவனிக்கத்தக்கன.

அம்² *am*, பெ. (n.) அழகு; beauty, prettiness. "கிஞ்சகவா யஞ்சகமே" (திருவாச. 18 : 5).

[இயற்கை யழகெவ்வாம் நீர் வளத்தா லுண்டாவதால், அம் என்றும் நீர்ப்பெயர் அழகு பொருள் பெற்றிருக்கலாம்.]

அம்³ am, இடை. (part.) I. பெயர்ரீறு; n. suff. 1. ஒரு வினைமுதற்பொருள்ரீறு; suff. denoting the agent or subject of the action expressed by a verb. எ-டு: எச்சம் = எஞ்சுவது, எஞ்சி நிற்பது. 2. ஒரு கருவிப்பொருள்ரீறு; suff. denoting the instrument. எ-டு: அரம் = அராவுங் கருவி. அரம்பம் = அரம்பும் (அராவியறுக்கும்) கருவி. 3. ஒரு செயற்படுபொருள்ரீறு. suff. denoting the object of the action expressed by a verb. எ-டு: நீத்தம் = நீத்தப்படும் வெள்ளம், பாடம் = படிக்கப்படும் செய்தி அல்லது பொருள். 4. ஒரு தொழிற்பெயர்ரீறு; vbl. n. suff. எ-டு: ஓட்டம், ஆட்டம். 5. ஒரு பண்புப்பெயர்ரீறு; an abs. n. suff. எ-டு: நீலம், நிறம். 6. ஒரு நாட்டுப்பெயர்ரீறு; suff. of a n. denoting a country. எ-டு: கலிங்கம், நித்தம். 7. ஒரு மொழிப்பெயர்ரீறு; suff. of a n. denoting a language. எ-டு: ஆங்கிலம், திரவிடம். 8. ஒரினத்தாரின் நாகரிக அல்லது பண்பாட்டுப் பெயர்ரீறு; suff. of a n. denoting the civilization or culture of a nation or race. எ-டு: தமிழம். 9. ஒரு பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு; an aug. suff. எ-டு: நிலை → நிலையம், மதி → மதியம் (முழுநிலா), விளக்கு → விளக்கம். 10. ஒரு சொற்றிரிவீறு; a derivational suff. எ-டு: மதி → மாதம், வட்டம் → வட்டம். II. வினைவீறு; vbl. ending. தன்மைப் பன்மை வீறு; ending denoting the 1st pers. pl. எ-டு: செய்தம், செய்தனம்; பெரியம், பெரியனம். III. சாரியை; euphonic augment. எ-டு: புனி + காய் = புனியங்காய், புனி + மரம் = புனியமரம். IV. அசைநிலை; epletive. எ-டு: போயின் → போயினம் (வேக. 141).

அம்பகம்¹ ambagani, பெ. (n.) எழுச்சி (சது.); elevation.

[எம்புதல் = எழுதல். எம்பு → எம்பகம் → அம்பகம்.]

எழுப்பு → எம்பு என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆயின் எக்கு, எக்கு, எங்கு, எஞ்சு, எட்டு, எவ்வு, எழு, ஏலை, ஏத்து, ஏந்து, ஏப்பம், ஏர், ஏல், ஏறு என ஏறத்தாழ எல்லா மெய்களையும் பிற்கொண்டு எழுச்சி குறித்த கைர ஏகார முதற்சொற்கள் தொன்று தொட்டு வழங்கிவருவதால், எம்பு என்பது ஒரு தனிச்சொல் என்றே கொள்ளப்படும்.

அம்பகம்² ambagam, பெ. (n.) இசைவுமொழி, உத்தரவு; permission, leave.

தெ. அம்பகமு

[ஒம்புதல் = இசைதல், மணங்கொள்ளுதல் ஒம்பு → ஒம்பகம் → அம்பகம்.]

மணத்திற்கு ஒம்பவில்லை என்பது உலக வழக்கு.

அம்பகம்³ ambagam, பெ. (n.) சேம்பு (பச்.மூ.); Indian kales, *Colocasia antiquorum* (செ.அக.)— a garden plant, *Caladium esculentum* (சா.அக.).

அம்பகம்⁴ ambagam, பெ. (n.) நடிகர் கூலி (யாழ்ப.); pay of an actor in a play (J.).

அம்பகம்⁵ ambagam, பெ. (n.) சேம்பு (மு.அ.); copper.

அம்பகன் ambagan, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (சீர்ப்பந்த பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison.

அம்படம் ambadam, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (மலை); a worm-killer (செ.அக.)— ஆடுதின்னாப்பாலை; a worm-killer, *Arista-lachia bracteata* (சா.அக.).

சங்க அகராதியில் இச் சொற்குப் புழக்கமொன்று வேறொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஆங்கிலப் பெயரின் மொழி பெயர்ப்பாகவோ ஆடுதின்னாப்பாளையின் மறுபெயராகவோ இருப்பினும் இருக்கலாம்.

அம்படலம்¹ ambadalam, பெ. (n.) அம்மி; grinding stone (அக.நி.).

அம்படலம்² ambadalam, பெ. (n.) 1. இதன் (பாதரசம்); mercury (அக.நி.). 2. ஈயம்; lead. 3. வெள்ளி; silver. 4. வெளி; open space.

அம்படலம்³ ambadalam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure varying in different places, from 4 to 8 *padis* (அக.நி.). 2. ஓடம், மரக்கால்; boat, ship (அக.நி.). 3. தேர்; car, chariot (சங்.அக.).

அம்படலம்⁴ ambadalam, பெ. (n.) வாகை; plantain tree, *Musa paradisiaca* (சா.அக.).

அம்பநாத்தி ambagatti, பெ. (n.) காளி, தூர்க்கை (பிங்.); Kali, Durga.

[அம்பணம் = மரக்கால். அம்பணத்தின்மேல் தினறாடியவன் அம்பணத்தி. அம்பணம் + அத்து (சாரியை) + இ (பெ.பா. சறு).]

“அம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதர” (சிலப், 14:209). பதினோராடல்களுள் ஒன்றான மரக்கால், காளியாடியது. “கடைய மயி ராணிமரக் கால்வித்தை”, “மாயவ னாடல் மரக்கால்” (சிலப், 3:14, அடியார்க். உரை). காளி அவுணரென்னும் அசுரரை வென்று மரக்கால்மேல் நின்றுாடிய வெற்றிக் கூத்து மரக்கால் எனப்பட்டது.

“ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புந் சூடசுழ
மேககைய மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயுந்செய் வாளவுணர் வீழநங்கை மரக
கான்மேல் வாளமலை யாடுமபோலும்”
(சிலப், 12, கூத்துன்படுகல்).

அம்பணம்¹ ambapam, பெ. (n.) 1. நீர் (சது.); water. 2. நீர்விகுந் குழாய்; water-pipe. “சும்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய” (நெடுநல், 96). 3. வாழை (பிங்.); plantain tree, *Musa paradisiaca*. 4. வாழைத் தண்டு (நாநார்த்த.); stem of the plantain tree. 5. ஊறுசாய்; pickles (சா.அக.). 6. வாய் (அக.நி.); mouth.

[அம் = நீர். அம் → அம்பு → அம்பணம் = நீர், நீருள்ள பொருள். அணத்தல் = பொருத்துதல். அண → அணம்.]

அம்பணம்² ambapam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure. “அம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதர” (சிலப், 14:209). பரவி. அம்பண. 2. மரக்கலம் (அக.நி.); ship, boat. 3. துலாக்கோல் (அக.நி.); beam of scales, balance. 4. ஆமை (அக.நி.); tortoise. 5. ஒருவகையாழ்; a kind of lute. “அம்பண சுரதவி” (திருப்பு. 129).

ம. அம்பணம்

[அம்பு = வட்டம், வுளையல். அம்பு + அணம் (சது) = அம்பணம் = வட்டமாதை பொருள்.]

பரிசல்போல வட்டமான படகும் கப்பலும் இருத்திருத்தல் வேண்டும். வங்கம் என்னும் கப்பற் பெயர் வட்டமானது என்னும் பொருளதே.

துலாக்கோலின் தட்டு வட்டமானது. குழித்த தட்டு ஆமையோட்டு வடிவினது.

ஒற்றை நரம்புச் சுரையாழின் பத்தர் -சுரைக்குடுக்கையாற் செய்யப்படுவது. அது வடிவில் ஓரளவு ஆமை யொத்தது. சித்தார்

என்னும் நரம்புக்கருவியின் பத்தர் சுரைக் குடுக்கையாற் செய்யப்படுவதே. பண்ணிசைத்தற் கேற்ற பெருஞ்சித்தாரின் பத்தர், அகன்று சப்பையான சுரைக்குடுக்கையாற் செய்யப்படும். அதனால் அத்தகையதற்குக் கச்சவா என்று பெயர். கச்சபம் (வ. கச்சப) = ஆமை. கச்சப வடிவான பத்தர்கொண்ட சித்தார் கச்சவா.

பண்டை யாழவகைகளுள் ஒன்று ஆமை யாழ். அதுவே அம்பணம் என்று பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். கச்சவா என்பது அதன் மொழிபெயர்ப்பே.

அம்பணம்³ ambapam, பெ. (n.) பவளம் (அக.நி.); coral.

[அம்பகம் = செம்பு (copper); சிவப்பான மாதை (உலோகம்). ஒருகா. அம்பு → அம்பணம்]

அம்பணவர்¹ ambapavar, பெ. (n) ஆமையாழ்ப் பாணர்; பாணர்; an ancient caste of musicians who played on a kind of lute called *amaiya*].

[அம்பணம் = ஆமை, ஆமையாழ். அம்பணம் → அம்பணவன் → அம்பணவர்.]

அம்பணவர்² ambapavar, பெ. (n.) கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில், வேதம் ஒதாது இசைத் தொழிலை மேற்கொண்டு வேறுபிரிந்து தனிக் குடியிருப்பில் வதிந்த தமிழ்நாட்டுப் பிராமணக் கூட்டத்தார்; a sect of Brāhmins of Tamil Nadu, who gave up reciting the Vēdas, took to practising music and so moved into separate residential colonies in second century A.D. “வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநான் மார்பர்” (சிலப், 13:38-9).

[பண → பண்ணவன் = பாணன். பண்ணவன் → பணவன். அம் (அழகிய) + பணவன் = அம்பணவன் → அம்பணவர்.]

அம்பணவர்³ ambapavar, பெ. (n.) பாணர்; சிறப்பாக யாழ்ப்பாணர்; an ancient caste of musicians, especially lute players.

“.....ஆங்கு
ஆடியல் கொள்கை யந்தரி கோலம்
பாடும் பாணநிற் பாங்குநற் சேர்ந்து”

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகட்கு (13:103-105), அடியார்க்குநல்லார், ‘அவ்விடத்துத் துர்க்கையது வெற்றிபொருத்திய அசுரரோடு பொருத போர்க்கோலத்தைப் பாடும் பாட்டாண்மையை யுடைய அம்பணவரில்

தானுமொருவனாகக் கலந்து' என்று உரை வரைந்திருத்தல் காண்க.

[அம்பணம் = ஆமை, மரக்கால். ஆமை அவ்வது மரக்கால் போன்ற குடத்தை யுடைய யாரு. அம்பணம் → அம்பணவர் = ஆமை வடிவ யாழைக்கொண்ட பணர்.]

அம்பதை *ambadai*, பெ. (n.) கள் (இவா.); toddy.

அம்பர்¹ *ambar*, கு.வி.ஏ. (adv.) அங்கே, அவ் வீடம்; yonder, there. "அம்பர் ப் பருந்துபு..." (பெரும்பாண. 117).

[ஆ → அ → அம் → அம்பு → அம்பர்.]

அம்பர்² *ambar*, பெ. (n) தஞ்சை மாவட்டத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற ஓர் ஊர்; name of a village of historical importance in Thanjavur district. "அம்பரான் சோமாசி மாறுனுக்கும் அடியேன்" (தேவா. 7, 39: 5).

அம்பர்³ *ambar*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின்; amber, a fossil resin, *succinite* (செ.அக.).

ம. அம்பர்; தெ. அம்பரமு, அம்பரு.

U., Ar. *ambar*; L. *ambra*; OF. *ambre*; ME., E. *amber*.

அம்பர், பொன்னம்பர் அல்லது கற்பூரமண. இது தேவமரம் (தேவதாரு) முதலிய மரங்களின் பிசின்; தானாகவே உறைந்து நிலத்திற்குள் அமைந்தது. இது கண்ணாம்பு நிலத்தில விளைந்த மரத்தின் பிசினாகையால், இதற்குத் தமிழில் "கற்பூ" என்றும், துலுக்கு மொழியில் "கற்பா" என்றும் பெயர். சப்பான் நாட்டில் இதை "நம்பு" என்று சொல்வதுண்டு. இக் கற்பூவை மணியாகச் செய்வதால், இதற்குக் கற்பூரமணி பென்றும் பெயர் வழங்கும். இது தக்கண தேசத்தில் நேர்த்தியானதாய் அகப்படும். ஆனால், மிக அரிது. சில சமையம் திருவாங்கூர், ஆசாம் முதலிய இடங்களிலுந் கிடைக்கும். இது மிருதியாய்ச் சினம், சப்பான் நாடுகளினின்றும் இறக்குமதியாகிறது. இது மஞ்சளாயும் கெட்டியானதாயும் ஒடியுந் தன்மை வாயந்ததாயும் திருக்கும். இதைத் தேய்ப்பதனால் மின்னாற்றல் உண்டாகும். இதை யொத்த ஒரு பிசின் அண்மையில் சிசிலியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் பலவகைகளிருப்பினும், கசகசா அம்பர், வெள்ளம்பர், கருப்பம்பர் முதலியவை தாம் முதன்மையானவை; amber, a yellowish

fossil resin. It is the gum of several species of coniferous trees chiefly pine (deodar) which grew during the Cretaceous Period of the geologists. It is known as 'stone flower' in Tamil, as the tree that yields this resin usually grows in limestone soils. It is termed 'karbah' in Hindustani and 'nambu' in Japan. As this resin is made into beads, it is also known as Camphor beads — *Succinum* or *electrum*.

Amber of a fine quality is found in the Deccan, but it is very rare. It is occasionally met with in Travancore and Assam. It is generally imported from Japan and China. It is a yellow hard but brittle substance almost transparent with an aromatic odour. When rubbed with silk it produces electricity. A similar resin has been recently found in Sicily.

There are different varieties of amber :

- 1) Poppy amber which is a little dark in colour.
- 2) White amber of a lighter shade.
- 3) Black amber of a black colour.

amber, n. yellow translucent fossil resin, found chiefly on S. shore of Baltic.

(ME. f. OF. *ambre*, or med. L. *ambra*) — (C.O.D.)

அம்பர்⁴ *ambar*, பெ. (n.) ஓர்க்கோலை; ambergris a morbid secretion of the liver or intestines of the spermaceti whale (செ.அக.) — திமிங்கிலத்தின் ஈரவில் அல்லது மனிக்குடலில் உண்டாகும் சத்து. இதற்கு மீனம்பர் என்று பெயர்; substance excreted from the liver or the small intestines of the sperm whale, ambergris. (சா.அக.).

"ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பலளம் வெண்முத்தம்

நீர்ப்படு முப்பினோ டைந்து"
(சிலப். 10: 107, அடியார்க். உரை).

இது ஓர்க்கோலை யெனவும் படும்.

"பவள முத்துச் சங்கொக் கோலை

யுப்புக் கடப்படு திரவிய மைந்தே"

(பிப். 3: 86).

ambergris, n. wax-like substance found floating in tropical seas, and in intestines of sperm-whale, odoriferous and used in perfumery, formerly in cookery.

(late ME., f. OF. *ambre gris*, grey amber)
— (C.O.D.)

[கடல் மீதப்பத-உச் சொல்லப்படுவதனால்,
ஒருகா. அம்பு (கடல்) → அம்பர்.]

அம்பர்² *ambar*, பெ. (n.) 1. இரும்புத்துரு, மணநீசத்து முதலிய பொருள்கள் சேர்ந்த இயற்கை மண். இது சாயத்திற்குதவும்; a natural earth containing chiefly manganesc, iron oxide, and silica. It is used as a pigment, umber. 2. கரும்பு அம்பர்; fossilized resin of the black poplar (சா.அக.).

அம்பர்கிராமருவந்தை, *ambar-ki[ṅṅ-aruvandai]*, பெ. (n.) திவாகர நிகண்டு தொகுப்பித்தோள் (திவா. இறுதிக்கட்டுரை); *Aruvandai*, chief of Ambar, under whose auspices the *Tivāgaram* was compiled.

[அம்பர் = ஒருர். கீழவன் → கீழன் = தலைவன். அருவன் + தந்தை = அருவந்தை.]

அம்பர்மகாசனம் *ambarnāṅṅam*, பெ. (n.) ஒரு திருநகர்; a shrine.

அம்பரத்தவர் *ambarattavar*, பெ. (n.) தேவர்; celestials. “அம்ப ரத்தவ ருடன்றுசிறிதுமொ ரம்பிலே யழிவர்” (பாரத. கிருட். 135).

[அம்பரம் = தேவருவகம். அம்பரம் + அத்து (சாரியை) + அவர் (ப.பா. ஈறு)]

அம்பர்¹ *ambaram*, பெ. (n.) 1. தேவருவகம், celestial world. 2. உயர்ந்த வானவெளி. காயம் (ஆகாயம்); sky, atmosphere, ether. “அம்பர மணல்கால்” (திவ. பெரியதி. 1.8: 8). 3. திசை; point of the compass. “விஞ்ச வம்பர மேலிய போதினும்” (புராணவா. தாம வியாச. 21).

ம. அம்பரம்; க., நு. அம்பர்; தெ. அம்பரமு; பட., அம்பார் (மேலை); டாஸி. அம்பர்; Skt. *ambara*.

[உ → உப்பு → உப்பர் = மேல், மேலுவகம், தேவர், தேவருவகம். உப்பர் → உப்பரம் = தேவருவகம். உப்பரம் → அம்பரம்.]

அம்பர்² *ambaram*, பெ. (n.) கடல், வசரி; sea, ocean. “எரிகளை யெவ வம்பர முற்றது” (பாரத. பதினாள். 93).

[அம் = தீர். அம் → அம்பு = தீர், கடல். அம்பு → அம்பரம்.]

அம்பர்³ *ambaram*, பெ. (n.) 1. அம்பர் (நாநாந்த.); *amberggris*, a fragrant substance. தெ. அம்பரமு. 2. (அம்பர் நிறமுள்ள) மஞ்சள்; turmeric. “அம்பரமும பொன்னு மணிக்கொடும் பொகுந்தி” (மாள்விடு. 70). 3. (அம்பர் மணம்போன்ற) நறுமணம்; perfume (சு.அக.).

ம. அம்பர்; க., அம்பர்.

[அம்பர் (மஞ்சள்) > Skt. *ambara*. அம்பர் → அம்பரம்.]

அம்பர்⁴ பார்க்க; see *ambar*⁴.

அம்பர்⁵ *ambaram*, பெ. (n.) 1. ஆடை; clothes, apparel, garment. “அம்பரமே தன்னீரே சோதே” (திவ. திருப்பா. 17). 2. ஆடைக்கு உதவும் பருத்தி (சங்.அக.); cotton. 3. சித்திரை நான்கின் (சங்.அக.); the 14th lunar constellation.

ம. அம்பரம்; க., நு. அம்பர்; தெ. அம்பரமு; Skt. *ambara*.

[அம்பு = வளையம். ஒருகா. ஆடை உடல் னைப் பற்றிக் கட்டப்படுவதால் அம்பு எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். சித்திரை நான்குக்கு அறுவை என்பது ஒரு பெயர். அறுவை என்பது ஆடைவையுய் குறிக்கும். அம்பரம் என்பது அப்பொருள் குறித்தவரால் சித்திரைக்குப் பெயராயிற்றுப் போலும்.]

அம்பர்⁶ *ambaram*, பெ. (n.) அம்பலம், மன்றம் (நாநாந்த.); hall, public place

[அம்பலம் → அம்பரம்.]

அம்பலம்¹ பார்க்க; see *ambalam*¹.

அம்பர்⁷ *ambaram*, பெ. (n.) 1. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்); mica or talc (சா.அக.). 2. துயிலிடம்; sleeping place, bedroom (பிங்.). 3. கரிசு, தீவினை (நாநாந்த.); sin.

அம்பர்மணி *ambara-maṅṅi*, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun, lit., the jewel of the sky.

Skt. *ambaramaṅṅi*

[அம்பரம் = வானம். மணி = ஒளிர் கல், மணிபோல் ஒளிவீசுவது.]

அம்பர்⁸ *ambaram*, பெ. (n.) அசுரர் (சங்.அக.); the Asuras, a class of super human beings said to have been at war with the gods. “அம்பர முயிர்” (சுந்தரந். காப்பு. 2).

[அம்பரம் = கடல். அம்பரம் → அம்பரம் = கடலிட தொகு நகரில் வாழ்ந்தவர் (சங்.அக.).]

அம்பரவானம் *ambara-vānam*, பெ. (n.) எண்
காற் புன் (பிங்.); fabulous eight-legged bird.

உறுவ. அம்பாவனம்

அம்பரம் *ambaraṁ*, பெ. (n.) அம்பரென்றும்
நீருதகசிலிருக்கு சிவன்; Śiva, who has taken
abode at Ambar. "இன்னவ் களைவன
இன்னம்ப ரான்றன் இணையடிபே" (தேவா.
4.100: 1).

அம்பரம் *ambarai*, பெ. (n.) 1. நிமிளை (ஹ.அ.)
bismuth (செ.அக.)—a hard mineral of a brass-
yellow colour used in the production of sulphur
and sulphuric acid, iron pyrites (சா.அக.).
2. பொன்னியிளை; iron pyrites occurring in
dark yellow nodules with a golden lustre. 3.
வெண்கல நிமிளை. இஃது உடம்பிற்கு
வலுவை யுண்டாக்கும்; bismuth. It is
medicinally a tonic.

அம்பல் *ambal*, பெ. (n.) 1. பூ அலர் தற்குச்
சிந்து முன்னுள்ள நிலை (இறை. 22, உரை);
condition of a flower about to blossom. 2.
சிவக் கூறும் புறங்கூற்று, அவருக்கு எதிர்;
slander uttered by a few. "அம்பலே சிரரறிந்
திட்டது புறங்கூற லாகும்" (குடா. 10: 8).
3. சிரரறிந் தம்முட் கூறும் களவுக் காதற்
செய்தி; private talk between people concern-
ing love intrigues of others, dist. fr. *alar*.
"அம்பலு மலரும் களவுவெளிப் படுத்தலின்"
(தொல். பெரருள். கள. 49). 4. பழிச்சொல்
(பிங்.); calumny.

[உம் → அம் → அம்பு. அம்புதல் = குவிதல்.
அம்பு → அம்பல் = குவித்துள்ள அரும்பு அல்லது
முளை, அவராத அரும்புபோற் பரவாத பழிச்
சொல் அல்லது மறைவுச் செய்தி.]

அம்பலக்கல் *ambala-k-kal*, பெ. (n.) ஊரவை
யார் இருந்து ஊராட்சிச் செய்திகளைப் பேசும்
ஊடும் பொதுமேடைக் கல் (இ.வ.); broad stone
slab set up as a platform in a village, on
which the members of the village committee
sit and discuss village matters (Loc.).

[அம்பலம் + கல்.]

அம்பலக்கனி *ambala-k-kani*, பெ. (n.) செவ்
செய்யா; red guava, *Psidium guava* (*pomi-
ferum*) (சா.அக.).

அம்பலக்கூத்தன் *ambala-k-kūttan*, பெ. (n.)
நிலையை பொன்மயம்பலத்தில் முத்தொழிற்
கூத்தாருந் சிவபெருமான்; Śiva, as dancing
the dancē of triple functions of Godhead, in

an open space of *Tillai* (Chidambaram).
"அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனை"
(தேவா. 5. 2: 1).

[அம்பலம் + கூத்தன்.]

அம்பலக்கோடகம் *ambala-k-kōḍagam*, பெ. (n.)
கோடகசாலை; a kind of plant, *Justicia
procumbens*.

அம்பலகாரன் *ambala-kāraṅ*, பெ. (n.)
1. ஊரவைத் தலைவன் (R.T.); chairman of a
village assembly. 2. ஊர்த்தலைவன்; headman
of a village. 3. கள்ளர், வலையர் பட்டப்
பெயர்; a caste title of Kalljars and
Valajars.

உ. அம்பலக்காரன்

[அம்பலம் + காரன் (உடைமை அல்லது
உரிமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு).]

அம்பலக்காவடி *ambala-c-cāvaḍi*, பெ. (n.)
ஊரவை மண்டபம்; public building in a
village where village affairs are discussed and
settled.

[அம்பலம் + காவடி.]

அம்பலத்தொழி *ambalattiy-ḍi*, பெ. (n.) ஐயகை
யம்பலத்தில், சிறப்பாகப் பொன்மயம்பலத்தில்,
முத்தொழில் நடஞ்செய்யுந் சிவபெருமான்;
Śiva, as dancing the dance of triple functions
of Godhead in an open space at five places,
especially at *Tillai* (Chidambaram). "புணையு
மம்பலத் தாடிபொற் பாதமும போற்றி"
(குற. எக்கிய. பூ. 43: 44).

உ. அம்பலத்தொழி

[அம்பலம் + அத்து (சாரியை) + ஆடி. ஆடி =
கூத்தாபேயன்.]

அம்பலத்தார் *ambalattār*, பெ. (n.) ஊரவையார்;
members of a village assembly. "நிலத்தை
வலுக்கொண் டம்பலத்தா ரெடுத்துமுது
கொண்டார்க ளென்று" (சேரவண. பணவிடு.
185).

[அம்பலம் + அத்து (சாரியை) + ஆர் (ப.பா.
ஈறு).]

அம்பலத்தி *ambalatti*, பெ. (n.) 1. தான்றிமரம்.
belleric myrobalan, *Terminalia bellerica*.
2. திம்பலை மரம்; blinding tree, spurgewort,
Excoecaria agallocha (சா.அக.).

அம்பலத்திற் கட்டுச்சோறணிற்-த்தல் *ambalattir-
kaṭṭu-c-cōraṇiṭṭ*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) ஒரு

மறைவுச் செய்தியை ஒரு கூட்டத்திற் சொல்லுதல்; to divulge a secret at a public meeting. 'அம்பலத்தில் பொது அவிழக்க லாகாது' (பழ.).

[அம்பலத்தில் + கூட்டுச்சொறு + அவிழ்.]

அம்பலத்திற்கு வர(வரு)-தல் *ambalattirku-va-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) மறைவு வெளிப்படுத்தல், to become public, as a secret.

அம்பலத்தோதிகம் *ambalattodiyam*, பெ. (n.) செஞ்சதுரக் கள்ளி; a red variety of square milk hedge, square spurge, *Euphorbium antiquorum* (சா.அக.).

அம்பலநாட்டான் *ambala-naḍḍān*, பெ. (n.) 1. ஊர்த் தலைவர்; headman of a village. 2. அம்பலகாரன்; ஊரவைத் தலைவன்; chairman of a village assembly. "கிராம மூச்சி பம்பல நாட்டா ரெவர்க்கும்" (பஞ்ச. திருமுக. 380).

அம்பலம்¹ *ambalam*, பெ. (n.) 1. பலர் கூடுமிடம்; open space for the use of the public. "அம்பலக் கழுதை அம்பலத்திற் கிடந்தா லென்ன? அடுத்த திருமாளிகையிற் கிடந்தா லென்ன?" (பழ.). 2. ஊரவை; village assembly for transacting village affairs. "அகதி சொல் அம்பல மேறாது" (பழ.). 3. கந்தோரவை; assembly of scholars. "அரைச்சொல கொண்டு அம்பல மேறலாமா?" (பழ.). 4. கூத்துக் காண்போர் இடுக்கை; pit of a theatre. "அம்பலமு மரங்கமுஞ் சாஸையும்" (சீவக. 211?). 5. திவ்வையம்பலம்; Śiva shrine at Tillai (Chidambaram). "பாம்பலங் காரப் பரன்றில்லை யம்பலம்" (திருக்கோ. 11). 6. சித்திரகூடம் (சங்.அக.); Viṣṇu shrine in Chidambaram. 7. சிற்றூர் அலுவல் (கிராம உத்தியோக) வகை; village revenue office. 8. அம்பலகாரன்; headman of a village. 9. கள்ளர், வலையர் பட்டப்பெயர்; a caste title of Kaḷḷars and Valaiyars.

10. அம்பலம்; ௧. அம்பல; 2, 1, ௫. அம்பல; Skt. ambara.

[கம்புதம் = குவிதல், கூடுதல். அம்பு → அம்பலம் → அம்பலம் = கூடும அவை, அவைக் களம்.]

அம்பலம்² *ambalam*, பெ. (n.) 1. ஆமை; tortoise. 2. புளிமா; sour mango, *Spondias mangifera*.

அம்பலமாளியம் *ambala-maṅṅiyam*, பெ. (n.) ஊர்த்தலைவன் பயனாகும் (அனுபவிக்கும்) இறையினி நிலம் (W.G.); land held free of tax by the headman of a village, as a perquisite of his office.

அம்பலமேறு-தல் *ambalam-ēru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்குத் தொடுக்க அறங்கூறையைத் திறு அல்லது வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்லுதல்; to go to court or village assembly. 2. அவையாரசல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the assembly. "அகதிசொல் அம்பல மேறாது", 'அம்பலத்தி வேறும தேச்சை அடக்கம்பண்ணைப் பார்க்கிறான்' (பழ.).

[அம்பலம் + ஏறு.]

அம்பலவரி *ambala-vari*, பெ. (n.) இராமநாத புரம் வேளத்தில் (சமீந்தாளியில்) சிற்று ரலுவலர் தம் சம்பளவுரிமைக்காகச் செலுத்திய வரி; tax paid by village officers in the Ramnad Zamindary to keep up their claim to official emoluments or mirasis.

அம்பலவன் *ambalavan*, பெ. (n.) திவ்வைச் சிவபிரான்; Śiva at Tillai (Chidambaram). "குலனைக் கனத்தம பலவன்" (திருக்கோ. 33). [அம்பலம் + அவன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அம்பலவாசி *ambala-vaṣi*, பெ. (n.) 1. மலையாள நாட்டற் கோயில்களை செய்யும் ஒரு குலம் (அபி.சிந்.); a caste in Malayalam country rendering service in temples. 2. அக்குலத்தான்; a member of that caste.

[அம்பலம் + வாசி. வதீதல் = தங்குதல், வாழ்தல், இருத்தல். வதி → வசி → வாசம் → வாசி. அம்பலவாசி = கோயிலில் தங்கி வேலை செய்வான்.]

அம்பலவாண கவிராயர் *ambala-vaṅṅa-kavi-rāyar*, பெ. (n.) அற்புதீசர சதகம் என்னும் அற நானின் ஆசிரியர்; name of the author of *Aṟṟaṟiṟa ṟāḍaḍagam*, an ethical poem of hundred stanzas.

[அம்பலம் + வரணன். வாழ் → வாழ்நன் → வாணன். Skt. kavi + அரசன் → அறரசன் → அறவயன் → ராயன் → ராயர். கவிராயன் = பாவரசர், பாவியற்றுதலில் அல்லது செய்யுள் செய்வதில் வல்லவர்.]

அம்பலவாண தேசிகர் *ambala-vaṅṅa-tēṣiḱgar*, பெ. (n.) பண்டார சாத்திரம் என்னும் 14

சிவக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த) நூல் களுள் பத்தை இயற்றிய திருவாவடுதுறை மடத்துச் சிவத்துறவியாசி; name of a Śaiva ascetic of the *Tiruvavaḍḍuṭṭurai* mutt, author of ten of the fourteen Śaiva philosophical works called *Paṇḍura Śattiram*.

[அம்பலவாணன் + Skt. dēśika > த. தேசிகள் = குரு.]

அம்பலவாணன் *ambala-vāṇaṇ*, பெ. (n.) தில்லையம்பலத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான்; Śiva, as the presiding deity at the shrine of *Tillai* (Chidambaram). “ஆயும புகழ்த்தில்லை யம்பல வாணன்” (பட்டினத், திருத்தல், 9).

[அம்பலம் + வாணன். வாழ் → வாழ்நன் → வாணன்.]

அம்பலவேகி *ambala-vēgi*, பெ. (n.) செஞ்சூரன் பார்க்க; see *ṣeṅṅiṭṭaṇ*.

அம்பலி *ambali*, பெ. (n.) ஒரு பழைய தோலிசைக் கருவி; an ancient drum. “அம்பலி கறுவை யுமை” (கம்பரா. யுத்த. பிரமாந் திர. 5).

அம்பலி *ambali*, பெ. (n.) 1. கனி, சிறப்பாகக் கேழ்வரகு கூழ்; porridge, esp. of ragi. 2. பசை; a gummy substance (சா.அக.). 3. முட்டை வெள்ளை (ஜாலத். பக். 21); the white of an egg.

க., தெ. அம்பலி; நு. அம்பெலி; கொலா. அம்ப; நஃ. அம்பால; பட. அம்பலி.

அம்பலங்காய் *ambalaṅṅay*, பெ. (n.) 1. வெடி யுப்பைக் கட்டுஞ் சீனதேசத்துக் காய்; a fruit grown in China, said to consolidate nitre. 2. பேசிக்காய்; Indian apple (சா.அக.).

அம்பலாசை *ambalāśai*, பெ. (n.) அகத்தி; Indian pea-tree, *Sesbania grandiflora* (சா.அக.).

அம்பறாத்தூணி *amb(u)-ra-t-tūṇi*, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (பிழ.); quiver, case for arrows.

[அம்பு + அறு + ஆ (ஏ.ம. இ.தி.) + தூணி (கூடு). அறா = தீங்காடி.]

மறுவு. அம்புக்கூடு, அம்புப்பட்டிவு, அம்புறை தூணி.

அம்பறாத்தூணி

அம்பறு - த்துல் *amb(u)-aru*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்பைத் தூணியினின்று உருவாகல்; to draw an arrow out of the quiver. ‘அம்பறுத் தெய்ய வேண்டும்படி’ (சடு, 1, 2 : 7).

[அம்பு + அறு.]

அம்பனைத்தீப்பும் *ambanāṭṭi-p-paṭam*, பெ. (n.) பொன்னாங்காய் அல்லது பூவந்திக்கொட்டை; soap-nut tree; *Sapiandus emarginatus* (சா.அக.).

அம்பாணம் *ambāṇam*, பெ. (n.) வாழை; common plantain tree, *Musa paradisiaca* (சா.அக.).

[அம்பு = தீர். அம்பு → அம்பணம் = தீருள்ளது.]

அம்பாணி *ambāṇi*, பெ. (n.) அம்பு தூளி; sharp head of an arrow. அம்பாணி தைத்தது போலப் பேசுகிறான் (உ.வ.).

[அம்பு + ஆணி. ஆடி → ஆணு → ஆணி = ஆழ்த்து பதியும் ஊசி.]

அணை → (அணணி) → ஆணி என்பர் கால்டு வெவ. ஒவறோடு இறுகப் பொருத்துவதினும் ஒன்றில் ஆழமா யிறங்குவதே ஆணியாதலால், “ஆழ்” என்னும் மூலமே மிகப் பொருத்த மாம். ஆணியேர், ஆணிக்கருத்து, ஆணிக் கொள்ளுதல் (ஊன்றிக்கொள்தல்) என்னும் வழக்குகளை நோக்குக.

ஆணி > Skt. ṅpi.

அம்பாயப்படுதல் *ambāya-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளைப்பேற்று தோஷுதல்; to travail at child-birth.

அம்பாயம் *ambāyam*, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேற்று தோஷு; travail, pangs of child-birth. 2. வலி, தோஷு (வின்.); pain.

அம்பாழி *ambāḷi*, பெ. (n.) தோட்டம் (வின்.); garden.

[ஒருகா. அம் + பால். அம் = அழகிய. பால் = இடம்.]

அம்பாழி *ambāḷi*, இடை. (ind.) பிள்ளைகள் கூட்டு விளையாட்டில், ஆடைநெகிழின் அதைத் திருத்துதற்கு விளையாட்டைச் சில நொடிகள் நிறுத்திவைக்குமாறு பயன்படுத்துக்பொசால்; a word used in children's games, meaning “wait a minute!” or “stop for a few seconds!” in order to tighten the garment when it becomes loose or slips off.

ம. அம்பாலெ; தெ. அம்பால்; பட. அம்பேல்.

[ஒருகா. அப்பால் என்பது அப்பால் என செலிந்திருக்கலாம்.]

அம்பலம் *ambalam*, பெ. (n.) மருமாய்க்காய்; *hogplum*, *Spondias mangifera* (சா. அக.).

ம. அம்பாழம்

அம்பாவிகை *ambaligai*, பெ. (n.) அறத்தேவி (பிங்.); Goddess of virtue.

அம்பாவனம் *ambavanam*, பெ. (n.) எண்காற் புள் (சரபபட்சி) (விண்.); fabulous eight-legged bird.

[ஆம்பரவாணம் → அம்பாவனம் (கொச்சைத் திரிபு).]

அம்பரவாணம் பார்க்க; see *ambaravanam*.

அம்பி¹ *ambi*, பெ. (n.) 1. மீடா; large water-jar. 2. இறைகடை; baling-basket. 3. நீர்ப் பொறி; water-lift, wind-mill. 4. நாய்பு, நீரிறைக்குங் கயிறு; rope used for drawing water. 5. தெப்பம்; raft, float. "துறையம்பி யூர்லான" (கலித். 103: 38). 6. தோணி; small boat. "பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பி யும்" (சிலப். 13: 176). 7. ஓடம்; flat-bottomed ferry-boat. "ஆயிர மம்பிக்கு நாயகன்" (கம்பரா. அயோத். குகப். 1).

க. அம்பி

[அம் → அம்பு = நீர். அம்பு → அம்பி = நீர் வடிவானது, நீர்த் தொடர்புள்ளது.]

அம்பி² *ambi*, பெ. (n.) விசயநகரத் தரசர் தலை நகரான அம்பி (ஹம்பி) பென்ற ஊர்; Hampi, the capital of the Vijayanagar kings. "அம்பி நகருங் கெடுக்கவந்த குவாமா" (தமிழ்நா. 224).

அம்பிகை *ambigai*, பெ. (n.) அம்பளங்காய் பார்க்க; see *ambalanigay* (சா. அக.).

அம்பிகை *ambigai*, பெ. (n.) வெட்டபகை; a plant, *Wrightia antidyenterica* (சா. அக.).

அம்பிகைக் குழலசன் *ambigai-k-kulalal*, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot (சா. அக.).

அம்பிடி *ambidi*, பெ. (n.) சருக்கரை (பச். ல.); white sugar.

அம்பியம் *ambiyam*, பெ. (n.) கள்; toddy.

[அம்பி = கள். அம்பி → அம்பியம்.]

அம்பிவி *ambivi*, பெ. (n.) சேழ்வரசின் கூழ்; porridge, esp. of ragi.

U. ambil

[அம்பலி → அம்பலி.]

அம்பலி¹ பார்க்க; see *ambali*¹.

அம்பலி *ambili*, பெ. (n.) அம்பலி என்பதன் கொச்சை; corrupt of *ambali*.

அம்பிளடி *ambin-adi*, பெ. (n.) திப்பிலி மூலம்; root of long pepper. "திருக்கு வசம்போம மம்பிளடி" (தைலவ. தைல. 39).

அம்பு¹ *ambu*, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "வழிச் செலவோர்க்கு மோதுகானலி மைப்புமுறைமை போல்" (ஞானவா. வைராக்க. 61). 2. கடல்; sea. "அம்பேழும்" (திருப்ப. 99). 3. மூலை (மேகம்) (அக.நி); cloud. 4. குடிநீர்; tincture. "திருசத் தம்பில்வரும் பேசு" (தைலவ. பா.யி. 30). 5. ஊன்செரிபாய் (அன்னசாரம்); chyle of digested food. 6. நீர்க்கூற்ற வலகம்; world, surrounded by water. "அம்புகைக் கொண்டால்" (சீவக. 2332).

[அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், நீர்நிலை, திருள்ளது, நீர்த்தொடர்பு கொண்டது.]

அரிமுக அம்பி ஒழி அம்பி (அன்னமுக அம்பி)

கரிமுக அம்பி

பரிமுக அம்பி

8. மரக்கலம் (இவா.); ship. 9. காசாம்பி (பிங்.); suspended water shovel. 10. கள் (இவா.); toddy.

அம்பு¹ *ambu*, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாகை; a worm-killer, *Aristolachia bracteata*. 2. எலுமிச்சை; lime, *Citrus medica*. 3. பாதிரி மரம்; trumpet flower tree, *Stereospermum chelonoides*. 4. தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water-root, *Aspharagus racemosus*. 5. திப்பிலி; long pepper, *Piper longum*. "அம்பேல மிங்கொளி" (தைலவ. தைவ. 119). 6. யானைத் திப்பிலி; elephant pepper, climbing arum, *Scindapsus officinalis*. "அட்டவர்க்க மம்பணி வேர்" (தைலவ. தைவ. 86). 7. வெட்டிவேர் (நாநார்த்தக.); cuscus grass.

அம்பு² *ambu*, பெ. (n.) 1. தளிர்; tender leaf, sprout. 2. மூங்கில்; bamboo, *Bambusa arundinacea*. 3. வாளி (பாணம்); arrow. "எமமம்பு கடிவிடுதும்" (புறநா. 9:5). 4. ஒருவகைக் கனிய நஞ்சு (சரகாண்ட. பாடாணம்); a mineral poison.

ம., க.புறநா. 21, பட., கோத. அம்பு; நுட. ஒப; பர். அம்ப.

அம்பு³ *ambu*, பெ. (n.) வளையல்; bracelet. "அம்புகைக் காணாம" (சீவக. 2332).

அம்பு⁴ *ambu*, பெ. (n.) விண் (பொதிநி.); sky, firmament.

[உபரம் = மேலுலகம், விண்ணுலகம். உப் பரம் → அம்பரம் → அம்பு.]

அம்புக்கட்டு *ambu-k-kattu*, பெ. (n.) அம்புக் கற்றை (பிங்.); sheaf of arrows.

[அம்பு + கட்டு.]

அம்புக்குதை *ambu-k-kudai*, பெ. (n.) அம்பின் துளி (திவா.); pointed end of an arrow.

[அம்பு + குதை.]

அம்புக்குப்பி *ambu-k-kuppi*, பெ. (n.) அம்பின் கொண்டை (பிங்.); arrow-head.

[அம்பு + குப்பி.]

அம்புக்குறைச்சு *ambu-k-kulaiccu*, பெ. (n.) அம்புக்குப்பி பார்க்க; see *ambu-k-kuppi*.

[அம்பு + குறைச்சு.]

அம்புக்கூடு *ambu-k-kūdu*, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி (திவா.); quiver.

[அம்பு + கூடு.]

அம்புகளை *ambūkai*, பெ. (n.) 32 வகைக் கனிய நஞ்சுகளை ஒன்று (சரகாண்ட.

பாடாணம்); one of the 32 kinds of arsenic (சா.அக.).

அம்புச்சீரகு *ambu-c-ciragu*, பெ. (n.) அம்பின் அடிப்பாகம் (நாமதிப.); feather end of an arrow.

[அம்பு + சீரகு.]

அம்புடம் *ambudam*, பெ. (n.) அம்படம் பார்க்க; see *ambadam*.

அம்புத்தலை *ambu-t-talai*, பெ. (n.) அம்பின் அடி (திவா.); butt end of an arrow.

[அம்பு + தலை.]

அம்புநீர் *ambu-nir*, பெ. (n.) விந்து (சித்.அக.); semen.

அம்புநீசம் *ambu-nēsam*, பெ. (n.) தாமரை (பரி. அக.); lotus, *Nelumbium speciosum*.

அம்புப்பறை *ambu-p-parai*, பெ. (n.) பறையருள் ஒரு பிரிவு; name of a class of Paraias.

அம்புப்புட்டில் *ambu-p-puṭṭil*, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி; quiver.

[அம்பு + புட்டில். புட்டி → புட்டில் = சிறு புட்டி, கூடு. 'கில்' சிறு. பெர. சின். (dim. suff.)]

அம்புமுது *ambu-mudu*, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. ii, 431); a kind of pearl.

அம்புமுதுபாடன் *ambu-mudu-paḍan*, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. ii, 78); a kind of pearl.

அம்புமுதுவரை *ambu-mudu-varai*, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. ii, 78); a kind of pearl.

அம்புயம் *ambuyam*, பெ. (n.) 1. பொதி; pack, bundle. 2. அம்புப்புட்டில்; quiver (அக.நி.).

அம்புளி¹ *ambuli*, பெ. (n.) 1. நிலா; moon. "அம்புளி காட்ட வினிது" (கனித். 80:19). 2. நில வெளாளி; moon-light (சா.அக.). 3. அம்புளிப்பருவம் (இலக். வி. 806); a certain stage of childhood when moon is shown to the child for its enjoyment. 4. நிலாநிழல் (சந்திரகாந்தி); a flower which turns towards the moon, moon flower (சா.அக.).

ம. அம்புளி

அம்புக்குப்பி

அம்புத்தலை

[ஒருகா. அம் + புல்லி - அம்புல்லி → அம்புலி = தீரின் தன்மை, அதாவது குளிர்ச்சி பொருத்தியது.]

அம்புலி² *ambuli*, பெ. (n.) சோளக்கூழ்; maize porridge. 'பட்டடிநாய்களுக்கு அம்புலி காய்ச்சுமிடமும்' (எங். உணர், 40).

அம்புலி³ பார்க்க; see *ambali*².

அம்புலிக்கா *ambulika*, பெ. (n.) புளியாலை; a vegetable green, sorrel, *Oxalis corniculata* (சா.அக.).

அம்புலிப்பருவம் *ambuli-p-paruvam*, பெ. (n.) இது சிறுபிள்ளைச் செய்திகளைப் பாட்டுடைத் தலைவன்மேலேற்றி வரணித்துக் கூறும் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் சிறுவணப்பு (காவிய) வகையில் பத்துப் பருவங்களுள் ஏழாவது; தாய் தன் குழந்தைக்கு நிலாவைக் காட்டி அதனை அக் குழந்தையுடன் விளையாட வருமாறு அழைப்பதைப் பொருளாகக் கொண்டது; the seventh out of the ten stages of childhood described in *Pillaittami*, a species of minor poem, during which the mother points out the moon to the child and makes gestures to the moon to come and play with the child.

[அம்புலி + பருவம். அம்புலி = நிலா.]

அம்புலிமணி *ambuli-mani*, பெ. (n.) நிலவொளியில் ஈரம் கொள்வதாகச் சொல்லப்படும் நிலாக்காந்தக்கல் (சந்திரகாந்தக்கல்) (இரகு. சிதைவ. 23); moonstone said to emit moisture when placed in the moon-light, *adularia*.

ம. அம்பிளிமணி

அம்புலிமாள் *ambuli-maḥ*, பெ. (n.) அம்புலியம்மாள் பார்க்க; see *ambuli-y-ammaḥ*.

அம்புலியம்மாள் *ambuli-y-ammaḥ*, பெ. (n.) நிலா; moon. 'அம்புலியம்மாளைப் பிடித்துத் தரவேணு மென்றழைப் ப்ரஜைக்கு' (சுடு. 4: 3, பிர.) (Nurs.).

ம. அம்பிளியம்மாவள்

[ஒருகா. நிலாவின் களங்கத்தை ஒரு மான் வடிவில்தாக்கக் கருதி அம்புலிமான் அல்லது அம்புலியம்மாள் என்றனர் போலும்.]

அம்புலவ்வி *ambu-valli*, பெ. (n.) ஒரு யூண்டு; a plant, *Momordica charantia* (சா.அக.).

அம்புலி *ambuvi*, பெ. (n.) ஞாலம் (யூலி); earth. 'அம்புலி யெயினர் போற்றும் வள்ளியை' (கந்தபு. தக்க. வள்ளி. 1).

[அம் = அழகிய. Skt. bhuvī = ஞாலம்.]

அம்புறை நூலி *amb(u)-urai-iṭṭi*, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி (சம்.அக.); quiver.

[அம்பு + உறை + தூணி. உறைதல் = தங்குதல், திருத்தல். தூணி = கூடு.]

அம்பேல் *ambēl*, பெ. (n.) அம்பால்² பார்க்க; see *ambal*².

அம்பை *ambai*, பெ. (n.) 1. வெட்டிவேர் (புதுவை); cuscus grass, *Andropogon aromaticus* (Pozd). 2. கொக்குமந்தாரை (நாமதிப.); taper-pointed mountain ebony. 3. வெள்ளைச் சாரணை; a plant (நாமதிப.). 4. மூத்திரக் கிறிச்சனம்; a urinary disease, difficulty in voiding urine (சா.அக.).

[அம்பு → அம்பை.]

அம்பு³ பார்க்க; see *ambu*².

அம்பொருத்தகரை *amborun-tagarai*, பெ. (n.) செந்தகரை; a plant (சா.அக.).

அம்போ *ambo*, பெ. (n.) 1. தீறிற் பிறப்பன்; the water-born. 2. தாமரை; day-lotus. 3. ஒரு செடி; a plant, *Calceum rotang*. 4. நாகரை; Indian crane (சா.அக.).

அம்போதரங்கம் *ambōdaraṅgam*, பெ. (n.) அம்போதரங்க வெத்தாழிசைக் கவிப்பாவின் ஐந்துறுப்புகளுள் ஒன்றும், வண்ணக் வெத்தாழிசைக் கவிப்பாவின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றுமாக அமைவதும், ஈரளவடியும் ஓரளவடியும் சிந்தடியும் குறளடியுமாக உயர்ந்தெழுத்து வரவரச் சுருங்கும் கடற்கரையலை போல் வரவரச் குறைவதுமான செய்யுற்றுப்பு; one of the five members of *ambōdaraṅga-vottaḍiṣaikkaliṭṭa* and one of the six members of the *vaṇṇoga vottaḍiṣaikkaliṭṭa*, in which the lines diminish in length gradually like waves on the shore.

அம்போதரங்கம், அம்போதரங்க லொத்தாழிசைக் கவிப்பாவில் தாழிசைக்குப் பின்னும், வண்ணக் லொத்தாழிசைக் கவிப்பாவில் அராகத்திற்குப் பின்னும், இணையளவடி விரண்டும், தனியளவடி நான்கும், சிந்தடி எட்டும், குறளடி பதினாறுமாக வந்து,

முறையே பேரெண், அளவெண், இடை-
யெண், சிற்றெண் எனப் பெயர்பெறும்.

இவ் வெண்ணுறுப்புகள், முறையே இணை-
யளவடி யொன்றும், தனி யளவடி யிரண்டும்,
சிந்தடி நான்கும், குறளடி யெட்டுமாகப்
பப்பாதி குறைந்தும் வரும். அது சிறப்பில
தாகக் கருதப்படும்.

“.....மன்னியவீ ரடியிரண்டு மோரடியா
னான்கும்
உளமலிசிற் தடியெட்டுங் குறளடியீ ரெட்டும
ஒருங்கியல்பே ரெண்ணிறெண் ணிடை
யெண்ணோ டளவெண்
தளமலியம் போதரங்க மெணும்பெயரா
விலவும”
(விரசோ. யாப். 10, உரை).

[அம்→ அம்பு = தீர், கடல். தரங்கு = குத்துப்
படைக்கலம். தரங்கு → தரங்கம் = கரையைக்
குத்தும் அலை. அம்பு+ஒ (சாரியை)+ தரங்கம் =
கம்போதரங்கம்.]

அம்போதரங்கவொத்தாழிசை *ambōdarāṅga-v-*
oṭṭāṭṭāi, பெ. (n.) அம்போதரங்க வொத்
தாழிசைக் கலிப்பா-பார்க்க; see *ambōdarāṅga-*
oṭṭāṭṭāi-k-kali-p-pa.

[அம்போதரங்கம் + ஒத்தாழிசை.]

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா *ambō-*
darāṅga-v-oṭṭāṭṭāi-k-kali-p-pa, பெ. (n.) ஒரு
தரவு, மூன்று தாழிசை, அம்போதரங்கம்,
தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் ஐந்துறுப்பும்
பெற்றுவரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகை; a
variety of *oṭṭāṭṭāikkali* verse having
ambōdarāṅgam as one of its members in the
middle.

“தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற்
கரிதகமாய்
நிரவொன்றி னோசை யொத்தாழிசைக்
கவி நீர்த்திரையோன்
மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு
வேமடுப்பின்
அரவொன்று மல்குல தம்போ தரங்க
வொத் தாழிசையே”
(யா. கா. 38).

[அம்போதரங்கம் + ஒ + தாழ் + ஐசை +
கலி + பா. ஒ = ஒத்த. தாழ் = தாழ்த்த, தாழும்
பட்ட. ஐசை = ஒலி, ஐசை. தாழிசை = தாழும்

பட்ட ஒருசையுள்ள கலிப்பா வுறுப்பு. கலித்தல் =
துள்ளல். கலி = துள்ளலோசையுள்ள பாவகை.
பண் → பாண் → பா = ஐசைப்பாட்டு, செய்யுள்
வகை.]

அம்போதரங்கம் பார்க்க; see *ambōdarāṅ-*
gam.

அம்போதரங்கவொருபோகு *ambōdarāṅga-v-oru-*
poṅgu, பெ. (n.) கொச்சகக் கலிப்பா வகை
களுள் ஒன்று; a variety of *kocchagakkali* verse.

இது தரவு, கொச்சகம், அராகம், சிற்றெண்,
அடக்கியல்வாரம் என்னும் ஐந்துறுப்புப்
பெற்று, தலையளவில் 60 அடியும், இடையள
வில் 30 அடியும், கடையளவில் 15 அடியும்
கொண்டு வரும்.

“அம்போ தரங்க மறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரகு சிறுமைக் கேல்லை”
(தொல். பொருள். செய். 145).

“எகுத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்
அடக்கியவ வாரமொ டந்திலைக்
குரித்தே”
(தொல். பொருள். செய். 146).

அம்போதரங்கத்தின் நால்வகையெண்ணுள்
ஒன்றாகிய சிற்றெண்ணே பெற்றதனால்,
“கண்ணக ளிருவிசும்பிற் கதற்பெயர்” என்று
தொடங்கும் கவித்தொகை 102ஆம் செய்யுள்
அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலியாகாது,
அம்போதரங்க வொருபோகாயிற்று.

“தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய வின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றமை
யுடையது
கொச்சக வொருபோகா கு மென்ப”
(தொல். பொருள். செய். 143)

என்னும் நூற்பாப்படி இந்து எண்ணிடை-
யிட்டுச் சின்னங் குன்றும் கொச்சக வொரு
போகாகும்.

[ஒருபோக்கு = மாறாந் நடை. ஒருபோக்கு →
ஒருபோகு = ஒருங்கான கியல்பினின்றும் வேறு
பட்ட செய்யுள்வகை. கொச்சக வுறுப்புடைய
வொருபோகு கொச்சக வொருபோகு.
கொச்சகம் → கொச்சகம் → கொச்சகம். பெண்கர்
கொய் துடுக்குக் சேவை மடிப்புப்போன்று,
தாழிசை யொத்த பலவுறுப்புகள் அடுக்கி
வருவது கொச்சகம்.]

அம்போதி *ambōṭi*, பெ. (n.) பாட்டின் உட்பொருள் (சங்.அக.); the inner meaning of a stanza.

[அகம் = உள். பொதி = பொதித்திருப்பது, அடங்கியிருப்பது. அகம் + பொதி - அகம்பொதி → அம்போதி.]

அம்ம *amma*, பெ. (n.) அம்மை என்னும் தாய்முறைப் பெயரின் விளி; voc. of *ammai* (mother). —, இடை. (int.) 1. கேட்பாயாக எண்ப் பொருள்படும் ஓர் இடைச்சொல்; an exclamation inviting attention. "அம்மகேட்பிக்கும்" (தொல், சொல். இடை. 28). 2. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of surprise or wonder. "விதியினார்க் கியானம்ம செய்கின்றதோ ரளவுண்டோ" (கந்தபு. அசுர. அசுரர் தோற். 14). —, இடை. (part.) ஓர் உரையசைச் சொல்; expletive adding grace to composition. "அதுமற் றம்ம" (நன். 438, விருத்தி உரை).

ம., க., தெ. அம்ம; குட. அம்மெ; பட. அம்மெ.

[அம்மை → அம்ம (விளி).]

அம்மகோ *ammagō*, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "அம்மகோ வெனும் விழுமழும்" (மதுரைக்கலம். 15).

[அம்மை → அம்ம → அம்மவோ → அம்மகோ.]

அம்மங்கார்¹ *ammaṅṅār*, பெ. (n.) திருமாவிய (வைணவ)க் குரவன் மனைவி (திருமார்.); wife of a Vaiṣṇava Ācārya or priest (Vaiṣṇ.).

தெ. அம்மகாரு

[அம்மையவர் > தெ. அம்மவாரு → அம்மகாரு > து. அம்மங்கார்.]

அம்மங்கார்² *ammaṅṅār*, பெ. (n.) அம்மாள் மகள் (பிராம.); daughter of a maternal uncle (Brāhm.).

[அம்மாள் + மங்கையார் (மகள்) - அம்மாள் மங்கையார் → அம்மங்கார்.]

அம்மங்கார்³ *ammaṅṅār*, பெ. (n.) அம்மங்கார்¹ பார்த்து; see *ammaṅṅār*¹.

[மங்கை → மங்கா → மங்கான். ஒ.தோ: தங்கை → தங்கா → தங்கான். அம்மாள் + மங்கான் - அம்மங்கான் (கொ.வ.).]

அம்மச்சி *ammacci*, பெ. (n.) செந்தளக்கு; false tragacanth, *Sterculia urens* (சா.அக.).

அம்மட்டம் *ammaṭṭam*, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (சங்.அக.); velvet leaf.

அம்மட்டி *ammaṭṭi*, பெ. (n.) கொட்டி (பச்.ம.); an aquatic plant (செ.அக.) - (சா.அக.) கொட்டிக்கிழங்கு; an edible root of a water-plant, *Aponogeton*.

அம்மடிங்கம் *ammadiṅgam*, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, *Pisum sativum* (சா.அக.).

அம்மண்டார் *ammaṅṅār*, பெ. (n.) தாய்மாமன் (நாஞ்.); maternal uncle (Nāñ.).

[அம்மாள் + ஆண்டார் - அம்மாண்டார் → அம்மண்டார்.]

அம்மணி¹ *ammaṅṅi*, பெ. (n.) பெண்ணைக் குறிக்கும் மதிப்புறவுச் சொல் (குருபரம். 285); a term of respect used in referring to or calling a woman.

ம. அம்மணி; க., தெ. அம்மணி.

[அம்மனை → அம்மணி. இனி, அம்மை + மணி என்றமல்.]

அம்மணி² *ammaṅṅi*, பெ. (n.) 1. மடி (சங்.அக. கை.); lap. 2. இடை, இடுப்பு; waist of a woman. "நிள் ளம்மைதன் அம்மணிமேற் கொட்டாய் சப்பாணி" (திவ், பெரியாழ். 1.7:3).

ம. அம்மணி

[அம் (அழகிய) + மடி - அம்மடி → அம்மணி. ஒ.தோ: சிடி → சினி.]

அம்மந்தி *ammaṅṅi*, பெ. (n.) அம்மாள் மனைவி, அத்தை (இ.வ.); maternal uncle's wife (Loc.).

[அம்மாள் + தேவி - அம்மாந்தேவி → (அம்மாந்தே) → அம்மாந்தி → அம்மந்தி. தேவி = பெண்டெய்வம், பெண், மனைவி.]

அம்மம் *ammam*, பெ. (n.) 1. பெண்முலை; woman's breast. "கொம்மை யம்ம மசைவுற" (இரகு. நாட்டு. 50). 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. "அம்ம முண்ணைத் துயி லெழாயே" (திவ், பெரியாழ். 2.3:1). "அன்னே யுண்ண யறிந்துகொண்டேனுனக் கஞ்சுவ ளம்மந் தரவே" (திவ், பெரியாழ். 3.1:1). 3. குழந்தை யுணவு; babies' food (சா.அக.).

ம. அம்மிஞ்சு; க. அம்மி; ந. அமணி.
ஓ.தேர்: L. mamma.

[மருமம் = மாப்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் → அம்மம். ஓ.தேர்: கருமம் → கம்மம் → கம்.]

அம்மம்ம *ammamma*, இடை. (int.) அம்ம என்பதன் மிகு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment or bewilderment. "அம்மம்ம வெல்ல வெளிதோ" (தாயு. சச்சி. 4).

ம. அம்மம்ம, அம்பம்பட; க. அமமமம.

[அம்மை (தாய்) → அம்ம (விளி) → அம்ம அம்ம (இரட்டல்) → அம்மவமம் → அம்மம்ம.]

அம்மவம்ம பார்க்க; see *amma-v-amma*.

அம்மமுள்ளு-தல் *ammam-uṇṇu*, 12 செ.கு வி (v.i.) முலைப்பால் குடித்தல்; sucking milk from woman's breast.

[அம்மம் + உணனு.]

அம்மல் *ammal*, பெ. (n.) 1. செரியாகமை; indigestion. 2. மந்தாரம்; cloudiness, murkiness. 3. மூடம்; stupidity. 4. விறைப்பு; stiffness, numbness.

[கம்முதல் = மந்தாரமாதல், மந்தமாதல். கம் → கம்மல் → அம்மல்.]

அம்மலர்முலி *ammalar-mūli*, பெ. (n.) செங் குன்றி; red bead vine, *Abrus precatorius* (சா.அக.).

அம்மவம்ம *amma-v-amma*, இடை. (int.) மிகு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of intense surprise or wonder. "அம்மவம்ம கடவுண்மகனான நின்னா லறிவுற்றேன்" (ஞானவா. சிந்தை. 130).

[அம்மை (தாய்) → அம்ம (விளி) → அம்ம அம்ம (இரட்டல்) → அம்மவம்ம.]

அம்மவோ *ammavō*, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "அம்மவோ விதியே யென்னும்" (கந்தபு. புத்த. அச்சிளி. 194).

தெ. அம்மவோ

[அம்மை (தாய்) → அம்ம (விளி) → அம்மவோ, அம்ம + ஓ (வி.கி.) - அம்மவோ.]

அம்மன் *ammaṇ*, பெ. (n.) 1. தாய் (சங்.அக.); mother. 2. மற்ப் பெண்தெய்வம்; manly goddess. 3. காளி; Kāli. அம்மன்கொண்டாடி.

4. அம்மை நோய்வகை; smallpox, chicken-pox, measles.

ம., க. அம்மன்; தெ. அம்மவாரு.

அம்மன்கட்டு *ammaṇ-kaṭṭu*, பெ. (n) அம்மைக் கட்டு, கூகைக்கட்டு; mumps, *Idiopathic parotiditis*, an infectious disease of children between the ages of 5 and 15 characterised by swelling of the parotid and other salivary glands of the neck and the cheek, running a definite course and generally terminating in recovery.

மறுவ. பொன்னுக்குவீச்சி, புட்டாவம்மை.

[அம்மன் = காளியம்மை. கட்டு = வீக்கம். அம்மன்கட்டு = காளியம்மையால் நேர்வதாகக் கருதப்பட்ட கன்னக்கழுத்து வீக்கம்.]

அம்மன்காசு *ammaṇ-kaśu*, பெ. (n.) பழைய புதுக்கோட்டை நாட்டில், காவல் தெய்வமாகிய பெருவுடையாட்டியின் (பிரகதம் பாவின) உருவம் பொறிக்கப் பட்டு, பெயரளவில் 1/16 அணா மதிப்பும் தடை முறையில் 1/20 அணா மதிப்பும் பெற்று வழங்

அம்மன்காசு சிய சிறு செப்புக் காசு; copper coin of the old Pudukkoṭṭai State, nominally 1/16 anna, practically 1/20 anna, as bearing the image of the tutelary deity Brahādāmbā.

[சிவனுடைய ஆற்றலும் அருளுக்கும் ஆணும் பெண்ணுமாக உருவமிக்கப்பட்டு, பெயரளவு மக்கட்கு எளிதாக விளங்குமாறும் தெய்வப் பற்றுண்டாக்குமாறும் உலகத் தந்தைதாயாகக் காட்டப்பட்டுள்ள, சிவன் தேவியாகவும் அணைத்துயிர்க்கும் அன்னையாகவும் கருதப்பட்ட பெண் தெய்வம் அம்மன். ஒருகா. அம்மம் (முலைப்பால்) → அமம் → அம்மன். இனி, அம்மா (ஆவின் கன்று தாயை விளக்கும் குரல்) → அம்ம → அம்மன் என்றும்.]

அம்மன்கொடை *ammaṇ-koṭṭai*, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ப் பெண்தெய்வத்தைக் கொண்டாடும் திருவிழா (G.Ta. D. i, 111); festival of a village goddess. 2. காளிக்கு ஆடுகாடுகளைக் காவு கொடுக்கும் சிற்றூர்ப் பெருவிழா; sacrifice of goats and cattle to Kāli in a village festival.

ம. அம்மன்கொட

[அம்மை → அம்மன். கொடு → கொடை.]

அம்மன்கொண்டாடி *ammann-konḍāḍi*, பெ. (n.) தெய்வமேறியாரும் காளிகேசயிற் பூசாசி; priest of *Kaliyammaṅṅ* temple, who goes about dancing under inspiration.

[அம்மை → அம்மன். கொண்டு + ஆடு - கொண்டாடு. ஆடு + இ (ஒருமை வினை குறவீறு) - ஆடி.]

அம்மனை *ammannai*, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக்குறிப்பு; an exclamation of wonder or surprise. "உடைந்ததுவு மாய்ச்சிபான் மத்துக்கே யம்மனை" (திவ். இயற். 3: 28).

[அம்மை (தாய்) → அம்மன் → அம்மனை (விளி).]

அம்மனை² *ammannai*, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "தன்கைக்கோல அம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று" (நாலடி. 14). 2. தலைவி; lady, mistress. "நோற்றுச் சுவர்க்கம் புதுகின்ற அம்மனாய்" (திவ். திருப்பா. 10).

[அம்மை + அன்னை - அம்மையன்னை → அம்மன்னை → அம்மனை (அருமைபற்றி வந்த மீகைச்சொல்). ஒ.நோ: தாய் + அம்மை - தாயம்மை.]

அம்மனை² *ammannai*, பெ. (n.) 1. அம்மாளை யென்னும் மகளிர் பந்து விளையாட்டு (பிங்.); 2. அம்மாளை விளையாடும் பந்து; balls used in the game. "அம்மனை தங்கையிற்கொண்டு" (சிலப். 29, அம்மாளை வரி, 4).

ம. அம்மனை; க. அம்மாலை; தெ. அம்மனலு.

[அம்ம + கனை (அன்னை) - அம்மனை.]

அம்மாளை பார்க்க; see *ammannai*.

அம்மனை³ *ammannai*, பெ. (n.) நெருப்பு; fire. "நம்மனைக் கம்மனை விழங்கும்" (பாரத. வாரணா. 124).

[அம் = நீர். அனை (அன்னை) = தாய். அம் + அன்னை - அம்மன்னை → அம்மனை.]

நெருப்பினின்று நீர் தோன்றிற்று என்னும் கொள்கைபற்றி, நெருப்பு அம்மனை யெனப்பட்டது. இதற்கு நேர் வடசொல் 'க்ருபீட யோனி'. க்ருபீட = நீர். யோனி = பிறப்பிடம். இங்ஙனம் பொருளும் பொருட் காரணமும் ஒத்திருந்தலால், தென்சொல்லை வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பென்பர். நெருப்பினின்று நீர் தோன்றிற்றென்னும் கொள்கை பன்மைத் தமிழர்க்கு மிருந்ததனால், வட

சொல்லே தென்சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகவு மிருக்கலாம்.

ஒ.நோ:

"கருவளர் வானத் திசையிற் தோன்றி யுருவறி வாரா லொன்ற னூழியும் உந்துவளி கினர்ந்த ஜுழ ழுழியும் செந்தீச் சுடரிய ழுழியும் பனியொடு தன்பெயல தலைஇய ழுழியும்"

(பரிபா. 2: 5-9).

அம்மனை⁴ *ammannai*, பெ. (n.) அவ்வீடு; that house. இம்மனையினும் அம்மனை பெரிது (உ.வ.).

க. ஆமனை

['அ' சேய்மைக்கட்டு. மனை = வீடு, மாளிகை. அ + மனை - அம்மனை.]

அம்மனைப்பாட்டு *ammannai-paḍḍu*, பெ. (n.) அம்மாளை விளையாட்டிற் பாடும் பாட்டு; song sung by girls when playing the game of balls.

அம்மனைமடக்கு *ammannai-maḍakku*, பெ. (n.) மகளிர் இருவர் விளையாடையாய் இருபொருள் படக் கூறுவதாகக் கவித்தாழிசையால் இயற்றப்படும் அம்மாளைப் பாட்டு; poetic composition in *kalitṭaiṭṭai* metre, in which, two girls engaged in conversation try to outwit each other through questions and responses couched in ambiguous words.

"அம்மனை கைக்கொண்டாடுநர் தம்மையும் அம்மனை யாய்மதித் தாங்கொர்க்கத்

தாவினை

நிந்தாத் துதிதுதி பெறநிகழத் துதலும் அந்தாத நித்திடை யடிமடக்காகவும் சுற்றடி யிரட்டுற விசைத்ததைத் தாபித் தாற்றலி னமைக்கும்ம மனைமடக்

கொன்றுன"

(மாற. 267).

[அம்மாளை → அம்மனை. மடங்கு → மடக்கு = மடக்கி (திரும்ப, திரும்பத்திரும்ப) வரும் அசை, சொல், சீர், தொடர், அடி குறவியன்.]

அம்மனையோ *ammannai-yō*, இடை. (int.) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief. "அம்மனை யோ வெனாத் துன்னெ னெஞ்சின னாய்த்துடித்த" (சீவக. 760).

[அம்மை (தாய்) + அனை (அன்னை) + ஒ (விளியுயு) - அம்மனையோ.]

அம்மனோ *ammanō*, இடை. (int.) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief. "வழா நெடுந் துன்பத்த னென் றிரங்கார் அம்மனோ" (திவ். இயற். திருவிருத். 37).

[அன்னை + ஓ (விளியுருபு) - அன்னையோ → அன்னோ. அம்மை + அன்னோ - அம்மன்னோ → அம்மனோ.]

அம்மா¹ *amma*, பெ. (n.) 1. தாய் (விளி. வே.), mother (voc.). 2. தலைவி, பெருமாட்டி; matron, lady. 3. தாய் (உ.வ.); mother (com.u.). —, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. "பொன்னக ரிதனை யொக்கு மென்பது புலவி தமமா" (கம்பரா. சுந்தர. கடலதாவு. 92). 2. ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "பிறந்தலர்க.....வெறும்பொருள தம்மா விடுத்திடுமி னென்றான்" (வேக. 2622). 3. ஓர் உவப்புக் குறிப்பு; an exclamation of joy. "அம்மாவென் றுகந்தழைக்கு மார்வச் சொல்" (திவ். பெருமாள். 9:6). 4. ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. "கடவுளர்க் கமைத்த யாக தலமெனக் கவினிற் றம்மா" (பாரத. இராசகுய. 91). 5. மதிக்கப்படும் பெண்; respectable woman. ஓர் அம்மா வந்திருக்கிறது (உ.வ.).

ம., க., தெ., எரு., நா., கை., குற., செந்., தி. அம்ம; குட. அம்மம்; பட., கோத. அவ்வே; இந். அவ்வெ; துட. அவ்வ; கோண். அவ்வான்; குரு. ஆவ்வெ; மா. அய; கொலா., பிரா., கூ., மரா., பா., பிராவி., சிவ்., இந். அம்மா; சித். அமா; வவ். மா; மணிபு. இமா.

G. amme; OHG. amma; OS. amma; E. mamud; Fla. emā; Skt. amba; Ost. ane; Hung. eme; Heb. em, Mord. anai; Turk. anna; Mal. amā; Tib. mā, mō; Ar. amwa; Russ. mat; It., Sp. madre; Swa. mama; Port. mãe; Rom. mamă; F. mère; Pol. matka; Yid. muter; Jap. aba, haha; Kor., Icel. amma; Chin. mā.

அம்மா² *amma*, பெ. (n.) யாவிலங்க மரம்; lingam tree, *Crataeva religiosa*.

அம்மாச்சன் *ammāccan*, பெ. (n.) தாய்மகன் (நாளு.); maternal uncle (Nān). அம்மன்டார் பார்க்க; see *ammāddār*.

[அம்மான் + அச்சன் - அம்மாச்சன் (அம்மாணாய் அச்சன்). அம்மாண = தாய் மான். அச்சன் = தந்தை, தந்தை போல்வான்.]

அம்மாச்சி *ammācci*, பெ. (n.) 1. தாயைப் பெற்ற பாட்டி (தருணை); maternal grand-mother (Tj.). 2. தாய்; mother (சங்.அக.).

[அம்மா = தாய். அச்சி = தாய். அம்மா + அச்சி - அம்மாச்சி (தாயின் தாய்).]

பாட்டி யென்பதே இச் சொற்கு உரிய பொருள். தாயை அம்மாச்சி யென்பது ஒருசிலர் வழக்கே.

அம்மாஞ்சி *ammāñji*, பெ. (n.) 1. அம்மான் மகன் (பிராம.); son of a maternal uncle (Brāhm.). 2. மூடன்; fool cf. māṭula-tanaya, a name for *Īmattai* which by its derivation *umatta* suggests foolishness, eccentricity akin to madness (செ.அக.).

ம. அம்மாஞ்சி

[அம்மான் + சேய் - அம்மாஞ்சேய் → அம்மாஞ்சேய் → அம்மாஞ்சி (கொச்சை).]

அம்மாஞ்சிமதினி *ammāñji-madīni*, பெ. (n.) அம்மான் மகன் மனைவி (பிராம.); wife of the son of a maternal uncle (Brāhm.).

[அம்மான் + சேய் + மதினி - அம்மாஞ்சி மதினி. Skt. maithuni > த. மதினி.]

அம்மாட்டி *ammāṭṭi*, பெ. (n.) கொட்டிக்கிழங்கு (மலை.); the root of a waterplant, species of aponogeton, *Aponogeton monastachyon* (சா. அக.).

[அம்மட்டி → அம்மாட்டி.]

அம்மட்டி பார்க்க; see *ammāṭṭi*.

அம்மாடி *ammaḍi*, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. அம்மாடி! எவ்வளவு பெரிய ஆமை! 2. அச்சக் குறிப்பு; an exclamation of dread. அம்மாடி! எவ்வளவு பெரிய தேள்! 3. இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. அம்மாடி! இவ்வழகான பிள்ளைக்கு இருகண்ணு மில்லையே! 4. நோவுக் குறிப்பு; an exclamation of pain. அம்மாடி! வயிற்றுவலி தாங்க முடிய வில்லையே! 5. இளைப்பாற்ற குறிப்பு; an exclamation of relief. களைத்த கமையை இறக்கிவிட்டு 'அம்மாடி' என்று மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான் (உ.வ.).

[அம்மை (தாய்) → அம்மா (விளி) + அடி (பெ.பா. விளி) - அம்மாடி. அட (ஆ.பா.) + அடி (பெ.பா.).]

பொதுவாக ஆடவர் அப்பனையும் பெண்பிள்ளை அம்மையையும் விளித்து, ஒன்றைச் சொல்வது அல்லது ஒரு குறிப்பைத் தெரிவிப்பது இயல்பு. அப்பாடா (ஆ.பா.) — அம்மாமை — அம்மாடி (பெ.பா.).

அம்மாத்தாள் ammāthāi, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (இ.வ.); mother's mother (Loc.).

[அம்மை → அம்மா + ஆத்தாள் — அம்மாத்தாள். ஆத்தை (தாய்) → ஆத்தா → ஆத்தாள் (கொ.வ.).]

பாட்டன் பாட்டி, தாய தந்தை, அண்ணை அக்கை ஆகிய மூத்தோரின் முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவம் பாலீறு பெற்று வழங்குவது வழவாயினும், பெரும்பால் உலக வழக்காயுள்ளது.

அம்மாத்திரம் ammāttiram, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much.

ம. அம்மாத்திரம்

[அ (அந்த) + மத்திரம் (அளவு).]

அம்மாத்தம் என்பது கொச்சை.

அம்மாத்தம் ammāttam, பெ. (n.) செந்நீராய்; a red variety of Indian chickweed, *Mollugo parviflora* (சா.அக.).

அம்மாபத்தனி ammāpattinī, பெ. (n.) வேம்பு; margosa, *Azadirachta indica* (சா.அக.).

அம்மாமி ammāmi, பெ. (n.) 1. அம்மாள் மனைவி; maternal uncle's wife. 2. கணவன் தாய்; husband's mother. "அம்மாமி தன் வீவுங் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். 29, தேவந்தி யரற்று).

ம. அம்மாமி

[1. அம்மாள் + மாமி — அம்மாள்மாமி = அம்மாள் மனைவியாகிய மாமி. ஒ.தேச: மகன் பிள்ளை பேரன் = மகன் பிள்ளையாகிய பேரன். உணவன் தாயாகிய மாமியினின்றும் வேறு படுத்த அம்மாள் எனலும் அடை வந்தது. அவ்வகை அம்மாள் தொடர்பு குறிப்பதனால், அம்மாள் மாமி எனப்பது அத்தையைக் குறிக்கும். அத்தை மணவழிவு முறையில் மாமியை ஒத்திருப்பதால், அவளும் மாமி யெனப்பட்டாள். "அம்மாள்மாமி" — அம்மாமி.

2. அம் (அழகிய, நல்ல) + மாமி — அம்மாமி. நல்லம்மாள், நற்றாய் என்பவற்றிலுள்ள 'நல்'

என்றும் அடைபோல், அம்மாமி என்பதில் 'அம்' என்றும் அடை அருமையும் நெருக்கமும் குறித்து வந்தது.]

அம்மாய் ammāy, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (வின.); maternal grandmother.

ம. அம்மாயம்

[அம்மை → அம்மா + ஆய் — அம்மாய். ஆய் = அன்மை.]

அம்மாயி எனப்பது கொச்சை வடிவம்.

அம்மாறம் ammāram, பெ. (n.) அலரிச்செடி (பச்.நூ.); sweet scented oleander, *Nerium odorum*.

அம்மாலைக்கை ammālaikkai, பெ. (n.) புளி; tamarind, *Tamarindus indica* (சா.அக.).

அம்மாலைத்தேவர் am-mālai-tēvar, பெ. (n.) கள்ளக்குவப் பட்டம் பெயர்க்குள்ள ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145); a caste title of Kajjars.

[அம் + மாலை + தேவர்.]

அம்மாள் ammāi, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. தாய்போல் மதிக்கப்படுபவள்; any matron respected as a mother. அந்த அம்மாள் நல்ல அம்மாள். 3. ஒரு திருமாலிய (வைணவ) ஆசிரியர் பெயர்; name of a Vaiṣṇava Ācārya. 'நடா தாரம்மாள்' (ஈடு, 7.6 : 10).

ம. அம்மாள்

[மருமம் = மாப்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் → அம்மம் = தாயின் அல்லது பெண்ணின் முலை, முலைப்பால், குழந்தையுண்டி. ஒ.தேச: கருமம் → கம்மம் → கம். அம்மம் → அம் → அம்மு = தாய்ப்பால், குழந்தையுண்டி, குழந்தைக்கு உட்கொடுப்போறு.

அம் → அம்ம = பாலூட்டிற் தாய். அம்ம → அம்மை = தாய். 'அம்ம' என்பதே முந்துவடிவம்; அதன் இலக்கிய வடிவமே 'அம்மை'. ம., தெ., க., அமம.

அம்ம → அம்மா = 1. லீர் வடிவம், 2. எழு வாய் வடிவம். அம்மா → அம்மாள் = தாய் (உ.வ.). ஒ.தேச: அக்க → அக்கா → அக்காள். அம்மா, அம்மாள் என்றும் வடிவங்கள் கொச்சையாகக் கொள்ளப்பட்டாலிழும், வழுபாண வடிவங்களாகும். முன்னது வேற்றுமை வழு; சின்னது அந்நமேலும் பெண்பாலீறு சேர்ந்த சுற்று வழு. அம்ம அவலது அம்மை என்பதே பெண்பார்

உவச. அதன்மேலும் பெண்பாலீறு சேர்ப்பது சீக்க-டக்கூறல்.

அம்மை → அம்மன் = காளி போன்ற ஆணை மகக பெண தெய்வம். அன்னீறு ஆண்மையை யுணர்ந்தும்.]

அம்மாள் ammāṇ, பெ. (n.) 1. தாயுடன் சிறந்தவன் (பிங்.); mother's brother, maternal uncle. 2. பெண்கொடுத்த மாமன் (இ.வ.); wife's father (Loc.). "உரியவம்மாள் மாதுடன் உன்" (கூர்மடி. வியாதர் கரும். 10) 3. அந்தை கணவன்; husband of father's sister. 4. தந்தை; father. "மலரேரா உமபாள்" (கம்பரா. ஆரணிய. மாசீசன். 50). 5. அழகிய பெரியோன்; the beautiful great one. "திருமுத் திருமுடிமுடியுங் காண்பான் சீழ்மே லயலு மா லும் அசுழப் பறந்துங் காணமாட்டா வம்மாள்" (திருவாச. 442). 6. கடவுள்; God, as father. "அன்னவர் செய்யுஞ் சிருட்டியு மம்மா னருளிணார் தன்வயத் தாக்கி" (குற. சிவமான். 10: 17). "ஆழி யங்கைக் கருமேனி யமமான்" (திவ. திருவாய். 5. 1: 6).

ம. அம்மாவன்

[அம்மை → அம்மான் = அம்மையொடு சிறந்தவன்.]

அம்மாள்நேரலம் ammāṇ-kolam, பெ. (n.) தாய் மாமன் மூன்றாம் நாள் பெண்ணிற்கு ஆணுடை யணிவித்துச் செய்துவைக்கும் திருமணவழிவலம் (பிராம.); a ceremony conducted under the auspices of the maternal uncle usually on the third day of marriage, when the bride dressed as a boy is taken in procession (Brāhm.).

அம்மாள்சம்பவனை ammāṇ-sambhavanai, பெ. (n.) திருமணத்தில் அம்மன் கொடுப்பதாக விளம்பியிடும் முதற் கொடைப்பணம் (பிராம.); first money gift made at the wedding by the maternal uncle to the bride or bridegroom (Brāhm.).

[அம்மான் + Skt. sambhavanā > த. சம்பவனை = சிறப்பு, நன்கொடை.]

அம்மாள்சீர் ammāṇ-śīr, பெ. (n.) பையனுக்குப் பூணூற் சடங்கிலாவது பெண்ணிற்குத் திருமணத்திலாவது நாய்மாமன் வைக்கும் வரிசை; gifts made by a maternal uncle to his nephew during his investiture with the sacred thread, or to his niece at her wedding.

அம்மாள்பச்சரிசி ammāṇ-paccarīsi, பெ. (n.)

1. நிலத்தையொட்டிய் படரும் ஒரு செடியைக்க; an annual with procumbent branches, *Euphorbia hirta* (செ.அக.) -raw-rice plant, *Euphorbia indica* alias *E. thymifolia* (சா.அக.).

மறுவ. சித்திரப் பாலாவி, சித்திரவல்லாதி, சிற்றிலைப்பாலாவி, சீதேலியார் செங்கமுநீர்.

சென்னை அகராதியின் (Lexicon) பின்னிணைப்பில்

அம்மாள்பச்சரிசி red Indian water-lily; செங்கமுநீர் என்று குறித்திருப்பது ஐயுறவிற் கிடமானது.

அம்மாள்பச்சரிசியின் மூலகைகள் :

1. சின்னம்மாள்பச்சரிசி; thyme-leaved spurge, *Euphorbia thymifolia* alias *E. macrophylla*. இதுவே மூன்றிலும் பெருவழக்காளது.
2. பெரியம்மாள்பச்சரிசி; pill-bearing spurge, a common weed, *Euphorbia pilulifera* alias *E. hirta*.
3. சிவப்பம்மாள்பச்சரிசி, a red variety, *Euphorbia rosea*.

அம்மாள்பொடி ammāṇ-poḍi, பெ. (n.) 'அம்மாள் அம்மாள்' என்று கத்திக்கொண்டு தன் பின்னால் வருமாறு பிள்ளைக்கட்டி பிள்ளைகளின்மேல் தூவும் சொக்குப்பொடி (திவ. நாய்ச். 2: 4, வியா.); magic powder thrown by a kidnapper on a child causing the child to follow him crying ammāṇ ammāṇ (செ.அக.) — a medicinal or magic powder having the quality of inducing sleep—Soporific, Hypnotic.

Note: It was generally used in olden days by Koravas and other criminals to decoy children for purposes of theft, and by magicians to decoy children as well as adults for purposes of their own (சா.அக.).

அம்மாளைர் ammāṇai, பெ. (n.) 1. மகளிரின் அம்மாளைப் பந்தாட்டம்; a game of balls played by girls. அம்மாளை பாரக்க; see ammāṇai. 2. அம்மாளைப் பழுவை; a species of poem, which has the word ammāṇai as its

refrain. "சீராமர் அம்மாணார் முகிந்தது முற்றும்" (தஞ். சரசு. i, 467).

அம்மாளை *ammaṅṅai*, பெ. (a.) 1. மகளிர் மூவர் கூடிப் பல பத்துகளை மேலெறிந்து அம்மாளைப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு அவை நிலத்தில் விழாவாறு மேன்மேலும் ஒவ்வொன்றாக விரைந்து கையால் தட்டி மேலெழும்பி, விரும்பிய நேரம் விரையாடும் விரையாட்டு, a game played by girls singing the *ammaṅṅai* song, at the same time, throwing up and keeping a number of balls in the air (இலக். வி. 807). 2. அம்மாணையாடும் பத்துகள்; balls used in the game. 3. அம்மாணையாடும் போது பாடும் கவித்தாழிசைப் பாட்டு, a particular type of song sung by the players during the game.

எ-டு :

"கருமடற்றா நுகமெஊங்
காணியெனக் கொண்டதனால்
கருதரிய பெருஞ்செவ்வர்
காலமெலாம் அம்மாளை
கருதரிய பெருஞ்செவ்வர்
காலமெலாம் ஆவாரேல
கருவையிலேன் பலரறியக
கனவாண்டார் அம்மாளை
கனவாண்ட பின்மறைவாங்க
கூட்டுமுளா ரம்மாளை."

4. அம்மாளைப்பருவம் பார்க்க; see *ammaṅṅai-p-paruvam*. 5. பதினெண் கலம்பக வறுப்பு களுள் ஒன்றான பாட்டு, அம்மாளைப் பாட்டுப் போல் இயற்றப்படுவது (இலக். வி. 812); a section of *kalambagam*, a species of poem. 6. உறுப்பிசை (stanza) தோறும் ஈற்றில் அம்மாளை அல்லது அம்மாணாய் என்று முடியும் தொகைப் பா; a minor species of poetic composition, each verse or stanza of which has *ammaṅṅai* or *ammaṅṅay* as its refrain.

எ-டு :

"செங்க ணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங்
காணபரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதவத்தே
போத்தருளி
யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு
மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன்
பெருந்துறையான
அங்கண னத்தணனா யறைகூவி
வீட்டுளும்

அங்கருணை வாய்கழலே பாடுதுங்காவன
அம்மானாய்"
(திருவாச. 175).

7. அடிதோறும் அல்லது அரையடிதோறும் அம்மாளை யென்று முடியும் தனிப்பாட்டு; stray piece of poetry ending with the refrain *ammaṅṅai* at the end of each line or even half a line.

எ-டு :

"திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுவியோ
வம்மாளை
சிலன்முடியி லேறுவதுஞ் செக்கதிரோ
வம்மாளை
ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளிந்த
தம்மாளை
ஒப்பரிய திருவினையாட் டுறந்தையிலோ
வம்மாளை"
(தனிப்பா. தி. 1, பக். 170).

ம. அம்மாளை; க. அம்மாலை; தெ. அம்
மளலு.

[அம்மை + அனை (அன்னை) - அம்மனை -
அம்மாளை.]

வி-ம்; அம்மாளைப் பந்து வினையாட்டு முழமகளிர் கூடி யாடுவது. ஒவ்வொருவரும் குறைந்தபககம் முப்பந்து கொண்டு வீளையாடுவர். இதனால் மேலிருந்து விழும் நற பொருள்களை நிலத்தில் விழுமுன் விரைந்து பிடிக்குத் திறமும், தன்மேல் விழுந்து தாக்கும திய பொருள்களை விரைந்து தடுக்குத் திறமும் மிகும்.

ஆடும்போது பாடும் ஒவ்வொரு பாட்டும் ஒரு சிறந்த கூற்றும், அதுபற்றிய வினாவும், அதற்குரிய விடையுமாக அமையும். ஒரு பெண முதற்கண் ஒரு கூற்றை நிகழ்த்துவாள்; இன்னொரு பெண் அதுபற்றி ஒரு வினா வெழுப்புவாள்; மூன்றாம் பெண் அதற்கு விடையிறுப்பாள். வினாவு ம விடையும் பெரும்பாலும் இரட்டுறவா யிருந்து இன்பத் தரும். மேற்காட்டிய முதல் அம்மாளைப் பாட்டிலுள்ள இரட்டுறவுகள் வருமாறு :

கனவாண்டார் = களவு செய்தவர், களா மரத்தடியிற் படிமை வடிவா யிருப்பவர்,

மறைவாய் = ஒளிந்து, திருமறையில் நூற் பொருளாய்.

கூட்டு = ஒடிப்போய், முக்கரணத்திற் கெட்டாது.

இரட்டுற லிலவாவிடத்தும், அம்மாணைப் பாட்டு நகைச்சுவையா யி ருப்பதுண்டு.

எ-டு :

“விசிந்தபுகழ புள்ளிநுகக் மேலூர்வ யீத்தியனார்
பரிநதுவினை தீரககவல்ல பண்டிதர்கா ணமமாண
பரிநதுவினை தீரககவல்ல பண்டிதரே யாமாயின்
11 நநதுவிலை கைககல் வாங்காரோ வம்மாண
வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவார்கா ணமமாண”
(தலிப்பா, தி. 1, பக். 65).

வினைதீர்த்தான் (வைத்தீசுவரன்) கோயிலுக்குத் தெய்வக்காண்பு (கவாமி தரிசனம்) காணச் செல்பவர், தம நோய் நீங்கும் பொருட்டு அத் தலத்து மண்கைச் சிறிது உட்கொள்வது வழக்கம்.

ஒரே சமையத்திற் பந்துகளையும் நிலத்தில விழாவாறு தட்டிக்கொண்டு, பாட்டையும் தாளமும் கூற்றுந் தப்பாது இன்னிசையாயப் பாடிக்கொண்டு, இடை விடாது இவ் பாட்டை யாடுவது, ஒரு பலகவணப் பயிற்சியாகவு மிடுக்கும்.

அம்மாணைப் பாட்டின் யாப்பும பொருளும் அணியும் நோக்கின், பண்டைத் தமிழ் மகளிரின் சுவலித்திறமும் விளங்கும்.

காண்பார் களிக்கத்தக்க வட்டக்காட்சி (circus) நிகழ்ச்சியொத்த இவ் வரிய இளமகளிர் விளையாட்டு, பெண்டிர் வெளியே தலைகாட்ட முடியாத வேற்றரசு கொடுங்கோற் காலத்தில் அறவே வழக்கொழிந்தது.

அம்மாணைப்பருவம் *ammaṇṇai-p-paruvam*, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பழுவற் பருவங்கள் பத்தனூள் ஒன்று; a section of *peṇṇṇai* [Tamil], which describes the stage of childhood, in which the child plays the *ammaṇṇai* game. There are ten stages of childhood, of which this stage is one.

[அம்மாணை + பருவம்.]

அம்மாணைவரி *ammaṇṇai-vari*, பெ. (n.) ஒரு வரைப் புகழ்ந்து பாடும் அம்மாணைப் பாட்டு; song sung in praise of a person by girls or women while playing the *ammaṇṇai* game.

ம. அம்மாணப்பாட்டு

எ-டு :

“வித்துநீர் வேலி யுகொண்டு விண்ணவர்கோன
ஒங்கரணங் காத்த வரவோள்யார் அம்மாண
ஒங்கரணங் காத்த வரவோள் உயர்விசமயில்
தூங்கெயிலமுள்ளெறிந்த சோழன்காண அம்மாண
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாண”

(சிலப். 29, அம்மாணை வரி).

இது, வினாவும விடையும் அதனாவெடுக்கும் முடிபுமாக அமைந்துள்ளது.

[வள் → வர் → வரி. வரித்தல் = வரணித்தல், புகழ்தல். வரி = ஒன்றை வண்ணித்து அவ்வது புகழ்த்து பாடும் பாட்டு, அம்மாண விளையாட்குற் பாடும் வரிப்பாட்டு.]

அம்மி *ammi*, பெ. (n.) 1. கறிச்சரக்கு அரைக்கும் சின்னம்மி; horizontal flat stone on which spices for curry are crushed or ground with a stone roller. “உரவி லம்மியி லோங்கு முலக்கையல்” (காசிகாண. கற்பிலக். 26). 2. சாந்தரைக்கும் பெரியம்மி; big horizontal level or concave stone used for grinding fine mortar. 3. மாமி; mother-in-law (சங். அக.).

10. அம்மி

[அம்முதல் = அமுக்குதல், அமுக்கியரைத்தல். அம் + இ - அம்மி.]

அம்மிக்கல் *ammi-k-kal*, பெ. (n.) 1. அரைக்கல், அம்மி; grinding stone.

அம்மிக்கல்

“பெருத்த வம்மிக்கன் முதலிய தாங்கிப் பேணிவிற னுண்பனோ ளுணர்விர்” (குற. ஞான. 11 : 27). 2. அம்மிக் குழவி (பிங்.); stone roller for grinding.

ம. அம்மிக்குட்டி, அம்மிக்குழவி.

[அம்மி + கல்.]

அம்மிக்குழவி *ammi-k-kuzavi*, பெ. (n.) அம்மியில் அரைக்கும் நீண்ட கல்லுருளை; cylindrical stone roller used for grinding curry ingredients.

10. அம்மிக்குழவி

[அம்மி + குழவி.]

அம்மிப்பாடுவண்ணாவரை = தீதல், *ammi-p-padi-vannava-ara-*, 4 செ.கு.வ.நா.வி. (v.t.) கலுவத்தில் ஈரமில்லாதபடி குழுவியைக்கொண்டரைத்தல்; to grind without leaving moisture (சா.அக.).

[அம்மி + பால் + உண்ண + அரை.]

அம்மித்தல்-தீதல் *ammi-midi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணக் கரணத்தில் மணமகள் மணமகள் வலக்காலைத் தூக்கிவைக்க உதவ, அவள் அதை அம்மிமேல் வைத்தல்; to perform the ceremonial procedure in which the bride places her right foot on the grinding-stone, the bridegroom helping her to do so. "அம்மி மிதிககக் கணக்கண்டேன் தோழிநான்" (திவ். நாயக். 6 : 8).

ம. அம்மிசவிட்டுக

அம்மியம் *ammiyam*, பெ. (n.) 1. கள் (பிங்.); toddy. 2. காளம் (விங்.); trumpet. 3. சிறு சின்னம் (சங்.அக.); a kind of clarinet.

அம்மிராமமிர, பெ. (n.) செந்திரை; false tragacanth, *Sterculia wrens* (சா.அக.).

அம்மிவயலுரை *ammi-vayalurai*, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish, *Narcine timlei*.

அம்மு *ammu*, பெ. (n.) சேறறு; boiled rice.

[அம்முதல் = உண்ணுதல். அம்மு (மு.தொ. ஆ.பெ.).]

அம்முதல் *ammu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழில் படிந்து வானம் மந்திரமாதல் (யாழ்ப்ப.); to spread thickly, as a mass of motionless clouds that overspread the heavens, obscuring the rays of the sun (J.). 2. மாயம் பண்ணுதல் (விங்.); to dissemble, on hearing a thing spoken of, by seeming to know nothing about it, to act with reserve and duplicity. —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுக்குதல்; to press down. "வல்லிய மாமனெகிழ்த்து" (மருதராந். 91). 2. விரைந்து மிகுதியாய் யுண்ணுதல்; to eat voraciously. சோற்றை நன்றாய் அழுக்கு கிறான் (உவ.). 3. அடைத்தல்; to plug (சா.அக.). 4. மூடுதல்; to cover (சா.அக.). 5. ஏமாற்றுதல்; to deceive.

ம. அம்மு

[அம் → அம்மு. அம்முதல் = அழுக்குதல், அழுக்குதல்.]

அம்முக்கள்ளன் *ammu-k-kallan*, பெ. (n.) அடக்க மத் திருடன், மாய்மாலக் கயுவன்; thievish person, dissembling rogue (W.).

ம. அம்மக்கள்ளன்

[அம்மு + கள்ளன்.]

அம்முண்டு *ammundu*, பெ. (n.) முட்டாள், மதியிலி (இ.வ.); dolt, idiot (Loc.).

[அம் = அழுக்கம், அடக்கம். உண்டு = உள்ளது. அம் + உண்டு = அம்முண்டு (மதி யமுங்கி அல்லது மதிஞ்சுறி யிருப்பவன்-வன்). அம்முண்டு → அப்பண்டு (நெல்லை).]

அம்முண்டி *ammundi*, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் இரண்டாம் நூறான தெய்தலை யியற்றியவர்; name of the author of the second section of *Ainguruniru*, one of the Eight Anthologies of the Saṅgam period.

அம்முண்டம் *am-mundu*, பெ. (n.) 1. நீர் தழும் பத குறிப்பு; onom. expr. of filling or overflowing, as of water. "அம்முண்டம் கண்ணீர் ரும்பி" (பதினொ. திருவிடை. மும். 10 : 16). 2. ஒர் ஒலிக்கூறிப்பு (பிங்.); onom. expr. of humming. 3. ஒர் அசை; a syllable. "அம்முண்டம் லாயிரம் பாட்டாகாதோ?" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 10).

[அம் + னம்.]

அம்மு *ammi*, பெ. (n.) குறத்திப்பாட்டில் பாட்டு தொழும் அல்லது அடிதொழும் ஈற்றில் வரும் மகடு உ முன்னிலை; a vocative addressing a lady, and occurring at the end of each stanza or line of a song sung by a Kurava woman in the traditional pattern, or of one composed in imitation of that.

எ-டு :

"மோரியாவின் மலைதனிலே யாபிரகா மம்மே முக்கியமா யிசாக்கைப் பலிகொடுத்தா னம்மே"
(பெதல்செம் குறவஞ்சி, மலைவளம், 3).

அம்மை *ammai*, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அத்தனொடும் அம்மையெனக் காளார்" (தேவா. 6. 53 : 9). 2. மலைமகள் (பிங்.); Pārvati. 3. காளி; Kāli. 4. பாட்டி (பரவார்); grandmother (Paravas). 5. சமணத் துறவியி (பெண்ணுறவி) (குடா.); female Jaina recluse. 6. அறத்தேவி (தருமதேவதை) (குடா.); Goddess of virtue. 7. அம்மைதேசிய வகைகள்; kinds of pox.

Sum. eme; Akkad. ama, amu; Sum., Oec. um, ama; Ar. um; Indon. ma, una, amai, umai, yama; Mon-Khm. ama, ma; Ma. umā, māc, māy, mā-in; Skt. umā, ambā.

அம்மைநோய் வகைகள் :

1. சின்னம்மை; small-pox, *Variola*.
2. பெரியம்மை; small-pox with an eruption of large blebs, *Variola pemphigosa*.
3. வினையாட்டம்மை; a mild form of small-pox, *Varioloid*.
4. தட்டம்மை; pseudo small-pox, almost the same as the preceding.
5. பாலம்மை; a mitigated form of small-pox, milk-pox.
6. தவணையம்மை; another form of small-pox affecting the joints.
7. கல்லம்மை; wart-pox with hard pustules, *Variola verrucosa*.
8. மிளகம்மை; a small-pox with pepper like distinct vesicles, *Discrete variola*.
9. கடுகம்மை; one with an eruption of small vesicles like mustard seeds, *Variola miliaris*.
10. பாசிப்பயற்றம்மை, பயற்றம்மை; simple and unmodified small-pox, *Variola vera*.
11. வெந்தயவம்மை; small-pox with pustules like the dill-seeds.
12. கொள்ளம்மை; another variety with pustules of the size of horse gram.
13. பணையேறி, ஒரு குரு அம்மை; a kind of measles, the eruptions of which appear to ascend from the lower limbs, and thence spread over the body.
14. பணைமுகரி, ஒரு கருப்புக் குரு அம்மை; a severe form of black measles.
15. கரும்பணை; a small-pox with black vesicles, Black or Hemorrhagic variola.
16. பயறி; another variety of measles.
17. இராமக்கம்; a form of small-pox in which the pustules strike in and the contents become absorbed, leaving the walls empty, *Variola siliquosa*.
18. விச்சிலுப்பை அல்லது விச்சிலிப்பான்; chicken-pox, *Varicella*. இது விச்சிலுப்

பான் அல்லது விச்சிலிப்பான் எனவும் படும்.

19. நீர்க்கொள்வான்; a mild form of chicken-pox, varioloid, *Pustular varicella*.
20. கொப்புளிப்பான்; another variety of chicken-pox.

(சா.அக.)

விலங்கின அம்மைநோய் :

1. மாட்டம்மை; cow-pox, *vaccinia*.
2. ஆட்டம்மை; sheep-pox, *ovinia*.
3. பன்றியம்மை; swine-pox.
4. குதிரையம்மை; horse-pox.
5. ஒட்டக அம்மை; camel-pox. (சா.அக.)

[அம்மை = முலைப்பால். அம்மை → அம்ம → அம்மை = முலைப்பாலுட்டுத் தாய். இனி, அம்மு → அம்ம → அம்மை என்றுமாம். அம்மு = சோறு, சோறுட்டுத் தாய், தாயின் தாய், தாய் போன்ற தெய்வம், தாய்போன்ற பெண்.

அம்மை என்னும் நோய்ப்பெயர் அம்மை யென்னும் காளியின் பெயரின்னாறு ஏற்பட்டது.]

திணைமயக்க மில்லாத ஐந்திணை மக்கட் பாடுபாடு, கடல்கோள்கட்டு முந்திய சூழலி நாட்டில் தோன்றிற்று. முதுவேளிநகல முதிர்வெப்பத்தாற் கொப்புளநோய் பாலை வாணரைத் தாக்கியபோது, அது அவர் தெய்வமாகிய காளியம்மையால் உண்டான தென்று கருதி, அதற்கு அம்மைநோய் என்று பெயரிட்டனர்.

திணைமயக்கம் ஏற்பட்டுப் பாலைவாணர் வெட்சி சுரந்தை மறவரும் காட்டுப் படைஞரு மாக மருதநில மன்னராலும் வேந்தராலும் அமர்த்தப்பட்ட பின், காளி ஐந்திணை நிலத்திற்கும் பொதுவான கொற்றவை என்னும் போர் வெற்றித் தெய்வமும், கொப்புளநோய் வாராமல் தடுத்தற்கு வழிபடும் மறத்தெய்வ மும் ஆனான். அம்மை என்னும் பாலை நிலத்துக் கொப்புள நோய்ப்பெயர், ஏனை நாவலிலங்கட்கும் பரவீற்று.

அம்மை⁹ *ammat*, பெ. (n.) 1. மேலுலகம்; heaven. "அம்மை பயக்கு மயிர்து" (தேவா. 6. 23 : 8). 2. முற்பிறப்பு; former birth. "அம்மையாற் தவங்க டாங்கி" (குளா. மந்தி. 118). 3. வருகிறப்பு (பிங்.); future birth. "அம்மையில் வாழ்விடையற்ற முறாமே" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 41). 4. மறுமை; the next world, state after death.

['உ' முன்மைச் சுட்டு, உயர்வுச் சுட்டு. உ → உம்மை = முன்நிலைமை, உயர்நிலைமை, சின்னநிலைமை (வகுநிலைமை, எதிர்நிலைமை). காலமுன் இடமுன் என முன்மை இரண்டு, உம்மை → அம்மை.]

அம்மை¹ ammal, பெ. (n.) 1. அமைதி; calmness, quietude, gentleness. "அம்மை யஞ் சொலார்" (சீவக. 3131). 2. அழகு (பிங்.), beauty. 3. சிலவாகிய சொற்களால் சிறந்த பொருளைக் கூறி தரவுடைய யிகாது வரும் செய்யுள்களைக்கொண்ட பனுவுல், எண்வகை வணப்புகளுள் ஒன்று; an epic poem presenting an excellent subject consisting of verses of not more than four lines composed of short sweet words, one of eight *vanappus*.

"வணப்பியல் தானே வகுக்கும் காவல்ச் சின்மென் மொழியாற் சீரிது நுவலின அம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே" (தொல. பொருள. செய., 227).

இந் நூற்பாவின் 2ஆம் அடியை உரையாசிரியர் சிலர் "சின்மென் மொழியாற் நாய பனுவுலொடு" என்று பாடும்மாற்றி, "இடையிட்டு வதத பனுவ விலக்கணத்தோடும்" என்றும், "அறம் பொரு ளின்ப மென்றும் முன்றற்கும் இலக் கணஞ் சொல்லுப வேறிடையிடை அவையினறியுத் தாய்ச் செல்வ தென்றவாறு; அஃதாவது, பதினெணா சீழ்க்கணக்கென வுணர்வு" என்றும்,

"பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ ளைந்து மிகுபர வெள்ளணிச் செயல்" (குறள், 675)

என்பது. இலக்கணங் கூறிய தாகலிற் பனுவுலொ டென்றான்.

"மலர்காணின் மையாத்தி நெடுஞ்சே யிவன்களை பலர்காணும் புவொக்கு மென்று" (குறளா, 1112)

என இஃது இலக்கிய மாகலாற் நாயபனுவ லெனப்பட்டது. இவை தனித்து வரினும் அவ் வணப்பென்படும்; தாவுதல் என்பது இடையிருதல் என்றும், பிறவாறும் உரைப்பர்.

"பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே அங்கதம் முதுசொலோ டல்வேழ் நிகத்தும் யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்" (தொல்., பொருள. செய்., 75)

என்று மேற்கூறிய எழுந்தலை யாப்புள் பாட டொனறையே பின்னர் எண்வகை வணப்பாக ஆசிரியர் வகுத்துக் கூறுதலானும், பாட்டு நூலன்மையானும், பதினெண் மேற்கணக்கும் பதினெண் சீழ்க்கணக்கும், ஒரு சில புற நானூற்றுச் செய்யுள்கள தவிர ஏனையவெவ லாம் திருக்குறட்டுக்குப் பிற்பட்டவை யாதலா லும், எண்வகை வணப்பிலக்கணமும் அகலப் பாலிறுகும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்டுமே யுரியவை யாதலானும், அவ்வுரைகளை பொருத்தா வென வறிக. மேலும், "சீரிது நுவலின்" என்னும் பாடமே மோனையா யமைதலையும் பொருள சிறத்தலையும் நோக்குக.

இனி, தொல்காப்பியத்திற்கு இலக்கியமா யிருந்த பன்மைத் தமிழ்நூல்களும் பனுவுல களுமெல்லாம் இறந்துபட்டனவென்றும், அம்மை வணப்பிற்குச் சில தனிப்பாக்களை மட்டும் இறறை விலக்கியத்தினின்று எடுத்துக் காட்ட வொண்ணாமென்றும் அறிந்து கொள்க.

[அம் → அம்மை. அம் = அழகு.]

அம்மை² ammai, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian or country gall-nut, Chebulic myrobalan.

அம்மைக்கட்டு ammai-k-kattu, பெ. (n.) கூகைக் கட்டு; inflammation of the salivary glands with swelling along the neck, mumps, Parotitis (சா-அக.).

அம்மக்கட்டு பாரக்க; see ammai-kattu.

அம்மைக்குறு ammai-k-kuru, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம்; pustule of small-pox.

[அம்மை + குறு.]

அம்மைக்கொண்டை ammai-k-korndai, பெ. (n.) பெண்டிர் கொண்டைவகை; a mode of coiffure.

[அம்மை + கொண்டை.]

அம்மைக்கொப்புளம் ammai-k-koppulam, பெ. (n.) அம்மைதோயில் தோன்றும் சலக் கட்டி; pustule of small-pox.

[அம்மை + கொப்புளம்.]

அம்மைகுண்டலி ammai-kundali, பெ. (n.) (ஒகம்) மூல நிலைக்களத்தில் (முலாதாரத்தில்) அமர்ந்திருப்பதாகக் கருதப்படும் தாயாகிய குண்டலி யாற்றல் (சக்தி); (Yoga) the supreme goddess Kundali (representing the creative

force) who is supposed to dwell at the base of the spinal column in the region of the sacral plexus. "காலைப் பிடித்தனைலை யம்மை துறா டல்யடிச் சலைமதியி லூடு தாக்கி" (தயு. தேசோ. 1).

Note: In Tantric science, it is described as a coiled serpent lying dormant in the human body. It is by rousing this Cosmic power that a Yogi is said to obtain whatever he desires and gains all psychic powers (சா. அக.).

அம்மைநத்து-நல் ammai-kuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆவின் அம்மைக் கொப்புளத்தினின்று உயிர்த் பாகலை அம்மைதோய் நாக்காவாறு மக்களுடம்பில் ஊசிவாயிலாகச் செலுத்துதல்; to inoculate with vaccine (virus of cow-pox) to procure immunity from small-pox or at least mitigate its virility or severity, vaccinate. 2. அம்மைகுத்தல்; vaccination.

அம்மைச் சூரம் ammai-c-curam, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளத்தோடு கூடி வரும் காய்ச்சல்; fever accompanied by eruption on the skin, as in small-pox, eruptive fever.

[அம்மை + சூரம். சூன் → சூல் → சூர் → சூரம் = உடம்புகடும் காய்ச்சல். சன்னொணல் = கடுதல்.]
சூரம் > Skt. jvara.

அம்மைநுழும் ammai-t-talumbu, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம் அடங்கித் தீர்ந்தபின் ஏற்படும் வடு; small-pox pit.
[அம்மை + தழுப்பு.]

அம்மைப்பால் ammai-p-pal, பெ. (n.) 1. அம்மை குத்துதற்குரிய பால்; virus of cow-pox as used in vaccination. 2. அம்மையின் பால்; small-pox vaccine (சா. அக.).

அம்மைகுத்தற் பாலின் இருவகை : 1. ஆவம்மைப் பால்; bovine vaccine got direct from cow. 2. மாந்தன்வாய்ப் பால்; humanized vaccine, got from human subject (C.O.D.).

[அம்மை + பால்.]

அம்மைபோடு-நல் ammai-poddu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை வார்த்தல்; to have an attack of small-pox, chicken-pox or any other allied disease. வீட்டில் குழந்தைக்கு அம்மை போட்டிருக்கிறது (உ. வ.).

[அம்மை + போடு. போடுதல் = கொப்புளம் உண்டாதல்.]

அம்மை போட்டுதல் என்பது சொல்வழு. புகலீடு → புகடு → புகட்டு → போட்டு. போட்டுதல் = குழந்தைக்கும் நோயாளிக்கும் பால், மருந்து, நீர் முதலியவற்றைச் சங்கில அலவது கறன்டிமிலிட்டு வாய்வழி உட்செலுத்துதல்.

அம்மைமுத்து ammai-muttu, பெ. (n.) அம்மை தோய்ச் கொப்புளம்; pustule of small-pox.

[முத்துப்போல உருண்டையாயும் சுற்றுப் பளபளப்பாயும் கிருத்தலால், கொப்புளம் முத்தென்பட்டது (உ. ஆ. பெ.).]

அம்மையப்பன் ammai-y-appar, பெ. (n.) உயிரினக் பெருவாயற்றிற்கும் தாயுத் தந்தையும் போன்ற இறைவன், சிவன்; God, as father and mother of all living beings, Śiva. "அம்மை யப்பரே யுலகுக் கம்மை யப்பரென்றிக்" (திருக்களிற்றுப். 1)

[அம்மை + அப்பன் — அம்மையப்பன் → அம்மையப்பர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.]

கடவுள், தாய் கூறும் தந்தை கூறும் ஒருங்கே கொண்டவர் என்பதைப் பொதுமக்கட்கு எளிதாய் விளக்குதற்பொருட்டு, முத்துகால மெய்ப்பொருளியவார் கடவுளின் ஆற்றலைத் தனியாகப் பிரித்து அம்மையென்றும், எஞ்சிய கூற்றை அப்பனென்றும் உருவகித்துக் கூறினர். ஆயின், உருவ வழிபாட்டை நிலை நாட்ட விரும்பிய பிற்காலத்தார், அவ்வணிவகை யிருகூறுகளையும் உண்மையான ஆண் பெண் வடிவுகளாகவே காட்டி உருவங்களை யுரு செய்துவிட்டனர்.

உண்மையில், கடவுள் உருவமும் பாலியல்பு மின்றி, ஒரு வகையிலும் பகுக்கப்பட முடியாத வராய், ஆலி வடிவில் எங்கும் நிறைந்து மனமொழி மெய்களைக் கடந்திருப்பவர்.

சிவமதம் முதல் முதல் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியமையாலும், இன்றும் பெருவழக்காயுள்ளமையாலும், 'சிவன்' என்னும் பெயர் கடவுளைச் சிறப்பாகக் குறித்தது.

அம்மையப்பன் ammai-y-appar, பெ. (n.) அம்மையப்பர் பார்க்க; see ammai-y-appar.

[அம்மை + அப்பன்.]

அம்மையார்கூந்தல் ammaiyaarkūndal, பெ. (n.) கொடியார்கூந்தலென்றும் பூண்டு (சங். அக.); a kind of plant called *koḍiyārkūndal* — பூண்டு வகை (மு. அ.) — *Seeta's thread*, m. cl., *Cuscuta reflexa* (செ. ஆக.).

ம. அம்மையார்கூந்தல்

சுவரிககொடி; இதுவே கொடியார்க்குநதல அல்லது மெலியார்க்குநதல்; Sita's thread. It is so called because of its inter-twining nature. Virginian silk, *Periploca asclepudae* alias *Cuscuta reflexa* It is medicinally a diuretic

அம்மையார்ச்சிட்டு *ammaiyār-ṣittu*, பெ. (n.) அரசன் (ராஜா) மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம்; a kind of card-play.

அம்மையோ *ammaiyō*, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment. 'அன்னையோ வென்றது அம்மையோ வென ஒருவிப்பு' (கவித. 85: 29, நச்சு. உரை).
[அம்மை + ஓ.]

அம்மைவடு *ammai-vadu*, பெ. (n.) அம்மைத் தழும்பு; small-pox pits, pock-mark.

அம்மைவடப்பு *ammai-varuppu*, பெ. (n.) அம்மை³ பார்க்க; see *ammai*³.

அம்மைவார்த்தல் *ammai-var-tal*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை போடுதல்; to have small-pox, chicken-pox, etc.

அம்மைவார்த்தொச்சை *ammai-var-tta-ṣo[ai]*, பெ. (n.) அம்மைநோயா வேறப்பட்ட தழும்புக் குழி; the pit-mark left by the small-pox pustule, pock-mark or pock-pit (சா.அக.).

அம்மைவார்த்தமுகம் *ammai-var-tta-mugam*, பெ. (n.) அம்மைத் தழும்புள்ள முகம்; face with small-pox pits, pock-marked face.

அம்மைவார்த்தமுத்தி *ammai-var-tta-muṭṭi*, பெ. (n.) அம்மைவார்த்தமுகம் பார்க்க; see *ammai-var-tta-mugam*.

[முஞ்சி = முகம். மக்கள் முகத்தை 'முஞ்சி' யென்பது இழிவுக்கு (slang).]

அம்மைவினையாடுதல் *ammai-vi[aiyāḍu]*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மைநோய் காணுதல்; to have an attack of small-pox, chicken-pox, etc.

அம்மைவினையாட்டு *ammai-vi[aiyāḍu]*, பெ. (n.) அம்மைநோய்ப்பட்டிருத்தல்; attack of or suffering from small-pox

ம. அம்மைவினையாட்டு

[அம்மைநோய் காளியால் வருவதாகக் கருதப்பட்டதனாலும், பெரியம்மை பெரும்பாலும் சாலிஞ் கெதுவா யிருந்தனாலும், அந் நோய் தாக்குவதைக் காளியம்மையின் வினையாட்டு என்று மங்கல வழக்காகக் கூறினர். அவ்

வழக்கு இன்றும் கல்வா மக்களிடத்திற் தொடர்கின்றது.]

அம்மைவேணி *ammai-vēṇi*, பெ. (n.) வெண் தகை; sulphur flowered senna, *Cassia glauca* (சா.அக.).

அம்மோ *ammō*, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச் சொல் (நாமதிபு); an exclamation of pity.

ம. அம்மோ

அம்வந்தி *amvanti*, பெ. (n.) நீரிழிவு (ம. தி. 32, உரை); diabetes.

[ஒருகா. அம் + வந்தி. அம் = நீர். வா → வந்தி.]

அமங்கலம்¹ *a-maṅgalam*, பெ. (n.) 1. நன்மையல்லாத நிகழ்ச்சி; inauspicious occurrence. 2. சாவு; death. 3. கைக்கமை; widowhood. 'மங்கலங்களும் அமங்கலமாம்' (காஞ்சிப்பு. அநேகத. 6).

ம. அமங்கல; க. அமங்கல; தெ. அமங்கலமு. அமங்கலம் > Skt. amangala.

[அம் → அ (எ.ம.முன்.). அ + மங்கலம் = அமங்கலம்.]

அமங்கலம்² *amaṅgalam*, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சங்.அக.); castor-plant, *Ricinus communis*.

அமங்கலி *a-maṅgali*, பெ. (n.) கணவனை யிறுந்ததனால் தாலியில்லாதவளாகிய கைம் பெண் (பிங்.); மங்கலி என்பதற்கு எதிர்; widow, as without the *tali*, opp. to *maṅgali*.

[அம் → அ (எ.ம.முன்.). மங்கலம் = தாலி. மங்கலம் → மங்கலி = தாலியுடையவள், கணவனொடு வாழ்பவள். அ + மங்கலி = அமங்கலி. 'இ' பெ.பா. ஈறு.]

ம. அமங்கலி; க. அமங்கலெ.

அமங்கலை *a-maṅgala*, பெ. (n.) அமங்கலி பார்க்க; see *a-maṅgali*. "கைம்மையே கைனி பூண்ட கலன்கழி மடந்தை யேங்கி விமயிய விதவை நான்கே அமங்கலை விளங்கு நாமம்" (குடா. 2: 63).

[அ + மங்கலை = அமங்கலை. 'ஐ' பெ.பா. ஈறு. ஒ.நோ: ஐயன் → ஐயை, பண்டிதன் → பண்டிதத.]

அமங்கலை நாள் *a-maṅgalai-naḍi*, பெ. (n.) (கணி.) கலை (புனர்பூசம்), கொடிறு (பூசம்) ஆகிய நாண்யின்சுள் (சோதிட. சிந். 38); (Astrol.) the lunar asterisms 'punarvasu' and 'puṣya'.

அமர்ச்சன் *amaccan*, பெ. (n.) அமைச்சன் பார்க்க; see *amaccan*.

அமர்சு *amaccu*, பெ. (n.) அமைச்சு¹ பார்க்க; see *amaccu*¹.

அமசடக்கம் *amaṣṭakkam*, பெ. (n.) 1. மூலத்தை; concealing, covering (R.). 2. காப்பாற்றுகை; protecting. 3. அமைதி; quietness.

ம. அமயடக்கம்

[அமை + அடக்கம் - அமையடக்கம் -> அமயடக்கம் -> அமசடக்கம்.]

அமர்ச்சி *amaṛṣi*, பெ. (n.) 1. கூலியில்லாமற் செய்யும் வலுக்கட்டாய வேலை; forced unpaid labour. 2. வீணானது; that which is useless. 3. போலிவேலைத் தட்டுமுட்டு; trumpery furniture.

ம. அமர்ச்சி; நெ. அமிசி.

அமைந்தபணி பார்க்க; see *amainda-paṇi*.

அமர்ச்சிபணி *amaṛṣi-paṇi*, பெ. (n.) அமைந்தபணி பார்க்க; see *amainda-paṇi*.

ம. அமருசிபணி

[அமைந்தபணி -> அமர்ச்சிபணி.]

அமர்ச்சியாள் *amaṛṣi-yā-ṛi*, பெ. (n.) கூலியில்லாமல் வலுக்கட்டாய வேலை செய்யவன்; workman pressed into service without wages, forced and unpaid labourer.

[அமருசி + ஆள்.]

அமர்ச்சிவேலை *amaṛṣi-veṭai*, பெ. (n.) போலிவேலை; shoddy work.

அமட்டம் *amaṭṭam*, பெ. (n.) அம்மட்டம் பார்க்க; see *ammattam*.

அமட்டுதல் *amattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புரளுதல் (விண்.); to wobble. 2. நிலைப்படாததைதல் (சம்.அக.); to be unsteady, as a bench on uneven legs. —, 5 செ.கு.வ்றாவி. (v.t.) 1. அதட்டி அச்சுறுத்துதல்; to hector, bully, intimidate. "ஆராலு மென்னை யமட்டவொண்ணாது" (திருமந், 2960). 2. மயக்குதல்; to overcome, as by sleep. தூக்கம்வந்து என்னை அமட்டுகிறது (உ.வ.). 3. சிக்கவைத்தல் (விண்.); to inveigle, entrap, ensnare.

ம. அமட்டுக; க. அமரிசு; நெ. அதடு.

[அமடு (த.வி.) - அமட்டு (த.வி.)]

அமட்டு *amattu*, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்துகை; threat, menace. 2. ஏய்ப்பு; wiles, tricks.

ம. அமட்டு

[அமடு -> அமட்டு.]

அமர்டு *amaṛṭu*, பெ. (n.) சிக்குகை; being inveigled, entrapped. "மாதரா ரொவிரமளி பீடத்தி மைடுபடு வேனுக்கு" (திருப்ப. 422).

[ஒருகா. அலத்தல = நெருக்குதல். அமல் -> அமர்டு -> அமடு.]

அமண்டலாதி *amaṇḍaladi*, பெ. (n.) செங்கடம்பு (சித்.அக.); small Indian oak (செ.அக.) — a red species of *kaḍambu* tree, *Barringtonia acutangula* (சா.அக.).

அமணம் *amaṇam*, பெ. (n.) இருபதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கு; 20,000 areca nuts. "பதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கா யிருந்தனன் பைந்தொடியே" (தனிப்பா. தி. 2, பக். 11).

ம. அவணம

அமணம் என்பது இருபதினாயிரம் என்னும் எண்ணைக் குறிக்கப் பாக்கு வணிகராவ ஆளப்படும தொகைப்பெயர். அரையமணம் என்பது அதிற் பாதியாகும். அமணம் என்பது அம்மணம் என்னுஞ் சொல்லின் தொகுத்தலாதலால், அரையமணம் என்னும் கூட்டுச்சொல் இடப்பில் ஆடையின்றி யிருக்கும் மொட்டைக்கட்டைநிலை யென்று வேறொரு பொருளை யுத் தரும். அணி கருதியும், ஒருவகை யிடக்கரடக்கல பற்றியும், பாவாசிரியர் அக் கூட்டுச்சொல்லின் ஒரு பொருளை மத்தொரு பொருளைக் குறிக்குஞ் சொற்றொடரால் வட்டமொழி யணியாகக (circumlocution or periphrasis) குறித்துள்ளார்.

அமணாணைப்படுதல் *amaṇ-ṇai-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காமவெறி கொண்டு திரிதல்; to burn with lust. "களிற்று.....அமணாணைப்பட்டுத் திரியுமா போலே" (தி.வ. இயற். திருவிருத். 15, வியா.).

[ஒருகா. கழிகாம முற்று அம்மணமாக மதயாணை போல் மதியழிந்து திரிதலைக் குறிக்குற் தொடர்ச்சொல் விணையாக இருக்கலாம்.]

அமத்தம் *amattam*, பெ. (n.) வெறியின்மை; sanity, soundness of mind

[அல் -> அ (எ.ம.முண்.) மத்தம் = மத்தியம், வெறி. அ + மத்தம் - அமத்தம்.]

அமதி¹ *amadi*, பெ. (n.) அறிவின்மை; foolishness, ignorance.

ம., க., நெ. அமதி; Skt. amati.

[அம்→அ (ஏ.ம.முன்.); மதி=அறிவு, அறிவுப் புலன். அ+மதி.]

அமதி² *amadi*, பெ. (n.) சமையம், காலம்; time, context.

ம., க. அமதி.

[அமைதல்=பொருந்துதல், நேர்ந்தல். அமை→அமைதி→அமதி. ஒ.தோ: அமை→அமையம்→அமயம்.]

அமந்தம் *amandam*, பெ. (n.) 1. மந்தமின்மை, செரிமனாற்றலை; the state of being free from indigestion or dullness of appetite (சா.அக.). 2. சுறுசுறுப்பு; diligence, activity. 3. விழிப்பு; watchfulness, vigilance, alertness. 4. வினைத்திறம்; business ability. 5. வேகம்; vehemence, force.

ம. அமந்தம்; க. அமந்த; நெ. அமந்தமு.

[அம்→அ (ஏ.ம.முன்.). மொத்தம்→மத்தம்→மந்தம். அ+மத்தம்—அமந்தம்.]

அமந்தலம் *amandalam*, பெ. (n.) செங்கத்தரி (ம.அ.), orbicular-leaved caper shrub (செ.அக.)—false peacock's foot tree, *Nieburhia linearis* (சா.அக.).

அமந்தாசிங்கம் *amandāṣigam*, பெ. (n.) சுருளி (சித்.அக.); iron-wood of Ceylon (செ.அக.)—சுருள்பட்டை; red creeper, *Ventulago madraspatana* (சா.அக.).

அமயம் *amayam*, பெ. (n.) சமையம்; right time, opportunity, context. “ஆனதோ ரமயநதன்னை லாடின ரமரர் மாதர்” (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 72).

[அமைதல்=பொருந்துதல், நேர்ந்தல். அமை→அமையம்→அமயம். ஒ.தோ: நேர்→நேரம்.]

அமர்-தல் *amar-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருத்தல்; to abide, be seated, remain. “திருப்பரவ் குன்றமர் சேயைப் போற்றுலோம” (கந்தபு. கடவுளவா. 12). 2. அமைதியாதல்; to become still or tranquil. காற்றமர்ந்தது (உ.வ.). 3. இளைப்பாறுதல்; to rest, repose. 4. படிதல்; to settle, be deposited, as a sediment, become close and hard, as sand by rain. 5. பொசுந்துதல்; to rest upon, as a javelin on the person. “தன்மை ரொள்விரெள்ள கைநற்

காள்” (பு. வெ. 4: 5). 6. பொலிதல் (திவா.); to flourish, to be abundant. 7. விளக்கணைதல்; to be extinguished, as a lamp. ‘விளக்காணு.....காற்றினால் அமருமா போலே’ (குருபரம. 305). 8. ஏற்றாதல்; to be suitable; குலத்துக் கமர்ந்த தொழில் (உ.வ.). 9. திட்டமாகதல்; to be settled, as an affair, to be engaged, as a house. 10. வேலையிற் சேர்தல்; to join duty, to be established in a work. வேலையில் அமர்ந்தான் (உ.வ.). 11. மகிழ்தல்; to be glad, to rejoice, to be delighted. “அகனமர்ந் தீதலி னன்றே” (குறள், 92). 12. உன்னங்கிளர்ந்திருத்தல், இன்னமுமாயிருத்தல்; to be cheerful. “முகனமர்ந்து இன்னொலனாகப் பெறின” (குறள், 92). —, 2 செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. நெருங்குதல், to get close to. “அமரப்புவலும்” (திருக்கோ. 372). 2. ஒப்பாதல் (விதான, குணா. 38); to resemble. 3. விரும்புதல்; to wish, desire. “அகனமர்ந்தீதலி னன்றே” (குறள், 92). 4. செய்தல்; to do, perform. “நீயிவ னமர்ந்தன யாவுந் தூதர் கூற” (கந்தபு. புத்த. முதலாட. 60). 5. பொந்தினை (திருப்பதி) கொண்டமைதல்; to rest satisfied. 6. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake, take upon oneself to do. “ஆடலமர்ந்தா னமர்வெய்யோம்” (பு. வெ. 7: 15). 7. விரும்புதல்; to wish, desire, like, to be pleased with. 8. தேசித்தல், அன்புவைத்தல்; to love. “ஆத்து குடி யமர்ந்த தேவனை” (ஆ. கு. கடவுளவா.). 9. காமித்தல், காமத்தோடு காதலித்தல்; to have sexual love.

ம., க. அமர்; நெ. அமரு; து. அமரி.

L. *amo*, to love *amor*, love from inclination.

E. *amoris*, one who professes (esp. sexual) love.

L. *amorem*; F. *amour*, love; E. *amour*, love affair.

L. *amicus*, friend; E. *amicable*, friendly.

L. *amicabilem*; OF. *amable*; F. *amiable*; E. *amiable*, lovable.

L. *amatorius*; E. *amatory*, pertaining to a lover (sexual love).

L. *amādiorem*; F. *amateur*; E. *amateur*, one who is fond of anything

[உம்முதல்=பொருந்துதல், கூடுதல். உம்→அம்→அமம்→அமர். அமர்தல்=பொருந்துதல்.]

பொருந்துதல் என்னும் பொதுக் கருத்தி னன்று உளம் பொருந்துதற் கருத்துத் தோன்றல். அதினின்று மகிழ்தல், உளங் கின்புதல், விரும்புதல், அன்புகூர்தல், காமத் தொடு காதலித்தல் என்னும் ஐந்து நுண் கருத்துகள் கிளைக்கும். இவை இடம்நோக்கி ஆட்சியால் உணரப்படும்.

அமர்தல் என்று பொதுவாகச் சொல்லின், அது இவ்வைல் கருத்தையுந் தழுவும். "அமர்தல் மேலவ" (தொல். சொல். உரி. 83) என்பது அது

அமர்-தத் amar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல், ஈறுபடுதல்; to be at strife. "பேதைக் கமர்த்தன கள்" (குறள், 1084).

உ. அமருக; க. அமர்; தெ. அமரு.

அமர் amar, பெ. (n.) 1. விரும்பம், அன்பு, காதல்; desire, wish, love. "வாலெயிற் றமா நகை" (ஐங்குறு. 198). 2. போர் (குடா.); battle, war. "பூழி புனைந்தவர் பாலகனோ வமர்புரிவானே" (கந்தபு. யுத்த. வரவுகே. 13). 3. போர்க்களம்; battle-field. "அருகவரு தானை யமரென்னு நீன்வயலுன்" (பு. வெ. 8: 5). 4. கோட்டைமதில் (விண்.); wall around a fort, battlement, rampart. 5. வெறி; fury, rage, passion (சா. அக.). 6. நோய்க்கடுமை; virulence of a disease. 7. காய்ச்சலின் முழுமூரம்; the acme of fever (சா. அக.).

L. amo, to love from inclination or passion, amo-amor, love, Cupid (C.L.D.). E. amour, n., a love affair; F. 'love' fr. L. amorem, acc. of amor, 'love' fr. amare, 'to love' (K.C.E.D. E.L.)

[உம் → அம் → அமல் → அமர்.]

அமர்தல் = பொருந்துதல். பொருந்துதல் என்பது கூடுதல், ஒன்றாதல் என இருதிறப் படும். பல பொருள்கள் நெருங்கியிருந்தல் கூடுதல்; பல பொருள்கள் ஒன்றாய் இணைந்து விடுதல் ஒன்றுதல்.

போர்க்களத்திலே இரு பகைப்படைகள் கலந்தல் கூடுதல்; இருவரின் அலவது பலரின் உள்ளங்கலத்தல் ஒன்றுதல். இவ்விருதிறக் கருத்தினால், அமர் என்னுஞ் சொல் விரும்புத் தையும் போரையும் குறித்தது.

ஒ.நோ: பொருதல் = பொருந்துதல், போர் செய்தல். பொரு → போர். அவ்லுதல் =

பொருந்துதல். அவ் + பு - அன்பு (உளம் பொருத்திய நேயம்).

வெறி, மும்முரம் என்பன போர்த்தொழிற் குரிய குணங்கள்.

போரும் அன்பும் முற்றும் முரண்பட்டவை யாயினும், மூலச்சொல்லும் மூலக்கருத்தும் ஒன்றாதலபற்றி, இருபொருட் சொற்களும் ஒரே உருப்படியிற் கூறப்பட்டன என அறிக.

ஒ.நோ: சமம் = ஒப்பு, போர். பொருதல் = ஒத்தல், போர்செய்தல்.

அமர் என்பது சமர் என்பதன் திரிபன்று; சமர் என்பதே அமர் என்பதன் முதன்மிகையான திரிபு. ஒ.நோ: அமை → சமை.

சமர் என்னும் உருப்படியில் இது விரிவாக விளக்கப்படும்.

அமர்க்கம் amarkkam, பெ. (n.) எருக்கு; a milky shrub, great swallow-wort, *Calotropis gigantea*.

அமர்க்களம் amar-k-kalam, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்; battle-field. "இடைநதி வாலமர்க்க களத்திடை" (இரகு. திக்கு. 172). 2. குழம்பிய ஆரவாரம்; confused noise, stir, bustle, as at a battle-field.

ம. அமர்க்களம்; க. அமக்கள.

[அம் → அமர் + களம் (வயல், நிலம், இடம்) - அமர்க்களம்.]

அமக்களம் என்பது கொச்சை வடிவம்.

அமர்கொடு-தத் amar-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல்; to give battle, fight, wage war against. "கலுழனோ டெதிர்ப்பனைத் தமர் கொடுத் தனர்களால்" (உபதேசகர. சூராதி. 22).

அமர்த்த amartha, பெ. எ. (adj.) 1. பொருத்திய; befitting, suitable. 2. மாறுபட்ட; opposed in character, inconsistent. 3. விரும்பிய; amorous (சல்-அக.).

[அமர் → அமர்த்த]

அமர்த்திக்கை amarittikai, பெ. (n.) வீண் பெருமை பாராட்டுகை (இ.வ.); giving oneself airs, being vainglorious (Loc.).

[அமர்த்து → அமர்த்தி + கை (தொ.பெ. ஈறு) - அமர்த்திக்கை.]

அமர்த்து-தம் amartha-, 2 பி. வி. (v. caus.) 1. அமைதியாயிருக்கச் செய்தல்; to make quiet, tranquilize. 2. அடக்குதல்; to restrain.

3. திட்டப்படுத்துதல்; to engage as, a house, a servant. குடியிருக்க வீடமர்த்திவிட்டான் (உ.வ.). 4. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as one in life. 5. இருந்துதல்; to seat. 6. குடியிருக்கச் செய்தல்; to make one settle down. —, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமிகம்பட நடித்தல்; to pose, affect greatness. “அமர்ந்துத் தில்வளவு வேணுமடி” (கவிஞர். 34).

க. அமரிசு; தெ. அமர்ச்சு; து. அமருவி.

[அமர் + து (பி.வி. ஈறு) — அமர்ந்து.]

அமர்ந்ததிருக்கோலப்படிமம் *amarnda-tiru-k-kola-p-paḍimam*, பெ. (n.) திருமாவின் இருந்த திருக்கோலவடிவம்; image of Tirumal (Viṣṇu) in the sitting posture. ‘ராஜச உயரத்தை அமர்ந்த திருக்கோலப் படிமங்கட்கும்..... உரியதாகத் தெரிந்தெடுத்தல வேண்டும்’ (சி. செ. பக். 19).

[அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.) + திரு + கோலம் + படிமம். படி → படிமை → படிமம்.]

அமர்ந்ததிருக்கோலம் *amarnda-tiru-k-kōlam*, பெ. (n.) திருமாவின் இருந்த திருக்கோலம்; the sitting posture of Tirumal (Viṣṇu).

அமர்ந்ததிருக்கோலப்படிமம் பார்ச்சு; see *amarnda-tiru-k-kola-p-paḍimam*.

அமர்ந்ததிருமேலி *amarnda-tiru-meḷi*, பெ. (n.) திருமாவின் இருந்த திருக்கோலம் (சி. செ. பக். 22); the image of Tirumal (Viṣṇu) in the sitting posture.

[அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.) + திரு + மேலி. மேல → (மேலி) → மேலி.]

அமர்ந்தநிலை *amarnda-nilai*, பெ. (n.) இருந்த நிலை (சி. செ. பக். 138); sitting posture.

[அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.) + நிலை. நில → நிலை. ‘ஐ’ தொ.பெ. ஈறு.]

அமர்ந்தநாயகர் *amar-nid-nāyagar*, பெ. (n.) சிவனடியாரான அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்; name of a canonized Śaiva saint, one of 63 (பெரியபு.).

[அமர் + Skt. niti + நாயகர்.]

அமர்வு *amarvu*, பெ. (n.) இருப்பிடம்; abode. “அரிபுருடோத்தமனமர்வு” (இவ். பெரியபு. 4. 7 : 8).

[அமர் + வு (தொ.பெ. ஈறு) — அமர்வு.]

அமர் *amara*, நி.கா.வி.எ. (inf) இருக்க, உட்கார்; to sit, be seated. “குமரவே னொருபுடையமர்” (கந்தபு. உற்பத். சரவண. 25). —, இடை. (part.) ஓர் உவமவடிபு (தொடர்பொருள். உவம. 11, பேரா. உரை); an adverbial of comparison

[அமர் + அ (நி.கா.வி.எ. ஈறு) — அமர்.]

அமர்ந்தகாரர் *amar-k-kārār*, பெ. (n) 1. சிற்றரசன்கீழுள்ள படைமறவன்; military retainer of a chief. 2. ஆயிரங்காலான்களுக்குத் தலைவன்; commander of thousand foot-soldiers.

க. அமர்; தெ. அமரகாடு.

[அமர் → அமரம். காரம் → காரன் (ஆ.பா. ஈறு). அமரம் + காரன் — அமரகாரன்.]

அமரகண்டம் *amara-kandam*, பெ. (n.) குதிரை வலிப்பு (சீவரட்.); a severe type of convulsion or spasm so called from its similarity to the attack in horses.

இது உடம்புவலி, மயக்கம், அசைவின்றிக் கிடத்தல், வியர்த்தல், பல்லை யிளித்தல் முதலிய குணங்களை யுடைய ஒரு வலிப்பு நோய் (சா.அக.).

[மூலம் தெரியவில்லை. கண்டம் = சாவுக் கேதுவான நிலை.]

அமரகம் *amar-agam*, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. “அமரகத் தா-ந்-றறுக்குந் கல்லாமா” (குறள், 814)

[அமர் = போர். அகம் = இடம்.]

அமரகுயர் *amara-kuyār*, பெ. (n.) கடுக்காய்ப்பூ (சங்.அக.); flower of *Chebolic myrobalan*.

அமரசீலை *amara-śilai*, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கந்தகம்; a variety of sulphur (சா.அக.). 2. ஒருவகை வைப்பு தஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.).

அமரசீலைக்கந்தகம் *amara-śilai-k-kandagam*, பெ. (n.) ஒருவகை வைப்பு தஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.).

அமர்நாயகம் *amara-nāyagam*, பெ. (n.) 1. படைத்தலைமை (M.E.R. 36 of 1928-9); commandership. 2. படைத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட நிலம் [I.M.P. Tn. 407]; grant of land to the commander of an army.

க. அமர்; தெ. அமர்நாயகுடு, அமர்மு.

அமரம்¹ amaram, பெ. (n.) கண்சூட்டுநோய் (தைவ.தைவ. 34); disease of the conjunctival membrane of the eye, conjunctivitis (செ.அக.) — ஒருவகைக் கண்ணோய் (சங்.அக.); a kind of disease of the eye. “விழியருக லொடுநீர்க் கம்மலும் அமரமும் கண்ணோயு மேக வழற வைநோயு மாமையுந் திறகாமரோ” (தைவ. தைவ. 34).

கண்களின் இறுப்பைத்தோலில் குருக்களைப் போலொழுப்பி, அப்பாகததை உருவழியச் செய்யும் ஒரு கண்ணோய்; a disease of the conjunctiva attended with the formation of small elevations on the conjunctiva of the lids which results in the deformity of the lids, Granular conjunctivitis or Trachoma (சா.அக.).

அமரம்² amaram, பெ. (n.) 1. பண்டைக் காலத்திற் சிற்றரசனாக அமரக்காரருக்கு விடப்பட்ட மானியம்; land or revenue granted in ancient times by a chief to his retainers for military service. 2. ஆயிரம் காலார்களை ஆளுகை; command of one thousand foot-soldiers.

ம. அமரம்; க. அமரம்; தெ. அமரமு.

[அமர் = போர். அமர் → அமரம் = போர் மறவன். அமரம் → அமரம்.]

அமரம்³ amaram, பெ. (n.) படகோட்டுத் தண்டு; oar used to steer a boat.

ம. அமரம்; தெ. அமரமு, ந. அமர.

அமரம்⁴ amaram, பெ. (n.) 1. தஞ்சுக்கொடி, umbilical cord. 2. பலவகைப் பூண்டு செடிகளின் பெயர்; *Tiaridium indicum*, *Panicum dactylon*, *Cocculus cordifolia*, *Sansevieria roxburghiana*, etc. (சா.அக.).

ம., க. அமர.

அமரம்பாழ் amaram-pāḷi, பெ. (n.) பணங் கண்; palmyra toddy (சா.அக.).

அமரம்பிளித்தூண் amaram-piridar-kāṇ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease (சா.அக.).

அமரம் amaram, பெ. (n.) பகைவர் (பிங்.); foes, enemies. அமரார் பார்க்க; see amaram.

[அமர்தல் = பொருந்துதல். அமரார் = பொருந்துதல், பகைவர். ஒ.நோ: ஒன்றார், ஒன்றார், நன்னார், ஒன்னார் = பொருந்துதல், பகைவர். அமரார் → அமரம்.]

அமரம் amaram, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (பொதி.தி.); closeness, density. 2. மிகுதி (பொதி.தி.); abundance, excess. 3. பொருள் (திவா.); fertility, luxuriance, prosperity. 4. பீடு, பெருமை, சிறப்பு (பொதி.தி.); excellence, grandeur.

[அமர்தல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல். அமர் → அமரம்.]

அமரன் amaram, பெ. (n.) போர்மறவன்; warrior. “அமர னாயி னமைவொடு நிற்றுகென” (பெருங். உஞ்சைக். 37 : 202).

[அமர் = போர். அமர் → அமரம்.]

அமராடு-தல் amar-aḍu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) போர் செய்தல்; to fight, carry on war. “அந்தன் செய்கருக் காயம ராடுநின் மைந்தன் றானு மடிந்தனன்” (சேதுபு. இராமதி. 54).

[அமர் = போர். அமர் + ஆடு (துணை மிணை).]

அமராபரணம் amar-abaraṇam, பெ. (n.) போரையே அணிகலமாகக் கொண்டவன்; warrior, one who regards warfare as his decoration. “அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்” (நன். சிறப்புப்பா.).

[அமர் + வ. ஆபரணம். Skt. ābharāṇa > து. ஆபரணம் = அணிகலம். ஆபரணம் → ஆபரணம். “அன்” ஆபா. ஈறு.]

அமரார் amaram, பெ. (n.) பகைவர்; foes, as not agreeing or associating cordially. “அமராரை வெலை வலவான் வரோதயன் வாணன்” (தஞ்சைவா. 8).

[அமர்தல் = பொருந்துதல். அமர் → அமரார் = பொருந்துதல்.]

அமரி¹ amari, பெ. (n.) சிறுநீர் (பிங்.); urine.

ம. அமரி

[உவரி → உமரி → அமரி.]

அமரி² amari, பெ. (n.) போர்த்தெய்வமான காளி (பிங்.); *Kālī*, as war goddess. “பலர் தொழும் அமரி” (சிவப். 12 : 66-7).

ம., க., தெ. அமரி.

[அமர் = போர். அமர் → அமரி.]

பண்டைத் தமிழகத்தில், வெட்சிமறவர் நிரைகலவர் செல்லு முன்பும், படைமறவர் போர்க்களத்திற்குச் செல்லு முன்பும் கொற்றவை பென்னும் வெற்றித்தெய்வமாகிய காளிக்குக் காவு கொடுப்பது வழக்கம்.

“மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றலை நிலையும் அத்தினைப் புறனே”
(தொல், பொருள், புறத். 4).

அமரி³ *amari*, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை);
aloc.

[ஒருகா. குமரி → அமரி. கற்றாழைக்குக் குமரி
என்றொரு பெயருமுண்டு. குமரி யென்பது
காளிக்கும் பெயராதலால், அவளின் மறுபெயர்
ரான அமரி யென்றுஞ் சொல் கற்றாழையைக்
குறிக்க ஆளப்பட்டிருக்கலாம்.]

அமரி⁴ *amari*, பெ. (n.) 1. நஞ்சு; poison.
2. பேய்ப்பூ; a kind of poisonous grass
(சா.அக.).

அமரிக்கை *amarikkai*, ப.பெ. (abs. n.) அமைதி,
அடக்கம் (உ.வ.); quietness, stillness,
tranquillity, calmness (com.u.)

ம. அமர்ச்ச; க. அமக; தெ. அமரிச; நு.
அமருனி.

[அமர்தல் = அமைதல், அடங்குதல், அமைதியா
யிருத்தல். அமர் → அமர்கை → அமருகை →
அமரிகை. ஒ. தேசா: கோர் → கோரு → கோரு
கை → கோரிக்கை. எண் → எண்ணு → எண்ணு
கை → எண்ணிக்கை.]

அமரிதாவிசம் *amaridavagam*, பெ. (n.)
கையாந்தகரை (சித்.அக.); a plant growing
in damp places (செ.அக.)—செய்க்கரிப்பாள்
அல்லது சிவப்புக் கரிசலை; a red variety of a
plant, *Euclyptia prostrata* (சா.அக.).

அமரிப்புல் *amari-p-pul*, பெ. (n.) ஒட்டுப்புல்
(சித்.அக.); sticking grass.

[அமர்தல் = பொருந்துதல், ஒட்டுதல். அமர் →
அமரி. அமரி + புல்.]

அமரிப்புக்கம் *amari-p-puḡgam*, பெ. (n) செங்
கரந்தை (சித்.அக.); red basil, *Sphoeranthus*.

அமரிய *amariya*, பெ.எ. (adj.) பொருது; that
which fought. “அமரிய சேனை” (சங்.அக.)

[அமர்த்தல் = மாறுபடுதல், பொருதல். அமர் →
அமரி → அமரிய.]

அமரியம் *amariyam*, பெ. (n.) 1. குருந்து (மலை);
specios of atlantia (செ.அக.)—குருந்தமரம்.
wild lime tree, *Atlantia missionis* (சா.அக.).
3. சண்பகம்; champak. 3. சண்பகப்பூ; flower
of tulip tree, *Michelia champaca* (சா.அக.).

அமரியப்பு *amari-p-puḡḡam*, பெ. (n.) சிறுநீருப்பு;
salt taken from urine.

[அமரி = சிறுநீர். அமரி + உப்பு.]

அமரி¹ பார்ச்ச; see *amari*¹.

அமரியோன் *amariyōn*, பெ. (n.) போர்மறவன்;
warrior. “அமரி யோர்கொள ரைமபது
வெள்ளத்தர்” (கந்தபு. மகேந். காலவா, 15).

[அமர்தல் = பொருதல். அமர் → அமரியவன் →
அமரியான் → அமரியோன் (ஆ.பா.) = அமரி
யோர் (ப.பா.).]

அமரை *amarai*, பெ. (n.) 1. தூண்; pillar.
2. அறுகம்பூ; durva grass. 3. சீந்தில்;
gulancha (சா.அக.). 4. அறுகு; panic grass,
Cynodon dactylon. 5. கருப்பை; the uterus of
a female. 6. கெசப்பூழ்க்கொடி; the umbilical
cord (சா.அக.).

அமரோசை *amarōṣai*, பெ. (n.) (இசை) ஏழிசை
யென்றும் முரல் வரிசையில் (சராவளியில்)
மேலிருந்து கீழிறங்கும் ஓசை, பத்துவகை
அலக்குகளுள் (சமகங்களுள்) ஒன்று,
ஆரோசை என்பதற்கு எதிர்; (Mus.) complete
descent of the gamut, opp. to *ārōṣai*, one of
ten *alukku* (kamakam). “அத்தகைமை
யாரோசை யமரோசை கரிமைமத்தார்”
(பெரியபு. ஆணாய, 24).

[அமர்தல் = அடங்குதல். அம் → அமர் →
அமர்தல் = அமைதல். அடங்குதல், தாழ்தல்.
அமர் + ஓசை.]

அமர் [3]—தல் *amal-*, 13 செ.கு.வி. (v.i.)
1. தெருங்குதல்; to be close, thickly grown.
“வேயமலகலறை” (கலித். 45:1). 2. பொருந்து
தல்; to join, unite with. 3. மிகுதல், அதிகரித்
தல்; to be abundant, to increase. “தருக்கமல
மலமென்ன” (திருவாணைக். கோச். 3). 4.
பரவுதல்; to spread, pervade. “எங்கணுந்
தானினி தமலும” (ஞானா. 14). —, 7 செ.
குறறாவி. (v.t.) 1. அடைதல், சேர்தல்; to
reach, arrive at. “அமலும் வேறிட மனவை
யின்றுயே விமல ரூபமாய் வரவும்” (சேதுபு.
வேதிர். 70). 2. அணைதல்; to embrace.
“அமல வகல மகல லபய” (தண்டி.
சொல, 6).

ம. அமலிக்குக

[அமர்தல் = பொருந்துதல். அம் → அமல்.]

அமல் *amal*, பெ. (n.) நிறைவு (ஞானா. 34)
fullness.

ம. அமல்

[அம் → அமல்.]

அமலமஞ்சள் *amala-mañjal*, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (சித்.அக.); tree turmeric.

அமலவாதிப்பிரான் *amalan-adi-pirāṇ*, பெ. (n.) 'அமல வாதிப் பிரான்' என்று தொடங்கும் திருப்பாணாழ்வார் பதிகம், நாலாயிரத்தெய்வப் பழுவலன் (திவ்வியப் பிரபந்தத்துள்) ஒன்று; a division of Tivviyaprabandham.

[அம் → அ (ஏ.ம.முன்.) + மலம் (குற்றம்) → மலன் (குற்றமுற்றவன்) — அமலன் = குற்றமுற்றவன், வ. ஆதி = முதல். பெருமகன் → பெருமான் → பிரான். அமலவாதிப்பிரான் = குற்றமுற்றவனும் உலக முதலவனும் பெருமானுமான இறைவன், திருமால்.]

அமலை¹ *amalai*, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.); abundance. 2. செறிவு; denseness. "அடுசினத் தமலையை" (ஞானா. 43). 3. சேற்றுத் திரளை; lump of rice. "பீசவைப்பாத் திரப பெருஞ்சேற்ற மலை" (மணிமே. 17:2). 4. சேற்றுநுண்டை; rice ball. "வேளனென்றித் தியற்றிய மாக்க னைமலை" (மலைபடு. 441). 5. சேசுறு (திவா.); boiled rice. 6. கட்டி; boil. 7. கடுக்காய் (மலை); chebulic myrobalan (செ.அக.) ink-nut, *Terminalia chebula* (சா.அக.). 8. படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகைவேந்தனைச் சூழ்ந்துநின்று ஆடுங் கூத்து; dance of soldiers who have gathered around a fallen enemy king. "கனிந்தொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும்" (தொல், பொருள், புறத். 14). 9. படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகைவேந்தனைச் சூழ்ந்துநின்று பாடும் பாட்டு, songs sung by soldiers who have gathered around a fallen enemy king (தொல், பொருள், புறத். 14, இளம்பூ. உரை). 10. ஆரவாரம்; hubbub, confused yelling of war-cry, great din "அறைகழல் வீர ராரிக்கு மமலையை" (நாடக. நாட்டு. 13). 11. படைமறவர் தம் வேந்தனுடன் கூடியாடும் கூத்து; dance of soldiers together with their king. "ஒளவாளமலை" (பு. வெ. 147, கொளு.).

"காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார் வேறதொடு வெளவாள் விதிர்ந்து" (பு. வெ. 7: 21).

[அம்முதல் = பொகுத்துதல், கூடுதல். அம் → அமல் → அமலை. அமலுதல் = தெருங்குதல், பொகுத்துதல், சீகுதல்.]

அமலை² *amalai*, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்க் கொடி; umbilical cord (சா.அக.). 2. பூவந்தி; soapnut tree.

ம., தே. அமல.

அமலைதாரம் *amalai-tāram*, பெ. (n.) அரிநாரம் (சித்.அக.); orpiment.

அமளி *amali*, பெ. (n.) 1. மிகுதி; increase, abundance. பணம்பழம் இப்போது நல்ல அமளியா யிருக்கும் (யாழ்ப.). ம. அமளி. 2. ஆரவாரம்; tumult, uproar, bustle, stir, press of business. 'வந்தபோ திருந்த அமளி காண' (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா.). 3. மக்கட் படுக்கை; bed, mattress, sleeping couch. "ஐந்துமூன் றடுத்த செவவத் தமளிலும் நியற்றி" (செவ. 838). 4. கட்டியம்; cot, bedstead. "மணிக்கா லமளி" (பெருங். உஞ்சைக. 33:106). 5. பள்ளியறை (சங். அக.); bedroom.

[அமல் → அமலி → அமளி. அமலுதல் = பொகுத்துதல், சீகுதல், அமர்தல்.]

அமளிகுமளி *amali-kumali*, பெ. (n.) பேரரவாரம்; great uproar.

ம. அமரல்

[அமல் → அமலி → அமளி. கும்முதல் = கூடுதல், தீரலுதல். கும் → குமல் → குமலி → குமளி. அமளிகுமளி = பொருளை சீகுத்துக் காட்டுக் கிணைமொழி (words in pairs).]

அமளிபாண்டியம் *amali-pāṇḍyam*, 5 செ.கு.வீ. (v.i.) 1. ஆரவாரஞ் செய்தல்; to make a great noise, raise hue and cry, make a fuss. 2. சச்சரவு விளைத்தல்; to create disturbance, cause commotion.

அமளி பார்க்க; see *amali*.

அமலை *amalai*, பெ. (n.) 1. கடுகுரோகணி (மலை); black hellebore (செ.அக.) — black hellebore or bear's foot, *Helleborus niger* (சா.அக.). 2. மரவகை (L.); diverse trifoliolate sumach soap-nut, s tr., *Allophylus cobbe*.

அமலைக்கண்ணி *amalai-k-kannī*, பெ. (n.) கொள் (காணம்) (பச.மூ.); horse-gram.

அமலோகிதம் *amalōgītam*, பெ. (n.) செங்கீரை (சித்.அக.); cock's comb greens.

அமனிதம் *amanīdam*, பெ. (n.) புளியாளர (சித்.அக.); yellow wood-sorrel (செ.அக.) — sorrel, *Oxalis corniculata* (சா.அக.).

அமணவாக்கங்கள் *amanai-k-kanni*, பெ. (n.) காணம்; horse-grass, *Dolichos uniflorus* alias *D. biflorus* (சா.அக.).

குறேநா: அமணவாக்கங்கள்

அமாத்திரை *amattirai*, பெ. (n.) ஓம் என்னும் குணமந்திரத்திலுள்ள மகரமெய்; the consonant 'ம' (m) in the mystic syllable om. 'ஓம் என்ற பிரணவ ஒலியில் அ, உ, ம ஆகிய மூன்று எழுத்துகள் அடங்கும். இவற்றுக்கு மாத்திரைகள் என்று பெயர். ஓம் என்பதில் மெய் ஒற்றும் இருக்கின்றதல்லவா? இதனை அமாத்திரை என்பர் அந்தர்' (சி. செ. பக். 274).

[அ + மாத்திரை. மா → மாத்திரை. 'திரை' ப.பெ. ஈறு.]

ஓம் என்பதில் ஓ என்பதே உயிர்நாடி யெழுத்து. மகரமெய் புறவெழுத்து அல்லது மிகையெழுத்து என்னும் கருத்தில அதை அமாத்திரை என்றனர் போலும்!

அமாந்தக்காரன் *amanda-k-karan*, பெ. (n.) 1. சவளி வணிகன் (புதுவை); cloth merchant (போர்ட்). 2. தெருவிற பண்டம்விற்கும் மூட்டைக் காரன்; street hawker (R.).

அமாந்தம் *amandam*, பெ. (n) பொய் (நாஞ்.); fib, lie (Nāñ.).

அமாந்தம்பற்றவை-ந்தம் *amandam-paṭṭa-vai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இவ்வாததைச் சொல்லுதல் (நாஞ்.); to fib (Nāñ.).

அமாமிக்கடம்பு *amami-k-kadambu*, பெ. (n.) செங்கடம்பு (சித்.அக.); small Indian oak.

அமாணி *amāni*, பெ. (n.) புளியாரை (மலை); yellow wood-sorrel.

குறேநா: அமாணி

அமிசடக்கம் *amiṣṭakkam*, பெ. (n.) அமைதி, அடக்கமான ஒழுக்கம்; modesty, quiet behaviour.

[அமை + அடக்கம் - அமையடக்கம் → அமை சடக்கம் → அமிசடக்கம்.]

அமிஞ்சி *amiñji*, பெ. (n.) அமஞ்சி பார்க்க; see *amiñji*. 'அமிஞ்சிக்கு உழுதால் சரியாய் விளையுமா? (உ.வ.).

அமிஞ்சை *amiñjai*, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (பன்.); maternal grandmother (Pa.).

[அம்மை + அஞ்சை - அம்மைஞ்சை → அம் மிஞ்சை → அமிஞ்சை. அன்னை → அஞ்சை.]

அமிதசாகரீ *amida-ṣṣagarar*, பெ. (n.) 11ஆம் நூற்றாண்டினரும், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிலக்கண நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய ஒரு சமணத் துறவியார்; name of a Jaina sage of the 11th century and author of two grammatical treatises on Tamil prosody, viz. *Yapparunḡalam* and *Yapparunḡalakkāṭṭirai*.

'அன்புநல் கடற்பெயரருத்தவத்தோனே' (யாப். வி. சி. பா.)

[அ (எ.ம.முன்.) + Skt. mita + Skt. sāgara.]

அமிர்தக் கடுக்காய் *amirda-k-kaduk-kay*, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை; species of chebulic myrobalan (செ.அக.).

விம்மித் தசை மிக்குள்ள 32 வகைக் கடுக்காய்களிலொன்று; இது காயியல் விளையும்; தொண்டையி லுண்டாகும் கீச்சொலியையும் கோழையையும் நீக்கும்; one of the 32 kinds of country gall-nuts which contain thick coverings and small kernels, said to grow in Benares and cure the wheezing sound or whistling noise in the throat due to phlegm (சா.அக.).

'அமிர்த மெனுங்கடுக்காய் புலியி லுள்ள திமிர்த சிலேட்டுமத்தைத் தீர்க்கும்—

விமிதச் சதைப்பற்றுண்டாய் நுகருஞ்சாற்றிலதன் நேசங் கதிக்கொத்த காலெயன்பார் காணா' (பதார்த்த. 1004).

[அமிர்தம் + கடு + காய்.]

அமிர்து பார்க்க; see *amiṣṭu*.

அமிர்தக்குழல் *amirda-k-kuzhal*, பெ. (n.) சீந்திக்கொடி, கற்றாழை முதலிய மூலிகைகளினின்று வடிக்கப்படும் எண்ணெய்; a medicated oil prepared from moon-creeper, aloe and other plants (சா.அக.).

[அமிர்தம் + குழல். அமிர்து → அமிர்து.]

அமிர்தக்குழல் *amirda-k-kuzhal*, பெ. (n.) உழுந்து மாவும், அரிசிமாவும், வண்ணெயும், வெல்லப் பாகுஞ் சேர்த்து, நாவிற்கும் மனத்திற்கும் இன்பந்தருமாறு செய்யப்படும் 'மனோகரம்' என்னும் பணிகார வகை; confection made of black gram, rice and butter mixed with treacle.

உழுந்துமாவிற்குத் தலைமாறாகக் கடவை மாவைச் சேர்ப்பதுமுண்டு.

[அமிர்தம் + குழல் (தேக்குழல் போன்றது).]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தக்கொடி *amirda-k-kodi*, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி (சங்-அக.)—*gulancha* (செ-அக.)—moon-creeper, bile killer, *Tinospora cordifolia* alias *Menispermum cordifolium* (சா.அக.).

[அமிர்தம் + கொடி.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தக்கேகலி *amirda-k-kēli*, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலேயும் பொருதை (தாமிரவரணி) யாறு; the river *Tāmbiravarāṇi*, flowing in Thirunelveli district.

[அமிர்தம் + கேகலி.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தகணத்தாள் *amirda-kaṇattar*, பெ. (n.) 1. ஊரவையாசான கணப்பெருமக்கள் (I.M.P. Cg. 1027); members of the committee for the management of village affairs. 2. கோயிற் பண வருமானங்களைக் கணக்கிடுஞ் சவையாள் (M.E.R. 90 of 1913); members in charge of the cash receipts of a temple.

[அமிர்தம் + கணத்தாள்.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தகலை *amirda-kalai*, பெ. (n.) திங்களின் 16 கூறுகளுள் ஒன்று; a digit or 1/16 of the moon's disc; a phase of the moon. "அமிர்த கலையி னீரை மாந்தி" (சிலப். 5 : 208, உரை).

ம. அமருதகல

[அமிர்தம் + கலை.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

நிலவொளி குளிர்ந்து இன்பத் தருவத னாலும், திங்களின் பெயராகிய மதி யென்னுஞ் சொற்கு மது (தேன்) என்னுஞ் சொலலை மூலமாகக் கொண்டதனாலும், திங்கட்கு 'அமிர்தகிரணம்' என்று வட மொழியில் ஒரு பெயரிருப்பதனாலும், மதி யொளியிற் படுப்பதனால் மத்தம் உண்டாகு மென்று பண்டையோர் நம்பியதனாலும், திங்களின் கூறு அமிர்தகலை யென்பட்டது.

அமிர்தகவிநாயர் *amirda-kavi-nayar*, பெ. (n.) 17 ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்தவரும் 'ஒகுதுறைக் கோவை' யாசிரியருமான சிறந்த புலவர்; name of a poet, author of *Oruuzakkōvai*, 17th century.

[அமிர்தம் → அமிர்தம் + வ. களி + அரகன் → அரைகன் → அரையன் → அரையர் → ராயர்.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தகுணம் *amirda-kuṇam*, பெ. (n.) சிறந்த குணம்; excellent quality (தெய்வச். வேறவி. 147).

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

[அமிர்தம் + குணம். இனிமையும் நன்மையும் பற்றிச் சிறந்த குணம் அமிர்தகுணம் எனப் பட்டது.]

அமிர்தங்கலங்கு-தல் *amirdaṅ-kalaṅgu-*, 5 செ. கு.வி. (v.i.) மூளை கலங்குதல் (வின.); brain being disturbed, shocked, as by a blow, concussion of the brain.

[அமிர்தம் → அமிர்தம் → அமுதம் = கோறு. அமிர்தம் = குழைந்த கோறு போன்ற மூளை.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தசர்க்கரை *amirda-ṣarkkarai*, பெ. (n.) 1. சீந்திற்மார; flour made from *gulanacha* stalk. 2. சீந்திற்கொடியினின்று எடுக்கப் படும் வெள்ளாப்பு, மண்ணீரல் வலுவிற்றும் மெவித்த வுடம்பை வலுப்படுத்தற்கும் பயன்படுத்தப் படுவது; a white salt extracted from the moon-creeper, used in diseases of the spleen and as a tonic in convalescence.

[அமிர்தம் + சர்க்கரை. அமிர்தம் = சீந்திற் கொடி.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தசாரவெண்பா *amirda-ṣāra-veṅṅā*, பெ. (n.) தத்துவராயர் இயற்றிய ஒரு பனுவல்; name of a poem by *Tattuvāryar*.

[அமிர்தம் + சாரம் + வெள்ளை + பா.]

அமிற்று பார்க்க; see amidu.

அமிர்தநூரணம் *amirda-nūraṇam*, பெ. (n.) சீந்திற்கொடிச் சுண்ணம், குடற் கோளாற்றிற்கும் காமாலைக்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; a bitter and slightly nauseous powder of the dried tender shoots of the moon-creeper, *Tinospora cordifolia* alias *Menispermum cordifolium*, prescribed as an alternative in cases of visceral obstructions and jaundice (சா.அக.).

[அமிர்தம் + நூரணம். சுண்ணெனல் = சுருதல், எரித்துச் சாம்பல் அவ்வது நிராக்ருதல். சுள் →

கண்சூ - கண்ணம் = திறு, பொடி. கள் -> கர் -> கர் -> கரணம்.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தசெந்திரம் *amirda-śendūram*, பெ. (n.) சூலை, காயம், புரை, புண் முதலிய நேரய் கட்டுக் கொடுக்கும் செந்திரம்; a calcined red metallic oxide prescribed for healing acute pain, sores, sinuses or other wounds.

[அமிர்தம் + செந்திரம். செந்திரம் -> செந்திரம் -> செந்திரம்.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தலை *amirda-talaicci*, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி; *gulancha* (சா.அக.)—moon-creeper (சா.அக.).

[அமிர்தம் + தலைச்சி.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தநிலை *amirda-nilai*, பெ. (n.) அமுத நிலை பார்க்க; see *amuda-nilai*. "அறிந்து பதினைந் தமிழ்தநிலை யாராய்ந்து" (விநவி விடு. 546).

[அமிர்தம் + நிலை.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தப்பால் *amirda-pāḍi*, பெ. (n.) தாய்ப் பால்; mother's breast milk.

[அமிர்தம் + பால்.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தபதி *amirda-paḍi*, பெ. (n.) ஒரு பழந் தமிழ்ப் பழுவல் (யாப். வி. 95, பக். 487); an ancient Tamil Poetic work.

[அமிர்தம் + பதி.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தபலா *amirda-pala*, பெ. (n.) கொடியா மரம்; guava tree, *Pisidium guayava* (சா.அக.).

[அமிர்தம் + பலா.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தபழம் *amirda-paḷam*, பெ. (n.) ஒரு நீல மலைப்பழம்; nectar fruit or pear, *Pyrus communis*, borne by a small thorny tree in the Nilgiris (சா.அக.).

[அமிர்தம் + பழம்.]

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

பேரிக்காய் மேனாட்டினின்று கொண்டுவந்து பயிராக்கப்பட்டது.

அமிர்தம் *amirdam*, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; woman's breast milk. 2. ஆவிச் பால்; cow's milk. "திவனெய் யமிர்தம்" (தைவவ. தைவ. 1). 3. பாவிரும்பிடம்; the source of milk. 4. வெண்ணெய்; butter. 5. தெய்; ghee. 6. தேன்; honey. 7. இனிப்பு; sweetness. 8. இனிப்புப் பண்டம்; sweet cake. 9. இனிமை; pleasantness. "அமிர்தம் கொளவுயிர்க்குங் கருங்கா முகிலி னறும்புகை" (சீவக. 349). 10. நீர்; water. 11. உணவு; food. "தந்தவ னமிர்த மூட்ட லுண்ட" (சீவக. 1178). 12. சோறு; boiled rice. 13. இரவாது வரும் உணவு அல்லது பொருள்; unsolicited alms. "ஒன்றிரவாமல் வருவதே யமிர்தம்" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக். 36). 14. நஞ்சு தீர்க்கும் மருந்து; antidote to poison. 15. மயக்கந் தெளிவிக்கும் மருந்து; a reviving cordial. 16. இதன் (பாதரசம்); quick-silver. 17. வீந்து; semen virile. 18. பொன்; gold. 19. செல்வம்; prosperity. 20. சாறாயம்; liquor, arrack. 21. சீந்தில்; moon-creeper, *Menispermum cordifolium*. 22. சிவப்பாமணக்கு; red castor seed, *Ricinus communis*. 23. ஒரு பூண்டு; a plant, *Phaseolus trilobus*. 24. ஒரு வேர்; the root of a plant. 25. ஒரு வெள்ளை வைப்பு நஞ்சு; a white arsenic.

10. அமிர்தம்; 11. அமிர்தம்; 12. அமிர்தம்.

குறிப்பு: இச் சொல் (அமிர்தம்) காய் கனிசனைக் குறிக்கும்போது செந்திராழை (அனாசி), எலுமிச்சை, நெல்லி, கொய்யா, கடுக்காய், சீந்தில முதலியவற்றைக் குறிக்கும் (சா.அக.).

அமிற்று பார்க்க; see *amiḍu*.

அமிர்தாமிர்தமிடம் *amirdam-miḍiya-viḍam*, பெ. (n.) மரச் சுக்கு; soft dried ginger (சா.அக.)—(தைவவ. தைவ. 1).

அமிர்தமருமீடம் *amirdam-miḍum-iḍam*, பெ. (n.) அமிர்தமருமீடம் பார்க்க; see *amirdam-miḍiya-viḍam*. "சீரமிர்த மருமீட மஸ்தை" (தைவவ. தைவ. 1).

குறிப்பு: சங்க அகரமுதலியிலும் அதிலுள்ள மேற்கோளிலும் 'மருமீடம்' என்னும் பாடம் உள்ளது.

அமிர்தவடிகம் *amirda-vaḍigam*, பெ. (n.) அமிர்தத்தைக் கொடுக்கும் சீந்திற்கொடி;

moon-creeper which gives an essence like nectar (சா.அக.),

[அயிர்தம் + வடிவம்.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்தவடை *amirda-vaḍai*, பெ. (n.) தித்திப்பான உழுந்துவடை; a sweet cake made of black gram and sugar.

[அயிர்தம் + வடை.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்தவல்லி *amirda-valli*, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி (குடா.); *gulancha* (செ.அக.).

ம. அமிர்வல்லி; க. அம்ருகபல்லி; தெ. அமருகவல்லி.

[அயிர்தம் + வல்லி.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்தவள்ளி *amirda-valli*, பெ. (n.) சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு; sweet potato, *Ipomoea batatas*.

[அயிர்தம் + வள்ளி.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்தவீந்து *amirda-vindu*, பெ. (n) இதன் (பாதரசம்) (சங்.அக.); quick-silver.

[அயிர்தம் + வீந்து.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்தவயிர் *amirda-v-uppū*, பெ. (n.) சீந்திலுப்பு; salt extracted from the moon-creeper, *Tinospora cordifolia*. அயிர்தசர்க்கரை பார்க்க; see *amirda-sarkkarai*.

[அயிர்தம் + உப்பு.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிந்து *amirdu*, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk. "கனதனத்தி ழூறுமமிர துட்டினனால" (சுந்தபு. தக்க. வளனி. 37). 2. சோறு; boiled rice. "அத்திரத்தா லத்திர மிர்திப்புரோக்கிக்க" (சைவச. பொது. 296). 3. திண்ணிலச் செல்வம்; products of particular tracts of land. "நாட்டகத் தமிழ்து நலிகட வமிந்து நலவரை யமிந்தமு பல்லாகக் காட்டகத் தமிழ்துக் காண்வர" (சீவக. 2110).

[அயிந்து → அயிர்து.]

அயிந்து பார்க்க; see *amiḍu*.

அபிரம் *amiram*, பெ. (n.) மிளகு (மலை); black pepper.

தெ. மிரியமு

அபிர்தல் *amiḍu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல். ஆழ்தல்; to sink, to be immersed, to plunge. "இன்பக் கடலுடைய மிழுவுவென" (திருப்ப. 36).

ம. அமிழுக; க. அவுகு; து. கமரு; LIL. அமுகு.

[அம்முதல் = அமுக்குதல். அம் → (அயில்) → அயிழ்.]

அபிர்த்து = தல் *amiḍu*, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. அமுக்குதல்; to press down. 2. முழுக்குதல், ஆழ்த்துதல்; to cause to sink, immerse, ingulf, drown. "ஆடன் மைந்த ரடங்க வமிழ்த்தி னான்" (சேதுபு. அக்கினி, 31). 3. மறைத்தல்; to cover, as eyelids cover the eyes. "அமிழ்மைத் துணைகள்" (கம்பரா. பால. கோலங், 3).

ம. அமிழ்த்துக; க. அமுகு; து. அமுபுனி; பட. அமுக்கு; கோத. அம்ங்; துட. ஒம்க்.

[அயிழ் (த.வி.) - அயிழ்த்து (பி.வி.)]

அபிர்தக்கொடி *amiḍu-k-kodi*, பெ. (n.) அயிர்தக்கொடி பார்க்க; see *amirda-k-kodi*.

அபிர்தம் *amiḍam*, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "அங்கவர்க் கறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம்" (மணிமே. 28: 116). 2. உயிர்மருந்து; elixir. "தானமிழ்த மென்றுரைந் பாற்று" (குறள், 11). 3. முலைப்பால்; woman's breast milk. 4. ஆலின்பால்; cow's milk. 5. தீங்குடிப்பு; honey-sweet drink.

ம. அமுதம், அமிர்தம்.

[அயிந்து → அயித்தம்.]

அபிர்து *amiḍu*, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. 3. ஆலின்பால்; cow's milk. "இருதாணி யமிழ்துகுத் ததின்" (தைவல. தைவ. 28). 4. உயிர்மருந்து; elixir. "அமிழ்தினு மாற்ற வ்விதே" (குறள், 64). 5. உயிர்மருந்துபேசற் சிறந்தது; anything as good as elixir. 6. இனிப்புப் பண்டம்; sweet meat. 7. தேங் கூழ்; honey-sweet salad or porridge.

ம. அமிர்து; க., து. அம்ருத; தெ. அம்ருதமு; கொங். அம்ருத்.

[மருமம் = மார்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் = முலை. ஓ.தோ: கருமம் → கம்மம். மம்மம் > L. mamma, milk = secreting organ of female in mammals.

மம்மம் → அம்மம் = முலை, முலைப்பால், குழந்தையுணவு. அம்மம் → அம்மு = முலைப்பால், குழந்தை யுணவு, குழந்தைக்கு மதித்து ஊட்டும் சோறு. அம்முதல் = உண்ணாதுல். அம்மு → அம்முது → அமுது = முலைப்பால், ஆவின்பால், உணவு. அமுது → அமுதம் = பால், உணவு. அமுதப்பால் என்பது உலக வழக்கில் தாய்ப்பாலான முலைப்பாலையே குறித்தல் காண்க.

அவிதல் = வேதல், சமைதல். அவி → அவிழ் = வெந்த சோற்றுப்பருக்கை, சோறு. அவி → அவிமுது → அவிமுதம் = சோறு.

அவிமுது → அவிமுது = சோறு, உணவு. அவிமுது → அவிமுதம் = சோறு, உணவு.

அவிமுது → அவிது → அமுது → அமுதம். ஓ.தோ: தாழ்வடம் → தாவடம். தாழ்விலை → தாழ்விலை → தாவிலை. உயிரிசைவு மன்றம் (harmonic sequence of vowels) என்னும் நெழிப்படி, திருதியுகரச் சார்பினால் கிடையிகரம் உகரமாயிற்று. அவிது → அமுது என. இச்சொல்லைப் பின்பற்றியே அம்மு → அமுது என்றுத் தீர்ப்பு தேர்ந்தறியுக்கலாம்.]

இங்ஙனம், பாலைச் சிறப்பாகக் குறிக்குஞ் சொல்லும், சோற்றைச் சிறப்பாகக் குறிக்குஞ் சொல்லும், வெவ்வேறு வகையின் திரிந்து அமுது என்னும் பொதுவடிவடைந்துவிட்டதனால், ஒன்றோடொன்று மயங்கி, அவல்கு சொல்லும் பாலுஞ்சோறுமாகிய இரு பொருளையும் உணர்த்தத் தலைப்பட்டு விட்டன. ஆயினும், அமுது என்னுஞ் சொல் பெருவழக்காகச் சோற்றைக் குறிப்பது அமுதுசெய்தல், அமுதுபடைத்தல், அமுதுபாறை, அமுதுமண்டபம், அமுதுட்டுதல், திருவமுது என்னும் சொல் வழக்குகளால் அறியப்படும்.

சோறு என்பது, "ஒருமொழி யொழிதன் வினங்கொளத் குறித்தே" (நன். 358) என்றும் நூற்பாவிற்கு கிணங்க, சோற்றுடன் உண்ணும் நூலவகை யுண்டுகளையுங் குறிக்கும். அதனால் அவையும் அமுதென்படும்.

எ-டு: பருப்பமுது, கறியமுது, இலையமுது, தயிரமுது, கன்னலமுது.

அமுதுகுத்துதல் என்னும் வழக்கில் 'அமுது' உரை மோரை யுணர்த்திற்று.

சோறு அரிசியின் திரிபாக்கமாதலால், அமுது அல்லது அவிழ் என்னுஞ் சொல் சிறு பான்மை அரிசியையும் குறிக்கும்.

எ-டு: அமுதுபடி = அரிசி. "அமுதுபடி புறம்பில்லை யென்செய்கேள்" (திருவாலவா. 31:12). "கலவுமி தின்றால் ஒரு அவிழ் (ஒரவிழ்) தட்டாதா?" (பழ.).

எகரமேயு போன்றே அதற்கினமான முகரமேயும் ரகரமாகத் திரியும். அதனால், அமிழ்து என்பது அமிர்ந்து என்றும், அமிழ்தம் என்பது அமிர்ந்தம் என்றும் வழங்குகொள்ளும். இவ் வழவே திருப்பாற்கடலு கடைந்ததொன்மக் கதைக்கு வழிவகுத்தது.

தென்சொற்களை வடமொழியில் ஆகும போது, முதலிலு மிடையிலுமுள்ள உயர்மேயுகளின் உயிரைப்போக்கி ரகரஞ் சேர்த்துக் கொள்வது வடமொழியாளர் வழக்கம். தென்சொல்லில் ஏறகெனவே ரகரமிடுப்பின, அதை அப்படியே வைத்துக்கொள்வர்.

எ-டு: மதங்கம் > மருதங்க, மீதி > மருத், மெது > மருது.

இம்முறைப்படி, 'அமிர்ந்தம்' வடமொழியில் 'அம்ருத்' என்றாயிற்று. அதை ஆரியச்சொல்லாக்க வேண்டி ஆரியவழிப் போருட்காரணக் கூறின, அம்ருத் என்று பகுத்து, சான்றமை அல்லது சாலைத் தவிர்ப்பது என்றுதான் பொருள் கூறலொண்ணும். ஆதலால் அங்ஙனம் பகுத்து, சுரர் என்னும் தேவர் தம் பகைவராகிய அசுரரைத் துணைக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து சுரை (சுரா) யென்னும் அமிர்ந்தமெடுத்துண்டு, சாவுநிங்களர் என்று கதை கட்டிவிட்டனர். இக்கதையின் பொய்ம்மைச் சான்றுகளாவன :

1. திருப்பாற் கடலென்று ஒரு கடலும் இருந்ததின்மை. வெண்கடல் (white sea) என்றுதான் ஒன்றுளது. அது தமிழீழ் பாற்கடல் எனப்படும். பாற்கதிர், பாற்கவடி, பாற்கெண்டை, பாற்கறா, பால்நண்டு, பாலவண்ணன், பாலவெள்ளி என்பன வெண்ணிறம் பற்றியன. நன்னீர், உவர்நீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன் என்னும் எழுவுகைக் கடற்கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது திருப்பாற்கடலு கடைந்த கதை.

2. சுரரும் அசுரரும் "ஒரு வகுப்பார்க்கொரு வகுப்பார் உயிர் பகைவராதலால்

ஒரு வினைமுயற்சியில் இசைந்து ஈடுபட்டிருக்க முடியாமை. மேலும், நிலைபாடு தேவர்களுக்குச் சைர வேண்டியதில்லை; பிறவர்க்குட்பட்ட தேவர்க்கு அது பயன்படாது.

3. மந்தரமலையாகிய மத்து, வாகுகியென்னும் பாம்புக்கயிறு முதலிய கருவிகளையெல்லாம் நம்பக்கூடாமை.

4. மத்தமிழாது தாங்கிய திருமால் திருக்க முடியாத நஞ்சைச் சிவபெருமான் உண்டதனால் அவன் கழுத்துக் கறுத்த தென்ற கூற்று.

5. கதிரவன் திங்கள் மறைவிற்குக் காரணமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள்.

6. கூடியவுழைத்த அகரருக்குத் திருமால் கரையளிக்கவில்லையென்னும் முறை கேட்டுச் செய்தி. கிரேக்கர் வேத ஆரியரின் முன்னோருக்கு மிக நெருங்கியவராதலால், 'அமருத' என்னும் வடசொல் கிரேக்க மொழியில் 'அம்புரோசியா' (ambrosia) என்று வழங்குவது, அச் சொல் ஆரியச் சொல் என்பதற்குச் சான்றாகாது.

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருகலாற்
நானமிழ்க மென்றுணரற் பாற்று"

என்னும் குறளில் (11), அமிழ்து என்பது உயிர்மரத்து என்று பொருள்படுவதே யன்றி எக் கதையைபுஞ் சுட்டுவதன்று. நீரும் சோழமாதிய இருவகையுண்டாம், பசினோய் நீங்கி உயிர்வாழ இன்றியமையாதன வாசுலாவு, இந்மருந் தெனப்படும். அவற்றுள் நீர ஏனையகையும் வினைத் தலால், அகளை அமிழ்தம் என்று சிறப்பித்தால் ஆசிரியர். 'உணரற் பாற்று' என்னும் தொடர் பொருள்பொதிந்த தொன்று.

இனி,

"விருந்து புறக்காத தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று"

என்றுங் குறளிலும் (82), சாவாமருந்து என்பது சாவாமமைக்கு ஏதுவான மருந்தென்று பொருள் படுவதேயன்றி, தேவருணவையோ திருப்பாற் கடற் கதையையோ நினைவுறுத்துவதன்று.

எல்லா மக்கட்கும் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை பவவேறு நோயவருவது இயல்பு. மருந்துண்டு நோய் நீங்கினாற் பிழைப்பு; இன்றேற் சாவு. சிலர், "கேடுநா ளிருக்கபே

நும்திலை யாகவே பிணுங்காய் கற்பத் தேடி நெஞ்சுபுண் ணாவ ரெல்லாம்" என்று தாயுமானவர் (பரிபுரணா. 10) பாடியதற் கேற்ப, இயற்கையுஞ் செயற்கையும் மான மருந்துஞ் சாவாமருந்துத் தேடி உலகெங்குந் திரிவர். அத்தகைய மருந்தொன்றையே திருவள்ளுவர் தம் குறளில் குறித்துள்ளார். "சாவா மருந்தெனினும்" என்பதிலுள்ள உமமை எதிர்மறையுமமை பென்பதையும் முதன்மையாய்க் கவனித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், மன்னுலகிற் பிறந்தவரெல்லாம் மாய்வது திண்ணம். விருந்திருக்கத் தனித்துண்டலின் திமையை விளக்கவே "சாவாமருந்தெனினும்" என்றார்.

"அமிழ்தினு மாற்ற வனிதேதம் மக்கள்
இறுகையளாய்வு கூழ்"

என்னும் குறளிலும் (64), அமிழ்து என்பது கருப்பஞ்சாறு, கன்னல் (பாயசம்), பதநீர் (கெளிவு), தேன்கலந்த பால், பழக்கட்டு முதலிய உலகத்தினுள்ளனவும் உண்டினிமை சுண்டினவுமான இன்குடிப்புகளுள் அவலது தேய்க்குழகளுள் ஒன்றானது குறிக்கும்.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றாநிய நீ"

என்று திருவள்ளுவர் பின்னரும் கூறுதல்காணக (1121).

ஏதனுமொருவகையில் இருபொருள்களின ஏற்றத்தாழமை ஒப்புநோக்கிக் கூறும்போது, கடைநிற்த்தவற்றைப்பற்றிக் கூறுவது பொருள்எனதும் எல்லார்க்கும் ஏறபதுமாகும்.

அதுவே, அம்மம் அல்லது அலிழ் என்னும் மூலத்தினின்று திரிந்த அமிர்தா என்னும் தனிச்சொல்லைக் கூட்டுச் சொல்லாகக் கொண்டு, அமிர்தா என்று பகுத்து, சாவைத் தவிப்பது என்று பொருள்கறி, அதற்கொரு கதையுங் கட்டிச் சான்றாகக் காட்டுவது சற்றும் பொருந்தாது.

உகரவீற்றுப் பொருட்பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் பெருமைப் பொருள் கருதாவிடத்தும் அம்மீறு பெறுவது இயல்பு.

எ-டு: கடுகு → கடுகம், குழுது → குழுதம், குரவு → குரவம், நஞ்சு → நஞ்சம், நரகு → நரகம், புறவு → புறவம், விளவு → விளவம்.

இங்ஙனமே அமிர்து அமிர்தமாயிற்று.

அபிபூர்ண-நூல் amibūṇ, 5 செ.கூ.வி. (v.i.) ஆழ்தல், முழுதல்; to sink. "கும்பந்த

புனற்கய மதனெர் விழுந்த மிழ்ந்தி யின வெழும்" (சேதுபு. அகத். 14).

ம. அமிழ்ந்துக; நெ. அமுகு.

[அம் → அயிழ் → அயிழ்ந்து.]

அழகக்கடி amukk(u)-adi, பெ. (n.) 1. நெருக்கடி; density in a throng of people. 2. மந்தாரம்; cloudiness. 3. முட்டாயிருத்தல் (சங்.அக.); to be in straitened circumstances. 4. முடமாயிருத்தல் (சங்.அக.); stupidity, ignorance. 5. மூடிக்கொள்ளுதல் (சங்.அக.); to close, as a hand or flower.

[அழுக்கு + அடி.]

அழக்கம் amukkan, பெ. (n.) உள்ளை யழுங்கியிருக்குந் தன்மை; compression.

[அழுக்கு → அழக்கம்.]

அழக்கலான் amukkalān, பெ. (n.) கட்டி, சிலந்தி முதலியவற்றைக் கரையச்செய்யுந் தழையுள்ள செடி; a plant whose leaves are used as absorbifacient.

[அழுக்கு → அழக்கல் → அழக்கலான்.]

அழக்கன் amukkan, பெ. (n.) 1. மறைவாகக் கருமஞ்செய்வோன்; one who does things secretly. 2. கரவுள்ளவன்; sly, cunning person, dissembler. 3. தூங்கும்போது ஒரு பேய் மேலுட்கார்ந்து அழுக்குவதுபோல் தோன்றும் உணர்ச்சி; nightmare.

ம. அழக்கன்

[அழுக்கு → அழக்கன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அழக்கவங்கிழங்கு amukkanar-kilaṅgu, பெ. (n.) அழக்கிராக்கிழங்கு பார்க்க; see amukkira-k-kilaṅgu

அழக்கி amukki, பெ. (n.) அழக்கன் பார்க்க; see amukkan.

[அழுக்கு → அழக்கி. 'இ' ஒருமை யீறு.]

அழக்கிரா amukkira, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி; a medicinal plant, Indian winter cherry, s. sh., *Withania somnifera*.

மறுவ. அழக்கிரி, அழக்குரா, அழக குரவு.

ம. அழகிரம்; க. அழக்கிர.

அழக்கிரா

அழக்கிராக்கிழங்கு amukkira-k-kilaṅgu, பெ. (n.) அழக்கிராச் செடியின் கிழங்கு. கட்டிகளைக் கரைக்கும் மருந்து; the root of Indian winter cherry used as an absorbifacient.

[அழக்கிரா + கிழங்கு.]

மறுவ. அழக்கனங்கிழங்கு, அழக்கிராங்கிழங்கு.

அழக்கிராங்கிழங்கு amukkiran - kilaṅgu, பெ. (n.) அழக்கிராக்கிழங்கு பார்க்க; see amukkira-k-kilaṅgu.

[அழக்கிரா + கிழங்கு.]

அழக்கிரி amukkiri, பெ. (n.) அழக்கிரா பார்க்க; see amukkira (தைவல. தைவ. 42).

அழக்கு-தல் amukku, 5 செ.குன்றாவி. (v.1)

1. அழுத்துதல், நெருக்குதல், கசக்குதல்; to crush, press, squeeze, as a fruit or a boil.
2. அமரச்செய்தல், பிடித்திறுத்தல்; to press down, pull back. "வெற்பி னுச்சிதொட்ட முக்கின சிலகரம்" (உபதேச. கூர்ம. 15).
3. நீளுள் அமிழ்த்துதல்; to press down into water, immerse. "அழ வழுக்கி முக்கினு மார்கட னுள்" (முதுரை, 19).
4. தோற்கடித்தல், அடக்கியொடுக்குதல்; to overcome, repress. அவணைச சையடையில் அழக்கி லிட்டான் (உ.வ.).

ம. அழுக்குக; க. அமுடு, அவுவகு; நெ. அவுக்கு, அங்க; நு. அம்புன்; கொந. அமக; நூட. ஒம்க; U.L. அமக்கு.

[அம் → அமுங்கு → அழுக்கு.]

அழுக்கு amukku, பெ. (n.) 1. அழுத்துகை; pressure, as in a nightmare. அவன் அழுக்குண்டு கதறிக்கொண்டு இடந்தான் (உ.வ.). 2. அழுத்துகிற பொறை (பாசம்); the thing that compresses, incumbent weight (W).

[அம் → அமுங்கு → அழககு (மு.தொ.பெ.).]

அழக்குணி amukkuṇi, பெ. (n.) 1. அடக்கி; a reticent person, one who pretends not to know anything about an event or incident. 2. இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாதவன்-வள்; one who sits unmoved.

[அழககு + உண்ணி - அழக்குணி → அழக்குணி. 'இ' ஒருமை யீறு. 'உன்' செயல் படட்டுத் துணைவினை.]

அழக்குணிப்பிச்சையாயர் amukkuṇi-piṣṣaiyār, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்போல் இருந்த

பூட்டத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வன் (உ.வ.); one who sits unmoved as the image of Ganēśa (Com.u.). 2. ஒன்றும்தெரியாத-வன்-வன்போல் தடிப்ப-வன்-வன்; dissembler, reticent person.

[அமுக்கு + உண்ணி + பிள்ளையார்.]

அமுக்குணி பார்க்க; see amukkuri.

அமுக்குரவு amukkuvava, பெ. (n.) அமுக்கிரா பார்க்க; see amukkira.

அமுக்குரா amukkura, பெ. (n.) அமுக்கிரா பார்க்க; see amukkira.

ம. அமுக்கிரம்; க. அமங்குர.

அமுக்கொத்தி amukkotti, பெ. (n.) சுத்திவகை, பாசவன் சுத்தி; cleaver, butcher's knife (W.).

[அமுக்கு + கொத்தி. அமுக்கு + சுத்தி எளிணுமாம்.]

அமுகம் amugam, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; gallnut, *Chebulic myrobalan*. 2. சீந்தில்; gulanicha, *Tinospora cordifolia*. 3. தெல்லி; emblic myrobalan, *Phyllanthus emblica*.

அமுங்காக்கொடி amuṅga-k-koḍi, பெ. (n.) தெட்டி (சித்.அக.); sola pith.

அமுங்கு-தல் amuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமுங்குதல் (சங்.அக.); to become compressed, to sink to a lower level. கட்டமுங்கிவிட்டது. 2. அமுங்குதல்; to sink. 3. அமுங்குதல்; to be pressed down, mashed, as ripe fruit. 4. தெளி படல்; to be crushed, as by a weight. வீடுவிழ எல்லாரும் அமுங்கிப்போனார்கள் (உ.வ.).

ம. அமுங்குக, அமங்குக; க. அமுக்கு, அமுகு; தெ. அதுமு; கேவண். அதமவு; கொலா, நா. அதும்.

அமுசகம் amuṣagam, பெ. (n.) செருப்படை (சித்.அக.); a diffuse prostrate herb found in tank beds and in the harvested fields, *Coldenia procumbens*.

[அமுசுதல் = அமுங்குதல். அம் → அமுசு → அமுசகம்.]

அமுசம் amuṣam, பெ. (n.) சிறுசெருப்படை (மலை.); a small variety of *Coldenia procumbens*.

[அமுசுதல் = அமுங்குதல். அம் → அமுசு → அமுசம்.]

அமுசு amuṣu, பெ. (n.) ஒட்டடை; soot.

[அம் → அமுசு.]

அமுணங்கம் amuṇaṅgam, பெ. (n.) அடக்க மின்மை (சிந்தா. நி. 190); want of self-restraint.

[முணங்குதல் = முடங்குதல், உள்ளடங்குதல். முணங்கு → முணங்கம் = உள்ளொடுக்கம், அடக்கம். அ (ச.ம. முண்.) + முணங்கம் = அமுணங்கம்.]

அமுத்தல் amutai, பெ. (n.) கர்க்கடசிவ்வி (பரி.அக.); Japanese wax-tree.

அமுத்தி amutti, பெ. (n.) விரும்பின்மை (சிந்தா. நி.); dislike.

அமுத்திரம் amuttiram, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (பச். ம.); Indian madder, mañjit.

மு.நோ: அமுதசகரம்

அமுதக்கதிக் கடவுள் amuda-k-kadir-k-kaḍavu, பெ. (n.) திங்கன்; moon. "அமுதக் கதிற்க் கடவுள் ரவிகட் கிரட்டி தனி" (தக்கயாகப். 460).

[அமுதம் + கதிர் + கடவுள்.]

அமுதக்குவிகம் amuda-k-kuvigam, பெ. (n.) செங்குந்திராழை; a species of aloe (சித்.அக.)—dull red-flowered aloe, *Aloe vera (rosea)* (செ.அக.).

[அமுதம் + குவிகம். அமுதம் = சிறந்த மருந்து. குவிகம் = மேலோக்கிக் குவிந்தது.]

அமுதக்கொடி amuda-k-koḍi, பெ. (n.) பெரு மருந்துக்கொடி (பச்.ம.); Indian birthwort.

[அமுதம் + கொடி.]

அமுதக்கோணிகம் amuda-k-kōṇigam, பெ. (n.) செங்கிணுவை (சித்.அக.); whistling teal.

[அமுதம் + கோணிகம். அமுதம் = சிறந்தது.]

அமுதகடிகை amuda-kaḍigai, பெ. (n.) சில நாளையின் காலங்களில் மங்கல வீணைகட் குரியனவாகச் சொல்லப்படும் நாழிகைகள் (விதான. குணா. 26 : 27); auspicious hour of each day.

[அமுதம் + கடிகை. அமுதம் = அமுதமோற் சிறந்தது. கடிகை = நாழிகைவுட்டில், நாழிகை.]

அமுதகதிரோவ் amuda-kadirōv, பெ. (n.) திங்கன் (பிங்.); moon.

[அமுதம் + கதிரோவ். அமுதம் = இனிமை, இன்பம். கதிரோவ் = ஒளிக்கதிருடையது.]

அமுதகம் *amudagam*, பெ. (n.) 1. கொங்கை; woman's breast. 2. பாற்கடல்; sea of milk. 3. உண்புச்சாலை; hotel, eating house. 4. நீர்; water.

[அமுது (பால், உணவு) + அகம் (கிடம்).]

அமுதகரந்தை *amuda-karandai*, பெ. (n.) சிவ கரந்தை (சித்.அக.)— lever basil (செ.அக.)— a plant, *Schoenanthus zeylanica* (சா.அக.).

[அமுதம் + கரந்தை. அமுதம் = சிறந்த மருந்து. கரந்தை = கரிய (நில)நிறம் பூப் பூக்கும் பூண்டு. கள் → கர் → கரம் → கரந்து → கரந்தை.]

அமுதகிணம் *amuda-kirnam*, பெ. (n.) 1. பாதகிணம்; milk bowl. 2. இளம்பெண்குலை; maiden's breast (சா.அக.).

[அமுதம் (பாலுள்ளது) + கிணம் (சிறுகலம், கிணம் போன்ற வடிவகொண்ட வறுப்பு).]

அமுதகுடம் *amuda-kuḍam*, பெ. (n.) 1. பாதகுடம்; milk-pitcher. 2. பெண்குலை; woman's breast (சா.அக.).

[அமுதம் (பாலுள்ளது) + குடம் (உருண்டகலம், குடம்போன்ற வறுப்பு).]

அமுதகுண்டம் *amuda-kunḍam*, பெ. (n.) பாதகுடம்; milk pot.

[Skt. amṛita + குண்டம். அமுதம் + குண்டம் (குண்டாயிருக்கும் கலம்).]

அமுதகுண்டா *amuda-kunḍa*, பெ. (n.) இரப்போக் கலம்; beggar's bowl.

[Skt. amṛita + குண்டா. அமுதம் = உணவு, கோறு. குள் → குண்டு → குண்டா.]

அமுதகுலர் *amuda-kular*, பெ. (n.) 1. இடையர் (விள்.); herdsmen, as dispensers of milk. 2. சான்றோர் (விள்.); the learned, the great.

[அமுதம் = பால், அமுதம்போற் சிறந்த அறிவு. குலம் = கூட்டம், தொழில்வகுப்பு, வகுப்பு. குலம் → குலன் (ஆ.பா.) — குலர் (ப.பா.).]

அமுதகுவிகம் *amuda-kuvigam*, பெ. (n.) அமுதக்குவிகம் பாக்க; see *amuda-k-kuvigam*.

அமுதகுழல் *amuda-kulal*, பெ. (n.) அமுதகோளத்தின் குழாய்; the duct of a gland (சா.அக.).

அமுதகுழலற்றகோளம் *amuda-kulal-arra-kōlam*, பெ. (n.) அமுதகாசை யில்லாத கோளங்கள்; ductless glands (சா.அக.).

[அமுதம் + குழல் + அற்ற + கோளம்.]

அமுதகோணிகம் *amuda-kōṅigam*, பெ. (n.) செம்பிஞ்சுவை; the whistling teal, *Dendrocygna avsuree* alias *D. arcuata* (சா.அக.).

சில கூட்டுச்சொற்கள், செ. அகரமுதலியல் (Lexicon) வலிமிக்கும், சா. அகரமுதலியல் வலிமிகாடும் புணர்ந்துள்ளன.

எ-டு: செ. அகரமுதலி சா. அகரமுதலி
அமுதக்குவிகம் அமுதகுலிகம்
அமுதச்சேவிகம் அமுதசேவிகம்

இங்ஙனமே அமுதக்கோணிகம் என்று செ. அகரமுதலியிலும் (பின்னிணைப்பு), அமுதகோணிகம் என்று சா. அகரமுதலியிலும் உள்ளன. இவ் விரண்டும் ஒன்றே.

எல்லா ஆங்கில அகரமுதலிகளிலும் 'peal' (அல்லது peel) என்பது ஒரு கடலாம்பெண்ணும், 'teal' என்பது ஒரு வாதது என்றுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

'peal' என்னும் கடல்மீன் பிரித்தானியத் தீவுக் கடல்களில் மட்டும் கிடைப்பது. அதன் பெயர் 'salmon grise' என்று அயர்லாந்திலும், 'sea-trout' என்று இங்கிலாந்திலும் வழங்குகின்றது.

விளை (whistle) யொலிக்கும் அஃறிணை வுயிரினங்களாகச் சில மரங்களும், மீன்களும், பறவைகளும், எலி பாம்பு போன்ற நில வுயிரிகளும் ஆங்கில அகரமுதலிகளில் குறிக்கப்படுகின்றன. அவை 'whistler' என்று பெயர்ப்பெயர் பெறுகின்றன.

கூட்டுச்சொற் பெயர் பெற்ற, whistle-coot, whistle-fish, whistle-insect, whistle-duck, whistle-pig, whistle-wing, whistle-wood என்றும்; whistling dick, whistling duck, whistling eagle அவைது whistling kito whistling fish, whistling frog, whistling hawk, whistling marmot, whistling moth, whistling plover, whistling snipe, whistling swan, whistling teal, whistling thrush என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

எருதத்துறைப் பேரகரமுதலியிலும் (The Oxford English Dictionary)

Whistle-fish, a name for different species of rockling or sea-loach,

Whistler 2. C.whistle-fish.,

Whistling fish = whistle-fish

என்றும்,

Peal, a name given to a. a grilse or young salmon; (now esp. one under two pounds in weight); b. a smaller species of salmon என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயின் 'whistle-peal' என்றோ, 'whistling peal' என்றோ ஓரகர முதலியிலும் குறிக்கப்படவில்லை. 'whistle-fish' அல்லது 'whistling fish' என்று வருமிடமெல்லாம், rockling அல்லது sea-loach அல்லது three or five-bearded rockling என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது; peal என்றோ, salmon, grilse என்றோ, sea-trout என்றோ கூறப்படவில்லை. ஆகவே, 'peal' என்பது வீணைமீளத்ததைச் (whistle-fish) சேர்ந்ததன் நென்பது தெளிவாகின்றது.

மேலும், 'peal' என்பது பிரித்தானியக் கடல் மீன்களுள் (British fishes) ஒன்றாயிருப்பதாவ. அதற்குத் தமிழ்நாட்டிற் 'செங்கிளவை' யென்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கவும் முடியாது. 'teal' என்னும் சிறு குள்ளவர்த்து வகை இந்தியாவிலுமுள்ளது.

Teal, a small fresh-water fowl *Querquedula* or *Anascrecca*, or other species of the genus, the smallest of the ducks, widely distributed in Europe, Asia, and America; also locally applied to other genera of the *Anatidae* (O.E.D.).

ஆகவே, சா. அகரமுதலியில் 'அமுத கோளிகம்' என்பதற்கு 'whistling teal' என்று குறித்திருப்பதே சரியென்பதும், செ. அகரமுதலியில் (பின்னிணைப்பு) 'whistling peal' என்று குறித்திருப்பது தவறு என்பதும் அறியப்படும். இத் தவறு பெரும்பாலும் அச்சுப்பிழையா யிருக்கலாம்.

இதனால் கிளவை யென்றொரு மீனிருப்பினும், செங்கிளவை யென்பது பறவையினமென்பது அறியப்படும்.

செங்கிளவை யென்னுஞ் சொல்விற்கு, செ. அகரமுதலி மூலத்தொகுதியிலேயே, 1. கிச்சுத்தாரா; 2. ஒருவகை மரம் என்று இரு பொருளே கூறப்பட்டிருந்தல் காண்க.

அமுதகோளம் *amuda-kōlam*, பெ. (n) (சித்தர் கோணமுடி) உடம்பின் பலவீடங்களிற் காணப்படுவனவும், உயிர்மருந்து போன்ற வலுவள்ள நீரைச் சுரப்பனவுமான, சிறிய உருண்டையான உணர்மொத்ததைகள், அமுத சுரப்பிகளும்; (Śiddha philosophy) glands or

small globular masses found in many parts of the body and said to secrete some vital fluid like ambrosia essential to the growth of the system, ambrosial glands (சா.அக.).

[அமுதம் + கோளம். அமுதம் = உயிர்மருந்து ஒத்த சுரப்பு நீர். கோளம் = உருண்டை. குள் → கோள் → கோள் → கோளம்.]

அமுதங்கரந்த நஞ்சு *amudañ-karanda-naiju*, பெ. (n) 1. இஞ்சி; ginger. 2. கருஞ்செவ்வூங்கனிந்த மனமுமுடையவன்-வன்; a person of harsh words but kind disposition (W.).

அமுதச்சேவிதம் *amuda-c-cēvidam*, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (சித்.அக.); a medicinal climbing plant (செ.அக.) — அமுதச்சேவிதம்; small Indian *ipeccacuanha*, *Gymnema sylvestris* (சா.அக.).

அமுதச்சோகிதம் *amuda-c-cōgadam*, பெ. (n.) செங்குமிழ் (சித்.அக.); small cashmeer tree (செ.அக.) — அமுதச்சோகிதம்; red cashmeer tree, *Gmelina tomentosa* (சா.அக.).

அமுதகரகம் *amuda-ṣāgaram*, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (வை.ம.); Indian madder, maṣṣit.

ஒ.தோ : அமுத்திரம்

அமுதசருக்கரை *amuda-ṣarukkarai*, பெ. (n.) சீத்திந்திழங்கிலிருந்து செய்த சருக்கரை (சங்.அக.); a medicinal vegetable salt prepared from the root or stem of the plant *gulancha*.

மறுவ. சிந்திலமா

அமுதசாரணி *amuda-ṣārapi*, பெ. (n.) வெள்வேல் (வை.ம.); panicle babul (செ.அக.) — white babool, white bark acacia, *Acacia leucophloea* (சா.அக.).

அமுதசாரம் *amuda-ṣāram*, பெ. (n.) 1. அமுத சாரணி பார்ச்சு; see *amuda-ṣārapi*. 2. தேன்; honey (சா.அக.). 3. கற்கண்டு; sugar-candy (சா.அக.).

அமுதகரபி *amuda-ṣurabi*, பெ. (n.) மணிமேகலை கையிலிருந்த உலவாக் கலம் (அட்சய பாததிரம்); a vessel supplying inexhaustible food, used by *Maṣimēgalai* for feeding the poor. "அமுத சுரபியெனும் மாபெரும் பாத்திரம்" (மணிமே. 11: 44-5).

[அமுதம் + சுரபி. சுரத்தல் = ஊறுதல், சொரிதல், சுரத்தல், சுர → சுரப்பு → சுரப்பி → சுரபி > Skt. *surabhi*.]

அமுதகரா *amuda-sara*, பெ. (n.) அமுதசாரணி
பார்க்க; see *amuda-sarapi*,

அமுதகரா¹ *amuda-sara*, பெ. (n.) அமுதகரா
பார்க்க; see *amuda-sara*.

[அமுதம் + கரா (சாரம்) → கரா (வெள்வேல்),
கர → கரா.]

அமுதகரா² *amuda-sara*, பெ. (n.) பாற்கறா;
a white shark (சா.அக.).

[கள் → கர் → கரி. கரித்தல் = துணைத்தல்,
குத்துதல், வெட்டுதல். கரி → கரி = குத்தி, கத்தி
வகை. கர் → கறு → கற → கறவு → கரா.
அமுதம் (பால், வெள்ளை) + கரா (வெட்டும்
செதிருடைய தீன்.)]

அமுததரம் *amuda-taram*, பெ. (n.) 1. மஞ்சிட்டி
(மலை); *munjat*. 2. மஞ்சிட்டி; *arnotto* (L.)
madder of Bengal, *Bixa orellan* (சா.அக.).

அமுததாரை *amuda-tara*, பெ. (n.) 1. அமிர்ந்த
துளி; *ambrosial drop*. "அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறுமேற்றினன்" (திருவாச.
3: 174-5). 2. உடம்பினுள் அமுதந் தன்வி
திற்கும் பவலிடங்கட்குப் போகும் வழி; *nerve-*
channel through which *ambrosia* is supposed to
circulate and reach several centres in the
human system (சா.அக.). 3. முலைப்பால்
வரும் வழி; *milk duct*, *galactophorous duct*.

அமுதநிலை *amuda-nilai*, பெ. (n.) 1. உடம்பில்
அமுதந் தன்விதிற்கும் கோளங்கள்; *situation*
of several glands in the body supposed to be
capable of producing secretions or vital fluids
like *ambrosia*. "அமுத நிலையும் ஆதித்தன்
இயக்கமும்" (விநா.அக.) — (சா.அக.). 2.
மகளிர் உடம்பில் குறித்த காலங்களில் தொடுவ
தால் காமவிரும்பம் விளைப்பதாகக் கருதப்
படும் பெருவிரல், புறத்தாள், பசுடு, முழங்கால்,
அங்குல், கொப்பூழ், மார்பு, முலை, கைமூலம்,
கழுத்து, கன்னம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி
என்றும் பதினைந்து திடங்கள் (கொக்கோ. 2:1);
The 15 parts of a woman's body supposed to
yield sensual delight when touched on parti-
cular days, viz., big toe, instep, ankle, knee,
the part between the waist and the genital
organ, navel, chest, breast, arm-pit, neck,
cheek, mouth, eye, forehead and crown.

அமுதநீர் *amuda-nir*, பெ. (n.) 1. விந்து,
வெள்ளை (சுக்கிலம்) (சித்.அக.); *semen virile*.
2. விடாயநீர் (சூதகநீர்) (சித்.அக.); *menstrual*

fluid or blood. 3. பின்டநீர்; liquid contained
in the amniotic sac in which the foetus lies
(சா.அக.). 4. திரைந்த பாவனிலிருந்து பிரிக்கப்
பட்ட நீர்; *whey*.

அமுதப்பார்வை *amuda-p-paryvai*, பெ. (n.)
குளிர்ந்த இனிய பார்வை; *sweet inspiring look*,
as a lady's towards her lover (W.).

[அமுதம் + பார்வை.]

அமுதப்பால் *amuda-p-pai*, பெ. (n.) முலைப்பால்;
woman's breast milk (சா.அக.).

[அமுதம் + பால்.]

அமுதப்பி *amuda-p-pi*, பெ. (n.) தான்றிக்காய்
(பச்.ம.); *unripe fruit of belleric myrobalan*.

[அமுதம் + பி.]

அமுதபுரம் *amuda-puram*, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா
(பச்.ம.), a medicinal climbing plant.

அமுதச்சேவிதம் பார்க்க; see *amuda-c-*
cēvidam.

அமுதம் *amudam*, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்;
mother's breast milk. 2. ஆவிற்பால்; *cow's*
milk (பிங்.). 3. தயிர் (விங்.); *curd*. 4. மழை
(அக.தி.); *rain*. 5. முகில் (பொதி.தி.); *cloud*.
6. நீர்; *water*. "துலங்கிய வமுதம்" (கல்வா. 5).
7. சோற்று (பிங்.); *boiled rice*. 8. உப்பு (பிங்.);
salt. 9. இனிமை (நாமதி.ப.); *sweetness*.
"தேன்பொதிற் தமுத மூறப்பயிரிலா நரம்பிற்
க்தம்" (சுவ. 2048). 10. சுவை (பிங்.); *taste*,
flavour, *relish*. 11. பெருமை (பொதி.தி.);
eminence, *greatness*. 12. சிறந்த தன்மை;
excellence. 13. விரும்பப்படுவது (சங்.அக.);
desirable thing. 14. உயிர்மருந்து, *nector of life*.
15. சீந்தில் (மலை); *gulancha*. 16. "திரிபலை"
யென்றும் முக்காய் (விங்.) — கடுக்காய்,
தெலிக்காய், தான்றிக்காய் என்பன; the three
myrobalan fruits, viz., *Terminalia chebula*,
Phyllanthus emblica and *Terminalia bellerica*
(சா.அக.). 17. முக்கடுகம் என்றும் கக்குமிளகு
தீப்பிவி; the three special spices, viz., *dried*
ginger, *pepper* and *long pepper*. 18. ஆயிர்தக்
கடுக்காய்; a class of fleshy gall-nut with small
kernels (சா.அக.). 19. 'பூமிசர்க்கரை' என்
றும் நிலச்சுக்கரை (நாமதி.ப.); *necklace-*
berried climbing caper. '20. காட்டுக்கொஞ்சி
(பச்.ம.); *opal orange*, *Glycosmis pentaphylla*
(சா.அக.). 21. விந்து (நாமதி.ப.); *semen*.
22. தலைப்பின்டச் செய்பீர்; a liquid essence
prepared from the brain of the first-born child

(சா.அக.), 23. உருக்கு; steel (சா.அக.). 24. அமுதகடிகை; auspicious hour of each day. "ஆங்குதன் மேனான் கமுத மென்னே" (விதான. குணாகுண. 27). 25. பேரின்ப வீடு (முத்தி); final liberation from this world. "அமுதம் பெறுசனாடி." (தேவா. 7.65 : 2).

[அம்மு (பால்) → அம்முது → அமுது → அமுதம். அவிடு (சோறு) → அவிடுது → அமிடுது → அமிடுதம் → அமிதம் → அமுதம்.]

அமிடுது பார்க்க; see amiḍu.

அமுதமுனை amuda-mūḍai, பெ. (n.) பெருமூளை; cerebrum (சா.அக.).

அமுதமேந்தல் amudam-eṇḍal, தொ.பெ. (vbl.n.) பெரியோர்க்கு உண்டி படைத்தல் (குடா.); serving food to the holy or the great.

[அமுதம் + ஏந்தல்.]

அமுதர் amudar, பெ. (n.) பால் வீற்றும் முல்லை நில மாக்கள், இடையச் (பிங்.); herdsmen, as dispensers of milk.

[அமுதம் (பால்) → அமுதன் (ஆ.பா.) - அமுதர் (ப.பா.).]

அமுதவல்லி amuda-valli, பெ. (n.) சீந்தில் (திவா.); gulancha (செ.அக.) — moon-creeper, *Tinospora cordifolia* alias *Menispermum cordifolium* (சா.அக.).

அமுதவி amudavi, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; country gall-nut, chebulic myrobalaan. 2. அமுதவல்லி பார்க்க; see amuda-valli. 3. தெய்வீ; country goose berry, *Phyllanthus emblica* (சா.அக.).

அமுதவிந்து amuda-vindu, பெ. (n.) (சிவ.) வான மண்டலத்திற்கு அடையாளமாகிய வட்டத்தினி; (Saiiv.) a mystic symbol representing ether, in the form of a globular drop. "அறு புள்ளி அமுதவிந்து" (சி. இ. சுபக. 2 : 68).

அமுதவெழுத்து amuda-v-eḷuttu, பெ. (n.) (பாட.) பாடடியல் நூற்படி புகழ்ச்சிப் பழுவல் கள்ளும் வாழ்த்தும் பாக்களிலும் முதவெழுத்தாக வரக்கூடிய க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்னும் ஏழு மெய்யெழுத்துகளும் அ, இ, உ, எ என்னும் நாலுயிரெழுத்துகளுமாகிய பதினொரு மங்கல வெழுத்துகளுள் ஒன்று; (Poet.) one of the 11 nectar-letters comprising the four short vowels e, i, u, e and the seven consonants k, ṣ, ṭ, n, p, m, v which should be the commencing letter

of a laudatory or benedictory poem, in order to make it auspicious, according to Pētics.

"கசுதந பமல வேழொடும் அகரம் இகரம் உகரம் எகரம் நாங்கும் அமுத வெழுததென் றறைந்தனர் புலவர்" (இலக். வி. 779).

[அமுதம் + எழுத்து.]

அமிடுது பார்க்க; see amiḍu.

அமுதனார் amudanaṭṭar, பெ. (n.) மாலியக் குரவ குள் (வைஷ்ணவாசாரியருள்) ஒருவரும் இராமாணசாசாரியரின் காலத்தவரும் இராமானுச நூற்றந்தானியின் ஆசிரியமானவர்; name of the author of the *Rāmāṇṣā-sūṭṭarandādi*, contemporary of Rāmāṇyācārya.

[அமுதம் → அமுதன் (ஆ.பா.) - அமுதனார்.]

அமுதாரி amudāri, பெ. (n.) பூனைக்கசரவி (மவை.); cowhage (செ. அக.) — cat-bean, *Mucana pruriens* (சா.அக.).

அமுது amudu, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk. 2. ஆயிள் பால்; cow's milk. 3. உரைமோசர்; butter-milk, used for curdling boiled milk. 4. சோறு; boiled rice. 5. உணவு; food. "வாடா மலரும் நலவமுதும்" (ஞானவா. பிரகலா. 8). 6. உப்பு; salt. "அள்ளோல்களைத் தழுதிள் பண்டியும்" (கம்பரா. பால. நாட்டு. 54). 7. தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் கறிவகை, உணவுவகைகளைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல், affix to the names of articles of food and drink offered to God. 8-10: கறியமுது, பருப்பமுது, இலையமுது, தயிரமுது. 8. மழை (பொதி. நி.); rain. 9. நீர்; water. "அமுதுகொப்பளித்திட வான்மி" (தைலவ. தைல. 34). 10. உயிர் மருந்து; elixir. 11. இனிமை (பிங்.); sweetness. 12. இயற்கையாக விளையும் செல்வப் பொருள்; natural products. "கடல்படு மழுதும்" (தைலவ. நாட்டு. 25). 13. நிலவொளி; moon light. "திங்க எள்ளொடு நிறைப்ப" (சுர்மடி. அட்ட. 27). 14. அமுதகடிகை; auspicious hour of each day. "கடொன்னவன் கடத்துவினு மழுதெனப் போற்றுவரே" (விதான. குணாகுண. 25). 15. பேரின்ப வீடு, ஆதன் விடுதலை; eternal bliss, liberation of the soul.

[அம்மு → அம்முது → அமுது. அவிடு → அவிடுது → அமிடுது → அமிது → அமுது.]

அமிடுது பார்க்க; see amiḍu.

அமுதுகுத்து-தல் *amudu-kuttu*, 5 செ.கு.வி. (v.1.) பிரைமோர் ஊற்றுதல் (மாலியப்பிராம.); to add a little butter-milk to boiled milk to make curd (Vaiṣṇ. Brāhm.).

அமுதுசெய்தல் *amudu-sey*, 1 செ.குன்றாவி. (v.1.) உண்ணுதல் (ஒரு கண்ணிய வீணைச் சொல்); to eat, dine (a term used to enhance respect). "நறுவெண்ணெய் யாயர் மங்கையரிடவிட வழது செய்து" (பாரத. நச்சு. 1).

அமுதுபடி *amudu-paḍi*, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 'இவள்தான் அமுதுபடி திருத்துவது சாத்துப்படி திருத்துவதாகாநின்றான்' (இவ். பெரியாழ். 3. 7 : 8, லீயா.). 2. அரிசி; rice. "அமுதுபடி புறம்பில்லை யென்செய்கேள்" (திருவாலவா. 31 : 12).

ம. அமுதுபடி

[அமுது = சோறு. படி = நாழி. அளவு. அளவிட்ட சோறு அல்லது உணவு, அளவிட்ட அரிசி.]

அமுதுபடை-த்தல் *amudu-paḍai*, 4 செ. குன்றாவி. (v.1.) உணவு பரிமாறுதல்; to serve food. "உழையிடை யமுது படைபென" (திருவாலவா. 31 : 11).

அமுதுபாறை *amudu-paḍai*, பெ. (n.) பெருமாள் கோயில்களில் சேற்றுடன் நயிரை அல்லது புளிச்சாற்றைக் கலக்கும் கற்புக்கை; stone slab on which boiled rice is mixed with curds or prepared tamarind juice, in Vaiṣṇu temples.

அமுதுபுரம் *amudu-puram*, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; a medicinal climbing plant.

அமுதச்சேவிதம் பார்க்க; see *amuda-cēvidam*.

அமுதுமண்டபம் *amudu-maṇḍabam*, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளி (கல்வெட்ட.); temple kitchen hall where food is prepared (Insc.).

அமுதுமோர் *amudu-mōr*, பெ. (n.) உறைமோர்; butter-milk used for curdling boiled milk.

அமுதுறை *amudurai*, பெ. (n.) எலுமிச்சை (சிந்தா. நி. 198); sour lime, *Citrus medica acida*.

[அமுது + உறை - அமுதுறை (பாலை உறையச் செய்யும் சாறுள்ள களிமசம்).]

அமுதுட்டு-தல் *amudu-ṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.1.) 1. குழந்தைக்குப் பாலூட்டுதல்; to feed a child with milk, to suckle. 2. பிள்ளைக்கு ஏழாம்

மாதம் சோறுட்டுதல் (பிங்.), to start feeding a child with boiled rice in the seventh month.

[அமுது + ஊட்டு. உண் (கு.வி.) - ஊட்டு (கு.வி.).]

அமுதெழுத்து *amudu-ēṭṭu*, பெ. (n.) பாட்டியற்படி ஒரு பழுவின் அல்லது பாடலின் முதலில் வரவேண்டிய மங்கல வெழுத்து (பிங்.); a letter deemed auspicious for commencing a poem, acc. to Poetics.

அமுதவெழுத்து பார்க்க; see *amuda-v-ēṭṭu*.

[அமுது + எழுத்து.]

அமுதை *amudai*, பெ. (n.) 1. சீந்தில்; gulancha. 2. கருமரம்; chebulic myrobalan. 3. தெல்வி; emblic myrobalan.

அமுதை > Skt. *amṛita*.

[அமுது -> அமுதை.]

அமுந்தீரம் *amundiram*, பெ. (n.) முத்தக்கரசு (பரி.அச.), straight sedge.

அமுந்திரி *amundiri*, பெ. (n.) அரிசி (மாலி.); rice (Vaiṣṇ.).

[ஒருகா. அமுது + அரி. அமுது = சோறு. அரி = அரிசி.]

அமுரி *amuri*, பெ. (n.) 1. முத்திரம், சிறப்பாகச் சிறுகுழந்தை முத்திரம்; urine, esp. that of a child. 2. கடல்நீர்; sea water. 3. கருங்குன்றி; a black species of Indian liquorice, *Abrus precatorius*. 4. ஒரு செடி; a plant. ௭-௮: அமுரிசுட்டுச் சாம்பலாக்கல். 5. ஒகப்பயிற்சியினால் உடலிலுண்டாகும் அமுதம்; nectar believed to be generated in the body by yogic exercises (செ.அச.).

ஒகம் > Skt. *yoga*.

[உவர் -> உவரி -> உமரி -> அமரி -> அமுரி.]

அமுரிகம் *amurigam*, பெ. (n.) சிறுநீரூள் எரிக்கும் ஒரு பளிங்கியறி பொருள்; a crystalline substance that exists in urine, urea (சா.அச.).

[அமுரி -> அமுரிகம்.]

அமுரிசிங்கி *amuri-singī*, பெ. (n.) ஒரு மருந்தெண்ணெய்; a kind of medicated oil (சா.அச.).

அமுரித்திரகம் *amuri-ttiragam*, பெ. (n.) குண்டுகக் காயிலுள் எரிக்கும் சிறுநீர்க் குழாய்கள்; the urinary tubules of the kidneys, urinoferous tubules (சா.அச.).

[அமுரி + தீரகம். ஒருகா. தூர → தூரகம் → தீரகம். தூரத்தல் = செலுத்தல்.]

அமுரிதம் *amuridam*, பெ. (n.) சிறுநீர் பெய்விக்கும் மருந்து; medicine exciting discharge of urine, diuretic (சா.அக.).

ஒ.தோ: அமுரியோட்டி

[அமுரி → அமுரிதம்.]

அமுரிநஞ்சு *amuri-nanju*, பெ. (n.) சிறுநீர்ப் பொருள்கள் உடம்பின் நாதுவீற் சேர்வதனாலுண்டாகும் நச்சுத்தன்மை; urosepsis. 2. சிறுநீரி லுண்டான நச்சுப்பொருள்; urotoxin (சா.அக.).

அமுரிமுறி-ந்தல் *amuri-muri-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீரிலுள்ள கணங்கங்களை நீக்குதல்; to remove the impurities in the urine (சா.அக.).

அமுரியர்த்தம் *amuri-y-arattam*, பெ. (n.) சிறுநீர் கழிவு அரத்தத்திற் கலப்பதனாலேற்படும் தோய்; morbid condition of blood due to retention of urinary matter normally eliminated by kidneys, uraemia (சா.அக.).

[அமுரி + அரத்தம்.]

அமுரி பார்க்க; see *amuri*.

அமுரியான் *amuriyan*, பெ. (n.) தவச்சாரம்; ammonia hydrochlorate (சா.அக.).

[அமுரி → அமுரியான்.]

அமுரியப்பு *amuri-y-uppu*, பெ. (n.) சிறுநீரின் நெடுக்கும் உப்பு; salt extracted from urine, urate. 2. கண்ணத்தினின்று (கண்ணாம்பினின்று) நீரைப் பிரிக்கும் ஓர் உப்பு; a salt used for absorbing water from lime (சா.அக.).

[அமுரி + உப்பு.]

அமுரி பார்க்க; see *amuri*.

அமுரியோட்டி *amuri-y-ottii*, பெ. (n.) சிறுநீரை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துதல் மருந்து; a medicine that hastens the secretion or excretion of urine, diuretic (சா.அக.).

ஒ.தோ: அமுரிதம்

[அமுரி + ஒட்டி. ஒடு → ஒட்டு → ஒட்டி. ஒட்டுதல் = விசைத்து போக்குதல். 'இ' வினைமுதல் ஈறு.]

குறிப்பு:

'அமுரிதம்' என்னும் வடிவு வழறிலையாதலால், அச் சொல்லும் அதனை நிலைச்

சொல்லாகக் கொண்ட கூட்டுச்சொற்களும் இவ்வகரமுதலியிற் கொள்ளப்பட்டில. அச் சொல் வழக்குள்ள இடமெல்லாம் அமிரிதம் அல்லது அமுதம் என்று மாற்றிக்கொள்க.

அமுறை *amurai*, பெ. (n.) பூசணி மொக்குள் (இராசலைத்.); pumpkin bud (சங்.அக.).

அமைதல் *amai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be near, crowd together, be close. "வழையமை சாரல்" (மலைபடு. 181). 2. பொருந்துதல்; to be attached, connected, joined. "பாங்கமை பதலை" (கந்தபு. தேவ. திருப்பர. 9). 3. நிறைதல்; to be full, complete. "உறுப்பமைநது" (குறள், 761). 4. மரட்சிமையுடையதாதல்; to be excellent, glorious. 5. அடங்குதல்; to be comprised, included. 6. அடக்கமாயிருத்தல்; to become still, quiet, to subside, to be mild, gentle or tractable, to become submissive, modest or humble. "அமையா வெனறி யரத்தநெடு வேலோய்" (கலவா. பா.வி. வேலவர். 15). 7. ஒடுங்குதல்; to be reverentially obedient or silent. "வாய மொழி யமைந்து நின்றான்" (ஞானவா. வைராக். 134). 8. தங்குதல்; to abide. "மறந்தவ ணமையா ராயினும்" (அகநா. 37: 1). 9. பதிதல்; to be impressed, as on the mind. 10. தப்பாய்ப் பொருந்துதல்; to become friendly or amiable. "அமைந்தால் கொழு கான்" (குறள், 474). 11. வசமாதல்; to be brought into one's possession. "அமைந்தாலு மின்பத் தேடும்" (ஞானவா. வைராக். 79). 12. உடன்படுதல்; to agree, acquiesce, submit. "கெழுதகைமை செய்தால் கமையாக் கடை" (குறள், 803). 13. (இலக்.) வழவாயினும் ஏற்புடையதாதல்; to be regularized, as irregular expressions. "பொருள் வேறுபட்டு வழிஇ யமையுமாறு" (தொல். பொருள். பொருளியல், 2, நச். உரை). 14. தகுதியாதல்; to be suitable, appropriate. 15. அணியாதல் (ஆயத்தமாதல்); to prepare. "அமைதிர் போருக்கு" (கந்தபு. மகேத். வச்சிர. 14). 16. பொந்திகை (திருப்தி) யடைதல்; to be satisfied, contented. அமைய வுணயின் (விள்.). 17. போதியதாதல்; to suffice. "கற்பனவு மினி யமையும்" (திருவாச. 39: 3). 18. தீர்மானமாதல்; to be settled, fixed up. அந்த வீடு எனக்கு அமைந்துவிட்டது. 19. ஏற்படுதல்; to come into existence, to become formed, to be produced or created. எனக்கொருவர் துணை

யாயமைந்தார் (உ.வ.). 20. நிகழ்தல்; to happen, occur. 21. முடியடைதல்; to come to an end, to be finished. "அமைந்த இனிதின் தொழில்" (கலித், 82:35). 22. கூடியதாகத்; to be possible, practicable. "காரியம்..... அமைபு மாயினும்" (சேதுபு. அவை. 2). 23. இல்லையாதல்; to be non-existent. "துணையமை வடிவுஞ் சொல்லின்" (சீவக. 1721).

ம. அமயுக

[உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். அம் = அம். அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → அமை.]

அமை-தந்தல் *amai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.1.) 1. சேர்த்தல்; to bring together. "அனாதுயாநியமைக்க வேண்டும்" (சி.சி. பர. லோகா. மறு. 18). 2. சாத்துதல்; to offer in worship. "அருமறைத் தாபத் னமைத்திடு செம்மலர்" (கல்லா. 15). 3. நாகுறித்தல்; to appoint, fix, as time. "நாளமைத் தழைக்க" (கல்லா. 15). 4. ஏற்படுத்துதல், தோற்றுவித்தல், அமர்த்துதல்; to appoint, constitute, set up as a committee. அதற்கு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும் (உ.வ.). 5. அடக்குதல்; to control, keep in subjection. "புலனைந்தும் விடயங்களிற் செலாதமைத்து" (வைராக்க. சத. 37). 6. நிறுத்துதல்; to stop. 'திருவடிகளினமார்த்தவத்தை நினைத்து இந்தக் கூத்தை அமைக்கைக்காக வணங்க' (திவ். பெரியாழ். 1.9:8, வியா.). 7. வசமாக்குதல்; to get into possession, get over to one's interest. 8. அமைதிபெறச் செய்தல்; to cause to be still, patient. "பாரிடக் கணங்களைப் பாணியா லமைத்து" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 67). 9. அறுத்துதல், பதித்தல்; to inlay. "பொற்குட முகட்டுக் கருமணி யமைத்தென" (கல்லா. 5). 10. (இலக்.) வருவமைத்தல்; (Gram.) to regularize, as irregular expressions. 'வழுப் படக் கூறினும் வரைவுகாரணத்தாற் கூறவின அமைக்க வென்றவாறாம்' (தொல். பொருள். பொருளியல், 16, நம். உரை). 11. பொறுத்தல்; to bear with, tolerate. "குற்ற மமைத்தருள்" (சேதுபு. துத்தம். 10). 12. சமைத்தல்; to cook, prepare food. "ஐந்துபல் வகையிற் கறிகளும் வெவ்வே நறுகவை மாறுமா நமைப்பேன்" (பாரத. நாடுகர. 14). 13. நூற்பா (குத்திரம்) இயற்றி முடித்தல்; to compose a grammatical aphorism, which though succinct in form is comprehensive in import.

"அவற்றுட்

குத்திரந் தானே

ஆடி நிழல் னறியத் தோன்றி

நாடுத லின்றிப் பொருணனி லிணங்க

யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே"

(தொல். பொருள். செய். 162). 14. படைத்தல்; to create. "அரைய னெனவுல கழித்தமைத் துளனே" (திவ். திருவாய். 1.1:8). 15. கட்டுதல்; to build, construct, as a township. நகரமைப்புத் திட்டம். 16. அரசியற் சட்டத்திட்டம் வகுத்தல்; to frame a Constitution. அரசியலமைப்பு. 17. ஊழிடுதல் (விதித்தல்); to destine, fore-ordain, as God. கடவுள் அமைத்தபடியே எவ்வாம் நடக்கும் (உ.வ.). 18. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to organize.

ம. அமயக்குக

[அமைதல் (த.வி.) - அமைத்தல். (ஔ.வி.).]

அமைதல் பார்க்க; see *amai-*.

அமை³ *amai*, பெ. (n.) 1. அமைவு, பொருத்தம் (பிங்.); fitness. 2. அழகு (பிங்.); beauty. 3. நாளம்; reed, kaus. 4. கெட்டிமூல்கிழி; solid bamboo. "அமையொடு வேய்கலாம் வெற்பு" (பழ. 357). 5. மூல்கிழி (பிங்.); bamboo, *Bambusa arundinacea*. 6. கூந்தற்கழுகு; cocca-palm (சா.அக.) - areca palm, *Areca catechu* (செ.அக.).

ம. அம

[அம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல், சேர்தல், திரளுதல், கெட்டியாதல். அமைத்தல் = பொருந்துதல், புனைதல்.]

அமை² *amai*, பெ. (n.) திணவு (தைவல. தைவ. 124); itching sensation.

[நமை → அமை. நமை → நமைச்சல் = திணவு.]

அமைச்சன் *amaiccan*, பெ. (n.) 1. மந்திரி (பிங்.); minister of a state. "விதுரனே யமைச்சனிக் காவ லற்கென வைத்தான்" (பாரத. சம்பவ. 21). 2. மந்திரித் தலைவர் (பிங்.); prime minister. 3. மந்திரித் தலைவனுடைய நட்பாளன் (பிங்.); friend of the prime minister. 4. விசுரூள் (குடா.); the planet Jupiter.

ம. அமைச்சன்; க. அமாத்ய; தெ. அமாத்யுடு.

'அமைச்சன்' என்பது, இயல்பாக ஒரு மந்திரியைக் குறிக்கும் 'யன்றி, மந்திரித் தலைவனைக் குறிக்காது. மந்திரித் தலை

வணைக் குறிக்கவேண்டின், முதலமைச்சன் அவலது தலைமையமைச்சன் என்று குறித்தல வேண்டும்.

மந்திரித் தலைவனின் நண்பனையும் அமைச்சன் என்பது சற்றும் பொருந்தாது.

பீடுகற்புதி (பீடுகல்புதி) என்று பெயர் கொண்டிருந்த ஒரு வடநாட்டு அமைச்சனை அப் பெயருள்ள வியாழக்கோளொடு மயக்கி, அக் கோளையும் அமைச்சன் என்றது தொன்மக் கூற்று. தொன்மம் = புராணம்.

இக்கால இந்திய நிலைக் கேற்றவாறு, நடுவண் அமைச்சர் தலைவனைத் தலைமை மந்திரி (Prime Minister) என்றும், நாட்டு அமைச்சர் தலைவனை முதலமைச்சன் (Chief Minister) என்றும் வேறுபடுத்திக் கூறலாம். மந்திரி (ஆ.பா.) — மந்திரிணி (பெ.பா.). அமைச்சன் (ஆ.பா.) — அமைச்சி (பெ.பா.).

'அமைத்தன்' (அமைத்தோன்) என்னும் தென்சொல்லும் 'அமாத்ய' என்னும் வட சொல்லும் வடிவொத்திருப்பதால், இவற்றுட் பின்னதே முன்னதற்கு மூலமோவென ஆராய்ச்சியில்லார்க்கு ஐயுறவெரும.

மாணியர் வில்லியம்சு சமற்கிருதம்—ஆங்கில அரசமுதலியில், 'அமாத்ய' என்னும் வட சொல்லிற்கு, inmate of the same house, belonging to the same house or family, 'a companion (of a king)', minister என்று பொருள் கூறி, அதற்கு மூலமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள 'அமா' என்னும் சொற்கு, at home, in the house, in the house of, with, together என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது பொருளும் பொருட்கரணியமும் (காரணமும்) பற்றி உழையன் என்னுஞ் சொல்லை யொத்தது.

உழை = பக்கம், இடம், ஏழனுருபுகளுள் ஒன்று.

"மின்பா டனைதேம் உழைவழி யுழியுளி உள் அகம் புறமில் இடப்பொருளுருபே" (குறள். 302).

உழையன் = பக்கத்தவர் (ஐங்குறு. 12. உரை), அமைச்சர் (குடா.).

உழையிருந்தான் = அமைச்சன் (குறள், 638).

'அமாத்ய' என்னும் வடசொல்லிற்கு அருகிருப்பவன் என்பதே பொருளாயினும், அச்சொல்லும் தென்சொல் தொடர்பினின்று

தீர்ந்ததாகாது. அம்முதல் = நெருங்குதல், அடைதல், பொருந்துதல். அம் → அமை. அமைதல் = நெருங்குதல் (மலைபடு. 181). அமை = நெருக்கம், அணமை. அமை > Skt. amā.

அமைச்சன் பதவியிலும் வினையிலும் அரசனுக்கு அடுத்தவனாதலின், அருகிருத்தல் என்பது மட்டும் அத்துணையும் அவன் றெப்பையுணர்ந்துவதாகாது. பக்கத்தி னருக்கும் வேலைக்காரருக்கும் ஏவலருக்கும் உழையோர் என்னும் பெயருண்டு.

"உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்" (மணிமே. 3: 46).

"இளங்கோவென் றுழையவர் கூற" (சீவக. 2864).

"உழைய ரோடி யரசவா வகக வென்ன" (குளக. கவியா. 100).

"உரைசெய் தாரர சற்குழையாளரே" (யசோதர. 208).

அரசனின் ஆள்வினைக்கும் போர்வினைக்கும் ஏற்ற மந்திரம் (குழவுரை) கூறும் மந்திரி, அரசியல் வினை யனைத்தையும் அமைப்பவ னரதலால், அமைச்சன் என்னும் பெயர் அத் தொழில்பற்றியே அமைத்ததாகும் வேண்டும்.

[அமை → அமைத்தோன் → அமைத்தன். ஓ.நோ: வேய்ந்தோன் → வேந்தன்.

அமைத்தன் → அமைச்சன். ஓ → ச, போலித் தீர்பு. ஓ.நோ: அத்தன் → அச்சன், ரத்து → ரச்சு, காய்த்தல் → காய்ச்சல், மேய்த்தி → மேய்ச்சி.]

அமைச்சன்—அமைச்சு. ஓ.நோ: அரசன்—அரசு. சமற்கிருதத் தோன்றுமுன்பும், வேத ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுமுன்னும் மூவேந்த ராட்சி தென்னாட்டில நிலைத் திருந்தது.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரணாரும் உடையா னரசுகுளேறு" (குறள், 381) என்னும் திருவள்ளுவர் கூற்று, கி.மு. முதல் நூற்றாண்டின் தாயினும், வரலாற்றிற்கு முன்னைச் செய்தி குறித்ததாகும்.

ஆதலால், 'அமாத்ய' என்னும் வடசொல் 'அமைத்தன்' (அமைத்தோன்) என்னும் தென் சொல்லின் திரிபே யென்பது தெரிதரு தேற்றம். அதற்கு அணமையீ றிருப்பவன் என்று பொருள் கூறினும், அதுவும்,

“ஊழிற் பெருவலி யாலுள மறதொன்று
 சூழினுந் தான்முந் துறும்” (குறள், 380)
 என்பதற்கேற்ப, அமைச்சர் தென்சொற்
 றிரிபென்றே காட்டுதல் காண்க.

அமைச்சரவர்கள் *amaiccaḡṛidam*, பெ. (n.) செந்
 குறுந்தொட்டி; a red variety of rose-coloured
 sticky mallow, *Paronia zeylanica* (சா.அக.).

அமைச்சர் *amaiccl*, பெ. (n.) பெண் அமைச்சர்;
 a woman minister.

[அமைச்சன் (ஆ.பா.) - அமைச்சி (பெ.பா.)]

அமைச்சி *amaiccl*, பெ. (n.) விரைபூதம்
 (அண்டவாதம்); hydrocolle (சா.அக.).

[ஒருகா. அமை (கட்டி, கெட்டி) - அமைச்சி.]

அமைச்சியல் *amaicciyal*, பெ. (n) 1. மந்திரித்
 தொழில்; duties of a minister. “சிறுவ
 ராந்தளி முதலவற்கு மமைச்சியல் செயவார்”
 (கந்தபு. மகேந். அவைபு. 114). 2. மந்திரி
 யிலக்கணம்; qualifications of a minister
 (குறள், பொருட்டால் - அமைச்சியல்).

[அமை - அமைத்தல் - அமைச்சன் -
 அமைச்சு + இயல். இயல் = இலக்கணம்,
 இயல்பு, தொழில்.]

அமைச்சர் *amaiccu*, பெ. (n.) 1. அமைச்சன்;
 minister. “அருவினையு மாண்ட தமைச்சர்”
 (குறள், 631). 2. அமைச்சனது தன்மை,
 அதாவது அவன் குணங்களுக்கு செயல்களும்;
 nature and functions of a minister (குறள்,
 64ஆம் அதி. முக.).

[அமைத்தல் - அமைச்சன் - அமைச்சு.]

அமைச்சு *amaiccu*, பெ. (n.) பித்தம்; bile
 (சா.அக.).

அமைத்துள் *amaittan*, பெ. (n.) மந்திரி,
 அமைச்சன்; minister. முதலமைத்தன் மகன்
 (M.E.R. 1926-7, p. 89).

ம. அமைச்சன்

அமைத்தன் > Skt. amātya.

[அமைத்தல் = அசையற் கருமங்களை
 ஒருக்குசெய்தல். அமை - அமைத்தோன் -
 அமைத்தன்.]

அமைதல் *amaidal*, பெ. (n.) பொழுது (பொதி.
 தி.); season, occasion, opportunity.

[அமை - அமைதல்.]

அமைதி *amaidi*, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை;
 being attached, joined. 2. உறைவிடம் (சங்.

அக.); residence, dwelling place, habitat. 3
 பொருத்தம், தகுதி; fitness, propriety.
 “அகலிட நெடிதானு மமைதியை” (கம்பர.
 அயோத். வனம்பு. 24). 4. மிகுதி; abundance,
 plenitude. 5. நிறைவு; fulness, perfectness,
 completeness. 6 சிறப்பு, மாட்சிமை; grandeur,
 glory, magnificence, splendour “அண்ணலங்
 கடிநக ரமைதி செப்புலாம்” (சீவக. 78).
 7. பொந்திகை (திருப்பதி); satisfaction, content-
 ment. “அமைதியொடு பேசாத பெருமை
 பெறு குணசந்தர ராமென விருந்த பேரும்”
 (தாயு. பரிபூரண. 3). 8. தன்மை; nature.
 “ஆற்றின் தமைதியங் கூறியக் கூறினான்”
 (சீவக. 1176). 9. செய்கை; தொழில்; deed,
 action. “அவ்விலை செயதிடு மமைதி
 கூறுவாம்” (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 185). 10.
 சமையம்; occasion, opportunity. “அன்னதோ
 ரமைதி தன்னில்” (கந்தபு. யுத்த. மூன்றா.
 210). 11. திகழ்ச்சி (சங்.அக.), occurrence,
 incident, event. 12. அடக்கம்; modesty. 13.
 அமரீக்கை, சாந்தம்; calmness, quietude,
 serenity of spirit. “ஆய்ந்தறி பெரியோர்
 சிந்தை யமைதியின்” (இரகு. தெனு. 17). 14.
 அமைந்த மனநிலை; peace of mind. 15.
 தாழ்மை, தாழ்ச்சி; humility, submissiveness.
 “தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயுந்யே”
 (பரிபா. 4:71). 16. கீழ்ப்படிவு (சங்.அக.);
 obedience. 17. தன்னிலை; good condition.

“செவ்வம் வினைவுபல் வளருசெந் கோன்மை
 கொவருந்ரம் பின்மை கொடும்பிணி யின்மை
 யவ்வயி னாறு நன்னாட்ட டமைதி”

(திவா. 12). 18. இலக்கண வறுவாதை;
 sanctioned deviation from grammatical rules,
 as in “class”, gender, number, person, tense,
 etc., recognised anomaly. இவ் வழுவிற்ரு
 அமைதி இது.

ம. அமைதி; தெ. அமைதி.

[அமை - அமைதி.]

அமைதிப்பொடி *amaidi p-podi*, பெ. (n.) மன
 வடக்கத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு மருந்துப்
 பொடி; a powder inducing tranquillity or
 calmness, a sedative (சா.அக.).

[அமைதி + பொடி.]

அமைந்தபணி *amainda-paṇi*, பெ. (n.) 1. ஒப்புக்
 கொண்ட வேலை; work that was accepted.
 2. இலவயமாகச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்ட
 வேலை; a job or work that was undertaken

without wages. 3. இலவயமாகச் செய்து முடிக்குமாறு கட்டளை யிடப்பட்ட உதவிப்போதுப் பணி; a village communal work that was ordained to be completed without wages. "இவ்வமஞ்சுது பண்ணாதவன் பெருமானடி களுக்கு ஹம்பதின் கழைஞ்சுது பொன் தலை" (திருவல்லம் கல்வெட்டு—T.A.S. ii, 194).

[அமை → அமைந்த + பணி.]

அமைப்புகம் *amaippu(-agam)*, பெ. (n.) பலர் அல்லது பல வருப்பார் அல்லது பல நாட்டார் கூடி ஏற்படுத்தும் ஒரு பொதுநல அல்லது கூட்டுறவுப் பணி நிலையம் அல்லது அலுவலகம்; an organization, incorporation or public institution. "ஒன்றிய நாட்டினங்கள்" ஓர் உலகப் பொது அமைப்புகம்.

[அமை → அமைப்பு + அகம்.]

அமைப்பு *amaippu*, பெ. (n.) 1. கூட்டரவு, புணர்ப்பு, சேர்ப்பு; uniting, joining. "அனாதி யாதி யமைக்க வேண்டு மமைப்பி னோடு மனாதி யை" (சி. சி. பர. உலகா. மறு. 18). 2. சொல் அல்லது சொற்றொடர்க் கட்டு; structure or construction of a word or sentence. சொல்லமைப்பு, சொற்றொடரமைப்பு. 3. வீடு அல்லது நகர் கட்டுகை; building a house or township. வீடமைப்புத் துறை, நகரமைப்புத் திட்டம். 4. கட்டுக்கோப்பு; build, constitution, style of construction கட்டுக்கோப்புச் சரியா யில்வாமை யாற் கடுங் காற்றிற்குக் கட்டடம் வீழ்ந்து விட்டது. 5. கட்டட வடிவவகை; plan. அவ் வீட்டின் அமைப்பு ஒரு புதுவகையானது. 6. அமர்த்து கை, ஏற்படுத்துகை; appointment, constitution, formation, setting up. வரவேற்புக் குழு வமைப்பு ஒழுங்காய் நடைபெறவில்லை. 7. இயற்கைக்கு மாறான உறுப்பு அல்லது இயல்பு; abnormal feature. கைகாக்களில் அல்லாறு வீரலிருப்பது ஓர் அமைப்பு. 8. ஊழ்; destiny, fate. எல்லாருக்கும் அவரவர் அமைப்பின்படியே நடக்கும். 9. இலக்கண வகு வகை ம்ப்பு; (Gram.) recognition of anomalies.

அமைப்போன் *amaippōn*, பெ. (n.) 1. செய்பவன், வினைநாதல்; actor, agent. "அமைப்போ னாத லெனக் கெங்கே" (ஞானவா. திருவா. 20). 2. ஏற்படுத்துவோன்; organizer.

அமைமோனி *amai-mōni*, பெ. (n.) செங்கொடி வேலி; rosy-flowered leadwort, *Plumbago rosea* (சா.அக.).

அமைய *amaiya*, வி.எ. (adv.) 1. பொருந்த; fittingly, suitably, appropriately. 2. ஐயத்தி யளவு; sufficiently. 3. பொந்தினை பெற (திருப்தி வர); to the degree or extent of satisfaction. "சிறுவனை யமைய நோக்கி" (சூர்மடி, கண்ணனல. 27).

அமையப்படை *amaiya-p-padai*, பெ. (n.) குறுங் காலத்தில் திரட்டப்படும் சேனை (சக்கிரந்தி, 303); forces raised within a short period.

[அமையம் + படை.]

அமையம்¹ *amaiyam*, பெ. (n.) இலாயிச்சை (மலை); cuscuss grass (செ.அக.)—விலாயிச்சை; a fragrant grass (சா.அக.).

அமையம்² *amaiyam*, பெ. (n.) சமையம் (சந்தர்ப்பம்); occasion, context, opportunity. "ஆனதோ ரமையந் தன்னை" (சந்தபு. உற்பத்த. திருக்கல். 72).

[அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமையம்.]

அமையவன் *amaiyavan*, பெ. (n.) அருகன் (திவா.); Arhat.

[அமைதல் = அடங்குதல், புலனடங்குதல். அமை + அவன் (ஆ.பா. ஈறு) — அமைவன் = ஐம்புலனு மடக்கிய அருகன்.]

அமையாமை *amaiyama*, பெ. (n.) 1. கிடைத்தற் கருமை; difficulty of attainment. "அமைவா வின்பவின னாட்டில்" (ஞானவா. சக்கிர. 9). 2. கீழ்ப்படியாமை; disobedience. 3. பொந்தினை யடையாமை (திருப்திப்படாமை); dissatisfaction. "பெரும்பாழ் செய்து மமை யான்" (பட்டினம். 276).

அமைவடக்கம் *amaiyan*, பெ. (n.) மாப்பசை; a vegetable substance universally diffused in plants and generally extracted from wheat flour, rice, etc., starch (சா.அக.).

அமைவடக்கம் *amai(-u)-aḍakkam*, பெ. (n.) 1. அடங்கிய வொழுக்கம் (விண்.); modesty, respectful behaviour. 2. மனம் ஒருவழிப் பட்டவ்விதிற்பு (சங்.அக.); restraint of the senses and concentration of mind. 3. மறைவு (சங்.அக.); disappearance. 4. சரவு; demise.

[அமைவு + அடக்கம். அமை → அமைவு. அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம்.]

அமைவர *amai-vara*, வி.எ. (adv.) மனத்துட்பதிய, to be clearly understood and grasped. "ஆசார் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டம்" (நன். 41).

[அமை + வர. அமை → அமைவு = பதீவு.]

அமைவன் *amaivān*, பெ. (n.) 1. அடக்கமுள்ளோன்; one who has self-control. 2. முனிவன்; sage, as a serene person. "பிருகு வென்னு மமைவன்" (ஈநாயகபு. பதி. 2). 3. அருகன் (நாநார்த்த.); Arhat. 4. கடவுள்; the Supreme Being. "அமைவன தடி பணிந்து" (இலக். வி. 159).

அமைவு *amāivu*, பெ. (n.) 1. சேர்வு, கூட்டு; joining, uniting. 2. ஒப்புமை; similarity. 3. பொருந்துகை, ஏற்றாததல்; fitting, being suitable or acceptable, conformity. 'அமைவின்மை அம்மரபிற கேலாமை' (குறள், 956, பாிமே. உரை). 4. நட்புப் பொருத்தம்; friendly relation. "அஞ்சு மறியா னமைவிலன்" (குறள், 863). 5. இடங்கொண்டிருப்பவன்-வள்து; resident, presiding duty. "திருக்கா எத்தியுள் ளமைவே" (தேவா. 7. 26 : 2). 6. அடக்கம் (சிந்தா. நி.); modesty, respectable conduct. 7. புலவடக்கம் (சங். அக.); control of the senses. "அமைவு பிறக்கு மமரர்கள்" (விருத்தா. திருத்த. 14). 8. செயாறுமை; patience. "ஞாலத் தார்கொலோ வமைவின் மிக்கோர்" (பாரத. நிரை. 132). 9. மனவமைதி; peace of mind. "நிகராகியு மமைவுற்றோ னிமல முத்தனாம்" (ஞானவா. வேதாந. 3). 10. ஆறுதல். ஆற்றியிருத்தல்; consolation, bearing the pangs of separation. "அவர்க் காணா தமைவில கலன்" (குறள், 1178). 11. நிறைவு; fulness, completeness, perfection. "ஆங்கமை வெய்தியக் களனும்" (குறள், 740). 12. பொந்திகை (திருப்பதி); satisfaction.

[அமை + வு (தொ.பெ. ஈறு). அவு → வு.]

அயக்கம் *ayakkam*, பெ. (n.) தோயின்மை, free from disease, healthiness (சா. அக.).

[ஒருகா. அயங்கு → அயக்கு → அயக்கம். அயங்குதல் = விளங்குதல்.]

அயக்கு-தல் *ayakku-*, 5 செ.குளுநாவி. (v.t.) அசைத்தல்; to shake, cause to tremble. "ஞன் றுக ளயக்கலின்" (கம்பரா. 41த்த. சேதுப. 10).

[அலை → அசை → அசக்கு → அயக்கு.]

அயகத்தினை *ayaga-t-tinai*, பெ. (n.) செந்தினை; red millet (சா. அக.).

அயகம் *ayagam*, பெ. (n.) 1. சிறுகுறிஞ்சை; species of *Gymnema* (செ. அக.) — the small Indian *ipecacuanha*, *Gymnema silvestre* alias *G. parviflorum* (சா. அக.). 2. வசம்பு (மலை); sweet-flag, *Acorus calamus* (சா. அக.).

அயர்கு-தல் *ayarku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல்; to shine, appear bright. "பல்ல யங்குதலை யெந்தினார்" (தேவா. 2. 211 : 4).

[வயங்குதல் = விளங்குதல். வயங்கு → அயங்கு.]

அயதி *ayadi*, பெ. (n.) திருதாமப்பாலைக்கொடி (மூ. அ.); oval-leaved China root.

அயம்¹ *ayam*, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; depression, ditch, valley. "அயமிழி யருவி" (கலித். 46:9). 2. குளம் (பிங்.); tank, pond. "அயத்துவளர் பைஞ்சாய்" (அகநா. 62:1). 3. சுனை (அகநா. 38, உரை); spring on a mountain. 4. நீர் (பிங்.); water. 5. மழைநீர் (பச். மூ.); rain water. 6. சேறு (உரி. நி.); mud, mire.

[பள் → பய → பயம் → பயப்பு = பள்ளம். பயம் → அயம். இனி, பள்ளம் → பயயம் → பயம் என்றுமாம்.]

அயம்² *ayam*, பெ. (n) சிறுபூவா; a shrub.

அயம்³ *ayam*, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்); doubt. "மன்னவன்... அயம் தெய்தி" (திருவாலவா. 33: 15).

[ஐயம் → அயம்.]

அயமவாநி *ayamavāni*, பெ. (n.) அயவாசி பார்க்க; see *ayavāsi*.

அயமி *ayami*, பெ. (n.) வெண்கடுகு (மலை); white mustard.

அயர்¹-தல் *ayar-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளை யாடுதல்; to play, sport. "மடக்குறு மாக்களோ டொரை யயரும்" (கலித். 82:9). 2. சோர்நல், தளர்நல், இளைத்தல்; to become weary, to be fatigued, to be exhausted. "அடி யேனு மயலார் போல வயர்வேனோ" (திருவாச. 32:9). 3. உணர்வழிதல்; to lose consciousness, as in fainting, sleep or drunkenness. "கள்ளுண் டயர்நல்" (கும்பு. திரிபுர. 28). —, 2 செ.குளுநாவி. (v.t.) 4. செய்வருந்திச் செய்தல்; to labour hard, to do dili-

gently. 2. செய்தல் (திவா.); to do, perform. 3. தேர் செலுத்துதல்; to drive, as a chariot. "திண்டே ரயர்மதி" (கலித். 30:19). 4. வழிபடுதல்; to worship. "பலிசெய் தயரா நிற்றும்" (திருக்கோ. 348). 5. வேலன் வெறியாடுதல்; to dance under possession by *Muruga*. "வெறியயர் வியன்களம் பொற்பு" (அகநா. 98:19). 6. விழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. 7. விருந்தோம்பல்; to entertain guests. 8. விரும்புதல்; to desire. "செல்வயர்தும்" (பு.வெ. ஒழிப்பு, 1). 9. மறத்தல்; to forget. "ஆயா தறிவயர்ந்து" (பு.வெ. 10, காஞ்சி. 2).

ம. அயர்க்குக்; து., தெ. அகரு.

[ஐ = மென்மை, நுணமை. ஐ → அய் → அயர். அய் → ஆய். ஆய்தல் = நுணுகுதல், வருந்துதல், அமைதல், கிளைத்தல்.]

அயர்²-த்தல் *ayar-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறத்தல்; to forget. "அங்கவ டன் றி நமயர்ப்பா யென்றே" (மணிமே. 19:9).

அயர்க்கு-தல் *ayarkku-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) மறத்தல்; to forget. "தன்னை யயர்க்குதல்" (உபதேசகா. சிவபுணணி, 28).

அயர்ச்சி¹ *ayarcci*, பெ. (n.) 1. செய்கை; deed, action, performance. "சாறயர்ச்சி னை எப்பன" (சிகாழித். பூந்தரா. 4). 2. களைப்பு, சோர்வு; *fatigue*, weariness. 3. மறதி; forgetfulness. "அயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து" (சைவச. பொது. 372). 4. மனக் கவறி; anxiety. "அயர்விலர்" (புறநா. 182:6). 5. வருத்தம்; distress. "மறைந்துபோயினா ரெனச்சிறி தயர்ச்சியு மனத்தினிறைந்ததோர் பெருங் கவற்சியை" (திருவிளை. இரசவா. 27). 6. வலுக்குறைவு; weakness. 7. உணர்வழிவு; unconsciousness. 8. சோம்பு (சங்.அக.); slackness, lethargy. 9. வெறுப்பு (சங்.அக.); dislike, disgust, aversion.

ம. அயர்ச்ச

[அயர் → அயர்ச்சி.]

அயர்ச்சி² *ayarcci*, பெ. (n.) அழலை; heat (சா.அக.).

ம. அயல்

[ஒருகா. அழற்சி → அயர்ச்சி.]

அயர்த்துமறத்து *ayarttu-marattadu*, பெ. (n.) மறந்துபோன பொருள் அல்லது செய்தி;

forgotten thing or matter. அயர்த்தது மறந்தது ஏதேனு மிருந்தால் இப்பொழுதே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் (உ.வ.).

[மரபினை மொழி (idiomatic words-in-pairs).]

அயர்தி *ayardi*, பெ. (n.) 1. இளைப்பு; feebleness, languor. 2. களைப்பு, சோர்வு, தளர்வு; weariness, fatigue. 3. உணர்வழிவு; fainting, loss of consciousness. 4. மறதி; forgetfulness. 5. சோம்பு (சங்.அக.); slackness.

ம. அயர்தி; க. அயலு; தெ. அகரு.

[அயா + தி (தொ. பெ. ஈறு).]

அயர்திமறதி *ayardi-maradi*, பெ. (n.) மறப்புத் தன்மை; forgetfulness. அயர்திமறதியா யிராதே (உ.வ.).

மரபினைமொழி (idiomatic words-in-pairs). அயர்திமறதி என்பது, எதுகை நோக்கித் தவறாக அர்திமறதியென்று உலக வழக்கில் வழங்கிவருகின்றது.

அயர்ந்ததுக்கம் *ayarda-ikkam*, பெ. (n.) உழைப்பினாலும் களைப்பினாலும் ஏற்பட்ட மெய்மறந்த தூக்கம்; deep sleep caused by hard labour and exhaustion.

அயர்ப்பு *ayarppu*, பெ. (n.) மறப்பு; forgetfulness. "அயர்ப்பிலா தானே யோலம்" (பெரியபு. இயற். 29).

ம. அயர்ப்பு

[அயர் + பு (தொ.பெ. ஈறு).]

அயர்வு *ayaru*, பெ. (n.) 1. சோர்வு (நாநார்த்த.); தளர்வு; fatigue, weariness. "களைந்து களை நயர் வுறலார்" (சேதுபு. நாட்டு. 63). 2. சோம்பு; slackness, lethargy. "அயர்வில காலன்" (ஞானவா. ஞானவினா. 20). 3. மனக் கவறி; anxiety. "உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்" (புறநா. 182:6). 4. வருத்தம் (நாமதி.); suffering. "அயர் வன்றியில்" (ஞானவா. புகளா. 84). 5. அவலம்; distress. 6. மயக்கம் (நாநார்த்த.); dizziness, fainting, swooning. 7. மத்தம்; suspension of sensibility. 8. வெறுப்பு; disgust, aversion.

ம. அயவு

[அயர் + வு (தொ. பெ. ஈறு, ப. பெ. ஈறு). அவு → வு.]

அயர்வுயிர்-த்தல் *ayaru(y)-uyir-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
 1. இளைப்பாறுதல்; to rest. "திருவயர்
 வுயிர்க்கு மார்பன்" (குளா. துற. 23). 2. சிதறு
 தல்; to be spilled. "களையா வுயிர்க்குரு
 செழுங்கமல மென்பொகுட்டு வளளவ"
 (கூர்மபு. அட்ட. 8). 3. சோர்வு நீங்குதல்;
 to be relieved of fatigue, to recoup one's
 energy. "குருகயர் வுயிர்க்குஞ் சோவை"
 (குளா. துற. 23). 4. மயக்கந் தீர்தல்; to
 recover from stupor. 5. வகுத்தந் தீர்தல்; to be
 relieved of suffering.

[*அயர்வு + உயிர்*. உயிர்த்தல் = வெளிப்
 படுத்துதல். தளர்வு அவலது மயக்கந் தீர்தல்.]

அயரப்போடு-தல் *ayara-p-pōḍu-*, 19 செ.
 குன்றாவி. (v.t.) அசரப்போடு-தல் பார்க்க,
 see *aśara-p-pōḍu-*.

[*அயர + போடு*.]

அயரவிடு-தல் *ayara-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி.
 (v.t.) அயரப்போடு-தல் பார்க்க; see *ayara-p-*
pōḍu-.

அயல்-தல் *ayal-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கசரம்
 மிகுதல், உறைத்தல்; to be acrid, pungent.
 குழம்பு அயலுகிறது (உ.வ.).

[*அழல்* → *அயல்*.]

அயல்¹ *ayal*, பெ. (n.) 1. அருகிடம்; neighbour-
 hood, adjacent place. "தனக்கயல்ள்
 வந்த பரிசனத்தை" (கந்தபு. உற்பத். காம
 தக. 65). 2. இடம் (பிங்.); place. 3. வெளி
 யிடம், புறம்பு; outside. "பொயவார்த்தை
 சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்" (தாயு.
 சக. 3). 4. வேற்றினயானது, வெளிநாட்டது;
 that which is foreign or alien. "ஆருற
 வெண்க்கிங் காரய லுள்ளார்" (திருவாச.
 22: 8). 5. வேறு; that which is different. "விநி
 யுருலா யயல்போலாய்" (ஞானவா. விரதகு.
 3). —, இடை. (part.) இடம்பொரு னுருபு; a
 locative ending. "தலைக்குவட் டயன்மதி
 தவழ் மாளிகை" (கம்பரா. அயோத். நகர்நிங்.
 193).

ம. அயல

[*அன்றதல்* = நெருங்குதல், செறிதல். அள் →
 அய் → *அயல்*.]

அயல்² *ayal*, பெ. (n.) கசரம், உறைப்பு;
 pungency. அயல் கொளுத்துகிறது.

[*அழல்* (நெருப்பு) → *அயல்*. உறைப்புப்
 பொருள், நானில் அல்லது உடல்பிற் படுப்போது

நெருப்பைப்போற் காந்துதலால், அழல் எனப்
 பட்டது.

அயலகத்தான் *ayal-agattān*, பெ. (n.) 1. அடுத்த
 வீட்டுக்காரன்; next door neighbour. 2. பக்கத்
 திலுள்ளவன்; neighbour. 3. வெனியூரான்;
 stranger.

ம. அயலுதி, அயல்காரன்.

[*அயல் + அகம்* (விடு. கிடம்) + *அத்து*
 (சாரியை) + *ஆன்* (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலகம் *ayal-agam*, பெ. (n.) 1. அடுத்த
 வீடு; next house. 2. பக்கம்; neighbourhood.

[*அயல் + அகம்*.]

அயலத்தான் *ayalattān*, பெ. (n.) அயலகத்
 தான் பார்க்க; see *ayal-agattān*.

அயலவன் *ayalavan*, பெ. (n.) 1. பக்கத்தான்;
 neighbour. 2. வேற்றூரான், உறவல்லாதவன்;
 stranger. 3. நொதுமலான் (குடா.); a neutral.

ம. அயலான்

[*அயல் + அவன்* (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலன் *ayalan*, பெ. (n.) அயலவன் பார்க்க;
 see *ayalavan*.

அயலார் *ayalar*, பெ. (n.) 1. பக்கத்தார்;
 neighbours. "அன்புடைபயன் கொல்வென்
 நயலா ரெடுத்துரைப்ப" (கந்தபு. யுத்த.
 இரணியன்பு. 8). 2. ஏவலாளர்; servants
 "தன் பன்வியொடு மயலார் சுற்றந் தம
 ரோடும்" (திருவிளை. உலவர்க்கோ. 18).
 3. உறவல்லாத பிறர், வேற்றிடத்தார்;
 strangers.

[*அயல் + ஆர்* (ப.பா. ஈறு).]

அயலார்காட்சி *ayalar-kāṭci*, பெ. (n.) கண்டோர்
 சான்று (Cota. II, ii, 258); testimony of eye-
 witnesses. "அயலார் தகுகள் காட்சியில்"
 (பெரியபு. தடுத்தாட். 56).

அயலாள் *ayalāḷ*, பெ. (n.) உறவல்லாத வெளி
 யூரான்-ள்; stranger.

[*அயல் + ஆள்*.]

அயலான் *ayalan*, பெ. (n.) 1. பக்கத்தான்;
 neighbour. 2. உறவல்லாத வெனியூரான்;
 stranger. 3. பகைவன்; enemy. "அயலா ருரி
 எஞ்சிலே யொன்றை வைத்தான்" (கம்பரா.
 பால. மிகைப். 10).

ம. அயலான், அயலவன்.

[*அயல் + ஆன்* (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலி *ayali*, பெ. (n.) 1. வெண்கடுகு (மலை); white mustard, *Brassica alba*. 2. சிற்றரத்தை; lesser galangal, *Alpinia galanga* (minor) (சா. அக.).

அயலிலாட்டி *ayal-il-aṭṭi*, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுப் பெண்கு; woman of the next house. "அமுத முண்கநம மயலி லாட்டி" (நற். 65).

[அயல் + ஐய் (வீடு) + ஆட்டி (பெண்டு). ஆள் (பொ.பா.) - ஆளன் (ஆ.பா.) - ஆட்டி (பெ.பா.), ஆளன் = ஆடவன். ஆட்டி = பெண்டு. ஆள் + தி (பெ.பா. நறு) - ஆட்டி. அத்தி (தாய்) - தி (பெ.பா. நறு). ஒதோ: மறத்தி, குறத்தி, வண்ணாத்தி.]

அயலுரை *ayal-urai*, பெ. (n.) 1. அயலா சொகுப்பட்ட வுரை; resolute talk of neighbours. 2. இயைபில்லாத பேச்சு; irrelevant talk.

"கயல்புரை கள்ளியை
அயலுரை யுரைத்தது"

(திருக்கோ, 137, கொளு).

'அயலுரை - தலைமகட்கியாதும் இயை
பில்லாத வுரை;
அயலா சொகுப்பட்ட வுரை யென்றுமாம்'
(ஐ. உரை).

[அயல் (அயலார்) + உரை (பெண்கோடற் பேச்சு).]

அயலை *ayalai*, பெ. (n.) அயிலை பார்க்க; see *ayilai*.

அயலோர் *ayalōr*, பெ. (n.) 1. பக்கத்தவர்; neighbours. 2. மற்றையோர்; others. "ஆரியர் பேணுவ தாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான" (குறளவா. முழுட்சு. 17).

[அயலார் -> அயலோர்.]

அயலகண்டம் *ayavakandam*, பெ. (n.) முசு முசுக்கை; bristly bryonia, *Bryonia scabra* (சா. அக.).

அயலந்தி *ayavandi*, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர்; a Saiva shrine. "அயலந்தி யாமர்ந்தகுளு மங்கணர்தம் கோயில் மருங்கணைந்து" (பெரியபு. திருஞான. 461).

அயலம் *ayavam*, பெ. (n.) ஒருவகைக் குடற்பழு; one of the seven species of worms in the intestines (சா. அக.).

அயலல்லி *ayavalli*, பெ. (n.) கோவை, Indian caper, *Bryonia grandis* (சா. அக.).

அயவாசி *ayavāsi*, பெ. (n.) வசம்பு (புச். மூ.); sweet flag.

மறுவ. அயவாரி, அயவாரிதி.

அயவாரி *ayavāri*, பெ. (n.) 1. அயவாசி பார்க்க; see *ayavāsi*. 2. செந்தககதாளி; crimson-flowered prickly pear, *Opuntia monacantha* (சா. அக.).

அயவாரிதி *ayavāridi*, பெ. (n.) அயவாசி பார்க்க; see *ayavāsi*.

அயவாருகம் *ayavarugam*, பெ. (n.) செந்நாயகுவி; a red species of the plant, *Achyranthes aspera* (சா. அக.).

அயலி *ayavi*, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை); lesser galangal, *Alpinia galanga* (minor) (சா. அக.).

மறுவ. அயலி, அயலிகம்.

அயலிகம் *ayavigam*, பெ. (n.) அயலி பார்க்க; see *ayavi*.

அயவு *ayavu*, பெ. (n.) அகலம் (சிந்தா. நி.); breadth, width.

அயற்படுதல் *ayar-paṭu*, 20 செ. கு. வி. (v.i.) நீங்கிப்போதல்; to leave, depart, disappear. "இயற்படு மாளமு மிகலு நாணமு மயற்பட" (கந்தபு. மகேந். சயந்தன்பு. 5).

[அயல் (பக்கம், அப்பால்) + படுதல் (சேர்தல், செல்லுதல்).]

அயறு *ayaru*, பெ. (n.) புண்வழலை, புண்ணின் பொருக்கு; scab of a wound, excrescence resulting from a sore. "அயறுசோகு மிருஞ் சென்னிய" (புறநா. 22: 7).

ம. அயறு

[ஒருகா. அளறு -> அயறு. இஃ, அசறு -> அயறு என்றுமாம்.]

அசறு³ பார்க்க; see *aṣṣu*³.

அயலுப்பு *ayar-nuppu*, பெ. (n.) தலைப் பிண்டம் (குழுவகக்குறி); the first-born foetus (சா. அக.).

அயல்மை *ayarnnai*, பெ. (n.) உறவன்மை; absence of kinship, non-relationship. "எமக் கிவன் யாரென்று அயன்மை கூறுதலாம்" (தொல். பொருள். கற். 6, நச். உரை)

[அயல் + மை (ப. பெ. நறு).]

அயா *ayā*, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி (திவா.); languor, faintness. 2. வகுத்தம்; distress.

“மரையா நோக்கியா மருங்குவ” (சீவக. 1822).

[அயர் → அயா. அயர்தல் = தளர்தல், வருந்துதல்.]

அயாகம் *ayagam*, பெ. (n.) மத்தை (**ஊமத்தை**); *datura*, *Datura fastuosa*

மறுவ. அயிகம், அயிகா, அயிரகம்.

அயாஞ்சி *ayāñji*, பெ. (n.) நிலப்பனை, ஒரு மருந்துச்செடி; a medicinal herb, *Curculigo orchuoides* (சா.அக.).

மறுவ. அயிஞ்சி

அயாந்திமாகம் *ayāndirāgam*, பெ. (n.) 1. கருங்காணம் (பச்.ஊ.); a species of horse-gram (செ.அக.). 2. கருங்காக்கணம்; crow creeper, *Clitoria ternatea* (சா.அக.).

ஒ.தோ: அயித்திரம

அயாரியம் *ayariyam*, பெ. (n.) நெட்டிச்செடி; cork-plant (சா.அக.).

அயாவி *ayāvi*, பெ. (n) கோரை (பச்.ஊ.), sedge (செ.அக.) — a species of grass, *Cyperus* (சா.அக.).

அயாவு-நல் *ayāvu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be distressed. “மரையா நோக்கியர்” (சீவக. 1822).

ம. அயவு

[அயர் (தளர்) → அயா (வருத்தம்) → அயாவு.]

அயாவுயிர்-ந்தல் *ayā-vayir-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. நெட்டுயிர்ந்தல், பெருமூச்செறிதல்; to take a deep breath, to sigh. “அமுதன னேங்கியாவுயிர்ந்த தெழுதலும்” (மணிமே. 21 : 26). 2. இளைப்பாறுதல்; to take rest. 3. மயக்கந் தெளிதல்; to recover from swoon. 4. வருந்துதல் நீர்தல்; to be relieved of distress or pain. 5. தகராப்புளித்தல்; to bubble up, burst forth. “நறவயா வுயிர்க்கு மாலை” (சீவக. 1125). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) இளைப்பாற்றுதல்; to give rest to, to refresh. “எம்மைச் சுமந்தயாவுயிர்ந்த வாண்மை” (சீவக. 2947).

[அயர் → அயா (தளர்ச்சி, வருத்தம்) + அயிர். அயிர்ந்தல் = முக்கவிட்டுத் தீர்தல்.]

அயிகம் *ayigam*, பெ. (n.) 1. அயாகம் பார்க்க; see *ayagam*. 2. இலவு; silk-cotton tree (சா.அக.).

அயிகா *ayigā*, பெ. (n.) அயிகம் பார்க்க; see *ayagam*.

அயிங்கவலை *ayinṅgalai*, பெ. (n.) சூடையீச் bluish-green sardine fish, *Clupea fimbriata* (சா.அக.).

அயிஞ்சி *ayīñji*, பெ. (n.) அயாஞ்சி பார்க்க; see *ayāñji*.

அயித்திரம் *ayitiram*, பெ. (n.) 1. கருங்காணம். black horse-gram (செ.அக.). 2. கருங்காக்கணம்; crow creeper, *Clitoria ternatea* (சா.அக.).

அயிநர் *ayinar*, பெ. (n.) ஐதர் பார்க்க; see *andar*.

அயிப்பை *ayippai*, பெ. (n.) ஒரு செடி; a shrub.

அயிர்-ந்தல் *ayir-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஐயுறுதல் (சந்தேகித்தல்); to suspect. “அருங்கடவாயி வயிராது புகுமின்” (மலைபடு. 491). —, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) மறைத்தல்; to hide, conceal. “உயிரனை யாயயி ராம லுரை யெனக்கே” (தஞ்சைலா. 303) — (சங்.அக.).

[ஐ (ஐயம்) → அய் → அயிர். ஐயுறுதல் = சொலவத் தகாதென்று மறைத்தல் (சொக்கப்ப நாவலர் உரை).]

அயிர்¹ *ayir*, பெ. (n.) ஐயவுணர்வு; doubt, suspicion. “அயிந் நிர்ந்தபே ரறிஞரும்” (இருவினை. திருநகர. 65).

[ஐ (ஐயம்) → அய் → அயிர்.]

அயிர்² *ayir*, பெ. (n.) 1. நுண்மை (நிவா.); fineness, subtlety. 2. நுண்மணல்; fine sand. “அயிர செறியிலைக் காயா அஞ்சணம் மலர்” (முல்லை. 92-3). ம. அயிர். 3. சருக்கரை; sugar. “அயிருத் தேனும்” (கம்பரா. பால. நாட்டு. 55). 4. கண்டசருக்கரை (நிவா.); candied sugar. 5. புகைக்கும் ஒரு வெள்ளை நிறமணப்பொருள்; name of an imported white fragrant substance for burning. “குட திசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு” (சிலப். 4 : 35). 6. சிறுநீர் (இராசவைத்.); urine. 7. வெள்ளவலம் பட்டை; the bark of white acacia, *Acacia leucophloea* (சா.அக.). 8. யாண்க்காஞ்சொறி; a species of nettle, *Tragia involucrata* (சா.அக.).

[ஐ → அய் → அயிர். ஐ = சென்மை, நுண்மை.]

அமிமடயபதசாசி

அமிர்தவல்லி

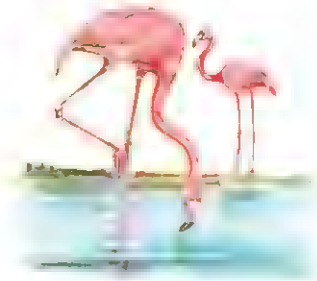
அயிலைக்கிரை

அம்மிலிபுளுவை

அயிங்கலவை

அயிலாவி

அயிர்க்கடு *ayir-k-kadu*, பெ. (n.) யானைத் துறட்டி (சிந்தா. நி. 220); goad for elephants.

[அயில் = கூர்மை. கோடு = வளைவு, கொம்பு. அயில் + கோடு = அயிர்க்கோடு → அயிர்க்கடு.]

அயிர்க்கடு பார்க்க; see *ayir-kadu*.

அயிர் துறையைத் தய *ayir-tu-urayai*, பெ. (n.) (அகப்.) தலைமகளின் கண்ணிவப்பு முதலிய வற்றைத் தோழி கண்டு ஐயங்கொள்வதைக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை; theme describing the maid's doubts on seeing the reddened eyes, etc., of the heroine (களவிவந். 50).

[அயிர் துற + உரைத்தல்.]

அயிர் ப்பு *ayirppu*, பெ. (n.) 1. ஐயுறவு; doubt, suspicion. "அண்ணவல் குமர ராமென் தயிர் ப்புறு மரசர் யாரும்" (பாரத. திரௌ. 63). 2. (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (பிங்.); (Mus.) a secondary melody-type of the *Kuzhiji* class.

[அயிர் → அயிர் ப்பு.]

அயிரகம் *ayiragam*, பெ. (n.) 1. மத்தங்காய்; அயிரகம் பார்க்க; see *ayiragam*. 2. கருமத்தை (காருமத்தை); black variety of datura, *Stramonium fastuosa* (சா.அக.), (சித்.அக.)—purple stramonium (செ.அக.).

அயிரம் *ayiram*, பெ. (n.) கண்டசருக்கரை (ஸ்ர.அ.); candied sugar.

[அயிர் = நுண்மை, நுண்மணல். அயிர் → அயிரம்.]

அயிரி¹ *ayiri*, பெ. (n.) மீன்முள்ளை எடுக்க உதவுங் கத்தி; a knife, for picking out the bones of fish (W.).

ம. அயிரி

[அயில் = கூர்மை. அயில் → அயிர் → அயிரி.]

அயிரி² *ayiri*, பெ. (n.) தெட்டிப்பூல்; long grass (செ.அக.)—pith-grass, *Typha angustifolia* (சா.அக.).

அயிரியம் *ayiriyam*, பெ. (n.) தெட்டி (ஸ்ர.அ.); sola pith, *Aeschynomene aspera*.

அயிரை *ayirai*, பெ. (n.) 1. நுண்மணல்; fine sand. "அயிரை வார்கரைக் குடகடல்" (ஞானா. கல்யா. 53). 2. ஒருசிறு ஆற்றுமீன் அல்லது ஞானத்துமீன்; a small river-fish or

tank-fish. "குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி" (புறநா. 67:6) — தொய்மீன் small edible freshwater fish, loach, sandy coloured *Cobitis thormalis*. "சிறுவெண் காக்கை.....அயிரை யாரும்" (றுங்குறு. 164) (செ.அக.) ம. அயிர. 3. சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு ஆறு; name of a river in the Cera country. "உருகெழு மரபினியிரை மணணி" (சிலப். 28: 145). 4. சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு மலை; name of a hill in the Cera country, 9 miles west of *Pañani*. "நெருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந்" (பதிற்றுப். 21: 29).

[ஐ → அய் → அயிர் = நுண்மை. அயிர் → அயிரை = நுண்மணற் சிறுமீன், நுண்மணலாறு.]

அயில்-நல் *ayil*, 7 செ.குன்றாலி. (v.1.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "அடிசி வயில்வோர் தம்மை" (திருவிளை. உக். வேல்வளை. 60). 2. பருகுதல், குடித்தல்; to drink. "பாலயி லுற்றிடு பொழுதத் தினில்" (கந்தபு. உற்பத். சரவண. 33).

[ஐ = நுண்மை, சென்மை. ஐ → அய் → அயில். அயிலுதல் = குழத்தை சிறிது சிறிதாக மெல்லுணவுண்ணுதல். அயில் → அயிலி → அயிலி = குழத்தை முதன்முதலாக உண்ணுஞ் சோறு. இல், அள்ளுதல் = நுகர்தல். அணுதல் = நுகர்தல், அள் → அய் → அயில் என்றும்.]

அயில்² *ayil*, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. "ஆணமகள் கையி வயில்வான்" (நாலடி. 386). 2. வேல்; javelin, lance. "அயிவபுரை நெடுங்கண்" (ஞானா. 33). ம. அயில. 3. அறுவைசெய்யும் கத்தி; surgical knife, lancet. "அயிலரி யிரவை விழுப்புண்" (ஞானா. 30). 4. கலப்பை (சங்.அக.); plough. தெ. அயர. 5. இரும்பு; iron. "அயிலாலே போழ்ப வயில்" (பழ. 8). ம. அயில். 6. கோரை; sedge (W.). 7. முகமுக்கக்கை (புச். மு); rough bristly bryonia, *Bryonia scabra* (சா.அக.). 8. வேலம்பட்டை (இராசவைத்.); babul bark.

[அள் = கூர்மை. அள் → அய் → அயில் = கூர்மை, கூரிய பொருள்.]

அயில்³ *ayil*, பெ. (n.) அழகு; beauty.

க. அய், அயன்; தெ. அயன.

[ஐ = அழகு. ஐ → அய் → அயில்.]

அயில்⁴ *ayil*, பெ. (n.) விகை (அக நி.); perfume.

[அகில் = நறுமணக்கட்டை, நறுமணம். அகில் → அயில்.]

அயிலம் *ayilam*, பெ. (n.) இலுப்பைவேர்ப் பட்டை (இராசவைத்.); bark of the mahua root (சா.அக.) — the root bark of the flower dropping tree, *Bassia longifolia* (சா.அக.).

அயிலவன் *ayilavan*, பெ. (n.) முருகன்; Lord *Muruga*, as bearing a javelin. "திணைகாவன் மயிலை மணந்த வயிலவ்" (திருப்ப. 341).

[அயில் + அவன் (ஆ.பா. நறு). அயிலவன் = வேறபடையுடையவன்.]

அயிலவன் *ayilavan*, பெ. (n.) அயிலவன் பார்க்க; see *ayil-avan* (உரி.தி.).

[அயில் + ஆன் (ஆ.பா. நறு).]

அயிலவலி *ayilali*, பெ. (n.) செந்தாரை; a red crane, *Tantalus gangeticus* (சா.அக.).

அயிலி *ayil*, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (பிங்.); square spurge. 2. அயிலக்கிரை; a kind of edible greens.

[அயில் → அயிலி.]

அயிலிடம் *ayilidam*, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை); lesser galangal.

அயிலுறவன் *ayil-uravan*, பெ. (n.) பேரர் மறவன், வீரன் (உரி.தி.); warrior, as ploughman with javelin.

[அயில் (வேல்) + உறவன் — அயிலுறவன் = வேலால் உறவன், பொருள், மறவன்.]

அயிலேயல் *ayilēyal*, பெ. (n.) முகமுக்கை (நாமதி.); bristly bryony, *Bryonia scabra*.

[அயில் → அயிலை → அயிலையம் → அயிலேயல்.]

அயிலை *ayilai*, பெ. (n.) 1. ஒரு கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish. "அயிலை துழந்த வம்புனி" (அகநா. 60 : 5).

அயிலைக்கிரை *ayilai-k-kirai*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிரை; a kind of edible greens.

அயிலாவி *ayilavi*, பெ. (n.) செந்தாவி; red aconite, *Aconitum ferox* (சா.அக.).

அயிற்கு *ayir-kaḍu*, பெ. (n.) யானைத்துறட்டி; goad for elephant.

[அயில் = கூர்மை. கோடு = வளைவு, கொம்பு. அயிற்கோடு → அயிற்குடு.]

அயிற்பட்டை *ayir-pattai*, பெ. (n.) வேலம்பட்டை; the bark of acacia tree, *Acacia leucophloea* (சா.அக.).

[அயில் + பட்டை.]

அயிற்பூகம் *ayir-pūgam*, பெ. (n.) செந்தெல்லி; red gooseberry, *Phyllanthus emblica*.

அயிற்பெண்டு *ayir-peṇḍu*, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை; a masquerade dance. "திருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குள் நயிற்பெண்டு" (சிலப். 3 : 13, அடியார்க்க. உரை).

[அயில் + பெண்டு — அயிற்பெண்டு = ஒரு பெண் வேலைத்தயாரும் கூத்துபோலும்!]

அயில்தான் *ayir-tān*, பெ. (n.) அன்னை (அக.தி.); mother.

[ஒருகா. புளிக்கடித்தவள என்னும் பெருகுள்ளதா யிருக்கலால்; அன்றேல், அன்றான் என்பதன் கொத்தைத் தீர்பா யிருக்கலால்.]

அயிலாவி *ayir-digam*, பெ. (n.) செம்பசலை; red pursalane (சா.அக.).

அயிலி *ayili*, பெ. (n.) 1. குழந்தை முதலில் உண்ணுஞ் சோறு; the first rice meal of a child. "பால்விட்ட டயிலியு மின்றயின் றளனே" (புறநா. 77 : 8). 2. உணவு; food. "நன்னற்கு மயினி சாண்மென" (மலைபடு. 467). ம. அயனி. 3. பழஞ்சோற்று நீர் (இராசவைத்.); water in which boiled rice had been kept soaked for sometime.

தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியனின் சிற்றினமையைக் குழந்தைப் பருவம் போன்று உயர்வுநவீந்தியாகக் கூறவிரும்பிய இடைக்குன்றுர்கிழார்,

"கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழல்

தொட்டுக் குடுமி களைந்ததுதல் வேம்பி னொண்டளிர் நெடுங்கொடி யுழிஞ்சுப்பலரொடு மிலைந்து குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி நெடுந்தேர்க் கொடுகுடுமி பொலிய நின்றோன் யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணி தார்பூண்டு தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்ட டயிலியு மின்றயின் றளனே....."

என்று (புறநா. 77) பாடியிருத்தலால், குழந்தை பால்குடி மறந்து முதன்முதலாக வுண்ணுஞ் சோறு அயிலி யெனப்பட்ட தென்று கொள்ள இடமுண்டு.

[ஐ → அய் → அயில். அயில் தல் = குழந்தை திரை வண்ணுதல். ஐது = நுண்ணிது, சீறிது, மெல்லிது, அயில் → அயிலி → அயிலி = மெல்லுணவு, உணவு, சோறு, சோற்றறிச்சு.]

இனி, அள்ளுதல் = நுகர்தல். அனைதல் = நுகர்தல். அள் → அய் → அயில் → அயிலி → அயிலி என்றுமாம்.]

அயினிக் கிரை *ayini-k-kirai*, பெ. (n.) மணலிக் கிரை; a bitter kitchen herb, *Gisekia pharmacoides* (சா.அக.).

[அயிலி + கிரை → அயினிக்கிரை.]

அயினிநீர் *ayini-nir*, பெ. (n.) மணலிகள் முன் அல்லது ஒரு வெற்றியாளன் முன், கண்ணெச்சில் கழிக்குமாறு மங்கலப் பெண்டிர் சுற்றியெடுக்கும் சோறும் மஞ்சளும் கண்ணாம்புங் கலந்த ஆலத்தி நீர்; water mixed with boiled rice, saffron and lime, waved before the bridal couple or a victor in any contest, in order to dispel the supposed effects of the evil eye.

அயினிநீர் சுழற்றுதல் *ayini-nir-suyarpu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மேற்கூறியவாறு ஆலத்தி சுற்றியெடுத்தல்; to perform the ceremony of waving saffron water, as said above. "போதுடனாயினிநீர் சுழற்றி" (கம்பரா. பால. மிதிவை. 51).

அர் *ar*, இடை. (part.) 1. பலப்பலிற்று; pl. suff. அரசர் ஆடைநர். 2. உயர்வுப்பன்மையற்று; honorific pl. suff. திருவளனுவர். 3. முதலிலைப் பொருள் ஈறு; an expletive affixed to some words, பின் - பின்னர். 4. சில குற்றிய லுகர வீற்றுப் பெயர்களுடன் சேர்க்கப்பெறும் ஈறு; an expletive added to some nouns ending in short 'u' (உ). சுரும்பர், வண்டர். அர் - உயர்திணை உயர்வுப்பன்மை யிற்று. அன்றிணை நகைச்சுவை ஒருமைப்பெயர்று. எலியர் வந்தார்.

ம. அர், அரு; தெ. அரு; து. எர்; குட. ஆரு; கோண். ஓர்; குரு. அர், ஓர், ஓர்க்; பிரச. உர், அர், ஓர், ர்.

E. -er. suff. used to form nouns denoting an agent as in hatter, ruler, teacher. ME. -ere, -er, fr. OE. -ere, rel. to OS. -eri, ON. -ari, Dan., Du. -er, OHG. -āri, ari, -eri, MHG. -ere, G. -er, Goth. -areis, fr. OTeut. which derives fr. ð. ārius — (K.C.E.D.E.L.).

E. -or suff. denoting an agent or an instrument. — (1) ME. -or, -our, fr. OE. -eor, -eur (F. -eur), fr. L. -ōrem, acc. of -or, a suff. added to the pp. stem of verbs (Cp. e.g. actor, author); (2) ME. -or, -our, fr. OF. -eor, -eur (F. -eur), fr. L. -ātor acc. of -ātor (Cp. e.g. donor, emperor); see -tor, -ator. Cp. the agential suff. -er. According to the general rule, -or is added to words of Latin -er to those of English origin — (K.C.E.D.E.L.).

அர்க்கம் *arkkam*, பெ. (n.) நீர்க்காக்கை (பிங்); little cormorant. ஆலர்க்கம் பார்க்க; see *Arakkam*.

அர்க்கமலை *arkka-malai*, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலை; a hill to the east of Tiruvannamalai.

"அர்க்கமா மலை அர்க்கம் யுள தடுத்த கிழத்தினை" (அருணாசலபு. திருநகர. 36).

அருக்கமலை பார்க்க; see *arukka-malai*.

அர்க்குளா *arkkuḷa*, பெ. (n.) மேற்புறம் நீலமாயும் அடிப்புறம் வெள்ளையாயு முள்ள நால் வீரம் (அங்குல) நீளக் கடல்மீன்; seer-fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, *Cybius comner sonji*.

[அர்க்குளா → அர்க்குளா.]

அறக்குளா பார்க்க; see *arakuḷa*.

அரா *ara*, பெ. (n.) பாம்பு; snake. "பையர விழங்கப் பட்ட பசுங்கதிர் மதியம்" (வேக. 1540)

ம. அரவு

[அர் → அர → அரவு. அரவுதல் = வருத்துதல். அர் → அரா → அர.]

அரக்கக்குரியன் *arakkakuriyan*, பெ. (n.) மருள்; bewilderment of the mind (சா.அக.).

அரக்கத்தி *arakk(u)-agatti*, பெ. (n.) சிற்றகத்தி; a small variety of *agatti* tree, *Cassia cuspidata* alias *C. aegyptiaca* (சா.அக.).

அரக்கம்¹ *arakkam*, பெ. (n.) 1. அரக்கம்; blood. 2. அவலரக்கு; shellac. "அரக்கத்

தன்ன நுணாமணத் கோடுகொண்டு” (பதிற்றுப்ப. 30:27). 3. கொம்பரக்கு (சங்.அக.), அரக்குவகை; stick-lac. 4. அரக்கரிசி; seed-lac (சா.அக.). 5. அகிலி (பரி.அக.); eaglewood.

ம. அரத்தம்

[உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = எரிதல், அழுவதல். உல் → எல் = ஓளி, நெருப்பு, கதீர்வன். உல் → எரி. எரி = நெருப்பு, சீவப்பு. உல் → அல் → அவத்தம் → அவத்தகம் = செம்பஞ்சுக் குழம்பு. அல் → அர் → அரகு → அரக்கு = சிவந்தது. அரக்கு → அரக்கம்.]

அரக்கம்¹ arakkam, பெ. (n.) 1. நன்னாரி (மலை); Indian sarasaparilla. 2. திருநாமப் பரவை (ஸவ.மூ.); oval-leaved China root, *Smilax macrophylla* (செ.அக.) — wild sarasaparilla (சா.அக.).

அரக்கரிசி arakk(u)-arisi, பெ. (n.) அரக்குவகை, seed-lac.

[அரக்கு + அரிசி.]

அரக்கு பார்க்க: see araku.

அரக்கல்² arakkal, பெ. (n.) அரசிறைத் தவணை (T.A.S. iii, 62); an instalment of land tax.

ம. அரக்கல்

அரக்கல்³ arakkal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரக்குதல் பார்க்க; see arakku.

அரக்கன்¹ arakkān, பெ. (n.) 1. ஆறடிக்குமேல் வளர்ந்து பருந்தவுடம்பும், பெரும்பரவுடம் கருத்தமேனியும், பெருவலிமையும் கொண்டு, பிறரை வகுத்துத் தாக்கிகப் பண்பாடற்ற மாந்தன்; inhumanly wicked person of gigantic stature. 2. பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையிலும் பிற விடங்களிலும் இருந்ததாகத் தவறாகக் கருதப்படும் ஒருவகைப் பூதமாந்தரினத்தான்; one of an anthropomorphic race of demons erroneously considered to have inhabited Ceylon and other places in pre-historic times. “அரக்கரோ ரழிவு செய்து கழிவரேல்” (கம்பரா. கிட். கிந்தா. வாலிவதை. 87). 3. பலரைத் துன்புறுத்துங் கொடியவன்; one who harasses and ruins many.

ம. அரக்கன்; யோசி. ரக்க.

[அரக்குதல் = வருத்துதல், அழித்தல். அரக்கு → அரக்கன்.]

அரக்கன்² arakkān, பெ. (n.) அசுரன் (சுர் என்றும் தேவர்க்குப் பகைவராகவும், வானத்தில் இயங்கும் பதினெண் கணத்தாருள் ஒரு கணத்தாராகவும் சொல்லப்படும் அசுர்வகுப்பினன்); one of the class of demons called Asurās warring with the gods and forming one of the 18 classes of celestial hosts. “ஆம்பன்முக வரக்கன்” (கவலா. கண. 19).

பதினெண்கணம் என்பது ஆரியதொன்மப் பகுப்பு. தொன்மம் (த.) என்பது புராணம் (வ.).

பதினெண்கணத்துள் அரக்கரும் அசுரரும் வெவ்வேறு கணத்தாராகவே கூறப்படுகின்றனர். “நிசாசுரர்” என்னும் பெயர் அவ்விரு கணத்தார்க்கும் பொதுவாயிருப்பது, அவ்வேற்றுமையை விலக்கவிடவை.

“அமரர் சித்தர் அசுரர் கைத்தியர் கருடர் கின்னரர் நிருதர் கிம் பருடர் காந்தருவர் இயக்கர் வீஞ்சையர் பூதர் பசாசர் அத்தரர் முனிவர் உரகர் ஆகாய வாலியர் போகபூ மியர் எனப் பாகு பட்டன பதினெண் கணமே” (பிங். 1 : 92).

இதில் அசுரர், பூதர், முனிவர், உரகர் என்பன தமிழ்ச்சொற்கள். கருடர் என்பது கலுழர் என்பதன் திரிபு.

நிருதர் என்பவர் தமிழில் அரக்கர் அல்லது இரக்கதர் என்றே குறிக்கப்படுவர். அசுரரும் அரக்கரும் இருவேறு கணத்தாரென்றே திவாகரத்திலும் பிங்கலத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். பிங்கலம் நிருதரையும் அரக்கரையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் கூறியிருப்பினும், அசுரரை அவரொடு மயக்கவில்லை. அதனால், அரக்கன் என்னுஞ் சொல்லை அசுரன் என்னும் பொருளில் ஆள்வது தவறேயாம்

அரக்கன் என்னுஞ் சொல்லும் பொருளும் தமிழாதலால், அச் சொல் இங்குக் கொள்ளப்படாது.

ராகுத என்னும் வடசொல்லின் திரிபான இரக்கதன் என்பதன் சிதைவே அரக்கன் என்பது தவறாகும்.

இரக்கதன் பார்க்க; see irakkadan.

அரக்கன்³ arakkān, பெ. (n.) ஆம்போடுதற்குரிய மாடு (யாழ்ப்ப.); cattle for branding (J.)-

அரக்காவளி *arakkavali*, பெ. (n.) செம்புரிக்கை; a kind of fragrant wood tree like cedar (சா. அக.).

[அரக்கம் + ஆணி.]

அரக்கார்த்தம் *arakkandam*, பெ. (n.) அரக்குக் கார்த்தம் பார்க்க; see *araku-kandam*.

[அரக்கு + கார்த்தம் - அரக்குக்கார்த்தம் -> அரக்கார்த்தம்.]

அரக்காம்பல் *araku(=)ambal*, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் (பிங்கி); red water-lily, *Nymphae rubra*. "அள்ளற பழனத் தரக்காமபல வாயவிழ" (முத்தொன். 110).

ம. அரக்காமபல

[அரக்கு (சிவப்பு) + ஆம்பல்.]

அரக்கி *araki*, பெ. (n.) 1. கொடிய பெண்; wicked and fierce woman. 2. (தொன்.) அரக்க இணப் பெண்; (Myth.) anthropomorphous demoness. "மைவள்ளத் தரக்கி" (சும்பரா. பால. அகவி. 24).

[அரக்கு -> அரக்கி. அரக்குதல் = வருந்துதல்.]

அரக்கி *araki*, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; Indian gall-ool, *Terminalia chebula*. 2. சேங்கொட்டை; marking nut, *Semecarpus anacardium*. 3. கல் லுப்பு; a kind of salt, dug out from the beds of salt deposited at the bottom of the sea. 4. மனோசிலை; red arsenic, *Arsenicum rubrum* (சா.அக.). 5. ஒரு தஞ்சு (பாடாணம்), (ஸை.மு.); poison.

[அரக்குதல் = உராய்தல், தேய்த்தல், சிதைத்தல், தறித்தல், ஒடுக்குதல், குறைத்தல், வருந்துதல், வெட்டுதல். அரக்கு + கி (வி.முத. ஈறு) - அரக்கி.]

அரக்கிநடல் - த்தம் *araki-nadā*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெளிந்து நடத்தல் (விண்); to wriggle as a snake, to waddle. 2. தொடைகள் ஒன்றோடொன்று உராய நடத்தல்; to walk with difficulty, as a man whose thighs rub against each other while walking. அவன் அரக்கி நடக்கிறான் (உ.வ.)

அரக்கு-குல் *araku*, 4 செ.கு.வி. (v.1.) நெளிந்து நடத்தல்; to waddle. - 5 செ.கு.நாவி. (v.1.) 1. அழுத்துதல்; to press down. "விரலாற்றலைய ரக்கினான்" (தேவா. 5. 20 : 10). 2. தேய்த்தல்; to rub with the palm of the hand or the sole of foot. கள்ளாரக்கல்

(இனேற். 456). "அரக்க வீரைத்து லாயு மலறவே யரக்கினா னடியாலும்" (தேவா. 5. 27 : 10). 3. கனத்தவுடம்பை இரும்புவிட்டுப் பெயர்த்தல் (யாழ்ப்ப.); to push, drag or otherwise move, as a heavy body (J.). 4. குழந்தை புட்டத்தை நிலத்தில் தேய்த்துப் பெயர்த்தல்; to move by rubbing the buttocks against the ground, as a child. பிள்ளையரக்கி யரக்கி வந்தது (உ.வ.). 5. துடைத்தல்; to wipe, as tears. "பெருமதர் மழைக்கண் வருபனி யரக்கி" (பெரும். உளுசை. 33 : 136). 6. அரைத்தல்; to grind. 7. வருத்துதல்; to cause trouble to, afflict. "எவ்வரக்கு மயினுதிவே விராவணனும்" (சும்பரா. கந்தர. ஊர்தேடு. 230). 8. சிதைத்தல் (குடா.); to waste, ruin. 9. கிணைதறித்தல்; to clip off, prune. 10. வெட்டுதல்; to cut, sever. "தானூந் தொரு மரக்கி" (விநாயகபு. 42 : 4). 11. குறைத்தல்; to cause to diminish. "காரர்க்கும் கடல்" (தேவா. 1. 65 : 8). 12. வாய்நிறைய உண்ணுதல்; to eat incessantly in large mouthfuls. ஆடு குழையரக்குகிறது (இ.வ.). 13. முழுது முண்ணுதல் (இ.வ.); to eat up. 14. கரத்தல்; to hide, conceal. (அக. திருச்சந். 32, வியா.). 15. அழித்தல் (சங்.திவ.). to destroy.

ம. அரக்கு; க. அரகு; தெ. அரகு, அரகு.

[அரகுதல் = அழுத்துதல், வருத்துதல், அழித்தல். அரக்கு (த.வி.) -> அரக்கு (பி.வி.)]

அரக்கு *araku*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. "அரக்குண் பஞ்சிக டிரட்டி" (சேவக. 1564). ம., க. அரக்கு. 2. செம்பெழுது; sealing wax. "தீயூட்டரக்கெயென்ன வுருகி" (கந்தபு. அகர. மார்க்கண், 95). 3. சாதிவிங்கம்; vermilion. "அவகை யரக்குத் தேயாந்தன்ன சேயிழம்" (சிறுபாண். 74). 4. அரக்கு மஞ்சள்; saffron root (சா.அக.). 5. தேன் (சங்.அக.); [honey]. 6. எள்ளுக்காயிறிற் காணும் ஒருவகை தோய்; a disease peculiar to sesame pods. "மகுளி பாயாது = அரக்குப் பாயாமல்" (மலைபடு. 103, நச். உரை). 7. சாயம், மசி, முந்திரை முதியவற்றிற்குதவும் பிசின் போன்ற ஒரு சரக்கு; lac.

ம. அரக்கு; க., து. அரகு; தெ. லாகா; குரு. அரகு.

[உல் -> உல. உலத்தல் = காய்தல். உல -> உலர். உல் -> உர் -> உரு. உருத்தல் = எரித்தல், அழுவதல். உல் -> அல் -> அள் -> அழல். அல் -> அல -> அலத்தல் = செம்பகுத்தி. அலத்தல் ->

அலத்தகம் = செம்பஞ்சக் குழம்பு. அவ் → அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = சிவன். அர் → அர → அரகு → அரக்கு = சிவப்பு, சிவந்த பொருள். நெருப்பின் நிறம் சிவப் பாதவாய் நெருப்புக் கருத்தினின்று சிவப்புக கருத்துத் தோன்றிற்று.]

அரக்குண்டாகும் வகை (How lac is formed):

ஒருவகைப் பூச்சியினத்தின் பெண், மரத்தில துளையிட்டு அதில் முட்டையிட்டு வறியும் போது, அதன் உடம்பினினது கழியும் பிளிப் போன்ற பொருளே அரக்கு. அது சாயங் காய்ச்சவும், மசி கூட்டவும், பல்வேறு மருந்து செய்யவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. The female of the species of insect called *Coccus lacca hemiptera* makes holes in the bark of certain trees in order to lay its eggs in. The incrustation there is called 'lac', and it is in fact formed by the exudation from the bodies of the insects. It is universally employed for dyeing red and also used in preparation of native ink and in various medical treatments (சா அக.)

அரக்கின் வகைகள் (The different varieties of lac):

1. பச்சையரக்கு - gum lac.
2. சிவப்பரக்கு, செம்பரக்கு - red lac, sold in the bazaar in the form of square cakes.
3. கட்டியரக்கு - lump wax, seed-lac melted into masses
4. மூத்திறையரக்கு அவலது செய்மெழுகு - sealing wax or gum lac incorporated with resin.
5. அரிசியரக்கு = seed-lac appearing in a granulated form, deprived of its resinous quality.
6. அவலரக்கு - shellac, the most common form in which the lac is known.
7. கொம்பரக்கு - stick-lac, a substance in its natural state, sticking to the twigs of the tree.

Note: The insect *Coccus lacca* (Indian origin) should not be confounded with that of the Mexican, cochineal insect called *Coccus cacti* introduced into India from Mexico by the East India Company about the year 1799 (சா.அக.).

அரக்கு arakku, பெ. (n.) கஞ்சி (நாமதீப.); gruel.

அரக்குக்கச்சி arakku-k-kacci, பெ. (n.) 1. செம் முள்ளங்கி; a red variety of country radish. *Raphanus sativus* alias *R. radicola*. 2. கெஜ். முள்ளங்கி அல்லது சிவப்பு முள்ளங்கி; red country radish, *Daucus carota* (சா.அக.).

அரக்குக்காந்தம் arakku-k-kandam, பெ. (n) ஒருவகைக் காந்தக்கல் (விண்.); magnetic iron-stone used medicinally.

[அரக்கு + காந்தம்.]

அரக்குக்குகை arakku-k-kugai, பெ. (n) 1. மாறையுருக்கும் ஒருவகைக் குகை; a kind of crucible for melting metals. 2. சிவப்புக் குகை; a red crucible (சா.அக.).

[அரக்கு + குகை.]

அரக்குக்குப்பி arakku-k-kuppi, பெ. (n) சிவப்புப்பூட்டி; a red bottle.

[அரக்கு + குப்பி.]

அரக்குச்சந்தனாந் arakku-c-candayandi, பெ. (n.) கொம்பரக்குடன் சில கடைச்சரக்குகளை நக் லெண்டெனையிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்குக் ஒருவகை மெய்மெய்; a medicinal oil prepared by boiling and filtering, a mixture of gingelly oil with a few other ingredients.

இதை உடம்பில் தேய்ப்பதனால் நீராத காய்ச்சல தீரும்; Rubbing the body with this oil is said to be an infallible cure in cases of persistent and chronic fevers.

[அரக்கு + சந்தனம் + ஆதி (வடநாட்டுச் சொல்). இதை முழுத் தழிழித் அரக்குச் சந்தன முதலி எனலாம்.]

அரக்குச்சாயம் arakku-c-cayam, பெ. (n.) 1. சீலைகளுக்கூட்டும் கருஞ்சிவப்புச் சாயம், lac dye, colouring matter extracted from stick-lac. 2. மெருகெண்ணெய் (M.M.); varnish with lac as its chief ingredient.

[அரக்கு + சாயம்.]

அரக்குச்சாராயம் arakku-c-carayam, பெ. (n.) வேலம்பட்டை சேர்த்துக் காய்ச்சிய தென்னங் கள் அல்லது பனங் கள் (இராட்.); arrack, spirituous liquors distilled by boiling the bark of *vel* with toddy or palm wine

[அரக்கு + சாராயம், சாராயம் → சாராயம்]

அரக்குச்சொக்கட்டாயம் arakku-c-cokkattayam, பெ. (n.) சீலைவகை; a kind of sarree.

அரக்குநாயகி *araku-nayagi*, பெ. (n.) செங் குருந்து; red canary, *Gluta travancoria* (சா. அக.).

அரக்குநீர் *araku-nir*, பெ. (n.) 1. சாதினிலங்கம் கலந்த நீர்; vermilion water, used for sprinkling on festive occasions. "அரக்குநீர்ச் சிவிறி யேந்தி" (சீவக. 2657). 2. ஆவத்தி நீர்; solution of saffron and lime ceremoniously waved in front of a bridal couple to ward off the evil eye. "அரக்குநீர் சமுற்றி" (விநாயகபு. 80 : 277). 3. அரத்தம்; blood. "புண்ணிடை யரக்குநீர் பொழிய" (குத. முத்தி. 7:25), (செ. அக.). 4. அரத்தநீர்; the serum of the blood (சா. அக.). 5. ஒரு நறுமண நீர்; a perfumed water (சா. அக.).

அரக்குப்பளிப்பு *araku-p-puḷippu*, பெ. (n.) அரக்கினின்றும் உண்டாக்கும் ஒருவகைப் பளிப்பு; a peculiar acid prepared from lac, laccic acid (சா. அக.).

[அரக்கு + பளிப்பு.]

அரக்குப்பூக்கி *araku-p-pūcci*, பெ. (n.) அரக்கை உண்டாக்கும் ஒரு பூச்சிவகை; lac insect.

[அரக்கு + பூச்சி.]

அரக்குப் பேய்ப்பிக்கு *araku-p-pēy-p-pirku*, பெ. (n.) மெழுகுப் பேய்ப்பிர்க்கு; a kind of bitter luffa, *Luffa amara* (சா. அக.).

[அரக்கு + பேய் + பிர்க்கு.]

அரக்குமஞ்சள் *araku-manjaḷ*, பெ. (n.) 1. கருஞ் சிவப்பு மஞ்சள்; saffron root of a deep yellow colour (செ. அக.) — மஞ்சள்வேர்ச் கொம்பு; dark-red saffron, *Curcuma longa*. 2. சிவப்பு மஞ்சள்; red saffron (சா. அக.).

அரக்குமானிகை *araku-manigai*, பெ. (n.) பாண்டவரை வஞ்சனையாற் கொல்லத் துரி யோதனன் அரக்கினாற் செய்வித்த பெருமனை; wax palace built by Duryodhana to carry out his scheme for the destruction of the Pāṇḍavās.

"அரக்கு மானிகைஇப் படியினால்
இயற்றிய தொழில்"

(பாரத. வாரணா. 122).

அரக்குமுத்திரை *araku-muttirai*, பெ. (n.) அரக்கில் இடப்பட்ட முத்திரை; stamp impressed with sealing wax.

அரக்குமெழுகு *araku-melugu*, பெ. (n.) பச்சை யரக்கு; lac in its raw state. "எரியணை

அரக்கு மெழுகும் ஒக்கும்" (திவ. திருவாய். 2. 4 : 3).

அரக்குரோசா *araku-rōśā*, பெ. (n.) சிவப்பு உரோசாப்பூ; dark red rose.

[அரக்கு = சிவப்பு. E. rose > த. உரோசா.]

உரோசா மலரைத் தமிழில முளரிசை யெனலாம்.

அரக்குவட்டச்சாரணை *araku-vaḷḷa-c-cāraṇai*, பெ. (n.) சிவப்பு வட்டச்சாரணை; the red variety of *vaticcāraṇai* (round-leaved trianthema).

அரக்குவளையல் *araku-vaḷaiyal*, பெ. (n.) அரக்கினாற் செய்த கையணி; wax bracelet covered with thin brass leaf tinsel.

அரக்குவிசிறி *araku-viṣiri*, பெ. (n.) சேவை வகை; a kind of sarce.

அரக்குவைத்தல் *araku-vaḷ*, 4 செ. குன்றாவி. (v.l.) அரக்குமுத்திரையிடுதல்; to seal with wax.

அரக்கெண்ணெய் *araku-ṅṅey*, பெ. (n.) கொம்பரக்குடன் அழக்கிறாவேர், ஆயின் பால், பழங்காடி, தல்லெண்ணெய், சிவ கடைச் சரக்குகள் முறையிவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வழத்த தலைமுறுக்குக் கெண்ணெய்; a medicated oil obtained by boiling stick-lac, Indian winter cherry and other ingredients in a mixture of cow's milk, seasoned vinegar and gungelly oil, anointed preparatory to bath, shellac oil (சா. அக.).

[அரக்கு + எண்ணெய்.]

அரகண்டரி *arakuṇḍari*, பெ. (n.) பச்சிப்பயறு; green gram (சா. அக.).

அரகுதி *aragadi*, பெ. (n.) செவ்வகி; red lily, *Nymphaea rubra* (சா. அக.).

அரகம் *aragam*, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டு; a plant, *Blyxa ottandra*. 2. கம்பிற்; a plant, *Gardenia enneandra* (சா. அக.).

அரகர *aragara*, பெ. (n.) வழிபாட்டில் அல்லது வழத்திற் சிவனை விளிக்கும் விளிப்பெயர்; address to Śiva in invocation or praise. "அரகர முழக்கஞ் செய்வோர்" (திருவிளை. இந்நிரல் முடி. 17).

[அரன் = சிவன். அரன் → அர (விளி). அர + அன் = அரவர (விளியருக்கு) → அரகர. வ → க. போலி.]

அழிப்பவன் என்று பொருள்படும் 'ஹர' என்னும் சமற்கிருதச்சொல் வேறு; செவ்வண்ணன் என்று பொருள்படும் 'அரன்' என்னும் தமிழ்ச்சொல் வேறு.

அரன் பார்க்க; see aram.

அரங்கக்கூத்தி arāṅga-k-kūṭṭi, பெ. (n.) நாடக மேடையில் நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் பெண்; female actor or dancer on the stage. "அரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டதும்" (மணிமே. 24 : 22).

[அரங்கம் + கூத்தி.]

அரங்கம் பார்க்க; see arāṅgam.

அரங்கணி arāṅgaṇi, பெ. (n.) அறுவு, (இ.வ.); dried up source of a tank or well (Loc.).

[அரங்குதல் = அருந்துதல், அழிதல், வற்றுதல். அரங்கல் + நீர் = அரங்கலீர் → அரங்கணி (கொச்சைத்திரிபு). ஒ.தேச. தண்ணீர் → தண்ணி (கொச்சை).]

அரங்கநாதன் arāṅga-nāṭan, பெ. (n.) திரு வரங்கத்தில் வழிபடப்படும் திருமகல்; Viṣṇu, as worshipped in Tiruvarāṅgam (Śrīraṅgam).

[அரங்கம் + Skt. nātha > ந. நாதன் = தலைவன், கடவுள்.]

அரங்கபூசை arāṅga-pūṣai, பெ. (n.) 1. போர்த்தொடக்கத்தில் கொற்றவை யென்னும் வெற்றித் தெய்வமாகிய காளிக்குச் செய்யும் வழிபாடு; worship of Kōṭṭavai (Kālī), the goddess of victory, preliminary to a battle.

"மறங்கடைக் கூட்டிய துடி நிலை சிறந்த கொற்றவையிலையும் அத்திணைப் புறனே"

(தொல். பொருள். புறத். 4). 2. பந்தய விளையாட்டின் தொடக்கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship at the commencement of an athletic contest. "சினந்தணிற் தரங்கபூசை செய்வன்" (பாரத. வாரணா. 64). 3. நாடகத் தொடக்கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship preliminary to a dramatic performance.

[அரங்கம் + பூசை.]

அரங்கம் பார்க்க; see arāṅgam.

அரங்கம் arāṅgam, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை; island formed by a river or rivers, ait.

"ஆற்றுவியரங்கத்து" (சிலப். 10:156). 2. தஞ்சை வரங்கம்; Śrīraṅgam. "அண்டமுந் தானா-யநின் ற எம் பெருமான் அரங்கமா நகரம்த் தானே" (திவ். பெரியதி. 5. 7:1). 3. நாடக மேடை; stage. ம. அரங்கு. 4. நாடகசாலை; theatre, dancing hall. "ஆடம பலமு மரங்க முஞ் சாலையும்" (சீவக. 212). 5. அமைக களம்; hall for assembly of learned men. 6. அவை (திலா.); assembly of learned men. 7. தூதாழியிடம் (பிங்.); gambling house. 8. படைக்கலம் பயிலுமிடம் (குடா.); school for practice of arms. 9. சிலம்பக்கூடம்; fencing school. 10. மற்போர்க்களம்; wrestling arena. 11. போர்க்களம்; battle-field. 12. கழக்கம் (இ.வ.); secrecy (Loc.). திருமணம் முடிபவரை எல்லாச் செய்திகளையும் அரங்கமாவைத்துக்கொண்டார்கள் (உ.வ.).

10. அரங்கு

[அரங்கு = அறை, அறைவகுத்த இடம். அரங்கு → அரங்கம் = ஆற்றுநீரால் அறுக்கப்பட்ட தீட்டை, மேடை, விளையாட்டிற்குப் போர்க்கும் வகுக்கப்பட்ட இடம்.]

அரங்கு பார்க்க; see arāṅgu.

அரங்கமேடை arāṅga-mēṭai, பெ. (n.) நாடகம் நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் இடம்; stage.

[அரங்கம் + மேடை.]

அரங்கவாசல் arāṅga-vāsal, பெ. (n.) நகரமுற்ற வெளி (புதுவை); esplanade (Ponḍi).

[அரங்கம் + வாசல். வாயில் → வாயல் → வாசல்.]

அரங்கக்கவிம்பு arāṅga-kalimbu, பெ. (n.) கட்டிகளைக் கரைக்கவும், அவற்றைப் பழுக்க அல்லது அழுத்திப்போகும்படி செய்யவும், வீக்கங்களை மெதுவாக்கவும் தடவும் ஒரு வகைக் களிம்பு; an ointment or paste used in medical practice for reducing, ripening, suppressing or suppurating an abscess (சா.அக.).

[அரங்கு → அரங்கம்.]

அரங்கு-தல் பார்க்க; see arāṅgu.

அரங்கம் arāṅgam, பெ. (n.) திருவரங்கப் பெருமான்; Viṣṇu, as worshipped at Tiruvarāṅgam (Śrīraṅgam). "அண்டந்தொ ள்ணியரங்கன்" (திவ். அமலனாதி. 10).

10. அரங்கன்; க. ரங்கனா; தெ. ரங்கடு.

[அரங்கம் → அரங்கன்.]

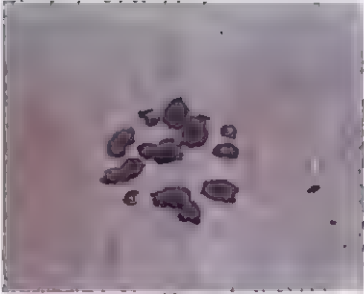
அரக்கு

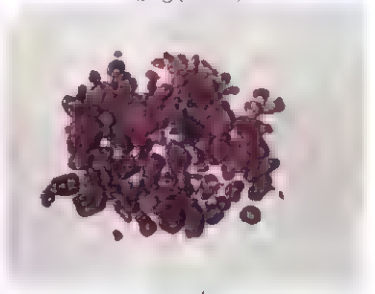
அயிலை

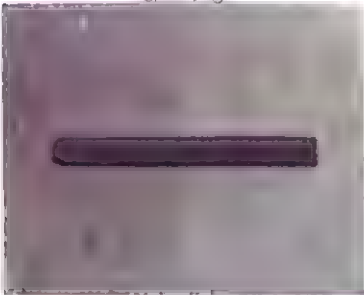
அரக்கு (விலை)

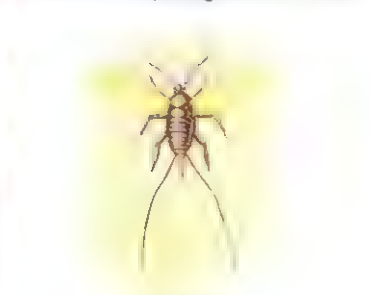
அரிவரசு

அவலரக்கு

கொம்பரக்கு

அரக்குப்பூச்சி

அரங்கி arangi, பெ. (n.) 1. நடனக்காசி; dancing girl. "மடலா ராயிரம்பேருண்டென் நரங்கி யறியாளோ" (சுளப்ப. காதல. 359). 2. செய்திகளை மறைத்துவைக்கும் வஞ்சகக் காசி; taciturn and deceitful woman. "ஆரை நம்பினாலும் அரங்கியை நம்பக்கடாது" (பழ.).

[அரங்கு → அரங்கி = 1. அரங்கில் ஆடுபவன். 2. அறைக்குள் இருப்பவன் அல்லது அடக்கி வைப்பவன்.]

அரங்கு-தல் arangu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேய்தல்; to wear away by friction. 2. அழுத்துதல் (உ.நி.); to be pressed down. 3. அம்புமுதலிய சதைத்தல்; to pierce, penetrate, as an arrow. "வேலம்பு.....துணை முலையினுள் ளரங்கி மூழக" (சேவக. 293). 4. சிதைத்தல்; to be injured. 5. குறைத்தல்; to diminish. 6. வருத்துதல்; to suffer. "கடகரிக்க கோடரம் கிடவெழுங் குவிதடங் கொங்கையார்" (கம்பரா. பால. எதிர்கொள். 33). 7. உருகுதல் (இ.வ.); to melt, as ghee (Loc.). நெய்யை அரங்கவை. 8. செருதல், அழிதல், நீங்குதல்; to be destroyed, to be removed. "பிணியரங்க" (கம்பரா. பால. குலமுறை. 2).

ம. அரங்குக

[அர் → அர → அரவு → அரவு, அர் → அரம். அரவு → அரகு → அரங்கு.]

அரங்கு arangu, பெ. (n.) 1. அறை; room. வீடு அரங்கரங்கா யிருக்கிறது (உ.வ.). 2. உள்ளறை (நாநார்த்த.); inner room. 3. பாண்டி (சில்லார்க்கு) விளையாட்டிற்கு நிலத்திற் கீறியமைக்கப்படும் பலவறைக் கட்டம்; chequered lines traced on the ground for playing patti, a children's game.

"கட்டளை யனை வட்டரங் கிழைத்துக் கல்வாச் சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும்"

(நற். 3). 4. சூதாட்டத்திற்கு வகுக்கப்பட்ட பலவறைக் கட்டம்; place or board chequered with squares for gambling. "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (குறள், 401). 5. சூதாடுமிடம்; gambling house. "அறிவிலானார் சூதாடு மரங்கிலும்" (பிரமோத. 22: 13). 6. ஆற்றிடைக்குறை (சங். அக.); island formed within a river. 7. நாடகமேடை; stage. "அவைபுக முரங்கின்மே லாடுவான்" (கலித் 79). 8. நடனக் கட்டம்; dancing hall. 9. பேரளக்களம் (சங். அக.); battle-field. 10. மற்பேசர்,

குத்துச்சண்டை முதலியன நிகழும் இடம்; arena. 11. அவைக்களம்; hall of learned assembly. 12. கருவகம், சூல்; womb, pregnancy. "அரங்கி லவனென்னை யெய்தாமற் காப்பான்" (திரு. இயற். நான். 30). 13. திரைப்பட மனை, திரையரங்கு (இக்.வ.); cinema theatre (Mod.).

ம. அரங்கு; க. ரங்க; நெ. ரங்கமு.

[அர் → அறு. அர் → அர → அரவு → அரகு → அரங்கு = அறை, அறைக்கட்டம், அறுத்தமேடை, வரையறுத்த இடம்.]

வரிப்பந்து (tennis), பூப்பந்து (badminton) முதலிய மேலை விளையாட்டுகட்கு அமைக்கும் கட்டத்தையும் (court) அரங்கு எனலாம்.

அரங்குவிடு arangu-vidu, பெ. (n.) பாதுகாப்பான உள்ளறை (நெல்லை); inner room, regarded as secure (Tn.).

அரங்கேற்றம் arangu-eram, பெ. (n.) ஒரு புலவரின் புதுநூல் அல்லது பழுவல், ஒரு கணிகையின் நடனத்திறமை முதலியவற்றை அறிஞரவையிற் காட்டி, அவரது ஒப்பம் பெறுதல்; presentation of a new literary work by its author or the first public performance of a dancing girl, before a learned assembly for approval.

ம. அரங்கேற்றம்

[அரங்கு = மேடை. ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் = ஏறிப் புலமை அல்லது திறமை காட்டுகை.]

அரங்கேற்று arangu-eram, பெ. (n.) அரங்கேற்றம் பார்க்க; see arangu-eram.

[அரங்கு + ஏற்று = அரங்கேற்று (முத.பொ. பெ.).]

அரங்கேற்று-தல் arangu-eram, 5 செ.கு.நாவி. (v.t.) 1. ஒரு தல்விசைப் புலவர் தம் புதுநூலை அல்லது பழுவலைத் தலையாய புலவரவையிற் படித்துக்காட்டி, அவர் நிகழ்த்தும் தடைகட்கெல்லாம் தக்க விடைகள் கூறி, அவர்தம் ஒப்பம் பெறுதல்; to present, as an author, a new literary work, before an eminent body of learned men and get its approval, after countering all objections raised.

"எள்ளைய சகாத்த மென்னுற நேழின்மேற் சடையன் லாழ்வு நனைவிய வெள்ளனெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்ப நாடன்

பண்ணிய விராம காதை
பங்குனி யத்த நாளிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே
கவியரங் கேற்றி னானே"

(கம்பரா, பால. தனியன், மிகைப், 9). 2. ஓர் இளங்கணிகை, பயிற்சி முற்றியபின், நன் ஆடல் பாடலை இசையாசிரியர் முன்னும் தூடகவாசிரியர் முன்னும் ஆடிப்பாடிக் காட்டி, அவர் தம் ஒப்பமும் அரசனிடமிருந்து தலைக்கோற் பட்டமும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன் மதிப்பும் பெறுதல்; to give the first public performance, as a dancing girl, before competent authorities on the arts of singing and dancing and get their approval for proficiency, thus entitling her to receive the *Talakkōl* title and eligibility to a prize of 1008 *kalajñus* of pure gold from the king (சிலப். அரங்கேற்று காதை).

ம. அரங்கேற்றுக்

[அரங்கு = மேடை. ஏறு → ஏற்று. ஏற்றுதல் = மேடையேறிப் புதுநூலைப் படித்து விளக்கி அல்லது ஆடல்பாடலை நீக்கத்தீக்கி காட்டி, அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்.]

அரங்கேற்றப்படி *araṅg(u)-ēṭṭu-p-paḍi*, பெ. (n.) அரங்கேற்றம் பார்க்க; see *araṅg(u)-ēṭṭam*.

அரங்கேற்றுதல் *araṅg(u)-ēṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புதுநூலாசிரியன் அல்லது இளங்கணிகை அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்; to get the approval of competent authorities, as an author or a dancing girl. "அவருட் கவியரங் கேற்றினார் எழுவர் பாண்டிய அரன்பு" (இறை. 1, உரை). மாதவி கரிகாலன் முன்னிலையில் ஆடல்பாடலரங்கேற்றினார். 2. புதுநூல் அல்லது கணிகை திறம் அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்; to be approved by the authorities, as a new treatise or a dancing girl's ability.

[அரங்கு (மேடை) + ஏறு.]

அரங்கு பார்க்க; see *araṅgu*.

அரங்கொழிசெய்யுள் *araṅgoḷi-ṣeyyūḷ*, பெ. (n.) புறநாடக வருக்களுள் இறுதியானது; the last item in the list of the species of musical compositions relating to themes other than love and intended for theatrical performance. "புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவண: தேவபாணி முதலாக அரங்கொழிசெய்யு னீறாக வுள்ள செந்துறை விசுற்பங்கு ளெல்லா மென்க" (சிலப், 3: 14, அடியார்க், உரை).

அரசகம் *araś(u)-agam*, பெ. (n.) 1. அரசினர் வீடு; government house. 2. அரசன்வாழ்மனை; royal residence. 3. அரசிருக்கை; seat of government. 4. செம்மணத்தி; a kind of fragrant wood tree (சா.அக.).

[அரசு + அகம்.]

அரசன் பார்க்க; see *araśan*.

அரசகேசரி *araśa-kēśari*, பெ. (n.) பிற்காலச் சோழர் ஒருவர்விட்டு ஒருவராகத் தாங்கி வந்த பட்டம், பரகேசரி என்பதற்கு எதிர்; a title borne by the later *Cōlas* alternately, opp. to *parakēśari*. 2. பரநாசகேசரவரசன் காலத்தவரும் தமிழ் இரகுவிதி ஆசிரியருமான, பெயர் பெற்ற யாழ்ப்பாணப் புலவர்; name of a famous Jaffna poet, author of the Tamil *Iragu-vamūṣam*, contemporary of the king *Pararāśa-śōgarāḷ*.

[அரசன் → அரச > Skt. *rāja*, Skt. *kēśarin* > நு. கேசரி (அரிமா). அரசகேசரி = பகையரசர்க்கு அரிமாப் போன்றவன்.]

அரசகங்கம் *araśaṅkaḷ*, பெ. (n.) அரசமரத்தினின் றெடுக்குங்கள்; pipal toddy (செ.அக.).—அரசமரத்தினின் று வடியும் பதநீர்; the liquid product of the tree peepul, used medicinally (சா.அக.).

[அரசு (ஒரு மரம்) + அம் (சாரியை) + கள்.]

அரசகட்டம் *araśa-kaṭṭam*, பெ. (n.) ஓர் இறந்து பட்ட கணிதநூல் (யாப். வி. பக். 528); a treatise on mathematics, now not extant.

அரசசின்னம் *araśa-śiṅṅam*, பெ. (n.) அரசசர்க்கரியனவாகச் சொல்லப்படும் அடையாளப் பொருள்கள் இருபத்தொன்று. அவை: மகுடம், குடை, கொடி, முரசு, பூமசலை, கவரி, அரியணை, யாணை, சக்கரம், தோட்டி, சங்கு, மதி, தோரணம், நீர்க்குடம், கடல், சுறவு, ஆமை, இளைக்கயல், தீவம், அரிமா, விடை என்பன; the insignia of State and royal emblems numbering twenty-one, viz., crown, umbrella, flag, drum, garland, yak-tail fan, throne, elephant, wheel, elephant goad, conch, fort-wall, festoon, water-jar, sea, shark, turtle, pair of carp fish, lamp, lion and bull.

"முடிக்குடை கவரி தோட்டி

முரசுசக் கரமே நாலவாய்

கொடிமதில் தோரணம்நீர்க்

குடமலர் மாலை சங்கு

கடலொடு மகர மாமை
கயலினை யரிமா தீபம்
இடபமா சனமூ வேழு
மிறைதிருப் பொறி களாமே”
(குடா. 12 : 121).

அரச சின்னமென்று மேற்குறித்த இருபத் தொன்றும் சின்னமல்ல; சில சின்னங்கள்; சில மங்கலப் பொருள்கள்; சில அரசனின் வலியை பெருமை முதலிய சிறப்புகளைக் குறிப்பன.

முதன்மையான அரச சின்னங்களுள் ஒன்றான செங்கோல் இவற்றுட் சேர்க்கப்படாமையொரு குறையேயாம்.

அரசலாமை *arāṣ(u)-arai*, பெ. (n.) நாட்டுக் கேடு ஆறனுள் ஒன்று; approach or nearness of an enemy king, one of the six disasters that may befall a land.

“மிக்கபெய லொடுபெய விண்மையெல்
விடையென
அக்கணர சனமையோ டாறு”
(குறள், 732, பரிமே. உரை).

[அரசு + அண்மை.]

அரசன் பார்க்க; see *arāṣan*.

அரசநாகம் *arāṣa-nāgam*, பெ. (n.) பறவைமா நாகம் (நாமதீப.); winged serpent.

அரசநீதி *arāṣa-nīdi*, பெ. (n.) 1. அரசியல் முறை; kingly duties. 2. அரசியல் நூல், political science, politics. “அரசருக் கென்று கொண்டரச நீதியிற் சொன்னார்” (பாரத. குறு. 71).

[அரசன் → அரசு + Skt. nīti.]

அரசப்பள்ளி *arāṣa-p-palli*, பெ. (n.) வன்னியர்குலப் பிரிவுகளுள் ஒன்று; a division of the Vagṅiya caste.

[அரசன் → அரசு + பள்ளி.]

அரசப்புரசம் *arāṣa-p-puraṣai*, பெ. (n.) மிகக் குறைவு (இ.வ.); scarceness, scantiness (Loc.).

[அரைதல் = தேய்தல். அரைதல் → அரைசல. புரசல் = துளை. பொல்லல் பொத்துதல். அரைசலபுரசல் (சீலைசை) சொல்லான மரபினை மொழி → அரசல்புரசல் → அரசல் புரசல்.]

அரசப்பதநீ *arāṣa-pada-nīr*, அரசு மக்கள் பார்க்க; see *arāṣa-kāḷ*.

அரசம்புத்துநீ *arāṣa-put(i)-aruvi*, பெ. (n.) அரசமரத்தின்மேல் முளைத்திருக்கும் புல்லுவிச் செடி; a parasite on the pipal tree.

[அரசு + அம் (சாரியை) + புல் + உருவி.]

அரசமடம் *arāṣa-maḍam*, பெ. (n.) பெரும்பயறு (நாமதீப.); chowli bean.

அரசமுத்திராட்சு *arāṣa-muttirai-k-karaṅ*, பெ. (n.) அரசனது முத்திரையை வைத்திருக்கும் அலுவலன் (புதுவை); keeper of the privy seal (Pogg.).

[அரசன் → அரசு + முத்திரை + காரன்.]

அரசமுல்லை *arāṣa-mullai*, பெ. (n.) அரசன் பகைவரை வென்று குடிகளைக் காக்குந் திறமையைப் பேசுந் தீயும் புறத்துறை; theme extolling a king's power to destroy his foes and protect his subjects.

“செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே
விருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று”
(பு.வே. 8 : 17).

[அரசன் → அரசு + முல்லை.]

அரசர் *arāṣar*, பெ. (n.) 1. அரசன் என்பதன் உயர்வுப் பன்மை; hon. pl. of *arāṣan* (king). 2. அரசர்கள்; pl. of *arāṣan* (king).

அரசர்க்கரசர் *arāṣark(u)-arāṣan*, பெ. (n.) மன்னர்மன்னன் (சக்கரவர்த்தி); king of kings.

[அரசர்க்கு + அரசன்.]

அரசர்குணம் *arāṣa-kuṅam*, பெ. (n.) அரசர்க்கு வேண்டிய நூல்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்னும் முக்குணங்கள் (சம்.அக.); the three indispensable qualities of kings, viz., vigilance, learning and power of determination.

“தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை
விமழன்றும்
நீங்கா நிவனாள் பவற்கு” (குறள், 383).

அரசர்க்கு இன்றியமையாத சிறப்புக்குணங்கள் ஏழ். அவற்றுள் நான்கை இயம்பென்றும், மூன்றைக் குணமென்றும் பிரித்துக் கூறுவது பொருந்தாது. ஏழு குணங்களையும் ஒரே குறளில் அடக்கிக் கூற இயலாமை பற்றியே, அவற்றை இரு குறள்களில் கூறினார் திருவள்ளுவர்.

அரசரெழுணம் பார்க்க; see *arāṣa-ēḷu-kuṅam*.

அரசர்குறு *arasar-kuḷu*, பெ. (n.) ஐம்பெருங்குறு பார்ச்சு; see *aim-peruḷ-kuḷu*.

அரசர்சின்னம் *arasar-siṅgam*, பெ. (n.) அரச சின்னம் பார்ச்சு; see *arāṣa-siṅgam*.

அரசர்பக்கம் *arasar-pakkam*, பெ. (n.) அரசரின் ஓதல், சாதல், காத்தல், படைக்கலம் பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல் என்னும் அறு வகைத் தொழில்கள்; occupations of a king, six in number, viz., learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement.

[பக்கம் = பகுதி. அரசர்பக்கம் = அரசர் தொழிற்பகுதி அல்லது கடமைக் கூறு.]

அரசர் தொழில் ஆறே யன்றி ஐந்தல்ல. "ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும்" என்று தொல்காப்பியத்துள் (புறநா. 20) காணப்படுவது வழவாகும். தொல்காப்பியர் கருத்து இவ்வாறிருக்க முடியாது. இஃது ஏதெழுது வோரால் ஏற்பட்ட பிழை எனக் கருத இடமுளது. "அவ்வகை" என்பதனை "ஐவகை" என்று பாடல் கொண்டுள்ளனர். இப் பாடத்திற்கேற்ப, "ஓதல் வேட்டல் சாதல் காத்தல் தண்டஞ்செய்தல் என்னும் ஐவகை யிலக்கணத்தை யுடைய அரசியற் கூறு" என்று, நச்சினாரர் க்கினியரும் தவறாக உரை கூறியுள்ளார்.

அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வகுப்பார்க்கும், ஒரொக்க அவ்வாறு தொழிலே குடாமணி நிகண்டு கூறுதல் காண்க (12 : 52, 53, 54).

"ஓதல் பொருதல் உலகு புரத்தல் சாதல் வேட்டல் படைபயிற வறுதொழில்" என்று பிங்கலத் தொகுதியும் (நிகண்டும்) அரசர் தொழிலை ஆறாகவே கூறுகின்றது (5:42).

"அறிமுகக்காது" (384) என்னும் குறளுரையில், பரிமேலழகரும், "அவ் வறமாவது, ஓதல், வேட்டல், சாதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந் தெறுதல் என்னுஞ் சிறப்புத் தொழிலினும், வழவாறு நிறைவு" என்று அரசர் தொழில ஆறென்றே குறித்துள்ளமை காண்க.

சேர சோழ பாண்டியர்குடி படைப்புக் காலத்தொட்டு மேம்பட்டு வருவதென்று, பரிமேலழகரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளமையால், வேட்டல் என்னும் பிற்கால ஆரியத் தொழில்

தமிழரசர்க்குரிய தாகாது. ஆகவே, வேட்டல் என்பதற்குத் தலைமாறாகப் பொருதலையே அரசர் தொழிலாகக் கொள்ளல் வேண்டும். காத்தலும் தண்டஞ்செய்தலும் போரால் நிகழ்தலாலும், படைக்கலம் பயிறல் போருக்கேயாதலாலும், பொருதல் அரசர்க்கு இன்றியமையாத தொழிலாம். பிங்கலமும் பொருதலை அரசர் அறுதொழிலுள் ஒன்றாகக் குறித்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. "நுந் தமரேல வெஞ்சமராம்" என்னும் தனிப்பாடல் தொடரும் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும்.

தண்டஞ்செய்தல் என்பது குறித்துச் செய்த குடிகளைத் தண்டித்தலையும் குறித்தலால், அதனுள் பொருதல் அடங்காது. மேலும், தண்டஞ்செய்தல் கருதிப் பகைமேற் செல்லும் வல்லரசும், ஒருகால் எதிர்பாராத கரணியங்களால் (காரணங்களால்) தோல்வியடைந்து தானே தண்டனைக்குள்ளாகினும் ஆகலாம்.

"ஓதலே வேட்டல் சாதல் உலகோம்பல் படைபயிறற் றல் மேதகு போர்செய் தீட்டல் வேந்தர்செய் தொழில்கள் ஆறே"

என்று குடாமணி நிகண்டும் (12:52) போரை அரசரறுதொழிலுள் ஒன்றாகக் குறிக்கின்றது.

இங்ஙனம், பொருதலும் அதற்கின்றியமை யாத படைக்கலம் பயிற்பியும் அரசரின் முதன்மையான தொழில்களாம்.

இனி, போர்செய்தீட்டல் என்று, குடாமணியார் போரைப் பொருளீட்டல் வகையாகக் குறித்திருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

"உறுபொருளும் உலகு பொருளுந் தன் ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" (குறள், 756)

என்றது பொதுமறையும். இனி,

".....ஒன்னார் ஆறெய் லவர்கட் டாகவு நுமதென்ப பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்" (புறநா. 203:9-11),

"அரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண ரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி" (மதுரைக். 145-6),

"பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற அரிய வென்னா தோய்பாது வீசி" (பதிற்றுப்., 44:3-4)

என்பவற்றால், அரசரது ஈதல் தொழிலுக்கும் போர் ஏதுவாகு மென்பது பெறப்படும்.

ஆதலால், நச்சினார்க்கிவியர் கூறிய வேட்டலை நீக்கிவிட்டுப் படைக்கலம் பயிற்சல், பொருதல் என்னும் இரண்டையுஞ் சேர்த்து ஆதாக்கி,

“அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்” என்பதன்மீது

“ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்” என்பதை

“அவ்வகை மரபி னரசர் பக்கமும்” என்று மாற்றிப், பாட மோதுவதே தக்கதாம். இங்ஙனம் ஒதின பொருள் நிரம்புவதொடு, தொலகாப்பியமும் வழவுதலின்றாம்.

அரசர்பரி *arāṣar-pārī*, பெ. (n.) பெண்டிர் மணம்போல மிக்க மணத்ததாய், வாழைப்பூ மடல் போன்ற செவியுடையதாய், நாற்காலும் முன்புறமும் முதுகும் பிடர்த்தலையும் முகமும் வெண்மையாய், 82 வீரலம் (அங்குலம்) உயர்ந்ததாயுள்ள அரசர்க்குரிய குதிரை; royal horse, supposed to have fragrant smell like women, ears like the petals of a plantain flower, with legs, forepart, back, neck and face all white, and a height of 82 inches.

“மாதர்த்தம் மணமென மிக்க மணத்தது வாழை மடலென வளர்ந்த செவியது நாலு தாளும் எருத்தும் முகனும் வெந்து முன்னும் வெண்மை யுடையதாய் என்பத் திருவிர் லுயர முயர்ந்தது பன்முடையரசர்க்காவது பரியே” (பிங். 6 : 1493).

அரசர்பர *arāṣar-pār*, பெ. (n.) அரசர்க்கே யுரிய தாகப் பாட்டியல்கள் கூறும் அகவல் என்னும் ஆசிரியப்பர; *Agaval metre*, the kind of verse prescribed by treatises on Poetics, to be used exclusively in respect of kings. “அரசர் பாவா லாற்றுப் படைமேல்” (இலக். வி. 873). “காவலர் சாதியாமெ அகவற்கு” (பன். பாட். 92).

அரசர்பின்னோர் *arāṣar-pinnār*, பெ. (n.) தொழில் பற்றிய நால்வகுப்பருள் அரசர்க்கு அடுத்துச் சொல்லப்படும் வணிகர்; *Vaṇigar* (Vaiśyas) ranking next to kings in the vocational system of castes. “அரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கின” (செவ். 16 : 44).

அரசரீமன் னன் *arāṣar-maṇṇan*, பெ. (n.) துரியோதனன் (குடா.); *Duryodhanā*, as a king of kings.

அரசரறுநாள் *arāṣar-aṟu-kunam*, பெ. (n.) அரசர் பிறவரசரொடு தொடர்புகொள்ளும் முறைகள் ஆறு; அவை: நட்பு, பகை, செலவு, இருக்கை, கூடினாரப் பிரித்தல், கூட்டல் என்பன (பு. வெ. 9 : 37, உரை); six measures of foreign policy of kings, viz., friendship, enmity, expedition, waiting for opportunity, effecting discord among foes, restoring friendship with those who have seceded.

[அரசர் + அறு + குணம். ஆறு → அறு.]

இவற்றை அரசர் அறுகுணம் என்னாது, அரசர் அறுவகைக்காரம் அல்லது அறுதிறம் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தம்.

அரசரறுநொழில் *arāṣar-aṟu-toḻil*, பெ. (n.) ஓதல், ஈதல், காத்தல், படைக்கலம்பயிற்சல், பொருதல், நன்டஞ்செய்தல் என்னும் அரசர் அறுசெயல்கள்; six occupations of kings, viz., learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement.

[அரசர் + அறு + தொழில். ஆறு → அறு.]

அரசர்பக்கம் பார்க்க; see *arāṣar-pakkam*.

அரசரியல்பு *arāṣar-iyalbu*, பெ. (n.) அரசர்க்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டிய தன்மைகள்; அவை: அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் என்பன; the indispensable natural kingly qualities, four in number, viz., intrepidity, liberality, sagacity and energy.

“அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நாங்கும் எஞ்சாமை வேந்தந் கியலபு” (குறள், 382).

[அரசர் + இயல்பு.]

அரசரெழுநாள் *arāṣar-eḻu-kunam*, பெ. (n.) அரசர்க்கு எப்போதும் இருக்கவேண்டிய ஏழு குணங்கள்; அவை: அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடையவை என்பன; the seven qualities that must be permanently possessed by kings, viz., intrepidity, liberality, sagacity, energy, vigilance, learning and power of determination.

“அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நாங்கும் எஞ்சாமை வேந்தந் கியல்பு” (குறள், 382).

“தூங்காமை கல்வி துணர்வுடைமை
யிமழுன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பலற்கு” (குறள், 383).

ஊன்றினோக்கின், இவ்வெழு குணங்களும் அரசர்க்கு ஒருபடித்தாய என்று மிருக்க வேண்டிய குணங்களென்று திருவள்ளூர் கொண்டமை புலனாம். எஞ்சா இயல்பு, நீங்காக்குணம் என்னும் திருபயனிசைகளும், சற்றும் ஏற்றத்தாழ்வின்றிப் பொருளும் வலிமையும் ஒத்திருத்தல் காணக, ஏழு குணங்களையும் ஒரே குறளில் அடக்க வியானமைபற்றியே, இக்குவேறு குறளில் இடையிடயின்றித் தொடர்ந்து கூறினார் என அறிக.

[அரசா + ஏழு + குணம். ஏழு → ஏழு.]

அரசரோளி *arāṣ-ar-oḷi*, பெ. (n.) குடிகளைப் பேணல், செங்கோலாட்சி, கொடை, அருளுடைமை ஆகிய நான்கு குணங்களை யுடையதாக, அரசர் குலத்திற்கு ஒளிபோல் வளர்; that king who is a luminary among rulers by virtue of possessing the four essentials, viz., tender protection of subjects, righteous government, munificence and graciousness.

“கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பட
நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க்கொளி”
(குறள், 390)

[அரசர் + ஒளி.]

அரசவாணம் *arāṣ-vāṇam*, பெ. (n.) நஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவாவடுதூறையென்னுஞ் சிவநகர்; *Tiruvāvḍūṭṭurai*, a Śiva shrine in Thāṇjavār District. “புரிஞானக் கோமுத்தி, நலகோடி சித்தவாசபுரம், அரசவணம் ஆதியாகிய திருப்பெயர்கள் புண்ட திருவாவடுதூறையை அடைந்து” (கச்சியப்ப முனிவர் சரித்திரம், தனி. 4).

அரசவாகை *arāṣ-vāḡai*, பெ. (n.) அரசனின் அறுதொழில் வெற்றியைப் புகழ்ந்துகூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 8:3); them extolling the successful discharge of the sixfold duties of a king.

[அரசன் → அரச + வாகை.]

அறுதொழில்கள்: ஒதல், காத்தல், படைக் கலம் பயிற்சி, பொருதல், தண்டிடுச்செய்தல்; learning, liberality, protection, practice of arms, warfare and chastisement.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை ஒருமருந்து தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றுவதோடு தமிழகத்தில் ஆரியம் வேரூன்றிய பிற்கால நூலாதலாம், அது, “ஐந்தொழி வானமடை முத்தி யிருபிறப்பு” அரசனியல்பாகக் கூறுவது தமிழ் மரபிற்கு முற்றும் முரணானதாக

அரசவாரியன் *arāṣ-variyāṇ*, பெ. (n.) குதிரை தடத்துவேசரி சிறந்தவன் (கலித். 96, உரை); skilled horseman.

அரசவாலன் *arāṣ-vāḷāṇ* பெ. (n.) இராமநாதபுர மாவட்ட முட்டிநகரில் காணப்படும், நீண்ட வாலுடைய ஒருவகைக் குருவி, a long-tailed bird to be found in thickets in Ramanaṭhapuram District. — Paradise flycatcher.

அரசவிலைமுருகு *arāṣ-ilai-muruḡu*, பெ. (n.) காதுணிவகை (சரவண. பன்னிரு. 121); an ear-ornament.

18. அரசிலை

அரசவாலன்

[அரசு (அரசமரம்) → அரசு (அரசமேறிய கு.பெ.எ.) + இலை + முருகு. அரசிலை வடிவீர் செய்யப்பட்டதனால் அரசிலை முருகெனப் பெயர் பெற்ற காதுணி; இலக்கியத்தில் அரசிலை முருகென்றும் வடிவுகொண்டது. அரசு + இலை = அரசிலை. அரசு + இலை = அரசிலை, வகரவுடம்பெயர் புணர்ச்சியால் தோன்றியது. அரசமரம், அரசுக் கள், அரசம் பட்டை முதலிய வகைகுகள் அரசிலை யென்பதற்கு வழிவகுத்தன. இனி, அரசன் என்பது புவரசமரப்பெயராதலால், அரசிலை என்னும் கூட்டுச்சொல்லில் அரசு என்னும் நிலைச்சொல் ஈறுகெட்டகுறிப்புப்பெயரெச்சம் என்றலுமாம்.]

அரசவை *arāṣ-vai*, பெ. (n.) 1. அரச அவை; king's council, 2. அரச அவைக்களம்; king's council chamber or audience hall. “அரசவை யிருந்த” (பொருந. 55).

[அரசன் → அரசு + அவை. இனி, அரசு + அவை என்னுமாம்.]

அரசாதி-நீதம் *arāṣi(r)-āṣi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.1.) அரசாளுதல்; to rule, as a king. "திருவாழ் ரரசு எரிப்பவர்" (பொரியடி, திருஞான, 506).

[அரசு + அளி.]

அரசன்¹ *arāṣan*, பெ. (n.) 1. ஆள்வோன்; king. 2. வன்னியன் (பொதி.தி.); a person of the Vanniya caste. 3. வியாழன் (பிங்.); Jupiter. 4. பூவரசு (மருத்.); portia tree, *Thespesia populanea*. 5. கோவைக்கொடி (மருத்.); a common creeper of the hedges.

ம. அரசன்; க. அரச; ந. அரச; தெ. அரசு, ராகு; கோந. அர்ச; துட. அர்ஜ்.

[அரசனுக்கு இன்றியமையாத கருவி வலிமை. அது படைவலிமை, சூழ்ச்சிவலிமை, மனவலிமை என முத்தீரப்படும்.

உரம் = வலிமை. உரம் → உரவு = வலிமை. உரவு → உரவன் = வலியோன். உரவன் → உரவோன்.

"பரந்துபட்ட வியனரூலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாசிய வரவோ ரும்பல்"

(புறநா. 18 : 2-4)

இதற் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் முன்னோரெ யெல்லாம் உரவோர் என்றார் குடபுவலியனார்.

உரவன் = வலியோன், அரசன். உரவு → அரசு → அரசு. ஒ.தோ: பரவு → பரசு. வீரவு → வீரசு. அவரணத்தல் = அரசுபேர வணத்தல் காதல். அரசு → உரவன் → ராவன் → ராவ (மரபுக்கல் பட்டப்பெயர்).

ஒ.தோ: அரசு → அரசன் → ராசன் → ராஜன் → ராஜ், ராஜ் (ஒரு தெலுங்க வகுப்பார் பட்டப் பெயர்).

அரசு → அரசன் → அரைசன் → அரையன் → ராயன் → ராயர்.]

1. விசயநகர அரசர் பட்டப்பெயர். 2. ஒரு சைக் கள்ளரின் பட்டப்பெயர். 3. அரசன் > Gk. archon, one of the nine chief magistrates in ancient Athens, ruler, president. L. rex, king; regis, king

Skt. ராஜன் (rājan) raj, to shine அல்லது rini, to make straight or right என்று சமற்கிருதச் சொல்லிற்கு மூலக் காட்டுவது பொருந்தாது; *reg(o)*, to direct என்று இலத்தின் சொல்லிற்கு மூலக் காட்டுவது

பொருத்தப் புகலுதலே யன்றி உண்மையான தென்று ஏற்கத் தக்கதன்று. 'ரஜ்' (இகழ்) என்பது 'ரம்' (நிறம்) என்பதிலின்று திரிக்கப் படுதலால், அதை ராஜன் என்பதற்கு மூலக் காட்டுதல் வலிந்தும் நலிந்தும் கோடலே யாம்.

Royal, royalty, royalist, vice-roy முதலிய ஆங்கிலச் சொற்களும், அவற்றிற்கு மூலமான பிரெஞ்சு இலத்தீன் சொற்களும், ராவ, ராய், ராய, ராயலு, ராகு என்னும் பட்டப்பெயர் களும், அரசன் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லையே மேற்குறித்த ஆரியச் சொற்கட்கு மூலமாகக் காட்டுதல் காண்க.

அரசன்² *arāṣan*, பெ. (n.) 1. துருசு (மு.அ.); blue vitriol (செ.அக.)—துரிசு; copper acetate (சா.அக.). 2. காசமுடில் தஞ்சு (யாடாணம்) (வின்.); a mineral poison (செ.அக.)—a kind of native arsenic (சா.அக.). 3. வாணகெத்தம் (வின்.); a prepared arsenic (செ.அக.)—வாணகெத்தி; stick or roll sulphur (சா.அக.).

அரசன்கன்வி *arāṣan-kanni*, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சா.அக.).

அரசன்தோம் *arāṣan-tōi*, பெ. (n.) அரசன் பட்டை பார்க்க; see *arāṣan-pattai*.

அரசன்பட்டை *arāṣan-pattai*, பெ. (n.) பூவரசம் பட்டை; the bark of the portia or tulip tree (சா.அக.).

அரசன்விருத்தம் *arāṣan-viruttam*, பெ. (n.) பத்துக் கனிந்துறையும், முப்பது விருத்தமும் சுவித்தாழிசையுமாக, மலை கடல் நாட்டு வரணனையும் நில வரணனையும் வான் மங்கலமும் தோண்மங்கலமும் பாடி முடிக்கும் பனுலம் வகை. இது முடிபுனைந்த வேந்தர் சாம் (தொன். வி. 283, உரை); poem celebrating the natural resources, prosperity of the land and prowess of a ruling king, containing 10 kalitturai and 30 viruttam besides 30 kalittai, விருத்தம் என்பது தனித்தமிழில் மனாடிமம் எனப்படும்.

அரசாங்கம் *arāṣanṅgam*, பெ. (n.) அரசு; government.

3. அரசாங்க

அரசாதி *arāṣi(c)*, பெ. (n.) அரசாளுகை; reign, rule, "government. "என்னையிவ்

வரசாட்சி யின்தே யம்மா" (கம்பரா, புத்த. மீட்சி, 221).

ம. அரசு; க. அரசாணிகெ.

[அரசு + ஆட்சி.]

அரசாணி¹ *araṣṭṇi*, பெ. (n.) அரசி; queen. அல்லியரசாணிமாலை.

க. அரசாணி, அரசி.

[அரசன் (ஆ.பா.) - அரசி (பெ.பா.) - அரசினி (இரட்டைப் பெ.பா.) - அரசாணி, இராணி (ராஜ்ஞி) என்னும் வடகொல் திரிபின் வகைவப் சிவபற்றி அரசாணி என்னும் வகவு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஒ.நீரா: பாணன் - பாணி - பாணினி - பாடினி. 'இ' பெ.பா. சறு.]

அரசாணி² *araṣṭṇi*, பெ. (n.) 1. அரசன் கொம்பு; branch of the pipal tree. "அரசாணியை வழிபட்டு" (திவ். பெரியாழ். 3.8:3). 2. அரசவகொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை அல்லது அதை (யாழ்.அக.); marriage platform having a branch of pipal planted on it.

[அரசு (மரம்) + ஆணி (நிலைக்களம், தூங்கல்). "மன்னு முயிர்த்தே மலர்தலை யுகலம்" (புறநா. 186:2). ஆதலால், உருவார்போல் உலகத்திற்கு ஆணியாபிடுக்கும் அரசனுக்கு அடையாளமாக நிறுவப்பெறும் அரசமரக் கொம்பு, அரசாணிக் கொம்பு எனப்பட்டது போலும். இனி, அரசனுக்கு அடையாளமாக ஊன்றுக்கோல் என்றுமாம். ஆணுதல = ஊன்றுதல். 'அரசாணி' மணமேடையைக் குறிப்பின், இடவனாகுபெயா (தானியாகுபெயர்).]

அரசாணி³ *araṣṭṇi*, பெ. (n.) அம்பி; a flat horizontal stone used for macerating spices for curry (திவ். பெரியாழ். 3.8:3, வியா.).

[அரசு + காணை (சாணைக்கல்) - அரசகாணை - அரசகாணை - அரசாணி.]

அரசாணிக்காய் *araṣṭṇi-k-kay*, பெ. (n.) பூசணிக்காய் (M.M.); pumpkin, *Cucurbita maxima*.

அரசாணிக்கால் *araṣṭṇi-k-kal*, பெ. (n.) மணவறையில் முருக்குடன் நடப்படும் அரசன் கொம்பு; pipal branch along with branches of other trees which planted on a platform and around which the bridegroom and bride are made to go in a marriage ceremony.

[அரசு + ஆணி + கால் (கொம்பு, தூண்). அரசாணி = மணவறை.]

அரசாணிப்பாணை *araṣṭṇi-p-paṇai*, பெ. (n.) பலவண்ணம் பூசினவும், நீரில் அல்லது தவசத்தில் சில சமையங்களில் பொன்னுறுக்குகள் கொண்டனவும், மணவறைப் பக்கத்தில் வைக்கப்படுவனவுமாக அடுக்குப் பாணை; large painted earthen pots placed one above another near the marriage chamber, and often அரசாணிப்பாணை containing water or grain with a few pieces of gold thrown in.

க. அயரணை; தெ. ஐரேணி.

[அரசாணி (மணமேடை, மணவறை) + பாணை.]

அரசாணிமேடை *araṣṭṇi-mēṭai*, பெ. (n.) அரசவகொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை; marriage platform, on which is planted a pipal branch.

அரசாணை *araṣṭṇai*, பெ. (n.) அரசு வெளி யிட்ட ஆணை; order issued by the government.

க. அரசாணை

அரசாணியம் *araṣṭṇiyam*, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; a red species of the agati tree, *Coronilla coccinea* (சா.அக.).

அரசாணி[று]-தல் *araṣṭi-*, 10 செ.குன்றாணி. (v.t.) அரசன் ஆட்சி செய்தல்; to reign, rule, govern. "மூண்டபகை செற்றுலக முற்று மரசாணும் பாண்டியன்" (திருவாத. 4. மந்திரி, 2).

க. அரசாணு

[அரசு + ஆள்.]

அரசன் பார்க்க; see *araṣṭan*.

அரசாள் *araṣṭi*, பெ. (n.) கரும்பு; sugar-cane, *Saccharum officinarum* (சா.அக.).

அரசாண்ம் *araṣṭṇam*, பெ. (n.) 1. அரசு (மலை); pipal. 2. அரத்தை (மலை); galangal. 3. பேரரத்தை; greater galangal, *Alpinia galangal* (major) (சா.அக.).

ம. அரசு; Skt. *rāsna*.

அரசி *arasi*, பெ. (n.) 1. அரசன் தேவி; queen. "மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோள் பாவை" (தேவா. 3. 378:1). 2. தாடாள்பவன்; reigning queen. 3. கற்பரசி; queen of chastity. "உள்ளைக் காட்டினான் சுற்றினுக் கரியென் றுலகிற் பிண்ணைக் காட்டுவ தரியதென் றெண்ணி" (கம்பரா. யுத்த. மீட்டி. 122).

க. அரசி

[அரசன் (ஆ.பா.) - அரசி (பெ.பா.). 'சி' பெ. பா. சுறு.]

அரசியம் *arasiyam*, பெ. (n.) 1. அரசு, ஆளுகைக்குட்பட்ட நிலம்; kingdom, territory of a ruler.

ம. அரசு

[அரசு → அரசியம். அரசியம் > Skt. rājya.]

அரசியல் *arasiyal*, பெ. (n.) 1. அரசனியல்புக் கடமையும்; kingly qualities and duties. 2. ஆட்சி; government. 3. ஆட்சியமைப்பு; the institution of government, requisites of regal administration. 4. ஆட்சிநூல்; political treatise. 5. அரசனியல்பைக் கூறும் திருக்குறள் பகுதி; a chapter of *Tirukkural* dealing with kingship.

[அரசு + இயல் (தன்மை, குறை).]

அரசிருத்தல் *arasi-iru*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசாக வீற்றிருத்தல்; to sit in state, as a king. "சன்னிப்பெண் ணரசிருந்து" (திருவிளை, தாடாதகை. 43).

[அரசு + இரு.]

அரசிருக்கை *arasi-irukkal*, பெ. (n.) 1. அரசு வீற்றிருக்கை; the sitting in state of a king or queen. 2. அரசவைக்களம் அல்லது ஒலக்கமண்டபம் (பீம்.); king's council chamber or audience hall. 3. அரியகை; throne. 4. ஆட்சியுரிமை; the right to govern. "தனையனாந் குலோத்துங் சுற்றத் தன்னர சிருக்கை நல்கி" (திருவிளை. பழியல். 2).

[அரசு + இருக்கை (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).]

அரசிருப்பு *arasi-iruppu*, பெ. (n.) 1. அரசு வீற்றிருக்கை; the sitting in state of a king or queen. 2. அரசு வீற்றிருக்குமிடம்; the seat of a king or government. "அவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமும்" (திருவிளை. மாணிக். 77).

க. அரமனை

[அரசு + இருப்பு.]

அரசிலக்கணம் *arasi-ilakkanam*, பெ. (n.) அரசுக்குரிய குணங்கள்; kingly qualities. "நித்திய சுரும மகன்று வானா விருநதிடுத லரசிலக்கண மன்றென" (மகாராஜா துறவு. 31).

க. அரசஞ்செ

[அரசு + இலக்கணம்.]

அரசிலி *arasil*, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர் (பெரியபு. திருஞான. 1135); a Śiva shrine.

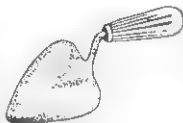
அரசிலை *arasi-ilai*, பெ. (n.) 1. அரசமரத்தின் இலை; pipal leaf. 2. அரைமுடி, அற்றச் மறைக்கும் சிறுமியர் அணிதலம்; pipal leaf-shaped plate of metal or glass worn by naked little girls to cover their pubes. 3. எகுதின் தலைமேலும் ஒருவகையணி; ornament, for the head of a bull, in the shape of a pipal leaf. "அரசிலை யொளிபெற மினிர்வதோர் சிணமுதிர் விடை" (தேவா. 3. 344:2). 4. விலங்குகளுக்குக் கிடுகுத் தூக்குத் குழி; figure of a leaf as branded on beasts (W.).

அரசிலை

[அரசு + இலை.]

அரசிலைக்கரண்டி *arasi-ilai-k-karandi*, பெ. (n.) அரசிலை வடிவான கொத்தக் கரண்டி; mason's trowel in the shape of a pipal leaf.

அரசிலைக்கரண்டி

[அரசு + இலை + கரண்டி.]

அரசிலைத் தூக்கம் *arasi-ilai-t-tukkam*, பெ. (n.) அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண் குழந்தையின் அரையிற் கட்டுவதும், அரசிலை போன்று போன் அல்லது வெள்ளியால் ஆனது மாண தகட்டணி (இ.வ.); plate of gold or silver in the shape of pipal leaf, strung in the waistband of little girls to cover their pubes (Loc.).

[அரசு + இலை + தூக்கம். தூக்கம் = தொக்.]

அரசிலைத்தொங்கல் *arāṣ(u)-ilai-1-1oṅṅai*, பெ. (n.) அரசிலைத்தூக்கம் பார்க்க; see *arāṣ(u)-ilai-1-iṅkkam*.

[*அரசு + இலை + தொங்கல்.*]

அரசிலையையம்படை (அரசிலைப் பஞ்சாயுதம்) *arāṣ(u)-ilai-y-aiṃbaḍai*, பெ. (n.) அரசிலை வழுவாகப் பொன்னாற் செய்யப்பட்டதும், திருமாவின் ஐம்படை பொறிக்கப்பட்டதும், சிறுபிள்ளைகளாலும் பெண்டிராலும் அணியப் படுவதுமான கழுத்தணி (யாழ்ப்ப.); a fig leaf-shaped gold ornament worn by children or women, with the tail of a woman showing in relief the five weapons of *Tirumal* (Viṣṇu) (J.).

[*அரசு + இலை + ஐம் + படை. ஐந்து → ஐம்.*]

திருமாவியம் (வைணவம்) தமிழர்மத மாதலாலும், ஐம்படைத்தாலி யென்பதே பண்டை வழக்காதலாலும், பஞ்சாயுதம என்னும் வடசொல் வழக்குப் பிற்காலத்த தாகல் வேண்டும்.

அரசிலைவாளி *arāṣ(u)-ilai-vaḷi*, பெ. (n.) அரசிலை வழுவான பெண்டிர் காதணி; a fig leaf-shaped ear ornament of women.

ம. அரசிலை

[*அரசு + இலை + வாளி.*]

அரசிறை¹ *arāṣ(u)-irai*, பெ. (n.) அரசனுக்கு இறுக்கப்படும் (செலுத்தப்படும்) நிலவரி; tax on land. "இறைவந்கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு" (குறள், 733).

[*அரசு + இறை. இறுத்தல் = கடனாகச் செலுத்த்தல். இறு → இறை.*]

அரசிறை² *arāṣ(u)-irai*, பெ. (n.) அரசார்க்கரசன்; king of kings. "அரசிறை யரசரொ டெழுத ளும்" (குறள், சுலயாண. 109).

[*அரசு + இறை. இறுத்தல் = தங்குதல், எங்குத் தங்குதல். இறு → இறை = எங்குத் தங்கும் இறைவன் (கடவுள்). உலகில் இறைவனை நிகர்க்கும் அல்லது அக்காரத்தால் தன் நாடு முழுதுத் தங்கும் அரசன்.*]

அரசு *arāṣ(u)*, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. "நராதிப னாகருக் கரசாய் மகுட மேந்திய குரிசில்" (பாரத. குருகுல. 20). 2. அரசர்; kings. "அரசுபட வமருழக்கி" (மதுரைக். 128). 3. அரசனது தன்மை; kingliness, "மான முடைய தரசு" (குறள், 384). 4. அரசாட்சி; govern-

ment. "அரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த" (சிலப், 13 : 64). 5. அரசியம் (ராஜ்யம்; kingdom, territory of a ruler. "எனதுயிரரசு வாழ் வென்ப யாவையும்" (பாரத. குருகுல. 51). 6. தலைமையரசனது; that which is pre-eminent. "மின்னார் தமக்கோ ரரசே" (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ. 143). 7. பண்டை வேளாளர் பட்டப்பெயர்; an ancient title of *Vēḷḷā* chieftains. 'வேளாளவும் அரசனேவும் உரிமை யெய்தினோரும்' (தொட. பொருள். அகத். 30, நச். உரை). 8. தேவார மூவருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனார்; *Tirunāvukkarāṣu Nayanār*, one of the three authors of *Tēvāram*. "அங்கண ராரூர் வணங்கிப் போந்த அரசும் எதிர்வத் தணைய" (பெரியபு. திருஞான. 494). 9. அரசமரம், மரங்கட்குள் அரசுபோல் ஓங்கியது, pipal tree. 10. காவலுரிமை (P.T.L.), privileges allowed to watchmen. 11. காண் நிலம் (பொதி.நி.); domain, land. 12. சதுரங்க ஆட்டத்தில் அரசன் கட்டுப்பட விருந்தலைக் குறிக்கும் குறிய்புச் சொல்; an exclamation equivalent to 'check', used in the game of chess.

ம., நு. அரசு; க. அரசு, அரசு; தெ. அரசு. ராசு; பட. ராசு; Skt. rājan.

[*அரசன் → அரசு (சுறு கெட்டது). ஒநோ. வேந்தன் → வேந்து.*]

அரசன் பார்க்க; see *arāṣ(u)*.

'அத்திபோல் துவிர்த்து' என்று தொடங்கும் மரபு திருமண வாழ்த்துத் தொடரில், 'அரசுபோ மொங்கி' என்றிருபதனாவ், அரசமரம் மரங்களுக்குள் அரசாகக் கருதப் பட்டது போலும்!

அரசமர வுறுப்புகள் பலவகையில் மருத் தாகப் பயன்படுவதுடன், அரசங்கொம்பு மணவறையிற் காப்பாக நடப்படுவதும், அரசமரம் கோயில் குளங்களின் அருகில் வைத்து வளர்க்கப்படுவதும், அதனடியிற் பிள்ளையாரும் பிற வழிபடும் உருவங்களும் வைக்கப் பெறுவதும், புத்தர் அதனடியில் ஓங்குந்த தனாலேயே ஒதி (ஞானம்) அடைந்தார் என்று சொல்லப்படுவதும், அம் மரம் தெய்வத்தன்மையுள்ள தென்னும் மக்கள் கருத்தைப் புலப்படுத்தும். அத்தற்குமேலை நிலைத்திணை நூலார் இட்ட '*Ficus religiosa*' என்னும் பெயரும் அதை வலியுறுத்தும்.

அரசமரத்தின் இளவகைகள் :

1. நவவரசு (புண்ணியவரசு); sacred fig, *Ficus religiosa*.
2. கொடியரசு; short tailed pipal, *Ficus arnottiana*.
3. கவவரசு; wild pipal, *Urostigma arnottianum*.
4. ஆற்றரசு; river side pipal.
5. மலையரசு; hill pipal, *Ficus vayas*.
6. பூவரசு; flowering pipal, portia tree, *Thespesia populnea*..

இவற்றுள், ஆற்றரசு தவிர ஏனையவெல்லாம் சாம்பசிவம்பிள்ளை அகரமுதலியிற் சொல்லப்பட்டவை.

பூவரசு என்பது, இலைவடிவொன்று தவிர ஏனை வகைகளில் அரசமர வகைகளை ஒத்ததன்று. வெளிப்படைப்பு (phanerogam) வுண்மையால், பூவரசென்று, கரத்தபூ (cryptogam) வுள்ள பிற அரசமர வகைகளினின்று பிரித்துக்கூறப்பட்டது.

ஏதேனும் உறுப்பு வடிவொப்புமைபற்றி, பல மரஞ்செடிகொடிகள் அடையடுத்த பொதுப்பெயர் பெற்றுள்ளன. அவையெல்லாம் ஒரினத்தவல்ல. நெல்விக்கும் கீழ்க்காய்நெல்லிக்கும், வாழைக்கும் கல்வாழைக்கும், வாழைக்கும் நிலவாழைக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை. இங்ஙனமே அரசிற்கும் பூவரசிற்கும் என அநிக. இவ் விவரமும் மரமாயிருப்பதே ஒற்றுமை.

அரசுக்காரன் *arās-k-kāraṇ*, பெ. (n) காவலரிமைக்காரன் (P.T.L.); person holding particular privileges for doing police duty.

[அரசு (காவல்) + காரன் (உரிமையன்). 'காரன்' ஆ.பா. சுறு.]

அரசுக்காவல் *arās-k-kāval*, பெ. (n.) 1. தாட்டுப் பொதுக்காவல் (M.M.), ஊர்க்காவல் என்பதற்கு எதிர்; general police duty, as distinguished from village police duty. 2. தாட்டுப் பொதுக்காவல் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட நிலமாளியம் (R.T.); land granted for services in performing general police duties, dist. fr. *ūrkkāval*.

[அரசு + காவல்.]

அரசுகட்டில் *arās-kattil*, பெ. (n.) அரசன் வீற்றிருக்கும் அரியணை; throne. "அரசுக

கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன்" (சிலப், 23 : கட்டுரை, 17).

(அரசுகட்டில் என்பது, அரசின் அல்லது அரசனது கட்டில் என்று 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொள்ளப்பட்டதனால் இயலவு புணர்ச்சியாயிற்று. முரசுகட்டில் என்பதும் இங்ஙனமே.)

அரசசெய்தல் *arās-cēyē*, 1 செ.குள்நாவி. (v.t.) ஆளுதல்; to govern; reign, rule.

அரசசொல்(று)-தல் *arās-ōl*(lu), (8) செ.கு.வி. (v.i.) சதுரங்க விளையாட்டில் அரசனுக்குப் பகைக்காயை எடுத்துவைத்து, 'அரசு' என்று சொல்லுதல்; to say 'check' in a chess game.

அரசுதலைபணி-த்தல் *arās-talai-paṇi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முடிசூட்டப் பெறுதல்; to be crowned as king. "அங்கர்கோனாயரசுதலைபணித்து" (குரூனா, 32)

[பணிதல் (த.வி.) → பணித்தல் (பி.வி.). முடிசூட்டுப்போது தலை தாழ்த்தலாய், முடிசூட்டுதலைப் பணித்தல் எனப்பட்டது.]

அரசுகேபேறு *arās-kēpēru*, பெ. (n.) அரசன் குடிகளிடம் பெறும் இறை அல்லது வரி (I.M.P. Tj., 4) due to a king.

[அரசு + பேறு. பெறு → பேறு (தொ.கு.உ.)]

அரசுவா *arās(u)-vā*, பெ. (n.) தாற்கால, துதிக்கை, குறி, வால் ஆகிய ஏழுறுப்பும் நிலத்திற் தோய்வனவாய்; காலுகிர் (தகம்) பாலும் சங்கும் போல் வெள்ளிறமாய்; தாற்கால், துதிக்கை, வால், இரும்பு (தந்தம்) ஆகிய எண்ணுறுப்புக் கொல்வல்லனவாய், ஏழுமுறு வுயர்ச்சியும் ஒன்பது முறு நீட்சியும் பதினாறும் முறுச் சுற்றளவு முடையதாய்; சிறுகண்ணுஞ் செம்புள்ளிமுடையதாய்; முற்பக்க முயர்ந்து பிற்பக்கத் தாழ்ந்த பட்டத்தியானை (பிங்.); State elephant, having its four legs, trunk, sexual organ and tail touching the ground with white toe-nails, seven cubits in height, nine cubits long and thirteen cubits in circumference, with the fore part of the body higher than the back part, its four legs, trunk, tail and tusks serving it as weapons. "அரசோடு அரசுகொ விழ்ந்த" (கனவழி, 35)

"காலோர் நான்குத் தனிக்கையுங்கொழும் பாறுறுப்போடேழுமாதிலத் தோய்வதும் பாறுறு சங்கும் போலும் காறுகொ காலினுத் தன்றலிக் கையிடு மெய்யினும்

வாவினு மருப்பினும் கோறல்வல் வதுவா
யேழமுறு முயர்ந்தொள் பான்முறு நீண்டு
பதின்முன் றுமுமுஞ் சுற்றுடைத் தாதித்
தியுழிமுசிறுகணுஞ்செம்புகருடைத் தாய்
முன்ன்பு யர்ந்து பின்ன்பு னித்தாய
தியாணை யரசுவா வாகு மென்ப”
(பிம், 6 : 1492).

[அரசு + உவா (உயரமான விலங்கு,
யானை). உவத்தல் = உயர்தல். உவ →
உவனை = மேலிடம், உயர்ச்சி. ஒதோ; உம்பல் =
(உயரமான) யானை. ஒங்கல் = (ஒங்கி
வளர்ந்த) யானை.]

அரகறுப்பு *arai(y)-aruppu*, பெ. (n.) அரசுக்குரிய
படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரசன்
என்னும் ஆறு உறுப்புகள்; the six constituents
of State, viz., army, people, wealth, ministry,
allies and fortress.

“படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாரும்
உடையான் அரசுகள் ஏறு” (குறள், 381).

[அரசு + உறுப்பு.]

அரட்சி *araci*, பெ. (n.) அச்சம் மிக்க நிலை;
state of fear, frightful confusion.

ம. அரட்டு; க. அரலு; தெ. அரடொணு.

[அரகுதல் = அச்சம் சிகக் கொள்ளுதல்.
அரள் → அரட்சி.]

அரட்டடக்கி *arai(y)-arakkī*, பெ. (n.) குறும்
பரையும் செருக்கரையும் அடக்கியான்பவன்;
one who subdues harasses and haughty
persons. “தக்கன்றன் வேள்வியை அரட்ட-
டக்கிதன் னாகு ரடைமினே” (தேவா. 5.7 : 5).

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (ச.வி.) →
அரட்டன் → அரட்டு (ஈறு கெட்டது) + அடக்கி.
அடக்கு → அடக்கி. ‘இ’ வி.முத. ஈறு.]

அரட்டம்¹ *arattam*, பெ. (n.) பாலைநிலம்
(சிந்தா. நி. 273); desert tract.

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (ச.வி.) →
அரட்டன் = குறும்பன், கொள்ளைக்காரன்.
அரட்டன் → அரட்டம் = ஆறலைப்போர் வாழும்
வறண்ட நிலம்.]

அரட்டம்² *arattam*, பெ. (n.) விடிவை (அக.நி.);
dawn.

அரட்டமுக்கி *arai(y)-amukki*, பெ. (n.) 1. குறும்
பரை அடக்குபவன்; one who keeps under
control harassing petty chieftains. அரட்டக்கி
பார்க்க; see *arai(y)-arakkī*. 2. திருமங்கை

யாழ்வார்; *Tirumangaiyār*. “அருள்மார்
அரட்டமுக்கி” (திவ். பெரியதி. 3. 4 : 10).

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (ச.வி.) →
அரட்டன் → அரட்டு (ஈறு கெட்டது) + அமுக்கி.
அமுக்குதல் = அடக்குதல். அமுக்கு → அமுக்கி.
‘இ’ வி.முத. ஈறு.]

அரட்டர் *arattar*, பெ. (n.) 1. கொள்ளை
யாக்கும் குறுநிலமன்னர்; harriving petty
chieftains. “அரட்டக் கரும்படை மானவேற்
குறுமன்னவர் நன்னினார்” (திருவிளை.
உக்கிர. வேல்வளை. 19). 2. குறும்பர், தீயர்;
barriers, mischief-makers, wicked persons.
“அடைத்தவர்க் குறுக னொற்று மரட்டரும்”
(காஞ்சிபுடி. இருபத். 384).

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (ச.வி.) →
அரட்டர் = அச்சுறுத்துவோர், துன்புறுத்து
வோர்.]

அரட்டல் *arattal*, தொ.பெ. (vb.n.) அச்சுறுத்
தல்; frightening, intimidation.

[அரட்டு + அல் (தொ.பெ. ஈறு).]

அரட்டல்புரட்டல் *arattal-purattal*, தொ.பெ.
(vb.n.) 1. இழித்தும் பழித்தும் அச்சுறுத்தி
யிரட்டுதல்; threatening speech, acts of
intimidation. இந்த அரட்டல் புரட்ட-
லெல்லாம் இங்குச் செல்லாது. 2. நோய்
முற்றலால் அல்லது நடுக வேகத்தால் ஏற்படும்
தாக்கொணா நோவு அல்லது ஆரவார உடற்
கோளாறு; tossing restlessly, as in agonising
pain caused by severe disease or venomous
bite.

[அரட்டு → அரட்டல் + புரட்டு → புரட்டல்.
பொருளை மீதுதிப்படுத்த வந்த மரசினை
மொழி.]

அரட்டன் *arattan*, பெ. (n.) 1. அரட்டர் பார்க்க;
see *arattar*. 2. மிடுக்கன்; strong, powerful
and arrogant man. “அரட்டன்வந் தப்புச்சி
காட்டு கின்றான்” (திவ். பெரியாழ். 2. 1 : 4).

[அரள் → அரட்டு → அரட்டன்.]

அரட்டி *aratti*, பெ. (n.) அச்சம் (விண்.); fear,
terror.

[அரட்டு → அரட்டி.]

அரட்டு-தல் *arattu*, 5 செ.குணறாவி. (v.t.)
அச்சுறுத்தல்; to frighten, terrify.

ம. அரட்டு

[அரன் (த.வி.)→அரட்டு (ச.வி.). அரண்தல் = அடுக்கல்.]

அரட்டு *arattu*, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்தல்; frightening, intimidation, severe rebuke. 2. குறுப்பு; mischief. "மலநோ யரட்டொதுக்கும்" (காஞ்சிப்பு. சிவபுனை. 10). 3. வீடுக்கு; prowess, (திவ். பெரியாழ். 2.1:4, வியா.). 4. அச்சம் (இ.வ.); fear, tremor (Loc.).

[அரன் → அரட்டு (தொ.பெ.).]

அரட்டுப்புரட்டு *arattu-purattu*, பெ. (n.) அச்சுறுத்தும் பொய்ப்புரட்டு (சம்.அக.); bluff, frightening and deceiving.

[அரன் → அரட்டு + புரன் → புரட்டு. அரட்டும புரட்டும = அச்சுறுத்தும் பொய்யும்.]

அரட்டை *arattai*, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு, வம்பண்ப்பு (நெல்லை); idle talk, gossip (Ta.). 2. வீண்பேச்சாளி; idle talker, gossip. 'அப்பனில்லாதது அரட்டை, தாயிலலாதது தறுதலை' (பழ.).

[அரட்டு → அரட்டை.]

அரட்டையடி-நீதல் *arattai-yadi-*, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to gossip, talk purposelessly. 2. வீண்பெருமை பேசுதல் (உ.வ.); to swagger, bluster (Com.u.).

[அரட்டு → அரட்டை + அடி]

அரடா *arada*, பெ. (n.) அணியின் விளிம்புறுப்பு; the raised rim of a jewel.

தெ. அரடா

அரடு *aradu*, பெ. (n.) ஒரு மரம்; Indian trumpet flower, *Colosanthos indica* (சா.அக.).

அரண்¹ *aran*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. காப்பு; protection. 3. தற்காப்பு; defence. 4. கோட்டை; fort, fortress, castle. 5. கோட்டைமதில்; fort-wall, rampart. 6. சுற்றுமதில்; compound wall, as of a temple. 7. காப்பாள இடம்; fortified place. 8. மாசீழ்க் காப்பாள அல்லது உடற்காப்பாள கவசம்; armour. 9. பாதக் காப்பாள செருப்பு; sandals, as protection for the feet. 10. வேல் (பிங்.); spear. 11. அழகு (சம்.அக.); beauty.

ம. அரண; க. அருணி.

அழகான பெண்ணும் பொருளும் இடமும போற்றிக் காக்கப்படுவதனால், அழகும் ஒரு வகை அரணாயிற்று. அதனால் 'அரண்'

என்னும் சொல் 'அழகு' என்னும் பொருளும் கொண்டது.

அரண்வகைகள்:

1. மதிரைன்; fort-wall, rampart.
2. நீரரண்; moat.
3. நிலவரண்; natural defence consisting of arid expanse of earth.
4. காட்டரண்; forest, as a source of defence.
5. மலைவரண்; mountain, as a natural defence.

"மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற் காடும் உடைய தரண்"

என்னும் குறளில் (742), நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரண் என்னும் நாலவகை அரண்கள் குறிக்கப்பட்டன.

மதிலரண் வகைகள்:

1. உயர்மதிலரண்; unscalable fort-wall.
2. அகம்மதிலரண்; broad fort-wall with accommodation for fighters on the top.
3. திண்மதிலரண்; impenetrable fort-wall.
4. அருமதிலரண்; inaccessible fort-wall, with war machines fitted on the top.

"உயர்வகலற் திண்மை யருமையீற் நான்சின் அமைவரண் எனறுரைக்கும் நூல"

(குறள், 743).

அருமதில் என்பது பலவகைக் கரும் பொறிகள் அமைந்தது. அப்பொறிகளாவன:

"..... .. வணவிற்ப பொறியும் கருவிர லூகமுழங் கல்லுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெந்நெயும் பாசுடு குழிசியும் காய்பொன் னுலையுழங் கவலிடு கூடையும் தூண்டி லுற் தொட்சுரு மாண்டலை யடுப்பும் கவையுழங் கழுவுழங் புதைபுழங் புழையுழங் ஐயவீழ் துலாமுழங் கைபெய ருசியும் சென்றெறி சிர லும பன்றியும் பணையுழங் எழுவுஞ் சேப்பு முழுவிறற் கணையமுழங் கோ லுழங் குந்தமுழங் வே லும பிறவுழங்"

(சிலப். 15: 207-216).

"பிறவுழங்" என்பன, நூற்றுலரைக் கொல்லி, தளளிலெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுக்குப்பொறி, புண்ப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்பொறி, அரி நூற்பொறி முதலியன.

நீரரண்வகைகள்:

1. இயற்கை நீரரண்—ஆறும் கடலும்.
2. செயற்கை நீரரண்—அகழி.

[அரு = அணுகுதற்கு அல்லது அடைதற்கு அரிய. அண் = பொருத்திய இடம், இடம். ஒ.தோ: அவண் = அவ்விடம். உவண் = மேலிடம். நடுவண் = நடுவிடம். அரு + அண் = அரண்.]

அரு + எயில் — ஆரெயில். “உடன்தோர் வருபகை பேணார் ஆரெயில்” (தொல். பொருள். புறத். 12) = ‘புறத்தோள் அகத்தோன்மேல் வந்துழி அவன் பகையினைப் போற்றாது அகத்தோள் இகழ்ந்திருத்தற்கு அமைந்த மதிவரண்’ (நச். உரை).

‘அருமை = பொறிகளாள் அணுகற் கருமை’ (குறள், 743; பரிமே. உரை).

அரண்² arar, பெ. (n.) அச்சம் (பொதி.நி.); fear, terror.

[அரள் → அரண். அரளுதல் = அஞ்சி யொடுங்குதல்.]

அரண்மனை arar-manai, பெ. (n.) 1. மதி வரண் சூழ்ந்த மாளிகை; fortified palace. 2. அரசன் குடியிருக்கும் மாளிகை; royal palace. ‘அரண்மனைக் கோழிமுட்டை அம்பியை உடைக்கும்’ (பழ.).

ம. அரமன; க., நி., குட., பட., அரமனெ.

அரண்மனை → அரமனை (இழி.வ.).

[அரண் + மனை.]

அரண்மனைக்காகிதம் arar-manai-k-kāgīdam, பெ. (n.) அரசியத் கட்டளைத் திருமுகம் (புதுவை); government despatch or order (Porḍ.).

க. அரசானெ

[அரண்மனை + காசிதம்.]

அரண்மனைக்காணி arar-manai-k-kāṇi, பெ. (n.) படைக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை நேரடியாக விளைவிப்பதற்காக அரசியலார் வைத்துக்கொள்ளும் பண்ணைகள்; estate run directly by the government for the supply of grain to troops.

[அரண்மனை + காணி.]

அரண்மனைச்சீட்டு arar-manai-c-ciṭṭu, பெ. (n.) அரண்மனைக்காகிதம் பார்க்க; see arar-manai-k-kāgīdam.

[அரண்மனை + சீட்டு.]

அரண்மனைப்பற்று arar-manai-p-parru, பெ. (n.) அரச குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான ஊர்; village in the possession of a royal family.

[அரண்மனை + பற்று.]

பற்று பார்க்க; see parru.

அரண்மனையார் arar-manai-y-ar, பெ. (n.) 1. அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; members of the royal family or household. 2. அரண்மனை யழுவவர்; palace officials.

[அரண்மனை + ஆர் (ப.பா. கறு).]

அரண்மனைபுறியம் arar-manai-y-ūṭṭiyam, பெ. (n.) அமஞ்சி, கூலியில்லா வேலை (புதுவை); work without remuneration (Porḍ.).

[அரண்மனை + ஊழியம்.]

அரண்மனைவார்த்தை arar-manai-vārttai, பெ. (n.) அரசியல் நடவடிக்கைகளில் வழங்குஞ் சொல் (P.T.L.); words used in official records or communications.

[அரண் + மனை + Skt. vārta > த. வார்த்தை = சொல்.]

இது அறமனை வார்த்தை யென்று தவறாக வழங்கிவருகின்றது.

அரண் ararvan, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; wall round a fort. “முழுமுத லரண் முற்றலுங் கோடலும்” (தொல். பொருள். புறத். 10). 2. கோட்டை; fort. 3. காவற்கூடம்; prison-house. 4. கொத்தளம் (அக.நி.); bastion. 5. காட்டரண் (பிங்.); forest, as a strong defence. 6. காடு (அக.நி.); forest. 7. தடை; obstruction. “அறிவுகா ணாமே அரண்மல் லவர்க்கிவை கடந்தகல் வரிதாக” (கம்பரா. யுத்த. மீட்சி. 106). 8. காப்பு; protection. “அவுணர் வைகுமோ ரரண்மனை கிரவுஞ்ச கிரி” (சுந்தபு. உற்பத். தாரகன்வதை. 108). “என்னுயிர்க் கரணம் தின்னோடு” (யசோதர. 102). 9. அரணான இடம்; place of safety. “துன்னெறியவுணர் யாருந் துவன்றிய வரண மாடு” (சுந்தபு. அகர. வித்தம்பிவம். 1). 10. கவசம் (பிங்.); coat of mail. “பாசம் பிணித்த வரணம் பரிவெயத” (சுந்தபு. அகர. அமரர். 54). 11. வேலி (குடா.); hedge, enclosure. “மாற்பெரு மதிவைச் சூழ வரம்பறு தாணை தன்னை யேற்புடை யரண் மாசு யியற்று வித்து” (சுந்தபு. அகர. அகரர்யா. 37). 12. கருவாய், மாற்று (பரிசாரம்); remedy.

“அரணமில் கூற்றின் முரண்டொலை யொரு வுறும்” (குரணா. 56). 13. வேல் (பிங்.); dart, spear. 14. செருப்பு; sandal. “அடி புதை யரணம்” (பெரும்பாணா. 69). 15. மஞ்சம் (அக.நி.); bed, couch. 16. அழகு (சங்.அக.); beauty.

ம. அரணம்

[அரண் → அரணம்.]

அரணம்விசு-தல் *aranna-viṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கவசமணிதல்; to put on a coat of mail. “அரைசரு மமர்மலைத் தரணம் வீசினார்” (வேக. 777).

அரணவுணர்வு *arava-vaṇarvu*, பெ. (n.) இறை யறிவு (பதிஞானம்); knowledge of God.

[அரணம் + உணர்வு.]

அரணம்பரம் *arannaṁbaram*, பெ. (n.) 1. மதில்; fort-wall. 2. வேலி; hedge.

[அரண் → அரணம் + அம்பரம். உம்பரம் (வரணம்) → அம்பரம் = வரணாவும் உயர்ச்சி.]

அரணித்தல் *aranni*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரத் தல், கடினப்படுதல்; to grow hard, as a boil. —, 4 செ.கு.ன்தாவி. (v.t.) 1. அரண்செய்தல் (M.); to fortify, strengthen. 2. காவுல் செய்தல்; to defend, protect. 3. அழகுபடுத்து தல்; to adorn.

[அரண் → அரணி.]

அரணி¹ *aranni*, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில் (அக.நி.); wall of a fort. 2. வேலி (பொதி. நி.); hedge. 3. கவசம் (அக.நி.); coat of mail. 4. காடு; jungle, forest (W.).

[அரண் → அரணி.]

அரணி² *aranni*, பெ. (n.) க ள் னி முத்திரை, அக்குல் சவ்வு; the fold of mucous membrane at the vaginal entrance, hymen (சா.அக.).

அரணிச்சூறா *aranni-cūra*, பெ. (n) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Scyllium mar-moratum*.

[அரணி + சூறா.]

அரணித்த பரு *aranna-para*, பெ. (n.) கட்டி; an abscess or boil, a matured wart (சா.அக.).

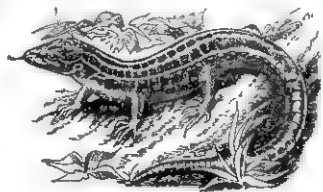
அரணிய *aranyia*, பெ. எ. (adj.) காப்புடைய; defended. “அரணிய விலங்கை” (பாரத. இராசகு. 87).

[அரண் → அரணிய.]

அரணிநுக்கை *aranni-nukkal*, பெ. (n.) கோட்டை (சங்.அக.); fort, fortress.

[அரண் + நுக்கை (தொ.ஆகு.).]

அரணை¹ *aranni* பெ. (n.) 1. பல்வியரணை; a type of red-tailed lizard, *lacertidae*. 2. பாம்பரணை, பல்வியைப் பேசுந்ற வடிவும் பாம்பைப் பேசுந்ற தெற்றும் முழுவளர்ச்சியில் 8 அல்லது 9 விசலம் (அங்குலம்) நீளமுள்ள அரணை; smooth streaked lizard, *Lacerta interpanctula* (செ.அக.).

அரணை

உடும்பைப்போல் இரட்டை நாக்குடையதும், பல்வியைப்போன்ற வடிவுள்ளதுமான ஒரு நச்சுமிரி. இது தலைப்பக்கம் உறை போன்ற அமைப்புடன், முதுகிற் சிலாமப்புக்ள் உள்ளதாயும், பக்கங்களிற் சுரகரப்பான தாயும், வால் நீண்டும் இருக்கும். இது கடித்தால் (அவலது நக்கினால்) உடம்பு முழுவதும் நடுக்கம் கண்டு, நாக்குத் தடித்து, வாயில் நுரை தள்ளும். ‘அரணை கடித்தால் (இண்டி. னால்) மரணம்’ என்பது பழமொழி. அரணையிற் பலவகையுண்டு. காவேரி, சேலம், கோயம்புத்தூர் — இவ்விடங்களில் இவற்றை மிகுதியாகக் காணலாம்; a house lizard with red tail. It is a reptile having double tongue like the iguana and resembling the lizard in its structure. It is a class of reptiles that have heads covered with shields. It is 5½' long. Its tongue is slender, free, exsertive and terminating in a fork. It has scales on the back and is granular on the sides. Its tail is very long. Its licking is considered poisonous and is marked by tremor and thickening of tongue. There is a Tamil proverb, viz., ‘If a streaked lizard bites death ensues’. The reptile is very common on the Coromandel coast, Salem and Coimbatore, especially near the banks of Cavery, *Cabrja leschenaultii*.

The other South Indian species are :

1. *Acanthodactylus nilgherrensis*.
2. *Nilgherries*.
3. *Calosaura leschenaultii*.
4. *Lacerta leschenaultii*.

10. அரணை; க., நு. அரணை.

[அரன் → அரணை → அரணை = அச்சத்தை யுண்டெய்வது. 'அரணை தீண்டினால் மரணம்' (பழ.). இனி, அரணை ஒருமருங்கு பாம்பை யொத்திருப்பதனாலும், கொல்லுந் திறனுடையதாயிருந்தும் மக்கள் தங்கும் அவ்வது வழங்கும் இடத்தில் அச்சமின்றித் தாராளமாய் வந்து திரிவதனாலும், அர(பாம்பு) + அணை (சார்பு) என்று கருத இடமிருப்பினும், அது அத்துணைக் கொள்ளத்தக்கதன்று.]

அரணை *ararai*, பெ. (n.) எயிறு (எகிர்) (நெல்லை); the Gums (Tn.).

[அரன் → அரணை = பல்விற்று, அரண்போ லிருப்பது.]

அரணைக்கடி *ararai-k-kaḍi*, பெ. (n.) அரணை தக்கல்; the licking of a streaked lizard.

[அரணை + கடி.]

அரணைக்கல் *ararai-k-kal*, பெ. (n.) வேலை செய்யப்படாத கல் (இ.வ.); uncut stone (Loc.).

[அரணை + கல்.]

அரணைச்சம்பா *ararai-c-camba*, பெ. (n.) நெல் வகை (A.); a kind of paddy.

[அரணை + சம்பா.]

அரணைதீண்டல் *ararai-tiṇḍal*, தொ.பெ. (vbl.n.) அரணைதக்கல்; the licking of a streaked lizard.

அரணைநக்கல் *ararai-nakkal*, தொ.பெ. (vbl.n.) அரணைதீண்டல் பார்க்க; see *ararai-tiṇḍal*.

அரணைமதி *ararai-madi*, பெ. (n.) நினைவுக் குறைவான மதி (புத்தி) (இ.வ.); mind deficient in memory (Loc.).

அரணைவாற்குட்டை *ararai-vāṛ-cuṟuttai*, பெ. (n.) அரணைபோல வாலுடைய ஒருவகைச் சுருட்டைப் பாம்பு; a kind of *ṣuruttai* snake with tail like that of the green lizard, lizard-tail carpet snake (சா.அக.)—சுருட்டைப் பாம்பு வகை (M.M.); variety of *Echis carinata* (செ. அக.).

[அரணை + வால் + சுருட்டை.]

அரணைவாற்றுடிப்பு *ararai-vāṛ-ruḍippu*, பெ. (n.) துண்டிக்கப்பட்ட அரணைவால் துடித்தல்போல மாந்தர் நாடி விசுவாசத் துடித்தல்; violent pulsation like the flir or flutter of the cut-off tail of a streaked lizard (சா.அக.).

[அரணை + வால் + துடிப்பு.]

அரத்தக்கசடு *aratta-k-kaḍḍu*, பெ. (n.) அரத்தக் கேடு; impurities of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + கசடு. கசண்டு → கசடு.]

அரத்தக்கசிவு *aratta-k-kaṣivu*, பெ. (n.) அரத்தம் கசிதல்; oozing of blood, *Angiorrhca* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கசிவு. கசி → கசிவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கட்டி *aratta-k-kaṭṭi*, பெ. (n.) 1. வேலிற் காலத்தில் அரத்தக் கொதிப்பினால் உடம்பிற் பலவிடங்களில் எழும்பும் கட்டி; painful boils appearing on several parts of the body during summer, oriental boil. 2. அரத்தம் நம்பி நிற்கும் கட்டி; an abscess which contains blood, *Haemorrhagic abscess*. 3. அரத்தம் உறைந்து திரண்ட கட்டி; a clot of blood, *Crassamentum* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கட்டி. கட்டு → கட்டி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அரத்தக்கட்டு *aratta-k-kaṭṭu*, பெ. (n.) 1. அரத்தத் தேக்கம்; congestion of blood, overfullness of the capillaries and other blood vessels in any part of the body. 2. அரத்தம் உறைதல்; clotting or coagulation of blood.

[அரத்தம் + கட்டு (முத.தொ.பெ.).]

அரத்தக்கடுப்பு *aratta-k-kaḍḍuppu*, பெ. (n.) 1. சீலமும் அரத்தமுமாகவாவது அரத்தமாக வாவது கழியும் வயிற்றுணைச்சல்; dysentery characterised by discharge of blood with or without mucus. 2. அரத்தக் கழிச்சலால் மல வாயிற் காணும் எரிச்சல்; burning sensation felt in the anus from discharge of blood. 3. அரத்தக் கொதிப்பு; the heated condition of blood in the system (சா.அக.).

[அரத்தம் + கடுப்பு. கடு → கடுப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு. கடுத்தல் = எரிதல், வெப்பமாகதல்.]

அரத்தக்காசு *aratta-k-kaṣu*, பெ. (n.) கண்களி ளுள்ள அரத்தக் குழாய்கள் பருந்து அதனால்

மிருதியாக அரத்தத் தங்கிச் சிவந்த கண்; blood-shot eyes due to the extravasation of blood within the eye. 2. சிணக்கண்; reddened eyes of an irate person.

[அரத்தம் + கண்.]

அரத்தக்கண்ணன் *aratta-k-kannan*, பெ. (n.) 1. செம்பண்ணன்; a person with blood-shot eyes. 2. புளிச்சக்கண்ணன்; one with blear-eyes (சா.அக.). 3. சிணக்கண்ணன்; irate person with reddened eyes.

[அரத்தம் + கண்ணன். கண் → கண்ணன். 'அன்' உடையவன் என்று (ஆ.பா.).]

அரத்தக்கண்ம *aratta-k-kannam*, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு நாக்குப் பூந்து, வயிறு கடுத்து, நாடி அயர்ந்து, உடல் வாடி, இருமலுடன் அரத்தங் கழியும் ஒருவகைக் கண்டோய்; an obscure disease in children complicated with intestinal disturbances, and characterised by furred tongue, irritation of the bowels, weakness, emaciation, cough, haemorrhages from mucous membranes, etc., a kind of tabes (சா.அக.).

[அரத்தம் + கண்ம. கண்மத்தல் = எரிதல், கடுதல். கண் → கண்ம.]

அரத்தக்கண்ணமூலம் *aratta-k-kannamūlam*, பெ. (n.) கண்டோயாற் குழந்தைகட்கு மலவாயின் வழியாக அரத்தம் ஓழுகும் ஒருவகை மூலோய்; bleeding from the anus in children due to improper diet, infantile scurvy (சா.அக.).

[அரத்தம் + கண்ம + மூலம்.]

அரத்தக்கத்தரி *aratta-k-kattari*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.).

[அரத்தம் + கத்தரி.]

அரத்தக்கதாரம் *aratta-k-kadaśuram*, பெ. (n.) 1. அரத்தத்தை முறிந்து உடம்பின் வலுவைக் குறைக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which the blood undergoes rapid degenerative changes and as a result of which the body becomes weak. 2. அரத்த மூத்திரத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் காய்ச்சல்; a malarial fever causing the passing of blood in urine, Haematuric fever (சா.அக.).

[அரத்தம் + கதம் + காரம். கதத்தல் = கடுதல். கத → கதம். கண் → கர் → கரம் = நடு, காய்ச்சல், கடும் பாலைநிலம்.]

அரத்தக்கதிப்பு *aratta-k-kadippu*, பெ. (n.) உடம்பில் எப் பாகத்திலேனும் ஏற்படும் அரத்த மிகுதி; excess of blood in any part of the body, Hyperemia (சா.அக.).

[அரத்தம் + கதிப்பு. கதித்தல் = மிகுதல். 'பு' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தக்கந்தகம் *aratta-k-kandagam*, பெ. (n.) நகல்வகைக் கந்தகங்களுள் ஒன்றாகிய சிவப்புக் கந்தகம்; red sulphur (சா.அக.).

[அரத்தம் + கந்தகம். காந்து → காந்தகம் → கந்தகம் = விரைந்து எரியும் பொருள். காந்துதல் = எரிதல்.]

சமற்கிருத்தலினுள்ள 'கந்தக' (gandhaka) என்னும் சொற்கு 'மணமுள்ள' என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அது பொருந்தாது. ஆதலால், அச் சொல் தென்மொழியின்று வடமொழி கடன்கொண்டதாகவே யிருத்தல் வேண்டும்.

அரத்தக்கமலம் *aratta-k-kamalam*, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus, *Nelumbium speciosum* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கமலம். கம் = நீர். கம் → கமல் → கமலம் = நீரில் முளைப்பு.]

அரத்தக்கல் *aratta-k-kal*, பெ. (n.) ஈரக்கல்; blood-stone or oriental jasper, *Heliotrope* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கல்.]

அரத்தக்கலசவெரிச்சல் *aratta-k-kalaśa-v-ericcal*, பெ. (n.) மாரடைஞ்சுண்டாகும் மரீபெரிச்சல்; inflammation of the heart in cattle, heart-burning (சா.அக.).

[அரத்தம் + கலசம் + வரிச்சல். எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தக்குலவெரிச்சல் என்பது நுயல்தமிழ்.

அரத்தக்கலப்பு *aratta-k-kalappu*, பெ. (n.) 1. தெருங்கியவுறவு; consanguinity, blood-relationship. 2. ஒருவரின் அரத்தம் மற்றொருவருடம்பிற் போய்க் கலத்தல்; running of one's blood in another's veins, said of relatives. 3. இருவகை யரத்தம் ஒருமிக்கச் சேர்தல்; an admixture of two kinds of blood. 4. அரத்தத்திலுண்டான பலவகைக் கூறுகளின் கலப்பு; composition of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + கலப்பு.]

அரத்தக்கவிதம் *aratta-k-kaliḍam*, பெ. (n.)
1. ஆண்டுறியின் வழியாக அரத்தம் வெளிப்படல்; discharge of blood through the urinary tract. 2. அரத்தம் கலந்த வீந்து வெளிப்படல்; discharge of blood in semen, *Haematospermia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + Skt. *skhalitā* > ந. கலிதம் = கழிவை, வெளிப்பாடு.]

அரத்தக்கழிவு என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தக்கவிச்சு *aratta-k-kaviccū*, பெ. (n.)
அரத்த நார்தம்; stink of blood (W.).

[அரத்தம் + கவிச்சு. ஒருகா. கொச்சு (கொச்சை) → கவிச்சு.]

அரத்தக்கழலை *aratta-k-kaḷalai*, பெ. (n.)
1. அரத்தச் சொரிவினாவேற்பட்ட கழலைக் கட்டி; a tumour containing effused blood, blood tumour, *Haematoma*. 2. கண்ணிமைக்கு மேல் சிவப்பாக எழும்பும் ஒருவகைக் கழலைக் கட்டி, மூவகைக் கழலைகளுள் ஒன்று; one of the three tumours contemplated in Tamil Medical Science, i.e., a sebaceous cyst of an eye-lid, styce, *Blepharo atheroma*. 3. அரத்த நரம்புகளால் லாக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கழலை; a tumour formed by an artery and filled with blood, *Aneurysm*. 4. அரத்தக் குழாய்கள் அமைந்த கழலை; a tumour made up of new-formed blood vessels, *Haemangioma* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கழலை. கழலுதல் = நெகிழ்தல். கழல் → கழலை = நெகிழும் கட்டி.]

அரத்தக்கழிச்சல் *aratta-k-kaḷiccal*, பெ. (n.)
1. அரத்தமருஞ் சீவமும் கலந்த வயிற்றோட்டம்; diarrhoea with discharge of blood and mucous stools, *Dysenteric diarrhoea*, *Melaena*. 2. அரத்தப்போக்கு; discharge of blood, dysentery, bloody flux. 3. மலம் கலந்த அரத்தப் போக்கு; the passage of blood in faeces, *Haematechezia*. 4. அரத்தமும் சீவமும் மலமும் கலந்த கழிச்சல்; purgation or discharge through the anus, of blood mixed with faeces and mucus (சா.அக.).

இவ் விறுதிவகை பல்வேறு கரணியங்களால் நிகழும்.

- (1) செரிமானக் கோளாறு; disorder of digestive organs, as in dysentery, etc.
- (2) கடுமையான கழிச்சல், மருந்து; violent purgative.

- (3) நஞ்சுக் கலப்பு; blood-poisoning.
- (4) திடீர், திடீர் அச்சம், திடீர்கிடல் முதலியன; fear, shock, sudden agitation, etc., intestinal haemorrhage.
- (5) பேய்மந்திரம், செய்வினை, ஏலம் முதலிய கருங்கலை; black art such as sorcery, witchcraft, etc.
- (6) நாட்டப்பட்ட சில நோய்களால் ஏற்படுங் கோளாறு; complications arising from some chronic diseases.

அரத்தக்கன்னி *aratta-k-kaṇṇi*, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கன்னி; a red variety of square-spurge, *Euphorbia antiquorum* (சா.அக.).

[அரத்தம் (சிவப்பு) + கன்னி. கன் = குள். கன் → கன்னி.]

அரத்தக்கந்துறை *aratta-k-kaṇṇai*, பெ. (n.) செங்கற்றாறை; red aloe, *Aloe vera* (*officinalis*).

[அரத்தம் + கந்துறை. அரத்தம் = சிவப்பு.]

அரத்தக்கண்ணாலை *aratta-k-kaṇṇa-ṣūlai*, பெ. (n) ஊதா பித்த கோழையாலும், கல் முதலியவற்றால் அடியுண்டபதனாலும், காதினுள் சீழ் அரத்தம் முதலியன சேர்ந்து குத்தலையும் அரத்தவொழுக்கையும் உண்டாக்கும் ஒரு காது நோய்; a disease of the ear followed by pricking pain and discharge of blood arising from the deranged condition of the humours in the system, and also from traumatic causes, *Otitis haemorrhagica* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கண்ணம் + குலை.]

அரத்தம், கன்னம்², சூலை பார்க்க; see *arattam*, *kaṇṇam*², *ṣūlai*.

அரத்தக்கண்டி *aratta-k-kaṇṇappu*, பெ. (n.)
1. அரத்தம் வீறுகை; a condition marked by excess of blood and fullness of pulse, *plethora*. அரத்தக்கொழுப்பு பார்க்க; see *aratta-k-koḷuppu*. 2. அரத்தக் கொதிப்பினால் எழும் சூடு; local increase of heat due to larger supply of blood in a part of the body.

[அரத்தம் + கண்டி. கண்டம் = வீறுதல். கண்டம் → கண்டி. 'பு' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தக்கனி *aratta-k-kaṇṇi*, பெ. (n.) கோவைப் பழம்; bright scarlet edible fruit of Indian caper, *Bryonia grandis* (சா.அக.).

[அரத்தம் (சிவப்பு) + கனி. கன்னுதல் = பழுத்தல். கன் → கன்னி → கனி.]

அரத்தக்காசம் *aratta-k-kāśam*, பெ. (n.) செவ் கீரை; a red edible greens, *Amaranthus* (genus) (சா.அக.).

அரத்தக்காஞ்சனம் *aratta-k-kāñjānam*, பெ. (n.) செம்மந்தநாரை; pink and yellow mountain ebony, *Bauhinia variegata* (சா.அக.).

அரத்தக்காஞ்சினை *aratta-k-kāñjinai*, பெ. (n.) ஆற்றலரி; marking-nut tree, *Semicarpus anacardium* (சா.அக.).

அரத்தக்காம்பிட்டுராயக்கி *aratta-k-kāmbil-ūṣaram-akki*, பெ. (n) உகாசரம்; tooth-brush tree, *Salvadora persica* (சா.அக.).

அரத்தக்காட்டேறி *aratta-k-kāḍḍēri*, பெ. (n.) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஒருவகைப் பெண்மேயம்; a blood-thirsty female demon (சா.அக.).

[அரத்தம் + காட்டேறி (காடு + ஏறி). ஏறு → ஏறி. 'இ' னி.முத. ஈறு.]

அரத்தக்காணிக்கை *aratta-k-kāṅikkai*, பெ. (n.) போரில் வீரப்பூண்டாட்ட அல்லது மகந்த மறவரின் மைந்தர்க்குக் கொடுக்கும் நிலமாணியம் (M.M.); 'Blood-present', an endowment in the form of a gift of land rent free for the support of the heirs of warriors wounded or killed in battle.

[அரத்தம் + காணிக்கை. காணத்தம் = மேற் பார்த்தல், கவனித்தல், காத்தல். காணி → காணிக்கை (தொ.ஆகு.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்காயம் *aratta-k-kāyam*, பெ. (n.) அரத்தம் ஒருகும் புதுப்புண், கத்திபடுவதனால் அல்லது கரடுமுரடான கத்திபோன்ற கடினப் பொருள் மோதுவதனால் உண்டாவது; bleeding wound caused by knife, rough stone, etc.

ம. காயம்; க., கு., தாய; தெ. தாயமு; மரக. தாய.

[காழ்த்தல் = தழும்புண்டாதல். காழ் = தழும்பு, புண் (ஆகு.). காழ் → காய் → காயம்.]

அரத்தக்காவி *aratta-k-kāvi*, பெ. (n.) செந் தெல்; red paddy (சா.அக.).

[அரத்தம் + காவி. அரத்தம் = சிவப்பு.]

அரத்தக்கிட்டம் *aratta-k-kittam*, பெ. (n.) அரத்தக் கட்டியின்மேல் உண்டாகும் ஏடு

(புதுவை); buffy coat of coagulated blood (Pogg.).

[அரத்தம் + கிட்டம். கிட்டேல் = நெருங்குதல், கிறுக்குதல். கிட்டே → கிட்டம் (தொ.ஆகு.). கிறுகிய அல்லது திணிந்த ஏடு. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கிரும் *aratta-k-kirumi*, பெ. (n.) அரத்தக் கெடுவதனால் அரத்தமோடும் நரம்பிடடங்களிற் பிறந்து பிறகு தனித்தனியே பெருங்கூட்டம் களாகி எங்கும் பரவி மயிர்க்கால்களை யணுகி மயிர்களை உதிரச் செய்தும், உடம்பிற் பிறந்ததை மாற்றியும் மற்றும் பல்வகை இடையூறுகளைச் செய்யும் தோய்ப்பூச்சிகள். அணுக்கிரும், வட்டக்கிரும், வானில்லாக்கிரும், மிகநுண்ணகிரும், தோய்கிரும், தோற்றாக்கிரும் என இவை அறு வகைப்படும்; the germs supposed to originate in the veins due to the vitiation of the blood. They increase in large numbers and are carried by the circulation to the hair-follicles where they bring about unhealthy changes, such as, falling of hairs, change of complexion, etc. They are of six kinds, as enumerated above of which, some are minute, but visible, while others are invisible virus. Some are round and some without flagellum and some are red and others are black (சா.அக.).

[அரத்தம் + கிரும். Skt. krimi > த. கிரும்.]

அரத்தக்கிட்டம் *aratta-k-kittam*, பெ. (n.) ஒரு கரணியமுமின்றிக் கண்சுக்கு மிகுந்த அரத்த நிறத்தையும் வாட்டத்தையும் உண்டு பண்ணும் கண்ணோய் வகை; congestion or inflammation of the eye without any apparent cause (சா.அக.).

அரத்தக்குட்டம் *aratta-k-kuttam*, பெ. (n.) புண்களினின்றும் அரத்தம் வடியும் ஒருவகைக் குட்டதோய்; a kind of leprosy attended with discharge of blood from the ulcers (சா.அக.).

[அரத்தம் + குட்டம். குள் → குட்டே → குட்டம் = உறுப்புடன் அழகிக் குட்டம் படுதல் (குட்டையாதல்).]

அரத்தக்குடல்விருத்தி *aratta-k-kudal-virutti*, பெ. (n.) அரத்தம் குடலில் நிறைந்து அனாதப் பருக்கச் செய்தும், சிறுசிறு கொம்புணங்களை யுண்டாக்கியும் குடலில் வலியைத் தோற்று விக்கும் ஒருவகைக் குடல்தோய்; enlargement

of the intestines marked by pain and ulceration, caused by the accumulation of blood in the bowels (சா.அக.).

[அரத்தம்+குடம்+Skt. vridhhi = வளர்ச்சி.]

அரத்தக்குடம் வளர்ச்சி அல்லது பெருக்கம் என்பது தூய தமிழாகும்.

அரத்தக்குந்தம் aratta-k-kundam, பெ. (n.) கண்விழியின் சதை சிவந்து பிதுங்கிக் குந்த வெட்டுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; protrusion of the cornea or sclera resulting from inflammation and marked by lancinating pain, *Staphyloma* (சா.அக.).

[அரத்தம்+குந்தம். குந்து→குந்து→குந்தம்=குந்தம் ஈட்டி, ஈட்டி குந்துவது போன்ற குந்தம் வலி]

அரத்தக்குமிளம் aratta-k kumilam, பெ. (n.) வெள்ளிழியிற் சிவப்புக் குண்டுமணிபோற் சிவந்த கொப்புளத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease developing red pustules in the white of the eye; a variety marked by small vesicles or ulcers, each surrounded by a reddened zone, *Phlyetenuar conjunctivitis* (சா.அக.).

[அரத்தம்+குமிளம். கும்→குமி→குமின்→குமிளம் = உருண்ட திரண்ட கொப்புளம்.]

அரத்தக்குழந்தம் aratta-k-kumudam, பெ. (n.) 1. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. 2. செஞ்சந்தனம்; red sandal. 3. கருவிழியில் அரத்தம் போற் சிவந்த சதை வளர்ந்து தீச்சுட்ட புண் போல் எரிச்சலும் குந்தலும் உண்டாகி முன் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் கண்ணோய்; *Staphyloma* formed by an iris protruding through the cornea and causing acute pain as a result of inflammation, *Staphyloma corneae* (சா.அக.).

[அரத்தம் (சிவப்பு)+குமுதம். கும்→குமுது→குமுதம் = குவிவது.]

அரத்தக் குமுதம் என்பது செந்தாமரைக்கு ஒரு பெயராக மலையகராதியிற் குறித்திருப்பது பொருந்தாது.

அரத்தக்குரா aratta-k-kura, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; Indian kino tree, *Pterocarpus marsupium* (சா.அக.).

[அரத்தம்+கூரா.]

அரத்தக்குவை aratta-k-kulai, பெ. (n.) அரத்தம் வெளிப்படும் ஒருவகைக் குவைதோய்; an inter-

nal disease, so called from the discharge of blood from the viscera (சா.அக.).

[அரத்தம்+குவை.]

அரத்தக்குவை aratta-k-kuvai, பெ. (n.) கடைக் கண்ணில் அரத்த நிறமான நுண்ணிய சதை வளரும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease marked by a growth of thin red flesh on the inner corner of the eye, *Pterygium*; a patch of thickened conjunctiva extending over a part of the cornea, *Congenital pterygium* (சா.அக.).

[அரத்தம் (சிவப்பு)+குவை. குவி→குவை.]

அரத்தக்குழல் aratta-k-kulal, பெ. (n) 1. அரத்தம் ஒடும் குழாய்; blood-vessel. 2. அரத்தம் ஒடும் நாடிகள், நாளங்கள், தந்துடிகள் ஆகிய அரத்தக் குழாய் வகைகளின் பொதுப்பெயர்; a common name for the system of blood-vessels comprising of the arteries, veins and capillaries (சா.அக.).

[அரத்தம்+குழல்.]

தந்துடிகளை மடிரங்கள் எனலாம். ஒதோ. L. *capillus*, hair. E. *capillary*, blood-vessel of minute or hair-like diameter.

அரத்தக்குழல் விசிவு; dilatation of the blood-vessels (சா.அக.).

அரத்தக்குழாய் aratta-k-kulay, பெ. (n.) அரத்தக்குழல் பார்க்க; see *aratta-k-kulal*.

[அரத்தம்+குழாய்.]

அரத்தக்குறுகடம் aratta-k-kurugadam, பெ. (n.) 1. உடம்பிலுள்ள அரத்தத்திற் காணப்படும் சிறிய சாஸங்கள் (சிறுறுக்கள்); blood corpuscles, *Haemad*. 2. சிவப்புக் குறுகடம்; red corpuscle, *Erythrocyte* (சா.அக.).

[அரத்தம்+குறு+கடம். குடம்→கடம் = குடம்போன்ற உடம்பு, பொருள், உருவம்.]

L. *corpus* = body, *corpusculum* (சிறுறுடம்பு). E. *corpuscle* = minute body forming distinct part of the organism, esp. (pl.) those constituting large part of the blood in vertebrates.

குறுகடம் என்பது ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றுகின்றது. குறுங்கடம் என்பது சிறுகடம் என்பதை யொத்துக் குறுகடம் என்றானது.

அரத்தக்குறைச்சல் aratta-k-kuraiccal, பெ. (n) அரத்தக்குறைவு பார்க்க; see *aratta-k-kuravuvu*.

[அரத்தம்+கூறைச்சல்.]

அரத்தக்குறை(ப்)பாடு *aratta-k-kuzal(p)paḍḍu*, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தம் குறைவாயிருத்தல்; deficiency in the volume of blood in the system, *Oligemia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + குறைபாடு. குறைபாடு → குறைபாடு (முத.தி.தொ.பெ.). 'பு' து.வி.]

அரத்தக்குறைவு *aratta-k-kuraivu*, பெ. (n.) 1. அரத்தக்குறை; deficiency of blood in quality, *anaemia*. 2. அரத்தக் குறைச்சல்; deficiency of blood in quantity, *Oligocythemia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + குறைவு. குறை → குறைவு (தொ.பெ.). 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்குண்மம் *aratta-k-kunmam*, பெ. (n.) பெண்டிரின் மாதவிடாய் தடைப்படும் ஒரு நோய் (தைலவ. தைவ. 108); uterine tumour, a disease causing *amenorrhoea*.

[அரத்தம் + Skt. *gulma* > த. குண்மம்.]

இதை விடாய்க்கட்டு எனலாம்.

அரத்தக்கூட்டு *aratta-k-kūṭṭu*, பெ. (n.) அரத்தக் கலப்பு; mixture of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + கூட்டு.]

அரத்தக்கூறுபாடு *aratta-k-kūrupaḍḍu*, பெ. (n.) அரத்தக் கூறுகளைப் பிரித்தல்; analysis of the blood, *Haemalysis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கூறுபாடு. கூறுபாடு → கூறுபாடு (முத.தி.தொ.பெ.). 'பு' து.வி.]

அரத்தக்கேடு *aratta-k-kēḍu*, பெ. (n.) 1. அரத்தக் கெடுதி; the disintegration or degeneration of the blood, *Haemolysis* or *Haemalysis*. 2. அரத்தக் குறைவு; defective state of the blood, *Anaemia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கேடு. கெடு → கேடு (முத.தி.தொ.பெ.).]

அரத்தக்கொதி *aratta-k-kodi*, பெ. (n.) 1. துயரம், கவலை, மூளையுழைப்பு முதலிய வற்றால் லுண்டாகும் அரத்தக்கொதிப்பு; heated condition of the blood, consequent on excessive grief, care, brain-work, etc. 2. காமச்சூடு; heat of blood in youth inflamed with sexual passion, *lasciviousness*.

[அரத்தம் + கொதி.]

அரத்தக்கொப்புளம் *aratta-k-koppuḷam*, பெ. (n.) அரத்தங்கட்டிய கொப்புளம்; blister containing blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + கொப்புளம். கொப்புளி → கொப்புளம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கொய்யா *aratta-k-koyya*, பெ. (n.) சிவப்புக்கொய்யா; red guava fruit.

[அரத்தம் + கொய்யா. Sp. *guayaba* > E. *guava* > த. கொய்யா.]

அரத்தக்கொழுப்பு *aratta-k-koluppu*, பெ. (n.)

1. அரத்தச் செழுமை; fullness of blood.
2. மதம், மதர்ப்பு; high mettle, voluptuousness.
3. செருக்கு; arrogance, haughtiness (W.).

[அரத்தம் + கொழுப்பு. கொழுத்தல் = செழித்தல். கொழு → கொழுப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கோமாரி *aratta-k-kōmāri*, பெ. (n.) 1. மரட்டிற்றுண்டாகும் அரத்தக் கழிச்சல் (மு.அ.); a disease incident to cattle characterized by a discharge of blood. 2. ஒருவகைப் புல்; a species of red grass (சா.அக.).

[அரத்தம் + கோ + மாரி. கோ = ஆம், ஆனிணம், மாடு. ஒருகா. மாரி = அம்மைநோய்வகை. மால் → மார் → மாரி = காளி, அம்மை நோய்.]

மாரி பாரக்க; see *māri*.

அரத்தக்கோவை *aratta-k-kōvai*, பெ. (n.) ஒரு கல்நீரல் நோய்; congestion of the liver, *Hepatitis* (சா.அக.).

அரத்தக்கோறை *aratta-k-kōṭai*, பெ. (n.) அரத்தக்கலந்த கோறை; mucous streaked with blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + கோறை]

அரத்தகம் *arattagam*, பெ. (n.) பெண்டிரின் தம்பாதத்திற்கும் இதழுக்கும் ஊட்டும் செம்பஞ்சக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing the feet and sometimes the lips. "அரத்தகமருள் செய்ததிறவு" (வேக. 2459).

Skt. *alaktaka*

[உல → உல. உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல → எல் → எரி = நெருப்பு, நெருப்பின் நிறமான சிவப்பு. உல → அவ் → அவத்தம் = சிவப்பு, செம்பருத்தி. அவத்தம் → அவத்தகம் = செம்பஞ்சக் குழம்பு. அவத்தகம் → அரத்தகம். ஒ.நோ: அவத்தம் → அரத்தம். இலத்தி → இரத்தி.

(இலத்தீ → இலத்தை → இலத்தை). வ → ர, போலி.]

'அ-லத்தக' என்று வடமொழியார் பிரிப்பது தவறு.

அரத்தங்கக்கல் *arattaṅ-kakkal*, பெ. (n.)

1. இராமலினால் அரத்தங் கக்கல்; spitting of blood through cough, *Haemoptysis*. 2. நுரை யீரலினிருந்து அரத்தம் வெளிப்படல்; discharge of blood from the lungs, Bronchial haemorrhage (சா.அக.).

[அரத்தம் + கக்கல். கக்கு → கக்கல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தங்கட்டல் *arattaṅ-kattal*, தொ.பெ.

(vbl.n.) 1. அரத்தங் குழாயினின்று அரத்தம் வெளிப்பட்டுச் சமையல் நங்குதல்; a discharge or escape of blood from a vessel into the tissue, extravasation of blood. 2. சாகுந்தறுவாயில் உடம்பிலுள்ள அரத்தம் கட்டிகளாக உறைதல்; clot of blood formed in the system in the process of dying, *thrombus* (சா.அக.).

[அரத்தம் + கட்டல். கட்டு → கட்டல் (தொ. பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தங்கன்றல் *arattaṅ-kannal*, தொ.பெ.

(vbl.n.) 1. அடி, காயம் முதலியவற்றால் அரத்தம் இறுகுதல்; a livid, black or yellow spot produced by extravasated blood caused by a contusion. 2. அடியினால் தோலுறியும் மாறுதல்; discolouration of the skin through contusion, bruise.

[அரத்தம் + கன்றல். கன்று → கன்றல் (தொ. பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தங்குத்திவாய்க்கல் *arattaṅ-kutti-vāṅgal*,

தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தநாளத்தைத் திறந்து அரத்தம் வெளியிடுத்தல்; the opening of a vein for blood-letting, venesection, *Phlebotomy* (சா.அக.).

[அரத்தம் + குத்தி + வாய்க்கல்.]

அரத்த(ச்)சூர்யம் *aratta-(c)-cāṅjam* (*aratta-śāṅ-*

jam), பெ. (n.) 1. மலைமரசு; hill mango. 2. செங்கிணுவை; red teal. 3. செவ்வரசுக்கு; red scaling wax (சா.அக.).

அரத்தச்சூரக்கள்ளி *aratta-c-cadura-k-kolli*,

பெ. (n.) ஒருவகைச் சிவப்புச் சஹரக்கள்ளி; red square-spurge, *Euphorbia antiquorum* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சூரம் + கள்ளி.]

அரத்தச்சுத்தியம் *aratta-c-candayam*, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandalwood paste, *Pterocarpus santalinus* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சந்தனம்.]

அரத்தச்சுத்தியாகம் *aratta-c-candiyagam*, பெ. (n.)

செங்குழிர்; Indian red water-lily, *Nymphaea odorata* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சந்தியாகம்.]

அரத்தச்சுத்தியம் *aratta-c-candiyam*, பெ. (n.)

குளிர்; arrow leaf plant, *Saggitaria obtusifolia* (சா.அக.).

அரத்தச்சுவாகை *aratta-c-cavagai*, பெ. (n.)

பெருவேம்பு; giant neem or mountain neem, *Melia composita* (சா.அக.).

அரத்தச்சாட்சி *aratta-c-cāci*, பெ. (n.) 1. மறத்

தீன்பொருட்டுக் கொல்லப்படுகை (இறித் வ.); martyrdom (Chr.). 2. மறத்தீன்பொருட்டுக் கொல்லப்படுபவன் (இறித் வ.); martyr (Chr.).

ம., நு. ரத்தசாட்சி.

[அரத்தம் + சாட்சி. Skt. śākṣin > த. சாட்சி = சான்று, சான்றாளன்.]

அரத்தச்சாயல் *aratta-c-cāyal*, பெ. (n.)

1. அரத்தங் கலந்தது; blood-streaked. 2. அரத்த நிறம் போன்றது; resemblance to a blood-red colour (சா.அக.).

[அரத்தம் + சாயல். சாய் → சாயல். 'அல்' தொ.பெ., பன்.பெ. ஈறு.]

அரத்தச்சாய்ப்பு *aratta-c-cāyppu*, தொ.பெ.

(vbl.n.) அரத்தங்கொட்டல்; bleeding, haemorrhage (சா.அக.).

ம. ரத்தச்சாவி; க. ரத்ததாரெ.

[அரத்தம் + சாய்ப்பு. சாய் → சாய்ப்பு. 'யு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்த(ச்)சாரம் *aratta-(c)-cāram* (*aratta-śāram*),

பெ. (n.) கரும்காவி (சித்.அக.); ebony.

அரத்தச்சாவி *aratta-c-cāvi*, பெ. (n.) செஞ்சம்பா

(அரிசி); a kind of red rice (சா.அக.).

[அரத்தம் + சாவி.]

சாவி என்பதே செந்நெல்லின் பெயராகும். அரத்தச்சாவி என்பது மிகைபடக் கூறலே.

அரத்தச்சித்திரமூலம் *aratta-c-cittira-mūlam*,

பெ. (n.) பாதைவெடிப்பில் வளர்ந்திருக்கும்

சிலப்புச்சித்திரமூலம்; a red variety of leadwort, *Plumbago rosea* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சித்திரமூலம்.]

அரத்தச்சிலந்தி *aratta-c-cilandi*, பெ.(n.) 1. புண் கட்டிவகை; herpes. 2. உடம்பிற்பட்ட விடத்தில் அரத்தம் வடியும் கொப்புளங்களை யெழுப்பும் சிலந்திப்புச்சிவகை; a kind of poisonous spider which causes bleeding blisters on coming in contact with the human body. 3. அரத்தம் வடியும் புண்வகை; haemorrhagic ulcer.

[அரத்தம் + சிலந்தி.]

சிலந்தி பார்க்க; see *šilandi*.

அரத்தச்சிவதை *aratta-c-civadai*, பெ.(n.) சிலப்புச்சிவதை; Indiau jalap, *Ipomaea turpethum* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சிவதை.]

அரத்தச்சிவப்பு *aratta-c-civappu*, பெ.(n.) 1. அரத்தம்போன்ற சிவப்பு; blood-red colour, scarlet. 2. அரத்தநதிலுள்ள செந்நிறப்பொருள்; the red colouring matter of the blood, Haemachrome (சா.அக.).

[அரத்தம் + சிவப்பு. சிவ -> சிவப்பு (தொ.பெ.), 'ய' தொ.பெ., பண்.பெ. ஈறு.]

அரத்தச்சரப்பு *aratta-c-curappu*, பெ.(n.) 1. அரத்த மிகுதி; fullness of blood. 2. அரத்த மூறம்; suffusion of blood from a bruise (சா.அக.). 3. செருக்கு; arrogance, haughtiness.

[அரத்தம் + சரப்பு. சரத்தம் = ஊறம், மிகுதல். சர -> சரப்பு (தொ.பெ.), 'ய' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தச்சரம் *aratta-c-curam*, பெ.(n.) குழந்தை கட்டு விட்டுவிட்டுக் காய்ச்ச வடிப்பதனால் அரத்தக்கொதிப்பு ஏற்பட்டு மயக்கத்தை யுண்டாக்கும் காய்ச்சல் வகை; an intermittent fever in children attended with swooning as a result of heated condition of the blood.

[அரத்தம் + சரம். சன் -> சா -> சரம்]

அரத்தச்சுருட்டை *aratta-c-curuṭṭai*, பெ.(n.) சுடிப்பதனால் அரத்தம் கக்கவைக்கும் சுருட்டைப் பாம்புவகை (M.M.); blood carpet-snake, the bite of which causes vomiting of blood, variety of *Echis carinata* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சுருட்டை. சுருள் -> சுருட்டு -> சுருட்டை. சுடிப்பதனால் அரத்தம் கக்கவைக்கும் குணத்தால் அரத்தச்சுருட்டை யெண்பட்டது.]

அரத்தச்சுழற்சி *aratta-c-cuḷarci*, பெ.(n.) அரத்த வேட்டம்; circulation of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + சுழற்சி. சுழல் -> சுழற்சி (தொ.பெ.), 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம் நெஞ்சாங்குலையினின்று நாடிகள் வாயிலாகச் சென்று உடம்பு முழுவதும் பரவி நாளங்கள் வாயிலாக நெஞ்சாங்குலைக்கு மீள்வது ஒரு சுழற்சியாயிற்று.

அரத்தச்சுற்றோட்டம் *aratta-c-cuḷṛōṭṭam*, பெ.(n.) அரத்தச்சுழற்சி பார்க்க; see *aratta-c-cuḷarci*.

[அரத்தம் + சுற்றோட்டம்.]

அரத்தச்சூரிக்கை *aratta-c-cūrigai*, பெ.(n.) அரத்தவொருக்கேற்படுத்தும் ஒருவகைக் கடுங்காய்ச்சல்; a kind of acute fever attended with extravasation of blood into the skin and mucous membranes, *Scarlatina haemorrhagica* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சூரிக்கை. சுள் -> சுர் -> சுரம் -> சூரம் -> சூரிக்கை.]

அரத்தச்சூலை *aratta-c-cūlai*, பெ.(n.) சூதவாயு (மூதவிடமய்த தடைவளி); swelling of the abdomen, due to obstruction of the menstrual flow (W.) (செ.அக.).

உடம்பின் எப்பாகத்திலாவது உறுப்பிலாவது அரத்தம் அதிகமாய்ச் சேர்வதால் ஏற்படும் சூத்தல் தோய்; an acute pain arising in any part or organ of the body due to the accumulation of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + சூலை.]

அரத்தச்சூலையு *aratta-c-cūlai-vāyu*, பெ.(n.) சூதவாயு (மூதவிடமய்த தடைவளி); painful menstruation, *Dysmenorrhoea* (சா.அக.).

[அரத்தம் + சூலை + Skt. vāyu = வளி.]

அரத்தச்சூலையு *aratta-c-cūlai*, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமான மீள்வகை; greyish tummy, *Thynnus macropterus*.

[அரத்தம் + சூலை.]

அரத்தச்செம்மை *aratta-c-cemmai*, பெ.(n.) மரணிக்கம்; ruby, one of the nine gems.

[அரத்தம் + செம்மை.]

அரத்தச்சேமி *aratta-c-cēmi*, பெ.(n.) நெருஞ்சி; a thorny herb, *Tribulus terrestris* (சா.அக.).

அரத்தச்சொறி *aratta-c-cori*, பெ. (n.)
1. அரத்தம் காணும்வரை தினவெடுக்கும் சொறிவகை; a skin disease causing intense itching resulting in bleeding. 2. அரத்தக் கெட்டினாலுண்டாகுஞ் சொறி; itching due to impurities of blood in the system (சா.அக.).

[அரத்தம் + சொறி.]

அரத்தச்சோகை *aratta-c-cōgai*, பெ. (n.)
1. ஓரிடத்தில் அரத்தம் கட்டிக்கொண்டு காணும் வீக்கம்; a swelling caused by extravasation of blood. 2. அரத்தக் குறைவினை லேற்படும் சோகைதோய்; anaemia caused by malnutrition and reduction in blood-cells, *Haemophthisis* (சா.அக.).

[ஒருகா. அரத்தம் + சோவை → சேவை → சோகை.]

'சோகை' என்னுஞ் சொல்லிற்குச் 'சோஷ்' என்னும்வடசொல்லை மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.

சோகை பார்க்க; see *ōgai*.

அரத்தஞ்சாதல் *arattañ-cādal*, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தம் வெளுத்துக் காணுதல்; blood appearing pallid (சா.அக.).

[அரத்தம் + சாதல் சா → சாதல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தஞ்சண்டுதல் *arattañ-cupṭudal*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரத்தம் வற்றுதல்; gradual loss of blood. 2. நோயினால் அல்லது முப்பினால் உடம்பில் அரத்தக் குறைவுண்டாதல்; drying up or decreasing of blood due to disease or old age (சா.அக.).

[அரத்தம் + சண்டுதல். சன் → சண்டு → சண்டுதல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநாயம் *aratta-iṣāram*, பெ. (n.) அரத்த வேட்டத்தொடர்பான கருவிகள்; blood-vessels subserving circulation (சா.அக.).

[அரத்தம் + தசரம்.]

அரத்தநாயமண்டலம் *aratta-iṣāra-maṇḍalam*, பெ. (n.) அரத்தக்குழாய்த் தொகுதி; vascular system (சா.அக.).

[அரத்தம் + தசரம் + மண்டலம்.]

மண்டலம் பார்க்க; see *maṇḍalam*.

அரத்தத்தடிப்பு *aratta-i-ṭaṭṭippu*, பெ. (n.) அரத்தநீர் குறைவால் அரத்தத்தில் ஏற்படும்

நினைமறிவை; deficiency of water in the blood, thickened condition of blood (சா.அக.)

[அரத்தம் + தடிப்பு. தடி → தடிப்பு (தொ.பெ.); 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநீர்நடை *aratta-i-ṭaṭṭai*, பெ. (n.) அரத்த வடைப்பு; stoppage of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + தடை.]

அரத்தநீர்நாறு *aratta-i-ṭaṭṭu*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் எழுசூறுகளுள் ஒன்றாக அரத்தம்; blood which is one of the seven constituent parts of the body. 2. அரத்த நாடி, artery. 3. செம்பு; copper. 4. செவ்வரி தாரம்; red orpiment (சா.அக.).

[அரத்தம் + தாறு.]

தாறு பார்க்க; see *ṭaṭṭu*.

அரத்தநாறுகநாயம் *aratta-i-ṭaṭṭu-kāṭa-ṣāram*, பெ. (n.) உடம்பு சிவந்து தடிப்புண்டாதி. நெஞ்சிற் கோழைகட்டி, உயிற்றீசில் அரத்தம் வீழும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which the skin turns red with raised patches, the phlegm is collected in the lungs and the saliva is streaked with blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + தாறு + கநம் + சரம்.]

தாறு, கநம், சரம் பார்க்க; see *ṭaṭṭu, kadam, ṣāram*.

அரத்தநாயார *aratta-i-ṭarai*, பெ. (n.) அரத்தஞ் செல்லும் வழி; the passage of blood, the course of the circulation of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + தாரை. தார் → தாரை = தாரை போன்ற குழாய்.]

அரத்தநீர் *aratta-i-ṭimir*, பெ. (n.) 1. அரத்தக் கதிப்பினால் (யிகையினால்) ஏற்பட்ட மதம்; a restlessness arising from fullness of blood. 2. அரத்தத்தினாலுண்டான மரப்பு; numbness due to blood condition (சா.அக.).

[அரத்தம் + திமிர். திம் → திமிர். திருதல் = திணிதல்.]

அரத்தநீர்ரட்சி *aratta-i-ṭiraṭṭi*, பெ. (n.) 1. அரத்தம் உறைதல்; clotting or coagulation of blood. 2. பெண்குறிப்பு முறையில் அரத்தம் திரண்டு தங்கல்; accumulation of blood or menstrual fluid in the uterus, *Haematocolpos*. 3. அரத்தம் சேர் தல்; accumulation or extravasation of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + திரட்சி. திரள் → திரட்சி (தொ. பெ.). 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநாள் *aratta-tirai*, பெ. (n.) அரத்தம் திரட்சி 3 பாக்கு; see *aratta-tirai* 3.

[அரத்தம் + திரள்.]

அரத்தநாடிப்பு *aratta-tudippu*, பெ. (n.) 1. அரத்தவேகம்; the pressure of blood on the walls of the arteries. 2. நாடித்துடிப்பு; pulsation of blood, pulse (சா.அக.)

[அரத்தம் + துடிப்பு. துடி → துடிப்பு (தொ. பெ.). 'யு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநொட்பு *aratta-toḍarbu*, பெ. (n.) அரத்தநச்சேப்பு, அரத்தம்பற்றியது; relating to blood

[அரத்தம் + தொடப்பு.]

அரத்தநாடும்பு-நம் *arattan-tadumbu*, 5 செ.கு. வி. (v.l.) 1. முகஞ் சிவந்துகாட்டுதல்; to be florid, as the flushed countenance (W.). 2. சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல்; to be inflamed, as the face through anger (W.). 3. அரத்தம் றிகைந்த கலத்தில் தளம்புதல்; to wobble, flap, fluctuate, as blood in a moving or shaking vessel which is full to the brim

[அரத்தம் + தடும்பு. தள (தளதள) → தளம்பு → தடும்பு → தடும்பு. தளதளத்தல் = தீர் அகைதல்.]

அரத்தநாம்புழறி *aratta-nambu* (u)-a[arai, பெ. (n.) அரத்தக்குழாயின் வெம்மை, inflammation of a blood-vessel (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாம்பு + அழறி. அழம் → அழறி (தொ.பெ.). 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநாம்பு *aratta-nambu*, பெ. (n.) 1. அரத்தநாடி; artery. 2. அரத்தநாளம், vein. 3. அரத்தக்குழாய்; blood-vessel in common (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாம்பு. நாள் → (நாம்பு) → நாம்பு.]

அரத்தநாம்புக்கம் *aratta-nambu* (u)-oḍukkam, பெ. (n.) அரத்தக்குழாய் சிறுத்தல்; the shrinking of a blood-vessel, *Haemadostenosis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாம்பு + ஒடுக்கம் ஒடு → ஒடுக்கு → ஒடுக்கு → ஒடுக்கம்.]

அரத்தநாடி *aratta-naḍi*, பெ. (n.) சாயவேர் (மண்டிக்குழை); madder of Bengal, *chaya* root, *Oldenlandia umbellata* (சா.அக.).

அரத்தநாடி *aratta-naḍi*, பெ. (n.) நெஞ்சால் குவையினின்று உடம்பின் பலவிடங்கட்கும் அரத்தம் கொண்டுசெல்லும் குழாய்; any one of the vessels through which blood passes from the heart to the various parts of the body, artery (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி. நாளம் → நாளி → நாடி → நாடி.]

அரத்தநாடிப்பிப்பு *aratta-naḍi-p-pi* (appu), பெ. (n.) அரத்தநாடி தெறித்துப்போதல் அல்லது அறுத்துப்போதல்; the forcible tearing or rupture of a blood-vessel, *Angiorrhexis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி + பிப்பு. பிள் → பிள் → பிப்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. ஈறு]

அரத்தநாடிமூலம் *aratta-naḍi-mūlam*, பெ. (n.) அரத்தப் பெருங்குழாய்; the great artery that springs from the heart, *Aorta* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி + மூலம்.]

அரத்தநாடிவிடி *aratta-naḍi-viḍi*, பெ. (n.) அரத்தக்குழாயின் விடிவு; dilatation of a blood-vessel, *Angiochalasis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி + விடிவு. விர் → விர்வி (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தநாடி *aratta-naḍi*, பெ. (n.) உடம்பின் அரத்தநாடிலுள்ள வெண்கரு வலுவின் (சத்தின்) இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொருள்; a peculiar organic substance of the nature of the white of an egg found in animals and vegetables and readily obtained from fresh blood, protein (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி.]

அரத்தநாடிச்சத்து *aratta-naḍi-c-cattu*, பெ. (n.) அரத்தம் புளிப்பதனால் லுண்டாகும் நாரைப் போன்ற ஒருவைக வெண்கரு வலுவின் (சத்து); a whitish protein from the blood formed by the action of a ferment in blood, fibrin (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாடி + Skt sat > த. சத்து = வலு.]

இதை 'அரத்தநாடி வலு' எனலாம்.

அரத்தநாள் *aratta-naḍam*, பெ. (n.) 1. செட்ட அரத்தத்தை நெஞ்சால் குவையக் குக் கொண்டு செல்லும் குழாய்; a vessel which conveys impure blood to the heart, vein. 2. செங்குந்தி; red water-lily, *Nymphaea odorata* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நாளம். லுள் → நள் → (நான்) → நாளம்.]

நாளம் பார்க்க; see *na[am]*.

அரத்தநீர்ப்பாட்டு *aratta-nirpaḍḍu*, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கை நிற்கச்செய்தல்; the arresting of bleeding, *Haemostasis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + திற்பாட்டு. தீம் → திற்பு (தொ. பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு. ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (சீ.வி.). திற்பு + ஆட்டு (து.வி.) → திற்பாட்டு (முத.தொ.பெ.).]

அரத்தநிறம் *aratta-niram*, பெ. (n.) அரத்தச் செந்நிறம், blood-red colour.

அரத்தநீர் *aratta-nir*, பெ. (n.) 1. அரத்தம் உறை யுங்காலத்து மேற்பாகத்தில் தெளிந்துநிற்கும் நீர், ஊனீர்; the thin transparent water substance that separates and stands over the solidified part when blood kept in a vessel coagulates, serum, *Liquor sanguinis*. 2. அரத்தங்கலந்த சிறுநீர்; urine found to be of blood colour or urine charged with blood (சா.அக.)

[அரத்தம் + நீர்.]

அரத்தநீர்க்குறை *aratta-nir-k-kurai*, பெ. (n.) ஊனீர்க்குறைவு; deficiency of water in the blood, *Anydremia* (சா.அக.).

அரத்தநீர்க்குருக்கம் *aratta-nir-c-curukkam*, பெ. (n.) அரத்தநீர்க்குறை பார்க்க; see *aratta-nir-k-kurai*.

[அரத்தம் + நீர் + குருக்கம்.]

அரத்தநோய் *aratta-noy*, பெ. (n.) 1. அரத்தத் தினால் உடம்பில் ஏற்படும் நோய்கள், diseases arising from or relating to blood. 2. அரத்தம் பரவிய ஒருவகைக் கண்ணோய்; an extravasation of blood within the eye, *Haemophthalmia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + நோய். நொள் → நோள் → நோய்.]

'அரத்தநோய்' என்பது அரத்தத் தொடர் பான நோய்க்கட்கெல்லாம் பொதுப்பெயராயிருப்பதனாலும், அரத்தம் பரவிய கண்ணோய்க்கு 'அரத்தக்கண்' என்று சிறப்புப் பெயரிருப்பதனாலும், பின்னதை இரண்டாம் பொருளாக இங்குக் கூறுவது பொருந்தாது.

அரத்தப்பசப்பு *aratta-paṣṣappu*, பெ. (n.) அரத்தச் செழுமை; fullness of blood.

[அரத்தம் + பசப்பு. பசு → பசு → பசப்பு (தொ.பெ.), 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பசுமை *aratta-p-ṣṣamai*, பெ. (n.) அரத்தப்பசப்பு பார்க்க; see *aratta-p-ṣṣappu*

[அரத்தம் + பசுமை. பசு → பசுமை (பண். பெ.). 'மை' பண் பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பசை *aratta-p-ṣṣai*, பெ. (n.) 1. அரத்தப்பசுப்பிசப்பு; viscosity of blood. 2. அரத்தச்சாரம்; essence of blood.

[அரத்தம் + பசை.]

பசை பார்க்க; see *ṣṣai*.

அரத்தப்படலம் *aratta-p-paḍalam*, பெ. (n.) கண் மணியிடு கசிந்தல், காந்தல், கன்றுதல், பிணை சாரல், எரிதல், அரத்தங்கட்டல், புகுவும் தெற்றி பிடிகிற குத்தல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் கண்ணோய்; an eye-disease characterised by inflammation and congestion of the pupil, accumulation of muco-purulence, burning sensation and pin-prick pain in the eye-brows, forehead and the nape of the neck, pannus (சா.அக.)

[அரத்தம் + படலம். படு → படல் → படலம்.]

அரத்தப்படாத்தி *aratta-p-paḍatti*, பெ. (n.) 1. வெள்ளிறியில் அரத்தம் குழம்பும்படி செந் நிறச் சதை ய வளர்க்கும் நோய்; a disease in the white of the eye marked by a morbid growth of red flesh and congestion of the part affected. 2. கடைக்கண்ணில் வெப்பத்துடன் அரத்தம் வடியச் செய்யும் நோய்; congestion of the corner of the eye with discharge of blood (சா.அக.).

[ஒருகா. அரத்தம் + படர் த்தி. படர் → படர்த்தி → படாத்தி.]

அரத்தப்படுவன் *aratta-p-paḍuvan*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease (சா.அக.).

அரத்தச்சிலந்தி பார்க்க; see *aratta-c-cilandi*.

[அரத்தம் + படுவன். ஒருகா. படு (தோன்று) → படுவன். ஒ.தோ: புறப்படு → புறப்பாடு = உடல் மேல் தோன்றும் கொப்புளம், சிவந்தி, பிளவை முதலிய புண்கட்டிவகை.]

அரத்தப்பண்ணுவம் *aratta-p-paṇṇuvam*, பெ. (n.) அரத்தத்தை உடம்பினின்று வெளிய்படுத்தி அல்லது உட்புகட்டி நோய்களைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவமுறை (சிகிச்சை); treatment of

disease using blood or blood preparations, as in venesection, transfusion of blood, etc.

[அரத்தம் + பண்ணுவம். பண்ணு → பண்ணுவன் → பண்ணுவம்]

அரத்தப்பரு *aratta-p-paru*, பெ. (n.) அரத்தம் நிறைந்த பரு; a wart containing blood.

[அரத்தம் + பரு. புருத்தல் = தேன்றுதல், சிறுதல். ஒருகா. புரு → பரு.]

அரத்தப்பலி *aratta-p-pali*, பெ. (n.) 1. அரத்தப் படையல், அரத்தக் கரவு; libation of blood, blood sacrifice. 2. கொலை; murder (W.).

[அரத்தம் + Skt. bali > த. பலி.]

அரத்தக்காவு என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தப்பழம் *aratta-p-palam*, பெ. (n.) 1. சிவந்த பழம்; a red fruit. 2. கோவைப்பழம்; the fruit of a common creeper of the hedges, *Coccinia indica*. 3. ஆலம்பழம்; the fruit of the banyan tree, *Ficus bengalensis*. கோவையை *Bryonia grandis* என்று சா. அகரமுதலி கூறும்.

[அரத்தம் + பழம்.]

அரத்தப்பழி *aratta-p-pazi*, பெ. (n.) 1 கொலைக்குற்றம்; crime of bloodshed (W.). 2. கொலைக்குக் கொலை; revenge for murder.

[அரத்தம் + பழி.]

அரத்தப்பவையன் *aratta-p-pavaiyan*, பெ. (n) ஒரு கொடிய பாம்பு; a venomous snake (சா.அக.).

[அரத்தம் + பவையன். ஒருகா. பவண → பவையன் = பவணவிரியன்.]

அரத்தப்பாடு *aratta-p-padu*, பெ. (n.) 1. பெரும் பாடு, abnormally profuse menstruation, Menorrhagia. 2. பெரும்பாட்டைப்போல் பெண்குறிப் புழைவழியாக ஒருகும் அரத்தவொழுக்கு, an excessive haemorrhage like menorrhagia in the uterus, Metrorrhagia (சா.அக.).

[அரத்தம் + பாடு. படு → பாடு (முத்தி தொ.பெ.)]

அரத்தப்பசுறம் *aratta-p-padam*, பெ. (n.) 1. (முழங்காவிற் சிவந்த) கிளி; parrot, so called from its red coloured knee. 2. முருக்கமரம்; Indian coral tree, *Butea frondosa* alias *Erythrina indica*

[அரத்தம் + பசுறம். பதி → பாதம் = நிலத்திற் பதியும் உறுப்பு.]

அரத்தப்பாதினி *aratta-p-padiri*, பெ. (n.) சிறு புள்ளடி, ஒரு செடியகை (பதார்த்த-366); a plant, *Hedysarum* (சா.அக.).

அரத்தப்பாய்ச்சல் *aratta-p-payccal*, பெ. (n.) 1. உடம்பிற்குள் ஓரிடத்திற்கு அரத்தம் பாய்தல்; the flow or rush of blood to a particular part of the body, afflux. 2. உடம்பிற்குள் பல விடங்கட்கும் அரத்தம் பாய்தல்; circulation of blood in the system. 3. அரத்தப் போக்கு; bleeding in general. 4. எலிகடி நஞ்சினாற் பற்களிலுண்டாகும் அரத்தப் போக்கு; bleeding from the gum of the teeth due to the poisonous bite of a rat (சா.அக.).

[அரத்தம் + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல் (தொ.பெ.). 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பலா *aratta-p-pala*, பெ. (n.) நித்திப்புக் கோவை; a variety of sweet bryony (not identified), said to be used for solidifying mercury (சா.அக.).

[அரத்தம் + பாலா.]

அரத்தப்பலி *aratta-p-pali*, பெ. (n.) செந்தாடு பாவை, ஒரு மூலிகை; an unidentified plant supposed to possess powerful qualities (சா.அக.).

மயூவ. செந்தாடுபாவை, சேர்ந்தாடு பாவை.

[அரத்தம் + பாலி.]

அரத்தப்பாணம் *aratta-p-palam*, பெ. (n.) 1. உறைந்த அரத்தத்தின் பரந்த கட்டி; a big mass of coagulated blood. 2. கரியபோளப் பிசின் (முசாம்பரம்); a resinous inspissated juice of the Aloe species, Myrrh (சா.அக.).

அரத்தப்பிண்டகம் *aratta-p-pindagam*, பெ. (n.) ஒரு மூடு; *Ipomaea barbata* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பிண்டகம். பிண்டம் → பிண்டகம்.]

அரத்தப்பிண்டம் *aratta-p-pindam*, பெ. (n.) 1. சீமைமலிகை (மலை); China jasmine, Rangoon creeper. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine, *Jasminum angustifolium* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பிண்டம்.]

அரத்தப்பிணிநீர்ப்பை *aratta-p-pini-nir-p-pai*, பெ. (n.) அரத்தம் தய்நிற்றும் கழலை போன்ற ஒரு சதைப் கை; a sac-like tumour containing blood, blood-cyst, *Haemato-cyst* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பிணி + நீர் + பை.]

அரத்தப்பித்தர்சமனி *aratta-p-pitta-c-camanī*, பெ. (ஈ.) சடாசாஞ்சிம், ஒரு புல்வினம்; fragrant cyperus, Indian spikenard, *Valeriana jatamansi* (சா.அக.).

அரத்தப்பித்தர்சூலை *aratta-p-pitta-c-cūlai*, பெ. (ந.) அரத்தம் கக்கி வயிற்றிற் குத்தல்வலி பெடுக்கும் ஒருவகைச் சூலைதோய்; an acute colic pain in the stomach attended with vomiting of blood, gastritis accompanied by vomiting of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + சித்தம் + சூலை.]

அரத்தப்பித்தம்¹ *aratta-p-pittam*, பெ. (ந.) அரத்தம் பெருக்கினாலும் அரத்தக் கேட்டினாலும் உடம்பினின்று ஒன்பாள் துளை வழியாய் மிகுதியாக வெளிப்படும் அரத்தவொழுக்கு; a copious escape of blood from vessels through the nine openings of the body, bleeding or haemorrhage (சா.அக.).

[அரத்தம் + சித்தம். சித்து → சித்தம்.]

அரத்தப்பித்தம்² *aratta-p-pittam*, பெ. (ந.) ஆடா தோகை; Malabar-nut (சித்.அக.).

அரத்தப்பித்து *aratta-p-pittu*, பெ. (ந.) குருவித்தக் கல்; a kind of ruby (சா.அக.).

அரத்தப்பிரியன் *aratta-p-piriyān*, பெ. (ந.) கொகைவீரூப்பன்; bloodthirsty person.

[அரத்தம் + Skt. priya > த. சிரியம். புரி தல் = வீரும்புதல். புரி → புரியம் > Skt. priya.]

‘அரத்த வேட்கையன்’ என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தப்பினை *aratta-p-pi[ai]*, பெ. (ந.) வெள் விழிற் படலம் உண்டாகும்போது சரியும் பினை; a muco-purulent discharge with blood-streaks from the eyes, appearing especially when a layer of mucous membrane is formed on the white of the eye (சா.அக.).

அரத்தப்புடையன் *aratta-p-pu[ai]yān*, பெ. (ந.) கடித்து அரத்தம் வடியச்செய்யும் பாம்புவகை; a kind of snake which causes haemorrhage by its biting.

[அரத்தம் + புடையன். புடல் → புடையன்.]

அரத்தப்புழ *aratta-p-pu[ū]*, பெ. (ந.) அரத்தத் தாறுக்கள் கெடுவதனால் அரத்த நரம்புகளிற் பிறந்து, பின்பு வெவ்வேறு பெருங்கட்டங் கணாகப் பெருகி, ஏழு தாறுகளிலும் பரவி, மயிர்க்கால்களை வணுகி மயிர்களை உதிரச்

செய்தும், உடம்பின் நிறத்தை மாற்றியும், பல வகை மிகையூறுகளைச் செய்யும் புழுக்கள். இவை அணுப்புழு, வட்டப்புழு, வானில்லாப்புழு, மிக நுண்புழு, செம்புழு, தோற்றாப்புழு என ஆறு வகைப்படும்; The germs supposed to originate in the veins due to vitiation of the blood, increase in large numbers and are carried by the circulation of blood to the hair-follicles, causing falling off of hair, change of skin complexion, etc. They are of six kinds (சா.அக.).

[அரத்தம் + புழு]

‘கெடுமி’ என்னும் வடசொல் இங்குப் ‘புழு’ என்னும் தென் சொல்லாக மாற்றப் பட்டுள்ளது.

அரத்தப்புளி *aratta-p-pu[li]*, பெ. (ந.) செம்புளி; red tamarind (சா.அக.).

[அரத்தம் + புளி. அரத்தம் = சீவப்பு.]

அரத்தப்புளிப்பு *aratta-p-pu[li]ppu*, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தங்கெட்டுப் புளித்தல்; fermentation of the blood. *Haemotozymosis* (சா.அக.).

[அரத்தம் + புளிப்பு. புளி → புளிப்பு (தொ. பெ.). ‘பு’ தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பூசம் *aratta-p-pū[ṣam]*, பெ. (ந.) கோசாப்பழம் (தச்சூசணி); goat melon or sweet water-melon. *Citrullus vulgaris* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பூசம். அரத்தம் = சீவப்பு.]

அரத்தப்பூஞ்செடி *aratta-p-pū[ṣeḍi]*, பெ. (ந.) குரைச்செடி; a plant, jackal jujube, *Zizyphus oenopia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பூ + செடி.]

அரத்தப்பூடம் *aratta-p-pū[ḍam]*, பெ. (ந.) முள்ளிலடி; red-flowered silk-cotton, *Bombax malabaricum* (சா.அக.).

அரத்தப்பெருக்கு *aratta-p-perukku*, பெ. (ந.) அரத்தக்குழாயினின்று மிகுதியான அரத்த வெளிப்பாடு; haemorrhage, profuse flow of blood.

[அரத்தம் + பெருக்கு. பெரு → பெருகு → பெருக்கு (தொ.பெ.).]

அரத்தப்பெருநாளம் *aratta-p-peru[ṇā]m*, பெ. (ந.) கெட்ட அரத்தம் தெஞ்சாங்குலைக்கு மீறும் பெரிய அரத்தக்குழாய்; vena cava. இது மேற்பெருநாளம் (superior vena cava), கீழ்ப்

பெரு நாளம் (*inferior vena cava*) என இரு வகைப்படும். இவற்றுள், முன்னது உடம்பின் மேற்பாதியிலுள்ள அரத்தந்தையும், பின்னது கீழ்ப்பாதியிலுள்ள அரத்தந்தையும் கொண்டு செல்லும்.

[அரத்தம் + பெருநாளம்.]

அரத்தப்பெரும்பாடு *aratta-p-perumbadu*, பெ. (n.) இடைவிடாது யிருதியாக அரத்தம் வெளிப்படும் மாதவிடாய்ப் போக்கு; an abnormally profuse and continuous menstruation (சா.அக.).

[அரத்தம் + பெரும்பாடு.]

அரத்தப்பைத்தியம் *aratta-p-paittiam*, பெ. (n.) அரத்தக்கோட்டி; mania to kill, homicidal mania (சா.அக.).

[அரத்தம் + சித்தம் > Skt. paittika > ந. கைத்தியம்.]

அரத்தக்கோட்டி என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தப்பொருமல் *aratta-p-porumal*, பெ. (n.) நெஞ்சாய்குலையைச் சார்ந்த பெரிய அரத்தக் குழாய்களிடம் உண்டாகும் ஓர் அமைதியான ஒலி; a faint murmur of blood heard in the main blood vessels at the base of the heart, *Heimic murmur* or *Anaemic murmur* (சா.அக.).

[அரத்தம் + பொருமல். பொருமு → பொருமல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்போக்கு *aratta-p-pokku*, பெ. (v.) 1. அரத்தம் வெளிப்படல், போதல், ஓடுதல்; discharge or flow of blood. 2. அரத்தம் வெளிப்படும் வழி; the opening through which blood is discharged.

[அரத்தம் + போக்கு. போ → போகு → போக்கு (தொ.பெ.).]

அரத்தப்போளம் *aratta-p-polam*, பெ. (n.) ஒரு வகை நறுமணப் பண்டம் (மூ.அ.); gum-myrrh.

அரத்தம்¹ *arattam*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. "அரத்த வேணியர்" (கந்தபு. யுத்த. முதலா. 83). 2. சிவந்த பொருள் (நாநார்த்த); red substance. 3. குருதி; blood. "அரத்தமுண்டொளிரும்வா எவுணர்" (நைடக. நளன் றூ. 14). 4. பவளம் (திவா.); coral. 5. அரக்கு (திவா.); lac, red scaling-wax. 6. செம்பு (சங்.அக.); copper. 7. செம்பகுந்து (சங்.அக.); sacred kite (bird). 8. செந்தாமரை; red lotus. 9. செம்பருத்தி (L.); Brazil cotton. 10. செம்

பரத்தை (மலை.); shoe-flower. 11. செங்கழுநீர் (குடா.); red water-lily. 12. செங்குவளை (சங்.அக.); a kind of water-lily. 13. செங்கடம்பு (யிங்.); small Indian oak, *Barringtonia acutangula* (சா.அக.). 14. குங்குமப்பூ (தைலவ. அரும்பத.); saffron flower, *Crocus sativus* (சா.அக.). 15. ஒருவகைத் தூகில் (சிலப். 14: 108, அடியாரக். உரை); red garment of ancient times. 16. செம்மெழுகு (சங்.அக.); bee's wax. 17. செம்பொட்டு (நெற்றித் திலகம்) (நாநார்த்த.); tilaka on the forehead. 18. செம்பொள் (அக.நி.); superior gold of a slightly reddish colour. 19. செம்மஞ்சள்; reddish yellow turmeric. 20. செம்பஞ்சக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing the feet.

ம. அரத்தம்; க., து. ரக்த; தெ. ரக்தமு; கொங். ரகத்; பட. ரக்த; Mar. rakta., Sinh. rata.

[உல் → உல → உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல் → எல் → ஏர் → எரி = நெருப்பு, நெருப்பின் நிறமான சிவப்பு. உல் → அல் → அவ → அவத்தம் = சிவப்பு, சிவந்த பொருள். அவத்தம் → அரத்தம். வ → ர, போலி. அரத்தம் > Skt. rakta.]

அரத்தம் பாரக்க; see arattagam.

அரத்தம் என்னும் சொல் கீழ்வருமாறு மேலையாரிய மொழிகளிற் பல்வேறு வடிவில் திரிந்து வழங்குகின்றது.

உலகில் நெருப்புண்டாவது, பொதுவாகப் பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்வதனாலேய்ப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. முதற்கால மக்கள் இதைக் கண்டே, உராய்தல் விணையினின்று நெருப்பை யுணர்த்துஞ் சொற்களைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றனர்.

உரவு → உரக, உரப்பு (க., தெ. ருப்பு). உரிஞ் → உரிஞ்சு, உரை (உராய்), உறழ் என்பன உராய்தலைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். இவற்றின் வேர் உரி; மூலம் உல்.

உரு (உருத்தல் = அழலுதல்), உருப்பு → உருப்பம் (வெப்பம்), உரும்பு (கொதிப்பு), உருமம் (நன்சபகல் வெப்பம்), உருமி (புழுங்கு), உரி (க.) என்பன நெருப்பை யுணர்த்துஞ் சொற்கள். இவற்றின் வேர் உரி; மூலம் உல்.

உல, உலர், உலவை (காய்த்த மரக்கிளை), உலை (அடுப்பு நெருப்பு) என்பன, ரகரமாய்த் திரியாது நெருப்பை யுணர்த்தும் வகரவீற்றுச் சொற்கள். ஆகையால், அவத்தி (யின்மினி)

என்பது நெருப்பின் ஒளியையும்; அலத்தம் → அலத்தகம் (செம்பஞ்சக் குழம்பு, செம்பருத்தி), அலத்தை (செம்பஞ்சு), அலந்தல் → அலந்தலி (செங்கத்தரி) என்பன நெருப்பின் நிறமாயி சிவப்பையும் அதைக்கொண்ட பொருள் களையும் உணர்த்துகின்றன. உல் → அல்.

உல் என்னும் மூலம் அல், இல் → எல் என்று திரிந்தது போன்றே, உர் என்னும் வேரும் அர், இர் → எர் என்று திரிந்துள்ளது. எல் (ஒளி) → எல்லோன் = கதிரவன். எர் → எரி (நெருப்பு).

அரக்கு, அரத்தம் என்னும் சொற்கள், முதற்கண் நெருப்பின் நிறமான சிவப்பையுடைய செம்மெழுகையும் குருதியையும் சிறப்பாக வுணர்த்திப் பின்னர்ச் செந்திறப் பொய்களாகவும் வழங்கத் தலைப்பட்டுவிட்டன.

எ-டு: அரக்காமபல = செவ்வாமபல, அரத்தப் பூம்பட்டாடை = செந்திறப் பூம்பட்டாடை.

ஒ.தோ: பவளச்சோளம், பவளவாய்.

இங்கு இத்துணையும் கூறியது, செந்நிறத்தைப் பெருவழக்காகக் குறிக்கும் மேலையாரியச் சொற்கட்கெல்லாம் மூலம், 'அரத்தம்' என்னுந் தென்சொல்லே யன்றி, 'குதிர' அல்லது 'ரக்த' என்னும் வடசொல்லன்று என்பதை யுணர்த்தற்கே.

அரத்தம்) — E. red; OE. réad, réod; OFris. rád; OS. (M DU. MLG.) ród; Du., LG. rood; OHG, MHG. rot; Mod.G. roth, rot; ON. rauðr, rjóðr; Sw., Da. ród; Goth. rauths; Gmc. rauthaz; L. ruber, rufus; Oir. ruad (h); Lith. raũda-s; Gk. éruthrós; OSl. rúðru; Skt. rudhirá.

ஆங்கிலச் சொல்லின் பலவடிவங்கள் :

red, read, reade, reed, reede, raed, rede, redd, redde, radd, raid, rid, rud, rudd, ruddy.

சமற்கிருத்திலுள்ள 'குதிர' என்பது மேலையாரியத்தினின்று வந்த பழஞ்சொல்லும், 'ரக்த' என்பது தமிழினின்று சென்ற புதுச்சொல்லும் ஆகும். அரத்தம் > ரக்த.

தகரம் இரட்டிவுவரும் தமிழ்ச்சொலவில் முதல் தகரத்தைக் ககர மாக்குவது வடமொழியியலபு.

எ-டு: மூத்து → மூத்தம் > Skt. mukta பத்தி > Skt. bhakti.

அரத்தம்² arattam, பெ. (n.) கடுக்காய் (பரி அக.); chebulic myrobalan.

அரத்தம்நிறுத்தல் arattam-niruttal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரத்தத்தை நிற்பாட்டுதல்; arresting or preventing the flow of blood, Haemostasis (சா.அக.).

[அரத்தம் + நிறுத்தல் — அரத்தம் நிறுத்தல நிறு → நிறுத்து → நிறுத்தல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம்படல் arattam-padal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மாதவிடாய் உண்டாதல்; the act of menstruating. 2. மாதவிடாய் சரியாக ஒழுக்காமற் சிறிதாய் வரல்; scanty discharge of menstrual blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + படல். படுதல் = உண்டாதல். சிறிதாய்த் தோன்றுதல். படு → படல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம்பிரிடல் arattam-pir-idal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தம் வேகமாய்ப் பாய்தல்; blood gushing out, spouting of blood, Arterial haemorrhage (சா.அக.).

[அரத்தம் + பிரீ + இடல். பிரீ → பிரீ. இடு (க.வி.) → இடல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம்பெய்தல் arattam-pey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) அரத்தம் கலந்த சிறுநீர் விடுதல்; to discharge urine mixed with blood (சா.அக.)

அரத்தம்மை arattammai, பெ. (n.) கொம்புணர் கனிவிடுத்து அரத்தம் வடியும் அம்மைதோய்வகை; a form of small-pox in which haemorrhage occurs in the vesicles, Haemorrhagic variola (சா.அக.)

[அரத்தம் + அம்மை — அரத்தவம்மை → அரத்தம்மை.]

அரத்தம்வடிதல் arattam-vaðidal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தவொழுக்கு; bleeding or haemorrhage (சா.அக.).

அரத்தம்வாங்கல் arattam-vaṅgal, பெ. (n.) அரத்தம் குத்தியெடுத்தல்; therapeutic withdrawal of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + வாங்கல். வாங்கு → வாங்கல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. வாங்குதல் = எடுத்தல், பெறுதல்.]

அரத்தம்வாங்கி arattam-vaṅgi, பெ. (n.) உடம்பினின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தும் கருவி; a glass vessel like a cup

applied to the skin or any device for drawing blood, cupping glass, Cucurbitula alias Haemospast.

[அரத்தம் + வாங்கி, வாங்கு → வாங்கி. 'இ' வி.முத. சறு.]

அரத்தம்விடல் arattam-vidal, தொ பெ (vb.l.n.) பழங்காலத்தில், உடம்பில் அரத்தக்குறைவு ஏற்படுங்கால், எருதின் அரத்தத்தை உடம்பிற்குட் செலுத்தல்; treatment of human diseases in olden days by transfusion of arterial blood of bullocks for injection or through the mouth, Haemotherapy (சா அக.).

[அரத்தம் + விடல், விடுதல் = உள்விடுதல். விடு → விடல் (தொ.பெ.).]

'அரத்தக்குறைவு ஏற்படுங்கால்' என்று ஒரு நோயை விதந்துகலும் தமிழ்ப் பொருளொடு, 'treatment of diseases' என்று பொதுப்படக் கூறும் ஆங்கிலப் பொருள், ஓரளவு முரண்படுகின்றது.

அரத்தமடக்கி arattam-adakki, பெ. (n.) அரத்தவாயுக்கை நிறுத்தும் மருந்து (M.M.); styptic, medicine to stop or restrain haemorrhage.

[அரத்தம் + அடக்கி, அடங்கு (த.வி.) → அடக்கு (சி.வி.) → அடக்கி. 'இ' வி.முத. சறு.]

அரத்தமண்டலம் aratta-maṇḍalam, பெ. (n.) 1. அரத்த வட்டம்; circulatory system. 2. உடம்பிற்கு காணும் செந்நிறப் படைநோய்; a skin disease marked by red patches on the body (சா.அக.). 3. செந்தாமரை (மலை.); red lotus.

[அரத்தம் + மண்டலம், மண்டதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம் (வட்டம்). 'அலம்' தொ.பெ., தொ.ஆகு, பன்.பெ. சறு.]

அரத்தமண்டலி¹ aratta-maṇḍali, பெ. (n.) உடம்பின்மேற் செம்புள்ளிகளை அல்லது வளைவங்களையுடைய நச்சுப் பாம்பு; a venomous snake with red spots or rings over its body.

[அரத்தம் + மண்டலி, மண்டலம் (வட்டம்) → மண்டலி. 'இ' உடையவன் சறு.]

அரத்தமண்டலி² aratta-maṇḍali, பெ. (n.) 1. குளத்தில் காணப்படும் துளசிப்பூண்டு; a variety of basil found in tanks. 2. கழுதைத் தும்பை; a species of leucas, donkey toombay Indian borage, *Borago indica* (சா.அக.).

அரத்தமடப்பால் aratta-mada-p-pal, பெ. (n.) சிவப்புக் கொடியா; red guava fruit (சா.அக.).

அரத்தமதம் aratta-madam, பெ. (n.) அரத்தப் பெருக்கினால் உடம்புள் கண்ணும் மதர்த்து உணர்ச்சியற்று மூக்கினால் அரத்தவொழுக்கு முதிய பல கெட்ட குணங்களைக் காட்டும் நோய்; a condition marked by vascular turgescence, excess of blood, fullness of pulse, bleeding from the nose, and various other bad signs, Plethora (சா.அக.).

[அரத்தம் + மதம்.]

அரத்தமயக்கம் aratta-mayakkam, பெ. (n.) 1. அரத்தவொழுக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்; giddiness due to excessive bleeding. 2. உடம்பில் அரத்தப்பெருக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்; giddiness caused by blood pressure (சா.அக.).

[அரத்தம் + மயக்கம், மயங்கு (த.வி.) → மயக்கு (சி.வி.) → மயக்கம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. சறு.]

அரத்தமலகு aratta-malaḡu, பெ. (n.) கருப்பையில் அரத்தநு சேர்ந்து பந்துபோலுருண்டுவளி (வாயு)போலோகும் மாதவிடாய் (சூகச) நோய்; a condition of sterility in women characterised by suppression of menses and other symptoms of pregnancy.

அரத்தமலப்போக்கு aratta-mala-p-pōkku, பெ. (n.) அரத்தந் கலந்த மலப்போக்கு; blood in the faeces (சா.அக.).

[அரத்தம் + மலம் + போக்கு.]

அரத்தமலம் aratta-malam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுணைச்சல்; dysentery attended with discharge of blood. 2. அரத்தந் கலந்து வெளிவரும் மலம்; blood in the faeces. 3. அரத்தவழுக்கு; impurities of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + மலம்.]

மலம் பார்க்க; see malam.

அரத்தமறிய்பு aratta-maṡippu, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கைத் தடுத்தல்; checking the flow of blood, Haemostatic (சா.அக.).

[அரத்தம் + மறிய்பு, மறித்தல் = தடுத்தல். மறி → மறிய்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. சறு.]

அரத்தமாதல் aratta-maṡal, பெ. (n.) அரத்தவேட்கையுள்ள ஒருபேய்; a bloodthirsty evil spirit.

[அரத்தம் + மாதல் (ஈரத்துபோன ஒரு மறவன் பெயர்).]

அரத்தமாரணம் *aratta-māraṇam*, பெ. (n.) காணிக்கை; reddle, red ochre (சங்.அக.)

[அரத்தம் + மாரணம்.]

அரத்தமாரம் *aratta-māram*, பெ. (n.) அரத்த மாரணம் பார்க்க; see *aratta-māraṇam* (சா.அக.).

அரத்தமாளியம் *aratta-māṇiyam*, பெ. (n.) படைத்துறை யூழியத்திற்காகக் கொடுக்கப் பட்ட உம்பள (நில) மாணியம்; blood fief, fief granted as reward for military service.

[அரத்தம் + மாணியம். மாணித்தல் = மதித்தல், பெருமைப்படுத்தல். மாணம் → மாணி → மாணியம்.]

அரத்தமுறிஞ்சல் *arattam-uṟiñjal*, தொ.பெ (vbl.n.) அட்டை முதலியவற்றால் உடம்பி னின்ற அரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்; abstraction of blood from the body in leech-bite, devily, diseases, etc. (சா.அக.).

[அரத்தம் + உறிஞ்சல். உறி → உறிஞ்சு → உறிஞ்சல (தொ.பெ.). 'அ' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தமுறிக்கும்பாவி *aratta(m)-muṟikkūm-pāvi*, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square-spurge, *Euphorbia antiquorum* (சா.அக.).

[அரத்தம் + முறிக்கும் + பாவி. முறி → முறிக்கும் (பெ.எ.). பால் → பாவி. 'ஓ' உடையவன் ஈறு.]

அரத்தமூத்திரம் *aratta-mūttiram*, பெ. (n.) அரத்தந் கலந்துவரும் சிறுநீர்; presence of blood in the urine, discharge of blood in urine, *Haematuria*.

[அரத்தம் + மூத்திரம். மோத்திரம் → மூத்திரம்.] மோத்திரம் பார்க்க; see *mūttiram*

அரத்தமூலம் *aratta-mūlam*, பெ. (n.) அண்டியி விருந்து அரத்தம்வாயும் மூலதோய் (மூ அ.), bleeding piles, *Haemorrhoids*. "அரத்த மூலநீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர்" (கடம்ப. ப. 4. இலீலா. 128).

[அரத்தம் + மூலம் (மூளை).]

இது (1) அண்டியவாய்க்கு உட்பட்டது (internal), (2) வெளிப்பட்டது (external), (3) உட்பட்டும் வெளிப்பட்டும் இருப்பது (mixed) என மூலகைப்பட்டதாகச் சா. அகரமுதலி கூறும்.

அரத்தமெடுத்தல் *arattam-eṭṭital*, தொ.பெ. (vbl.n) அரத்தம்வாய்க்கல் பார்க்க; see *arattam-vañṅal*

[அரத்தம் + எடுத்தல்.]

அரத்தமேகம் *aratta-mēgam*, பெ. (n.) அரத்த வெட்டை பார்க்க; see *aratta-veṭṭai*.

[அரத்தம் + Skt. mēha > ந. மேகம்.]

அரத்தவடி *aratta-vaḍi*, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம், அம்மைதோய் (மூ.அ.); small-pox pustule, small-pox.

Skt. vaḍi

[அரத்தம் + வடி. வள் → வட்டு → வட்டடி → வடி = உருண்ட கொப்புளம்.]

அரத்தவண்ணாகம் *aratta-vaṇṇagam*, பெ. (n.) பெருங்கம்பிப் பூடு; a plant (unidentified) (சா.அக.)

[அரத்தம் + வண்ணகம். வண்ணம் → வண்ணகம்.]

அரத்தவண்ணம் பார்க்க; see *aratta-vaṇṇam*.

அரத்தவண்ணம் *aratta-vaṇṇam*, பெ. (n.) 1. அரத்தச் செந்நிறம்; blood-redcolour. 2 ஒருவகைச் செவ்வரிசி; a kind of red rice (சா.அக.).

[அரத்தம் + வண்ணம். வள் → வன் → வண்ணம். வள் → வர் → வரி → வரணம்.]

வண்ணம், வரணம் பார்க்க; see *vaṇṇam, varaṇam*.

நெல் (paddy) என்பது உமியும் அரிசியும் சேர்ந்தது. அரிசி என்பதை 'rice' என்றே ஆங்கிலத்திற் குறித்தவ வேண்டும். இதைச் சில அகரமுதலிகள் கவனிப்பதில்லை.

அரத்தவம்மை *aratta-vaṇṇam*, பெ. (n.) அரத்தம்மை பார்க்க; see *arattamam*.

[அரத்தம் + அம்மை.]

அரத்தவரி¹ *aratta-vari*, பெ. (n.) கயிறுபோன்ற இருவரிகள் அரத்த நிறத்துடன் கடைக்கண் வரை படர்ந்து குருவியைத் தாக்கும் ஒரு கண்ணோசாய்; a disease affecting the iris of the eye, and characterised by blood-streaked lines extending to the corners of the eyes (சா.அக.).

[அரத்தம் + வரி. வள் → வர் → வரி = கோடு.]

அரத்தவரி² *aratta-vari*, பெ. (n.) தண்ணில் அரத்தவூறலினால் நமைச்சலெடுக்கும் ஒரு

வகைக் கண்ணோய்; an eye-disease attended with itching sensation due to extravasation of blood in the eye (சா.அக.).

[அரத்தம் + அரி (அரிப்பு) மூத.தொ.பெ.]

அரத்தவல்லி aratta-valli, பெ. (n.) ஒரு சிவப்புக் கொடி; a red creeper, *Ventilago madraspatana* (சா.அக.).

[அரத்தம் + வலவி. வல்லுதல் = வளைதல். வல் → வல்வி. 'இ' லி.மூத. நறு.]

அரத்தவலிப்பு aratta-valippu, பெ. (n) அரத்த யிருதியினா லுண்டாகும் இசிவுதோய் (மு.அ.); convulsion caused by very high blood pressure.

[அரத்தம் + வலிப்பு. வலிதல் = இழுத்தல். வலி → வலிப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தவலுலை aratta-valalai, பெ. (n.) கடிப்பதனால் அரத்தம் கக்கவைக்கும் ஒரு வகை நக்கப்பாம்பு; a poisonous snake, the bite of which causes vomiting of viscid blood (சா.அக.) — a snake causing vomiting of blood by its bite prob. russell's viper (செ.அக.).

[அரத்தம் + வலுலை (ஒருவகைப் பாம்பு). ஒருகா. வலுல → வலுலை.]

அரத்தவள்ளி aratta-vali, பெ. (n.) செவ்வள்ளி (விள்.); purple yam (செ.அக.) — yam, sweet potato, *Dioscorea purpurea* (சா.அக.).

[அரத்தம் + வள்ளி. வள்ளுதல் = வளைதல். வள் → வள்ளி = கொடி. கிழங்கைக் குறிப்பின், வள்ளுதல் = வளமாதல். உருண்டு திரளுதல். வள்ளி = உருண்டு திரண்ட கிழங்கு என்றாகும்.]

அரத்தவற்களம் aratta-varkanam, பெ. (n.) செம்பு; copper (சா.அக.)

[அரத்தம் + வற்களம். ஒருகா. வல் → வற்கு → வற்களம்.]

அரத்தவாமைக்கட்டி aratta-vamai-k-katti, பெ. (n) மண்ணீரலிற் காணும் அரத்தத் திரட்சி; enlargement of the spleen attended with marked increase of blood, congestion of the spleen with blood, Splenemia (சா.அக.)

[அரத்தம் + ஆமை + கட்டி. ஆமை = ஆமை வடிவு. கட்டு → கட்டி.]

அரத்தவாரி aratta-vari, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய்ப் பெருக்கு; abnormal flow of menstrual blood. 2. மிகுந்த அரத்தப்போக்கு; profuse bleeding, Haemorrhage. 3. பெரும்பாடு; Menorrhagia.

[அரத்தம் + வாரி. வார்தல் = ஓடுதல். போதல், தீதல். வார் → வாரி.]

"வார்தல் போகல் ஓடுதல் மூன்றும் நேர்ப்பும் நெடுமையும் செய்யும் பொருள்" (தொல். சொல். உரி. 20).

அரத்தவிந்து aratta-vindu, பெ. (n.) குருவித்தம் என்றும் மாணிக்கவகை (சிலப். 14 : 186, அடியார்த். உரை); corundum, alumina in a crystalline state.

[அரத்தம் + விந்து. விந்து → விந்து.]

அரத்தவியர்வை aratta-viyarvai, பெ. (n.) அரத்தமே வியர்வையாகக் காணுதல், sweating of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + வியர்வை. விளர் → வியர் → வியர்வை.]

அரத்தவிரியன் aratta-viriyen, பெ. (n.) கடித்த வுடன் அரத்தம் கக்கவைக்கும் விரியன்பாம்பு வகை; russell's viper, *Vipera russellii*.

[அரத்தம் + விரியன்]

அரத்தவிருமல் aratta-virumal, பெ. (n.) 1. இருமல்போது அரத்தம் கக்கும் இருமல் தோய்; discharge of blood from the lungs during cough in a consumptive patient. 2. திடீமென்று ஏற்படும் திடீவினா லுண்டாகும் அரத்தம் கக்கல்; a cough with spitting of blood due to shock or sudden fear.

[அரத்தம் + இருமல். இருமு → இருமல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தவிசைச்சல் aratta-viralecal, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தக் குறைவினால் உண்டாகும் ஒலி; murmur due to anaemic condition of the blood, Haemic murmur (சா.அக.).

[அரத்தம் + இசைச்சல். இசை → இசைச்சல் (தொ.பெ.). 'சல்' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தவிக்கம் aratta-vikkam, பெ. (n.) உடம்பில் ஓரிடத்தில் அரத்தக்கு சேர்வதனால் ஏற்படும் வீக்கம்; swelling due to accumulation of blood in the tissues or cavities of the body, Congestive edema (சா.அக.).

[அரத்தம் + வீக்கம். வீங்கு → வீக்கு → வீக்கம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. நறு.]

அரத்தவினை aratta-vilai, பெ. (n.) அரத்தம் கக்கும் சனை (காச)தோய்; asthma attended with spitting of blood.

[அரத்தம் + சனை.]

அர்த்தவ்யப்பம் *aratta-v-uppaṣam*, பெ. (n.) அரத்தையிருதியினால் நாடி அல்லது நாளம் பருத்துக் காணல்; distension of blood-vessels (சா.அக.).

[அரத்தம் + உப்பம், உப்புதம் = பருத்தல், வீங்குதல். உப்பு → உப்பம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அர்த்தவயிரி *aratta-v-yāri*, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டுவை. சிந். 5); a disease in cattle.

[அரத்தம் + உதிரி. ஒருகர. உதீர் → உதிரி. 'தி' வி.முத. ஈறு.]

அர்த்தவூறல் *aratta-v-ūral*, பெ. (n.) 1. அரத்தச் சுரப்புவார்த்தை; see *aratta-c-curappu*. 2. அரத்தப் பசும்பு பார்த்தை; see *aratta-p-pāṣappu* (சா.அக.).

[அரத்தம் + ஊறல். ஊறு → ஊறல் (தொ.பெ.). 'அ' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவெட்டை *aratta-veṭṭai*, பெ. (n.) 1. அரத்தநல் கலந்த மூத்திரம் வெளிப்படும் நோய்வகை; gonorrhoea with discharge of blood (செ.அக.). 2. வெட்டைச் சூட்டினால் விந்து (வெள்ளை) அரத்தத்தொடு கலந்து ஆண் குறி வழியாய் ஒருகல்; discharge of semen mixed with blood through the penis, due to venereal heat of the system, blood stained condition of the semen, *Hemospermia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + வெட்டை. வெள் → வெட்டை = குடு, காமச்சுடு.]

அரத்தவெள்ளைப்பு *aratta-veḷ-[-uḍai]ppu*, பெ. (n.) விழுவின்ற அரத்தத்தை விழுவொட்டாமற் செய்யும் மருந்து; a kind of medicinal ghee administered to stop all kinds of haemorrhages.

[அரத்தம் + வெள் + உடைப்பு (தொ.பெ.). உடை → உடைப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவெள்ளை *aratta-veḷ[ai]*, பெ. (n.) 1. நோய்கொண்ட பெண்டுகரைய் புணர்வதனாற் சிறுநீர் துளையிற் புண்ணாகி, அதிலின்று அரத்தமும் வெள்ளைநீரும் சீரும் வடியும் நீர் (மேக) நோய்; (in men) venereal disease marked by itching, inflammation of the urinary passage, and thin whitish discharge mixed with blood. 2. பிள்ளை பெற்ற பெண்டிற்குக் காணும் அரத்தநல் கலந்த வெள்ளையாறுக்கு; (in

women) the discharge from the vagina, lasting for a few days after child birth, Lochial discharge (சா.அக.).

[அரத்தம் + வெள்ளை. வெள் → வெள்ளை.]

அரத்தவெறி *aratta-veṇi*, பெ. (n.) 1. அரத்தந் குடிப்பதனால் உண்டாகும் வெறி; fury arising from drinking blood. 2. கொலைசெய்ய உண்டாகும் கோட்டித்தனம்; an insane tendency to murder, running amuck, *Haemophymia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + வெறி.]

அர்த்தவேங்கை *aratta-veṅṅai*, பெ. (n.) சிவந்த வேங்கைமரம்; a red species of kino tree, kino rose-wood, *Pterocarpus marsupium* (*acuminata*) (சா.அக.).

[அரத்தம் + வேங்கை. அரத்தம் = சிவப்பு.]

அர்த்தவேட்கை *aratta-veṭṭkai*, பெ. (n.) கொலை விரும்பு; bloodthirstiness.

[அரத்தம் + வேட்கை.]

அரத்தவேட்கையன் பார்த்தை; see *aratta-veṭṭkaiyan*.

அர்த்தவேட்கையன் *aratta-veṭṭkaiyan*, பெ. (n.) கொலைவிரும்புள்ளவன், கொலைவிரும்பி; bloodthirsty person.

[அரத்தம் + வேட்கை + அன். வேட்டல் = விரும்பல். வெள் → வேட்கை (தொ.பெ.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அரத்தவெற்றம் *aratta-v-ēṭṭam*, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தந் திரணுதல்; congestion or accumulation of blood (சா.அக.).

[அரத்தம் + ஏற்றம். ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவொழக்கு *aratta-v-oḷḷukku*, பெ. (n.) 1. அரத்தவடிதல்; bleeding or haemorrhage. 2. மாதவிடாய்; menstrual flow. 3. பெரும்பாடு; excessive flow of blood from the vagina, *Menorrhagia* (சா.அக.).

[அரத்தம் + ஒழக்கு. ஒழுக்கு → ஒழக்கு (தொ.பெ.).]

அர்த்தவேட்டம் *aratta-v-eḷḷam*, தொ.பெ. (vbl.n.) நெஞ்சாங்குலையினின்று அரத்தம் உடம்பெங்கும் சென்று திரும்புகை; circulation of blood.

[அரத்தம் + ஓட்டம். ஓடு → ஓட்டு → ஓட்டம் (தொ.பெ.).].

அரத்தன் arattan, பெ. (n.) செவ்வாய் (பிங்.); the planet Mars, as red.

[அரத்தம் → அரத்தன்.]

அரத்தாங்கம் arattangam, பெ. (n.) பவளம்; coral.

[அரத்தம் + Skt. anga > த. அங்கம் = உடம்பு.]

அரத்தாங்கன் arattangann, பெ. (n.) செவ்வாய் (சோதிட அக.); அரத்தன் பார்க்க; see arattan.

[அரத்தம் (சீவப்பு) + Skt. anga > த. அங்கம் = உடம்பினர்.]

அரத்தி aratti, பெ. (n.) 1. அரத்தாங்கன் பார்க்க; see arattangann. 2. செவ்வலி (சிந்தா.நி.); red water-lily, *Nymphaea edulis*.

அரத்திதம் arattidam, பெ. (n.) செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor plant, *Ricinus communis* (சா.அக.).

அரத்துறை aratturai, பெ. (n.) ஒரு சிவதகர்; a Siva shrine. "அரத்துறை நோக்கியே காதலா லணைவார்" (பெரியபு.திருஞான. 187).

அரத்தை arattai, பெ. (n.) 1. சிற்றரத்தை; lesser galangal, m. sh., *Alpinia officinarum*.

ம. அரத்த; Skt. rāṣṭhā.

"வாந்நிபித் தங்கரப்பான் வாத்தல்

சிரரோகம

சேர்ந்தகப முத்தோடஞ் சீதமொடு —

நேர்ந்தகர

மற்றரத்தைக் காட்டி வருமிரும் ஹந்தீரூம சிற்றரத்தை நன்மருந்தாற் றேர்"

(பதார்த்த. 1019).

2 சிற்றரத்தை வகை (L.); light galangal, l. sh., *Alpinia nutans*. 3. பேரரத்தை; big galangal, s. sh., *Alpinia galangal*.

"வாத மிசிவு வளின்னி பிததையும் சீதகரந் தாவிரணஞ் சொன்னீர் — ஒதுபல வாங்குடுப் பூப்படரு மாறு மொளியாரு பீங்கடரும் பேரரத்தை யாவ"

(பதார்த்த. 1018).

4. முடக்கொற்றான் (பச்.மூ.); balloon vine.

5. பசரை (சா.அக.); a plant called palsy curer.

அரத்தைப்பெட்டி arattai-petti, பெ. (n.) தெல் வகை (A.); a kind of paddy.

அரத்தொகுத்தி arattogutti, பெ. (n.) செவ்வலி; red water-lily, *Nymphaea edulis* (சா.அக.).

அரத்தோற்பலம் arattoppalam, பெ. (n.) 1. செவ்வுவளை; red Indian water-lily. 2. செவ் கழுநீர்; purple Indian water-lily.

[அரத்தம் + Skt. utpala > த. உற்பலம்.]

அரதேசிபரதேசி aradēṣi paradēṣi, பெ. (n.) அக தேசி பார்க்க; see agadēṣi.

அரதைப்பெரும் பாழி aradai-p-perumbēḷi, பெ. (n.) ஓர் ஊர்; a town. "பாடும் அரதைப் பெரும் பாழியே முதலாக" (பெரியபு. திருஞான. 403)

அரத்தம் aradam, பெ. (n.) 1. செவ்கழுநீர்; red water-lily, *Nymphaea odorata*. 2. நாமரை; lotus, *Nelumbium speciosum*. 3 கடுக்காய்; chebulic myrobalan, *Terminalia chebula*. 4. கற் பரி தஞ்சம் (பாடாணம்); a kind of arsenic (சா.அக.).

[அரத்தம் → அரத்தம்.]

அரத்தளி aradali, பெ. (n) மரவரி யென்னும் மரம் (L); bark tree (செ.அக.) — பட்டைமரம், இரைஞ்சி; bark tree, *Antiaris toxicaria* (சா.அக.).

அரந்தெல்லி arandelli, பெ. (n.) அரத்தளி பார்க்க; see aradali.

அரத்தை¹ arandai, பெ. (n.) 1. காட்டுத்தீ; wild fire. "அரத்தை விரிந்தவிடி மாறுபோல" (தொல.பொருள். புறத். 3, நச். மேற்கோள்). 2. சுரவெட்டை (இராசவைத்.); high temperature in fever (சா.அக.). 3. செசாரிகொன்றை; Indian calosanthus (சா.அக.).

[உல் → அவ் → அவன் → அவன். அவ் → அவன் → அழல். அவ் → அர → அரி = நெருப்பு. அர் → அரம் = அரத்தை.]

அரத்தை² arandai, பெ. (n) 1. துன்பம்; affliction, trouble. "ஒருதையி வேழத்த தரந்தையைதீர்த்தனை" (திவ்.இயற். திருவேழக். 12-13). 2. மணக்கவந்தி, துயரம்; sorrow, distress. "அரத்தைப் பெண்டி ரிணைந்தவ ரகவ" (மதுரைக். 166), "துன்பத்தரந்தையிற் கன்றுபு கனலும்" (ஞானா. 27). 3. பக்க இசிவு (பாசிசென்னி); paralysis.

[அலத்தல் = துன்புறுதல். அவ் → அவன் = துன்பம். அவன் → அவந்தை = துன்பம். அவந்தை → அரந்தை.]

அரந்தை³ arandai, பெ. (n.) நீர்நிலை (அக.நி.); tank."

[அல் → அவை. அவைதல் = அசைதல், தியங்குதல். அவை = தீசை, நீர்நிலை, கடல். அல் → அவ → அவரதை = நீர்நிலை (சீவ.). அவரதை → அரந்தை.]

அரந்தை⁴ arandai, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்திற்குச் சிறப்பாக ஏற்ற குறிஞ்சி யென்னும் தாய்ப் பெரும்பண்; a primary melody-type of the *kuṟiṅṟi* class especially suited to poetic treatment of the hilly tract.

அரந்தையன் arandaiyan, பெ. (n.) வறியன் (சம்.அக.); destitute person.

[அரந்தை = துன்பம், துன்பத்திற்கேதுவான வறுமை. அரந்தை → அரந்தையன்.]

"இன்மையி ளின்னாத தியாதெனின் இன்மையின் இன்மையே யின்னா தது" (குறள், 1041).

அரப்பள்ளி ara-p-palli, பெ. (n.) திருமாவின் படுக்கையாகச் சொல்லப்படும் அரவணை (பாம்புப்படுக்கை); Tirumāl's (Viṣṇu's) serpent bed, formed of the coils of Ādiśeṣa.

[அர = பாம்பு. பள்ளி = படுக்கை.]

அரப்பள்ளியான் ara-p-palliyan, பெ. (n.) அரவணையானாகிய திருமால்; Tirumāl (Viṣṇu) reclining on the serpent, Ādiśeṣa. "அரப்பள்ளியானு மலருறை வானும்" (தேவா. I, 98 : 9).

அரப்பள்ளி பார்க்க; see ara-p-palli.

அரப்பிரியை ara-p-piriyai, பெ. (n.) சிவந்தேவி; Śiva's consort. "அரப்பிரியை பாற்ப்பதியே" (திருவாணைக். கோச்செங். 81).

[அர் → அரம் (சிவப்பு) → அரன் (சிவன்) > Skt. Hara. புரிதல் = விருப்புதல். புரி > Skt. pri → priya → priyī]

அரப்பொடி ara-p-poḍi, பெ. (n.) இரும்புத் தூள்; iron filings, Ferri limatura (செ.அக.).

அரபத்தநாவலர் ara-patta-nāvalar, பெ. (n.) பரதசாத்திர நூலாசிரியர்; name of the author of the *Parada Śāttiram*.

[அரன் + பத்தன் + நாவலர். அரன் > Skt. Hara. பத்தன் > Skt. bhakta.]

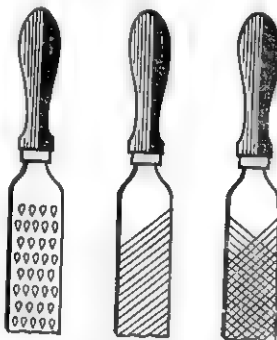
அரன், பத்தன் பார்க்க; see aran, pattan.

அரபி arabi, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை); chebulic myrobalan.

அரம்¹ aram, பெ. (n.) 1. இரும்பு செய்ய முதிய மாறழகனையும் (உலோகங்களையும்) மரம் கொம்பு முதிய வன்பொருள்களையும் அராவும் இரும்புக் கருவி; file, rasp. "அரம் பொறுங் கூர்மைய ரேனும்" (குறள், 997). 2. வாளம், அரம்பம்; saw. "அரம்பொழந்தறுத்த கண்ணே ரிவந்தவனை" (மதுரைக். 316). 3. உருக்கு; steel (சா.அக.). 4. புண் (இராசலைத்.); wound.

ம. அரம்; க., நு., பட., அர; தெ. ஆதராயி, கோத. ஆரம்; மீரா. அர.

[உர் → அர் → அரவு → அராயு. அர் → அரம்.]

அரவகைகள்

அரம்² aram, பெ. (n.) 1. நாக்குலகம், கீழலகம்; nether world of serpents. "அரமேலி வெம்பிண பணி" (இராகு, யாகப். 81). 2. கீழறை (சங்.அக.); cellar, underground room. 3. குகை (சங்.அக.); cave.

[அர = பாம்பு. அர → அரம் = பாம்புவணக்க நாக்க வரமுற்ற கீழறாடுகள்.]

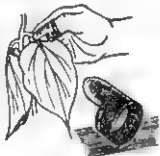
நாகவணக்கம் மேற்கொண்டவரும் நாகவுருவை முடியிலணிந்தவருமான நாகர் எனலும் வகுப்பார் பண்டைக்காலத்திற்குமுக்கு நாடுகளில் வாழ்ந்துவந்தனர். அதனார் கிழைநாடுகளை நாகர்நாடுகள் அல்லது நாகநாடுகள் என்றும், நாகருலகம் என்றும் பெயர் பெற்றன. தொன்மக் (புராண) காலத்தில், ஆராய்ச்சி யில்லாதார் கீழலகம் என்பதற்குக் கிழக்குலகம் என்று

பொருள்கொள்ளாது நிலத்திற்குள்ளிருக்கும் உலகம் என்றும், நாகர் என்பதற்குப் பொம்புகள் என்றும் தவறாகப் பொருள் கொண்டுவிட்டனர்.

அரம்¹ aram, பெ. (n.) தோல் (நாநார்த்த.); leather.

அரம்² aram, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; khuskhu root, *Andropogon muricatus* (சா.அக.).

அரம்பாம்பம் arambambam, பெ. (n.) வெற்றிலை தறுக்குங் கருவி (C.G.); betel-leaf plucker's thimble.

[அரம் → அரம்பு → அரம்பணம்.]

அரம்பணம்

அரம்பாம்பம் arambambam, பெ. (n.) குறும்பன், குறும்பு செய்வோன்; mischievous fellow. "அரம்பாவுண்ணை யறிந்து கொண்டேன்" (இல. பெரியாழ். 3. 1 : 6).

ம. அரம்பன்

[அர் → அரம் → அரம்பு → அரம்பன்.]

அரம்பிலம் arambulam, பெ. (n.) கீழுலகம் (பாதலம்) (சிந்தா.நி.); the nether world.

[அரம் + லம். அர → அரம் = நாகருலகம், கீழுலகம். Skt. bila > ந. லம் = கீழுலகம். இனி, புல் → லீள் (லீள்) → லம் = லீளவு, வெடிப்பு, குழி, வளை, குகை, கீழறை, கீழுலகம் என்றுமாக்.]

அரம்பு arambu, பெ. (n.) 1. குறும்பு; mischief, wicked deed. "வரம்பிகற் தரம்பு செய்யுங்கலி" (சீவக. 2727). 2. விரும்பியதைச் செய்து முடிக்கும் வன்மை (இல. பெரியாழ். 3. 1 : 6, வியா.); ability to accomplish one's desires.

[அர் → அரவு. அர் → அரம் → அரம்பு.]

அரம்பை arambai, பெ. (n.) ஓமம் (மலை); omum.

அரமகன் ara-maga, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்; celestial damsel. "அங்கினி திருந்த காவை வரமக ளவணை நோக்கி" (சுந்தபு. தக்க. வள்ளி. 237).

[அர் → அரம் = அச்சம், துன்பம். அரமகன் = துன்புறுத்தும் தெய்வப்பெண், தெய்வப்பெண்.]

அரமங்கை ara-mangai, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்; celestial damsel. "அரமங்கையர் சாமரை பாங்க ரசைத்திட" (காஞ்சிப்பு. பன்னி. 294). அரமகன் பார்க்க; see ara-maga.

[அரம் + மங்கை.]

அரமாதர் ara-madar, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்கள்; celestial damsels. "அம்மென் மூரலர மாதர்" (இரகு. திக்கு. 105).

[அரம் + மாதர்.]

அரமாரவம் aramdravam, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை); species of achyranthus (செ.அக.). Indian burr, *Achyranthes aspera* (சா.அக.).

அரமான் ara-man, பெ. (n.) தெய்வப்பெண் (நாமதீப.); celestial damsel. அரமகன் பார்க்க; see ara-maga.

[அரம் + மான் (மான்போலுஞ் சாயலை யுடைய பெண்). "மட்டுப் படாககொங்கை மாணார் கலவி மயக்கத்திலே" (தனிப்பா. 1. பக். 157).]

அரமானுதலை aram-anu-talai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சூலைநோய்; a severe piercing pain (சா.அக.).

[அரம் + சூன் + சூலை. அரம் = அச்சம், துன்பம்.]

அரம் aram, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut, chebulic myrobalan, *Terminalia chebula* (சா.அக.).

அரம்யம் aramiyam, பெ. (n.) நாயுருவி (பச் மூ.); a species of achyranthus.

அரயீன் ara-mi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, file fish (சா.அக.).

[அரம் + மீன். மூதுகீழ் அரம்போன்ற மூட்கள் உடையது.]

அரமுரி ara-muzi, பெ. (n.) 1. இரும்புமுறிச் செடி; silvery leaved indigo or Arabian indigo, *Indigofera argentea*. 2. எஃகு; steel (சா.அக.).

அரயக்கொன்மை araya-k-komma, பெ. (n.) ஒரு பூவாழை; true banana, *Musa sapientum* (champa) (சா.அக.).

அரயரம் arayaram, பெ. (n.) அரக; pipal tree, *Ficus religiosa* (சா.அக.).

அரம்¹ aram, பெ. (n.) கோசாழை (சிவெட்டுமம்) (பரி.அக.); phlegmatic humour in the body.

அரல்¹ *aral*, பெ. (n.) முதலாளி (யாழ்ப்ப.); principal; master (J).

அரலை¹ *aralai*, பெ. (n.) கோழை (சங்.அக.); phlegm.

[அரல் → அரலை.]

அரலை² *aralai*, பெ. (n.) 1. கனி; fruit. 2. கழலை; wen, tubercle, tumour. "அயிலரி யரலை விழுப்புண்" (ஞானா, 30). 3. விதை (சூடா.); seed. "அரலை யுக்கன நெடுந்தாளா சினி" (மலைபடு. 139). 4. பொடிக்கல்; stone broken for roads. "அரலைக் கற்களாற் சிவபரணை மறைத்திட டானால்" (திருக்கானத். பு. 5:8).

நூட. அரல

அரலை³ *aralai*, பெ. (n.) 1. மரல் (சூடா.); bowstring hemp. 2. கற்றாசை; aloe

ம. அரல

அரலை⁴ *aralai*, பெ. (n.) 1. கொடுமுறுக்கு (மலைபடு. 24, உரை); twist, knot in a string or thread. 2. குற்றம்; fault. "அரலை தீர வரீஇ" (மலைபடு. 24)

அரலை⁵ *aralai*, பெ. (n.) கடல் (சூடா.); sea.

அரலை⁶ *aralai*, பெ. (n.) காளி (துர்க்கை) (சங். அக.); Kāli.

அரவக்கடி. *arava-k-kadi*, பெ. (n.) பாம்புக் கடி; snake-bite.

[அரவம் + கடி.]

அரவக்கிரி *arava-k-kiri*, பெ. (n.) ஆதிசேடன் வடிவாகச் சொல்லப்படும் வேங்கடமலை; Tirupadi hills, the serpent Śeṣa said to be in the form of a hill. "அரவக்கிரி சார்ந்தான்" (பாரத. அருச்சுனன்தீர். 12).

[அரவம் + Skt. giri.]

அரவக்கொடியோன் *arava-k-kodiyōn*, பெ. (n.) பாம்புக்கொடியையுடைய துரியோதனன்; Duryodhana having the banner with serpent emblem.

ம. அரவக்கொடி

[அரவம் + கொடியோன்.]

அரவங்கலக்கம் *aravaṅ-kalakkam*, பெ. (n.) சாகும் காலத்து உண்டாகும் மனத்தெளிப்பு (இல.); brightening of the mind on the approach of death (Loc.).

[ஒருகா. அரவன் கலகலக்கம் → அரவங்கலக்கம். அரவன் = நல்லொழுக்கன். கலகலத்தல் = உள்ளத்தில் உள்ளதை மறையாது சொல்லுதல். ஊக்கங்கொள்ளுதல்.]

அரவந்செய்¹-தல் *aravañ-cey-*, 1 செ.கு வி. (v.i.) ஒலித்தல், ஒசையுண்டாக்குதல், கத்துதல்; to sound, make a noise, shout.

[அரவம் (ஒலி, ஒசை) + செய்.]

அரவந்செய்²-தல் *aravañ-cey-*, 1 செ.குன்றாவி. (v.l.) மனங்கலக்குதல், வருத்துதல்; to confuse the mind, to torment. "கண்ணும் புருவமு மரவரஞ் செய்ய" (சீவக. 2806.)

[அரவுதல் = வருத்துதல். அரவு → அரவம் + செய்.]

அரவணிந்தோன் *aravañ-ṅaiñdōn*, பெ. (n.) சிவன் (சூடா.); Śiva, wearing serpents.

ம. அரவணி (பாம்பணி).

[அரவு + அணிந்தோன்.]

அரவணை-த்தல் *aravaṅ-ṅai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. சுட்டித்தழுவுதல் (வகாம். உலா. 436); to embrace, fondle. 2. தாங்குதல், உதவியெய்து அன்பாகப் போற்றிக் காத்தல்; to support, cherish, protect dearly.

[அரவு → அரக. அரவணைத்தல் = அரகன் போலப் போற்றிக் காத்தல்.]

"குடித்தீழிக் கொலோச்சு மாநில மன்னன் அடித்தீழி நிற்கு முலகு" (குறள், 544).

"நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே மன்ன னுயிர்த்தே மவர்தலை யுவகம் அதனாள், யானுயி ரென்ப தற்கை வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே" (புறநா. 186).

"வயயக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர் செய்யெனக் காத்தினி தரசசெய் சின்றான்" (கம்பரா. பால. அரவியற். 12).

இவையும், இத்தகைய பிறவும், அரசனின் அரவணைத்தற் சிறப்பைத் தெளிவாகக் காட்டும்.

அரசனை அலவது அரகைக் குறிக்கும் 'அரவு' எனவும் பண்டைச்சொல் வழக்கற்றுப் போன பின், 'அரவணைத்தல்' என்னும் கூட்டுச்சொல் வினைக்குப் பாம்பு தழுவுதல் என்னும் போலிப்பொருளே

ஆராய்ச்சியில்லார்க்குத் தோன்றிற்று. செவ்வகையி லாயினும் அணிவகையி லாயினும் இப் பொருள் பொருந்தாமையை எண்ணிக் காண்க

அரசன் பார்க்க; see *arāṣaṇ*.

அரவணை *arav(u)-ṇai*, பெ. (n.) 1. ஆதிசேடன் சூருகையாலான திருமாவின் பாம்புப்படுக்கை; Tirumāl's (Viṣṇu's) serpent bed, formed of the coils of Ādiśēṣa. "ஆடக மாதத் தரவணைக் கிடந்தோன்" (இலப். 30:51). 2. திருமால் கோயில்களில் தடுச்சாமத்திற் படைக்குஞ்சூருக் கரைப் பொங்கல்; a sweet rice meal with sugar and other ingredients offered to Tirumāl (Viṣṇu), at night, before bed time.

ம. அரவணை

[அர → அரவு (பாம்பு) + அணை.]

அரவணைச்செல்வன் *arav(u)-ṇai-c-celvan*, பெ. (n.) அரவணையரசன் பார்க்க; see *arav(u)-ṇaiyāṇ*.

[அரவு + அணை + செல்வன்.]

அரவணைப்பு *arav(u)-ṇaiyippu*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. தழுஉ (தழுவு); embrace. 2. அன்பான போற்றிக் காப்பு; affectionate support or loving protection. "ஐயன புரியு மரவணைப்பும" (பணவிடு. 27).

நு. அராவுணி

[அரவு + அணைப்பு.]

அரவணையாள் *arav(u)-ṇaiyāṇ*, பெ. (n) பாம்புப்படுக்கையாணகிய திருமால்; Tirumāl (Viṣṇu), reclining on the serpent. "அரவணையாள்பாதம் எவர்வணங்கி யேத்தாதார்" (திவ. இயற். 2:12).

[அரவு + அணையாள். அரவு = பாம்பு.]

அரவந்தீண்டல் *aravan-tiṇḍal*, தொ.பெ. (vbl.n.) பாம்பு கடித்தல்; snake-bite.

[அரவம் + தீண்டல்.]

அரவப்பகை *arava-p-pagai*, பெ. (n.) பாம்புப் பகையான கழழன் (கருடன்); Garuda, the enemy of snakes. "அரவப்பகை யூந்தி யவ னுடைய" (திவ. பெரியாழ். 3. 5:11)

[அர → அரவு → அரவம் + பகை.]

அரவம்¹ *aravam*, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. "வெஞ்சின் வரவம்" (மணிமே. 20:104). 2. ஒன்பதாம் நாண்டின் (ஆயிரியம்); the ninth

lunar asterism. "ஆதிரை கேட்டை யரவம்" (விதான. பஞ்சாங். 16). 3. இராகுகேழக்கள்; ascending and descending nodes, regarded as planets in the form of monstrous dragons. "வரியரவம் பென்" (விதான. பஞ்சாங். 17). 4. ஆதிசேடனின் தேர்த் தரவாகக் (அவதர மாகக்) கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patañjali, a sage, considered to be an incarnation of Ādiśēṣa. "புவியரவம் கண்டு கொண்டாட வாடும் புராதனம்" (புவியூந். 71). 5. வகுத்தம், மனக்கலக்கம்; torment, confusion of mind. "கண்ணும் புறவழி மரவஞ் செய்ய" (சீவக. 2806)

ம. அரவம்

[அரவுதல = வகுத்துதல். அர → அரவு → அரவம்]

அரவம்² *aravam*, பெ. (n.) 1. ஒலி; mild sound. "மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரனொளி" (நன். 58). 2. ஓசை; loud sound, noise. கோபுர மணிவொசை கேட்கிறது (உ.வ.). 3. பேரொலி, இரைச்சல், ஆரவாசம்; roaring, bustle, tumult, din, uproar, confused noise. "படையியல் கரவம்" (தொல். பொருள. புறத். 3). 4. விடல் நாண் (பொதி.நி.); bow-string which twangs when plucked. 5. அரிபெய் சிலம்பு (பிங்.), jingling anklet.

ம. அரவம்; ந. அரவம் > Skt. rava.

[அர் = ஒர் ஒலிக்கூறிப்பு. அர் → அரி. அரித தல் = ஒலித்தல். அர் → ஆர். ஆர்த்தம் = ஒலித்தல். ஆர் → ஆரி. ஆரித்தல் = ஒலித்தல். அர் → அர → அரவு → அரவம்.]

அரவம்³ *aravam*, பெ. (n.) ஆசை (அக நி); desire.

[ஆர்தல் = அன்புசெய்தல். ஆர் → ஆரவு → ஆர்வம் → அரவம்]

அரவம்⁴ *aravam*, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம் (பரி அக); liquorice. 2. குய்குமம் (வை.மூ.); saffron. 3. மரமஞ்சள் (பச்.மூ); tree turmeric.

அரவமகுடி. (அரவக்கிரீடி) *arava-magudi*, பெ. (n.) கிரீப்பூடு; Indian snake root or mon-goose plant, *Phorhiza mungos* (சா.அக).

அரவமணி *arava-maṇi*, பெ. (n.) 1. நாகமணி (நாகரத்தினம்); a kind of ruby said to be found on the heads of certain aged cobras. 2. உருத் திராக்கம்; rudrākṣa head, *Eleocarpus tuberculatus* (சா.அக.).

[1. அரவு → அரவு → அரவம் (பாம்பு) + மணி.
2. அரவன் = பாம்பையணிந்த சிவன். அரவ
மணி = சிவமணி.]

அரவமணிக்கல் *arava-maṇi-k-kal*, பெ. (n.)
மணிக்குடல் (வை.மூ.); small intestine.

அரவமாகம் *aravamāgam*, பெ. (n.) அவல்; flat-
tened rice obtained by pounding fried paddy
(சா.அக.).

அரவர் *aravar*, பெ. (n.) தமிழர் (அக.நி.); the
Tamils.

அருவர் பார்க்க; see *aruvar*.

[அருவர் (நாடு) → அருவர் → அரவர்.]

அரவர் என்பது திருத்தமான சொல்லன்று

அரவன் *aravan*, பெ. (n.) சிவன் (உ.நி.); Śiva,
wearing serpents.

அரவாட்டிப்பச்சை *aravāṭṭi-p-paccāi*, பெ. (n.)
தொழுக்கண்ணி; telegraph plant (செ.அக.) —
telegraph plant or moving plant, *Desmodium*
gyrans alias *Hedyсарum gyrans* (சா.அக.)

[ஒருகா. அரவு + ஆட்டி + பச்சை.]

அரவாபரணன் *aravāp-araraṇan*, பெ. (n.)
பாம்பை யணிகலமாக வணிந்த சிவன்; Śiva,
as adorned with serpents. "அரவா பரணன்
றந்தருளாகுமா மறை" (பாரத.பதினாள். 51).

[அரவு + Skt. ābharāṇa > த. ஆபரணம்.]

அரவாய்க்கடிப்பகை *ara-vāy-k-kadī-p-pagai*,
பெ. (n.) அரம் (அரம்பம்) போன்ற வீளிம்
முடையதும் பேயோட்டுவதுமான வேயினை;
serrated leaf of the margosa (*Azadirachta*
indica), as hostile to demoniac influence. "அர
வாய்க் கடிப்பகை" (மணிமே. 7: 73).

[அரம் + வாய் + கடி (பேய்) + பகை.]

அரவாள் *aravāḷ*, பெ. (n.) ஒரு பழைய காசு
(தணய)வகை (சரவண, பணலிடு. 58); an
ancient coin.

அரவி-தீதல் *aravi-*, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) ஒசை
யுண்டாக்குதல், அரவஞ்செய்தல்; to make
noise. "அமரரோ டசரர் கூடி யரவித்துக்
டைய" (தேவா. 4. 70: 7).

[அரவம் (பெ.) → அரவி (வி.).]

அரவிந்தம் *aravindam*, பெ. (n) அரன்விந்து
பார்க்க; see *arav-vindu*.

அரவிந்து *aravindu*, பெ. (n.) அரன்விந்து
பார்க்க; see *arav-vindu*.

அரவினாள் *aravindāḷ*, பெ. (n.) ஒன்பதாம் நாள்
யின் (ஆயிவியம்) (திவா.); the ninth lunar
asterism.

அரவம்¹ பார்க்க; see *aravam*¹.

அரவு (பாம்பு) + ஊன் + நான்.]

அரவிசம் *araviṣam*, பெ. (n.) இதன் (பாதரசம்);
mercury.

[அரண > Skt. hara. Skt. harabija > த.

அரவிசம் → அரவிசம் = அரன்விந்து.]

அரவு¹-தல் *aravu-*, 5 செ. கு வி. (v.i.) ஒலித்தல்,
அரவஞ்செய்தல்; to sound, hum. "வண்டரவு
கொன்றை" (தேவா. 3. 339: 3).

[அர் → அர → அரவு.]

அரவு²-தல் *aravu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)
வகுத்துதல்; to torment. "வேளரவு கொங்கை
யிள் மங்கையர்கள்" (தேவா. 3. 332: 2).

[அர் → அர → அரவு.]

அரவு³ *aravu*, பெ. (n.) ஒலி; sound. "பாய
குழக்கன்றி னார்ப்பரவும்" (திருக்காளத்த. பு.
2: 7).

ம. அரவு

[அர் → அர → அரவு.]

அரவு⁴ *aravu*, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake.
"நச்சா டரவணையான்" (பாரத. பதின்கூறு.
108). 2. பாம்பின் நஞ்சு; snake poison.
"அரவுறு துயர மெய்துப்" (ஐங்குறு. 173).
3. ஒன்பதாம் நாள்யின் (ஆயிவியம்); the
ninth lunar asterism. "அவைபுகு மரவினோ
டலவன் வாழவுற" (கம்பரா. பால. திருவவ.
105). 4. ஆதிசேடனின் தோற்றரவாகக்
கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patañjali, a
sage, considered to be an incarnation of
Ādiśeṣa. "புலியோ டரவுதொழுங் கூத்து
டையவர்" (வைக்கைக்கோ. 347). 5. உடைப்
படைக்கும் வைக்கோற் பழுதை; twisted rope
of straw entwined about stakes for closing a
breach in a bund. "அரவு குட்டுவார்" (திரு
வினா. மணசுமந்த. 5).

ம. அரவு

[அர → அரவு. அரவுதல் = வகுத்துதல்.]

அரவு⁵ *aravu*, பெ. (n.) விந்து; semen (சா.அக.).

அரவு¹ aravu, இடல. (part.) ஒரு தொழிற்பெயர்
ரீறு; a vbl. n. suffix.

எ-டு: தேற்றரவு, கோற்றரவு.

அரவுச்சக்கரம் aravu-cakkaram, பெ. (n.)
(அணி.) சித்திரப்பாவகை; (Rhet.) a kind of
fanciful versification. "இதனுட் சக்கரமொன்றை
தனானே.....அரவுச் சக்கரமும் முதுவாக
வுடையன, புணர்ப்பாவை யுள்ளும் போக்கி
யத்துள்ளும் கிரணியத்துள்ளும் வதுவிச்சை
யுள்ளும், கண்டுகொள்க" (யாப். வி. ஒழிபி.
பக். 497).

[அரவு + சக்கரம்.]

அரவுநாள் aravunāḍi, பெ. (n.) அரவினாள்
பார்க்க; see aravināḍi.

அரவுயந்தவன் arav(u)-yartavan, பெ. (n.)
துரியோதனன் (சூடா.); Duryodhana, having
the serpent as emblem on his banner

[அரவு + உயர்த்தவன் (விணையா.பெ.).]

அரவுயிர்வு arav(u)-uyirvu, பெ. (n.) பாய்பின்
முச்சு; breath of a serpent.

[அரவு + உயிர்வு. உயிர்த்தல் = முச்சு
விடுதல்.]

அரவுருட்டுதல் arav(u)-uruḍu-, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) வைக்கோற் புரியை உடைப்பிற் செலுத்து
தல்; to thrust twisted straw into a breach.
"அரவு ருட்டுவார்" (திருவிளை. மண்கமந்.
5).

[அரவு + உருட்டு, உருள் (த.வி.) → உருட்டு
(ப.வி.).]

அரவை-ததல் aravai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
புடமிடுதல் (சா.அக.); to calcine, refine metals.

அரவொலி ara-voli, பெ. (n.) 'அர' என்னும்
விளியொலி; the acclamation Ara, addressed to
Śiva. "அரவொலி யாகமங்க ளறிவார்"
(தேவார. 7. 100: 8).

[அலன் (சிவன்) → அர (விளி) > Skt. Hara.]

அரவொள் aravon, பெ. (n.) ஆதிசேடன்
தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனி
வன்; Patañjali, a sage, considered to be an
incarnation of Ādiśeṣa. "சீரர வொணும்"
(கோயிற்று. நடராச. 70).

[அரவு (பாம்பு) + ஒன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அரவி[ந்]-தல் aravi-, 16. செ.கு.வி. (v.i.)
மாதேயச்சல் கொள்ளுதல்; to be extremely

terrified. 'அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட
தெலவாம் பேய்' (பழ.).

ம. அரனாக; க. அரன்; தெ. அரடொணு;
பட. அருண்டு.

[அர் → அரன்.]

அரவி aravi, பெ. (n.) 1. வீதாநி (மலை.);
fetid tree, *Sterculia foetida*. 2. செம்பருத்தி
(இ.வ.); a variety of cotton flower (Loc.). 3.
அலவி (உ.வ.); oleander, *Nerium odorum*.

ம., க. அரவி.

அரவித்தொக்கு aravi-tokku, பெ. (n.) வீதாநிப்
பட்டை; the bark of fetid tree

அரணைசரணை arai-šaraḍai, பெ. (n.) பாதை
யும் சாலையும் அமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும்
மணற்பாதைச் சல்லிக் கற்கள்; gravel used for
laying paths and roads. அரணைசரணை
பரப்பியாகிவிட்டதா? (உ.வ.).

[சரன் = மணற்பாதைச் சல்லி, முரமயு.
சரன் → சரணை. அரவை → அரணை - திணை
மொழி யெதுகைச்சொல். அரணைசரணை -
மரபிணைமொழி.]

அரற்றுல் ararṭuḷ, பெ. (n.) யாழ்தரம்போகை
(பிங்.); twang of the string of a lute.

[அரற்று → அரறறல்.]

அரற்று-தல் ararṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திடு
மென்று அஞ்சிக் கதறுதல்; to shout suddenly
with fear. 2. கதறியழுதல்; to cry, weep
aloud, bewail. "மடந்தை..... கணவி ஈரற்
றின்று" (பு. வெ. கைக்கிளை. 9). 3. பலவுஞ்
சொல்லித் தன் குறைவறிப் புலம்புதல்
(தொல. பொருள். மெய்ப. 12, பேரா. உரை);
to pour out one's troubles in lamentation.
4. உரத்து முறையிடுதல்; to complain vociferously.
"அருமறை யின்னமுள் காணா
தரற்ற" (தாயு. ஆகார. 4). 5. ஆரவாரித்தல்
(பிங்.); to shout with excitement. 6. கத்திச்
சொல்லுதல்; to utter loudly. "அங்க சாரி
யரற்றிய மாற்றம்" (பாரத. முண்டகச். 80).
7. ஒலித்தல்; to sound, tinkle. "நோன்கழல்
கல்லெண் வரற்றிட" (கந்தபு. யுத்த. முத
னாட். 22). 8. பிதற்றுதல் (நாநார்த்த.); to
blabber.

ம. அறனாக

[அவறு → அரறு → அரற்று.]

அரற்று *ararṭṭu*, பெ. (n.) 1. பலசொல்லிப் புலம்பல்; lamentation, expressing one's woes in many words. 'தேவந்தி யரற்று' (சிவப் 29). 2. ஒலி; sound. "அரற்றொடு குறைந்து விழ்ந்தும" (கந்தபு. யுத்த. ரூரபன். வதை. 488). 3. குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (திவா.); secondary melody-type of the *kuṟiñji* class.

ம. அரண்சை; ஆ. அரடுனி.

[அவறு → அரறு → அரறறு.]

அரறு-தல் *ararṭu*, 5 செ.கு வி, (v.i.) பேரொலி செய்தல், முழங்குதல்; to roar. "அரறுவ போல வாரக்கும்" (பெரும். உருசைக். 38: 40).

[உரறுதல் = உரத்து முழங்குதல். உரறு → அரறு.]

அரன் *aran*, பெ. (n.) 1. சிவன்; Śiva. 2. எய் பொருட்கும் இறைவன் (குடா.); Lord of the Universe. 3. அரசன் (நாமதிப.); king. 4. உருத்திரன், அழிப்புத்தலைவன் (சங்கரா கர்த்தா) (சிவதரு. ஹவகை. 33); the destroyer. 5. உருத்திரர் பதினொருவரும் ஒருவன் (பிங்); one of the eleven Rudrās. 6. பகலிலும் இரவிலும் முதலில் நிகழும் உருத்திர முழுத்தம் (ரௌத்திர முடீர்த்தம்) (விதான. குணா, 73); *Rudra mūyūrtā*. 7. அழலோன் (நாநார்த்த.); Agni, the god of fire. 8. மஞ்சள் (பச்.மூ.), turmeric.

ம. அரன்; க. அரஹன்; தெ. அரருண்டு; அரன் > Skt. Hara.

[அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = செந் திரமண சிவன்.]

அரன் என்பது, முதலகண் கருஞ்சிவப்பான அரக்குமஞ்சளைக்குறித்துப் பின்னர்ப்பொது மஞ்சட்கும் பெயராகி யிருத்தல் வேண்டும்.

பழுத்த ஆதன்களின் (பக்ருவ ஆன்மாக்களின்) கட்டை (பாசத்தை) யாிக்கையினாலே சிவன் அரணெனப்பட்டான் என்பது பொருந்திலும், உண்மையான தன்று

அரன்சிறகு *aran-ṣiṟgu*, பெ. (n.) மாள்செவிக்களின்; a kind of spurge, the leaves of which resemble the ears of the deer (சா.அக.)

அரன்பாகிதம் *aran-pāṅiṭam*, பெ. (n.) செவ்வசை; red or royal banana, *Musa sapientum (rubra)* (சா.அக.).

அரன்பூசைமரம் *aran-pūṣai-maram*, பெ. (n.) செம்பந்தாசை; pink and yellow mountain ebony, *Bauhinia variegata (purpurascens)* (சா.அக.).

அரன்பெண்டூர் *aran-peṇṇīr*, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur

அரன்மகன் *aran-magan*, பெ. (n.) 1. முருகன், *Muruga*. "மத்தமுமமதியமுமவைத்திடுமரன் மகன்" (திருப்பு. 1). 2. பிள்ளையார் (சங் அக.); *Vināyaka*. 3. வீரபத்திரன் (சங்-அக.); *Vīrabhadra*

அரன்முப்பு *aran-muppu*, பெ. (n.) தலைப் பிண்டம்; the first foetus.

'சித்தர்' என்னும் வெள்ளர் ஒரு மரும முறையால், ஒரு வியன் பொதுவுப்பைச் செய்வதற்கு அதைப் பயன்படுத்துவதால், அது அப்பெயர் பெற்றது; It is so called as it is used for preparing a universal sal, by a secret process known to Siddhars (சா.அக.).

[அரன் + முப்பு (முவுப்பு).]

அரன்விந்து *aran-vinṭu*, பெ. (n.) 1. இதன் (பாதரசம்) (பச்.மூ.); mercury. 2. வெள்ளி (சங்-அக.); silver.

[அரன்விந்து > Skt. harabindu]

அரன்வெந்து *aran-verṇu*, பெ. (n.) வெள்ளிமலை (கைலாயம்); Mt. Kailas (சங்-அக.).

[சிவமதம் குறிஞ்சி சிறிய முருக வணக்கத்தினன்று தோன்றியதனால், மலைகளுட் சிறந்த வெள்ளிமலை அரன்வெந்து (சிவனமலை) எனப்பட்டது.]

அரன்ருகையணி *aran-ruṅai-y-aṇi*, பெ. (n) அறுகு (பச்.மூ.); hariālī grass, *Cynodon dactylon*.

[அரன் + தலை + அணி. சிவன் அறுகல் புலவைத் தலைமயணிந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதால், அது அப்பெயர் பெற்றது]

அரன்ருமழன் *aran-ruṅam*, பெ. (n.) சிவனுடைய தண்பனாகச்சொல்லப்படும் குபேரன் (திவா.); Kubera, the companion of Śiva

[அரன் + தோழன்]

அரணம் *aranam*, பெ. (n.) ஆறாம் நாண்டினாகிய முத்திரை (ஆத்திரை) (பிங்); the sixth lunar asterism presided over by Aran, Śiva, r

[அரன் + நான் - அரனான். அரனுக்குரிய நான்மீன்.]

அரவிடத்தவன் *aran-idattava*, பெ. (n) சிவனது இடப்பாகத்தி வயிர்நீற்றுக்கும் தேவியாகிய மலைமகள் (பார்வதி) (பிவ.); *Malamagai* (Pārvati), sitting on the left of Śiva, as His consort.

[அரன் + இடத்து + அவன். இடம் (இடப் பாகம்) → இடத்து (7ஆம் வே.). 'அத்து' சாரியை.]

அரனுகம் *aranugam*, பெ. (n) வால்மிளகு (பச்சை); tail pepper. *piper cubeba*.

அரவெறி *araveri*, பெ. (n) திருவாரூரிலுள்ள ஒரு சிவபுறையம் (பெரியபு. புராணசா. 31); a Śiva shrine at Tiruvārūr. "அரவெறி யமர்ந்த செங்க னேற்றவர் சேவடி. வணங்கி" (பெரியபு. திருஞான. 513).

[அரன் + வெறி.]

அரா *ara*, பெ. (n) 1. பாம்பு; snake, serpent "நவராவுறையும் புற்றம்" (புறநா. 309:3). 2. ஒன்பதாம் நாளையினாகிய அரவினாள் (ஆயினியம்); the ninth lunar asterism. "முற்றி வரா வழல்பூர மூன்று மகமலிற் பரணியதோ முகம்" (விதான. பஞ்சாங். 18). 3. நாகமலி (இராசவைத்); ringworm-root, *Rhucanthus cornutus*.

[அர் → அர → அரா.]

அராக்கோள் *ara-k-kōl*, பெ. (n) இராசுகேதுக்கள்; ascending and descending nodes of the moon. *Rāhu and Kētu*. "அராக்கோளிரவனும்" (திவா. 12).

[அரா = பாம்பு. கோள் = கொட்டுக்கு (கற்றும்) விண்கடர் அவலது விண்ணுலகு. கதிரவன் மறைவும் தீவகள் மறைவும், அவறறைச் செம்பாம்பும் கரும்பாம்பும் கவல்தலாகப் பண்டையாரியர் கருதியதாக, அவை கேது இராகு என்னும் பாம்புகளோர்களாகச் சொல்லப் பட்டன.]

அராகம்¹ *aragam*, பெ. (n) (யாப.) 1. கவிப்பாவின் வகைகளுள் ஒன்றான வண்ணகவொத்தாழிசையின் ஆறு உறுப்புகளுள் ஒன்று, a member of *vargaga vottāṭṭai*, a variety of *kali* metre, characterised by rapid movement caused by quick succession of short vowels. "எருத்தே கொச்சகம் அராகம் சிறறெண்" (தொல். பொருள். செய். 152).

எ-டு:

"உருகெழு முருகிய முருமென வதிர் தொறு மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்"

(தொல். பொருள். செய். 152, பேரா. உரை மேற்கோள்.).

2. பகலை யாழ்த்திறவகை (பிங்); a secondary melody-type of the *paṭai* class. 3. கக்கராகம் (பிங்); a melody-type.

அராகம் > *Skt. rāga*.

[அ - ஓர் ஒலிக்கூறிப்பு. அர் → அர → அரவு → அரவம் = ஒலி, ஓசை. அரவம் → அராவம் → அராகம் = ஒலிச்சிறப்புள்ள செய்யுளுறுப்பு அவலது பண்.]

வண்ணகம் என்னும் கவிப்பாவுறுப்பு பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுண்டு. தொலகாப்பியர், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கவிப்பாபற்றிய,

"வண்ணகத் தானே

தரவே தாழிசை எண்ணே வாரமன் றந்நால் வகையிற் றோன்று மென்ப"

என்னும் நூற்பாவில் (செய். 140), அராகத்தைக் குறிக்கவிலலை. அதனால், பேராசிரியர், அந் நூற்பாவிற்கு,

"நரலும் தாழிசையும் என்னும் வாரமு மென்னும் உறுப்பு முறையானே வருவது வண்ணகவொத்தாழிசையாம என்றவாறு....

'வண்ணிததுப் புகழ்தலன் வண்ணகமென்பபுடும்; என்னை? தரவினானே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத் தந்து நிற்றிப்பின்னர் ததெய்வத்தினைத் தாழிசையானே வண்ணித்துப் புகழ்தலின் அப் பெயா பெற்றதாகலின். ஒழிந்த உறுப்பால் வண்ணிப்பினுஞ் சிறந்த உறுப்பு இதுவேன்க; எனவே அகநிலைச் செய்யுட் டாழிசை வண்ணித்து வாரா வென்பதாம்.....

'இனி, வண்ணகமென்பது, அராகமென உரைத்து, அவ்வுறுப்புவைய வண்ணகவொத்தாழிசை யெனச் சொல்லுவாரும் உளர். எவ்வா ஆசிரியருஞ் செய்த வழிநூற்று இது முன்னா வாதலின், இவரோடு மாறுபடுதலமரபன்றென மறுக்க' எனவுரைத்தார்

இனி, அமித்தாகரணாரோ, தம் யாப்பருங்கலத்தின.

"தரவொன்று தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாப்த் தரவிற் கருங்கித் தவிநிலைத் தாசிக்

சுரிதகர் சொன்ன விரண்டினு னொன்றாய்
நிகழ்வது நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி" (82),

"முத்திய தாழிசைக் கிறாய் முறைமுறை
ஒன்றினுக் கொன்று கருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்கவொத் தாழிசைக் கலியே" (83),

"அவற்றொடு முடுகிய வடியுடை யராக
மடுப்பது வண்ணக வெத்தாழிசைக்கலி" (84)

என வண்ணகமே அராகமென்று வகுத்தார்.
பிற்காலத்து உரையாசிரிய ரெல்லாம
இதனையே பின்பற்றுவதனால், இங்கும்
அதனையொட்டியே கூறப்பட்டது

இதன் விளக்கத்தை வண்ணகம் என்றும்
-ருப்படியிற் காண்க.

அராகம்¹ aragam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (பிங்.);
red. 2. பொன் (பிங்.); gold.

[உல் → அல் → அவத்தம் = செம்பருத்தி.
அலத்தம் = செம்பஞ்சக் குழம்பு. அல் → அர் →
அன் = சிவன். அவத்தம் → அரத்தம் = குருதி,
சிவப்பு. அர் → அரக்கு = செம்மெலகு. அர் →
அரகு → (அரகம்) → அரகம் = சிவப்பு. பைம
பொன் என்பதற்கு மாறான செம்பொன் என்றும்
வழக்குப்பற்றி, பொன் அராகம் என்று பெயர்
பெற்றிருக்கலாம்.]

அராகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா arage-
vottai-k-kali-p-pa, பெ. (n.) தரவு. தாழிசை,
அராகம் (வண்ணகம்), அம்போதரங்கம், தனிச்
சொல், சுரிதகம் என்றும் வரிசையில் ஆறுறுப்
பும் வரும் வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா
(இலக். வி. 738); a variety of kali metre, in
which all its six members occur in the following
order, viz., taravu, arai, aragam, ambō-
daranagam, taniccol and šuridagam.

அராகம்¹ பார்க்க; see aragam¹.
[அராகம் + ஒத்தாழிசை + கலிப்பா.]

அராகி-த்தல் aragi-, 4 செ.கு.வி. (v.i) செய்யு
ளோசை இடையறாது கடுகிச்செல்லுதல்; to
move rapidly, as a verse. (தொல. பொ.நள்.
செய. 152, பேரா. உரை)

[அராகம் → அராகி.]

அராட்டுப்பிராட்டு arattu-p-pirattu, பெ. (n.)
'போதியதும் போதாததுமளது; that which
may or may not be sufficient (ஈடு, 3. 7 : 3)

அராட்டுப்பறட்டு பார்க்க; see arattu-p-
parattu

அராத்து-தல் arattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.)
1. அராவுதல் (சங்.அக.); to file, grate. 2. முட்டு
தல் (சங்.அக.); to butt, hit against. 3. உள்குதல்
(சிந்தித்தல்) (சங்.அக.); to consider, ponder,
meditate. 4. மிண்டுதல் (யாழ்ப்ப.); to talk
arrogantly, resist openly (J)

[அர் → அரா → அராத்து.]

அராத்தொட்டிலை arattolilai, பெ. (n.)
மணிக்கிச்செடி (பச்.மூ.); the plant mogikki

அராத்தல் arattal, பெ. (n.) ஒரு காட்டுப் பலா;
tender wild jack. Pajanelia rheedii (சா அக.).

அராட்டி; ara-naiyu, பெ. (n.) மிகுகொடாத
கொண்டாட்டம் (சங்.அக.); exultation over
escape or evasion.

[அரா (பாப்பு) + றுட்டி.]

அராப்புக்கோட்டை arappu-k-kottai, பெ. (n.)
படைவீடு (இராப்பு); citadel.

[அராப்பு = பாதுகாப்பு, அராப்பு → ராப்பு
(செண்ணை).]

அராப்பொடி ara-p-podi, பெ. (n.) இரும்புத் தூள்;
iron filings.

[அரா (இரும்பை அராவகை) + பொடி.]

அராபதம் ara-padam, பெ. (n.) வண்டு; beetle.
"தவக ராபத நெருங்கு தொங்எல்" (பாரத.
மணிமான். 109).

[ஒருகா. அறுபதம் → அராபதம்.]

அராபதம்பாணி ara-padam-pāni, பெ. (n.) கீரிப்
பிள்ளை; mongoose, Herpestes mungo, also
called Indian mongoose or Pharaoh's cat
(சா.அக.).

அராபதம்பாணி

அராம்பை arambai, பெ. (n.) கழுதைத்தும்பை;
donkey's toombay.

அராமுனி ara-muni, பெ. (n.) ஆதிசேடன்
தோற்றவராகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனி
வன்; Patañjali, a sage, considered as an incar-

vation of *Adiṣṣeṣa*. "அராமுனி வீது வேணடும்" (திருவிணை. வெள்ளி. திருக்க. 25).

[அர → அரா (பாப்பு) + முனி (முனிவன்).]

அராலம் *aralam*, பெ. (n.) குவிலியம்; resin of the plant *Shorea robusta* (சா.அக.).

அராவி *arali*, பெ. (n.) பிலிப்பிச்சு; fetid holly, *Mappia foetida* (typical) (சா.அக.).

அராவடம் *arav-adam*, பெ. (n.) 1. அரசவு தொழில் (R.), act of filing. 2. சாணை மிடிக்கை; grinding. 3. மெருகிடுகை; polish-ing

[அராவு + அடம் (தொ.பெ. ஈறு)]

அராவலாம் *arav-aram*, பெ. (n.) புலம்பாமை; not lamenting. "ஞாலம் அராவண மதா வவதரித் திடுமருட் சீதரா" (சேதுப. இராம னருச். 59) (சங்.அக.).

அராவலாம் *arav-aram*, பெ. (n.) பாம்புகட்குள் தலைமையான ஆதிசேடன்; *Adiṣṣeṣa*, as chief of the snakes. "அராவலான் முடித்தலை" (சேதுப. இராமனருச். 59).

[அரா (பாப்பு) + அண்ணல் (தலைவன்) → அணல்.]

அராவலாை *arav-arai*, பெ. (n.) திருமாவின் பாம்புப்படுக்கை, சேடப்பள்ளி; *Tirumal's* (*Viṣṇu's*) serpent bed, formed of the coils of *Ṣṣeṣa*. "அராவலாை யிற்றுயில் வோயென" (சும்பரா. பால். திருவவ. 117). அரவலாை பார்க்க; see *arav(u)-arai*

[அரா (பாப்பு) + அலாை.]

ம. அரவலாை

அராவலாம் *aravaram*, பெ. (n.) கெசாமுற்றிளி (திரசட்சை); grape vine. "மதுமாங்கனி மாலுலங்கல் கதவி யராவாரங் கொளுஞ்சி" (தைவவ. தைவ. 135)

அராவு-தல் *aravu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மாறுபடு தல் (விண்.); to clash with, disagree with. — 2 செ.குணறாவி. (v.i.) 1. அரத்தால் தேய்த்தல்; to file. "வைய ராவிய மாரன் வானி யும்" (சும்பரா. அயோத். கைசேயி. 58), 2 உரசுதல்; to rub, grate. "பொருப்ப ராவியிழ்புனல்" (தேவா. 5. 30: 7). 3. அறுத்தல்; to cut. "மெயய ராவிட" (சும்பரா. அயோத். கைசேயி. 58).

ம. அராவுக

[அர் → அர → அரவு → அராவு.]

அரா வலரி *arav-rari*, பெ. (n.) 1. கீழூர் (சுருடன்); Garuda, the enemy of serpents 2. மயில்; peacock. 3. கீரி; mongoose (W).

[அரா (பாப்பு) + வலரி (பகை), வயிர்த்தல் = கடினமாதல், செறறல்கொள்ளுதல், பகைத்தல், வயிரம் → வயிரம் → வைரம் → வலரி.]

அரா வலரி *arav-rari*, பெ. (n.) வால்வெள்ளி (துறமகேது) வகை. (தக்கயாகப். 457, உரை); a comet.

அராவம் *aravam*, பெ. (n.) 1 இடுவாட்சி (தைவவ. தைவ. 135, 49); Tuscan jasmine. 2. குவிலியம் (தைவவ. தைவ. 119); sal resin (செ.அக.). — a hard, dark coloured, brittle resinous substance which exudes from the trees of *Dammara* genus in the Eastern islands, Resin of *Shorea robusta* (சா.அக.).

ம. அராவம்

அரி-தல் *ari-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.i) 1. தெல், சாகை, வரகு முதலியவற்றின் தாளை யறுத்தல்; to cut the stalk of paddy, poor man's millet, common man's millet, etc. "நெல்லரி தொழுவர்" (புறநா. 379:3). 2. உறுப்பறுத்தல்; to cut off, as an organ. "நாக்கரிபுத்தயமுக்கனார்" (சும்பரா. ஆரணிய. சூர்ப்பா 125). 3. செங்கலறுத்தல் (யாழ்ப.); to cut and remove the excess clay spilling out of the mould in making bricks. 4. சங்கறுத்தல்; to cut chank for making ornaments. "சங்கை யரித்துண்டு வாழலோம்" (தனிப்பா. 1, பக். 213). 5. காய்கறிகளைப் பொடியாக நறுக்குதல்; to cut vegetables into very small pieces. அரிவான்மணை.

ம. அரியுக்; க., தி., பட., அரி; தூ., அரி; கொலா, நா. அரி.

[அர் → அறு. அர் → அரி]

அரி-தீதல் *ari-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. திணவெடுத்தல்; to have an acute itching sensation. 2. இடைவிட்டொலித்தல்; to sound intermittently. "வாட லுழஞ்சில் விளைநெற் றந்துணர் ஆடுகளைப் பறையி னளிப்பன வொலிப்ப" (அகநா. 45: 1-2). 3. இடைவிடுதல்; to intermit "உண்கண கறுமுற்றுவா ரரிப்பளி" (புறநா. 144: 4-5). — 4. செ.குன்றிவி. (v.i.) 1. நுறையான் தின்றுதல்; to gnaw, as white ants. "கண்சிதை வரித்த" (நிறுபாண. 133). 2. பூறு பூச்சி துணைத்தல்; to burrow, as worms or in-

sects. 3. உருக்கி நோய் நோல் சதை யெனும்பைக் குறைத்தல்; to corrode the skin, flesh or bone, as emaciating diseases. 4. துருபி பிடித்தல்; to be eaten away by rust. 5. வள்ளுள்ளுதல்; to feed, browse or eat away, as beetles. "மாலையை வேயந்தரிக்கு மிடுறியு" (சீவக. 1769). 6. நீர் அறுத்துச் செல்லுதல்; erosion of the bank or shore by waves. "அரித் தொழுதும் வெள்ளருவி" (தேவா. 4.3:3). 7. அரிசியை நீசிற் கழுவிக்க கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பிரித்தல்; rinse, as rice. 8. கொழித் தெடுத்தல்; to sift, separate the longer from smaller bodies with the hand, with a sieve or riddle. சலவடையால் அரித்தெடுக்க வேண்டும். 9. தொந்தரவு செய்தல்; to vex by importunity. 10. கடுமையாக யொலித்தல்; to sound hard. "அரிப்பறை மேகலையாகி யார்த்தவே" (சீவக. 2688). 11. நீயதை நீக்குதல்; to remove the bad. "ஆயந்தரிக்குந் தறவம மலர்மாவை" (சீவக. 1769). 12. கீரை முதலியவற்றில் கூளம் பார்த்தெடுத்தல்; to remove straw, grass, etc. from greens. 13. கழித்தல்; to subtract. 14. வகுத்தல்; (குடா. உள். 378, உரை); to divide. 15. தேடுதல்; to search through and through. 16. கெடுத்தல்; to spoil, corrupt. 17. அழித்தல்; to destroy. "உலகரிப்பான்" (சீகாழி. ஆபத்து. 4).

ம. அரிக்குக; க., குட., அரி; நு. அரிபுனி.

அரி-த்தல் *ari-*, 4. செ.குறையாவி (v. l.) 1. சிறிது சிறிதாகக் கூட்டிச் சேர்த்தல்; to sweep up, gather little by little. "சருகரிக்க நேரமன்றிக் குளிர்காய நேரமில்லை" (பழ.). 2. பூதங்களைச் சேர்த்துப் படைத்தல்; to create. "ஐங்குலகையரித்து மனித்து மழிப்பவ ராத்த ரென்னு" (திருநாற். 16).

அரி¹ *ari*, செ.பெ. (ger.) அரிகை (குடா.); cutting, nipping.

அரி² *ari*, பெ. (n.) 1. தெற்கதிர் (பிங்.); ear of paddy. 2. கைப்பிடிக்கதிர்; a handful of harvested ears of paddy. 3. கதிர்ச் குவியல் (RF); a heap of harvested ears of paddy or spikes of corn. 4. கதிரறுக்கும் பருவம்; matured state of gram, time for harvest "அரிபுகு பொழுதின்" (பெருமபாண. 202). 5. தெற்கு (தைவவ. னீதல். 84); paddy. 6. தெற்குடு; heat from a heap of paddy (சா.அக.).

ம., க., நு. அரி; கோத. அயர்

அரி³ *ari*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரிக்கை (குடா.); sifting, separating. 2. இடைவிடுகை. intermittance. "கலும்புத்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப" (புறநா. 14:4:5)

ம. அரிப்பு; க. அரிபு.

அரி⁴ *ari*, பெ. (n) 1. ஈர்வான், அரம்பம் (அக.நி.); saw. 2. வேந்தன் வயிரப்படை (இந்திரன் குவிசம்) (பொதி.நி.); Indra's weapon. 3. படைக்கலம்; weapon. 4. அரிபூச்சி அல்லது புழு; a burrowing insect or worm. 5. மடங்கல் (அரிமா) (பிங்.); lion. 6. மடங்கலோரை (சிங்கராசி) (குடா.); Leo of the Zodiac. 7. மடங்கல் (ஆவணி) மாதம் (இராசவைத்.); the fifth Tamil month, August-September. 8. சக்கரம்; discus. 9. பணங்குக்கு (இராசவைத். 146); jagged edge of the palmyra leaf-stalk. 10. முருகனார் கொல்லப்பட்ட அரிமாழகன் (சிங்கமுகன்) என்னும் அசுரன்; lion-faced Asura killed by Muruga. "திறவர்கிளவல்" (கந்தபு. அகர. கிரவுஞ்ச. 1). 11. பகை; enmity. 12. பகைவன் (பிங்.); enemy. 13. குற்றம்; guilt, sin. 14. காமம், சினம், இவறம், செருக்கு, மயக்கம், பொறாமையென்னும் ஆறு உட்பகை; the six inherent enemies of man, i.e., the six emotions or strong passions that disturb his mind and corrupt his soul, viz., lust, wrath, avarice, arrogance, delusion and envy. 15. ஆறு என்னும் எண்; the number 'six'. 16. எழும் ஒரைக்கு ஆறாம் இடம்; the sixth place from that of the rising sign of the Zodiac in the astrological diagram. 17. பாம்பு (பிங்.); snake. 18. கூற்றுவன் (பிங்.); god of death. 19. வெற்றி; victory. 20. வலிமை; strength. 21. துளை; hole. 22. உட்டுளை (குடா.); hollow space. 23. வாய் (பொதி.நி.); mouth. 24. மூங்கில் (பிங்.); bamboo. 25. நீர்; water. 26. காற்று (பிங்.); wind.

ம., க., தொ., நு. அரி; Mar., Pali., Sinh., Nep. ari.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தல், துளைத்தல், நீக்குதல், அழித்தல்.]

அரி⁵ *ari*, பெ. (n.) 1. துண்டம்; piece. 2. பொடி; powder. 3. நீர்நிவலை, துளி (இவா.); drop of water. 4. மறைத் தூறல்; drizzling. 5. அரிசி (பிங்.); rice. 6. மூங்கிலரிசி (பச்.மூ.); bamboo seeds. 7. சோறு; boiled rice. 8. அரிசிக்கண்; fermented liquor prepared from rice. 9.

மென்மை; softness. "திரண்டநேரரிமுன்னை" (கலித், 59 : 4). 10. ஐம்மை, தகட்டுவடிவு; thinness and flatness, as of a plate. "அரியே ஐம்மை" (தொல், சொல், உரி. 59). 11. அரி நெல்லி, otaheite gooseberry, *Phyllanthus distichus*. "அரிநெல்லிக் காய்குளிர்ச்சி யாம்" (பதார்த்த, 702). 12. கீழாநெல்லி (கீழ்க்காய் தெய்வீ); small-leaved feather foil, *Phyllanthus polyplyphyllus*. 13. குன்று, சிறுமலை; hill, hillock. 14. கூர்மை (குடா.); sharpness, keenness. 15. அம்பு (பொதி.நி.); arrow.

[அரி = அறுக்கப்பட்டது, துண்டு, சிறியது.]

அவரை துவரை முதலிய பயறுகளின் பருப்பைவிட நெல்லரிசி புல்லரிசி (கம்பரிசி) முதலிய கூல (தவச) அரிசிகள் சிறியனவாயும் பிளவின்றியு மிந்ததல் காண்க.

அரி⁰ *ari*, பெ. (n.) 1. அடர்வு, தெருக்கம்; closeness, thick growth, as of hair. 2. சேரலை (பிங்.); grove. 3. பூமாலை (குடா.); garland. 4. தெருச்சந்தி (பிங்.); junction of roads or streets. 5. சுட்டில் (இவா.); bedstead, couch. 6. விசி, விசிப்பலகை (இவா.); bench. 7. தூக்கம் (பிங்.); sleep. 8. மக்கள் துயிலிடம் (பிங்.); sleeping place, dormitory. 9. குடியிறை (பிங்.); tax, duty

[அரித்தல் = சிறிது சிறிதாய்ச் சேர்த்தல், தீர்த்தல், பொருத்துதல், தொகுத்தல். அரி = அடர்த்தி.]

அரி¹ *ari*, பெ. (n.) 1. அரித்தெழுல் ஓசையுடைய பறை; drum that makes a deafening sound. "அரிக்கடி டிள்ளியல் கறங்க" (மதுரைக், 612). 2. மருதநிலப் பறை; drum made use of by the people in the agricultural tract. 3. அரிதாளம் (குடா.); a variety of time measure in music. 4. தாளக் கருவி, சாலர்; cymbal for keeping time in music. 5. சிலம்பு (பிங்.); woman's anklet. 6. சிலம்பிழுப்பரல்; pebbles or pearls or pieces of metal inside a woman's anklets which make a tinkling sound while walking. "யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே" (இலப், 20 : 69). 7. யாழ்நரம்பு; string of lute. 8. அரற்றுல் வண்டு; beetle, humming insect. "மெல்லிலை யரியாம்பவொரு" (மதுரைக், 252).

[அர் → அர → அர்வு → அரவம் = ஒலி. அர் → அரி. அரித்தல் = ஒலித்தல்.]

அரி² *ari*, பெ. (n.) 1. குற்றம் (குடா.); blot, fault, blemish. 2 கண்; eye. "அரிமுத் திரமரர்க் கரசன்" (கவலா. 10). 3. பன்றி (பிங்.); hog, pig. 4. கருங்காவி; black catechu, *Acacia catechu* (*sundra*) (சா.அக.). 5. கருங்கிளி; black parrot (சா.அக.). 6. மயில்; peacock. 7. (ஆண்) குயிலி; (male) cuckoo. 8. மரவயிரம் (இவா.); solid part of timber, the core or heart of a tree trunk. 9. கடல் (பிங்.); sea. 10. கருஞ்சிவப்பு; dark red, reddish black.

[அல்லது = பொருத்துதல், கவத்தல், மயங்குதல், கிருத்தல், கருத்தல். அவ = கிரவு, கிருள். அவ → அர் → அரி = கருப்பு, கரும்பொருள்.]

அல் பார்க்க; see *al*.

அரி³ *ari*, பெ. (n.) 1. தீ; fire. 2. தீத் தெய்வம்; god of fire. "அரியுமற் றெனதுகூறு நீலனென்றைந்திட டானான்" (கம்பரா. பாலை. திருவவ, 26). 3. செம்மை; redness. 4. செம்மறியாடு, செம்மறியாட்டுக் கடா; sheep, ram (சா.அக.). 5. மாண்; deer. 6. செங்கதிர், கதிரவன் (பிங்.); sun. 7. கண்ணின் செவ்வரி; red lines in the white of the eye. "அரிமத ருண் கண்ணாள்" (கலித், 91 : 13). 8. வரி; line, stripe, streak. 9. வரிவண்டு; striped bee or beetle. 10. புகை (இவா.); smoke. 11. காய்ச்சல் (இராசலைத், 156); fever. 12. ஒளி (பிங்.); light. 13. வயிரம் (பொதி.நி.); diamond. 14. மதி (பிங்.); moon. 15. திறம்; colour. 16. அழகு; beauty. "அரிமுன்னை" (கலித், 54 : 3). 17. பொன்; gold. "அரித்தேர் நலவெயு மமையான்" (பெரும்பாண, 490). 18. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. 19. வெண்புகை (ஆசிரிய.நி.); white smoke

[உல் → உல → உலவை = காய்ந்த கிணை. உல → உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = அழலுத்தல். உரு → உருப்பு = வெப்பம். உல → உள் → ஒன் → ஒளி. உல் → எல் = ஒளி, வெண்மை. எல் → எர் → எரி = தெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அவ் → அர் → அரி.]

அரி⁴ *ari*, பெ. (n.) 1. காற்று (பிங்.); air, wind. 2. ஊதைநோய் (வாதரோகம்) (நீர்நிறக், 17); rheumatism. 3. ஈணை; asthma (சா.அக.). 4. செரியாநோய் (குண்மம்); chronic dyspepsia. 5. விகுக்கப் பறவை; a kind of bird (சா.அக.). 6. உருளை, சக்கரம்; wheel. 7. தேர், கர. 8. கடுக்காய்; a species of country gall-nut, *Ter-*

minchia chebula (சா.அக.), 9. கொடுவேலி (மலை).—கொடிவேலி; *Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica* (சா.அக.). 10. கொள் வேர்; horse-gram root. 11. நான்றிக்காய்; devils abode, *Terminalia bellerica* (சா.அக.). 12. கம் மாலை யேற்றம்; water-lift, consisting of a large hemispherical leather or iron bucket, worked with bullocks. 13. ஒரு பேசெண்; a high number.

அரிக்கஞ்சட்டி *arikkai-catti*, பெ. (n) அரிசிகளையும் அகன்றவாய்ச் சட்டி; large-mouthed shallow pot for cleaning rice.

ம. அரிப்ப, அரிக்குட்ட.

[அரிக்கஞ்சட்டி → அரிக்கஞ்சட்டி.]

அரிக்கஞ்சாம்பா *arikkai-cambba*, பெ. (n) அரக்கன் நாட்டினின்று கொண்டுவரப்பட்ட தெல்வகை (நெல்லை); a kind of paddy, originally brought from the Arakkan country (Tn.) (செ.அக.).

[அரக்கன் + சம்பா → அரக்கஞ்சம்பா → அரிக்கஞ்சம்பா.]

அரிக்கட்டு *ari-k-kattu*, பெ. (n) நெற்கதிர்க்கட்டு; sheaf of paddy, bundle of reaped grain (G.G.).

[அரி + கட்டு.]

அரிக்கட்டு

அரிக்கண்டட்டி *ari-k-kandatti*, பெ. (n) அரிசியரித்தற்குச் சிறு துளைகள் விட்டுச் செய்யப்பட்ட அகன்றவாய்ச் சட்டி (சம்.அக.); large-mouthed perforated shallow pot for cleaning rice before cooking.

இச் சொல் 'அரிக்கஞ்சட்டி' என்பதன் தவறான வடிவாக இருக்கலாம்.

அரிக்கமரம் *arikka-maram*, பெ. (n) ஆத்திமரம்; mountainebony, *Bauhinia racemosa* (சா.அக.)

அரிக்கி *arikki*, பெ. (n) கடுக்காய்; Indian gallnut, *Terminalia chebula* (சா.அக.)

அரிக்கியந்தம் *arikkilyandam*, பெ. (n) பூணக்கீசாவி; cat bean, *Mucuna pruriens* (சா.அக.)

அரிக்கிராவி *arikkiravi*, பெ. (n) சுறவத்திற்கும் (கைக்கும்) மீளத்திற்கும் (பய்குனிக்கும்) இடையில் அறுவடையாகும் ஒருவகை மட்ட நெல்;

a coarse paddy that is harvested between January and March (Rmd.M.).

மறுவ. அருகிராவி

அரிக்குரம் *arikkuram*, பெ. (n) காட்டுக் கரணக் கிழங்கு; a tuberous-rooted plant, *Amorphophallus campanulatus* (சா.அக.).

அரிக்குரல் *ari-k-kural*, பெ. (n) 1. அரித்தெழும் ஒசை; shrill sound. "அரிக்குரற் றடாசி" (புறநா. 249: 4). 2. இனியவொசை; sweet sound. "அரிக்குரற் றேடை" (ஐயங்குறு. 85) 3. நுண்ணிய ஒலி; minute sound.

அரிக்குறி *ari-k-kuri*, பெ. (n) முற்காலப் பள்ளியினைகள் அரி (ஹரி) என்று தொடங்கி வண்ணமாலையை விரலால் எழுதுவதற்காகத் தொண்டாய் பன்னம் (ஈடு, 5, 6: 2. ஐ.); depression made by school children in the ground for writing with the finger *Ari* (Hari), with which the Tamil alphabet began in the medieval days.

[அரி என்பது திருமலைக் குறிக்கூறு வடகொல். அது மால் என்னும் தென்கொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. நம்மாழ்வார் காலத்திற் மாலையம் (வைணவம்) தமிழகத்தில் முன்னிலும் மிகுப் பரணியிருந்தனாலும், தமிழ் வண்ணமலை அல்லது நெடுங்கணக்கு 'அரி' மும் (ஓம்) மால் வணக்கம்) என்று திருமால் வணக்கத்துடன் தொடங்கியதாகத் தெரிகின்றது.]

அரிக்குறி *ari-k-kurudi*, பெ. (n) அறுக்குங்குறடு; saw forceps (சா.அக.).

[அரி + குறடு. அரி = அறுப்பு.]

அரிக்கோவை நெல் *arikkovai-nel*, பெ. (n) நெல்வகை; a kind of paddy (A.).

அரிக்கண்டம் *ari-k-kandam*, பெ. (n) 1. ஓர் அடியாள் தன்னொறுப்பாகத் தன் கழுத்தில் மாட்டிக்கொள்ளும் இருப்புச்சட்டம் அல்லது கூண்டு (ஈடு, 4, 6: 2); iron grate or frame or cage of cross-bars, worn on the neck by a devotee, as a mode of self-torture. 2. அறனை, தொந்தரவு, நையப்புத் தொல்லை; teasing, annoying, vexing. 3. கவர்க்காய் (புதுவை), post or stem forked at one end (Pozz.).

[அரி = அறுப்பு, நையப்பு. கள்ளதல் = பொருந்துதல். கள் → களம் = தலை உடல என்னும் இரண்டின் பொருத்து, கழுத்து. கள் → கழுத்து → கழுத்து. கள் → கண்டு → கண்டம் > Skt. kagtha.]

மறுவ. அரியண்டம்

அரிகண்டம்¹ *ari-kandam*, பெ. (n.) அறுக்கப் பட்ட துண்டம்; a sliced piece or lump.

அரிகண்டம்பாடு - தல் *ari-kandam-padu*, 5 செ. கு. வி. (v.i.) ஒரு பாவலன், தான் தேரற்றுப் போனாள் கழுத்தறுப்புண்டு சாவதற்கு அணிய மாயிருப்பதாகக் காட்டி, தன் கழுத்தில் ஒரு வாளைக் கட்டிக்கொண்டு தன் எதிரி கொடுக்கும் குறிப்பிற்கிணங்க உடனுடன் பாடு தல்; to compose verses extempore on a challenge from his rival, with a sword hung about his neck indicating readiness to die, if not successful.

[அரி + கண்டம் + பாடு. அரிதல் = அறுத்தல். கண்டம் = கழுத்து.]

அரிகயிறு *ari-kayiru*, பெ. (n.) (பகைவரின்) தொட்ட கையை அறுக்குமாறு கோட்டை வாயிலிற் குறுக்காகக் கட்டப்படும் கயிறுப் பொறி (சீவக. 104, உரை); cord tied across the entrance of a fort and so contrived as to cut off the hand that grasps it.

அரிகரப்பை *ari-karappai*, பெ. (n.) 1. விளிவண்ணம் என்றும் செடி (பச். மூ.); the plant *klivianum*. 2. குழந்தைகளுக்கு குழியுறுப்பிற் புற்றுண்டாகி உருவையழிக்கும் ஊதை (வாத)க் கரப்பைத் தோய்; a kind of itching eczema, common in children, arising in the genitals in the form of a sore (சா. அக.).

அரிகரப்பான் *ari-karappan*, பெ. (n.) அரிகரப்பன் 2 பாரிக்க; see *ari-karappan* 2. "குட்டரி கரப்பான் வெய்ய மருத்தணி மருட்காய்கள் வதப்பும் போம்" (தைவல. தைவ. 133).

அரிகரி *arikari*, பெ. (n.) அத்திக்கொழுந்து; tender leaves of the fig tree.

அரிகாவம் *arika(vam)*, பெ. (n.) ஆறு (சங். அக.); river.

அரிகறையால் *ari-karayal*, பெ. (n.) 1. அரிக் கின்ற சிதல்; gnawing white ant. 2. தொந்தரவு செய்பவன்; teaser, vexatious person (W.).

அரிகாரம் *ari-karam*, பெ. (n.) 1. சீனக்காரம் (வை. மூ.); alum (செ. அக.) — China alkali (சா. அக.). 2. பொசிகாரம்; alum, alumen, a double salt composed of sulphate of potash and sulphate of ammonia (சா. அக.).

அரிகால் *ari-kal*, பெ. (n.) அரிதான்; stubble. "அரிகாலின் கிழுகை மந்தெல்லே" (பொருந. தனிப்பா.).

அரிவினை *ari-kirai*, பெ. (n.) அறுவடைக் காலத்தில் மள்ளர் (பள்ளர்) இயக்கும் உறுயி யென்றும் பறை; a peculiar drum called *urumi* beaten by the agriculturist class during harvest time. "மள்ள ரரிவினைக் கிசைய வுதும்" (அருணாசல பு. திருக்கண்பு. 45).

[அரி = அறுப்பு. கினை = உறுயிப்பறை.]

அரிகிரந்தி *ari-kirandi*, பெ. (n.) வீரைத்து பரவிச் சதையை அரித்து அழுகச் செய்யும் புண்ணோய்; an ulcer which spreads rapidly and destructively, eating away the tissues, *Phagedenic ulcer* (சா. அக.).

[அரி + Skt. *granthi* > த. கிரந்தி. அரித்தல் = கறை யான்போற் சிறிது சிறிதாய்த் தீண்டுதல்.]

அரிகிரை *ari-kirai*, பெ. (n.) அறைக்கிரை; a pot-herb.

அரிகுரம் *ari-kural*, பெ. (n.) கசுகரத்த வொலி; hoarse or discordant sound. "அரிகுரற் கோழி" (சீவக. 1755).

[அரி + குரம்]

அரிகூடம் *ari-kudam*, பெ. (n.) கோபுர வாயின் மண்டபம்; passage or hall under the tower at the entrance to a castle or temple.

அரிகூலி *ari-kūli*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (Anc. Dec. 344); an ancient tax.

[அரி + கூலி.]

அரிகேசரி *ari-kēśari*, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் பாண்டியர் சிவன் நாயகிவந்த பட்டப் பெயர்; a title of certain *Peṇḍiyas* of the period of the 3rd Academy.

[அரி = பகைவன். Skt. *kaśari* > த. கேசரி = அரிமா. அரிகேசரி = பகைவருக்கு அரிமாப் போன்றவன்.]

அரிகொழி *ari-kōḷi*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. ii, 352); an ancient tax.

[அரி = அரிசி. கொழி = கொழித்தல், தெள்ளுதல்.]

அரிச்சந்தனம் *ari-candanam*, பெ. (n.) செஞ் சந்தனம் (பச். மூ.); red-sanders (செ. அக.) — red sandal, *Pterocarpus santalinus* (சா. அக.).

அரிச்சந்தனம் > Skt. *haricandana*.

[அரி + சந்தனம். அரி → அரி = சிவப்பு.]

அரிச்சந்திரபுராணம் *aricandira-purāṇam*, பெ. (n.) வீரரஞ்சுகவிராயர் சி.பி. 1524-ல் அரிச்சந்திரர் கதையைப்பற்றிப் பாடிய பழுவல்; name of a poem relating to the story of Hariścandra, composed in A.D. 1524 by Virai Āṅkavirāyar.

{Skt. Hariścandra > து. அரிச்சந்திரன். வாய்மை யறத்தைக் கடைப்பிடிக்க ஏய்வா வற்றையும் தண்ணையும் ஒப்புக்கொடுத்தவனாகச் சொல்லப்படும பண்டை வடநாட்டுக் கதிரவக் குடி (சூரியவழிச்) அரசன்.}

அரிச்சந்திரம் *aricandiram*, பெ. (n.) குகட்டுக்கை தாங்கும் கட்டை (Madr.); kingpost in a truss.

அரிச்சல் *ariccal*, பெ. (n.) 1. நாளம் (இல.); bashfulness (Loc.). 2. அருமை; rarity.

அரிச்சலாக *ariccalāga*, குவி எ. (adv) அருமை யாக; once in a way, rarely. உங் களை எங்கேயோ அரிச்சலாகப் பார்த்த நினைவிருக்கிறது (உ.வ)

{அரு -> அருகு -> அருக்கு -> அருக்கம் = அருமை. அருக்கம் -> அருக்கல் -> அருச்சல் -> அரிச்சல் ஒ.நேர: பக்கம் -> பக்கல்.}

அரிச்சாவி *ariccāvi*, பெ. (n.) பெருங்குழி (பச்சு.) - பெருங்குழி; coomb teak (செ. அக.) - *kandahar tree, Gmelina arborea* (சா. அக.).

மறுவ. அரிசா, அரிசாங்கம்.

அரிச்சுவடி *ari-c-cuṟṟāḍi*, பெ. (n.) அரி என்று தொடங்கும் தெடுங்கணக்குப் பொத்தகம் அல்லது ஓலைக்கற்றை; Tamil alphabet book commencing with the name *Ari* (Viṟṟu).

{இடைக்காலத்தில் தெடுங்கணக்குச் சுவடி திருமால் வணக்கத்தொடு தொடங்கியதால் அரிச் சுவடி பெண்பட்டது. அரி (திருமால்) + சுவடி (சிறுபொத்தகம், பொத்தகம்).}

அரிக்குழி பார்க்க; see *ari-k-kuḷi*

அரிச்சோளம் *ari-c-cōḷam*, பெ. (n) வெள்ளைச் சோளம்; white maize (சா.அக.).

ம. அரிச்சோளம்; து. அரிசோள.

{அரி + சோளம்.}

அரிச்சோளகம் *ari-c-cōḷagam*, பெ. (n.) நரி யீந்தி; small date, *Phoenix jarinifera* (சா.அக.).

அரிச்சி *ariṣam*, பெ. (n.) 1 மிளகு; black pepper, *Piper nigrum*. 2. மஞ்சள்; turmeric, *Curcuma*

longa. க. அரிசிண. 3. மூலம்; piles or haemorrhoids. தெ. அரிசெ; ம. அரிசத். 4. மூல முளை; vascular tumour in the rectum (சா. அக.).

அரிச்சம்மரீகம் *ariṣam-māriḡam*, பெ. (n.) நரிக்கொன்றை; horse cassia, *Cassia marginata* (சா.அக.).

அரிசயம் *ariṣayam*, பெ. (n.) 1. சரச்சொன்றை (மலை.); Indian laburnum (செ.அக.) - king's tree or Indian laburnum, *Cassia fistula*. 2. எழுமிச்சை (மலை.); sour lime (செ.அக.) - lime, *Citrus medica-acida* (சா.அக.).

மறுவ. அரிசலம்

அரிசயமங்கு *ariṣaya maṅgu*, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia, *Cassia fistula*

அரிசரி *ariṣāri*, பெ. (n.) அத்திக்கொழுந்து (வைம); tender leaves of the Indian fig.

அரிசலம் *ariṣalam*, பெ. (n.) அரிசயம் பார்க்க; see *ariṣayam*.

அரிசனம் *ariṣaṇam*, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmeric, *Curcuma longa*. "அரிசன மெனி நல்லாள்" (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ. 87). 2. மஞ்சள் விரவிய கலவைப் பொடி; a mixture of vermifer powder and other powders. "ஆசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி" (பெரியபு. தடுத்தாட். 15, உரை) (சங்.அக.).

க., புல. அரிசின; கோது, துட. அர்சன்.

அரிசனி *ariṣāni*, பெ. (n.) குத்தல்வலி; pricking or piercing pain (சா.அக.).

அரிசா *ariṣā*, பெ. (n.) பெருங்குழி (மலை.); coomb teak (செ.அக.).

அரிச்சாவி பார்க்க; see *ari-c-cāvi*.

அரிசாங்கம் *ariṣāḡgam*, பெ. (n.) அரிச்சாவி பார்க்க; see *ari-c-cāvi*

அரிசாரணம் *ariṣāraṇam*, பெ. (n.) மாவினிகம் (பரி.அக.); lingam tree (செ.அக.) - sacred lingam tree, *Cretaeva religiosa* (சா.அக.).

அரிசாரம் *ariṣāram*, பெ. (n.) பழுப்பு; essence of yellow colour (சா.அக.).

{அரி = மஞ்சள். சாரம் = சாறு, உட்பொருள்.}

அரிசி *ariṣi*, பெ. (n.) 1. உயிநீங்கிய தென் மணி; rice removed of its husk, "நாழ் யரிசிக்கே நாம்" (நல்வழி, 19). - 2. உயி

நீங்கிய தவசமணி; any husked grain. “வர கரிசிச் சோறும்” (தனிப்பா. 1, பக். 118). 3. தெய்யுள்ள வித்தின் உட்பகுப்பு (நாமதீப.); inner pulp of oil seeds. 4. மூங்கிலரிசி முதலிய யன; small seeds, as of the bamboo, etc.

அரிசி வகைகள் :

1. அறுவகை மருத்துவ அரிசி (the six kinds of seeds or rice used in medicines) :

- (1) கார்போகரிசி; hazel leaved psoralea, *Psoralea corylifolia*
- (2) வாலுஞ்சுவையரிசி; spindle tree, *Celastrus paniculata*.
- (3) திப்பிலியரிசி; (berries of) *Charica roxburghii*.
- (4) வெட்பாலையரிசி அல்லது விளா வரிசி; (seeds of) *Wrightia tinctoria*.
- (5) மூங்கிலரிசி; bamboo seed, *Bambusa arundinacea*.
- (6) ஏலரிசி; *Anomum cardomum*.
அதவரிசி, உருளரிசி, ஏலரிசி, கார்புகா அரிசி, லூலா அரிசி, வெட்பாலை அரிசி (சங்.அக.).

2. ஐவகைப் பந்தியக் கஞ்சி யரிசி (the five kinds of rice used as diet, when one is under medical treatment):

- (1) புழுங்கலரிசி; boiled rice.
- (2) வாற்கோதுமையரிசி; barley rice.
- (3) கோதுமையரிசி; wheat rice.
- (4) சவ்வரிசி; sagro.
- (5) கருங்குறுவையரிசி; red coloured husked rice from black paddy.

குறிப்பு : The rice mentioned in No. 5 (கருங்குறுவையரிசி) is considered the best of all kinds mentioned in Tamil medical science. It is even recommended as the best diet for Yogis and Siddhars while taking kalpam for longevity or when engaged in yoga practice (சா.அக.).

ம. 9 நு. அரி; தெ. அரிதெ (அரிசிமாலாற் செயத இனிப்புத் தின்பண்டம்); க., ப., குட., கோத. அக்கி; துட. அத்கி; கோண். வரி; கூ. உர்சி; மா. அதவ.

E. rys, rysz, ryzs, ryse, ryssc, ris, rise, rize, ryce, rice.

ME. rys; Fris. rys; Du. rijst, rijs, rys.

MLG. rias, ris; MHG. ris; G. reis; MSw. riss; Sw., Da. ris; OF. ris; *F. riz; It. riso; L. *Orizum*, oriza, oryza; Gk. oruzia, oruzon; Sp., Port. arroz; Arab. aruz, aruzz, aruzz, uruz, uruzz — (O.E.D.).

[அரி = சிறியது. எ-டு: அரிநெல்லி, அரி → அரிசி.]

தவசம், பயறு என்னும் இருவகைக் கூலங்களுள், முன்னதன் உள்ளிடு சிறிதாகவும் பின்னதன் உள்ளிடு பெரும்பாலும் பெரிதாகவு மிருத்தலால், அவை முறையே அரிசி, பருப்பு எனப் பெயர்பெற்றன. அரிசி முதல் முதல் தமிழகத்தினின்றே உலகத்தின் பல பாகங்கட்கும் ஏற்றுமதியானதினால, அதன் தமிழ்ப்பெயரே, பல்வேறு மொழிகளிலும் பல்வேறு வடிவுபெற்று வழங்குகின்றது. ‘சோறுங்கறியும்’ என்னும் தமிழ் இணை மொழி ‘rice and curry’ என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்குதல் காண்க. ஆங்கிலத்திற் சோறு ‘rice’ என்று வழங்குவது கருவியாகுபெயர்.

அரிசி என்பது பல தவசங்களின் உள்ளிட்டிருப்ப பொதுப்பெயராக விருந்தாலும், பெருவழக்கும் பயன்பாட்டுப் பொதுமையும்பற்றிச் சிறப்பாக நெல்லரிசியையே குறிக்கும்.

எகுதத்துறை ஆங்கிலப் பேரகரமுதலி (The Oxford English Dictionary) உருவாக எழுபதாண்டுக் காலஞ் சென்றிருப்பினும், தமிழின் தொன்மையும் முன்மையும் அறிந்து ‘rice’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மூலம் ‘அரிசி’ என்னும் தென்சொல்லென்று குறியாது, ‘probably of Oriental origin’ என்று மட்டும் பொதுப்படக் குறித்திருப்பது கண்டிக்கத்தக்கதே.

அரிசி* *arizi*, பெ. (n.) கடுக்காய்; chebulic myrobalan.

அரிசி* *arizi*, பெ. (n.) மஞ்சள் (T.C.M. ii, 2: 429); turmeric.

[ஒருகா. அரிசைம் → அரிசி.]

அரிசி* *arizi*, கு.பெ.எ. (adj.) ஒரு சிறுமைப் பெருள் முன்னொட்டு; a dim. pref. அரிசிக்களா, அரிசிப்பல்.

அரிசிக்கஞ்சி *arizi-k-kanjji*, பெ. (n) 1. நோயாளிகட்காகவும் வலுவற்றவர்க்காகவும் வேகவைத்த நீரோடு கலந்த குழைந்த அரிசிச்

சோறு; over cooked or recooked rice along with the water in which it has been cooked as diet for sick persons and invalids. 2. குழந்தைகட்காகக் கூழ்ப்பதமாகக் காய்ச்சின அரிசிச் சோறு; gruel prepared from rice for infants.

க., பட., அக்மி கஞ்சி; து. அர்கஞ்சி.

[அரிசி + கஞ்சி.]

அரிசிக்கணக்கு *arisi-k-kannaku*, பெ. (n.) ஒன்றணைப்பற்றிக் கேட்டவர்க்கு 'உணக்கும் (உயக்கும்) அதற்கும் தொடர்பில்லை' என்பதைக் குறிக்கும் சொல்; a term indicating, 'a matter that does not concern you.' அது அரிசிக்கணக்கு (உ.வ.).

அரிசிக்கம்பு *arisi-k-kambu*, பெ. (n.) மேழத்தில் (சித்திரையில்) விதைத்து அவ்வளவில் (ஆடியில்) அறுவடையாகும் சிறுதம்பு (G.S.D. ii, 219); a short species of *kambu*, sown in April - May and harvested in July - August.

['அரிசி' கு.பொ.முன். (a dim. pref.)]

அரிசிக்கழுநீர் *arisi-k-ka[ni]r*, பெ. (n.) அரிசி கழுவிக்களைந்த நீர்; the water with which rice has been washed and cleaned.

[அரிசி + கரு + நீர்.]

அரிசிக்களா *arisi-k-ka[la]*, பெ. (n.) சிறுளா; a low-spreading spiny evergreen shrub, *Carissa spinarum*.

['அரிசி' கு.பொ.முன்.]

அரிசிக்காடி *arisi-k-kadi*, பெ. (n.) புளித்த கஞ்சி; grain vinegar, sour gruel, from the acetous fermentation of rice (செ.அக.)— 1. அரிசிக் கஞ்சியைப் புளிக்கவைத்து அதனின்றி வடித்த காடி. இதற்குக் காஞ்சிகம் என்று பெயர்; an acetous fermentation of powdered rice, rice ferment or grain vinegar, acetum of chemists. 2. புளித்த கஞ்சி; sour conjee. 3. கருங்குறுவை யரிசியைக்கொண்டு போகர் 7000-ம் சொல்வியபடி உண்டாக்கிய ஆறு மாதக் காடி. இது தமிழ் மருத்துவத்தில் மருந்துகள் அரைத்துப் புயிடுவதற்கு மிகப் பயன்படும். இதற்குப் 'பழுச்சாறு' என்பது குறுஉக்குறி; acetic acid prepared from the husked black paddy, as per process laid down in Bôgar (7000). The liquid conjee to be fermented is kept in earthen jars or pots just covering the mouth with a piece of white cloth, and exposing the same to the hot sun for six

months (between February and July) when the acetification is said to be accomplished. This is known by the secret term *pa[acc]aru* (சா.அக.).

ம. அரிக்காடி.

[அரிசி + காடி.]

அரிசிக்கானம் *arisi-k-kannam*, பெ. (n.) பழைய வரிசை (I.M.P. Tp. 234); an ancient tax on rice.

[அரிசி + காணம் (வரி).]

அரிசிக்காய் *arisi-k-kay*, பெ. (n.) ஒருவகை மாங்காய், பச்சரிசி மாங்காய்; a variety of mango.

[பச்சரிசி → அரிசி (குறுகம்).]

அரிசிக்கோதுமை *arisi-k-kodumai*, பெ. (n.) வாந்தகோதுமை (விவசா. 3); a species of wheat.

[அரிசி + கோதுமை.]

அரிசிக்காழவி *arisi-nga-mulli*, பெ. (n.) சிறியாணங்கை, பெரியாணங்கை என்பதற்கு எதிர்; a plant with peculiar virtues of curing snake-bites, *Polygala glabra*, opp. to *periyanga[ngal]*.

[அரி = அழகு. சிங்கா = குன்றாத. ழவி = ழவிகை. சிங்குதம் = குன்றுதல், அழிதல்.]

அரிசிச்சி *arisi-nga*, பெ. (n.) அழகைக் குறைக்கும் ஒருவகைப் புண்ணோய்; a kind of ulcerous disease affecting the handsome or beautiful looks of a person.

[அரி = அழகு. சிங்கி = குன்றி. குறைவது. சிங்குதம் = குன்றுதல், அழிதல்.]

அரிசிச்சாதம் *arisi-c-cadam*, பெ. (n.) அரிசிச் சோறு; boiled rice. "நெய்யிலாக் சாதமுந் இருத்தி யிலவை" (குமரேச சத. 63).

தெ. சாதமு

[அரிசி + சாதம். 'சாதம்' எனலுஞ் சொல் பொதுவாக வடசொல்லாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயின், 'பச்சாத' என்னும் கூட்டுச்சொல்லின் வழி, வடமொழியிலும் இது தனித்து வழங்குவதில்லை. அதனால் இதற்கு ழவியும் இம் மொழியில் இல்லை. ஒருகால், சோறு → சோது → சாது → சாதம் என்று திரவிடத்தில் திரிந்திருக்கலாம். மாணிக்கவாசகர் 'சோறு' என்னுஞ் சொல்லை வீடு (முத்தி) என்னும் பொருளில் ஆண்டிருந்தவால், 'சாதம்' என்னும் வடிவம் வட

கொழியிற் 'ப்ர' என்னும் ஓன் னொட்டுப் பெற்றுப் 'ப்ரஸாத' என்றாகிக் கோயிலிற் படைக்கப்படுமீ திருச்சோற்றிற்கு அவ்வது திருப் பட்டையலுக்குப் பெயராகி யிருக்கலாம்.]

அரிசிச்சாராயம் *arisi-c-carayam*, பெ. (n.) புளிக்கவைத்த அரிசியொடு வெல்லம் கலந்து அதனின்றெடுக்கும் மதுவகை; arack extracted from rice fermented with jaggery.

[அரிசி + சாராயம். சாராயம் → சாராயம்.]

அரிசிச்சோளம் *arisi-c-cōlam*, பெ. (n.) சிறு சோளம், சோளவகை (Rmd.M.); variety of *cōlam*, *Holcus saccharatus* (சா.அக.).

ம. அரிச்சோளம்; து. அரிசோள.

[அரிசி + சோளம். 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசிச்சோறு *arisi-c-cōru*, பெ. (n.) நெல்லரிசிச் சோறு; boiled rice.

[அரிசி + சோறு.]

அரிசித்தழப்பு *arisi-t-taluppu*, பெ. (n.) பெண்டிர் காதுணிவகை (நெல்லை); a kind of women's ear ornament (Tn.).

அரிசித்தப்பிலி *arisi-t-tippili*, பெ. (n.) சிறு திப்பிலி; a small variety of long pepper, *Piper longum* (சா.அக.).

[அரிசி + திப்பிலி. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசித்தினை *arisi-t-tinai*, பெ. (n.) சிறுதினை, தினைவகை (விவசா. 3); a kind of small millet.

[அரிசி + தினை. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசித்துண்டம் *arisi-t-tundam*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (M.E.R. 110 of 1917); an ancient tax.

அரிசித்துசி *arisi-t-tavasi*, பெ. (n.) அரிசியும் அதற்கினமகன யிறவும்; rice and allied food-grains. அந்தலையில் அரிசி தவசி மலிவாய் விற்கும் (உ.வ.)

['அரிசித்துசி' ஒரு மரசினை மொழி. தவசம் → தவசி, எலுகை நோக்கி கூறு திரிந்தது.]

அரிசிப்பல் *arisi-p-pal*, பெ. (n.) சிறுபல் (நெல்லை); small tooth or teeth (Tn.).

[அரிசி + பல். 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசிப்பிட்டு *arisi-p-piṭṭu*, பெ. (n.) அரிசிமாப் பிட்டு; a kind of pastry prepared by steaming rice flour.

ம. அரிமாவு (அரிமொவு); க. அக்கி டுட்டு.

[அரிசி + பிட்டு.]

அரிசிப்புல் *arisi-p-pul*, பெ. (n.) 1. மத்தம்காய்ப்புல்; a kind of grass, *Cynosurus egypticus* (சா.அக.). "அரிசிப்புல் லாரந்த மொட்டின" (சீவக. 43). 2. கம்பரிசி; a species of husked *kambu* millet (சா அக)

க. அக்கி டுல்லு

[அரிசி + புல்.]

அரிசியர்க்கு *arisi-y-arakku*, பெ. (n.) பொடியர்க்கு; lac in granulated form deprived of its resinous matter and part of its colouring.

[அரிசி + அர்க்கு. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசியற்றுப்போ-தல் *arisi-y-arṭṭu-p-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்தார் இறுதியடைதல் (நாஞ்.); to reach the closing days of one's life (Nāñ.).

[அரிசி + அற்று + போ.]

அரிசியிடு-தல் *arisi-y-iḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தின் வாயில் உறவினர் அரிசியிடுதல்; to put rice into the mouth of a deceased person, as part of the funeral rites. "அள்ளி யிடுவ தரிசியின" (பட்டினத். பொது. தாயா. 6).

[அரிசி + இடு.]

அரிசியிலந்தை *arisi-y-ilandai*, பெ. (n.) நரியிலந்தை; a small species of jujube, *Zizyphus horrida*.

[அரிசி + இலந்தை. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசிரங்கு *arisi-ranggu*, பெ. (n.) சொறிசிரங்கு; itch, scabies.

[அரித்தல் = நமைச்செலுத்தல். அரி (அரிக்கின்ற) + ரிங்கு.]

அரிசில் *arisi*, பெ. (n.) 1. சோணாட்டினுள்ள காவிரியின் கிளையான ஓர் ஆறு; name of an affluent of the *Kaveri* in Thanjavur district. "அம்பர் சூழ்ந்த வரிசில" (நற். 141: 11), "அரிசிற் நெற்கரை யழகார் திருப்புத்தூர்" (தேவா. 7. 9: 6). 2. ஒரு பழைய ஊர்; name of an ancient village.

அரிசில்கழாய்ச்சி *arisi-k-kāyarsci*, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தில் 8ஆம் பத்தைப் பாடிய ஒரு புலவர்; name of an ancient poet, author of the eighth ten of the *Padiṟṟupattu*.

அரிஞ்சாள் *arinjāṣṣu*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea-fish, *Cirrhus reba*.

அரிணம்¹ *ariṇam*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. காவிறம்; tawny colour. 3. மானிறம் (நாநார்த்த.); fawn colour. 4. மான் (குடா.); deer. "வெங்கோட்ட டரிணத்தொக்கு" (பாரத-இராசகு. 105). 5. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. 6. பொன் (R.); gold. 7. எலுமிச்சை; sour lime, *Citrus medica-acida*. 8. வெண்மை (R.); whiteness.

ம. அருணம்; க. அருண; தெ. அருணமு.

அரிணம் > Skt. haripa.

[அரி = நெருப்பு. செம்மை, மானிறம், மஞ்சள் நிறம் - இம் மூன்றுத் நெருப்பிற் றூரியன. வெண்மை நெருப்பின் ஒளிக்குரியது. உல் -> அல் -> அர் -> அரணம் -> அருணம் -> அரிணம் = சிவப்பு.]

அரிணம்² *ariṇam*, பெ. (n.) சந்தனம் (பச்சு.); sandal wood.

[அரிணம் என்பது செஞ்சந்தனம்போலும்.]

அரிணன் *ariṇan*, பெ. (n.) 1. சிவன்; Śiva. 2. கதிரவன்; sun.

[அருணம் = சிவப்பு. அருணம் -> அருணன் = செந்நிறத்தான சிவன், எழுகையிலும் விழுகையிலும் சிவந்து தோன்றும் கதிரவன். அருணன் -> அரிணன்.]

அரிணி *arini*, பெ. (n.) 1. பொன்னாலாகிய உருவம் (சங்.அக.); gold image. 2. அழகி; beautiful woman. 3. வஞ்சிக்கொடி; water rattan, *Calamus rotang* (சா.அக.).

[அரிணம் = பொன், அழகு. அரிணம் -> அரிணி = அழகி.]

அரிணை *ariṇai*, பெ. (n.) கன் (வை மூ.); toddy.

அரித்துக்கட்டி *arittu-katti*, பெ. (n) கண்டறையெல்லாம் தனக்கென்று ஈட்டுவோன்; one who scrapes and picks and appropriates whatever comes in his way, a grabbing person. அவன் ஒரு பெரிய அரிச்சக கட்டி (உ.வ.).

[அரித்துக்கட்டி -> அரிச்சககட்டி.]

அரித்தை *arittai*, பெ. (n.) 1. துயரம் (சங்.அக); grief. 2. துன்பம்; distress.

[அரித்தல் -> துன்புறுத்துதல், அழித்தல். அரி -> அரித்தை.]

அரிதட்டு *ari-taṭṭu*, பெ. (n.) சல்வடை (புதுவை); sieve (Poppl.)

அரிதளம் *aritaṭam*, பெ. (n.) 1. அரிதாரம் (விண்.); yellow orpiment. 2. தானகச் செய்த நஞ்சு (பாடலாண்.); a kind of arsenic (சா.அக.).

[அரிதாரம் -> அரிதாலம் -> அரிதாளம் -> அரிதளம்.]

அரிதாசம் *aridaśam*, பெ. (n.) செம்பைமரம்; a flowering tree, *Coronilla sesban* (சா.அக.).

அரிதாசரி *aridaśari*, பெ. (n.) இருசமய விளக்கம் என்னும் நூலாசிரியரான 18ஆம் நூற்றாண்டுப்புலவர்; name of a poet at the beginning of the 18th century, author of the *Iru Śamaya Viṭṭakkam*.

[Skt. Haridāsa > நூ. அரிதாசர் = திருமாவடியார்.]

அரிதாட்டின்னி *aridaṭ-puṭṭi*, பெ. (n.) கதிரறுத்த தானக்செவண்டு கணக்கும் பொலி மதிப்பு; estimate of the produce of a field from the appearance of the stubble (R.F.).

[அரிதல் = தானறுத்தல். அரி + தான் + புள்ளி (மதிப்பு, கணக்கு).]

அரிதாரக்கட்டு *aridara-k-kattu*, பெ. (n.) தானகக்கட்டு (விண்.); consolidated orpiment.

[அரிதாரம் + கட்டு.]

அரிதாரசெந்தூரி *aridara-ścndūri*, பெ. (n.) கப்புச்சடைச்சி; a plant (unidentified) (சா.அக.).

அரிதாரநாகம் *aridara-nagam*, பெ. (n.) தலைச் சன் பிள்ளையின் மண்டையோட்டினின்று உருவாக்கும் ஒருவகை அண்டச் சன்னம்; a kind of calcium compound prepared out of the skull of the first born child (சா.அக.).

அரிதாரத்தி *aridara-ttiri*, பெ. (n.) மூப்பலா; a kind of plant capable of calcining orpiment.

[அரிதாரம் + திற்றி. தீறு -> திற்று. திற்று தல் = சன்னமாக்குதல். திற்று -> திற்றி. 'ஊ' வி.முத. ஈறு.]

அரிதாரப்புக்கை *aridara-p-pugai*, பெ. (n.)

1. அகத்தியர் மருத்துவ நூலிற் சொல்லப் பட்டுள்ள ஒரு மருத்துப் புகை; a kind of fumigation described in Agastiyar's treatise on medicine. 2. கைகாலங்களைச்சல், கறடு முதலிய வற்றிற்கு அரிதாரத்தைக்கொண்டு போடும் புகை; the smoke of orpiment used for curing pain in the limbs and other rheumatic complaints (சா.அக.).

[அரிதாரம் + புகை.]

அரிதாரபூதிச்சி *aridara-pūdicci*, பெ. (n.) தும்பி; moss creeper, *Cassytha filiformis*, capable of calcining orpiment.

[அரிதாரம் + பூதிச்சி. பூதி = புகுதி, சாமல், திருநீறு. பூதித்தல் = நீற்றுதல். பூதி → பூதிச்சி.]

அரிதாரம் *aridaram*, பெ. (n.) 1. தாளகச் செய்ந்நஞ்சு (பாடாணம்); yellow orpiment, arsenic sulphide. "குன்மமெட்டும் பேருங் காண்.....அரிதாரத்தால்" (பதார்த்த. 1188). 2. காசறை (கஸ்தூரி) மானின் கொப்பழினின்று எடுக்கப்படும் நறுமைப் பொருள்; musk. "மாண் வயிறறினொள்ளரி தாரம பிறக்கும்" (நான்மணி. 6). 3. மஞ்சள் (வை.ம.); turmeric.

ம. அரிதாரம்; க. அரிதான; தெ. அரிதளமு.

[அரி = மஞ்சள். தாரம் = சரக்கு.]

மறுவ. அரிமீன், அரிவணைச்செவ்வி.

அரிதாரம் (தாளக பாடாணம்)பற்றிய சிறப்புக் குறிப்புகள்:

1. மனோசிலை யென்னும் அரிதாரம மலைகளிலே பிறக்கும் (பெரியபு. கண்ணப்ப. 48, உரை) (சங்.அக.மேற்.).
2. இது (அரிதாரம்) சீனம், பர்மா, சுமத்திரா முதலிய விடங்களிலிருந்து இறக்குமதியாகுஞ் சரக்கு. இது எனுமிச்சம்பழ நிறமாகவிருந்து, பிறகு பழுப்பு நிறமாக மாறும். இதனை துண்டுகள் கொலாங்களாக அகப்படும். இதற்கு எலிக்கூட்டுப் பாடாணமென்றும், பொன்னிறமென்றும் பல பெயர்களுண்டு.

இது அடியிற் கண்டபடி பலவகைத் தாயிலும் கட்டையில மூன்று வகையான சரக்குகள்தாம் அகப்படும். ஒன்று பளபளப்புள்ள கம்பிபாய்ந்த சரக்கு; மற்றிரண்டும் மஞ்சள் நிறமான கட்டிகளாக விருக்கும்.

அரிதாரவகைகள்:

- (1) சுட்டரிதாரம்—Arsenicum flavum (*Lump orpiment*).
- (2) சுரட்டரிதாரம் — orpiment got in large angulo-granular distinct concretions.
- (3) கைத்தீ யரிதாரம் — another variety of orpiment.
- (4) பொன்னரிதாரம் — yellow orpiment or golden pigment or king's yellow sulphuret of arsenic, *Arsenicum trisulphidum*.
- (5) மடலரிதாரம் — orpiment in flakes.
- (6) தகட்டரிதாரம் — orpiment found in thin leaves, or plates, concentrated lamellar concretions of orpiment.
- (7) வைப்பரிதாரம் — orpiment prepared as per process of Siddhars' science.
- (8) தாளகம் — Arsenicum tersulphuretum, used as a medicine.
- (9) கல்லரிதாரம் — stone orpiment, found in lumps (சா.அக.)

அரிதாரவஞ்சி *aridara-vañji*, பெ. (n.) கொத்த மலி; coriander seed, *Coriandrum sativum* (சா.அக.).

அரிதாரவெண்ணெய் *aridara-vannay*, பெ. (n.) வலி, சொறி, சிரங்கு, கரம்பன் படை, ஆறாய்புண் முதலியவற்றிற்கு, அரிதாரத்துடன் மற்றச் சரக்குகளைச் சேர்த்து தல்லெண்ணெயி லிட்டுக் காய்ச்சி உருவாக்கும் மருத்தெண் ணெய்; a medicinal oil prepared by boiling a mixture of gingelly oil with yellow orpiment as chief ingredient amongst several other drugs, and used in aches, eczema, karpanga, etc. (சா.அக.).

[அரிதாரம் + எண்ணெய் (எள் + நெய்).]

அரிதாலம் *aridalam*, பெ. (n.) 1. பொன்னரி தாரம் (புதுவை); yellow orpiment (Porq.). 2. மஞ்சள் நிறமான ஒருவகைப் புறா; a high class pigeon of a yellow colour, golden pigeon, *Carpophaga sylvatica* alias *C. pusilla* (சா.அக.). 3. வெண்ணிறமான மலையாள நாட்டுப் புறா; bronze-backed imperial pigeon of Malabar, *Carpophaga insignis* (சா.அக.).

[அரிதாரம் (மஞ்சள் நிறமானது) → அரி தாலம். அரி = சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை.]

அரிதாள் *ari-tal*, பெ. (n.) தெல், வரகு, தினை, சாகை முதலியவற்றின் கதிரறுத்த தாள்; stubble left on a harvested field.

அரிதாளகம் *aridalagam*, பெ. (n.) பொன்னரி தாசம்; yellow orpiment (சா.அக.).

[அரிதாளம் → அரிதாலம் → அரிதாளம் → அரிதாளகம்.]

அரிதாளம்¹ *aridalam*, பெ. (n.) பொன்னரிதாசம் (விண்.); yellow orpiment (சா.அக.).

[அரிதாளம் → அரிதாலம் → அரிதாளம்.]

அரிதாளம்² *ari-talam*, பெ. (n.) ஒருவகைத் தாளம்; a variety of time-measure in music.

[அரி + தாளம் (தாளம் அவலது காலம் தட்டிக் காட்டும் இசைக்கால அளவு.)]

அரிதின்பாலை *aridin-palai*, பெ. (n.) திருநாமப் பாகை; oval-leaved China root, *Smilax macrophylla* (சா.அக.).

[ஒருகா. அரிது + இன் + பாகை.]

அரிதின்பாய்ச்சி *aridin-vayacci*, பெ. (n.) 1. அரிதின்பாகை பார்க்க; see *aridin-palai* (மலை); 2. காட்டு நன்னாசி; false sarsaparilla, *Hemidesmus indica* (சா.அக.).

[ஒருகா. அரிது + இன் + வயச்சி.]

அரிது *aridu*, பெ. (n.) 1. அருமையானது; that which is rare, precious. மணிகளை அரிது கோகிலூர் வயிரம். 2. பெறுதற்கு அல்லது செய்தற்கு மிகக் கடினமானது; that which is very difficult to obtain or perform. “இந்தையை யடக்கியே சுமமா யிருக்கின்ற திறமரிது” (தாய், தேவோ, 8). 3. எய்வகையிலும் பெற அல்லது செய்ய இயலாதது; that which is unattainable or impossible. எத்துணை முயலினும் ஒருவன் இறவா திருத்தல் அரிது.

ம., தெ. அருது; க. அரிது.

[அரு → அரிது.]

அரிதொடர் *ari-todar*, பெ. (n.) தொடர்ச்சி கைகை நறுக்கும் தொடர்பு (சங்கிலிப்) பொழி; chain across the entrance to a fort, capable, on mere contact, of severing the hands of approaching enemies. “அரிதொடர் பிடித்தகை யறுக்க விட்டு” (திருவிளை. திருநகர்ப். 27).

அரி + தொடர்.]

அரிநாசி *ari-nasi*, பெ. (n.) குண்டுப்பனை; a species of palmyra, *Borassus flabellifer* (சா.அக.).

அரிநுகக் கட்டிலம் *ari-nugar-mulam*, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; coray root, *Cyperus rotundus* (சா.அக.).

[அரி = பன்றி. நுகாதல் = தின்னுதல். மூலம் = கிழங்கு]

அரிநூற்பொழி *ari-nu-r-pozhi*, பெ. (n.) தொடர் வர்கையை அரியும் நூற்பொழி (வெப். 15; 218, அடியார்க்க. உரை.); cord across the entrance to a fort so contrived as to cut off the hand that grasps it.

[அரி + நூல் + பொழி.]

அரிநெல்லி *ari-nelli*, பெ. (n.) சிறுநெல்வி; otabelle goose-berry, s.tr. *Phyllanthus distichus* (செ.அக.)—country star goose-berry, Brazil cherry. *Phyllanthus distichus* (சா.அக.).

ம. அரிநெல்லி

[அரி + நெல்லி. ‘அரி’ சி.பொ. மூன்.]

அரிப்பர் *arippar*, பெ. (n.) அரித்துப் பொருள் தேடுபவர்கள்; those who scrape and dig and appropriate whatever comes in their way. “அரிப்பர் கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி.” (திருவிளை. திருநகர்ப். 66).

[அரிப்பு → அரிப்பர்.]

அரிப்பரி-த்துல் *arippu-ari*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்தல்; to gather in small quantities. அரிப்பரித்துப் பொருள் சேர்க்கிறான். 2. வயலில் அல்லது களத்தில் வீழ்ந்த தென்மணிகளைக் கூட்டிக் கொழித் தெடுத்தல்; to separate grains by sifting. “கைத் தலத்த வழ்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித் தாங்கு” (நீதிநெறி. 8).

[அரி → அரிப்பு (தொ.பெ.) + அரி.]

அரிப்பறை *ari-p-parai*, பெ. (n.) இரைந்தொலிக் கின்ற கிணை அல்லது உறுயியென்னும் மருத நிலப் பறை; a peculiar drum, of the people of the agricultural tract, called *kirai* or *urumi*. “அரிப்பறை விளைஞர்” (ஐங்குறு. 81).

ம. அரிப்பற

[அரித்தல் = இரைந்தொலித்தல். அரி (தொ. பெ.) + பறை. இனி, ‘நெல்லரியும்போது உழவர் கொட்டும் பறை என்றாம்.]

அரி = நெற்றாளரிதல். அரி (தொ. பெ.) + பறை. இதோ: “விளைந்த கழனி வள்கை விளைகு ரரிப்பறை” (மதுரைக். 261-2).

“வினைகழனி யரிப்பறையாற் புள்ளொப் புந்து” (புறநா. 396 : 3-4). உழவர் அறுவடை செய்யும்போது இன்னியம் இயக்குவது பண்டை மரபு. இதை, “வெண்ணெய் லரிநூர் தண்ணுமை” (புறநா. 348 : 1), “வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை” (நற். 350 : 1), “வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந் தண்ணுமை” (அகநா. 40 : 13), “வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை” (அகநா. 204 : 10), “வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை” (மலைபடு. 471) என்பவற்றால் அறிக.

அரிப்பன் *arippan*, பெ. (n.) 1. அரிப்புக்காரன், பொற்றுகளை மணலினின்று அரித்தெடுப்போன்; one who sifts gold particles from sand. “குருட்ட ரிப்ப னார்க்கும் குபேர வென்று பேரோ” (ஒழிவி. பொது. 5). 2. சருகு முதவியவற்றை அரிப்பவன்; one who gathers dry leaves, etc.

ம. அரிப்பன்

[அரி → அரிப்பு → அரிப்பன்.]

அரிப்பாள் *arippaṅṅ*, பெ. (n.) அரிப்போள்; sifter. “பிறவி யந்தகனாகிய வரிப்பாள்னுக்கு வகுபேரென்று பெயருண்டு கொளோ” (ஒழிவி. பொது. 5, உரை).

[அரிப்பு + ஆள் = ஆ.பா. ஈறு.]

அரிப்பான் *arippān*, பெ. (n.) அரிப்பன் பார்க்க; see *arippān*.

அரிப்பு *arippu*, பெ. (n.) 1. அரித்தல்; gathering or collecting in small quantities. 2. பிரித்தெடுக்கை; sifting, separating. “அரிப்பரித்தாங்கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல்” (நீதிநெறி. 9). 3. திணவு; itching, *pruritus*. 4. சினம் (குடா.); anger. 5. குற்றம் (திவா.); fault. 6. சிறிது சிறிதாய்க் கடித்தல் அல்லது அறுத்தல்; gnawing, corrosion.

ம. அரிப்பு; க. அரிபு; நு. அரிபுணி.

[அரி + பு (தொ. பெ. ஈறு).]

அரிப்புக்காரன் *arippu-k-kāraṅṅ*, பெ. (n.) 1. அரித்துப் பிழைப்பவன்; sifter, one who lives by sifting. 2. அரித்துப் பொருள் தேடுவோன்; money scraper.

ம. அரிப்பன்

[அரி + பு (தொ. பெ. ஈறு) - அரிப்பு. 'காரன்'

உடையோனைக் குறிக்கும் ஈறு.]

அரிப்புக்கடை *arippu-k-kūṭai*, பெ. (n.) 1. சல்லடை (விண்.); riddle, sieve. 2. ஒருவகை மீன்பிடி கருவி; a kind of fishing implement.

ம. அரிப்புக்கூட; நு. அரிப்பு.

[அரிப்பு + கூடை.]

அரிப்புச்சரி *arippu-c-cari*, பெ. (n.) தொங்கல் வகை, ஓர் அணி (S.I.I. iv, 77); a pendant.

[அரிப்பு = மூண் குற்றொலிப்பு. சரி = வளைவம்.]

அரிப்புப்படை *arippu-p-padai*, பெ. (n.) உடம்பிற் படர்ந்து நமைச்சுவை யுண்டாக்கும் ஒரு தோல் தோய்; a parasitic disease of the skin characterised by itching sensation, a kind of ring-worm (சா.அக.).

[அரி + பு (தொ. பெ. ஈறு) - அரிப்பு. படை = படர்வு.]

அரிப்புலை *arippu-valai*, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்பிடி வகை; a kind of fishing net.

அரிப்புருக்கல் *ari-p-puṭṭakkal*, பெ. (n.) அரிசிச் சேறு; boiled rice. “சமையக் கொட்டிய வாணிப் புழுக்கலும்” (திருவினை. குண்டோ. 6).

[அரி = அரிசி. புழுக்குதல் = வேதல், அவிதல். புழுக்கு → புழுக்கு → புழுக்கல் (தொ. சூகு.)]

அரிப்பூ *arippū*, பெ. (n.) ஒரு பூக்கும் மூண்டு; a flowering plant, *Lantana indica* (சா. அக.).

ம. அரிப்பூ

அரிப்பூண்டு *ari-p-pūṇṇu*, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (சித். அக.); Christmas rose.

அரிப்பெட்டி *ari-p-petti*, பெ. (n.) சல்லடை (விண்.); sieve.

ம. அரிக்கட்ட

அரிபடைவட்டம் *ari-padai-vaṭṭam*, பெ. (n.) கூரிய கற்கள் நிறைந்த நரகம், எழுவகையுள் ஒன்று; a bell paved with pointed stones, one of seven kinds.

[அரி = அறுக்கின்ற. படை = படைக்கல் படை என்ற கூடங்கல். வட்டம் = கிடப்பரப்பு.]

அரிபதம் *ari-padam*, பெ. (n.) மேறு இயவு (மேடாயன்) (புதுவை); vernal equinox (Porṭ.).

Skt. haripada

[அரி = செம்மறியாடு, மேழம். பதம் = செவவு.]

அரிபாறுகள் *ari-pāṭṭugam*, பெ. (n.) 1. தக்கோலம் (பச்.மூ.); cubeb(செ. அக.) — தக்கோலம்; one of the five aromatics, a fragrant drug chewed with betel. 2. நறு (வாசனை)யினகு; fragrant pepper, Piper cubeba (சா. அக.).

அரிபிணனை *ari-piṇṇai*, பெ. (n.) 1. தசுப் புண் வகை (விண்.); cancer (செ.அக.). 2. சதையை அரித்துக் குடையும் ஒருவகைப் பிராவைப் புண்; a hard deep-seated and painful inflammation of the skin (sub cutaneous issue) which invades the surrounding tissues and burrows under the skin leaving a deep irregular cavity, a kind of carbuncle. 3. ஒருவகை தசுப்புண்; a kind of ulcer, Phagedenic ulcer (சா.அக.)

[அரி = அரிக்கும். சீன → சீனவை = சதையைப் சீனக்கும் புண்.]

அரிபுதை *ari-pudai*, பெ. (n.) இரவு (சிந்தா. நி.); night.

அரிபெட்டி *ari-peṭṭi*, பெ. (n) அரிப்பெட்டி பார்க்க; see *ari-p-peṭṭi*.

அரிமஞ்சரி *ari-mañjari*, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை); Indian acalypha (செ.அக.) — rubbish plant, *Acalypha indica* (சா.அக.).

அரிமண்டகம் *ari-maṇḍagam*, பெ. (n.) பனிப் பயறு; dew gram (சா.அக.).

அரிமண்டை *ari-maṇḍai*, பெ. (n.) கொண்டைக் கடலை; Bengal gram, *Cicer arietinum* (சா.அக.)

அரிமணல் *ari-maṇal*, பெ. (n.) 1. நுண்மணல்; fine sand. 2. அரித்த மணல்; sieved sand.

அரிமணை *ari-maṇai*, பெ. (n.) அரிவாள்மணை; a knife-blade fixed to a block of wood, for slicing vegetables.

ம. அருமாமண

[அரி = அரியும் அலகு. மணை = பலகை, கட்டை.]

அரிமந்திரம் *ari-mandiram*, பெ. (n.) அரிமாக்க குகை; lion's den. "அரிமந்திரம்புகுந்தாலாணை மருப்பும்" (நீதிவெணை.2).

[அரிதல் = அரித்தல். அரி = சிறு விவங்கு களையும் மாந்தரையும் கொன்று தீன்றாழிக்கும் விவங்கு. மன்றுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல்,

பொருத்தி அவ்வறு கூடி வந்தல். மன் + திரம் (தொ.பெ. ஈறு) — (மன்றிரம்) → மந்திரம் = பொருத்தி வதியும் கிடம்.]

ஞ. நோ: மன்று → மந்து, மன் → மனை.

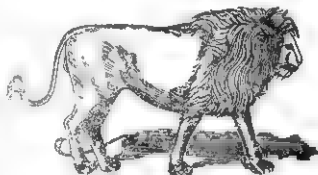
அரிமந்தனம் *ari-maṇḍanam*, பெ. (n.) ஒரு தொன்மப் பரணடியன் பெயர்; name of a legendary *Paṇḍya* king. "திருவரி மர்த்தனனென்னுந் தென்பார் வேந்தன்" (திருவிளை. மண. 90).

[அரி + மர்த்தனன். Skt. mardana > த. மர்த்தனன். வ. அரிமர்த்த = பகைவனை யிடிப்போன் (அழிப்போன்).]

அரிமல் *arimal*, பெ. (n.) மாலினிங்கம் (பச்.மூ.); lingam tree, *Crataeva religiosa*.

அரிமலம் *arimalam*, பெ. (n) அரிமல் பார்க்க. see *arimal* (சா.அக.).

அரிமா *ari-ma*, பெ. (n.) 1. மடங்கல் (சிங்கம்); lion. "அரிமா மதுகையவர்" (நூலடி. 198). 2. ஒட்டுமாமரம்; grafted mango tree (சா.அக.).

அரிமா

[அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). மா = விவங்கு அரிமா = அரியாடிய மா (இருபெயரொட்டு).]

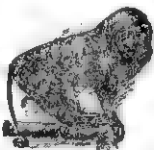
அரிமாநோக்கம் *ari-ma-nōkkam*, பெ. (n.) முன்னும் பின்னுமுள்ள நூற்பாக்களொடு (சுந்திரங்களொடு) பொருள் தொடர்பு கொள்ளும் நூற்பா (சுத்திர) நிலை, நால்வகையுள் ஒன்று; the way a lion looks to one side and then to the other side illustrates how a *ṣūtra* (śūtra) or versified grammatical rule is connected with those that have preceded as well as those that follow, one of four *ṣūtra* (śūtra) *nilai*.

"ஆற்றொழுக்கரிமா நோக்கம் தவனைபாய்த்துப் பருந்தின்வீழ வன்னகுத்திரநிலை" (நூன். 19).

[அரிமா, செல்லும்போது அடிக்கடி முன்னும்
பின்னும் பார்க்கும் செல்லும் என்பது பண்டை
யோர் கொள்கை. நோக்கு → நோக்கம் =
கூரிய பார்வை.]

அரிமா பார்க்க; see
ari-mā.

அரிமாவால்குரங்கு
arimā - val - kuraṅgu,
பெ. (n.) அரிமாவின்
(சிங்கத்தின்) வாலைப்
போன்ற வாலுடைய
குரங்கு; lion-tailed
monkey.

அரிமாவால்குரங்கு

அரிமான் ari-mān, பெ. (n.) அரிமா (சிங்கம்);
lion. "அரிமா விடித்தன்ன" (கலித். 15 : 1).

[அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). மா → மாண் =
வீலங்கு. அரிமா → அரிமான் (இருபெய
ரொட்டு)]

அரிமீன் ari-mān, பெ. (n.) அரிதாரம் (சா. அக.);
yellow orpiment.

[அரி = மஞ்சள். மீன் = பளபளப்பு, பள
பளப்பானது.]

அரிமூக்கை ari-mū-k-kai, பெ. (n.) மூன்று கைப்
பிடியாக எடுக்கப்படும் பழைய தெல்லாயம்;
three handfuls, an ancient tax on paddy crop.
'அரிமூக்கையுட் பட்ட பல நெல்லாயங்களும'
(S.I.I. i, 89).

[அரி = நெல்லரிதான். மூன்று + கை =
மூக்கை. கை = கைப்பிடியளவு.]

அரிமூக்கிணிகை ari-mūga-c-civigai, பெ. (n.)
அரிமாத் தலைபோன்ற முகப்புள்ள பல்லக்கு
வகை, சமயத் தருக்கரை வென்ற மதவிய
லாசிரியர் ஏறுவது; palanquin with a lion
figure-head, intended for a preceptor, who has
defeated his opponents in religious disputation,
to ride in.

[அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). அரி + மூகம் +
கிணிகை (சிறு பல்லக்குவகை).]

அரிமுகவம்பி ari-mūga-v-ambi, பெ. (n.) மடங்கல்
(சிங்கத்) தலைபோன்ற முகப்பையுடைய ஓட
வகை; canoe with a lion figure-head. "பரிமுக
வம்பியுந் கரிமுக வம்பியும் அரிமுக வம்பியும்"
(சிலப். 13 : 176-7).

[அரி (மடங்கல்) + மூகம் + அம்பி.]

அரிமுகன் ari-mūgan, பெ. (n.) அரிமாமுகவசரன்;
(கந்தபு. யுத்த. சிங்க. 473); a lion-faced
legendary hero.

அரிமூத்திரம் ari-mūttiram, பெ. (n.) மிகுந்த
காரமும் நச்சுத்தன்மையு முள்ளும் செம்பைப்
பழுக்கவைப்பதுமான அரிமாச் சிறுநீர்; lion's
urine, said to be highly pungent and corrosive
and having the power of reacting chemically
on copper (சா. அக.).

[அரி + மூத்திரம். மோத்திரம் > மூத்திரம்.]

அரிமேரை ari-mērai, பெ. (n.) சிறுநீர் ஊழி
யர்க்கு நெற்களத்திற் கொடுக்கும் அறுவடை
யுரிமைப் பங்கு; harvest prerequisites to which
village servants have a claim.

[அரி = நெல்லறுவடை. மேரை > தெ. மேர
(எல்லை, மதிப்பு, உரிமைக் களத்துப் பங்கு) >
Skt. marya (எல்லை).]

அரிமேராகி ari-mēdagi, பெ. (n.) தவுகு; honey
thorn, *Canthium umbellatum* (சா. அக.).

அரிய ariya, கு. பெ. எ. (adj.) அருமையான;
rare, precious, dear, difficult, impossible.

ம. அரிய; க. அரிது; தெ. அருது.

[அரு → அரிய. ஒ. நோ: பெரு → பெரிய.]

அரியகண்டலி ariya-karṇṭagi, பெ. (n.) வளைய
நூப்பு; crude common salt educed from bangle
earth, glass-gall, *Fel vitri* (சா. அக.).

அரியகம்¹ ariyagam, பெ. (n.) 1. காற்சரி
பெண்ணுங் காலணி; an ancient, hollow anklet
that unkles while walking. "அரியகங் காலுக்
கமைவுற வணிந்து" (சிலப், 6 : 85). 2.
கொன்றைமரம்; cassia.

[அரித்தல் = சிலம்புப்பரவ அரித்தொலித்தல்,
காய்ந்த கொன்றைக்காய் அரித்தொலித்தல்.
அரி + அகம் = அரியகம்]

அரியகம்² ariyagam, பெ. (n.) தோயை யுண்டாக்
கும் பேய்; a demon causing illness (சா. அக.).

அரியகொள்கை ariya-kōḷgai, பெ. (n.) தவஞ்
செய்வார்க்குரிய எண்வகை அரிய ஒழுக்கம்;
the eight-fold discipline of the ascetics who
perform penance. "அரிய கொள்கையர்"
(வேக. 1428).

தவத்தோர் எண்வகை யொழுக்கம் :

பலமுறை நீசி மூழ்கல், நிலத்திறி விடத்தல்,
தோலுடுத்தல், எரியே சம்பல், ஊரடை

யசமை, சடைதாங்குதல், காட்டிலுண்டல், கடவுட் பூசை; frequent immersion in cold water, lying or sleeping on bare ground, being clad in skins, to keep burning an undying fire, refrain from going home, wearing matted locks of hair, eating only the forest produce and worshipping God.

“நீர்பலகான மூழ்கி நிலத்தசைஇத்
தோலுமஇச்
சோர்சடை நாழச் சுடரோம்பி—
பூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள்

விருந்தோம்பல்
லானகத் துய்க்கும் வழி” (பு.லெ. 8 : 14).

அரியசம் *ariyaśam*, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (மலை), Indian laburnum, *Cassia fistula*.

[அரியசம் → அரியசம்]

அரியசாரணம் *ariya-śāraṇam*, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; lingam tree, *Crataeva religiosa*.

அரியசாரணை¹ *ariya-śāraṇai*, பெ. (n.) மாவிலிங்கு (மலை); species of *Crataeva* (செ. அக.).

அரியசாரணை² *ariya-śāraṇai*, பெ. (n.) சாரணக்கொடி; a creeper, *Trianhema monogyna* (சா.அக.).

அரியண்டம் *ariyaṇḍam*, பெ. (n.) அரிகண்டம்² பார்க்க; see *ari-kaṇḍam*.

அரியணை *ari-y-aṇai*, பெ. (n.) அரியருவந்தாங்கும் அரசிருக்கை; throne with carvings of lion. “அரியணை யனுமன் நாங்க” (கம்பரா. புத்த. திருமுடி. 38).

[அரி = மடக்கல் (சிங்க) உருவம். அணை = இருககை.]

அரியணைச் செல்வன் *ari-y-aṇai-c-celvaṇ*, பெ. (n.) அருகன் (பிங்.); Arhat, as seated on a throne.

[அரியணை + செல்வன்.]

அரியணைச்செல்வி *ariyaṇai-c-celvi*, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா. அக.).

[அரியணை + செல்வி.]

அரியபக்கை *ariya-paccai*, பெ. (n.) வங்காளப் பச்சை (பரி.அக.); verdigris.

அரியம் *ariyam*, பெ. (n.) இசைக்கருவி (சிந்தா. தி.); musical instrument.

[அரி = அரித்தொவிக்கும். இயம் = இசைக்கருவி. அரி + இயம் = அரியம் → அரியம். இனி, அரிய + இயம் என்றாமல்.]

அரியமால் *ariyamāḷ*, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; the *Asclepias* plant (சா. அக.).

அரியல்¹ *ariyal*, பெ. (n.) 1. அரிதல் (சங்.அக.); cutting into small pieces. 2. தெந்நாளரிதல்; reaping. 3. அறுத்தல்; cutting. 4. துண்டித்தல்; amputating (சா.அக.).

ம. அரியுசு; க. அரி; தெ. அரவரலு.

[அரி → அரியல்.]

அரியல்² *ariyal*, பெ. (n.) 1. அரித்தல்; skimming. 2. அரித்தெடுக்கும் சூர்; toddy, fermented liquor. “அரியலார்ந்த தமர்த்தவின்” (சேவக. 1249).

[அரி → அரியல்.]

அரியல்³ *ariyal*, பெ. (n.) செடி (நாமதிப.); shrub.

ம. அரியல

அரியலூர்த்தாட்டு *ariyalūr-ttaṭṭu*, பெ. (n.) முத்திகள் அரியலூரிலிருந்து வந்த கச்சு (இரவிக்கை) துண்டுவகை (இல.); a cloth for bodice, as originally from *Ariyalūr* (Loc.).

அரியலாசமெனல் *ariyal-āśam-eṇal*, பெ. (n.) (அகட்.) தலைவியின் மனநிலை யறிதல் அருமையெனத் தோழி தலைமகற்குக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை (களவியற். 58); (Agap.) theme in which the maid informs the lover of her mistress, of her inability to ascertain the mind of her mistress

[அரு → அரியன் (பெ.பா.) + ஆம் (ஆகு) + எனல் (என் + அல்).]

அரியன்¹ *ariyaṇ*, பெ. (n.) சிவபிரான் (நாமதிப.); Śiva.

[அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = சிவன். அர் → அரு → அரியன் = செல்வண்ணன்.]

அரியன்² *ariyaṇ*, பெ. (n.) 1. அருமையானவன்; a rare man, a beloved or endeared person. 2. காண்டற்கு அல்லது ழற்றும் அறிதற்கு இயலாதவன்; one who is invisible or beyond comprehension. “மறைகடேட டரியனாடுவான்” (பாகவத. திக்பாவ. 64). 3. தலைவன்; lord, master. 4. மேலானவன்,

சிந்தவன்; noble, aristocrat. 5. பெருவணிகன்; merchant prince, commercial magnate.

அரியாசம் *ariyāṣam*, பெ. (n.) ஒரு நறுமணச் சரக்கு (சிலப். 5 : 14, அரும்.); an aromatic, a fragrant substance

அரியாசம் *ariyāṣam*, பெ. (n.) பெருங்காசி அல்லது பெருஞ்சீரகம்; Indian fennel, *Anethum foeniculum* (சா.அக.)

அரியாச யோகம் *ariyāṣ-yōgam*, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை; girdle. 2. மருந்து; medicine. 'அரியா யோகமும் — கருவி விலக்காகப் புனைந்த அரைப்பட்டிகையும், அரிதல் செய்ப தையோகம் என்க; வியா திகளைக் கெடுக்கும் மருந்தென்றுமாம்' (சிலப். 14 : 170, உரை). 3. மருந்துக் கூட்டு; medicinal preparation, a mixture of medicine (சா.அக.).

அரியாசும் *ariyāṣūm*, பெ. (n.) அரிபாசும் பார்க்க; see *ari-pāṣūm*

அரியாள் *ariyāḷ*, பெ. (n.) பொதுவாக அவலன் (ஆடி) மாதத்தில் விதைக்கப்படுவதும், நான்கு அல்லது ஆறு மாதத்தில் விளைவதுமான மட்ட தெய்வகை (இல.); a kind of inferior paddy, usually sown in July when water is likely to stagnate, maturing in four to six months (Loc.) (செ.அக.) — குறுவைதெய்; a kind of paddy ready for reaping, 60 days after sowing (சா.அக.)

அரியளித்திப்பிலி *ariyṇ-tippili*, பெ. (n.) அரிசித் திப்பிலி; long pepper, *Piper longum*.

[அரி + இன் (சாரியை) + திப்பிலி. அரி = அரிசி.]

அரியியம் *ari-yiyam*, பெ. (n.) 1. செம்பு (பரி அக.), copper. 2. தெட்டிமுட்டி என்னுஞ் செடி; the plant *nettiamutti*.

அரியுண்மூலம் *ari-yuṇ-mūlam*, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; coray root, *Cyperus rotundus*

அரிநுகர்மூலம் பார்க்க; see *ari-nugar-mūlam*. [அரி = பனாதி. உண் = உண்கின்ற. மூலம் = கிழங்கு.]

அரியுப்பு *ari-yuppu*, பெ. (n.) கறியுப்பு (வை.நூ.); common salt, Calcium chloride.

[அரி = வெள்ளை. அரியுப்பு = வெள்ளுப்பு. ஒ.தேச: "வெள்ளுப்புப் பகருந்" (மணிமே. 28 : 31),]

அரியெடுப்பு *ari-yēḍuppu*, பெ. (n.) சிந்துர் ஊழியக்காரருக்குக் களத்திற் கெட்டுக்கும் இருகை யளவுத் தவசம்; double handful of grain, as much grain as can be held by both the hands, given as a perquisite from the threshing floor to village servants at the division of produce (R F.).

[அரி = நெல், தவசம். எடுப்பு = எடுத்துக் கொள்ளல்.]

அரியேறி *ari-yēri*, பெ. (n.) காளி (துலா.); *Kali* (Durga), as riding on a lion.

[அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). ஏறி = ஏறிச் செல்பவன், ஊர்தியாகக் கொண்டவன். ஏறு + இ (வி.முத. நறு.) = ஏறி.]

அரியேறு *ari-yēru*, பெ. (n.) 1. ஆண் அரிமா; male lion. "வேழக் குழாமடு மரியேறு" (இரகு. தேனுவந். 37). 2. ஆணரிமாப் போன்றவன்; one who resembles a male lion in valour and strength. 3. ஆணரிமா வடிவம் அல்லது உருவம்; carved or sculptured form of a male lion. "அரியே நேந்து மாசனம்" (பாரத. கிருட். 74).

[அரி = பிற விலங்குகளையும் மாந்தரையும் கொன்றழிக்கும் விலங்கு. "ஏறும் ஏற்கறையும் யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப்" (தொல் பொருள். மர. 2).]

அரியேறாதம் *ari-yēradam*, பெ. (n.) நாகப்படக் கற்றாசை; a thornless aloe resembling the hood of a cobra (சா.அக.).

[அரி = பாம்பு. ஒ → ஒவு → ஒவுதல் = ஒத்தல், பொருந்தல், கூடுதல். ஒவு → ஒகு → ஒகிதம் = ஒத்தது. அரியேறாதம் = பாம்புப் படத்தெய யொத்தது.]

அரிராசி *ari-rāsi*, பெ. (n.) களப்பொலியின் அடியில் மீந்துள்ளதைச் சிந்துர் ஊழியர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் உரிமைப் பங்கு; harvest perquisites of village servants distributed out of the grain left at the bottom of the heap

[அரி (அறுவகை நெற்பொசி) + Skt. rāsi (குளியல், பங்கு).]

அரில் *ariḷ*, பெ. (n.) 1. மின்னல்; braiding, plaiting, matting. "அரிவ்வலை புணங்கு முன்றில் கரும்" (திருக்காளத்தி. 2 : 9). 2. பாய், பாயல் (அருந்.); mat, bed. 3. குழல் (அருந்.); women's tresses, lock of hair. 4. மின்னல்; interlacing, as of bamboo stalks growing

together. "முதரினிலந்த முதுகமையாரிடை" (பு.வெ, 10 : 2). 5. மூங்கில் (மலை); bamboo, *Bambusa arundinacea*, 6. சிறு புதர்; thicket, dense bush. "முனியரில் பொத்திய முழல் சுழல்" (கவித். 13 : 20). 7. சிறுகாடு; low jungle of short trees. "பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறும்" (மலைபடு. 379). 8. மாறுபாடு, திரிபு; disagreement, confusion, contrariety, perversity. "அரிநப வுணர்ந்தோர்" (தொல். பொருள். புறத். 1). 9. குற்றம் (இலா.); fault, defect, blemish.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல → அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = கிடதெல், நெருங்குதல். அரு → அரி = நெருக்கம், பிணக்கம், அடர்த்தி.]

அரிசி² *aril*, பெ. (n.) குரல் (பொதி.நி.); voice.

[அரித்தல் = ஒலித்தல். அரி → அரில்.]

அரிசி³ *aril*, பெ. (n.) 1. பரல் (பொதி.நி.); small, sharp pebble, gravel. 2. (பரல்போன்ற கொட்டையுடைய) பரசா (அரு.நி.); jack-tree.

[அரி = சிறியது. அரி → அரில்.]

அரிசி⁴ *aril*, பெ. (n.) சினம் (நாமதிப.); anger.

[அரி = நெருப்பு, நெருப்புப் போன்ற சினம். அரி → அரில்.]

அரிவாரி *ari-vari*, பெ. (n.) அரிச்சுவடி. பாரக்க; see *ari-c-cuvaḍi*.

அரிவாளை *ari-vaḷai*, பெ. (n.) பன்றிவாளை; bastard rose wood, *Dalbergia paniculata*

அரிவாட்டகட்டுக்கதிர் *arivaḍ-kaṭṭu-k-kadir*, பெ. (n.) அரிவாளைகளைக் கட்டி வைப்பதற்கென்று அறுவடை செய்வோர்க்கு உரிமையாக அளிக்குங் கதிர்க்கட்டு (இ.வ.); a perquisite consisting of sheaves of corn, given to harvesters for packing the skythes after harvest (Loc.).

[அரிவாள் + டட்டு + கதிர்.]

அரிவாட்டுள்ளன் *arivaḍ-kaṭṭan*, பெ. (n.) அடிக்கடி அரிவாள் பிடித்தலால் உள்ளங்கையில் உண்டாகும் வீக்கம்; horny swelling on the palm of the hand caused by frequent handling of the sickle.

[அரிவாள் = அரியும் அல்லது அறுக்கும் கத்தி அல்லது அலகு. கள் → கள்ளம் → கள்ளன் =

மறைவாகத் தோன்றுவது. ஒ.தோ: குதிக் கள்ளன்.]

மறுவ. அரிவிக்கள்ளன்

அரிவாட்டுசொண்டன் *arivaḍ-coṇḍan*, பெ. (n.) கடலில் திரியும் ஒருவகைக் கொசுக்கு (யாழ்ப்ப.); a sea-bird of the heron species, having beak like a sickle (I.).

[அரிவாள் + சொண்டன்.]

அரிவாட்டாய நாயனார் *arivaḍṭāya-nāyaṇār*, பெ. (n.) சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.); name of a canonized Śaiva saint, one of 63.

[அரிவாள் + தாயன் + நாயனார்]

தாயன் என்பது இயற்பெயர். நாயனார் என்பது சிவபத்தியாற் பெற்ற பெயர். 'அரிவான்' என்பது கீழே சிந்திய செந்நெலலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் திருவமுது செய்தருளும் பேறு பெற்றே லில்லையே என்று, அரிவாளினாலே தம் ஊட்டியை அரிந்ததனால் அவர் பெற்ற அடைமொழி.

"நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த அலலத்தீர்த் தான வலவார் அமுதுசெய்தருளும் அப்பே(று) எல்லையில தீமை யேனின் செய்திடப் பெற்றி லேனென்(று) ஒவலையில அரிவான் பூட்டி ஊட்டியை அரிய ழுற்றார்" (பெரியபு. 13 : 16).

அரிவாட்டுபதக்கு *arivaḍ-padaḱku*, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி; an ancient tax (Pudu Insc.38).

[அரிவாள் + பதக்கு. அரிவாள் வேலை செய்பவரிடம் வாங்கிய ஆட்டை வரியா யிருக்கலாம். பதக்கு = பத்து நாழி.]

அரிவாட்டுப்பெட்டி *arivaḍ-petti*, பெ. (n.) பணையேறிகள் அறுவாளை உள்ளிட்டுத் தம் இடுப்பிற் கட்டிக்கொள்ளும் சிறு பணநார்க்கடை; basket of palm-fibre, fastened to the waist of clumbers of palm trees, intended for holding their knives.

ம. அருவாப்பெட்டி'

[அறுவாள் + பெட்டி = அறுவாட்டுப்பெட்டி → அரிவாட்டுப்பெட்டி. அறுவாட்டுப்பெட்டி என்பதே சரியான பெயர்.]

அறுவாள் பாரக்க; see *aṟuvaḍ*].

அரிவாண்மணை *ari-vāṇ-maṇṇai*, பெ. (n.) காய் கறிகளையிட்டு பெரும்பாலும் சிறுசிறு துண்டுகளாக அறுக்க உதவும் கருவி (பிங்.); a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat.

அரிவாண்மணை

ம. அருமாமணை

[அரிவாள் + மணை. அரிவாள் = சிறு துண்டுகளாக நறுக்கும் கத்தி. மணை = பலகை.]

அரிவாண்முகம் *arivāṇ-muṅgam*, பெ. (n.) காய்ப்பூடு; wound plant, *Sida acuta* (சா. அக.).

அரிவாண்முகக்கன்¹ பார்க்க; see *arivāṇ-mūkkāṇ¹.*

[அரிவாள் + முகம். இது படைக்கலத்தினாலுண்டான காயத்தை ஆரற்றத் தன்மையது.]

அரிவாண்முலைப்பூண்டு *ari-vāṇ-muṇṇai-p-pūṇṇu*, பெ. (n.) அரிவாள் முனைபோன்ற இலைபுள்ள ஒருவகைச் செடி; sickle-leaf, m. sb., *Sida carpinifolia* (J. P.).

[அரிவாள் + முலை + பூண்டு. காய்கறி யறுக்கும் அரிவாள் முனைபோன்ற வடிவும் ஓசெல்வால் அரும்பப்ப்போன்ற முனைகளும் கொண்ட இலைவடிவடையால், அரிவாண் முலைப்பூண்டு எனப்பட்டது. இதே அரிவாண் மணைப்பூண்டு என்பது தவறு. மணையென்பது அரிவாள் பதித்த பலகை அல்லது. கட்டை. அது அரிவாள் பதித்த தலைப்பக்கம் குவிந்திருப்பினும், பெரும்பாலும் நீண்ட கண்கூடும்; ஆதலால் இலைக்கோ பூண்டிற்கோ உவமையாகாது.]

அரிவாண்முகக்கன்¹ *arivāṇ-mūkkāṇ*, பெ. (n.) 1. அரிவாள் முனைப்பூண்டு (M. M.); sickle-leaf, having serrated leaves (செ. அக.) — காய்ப்பூடு; sickle-leaved plant or wound plant, *Sida acuta* (சா. அக.).

[அரிவாள் + முகக்கன். காய்கறி யறுக்கும் அரிவாள் முனைபோன்ற இலைவடிவடைய செடி.]

அரிவாண்முகக்கன்² *arivāṇ-mūkkāṇ*, பெ. (n.) அரிவாள் செசாண்டன் (யாழ்ப.); a sea-bird of the heron species having beak like a sickle (J.).

அரிவாண்முகக்கன்

ம. அருவாண்முகக்கன்

(கதிரறுக்கும் பன்னறுவாள் போன்ற அலகுடைய பறவை) முக்கு = பறவையலகு.]

அரிவாண்முகக்கு *arivāṇ-mūkkū*, பெ. (n.) அரிவாண்முகக்கன்¹ பார்க்க; see *arivāṇ-mūkkāṇ¹.*

அரிவாண்முகக்குக்கிரை *arivāṇ-mūkkū-k-kirai*, பெ. (n.) அரிவாண்முனைப்பூண்டு (இ.வ.); sickle-leaf (Loc.).

[அரிவாள் + முக்கு + கிரை. காய்கறி யறுக்கும் அரிவாள் முனைபோன்ற இலை, அதையுடைய செடி. முக்கு = முனை. இலையைக் கிரையென்பது மரபு. 'கிரை' என்பது செடியைக் குறிப்பின் சீனையாகு பெயர்.]

அரிவாண்முக்குப்பச்சிலை *arivāṇ-mūkkū-p-pacciḷai*, பெ. (n.) அரிவாண்முகக்கன்¹ பார்க்க; see *arivāṇ-mūkkāṇ¹.*

[அரிவாள் + முக்கு + பச்சிலை.]

அரிவாண்மும்¹ *arivāṇam*, பெ. (n.) செப்புத் தட்டு அல்லது தாம்பாணம்; copper tray, platter. 'அரிவாண்மம் பன்னிரண்டுக்கு' (S.I.I. vii, 22).

க. அரிவாண்; தெ. அரிவாண்மு; நு. அரிவாண்மொ.

[ஒருகச. அரி = செம்பு. பானம் → வானம் → வானம் = பலகை, தட்டு.]

அரிவாண்மும்² *ari-vāṇam*, பெ. (n.) பாக்குத் சுண்ணாம்பும் கலந்த கலவை (இ.வ.); mixture of areca-nut and lime (Loc.)

க. அரிவாண்

[ஒருகச. அரி + வண்ணம் = அரிவண்ணம் → அரிவண்ணம் → அரிவாண்மும். அரி = சீவப்பு.]

அரி² பார்க்க; see *ari*².

அரிவாண்கம் *arivāṇam*, பெ. (n.) 1. முசு முசுக்கை; rough bryonia, *Bryonia scabra*. 2. ஏலா வால்கம், பேரேலம்; greater cardamom (சா. அக.).

அரிவாள் *ari-vā*, பெ. (n.) 1. காய்கறிகளை அரியும்படி மணையிட்டு பதிகப்படும் அலகு; a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat. 2. தெல், தினை முதலியவற்றின் தாளை யரியும் கூனியும்படி அல்லது பன்னறுவாள்; sickle, garden-knife. 3. செடி புதர்களை மட்டமாகக் கத்தரிக்கும் கத்தி; bill-hook, scissors-like implement for pruning hedges. 4. மரத்தை யறுக்கும் சரி

வாள்-அவ்வது அரம்பம்; saw. "அறுதி மரத்துக் கீரலிவாள்" (ஞானவா.பு.சு. 75).

ம., க. அரிவாள.

[அரிதல் = சிறிது சிறிதாக அறுத்தல். வள் → வாள் = வளைந்த கத்தி.]

அரிவி *arivi*, பெ. (n.) 1. கதிர்ப்பீட்டி (யாழ்ப்ப.); reaped corn, handful of reaped grain (J.). 2. தெல் முதலியவற்றின் தாள் (சங்.அக.); stubble of paddy plant.

[அரி + வி. அரிதல் = தெல் முதலியவற்றின் தாளறுத்தல். 'வி' செயப்படுபொருள் கூறு.]

அரிவிக்கள்ளன் *arivi-k-kallaṅ*, பெ. (n.) அரி வசட்கள்ளன் பார்க்க; see *arivāḍ-kaḷaṅ*

[அரிவி + கள்ளன்.]

அரிவிட்டந்தீண்டி *arividdaṅṅaṅṅi*, பெ. (n.) செய்ய யாள், செம்பூரான்; a venomous centipede (சா.அக.).

[அரி + விடம் + தீண்டி. அரி = தோலையரிக்கும் (?). Skt. viṣa > த. விடம். தீண்டுதல் = கடித்தல். தீண்டு + ி (வி.மு.த. நறு) - தீண்டி.]

அரிவிமயிர் *arivi-mayir*, பெ. (n.) பேரம்மறவர் வேல்முனியில் அணியும் பறவை மயிர்; plumes, of certain birds that frequent rivers in Ceylon, with which soldiers adorn the tops of their lances or spears (W.).

[அரிவி + மயிர். ஒருகூ. அரிதாட் கதிர் பேரம் வேல்முனியில் தோன்றும் தூவி அவலது கிறுகற்றை]

அரிவியலிவாள் *arivi-y-arivāḍ*, பெ. (n.) கதிரறுக்கும் கருக்கரிவாள்; sickle, reaping hook (W.).

[அரிவி + அரிவாள். அரிவி = தாளறுத்தல், நெற்றான். அரிவாள் = பன்னறுவாள்.]

அரிவிவெட்டு-தல் *arivi-veṭṭu*, றி செ.கு. வி. (v.i.) கதிரறுத்தல் (யாழ்ப்ப.); to reap corn (J.).

[அரிவி + வெட்டு. அரிவி = கதிரொடு கூடிய தாள்.]

அரிவிகம் *arivigam*, பெ. (n.) தெடுதூரை; fragrant cherry, nutmeg, *Polyalthia fragrans* (சா.அக.).

அரிவை *arivai*, பெ. (n.) 1. இருபது முதல் இருபத்தைந்து அகவைக்குட்பட்ட பெண் (பிங்.); woman in the age group of 20 to 25.

2. அழகிய பெண் (சங்.அக.); beautiful woman.

3. பெண்; maiden or woman. "அம்மர் வரிவை முயக்கு" (குறள், 1107).

ம. அருவ, அரிவ.

[அரி = அழகு. அரி → அரிவை = அழகிய பெண் அவலது அழகு சிறந்து தோன்றும் பெண்பருவம்.]

அரிவைப் ப்ருவ மேலெலவை 24 அகவை யென்பது பெய்கையார் கூற்று.

"அரிவைக் கியாண்டே அறுநான கென்ப" — பெய்கையார்.

பிங்கலமும் பிற பாட்டியலகனும் 25 என்றே கூறுகின்றன.

"அரிவை.....ஐண்டு.....ஐயைந்து" (பிங். 5 : 216).

"பகருங்கா வைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன்றகலாத பத்தொன்பா ணையைந்—திகலாத முப்பத்தொன் றிரிபுபான் பேதை முதலோர்க்குச் செப்புவராண டெல்லைத் திறம்" (வெண்பாப். செய. 26).

"பேதைமுத வெழுவோர்க்குப் பிராயங்களை பேசிடும்கால ஆதியி வைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன்று பத்தொன்பதே மீதிரு பத்தைந்து....." (நலநீதப். 46).

"ஐயைத் தழுகரிவை" (சிதம்பரப். 37).

"பதினாள் காதிபத் தொன்பான் காறு மேதிர் தரு மடந்தைமே லாறு மரிவை" (இலக். வி. 862).

அரிவைப்பு *arivaiippu*, பெ. (n.) சமையல் (நாளு.); cooking (Nāḷi).

ம. அரிவெப்பு

[அரி = சோறு. வைப்பு = சமைப்பு.]

அரிள் *aril*, பெ. (n.) அச்சம் (சங்.அக.); fear.

க. அரள

[அரள் → அரிள்.]

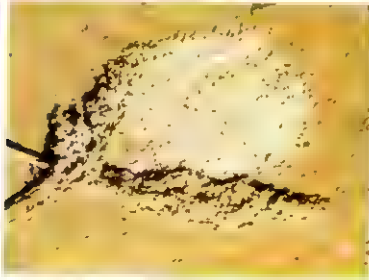
அரிவி(க்)கோழி *arivi(k)-kōḷi*, பெ. (n.) 1. தூவு கருந்த கோழி; black fowl. 2. தோல் கருந்த கோழி; fowl with dark skin.

அரக

அரணிச்சுறா

அரிசிச்சோளம்

அரிஞ்சான்

அரிவாட்டுபட்டி

அரு¹ aru, கு பெ.ஏ. (adj.) 1. கிடைத்தந்தகரிய, விலையுயர்ந்த; rare, precious. 2. அருமை யான; dear, beloved. 3. செய்யத்தகியவாத; impossible.

ம. அரு

[அல் → அவரு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல், சிறுத்தல். அல்லுஞ் சில்லுமாய் = சிறு சிறிதாய். அல் → அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், கிடைத்தற் கரிதாதல், அருமையாதல்.]

அரு² aru, பெ. (n.) அட்டை; leech. "இருநிலந் திண்டா வருநிலை" (தொல். பொருள். புறத். 16).

அருக்கம்¹ arukkam, பெ. (n.) 1. சுருக்கம்; contraction, smallness, brevity, minuteness. "அருக்கமாய்ப் பெருக்க மாசி" (தேவா. 4.32:7) 2. சுக்கு (T.C.M. ii, 2:429); dried ginger.

து., துட. அர்க், கோத. அர்க்; பட. அருக்கு.

[அருகுதல் = குறைதல், சுருங்குதல், சிறுத்தல், குணையாதல், காய்ந்து சிறுத்தல். அருகு → அருக்கு → அருக்கம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ. பெ. ஈறு.]

அருக்கம்² arukkam, பெ. (n.) செம்பு (நாநார்த்த); copper.

[அர் → அரம் = சிவப்பு. அர் → அரக்கு = சிவப்பு. அரக்கு → அருக்கு → அருக்கம் = செம்பு.]

அருக்கமலை arukka-malai, பெ. (n.) திரு வண்ணாமலைக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலை; a hill to the east of Tiruvannamalai.

அருக்கல்¹ arukkal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. குறைத்தல், சுருக்கல்; to reduce in quantity. 2. கண்டக் காய்ச்சாதல்; to boil down to a thick liquid (சா.அக.). 3. அருமைப்படுத்து தல்; to endear.

ம. அருக்குக; து. அர்க்குணி; பட. அருக்கு.

[அரு → அருகு → அருககு → அருக்கல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அருக்கல்² arukkal, பெ. (n.) அச்சம்; fear.

[அருக்கு → அருக்கல்.]

அருக்களி-ந்தல் arukkali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சுதல் (வின.); to be frightened. —

2 செ.கு.ந்றாவி. (v.t.) அருவகுத்தல்; to loathe, abominate

[அருக்குதல் = அஞ்சுதல். அருக்கு = அச்சம். அருக்கு → அருக்களி.]

அருக்களிப்பு arukkaliṭṭu, தொ.பெ. (vbl.n.) அருவகுப்பு (இ.வ.); loathing, abomination, repugnance, dislike (Loc.).

[அருக்களி → அருக்களிப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அருக்கல் arukkale, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.).

[அருக்கல் = சுக்கு. அருக்கல் → அருக்கள்.]

அருக்கல்கொம்பு arukkan-kombu, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.).

[அருக்கல் = சுக்கு கொம்பு = கொம்புபோற் கிளைத்திருப்பது.]

மறுவ. அருக்கம், அருக்கள்.

இருசியைக்குறிக்கும் 'சுருங்குவேர' என்னும் வடசொற்கு, மான்கொம்பு போன்றது என்று பொருள் கூறுவது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

அருக்காணி arukkani, பெ. (n.) 1. அருமை; rareness, preciousness, endearment. அஞ்சு பெருக்கு அருக்காணித் தங்கை. 2. அழுத்தம்; reluctance to accommodate, closeness in a bargain (W.).

ம. அரு

[அருக்கு = அருமை. 'ஆணி' ஒரு சிவ்வொட்டு (sufti.). ஒ.தொ: உச்சாணி, சிரிப்பாணி, வீசக் காணி.]

அருக்கு¹-நல் arukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid, terrified. "பலவிலங் கிற் கருக்கி" (உபதேசகா. சிவவிரத. 66). 2. மனயின்மை காட்டுதல், செய்யப் பின்பாங்கு தல்; to show disinclination in a bargain. "அம்புவி தலிற்பொன் னுன்னோ னுவோ வியா யருக்கி னானேவ்" (மச்சபு. சங்கிரா. 11).

[உரு = அச்சம். உரு → அரு → அருகு → அருககு. அருக்குதல் = அஞ்சுதல். அருக்கு = அச்சம்.]

அருக்கு²-நல் arukku-, 5 செ.கு.ந்றாவி. (v.t.) 1. அருமை பாடிாட்டுதல்; to cherish, value, regard as precious. "நம்மை அருக்கினான் போ

னோக்கி" (கலித். 104: 69-70). 2. சுருக்குதல், குறைத்தல்; to reduce in quantity, make scarce. "மழையருகருங்கோள்" (திரிகடு. 50) 3. காய்ச்சுதல், காய்ச்சியனவு குறைத்தல்; to boil. "நீரருக்கிமோர்பெருக்கிநெய்யுருக்கி" (பதார்த்த. 1520). 4. சுண்டக் காய்ச்சுதல்; to boil down to a thick liquid. 5. விலக்குதல்; to stop, put a stop to. "அருக்குக் காய் மாட்டு முண்டி" (நான்மணி, 88). 6. அழித்தல்; to destroy. "அரிமுதலோ ருயிரருக்கி" (உபதேசகா. சிவத்து. 422).

10. அருக்குக; கூ., தெ. அருகு.

[அர் → அரி. அரிதல் = சிறிதா யறுத்தல். அரி = சிறியது. அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், சிறுத்தல், அருமையாதல். அருகு (த.வி.) → அருக்கு (பி.வி.).]

அருக்கு¹-தல் arukku-. 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அணைத்தல், சார்ச்செய்தல்; to embrace. "அருக்கு மங்கையர் மலரடி" (திருப்ப. 12).

[அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = கிட்டுதல், நெருங்குதல், அணைதல். அருகு (த.வி.) → அருக்கு (பி.வி.).]

அருக்கு² arukku, பெ. (n.) 1. அருமை; scarceness, rarity. "நிதியினருக்கு முன்னி" (திருக்கோ. 275). 2. பெரிதும் அன்புசெய்யப்படுகை; the state of being dearly loved.

[அருகுதல் = குறைதல். அருகு → அருக்கு = குறைவு, அருமை.]

அருக்கு³ arukku, பெ. (n.) அச்சம்; fear.

[உரு (அச்சம்) → அரு → அருகு → அருக்கு.]

அருக்குகொல்லை arukku-kollai, பெ. (n.) ஆற்றோரத்து நிலம்; land adjoining a riverbed. 'ஆற்றுப் பெருக்கிலே அருக்கு கொலலைக் குடைந்தால் நோக்குகிறவர்கள் கைவிட்டுக் கடக்கறின்று கூப்பிடுமாபோவே' (திவ. திருமாலை. 19, வியா.).

[அருகு = அண்மை. அருகு → அருக்கு + கொல்லை]

அருகாணி arugāṇi, பெ. (n.) 3பேரலம்(மலை); greater cardamom, *Amomum subulatum* alias *Elettaria cardamum* (சா.அக.).

அருகஞ்சி arugāñji, பெ. (n.) சீந்தில்(மலை); gulanča (செ.அக.) — சீந்திற்கொடி; moon-

creeper, bile killer, *Tinospora cordifolia* or *Memspermum cordifolium* (சா.அக.).

10 மூலம். அருகம்

அருகன்மை aruganmai, பெ. (n.) மிக நெருங்கிய அண்மை; close proximity. ஊர் தொலைவில்லை; அருகணமையில்தான் அருக்கிறது (உ.வ.).

[அருகு (பெ. அல்லது கு.பெ. ஏ.) = நெருங்கிய பக்கம், நெருங்கிய பக்கமான (அருகிய) அண்மை = நெருங்கிய பக்கம். அருகண்மை = மிக நெருங்கிய பக்கம் (மிகைச்சொல்).]

அருகணமை → அருகாண்மை (வழுச்சொல்) → அருகாமை (வழுச்சொல்).

அருகணம் aruganam, பெ. (n.) பச்சையினகாய் green chili, *Capsicum frutescens* (சா.அக.)

அருகணி arugani, பெ. (n.) பிரண்டை(மலை); square-stalked vine (செ.அக.) — நான்முகப் பிரண்டை; square-stalked vine, *Vitis quadrangularis* alias *Cissus quadrangularis* (சா.அக.).

அருகணை aruganai, பெ. (n.) றுறையவாயின் பக்கம்; side of a wicket-gate. "கோபுரத்திலே சேதமான முகவணை அருகணை" (கோயிலோ. 138).

[அருகு = பக்கம். அணை = சார்பு.]

அருகணோதை aruganōtai, பெ. (n.) பச்சைவாழை; green plantain, dwarf banana or Chinese banana, *Musa chinensis* (சா.அக.).

அருகநிகம் arugadigam, பெ. (n.) வண்டல் மண் (புதுவை); alluvium (போடி).

[ஒருகா. அரு + வதிகம். வதி = சேறு.]

அருகாய் arugabam, பெ. (n.) குல(சாதி)முத்து; solid or genuine pearl (சா.அக.).

அருகம்¹ arugam, பெ. (n.) அண்மை; nearness, neighbourhood (சவ.அக.).

அருகம்² arugam, பெ. (n.) 1. அகில்; eaglewood. 2. சீந்தில்(பரி.அக.); gulanča.

ஒருகா. அருகஞ்சி

அருகம்³ arugar, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness. "துறக்கநாட்டுகரர்க்குண்டான்" (கம்பரா. சுந்தர.கடவ்தாவு. 1). 2. அண்மையிலுள்ளவர், அண்மை நண்பர்; some one in close proximity.

[அருகு + அர். 'அர்' — 1. குற்றியலுகரீற்றுச் சொல்லீறு. 2. ப.பா. ஈறு.]

அருகர்² arugar, பெ. (n.) நிலையாகமை (பொதி. தி.); instability, impermanence.

[ஒருகா. அருகுதல் = குறைதல். அருகா = காலங் குறைந்த நிலை.]

அருகல்¹ arugai, பெ. (n.) அண்மை; nearness. "அவனென எனருக விலானே" (திவ். திருவாய். 1.9:2). —, தொ. பெ. (vbl.n.) 1. கிட்டாதல், approach. 2. அணைதல்; embrace.

[அருகு → அருகல்.]

அருகல்² arugai, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. குறைதல், சுருங்கல்; decrease, diminution, dwindling, shrinkage, deficiency "அருகல்லாய பெருஞ்சீரெமரர்கள்" (திவ். திருவாய். 1.9:3). 2. சிந்துதல், ஒழுகுதல்; spilling, leakage, நீரகுகிப்பாய்தல் (சங். அக.). 3. அருமை (யாழ்ப்.); rareness. 4. கண்ணிழுக்குதல் (சேவக. 3124, உரை); twitching the eye. 5. உடம்பை வருத்தி யொடுக்குதல்; mortification of body. "வினைகளை மாற்றிட வருகலும்" (கந்தபு. பாயிர்ப், 26) (சங். அக.). 6. சாதல்; dying, death.

[அருகு → அருகல்.]

அருகன் arugan, பெ. (n.) தோழன் (பிங்.); associate, companion, friend.

[அருகு = அணமை, பக்கம். அருகன் = உடனிருப்பவன், கூட்டாளி.]

அருகண்ணை arugannai, பெ. (n.) அருகண்ணை பாரக்க; see arugamai.

அருகால் arugai, பெ. (n.) கதவுநிலை (இ.வ.); door frame (Loc.).

[அருககால் → அருகால்]

அருககால் பாரக்க; see aruga-kal.

அருகாழி¹ arugai, பெ. (n.) கால்வீரவமோதிரம் (குருபரம். 117); ring worn on the toe.

ஒ.தோ: அறுகாழி

[ஒருகா. அறுகாழி → அறுகாழி. அறுகு = யாணி. ஆழி = மோதிரம். அறுகாழி = யாணி வடிவு பொறித்த மிஞ்சி.]

அருகாழி² arugai, பெ. (n.) மோதிரவகை (திவ். பெரியாழ். 1.6:3, வ்யா.); a kind of ring (செ. அக.).

அருகி arugi, பெ. (n.) கள் (வை. மூ.); toddy.

ஒ.தோ: அருத்தி = கள்.

[ஆர்தல் = உண்ணாதல், பருகுதல். ஆர் → அரு² அருத்து. அரு → அருகு → அருகி. 'தி'

செய்யப்படுபொருளீறு. அருத்துதல் = உண்ணாதல், பருகுதல்.]

அருகித்தோன்றுதல் arugi-t-tōṇṇu-, 5 செ. கு. வி (v. i.) 1. அரிதாகத் தோன்றுதல்; to appear rarely. 'விண்ணிலங் கருகித்தோன்று மேதகு வடமீ ணன்றி' (பாரத. குறு. 201). 2. சுருங்கித் தோன்றுதல்; to appear diminished in size or quantity "அம்மலை முடிமே வேறிநின்ற மீண்டு பார்க்குமிடத்து, முன்னிருந்த மாநில முட பின் வந்த மலையிடமுந் தானின்ற விடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட டருகித் தோற்றுமா போலும்" (குறிவி. பொது. 43, உரை).

[அருகி + தோன்று.]

அருகியர்த்தம் arugiyarattam, பெ. (n) பூனைக்காவி (மலை); cowhage (செ. அக) — cat bean, cowitch plant, *Mucana pruriens* alias *Dolichos pruriens* (சா. அக.).

அருகியல் arugiyal, பெ. (n.) (இசை) நூற் பெரும் பண்வகை; (Mus.) a class of primary melody-types, one of four *perumpap*.

"தென்னுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ் செவ்வழி யென்னுநா னிலத்திற் பின்னகம் புறமே யருகியல் மற்றைப் பெருமைய ளுறழ்"

(கந்தபு. அகர. குரளர. 23.)

[அருகு → அருகியல்.]

அருகியவழக்கு arugiyavaḷakku, பெ. (n.) குறைந்த சொல்லாட்சி; very rare, nearly obsolete usage.

[அருகுதல் = குறைதல். அருகு → அருகிய (பெ. எ.). வழக்குதல் = ஆளப்படுதல், பயன்படுத்தப்பெறுதல். வழவகு → வழக்கு (தொ. பெ.).]

அருகியற்குறிஞ்சி arugiyar-kuṟiṟi, பெ. (n.) (இசை) ஒரு குறிஞ்சிப் பண்வகை; (Mus.) a variety of kuṟiṟi melody-type (கந்தபு. அகர. குரளர. 23).

[அருகியல் + குறிஞ்சி.]

அருகியற்செவ்வழி arugiyar-cevvaḷi, பெ. (n) (இசை). ஒரு செவ்வழிப் பண்வகை; (Mus.) a variety of *sevvaḷi* melody-type (கந்தபு. அகர. குரளர. 23).

[அருகியல் + செவ்வழி.]

அருகியற்பாலை *arugiyar-palai*, பெ. (n.) (இசை) ஒரு பாலைப் பண்வகை; (Mus.) a variety of *palai* melody-type.

[அருகியல் + பாலை.]

அருகியம்மருதம் *arugiyar-marudam*, பெ. (n.) (இசை) பண்வகை (சிலப். 8: 40); (Mus.) a primary melody-type

[அருகியல் + மருதம்.]

அருகிராவி *arugiravi*, பெ. (n.) நெல்வகை (Nels.); a kind of paddy.

ஒ.தேச: அரிகிராவி

அருகு¹-தல் *arugu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to diminish, to be reduced, to become scarce. "ஒன்னார் மதிநிலை யருக" (இரகு. யாக. 34). 2. அரிதாதல்; to happen rarely, to be of uncommon occurrence. "அருகவித் தொருவரை யகற்றலின்" (கவித். 142: 2). 3. மனமொடுங்குதல், அஞ்சுதல்; to be afraid, to fear. "அருசெரு சாய வருகா நன்னும" (சிலப். 30: 126). 4. நோவுண்டாதல் (விண்.); to smart, prick, pain. ஒ.தேச: அருவு. 5. கெடுதல், சாத்தல்; to be ruined, to perish, die.

ம. அருகுசு; க. பட. அருகு; தெ. உருகு; து. அரு.

[அல் = சிறு துண்டு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல். அல் → அர் → அரு → அருகு.]

அருகு²-தல் *arugu-*, செ.கு.வி. (v.i.) பெருகுதல்; to increase. "அருகு நேம்பா தாளம்" (தக்கயாகப். 104). —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டிடுதல் (குடா.); to approach. 2. அறிதல் (இறை. 11, உரை); to know. தெ. எருகு 3. குறிப்பித்தல் (இறை. 11, உரை); to indicate one's intention.

[அலலுதல் = பொருந்துதல், பொருத்துதல் (முடைதல், சின்னுதல்), சீகுதல், பெருத்தல். அல் → அர் → அரு → அருகு.]

அருகு³ *arugu*, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, contiguity, neighbourhood. "சயோதனனுக் கருகா சனத்தர்" (பாரத. திரௌ. 36). 2. ஓரம்; border, edge, vicinity. "மொயம் மலரைத் தும்பி யருகுடைக்கும் நன்னாட்டரசு" (நள. கவிநீம். 21). 3. பக்கம்; side. 'அவ்வருகு கடத்தும் ஓடம்' (சுடு). 4. இடம் (பிங்.); place.

ம. அருவு. அரிதெ; க. அருகு; து. அரு; தெ. இருகு; மா. அர்சே.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல், நெருங்குதல். அல் → அர் → அரு → அருவு → அருகு.]

அருகு⁴ *arugu*, பெ. (n.) (இசை) நாற்பகுப்புள்ள ஒன்றான அருகியல் என்னும் பண்வேறுபாடு, பெருகு என்பதற்கு எதிர்; (Mus.) one of the four modes of primary melody-types, opp. to *perugu*

"சால்புறு மகம்புறுத்தோ டருகொடு பெருகுஞ் சாரல் நூலுணர்ந் துறழி னூற்று மூன்றதா நுவலும் பண்ணோ" (சுர்மபு. கண்ணன் மண. 158).

[அல் → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல். அல் → அர் → அரு → அருகு. பெருகு என்னும் எதிர்ச்சொல்லை இதனொடு ஒப்பு நோக்குக.]

அருகு⁵ *arugu*, பெ. (n.) பண்டைநாளில் ஒரு பெருமகன்முன் பிடித்துச் செல்லும் மதிப்புரவுச் சின்னமான தீவட்டி (விண்.); torch (single or double) carried before a great person, in olden days.

[உல் → உர் → உரு → அருகு. உருத்தல் = அழலுதல். அருகு = நெருப்பு.]

அருகுகண்டம் *arugu-kandam*, பெ. (n.) பதக்க அளிவகை (S.I. viii, 53); a jewel pendant.

அருகுகால் *arugu-kal*, பெ. (n.) கதவுநிலை (இ.வ.); threshold, door frame (Loc.).

[அருகு = ஓரம். கால் = நிலை.]

அருகுசாதி *arugu-šadi*, பெ. (n.) (இசை) ஆசாள் குலப் பண்வகைகளுள் ஒன்று; a class of *šadi* melody-type. 'ஆசாள் என்னும் பண்ணிய வாகிய நால்வகைச் சாதி...ஆசாள் சாதி நால்வகை யாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்ஸரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தாரமெனக் கொள்க' (சிலப். 13: 112, அடியார்க். உரை).

[அருகியல் → அருகு Skt. jāti > த. சாதி (குலம்).]

அருகுதைந்தல் *arugu-tai-*, * 4 செ.குன்றாவி (vt) மடித்துத் தைத்தல்; to hem.

[அருகு → ஓரம். அருகுதைத்தல் = ஓரத்திற் மடித்துத் தைத்தல்.]

அருகுமணிச்சேவை *arugu-mapi-c-celai*, பெ. (n.) புடைவைவகை (பஞ்ச. திருமுக். 1163); a kind of sarree.

[அருகு + மணி + சேவை.]

அருகுவைத்தல் *arugu-vai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.1) குழந்தைகட்கு இழுப்பு வரும்போது தடுபடுதல் (இ.வ.); to brand children with the intention of arresting convulsions (Loc).

[உவ → உர் → உரு. உருத்தல் = அமுறுதல். உரு → அரு → அருகு = தடு. ஒ.தேர: உவ → உர் → (க.) உர் → அர் → அருகுப்பு.]

அருகுறல் *arugural*, தொ.பெ. (vbl.n.) கிட்டாதல், பக்கத்தில் வருதல்; to approach, get near. "ஆன்றவிச் செல்வமித் தனையுமொய்த் தருகுற" (கம்பரா. பால. எதிர். 29).

[அருகு + உறு - அருகுறு (முதனிலை) → அருகுறல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அருகோலம் *arugolam*, பெ. (n) அந்தி மலர்வகை; a flower that blossoms at 4 p.m., *Mirabilis jalapa* (சா.அக.).

அருங்கதி *arugadi*, பெ. (n.) பேசின் ப வீடு; heaven, which is difficult to attain. "பெருந்தவர் குமுலு மருங்கதி யிருப்பும்" (கல்வா. 25).

[அரு = பெறற்கு அரிய. Skt. gati > த. கதி = செல்வு, புகலிடம்.]

அருங்கல்² *arungal*, தொ.பெ. (vbl.n.) சுருங்குகை (சம்.அக.); diminution, contraction.

[அருகுதல் = குறைதல், சிறுத்தல், சுருங்குதல். அருகு → அருங்கு → அருங்கல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அருங்கல்³ *arungal*, பெ. (n.) சார்வு (சம்.அக.); dependence.

[அருகுதல் = நெருங்குதல், சார்தல். அரு → அருகு → அருங்கு → அருங்கல்.]

அருங்கலச்செப்பு *arungala-c-ceppu*, பெ. (n.) 1. அணிகலப் பெட்டி; jewel casket. "ஆயிரம் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு வாய்திறந்தன்" (சிலப். 14: 68). 2. குறள்வெண்பா வாக இயற்றப்பட்ட ஒரு சமண அறநூல்; name of a Jaina ethical treatise in *kuṛaḷ veṇṇā*.

[அரு¹ கல் + செப்பு.]

அருங்கலச்செய்விதற் *arungala-c- ceṅṅiḍal*, பெ. (n.) பொறிநாமரை; red lotus, *Nelumbium speciosum* (சா.அக.).

[அருங்கல் + செய்விதற்]

அருங்கலப்பாலை *arungala-p-palai*, பெ. (n.) மணிபதித்த பாலை; "ஆய்கலைப் பாலை யருங்கலப் பாலை" (சிலப். 12: 71); gem-studded figure.

[அருங்கல் + பாலை.]

அருங்கலம் *arungalam*, பெ. (n.) 1. அணிகலம்; ornament, jewel. "அருங்கல வெறுக்கையொட டளந்துகடை யறியா" (சிலப். 5: 20). 2. விலையுயர்ந்த அணிகலம்; precious ornament. "பெண்ணினிற் கருங்கல மணைய பெய்வளை" (கம்பரா. கிட்சிந்தா கார்க்காலை. 20). 3. அழகு செய்யும் பொருள்; that which adorns, beauty aids. "குவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை" (தேவா. 4.11: 2). 4. (சமணம்) மும்மணி (இரத்தினத்திரயம்) என்னும் சமணப் பண்புகள் மூன்று; அவை நன்னூலம், நற்காட்சி, நவலொழுக்கம் என்பன; (Jaina) the three gems, *Right faith*, *Right knowledge*, and *Right conduct* which sum up the beliefs and tenets of the Jaina cult. "நாதர் நுவன்ற வருங்கலம்" (திருநூற். 70).

[அரு (அரிய) + கல். ஒருகூ. கல் (ஒளிக்கல், மணி) → கலம். இனி, கலம் = பொன்னிலும் வெள்ளியிலும் செதுக்கிச் செய்யப்பட்ட அணிப்பொருள் என்றுகூடும். கல்லுதல் = தோண்டுவது, செதுக்குதல்.]

அருங்கலைநாயகன் *arungalai-nāyagan*, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.); the Buddha, one well-versed in sacred lore.

[அரு (அரிய) + கலை (கலவி, நூல்) + நாயகன் (தலைவன்).]

அருங்கலைவினோதன் *arungalai-vinōdan*, பெ. (n.) சிறந்த நூற்பயிற்சியை இன்ப வினையாட்டாகக் கொண்டவன், ஆராய்ச்சி செய்து அரிய கலையும் அறிவியலும் வளர்ப்பதில் இன்புறுபவன்; person devoted to learning as a recreation, one whose time is pleasantly spent in cultivating arts and sciences. "அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்" (நன். சிறப்புப்பாயி.).

[அரு + கலை + Skt. vinoda > த. வினோதம் = வினையாட்டு, இன்பப் பொழுதுபோக்கு, மனஉமிழ்ச்சி. வினோதம் → வினோதன்.]

அருங்கவி *aruṅkavi*, பெ. (n.) பல்வேறு சித்திரங்கட்குள் அமைக்கக்கூடிய அரும்பா, சித்திரப்பா; a variety of metrical composition fitted into fanciful figures. 2. அரும்பாப் பாடுவோன், சித்திரப்பாப் புலவர்; poet who composes *cittirappā*. 'சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாய அருங்கவி பாடும நன்மையை யுடையான்' (யாப்.வி. 96, உரை, பக். 513).

[அரு + Skt. kavi = பா, பாவலன்.]

அருங்காவம் *aruṅkaval*, பெ. (n.) கடுஞ்சிறை (வீள்.); rigorous imprisonment, strict confinement.

[அரு = கடுமையான. காவல = சிறை.]

அருங்கிடை *aruṅkiḍai*, பெ. (n.) 1. கடும்பட்டினி; extreme hunger from long abstinence. 2. நோயாற் படுத்த படுக்கையா யிருக்கை; being confined to the bed from protracted illness.

[அரு + கிடை. கிட → கிடை = கிடத்தல், படுத்திருத்தல். 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அருங்கு *aruṅku*, பெ. (n.) அருமை; rareness. "உறவுருங் குணமையின்" (தொல. பொருள. கத். 8).

[அர் → அரு → அருகு → அருங்கு. அருகுதல = குறைதல், சிறுத்தல், அரிதாதல், அருமையாதல்.]

அருங்கேடன் *aruṅ-kēḍan*, பெ. (n.) 1. கேடில் லாதவன்; one free from destruction. "அருங்கேட னென்ப தறிக" (குறள், 210). 2. மிகக் கேட்டவன் (சுப்.அக.); a very wicked man.

[அரு = அரிய, இலலாத. அருங்கேடன் (கேடரியன்) = இவ்லாதகேடன், கேடில்லாதவன். கேடு → கேடன. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அருங்கேடு *aruṅ-kēḍu*, பெ. (n.) கேடின்றம்; being free from destruction or destructive causes. "அருங்கேட்டா லாற்ற விளைவது நாடு" (குறள், 732).

[அரு (அரிய, இவ்லாத) + கேடு. அருங்கேடு = கேடுருமை (கேடின்றம்). கெடு → கேடு.]

அருங்கொடைந்தானம் *aruṅkoḍai-t-tānam*, பெ. (n.) தலையாய தானம்; supreme gift.

"அருங்கொடைத் தான மாய்ந்த வருந்தலற் தெரியின் மணமேன் மருங்குடை யவர்கட் கலலான் மற்றவர்க் கால துண்டே" (வேக. 2924).

[அரு (அரிய, சிறந்த) + கொடை + தானம்.]

அருங்கோடை *aruṅkoḍai*, பெ. (n.) 1. வேனிற் காலத்தின் வெப்பமிக்க பகுதி; the hottest part of summer. 2. நீ நாள் (அக்வினி நட்சத்திரம்), dog-days (சா.அக.). 3. வறட்காலம் (வீள்); severe drought.

[அரு + கோடை.]

அருச்சீதம் *aruṅcīdam*, பெ. (n.) பித்தளை (புதுலை); brass (Poṅḍ.).

அருச்சைம் *aruṅccai*, பெ. (n.) தெவ்வகை (பறாணை. பள்ளு. 23); a kind of paddy.

அருசகம் *aruṅcaḥam*, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking-nut, the nut of *Semecarpus anacardium* (சா.அக.).

அருசகா *aruṅcaḥa*, பெ. (n.) பப்பரப்பினி, brahmin tamarind, *Adansonia digitata* (சா.அக.).

மறுவ. பார்ப்பாரப்பினி, பொத்தப்பினி.

அருசம் *aruṅcam*, பெ. (n.) 1. சிந்தில்; moon creeper, *Mentispermum cordifolium*. 2. மூலம்; piles or haemorrhoids. 3. மூக்கில் வளர்ந்த சதை; a fleshy growth on the mucous surface of the nose, *polypus* (சா.அக.).

அருசாகுழி *aruṅca-kūmi*, பெ. (n.) பெருங்குழி; bell vervain, *Gmelina borea* (சா.அக.).

மறுவ. அருசாவிரா, அருசா.

அருசாரை *aruṅcaḥarai*, பெ. (n.) தாள்சா; a kind of plant (சா.அக.).

அருசாவிரா *aruṅcaḥairā*, பெ. (n.) பெருங்குழி (பச்.மூ.); coomb-teak.

அருசாகுழி பார்த்து; see *aruṅca-kūmi*.

ஐதேச: அரிசா

அருசிவசமவாதி *aru-śiva-sama-vādi*, பெ. (n.) ஆதனறியும் (ஆன்மசித்தும்) சிவனறியும் (சிவசித்தும்) ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் கொள்கையன் (சி.சி. 11: 11, சிவஞா.); one who holds that the Soul and Śiva would stand aloof being intellectually equal.

[அ + உருவம் + சிவன் + சமம். Skt. vādin > ந. வாதி. அவ் → அ. உரு → உருவ → உருவம். உருவம் > Skt. rūpa.]

அருஞ்சிலைக்கல் *aruṅjilai-k-kal*, பெ. (n.) கெண்டகச்சிலை; a kind of black stone used in medicine, one of 120 natural bodies acc. to Tamil Medical Science (சா.அக.).

[அரு + சிவை + கம். 'சிவை' தென்சொல்லா
வடசொல்லா வென்றும் ஐயுறவிற் றிடமானது.]

மறுவ. அருட்சிவை

அருஞ்சிறை¹ aruñjirai, பெ. (n.) 1. கடுங்காவல்;
rigorous imprisonment. "அற்புத னரக்காதம்
வருக்க மாசற விற்பணி கொண்டருஞ்
சிறையின் மீட்டநான்" (கம்பரா. சுந்தர.
உருக்கா. 20). 2. தரகம் (பிங்.); hell.

[அரு = கடிய, கொடிய. சிறைத்தல் =
ஒன்றன் றியக்கத்தைத் தடுத்து ஓட்டத்திருதல்தல்.
சிறை (முத.தொ.பெ.) = தடுத்துச் செய்யு
காவல். 'செறி', 'செறு' எனப்பண தொடர்
புடைய சொற்கள்.]

அருஞ்சிறை² aruñjirai, பெ. (n.) அரிய சிறகு.
rare type of wing. "அருஞ்சிறை பெற்ற
மேருவ தென்ன" (சுந்தபு. தேவ. தெய்வ. 48).

[அரு + சிறை. சிறகு → சிறை.]

அருஞ்சரம் aruñjiram, பெ. (n.) 1. கடத்தற்
கரிய வெம்பாலை நிலம்; bare, open, torrid
plain. 2. கடுங்காய்ச்சல்; a severe type of
fever, Hyperpyrexia (சா.அக.).

[அரு + சரம். கள் → கர் → கரம் = கடும்
பாலை, கடுங்காய்ச்சல்]

அருஞ்சேதி aruñjōdi, பெ. (n.) தெய்வகை
(ஏரெழு.உரை); a kind of paddy (செ.அக.)—
ஒருவகைச் சிவப்புநெல்; a kind of red paddy
(சா.அக.).

[அரு + Skt. jyoti > த. சேதி = ஒளி.]

அருட்கண் aruḍ-kaṇ, பெ. (n.) 1. அருள்நேரக்கம்;
gracious look. 2. ஒழிக்கண் (குரணக்கண்)
(சி.பொ. 5.2: 3); eye of wisdom

[அருள் + கண்.]

அருட்கரம் aruḍ-karam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை;
marking-nut tree, Semicarpus anacardium (சா.
அக.).

[அருள் + ஒருகா. Skt. kara.]

அருட்குடையோன் aruḍ-kuḍaiyōṇ, பெ. (n.)
அருளைக் குடையாகக் கொண்ட கடவுள்;
God, as benevolent (W.).

[அருள் + குடையோன்.]

அருட்குறி aruḍ-kuṟi, பெ. (n.) சிவ இலங்கம்
(சிவலிங்கம்); Śiva-linga, the symbol of divine
grace. "ஆறு யர்த்தவ னருட்குறி யருச்சனை"
(காஞ்சிப்பு. சாந்தரா. 31).

[அருள் + குறி.]

அருட்கேவலம் aruḍ-kēvalam, பெ. (n.) ஓழம்பு
பொருட் டுப்புறவின் பின் ஏற்படுத ன்னிமை
(நத்துவசுத்தியின் பினணர்ப்படுங் கேவலம்)
(சி.பொ. 6: 6 சிவகுர னமுனி) (சங்.அக),
solitariness of the soul following its spiritual
experience in which the soul is no longer
influenced by the 36 Reals (tattvas) and realizes
itself to be an entity different from them.

[அருள் + Skt. kēvala > த. கேவலம்.]

அருட்கொடியோன் aruḍ-kōḍiyōṇ, பெ. (n.)
அருகன் (குடா.); Arhat, the Lord whose
banner is grace.

[அருள் + கொடியோன். கொடி → கொடி
யோன். 'ஒன்' உடைமை குறித்த ஆ.பா. ௧௫.]

அருட்கொடிவேந்தன் aruḍ-kōḍi-vēṇḍaṇ, பெ. (n.)
அருட்கொடியோன் பார்க்க; see aruḍ-kōḍiyōṇ.

[அருள் + கொடி + வேந்தன் (பேரரசன்,
பெருந்தலைவர், திறைவர்).]

அருட்கொடையோன் aruḍ-kōḍaiyōṇ, பெ. (n.)
(அருள் செய்யும் அல்லது பல செல்வங்களை
அருளிக் கொடுக்கும்) கடவுள் (சங்.அக); God,
the gracious one or the giver of wealth.

[அருள் + கொடையோன். கொடு →
கொடை → கொடையோன். 'ஒன்' வி.முத.
குறித்த ஆ.பா. ௧௫.]

அருட்செதி aruḍ-cēti, பெ. (n.) பரை, பரை
யசற்றல் (பரசசத்தி); Śiva's supreme energy.
"முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான்
முனையா னன்றே" (சி.சி.கபக். 1: 68).

[அருள் + Skt. sakti > த. சத்தி = ஆற்றல்.]

அருட்சி¹ aruḍci, பெ. (n.) அரட்சி பார்க்க; see
araḍci.

[அரட்சி → அருட்சி.]

அருட்சி² aruḍci, பெ. (n.) அருளுதல் (சங்.அக),
to be gracious.

அருள்[ரு]-தல் பார்க்க; see aruḍ-1.

அருட்சித்தி aruḍ-citti, பெ. (n.) இந்நீர் (பாதரசம்)
(விங்.); quicksilver.

[அருள் + Skt. siddhi > த. சித்தி.]

அருட்சிவை aruḍ-cilai, பெ. (n.) ஒருவகைக்
கருங்கல்; a black granite stone (சா.அக).

அருஞ்சிவைக்கல் பார்க்க; see aruñjalai-k-
kal

அருட்செல்வம் *aruṭ-celvam*, பெ. (n.) 1. அருளாகிய செல்வம், பொருட்செல்வம் என்பதற்கு எதிரி; wealth of grace, opp. to *poruṭ-celvam* "அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" (குறள், 241). 2. இறைவனருள்; wealth of divine grace.

[அருள் + செல்வம்.]

அருட்ரோதி *aruṭ-rōdi*, பெ. (n.) 1. அருட்பெருஞ் சுடராகிய கடவுள்; God, the embodiment of effulgent grace. 2. அருட்பெருஞ்சுடர்; the effulgence of grace. "அருட்சோதித் தெய்வமென்னை யானா னு கொண்ட தெய்வம்" (அருட்பா. பரசிவ. 1). 3. ஒருவகைக் கனிவச்செய்ந்தஞ்சு (கெளரி பாடாணம்) (மு.அ.); a mineral poison.

[அருள் + Skt. jyotis > த. சோதி = ஒளி.]

அருட்டரிசனம் *aruṭ-ṭariṣanam*, பெ. (n) தெய்வக் காட்சி (தெய்வநரிசனம்) (ஒழிவி. விரத்தி. 9, உரை); vision of divine grace (செ.அக.).

அருட்டெரிசனம் — "குரியோதயத்திலே இருளு நட்சத்திரமும்பிற் சூரியப் பிரகாசமாதிரி கண்ட கண்டபோல, அருள் தோற்றிய காவத்துக் கேவல விருளுக் கருவிக் கூட்டங்களுந் தோன்றாது அருளை மாத்திரம் ஆண்ட கண்டுகொண்டிருப்பது" (ஒழிவி. விரத்தி. 9, உரை) (சங்.அக.).

[அருள் + டரிசனம். Skt. darśana > த. டரிசனம்.]

அருட்டி *aruṭṭi*, பெ. (n.) 1. அச்சம் (சங்.அக.); fear, dread. 2. தடுக்கம் (விண்); quaking, trembling, agitation.

ம. அரளச்ச; க. அரள.

[அரள் → அருள் → அருட்டு → அருட்டி.]

அருட்டுதல் *aruṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. மயக்குதல்; to confuse, bewilder, frighten. "அருட்டிக்கண் சிமிட்டி" (திருப்ப. 647). 2. துயிலுணர்த்துதல்; to wake up. 3. எழுப்பிவிடுதல்; to rouse to action, wake from inactivity. 4. ஏவிவிடுதல், தூண்டிவிடுதல்; to excite, instigate.

ம. அரட்டுக

[அரள் → அருள் → அருட்டு.]

அருட்பா *aruṭ-pā*, பெ. (n.) 1. தேவசக்தி திருவாசகம் போல இறைவன் ஏவியெழுப்பலாத்

பாடப்பட்ட செய்யுள் அல்லது பாட்டு; poems or songs produced under divine inspiration, as *Tēvāram* and *Tiruvāṣṭāgam*. 2. இராமலிங்க அடிகளின் பாடல், திருவருட்பா; poems and songs composed by *Rāmaṅga Aḍigal*. *Tiruvārūṭpā*.

அருட்புரி *aruṭ-puri*, பெ. (n.) (இசை) குறிஞ்சி யாழ்த்திற வகைகளுளொன்று (பிங்.); (Mus.) a secondary melody-type of the *kuṟiñṣi* class

அருண்முனி *aruṇ-muṇi*, பெ. (n.) அருகன். Arhat. "அங்கம் பயந்தோ னருக னருள் முனி" (சிவப். 10:187).

[அருள் + ழுனி.]

அருண்மொழி *aruṇ-moḷi*, பெ. (n.) அருளொடு கூடிய சொல் அல்லது பேச்சு; gracious word or speech, as uttered by God.

[அருள் + மொழி.]

அருண்மொழித்தேவர் *aruṇ-moḷi-t-tēvar*, பெ. (n) பெரியபுராண ஆசிரியரான சேக்கிழார் (சேக்கிழார். 18); *Śēkkiḷār* the author of *Periyapurāṇam*.

[அருள் + மொழி + தேவர்.]

அருணாமலம் *aruṇa-kalam*, பெ. (n.) செந்நாமரை; red lotus, *Nelumbium speciosum* (சா.அக.).

[அருணம் = சிவப்பு. கமலம் = தாமரை.]

அருணம், கமலம் பார்க்க; - see *aruṇam*, *kalam*.

அருணகிரி *aruṇa-giri*, பெ. (n.) 1. திருவண்ணாமலை, ஒரு பெயர் பெற்ற சிவதகர்; *Tiruvāṇṇamalai*, a famous Śiva shrine. 2. அருணகிரிநாதர்; *Arūṇagirināḍār*. "வாக்கிற் கருணகிரி" (தனிப்பா.)

[1. அருணம் + Skt. giri > த. கிரி (மலை). 2. அருணகிரிநாதர் → அருணகிரி (குறுக்கம்). ஒருகாலத்தில், தீருமாலும் தான்முகலும் அடிமுடியறியாவாறு சிவபெருமான் நெடிய அழற் பிழம்பாய் நின்ற வுருவம் அருணமலையாயிற் றென்பது தொழமக்கதை. அருணமலை → அண்ணாமலை (சகுஉ).]

அருணம் = சிவப்பு, அழல்திறம்.]

அருணகிரிநாதர் *aruṇagirināḍār*, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்தவரும், திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரஹஸ்தி, திருவருப்பு, வேல்விடுத்தம்,

உடற்கூற்று வண்ணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியருமாகிய பெரும்பாவலர்; name of a great poet who lived in Tiruvannamalai in the 15th century, author of the *Tiruppugal* and other works

அருணகிரிநாதர் என்பது, அருணகிரி என்னும் திருவண்ணாமலையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான பெயர். அங்கு அவருக்கு அவருடைய பெற்றோரின் சிவபத்தியா விடப்பட்டது.

அருணகுட்டம் *aruṇa-kuṭṭam*, பெ. (n.) உடம்பு முழுதும் கருஞ்சிவப்புத் தழும்புகள் பரவிக்கூற்தலெடுத்துத் தோலில் தியிருண்டாகும் நோய், செங்குட்டம்; a kind of leprosy marked by well-defined reddish brown patches spreading all over the body, pricking pain and insensibility of the skin, macular leprosy (சா.அக.).

தெ. அருணமு

[அருணம் = சிவப்பு. குள → குட்டம் = குறுமை, கை கால விரல் முக்கு முதலிய வறுப்பு கள் அழகீக் குறுகுற் தொழுநோய்.]

குட்டம் பார்க்க; see *kuṭṭam*.

அருணாச்சிவப்பு *aruṇa-c-ivappu*, பெ. (n.) எழுங்கதிரவன் போன்ற செந்நிறம்; bright red colour like that of the rising sun (சா.அக.).

[அருணம் = சிவப்பு. சிவ → சிவப்பு. 'ய' பண். பெ. நறு.]

அருணாத்திசுவாசாரியார் *aruṇaṭṭa-śivaśāriyār*, பெ. (n.) பதினாண்டாம் நூற்றாண்டினரும், வழிமுறைக் (சந்தான) குரவருள் ஒருவரும், சிவஞான சித்தியார், இருபாவிருபத்து என்னும் நூல்களின் ஆசிரியருமான சிவாசாரியார்; name of a Śaiva preceptor, author of the *Śivāṇḍa-śittiyār* and the *Irupāviruṇpaṭṭu*, of 13th century, one of the four *śāndāna kuravar*

[அருள் + நந்தி + சிவ + ஆசாரியார். ஆசிரியர் > Skt. *ācārya*.]

அருணம்¹ *aruṇam*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு, red, bright red. "அருணமேனி" (பாரத. இராச. 105). 2. கருஞ்சிவப்பு; dark-red. 3. கெம்பு; ruby (சா.அக.). 4. சிந்தூரம் (இராசவைத.); red lead or red oxide 5. செம்பு; copper (சா.அக.). 6. செம்பொன்; superior gold. 7. சிவப்பு ஆன் (பசு) அல்லது பெற்றம்; red cow or bull (சா.அக.).

8. செம்மதியாடு (பிங்.); ram or ewe (சா.அக.). 9. மாள் (பிங்.); deer. 10. சிவப்பெலி; a rat of a dark-red colour (சா.அக.). 11. அருணன் (செங்கதிரவன்) எழும் விடியற்காலம்; dawn. 12. செவ்வானம் (நாநார்த்த.); evening sky. 13. செங்குட்ட நோய் (நாநார்த்த.); red leprosy. 14. ஒரு தீயன்; a plant, *Rottlora tinctoria* (சா.அக.).

ம. அருணம்; க., து. அருண; தெ. அருணமு; Mar., Sinh., Pall aruṇa.

[உரு → அரு → அருணம் = சிவப்பு.]

உவ → உல → உலலை = காய்த்த மரக் கொம்பு, உல → உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல → உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு, கொல்லனுலை. உல → இல் → எம் = ஒளி, வெயில், கதிரவன். எவ → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு, எரிமலர் = செந்தாமரை, முருக்கமலர், எரங்காடு = செம்மண நிலம், தெ. எர் = சிவப்பு.

உவ → உர் → உரு. உருத்தல் = அமுலுத்தல். உர் → உரி (க.) = நெருப்பு, உரு → உரும் → உருமி. உருமித்தல் = வெப்பமாதல். உருமம் = வெப்பம். உரும் → உரும்பு = கொதிப்பு. உரும்பு → உருப்பு = வெப்பம். உருப்பம் = வெப்பம். உரும்பு → உரும்பரம் = செம்பு, பெருங்காயம், உரும்பதம் → உதுமபரம் = செம்பு, செவ்வகத்தி, அத்தி.

உவ் → அவ் → அவத்தம் = செம்பருத்தி. அவத்தகம் = செம்பஞ்சுக்குழம்பு. அவத்தி = மின்மினி. அவத்தல் = செங்கத்தரி. அவத்தகம் → அரத்தகம் = செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

இல் → இலந்தை = செம்பழ முட்டெடி. இல → இர் → இரத்தி = இலந்தை.

அவ் → அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = சிவன். (ஹர > அரன் = அழிப்பவன் என்பது பிறகால ஆரியக் கருத்து.) அர் → அரக்கு = சிவப்பு, அரமீசின் போன்ற சரக்கு, சாதிவிங்கம். அரக்காமல் = செவ்வாமல். அரக்கு → அரக்கம் = அரத்தம், அவலரக்கு. அர் → அரத்தம் = சிவப்பு, குருதி. அரக்கு, பவளம், செம்பரத்தை, செங்கழுநீர், செம்பருத்தி. அரத்தன் = செவ்வாய். அரத்தம் → அத்தம் → அத்தி. அத்தம் → அதம் → அதவு → அத.

நெருப்புச் செந்திற மாதலாய், நெருப்பைக்குறிக்குஞ் சொல்லிவின்று, சிவப்பையுஞ்

செம்பொருள்களையும் குறிக்குஞ் சொற்கள் திரிந்துள்ளன

உரு → அரு → (அரணம்) → அருணம் = சிவப்பு, சிவப்பின ஒருவகைப் புகர் (brown). அதனால் அருணம் என்பது மானையும் குறிக்கும். ஆயின், மானியர் வில்லியம்சு சமர்திருத ஆங்கில அகரமுதலி, சிவப்பைக் குறிக்குஞ் சொல்லை 'அருண' என்றும், மாணைக் குறிக்குஞ் சொல்லை 'ஹரிண' என்றும் வேறுபடுத்தி, முன்னதை 'ரு' என்னும் வேரினின்றும், பின்னதை 'ஹரி' என்னும் வேரினின்றும் திரிக்கின்றது. 'ரு' என்னும் வேருக்கு அது குறித்துள்ள பொருள்கள் (1) 'ரு' என்னும் எழுத்து, (2) சிறிப்பையுணர்ந்தும் ஒலிக்குறிப்பு, (3) வாணம், (4) இயங்கு (to go, move) எனலும் நான்கே. இவற்றுள் ஒன்றேனும் சிவப்பு என்னும் பொருளொடு தொடர்புடையதாயில்லை. 'ஹரி' என்னும் வேர் அல்லது அடி, பசுமை மஞ்சள் எனலும் இருமொருளை யுணர்ந்தும் புகர்நிறத்திற்கு மஞ்சளைவிடச் சிவப்பே நெருங்கிய தென்பது தெள்ளத் தெளிவானது. இதனால், 'அருண' என்பதன் திரிபே 'ஹரிண' என்பது அறியப்படும்.

சமர்திருதத்தில் நூற்றுக்கணக்கான அடிப் படைச் சொற்கள் தமிழாயிருத்தலால், இதை மறைத்தற்கு வடமொழியாளர் பலவகைச் சொற்றரிப்புக்களையும் பொருட்டழிப்புக்களையும் கையாண்டிருக்கின்றனர்.

அத்திமரத்தைக் குறிக்கும் 'உதும்பரம்' என்று சொல், வேதத்தில் 'உதும்பர' என்றும் பிற்கால இலக்கியத்தில் 'உடும்பர' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ள தென்றும், உதும்பர (udumbara) என்னுஞ் சொல்லிற்கு வேர்காட்ட ம்லையையே உதும்பர (udum-bhara) என்னும் சொல் புணையப்பட்டுள்ள தென்றும், மானியர் வில்லியம்சு கூறிவிடுத்தல் காண்க.

'udumbhāra, m. (fr. bhṛt with ud), a word coined for the etymological explanation of udumbhāra, Ś.Br. vii, 5, 1, 22.' (p. 186, col 3)

அருணம்¹ aruṇam, பெ. (n) 1. இடைக்கால விலக்கியத்திற் கூறப்படும் ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று (சங்.அக.); one of the 56 ancient countries mentioned in the medieval literature. 2. அந்தாட்டு மொழி (சங்.அக.); the language of that country. 3. யரணை (அக.நி.); elephant.

[அருமணம் → அருணம். அருமணம் என்பது ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவே யன்றி நூடன்று. அத்தீவின்று கொண்டுவரப்பட்ட யானை அருமணவன் எனப்பட்டது.]

அருமணம், அருமணவன் பார்க்க; see arumāṇam, arumāṇavan

அருணமணி aruṇa-maṇi, பெ. (n) செந்நிற ஒளிக்கல், மானிக்கம்; ruby. "அருணமணி கும் பாதலத்தில்" (ஞானவாட்பிரகாரம். 47).

ம. அருணமணி

[அருணம் + மணி. மண் → மண்ணி → மணி = கழுவித் துலக்கப்பட்டது]

அருணர் aruṇar, பெ. (n.) சாண்மலித்தீவின் அரசர்; the kings of Śīṅgali, an island-continent. "மன்னவரை மாடுறிய வடிவே லருணரென் றுரைப்பர்" (கர்மபு பிலக்க. 24) (சங்.அக.).

அருணரி aruṇari, பெ. (n.) பாழ்நிலம்; waste land (சா.அக.).

அருணவூரி aruṇa-v-ūri, பெ. (n.) மறைக்காலத்தில் ஊர்ந்து திரியும் தம்பலப்பூச்சி (இந்திரசேகரம்); cochineal insect (செ.அக.).

An insect of crimson red colour, appearing in the rainy season, lady fly or scarlet moth, *Mutella occidentalis* (சா.அக.).

[அருணம் (சிவப்பு) + ஊரி. ஊர் → ஊரி. 'கி' வீ.முத. 8று.]

அருணவெலி aruṇa-v-eli, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருஞ்சிவப்பெலி; a rat of dark-red colour (சா.அக.).

[அருணம் = சிவப்பு. எல் → எலி. முதற் காலத்தில் வெள்ளெலியைக் குறித்தது பின்னர் எலிப் பொதுப்பெயராயிற்று.]

அருணவேலி aruṇa-veli, பெ. (n) செங்கொடு வேலி; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica* (சா.அக.).

[அருணம் (சிவப்பு) + வேலி.]

அருணன் aruṇan, பெ. (n.) 1. எழுங்கதிரவன் (திவா.); the rising sun. "அருணனை யன்ன செவவேற்பை.ச் செந்திலுர்க்கு" (திருசெந்தி னிரோட்ட. காப்பு). 2. அறிவன் (புதன்) (குடா.); the planet Mercury. 3. ஏகம்பச் சாரம்; a kind of mineral salt used in alchemy (சா.அக.).

ம. அருணன்; க., தி. அருண; தெ. அருணா; Sinh., Pali arupa.

[அருணம் (சிவப்பு) → அருணன்.]

அருணம் பார்க்க; see aruṇam.

அருணா aruṇā, பெ. (n.) 1. குரால் (கபிலச்) சிவப்பு; reddish brown colour. 2. அதிவிடையம்; atis, Aconitum heterophyllum.

[அருணம் (சிவப்பு) → அருணா. குரால் நிறம் சிவப்புவகை. அதிவிடைய வேர் குரால் நிறமானது.]

அருணாசலக்கவிராயர் aruṇāśala-k-kavi-rāyār, பெ. (n.) சீகாழியில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும், இராம நாடகம், சீகாழித் தல புராணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியருமான ஒரு வேளாண்ருவப் புலவர்; name of a Vēḷā poet of Śikāḷi, 1712-19, author of the Iram nāḍḡam, the Śikāḷitalapurāṇam and other poems.

[அருணாசலம் + Skt. kavi + ராயர். அசைர் → அரைசைர் → அரையர் → ராயர்.]

அருணாசலம் பார்க்க; see aruṇāśalam.

அருணாசலபுராணம் aruṇāśala-purāṇam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைப் பெருமையைக் கூறும் சிவனியத் தொன்மம், எல்லப் பநாவலர் இயற்றியது; name of a poem, which narrates the legends of Tiruvannamalai, sacred to Śiva by Ellappa Nāvalar.

[அருணாசலம் + Skt. purāṇa (தொன்மம்)]

அருணாசலம் பார்க்க; see aruṇāśalam.

அருணாசலம் aruṇāśalam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை; Tiruvannamalai.

ம. அருணாசலம்

[அருணம் (சிவப்பு) + அசலம்.]

அருணம் பார்க்க; see aruṇam.

சலித்தல் = அசைதல், சலி → சலம் = அசைவது. அல → அ (அன்மை யின்மை மறுதலைப் பொருளுணர்த்தும் முன்னொட்டு). அசலம் (அ + சலம்) = அசையாதது, மலை. சலி > வ. சல் (ca). சலி என்னுஞ் சொல்லும் 'அ' என்னும் முன்னொட்டும் தமிழாயினும், அவ் வேரணடையும் புணர்த்து அசல (acala) என்னுஞ் சொல்லைத் தோற்றுவித்தது வடமொழியிலாகும். ஆதலால், அசலம் என்பது

உறுப்பால் தென்சொல்லாயினும் சொல்லால் வடசொல்லே.

சலித்தல் = 1. அசைதல், அசைத்தல், எ-டு: சலியடை → சல்லடை. 2. வருத்துதல், சோர்தல், வெறுத்தல், அருவருத்தல். எ-டு: சலிப்பாயிருக்கிறது, கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்துப் போனான், தின்று தின்று சலித்துப் போயிற்று.

சலித்தல் பார்க்க; see śali-.

திருமாலும் நான்முகனும் தன் அடிமுடியறியாவாறு, சிவபெருமான் ஒரு காலத்தில அழற்பிழம்பாய் நின்ற வருமமே திருவண்ணாமலை யென்னும் கருத்தினால், அழல்நிறமான செமமலை அருணமலை யெனப்பட்ட தென்பார். அருணமலை → அண்ணாமலை → திருவண்ணாமலை. ஆரியர் தென்னாடு வந்தபின், 'மலை' என்னும் வருஞ்சொல் விற்குத் தலைமாறாக 'அசலம்' என்னும் சொல்லைச் சேர்த்து, அருணமலை என்பதை அருணாசலம் என மாற்றினர். இவக்கிய வழக்கில் அருணாசலம் என்னும் வடசொல் வடிவம் இடம்பெற்றிருப்பினும், உலக வழக்கில் அருணமலை யென்பதன் மருஉலாச அண்ணாமலை யென்றும் தென்கொல் வடிவமே வழக்கென்றியிருத்தல் காண்க.

திருவண்ணாமலை, கிருதஜூழியில் அழன் மலையாகவும், திரேதாஜூழியில் மாணிக்க மலையாகவும், துவாபரஜூழியிற் பொன்மலையாகவும், கலியூழியிற் கண்மலையாகவும் உருக்கொண்ட தென்பது தொன்மக் கொள்கை.

"செங்குண்ட முதலயுகத் திரேதை மாமணி பொங்கிய துவாபரம் பொலிந்த பொன்னிறத் தங்கிய கலியுகத் தன்னிலேலிசை யங்கமா மதன்பெய ரருண பூதரம்" (அருணாசலபு. திருநகர. 30)

அருக்கனன் தன் தென்னாட்டுத் திரு முழுக்கு யாத்திரையில, "கற்றார் தொழுமருணாசல மன்போடு கைதொழுதான்" என்று பாரதம் (அருக்கனனார். 15) கூறுவதால், திருவண்ணாமலைச் சிவன்கோயிற் பழமை புணரப்படும.

அருணாதி aruṇādi, பெ. (n.) வேம்பு; neem tree, Azadirachta indica (சா அக.).

அருணாதியெலி *arundī-y-eli*, பெ. (n) அருணம் முதலிய அறுவகை நச்செலிகள்; the six kinds of poisonous rats.

இவை கடிப்பதனால், குடற் காய்ச்சல் (சன்னிபாதக்) குறிகளுடன் அரத்தம் வடிதல், கட்டிகள் எழும்புதல் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும்; Their bites are characterised by symptoms of typhoid, haemorrhage, appearance of boils, abscesses and so on (சா.அக.).

[அருணம் + ஆதி (முதலிய) + எலி.]

அருணிசம் *arunīsam*, பெ. (n.) 1. நன்னாசி; Indian sarsaparilla, *Hemidesmus indicus*. 2. திருநாமப்பாலை; wild sarsaparilla, *Smilax macrophylla* (சா.அக.)

அருணாஸ் *arunāṣi*, பெ. (n.) வேத சிவசகமங்கள்; the Vedas and the Śaiva Āgamas. "அருணாவின் விதித்த வாறே" (உண்மைநெறி. 2).

[அருள் + ஊஸ்.]

இது பிற்காலத் தமிழர் மேற்கொண்ட ஆரியக் கொள்கை.

அருணைநிகரக்குஞ்செல்வன் *arunai-nīkarkuñ-celvaṅ*, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.); the Buddha.

[அருள் + நெறி + சரக்கும் + செல்வன்.]

அருணை¹ *arunai*, பெ. (n.) 1. அதிவிடையம்; (நாநார்த்த.); atis, *Aconitum heterophyllum*. 2 சிவதை; Indian jalap. 3. நன்னாசி; Indian sarsaparilla, *Hemidesmus indicus*.

அருணை² *arunai*, பெ. (n.) 1. பாலை; desert (சா.அக). 2. திருவன்னாசமலை; *Tiruvannamalai*. "அருணையை நினைக்க வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தீர்" (அருணாசலபு. திருநகர. 45).

[1. அருணை = ஒருகர. அருணைகள் (கதிரவனாள்) எரிக்கப்பட்ட நிலம். 2. அருணமலை → அருணை (இலக்கிய மகுஉ).]

அருந்தி¹ *arutti*, பெ. (n.) கள் (அக.நி.); toddy.

[ஒருகர. அருந்து → அருந்து → அருந்தி.]

அருத்தி² *arutti*, பெ. (n) கூத்து (லின்.); dancing.

அருந்து-தல் *aruttu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்டித்தல்; to feed. "வேதியார்க் கருத்திப்பின்னர்" (நைடத. நாட்டு. 14). 2. நுகர (அனுபவிக்க)ச் செய்தல்; to cause to experience.

[அருந்து (த.வி.) → அருந்து (ம.வி.). அருந்த-தல் = உண்டல்.]

அருந்தங்கம் *arundāṅgam*, பெ. (n.) முத்திரை, seal (சா.அக.)

அருந்தாய் *arundai*, பெ. (n.) 1. அருமை (குடா.) அரிதாய்க் கிடைத்தல்; scarcity, rarity, dearth. 2. விலையேற்றம், கடுமிகை; exorbitant price. மலைப்பழம் அருந்தலா யிருக்கிறது.

[அரு → அருந்து → அருந்தல்.]

அருந்தவர் *arundavar*, பெ. (n.) முனிவர்; sages, hermits. "அயரு மருந்தவர் தம்பழி" (கோயிற்று. பதஞ்சலி. 69)

ம. அருந்தவர்

[அரு = செயற்கரிய. தவர் = தவஞ்செய்தோர். தவம் → தவன் (ஐ), தவர் (ப.).]

அருந்திறல் *arundirai*, பெ. (n.) 1. அரிய திறமை; great prowess, rare capacity, remarkable valour, extraordinary might. 2. அரிய திறமையுடையவர்; person of great prowess, valiant warrior. "அருந்திறல் பிரிந்தவயோத்தி போல" (சிவப். 13. 65).

[அரு (அரிய) + திறல் (திறமை). திறம் → திறன் → திறல். திறல் = திறலோன் (பன்ன. ஆகு.)]

அருந்து-தல் *arundu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, as a meal. "அருந்தெல் விடலிபதி மனையிலன்னம்" (சைவச.பொது. 245). 2. தின்னுதல்; to eat a thing like sweetmeat, to eat, as a bird or animal. "அருந்துதற் வினியமீன் கொணர்" (சுமபரா. யுத்த விடனை. 29). 3. குடித்தல்; to drink "தண்ணீர் குந்தி" (தாயு. எந்நாள். அருளி. 11). 4. விழுங்குதல்; to swallow. "அங்கவற்றையும் பற்றி யருந்தினான்" (சுந்தபு. யுத்த. இரண்டாநாட்டு. 65). 5. நுகர்தல் (அனுபவித்தல்); to experience, either good or evil, pleasure or pain, reap the fruits of actions done. 6. தன்விடத்துக் கொள்ளுதல்; to contain, hold. "சாந்தகுந்தி மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்து" (குறஞ்சிப. 120).

ம. அருந்துக

[ஆர்தல் = உண்ணுதல். ஆர் → அரு → அருந்து.]

அருந்தம்மட்டி *arundummaṭṭi*, பெ. (n.) சிறு தும்மட்டி; a small species of bryony, *Bryonia callosa*.

அருந்தோடு *arundōḍu*, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (S.I.I. vii, 30.); an ancient tax.

[ஒருகா. அரு + தோடு, கவலறு அருந்து + ஓடு.]

அருநங்கன் *aru-naṅgan*, பெ. (n.) தலை பாம்பு; cobra (சா.அக.).

அருநரகம் *aru-naragam*, பெ. (n.) 1. பசுந்தரகம் (சங்.அக.); the most miserable hell. 2. கடு தோஷ (வேதனை); severe pain.

அருநிலம் *aru-nilam*, பெ. (n.) பாலைவனம் (தொல். பொருள. புறத். 24, நச். உரை): desert tract.

[அரு + நிலம்.]

அருநிலை *aru-nilai*, பெ. (n.) 1. ஆழமான நீர் நிலை; deep water. "வாய்ப்பகு நீரும் அரு நிலையாய்" (திவ். இயற். திருவிருத். 16, விபா.) 2. கடந்துசெல்லற்கரிய ஆற்றுநிலம் (சங்.அக.); river-bed that is difficult to pass over. 3. போர்நிலை (சங்.அக.) (பாரத); state of war, stage of battle, belligerency.

[அரு = அரிய, கடிய. நீல் → நிலை = நிலைமை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அருநிலம் *aru-niḷai*, பெ. (n.) விளக்கின் சிறு நிழல் (இ.வ.); shadow cast by a lamp (Loc.) (செ.அக.).

அருநீர் *aru-nir*, பெ. (n.) 1. பாசனத்திற்கு உதவும் ஏரிநீர் (C.G.); water in a public reservoir available for irrigation. 2. கண்ணீர்; tears (சா.அக.).

[அருவுதல் = மெல்லெனச் செல்லுதல். அருவு நீர் → அருநீர்.]

அருநீர்த்தும்பல் *aru-nir-t-idumbal*, தொ.பெ. (vbl.n.) எப்போதும் நீரொழுகும் கண்ணீராய்; an eye disease attended always with tears.

[அருவு + நீர் + தும்பல். தும்புதல் = திறுதல், திரைவழிதல். தும்பு → தும்பல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அருநீயம் *aru-niliyam*, பெ. (n.) சிறுநீலி; small-leaved indigo plant (சா.அக.).

[அரு (சி.பொ. முன்.) → அரு = சிறு. நீல் → நீலி → நீலியம். நீலி = நீலக்காயல் காய்ச்சுவுதவுத் செடி.]

அருநெஞ்சு *aru-neṅcu*, பெ. (n.) விருப்பின்மை (இ.வ.); unwillingness, reluctance (Loc.). அரைமனத்தோடு அரு நெஞ்சுப் பட்டுக் கொடுத்தான்.

[அரு = அரிய, இல்லாத. நெஞ்சு = விருப்பம்.]

அரு நெஞ்சுப் பட்டு - தல் *aru-neṅcu-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விருப்பமில்லாதிருத்தல்; to be unwilling, reluctant.

[அருநெஞ்சு = விருப்பின்மை. படுதல் = உண்டாதல்.]

அருநெஞ்சு பார்க்க; see *aru-neṅcu*.

அருநெல்லி *aru-nelli*, பெ. (n.) 1. சிறுநெல்லி; otaheite goose-berry, m.tr. *Phyllanthus distichus*. "அருநெல்லிக்காய் குளிர்ச்சியாம்" (பதார்த்த. 671) (செ.அக.) — வரிநெல்லி, இதற்கு அரிநெல்லி யென்று பெயர்; a small tree, called country star goose-berry, *Phyllanthus distichus* (சா.அக.). 2. மரவகை (L.); species of goose-berry balsam tree, l.tr., *Garuga pinnata* (செ.அக.).

[அரி (சி.பொ. முன்.) + நெல்லி.]

அருநெல்லிப்பழம் *aru-nelli-p-paḷam*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பழம்; a kind of fruit, *Chullic millic* (சா.அக.).

இது தெளிவற்ற, மயக்கத்திற்கிடமான பெயர்.

அருநெறி *aru-neṇri*, பெ. (n.) 1. போசுதற்கரிய வழி; difficult way, that perplexes one. "அரு நெறிக் கடவுளார்க் கமுத மூட்டுதல்" (பாரத. வேத்திரகி. 34). 2. ஒழுங்கிய வழி; narrow way. "முடுக்கரு மருநெறித் தொடர்பும்" (உப தேசகா. சிவவிரத. 141). 3. (சிறு) மனை வாயில் (பிங்.); narrow gateway or entrance. 4. பாலைவனம் (பிங்.); desert tract. 5. நரகம் (சங்.அக.); hell.

[அரு = அரிய. நேர் → நெறி.]

நெறி பார்க்க; see *neṇri*.

அருநேரளி *aru-neṇraḷi*, பெ. (n.) பிடங்குநாரி; a plant (சா.அக.).

அருப்பம்¹ *arupam*, பெ. (n.) 1. நெற்கதிர்க்கு; germ of a grain of paddy. "அருப்ப மாகில வருங்கதிர" (இரகு. நாட். 32). 2. பிள்ளை; child (சா.அக.). 3. முதலில் முனைக்கும் மீசை;

the-sprouting downy moustache. 4. மயிர்ச் சினர்ச்சி; goose-flesh, horripilation. 5. பனி (ததுளி); dew (drops). 6. முகநோய்; a disease of the face (சா.அக.). 7. கள்; liquor. 8. மோர்; butter-milk.

[உரு → அரு → அரும்பு. அரும்புதல் = தோன்றுதல். அரும்பு → அருப்பு → அரூப்பம். அரும்பு + அரிசி. கள், புளிக்கவைத்த அரிசி யினின்று கிறக்கியதாயிருக்கலாம். அரும்பு → அருப்பு → அரூப்பம். மோர் கள் போற புளிப்பது.]

அரூப்பம்³ aruppam, பெ. (n.) 1. சிறியது; that which is little, small, unimportant. "அரூப்ப மென்று பகையையும்.....இகழ்ந்தால்" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். 92). 2. மா (பிங்.); flour. 3. மசப்பிட்டு (பரி.அக.); pastry made of flour.

[அம் = சில்; துண்டு. அம் → அம்கு. அம்குதல் = சிறுத்தல். அம் → அர் → அரி = அரிசி (சி.பொ.முன்.). அர் → அரு → அருப்பு → அரூப்பம் = சிறியது, துண்ணியது]

அரூப்பம்⁴ aruppam, பெ. (n.) 1. அருமை; difficulty. "அரூப்பமு முடைய" (மலைபடு. 222). 2. (பகைவர் வெல்லுதற்கரிய) அரண்; fort, fortress. "விந்துகிளை வியலரூப்பம்" (புறநா. 17 : 27). 3. மலைக்கோட்டை (பிங்.); mountain fortress. 4. காடூட்டரண் (பிங்.); jungle fortress. 5. காடு (சங்.அக.); jungle, forest. 6. நிண்மை; firmness. "அரூப்ப மழிப்ப" (பரிபா. 10 : 57). 7. வழுக்குநிலம் (பிங்.); slippery ground. 8. நோய்; disease. 9. துயரம் (நாநார்.த்த.); grief.

ம. அரிப்பம், அரூப்பம்

[அருமை = அரிதாயிருத்தல். கடினம், திண்மை, கடுமை, பொறுத்தற் கடுமை. அரு → அருப்பு → அரூப்பம்.]

அரூப்பம்⁵ aruppam, பெ. (n.) 1. ஊர் (பிங்.); village, town, city. 2. சோலை (பொதி.நி.); grove.

[அவலுதல் = பொருந்துதல். அம் → அர் → ஆர். ஆர்தல் = பொருந்துதல், சேர்தல், கூடு தல். அர் → அரு → அருப்பு → அரூப்பம் = பலர் கூடவாரும் ஊர், பலமரகு சேர்ந்த சோலை.]

அரூப்பம்⁶ aruppam, பெ. (n.) 1. தொடரிச்செடி (மலை.); species of scutia (செ.அக.)—தொடரிப்

பூடு; a species of scutia, prickly buck-thorn, *Scutia indica* alias *Rhamnus circumcissus* (சா. அக.). 2. கீரை; greens (சா.அக.).

அரூப்பம்பூச்சி aruppam-pūcci, பெ. (n.) பச்சைப் பூச்சிவகை (இ.வ.); a green insect (Loc.)

[ஒருகை. அரும்பு + பூச்சி. வலித்தலும் 'அம்' சாரியையும் புணர்ச்சி யினைவு. ஒ.நோ. கரும்பு + கழி - கருப்பங்கழி.]

அரூப்பலம் aruppalam, பெ. (n.) 1. அளிச்ச மரம் (குடா.); ringworm tree, *Rhinacanthus communis* (சா.அக.). 2. புல்லரிசி; the seed of a grass (சா.அக.). 3. அளிச்சமலர் (திவா); a flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt (செ.அக.).

அரூப்பு¹ aruppu, பெ. (n.) 1. கிளைத்தல் (சங். அக.); ramification, multiplication, increase. "அரூப்பறா வாக்கம் பலவுந் தரும்" (குறள, 522). 2. நயிர்; curd.

[அரும்புதல் = தோன்றுதல், கிளைத்தல், பெருகுதல். அரும்பு → அருப்பு (தொ.பெ.)]

அரூப்பு² aruppu, பெ. (n.) 1. கொலை; killing, murder. "அரூப்புடை யறலி னஞ்சம்" (பாரத.நச்சு. 31). 2. துயர்; grief. "அரூப் பறப் பிறந்த கோப மாறினான்" (கம்பரா. யுத்த. வகுண. 74).

[அர் → அரி, அரிதல் = அறுத்தல். அரித் தல் = அழித்தல். அர் → அரம் = அரவுங்குலி. அர் → அரங்கு = அறை. அர் → அறு. அறுத்தல் = தீக்குதல். அர் → அரு → அருப்பு.]

அரூப்புச்செடிக்குட்க்கள் aruppu-c-carl-k kaḍukku, பெ. (n.) அரூப்புவடிவான கடுக்கள்; bud-shaped ear-ring (W.).

[அருமயு + சரி (ஒப்பு) + கடுக்கள் (ஆடவர் காதுணி).]

அரூப்புத்தருப்பு aruppu-t-turuppu, பெ. (n.) 1. அருந்தட்டம் (சங்.அக.); hard-earned money, rare wealth. 2. அருமை; rareness, preciousness, dearness.

[அரு → அருப்பு = அருமை. தரு → தருப்பு = தேட்டு.]

அரூப்புத்தொழில் aruppu-t-toil, பெ. (n.) அணி கலங்களில் அரும்பு வடிவமைத்து அறுகுபடுத்தி தல் (கவித். 104, உரை); filigree work in imitation of flower buds.

[அரும்பு + தொழில்.]

அருபாகம் *arubagam*, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant, *Eclipta prostrata* (சா.அக.).

அருபாரம் *arubaram*, பெ. (n.) அருபாகம் பார்த்து; see *arubagam*.

அரும்பாகத்தொள்ளாயிரம் *arumbagam 1-10* [a-yiram, பெ. (n.) ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பட்ட 900 செய்யுள் கொண்ட ஒரு பழுவல் (தமிழ்நா. 117); name of a poem of 900 verses by Oṭṭakkūttar. தொள்ளாயிரம் என்பது முதலில் ஒன்பதாயிரத்தையே (9,000) குறித்தது. பின்னர், எக் காரணத்தை யிட்டோ ஒன்பது (9) என்னும் எண்ணின் முந்துபெயரான தொண்டு என்னுரு சொல் வழக்கற்றுப் போக, அதனிடத்திற்கு ஒன்பது பத்தைக் குறிக்கும் தொன்பது (90) என்னுரு சொல் இறங்கிவிட்டது. அதனால் அதன் மேலிடப் பதின்படி யுயர்வு எண்ணுப்பெயர் களும் முறையே ஒவ்வொரு இடம் கீழிறங்கி விட்டன. ஆகவே, இன்று தொண்ணூறு என்னும் சொல்லிற்குத் தலைமாறாகத் தொள்ளாயிரம் என்னும் சொல் வழங்குகின்றது. இதைக் கீழ்வரும் பட்டியலால் தெளிந்துகொள்க.

9. தொண்டு

90. தொன்பது

900. தொண்ணூறு

9000. தொள்ளாயிரம்

இன்னும் இதன் விளக்கத்தை ஒன்பது, தொண்டு என்னுரு சொற்கீழ்க் காண்க.

அரும்பண்டம் *arumbandam*, பெ. (n.) கடற் நாரம், மலைநாரம் முதலிய கிடைத்தற்கரிய பொருள் (பிங்.); rare commodity, choice articles obtained from the seas, hills, etc.

[அரும் + பண்டம்.]

அரும்பத்தியம் *arumbattiyam*, பெ. (n.) கடும்பத்தியம்; strict regimen or diet (சா.அக.).

[அரும் + பத்தியம்.]

மானியச் சிலியியம் சமற்கிருத-ஆங்கில அகரமுதலியில் 'patha, way, path' என்றும் 'pathya, 'belonging to the way, wholesome diet' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில, மருத்துவ நெறிப்பட்ட உணவு என்றோ, நோயாளிகளுக்குப் பதமான உணவு என்றோ குறிக்கலாம்.

அரும்பதம்¹ *arumbadam*, பெ. (n.) 1. அரிய செல்வி; rare opportunity, most appropriate occasion, excellent condition, most favourable mood. 2. சிறந்த வுணவு; rich food. "அழிவு நன்சுகல வரும்பத மூட்டா" (பெரும். வத்தவ. 3: 20).

[அரும் + பதம்.]

அரும்பதம்² *arumbadam*, பெ. (n.) பொருள் தெரியாச் சொல்; rare or difficult word.

[அரு + Skt. pada > த. பதம் (சொல்).]

அரும்பதவுரை *arumbada-v-urai*, பெ. (n.) அரிய சொல்லுக்கு உரை; glossary.

[அரு + Skt. padam + உரை.]

அரும்பர் *arumar*, பெ. (n.) அரும்பு; bud. "பரம்பல தாமரை யரும்பர்" (தணிக்கைப். நாட்டு. 86).

[அரும்பு → அரும்பர். எ-டு: இடக்கு → இடக்கர், வண்டு → வண்டர்.]

குற்றுசர விற்றுச் சொற்கள், பொருள மாற்றம்பற்றியோ சொன்னீட்டம்பற்றியோ சிறுபாணை 'அர்' என்னும் மேலீறு பெறும்.

அரும்பாடு *arumbadu*, பெ. (n.) கடின வுகழ்ப்பு; hard work or labour. அரும்பாடு பட்டுப் பெரும்பொரு ளீட்டினான் (உ.வ.).

[அரு + பாடு, படுதல் = வகுத்துதல். பாடு → பாடு = வகுத்திய வுகழ்ப்பு.]

அரும்பாலை *arumbalai*, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை (பிங்.); a primary melody-type of the *ralai* class. "அரும் பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்து" (சிவப். 3: 84-5, அரும்.).

அரும்பாவி *arumbavi*, பெ. (n.) பெரும்பாவி, கொடும்பாவி; heinous sinner. "கேசயர் கோன்களாய்ப் பெற்ற அரும்பாவி சொற் கேட்ட அருவினையேன்" (திவ், பெருமாள். 9: 5).

[அரு + Skt. pāpin > த. பாவி. Skt. > pāpa > த. பாவம் (தீவினை) → பாவி (தீவினை குன்).]

அரும்பி-நீதல் *arumbi-*, பெ. (n.) 1 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்பு தோன்றுதல், தோன்றுதல்; to bud, sprout, rise. "அரும்பித்த செஞ்சூராயி நேய்க்கு மடி" (தேவா. 6.6: 4).

[உரு → அரு → அரும்பு → அரும்பி.]

அரும்பி *arumbi* பெ. (n.) ஒரு செய்தற்கீசு (கங்கமபாடாணம்)(நா.அ), a prepared arsenic.

அரும்பிஞ்சு *arum-piñju*, பெ. (n.) பூம்பிஞ்சு, மிக இளங்காய்; tender fruit recently formed from the flower.

[அரும் + பிஞ்சு.]

அரும்பிணி *arum-piñi*, பெ. (n.) தீராதோய், incurable disease. “ஐயா வதற்கு மருப்பிணி யொன் றெய்தியக்கா லுய்யானே” (கந்தபு. அசுர. மார்க்கண்ட. 18).

[அரு + பிணி, பிணித்தல் = கட்டுதல், கிறுக்குதல், வகுத்துதல், நோவுறுத்துதல்.]

அரும்பு-தல் *arumbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரும்பு தோன்றுதல், முதிர்ந்தல்; to bud, sprout. “காவை யருமடபிப் பகவெல்லாம் போதாம்” (குறள், 1227). 2. சற்றே அல்லது சிறிதே தோன்றுதல்; to sprout slightly or a little. “அருமபு மிளநகை போற்றி” (திருவிளை, கடவுள், 4), “அமுதூர் நரும்பி” (நாய, பொருளவண. 2). 3. தோன்றுதல்; to sprout, spring forth.

ம. அருமபுக; து. அருமபு.

[உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அருமபு.]

அரும்பு *arumbu*, பெ. (n.) 1. மொட்டு (பிங்.); bud. 2. அணிகலத்தின் அழகிய அரும்புவகை (விண்.); filigree work in imitation of buds. 3. முகத்திற் தோன்றும் இளம்பிச்சு; soft sprouting hair, beard or moustache in its early stage. முகத்தில் அரும்பிறங்குகிறது. 4. அரிசி; rice. “அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார்” (தனிப்பா, தி. 1, பக். 96).

ம. அரிமபு, அரும்பு; க. அரும்பு.

[உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]

அரும்புகட்டி *arumbu-katti*, பெ. (n.) சிறப்பாகத் திருச்சி இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் வாழ்பவரும் மாவைசட்டுவதைத் தெரவுரிசாகக் கொண்டவருமான வேளாங்குலப் பிரிவினர்; name of a subdivision of the Vēlījās, esp. in Thiruchirāppalli and Rāmanāthapuram districts, arising from their occupation of making garlands.

[அரும்பு + கட்டி. கட்டு → கட்டி. ‘இ’ வி.முத. ஈறு.]

அரும்புச்சரம் *arumbu-caramu*, பெ. (n.) கண்டசரம்; necklace. “ஒரு சரட்டிலு முல்லை அரும்பு

களைக் கோவையாக அமைத்துக் கழுத்தில அணிவது அரும்புச்சரம் எனப்படும். இது கண்டசரம் என்றும் சொல்லப்படும்” (சி.செ. பக். 93).

[அரும்பு + சரம்.]

அரும்புமணி *arumbu-maṅi*, பெ. (n.) பெண்களார் செய்யப்பட்ட அரும்பு வேலைப்பாடுள்ள கழுத்தணி (விண்.); necklace of gold beads set with tiny bud-like granules of gold

ம. அரும்புமணி

அரும்புவளையம் *arumbu-valaiyam*, பெ. (n.) தாழ்வட மணிகளின் இடையிற் கோக்கும் பொன் அல்லது வெள்ளி வளையம்; gold or silver chain rings interspersed with beads in a rosary.

[அருமபு + வளையம். வன் → வளை → வளையம்.]

அரும்பூட்டு *arumbūṭṭu*, பெ. (n.) 1. அரைக்கச்சை, கழுத்தணி, வீல்நாண் முதலியன குட்டையாயிரும்பின் வருந்தி யிழுத்துப் பூட்டுவது (யாழ்ப்.); anything too short to be securely fastened, as a short girdle, necklace or bow-string. 2. பேசி யினக்கமாக முடிவு செய்யக் கூடாத செய்திக் கூறு; that which is difficult for a negotiated settlement. 3. சிக்கிக்கொள்ளை; entanglement, ensarement. 4. இயற்கைக்கு மாறான அல்லது நிரடானசொற் றொடர்ப் புணர்ப்பு; difficult or unnatural construction in language. சொற்களையரும் பூட்டாய்த் தொடுத்துப் பேசினான்.

[அரு + பூட்டு. பூண் (த.வி.) → பூட்டு (பி.வி.) = பொகுத்து, புணர்ப்பு (சொ.பெ.).]

அரும்பூட்டுதல் *arumbūṭṭu-*, பெ. (n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஊதிப் பொன்மணி செய்திணைத்தல் (விண்.); making globules out of melted gold by blowing and joining them with one another.

[அரும்பு + ஊது.]

அரும்பெறல் *arum-peṇal*, பெ. (n.) பெறுதற்கரியது; that which is difficult to obtain. “அரும்பெற வழக்கன்” (திவ், திருவாய். 1. 3: 1).

[அரு + பெறல். பெறு → பெறல். ‘அவ’ தொ. பெ. ஈறு.]

அரும்பைத்தொள்ளாயிரம் *arumbai-t-to[ayiram*, பெ. (n.) அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் பார்க்க; see *arumbagai-t-to[ayiram*.

அரும்பொருள் *arun-poru*, பெ. (n.) 1. பெறுதற்கரிய பொருள்; anything difficult to obtain. 2. விலையுயர்ந்த பொருள்; any precious thing. 3. பெருஞ்செல்வம்; enormous wealth. 4. எளிதில் விளங்காத பொருள்; meaning that is difficult to grasp. 5. பிதிர் (இலா.); riddle.

ம. அரிம்பொருள்

[அரு + பொருள். பொல் → பொர் → பொரு → பொருள் = பொருந்தியது.]

அரும்பொருள்வினைநிலை *arun-poru[-vignai-nilai]*, பெ. (n.) செயற்கரிய மறச்செயல் புரிந்து செய்யும் நிறுமணம், அகரமணம் (இறை. 1, உரை); marriage as reward for a heroic deed.

அரும்பொருள் வினைகளாவன: கொல்ல வேறு தழுவல், திரிபன்றியெய்தல். கன வில நாளேற்றல், கடுமாக்கோறல் முதலியன.

[அரு + பொருள் + வினை + நிலை. நிலை → நிலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அரும்பொருள் பார்க்க; see *arun-poru*].

அருமயம் *arumayam*, பெ. (n.) ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவு; an eastern island.

அருமயவன் *arumayavan*, பெ. (n.) 1. அகிலுக்கும் யானைக்கும் பெயர் பெற்ற ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவு; name of an island noted for elephants and aromatics. "அருமணவளாணை" (திவ். திருநெடுந். 14, விபா.). 2. அருமணத் தீவின் யானை; elephant from the above island. 3. அருமணத் தீவின் அகில்; eaglewood from the same island. 'அகில்: அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகி வென்று சொல்லப்பட்ட பல வகைத்தாய் தொகுதியும்' (சிலப். 14 : 108, அடியார்க்க. உரை).

[அருமணம் → அருமணவன்.]

அருமதாளம் *aruma-talam*, பெ. (n.) (இசை) தொண்டாளத்துள் (நவநாளத்துள்) ஒன்று (இலா.); (Mus.) variety of time-measure, one of nine.

[ஒருகா. அருமம் + தாளம்.]

அருமந்த *aru-manda*, கு.பெ.எ. (adj.) ஆருயிர் மருந்து போன்ற, அருமையான; very rare,

49

precious as nectar, most endearing. "அருமந்த நன்மை" (தேவா. 6, 83 : 7).

ம. அருமாந்த

[அரு + மருந்து + அன்னை - அருமருந்தன்ன → அருமந்தன்ன → அருமந்த. அரு = பெறற்கரிய. அன்னை = ஒத்த.]

அருமந்தன்ன *aru-mandanna*, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த பார்க்க; see *aru-manda*. "அருமந்தனனை வந்தகழல் சேர்மினோ" (தேவா. 5, 97 : 21).

அருமருந்தனை *aru-marundu-anna*, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த பார்க்க; see *aru-manda*.

அருமருந்தாள் *aru-marundāṅṅ*, பெ. (n.) ஆருயிர் மருந்து போன்றவன்; one, precious as nectar.

[அரு + மருந்தான் (மருந்து + ஆன்). 'ஆன்' ஆ பா.ஈறு., உவமைக் கருத்தையுட்கொண்டது.]

அருமருந்து *aru-marundu*, பெ. (n.) 1. ஆருயிர் மருந்து, சாவாமருந்து; ambrosia, elixir of life. 2. பெறற்கரிய மருந்து; rare medicine. "அரந்தைவெம் பிறவி யென்னோய்க் கருமருத் தனைய வையா" (சும்பரா. கிட்கிந்தா. லாவி. 128).

அருமலதி *arumavadi*, பெ. (n.) ஒரு பண்; a melody-type (செ.அக.) — அருமலதி (சங்.அக.).

அருமறை *aru-marai*, பெ. (n.) 1. அறிதற்கரிய மறைநூல்; sacred scripture, as difficult to understand. "அருமறை முதல்வனை யாழி மாயனை" (பாரத. வாரணா. மிகைப். 1). 2. அறிதற்கரிய மறைபொருள்; profound secret. "அருமறை செவ்வி யறிந்தமை கூறலும்" (நம்பியக. கள. 48).

[அரு + மறை.]

அருமறைக்கொடியோள் *aru-marai-k-kodiyōṅṅ*, பெ. (n.) துரோணாசாரியன் (குடா.); Droṇacārya.

[அரு + மறை + கொடியோள்.]

அருமந்த *aru-manda*, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த என்பதன் கொ.வ. திரிபு; colloq. corruption of *arumanda*.

ம. அருமாந்த

அருமீதம் *arumidam*, பெ. (n.) அளவின்றை, அளவிற்றந்த நிலை; transcending limits. "சேணுய ரகுமீத நிலையவர் தமக்குமாகுமே" (இரகு. இரகுவு. 29).

[அருமை + திதம் (ஈறு). ஓ நோ; பெருமை + திதம் - பெருமிதம்.]

அருமிதி *aru-midi*, பெ. (n.) மிகுதி, ஏராளம்; excessiveness. 'அருமிதியான பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு' (திவ். திருப்பள்ளி, 3, விபா.).

[அரு + மிதி. மதி > Skt. miti. மதித்தல் = அளவிடேல். மதி = அளவு.]

அருமேளி *aru-mēṇi*, பெ. (n.) கடவுளின் உருவீலா வடிவம்; invisible form of God. "உருவிறந்த வருமேளி" (சி.இ. சுபக. 1: 55).

அருமை *arumai*, பெ. (n.) 1. சிறுமை; smallness, minuteness. 2. எளிதிற் பெறக்கூடாமையும; difficulty of attainment. "அருமையினெய்தும் யாக்கையும்" (சேவக. 2748). 3. எளிதிற் காணக் கூடாமையும (அழர்வம்); rareness. இன்று நீர்நாயைக் காண்பது அருமை 4. எளிதிற் செய்யக்கூடாமையும; difficulty of performance. "அருமை யுடைத்தென் நசா வாமை வேண்டும்" (குறள், 811). "அருமை நோன்புக ளாற்றுகி யாமன்றே" (கம்பரா. அயோத. நகர்நிங்கு. 20). 5. முயற்சி வகுத்தம் (பிரயசசம்); laborious effort. "கான்புறஞ் சேறவி லருமை காண்டலால்" (கம்பரா. அயோத. தைல. 30). 6. பெருமை, மேன்மை, சிறப்பு (திவா.); greatness, pre-eminence, excellence, preciousness. 7. பெரும்பாலு மின்மை; being nearly extinct. வெள்ளையாணையைக் காண்ப தருமை. 8. இன்மை; nothingness, non-existence, impossibility. மாந்தன் எத்துணை முயலினும் சாவாமை அருமை. 9. கிட்டாதற்கருமை; inaccessibility. "உயர்வகலம் தின்மை யருமையிற் நான்கின்" (குறள், 743).

ம. அரும, அரிம; க. அருது; தெ. அரு.

[அரு - அருமை. 'மை' பன்.பெ. ஈறு.]

அருமைக்காரன் *arumai-k-kāraṇ*, பெ. (n.) கொங்க வேளாளரின் பூசகரி; priest of the Koṅgu Vēḷaḷas.

[அருமை = அருமையான கடங்கு. 'காரன்' ஈ.குற. உணர்ந்தும் ஆ. பா. ஈறு.]

அருமைக்காரி *arumai-k-kāri*, பெ. (n.) கொங்க வேளாளர் பூசகரியின் மனைவி; wife of the priest of the Koṅgu Vēḷaḷas

[அருமைக்காரன் (ஆ.பா.) - அருமைக்காரி (பெ.பா.), 'காரி' பெ.பா. ஈறு.]

அருமைசெய்தல் *arumai-ṣey*, 1 செ.கு வி. (v.i.) அருவினை செய்தல், பேராண்மை காட்டுதல் (கூடா.); to perform heroic deeds. —, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) அருமைப்படுத்துதல்; to cherish greatly, to treat endearingly.

அருமைப்படுத்துதல் *arumai-p-paḍuttu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மிகுதியாக அருமை பாராட்டுதல்; to cherish greatly, appreciate highly, treat endearingly.

[அருமை + படுத்து. படுதல் (த.வி.) = உண்டாதல். படுத்துதல் (பி.வி.) = உண்டாக்குதல்.]

அருமைபெருமை *arumai-perumai*, பெ. (n.) அருமையும் பெருமையும்; preciousness and greatness. அதன் அருமைபெருமை உள்க்கென்ன் தெரியும்?

[அரு+மை. பெரு+மை. 'மை' பன்.பெ. ஈறு. 'அருமைபெருமை' மரசினைமொழி.]

அருமைமாமம் *arumai-maṇam*, பெ. (n.) பெற்றோர் நம் பிள்ளைகளுள் ஒருவர்க்குத் திருமணமானபின், அருமைக்காரனும் அருமைக்காரியுமாகும் கொங்க வேளாளர் சடங்கு; ceremony among Koṅgu Vēḷaḷas whereby the parents, after the marriage of one of their children are given the appellation, *arumai-kkāraṇ* and *arumai-kkāri*.

அருமொழி *aru-moḷi*, பெ. (n.) - அருமொழித்தேவர் பாரிக்க; see *aru-moḷi-i-tēvar* (சாஸனம்.).

அருமொழித்தேவர் *aru-moḷi-i-tēvar*, பெ. (n.) முதலாம் இராசராசர் சோழனுட்பட்டப்பெயர் (சிலக. பிரபந். பக். 214, கிழக்குறிப்பு); a title of Rājaraṣa I.

[அரு + மொழி + தேவர். அரு = அருமை யான. தேவர் = அரசர்.]

அருமொழிவிநாயகர் *aru-moḷi-vināyagar*, பெ. (n.) தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலுள்ள தலைமைப் பிள்ளையார் (பிரதான விநாயகர்) (சிலக. பிரபந். தஞ்சைப். காப்பு); the God Gaṇeśa in the Śiva shrine in Thāṅjavar.

[அரு + மொழி + Skt. vināyaka (கிடைப்பு ஏகச்சி).]

அருவசிவசமவாதி *aruv-ṣiva-śama-vādi*, பெ. (n.) ஆதனநிவம் (ஆன்மசித்தும்)

சிவனறியும் (சிவசித்தும்) ஒத்துவேறாய் நிற்குமென்னும் கொள்கையன், one who holds that the soul and Śiva would stand aloof being intellectually equal.....'ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குரிபவாறு காண்க' (சி.சி. சுபக். 11. 11, உரை).

[அ + உருவம் + சிவன் + சமம் + Skt. vādin > த. வாதி. அவ் → அ. உரு → உருவு → உருவம். உருவம் > Skt. rūpa.]

அருவத்திருமேனி *aruva-t-tiru-mēṇi*, பெ. (n.) சிவன் நடிக்கும் தொண் வேறுபாடுகளுள் (நவபேதத்துள்) அருவ வடிவமாகக் கற்பிக்கப்படும் சிவம், ஆற்றல் (சத்தி), ஓதை (நாதம்), வீந்து எனப்படும் நான்கு மேனிகள்; the four of the nine manifestations of Śiva, viz., *Śivam*, *Satti*, *nādam* and *vindu*, said to be invisible forms

"வெஞ்சத்தி நாதம் விந்து
சதாசிவந் திகழு மீச
னுவந்தரு னருத்தி ரனறான்
மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாலிங்
குருவநா லுபய மொன்றா
நவந்தரு பேத மேக
நாதனே நடிப்ப னென்பர்"
(சி.சி. சுபக். 2: 74)

[அ + உருவம் + திரு + மேனி.]

அருவசிவசமவாதி பார்க்க; see *aruva-śiva-śama-vādi*.

அருவம்¹ *aruvaṁ*, பெ. (n.) அருமை (யாழ்ப்.); scarcity, rarity (J.).

ம. அரும

[அரு → அருவு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், அரிதாதல். அருவு → அருவம்.]

அருவம்² *aruvaṁ*, பெ. (n.) உருவயின்மை; formlessness, incorporeity, invisibility. "அருவமு முருவு மாகி" (சுந்தபு. உற்பத். திருவவ. 92).

ம., க., து. அருப; தெ. அருபமு; Mar., Pali arūpa; Sinh. arūpi.

[அவ் → அ. உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa. அ + உருவம் - அருவம் → அருவம். ஒ.தேச: அ + வலம் - அவலம்.]

அருவர் *aruvar*, பெ. (n.) தமிழர்; the Tamils. "அருவ ரருவ ரெனாவி னறஞ்சினர்" (சனிங். 452).

தெ. அரவவார் ளு

[அருவா (நாடு) + அர (ப.பா. ஈறு).]

அருவாநாடு, அருவா வட தலை நாடு என்பன இடைக்காலக் கொடுத்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டனுள் இரண்டு. அவை வட கோடியில் வடுக அலவது தெலுங்க நாட்டை அடுத்திருந்தன. அருவா என்னும் பொதுப் பெயரால் அவ்விருண்டனையும் ஒரே நாட்டின் இருபகுதிகளாகக் கருதினர் தெலுங்கர். அதன்கால், அவர் தமிழரை அருவாநாட்டார் என்னும் கருத்திவ அருவர் அல்லது அரவர் என்றனர்.

அயவாராண வநதேரிகள் அலவது அடுத்து வரமும் பிற நாட்டார், ஒரு நாட்டை அதன் எல்லைப்பறப் பகுதியின் பெயரார் குறிப்பது இயல்பே.

ஒ.தேச: கருநாடகம் (தென்னாடு முழுமைக்கும் முகமதியர் இட்ட பெயர்), இந்து (இந்தியா முழுமைக்கும் உரோமகிரேக்கர் இட்டபெயர்). சிந்து → ஹிந்து → இந்து.

அருவரு-ந்தல் *aru-aru*, 4 செ.குன்றாவி. (v.1.) துப்புரவின்மை, தீயொழுக்கம், கழும்பகை முதலியவற்றால் மிக வெறுத்தல்; to loathe, abhor, feel disgusted with on account of filthiness, evil conduct or rancour.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அழித்தல். அரி = பகை. அர் → அரு. அருஅரு → அருவரு (இ.கி.). இனி, அறவெறு → அருவரு என்றுமாம்.]

அருவருப்பு *aruvaruppu*, தொ.பெ. (vbl.n.) மிக வெறுப்பு (சூடா.); disgust, loathing, abhorrence.

[அருவரு → அருவருப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அருவருளிழை *aruvaruḷi-mūli*, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கூ; small-seeded castor-oil plant, *Ricinus communis* (சா.அக.)

அருவல் *aruval*, பெ. (n.) 1. இறுகப் பிணிக்கும் வலி; griping pain. வயிற்றருவல. 2. களர் களித்தல்; irritation of the eyes (சா.அக.). 3. துன்பம் (பிங்.); affliction.

ம. அருவல

[அருவுதல் = நோவுறுத்துதல், துன்புறுத்துதல். அருவு → அருவல்.]

அருவன் *aruvaṅ*, பெ. (n.) உருவீனி; one who has no visible body. "அருவனா யிவற்றோடு" (சி.சி. சுபக். 4 : 31).

அருவா-தல் *aruva-tal*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பிறப்பறுதல்; to be freed from rebirths. "அமுந்தேன் வந்துள் னடியடைந்தே னருவாய்ப்போத வழகிதோ" (சீவக. 3021).

[அரு + ஆ. அல் → அ. உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa. அ + உரு → அருகு → அரு.]

குறோ; அ + வலம் → அவலம்

அருவா *aruva*, பெ. (n.) இடைக்காலக் கொடுத்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான அருவா நாடு; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil were said to be spoken during the mediaeval period. "பன்றி யருவா வதன் வடக்கு" (நவ. 273, விருத்.).

அருவாநாடு பார்க்க; see *aruva-naḍu*.

அருவாட்டி *aruvaḍḍi*, பெ. (n.) அருவாநாட்டுப் பெண் (தொல். சொல. பெயர். 11, நச்சு. உரை); woman of *aruva-naḍu*.

தெ. அரவத

அருவாணம் *aruvaṅgam*, பெ. (n.) 1. செப்புத் தட்டு, தாம்பாளம்; copper tray, platter. 2. கோயில் திருச்சோறு (பிரசாதம்) (கோயிலொ. 50); food offered to a deity in a temple. இது கரிவாண மெனவும் படும். தேவநிலையங்களிலிருந்து (தேவாலயங்களிலிருந்து) பெரியோர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பிற்கு வழங்கப்படுகிறது (சங்.அக.).

க. அரிவாண; தெ அரிவாணமு; பிராசி. கரிவாண.

அருவாணாடு *aruvaṅgaḍu*, பெ. (n.) அருவா நாடு பார்க்க; see *aruva-naḍu*. 'அருவாணாட்டார் சிறுகுணத்தைக்கேணியென்றும்.....வழங்குவர்' (நவ. 272, மயிலை).

[அருவான் + நாடு.]

அருவாநாடு *aruva-naḍu*, பெ. (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுத்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியும் டெடர்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியுஞ்சேர்ந்த நிலப்பாகமாகத் தெரிகின்றது; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly comprising a por-

tion of the South Arcot district and another of the North Arcot district.

'செந்தமிழ்சேர்ந்த பன்னிரு (கொடுத்தமிழ்) நிலமாவனஅருவாநாடு.....என இவை' (தொல். சொல். எச்ச. 4, உரை).

அருவாவடக்கு *aruva-vaḍakku*, பெ. (n.) அருவாவடதலை பார்க்க; see *aruva-vaḍa-talai* (சங். அக.).

"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்டி பன்றி யருவா வதன்வடக்கு....." (நவ. 272, மயிலை).

அருவாவடதலை *aruva-vaḍa-talai*, பெ. (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுத்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, அருவாநாட்டையடுத்து அதற்கு வடக்கிலிருந்தது, பெரும்பாலும் இற்றைச் செங்கழநீர்ப்பட்டு (செங்கற்பட்டு) மாவட்டமும் அதனை யடுத்து வடக்கிலுள்ள ஒரு சிறு நிலப்பகுதியும்; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly the Chengalpaṭṭu district together with an adjoining portion of land in the north. 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு (கொடுத்தமிழ்) நிலமாவனஅருவா வடதலை.....என இவை' (தொல். சொல். எச்ச. 4, உரை).

அருவனர் *aruvaṅ*, பெ. (n.) அருவா பார்க்க; see *aruva*. கொடுத்தமிழ் நிலம்" தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்டி பன்றி யருவா வதன் வடக்கு.....என்னும் இப் பன்னிரு நாடுமாம்" (நவ. 272, மயிலை).

அருவாந்வடதலை *aruva-vaḍa-talai*, பெ. (n.) அருவாவடதலை பார்க்க; see *aruva-vaḍa-talai*. 'அருவா வடதலையார் புனியை என்ன மென்றும்.....வழங்குவர்' (நவ. 272, மயிலை).

அருவாநர் *aruvaṅ*, பெ. (n.) அகத்தியனாராகத் தென்னாட்டிற் குடியேற்றப்பட்டவராகச் சொல்லப்படும் ஒரு வகுப்பார்; name of a tribe said to have been established by Agastya in South India and to have inhabited *Aruva-naḍu*.

'அவரும் (அகத்தியனாரும்) தென்றிசைக்கட் போதுகின்றவர்.....துவராபதிப் போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும்

பதினென்றடி. வேலிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளாரையும் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி.....' (தொல். எழுத்து. பா.யி. நச். உரை).

[அருவான் + அர். 'அருவான்' ஒரு நாட்டின் பெயர். 'அர்' ப.பா. ஈறு.]

அருவி¹ aruvi, பெ. (n.) 1. மலையினின்றிலும் நீர்வழிச்சி; waterfall, cascade. "அருவிக் குன்றமு மைவனச் சாரலும்" (சேவக. 1779). 2. ஆறு (பொதி.நி.); river. 3. கழிமுகம் (குடா.); estuary of backwater. 4. நீருற்று (F.); spring at the foot of a hill. 5. நீர்; water. "அருவி யாம்பல்" (பதிற். 71: 2), 6. ஒழுங்கு, வரிசை; arrangement, row. "வேலருவிக் கண்ணினார்" (சேவக. 291). 7. மலை (பொதி. நி.); hill, mountain.

ம. அருவி; க. அர்வி; து. அருவெ.

[அருவதல் = அறுத்தொழுகுதல். அருவு → அருவி. 'இ' லி.முத. ஈறு.]

அருவி² aruvi, பெ. (n.) 1. அறுத்த ஒரு பீடிக் கதிர்; sheaf of corn. "அருவிகட்டும் வலவயக் காரர்" (தெய்வச். விநலிவிடு.). 2. திணைத் தாள் (திவா.); stubble of Italian millet. 3. புன்செய்ப்பயிரின் தாள் (நாமதிப.); stubble of dry crops.

[அரிதல் = அறுத்தல். அரி → அரிவி → அருவி. 'இ' செயப்படுபெரு லீறு.]

அருவி³ aruvi, பெ. (n.) 1. உருவ யில்லாதது; that which is formless, shapeless. "அருவிக் கால் பாராட்ட" (பரிபா. 6: 53). 2. பெயர் கூறப்படாத அகப்பொருள் கிளவித் தலை மகன், உருவி எஃக்பதற்கு எதிர்; hero, chief male character of a love-poem, dist. fr. aruvi.

"உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை யருவி கூறுத னானத் தம்மே"
(யாப். வி. ஒழிபு. பக். 525).

ம. அருபி

[அல் → அ. அ + உருவி - அருவி → அருவி. உரு → உருவு → உருவம் > Skt. rūpa. உருவம் → உருவன், உருவம் > Skt. rapin.]

அருவித்தின்(னு)-தல் aruvi-tin(nu)-, 14 செ. குன்றாவி. (v.t.) மிகத் துன்புறுத்துதல்; to cause great pain. "அருவித் தின்றிட வஞ்சிநின் னடைந்தேன்" (திவ். பெரியதி. 7. 7: 1).

[அருவதல் = துன்புறுத்துதல். அருவு → அருவி (இ.கா.லி.எ.). அருவி + தின். தின்னுதல் = தின்றாற்போ வரித்தல். ஒ.நீதா; திணுதின்று தல்.]

அருவி நீர் த தும் பல் aruvi-nir-tadumbal, தொ.பெ. (vbl.n.) கண்ணினின்ற தாரையாக நீர் வழியும் கண்ணோய்; an eye disease characterised by secretion and discharge of tears, lachrymation (சா.அக.).

[அருவி (இ.கா.லி.எ.) + நீர் + ததும்பல். ததும்புதல் = திறைதல், திறைந்து வழிதல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அருவிலைக்காலம் aru-vilai-k-kalam, பெ. (n.) பஞ்சகாலம்; days of famine, characterised by exorbitant prices of commodities.

[அரு + விலை + காலம்.]

அருவிவெட்டல் aruvi-veṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) அருவிவெட்டு பார்க்க; see aruvi-veṭṭu.

அருவிவெட்டு aruvi-veṭṭu, தொ.பெ. (vbl.n.) அறுவடை; harvesting. "நாற்று நடுகை அருவி வெட்டு" (தளாடிக்கை. பன். ஆராய். 1).

அருவி aruvi, பெ. (n.) அத்தி; fig, Ficus glomerata (சா.அக.).

[அர் → அர்க்கு. அர் → அரு → அருவு = செவ் களிமரசம்.]

அருவி¹-தல் aruvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறுத்தொழுகுதல்; to wear away, as a flood the banks of a river. கரையை ஆற்று வெள்ளம் அருவுகிறது (இவ்.). 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict, gripe. "அருவிநோய் செய்து" (திவ். பெரியதி. 9. 7: 6) →, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளம்போல் மெல்லச் செல்லுதல்; to move or flow down gently.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தொழுகுதல் அர் → அரு → அருவு.]

அருவி²-நல் aruvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டருதல் (விண்.); to approach.

[அல்லுதல் = பொருத்துதல். அல் → அள். அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அர் → அரு → அருவு. ஒ.நீதா; அருவு → அருகு.]

அருவிகாலை aruvu-kalai, பெ. (n.) அருகுக்கால்; door frame.

[அள் → அரு → அருவு + கால்.]

அருவி¹-தல் பார்க்க; see aruvu¹-.

அருவுடம்பு *aru-v-udambu*, பெ. (n.) நுண்ணிய வுடம்பு (சூக்கும சரீரம்), உருவுடம்பு என்பதற்கு எதிர்; the subtle body, opp. to *uruvudambu*.

'உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் அருவுடம்பாவது பத்துவகைப் பொறியினர்வோரும் (இந்திரிய வுணர்வோரும்) ஐவகைவளிகளோடும் (வாயுக்களோடும்) காமவினை வினைவுகளோடும் கூடிய மனம்' (குறள், 345, பரிமே. உரை).

[அரு + உடம்பு.]

அருவுரு *aru-v-uru*, பெ. (n.) 1. அருவும் உருவும்; that which has no form and that which has any form. 2. அருவுருவும் பார்க்க; see *aru-v-uruvam*. "அருவுருவ மாயெய்கு மமராறிற்கும்" (குற. முத்தி. 4:16).

[அரு + உரு.]

அரு, உரு பார்க்க; see *aru*, *uru*.

அருவுருவும் *aru-v-uruvam*, பெ. (n.) சிவக்குறியும் ஒளிப்பிறும்பும் போன்று அருவென்றும் உருவென்றும் சொல்லலாகாதது; form which can be said to be of no form, as the *Siva-linga* or a flood of light.

"அருவுருவந் தாவறித வாயிழையா யான்மா அருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாயுத் தோன்றியுட விலலாது தோன்றாது நில்லாது தோன்றன் மலர்மணமபோற் தோக்கு" (சி.போ. சாதன. 7. 3:1).

[அரு + உருவம்.]

அரு, உருவம் பார்க்க; see *aru*, *uruvam*.

அருவேதனை *aru-vēdanai*, பெ. (n.) பெருதேசவு, பெருந்தேசத்தை; great torment, severe affliction. உன்னால் நாள் அருவேதனைப் படுகிறேன் (உ.வ.).

[அரு + வேதனை. வேதம் = கரிதல், தோதல், வருந்துதல். வே → வேத → வேதனை. 'அனை' தொ.பெ. ஈறு.]

அருள்¹[ரு]-தல் *aru-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரக்கங் காட்டுதல்; to be gracious to, to show favour. "அருளாத நீரருளி" (திவ்.திருவாய். 1. 4:6). 2. சிவன் (இறைவன்) பழுத்த

ஆதன்க்கு (பக்குவ ஆன்மாக்க்கு) வீடளித்தலாகிய ஐந்தாம் தொழிலைச் செய்தல்; to grant eternal bliss, as *Śiva* (God), to perfected souls. 3. மலிந்தல்; to rejoice. "அரிமய் ரொமுருநின் னைவயிற் றருளி" (தொட. பொருள், சுற். 5, நச். உரை மேற்கோள்). 4. தூக்கம் விழித்தல்; to keep awake (சா.அசு) —, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளித்தல்; to grant, bestow. ஏற்றலர்க்கு மாற்றா தருள செய்கை (தஞ்சைவா. 126). 2. படைத்தல்; to create. "ஆரணத்தானருள் பாரளித்தான" (தருசைவா. 265). 3. காத்தல்; to protect, preserve. "பொறுத்தே யருள்வா பெண்ணா விருதாள் சென்னி புணைந்தேன்" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 82). 4. அருளோடு சொல்லுதல்; to speak graciously. "நீதான் யாவன் அந்தோ வருள்கென்று" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 76). 5. இறைவன் அரசன் முதலிய வணக்கத்திற் குரியோர் கட்டளையிடுதல்; to command, as God, king or other venerable persons. "கொணடுவரு கென வருளுங் குவவுதிரு வருள்கொள்" (கோயிற்று. இரணிய. 51). —, (பொது) இறைவன் அரசன் முனிவன் முதலிய வணக்கத்திற் குரியோர் செய்யல் கூறும் வினைச்சொல்லுடன் கூடியவரும் துணைவினை; an auxiliary verb added to the verbs denoting the actions of God, kings, sages or other venerable persons. "நாத னெழுந்தருள்" (கோயிற்று. பதத். 25). "தெனடிசை சேர் சடையாருத் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி" (கோயிற்று. இரணிய. 51).

[அல்லுதல் = பொருந்துதல், உளமொத்தல். அல் → அன்பு (அல் + பு). அன்னால் = நெருங்குதல், செறிதல், பொருந்துதல். அள் → அளி = அன்பு, அருள். அள் → அர் → அருள். ஓ தேச: தெள் → தெர் → தெருள்.]

அருள்²[ரு]-தல் *aru-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சுறுத்தல்; to be frightened, terrified, bewildered. "அருண்டென்மேல வினைக்கஞ்சி" (தேவா. 7, 66:2).

க. அரன், அரலு.
[உரு = அச்சம். உரு → அரு → அரன் → அருள்.]

அருள்³ *aru-*, பெ. (n.) 1. தொடர்பு பற்றாதும்கைம்மாறு கருதாதும எல்லா வயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச் செல்லும் இரக்க அன்பு; grace, mercy, favour, benevolence "அருளிச்சுவார்க்

கல்வலக மில்லை" (குறள், 247)." - 2. சிவன் (இறைவன்) 5ஆம் தொழிலாகிய விடளிப்பு; deliverance of soul effected by Śiva. 3. சிவனார்தல், பரை (குடா.); Śiva's energy. 4. கொடை; gift. "அருளி வார்ப்பளி லைந்தரு திகர்க்கிலா ரில்லை" (றைட.த. நகர. 9). 5. நல் வினை (பிழ்); good deeds. 6. பட்டறிவுள்ள குரவன் தல்முறை (அனுபவமுடைய தேசிகன் உபதேசம்); spiritual instruction by an experienced religious preceptor. "அருளினா லாகமத்தே யறியலாம்" (சி.சி. சுபக.பா. 5). 7. அருட்கட்டளை; gracious command. "கொண்டு வருகென வருளுங் குலவு திரு வருள்" (கோயிற்று. இரணிய. 51). 8. முக வொளி, முகக்களை; brightness of appearance. முகத்திவ அருளிலவை.

ம., க., பட. அருள்; தெ. அருளு.

அருள்[ரு]-தல் பார்க்க; see aru[-1].

அருள்¹ aru¹, பெ. (n.) 1. மரவகை; a tree, probably of the genus, *Melaceae*, having the same medicinal properties, as are ascribed to the margosa.

"வாத மகலும் வளருகின்ற மந்தமறலுந் திரத்தகு சோபை சுரந்திடுங்காண-ஓதும் இளுராகும் சுந்த லெழிலுணங்கே முந்த அருளென்று நன்மரத்தா வாய்" (பதார்த்த. 229)

(செ.அக.) — இரும்பகம். (இருள்); ironwood tree of Ceylon, *Mesua ferrea* (சா.அக.). 2. முதிர்ந்த மரதுளைமரம் (மு.அ.); mature pomegranate tree.

அருள்செய்-தல் aru[-sēy], 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருளொடு செயல்புதல்; to speak graciously. "உள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டு மென" (கோயிற்று. பதல். 6).

அருள்சோதி aru[-śōdī], பெ. (n.) 1. ஒரு செய்ந் தற்கு (கொளியாடாணம்); a kind of arsenic (சா.அக.). 2. அருட்சோதி பார்க்க; see aru[-cōdī].

[அருள் + Skt. jyotis > த. சோதி.]

அருள்பாடு aru[-pādū], பெ. (n.) அருட்கட்டளை; gracious commandment (சம்.அக.).

அருளிப்பாடு பார்க்க; see aru[-i-pādū].

[அருள்படு → அருள்பாடு (மு.தி.தொ.பெ.).]

அருள்பாதமுலி aru[-pāda-mūli], பெ. (n.) தரிப் பாகை; fox milkwort, *Oxystelma wallichii* (சா.அக.).

அருள்புரிபத்திரம் aru[-puri-pattiram], பெ. (n.) அரசன், ஒருவனின் ஊழியத்தையும் மறந்தையும் பாராட்டி ஊர் முதியவற்றை அவனுக்கு மானியமாக அளித்ததற்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஆவணம் (மிருதிசம். 31); title deed given in confirmation of a royal grant of land to one, in recognition of his service and valour (சம். அக.).

[அருள் + புரி + பத்திரம். Skt. patra > த. பத்திரம்.]

அருள்மரம் aru[-maram], பெ. (n.) முதிர்ந்த மரதுளைமரம்; an old pomegranate tree (சா. அக.).

அருள்மாரி aru[-māri], பெ. (n.) 1. அருள்மறை; shower of blessings. 2. அருள்பொழிவோன்; one who showers blessings. "அருள்மாரி யரட்டமுக்கி" (திவ். பெரியதி. 3. 4: 10).

அருள்வடிவம் aru[-vaḍivam], பெ. (n.) சிவபிரசுர் (நாமதி. 10); Śiva, as embodiment of grace.

அருள்வரை (சேகை) aru[-varal], பெ. (n.) (கை வரை) உள்ளங்கையில் மதிவரையைத் தொடருக்கொண்டு திங்கள்மேட்டில் வளைந்திருக்கும் ஒரு வரை; (Palm.) the line of intuition extending from the line of intellect to the elevation below the little finger of the palms (சா.அக.).

[மதிவரை = புத்திரேகை. திங்கள்மேடு = சத்திரேமேடு.]

அருள்வாக்கி aru[-vaḍiki], பெ. (n.) திருவருள் பெற்ற பாவவன் அல்லது நாவவன்; one whose utterances are divinely inspired.

அருளாக்கமயம் aru[-akkamayam], பெ. (n.) தூது அருளாக்கமயம்; three-lobed night-shade, *Solanum trilobatum* (சா.அக.).

அருளாகம் aru[-agam], பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar, *Calotropis gigantea*.

அருள்பாடு aru[-pādū], பெ. (n.) அருட்கட்டளை (சுடு. 6. 9: 73); gracious commandment.

அருளிப்பாடு பார்க்க; see aru[-i-pādū].

[அருள் (தி.கர்.வி.எ.) + படு. அருள்படு → அருள்பாடு (மு.தி.தொ.பெ.).]

அருளம் *aruḷam*, பெ. (n.) பெசன் (வை.ம.); gold.
அருளரி *aru-araṣi*, பெ. (n.) 1. வெட்பாலை (மலை); ivory tree. 2. குடசப்பாலை (மூ.அ.); conessi bark (செ.அக.).

அருளரிசி *aru-ariṣi*, பெ. (n.) 1. வெட்பாலை யரிசி; the seeds of Medicinal Echites, *Holarhena anti-dysenterica*. 2. குடசப்பாலை; a plant, *Holanhena codaga* (சா.அக.).

அருளல் *aruḷal*, பெ. (n.) பெருங்கொடை (பிங்.); liberality, generosity, munificence.

அருள்¹ பார்க்க; see *aruḷ*¹.

அருளவம் *aruḷavam*, பெ. (n.) 1. அழிஞ்சில் (விண்.); sage-leaved alangium (செ.அக.) — ancola fruit plant, *Alangium lamarckii* alias *A. decapetalum* (சா.அக.). 2. பெருமரம் (மலை); tooth-leaved tree of heaven (செ.அக.) — fetid tree, *Plumosa alba* (சா.அக.).

மறுவ. அருளவம்

அருளறம் *aru-aram*, பெ. (n.) அருளாகிய அறம்; virtue of grace. “அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூட்கையின்” (மணிமே. 5:75).
[அருள் + அறம்.]

அருளறம் பூண்டோன் *aru-aram-pūṇḍraṇ*, பெ. (n.) புத்தன் (மணிமே.); the Buddha.

[அருள் + அறம் + பூண்டோன். பூண் → பூண்டவன் → பூண்டான் → பூண்டோன் (வினையா. பெ.).]

அருளாசி *aru-āṣi*, பெ. (n.) வேம்பு; margosa (சா.அக.).

அருளாத் *aruḷadi*, பெ. (n.) 1. குடசப்பாலை; conessi bark, *Holanhena codaga*. 2. தூதுவனை; three-lobed night-shade, *Solanum trilobatum* (சா.அக.).

அருளாதோதியம் *aruḷadōṭṭiyam*, பெ. (n.) புனித பிலத்தை; sour jujuba, *Zizyphus jujuba* (சா.அக.).

அருளாந்தை *aruḷandai*, பெ. (n.) பாளையுடைச்சி (L.); Indian *Colasantes* (செ.அக.) — Indian *Colasantes*, *Oroxylum indicum* (சா.அக.).

அருளாப்பு, அருளாபு *aruḷappu*, *aruḷabu*, பெ. (n.) சாரணை (மலை); purslane-leaved *Triantha* (செ.அக.) — nazar jungh plant, *Triantha monogyna* (சா.அக.).

அருளாபோகிகம் *aruḷpōgigam*, பெ. (n.) புள் மரதுளை; sour pomegranate, *Punica granatum* (சா.அக.).

அருளாழி *aru-āḷi*, பெ. (n.) (சமண.) அறச்சக்கரம்; (Jain.) the wheel of Virtue (Dharma); “வினையெறிவு மருளாழியும்” (மேருமத் 1039).

[அருள் + ஆழி.]

அருள், ஆழி பார்க்க; see *aruḷ*, *āḷi*.

அருளாழிவேந்தன் *aru-āḷi-vēṇḍaṇ*, பெ. (n.) 1. கடவுள் (விண்.); God. 2. அருட்சக்கரம் உருட்டும் அருகன்; Arhat, as welding the disc of grace.

[அருள் + ஆழி + வேந்தன்.]

அருள், ஆழி, வேந்தன் பார்க்க; see *aruḷ*, *āḷi*, *vēṇḍaṇ*.

அருளாளப்பெருமாள் *aru-āḷa-p-perumal*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்துத் திருமால் (S.I.I. iii, 188); *Tirumal* (Viṣṇu), as worshipped in Kāñjipuram

[அருள் + ஆளன் + பெருமாள். பெருமாள் → பெருமாள்.]

பெருமாள் பார்க்க; see *perumal*.

அருளாளன் *aru-āḷaṇ*, பெ. (n.) அருள் நிறைந்த கடவுள்; God, who is full of grace. “பித்தா பிறை ரூபபெரு மாளையரு ளாளா” (தேவா. 7:1:1).

க. அருளாளு

[அருள் + ஆளன். ஆள் → ஆளன் = ஆள் வான், உடையான். ‘அன்’ ஆ.பா. ஈறு.]

அருளானவன் *aru-āṇa-vāṇṇam*, பெ. (n.) (புமிட்டப்பட்ட.) தங்கம்; refined gold (சா.அக.).

[அருள் + ஆன் + வன்னம் (தங்கம்). அருளம் = பொன்.]

அருளி *aruḷi*, பெ. (n.) 1. (வேதி.) வீரம்; (Chem.) corrosive sublimate. 2. இஞ்சமரம்; ironwood of Ceylon, *Mesua ferrea* (சா.அக.).

[இருள் → இருளி → அருளி.]

அருளிச்செய்தல் *aruḷi-c-cēy*, 1 செ.கூன்றாவி. (v.t.) கடவுள் அல்லது வணங்கப்படத்தக்க பெரியோர் அருளொடு சொல்லுதல்; to speak. as God or venerable persons. “நம் பெரு

மாட்டிக் கவகு நாயக னருளிச் செய்வான்" (பெரியபு. காரைக். 57).

[அருளி + செய்.]

அருளிச்செயல் *aruḷi-c-ceyal*, பெ. (n.) 1. இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை; God's or king's gracious command. 'ராஜாவின் அருளிச் செயற்படிக்கு மந்திரமூர்த்தி வெட்டுவித்தது' (S.I.I. ii, 118). 2. அடியார் பரடல்; poetical utterances of saints. "அருளிச் செயல்வாழி" (உபதேசரத். 3).

ம. அருளிச்செய்யுக

[அருளி + செயல்.]

அருளிப்பாடியன் *aruḷi-p-pāḍiyān*, பெ. (n.) தேவ அல்லது அரசன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவோன்; executor of divine or royal commands. "அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதனைந்து" (கோயிற் பு. இரணிய. 52).

[அருளிப்பாடு → அருளிப்பாடியன்.]

அருளிப்பாடு பார்க்க; see *aruḷi-p-pāḍi*.

அருளிப்பாடு *aruḷi-p-pāḍi*, பெ. (n.) இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை; God's or king's gracious command. "ஆயுழி ரிராகவ னருளிப் பாடென வாயில்காப் பாளரு மகிழந்து கூறலும்" (உதகரரா. அகவ. 157) —, இடை. (int.) 'கட்டளைப்படி செய்வோம்' என்னும் குறிப்பு; 'As it pleaseth thee!' said in response to a divine or royal command. "கணநாத ரருளிப்பா டென்றார்கள்" (கோயிற் பு. இரணிய. 51).

ம. அருளிப்பாடு; க. அருளபாடு.

[அருளப்பாடு → அருளிப்பாடு. இனி, 'அருளி' = அருளித்தினால், பாடு = உண்டாகை என்றமாம்.]

அருளுத்தரையர் *aruḷuttāṣṭram*, பெ. (n.) ஊர்க்குருவி; Indian house-sparrow, *Passer indicus* (சா. அக.).

அருளுபதி *aruḷupadi*, பெ. (n.) அருளுறுதி பார்க்க; see *aruḷurudi*

அருளுருநிலை *aruḷ-aru-nilai*, பெ. (n.) சிவபெருமான் குருவுருக் கொள்ளும் நிலை (திருவருட். 5, தலைப்பு); manifestation of Śiva as a spiritual preceptor.

[அருள் + உரு (உருவம்) + நிலை.]

அருளுவம் *aruḷuvam*, பெ. (n.) அருளவம் பார்க்க; see *aruḷavam*.

அருளுறுதி *aruḷurudi*, பெ. (n.) வேம்பு; margosa, *Melia azadirachta*.

மறுவ. அருளுபதி

அருளொடுநீங்கல் *aruḷoḍu-niṅkaḷ*, தொ.பெ. (vb. n.) (பொருள்) உலகத் துயரத்தை நோக்கிப் பற்று நீங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 8: 34); (Poru) theme expressing one's renunciation of worldly desires on seeing the miseries of the world.

அருளைதயம் *aruḷāyātam*, பெ. (n.) புளிப்புக் கொழுந்தீளி; sour grapes, *Vitis vinifera* (சா. அக.).

அருளைன் *aruḷān*, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. 2. அருளுடையோன் (குடா.); gracious person.

அருளைவரிசி *aruḷāivariṣi*, பெ. (n.) அறுவகையரிசிபூர் ஒன்றான மருந்துச்சர்க்கு (சங் அக.); a kind of seed used in medicine

அரை-தூல் *arai-*, 2 செ. கு. வி. (v. i.) 1. தேய்தல்; to become macerated, worn out. "நீநிடை யங்கமெங்கு மரைத்திட" (பெரியபு. திருநாவு. 360). 2. அரைபடல் (சங் அக.); to be ground.

ம. அரவுக; க., பட. அரை; குட., அர; து. அரெபுணி; தெ. ராசு; கோத. அர்வ, அர்த்; கொலா, ராக்; கோண். அர்தானா; கூ., ராக்; குவி. ராசு.

[அர் → அரம், அரவு → அராவு, அரவு → அரவு → அரவகு. அர் → அறு. அர் → உரை. அரைத்தல் = அராவீத் தாளாக்குதல் அல்லது பசையாக்குதல்.]

அரை-தீந்தல் *arai-*, 4 செ. கு. னாவி. (v. t.) 1. தேய்த்தல்; to rub against, graze, mash. "அரைத்த வாரமும்" (பாரத. நிரை. 29). 2. கொட்டை நீக்குதல்; to remove seeds, பஞ்சரைக்கும் ஆலை; yam. 3. நசுக்குதல் (சங். அக.); to crush. 4. அம்மியில் வைத்து அரைத்தல்; to grind. "அரைத்த மஞ்சள் தாலதை" (தேவா. 7, 60: 2). 5. பொடித்தல், தாளாக்குதல், மசவாக்குதல்; to pulverise. மாவரைக்கும் ஆலை. 6. அழித்தல் (என்.); to destroy. 7. நேசயிலறுத்தல் (சங். அக.); to be afflicted with sickness. 8. வெட்டக்கப்படுதல் (நாளு.); to be ashamed (Nāñ.).

ம. அரய்க்கு; க. அரையிக; தெ. அரகதீயு;
துட. பெரை; து. அரெயு; பட. அரெ.

அரை¹-தல் பார்க்க; see arai-¹.

அரை¹ arai, பெ. (n.) 1. இடை; waist, loins.
"புணமணி யரைநூலொடு போதும்"
(பெரியபு. திருநா. 93). 2. பாதி; half.

"வேண்பா கஸ்தூரி வகைக்குத் தானும்
விளங்கவே யரைக்கழஞ்சு வேண்டு வாயே"
(அகஸ்தியர்பூ. 118). 3. இ, ஓ என்னும்
பின்னவெண்; the fraction $\frac{1}{2}$. 4. நடு; middle.
"மழையமைந் துற்ற வரைநா மமயமும்"
(மதுரை. 649). 5. வயிறு; stomach. "கன்
தரைப்பட்ட சுந்தலை மடப்பிடி" (மலை
படு. 307). 6. அங்குல்; the portion between
waist and Pudendum multebre. 7. தொடையின்
மேற்பாகம்; the upper part of the thigh
(பொருந. 104, உரை). 8. தண்டு; stem.
"முள்ளரைத் தாமரை" (சிறுபாண. 183).
9. மரத்தின் அடிப்பாகம்; trunk of a tree.
"பொரியரைத் தேமா" (நைடத. நாட்டு. 20).
10. இடம்; part, portion. "குளகரை யாத்த
குறுங்காற் குரம்பை" (பெரும்பாண. 148).

ம. க., தெ. அர; து. குட., பட. அரெ;
கோத., துட. அர்.

[அருகுதல் = சிறுத்தல், குறைதல். அரு →
அருகு. அரு → அரை = உடம்பின் சிறுத்த
அல்லது ஒடுங்கிய பாகம். ஒநோ: கிடு →
கிடுகு → கிடுக்கு. கிடு → கிடை = உடம்பின்
இடுகிய பாகம்.]

அரை² arai, பெ. (n.) அரசியல்; politics.
"அரைவிளை கலைநல்லார்" (சேவக. 2430).

[அரசன் → அரைசன் → அரையன் → அரை.
ஒநோ: கிறையன் → கிறை, பறையன் →
பறை. அரையன் → ராயன் > தெ. ராயடு.
cf. E. roy.]

அரை³ arai, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind
of tree.

"பணையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்"
(தொல். எழுத்து. உயிர். 81)

'அரை' என்பது 'அரக' என்பதன்
சிதைவாய் அல்லது திரிபாயிருக்காமென்று
சுலர் ஐயுறுவர். அதற்கு இடமிருப்பதாகத்
தெரியவில்லை.

அரைக்கக்க arai-k-kaccu, பெ. (n.) 1. இடைப்
பட்டிகை; waist-band, girdle. 2. இடையிற்

கட்டும் ஒடுக்க உடை; narrow cloth tied about
the waist and tucked in behind.

[அரை + கட்டு → கக்க.]

அரைக்கக்க arai-k-kaccal, பெ. (n.) அரைக்
கக்க பார்க்க; see arai-k-kaccu.

[அரை + கட்டு → கக்க → கக்கை.]

அரைக்கட்டி arai-k-kaffi, பெ. (n.) அரை
யாப்பு; inguinal bubo.

[அரை + கட்டி.]

அரைக்கடி arai-k-kadi, பெ. (n.) இடுப்பி
லுண்டாகும் சொறியுண்; dhoobies' itch, a kind
of ringworm, Tinea circinata.

[அரை + கடி.]

அரைக்கடுவன் arai-k-kaduvan, பெ. (n.) அரைக்
கடி பார்க்க; see arai-k-kadi (செ.அக.) —
இடுப்பு, தொடைச்சந்து, குறி இவ்விடங்களிற்
படர்ந்து நமைச்சலுண்டாக்கும் ஒருவகைப்
படை; a parasitic skin disease like ringworm
marked by brownish eczema patches on the
inside of the thighs, lips, groins and the
genitals, Tinea cruris (சா அக.).

[அரை + கடுவன்.]

அரைக்கண்ணை arai-k-kanne, பெ. (n.) 1. பாதி
முடிய கண்; half-closed eyes. அரைக்கண்
ணாற் பார்க்கிறான் (உ.வ.). 2. குறைந்த
பார்வை; partial sight. அரைக்கண் பார்வை.

க. அரெகண்; தெ. அரகண்ணு; பட. அரெ
கண்ணு.

[அரை + கண்.]

அரைக்கண்ணறுக்கம் arai-k-kar-puakkam,
பெ. (n.) அரைத் தூக்கம் அல்லது பாதி விழி
முடிய தூக்கம்; sleep with eyes half-closed or
partial sleep.

[அரை + கண் + உறக்கம்.]

அரைக்ககண் பேரடு-தல் arai-k-kar-pudul,
20 செ.ரு வி. (v.I.) கால்நடை மூதலியன்
அரைக்கண்ணோடு பார்ந்தல் (பெரியமாட்.
129); to see with eyes half-closed, as cattle,
etc.

[அரை + கண் + போடு.]

அரைக்காசப்புல் arai-k-kasa-pul, பெ. (n.)
பூணுப்புல்; a species of grass (சா.அக.).

[ஒருகா. அரை + காசம் + புல். Skt. kāsa > த. காசம் = சளைநோய். பூனை வாய்வலத்த உணவை யுண்டால் சளைநோய் வரும் என்பர்.]

அரைக்காகத்தொண்டன் *arai-k-kāṣa-t-onṇaṇṇa*, பெ. (n.) மிக எளியவன்; a poor, despicable fellow, pauper. "அரைக்காகத் தொண்டனாவன்" (சிறுவன். 833-4).

[அரை + காச + தொண்டன்.]

அரைக்காணி *arai-k-kāṇi*, பெ. (n.) (கீழ்வாய்க்கணக்கு) 10 என்று வரிவசூலிற் குறிக்கப் படுவதும் நூற்றுபதிலொரு பங்குமான பின்னவன்; the fraction 1/10, as *half a kāṇi*.

ம. அரக்காணி; க. அரெகாணி.

[அரை + காணி.]

அரைக்காய்ச்சல் *arai-k-kāyccal*, பெ. (n.) தன்றாய்ச்சல் காயாத புழுங்கல் தெல்லை யிடித்த வதவளிசி (இ.வ.); rice husked from boiled paddy, not fully dried (Loc.).

[அரை + காய்ச்சல்.]

அரைக்கால் *arai-k-kāi*, பெ. (n.) (8.வா.க.) ஹ, ஹ என்று இருவேறு வரிவழிற் குறிக்கப்படுவதும் எட்டிலொரு பங்குமாயிய பின்னவன்; the fraction 1/8, as half of a quarter

ம. அரக்கால; க. அரெகால்.

[அரை + கால். எட்டிலொரு பங்கு நாலிலொரு பங்குமாயிய காற்பங்கிற் பாதியாதவால், அரைக்கால் எனப்பட்டது.]

அரைக்கால்வாசி *arai-k-kāi-vāṣi*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.V. ii, 115); an ancient tax

[அரை + கால் + வாசி. வகுமானத்திய அவதா ஒரு விளைச்சலில் அரைக்காற்பங்கு கொடுக்கப்பட்ட வரியா யிருத்திருக்கவால்.]

அரைக்காற்சட்டை *arai-k-kāṇ-ṣṭṭai*, பெ. (n.) சல்லடம், முட்டி (முழங்கால் கணு)வரை யணியும் காற்சட்டை; shorts, drawers.

[அரை + கால் + சட்டை. முட்டிவரை அரைக்காலாதவால், அதுவரை யணியும் சட்டை அரைக்காற் சட்டை யெனப்பட்டது.]

அரைக்கீரை *arai-k-kirai*, பெ. (n.) அறைக்கீரை பாரக்க; see *arai-k-kirai*.

அரைக்கூர் *arai-k-kūr*, பெ. (n.) தெளிவிலிவாய் பேச்சு (புதுலை); indistinct speech (Popp.).

[அரை + கூர். அரை = குறை.]

அரைக்குருடு *arai-k-kuruḍu*, பெ. (n) குறைந்த பார்வை; partial blindness, *Amblyopia* (சா. அக)

க. அரெகுருடு

[அரை + குருடு.]

அரைக்குழல் *arai-k-kūḷal*, பெ. (n.) அரை ரூணிற் கோத்து அணியும் மந்திரத்தொடு அடைந்த குழல் (இ.வ.); a pendant, encasing a mystic scroll, worn with the waist-cord (Loc.).

[அரை + குழல். அரை = இடுப்பு]

அரைக்குளம் *arai-k-kūḷam*, பெ. (n.) 1. ஒரு பட்டணம் படி; a Madras measure approximately 2½ litres. 2. அரைமரக்கால்; half a *marakkal*, equivalent to 8 or 10 measures varying according to places.

[அரை + குளம்.]

அரைக்கூறு *arai-k-kūru*, பெ. (n.) 1. பாதிய பங்கு; half the portion or share. 2. மதிப் பாகப் பாதியளவு; approximately half. 3. அரைக்கூறு காய்ந்த நீர், கைபொறுக்குக்குடின் நீர்; half-boiled water, tepid water, lukewarm water.

[அரை + கூறு.]

அரைக்கைச்சட்டை *arai-k-kai-c-ṣṭṭai*, பெ. (n.) மொழி (முழங்கைக்கணு) வரை கை வைத்துள்ள மேற்சட்டை; half-sleeved jacket, shirt or coat.

தெ. அரட்சட்டை

[அரை + கை + சட்டை. மொழிவரை யுள்ள கை ஏறத்தாழப் பாதியாதவால் அரைக்கையெனப்பட்டது.]

அரைக்கடி *arai-k-kāḍi*, பெ. (n.) அரைக்கடி பாரக்க; see *arai-k-kāḍi*.

[அரை = இடுப்பு.]

அரைக்கல் *arai-k-kal*, பெ. (n.) அம்மீ; grinding-stone.

ம. அரகலனு; க. அரெகல்; பட. அரெ.

[அரை = அரைப்பு.]

அரைகுறையைத் தலைகுறையை *arai-kulaiya-t-talai-kulaiya*, வி.எ. (adv.) இடுப்பாண்டியும் தலைமுடிப்பும் அவிழும்வண்ணம் மிகப் பரபரப்பாய்; very hurriedly, even to the extent of letting one's waist-cloth and the tuft of

hair on one's head to become loose. 'அரை குளையத் தலைகுளைய வந்து' (சூடு, 3.5:1).

[அரைகுளைய + தலைகுளைய. அரை, தலை என்பன ஆகுபெயரொத்த ஏற்றாசை வழுக்கு (உபசாரவழுக்கு — Transferred epithet). 'அரை.....குளைய' என்பது ஒரு மரபுத் தொடர்மொழி (Idiomatic phrase).]

அரைகுளம்பு *arai-ku[ambu]*, பெ. (n.) கால்நடைகளின் குளம்பிற் காணப்படும் ஒரு குற்றம் (பெரியமரட். 19); a defect in the hoof of cattle.

[ஒருகா. அரை = அரைப்பு.]

அரைகுறை *arai-kuurai*, பெ. (n.) 1. போதாமை; insufficiency, deficiency. பணம் அரைகுறையாயிருக்கிறது (உ.வ.). 2. விளை முடியாமை, முற்றுப்பெறாமை; incompleteness, imperfection. கட்டட வேலை அரைகுறையாய்ச் செய்திருக்கிறது (உ.வ.).

க., பட., அரெகொரெ.

[அரை = பாதி. 'அரைகுறை' (அரையும் குறையுமாயிருத்தல்) — ஒருமரபிணைமொழி.]

அரைங்கரம் *araingaram*, பெ. (n.) நானாழி; a measure of capacity, as half of the symbol for *kuruppi*. "வலவி சம்படி யுகர மாப மிருங்கர மடவந்த புனை ரைங்கரம்" (தைவவதை. 6).

[குறுணி பேடி. அதற்குக் குறி 'ங' (வகரம்). குறுணியிற் பாதி நானாழி (நாலுபடி). குறுணி குறிமுறையில் வகர மெண்ப்படுமாதலால், அதிற் பாதி அரைவகர மெண்ப்பட்டது. அரைவகரம் → அரைங்கரம் (மருஉ).]

அரைச்சட்டை *arai-c-cattai*, பெ. (n.) உடற்பயிற்சி செய்ய அணியும் சவ்வுடம்; short drawers worn during athletic exercises.

ம. அரச்சட்ட

[அரைக்காற்சட்டை → அரைச்சட்டை.]

அரைச்சதங்கை *arai-c-cadanngai*, பெ. (n.) பிள்ளைகளின் சதங்கை கோத்த அரையணி; string of jingling beads worn by children around the waist.

[அரை = இடுப்பு. சவங்கை → சதங்கை.]

அரைச்சந்துவளையும் *arai-c-candu-vadam*, பெ. (n.) நடக்கும்போது இடுப்பும் தொடைச்சந்தும் தோகும் ஊத (வாத) தோய்; rheumatic affec-

tion of the waist and the groins, *Lumbago* (சா.அக.).

[அரை (இடுப்பு) + சந்து (தொடைப் பொருத்து) + Skt. *vāta* > த. வாதம் (ஊதம்).]

அரைச்சம்பளம் *arai-c-cambalam*, பெ. (n.) சம்பளத்திற் பாதி யாகக் பெறும் லாபுச் சம்பளம் (உ.வ.); pension (Com.u.).

[அரை + சம்பளம். அரை = பாதி.]

அரைச்சல்லடம் *arai-c-calladam*, பெ. (n.) அரைக்காற்சட்டை (சவ்.அக.); shorts, drawers.

க. அரெசலவண

[அரை + சவ்வுடம்.]

அரைச்சவரம் *arai-c-cavaram*, பெ. (n.) 1. தலை மழிப்பு; shaving the head. 2. முகமழிப்பு (இ.வ.); shaving the face (Loc.).

[அரை (பாதி) + Skt. *kshaura* > த. சவரம். அரைமழிப்பு (ப.வ.).]

அரைச்சாப்பாடு *arai-c-cappadu*, பெ. (n.) உண்டிச்சாவைகளில் வரையறுக்கப்பட்ட குறைந்த அளவான சாப்பாடு, முழுச்சாப்பாடு என்பதற்கு எதிர்; half-meal or limited meal, served in hotels, opp. to full meal.

[அரை + சாப்பாடு.]

அரைச்சாப்பு *arai-c-cappu*, பெ. (n.) மதங்கத்தின் (யிருநங்கத்தின்) கரணைப் பக்கத்தில் தட்டும் செல்விய தட்டு; a gentle tap on the right head of *madaṅgam*, a skinned instrument of music.

[அரை + சாப்பு. ச (சூரம்) → சா → சாப்பு = பாடகன் சூரின் (VOICE) சமணலைக் குரலான (the first note of the gamut) அவகீற்கு (key-note) ஒத்ததாக அமைக்கப்படுகின்ற ஒசையுள்ள மதங்கத்தின் வலப்புறத் தட்டு. அதிற் குறைந்தது அரைச்சாப்பு.]

அரைச்சாயம் *arai-c-cayam*, பெ. (n.) இளஞ்சாயம் (விண்); a slight tinge in dyeing.

அரைச்சீட்டு *arai-c-cittu*, பெ. (n.) தொடர்வண்டிகளிலும் பேரியந்திகளிலும் 12 அகவைக்கு உட்பட்ட சிறுவர்க்குக் கொடுக்கும் அரைக்கட்டணச் சீட்டு; half-ticket, concession ticket for children below 12 years of age, issued at half rate, in trains and buses.

[அரை + சீட்டு.]

அரைச்சீர் *arai-c-cir*, பெ. (n.) சில குலத்தாராத் குறிக்கப்பட்ட சீர்வரிசையில் ஏறத்தாழப் பாதி

யளவு; half *fir*, presents given to a bride by her parents, representing half of the dowry prescribed by usage.

[அரை + சீர்.]

நாட்டரசன் குல முழுச்சீர்: 64 வள்ளம் அரிசி, 25 பனைவட்டு, 5 கவளி வெற்றிலை, 1 பட்டினாமபடிப் பாக்கு, 1 படி மஞ்சள், 4 படி நெய், கூரை, பொன் தாலிக்கொடி ஆகிய இவை.

கொங்க வெள்ளாளர் குல முழுச்சீர்: 45 உருபாக் காசு, 10 வள்ளம் அரிசி, 25 வெவலவுருண்டை, தேங்காய், வெற்றிலைபாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியன.

அரசபாரம் *araiṣa-pāram*, பெ. (n.) அரச சட்டிக்கடமை; the duties and responsibilities of government. "அருந்தவ மரைச பார மிரண்டமே" (குளா. மந். 33).

[அரசன் → அரைசன் → அரைச + பாரம்.]

அரைசன் *araiṣan*, பெ. (n.) அரசன்; king. "அரைசநிற் பிறந்து" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 69).

[அரசன் → அரைசன்.]

அரைசாந்து *araiṣāndu*, பெ. (n.) அரைத்த கண்ணாம்பு (விண்.); ground mortar, stucco.

[அரை + சாந்து. அரை = அரைத்த.]

அரசரி *araiṣi*, பெ. (n.) 1. அரசாள்பவன்; the reigning queen. 2. கோப்பெருந்தேவி; chief queen, queen consort. 3. கோத்தேவிகளுள் ஒருத்தி; one of the queens.

[அரசன் → அரைசன் (ஆ.பா.) - அரைசி (பெ.பா.).]

அரைசிலை *araiṣilai*, பெ. (n.) அம்மி (பிங்.); grinding-stone. "அரைசிலை குமிழ்ப்பு வடித்தல்" (தைவல. பாபி. 12).

[அரை (அரைக்கின்ற) + Skt. *ṣilā* > தலை = கல்.]

அரைசு *araiṣu*, பெ. (n.) 1. அரசன்; king 2. அரசன் தன்மை; kingliness. 3. அரசியம்; kingdom.

[அரசு → அரைசு.]

அரைசுகட்டு *araiṣu-kaṭṭu*, பெ. (n.) சிற்றுள் உரிமைவகை (புதுக். கல்.); a village perquisite (Pūdu. Insc.).

அரைசெலவு *arai-ṣelavu*, பெ. (n.) உயிலைச் சரக்கு (மசாலைப்பண்டம்) (இ.வ.); 'curry stuffs (Loc.).

[அரை (குழம்பிற்கும் காய்கறிச் சமையற்கும் அரைக்கின்ற) + செவவு (செவலாகும் அவ்வது பயன்படும் பொருள்). செவ → செலவு (தொ. ஆகு.)]

அரைசோறு *arai-ṣōru*, பெ. (n.) 1. செரியாத சோறு; undigested rice-food. 2. பாதி வெந்த சோறு; half-boiled (cooked) rice (சா.அக.).

அரைசோறுபோற்கழிதல் *arai-ṣōru-pōr-kaṭṭai*, பெ. (n.) செரியாத சோற்றோடு கலந்த கழிச்சல்; diarrhoea with fluid stools containing undigested rice or food, *Lienteric diarrhoea* (சா.அக.).

[அரைச்சோறு (பாதி வெந்த சோறு) → அரைசோறு.]

அரைஞாண் *arai-ñāṇ*, பெ. (n.) 1. ஆண்மக்கள் அரையிற் கட்டுங் கயிறு; waist-cord worn by men and boys. 2. அரையணி (பிங்.); ornament worn round the waist 3. விணற்றின் செங்கல்வரை; rows of brick lining a well, bricky revetment of a well.

ம. அரஞ்ஞாண்

[அரை (கிடுப்பு) + ஞாண் (கயிறு, கொடி) → ஞாண்.]

அரைஞாண்கயிறு *arai-ñāṇ-kayiru*, பெ. (n.) அரைஞாண் பார்க்க; see *arai-ñāṇ*.

[அரை + ஞாண் + கயிறு.]

அரைஞாண் என்னுங் கூட்டுச்சொல்லின் வருகுசொல் உலகவழக்கிற் பொருளிழந்த போது, கயிறு என்னுஞ் சொல் கூட்டப் பட்டது. இது மிகைபடக்கூறல் (redundancy). 'அரணாக்கயிறு' என்பது கடுங்கொச்சை (barbarism).

அரைஞாண்கொடி *arai-ñāṇ-kōṭṭi*, பெ. (n.) அரைஞாண் பார்க்க; see *arai-ñāṇ*.

[அரை + ஞாண் + கொடி.]

'அரைஞாண்கயிறு' ஒத்ததே 'அரைஞாண் கொடி' என்பதும். ஆதலால் இதுவும் மிகை படுசொல்லே (redundant word).

கயிறு என்பது நூலாலும் நாராலும் திரிக்கப்பட்டதையும், கொடி என்பது பொன், வெள்ளி முதலிய மாழையாற் செய்யப்

பட்டதையும் குறிக்கும். இதுவே இவற்றிடையே நிறுமை.

அரணாக்கொடி என்பது கடுங்கொச்சை (barbarism).

அரைத்தரைத்தல் araittarai-, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) முள் அரைத்ததையே திரும்பவும் அரைத்தல்; to grind again (சா.அக.).

[அரைத்து + அரை.]

அரைத்தரைத்துப் பட்டம்போடு-நல் araittaraittu-pudam-pōḍu-, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) திரும்பத் திரும்ப அரைத்து நிறுதல்; to grind again and again for purposes of calcination (சா.அக.).

[அரைத்து + அரைத்து + புடம் + போடு.]

அரைத்தவளை arai-t-tavaḷai, பெ.(n.) வரவறாத அரைவளர்ச்சித் தவளை, தலைப்பிரட்டை; tadpole.

[அரை + தவளை. அரை = பாதி.]

அரைத்திரவையாரம் arai-t-tirapai-yaram, பெ.(n.) பாதி திரண்ட அரம் (C.G.); a half-round file.

[அரை (பாதி) + திரவையா + அரம். திரள் → திரவையா → திரவையா.]

அரைத்துச்சேவித்தல் araittu-c-cēvi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வீக்கம், புண் முதலியன வற்றிற்கு மருந்தை அரைத்துத் தடவுதல்; to grind and apply medicine as a protective covering for swelling, burns, wounds, ulcers, etc. (சா.அக.).

[அரைத்து + சேவி.]

அரைத்து அரை-இரூபி, பெ.(n.) இற்றை ஒரு காசிற்குச் சமமான பழைய இருசவ்வி (தம்பிடி); an old copper coin equal to one current paisa.

[அரை + துட்டு.]

அரைத்துக்கி arai-t-tūkki, பெ.(n.) தூக்குமர வகை; pillory (W.) (செ.அக.).

[அரை (பாதி) + தூக்கி. தூக்கு → தூக்கி. 'இ' வீ.மு.ச. ஈறு.]

அரைத்தொடர் arai-t-toḍar, பெ.(n.) இடைத் தொடர் (சவ்வி); waist-chain. "நாணு மரைத்தொடரும்" (இவ்.பெரியாழ். 1. 3: 4).

[அரை = இடுப்பு. தொடர் → தொடர், தொடர்த்தல் = கோத்தல்.]

அரைநலம் arai-nalam, பெ.(n.) காளை அரையுள் குறையுமாகக் காயக்கப்படுதல்; not being properly castrated, as a bull.

[அரை = பாதி, குறை. நல் → நலம் = நன்மையான வினை.]

அரைநலவன் arai-nalavan, பெ.(n.) நன்றாக விதையக்கப்பட்டாத மாடு (யாழ்ப்ப.); bull not properly castrated (J.).

[அரை = பாதி. நலம் (விதையக்கத்தல்) → நலவன். 'அன்' ஒருமையீறு.]

அரைநா araina, பெ.(n.) முதுகை; crocodile

அரைநாண் arai-naṅṅ, பெ.(n.) இடுப்பிற்குடும்பு கயிறு அல்லது கொடி; waist-cord or waist-chain. "பொன்னரை நானொடு" (இவ். பெரியாழ். 1. 6: 2).

[அரை + நாண். அரை = இடுப்பு.]

அரைநாவை arai-navaḷ, பெ.(n.) 1. கலப்பைக் கொடுவின் ஒருபாகம் வளைந்த நுனி; the part of the ploughshare which is bent on one side. 2. ஒரு பக்கம் வளைந்த மண்வெட்டி நுனி; tip of a hoe bent over.

[அரை = பாதி, குறை. நா = அவகு. நா → நாவை. 'ஐ' உடைமையீறு.]

அரைநாழி arai-naḷi, பெ.(n.) கைநாழி என்னும் நாட்டுப் பழைய பாதியளவு, உரி; half a country measure.

[அரை + நாழி. அரை = பாதி.]

அரைநாள் arai-naḷ, பெ.(n.) 1. பாதிநாள், ஒரு நாள் பாதியளவு; half a day. 2. நள்ளிரவு; midnight. "மழையமைந் துற்ற வரைநாளமயமும்" (மதுரைக். 649).

[அரை + நாள். அரை = பாதி.]

அரைநீர் arai-nir, பெ.(n.) குறித்த காலங்களிற் பாசனமாகப் பாய்ச்சும் நீர் (C.G.); water for irrigation drawn from a public reservoir during a certain period of the year.

[அரு (அருமையான) → அரை.]

அரைநூல் arai-nūḷ, பெ.(n.) 1. அரைநாண் (சவ்.அக.); waist-cord. 2. அரைச்சதங்கை; string of tinkling beads worn by children around the waist. 3. பாதி நூல், அறுவைமர அளவிற்கு பாதி, 12 சதுர அடி; half of a timber square measure.

[அரை = 1, 2. இடுப்பு; 3. பாதி:]

அரைநான்மாலை *arai-nān-mālai*, பெ. (n.) அரைப்பட்டிகை, மேகலை; women's girdle, broad chain-belt of gold.

[அரை (இடுப்பு) + நால் (நான்) + மாலை.]

அரைநெக்கல் *arai-nekkal*, பெ. (n.) பாதி பழுத்தது. அரைப்பழம்; half-ripe fruit.

[அரை = பாதி. நெகுதல் = நெகிழ்தல், மெதுவாதல், இளகுதல். நெகு → நெக்கல் (தொ.ஆகு.)]

அரைநெறி *arai-neri*, பெ. (n.) தொடைச்சந்திற் கட்டும் நெறிக்கட்டி; a sympathetic bubo (swelling) in the groins (சா.அக.).

[அரை = இடுப்பு. நெறித்தல் = குறுக்கா யிருத்தல், லீறாத் தல். நெறி = இறுதிய கட்டி.]

அரைநோக்கு *arai-nōkku*, பெ. (n.) (கணி.) நோகர் (நிரக) நோக்குவகை, தன் வீட்டினின்று 5ஆம் அல்லது 9ஆம் வீட்டை நோக்குதல் (விள்.); (Astrol.) aspect of a planet on the 5th or 9th house from its own

[அரை = பாதி. நோக்கு (முத. தொ. பெ.) = நோக்கல், பார்வை.]

அரைப்பட்டம் *arai-pattam*, பெ. (n.) (கிறித்.) சீர்நிருத்தக் கிறித்தவ சபையில் இளைய குரு வாயிருப்பவர் பதவி; (Chr.) the status of a Junior Pastor in a Protestant Christian Church.

ஒ.நோ : சின்னப்பட்டம் (சிவமட மரபு).

[அரை = பாதி, இளமை. பட்டம் = சிறப்புப் பெயர், பதவி.]

அரைப்பட்டிகை *arai-pattigai*, பெ. (n.) பெண்டிர் இடையணிவகை, ஒட்டியாணம்; gold or silver girdle or waist-belt worn by women over their dress.

ம. அரப்பட்ட.

[அரை = இடுப்பு. பட்டி = பட்டை. பட்டி → பட்டிகை.]

அரைப்பட்டினி *arai-pattini*, பெ. (n.) பாதியளவே உணவுண்டிருத்தல்; being half-starved.

[அரை = பாதி. பட்டி = துணி, சீலை. ஒருகா. பட்டி → பட்டினி = உணவில்லாத போது வயிற்றில் ஈரத்துணியைப் போர்த்திக் கொண்டிருத்தல்.]

அரைப்பட்டினிகிட-த்தல் *arai-pattini-kida-*, 3 செ. கு. வி. (v.i.) 1. பாதியளவே யுணவுண்டிருத்தல்; half-starvation. 2. மருத்துவ முறை

யாக அரையுணவுண்டல்; semi-starvation, the so called hunger cure (சா.அக.).

அரைப்பட்டினி பார்க்க; see *arai-pattini*.

[கீழ் → கீழ் → கீட. கீடத்தல் = படுத்திருத்தல், கீழிருத்தல், கிருத்தல்.]

அரைப்படிப்பு *arai-paḍippu*, பெ. (n.) நிரம்பக் கல்வி; inadequate learning.

[அரை = பாதி. படி → படிப்பு.]

அரைப்பணம்¹ *arai-p-paṇam*, பெ. (n.) 1. இடத்திற்கேற்ப வேறுபட்ட ஒரு பணமதிப்பீறே பாதி; a coin, the value of which is equivalent to half a *paṇam*, varying in value from place to place. 2. அரைப்பணம், ஒன்றே காசுணா (3½ துட்டு); a coin equal to one anna and three pias (சா.அக.).

பணமதிப்பு வேறுபாடு :

இடம்	மதிப்பு
திருநெல்வேலி	— 10 துட்டு (40 சல்வி, 20 காசு)
தஞ்சை	— 7½ துட்டு (30 சல்வி, 15 காசு)
இராமநாதபுரம்	— 6 துட்டு (24 சல்வி, 12 காசு)
திருச்சிராப்பள்ளி	— 6 துட்டு (24 சல்வி, 12 காசு)
சென்னை	— 3½ துட்டு (15 சல்வி, 7½ காசு)
திருவிதாங்கூர்	— 4 சக்கரம் (24 சல்வி, 12 காசு)

(செ.அக.) சல்வி பெய்றது 'தம்பிடி' என்னும் பழைய காசு. 'காசு' என்றது இற்றை 'நயாபைசா' என்னும் புதுக்காசு. 4 சல்வி கொண்டது ஒரு துட்டு. ஒரு சல்வி கால் துட்டு; இரு சல்வி அரைத்துட்டு; மூச்சல்வி முக்கால் துட்டு.

[அரை = பாதி.]

பணம் பார்க்க; see *paṇam*.

அரைப்பணம்² *arai-p-paṇam*, பெ. (n.) அங்குல் (பணவிடு. 369); *Pudendum mullebre*.

[ஒருகா. அர (பாம்பு) + பணம் (பட்டம்), பெண்குறிக்குப் பாம்பின் பட்டத்தை உவமை கூறுவது புலவர் மரபு.]

“தாராழிக் கலைசாரல்கு றடங்கடந் குவமை தக்கோய் பாராழி பிடூறிந் றங்கும் பாந்தனும்” (சும்பரா.கிட்கிந்தா. நாடவிட். 37).

அரைப்பள்ளி *arai-p-palli*, பெ. (n.) 1. நாட்டுப் புறத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் காசி (சனி) தொறும் வைத்துக்கொள்ளும் அரைநாட் பள்ளி; closing of primary or lower elementary schools after the morning session, on Saturdays in the rural areas. 2. பள்ளிகளின் அரைநாள் விடுமுறை; half holiday for schools.

[அரை = பாதி.]

பள்ளி பார்க்க; see *palli*.

அரைப்பு *araippu*, பெ. (n.) 1. அரைக்கை; grinding, pulverising. 2. அரைக்கப்பட்டது; that which is ground. 3. இலும்பைப் பின்னாக்கு; cakes of crushed matter left behind in the press after the extraction of oil from the oleagenous mahua seeds; these are used by some as soap

“சோடியுப் பைத்திப்பி
சொல்லரைப்பா நெய்க்குமுறந்த
தேடியரைப் பாருந் தெளி”
(தைவல. பாயி. 50).

4. அரைத்த சீயக்காய்; ground soap-nut
5. உடம்பில் தேய்த்த எண்ணெயைப் போக்குவதற்கு அரைத்தெடுத்த பச்சைப்பயறு முதுவிய பல்வகைப் பொருள்கள்; powdered substances such as green gram flour used for removing the oil from the oil smeared body.

‘அரைப்பு’ என்னுஞ் சொல், அரைப்பு வினையைக் குறிப்பின் தொழிற்பெயர்; அரைக்கப்பட்ட பொருளைக் குறிப்பின தொழிலாகு பெயர்.

ம. அரப்பு; க. அரை.

அரைப்புக் கட்டி *araippu-k-katti*, பெ. (n.) இலும்பைப் பின்னாக்கு; mahua oil-cake.

[அரைப்பு + கட்டி.]

அரைப்புளி *arai p-puli*, பெ. (n.) தேயாளியின் பந்தியத்திற்காக உணவில் அரைப்புளியிடல்; regulating the diet by adding to curries only half of the normal quantity of tamarind

[அரை + புளி.]

அரைப்புட்டு *arai-p-puḍḍu*, பெ. (n.) தொடையெலும்பு அரையுடன் பொருந்தும் பொருந்து, தொடைச்சந்து (புதுவை); groin (Popḍ).

ம. அரப்புட்டு

[அரை + புட்டு.]

அரைப்பேச்சு *arai-p-pēccu*, பெ. (n.) பேசத் தொடங்கும் குழந்தையின் திருந்தாய் பேச்சு; indistinct words of a child beginning to learn speech, prattle of a child.

[அரை + பேச்சு.]

அரைப்பை *arai-p-pai*, பெ. (n.) 1. காப்புறுதிக் காசு இடுப்பிற் கட்டும் நீண்ட பண்பை; long, narrow canvas money-bag kept fastened round the waist for safety. 2. பெண்குறி; the genital of a female, *Pudendum muliebre*.

[அரை = இடுப்பு. சின்பொருள் உவமை யாகுபெயர்ப் போலி.]

பை பார்க்க; see *pai*.

அரைப்பையாக்கு-தல் *arai-p-pai-y-akku*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேண்டிய போதெல் லாம் சிறிது சிறிதாக எடுத்து நுகர்ந்தல் (ஈடு, 1.7:2); to enjoy little by little, whenever wanted.

[அரை + பை + ஆக்கு. அரைப்பையிலுள்ள பணத்தை வேண்டும் போதெல்லாம் எடுத்துச் செலவீடுதல் போன்றது, ஒன்றைச் சிறிது சிறிதாக எடுத்து நுகர்ந்தல்.]

அரைப்பு-தல் *arai-p-pu*, 20 செ.கு. வி. (v.i.) 1. அரைக்கப்படுதல்; to be ground, சாந்து நன்றாய் அரைபடவில்லை (உ.வ.). 2. உரைசம்படுதல்; to be rubbed, irritated by rubbing. தொடைச்சந்து அரைபட்டுப் போயிற்று (உ.வ.). 3. பழிக்கப்படுதல்; to be derided, அவன் பலர்வாயிலும் அரைபடு கின்றான் (உ.வ.).

[அரை = அரைப்பு. ‘படு’ து.வி.]

அரைபாணா *arai-p-pāṇa*, பெ. (n.) சிலம்பக் கழிவகை (மதி. கனஞ். 1, 66); a kind of fencing rod.

உரு. பாணா.

அரைமண்டலம் *arai-maṇḍalam*, பெ. (n.) நாட்டு மருந்துவந்திற் கவனிக்கப்படும் 40 நாட் கொண்ட மண்டலம் என்னும் கால அளவிற்பாதி, 20 நாள். a period of 20 days, half of a *maṇḍalam*, a period of 40 days observed in indigenous medical treatment.

மண்டலம் பார்க்க; see *maṇḍalam*.

[அரை = பாதி. மண்டலம் = வட்டம்.]

அரைமணி *arai-maṇi*, பெ. (n.) 1. அரைஞாண்மணி, அரைச்சதங்கை; string of tinkling

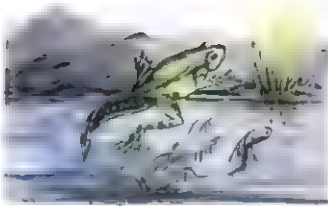
அருகிநலைப்பழம்

அருமடி

அரைக்கிரை

அரைத்தலவை

அரைபரிணர்

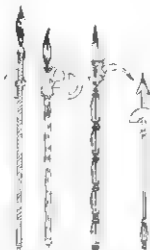
beads worn by children around the waist. ம. அரமணி. 2. பன்னிரண்டரை மணி (செ.நா.); half past twelve o'clock (C.N.). 3. முப்பது நிமிஷம், ஒருமணி நேரத்திற்கு பாதி; half an hour, thirty minutes time.

[அரை = இடுப்பு, பாதி.]

மணி பார்த்து; see manī.

அரைமதியிரும்பு

arai-mati-y-irumbu, பெ. (n.) பாதிநிலாப் போன்ற ஒருவகை யானைத் துறட்டி; a crescent-shaped goad for elephant. "அரை மதியிரும்பொடு" (பெரும். உஞ்சைக் 32: 96).

அரைமதியிரும்பு

தெ. ஆரெகோல

[அரை (பாதி) + மதி (நிலா) + இருமய (இரும்பினால் செய்த அங்குசம்). 'இரும்பு' கருவியாகுபெயர்.]

அரைமலை arai-malai, பெ. (n.) மலைக்காரவின் தடுவீடம்; middle of a mountain slope or hill. "அரைமலையிங்கை... மான் பிணைகள்... துயிலும்... பொதியின் மலை" (புறநா. 2: உரை).

அரைமனிதன் arai-manudan, பெ. (n.) மதிப்புக்குறைந்தவன்; man of low esteem. "ஆடையில்தவன் அரைமனிதன்" (பழ.).

[அரை = பாதி, குறை. Skt. manuja > த. மனிதன். த. மன் > Skt. manu → manuja.]

மன் பார்த்து; see man.

அரைமனிதனாழி arai-manidan-amuri, பெ. (n.) இளஞ்சிறுவனின் சிறுநீர்; urine of a small boy (சா.அக.).

[அரை (பாதி) + மனிதன் + அழி. உவா → உவரி → உமரி → அமரி → அழரி.]

அரைமனிதன் பார்த்து; see arai-manudan.

அரைமா arai-mā, பெ. (n.) (கிழ்வாய்.) சூரனனுள் குறியுள்ளதும் நாற்பதிலொரு பாகத்தைக் குறிப்பதுமான கீழ்வாயிலக்கம் அல்லது பின்னலெண்; the fraction 1/40, as

half of oruma. "ஒருமாவின் கிழ்வாயினதோது" (தனிப்பா.தி. 1, பக். 44).

ம. அரம

[மா = அளவு, ஒன்றிற்குக் குறைந்த சிறுநளவு. ஒருமா = 1/20. சூகவே, அரைமா = 1/40. மாத்தல் = அளத்தல். மா → மாத்திரம் = அளவு. மட்டு. மா → மாத்திரை = எழுத்தொலிக்கும் கால அளவு, நோயாளி யுண்ணும் மருந்தளவு. மாத்தல் என்னும் வினை வழக சிறுந்தது. மாத்திரம் > Skt. mātra. மாத்திரை > Skt. mātrā.]

அரைமடி arai-maḍi, பெ. (n.) சிறு பெண்பிள்ளைகளின் அற்றம் (அம்மணம்)மறைப்பதும், அரசிலை வடிவானதும், வெள்ளி அல்லது பொன்னாலானதுமான அரையணி; pipal-leaf shaped plate of metal, worn by naked little girls to cover their pubes.

அரைமடி.

[அரை = இடுப்பு. மடு → மடி = மறைப்பது. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அரையணி arai-y-aṇi, பெ. (n.) அரையிலணி யும் அணிகலம்; any ornament worn around the waist.

[அரை = இடுப்பு. அணி (முத. தொ. ஆகு.) = அணியப்படுவது.]

அரையணிகை arai-y-aṇikai, பெ. (n.) திருமணத்தில் மணமக்கள் புதிய ஆடையணிகை; the bride and bridegroom performing the ceremony of wearing new clothes.

அரையர் araiyar, பெ. (n) பெருமாள்கோயில்களில் நாலாயிரத் தெய்வப் பணுவக்களைப் பாடுத் தொண்டு செய்வோர் (கோயிலொ. 36); priests in some Viṣṇu temples whose duty is to chant the Divya Prabandhas.

[அரசன் → அரைசன் (ஏ.) = அரைசர் → அரையர் (ப.).]

அரையர்கோவை araiyar-kōvai, பெ. (n.) தஞ்சைத் தாயாரன் என்ற தலைவனிடேற்ற பாடப்பட்டகோவைப் பணுவல் (சனவியற் 90); a kōvai on the chief Thāyāraṅ of Thāṅṅai, now not extant.

[அரசன் → அரைசன் → அரையன் (ஒ) — அரையர் (ப.). கோ → கோவை (தொ. ஆகு.)]

அரையல் araiyal, பெ. (n.) 1. துவையல் (விண்); a ground pasty side dish used as seasoning for the main dish. 2. அரையலன் பார்க்க (யாழ்ப்ப.); see araiyalan (J.).

[அரைத்தல் = அழுத்தித் தேய்த்துத் தூள் அல்லது பசையாக்கல். அரை + அல் (தொ.பெ. ஈறு.) — அரையல் (தொ. பெ., தொ. ஆகு.)]

அரையலன் araiyalan, பெ. (n.) சோம்பேறி (யாழ்ப்ப.); lazy, inactive person, sluggard (J.). அவனொரு அரையலன் (உ.வ.).

[அரை → அரையல் → அரையலன்.]

அரையலிடுகை பார்க்க; see araiyal-idugai.

அரையலிடுகை araiyal-idugai, பெ. (n.) 1. உட்காந்தரவது நின்றுவது ஓரிடத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கை (விண்); rubbing or wearing away a place by sitting or standing. 2. வேலை செய்யாமல் அதிகமாய் உண்டாக; eating too much without doing any work.

[அரையல் = 1. தேய்த்தல். 2. பல்லால் அரைத்தல், உண்ணாதல் (இழிப்புக் கருத்து). அரை → அரையல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. இடு → இடுகை. 'கை' தொ.பெ. ஈறு. இடுதல் = செய்தல்.

இருவகையரையலும் சோம்பேறித்தனத்தைக் குறிப்பாயுணர்த்தும்.]

அரையற்றநாள் arai-y-arra-nai, பெ. (n.) மான்றலை (மிருகசீரிடம்), அறுவை (சித்திரை), காசம் (அவீட்டம்) என்னும் நாள்களின் (சோதிட.அக.); the 5th, 14th and 23rd lunar asterisms.

அரையன்¹ araiyan, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. "அரையனாயமருகை மாள்வதற்கு" (தேவா. 7. 34: 4). 2. ஒரு பழைய பட்டம்; an ancient title. "அரையன் அரங்கன்பிச்சன்" (S.I.I. iii, 438).

ம. அரையன்

[அரசன் → அரைசன் → அரையன்.]

அரையன்² araiyan, பெ. (n.) 1. (அரையல் ஏதேனு மணிந்தவன்) ஏதேனு மணிந்த அரையை யுடையவன் (சுவ.அக.); a man wearing something or other round his waist. "வெம்மான்றோல் வீக்கு மரையன்" (கலைசை. 82). 2. பாதிமைய யுடையோன்; one who has half of a thing.

[அரை = இடுப்பு, பாதி. அரை → அரையன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அரையன்² araiyan, பெ. (n.) தூள்; powder (சா.அக.).

அரையன்சம்பா araiyan-samba, பெ. (n.) தெல்வகை (A.); a kind of paddy.

சம்பா பார்க்க; see samba.

அரையன்விரோதி araiyan-virodi, பெ. (n.) கோலைக்கொடி; a creeper, Bryonia grandis (சா.அக.).

[அரையன் + Skt. virodhin > த. விரோதி (பகவன்).]

அரையாப்பு arai-yappu, பெ. (n.) 1. தொடைச் சந்து (புதுவை); groin (Pogḍ). 2. தொடையிடுக்கி லுண்டாகும் கட்டி; Inguinal bubo (செ.அக.).

பல மாதரைக் கூடுவதால் வெட்டை (பிரமேக) அல்லது புண் (விரண) மேகத்தொடர்பு ஏற்பட்டு, பின்னர் நரம்புக் கோளாற்றினாலும், நொய்கொண்ட பெண்களைப் புணருவதால் வெள்ளை வெட்டையெற்படுவதாலும்சம்பாநாறிகளில் (ஜனனேந்திரியங்களில்) சூடு (தாபிதம்) கண்டு, அங்கிருந்து அரையின் நிணநீர்க் கோளத்திற்குப் பரவிச் செல்வதனால், தொடையிடுக்கில் அல்லது கவட்டியில் நெறிகள் பெருத்துக் கட்டியைப் போற் காணும் ஒருவகைப் புண் (விரண) நோய்; an inflammation and swelling of a lymphatic gland, generally in the groin, usually following chaneroid, gonorrhoea, syphilitic infection or some other form of venereal disease, Inguinal bubo (சா.அக.).

ம. அரையாப்பு

[அரை = இடுப்பு, யாத்தல் = கட்டுதல், யா → யாப்பு. 'யு' தொ.பெ. ஈறு. 'அரையாப்பு' தொ. ஆகு.]

அரையாப்புக்கட்டி arai-yappu-k-katti, பெ. (n.) அரையாப்பு 2 பார்க்க; see arai-yappu 2.

[அரை + யாப்பு + கட்டி.]

அரையாறுபடுதல் arai-y-arupadu, 20 செ.கு. வி. (v.i.) குறைதல்; to decrease, lessen, to be reduced. "பிரிவாலே அரையாறு பட்டுச் சிவந்திருக்கும்" (ஈடு, 1. 4: 2, பக். 176.).

[அரை (பாதி) + ஆறு + படு. படுதல் = உண்டாதல்.]

அரையாறுபடுத்துதல் *arai-y-aru-paḍuttu*, 2 பி.வி. (v.caus.) குறையப்பண்ணுதல்; to reduce. 'அந்த ரஸத்தை அரையாறுபடுத்தி' (சுடு, 4:4, பிர.).

அரையாறுபடுதல் பார்க்க; see *arai-y-aru-paḍu*.

[*அரையாறுபடு* (த.வி.) → *அரையாறுபடுத்து* (பி.வி.). படு → படுத்து. 'து' பி.வி. சுறு.]

அரையிரவு *arai-y-iravu*, பெ. (n.) 1. நள்ளிரவு; midnight. "மடவரலிங் கரையிரவிற கண விழித்தான்" (ஞானவா. சிசிந்து. 75). 2. பாதியிரவு; half the night, midnight.

[*அரை* = பாதி. இருமை = கருமை. இர → இரு. இர் → இர → இரவு.]

அரையிருள் *arai-y-iruḷ*, பெ. (n.) நள்ளிரவு; midnight. "அரையிரு ண்டொன்" (குறந். 190).

[*அரை* = பாதி. இர் → இருள்.]

அரையிரவு பார்க்க; see *arai-y-iravu*.

அரையுடம்பு *arai-y-uḍambu*, பெ. (n.) 1. பாதியுடம்பு; half of the body. 2. பாதியளவாக இளைத்தவுடம்பு; an emaciated or half-reduced body.

[*அரை* = பாதி. உடல் → உடன் (உடல்) → உடம்பு.]

அரையுப்பு *arai-y-uppu*, பெ. (n.) தேயாயளிக் குரிய பத்திய வுணவில் பாதியளவே உப்புச் சேர்த்தல்; regimen with half of the required quantity of salt.

கு.தே. அரைப்புளி

அரையுரல் *arai-y-ural*, பெ. (n.) மருந்தரைக்கும் கலுவல், குழியம்மி; small mortar or hollow grinding stone for macerating medicines.

அரையுரல்

[*அரை*க்கும் உரல்.]

உரல் பார்க்க; see *ural*.

அரையெழுத்து *arai-y-eḷuttu*, பெ. (n.) நெடுங் கணக்கைப்பற்றிய சிற்றறிவு; a smattering

knowledge of the alphabet. அரையெழுத்துக் கற்றிருக்கிறான் (உ.வ.).

[*அரை* = பாதி. எழுது → எழுத்து (தொ. ஆகு.).]

அரைவகுப்பு *arai-vaguppu*, பெ. (n.) குழந்தைகளின் தொடக்க வகுப்பு; beginner's class in a school for infants.

[*அரைவகுப்பு* = முதல் வகுப்பிற் பாதி போன்றது. வகு → வகுப்பு. 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அரைவட்டம் *arai-valṭam*, பெ. (n.) 1. வட்டத்திற் பாதி; semi-circle. 2. அரைறடி; metal plate intended for covering the pubes of little girls

[*அரை* = பாதி. வள்ளுதல் = வளைதல். வள் → வட்டு → வட்டம்.]

அரைவட்டம் *arai-valṭam*, பெ. (n.) அரைச் சதங்கை; string of beads round the waist, worn by little children. "அரைவட்டங்கள் சுட்டி" (திருப்ப. 13).

[*அரை* = இடுப்பு. வளளுதல் = வளைதல், உருண்டையாதல், உருண்டு திரளுதல். வள் → வட்டு → வட்டம் → வட்டம் = உருண்டு திரண்ட நான் அல்லது கொடி.]

அரைவண்டி *arai-vandi*, பெ. (n.) பாதியளவான கூண்டுவண்டி; small-wheeled cart or half-sized bandy, generally covered.

[*அரை* = பாதி. வள் → வண்டு → வண்டி = சக்கரம், சகடம்.]

அரைவயிர்க்கண் *arai-vayira-k-kan*, பெ. (n.) கம்மாளர் கருவிகளுள் ஒன்று (சங்.அக.); a tool used by goldsmiths.

[*அரை* + வயிரம் + கண்.]

அரைவயிறன் *arai-vayiraṇ*, பெ. (n.) கருக்காய், அரிசி முதிராததெல்; husk containing withered or half-ripe paddy grain.

[*அரை* = பாதி. வயிறு → வயிரன். வயிறு = அகடு. அரைவயிறன் = அரை யுணவுண்ட வயிறுபோலப் பாதி விணைந்த அரிசி அல்லது உள்ளிடுள்ள கூவலணி.]

அரைவயிறு *arai-vayiru*, பெ. (n.) பாதியவயிறு, முழுவயிறு என்பதற்கு எதிர்; அரைவயிறுச் சாப்பாடு; half bellyful, opp. to bellyful.

ம. அரவயறு

[*அரை* = பாதி. வைத்தல் = இடுதல், உணவிடுதல். இல் → இடம். வை + இல் = வையில் → வயில் → வயின் → வயிறு.]

அரைவயிறுக்குறைவயிறும் *arai-vayirun-kurai-vayirum*, பெ. (n.) வயிறு நிரம்பாமை; the state of not being bellyful. அரைவயிறுங்குறைவயிறுமாய்ச் சாய்பிட்டு வந்திருக்கிறான் (உ.வ.).

‘அரை.....வயிறும்’ மரபிணைக் கூட்டு மொழியான தொடர்மொழி (an idiomatic phrase composed of two compound words).

அரைவயிறு பார்க்க; see *arai-vayiru*.

அரைவளைந்தான் *arai-va[aind]ēn*, பெ. (n.) தாறு பாய்ச்சாது கட்டும் வெற்றுச் சுற்றாடை; cloth worn round the waist without folding and tucking one end of it behind.

[அரை = இடுப்பு. வளை → வளைந்தவன் → வளைந்தான் = சுற்றிக்கட்டினது (வினையா. பெ.).]

அரைவளைவாசனம் *arai-va[ai]v(u)-āṣanam*, பெ. (n.) (ஒகம்) அரை வட்டமாயிருக்கும் ஓக (யோக) இருக்கைவகை; (Yoga) a kind of semi-circular yogic posture.

[அரை + வளைவு. Skt. āsana > த. ஆசனம் (இருக்கை).]

அரைவறுப்பு *arai-varuppu*, பெ. (n.) பாதி அல்லது இளவறுப்பு; partial frying.

அரைவாசி *arai-vaṣi*, பெ. (n.) 1. பாதியளவு; one half, half quantity. இதில் அரைவாசி தேறும் (உ.வ.). 2. அரைமூச்சு, முழுமூச்சு என்பதற்கு எதிர்; half-breath, opp. to full breath (சா.அக.).

ம. அரவாசி

அரைவாதம் *arai-vaṭam*, பெ. (n.) 1. குழந்தை கட்டு இடுப்பின் கீழாகவும் கால்களிலு முண்டாகும் இனம்பிள்ளையாதம் (வாதம்); a kind of paralysis of the legs and the lower part of the body occurring in early childhood, *Infantile paraplegia*. 2. தொடைச் சந்திலுண்டாகும் ஒருவகை ஊதம்; paralytic pain in the groin, *Bubonalgia*.

[அரை = இடுப்பு. Skt. vāta > த. வாதம் = ஊதம்.]

அரைவாய் *arai-vay*, பெ. (n.) 1. வாய் நிறையக் கொள்வதிற்பாதி; half a mouthful. 2. பங்கப் பட்ட வாய் (சங்.அக.); deformed or disfigured mouth.

ம. அரவாய்

அரைவாய்க்கொண்டுதின்னல் *arai-vay-k-konḍu-tinnal*, பெ. (n.) தேசாய்ப்பட்ட மாடு முதலியவை மெதுவாக இரையெடுக்கை (பெரியமாட், 156); eating in half-mouthfuls like sick cattle.

[அரை (பாதி) + வாய் + கொண்டு + தின்னல். கொள் → கொண்டு (இ. கா. வி. எ.). தின் → தின்னல் (தொ.பெ.). ‘அல்’ தொ.பெ. ஈறு.]

அரைவாயர் *arai-vayyar*, பெ. (n.) உரையாட்டில் அல்லது தருக்கத்தில் தெரிந்து பேசத் தெரியாதவன் (இ.வ.); one who is not able to hold his own in a learned discussion (Loc.).

[அரை = பாதி. வாய் → வாயன். ‘அன்’ ஆ.பா. ஈறு.]

அரைவீற்று *arai-vēṭṭu*, பெ. (n.) வட்டத்திற்பாதி; semi-circle.

[அரை = பாதி. வீறு → வீற்று = பகுதி. அரைவீற்று வளைவு என்பதன் குறுக்கம்.]

அரைவீற்று வளைவு *arai-vēṭṭu-va[ai]vu*, பெ. (n.) அரைவளைவுக் (கமரன்) கட்டடம் (C.E.M.); semi-circular arch.

அரைவெட்டு *arai-veṭṭu*, பெ. (n.) 1. தையலிற் கைகாற் பாதிவெட்டு; half-cut in tailoring. 2. பாதியளவு முடிவெட்டு; half-cut in cropping the hair.

அரைவெறி *arai-veṭṭi*, பெ. (n.) கட்டுடியா ளுண்டாகுஞ் சிறுமயக்கம்; partial intoxication.

அரைவேக்காடு *arai-vekkāḍu*, பெ. (n.) பாதியளவு வெந்திருக்கை; half-boiled condition. சோற்றை அரைவேக்காட்டில் வடித்திருக்கின்றனர் (உ.வ.).

[அரை = பாதி. வே → வேக்காடு. ‘காடு’ தொ.பெ. ஈறு.]

அரைவேட்டி *arai-veṭṭi*, பெ. (n.) ஆடவர் இடுப்பிறிற் கட்டும் ஆடை; cloth worn by males as an outer garment, covering from waist to ankles.

[அரை = இடுப்பு. வேடு → வேட்டி = சுற்றிக்கட்டுவது.]

வேட்டி பார்க்க; see *veṭṭi*.

அரைவரைக்கண் *arai-vaira-k-kaṇ*, பெ. (n.) அரைவயிரக்கண் பார்க்க; see *arai-vayira-k-kaṇ*.

அரைவைரம் *arai-vairam*, பெ. (n.) அரிசி முதிர்ந்த தெல் (இ.வ.); paddy with grains only half-developed for want of rain or water (Loc.).

[அரை = பாதி. வயிர்ந்தல் = திண்ணிதாதல், முதிர்ந்தல். வயிர் → வயிர்சம் → வைரம்.]

அரேரே, இடை. (part.) ஓர் சுற்றரச்ச்சொல்; an expletive at the end of a line in a verse. "நோதக விருங்குயி லாறுமரோ" (கவித. 33 : 24-5).

ம., தெ. அரே; க. அல.

[எல் → ஏல் → ஏறு → ஏட → ஏடா → ஏடோ → ஏடோ → அடோ → அரேரே; அல்வது, ஏட → ஏட → அட → அடா → அடோ → அரேரோ.]

ஒ.தேர: அட → அடா > தெ. அரா → ரா. "ஏமிரா வோரி யென்பான் எந்துண்டி வஸ்தி யென்பான்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 96).

'அடா' என்னும் விளியடைச் சொல் ஆடுஉ. முன்னிலையாகப் பாட்டில் வருவதுண்டு.

"நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று
நாலு புட்பஞ் சாத்தியே
கற்றிலந்து மொணமொ னென்று
சொல்லு மந்திர மேதடா"

(சிவவாக்கியர்).

'ஏட' என்னும் சொல்லும் அதன் திரிவுகளும், முதற்காலத்தில் தோழனையும் ஒத்தோனையும் விளக்குஞ் சொற்களாயிருந்து, பின்னர் ஏவலனையும் இழிந்தோனையும் விளக்குஞ் சொற்களாக இழிந்துவிட்டன.

இனி, 'அரேரே' என்பது விவனைக் குறிக்கும் 'அரன்' என்னுஞ் சொல்லின் விளிவடிவம் எனலுமாம். இது, இளைப்பாறுகின்றவன் 'சிவசிவா' என்று இறைவனை விளித்தல் போலவது. அரேரே + அரா = அரேரேரே → அரேரேகரா என்னும் விளியிரட்டையை நோக்குக.

ஒரு காலத்திவ பொருளுணர்ந்துஞ் சொற்களாயிருந்தவையே, பிற்காலத்திவ அவற்றின் பொருள் இழப்புண்டோ மறைந்தோ போனபின், அசைச்சொற்களாயின என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

எல், அரன் பார்க்க; see *ella*, *aran*.

அல்¹ *al*, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; confusion, delusion.

"தன்னறிவு சாட்சியல்லாந்
சாயுச்சியப்பயனைச்
சொன்னபிழை கெட்டேன
நொலைப்பரோ"

(ஒழிவி. பொதுவி. 6). 2. அந்திவேளை; evening. "அல்லந் காடியில் அழிதரு கம்பலை" (மதுரைக். 544). 3. கருமை; black. "அல்வார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறை யெயிற் றாபாச வடிவமான அந்தகா" (தாயு. தேசோ. 9). 4. இருள் (பி.); darkness. 5. இரா (பி.); night. "அல்லும் பகலு மனவரத முந் துதித்தால" (சரசுவதியந். காப்பு).

ம. அல்

[பல பொருள்கள் கலக்கும்போது கலக்கம் அல்லது மயக்கம் உண்டாகின்றது. கருமை அல்லது இருட்கருத்து, பொதுவாக மயக்கக் கருத்தினன்று தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருளைப்பற்றி அல்லது செய்தியைப்பற்றி ஒன்றுத் தோன்றாத நிலை, கருதற்கு அல்லது இருள்நிலையை ஒத்திருக்கின்றது. இருள் நிலையே இரவு.]

அல்லுதல் = கலத்தல், மூடைதல், பின்னுதல். அல் = கலப்பு, கலக்கம், மயக்கம், இருள், இரவு.]

ஒ.தேர: கல → கலங்கு → கலக்கு → கலக்கம். கன்னுதல் = கலத்தல். கள் → கர் → கரு → கருமை. முயங்குதல் = தழுவுதல், சேர்தல். முயங்கு → மயங்கு → மயக்கு → மயக்கம். முள் → முள்கு. முள்குதல் = முயங்குதல். முள் → முய → முய → முயங்கு. முய → முயல் = மயல் → மால் = கருமை. மால் → மாவை = மயக்கம், பகலும் இரவும் கலக்கும் அந்தி, முன்னிரவு.

அல்² *al*, பெ. (n.) 1. கதிரவன் (அ.க.நி.); sun. 2. வெயில் (அ.க.நி.); sunshine. 3. சுக்கு (இராசனவத்.); dried ginger. க. அல்வ; தெ. அல்லமு. 4. விறகு (சா.அ.க.); firewood, fuel. 5. குட்டிணா லுண்டாகும் வயிற்றுணர்ச்சல் அல்லது வயிற்றோட்டம்; dysentery or diarrhoea (சா.அ.க.).

[உல் → உல → உலர். உல் → உலை. உல் → எல் = ஒளி, கதிரவன், வெயில், உல் → அல் = கதிரவன், வெயில், வெயிலிற் காய்ந்தது, குட்டிணா லுண்டாவது.]

அல்³ *al*, பெ. (n.) மதில் (ச.அ.க.); wall, wall round a fort.

[உல் → உல → உலவு → உலாவு. உலாவு தல் = குழ்தல், சுற்றுதல். உல → உலவு → உலகு = உருண்டையானது, சுற்றி வருவது. உல் → உலம் → உருண்டை, சுற்றிச், உழர்சி. உலம் → அலம் = சுழற்சி. உலம்வரல் → உலமரல் → அலமரல். "அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி" (தொல். சொல். உசி. 13). உல் → அல் = சுற்றுமதி, மதி.]

அல்* al, கு.வி. (ad.v.) அன்மைப் பொருளுணர்ந்தும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினைஹதனிமை; base of the appellative verb or implicit verb that negates the attributes of a thing.

எ-டு :

	ஒருமை	பன்மை
தன்மை	அலவேள்	அலவேம்
முன்னிலை	அலவை	அல்வீர், அலவீர்
படர்க்கை	அலவள்	அலவர்
	அல்வள்	"
	அலவது, அன்று	அலவ.

[உல் → ஓல் → அல. அல்லுதல் = நெருங்குதல், அடுத்தல், பொருந்துதல், முடைதல், பின்னுதல்.

அல்லு = 1. நெருங்கியது, அடுத்தது (next one). ஓதோ: OE. *neahst* (nigh + est); E. next, lying nearest.

2. இன்னொன்று, Gk. *allos*, other; L. *alius*, another.

3. முந்தினதல்லாதது; that which is not the preceding or the aforesaid.

"அல்லது கிளப்பின் இயற்கை யாகும்"
(தொல். எழுத்து, புள்ளி, 26).

"எப்பொருளாயினும் அல்ல தீவலெனின்
அப்பொருள் எல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்"
(தொல். சொல், கீளவி, 35).

எ-டு : உழுந்தல்வதில்லை.

4. முந்தினதில்லாவிட்டால் இன்னொன்று; other than the aforesaid.

5. இல்லாவிட்டால் - ஆதல் - ஆவது; or, either or, alias. இந்த வேலைக்கு இருவர் அல்லது மூவர் போதும். பணம் அல்லது பொருள் வாங்கிக்கொண்டோ வா. இன்று அல்லது நாளை மையர் பெய்யும். தீருக்கோவை யாசிரியர் பெயர் திருவாதவூரர் அல்லது மானிக்கவாசகர் என்று சொல்.

இங்ஙனம் அன்மைக் கருத்தினன்று முந்திலைகள் தாண்டி அன்மைக் கருத்தும், அதினன்று இன்மைக் கருத்தும் தோன்றியுள்ளன.

மேற் கூறிய ஐம்பொருள்களுள், முதலநான்கும் பெயாச்சொல்; சுறொன்று இடைச்சொல். பெயர் குறிப்புவினைமுற்றாகவும் ஆளப்படும்.

'அல்லது' என்னுஞ் சொல், இங்ஙனம் முச்சொல்லாகவும் இருக்கும். ஆயின், குறிப்புவினைமுற்று 'இன்று', 'அன்று' என்னும் குறுக்க வடிவியேயே வழங்கும்.

'அன்று' (அலவது) என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்றின் குறிமையாகிய 'அல்' பெயரெச்சமாகவும், பல்வேறு சுறுகளாகவும், இடைநிலையாகவும் ஆளப்படும்.]

அல்* al, கு.பெ.எ. (adj.) அல்லாத, மாறாது; which is not, other than, different from. "அல்லழி செயல்லாம் உறமுன மொழிபு" (தொல். எழுத்து, புள்ளி, 73). "அறனை நினைப்பானை யப்பொருளாகும்" (திருக்கு. 72). "அல்லமக் கொன்றுமில்லா வணிகோட்டியர்கோன்" (திடீ. திருப்பல், 11).

அல்* பார்க்க; see al*.

[அல் → அன். ஒ.தோ: ஆல் → ஆன் (3ஆம் வே.உ.). எ-டு: அதனாலே → அதனானே; ஆதலால் → ஆதலான். இல் → இன் (5ஆம் வே.உ.). எ-டு: அதனில் எனது → அதனின் எனது. இல் → இன் (ச.கா.வி.எ.சுறு). எ-டு: வரில் → வரின்.

அல் → அ. எ-டு: அ + வலம் - அவலம் (வலமீன்மை, தோய், துன்பம்). ஒ.தோ: நல் → ந. எ-டு: நக்கீரன், நப்பின்னை, நச்சென்னை, நத்தத்தன், நப்பாவன்.]

'அன்' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டு (pref.) வடமொழியில் 'அந்' என்று எழுதப்பட்டுப் பின்னர் மெய்முதற் சொன்முன் முன்பின்னாகத் தலைமாறி (metathesis) 'ந்' என்று திரியும். அன் → ன (ன் + அ) → ந. நன்னகரம் வடமொழியி லின்மையால், அது தந்தநகரமாக எழுதப்பட்டது.

தமிழின் முன்மையையும் இயனிலையையும், வடமொழியின் பின்மையையும் திரிநிலையையும் அறியாமையாலேயே நேமிநாதம், வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம் முதலிய பிற்கால இலக்கண நூலாசிரியர்மார் வடமொழியிலக்கண நூலாசிரியரைப் பின்பற்றி, 'ந்'

என்னும் வடமொழி யெதிர்மறை முன்னொட்டே, அம் மொழியிற்போல் தமிழிலும் 'அன்' என்று திரிந்து (மெய் பின்னும் உயிர் முன்னுமாகத் தலைமாறி, பின்னர்) 'அ' என்று ஈறு கெடும் என்று வழப்பட்டத் தலைகீழாகக் கூறிவிட்டனர்.

“நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருதகரஞ் சார்ந்த துடலாயிற் றன்னுடல்போகு —

சார்ந்ததுதான் ஆவியேற் றண்ணாவி முன்னாகும்.....”
(நேமி, எழுத். 11),

“சொன்ன மொழிப்பொரு ணீக்கு நகாரமச் சொன்முன் மெய்யேவ அந்நிலை யாக வுட்கெடு மாவமுன் னாகிவது தன்விலை மாற்றிடும்.....”
(வீரசோ, சுந்நி. 11)

“நேர்ந்த.....முன்னாகும்” என்பதனான், அகனங்கன், அநங்கன் எனவும்; அப்பிராமணன், அநச்சவன் எனவும்; அதன் மம் எனவும், முறையே இன்மை, அன்மை, எதிர்மறை மூன்றினும் நஞ்ஞு வரும் (பிர. விவே. சமாசப். 4, உரை).

நேமிநாதம், வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து முதலிய சில பிற்கால நூல்கள் அனைவந்ர உண்மையின், தமிழுக்கு மாறான அவற்றின் கூற்றுசென்வலாம் கொள்ளப்படா.

அல் → அன் > வ, அந் → ந என்று தென் சொல் திரிந்து தோற்றுவித்த ஆரியச்சொல், மேலையாரிய மொழிகளின் பின்வருமாறு பல்வேறு வடிவுகொண்டு, அன்மைப் பொருளும் இன்மைப்பொருளும் உணர்த்தி வந்துள்ளது.

OS. ne, ni; AS. ne; OE. na, ne, ni, ny; OHG. ni (ne); ON. ne; OFris. ne, ni; Ost. ne; Goth. ni; Lith. ne; Ir. ni; Gael. na; W. ni; L. ne; Gk. ne; Russ. ne; ME. na, no; Scot. na, ne; MHG. ne; MDu. ne; E. no.

'No' என்னும் ஆங்கிலச் சொல், சில கூட்டுச் சொற்களில் 'n' என்று ஈறு கெட்டுள்ளது.

எ.டு: n-ever, n-aught, n-one, n-either, n-ay, n-or.

No one - none - non (மறுதலைப்பொருள் முன்னொட்டு). எ-டு: non-appearance, non-Christian.

'அன்' (an) என்னும் கிரேக்க எதிர்மறை முன்னொட்டு, உயிர்முதற் சொலமுன் இயல்பாகவும், மெய்முதற் சொன்முன் ஈறு குன்றியும் நிற்கும்.

எ-டு: Gk. an - anarchy, a - amorphus. இதையொத்த ஆங்கில முன்னொட்டு 'un'. எ-டு: unable, unbearable.

'அல்' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டின் குறுக்கமான 'அ' அன்மை யின்மை யெதிர்மறையாகிய முப்பொருளையும் உணர்த்தும்.

அல்* al, இடை. (part.) 1. எதிர்மறையேவல் ஒருமை யீறு; neg. verb-ending of imp. sing. “இளங்கொடியே யிடரெய்தல்” (திருக்கோ. 15). 2. எதிர்மறை வியங்கேசு ளீறு; neg. verb-ending of opt. “பயனில் சொல் பாராட்டுவானை மகனெனல்” (குறள், 196). 3. எதிர்மறைவினை யீறு; neg. verb. infx. வாழலேன்.

க. அல்

அல்* பார்க்க; see al*.

அல்* al, இடை. (part.) 1. ஒரு தொழிற்பெயரீறு; a suff. of vbl. nouns. செயல், பாடல். ம., க. அல். Cp. E. approval, betrayal, trial, withdrawal. 2. ஓர் ஆண்பாற்பெயரீறு; masc. sing. n. suff. இளவல், வள்ளல், 3. ஒரு சொல் வேறுபாட்டீறு; a particle of specialisation. தொடை → தொடையல், மண → மணவல், 4. ஓர் ஒன்றன்பாற்பெயரீறு; neut. sing. n. suff. உள்ளவல் (உள்ளான்). 5. எதிர்காலத் தன்மை யொருமை வினைமுற்றீறு; verb-ending of 1st pers. sing. future tense. செய்வல், கான்பல். 6. உடன்பாட்டு வியங்கேசுவினையீறு; verb-ending of posit. opt. “மக்கட்பதடி யெனல்” (குறள், 196).

[1, 3, 6 - இல் = வீடு, இடம், ஒரு பெயரீறு. இல் → அல்.

2. அன் (ஆ.பா. ஈறு) → அல். இளவன் → இளவல்.

4. அன் (ஒன்றன்பாலீறு) → அல். உள்ளான் → (உள்ளன்) → உள்ளல்.

5. ஏன் → என் → அன் → அல். செய்வேன் → செய்வன் → செய்வல்.]

அல்கந்தி *algañi*, பெ. (n.) மாகலை யந்திப் பொழுது; evening (twilight). “தெய்வத்தை.....

அங்கத்தி நின்று தொழுதல் பழி" (ஆசாரக். 10).

[அல் → அல்கு = கிரவு. அந்துதல் = கவததல். அந்து → அந்தி = பகலும் கிரவும் கலக்கும் வேளை.]

அல்கு¹ *alga*, பெ. (n.) 1. தங்குகை; abiding, staying. "பல்பூங்காளை அல்கினும் வருதல்" (அகநா. 20:10). 2. நாள் (பிங்.); day of 24 hours. "இருங்குயில.....அல்கலும்.....கவ" (அகநா. 25:6-8). 3. இரவு; night. "அல்கறி களவுக்கொல்" (கலித். 90:21).

[அல்குதல் = தங்குதல். அல்கு → அல்கல் = தங்கும் கிரவு, தங்கிச் செல்லும் அல்லது கழியும் நாள்.

கு.தேர்:

"வைகலும் வைகல் வரக்கண்மே...துணரார் வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர் வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல

வைகலை வைத்துணரா தார்" (நாலடி, 40).]

அல்கு² *alga*, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. "அல்கலின் மொழிசில வறைந்து" (நைடத. அன்னத்தைக்களை. 66). 2. வறுமை (திவா.); destitution, want, poverty.

[அல்குதல் = குறைதல். அல்கு → அல்கல் = செல்வக்குறைவு, வறுமை.]

அல்கலும் *algalum*, கு.வி.எ. (adv.) நாடோறும்; daily. "இருங்குயில.....அல்கலும்.....கவ" (அகநா. 25:6-8).

அல்கா *alga*, பெ. (n.) குதிரைச் சேணத்தில் சுறுத்து வளையத்துக்குக் கீழும் மெத்தை (இ.வ.); inside padding of the collar of a horse (Loc.).

[ஒருகா. அல்கு → அல்கா = தங்கும் மெத்தை.]

அல்கு³-தல் *algu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல் (பிங்.); to stay, abide, lodge. 2. நிலைத்து நிற்கும்; to be permanent. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல்; to reach, arrive at. "அவரலகு வர்போய.....பழனங்களை" (திருக்கோ. 249). 2. உணவைப் பலநாட்டுச் சேமித்து வைத்தல்; to preserve, as food for many days. "சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" (புறநா. 236:2).

[ஒல்லுதல் = பொருத்துதல். ஒல் → அல் → அல்கு. அல்குதல் = பொருத்தித் தங்குதல்.]

அல்கு⁴-தல் *algu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருங்குதல்; to shrink, diminish, lessen, diminish in quantity gradually. 2. அழிதல்; to be destroyed. "அளியி னாற்றொழு வார்வினை யல்குமே" (தேவா. 5:23:10).

[ஒல் → ஒல்கு. ஒல்குதல் = ஒடுங்குதல், சுருங்குதல், தளர்தல், கெடுதல். ஒல்கு → அல்கு.]

அல்கு *algu*, பெ. (n.) 1. பிற்பகல்; afternoon. "அல்கு நிழற்போ லகன்றகன் நோடுமே" (நாலடி. 166). 2. இரவு; night. "அல்குண்டடங்கவ வழி" (ஆசாரக். 30). 3. தங்குகை (பொதி.தி.); stay, sojourn.

[அல் = மயங்கும் மானை, கருமை, கிரவு. அல் → அல்கு. இனி. அல்கு = கழியும் பகல் வேளை, இல்லில் தங்கும் அல்லது ஒருநாள் புறங்கும் வேளை என்றுமாக.]

அல்குகழி *algu-kazi*, பெ. (n.) 1. உப்பங்கழி; backwater from the sea. "அல்கு கழியினுஞ் செல்லாதோ கடவ" (நன்னெறி, 16). 2. சிறுநீர் (சங்.அக.); stream, rivulet.

[அல்குதல் = நீர் ஓடாது தங்கிநிற்கல். கழி = கடற்கரையைக் கடந்துசெல்லும் நீர்க்கால். இனி. கோல்பேரல் நீண்டிருக்கும் நீர்க்கால் என்றுமாக.]

அல்குநர் *algunar*, பெ. (n.) குடிசை; inhabitants, subjects. "அல்குநர் போகிய லுரோ ரன்னர்" (கலித். 23:11).

[அல்குதல் = தங்குதல், வதிதல். அல்குகின்றார் → அல்குன்னார் → அல்குனார் → அல்குநர்.]

அல்குப்பை *alguppai*, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாத்தகரை (வை.மு.); Ceylon verbisina.

அல்குபதம் *algu-padam*, பெ. (n.) கட்டுச்சோறு, ஆற்றணை; cooked rice prepared and bundled up, as food for a journey. "வல்லி விளையர்க் கல்குபத மாற்றாத தொங்குடி மன்னன் மகனே" (புறநா. 353:10-11).

[அல்குதல் = பல நாளுக்குதவுமாறு சேமித்து வைக்கப்பட்டுத் தங்குதல் அல்லது இருத்தல். பதம் = பதஞ் செய்யப்பட்ட உணவு.]

அல்குமிசை *algu-misai*, பெ. (n.) அல்குபதம் பார்க்க; see *algu-padam*. "சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" (புறநா. 236:2).

[மிசைதல் = உண்ணுதல். மிசை → மிசைவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).]

அல்குல் *algul*, பெ. (n.) 1. அரை; waist. "பூந்துகிள்சே ரங்குவ காமரெழில் விழ லுடுத்து" (திவ். பெருமாள். 9:7). 2. பக்கம்; side. "கலைத்தாம்பு தொடுத்த காலுள் றற்குல்" (பெரும்பாண். 244). 3. பெண்குறியின் மேற்பக்கம்; the lower part of the hypo-gastric region. 4. பெண்குறி; genital organ of the female, *Pudendum muliebre*.

ம. அவகல; கோத. அல்கல்வ.

[அல்குல் = ஒடுங்குதல், சுருங்குதல், சிறுத்தல். அல்கு → அல்குல் = சிறுத்த பெண்குறியை, அவ்விடைக்குக் கீழ் அடுத்துள்ள பெண்குறியின் மேற்பக்கம், பெண்குறி, கிடுப்புப்போன்ற பக்கம்.]

சங்க அகராதியில், 1. அல்குல் - நிதம்பம். (உ-ம.) "கலந்தகிணாறு மல்குந் கலான்மிசைக் கொன்ற குந்தான்" (சீவக. 1397). 2. பெண்குறி ஆண்குறியின் மேற்பக்கம். (உ-ம.) "எம்மல்குந் கும்மல்கு லிணையொக்கும்" (காஞ்சிப்பு. அந்தகேச. 15) என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

'நிதம்பம்' என்னும் வடகொல் புட்டதையே குறிக்கும். அப் பொருள் 'அல்குல்' என்னும் தென்சொல்லிற்குப் பொருந்தாது. மேலும், பெண்குறியின் மேற்பக்கத்தையே யன்றி ஆண்குறியின் மேற்பக்கத்தை அல்கு லென்றவ மரபன்று.

அல்குலைப்பற்றிச் சாம்பசிவயிள்ளை அகராதியின் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது :

அல்குல், பெண்குறியின் மேற்பக்கம். அதாவது அடிவயிறின்கீழ், மேகனப் பொருத்துவாயின்மேல் சவ்வுகளினாலாகிய மென்மையான நிணமேடு, பருவ காலத்தில் இது மயிரால் மூடப்பட்டிருக்கும்; that portion of a woman's body extending from the lower part of the abdomen and covering the symphysis pubis, formed from the common skin which is elevated by fat. Hair starts growing there at the age of puberty. cf. அகல்.

அடியிற் கண்டபடி பெண்களின் வெளிப்பிறப்புறுப்புகள் முழுவதையும் குறிக்குமொர் பொதுப்பெயர்; as mentioned below, it is a common term for all the external organs of generation in a female.

1. அடிவயிறின்கீழ், எலும்பின்மேற்படிந்து மென்மையாயுள்ள நிணமேடு;

a rounded prominence at the symphysis pubis of a woman, *Mons veneris*.

2. நிதம்பங்கள். அவையாவன: the lip-shaped organs viz.,

(அ) பேரிதழ். அவ்வுலின் தோலமடிந்து நீண்டு இருபக்கமும் அமைந்துள்ள உதட்டைப் போன்ற உறுப்பு; the hairy fold of the skin like the lip on either side of the slit of the vulva, *Labium majus*.

(ஆ) சிற்றிதழ். பேரிதழின் உட்பாகத்தில் அமைந்துள்ள சளிச்சவ்விணால் ஆக்கப்பட்ட சிறிய உதடுகள்; the small folds of mucous membrane within No. 2 — *Labium minus* alias *Nympha*.

3. சுமரி. சுடிதட்டிற்கு அடியில் நரம்பு உணர்ச்சியுள்ள சிறிய நீண்ட சுர்மையான உறுப்பு; a small, elongated, erectile organ situated at the anterior angle of the vulva, just below No. 2 — *Clitoris*.

4. புழுக்கை. சுமரிக்குக் கீழ் உள்ள உதடுகளின் நடுவிலிருக்கும் பின்பு; the space below the clitoris and between *Labium minus* or *nympha* in No. 2 (ஆ)—*Vestibule* of the vulva.

5. வடிசம் அவலது அவருந் கவை. அதாவது, பெண்குறியின் பேரிதழ் பிற்பகுதியில் மடிந்துள்ள சளிச்சவ்வு; the fold of the mucous membrane at the posterior junction of the *Labium majus* in No. 2 (அ) — *Fourchette*.

6. சந்திர நாடி. யோனி வாயின் வெளிப்புறத்தில் உதடுகளின் உட்பக்கம் மடிந்து முடிக்கொண்டிருக்கும் சவ்வு. இதற்குக் கன்னிமுத்திரை என்று பெயர்; the membranous fold which closes tightly the external orifice of the vagina, *Hymen*.

7. பகம். மலவாயிலுக்கும் அல்குந் கவைக்கும் நடுவிலுள்ள பகுதி; the space or the area between the anus and the genital organs, *Perineum*.

8. நீர்த்துணை (நீர்த்துலாரம்). யோனிவாயிலுக்கும் சுமரிக்கும் இடையேயுள்ள மூத்திரத்துணை; urethral orifice.

9. பூப்பக வாயில். நீர்த்துளைக்குக் கீழாக அகண்டாகாரமாயிருக்கும் துளை (துவாரம்); the external vaginal opening just below the urethral orifice, *Os externum*.

வட்சொசல்	தென்சொசல்
மேகனம்	ஆன்குறி
சாதாரணமாய்	பொதுவாக
மிருது	மெது
சணம்	பிறப்பு
நிதம்பம்	புட்டம், கரைமேடு
சுமரி	குறிநாக்கு
வடிசம்	தூண்டில்
சந்திரன்	சந்திரன்
மத்தி	இடை, நடு
யோனி	பெண்குறி
துவாரம்	துளை
அகண்டாகாரம்	பகரவடிவம்

அல்குலழற்சி *algul-a[arci]*, பெ. (n.) பெண்குறி வெளியறுப்புகளின் வேக்கரூ; inflammation of the external organs of generation, *Vulvitis* (சா.அக.).

[அல்குல் + அழற்சி. அழலுதல் = எரிதல், வேதல். அழல் → அழற்சி. 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அல்குற்கட்டு *algur-kattu*, பெ. (n.) ஒருவன், தன்னைத் தவிர மற்றோர் ஆடவனை ஒரு பெண் அடைந்தால் அவளுக்குக் கருவழிவு, யோனிப்புற்று, யோனிப்புண், பெரும்பாடு முதலிய நோய்களை யண்டாக்கித் துன்புறச் செய்யவதுமல்லாமல் மறுபடியும் அவள் கலவிக்குத் தகுதியில்லாதவனாகச் செய்யும் ஒரு மந்திர வித்தை; a kind of black art practised on a woman who is made to suffer from diseases peculiar to the genital organs such as, abortion, chancre, condyloma, menorrhagia, etc., thus rendering her unfit for sexual intercourse.

This is done purely out of malice with a view to wreak vengeance, on finding her in love with another.

[அல்குல் + கட்டு (கன் + து). கன்குதல் (து.வி.) = கலத்தல், பொருத்துதல். கட்டுதல் (பு.வி.) = கலத்தல், பொருத்துதல், இறுக்குதல். கட்டு (முத.தொ.ஆகு.) = பொருத்து, மூட்டு, அவிக்காமை, தீரவாமை, வழங்காமை, இயங்காமை, தடை.]

அல்குற்கண்டதாபணம் *algur-kandā-tāpanam*, பெ. (n.) பெண்குறியின் கடிதடத்திற்கு அடியிலுள்ள நீண்ட கூர்மையான உறுப்பாகிய சுமரிக்கு ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the erectile organ known as clitoris, *Clitoriditis*.

[அல்குல் + கண்டம் + தாபணம். குள் → கள் → கண்டு → கண்டம் = முள், முட்போற் கூர்மையான உறுப்பு. Skt. tap > து. தப. தபீத்தல் = கடுதல், அழலுதல். தபீ → தாபணம் = அழற்சி. குதல் = அழலுதல், எரிதல், விளங்குதல். தகடுகவினம் = திகழ்தல், விளங்குதல். தகு → தவு → தப > Skt. tap.]

அல்குற்கண்டம் *algur-kandam*, பெ. (n.) பெண்குறியிலுள்ள சிறிய நீண்ட கூர்மையான உறுப்பு, இதற்குச் சுமரி பெயரும் பெயர்; the small, elongated, erectile body in the vulva, *Clitoris*.

[அல்குல் + கண்டம்.]

அல்குற்கண்டதாபணம் பார்க்க; see *algur-kandā-tāpanam*.

அல்குற்கந்தம் *algur-kandam*, பெ. (n.) அல்குறு புற்று பார்க்க; see *algur-puru*.

[அல்குல் + கந்தம். ஒருகா. Skt. kanda > து. கந்தம் = கிழங்கு, கிழங்குபோல் வேருள்ளும் புற்றுநோய்.]

அல்குற்கவை *algur-kavai*, பெ. (n.) வடிசம், இது பெண்குறியின் பேரிதழின் பிற்பகுதியில் மடிந்துள்ளவோர் சளிச்சுவவு; a fold of mucous membrane at the posterior junction of the labia majora, *Fourchette*.

[அல்குல் + கவை. ஒருகா. கவு (கவுவு) → கவு → கவை = கவுவுச் குறப்போற் கவுபட்ட அல்லது சீனவுபட்ட உறுப்பு.]

அல்குற்கழவை *algur-kazalai*, பெ. (n.) பெண்குறியின் உதட்டின் இரு பக்கங்களிலும் உற்பத்தியாகி ஆழமாக வெடித்துப் புண்ணாகி நாளந்ததுடன் நிரொழுக்கப்பெற்ற ஒருவகைப் பெருங் கழவைக்கட்டி. இஃது அரிதில் உண்டாகும்; a rare disease in the genital of a female consisting of large tumours on both sides of the lips (labia majora) divided with deep fissures and discharging a large quantity of offensive fluid, *Oozing tumour*.

[அல்குல் + கழவை. கழவு = கழற்சிக்காய், கழவு → கழவை = கழற்சிக்காய்போன்ற கட்டி.]

அல்குற்சிவந்தி *algur-cilandī*, பெ. (n.) பெண்களின் வெளியுறுப்புக்களின் காணும் விரணத்தோடுகூடிய புண்; ulceration of the external genital parts in a female, *Cancrum pudendi*.

[அல்குல் + சிவந்தி. ஒருகா. சிவந்திப்பூசலி போன்ற சிறு கட்டி.]

அல்குற்சிவு *algur-civu*, பெ. (n.) 1. கிழிந்த அல்குலத்தைத் தைத்தல்; the sewing up of a lacerated perineum. 2. அல்குலின் பேரிதழுக்குப் போடும் தையல்; suturing of the labia majora, *Episiorrhaphy*.

[அல்குல் + சிவு. ஒருகா. E. sewing > த. சிவு → சிவு.]

அல்குற்சுமரி *algur-cumari*, பெ. (n.) அல்குற்கண்டம் பார்க்க; see *algur-kapdam*.

[அல்குல் + சுமரி (?).]

அல்குற்சுவை *algur-cūvai*, பெ. (n.) 1. பெண்குறியின் சூதகத் தாரையில் ஏற்படும் வலி; pain in the vagina, *Vaginodynia* or *Colpodynia*. 2. சூதகத் தாரைக்கு ஏற்பட்ட அறுற்சிவினாவுண்டாகும் குத்தல்தோய்; acute pain due to vaginal inflammation.

அல்குல் + சுவை. துடிதல் = குடைதல், சுவ் → சுவை = குடைச்சல் வலி.]

அல்குற்புவுத்திரம் *algur-pavuttiram*, பெ. (n.) பெண்குறியின் பூப்பகம் அல்லது முத்திரத் தாரை, பேரிதழ், ஆசனவாய் முத்தியவைகளுக்குள் ஏற்படும் பலவகைப் புவுத்திர தோய்கள்; the several kinds of fistula in a female pertaining to the vagina, the rectum, the bladder, the urethra and the perineum viz.,

1. Genito-urinary fistula.
2. Perino-vaginal fistula.
3. Recto-labial fistula.
4. Recto-vaginal fistula.
5. Vesico-vaginal fistula.

[அல்குல் + Skt. bhagandaram > த. பகந்திரம் → பகந்திரம் → புவுத்திரம் → புவுத்திரம் = அண்டியிலுண்டாகும் புரைப்புண்.]

அல்குற்பினாவு *algur-pīlavu*, பெ. (n.) பெண்குறியின் இரூபக்கங்களிலுள்ள வுதடுகளின் தடுவேபுள்ள பின்பு, இதற்குப் புழுக்கையென்றும் பெயர்; the hollow space below the clitoris and between the two lips (labium) in a female, *Vestibule* of the vulva.

[அல்குல் + சினவு. சினவுதல் + பின்தல். சின → சின → சினவு.]

அல்குற்பிதை *algur-pītai*, பெ. (n.) பெண்குறியின் தீட்டுத் தாரையின் வாயிலண்டை இருக்கும் சதைப் பாகங்களுக்குக் காணும் மிக்க உணர்ச்சியால் ஏற்படும் மிடிப்பு வலி; the painful spasm of the vagina due to the extreme sensitiveness of the skin at its entrance or thereabout, *Vaginismus*.

[அல்குல் + சிதை. ஒருகா. சிறக்கும் (தோன்றும்) வலி. சிறத்தல் = தோன்றுதல், சிற → சிதை.]

அல்குற்புகல் *algur-puḡal*, பெ. (n.) யோனிக்குட் புகட்டுதல்; vulval penetration.

[அல்குல் + புகல். புகு → புகல் = புகுதல், மஞ்று புகட்டப்படுதல். புகலிடு → புகடு → புகட்டு (ச.லி.).]

அல்குற்புளர *algur-purai*, பெ. (n.) யோனித்துவாரத்தி அருகேயுள்ள நான்கு மடிப்பு களாலாகிய சுற்றுமீய தகைப் பாகம்; the four rings or folds surrounding the vagina at its orifice, resembling myrtle leaves, *Caruncula myrtiliformis*.

Note: They are supposed to be the relics or remains of the ruptured hymen, but they are not so.

[அல்குல் + புரை. புலலுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளைப்புள்ள து. புல → புர் → புரை = துளை, லை, லையின் சிர்வு, மடிப்பு.]

அல்குற்புடுக்கை *algur-puḷkkai*, பெ. (n.) சுமரிக்குக்கீழ் உடடுகளின் தடுவீலிக்குடும் பிளப்பு; the space below the clitoris and between the labium minor, *Vestibule*.

அல்குற்பினாவு பார்க்க; see *algur-pīlavu*.

[அல்குல் + புழுக்கை. புல் → புள் → புழு = துளைக்கும் உரு. புழுத்தல் = துளைத்தல், புழுத் துளைத்தல். ஒ.தோ: உள் → உரு. உருத்தல் = துளைத்தல், உருத் துளைத்தல். புழு → புழுக்கை = துளைப்பு, சிளப்பு.]

அல்குற்புற்று *algur-puḡuru*, பெ. (n.) அல்குலின் உண்டாகும் புற்றுதோய்; cancer of *Pudendum mulibre* (சா.அக.).

[அல்குல் + புற்று. புலலுதல் = துளைத்தல், தோண்ட்தல். புல் → (புறு) → புற்று = துளை, எறுமபுவளை, கறையால் கட்டிய மண்குரு, புரைவைத்த புண்.]

அல்குற்றம் *algur-rabam*, பெ. (n.) பெண் குறியிலண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the vulva, *Vulvitis*

[அல்குல் + தபம். Skt. tap > த. தபு → தபம் = சுழற்சி. 'அல்' தொ பெ. ஈறு.]

அல்குற்கண்டநாபணம் பார்க்க; see *algur-karḍa-īḍaṇam*.

அல்குற்றம் *algur-rabam*, பெ. (n.) 1. பொது வாகப் பெண்குறியின் வெளியுறுப்புக்களுக்குக் காணும் அழற்சி; inflammation of the external part of the organs of generation in the female (vulva), *Vulvitis*. 2. பெண்குறியின் நுகைத் தாரையில் ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the vagina, *Vaginitis*

[அல்குல் + தாபம். Skt. tapa > த. தபி. தபித்தல் = சுடுதல், எரிதல், அழலுதல். தபி → தாபம் = அழற்சி.]

அல்குற்கண்டநாபணம் பார்க்க; see *algur-karḍa-īḍaṇam*.

அல்குற்றாரை *algur-rārai*, பெ. (n.) அல்குற்று வாரம் பார்க்க; see *algur-ruvāram*.

[அல்குல் + தாரை (குழல், துளை).]

அல்குற்றிரைத்தல் *algur-ravattal*, பெ. (n.) பெண்குறியினின்று நீர் முதலியவை பெசாசியப் பண்ணம். இது பொதுப்பட, சூல்கொண்ட காலத்தில் வெளிப்படும்; a discharge of thin mucous from the uterus of the pregnant woman due to the excessive secretion of uterine glands, *Hydorrhoea gravidarum*.

[அல்குல் + திரவி. Skt. drava = தீர்ப்பொருள் சொட்டுதல், ஒழுகுதல், ஒடுதல். வ. த்ரவ > த. திரவி.]

அல்குற்றினவு *algur-rinavu* பெ. (n.) பெண்குறியின் வெளியுறுப்புக்களின் காணும் மிக அநிக நமைச்சல்; a disease consisting of an intense itching of the external genitals of the female, *Pruritus vulvae*.

[அல்குல் + தினவு. தின்னுதல் = ஊற வெடுதல், சொறிவெடுத்தல், அரிப்பெடுத்தல், நமைச்சல். 'தின்றவிடலு சொறிந்தாற்போல' (திவ். திருவாய். 4. 8:9, பன்னீ.). தின → தினவு. 'அவு' தொ.பெ. ஈறு.]

அல்குற்றுவாரம் *algur-ruvāram*, பெ. (n.) 1. யூபகம் அல்லது நீட்டுத் தாரையின் வாயில்; the external vaginal opening. 2. யூபகம்.

அதாவது, பெண்களுக்குக் கருப்பையினின்று மாதவிடாய் ஒழுக்கப்பெற்ற தாரை. இதுவே கருப்பத்தினின்று குழந்தை வெளிவரும் வழி, புணர்ச்சிக்குக் காரணமான விடம்; the membranous canal through which the menstrual blood is discharged. This is the passage intended for the expulsion of the child from the womb and for receiving the penis in copulation.

[அல்குல் + Skt. dvāra > த. துவாரம் = துளை.]

அல்சா *alṣā*, பெ. (n.) கக்கான் (இவ.); rudder (Loc.).

அல்சி *alṣi*, பெ. (n.) ஆழிவிதைச் செடி, linseed plant, *Linum usitatissimum* (சா.அக.).

அல்நாசு *alnār*, பெ. (n.) கல்நாசு (R.); asbestos (செ.அக.).

கல்நாசு; earth-flax or mountain-flax called asbestos, *Amianthus*. It has the peculiar property of resisting fire.

[கல்நாசு → அல்நாசு.]

கல்நாசு பார்க்க; see *kal-nār*.

அல்பொருள் *al-porū*, பெ. (n.) 1. நீவினை, கலிகை (பாஷம்); sin. "அறனை நிறைப்பாணையல்பொரு ளுந்ரகம்" (திரிகடு. 7.2). 2. (அணி.) உவமம் (உபமாணம்) (விசாக. அணியி. 3); (Rhet.) standard of comparison..

[அல் = அறமல்லாத. பொருள் = வீணை, செய்தி. 2. அல் = பொருள் (உபமேயம்) அல்லாத. பொருள் = உவமமாகச் சொல்லப்படும் அறுவகைப் பொருள்களுள் ஒன்று.]

அல்மதம் *al-madam*, பெ. (n.) கன்மதம் (புதுவை); rock alum (Povḍḍ).

[கல்மதம் → அல்மதம்.]

கல்மதம் பார்க்க; see *kal-madam*.

அல்ல *alla*, பெ. (n.) 1. பலவீன்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயர்; neut. pl. neg. appellative verb used as noun. "செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்" (குறள், 466). 2. முன் சொல்லாதொழிந்தன; those not mentioned before, "உருவ வெட்பய றுழுந்து மலவடிம்" (சீவக. 1561). 3. முன் சொன்ன தற்கு மாறானவை; those contrary or opposite to the aforesaid. "அறங்கூறா னல்ல செயிலும்" (குறள், 181). —, கு.வி.ம. (impl).

fin.v.) பலவின்பபாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neut. pl. neg. appellative verb. "ஒருவற் கணியல்ல மற்றுப் பிற" (குறள், 95).

ம., க., தெ., குட., பட. அல்ல; கோத. அவ; கோண்ட. தல்லை; பிரா. அல்லல்.

Fin. 51; Heb. al.

[அல் → அல்ல.]

அல்² பார்க்க; see al².

அல்லகண்டம் *alla-kandam*, பெ. (n.) துன்பம் (பிங்.); affliction. "அல்லகண்டம் டங்கொண்டடியெனென் செய்கேனே" (தேவா. 6. 62:1).

[அல்ல = நல்லதல்லாத, தீய. ண்டு → ண்டம் = பகுதி, வேளை. ஒ.தேச: பெரல்லாத வேளை.]

அல்லகம்¹ *allagam*, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர்; red Indian water-lily, *Nymphae odorata*. "அல்லகாத் திரிபார்" (தணிகை. புராணவர. 59). 2. செந்தாமரை; red lotus, *Nelumbium speciosum*.

[அல் → அல் → அவத்தம் = செம்பகுத்தி. அவத்தம் = செம்பஞ்சுக்குழம்பு. அல் → அல்லகம்.]

அல்லகம்² *allagam*, பெ. (n.) நீர்ச்சீலை (கோலணம்); man's loin-cloth.

அல்லகாத்திரி *allagattiri*, பெ. (n.) தணிகை மலை; the hill at Tiruttargai. "வைகறொறு மவர்முன்று கோலமார் காவியுதிர்ந்தவிளவ்வு காத்திரி" (தணிகை. புராணவர. 59).

[அல்லகம் + Skt. adri > த. அத்திரி = மலை. அல்லகம் = செங்கழுநீர்.]

அல்லகம்¹ பார்க்க; see *allagam*¹.

அல்லகுறி *alla-kuri*, பெ. (n.) (அகப்.) களவொழுக்கத்தில் தலைமகனாலன்றிப் பிறிதொன்றினால் நிகழும் குறி; (Agap.) a signal pre-arranged to be given at night by the lover during the period of clandestine love but caused casually by something else. "அல்ல குறிப் படுதலு மவன்வயி னுரித்தே" (தொல். பொருள். கள. 42).

[அல் → அவல் + குறி.]

அல்லகுறிப்படுதல் *alla-kuri-p-pudal*, 20 செ.கு. வி. (v.i.) (அகப்.) களவொழுக்க இரவுக் குறியிடத்துக் குறியல்லாத குறியால் தலைவி

மயங்குதல்; (Agap.) to be misled, as the heroine, at night by occurrence of signs happening casually (தொல். பொருள். கள. 42, உரை).

[அல் + குறி + படு.]

அல்லக்காடி *al-lakkadi*, பெ. (n) மரலைக் கடைத்தெரு, நாளங்காடி என்பதற்கு எதிர்; evening bazaars, opp. to *nalakkadi*. "அல்லக்காடி யழிதரு கம்பலை" (மதுரைக். 544)

[அல் + அங்காடி. அவ = மரலை. அங்காடி = கடைத்தெரு.]

அங்காடி பார்க்க; see *nalakkadi*.

அல்லசங்கம் *alla-sangam*, பெ. (n.) வெள்ளி; silver, *Argentum* (சா.அக.).

அல்லதா *allagai*, பெ. (n.) கல்லால் அமைந்த அணைக்கட்டு (R.T.); dam, built of stones.

[கல்லணை → அவலணை.]

அல்லத்தட்டுதல் *alla-tattu*, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏவினைதச் செய்ய மறுத்தல், அறிவுரையைப் புறக்கணித்தல் (உ.வ.); to refuse compliance, disobey, reject advice, object to (Com.u.). 2. தம்பிக்கையைக் கெடுத்தல்; to frustrate, disappoint (W).

க. அல்லகளை

[அவல் = தகாதது (என்று), தட்டுதல் = தடுத்தல், தடைசெய்தல்.]

அல்லலு *alladu*, பெ. (n.) 1. முன்சொன்ன தல்லாதது; that which is other than or opposed to, the aforesaid. "நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும் அவலது செய்த லோம்புமின்" (புறநா. 195:6). தெ. அல்லலி. 2. தீவினை; evil, sin, misdeed. "அல்லது கெடுப்பவனருள் கொண்ட முகம்போல" (கவித். 148:4). கோழி. அவலது. —, இடை. (conj.) 1. அல்லவா விட்டால்; or, if not, an alternative conjunction. கல்வி அல்லது செவ்வம் இல்லாதவன் சிறப்பாக வொழி முடியாது. "சேவடி. தொழுத லொன்றோ அல்லதில் வுடம்பு நீங்க வேற்றுல கடைத லொன்றோ" (சீவக. 1745). 2. தவிர; except. உழுந்தல்ல தில்லை. 3. தவிர வேறொன்றாக; except as. "நீயாக வலது மாந்தழை யாக நினைந்திலீன" (தருணைவா. 129).

ம. அல்லாடுத, அல்லயாகிவ், அல்லயால்; க. அவலது, அவலது.

Cs. *allos*, other; E. *allo*, *alle*, comb. form.

L. *alius*, otherwise, at another time; L. *alias*, (name used) on other occasions.

OE. *elles*; OHG. *elles*, *alles*; OSw. *aljes*; Sw. *eljest*; Goth. *aljis*; E. *else*, otherwise.

OE. *el*, - in compounds; E. *ele*, lendish, of another land, foreign.

E. *eiland*, *eiland*, a foreign land. OS. *ellendi*, foreign; OHG. *ali* -, *elilanti*, foreign, of another country, wretched, Mod. G. *eiena*.

[அல் → அல்வது.]

அல்லதுஉம் *alladūm*, இடை. (conj.) அல்லவமும்; besides, moreover, in addition. "அல்லதுஉ மவனுடைத் துணைவ ராயினார்க்கு" (கம்பரா. சுந்தர. பிணிவீட். 22).

ம. அல்லாதெ

[அல் → அல்வது → அல்வதும் → அல்வதுஉம் (இன்விசை யளபெடை).]

அல்லதேல் *alladēl*, இடை. (conj.) அல்லவந்தி போனாகல், அல்லவாவிட்டாகல், அல்லவாதிருந்தால்; if not. "அத்த விந்வினிக் காத்தருளவதே வருவல்லே" (கந்தபு. உற்பத்த. கோன. 10).

ம. அல்லாய்க, அல்லாய்கில்; கோத. அலாத்மேல்; கோண். தலவே; பிரச. அலவா.

[அல்வது + ஏல். என் → எனில் → ஏல் (ஐய குணத்தும் வி.ஏ. சுறு).]

அல்லதை *alladai*, இடை. (conj.) 1. அல்வது; or, or else, if not. "அவிய ரல்லதை யாண்டகை யார்கொவோ வனையோர்" (கந்தபு. அகர. குரந்தன். 25). 2. அல்லாமல்; except.

"பவவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க்

கல்லதை

மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கலைதா

மென்செய்யும்"

(கவித். 9: 12-13).

ம. அல்லாதத; க. அல்வத; குட. அல்வதெ.

[அல் → அல்வது → அல்வதை. 'ஐ' சாரியை யீறு.]

அல்லம்¹ *allam*, கு.வி.மு. (impl.v.) 1. தன்மைப் பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg. impl. fin. v. of the 1st pers. pl. யாம் தண்டனை யடைதற்குக் குற்றவாளிய

ரவலம். 2. தன்மை யுயர்வுப்பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg. impl. fin. v. of the 1st pers. hon. pl. "பண்டைய மல்லம்" (சீவக. 1623).

[அல் + அம் (தன்மைப் பன்மை வி.மு. சுறு).]

அல்² பார்க்க; see *al*².

அல்லம்³ *allam*, பெ. (n.) இஞ்சி (திவார.); ginger.

தெ. அல்லமு; க. அல்ல; மரா. அலேம்.

[ஒருகா. உல் → அல் → அல்வம் = எரிச்ச ளுள்ளது.]

மறுவ. அல்லமாகிடம்

அல்லமன்¹ *allaman*, பெ. (n.) சிவனது தேரறிநர வாசகக் கருதப்படும் பிரபுலிங்கலைக் கதைத் தலைவன்; name of the hero of the *Pirabuliggalilai*, considered to be a manifestation of Śiva.

சுஞ்ஞானி, நிராங்காரன் என்னும் இரு வர்க்கும் பிறந்த புதல்வன்.

"தொல்லைவி ளுயர்குஞ்ஞானி தாய்நிரால் கார னென்போர் எல்லைவி நவங்கள் செய்ய

வெமதுமெய் வடிவத் தானே அல்லம னாம மமைந்த னாயினம்" (பிரபுலிங், கைலாச. 54).

க. அல்லமன்; தெ. அல்லமதெவுடு.

அல்லமாகிகம் *allamdigam*, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, *Zingiber officinalis* (சா.அக.).

அல்லம்² பார்க்க; see *allam*².

அல்லர் *allar*, பெ. (n.) 1. அல்லாதவர்; others, those not mentioned before. "வீரரை யலவரை வெகுள வீரேன" (கந்தபு. யுத்த. சிங்கமுகா. 117). 2. பலர்பால் எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg. impl. fin. v. of the 3rd pers. rational pl. "வறிஞ் பெயர்கு வரல்லர்" (புறநா. 124: 3).

கோத. அலாவோர்

[அல் → அலவா. 'அர்' ப.பா. சுறு.]

அல்³ பார்க்க; see *al*³.

அல்லரியல் *al-ariyal*, பெ. (n.) கண்ணறை யுள்ள ஆடை; that which is loosely woven or braided. அல்லரியத் புடைவை (யாழ்ப்ப.).

[அல் + அரியல்.]

அல்லல் *alil*, பெ. (n.) துன்பம்; affliction, distress, evil, misfortune, privation. "அல்லலருளாள்வார்க் கில்லை" (குறள், 245).

ம. அல்லல்; க. அல்லலு; தெ. அல்லலி.

[அலத்தல் = துன்புறுதல். அலம் = துன்பம். அலக்கள் = துன்பம், துயரம். அலவுதல் = வருந்துதல். அலைதல் = அசைத்தல், வருந்துதல். அலவுத்தல் = அசைத்தல், வருந்துதல். அல்லுதல் = அசைத்தல், வருந்துதல்; துன்புறுதல். ஒ.நேர: அசையு = அசைக்க, உடம்பு அலட்டுண்கை, தளர்வு, வருத்தம். அல் → அல்லல். "அல் தொ.பெ. நறு.]

அல்லவை *allavai*, பெ. (n.) 1. தீவினை; sin, evil. "அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யார்" (குறள், 164). 2. பயனற்றவை (பிங்.); useless things, futile acts. 3. மாறாணவை; contrary acts, contradictory actions or sayings. "தவமறைந் தவலை செய்தல்" (குறள், 274).

ம. அல்லு; கோத. அல.

[அல்ல + அவை.]

அல்³ பார்க்க; see *al³*.

அல்லறம் *al-l-arām*, பெ. (n.) தீவினை; sin, sinful act. "அல்லறஞ் செய்வோ ரருநரகடைதலும்" (மணிமே, 16: 69).

[அல் + அறம். "அல்" மறுதலைப் பொருளில் வரும் முன்னொட்டு. அல்லறம் = அறத்திற்கு மாறானது.]

அல்லறைசில்லறை *al-l-arai-sil-l-arai*, பெ. (n.) 1. மிச்சத் துணைத் துணிக்கைகள்; odds and ends. 2. மிச்சத் தொகையாக சிறு காசுகள்; small coins remaining as balance.

ம. அல்லறசில்லற

[ஒல்லி → உல்லி. ஒல்கு → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல். அறை = அறுக்கப்பட்டது, துண்டு. அல்லறை = சிறுதுண்டு. சில்லறை = சிறுதுண்டு. அல்லறை சில்லறை எதுகை மரபிணைமொழி. ஒ.நேர: அல்லுச் சிலறுப்படுதல் = சின்னஞ்சிறு துண்டாதல், சிறுது சிறுதாகக் குறைதல் அல்லது கெடுதல். "சில்லறை" என்பதன் ஐரட்டிய வழக்கான 'அல்லறைசில்லறை' என்பது அத்துணைப் பொருத்தமுள்ள தன்று.]

அல்லன் *allan*, பெ. (n.) 1. அல்லாதவன்; one who is not, other than, different from. "ஒருவனே வெல்லா மாகி யவலனா யுடனு

மாவன்" (சி.சி. சுபக. 1: 27). 2. தீயவன்; sinner, evil-doer, wicked man. "அல்லனோ டொருபந் தி யயின்றிடல்" (சேதுபு. காசிப. 66). —, கு. வி. மு. (Imp. v.) அஞ்மைப் பொருளில் வரும் ஆண்பாற் குறிப்புவினை முற்று; he is not. "இன்று மலலன்" (சி.சி. சுபக. 8: 38).

[அல் → அல்லன். 'அன்' ஆ.பா. நறு.]

அல்³, அல்³ பார்க்க; see *al³*, *al³*.

அல்லன *allana*, பெ. (n.) 1. முன் சொன்னது அல்லது சொன்னவை அல்லாதவை, ஒழிந்தவை; those other than the previously mentioned, the rest. "சொன்ன நன் மலகு மல்லனவும்" (வேக. 1652). 2. தீயன, தீவினைகள்; misdeeds, sinful acts, evils

"நல்லா நொழக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும் அவலன செய்தற் கொருப்படார்" (நீதிநெறி. 61).

[அல் + அன் (சாரியை) + அ (பல.பா. நறு). இனி, 'அன்' பல.பா. நறு என்றும்.]

அல்³, அல்³ பார்க்க; see *al³*, *al³*.

அல்லா¹-த்தல் *alla-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to suffer, to be in distress. "ஆக்க மிழந்தமென் நல்லாவார்" (குறள், 593). வயநேராய் நலிதலி னல்லாந்தார்" (கலித். 29: 1-2).

தெ. அல்லட

[அல் → அலம் = துன்பம். அல் → அல்லா. இனி, அலம்வா → அலமா → அல்லா என்று மாம்.]

அல்லா²-த்தல் *alla-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்தல்; to rejoice, to be glad. "அதனெதிர் சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கி" (குறிஞ்சிப். 143).

[மல்லாந்து = மலாதல், மகிழ்தல். மல்லா → அல்லா.]

'அல்லாந்து' என்னுஞ் சொல்லிற்கு நச்சினார்க்கினியர் 'மகிழ்ந்து' என்று பொருள் கூறியதனால், அதற்கேற்ப இங்முலவங் கூறப்பட்டது. ஆயின், குறிஞ்சிப் பாட்டில் அச் சொல்லரும் அடிமையும், அதன் முன்பின் சொற்களின் பொருட்டொடர்பையும் அச் சொன் னிகழ்ச்சிக்கரிய அமை யத்தையும் நோக்குமிடத்து, நச்சினார்க்கினியர் ஒரு சொல்லை வகிந்து பிரித்து

நலிந்து பொருள் கூறியதாகவே தோன்றுகின்றது. 'அல்வாந்து கலங்கி' என்னும் வினையெச்சத்தொடர், ஒரே வினையெச்சத்தின் வினையென்று கொள்வதற்கே ஏற்றதாக இணைநதுநின்றல் காண்க.

அல்வா¹ *alid*, கு.பெ.எ. (adj.) 1. முன் சொன்னவையல்லாத, ஒழிந்த; other than the previously mentioned. "சோதிவையும் பொற்றையதொன்றே யல்லாப் பொருப்பெலாம்" (கந்தபு.யுத்த.குரபன்.486). 2. நாய் (நாடகத்தில் வழங்கப்படும் சொல்) (சங்.அக.); mother.

[அல் + ஆ (பொருளற்ற எதிர்மறை யிடையிலை) + து (வி.எ.ஈறு) + அ (பெ.எ.ஈறு) - அல்வாத - அல்வா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.).]

அல்² பார்க்க; see *al*².

10. அல்வ

அல்வா³ *alid*, பெ. (n.) துன்பம், வருத்தம்; affliction, distress, disaster. "அல்வா நெஞ்சமுறப் பூட்ட" (பரிபா. 6:99).

[அல்வா = அல்வாப்பு.]

அல்வாக்கால் *allakkal*, இடை. (conj.) அல்லாவிட்டால்; if not, failing which, இன்றேபணங்கட்டிவிடவேண்டும்; அல்லாக்கால் தேர்வெழுத முடியாது.

10. அல்லாக்கால்; 11. அல்லாதோலெ.

[அல்வாத - அல்லா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + கால் = வேளை.]

அல்லாசி *alidai*, பெ. (n.) பெருங்கொடிமுந்திரின்கை; a big species of grapes, *Vitis vinifera* (சா.அக.).

அல்லாட்டம் *allattam*, பெ. (n.) அலைந்து திரிதல், அலைச்சல்; wandering from place to place.

க., தெ. அல்லாட்டம்.

[அல்வாடு - அல்வாட்டு - அல்வாட்டம்.]

அல்லாடு-தல் *aliddu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைந்துதிரிதல்; to wander from place to place. 2. தொந்தரவுபடுதல்; to suffer, to be troubled.

க., தெ. அல்லாடு; து. அலெயுளி.

[அல் - அலை. ஆடுதல் = திரிதல்.]

அல்வாத *alida*, பெ. (n.) 1. மாறானவை; what are not, are different. "சொவற்பால

வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்" (நான்மணி. 28). 2. தீயவை (சங்.அக.); evils, evil things. —, கு.பெ.எ. (adj.) 1. மாறான; which is not, other than, different from "அல்லாத பரசமய வலகைத்தேர்" (சேதுபு.கடவு.13). 2. தீய (சங்.அக.); bad, evil. —, கு.ஈ.மு. (impl. fin. v.) தீயன (சங்.அக.); (they) are evil.

10. அல்வாத

[அல் + ஆ (பொருளற்ற எ.ம.கி.நி.) + து (வி.எ.ஈறு) + அ (பெ.எ.ஈறு) - அல்வாத (பெ.எ.).]

அல் + ஆ (பொருளற்ற எ.ம.கி.நி.) + து (வி.எ.ஈறு) + அ (பலபா.வி.மு.ஈறு, பலபா.பெ.ஈறு) - அல்வாத (கு.வி.மு., குறிப்பு வினையா. பெ.).]

'அல்' என்னும் முதலிலையே எதிர்மறைப் பொருள் கொண்டிருந்தலால் 'ஆ' என்னும் எதிர்மறையிடையிலை தேவையிலலை. நல, நல்ல, நல்லன, நல்லவை என்பனபோல, அல், அல்ல, அல்லன, அல்லவை என்றிருப்பதே போதும். ஆயின், கல், கல்லாத - கல்வா, கல்லாதன, கல்லாதவை; சொல், சொல்லாத - சொல்லா, சொல்லாதன. சொல்லாதவை; தில், தில்லாத - தில்லா, தில்லாதன, தில்லாதவை; பொல், பொல்லாத - பொல்லா, பொல்லாதன, பொல்லாதவை என்பன போன்ற தெரிநிலை வினைச்சொல்வடிவுகளை யொத்து, 'அல்', 'இல்' எனலும் இயல்பான எதிர்மறைக் குறிப்புவினைகளும் ஆகார எதிர்மறை யிடையிலை பெற்று, ஒத்தமைவாக வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இலக்கணப்படி ஈடுதிரிமறை ஒருடன்பாடாகல் வேண்டும். அந் நெறிமுறை கடைப்பிடிப்பின், அல்வாத - அல்வா, இல்வாத - இல்லா என்பன போன்ற எதிர்மறை யிடையிலை பெற்ற வடிவுகள் சொல்லா. ஆர்வால், வழக்கு நோக்கியே அவற்றை அமைத்தல் வேண்டும்.

அல்வாதது *alidadu*, பெ. (n.) 1. சொல்லாதொழிந்தது (சங்.அக.); that which is not mentioned. 2. தகாதது, தீயது; that which is improper, that which is evil.

[அல் + ஆ (எ.ம.கி.நி.) + து (வி.எ.ஈறு) + அ (பெ.எ.ஈறு) - அல்வாத, நல்லாத + அ; (ஒன்பா.ஈறு) - அல்வாதது.]

அல்வாத பார்க்க; see *alida*.

அல்லி

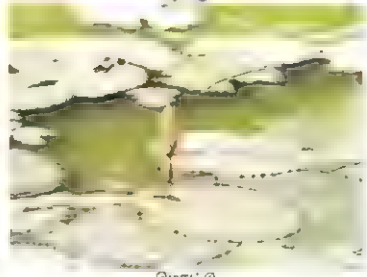
செவ்வல்லி

சிழங்கு

அருமபு(மொக்குள்)

மொட்டு

முளை

போது

அல்லாதவர் *alladavar*, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லப் படாதவர் (சங்.அக.); persons not mentioned before. "சமயாதி பர்களுக்கு மல்லாத வர்க்கும்" (பாரத. கிருட். 232). 2. தகாதவர், தீயவர்; improper persons, evil-doers.

[அல்லாத + அவர்.]

அல்லாத பார்க்க; see *allada*.

அல்லாதன *alladagan*, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லாதொழிந்தவை (சங்.அக.); those not mentioned, the rest. 2. தகாதன, தீயன; improper things, evils. "பற்றினர்போ யல்லாதன புலவர்" (நந்தபு. அகர. அயிராணிசோக. 15).

[அல்லாத + அன் (சாரியை) + அ (பல.பா. ஈறு). இனி, அல்லாத + அன் என்றுமாம்.

அன்னை → அன் = அவை.]

அல்லாத பார்க்க; see *allada*.

அல்லாதார் *alladār*, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லப் படாத பிறர் (சங்.அக.); persons other than those mentioned. "பெற்றார் மகப்பெற்றாரல்லாதார் பிறர்மக்கள் பிறரே கணமர்" (சீவக. 1645). 2. தீயார்; sinners, evil-doers. "அருட்கண்ணா னோக்காதா ரல்லா தாரே" (தேவா. 6, 25 : 1).

[அல்லாத + அவர் → ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

அல்லாத பார்க்க; see *allada*.

அல்லாது *alladu*, குவி.எ. (prep.) தவிர; except, besides. "ஆயில்வே லாண்மையாலு மவனே யல்லாது வேறு சிலரிலர்" (பாரத. பதினெட். 4).

ம. அல்லாதே

[அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + து (வி.எ. ஈறு).]

அல்லாத பார்க்க; see *allada*.

அல்லாப்பாண்டியாடி-ந்தல் *allā-p-pāṇḍi-y-aḍi-*, 4 செ கு.வி. (v.i.) மல்லாக்க வளைந்து கரணம் போடுதல் (நெல்லை); to perform a somersault (Tn.).

[மல்லா = மலலாக்க. மலலா → அவலா. பாண்டி = வட்டம், வளைவு, கரணம். அடித்தல் = போடுதல், அடிப்பதுபோற் காலை திலத்தி லுன்றுதல்.]

அல்லாப்பாண்டி யடித்தலுக்கும் அவலாப் பாண்டிகைக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை.

அல்லாப்பு *allappu*, பெ. (n.) வருத்தம்; distress. "இவன் நெஞ்சின்கண் அல்லாப்பை இறுகப் பூட்டுதலால்" (பரிபா. 6 : 99, உரை).

நெ. அலபு

[அல்வா → அல்வாப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ. பெ. ஈறு.]

அல்லாமல் *allamai*, குவி.எ. (prep.) 1. தவிர; except, besides. "சேகாம்பல் மருஷயிர்க்கு நாண்மலர்க்கு மாமதிய மலலாம லுரைபெறு நற் றலைவர்பிற குளர்கொல்லோ" (நாடக அளனத்தைத்து. 98). 2. இல்லாமல்; without. அவனை யல்லாமல் இது நடக்குமா? (உ.வ.)

[அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + மை (பண.பெ. ஈறு) மை → மல்.]

அல்லாத பார்க்க; see *allada*.

'இல்லாமல்' என்னும் பொருளில் இச் சொவனை வழங்குவது வழமையாகே. பணப்பு பெயரீறு எதிர்மறை வினையெச்ச ஈறாக ஆளப்பட்டது.

அல்லாமலும் *allamalum*, இடை. (conj.) மேலும், moreover, besides, in addition to. அவா கையூட்டு வாங்கியிருப்பது பெருந்தவறு; அல்லாமலும், கள்ளக்கையெழுத் திட்டிருப்பது மன்னிக்கத்தகாத குற்றம். அவ் வுயர்ந்த பத விக்கு அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர் மிக இளைஞர்; அல்லாமலும், அவர் ஓர் அயல் நாட்டார்.

[அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + மல (எ.ம.கு.வி.எ. ஈறு) + உம் (இறந்தது தகுவிய எச்சப்பொரு ளீடைச்சொல்).]

அல்லாமே *allamē*, எ.ம.கு.வி.எ. (prep.) அல்லாமல்; except. அவனல்லாமே வேறு யார் இதைச் செய்ய முடியும்?

[அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + மை → மே (எ.ம. கு.வி.எ. ஈறு).]

அல்லாமை *allamai*, பெ. (n.) தீயகுணம்; evil disposition, bad character. "தேகத்தில் வாஞ்சை முதலாய் அல்லாமை யெத்தனை" (தாயு. ஆனந்த. 1).

[அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + மை (பண.பெ. ஈறு). நன்மை யல்லாமை என்பது கருத்து.]

அல்லாரி *allar*, பெ. (n.) அல்லாதார் 2 பார்க்க; see *alladār* 2

[அல் + ஆர் (ப.பா. ஈறு). அவர் → ஆர்.]

அல்லாரி *allari*, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல் (மு.அ.); white water-lily.

[அம் (இரவு) + ஆரி. அலரி → ஆரி. அவலரி = இரவில் மலரும் பூ.]

அல்லரி* *allari*, பெ. (n.) சுவரின் ஆரல் தாங்கு முளை (இ.வ.); stake in a mud wall to support the coping (Loc.).

அல்லரி* *allari*, பெ. (n.) அடர்த்தியின்மை (இ.வ.); thinness, sparseness, lightness of texture,

ம. அவலாரி

[ஒருகா. அலசாரி (அலசல்) → அல்லரி.]

அல்லராகும் *allarugam*, பெ. (n.) பெருந்தூளி; a large species of convolvulus (சா.அக.).

அல்லால் *allai*, கு.வி.ஏ. (prep.) அல்லாமல்; except, besides. "அஞ்சாமை யலலால் துணைவேண்டா" (குறள், 497).

ம. அவலால

[அல் + ஆல் (வி.ஏ. சுறு).]

அல்லாவிட்டால் *allavittal*, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க; see *allakkal*

அல்லாவிடத்து *alla-vittattu*, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க; see *allakkal*. —, கு.வி.ஏ. (adv.) வேறிடத்தில், elsewhere.

அல்லாவிடின் *allaviddin*, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க; see *allakkal*.

அல்வி* *alli*, பெ. (n.) 1. இரக (சங்.அக.); night. 2. ஆம்பல் (மு.அ.); water-lily, *Nymphaea lotus*. 3. வெள்ளாம்பல் (பிங்.); white water-lily. 4. தாமரை; lotus. "அல்லிமாதா புலக" (திவ். பெரியதி. 1. 7: 9). 5. அல்வியரி; lily seeds. "குளநெல்லும் விளைந்த வாம்ப லவலியு முணங்கு முன்றில்" (வேக. 355). 6. அகவிதழ் (பிங்.), புல்லி என்பதற்கு எதிரி; inner flower petals, opp. to *pullii* "அல்லியங்க கமலந் தன்னி லரிவையும" (கந்தபு. உற்பத. திருக்கல். 73). 7. பூந்தாது; filaments of a stamen. "அல்லியங்குமுலா டன்னை" (அரிச்சந். விவாக. 23).

அல்வியகைகள் - Different varieties of *alli*

இது அடியிற்கண்டபடி பல வகைப்படும். ஆயினும், பொதுவாக அல்லியெனின் வெள்ளலியையே குறிக்கும்.

1. வெள்ளவலி; white Indian water-lily, *Nymphaea lotus* (pubescens).

2. செவ்வலி; red Indian water-lily, *Nymphaea rubra* alias *Nymphaea edulis*.

3. நீலவலி; blue Indian water-lily, *Nymphaea stellata*.

4. சிறுநல்லி; star water-lily, *Nymphaea cyanea*

5. செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily, *Nymphaea odorata*.

6. வெள்ளாம்பல் அல்லது நெய்தலு; white Indian water-lily, *Nymphaea lotus* alias *Custalia pubescens*.

Note: In Tamil, கொட்டி, ஆம்பல் and நெய்தல் are differently classified which is evident from the following stanza:

"கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும்
போலவே
ஒட்டி யறுவா குறவு"
(வாக்குண. 17).

But, they are all named in English by a common term viz., Indian water-lily, and classified under the same Botanical group, viz., *Nymphaeaceae* (சா.அக.).

இங்ஙனம் திரு. சாம்பசிவம் பிள்ளையே கூறியிருப்பதால், செங்கழுநீரும் நெய்தலும் அல்லியினின்று பிரித்தறியப்படும். செவ்வாம்பலுக்கும் செங்கழுநீர் என்று பெயர் வழங்கினும், முன்னதை வேறுபடுத்தவே தக்கதாம்.

ம., க., நு. அவலி; தெ. அல்வி (ஆம்பல்).

[அல் = இரக. அல் → அல்வி = இரக. ஒ.தேநா: அல் → எல் → எல்வி = இரக. அல் → அல்வி = இரவில் மலரும் பூவகை, அதையுடைய கொடி. தாமரை பகலில் மலரினும் நீர்ப்பூ என்னும் பொதுமைபற்றி அல்லிப்பெயர் பெற்றது.

அல்வி (அகவிதழ்), புல்லி (புறவிதழ்) என்பன, ஒருகா. அகவல்வி, புறவல்வி என்பவற்றின் மருஉவாயிருந்து, சின்னர்ப் பொதுப்பொருள் பெற்றிருக்கலாம்.

அல்லியரிசியை அல்லியென்றது முதலாக பெயர். பூந்தாது அகவிதழிடையிருப்பது.]

அல்லி* *alli*, பெ. (n.) இளவேர் (யாழ்ப்ப.); new root, shoot (J.).

[உல் → உல்லரி = தளிர். உல் → உல → உலவை = பகந்தழை. உல் → அல் → அல்வி = தளிர், இளவேர்.]

அல்லி¹ *allī*, பெ. (n.) காயசமரம் (பிங்.); ironwood tree.

க. அலமர்; து. அலமர்.

அல்லி² *allī*, பெ. (n.) மரதானை; pomegranate. "அல்லியிழ் கொய்யாவும் அலுங்கப் பழுத திருக்க" (நா.பா.).

அல்லி³ *allī*, பெ. (n.) அவி (பொதி.நி.); hermaphrodite a person who is neither man nor woman wholly.

[அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதது. அவ → அல்வி.]

அல்லிக்கிழங்கு *allī-k-kiṅṅu*, பெ. (n.) அல்லிக் கொடியின் கிழங்கு; the root of the plant, *Nymphae lotus*. இதன் மா ஏழைகட்டு உணவாகப் பயன்படும்; the flour prepared from this root forms an article of food for the poor (சா.அக.).

அல்லிக்கேணி *allī-k-kēṇi*, பெ. (n.) திருவல்லிக் கேணி; Tiruvallikkēṇi. "மயிலைமா வல்லிக் கேணியான்" (திவ். இயற். நான்கு. 35).

[அல்லி + கேணி.]

அல்லிக்கொடிமூலச்செய்வீர் *allī-k-kōḍi-mūlac-cēyavīr*, பெ. (n.) (பொன்னாக்கம்) சாகாவும்புச் செய்வீர்; a strong liquid prepared by a special process known only to Siddhars and guarded as a secret and used in Alchemy and for rejuvenation (சா.அக.).

[அல்லி + கொடி + மூலம் + செயல் + வீர். மூலம் = கிழங்கு. செயல் + வீர் = செய்வீர்.]

அல்லிக்கொடிமூலம் *allī-k-kōḍi-mūlam*, பெ.(n.) 1. அல்லிக்கிழங்கு; the root of the plant *Nymphae lotus*. 2. சாகாவும்பு; a kind of salt prepared by a secret process for strengthening the body and also for longevity (சா.அக.).

அல்லிக்கோணி *allī-k-kōṇi*, பெ. (n.) பேய்க் கற்றாழை; wild aloe, demon aloe, *Agave americana* (சா.அக.).

இதனால் நீரிழிவுபோன்ற சிறுநீர் நோய்கள் நீங்கும்.

அல்லிக்கம் *alligam*, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (மு.அ); colocynth.

அல்லித்தண்டி *allī-t-taṇḍi*, பெ.(n.) ஆம்பற்றாள் (சேவக. 2876; உகர); lily stem, stalk of the water-lily.

அல்லித்தாமரை *allī-t-tamarai*, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; red water-lily (செ.அக.) — வெள்ளாம்பல்; white Indian water-lily, *Nymphaea lotus* (சா.அக.).

ம. அல்லித்தார்

இங்ஙனம் ஈரகரமுதலிகளும் வேறுபடுவதற்குக் கரணியம் (காரணம்), "தாமரை" என்னுஞ் சொல் இருவண்ண மலர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல் போலும்.

அல்லித்தாள்¹ *allī-t-tāḷ*, பெ. (n.) மலர் தடுவிலுள்ள பெண்ணாறுப்பு, முசலி (M.M.); pistil.

[அல்லி = அகலிதழ். தாள் = அகலிதழைச் சேர்ந்த தண்டுபோன்ற உறுப்பு.]

அல்லித்தாள்² *allī-t-tāḷ*, பெ. (n.) அல்லித்தண்டு (சேவக. 2876); lily-stem.

[அல்லி = ஆம்பல். தாள் = தண்டு.]

அல்லித்தேங்காய் *allī-t-tēṅṅai*, பெ. (n.) கூடைக்காய் அல்லது கோட்டாக்காய் என்னும் சொத்தைத் தேங்காய் (தெங்கங்காய்) வகை (உ.வ.), blighted coconut (Com.u)

[அல்லி + தேங்காய். ஒல் → அல் → அல்லி. அவ = சூடுபகுதல்.

கோட்டான் இளநீர்மேல் உட்கார்ந்தால், அக்காய் சொத்தைபாயல் போய்விடுமென்பது பொதுமக்கள் நம்பிக்கை. தேரை உட்கார்ந்தது தேரைக்காய் என்பர். இரண்டும் அல்லிக்காய் எனப்படும்.]

அல்லிப்பாவை *allī-p-pavai*, பெ. (n.) அல்லியக் கூத்தில் ஆட்டும் படிமை (பிரதிமை); puppets used to exhibit *alliyam* dance.

"வல்லோன் னைஇய வரிவனப் புற்ற அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்ப" (புறநா. 33 : 16-17).

[அல்லியம் + பாவை = அல்லியப்பாவை → அலலிப்பாவை.]

அல்லியம் பார்க்க; see *alliyam*.

அல்லிப்பிஞ்சு *allī-p-piṅṅu*, பெ. (n.) பூவிழாற இளம்பிஞ்சு (விள்.); fruit newly formed from the blossom.

[அல்லி = அகலிதழ். "அகலிதழை யெட்டிக் கொண்டிருக்கும் பூம்பிஞ்சு அல்லிப்பிஞ்சு.]

அல்லிமாதர் *allī-māḍar*, பெ. (n.) தாமரை மலர்மே மலர்ந்திருக்கும் திருமகள்; Tirumagal

(Laṅgāmi), sealed on a lotus. "அல்வி மாதர் புலகநின்ற ஆயிரந்தோளன்" (திவ். பெரியதி. 1. 7 : 9).

[அல்வி = அல்விபோன்று நீசப் பூவாகிய தாமரை. மாதர் = அழகு, அழகுள்ள திருமகள் (பண். ஆகு.).]

அல்விழுகை *alli-mugai*, பெ. (n.) பூந்தாது; anther (சா.அக.); part of stamen containing pollen.

அல்விழுகு *alli-mūkkū*, பெ. (n.) அரத்த மொழுகும் மூக்கு (இ.வ.); bleeding nose (Loc.).
கு.நேச : சிலவிழுகு

அல்வியக்கிழங்கு *alliyā-k-kīṅgū*, பெ. (n.) கொட்டிக்கிழங்கு; the root of a water plant, *Aponogeton monostochyon* (சா.அக.).

அல்வியத்தொகுதி *alliyā-t-toḡudi*, பெ. (n.) தன்னைக் கொல்லுமாறு மாமனாகிய கஞ்சன் ஏவிய யானையின் மருப்பை யொடித்துக் கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Kṛiṣṇa's dance when he broke the tusk of the elephant that was set on him by Kamsa, his uncle.

"கஞ்சன் வஞ்சக் கடத்தற் காசு அஞ்சனை வண்ணன் ஆடிய வாடலுள் அலவியத் தொகுதியும்"
(சிலப். 6 : 46-8).

(இ-ள்.) அஞ்சனை வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள், கஞ்சன் வஞ்சத்தின் வந்த யானையின் கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய அல்வியத் தொகுதி யென்றும் கூத்து.

தொகுதியென்றார் மூகம் மார்பு கை கால களின் வட்டணை அவிநய முதலியன இருந்தும் தொழில் செய்யாது நின்றவின்; 'ஆடலின் நிற்பவை யெல்லா மாயோ னாரும் வைவல நிலையே' என்றார். அலவிய மென்பதனை அல்விபேடென்பாரு முளர். 'அல்வியம்.....ஆறாமெனல்' (அடியார். உரை).

'தொகுதி' யென்றற்கு உரையாசிரியர் கூறிய கண்ணியம் (காரணம்) ஆய்தற் குரியது.

அல்வியம்¹ *alliyam*, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Kṛiṣṇa's dance. அல்வியத்தொகுதி பார்க்க; see *alliyā-t-toḡudi*

இது : 1. தேவராடல் பதினொன்றுள் ஒன்று. "கடையம்.....காண்பதினோர் கூத்து".

2. நின்றாடலாறுள் ஒன்று. "அலவியம்.....நின்றாடலாறு".

3. கஞ்சனை வென்று கண்ணன் ஆடிய பத்தனும் ஒன்று. "கஞ்சன்..... அல்வியத் தொகுதியும்" (சிலப். 6 : 46-8)

இதற்கு உறுப்பு ஆறு.

"அலவிய மாயவனாடிற் நதற்குறுப்புச் சொல்லுபவாறா மெனல்".

['அல்விபே டென்பாருளன்' என்று அடியார்க்குநல்வார் கூறுவதால், அல் → அல்வி (அலி) → அல்வியம் என்று ஒருசார் உரையாசிரியர் தீர்த்தது தெரிகின்றது.]

பதினோராடலும் பிறவும் குறிப்பிட்ட காலத் தேவர் வினைகளாகத் தொன்ம (புராண) முறைப்படி சொல்லப்படினும் அவை யாவும் அல்லத் தெய்வ வணக்கத் தாராள தமிழர் தொன்றுதொட்டு ஆடிவந்தவையே என்றறிதல் வேண்டும். கண்ணன் மேலும், காமன்மேலும் ஏற்றிக் கூறப்பட்டவையெல்லாம், அவருக்கு முன்பே திருமால் வழிபாட்டினர் ஆடிவந்தவையே.

ம. அல்வியம்

அல்வியம்² *alliyam*, பெ. (n.) கொட்டி (மலை); species of *Aponogeton*.

[அல் → அல்வி → அல்வியம்.]

அல்வியிரி *alliyā-yarīṅi*, பெ. (n.) அல்விப்பூவின் கொட்டையிலுள்ள சிறுவிதை (சிலக. 2632, உரை); lily seeds.

[அல்வி + அரிசி.]

அல்வியல் *alliyāḷ*, பெ. (n.) தன் குறுகவைவிட்டுப் பிரிந்த யானை (விள்.); stray elephant separated from the fold.

ம. அல்வியன்

[ஒருகா. அல் (அல்லாத, கூட்டத்தைச் சேராத) → அல்வி → அல்வியன், இலி, ஒருகா. அகல் → அகலி → அகலியன் → அல்வியன்.]

அல்வியாமரம் *alliyā-maram*, பெ. (n.) படகு வலிக்குத் தண்டு (விள்.); long steering oar.

அல்வியான் *alliyāṅ*, பெ. (n.) தாமரைமலரில் தோன்றியுள்ள நான்முகன்; Brahma, the lotus-born. "அல்வியானர வைந்தலை நாகணைப் பன்னியான்" (தேவா. 5. 33 : 9).

[அல்வி (தாமரை) → அல்வியான்.]

நான்முசுள் திருமாவின் திருவுந்தித் தாமரை யில் தோன்றுபுள்ளான் என்பது தொன்மக் கதை.

அல்லியுணவு *alli-y-unavu*, பெ. (n.) அல்லியரிசி யாலான உணவு; food prepared from water-lily seeds.

“அல்லியுணவின் மனைவியோ மனியே புலவென்ற நனையால் வளங்கெழு திருநகர்”
(புறநா. 250 : 6).

[அல் → அல்வி = அல்லியரிசி (கருவியாகு பெயர்). உண் → உணவு. ‘அவு’ செயப்படு பொருளினு.]

அல்லியோரங்கை *allyōraṅgai*, பெ. (n.) கீசிப் பிள்ளை; mongoose, *Herpestes mungo* (சா. அக).

அல்லிரி *alliri*, பெ. (n.) அல்லி¹ பார்க்க, see *alli*¹.

அல்லிருங் *al-liruṅ*, பெ. (n.) இரவிருள், திணிந்த இருள்; darkness of night, dense darkness. “அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணாக்கு” (சி. போ. சிற. 11 : 2 : 1).

[அல் = இருள்வேளை. ‘அல்லிருள்’ மீயிசைச் சொல் (redundancy intensifying the meaning).]

அல்லிவஞ்சி *alivahji*, பெ. (n.) மட்டாணி; pea, *Pisum sativum* (சா. அக.).

அல்லிவநாளி *alivaddai*, பெ. (n.) அழகூரடி; Indian winter cherry, *Withania somnifera* (சா. அக.).

அல்லு *allu*, தொ. பெ. (vbl. n.) முடைதல்; weaving.

தெ. அல்லு

[அல்லுதல் = முடைதல். ‘அல்லு’ முத. தொ. பெ.]

அல்லு-தல் *allu-*, 5 செ. கு. வி. (v. i.) பின்னிக் கொள்ளுதல் (இ. வ.); to interlace closely (Loc.). மரங்கள் அல்லிக்கொண்டன. —, 5 செ. குள்நாவி. (v. t.) முடைதல் (இ. வ.); weaving. குருவி கூட்டை அவலுசிறுது.

க., தெ. அவலு; கொலா. அல்; பர். அல்த்; நா. அல்; உ. அவல்; குவி அல்லினய்.

[ஒல்லுதல் = பொருத்துதல். ஒல் → அல் → அல்லு.]

அல்லுகம் *allugam*, பெ. (n.) பெருங்கொய்யா, a big variety of guava, *Psidium guajava* (சா. அக.).

அல்லுச்சில்லுப்படுதல் *allu-c-cillu-p-paḍu-*, 20 செ. கு. வி. (v. i.) 1. சிறிது சிறிதாகப் பிரிந்து போதல்; to get subdivided minutely or into small pieces. 2. சிறிது சிறிதாகக் கெடுதல்; to be frittered away, as money. பணத்தை யாருக்கும் கடன்கொடாமல் வைப்பகத்திற் போட்டுவிடு; இல்லாவிட்டால் அல்லுச் சில்லுப்பட்டுப் போகும் (உ. வ.).

[அல் → அல்கு. அவகுதல் = சிறுத்தல். சில் = துண்டு. ‘அல்’ வழக்கிறந்த சொல். அல் → அல்லு. சில் → சில்லு. ‘அல்லுச்சில்லு’ எதுகை மரிகணைமொழி, மீயிசைச் சொல்போற் பொருளைச் சிறுத்துக் காட்டுவது.]

அல்லும்பகலும் *allum-pagalum*, பெ. (n.) இரவும் பகலும்; day and night. அல்லும் பகலுஞ் சேர்ந்த ஒரு நாள். —, கு. வி. எ. (adv.) இரவும் பகலும்; night and day, always. “அல்லும் பகலும் அவ்வரதமுந் துதித்தால்” (சரசுவதி யந். காப்பு). அவலும் பகலும் அருமபாடு பட்டுத் தேடிய சொத்து (உ. வ.).

[‘அவலும் பகலும்’ எதிர்மறை மரிகணை மொழி. ‘உல்’ ஈரிடத்திலும் எண்ணுப் பொருளிடையே, பக → பகல். ‘அல்’ தொ. பெ. ஈறு.]

அல்¹ பார்க்க; see *al*¹.

அல்லுழி *al-luḷi*, கு. வி. எ. (adv.) முன்சொன்னது அல்லாதவிடத்து; elsewhere. ‘அல்லுழி யெல்லாம் பரந்துபட்டு வரவும் பெறும்’ (தொல். பொருள். செய். 183, பேரா. உரை).

[அல் = அல்லாத. உள் → உளி → உழி = இடம்.]

அல்லுரம் *alluram*, பெ. (n.) வில்வமரம் (மனை); bael (செ. அக.) — holy garlic pear, *Crataeva religiosa* (சா. அக.).

அல்லை¹ *allai*, பெ. (n.) 1. வளளைக்கொடி; a creeper, the root of which forms an article of food, *Convolvulus repens* (சா. அக.) — கொடி வகை; a climber, a running plant, the root of which forms an article of food (W.). 2. அல்லி (பச். ம.); water-lily.

[அல்லை 2. அல் → அல்லி.]

அல்லை² *allai*, கு. வி. மு. (impl. v.) நீ அல்லாய்; you are not. “காதர மார்தரு மனைமே² கமல மலரய எல்லை” (கோயிற்று. பாமி. 23).

[அல் → அல்லை (அல் என்னும் ஐயற்கை யெதிர்மறைக் குறிப்புவினையின் முன்னிலை

யொருமை முற்று). 'ஐ' முன்னிலை யொருமை யீற்று.]

அல்லைதொல்லை *allai-tollai*, பெ.(n.) மிகுந்த துன்பம் (உ.வ.); great trouble (Com.u.). மழையில் வண்டி கிடையாமல் இருநாளாய் அல்லைதொலைப்பட்டு இங்கு வந்துசேர்ந்தேன்.

[அல் → அலவல் = துன்பம். அல் → அல்லை. தொல் → தொல்லை = துன்பம். 'அலலை தொல்லை' பொருளை மீகுத்துக் காட்டும் ஏதுகை மரபிணைமொழி.]

அல்லோர் *allōr*, பெ. (n.) 1. முன் சொல்லப்பட்டவரல்லாதார்; those other than the aforesaid. "அன்புளோ ரல்லோ ராய வரசமண டலங்க ளெல்லாம்" (இரகு, மாலை, 128). 2. முன் சொல்லப்பட்ட பண்பில்லாதார்; those without the said quality.

"பவ்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின் அலவோர்க்குளக்கும் அதுமுடத் தெங்கே" (நன், 35)

[அல + ஓர் (ப.பா. ஈறு). ஆர் → ஓர். அல வார் → அலவோர்.]

அல்லோலகல்லோலம் *allōla-kallōlam*, பெ.(n.) மிகுந்த ஆரவாரம், பெருங்குழப்பம்; great noise, hullabaloo, an uproar.

க. அல்லோலகலவோல; Skt. *hailōla kailōla*.

[அல + ஒலம் + கல் + ஒலம். அலமபுதல = ஒலித்தல். அலறுதல் = அஞ்சிக் கதறுதல். ஆறுதல் = ஒலித்தல். 'கல்'வெணல் ஓர் ஒகைக் குறிப்பு. கல் → கலி. 'கலகல' ஒலிக்குறிப்புகள். ஒ → ஒல் = ஒலி. ஒல் → ஒலம் = அடைக் கல் வெண்டிக் கதறும் ஒகை.

ஒல் → ஒல். 'ஒல்'வெணல் ஒலிக்குறிப்பு. ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல. ஒ → அ. போலித் தீர்ப்பு அல்லது சொவலாக்கத் தீர்ப்பு.]

'அல்லோன்' *allōn*, பெ. (n.) திங்கள் (பிங்.); Moon, the ruler of the night.

[அல = இரா. அல் → அலவோன் = இரலீல ஒளிதரும் நிலா.]

அல்லோன் *allōn*, பெ. (n.) ஒரு மரம்; the oak tree (சா.அக.).

அல்லோன் *allōn*, பெ. (n.) அல்லோர் என்பதன் ஒருமை; sing. of *allōr*.

அல்வழக்கு *al-valakku*, பெ. (n.) 1. தகாத வழக்காரம் அல்லது வழக்காட்டு; illegal dispute or suit. 2. தகாத வெறுக்கம்; improper conduct, wrong attitude of mind. "அலவழக் கொன்றுமில் லாஅணி கோட்டியர் கோன்" (திவ். திருப்பவ. 11).

[அல் = தகுதி அல்லது முறை அவலாத. வழங்கு → வழக்கு.]

அல்வழி *al-vali*, பெ. (n.) 1. தெறியல்லாதெறி, தகாததெறி, தீயதெறி; wrong path. 2. சொற்புணர்ச்சியின் வேற்றுமையல்லாத வழி, வேற்றுமைவழி என்பதற்கு எதிர்; combination of an undeclined or indeclinable word with another word, opp. to *vēṟṟumai vali*.

[அல = வேற்றுமை யல்லாத. வழி = சொற்புணர்ச்சி நிலை.]

அல்வழிப்புணர்ச்சி பார்க்க; see *al-vali-ppuṇarcci*.

இருசொவ புணரும் நிலை வேற்றுமைவழி, அலவழி என இரண்டு. நிலைச்சொல் (முன் சொல்) வேற்றுமை யெற்கத் தக்கதாயின், அது வருஞ்சொல்லொடு (பிள்சொல்லொடு) புணர்வது வேற்றுமைவழி; ஏற்காதது அல்லது ஏற்கத் தகாதது ஆயின் அல்வழி.

நிலைச்சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரை ஏதேனுமொன்றை ஏற்றிருப்பின், அது வருஞ்சொல்லொடு புணர்வது வேற்றுமைவழி; அல்லாதது அல்வழி. வேற்றுமையுறுபு வெளிப்பட்டும் தொக்கும் இருவகையாயிருக்கும். முன்னது விசி யென்றும் பின்னது தெரகை யென்றும் சொல்லப்படும்.

புணரும் சொல்லிணை வினைத்தொகை முதல் அடுக்குத்தொடர் வரை பதினாள் வகைப்பட்டிருப்பது அல்வழி. அதை அடுத்த உருப்படியிற் காண்க.

அல்வழிப்புணர்ச்சி *al-vali-ppuṇarcci*, பெ. (n.) வேற்றுமை யேற்காத அல்லது ஏற்கத் தகாத சொல் வேறொரு சொல்லொடு புணர்வது; combination of an undeclined or indeclinable word with another.

அலவழிபு புணர்ச்சி கீழ்வருமாறு பதினாள் வகைப்படும்:

சொல்லிணை	புணர்ச்சி
1. வினைத்தொகை	கொல்யானை, சுஞ்சோறு-

2. பண்புத்தொகை செந்தாமரை, வனசெயல். இகுபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை பணமரம், குமரிமலை.
3. உவமைத்தொகை முத்துப்பல், பொன்மொழி.
4. உம்மைத்தொகை தாய்தந்தை, சேர சோழ பாண்டியர்.
5. அன்மொழித்தொகை கடுவாய் வந்தது, தேன்மொழி பேசினார்.
6. எழுவாய்த்தொடர் நக்கிரர் பாடினார், மறைமலையடிகள் எழுதினார்.
7. விளித்தொடர் அண்ணா! வா, அமைச்சரே! வருக.
8. பெயரெச்சத்தொடர் பெரிய திருமொழி, சிறந்த நூல்.
9. வினையெச்சத் தொடர் விரைந்து எழுதினார், மெலலப் போனது.
10. தெரிநிலை வினை முற்றுத்தொடர் பெற்றான் பரிசு, பொழிந்த மழை.
11. குறிப்பு வினை முற்றுத்தொடர் பெரிது யானை, நல்லவர் புலவர்.
12. இடைச்சொற் றொடர் இன்னொன்று, அக்காலம்.
13. உரிச்சொற்றொடர் சுழிநெடில், சாலப்பால்.
14. அடுக்குத்தொடர் பாம்பு பாம்பு, போ போ போ.

“வேற்றுமை ஐம்முதல் ஆறாம் அலவழி தொழிப்பண புலமை உமமை அன்மொழி எழுவாய் விளிசு ரெச்சமுற் றிடைஉரி தழுவு தொடரடுக் கெனசு ரேமே”

(நன். 152).

[அல் + வழி + புணர்ச்சி.]

அல-நீதல் *ala-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல் (சங்.அக.); to wander, roam about. “ஐவர் வந்து முறைமுறை துயரஞ் செய்ய வற்றநா னலத்து போனேன்” (தேவா. 4.52:8). 2. துன்புறுதல்; to suffer, to be in distress. “அலந்தானர் மில்லனோய் செய்தற்றால்” (குறள். 1303). 3. வறுமைப்படுதல்; to suffer privation, to be in want. “அலந்தவர்க்

குதவுதல்” (கலித். 133:6). 4. ஆசைப்படுதல்; to desire, long for, hanker after. சுறிக்கு அலந்துபோய்க் கிடக்கிறான் (உ.வ.).

நெ. அலகுல

[அல் → அல்லல் = துன்பம். அல் → அவல் → அவலி = துன்பம். அல் → அவை. அவைதல் = அசைதல், வருத்தல், துன்புறுதல். அல் → அல.] அலக்கல் *ala-k-kal-*, பெ. (n.) துன்பம்; affliction, distress, disaster. “ஆதலா லெங்க ளைக்க ளைகற்றிடுவான்” (சுந்தபு. அகர. தேவர்புல. 24).

[அல் → அவல் = துன்பம். ‘கண்’ இடமும் காலமும் உணர்ச்சும் ஒர் ஈறு. ஒநேசு = கிடுக் கண்.]

அலக்கலக்காய் *alakkalakkay*, கு.வி.எ. (adv.) தனித்தனியாய், வெவ்வேறாய்; separately, part by part. உறுப்புக்களையெல்லாம் அலக் கலக்காய்ப் பிரித்துவிட்டான் (உ.வ.).

[அலக்கு = கிளை. அலக்கலக்காய் = கிளை கிளையாய், பகுதிபகுதியாய். இஃ அலகு (அடிப்படையுறுப்பு) → அலக்கு எரிநுமாம். ‘அலக்கலக்கு’ அடுக்குத்தொடர். ‘ஆய்’ கு.வி.எ. ஈறு.]

அலக்கழி-நல் *alakkai-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be vexed, troubled, harassed. “சுலக்கநா ளலக்கழிந் தேன்” (தேவா. 4.70:3)

[அலக்க (தி.கா.வி.எ.) + அழி. அவத்தல் = துன்புறுதல். அழிதல் = மனம்நோதல்.]

அலக்கழி-நீதல் *alakkai-*, 4 செ.கு.ந்நாவி. (v.i.) 1. அலைத்து வருந்துதல் (பணவிடு. 177); to vex, harass, harry, perplex, tease, distress, worry by continual putting off. 2. கெடுதல்; to ruin, destroy. “தக்கன்பெரு வேள்வியல் கலக்கழிந்து” (தேவா. 5.73:1). 3. அழகு காட்டுதல்; to mimic in derision.

[அலக்கழிதல் (கு.வி.) → அலக்கழித்தல் (சி.வி.)]

அலக்கழி-நல் பாரக்க; see *alakkai-*.

அலக்கறுவாள் *alakk(u)-aruvaḷ*, பெ. (n.) னுறட்டுக்கோவின் னுளிப்பிற் சேர்ந்துள்ள அறுக் கும் அலகு (தஞ்சை); crotchet-shaped blade attached to a pole (Tj.).

[அலக்கு (துறட்டுக்கோல்) + அறுவாள். அலக்கரிவாள் என்பது வழுவுடவம்.]

அலக்காய் *alakkay*, கு.வி.எ. (adv.) தனியாய், வேறாய்; separately. தலையை அலக்காய் எடுத்ததுவை (உ.வ.).

[அலக்கு + ஆய் (கு.வி.எ.ஈறு).]

அலக்கு² பார்க்க; see *alaku*².

அலக்கு-நல் *alaku-nal*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைவித்தல்; to shake, cause to move—“சங்கவக்குந் தடங்கடும்வராய்” (தேவா. 7. 51:3). 2. ஆடைவெளுத்தல்; to wash, as clothes.

ம. அலக்கு; க. அலகு, அலி; நு. லம்பு; மட. அலுக்கு.

[அல → அலககு.]

அலக்கு¹ *alaku*, பெ. (n.) 1. வரிச்சு; roof laths. “மணையி வீடு மலக்கினை யறுத்து விழ்த்தாரி” (பெரியபு. இளையான். 19). 2. துறட்டுக்கோல் (தஞ்சை); a pole with an iron hook to pluck fruits and leaves (Tj.). 3. கிளை; branch of a tree. 4. எலும்பு; bone. “விலா வலக்குக வலக்குக வாடிக்கடி கிரித்தன (கவிந். 229). 5. கோட்டை; fort (சங்.அக.).

ம. அலகாபு.

[உய் → உல. உலத்தல் = வளைத்தல். உய் → உலம் = வட்டம், உருண்டை. உலம்வகு → உல மகு. உலமகுதல = சுறுகுதல். உலக்கை = திணடுருண்ட கோல். உல → உலவு. உலவுதல் = சுற்றுதல். தீர்தல். உல → உலர். உலவு → உலகு = சுற்றிவரும் கோள். உலகு → அலகு = வளைந்த குறடு, வளைந்த கத்தி (அறுவாள்), குறடுபோன்ற தாடை. உலம் → அலம் = வளைந்த கொடுக்கு, கொடுக்குள்ள தேள். அலம் → அலவன் = குறடுபோன்ற முன் காலுள்ள நண்டு.

அலகு → அலக்கு = வளைந்த அறுவாள், வளைந்த கிளை (ஒ.தேச: கோடு = கிளை, கொம்பு = கிளை), வளைந்த அல்லது கிளை போன்ற விவாவெலும்பு, வளைந்த மதிவ (அலகு → அலக்கு → அலக்கம் = கோட்டை). கிளைபோன்ற கோல் அல்லது சட்டம். ஒ.தேச: கொம்பு → கம்பு.

எலும்பைக் குறிக்கும் அலக்கு என்று சொல் விவாவெலும்பைச் சிறப்பாகக் குறிக்காத தாயின், எல் → அல் → அலவு → அலகு (வெள்ளையானது) → அலக்கு என்று திரிந்த திருத்தல் வேண்டும். ஒ.தேச: எல் (ஒளி, வெள்ளை) → எலும்பு.]

அலக்கு² *alaku*, பெ. (n.) தனிமை; separateness அலக்கலக்காய் பார்க்க; see *alakkalakkay*.

அலக்குக்காரன் *alakkukkaray*, பெ. (n.) வண்ணான், சவலை செய்யவன் (நாஞ்); washerman (Nāñ).

ம. அலக்குகாரன்; க. அல்லிகாரிக.

[அலக்கு = சவலை. ‘காரன்’ வி.முத. ஈறு அல்லது உடைமையேன ஈறு.]

அலக்குத்தடி *alaku-taḍi*, பெ. (n.) வேல் யடைக்கும் மரக்கிளை (இ.வ.); small branches or boughs used in the repair of hedges (Loc).

[அலகு → அலக்கு. தண்டு → தண்டி → தடி.]

அலக்குப்போர் *alaku-pōr*, பெ. (n.) காவலர் ஈட்டிகளை ஒன்றோடொன்று எதிர்த்து வைக்கை; stack of arms, அலக்குப் போர் போலே.....கடுவது (?)

[அலகு → அலக்கு. பொருதல் = பொருந்துதல், சேர்தல். பொரு → போர் = செறிவு, குவியல், சாணை, படப்பு.]

அலக்கைச்சுரம் *alakkai-c-curam*, பெ. (n.) கீழ்க் காய்தெல்லி; a small plant with slender green main branches, *Phyllanthus niruri* (சங்.அக.).

மறுபு. அலகைச்சுரம்

அலக்கொடுத்தல் *ala-k-koḍu*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொந்தரவு செய்தல். தொக்கலை கொடுத்தல் (இ.வ.); to give trouble, cause worry to (Loc).

அலக்கொடுப்பு *ala-k-koḍuppu*, பெ. (n.) தொந்தரவு செய்கை, தொக்கலை கொடுப்பு; giving trouble, harassment.

அலகநீரணி *alaganirani*, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree-lurmeric, *Coscinium fenestratum* (சா. அக.).

அலகம் *alagam*, பெ. (n.) 1. யானைத்திப்பிலி (மலை); elephant pepper, *Scindapsus officinalis*. 2. வேப்பலகு; margosa stalk.

அலகம்பு *alagambu*, பெ. (n.) அலகைத் தலை யாகக்கொண்ட அம்புவகை; arrow, having a blade for its head. “அஞ்சம்பையு மையந்தன தலகம்பையு மனவா” (கம்பரா. அயோத். கம்பகை. 3).

[அலகு + அம்பு. அலகு = கூர்மை, கூர்மை யான கத்தியலகு. அம்பல் = கூம்பல், குவிதல். ஒருகா. அம்பு = நுனியிற் குவித்திருப்பது.]

அலகமர்கள் *alagamarg*, பெ. (n.) திப்பிலி (பச்ச.மூ.); long pepper, *Piper longum*

[அலகம் → அலகமர்]

அலகலகாக *alagalalaga*, கு.வி.எ. (adv.) தனித் தனியாக, வெவ்வேறாக; separately. 'அலகலகாக எண்ணிக்கொள்ளலாய்' (சூ, 3, 6 : 5)

H. alagalag

[அலகு = அடிப்படையுறப்பு அல்லது அளவு. அல்லது = பொருந்துதல். அல் → அலவு → அலகு = பொருந்திய வுறப்பு அல்லது பொருந்தியனக்கும் அளவு. ஒதோ; அள்ளுதல் = பொருந்துதல். அள் → அள → அளவு, அளத்தல் = அளவுசெய்தல். அளவுதல் = பொருந்துதல், கலத்தல். அளவு = பொருந்துகை, அளவீடு, குறிப்பிட்ட அளவு, அளவுகருளி.]

'அலக்' (alag) என்னும் உருதச் சொல்லிற்கும் 'அலகு' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லிற்கும் தொடர்பில்லை. தொடர்பிருப்பின், முன்வந்து பின்வந்து திரிபாயே யிருத்தல் வேண்டும்.

அலகமுங்கு *alagajungu*, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்.அக.); long pepper, *Piper longum*

[அலகு + அகுங்கு. அலகு → அலகம் = யானைத்திப்பிலி.]

மறுவ. அலகண்கு (சா.அக.)

அலகா *alaga*, பெ. (n.) தொடைச்சந்து; groin (சா.அக.)

அலகாபிதம் *alagabidam*, பெ. (n.) புளிப்பு முந்திரிகை; sour grapes (சா.அக.).

அலகிடு¹-தல் *alagidum*, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவிடுதல், அலகுவைத்துக் கணக்கிடுதல்; to reckon, compute, measure, estimate. 2. செய்யுளில் தளையம் ஒசையும் வறுவாவாறு அசைகளைப் பிரித்துக் கணக்கிடுதல்; to scan, as a verse.

"அசையுஞ் சீரும் அடியு மெல்லாம் இசைய வருபொரு வினையு நோக்கா தோசையே குறிக்கொண் டொடுங்கவும் விரியவும் அலகிடவ வகையளி யாகு மென்ப" (இலக். வி. 752).

[அலகு = அளவு. அலகு + ஐடு (ஹ.ஹ.).]

அலகிடு²-தல் *alagidum*, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) துடைப்பதீர்ச்செய்க்குதல்; to sweep with a broom. 'அலகிடுவென றுள்ளங் குளிர அலகிட்டான்' (இறை. 1, உரை).

[அலகு = துடைப்பம்: அலகு + ஐடு (ஹ.ஹ.).] அலகிரி *alagiri*, பெ. (n.) வெட்டக்கக்கட்டவன் (திருச்சி); immodest fellow (Tp.).

[ஒருகா. அலகிரி → அலகிரி. ஒதோ; போக்கிரி → போக்கிரி. அலகு = அளவு, மதிப்பு. ஐரி = இவ்வளவு.]

அலகிருக்கை வெண்பா *alagirukkaiveṇba*, பெ. (n) மிணற்பாவகை; a kind of verse in *Veṇba* metre fitted into some fanciful figure. 'விரித்து முடித்த மிணைக்கலிப் பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால் அலகிருக்கை வெண்பாப் பாடுதலும் (யாப். வி. பக். 510).

அலகின்மாயு *alagin-mayu*, பெ. (n.) துடைப்பம்; broom. "அலகின் மாயு மாறாத கலதி" (திருப்ப. 418).

[அலகுமறு என்பதே பெயர். திருப்புகழில் வண்ணப்பறழி ஒன்றன் கூட்டக் கிழமையுருபு ஐடைத் தோன்றியது.]

அலகு¹ *alagu*, பெ. (n.) 1. அளவு (பிங்.); measure, measurement, quantity. 2. மட்டு, வரம்பு; limit. "அலகி லாவினையாட் டுடையார்" (கம்பரா. சிறப்புப்பாயி. 1). 3. அளவுகருவி; standard of measurement. "வாழ் நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்" (நாலடி. 22). 4. எண் (திவா.); number, calculation. 5. (யாப்பு.) செய்யுளின் அசையுறப்பாகப் பிரித்தெண்ணப்படுதல்; (Pros.) being counted as a metrical syllable or its member in scansion. "ஆகு மறிவ ரலகுபெ நாமை" (யா. கா. ஒழி. 1). 6. (இசை) ஒரு நிலையின் 22 (அல்லது ஒரு சார்பர் கொள்கைப்படி 24) நுண்ணிசைகளுள் ஒன்று; (Mus.) one of the 22 (or 24 according to some) units of a gamut. "வட்டப்பாஸையின் முடிவு தானமாய் வலிந்த நிலைமையினையுடைய தாரம் பெற்று இரண்டலகில ஓரலகையும், இப் பாஸையின் முதலதானமாய் மெனிலி னிற்கும் குரலநரம்பு பெற்ற நாலகில இரண்டலகையும், தாரநரம்பில அந்தரக் கோனிலே கைக்கினையாக நிறுத்தத் தாரந தான் கைக்கினையாயிற்று" (சிலப். 3 : 73-8, அடியார்க். உரை). 7. பலகறை, வண்ணிக்கையில் எங்குறிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுவது; cowries, small shells, as signs of number in reckoning. "அலகை யண் வெள்வோர்ப் பீனி" (மலைபடு. 234). 8. மகிழ்மிதை (திவா.); berries of *Mimusops elengi*. "மகிழலகு ஒன்றே

போவ மாறும்பல யாக்கை" (திவ். இயற். முதற். 49). 9. இலக்கம் பாக்கு (அபி. சிந்.); a lakh of areca-nuts.

[பூவ்லுதல் = பொருத்துதல், ஒத்தல். ஒவ் → அவ். அவ்லுதல் = பொருத்துதல், சார்தல், சார்த்துதல், பொருத்தி அவ்வது சார்த்தி யனத்தல். அவ் → (அல) → (அலவு) → அலகு. ஒ.நோ: அள் → அள → அளவு. அவ → அள்.]

எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும் நால்வகையளவும், முறையே, ஒன்றை இன்னொன்றொடு சேர்த்தும் ஒப்பித்தும் பொருத்தியும் சார்த்தியும் அளந்தலாயிருத்தல் காண்க.

அலகு² *alagu*, பெ. (n.) 1. கூர்மை (தற்சைவா. 234, உரை); sharpness. 2. சுத்தியின் அல்லது படைக்கலத்தின் கூரிய பட்டை; blade of a knife, weapon or instrument, head of an arrow. 3. படைக்கலம் (பிங்.); weapon, arms. 4. சலாக்கு; burin, engraver's tool. 5. பறவை முக்கு; bird's beak. "குயில்காற் பல்லவம் கன்கோதுமாலோ" (பாரத. வசந்த. 2). 6. நுளம்பு (பிங்.); gnat, small variety of mosquito. 7. (நீண்ட நாளாகக் கருக்குமட்டை வெட்டாது விடப்படும்) ஆண்பனை (நெல்லை); male palmyra (Tn.).

ம., க. அலகு; தெ. அலகு (வான்).

[உவ் = தேவ்காயுட்க்கும் கருவி, கரு. உவ் → உள் → உரி = கூரிய செலுக்குக் கருவி. உவ் → அவ் → அவகு → அ:கு. அ:குதல் = சுருக்குதல், நுண்ணிதாதல், கூராதல். உள் → அள் = கூர்மை. அவ் கு → அவகு = கூர்மை, கூரிய பொருள், கூரிய உறுப்புள்ளது.]

அலகு³ *alagu*, பெ. (n.) 1. குறடு, pincers, tongs, forceps. 2. உயிரினளின் கொடிறு; mandibles. அரணை அலகு திறக்கிறதில்லை (வின்.). 3. தாடை; jaw. அவன் அலகைப் போர்த்துவிட்டான். ம. அலகு. 4. தாடை எலும்பு; jaw-bone, maxilla (superior and inferior) (சா. அக). 5. தெசவாளர் பாலோட்டற்கு வரிசையாகக் கவைபட்டிறுத்துத் தடியிணை; weaver's stay or staff to adjust a warp. 6. கைம்யரம்; rafter. "அரும் பொனா வலகு சேர்த்தி" (சீவக. 837).

[அவ் → அவவு → அவகு பற்று வது, வளைந்து பற்று வது. பற்றுமாறு கவைபட்டிருப்பது என்பது வேர்ப்பொருளாகும்.]

அலகு⁴ *alagu*, பெ. (n.) 1. தென்மணி (திவா.); grain of paddy. "அலகுடை நீழ வவர்" (குறள், 1034). 2. தெற்கதிரீ; ear of paddy. 3. பிற கதிரீ; ear of other grains. 4. மின்மினி (க. அக.); fire-fly, glow-worm. 5. பொன்னாங்கண்ணி (ஐராசவை.); species of *Antanthera*. 6. ஊடைப்பம் (பிங்.), விளக்குமாறு; broom. 7. விளக்குமாற்றுப் புல், அறுகு (பச். மூ.); a variety of *harrali* grass.

க. அலகு

[உவ் → உவ. உவத்தல் = காய்தல். உவ் → உவர். உவர்தல் = காய்தல். உவ் → இவ் → எவ் = ஒளி, விளக்கம். எவ் = ஒளி, விளக்கம். உவ் → அவ் → அவகு → அவ் குதல். அவ் குதல் = ஒளிசெய்தல் (பிங்.). ஒ.நோ: இவ் → இலகு → இவ் கு → இலக்கு → இலக்கம் = விளக்கம். அவகு = ஒளி வீடுவது, மின்னுவது, விளங்குவது, பொன்போற் பொலிந்து தோன்றுவது. அவ்வது தோன்றச் செய்வது, தலக்குவது. அவத்தல் = மின்மினி. அவ் → அவ → அவத்து → அவத்தல்.]

நெல் முற்ற விணைந்தபின் பொன்போற் பொலிந்து தோன்றும். "சடைச்செந்நெல் பொன்விணைக்குத் தன்னாடு" (நள. சுயம். 55). பொன்விணைந்த களத்தார் என்னும் வழக்கையும் நோக்குக. நெல் என்ற பெயரும் பொலிவுபற்றியதே. நில் → நில → நிலா. நில → நெல். 'அலகு' என்னுஞ்சொல் முதற்கண் நெல்லையும், பின்னர் நெற்கதிரையும், அதன்பின் பிற கதிரையும் குறித்தது.

பொன்னாங்கண்ணிக் கிரை மேளியைப் பொன்போல் விளங்கச் செய்வது.

வீட்டிலுள்ள குப்பைகூளங்களைக் கூட்டித் தள்ளியபின் விளங்கித் தோன்றும். அங்ஙனம் விளங்கச் செய்யும் மாறு விளக்குமாறு. அது விளக்குமாற்றுப் புல்லாற் பின்னிக் கட்டப்படுவது. அப் புல அறுகமபுல வகைகளுள் ஒன்று.

அலகு⁵ *alagu*, பெ. (n.) 1. பெண்குறி; the genital of a female, *Mons venerii* (சா. அக.). 2. அகலம்; breadth, extension. 3. குற்றம்; yaw. "அலகின் மரகத முறிகளும்" (தக்கயாகப். 41).

[அசை, அக்குல், கடிதல் என்னுஞ்சொற்கள் இடையையும் பெண்குறியையும் குறித்தலால், 'அலகு' என்னும் சொல்லும் முதற்கண் இடையையும் பின்னர் பெண்குறியையும் குறித்திருக்கலாம். அக்குல் = சுருக்குதல், சிறக்கல்.

அங்கு → அங்கும் = 1. சிறுத்த இடை. ஒ.நோ: மருங்கு → மருங்கும், அங்கும் → அங்கு → அவலு. 2. இடையை யடுத்த பெண் குறி. அங்குவ → அங்கு → அவலு. அகலம் நீளத்தினால் குறைந்தது. அங்கு → அவலு. குறைவு என்பது ஒருவகைக் குற்றம். அங்கு → அவலு.]

அலகுக்கட்டுதல் *alagu-kattu*, 5 செ.கு.வ. (v.t.) 1. மந்திரத்தினால் நீய வயிரிகளின் (பிராணிகளின்) வாய் திறவாதிருக்கச் செய்தல்; to charm a snake or beast, so as to prevent it from biting or opening its mouth. 2. வளர் வெட்டை மந்திரத்தால் வலியற்ற நாக்குதல் (விண்.); to render the sword powerless by enchantment. 3. கணக்குத் தீர்த்தல் (விண்.), to settle accounts.

[அலகு = தாடை. கட்டுதல் = அடைத்தல், திறவாதபடி செய்தல்.]

அலகுக்கட்டை *alagu-kattai*, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கர வட்டை; felly of a wheel.

[அலகு = வளைவு. கட்டை = சட்டம்.]

அலகுபறித்தல் *alagu-katti*, 4 செ.கு.வ. (v.i.) கணக்கிடுவதில் பலகறை, விதை முதலிய வற்றைக்கொண்டு தொகை குறைத்தல் (விண்.); to subtract, deduct a number in reckoning, with cowries, seeds, etc.

[அலகு = அளவு குறிக்கும் பலகறை, விதை முதலியன. கொழித்தல் = ஏதுக்குதல், நீக்குதல். கொழி → கழி. ஏ → அ. ஒ.நோ: ஒழி → அழி, பொலிசை → பவிசை, மொண்டை → மண்டை.]

அலகுக்கிட்டுதல் *alagu-kittu*, 5 செ.கு.வ. (v.i.) இசிவு (சன்னி) நோயிற் பல் பூண்டுக்கொள்ளுதல்; jaws being rigidly locked, as in tetanus.

[அலகு = தாடை. குல் → குலம் = கூட்டம். குல் → குலம் = கொத்து, நாறு. குல் → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல். குல் → குள் → குழு → குழவு. குள் → கூள் → கூண்டு → கூடு. குள் → குட்டு → கிட்டு. கிட்டுதல் = நெருங்குதல், பொருத்துதல், பூணுதல்.]

அலகுக்குத்தா-தல் *alagu-kuttu*, 5 செ.கு.வ. (v.i.) தெய்வத்திற்கு தேர்த்திக்கடனாகவும், தன் நீயினைக்குத் தன் தண்டனையாகவும், நாடொடு இரு கன்னங்களிலும் அல்லது உடம்பின் பலவீடங்களிலும், வெள்ளிபூசிகளாலும் கம்பிகளாலும் ஊடுருவக் குத்திக்கொள்ளுதல்; to have one's tongue and cheeks pierced with

silver pins, or to have small skewers inserted in many parts of the body, in fulfilment of a vow or as an act of self mortification for atonement of one's own sins

[அலகு = தாடை, கன்னம். குத்துதல் = ஊசியை ஒன்றனை ஊடுருவச் செய்தல்.]

அலகுக்கூடை *alagu-kūḍai*, பெ. (n.) சிறு போத்துகளால் நெருக்கிப் பின்னப்பட்ட இறை கூடை (R.); basket, made of thin twigs closely woven together, used for drawing water.

[அலகு = ஒருகா, வளைந்த போத்து, வளார். கூடு → கூடை.]

அலகுக்கூடை

அலகுக்கோலி *alagu-kōli*, பெ. (n.) 1. அறுகு; a species of sacred grass, *Cynodon dactylon*. 2. கற்றாசறை; aloe, *Aloe vera (officinalis)*.

[அலகு = அறுகு (பச்சு). கோலி (?) அலகு கோலி (?).]

அலகுக்கோலி *alagu-kōli*, பெ. (n.) அறுகு (மலை); *Cynodon grass* (சா.அக.).

அலகுஞ்சம்¹ *alaguñjam*, பெ. (n.) மீன்மீன்; fire-fly, glow-worm.

[இலகு → அலகு = ஒளி, விளக்கம், மீன்மீன், ஒருகா. உந்து → உஞ்சு → உஞ்சம் = விடுவது, வீசுவது. உந்துதல் = வெள்ளிப்படுத்தல், வீசியெற்தல்.]

அலகுஞ்சம்² *alaguñjam*, பெ. (n.) துளம்பு; gnat.

[அலகு = துளம்பு. ஒருகா, உந்து → உஞ்சு → உஞ்சம் = துண்ணுறிஞ்சியை உட்செலுத்துவது. உந்துதல் = தள்ளுதல், செலுத்துதல்.]

அலகுநிலை *alagu-nilai*, பெ. (n.) கூட்டல் அல்லது பெருக்கல் என்னும் கணிதத்தில் வருகும் விடைத்தொகை (விண்.); result of a computation in addition or multiplication (செ.அக.).

கூட்டல், பெருக்கல் முதலியவற்றான வரும் பெயர் (ச.அக.)

[அலகு = அளவு. தில் → திவை. 'ஐ' தொ. பெ. அறு.]

அலகு நிறுத்தல் *alagu-niruttal*, தொ.பெ. (vbl.n.) திரௌபதியம்மன் திருவிழாவிற்கு முன், அம்மன் படிமைக்கு எதிரில் ஒரு நிறை குடத்தின்கூடே ஒரு வாளைத் தலைகீழாக தட்டுச் செய்யும் தொடக்கச் சடங்கு; ceremony preliminary to festival performed in honour of Draupati, in which a sword is planted point downwards near a vessel filled with water and placed before the idol, the sword standing firm being considered auspicious for the festival.

[அலகு = கூர்மை, கூரிய வான். தில் (த.வி) → நிறுத்து (மீ.வி.). நிறுத்து → நிறுத்தல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. அறு.]

தலைகீழாக நிறுத்தப்பட்ட வான் விழா தும் சாயாதும் உறுதியாக நேர்நின்றால், அது விழாவிற்கு நற்குறியாகக் கருதப்படும்.

பாண்டவர் வடநாட்டாராயினும் திங்கள் மரபினரான பாண்டியர் வழியினரே யாதலாலும், பாரதப் போரில் முத்தமிழ் வேந்தருங் கலந்துகொண்டதனாலும், திரௌபதி ஐவர் மனைவியெனினும் கற்பரசியாகவே தமிழரால் கருதப்பட்டதனாலும், அவள் இறந்த பின் கண்ணகிபோன்றே சுற்புத் தெய்வமாகக் கலா மாந்தரால் வணங்கப்பட்டு வருகின்றாள்.

பண்டு கண்ணகி கோயில்களா யிருந்தவையே பின்னர் திரௌபதி கோயில்களாக மாறின என்பதும் ஒருசார் ஆராய்ச்சியாளர் கூருத்து.

அலகுப்பூட்டு *alagu-p-pūṭṭu*, பெ. (n) தேர்த்திக் கட்டளாக, இரு கண்ணத்தையுத் துளைத்துப் புறங்காணுமாறு கம்பியைச் செலுத்தி வாயை அடைத்துக்கொள்ளுதல்; locking the mouth by a wire running through the cheeks, in fulfilment of a vow.

[அலகு = தாடை. பூண் (த.வி.) → பூட்டு (மீ.வி.) - முத்தொ.ஆகு.]

அலகு³ பார்க்க; see *alagu³*.

அலகு பருப்பு *alagu-paruppu*, பெ. (n.) 1. பட்டாணிப்பயறு; seed of the garden pea. 2. அகலமான துவரம்பருப்பு; broad-sized dhol.

*[2. அலகு = அகலம். பரு → பருப்பு.]

அலகுபனை *alagu-pantai*, பெ. (n.) 1. காய்க்காத ஆண்பனை (நெல்லை); male palmyra which does not bear fruit (Tn.). 2. ஒருவகை நெட்டோலைப் பனை; long-lobed palmyra, *Borassus flebelliformis* (சா.அக.). 3. ஒருவகை மடற்பனை; Nepal fan-palm, *Trachycarpus martiana* (L.). 4. சீனப் பனை; China fan-palm, *Trachycarpus excelsa* (சா.அக.).

[அலகு = கூரிய கருக்குமட்டை. அலகு பனை = ஒருகா. தீண்டநாளாக மடலறுக்காது விடப்படும் ஆண்பனை. ஆண்பனைபோற் காய்க்காத சிறு பனைவகைகளும் அலகுபனை பெண்ப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

அலகுபாக்கு *alagu-pakkku*, பெ. (n.) மெல்லிய விலகைகளாகக் கத்தரித்து வேகவைத்துச் சாயமுட்டின பகட்டான செந்நிறப் பாக்கு; areca-nut sliced thin and boiled, having a bright reddish hue.

[அலகுபாக்கு = ஒருகா. அகலப் பாக்கு² இனி, ஒருகா. இலகுபாக்கு என்றுமாம். இலகுதல் = விளக்குதல்.]

அலகுபீச்சல் *alagu-pīṣṣal*, பெ. (n.) பூணப்பிடுக்கன்; Indian linden, *Grewia scabrophylla* (சா.அக.).

அலகுபூட்டு-தல் *alagu-pūṭṭu-tal*, செ.கு.வி. (v.i.) அலகுப்பூட்டு பார்க்க; see *alagu-p-pūṭṭu*.

அலகுபூட்டு-தல் *alagu-pūṭṭu-tal*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அலகுக்குத்து-தல் பார்க்க; see *alagu-kuttu-tal*.

அலகுமரதம் *alagu-maratham*, பெ. (n.) பூணப்புல்; a kind of grass (சா.அக.).

அலகுமாறு *alagu-māru*, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom.

அலகுமூலம் *alagu-mūlam*, பெ. (n.) விளாமிச்சை வேல்; khuskhus root, *Andropogon aromaticus*.

அலகுவிரல் *alagu-viral*, பெ. (n.) பணங்கதிர் (நெல்லை); spathe of the male palmyra (Tn.).

[அலகு = ஆண்பனை. விரல் = விரல் போன்ற வறுப்பு.]

அலகுவிநைப்பு *alagu-viraippu*, பெ. (n) குளீர் மிகுதியினால் தாடை கிட்டுகை; spasmodic rigidity of the under-jaw due to excessive cold, lock-jaw.

அலகு³ பார்க்க; see *alagu³*.

[விற்றத்தல் = செறித்தல், இறுகுதல். விற் → விற்றை. விற்றத்தல் = குளிர்ரால் மறந்துப் போதல்.]

அலகை¹ *alagai*, பெ. (n.) 1. பேய்; devil, evil spirit, demon. "வைவத் தலகையா வைக்கப் படும்" (குறள், 850). ம. அலகை. 2. பேய்க் கொம்பம் (மலை); colocynth, *Cucumis colocynthis*. 3. காட்டுக் கற்றாறை (வின.); century plant, m. sh., *Agave americana* (செ.அக.) — ஆணைக் கற்றாறை; wild aloë or the elephant aloë (சா.அக.). 4. தன் உடம்பின் அரத்தம் உழிஞ்செய்யுதலாக எண்ணிக் கொண்டு அதனால் உடம்புவற்றி அதனால் மனமயக்கம் கொள்ளுமாறு செய்யும் ஒரு பேய்வினை; devilry in which a person is led to an insane belief that some one sucks his blood and thereby gets himself reduced in body and confused in mind (சா.அக.).

[அல் = இருள், கருநிறம். "அல்லார்த்தமேனி" (தாயு. தேசோ. 9). அல் → அலகை = கருநிறமான பேய். ஒ.தோ; இருள் = இருட்டு. பேய், இந்த வழியே இளம்பெண் தனியாகச் சென்றால் இருளடிக்கும் (உ.வ.). கசப்பான அல்லது உடம்பிற்குத் தீங்கு விளைக்கும் நிகைத் தீணை (தவர) வகைப் பெயர்கள். "பேய்" என்னும் அடைமொழி கொள்வது இயல்பு. 'அலகை'யென்னுஞ்சொல் அடைமொழியாகாது பெயராகவே வரல்குவது உவகையாகு பெயராகும்.]

அலகை² *alagai*, பெ. (n.) அளவு, அளவை; standard. "அலகை சான்றவுலக புராணமும்" (பெரும். உஞ்சைக். 32: 2).

[அலகு = அளவு. அலகு → அலகை.]

அலகை³ *alagai*, பெ. (n.) துளசி; sacred basil, *Ocimum sanctum* (சா.அக.).

[அலக்கல் = துளசி. ஒருகா. அவங்கை → அலகை.]

அலகைக்கொடியான் *alagai-k-koḍiyā*, பெ. (n.) காளி (பிங்.); *Kaḷi*, having the figure of a devil on her banner.

[அலகை = பேய். அலகைக்கொடியான் = பேய்குலைச் சின்னமாகக் கொண்ட கொடியையுடையான். 'ஆள்' பெ.பா. நறு.]

அலகைக்கரம் *alagai-c-curam*, பெ. (n.) கீழ்க்காய் தெய்வி (மு.அ.); species of *phyllanthus*

(செ.அக.) — feather foil, *Phyllanthus polyphyllus* (சா.அக.).

[ஒருகா. அலக்கைக்கரம் → அலகைக்கரம்.]

அலக்கைக்கரம் பார்க்க; see *alakkai-c-curam*.

அலகைத்தேர் *alagai-t-tēr*, பெ. (n) கரும் கோடை தன்யாகல் தேரத்திற் சற்றுத் தொலைவில் ஆறு ஓடுவதுபோல் தோன்றும் பொய்த் தேரத்தம், காணல்நீர் என்னும் பேய்த்தேர்; optical illusion, esp. illusive appearance of sheet of water in desert, at noon during hot summer, mirage, lit. the devil's car. "அலகைத் தேரும்" (கல்லா. வேழமுக்.).

[தீல் → தீர் (தீர்) → தேர்.]

அலகை¹, தேர் பார்க்க; see *alagai¹, tēr*.

அலகைப்புடல் *alagai-p-puḍal*, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; bitter snake-gourd, *Tricosanthes laciniosa* (சா.அக.).

அலகைமலடு *alagai-malaḍu*, பெ. (n.) 1. பேய் மலடு (சா.அக.); barrenness or sterility due to hysteria. 2. பேய்வினையாற் கருவற்று மலடாதல்; the state of barrenness in a woman suffering from demonomania.

[ஒருகா. மல் + அறு = மலறு → மலடு. மல = வளம், கருவளம். ஒ.தோ; செவி + அறு = செவியறு → செவிறு → செவீடு. செவீயறை = செவீடு.]

அலகைமுலையுண்டோன் *alagai-mulai-y-unḍōn*, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.); *Tirumāl* (Viṣṇu), who as Kṛiṣṇa sucked to death a demoness who tried to suckle him to death with poisonous milk.

[அலகை = பேய், பூதம். திருமாவின் தோற் றரவாண (அவதாரமண) கண்ணிரோன், தன் குழலிப் பருவத்தில் தண்ணை நக்கமுலைப்பா லாட்டிக் கொல்ல வந்த பூதனை யென்றும் அரக்கியை, ஒட்டவுறிஞ்சிக் கொன்றானென்பது பாகவதக் கதை.

அரக்கரைமும் ஒருவகைப் பேயினமாகக் கொள்வது தொன்ம (புராண) மரபு. முல் → முலை = முன் தள்ளும் அல்லது தழுவும் உறுப்பு. உன் → உண்டவன் (உண்ட + அவன்) → உண்டான் → உண்டோன்.]

அலங்கங்கணம் *alankankaram*, பெ. (n.) வரலுளுவை; spindle tree, *Gymnosporia montana* alias *Celestrus paniculata* (சா.அக்.).

அலங்குதலை *alaṅṅaḍai*, கு.வி.எ. (adv.) அல்லாவிடத்து; in places other than, except in the case of. "சார்ந்துவரல மரபின் மூன்றலங்கடையே" (தொல், எழுத்து. நூள். 1).

[கல் = அல்லாத. 'அம்' இன்னோசைச் சாரியை. கடை = இடம்.]

அலங்கம்¹ *alaṅṅam*, பெ. (n.) 1. கோட்டைமதிலேயுள்ள அகன்ற தடை; broad-topped and usu. stone-parapeted walk on top of a defensive wall. 2. கொத்தளம்; bastion, defensive erection on the top of a rampart. 3. மதிலின் ஒருறுப்பு; part of a rampart. 4. அரண்; defence, rampart, bulwark. "தென்றடிரை யலங்கத்துப் புக்குலி" (திருப்பு. 439).

[அல் = மதில். அல் → அலகம் → அலங்கம். இனி, அலகு (அகலம்) → அலங்கு → அலங்கம் என்றுமாம்.]

அலங்கம்² *alaṅṅam*, பெ. (n.) திகைப்பூச்சி; an insect, the contact of which is said to cause perplexity of mind (சா.அக.).

[அலங்குதல் = மனத்தத்தளித்தல். அலங்கு → அலங்கம்.]

அலங்கமலங்க *alaṅṅa-malaṅṅa*, கு.வி.எ. (adv.) மனமயங்க, பொறிகலங்க; to bewilder. அவனை அலங்கமலங்கத் தள்ளினான் (விண்.).

[அலங்குதல் = மனத்தத்தளித்தல். மலங்குதல் = மனமயங்குதல். 'அலங்க', 'மலங்க' நி.கா.வி.எ. 'அலங்கமலங்க' பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் எதுகை மரபினைமொழி.]

அலங்கல்¹ *alaṅṅal*, பெ. (n.) 1. அசைதல்; shaking, moving. 2. அசையுங்கதிர் (அசநா. 13, உரை); waving ear of corn. 3. மூரலை (பிங்.); wreath, garland. "நளைவிரி யலங்கள் மார்பிற் றிளைத்தலின்" (நைடத. அன்னததைக்கண். 17). 4. மயிர்க்கூட்டு மரலை (பிங்.); wreath for the hair. 5. ஒழுங்கு (குருபரம். ஆறா. 121); arrangement, order, regularity. 6 தாழை; screw pine, *Pandanus odoratissimus*. 7. தூளி (பச்.ஸூ.); sacred basil, *Ocimum sanctum*. 8. தளிர்; sprout.

[அல் → அலை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், களைத்தல். அலுங்கு → அலங்கு. அலங்குதல் = அசைதல். அலங்கு → அலங்கல் = அசைதல், அசையும் பொருள், இளமென்பொருள், அசையும் மரலை, மாலையொழுகு, மாலையுப்பு.]

அலங்கல்² *alaṅṅal*, பெ. (n.) ஒளி (சூ. 10.1:2) light.

[இலகு → இலங்கு → அவங்கு → அலங்கல். இலகுதல் = விளங்குதல். இலங்குதல் = விளங்குதல், திகழ்தல்.]

அலங்கலம் *alaṅṅalam*, பெ. (n.) அசைகை (சிந்தா. நி. 296); movement.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு → அலங்கலம் → அலங்கலம்.]

அலங்கழித்தொழில் *alaṅṅaḷi-ttoḷil*, பெ. (n.) அவ்வழித்தொழில், தீங்கு அல்லது கொடுமை செய்தல்; acts of wickedness or oppression. "அறவிய மனத்தினை யாகி யலங்கழித்தொழிலொழிந்த தடங்கி" (நீலகேசி, 74).

[அல்லுதல் = பொருத்துதல், மணப்பொருத்துதல், அன்புசெய்தல். அல் + பு = அன்பு. அல் + அம = அலம் = அன்பு. அலம் + கழி = அலங்கழி = அன்புநீக்கம். அலங்கழித்தொழில் = அன்பு நீங்கிய செயல், கொடுஞ்செயல்.]

அலங்கள் *alaṅṅaḷ*, பெ. (n.) 1. கோட்டைமதில்; fort-wall, rampart, bulwark. 2. கொத்தளம்; bastion.

க. அலங்க

[அலங்கம் → அலங்கள். ம் → ள், இறுதிப் போலி.]

அலங்கம் பார்க்க; see *alaṅṅam*.

அலங்கனாரி *alaṅṅanāri*, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பி; pearl-oyster.

[அலங்கல் = ஒளி. நாரி = பெண். அலங்கல் = ஒளி. அலங்கல் = ஒளியுள்ள முத்து. அலங்கல் ஆரி = முத்துப் பொருத்திய சிப்பி என்றுமாம். ஆர்தல் = பொருத்துதல். 'இ' வி.சூத. ஈறு.]

'அலங்கனாரு' என்பது சா.அக. பாடம்.

அலங்கிதம் *alaṅṅidam*, பெ. (n.) கருவண்டி; black beetle (சா.அக.).

அலங்கிதன் *alaṅṅidān*, பெ. (n.) அரிநாரம் (வை.ஸூ.); yellow orpiment.

[அலங்குதல் = விளங்குதல். அலங்கு → அலங்கிதம் → அலங்கிதன்.]

அலங்கு-தல் *alaṅṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, swing, dangle. "அலங்குளைப் புறவி" (புறநா. 2:13). 2. மனத்தத்தளித்தல் (விண்.); to be agitated in mind, troubled. 3. இரங்குதல் (பிங்.); to pity, sympathise.

ம. அலங்கு; க., தெ. அலகு; தி. அலங்கு.

[அல் → அலு → அலங்கு → அலங்கு. மணக் கலங்குதலும் இரங்குதலும் மண அசைவாகும்.]

அலங்கு-தல் *alaṅṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி செய்தல் (பிங்.); to shine, glitter, flash. "மனையருளா வடைந்தலங்கு முத்தியில்" (கு.கு. முத். 8: 84).

[இலகு → இலங்கு → அலங்கு. இலங்குதல் = ஒளிவிடுதல், விளங்குதல்.]

அலங்கை *alaṅṅai*, பெ. (n.) துளசி (மலை.); sacred basil.

[அலங்கல் = துளசி. அலகை = துளசி. அலங்கு → அலங்கல். அலங்கு → அலங்கை → அலகை.]

அலங்கோலம் *alaṅṅōlam*, பெ. (n.) 1. தோற்றக்கேடு; disorder, slovenliness, confusion in dress, want of comeliness in appearance, esp. in time of danger or disaster. 2. வேலை, தொழிற்சாலை, போக்குவரத்து முறையி வற்றின் சீர்கேடு; disorder, dislocation or derangement of business, plans, public department, traffic, etc., as a result of accident, insurgence or natural calamity.

ம. அலங்கோலம்; க. அல்லோலகல்லோலு; தெ. அலலகல்லோலமு; பட. அலங்கோல.

[அல → அலம் = துன்பம். கோல் → கோலம் = தோற்றம். அல் → அல்லல் = துன்பம். கோலுதல் = கொள்ளுதல், மேற்கொள்ளுதல், கோலம்பயனுதல்.]

அலங்கோலை *alaṅṅōlai*, பெ. (n.) அலங்கோலம் பார்க்க; see *alaṅṅōlam* (புதுவை).

[அலங்கோலம் → அலங்கோலை.]

அலசகம் *alaṅṅagam*, பெ. (n.) சோம்பு (பரி. அச.); common anise.

அலசடி *alaṅṅaḍi*, பெ. (n.) 1. அலைச்சல்; wandering. 2. தொல்லை; trouble. அலம் பலு மலசடியும் பட்டேன் (விண்.).

அலங்கை

அலைசடி பார்க்க; see *alaṅṅaḍi*.

க., தி. அலசிகை; தெ. அலசடி.

[அலைசடி → அலசடி.]

அலசந்தி *alaṅṅandi*, பெ. (n.) பெரும்பயறு (நாமதி.ப.); chowhbean.

க. அலசந்தி; தெ. அலசந்தை.

அலசம் *alaṅṅam*, பெ. (n.) காசுவிரல்களுக்கு இடையே யுண்டாகும் செற்றுப்புண் (நா நார்த்த.); ground itch, an ulcer caused by the contact of poisonous mire and appearing between the toes (சா.அக.).

Skt. *alasa*

அலசம் 1. *alaṅṅai*, பெ. (n.) 1. அலசு-தல் பார்க்க; see *alaṅṅu-*. 2. இறை விலகியிருக்கை; being thinly woven. 3. இறை நெருக்கியில்லாத ஆடை (விண்.); cloth thinly woven. 4. சிதறுண்ட பொருள் (விண்.); things scattered or carelessly thrown away. 5. உருப்படாத வேலை (விண்.); shoddy work, business which does not succeed.

[அல் → அலவு → அலைசு → அலசு.]

அலசி *alaṅṅi*, பெ. (n.) பாறைகளிலும் கப்பலடியிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நத்தைவகை; mussel, a species of bivalvular shellfish that adheres to the keel of ships.

இஃது உணவாகவும் தூண்டுவிரையாகவும் பயன்படும் (சா.அக.).

[ஒருகச. அலைசு → அலைசி → அலசி = அலையினால் அலசப்படும் கூடுள்ளது.]

அலசிவிதை *alaṅṅi-vidai*, பெ. (n.) 1. ஆழிவிதை (சா.அக.); linseed. 2. அகத்திவிதை; seed of *sesbania* (சா.அக.).

அலசு-தல் *alaṅṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, be agitated. "இறுநுகப் பலச வெறுநிலஞ்சேர்ந்தாங்கு" (மணிமே. 9: 7). 2. உடம்பு அல்லது உளம் வருந்துதல்; to suffer, to be afflicted. "திருவுடம் பலச நோற்கின்றான்" (கம்பரா. ஆரணிய. சூர்ப்ப. 18). ம. அலசக. 3. சோர்ந்தல் (சிவப. 16: 197, அரும்.); to be exhausted, to become weary. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. அசைத்து அல்லது கசக்கிக் கழுவதல்; to rinse, as soaked cloth. ஊறவைத்த வேட்டியை அலசு (உ.வ.). 2. வெட்டும்பிடி. பலபடப் பேசுதல், ஏறுவர் கூற்றைத் திறம்பட மறுத்தல்; to scold, snub,

to refute forcibly. அவனை நன்றாய் அலசி விட்டான் (உ.வ.). 3. ஆராய்தல்; to analyse, examine minutely. அக் குற்றச்சாட்டை நன்றாய் அலசிப் பார்த்தபோது, அது கட்டுச் செய்தியென்று தெரிந்தது

க. தெ., து. அவக.

[அல் → அவை → அவகை → அவக.]

அலவு *alavu*, தொ.பெ. (vbi n.) 1. அலசிக் கழுவகை; to rinse. இந்தத் துணியை ஓர் அலசு அவக. 2. உடம்பு வருந்தல்; physical suffering. "ஐதினீமனி யலகந யான்றலகு செய்து" (சுந்தபு. அகர. மாயை. 71). 3. துயரம் (சம. அக. கை.); sorrow, grief.

க. அவக; தெ. அவகுல.

அலக-தல் பார்க்க; see *alavu*.

அலட்டி *alatti*, பெ. (n) 1. அலம்பி, வீண்பேச்சாளி; chatterbox. 2. அரட்டி; bully, blusterer.

ம. அலப்பன்

[அலறு → அவற்று → அலட்டு → அலட்டி. 'ஐ' வி. முத. கறு.]

அலட்டி *alatti*, பெ. (n.) 1. தோய்நிலையில் அடிக்கடி புரண்டு நன் உடம்பை வருத்திக் கொள்பவன்; one who tosses about or restlessly turns this side and that side in bed during illness. 2. பிறரை அலைக்கழித்து வருத்துபவன்; one who troubles another by causing him to move about restlessly.

அலட்டு¹-தல் *alattu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to talk vainly or incessantly. 2. பிதற்றுதல்; to talk foolishly or incoherently. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. அரட்டுதல்; to bully, bluster. 2. தெரல்லைப் படுத்தல்; to tease, annoy, pester.

ம. அலட்டுக; Skt. *lapita*.

[அலறு → அவற்று → கலட்டு.]

அலட்டு²-தல் *alattu*-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (தோயாளி) ஓயாது உடம்பை அசைத்துத் தன்னை வருத்திக்கொள்ளுதல்; to trouble oneself by constantly changing posture, esp. as a sick person in bed, உடம்பை வீணாய் அலட்டிக்கொள்ளாதே. 2. அலைக்கழித்தல்; to trouble and cause restlessness in another person.

ம. அலட்டல்; தெ. அலங்கட்ட.

அலட்டு¹ *alattu*, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு; chatter. 2. அரட்டு; boisterous talk. 3. பிதற்றுதல்; raving, incoherent talk, delirium. 4. தெரத்தரவு; teasing, trouble, annoyance, importunity. "ஒருவன் கூறும் வாக்ஷியத் தலட்டுக் கீதம்" (மச்சபு. பத்தி. 22).

[அலறு → அவற்று → அலட்டு.]

அலட்டு² *alattu*, பெ. (n.) அலைக்கழிப்பு; troubling one and causing restlessness in him (சா.அக.).

அலட்டுச்செனி *alattu-cenni*, பெ. (n.) பிதற்றுங் குணஞ் செய்யும் இசிவுதோய்; delirium.

[அலட்டு + Skt. *sanni*. Skt. *sanni-pāta* > த. சன்னி.]

அலட்டு¹ பார்க்க; see *alattu*¹.

இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டிசிவு' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்.

அலட்டுச்செனி *alattu-cenni*, பெ. (n.) 1. வக்கீரக்காரி; malignant saturn. 2. அரட்டித் தொர்தரவு செய்யவன் (இராட்.); one who is boisterous and troublesome.

[அலட்டு + Skt. *ṣāni*.]

அலட்டு² பார்க்க; see *alattu*².

இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டுக்காரி' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்.

அலத்தகம் *alattagam*, பெ. (n.) 1. செம்பஞ்சுப் பூண்டு; red-cotton shrub or West Indian cotton, *Gossypium barbadense* (*acuminatum*) (சா.அக.). 2. செம்பஞ்சுக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing their feet, lips, etc. "அந்நவார்த மலத்தக மலர்த்தா லீவி" (நைடத. நாட்டு. 26).

"அம்மல ரடியும் கையு

மணிகிளர் பவள வாயுஞ்

செம்மலர் றுதலு நாயுந்

திருந்தொளி யுகிரோ டங்சேழ்

விம்மிதப் பட்டு வீழ்

வலத்தக மெழுதி விட்டா

ளம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட்

டரிவையைத் தெரிவை தானே"

(சீவக. 2446).

3. செம்பகுத்தி (பச்சு.); Bengal cotton, *Gossypium arboreum* (சா.அக.).

அல்லி

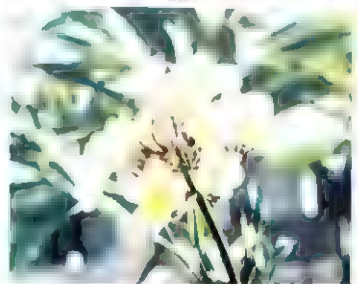
அலர்

மலர்

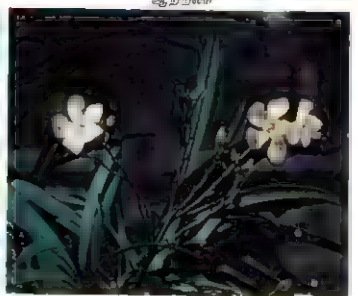
அலர்

ஆறாணி

செவ்வளி

வெள்ளளி

ம., க. அலத்த; தெ. அலத்தமு.

[அலத்தகம் > Skt. alaktaka. உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அன் → அணல் = நெருப்பு. அல் → அலத்து → அலத்தி = மீன்மீன். அலத்து → அலத்தம் = செம்பருத்தி. அலத்தம் → அலத்தகம் = செம்பருக.)

'அலத்தகம்' என்னுந் தென்கொல்லே வடமொழியில் 'அலத்தக' என்று நிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அலத்தம்¹ பார்க்க; see *alattam*¹.

அலத்தம்¹ *alattam*, பெ. (n.) செம்பருத்தி (மலை.); Bengal cotton, *Gossypium arboreum* (சா.அக.).

[அலத்தம் > Skt. alakta.]

அலத்தகம் பார்க்க; see *alattagam*.

வடமொழியில் அலத்த, அலத்தக என்று முன்னொட்டுஞ் சொல்லுமாகப் பிரிப்பர், அது அவற்றை வடகொல்லாகக்காட்டுதற்குகையானும் வழி. த்த என்னும் உடனிலை மெய்யம்மயக்கம் க்த என்னும் வேற்றுநிலை மெய்யம்மயக்கமாக மாறுவது வடமொழி மரபு.

ஒ.தோ: அரத்தம் > Skt. rakta, முத்தம் > Skt. mukta.

அலத்தம்² *alattam*, பெ. (n.) 1. செம்பருத்திப் பூண்டு (ச.அக.); Bengal cotton, *Gossypium arboreum*. 2. செம்பருக்கழும்பு; red lac used by ladies for dyeing their feet, lips, etc. (சா.அக.).

ம., க. அலத்த; தெ. அலத்தமு.

[அலத்தம் > Skt. alakta.]

அலத்தம்¹ பார்க்க; see *alattam*¹.

அலத்தம்² *alattam*, பெ. (n.) பெரறுதுவணங்கி (சூரியகாந்தி) (மஞ்சை. நி.); sunflower.

அலத்தி¹ *alatti*, பெ. (n.) மீன்மீன் (சது.); fire-fly, glow-worm

[உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல் → உலை = நெருப்பு. உல் → எல் → ஒளி, உல → அல → அன் → அணல். அல் → அல → அலத்தம் → அலத்தி = ஒளிவிடுவது.]

அலத்தி² *alatti*, பெ. (n.) நுளம்பு (ச.அக.); gnat.

[உல் → உலம் → உலவகு. உல் → அல் → அல → அலவு → அவகு = கூர்மை. அல → அவல் → அலத்தி = கூரிய உறிஞ்சியுள்ளது.]

அலத்திசென்னி *alattip-senni*, பெ. (n.) அதிகத் துன்பத்தை யுண்டாக்கும் ஒருவகை இசிவு; a kind of delirium giving rise to much suffering to the patient (சா.அக.).

[அலத்திடு + Skt. sannī. அவல் = துன்பம். அலத்திடுதல் (அலத்து + திடுதல்) = துன்பத்தினை வைத்தல். Skt. sannī-pāta > த. சென்னி = இசிவு.]

'அலத்திடும் திசிவு' என்பது முழுத்தமிழ்.

அலத்து *alattu*, பெ. (n.) உருசி; a kind of herb with a saline taste, growing on sandy soils, glass-wort, *Salicornia herbacea* (சா.அக.).

அலத்துருஞ்சூலி *alatturu-cūli*, பெ. (n.) பெருஞ்சூலி, ஒரு நிவந்தினாவகை; bridal-conch plant, *Hymenodictyon excelsum* (சா.அக.).

அலத்தை *alattai*, பெ. (n.) செம்பருக (அக.நி.); cotton coloured with lac-dye.

[உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அல → அலத்து → அலத்தை = சிவந்தது.]

அலத்தகம் பார்க்க; see *alattagam*.

அலதிகுலதி *aladi-kuladi*, பெ. (n.) அவலக்கேசலம்; disorder, confusion. "விழுந்தன ரவதி குலதியொடேடும்சலங்கரே" (சுவீ. போர். 47).

ம. அலதி

[அலைதிகுலதி → அலதிகுலதி. அலை + தி (தொ.பெ. ஈறு) = அலைதி. குலை + தி (தொ. பெ. ஈறு) = குலைதி.]

அலைதிகுலதி பார்க்க; see *aladi-kuladi*.

அலத்தம் *alandam*, பெ. (n.) கடுக்காய்; ink-nut, *Terminalia chebula*.

அலத்தல் *alandal*, பெ. (n.) 1. மயிலடிக்குருந்து; false peacock's foot tree, *Neburia linearis*. 2. செங்கத்தரி (மலை.); orbicular-leaved caper shrub.

[உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல → அல் → அலத்து → அலத்து → அலத்தல் = சிவந்தது.]

அலத்தகம் பார்க்க; see *alattagam*.

அலத்தலி *alandali*, பெ. (n.) செங்கத்தரி (பச்சு.); orbicular-leaved caper shrub.

அலத்தல்² பார்க்க; see *alandal*².

அலந்தலை *alandalai*, பெ. (n.) 1. மயக்கம், giddiness (சா.அக). "அலந்தலை யுற்ற வரும்புலன்களைந்தும்" (கம்பரா. அயோத். கையேடு. 17). 2. கலக்கம்; confusion. "இவன்பேச்சு மலந்தலையாய்" (திவ். பெரியாழ். 3, 7: 1). 3. துன்பம்; distress, vexation, affliction. "அலந்தலைப் பட்ட சிந்தையனாகி" (உபதேச. சனகாதி. 23).

ம. அலமாறு; க. அவல; தெ. அலந்துரு.

[அலம் + தலை. அலம்வரல் → அவரவ = சுழலுதல், தலைசுற்றுதல், மனக்கழலுதல், மயங்குதல், கலங்குதல், துன்புறுதல். அலம் = சுழற்சி, மயக்கம், கலக்கம், துன்பம். 'தலை' ஓர் சுறு.]

அலந்தலைமை *alandalaime*, பெ. (n.) தொல்லை, தொந்தரவு; worry, trouble, annoyance. "அலந்தலைமை செய்துமுறு மையன்" (திவ். பெரியாழ். 4, 4: 3).

[அலந்தலை → அலந்தலைமை. 'மை' பண். பெ. சுறு.]

அலந்தலை பார்க்க; see *alandalai*.

அலந்தார் *alandar*, பெ. (n.) 1. துன்பமுற்றோர்; those who suffered, the afflicted, the distressed, those in agony. "அலந்தாரை யல்லனோய செய்துறநால்" (குறள், 1303). 2. வறுமை யுற்றோர்; the poor, the destitute. "அலந்தார்க்கொளறிந்த புகழும்" (திரிகுரு. 41).

[அலத்தல் = துன்புறுதல். அல → அலந்தார் (ப.பா. படர்க்கை இ.கா. வினையா. பெ.)]

அலந்தாரி *alandari*, பெ. (n.) எழுத்தாரணிப் பூண்டு; style-plant or sarmient lettuce, *Launea pinnatifida* (சா.அக.).

அலந்தை¹ *alandai*, பெ. (n.) துன்பம் (சது.); trouble, distress, affliction.

தெ. அவள்த; தி. அலுபங்க.

[அலம் = துன்பம். அலம் → அலந்து → அவந்தை.]

அலந்தை² *alandai*, பெ. (n.) நீர்நிலை, குளம்; tank, pond. "இருடர் மலயமுனி யலங்கை" (சேதுபு. சேதுவந்த. 44).

[இருகா. அலை → அலந்தை = அவைவீசும் பெருங்குளம்.]

அலந்தோர் *alandor*, பெ. (n.) அலந்தார் பார்க்க; see *alandar*. "அலந்தோர்க்களிக்கும் பொலம்பூட் சேய்" (திருமுரு. 271).

[அலந்தார் → அலந்தோர்.]

அலப்பம் *alappam*, பெ. (n.) உடம்பிக்கு (அங்கப்பிச்சு); bile in the system (சா.அக.).

அலப்பல் *alappal*, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு; idle talk, gossip. 2. பிதற்றல்; talking nonsense. 3. கலவையோசை (பிதர்); confused noise of many sounds.

ம. அலப்பு

[அலப்பு → அலப்பல்.]

அலப்பறை *alapparai*, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சாளி; blabber, gossip, vain talker. 2. இரப்போன் (பிச்சைக்காரன்) (நெலலை); beggar (Tn.).

ம. அலப்பற

[அலப்பு + அறை. அலப்புதல் = வீண்பேச்சுப் பேசுதல். அலப்பு = வீண்பேச்சு. அறைதல் = உரத்துச் சொல்லுதல், சொல்லுதல், பேசுதல். அறை = உரத்துச் சொல்பவன், பேசுபவன் (ஆகு.).]

அலப்பன் *alappan*, பெ. (n.) வீண்பேச்சுக்காரன்; chatterer, gossip, prattler.

ம. அலப்பன்

[அலப்பு → அலப்பன். 'அன்' ஆ.பா. சுறு.]

அலப்பாட்டு-தல் *alappattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனக்கழலுதல், மயங்குதல்; to become confused. "பேதைக ளுரைப்பன வேசொல்லிப் பெரிதலப் பாட்டினைநீ" (நீலகேசி, 448).

[அலப்பு + ஆட்டு. அவத்தல் = சுழலுதல். அல → அலப்பு. 'ஆடு' து.வி. (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.). கிங்குப் பிறவினை தன்வினையாய் ஆளப்பட்டது.]

அலப்பாரி-ந்தல் *alappari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்பேச்சுப் பேசி ஆரவாரித்தல் (இ.வ.); to shout empty words (Loc.).

[அலப்பு + ஆர். ஆரித்தல் = ஆரவாரித்தல் செய்தல். ஆர் → ஆரி.]

அலப்பா-தல் *alappu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to chatter, prattle, gossip, talk in va.n. 2. பிதற்றுதல்; to talk nonsense, to talk incoherently. "அலப்பிய தக்கன

பெருவேளவி' (தேவா. 5. 73 : 1). —, 5 செ. குன்றாவி. (v.l.) அலைத்தல், வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. "அமர்க்கண மகளி ரலப்பிய வந்நோய்" (கலித், 75 : 7).

ம. அலப்பு

[அலப்பு (த.வி.) → அலப்பு (பி.வி.), அலப்பு தல் = நாவகைத்தல், பேசுதல், அகைத்து வகுத்துதல்.]

அலப்பு *alappu*, பெ. (n.) மணக்கலக்கம்; confusion of mind. "அலப்பா யாகா சத்தை நோக்கி" (திவ். திருவாய, 5. 8 : 4).

க. அலபு

[அலத்தல் = சுழலுதல், துன்புறுதல். அல → அலப்பு. 'பு' தொ.பெ. சுறு.]

அலப்புணி *alappuni*, பெ. (n.) வீண்பேச்சுப் பேசுபவ-ன்-ன் (இ.வ.); gossip, chatterer (Loc.).

[அலப்பு + உண்ணி, "உண்" து.வி. ஒ.தேச; நோயுணனுதல் = நோய்கொள்ளுதல். உணனுதல் = கொள்ளுதல், உண்ணி = கொள்வி. 'இ' றி-முத. சுறு.]

அலம்¹ *alam*, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, spinning around. 2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. "சித்த மலமிலை" (சி.சி. சுபக, 8 : 32). 3. துன்பம்; distress, affliction, pain, misery. "அலமகன் முத்தி யுண்டாம்" (குத. எககிய, பூ. 2 : 8).

தெ. அலமு

[உலம் = சுற்று, சுழற்சி. உலம் → அலம்]

அலம்² *alam*, பெ. (n.) 1. தேட்கொடுக்கு (நாநார்த்த); scorpion's sting. 2. தேள் (திவா.); scorpion, as having a sting. 3. தளி யோரை (விரூச்சிகரச்சி); scorio of the zodiac.

ம. அலம்; க. அல; தெ. அலமு.

[அலம் → Skt. ala. உலம் = வளைவு. உலம் → அலம் = வளைந்த கொடுக்கு, கொடுக்குள்ளது, கொடுக்குள்ள தேள் போன்ற வடிவிலாது. இதன் வேரும் முந்தியதன் வேரும் ஒன்றே.]

அலம்³ *alam*, பெ. (n.) 1. நறுமியிசின்; a kind of incense, *Olibanum* (சா.அக.). 2. பொன்னரி தாசம்; yellow pigment or sulphuret of arsenic.

ம. அலம்; க. அல.

[ஒருகா. அல் → அலம். அல்லுதல் = பொருத்துதல், ஒட்டுதல்.]

அலம்⁴ *alam*, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger

க. அலல; தெ. அல்லமு.

[அலலம் → அலம்.]

அலம்⁵ *alam*, பெ. (n.) சேசாற்றுப்பு; table salt (சா.அக.).

[அளம் = உப்பு. அளம் → அலம்.]

அலம்பல்¹ *alambal*, பெ. (n.) 1. ஆரவாசம் (யிங்.); loud noise. 2. பலர்வாய்ப் படல்; unfortunate publicity. உள பெயர் அலம்பலாயிற்று (இ.வ.). 3. வீண்பேச்சு; gossip, vain talk. 4. முயற்சி, மெய்வகுத்தம்; effort, pains. 5. தொந்தரவு; vexation, trouble. அலமபலும் அலசடியும் பட்டேன் (விள்.). 6. கொள்ளை தோய் (இ.வ.); epidemic (Loc.). 7. அலம்பு-1 தல் பார்க்க; see *alambu-1*.

ம. அலம்பல; தெ. அலமு; தி. அலுப்பங்க.

[அல் → அல → அலம்பு → அலம்பல் = அகைத்தல், அகைத்து ஒலித்தல், வருத்துதல்.]

அலம்பல்² *alambal*, பெ. (n.) அலக்குத்தடி (யாழ்ப.); small branches or boughs used in the construction and repair of hedges (J.).

[ஒருகா. அலம் → அலம்பு → அலம்பல் = வளைந்த குச்சி அல்லது கிளை.]

அலம்பல்மரம் *alambal-maram*, பெ. (n.) வெடங்குறுணி, மலையாளத்தில் விளையும் மணமுள்ள வெண்பூ மரம்; savathi tree, collar-bone tree, walking stick bignonia, *Stercospermum xylocarpum* (சா.அக.).

அலம்பி *alambi*, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பது (தச) நாடிகளு கொன்றாகிய. நாவிவோடும் நாடி; one of the ten arteries, existing or operating in the tongue, *Lingual artery* (சா.அக.).

அலம்பு-1-தல் *alambu-1*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, tinkle, murmur, as a brook. 2. ஆரவாசித்தல்; to make loud noise. "மாட மம்பிண மாமணித் தேர்மணி பாட மம்பிண பாய்மத யானையே" (சும்பரா. யுத்த. முத்தப்போர். 17). 3. அலைதல்; to wander, fluctuate. "வண்டலம்புஞ் சோலை" (திவ். திருவாய, 2. 8 : 11). 4. தலும்புதல் (விள்) to move, dance or wobble, as water in a vessel

which is not full. 5. தவறுதல் (விண்.); to swerve from a proper line of conduct. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. அலைத்தல்; to cause to wander on account of panic. “அலம்பா வெருட்டாக்கொன்று திரியுமரக்கரை” (திவ. பெரியாழ். 4. 2: 1). 2. கழுவுதல்; to wash, rinse. ‘வடிம்பலமப நின்றான்’ (புறநா. 9, உரை).

ம. அலம்பு; க. அலுமபு. அலமபு தெ. அலமு; து. அலம்புளி.

[அல் (அலை) → அலம்பு. அலம்புதல் = அசைதல், அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல், அசைந்து வழுதல், கழுவுதல், அசைந்து விலகுதல், அலைதல், அலைத்தல்.]

அலம்பு-தல் *alambu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) கலத்தல் (தக்கயாகப. 93, உரை); to mix.

[‘அலம்புதல் = கலத்தல்; அசைத்தற்கும் பெயர்; வேலை வடிம்பலம்ப நின்றா னென்னுஞ் சொல்லா லுணர்’ என்று உரையாசிரியர் தேற்றியிற்றிக் கூறியிருத்தலை நோக்குக. அலம்பற சொல்லிற்குக் கலத்தற் பொருளிருப்பின், முடைதல அல்லது பிணைற் பொருளுள்ள ‘அல்’ என்று சொல்லிவின்று திரித்தல் வேண்டும்.]

அலம்புடை *alambudai*, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பறுதாடகளு ளொன்று (சிவப். 3: 26, உரை); a principal tubular vessel of the human body — ‘அலம்புடை’ றுலறிவைக்களந் (முலாதாரம்) தொட்டுக் காதளவாய் நிற்பது; one of the ten tuberos (tubular) vessels of the human body, extending from the anal region upto the level of the ears (சா.அக.).

Skt. *alambuṣa*

அலம்பா(வரு)-தல் *alam-va-*, 18 செ.கு.வி. (v.l.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. 2. மனச்சுழலுதல்; to be perturbed in mind, agitated. “வெறியோ டலம்பவரும் யாய்” (ஐந்திணை ஐம். 20).

[உல் → உலம் = சுழற்சி. உலம் → அலம் + வா.]

வச பார்க்க; see *vd*.

அலமரல் *alamara*, பெ. (n.) 1. சுழற்சி (திவா.); whirling, spinning around. 2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. ‘அலமர லாயம்’ (தொல். சொல். உரி. 13, நச்சு. உரை). 3. துயரம் (யிங்.); sorrow. 4. அச்சம், (திவா.); fear, dread.

தெ. அலமட.

[அலம்பரல் → அலமரல்.]

அலமரு-தல் *alamaru-*, 18 செ.கு.வி. (v.l.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. “விளரி வள டினங்க ளலமருங் கழனி” (நாட-த. அன்னத்தைத்தா. 10). 2. மனச்சுழலுதல், கலங்குதல்; to be confused, agitated, confounded, nonplussed, perturbed in mind. ‘அலமர லாயம்’ (தொல். சொல். உரி. 13, நச்சு. உரை). 3. அசைதல்; to shake, tremble. “ஆலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே” (மலைபடு. 119). 4. அஞ்சுதல் (திவா.); to be afraid. “ஐமே லுந்தி யலமந்த போதா கவரு சே லென் றருள்செய்வான்” (தேவா. 1. 130: 1). 5. வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be vexed, distressed. “கொம்பரில் வாக்கொடி போலல மந்தனன்” (திருவாச. 6: 20). 6. இளைத்தல் (க.அக.); to grow weary, to be fatigued, to get exhausted. “ஓடி யலமந்து” (கோயிற்று. இரணி. 28).

க. அலமாபு; தெ. அலமடிஞ்சுடி.

[அலமவருதல் → அலமருதல்.]

அலமல-தல் *alam-ala-*, 3 செ.கு.வி. (v.l.) 1. அங்கலாய்த்தல்; to lament, grieve, sorrow. 2. மனங்கலங்குதல்; to be confounded, nonplussed. 3. பசுபரப்படைதல்; to be eager, anxious, restless.

[அலம் = சுழற்சி, துன்பம். அலத்தல் = துன்புறுதல். அலம் + அல = அலமல (பொருள் மிகு எதுகை மரபிணைமொழி). இனி, அலம் + மல = அலமல என்றுமாம். மலத்தல் = மயங்குதல்.]

அலமல-தல் *alamalattu-*, 2 பி.வி. (v.caus.) கலக்கமுறச் செய்தல், மயக்குதல்; to confuse, confound. “ஆளைப் பகட்டி யலமலத்தி” (பஞ்ச. திருமுக. 1366).

[அலமல (த.வி.) → அலமலத்து (பி.வி.).]

அலமல-ந்தல் பார்க்க; see *alamala-*.

அலமலா-தல் *alamala-*, 4 செ.கு.வி. (v.l.) அவல-த்தல் பார்க்க; see *alamala-* (க.அக.).

[அலமல → அலமலா (உ.வ.).]

அலமாப்பு *alamappu*, பெ. (n.) துன்பம்; trouble, distress. “அலமாப்பினிற் பாரிவரு கூத்து” (திருப்ப. 988).

[அலம் + யா → ஆ - அலமாரி. அலம் = துன்பம். யா த்தல் = கட்டுதல், சேர்தல், பொருத்துதல். அலமாரி → அலமாரிப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. 'யா' து.வி. ஒ.தேர; சார் + யாபய - மாராபய.]

அலமாரி *alamari*, பெ. (n.) பேராசையுள்ளவன் (இ.வ.); covetous, greedy person (Loc.). நீயேன் அலமாரிப் பேயாகத் திரிகிறாய்?

[ஒருகா. அலைவாரி → அலவாரி → அலமாரி. அலைவாராதல் = அலைத்து (வகுத்தி) வாரித் கொண்டு போதல். வாரி → வாரி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அலமாரி *alamari*, பெ. (n.) தொந்தரவு, தொல்லை (இ.வ.); bother, worry, vexation (Loc.).

ம. அலமாரி; தெ. அலமாரி.

[ஒருகா. அலம்வா → அலம்வரவு → அலமரவு → அலமாரி. அலம் = துன்பம்.]

அலமாரி *alamari*, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்.அக.); long pepper, *Piper longum*.

[அலமாரி → அலமாரி.]

அலமாரி பாரக்க; see *alamari*.

அலமிளகு *ala-milagu*, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper, *Piper longum* (சா.அக.).

[ஒருகா. அலைமீளகு = தீவுகளினின்று கடல் கடந்து வரும் மீளகுபோன்ற காலத்திற்கு. மலைமீளகு × அலைமீளகு.]

அலமுறல் *alam-urai*, தொ. பெ. (vb, n.) துன்பமடைதல்; to suffer, to be afflicted, to be in distress, disaster or danger. "தந்தை தாயை யிழந்தவ முறும் செனனா" (திருவினை. பனறி. 7).

[அலம் = துன்பம். உறுதல் = அடைதல். உறு + அல் = உறல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அலர்-தல் *alar*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்ந்தல், பூ விரிந்தல்; to blossom, open up, as a flower-bud. "தாமரை யலர்ந்த பூந்தடம்" (நல். பாரத. நகர. 24). 2. பரந்தல்; to spread, to expand, to be diffused, as the rays of the Sun, as water. "அலர்ந்தலை மாநிலம்" (நைடத. சிறப்பு. 1). 3. பருந்தல், பெருத்தல்; to increase in size, become large. "அலர்முலை யாகத்து" (கவி. 14:5). 4. விளங்குதல், விளங்கித் தோன்றுதல்; to shine forth, mani-

fest oneself. "ஆழியம் கிழவனா யுளரும்" (குளா. குமார. 43). 5. சுரத்தல்; to form, collect, as milk in the breast. "அலர்முலைச் செவிலியம் பெண்டிர்த் தநீஇ" (பெரும் பாண. 250).

ம. க., து. அலர்; தெ. அலரு.

[மலர் → அலர். மலர்ந்தல் = விரிந்தல், பூ விரிந்தல், பரத்தல், விளங்குதல்.]

அலர் *alar*, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ (இலா.); full-blown flower. "அலரின் வண்டள கத்தலர் பாயவன்" (தணிகை. நாட். 106). 2. பூ மாலையு; flower-garland, "நீயன்று சூட்டலர்" (தருணைவா. 285). 3. (அகப்.) இரு காதலர் கள வொழுக்கத்தைப் பலரறிந்து வெளிப்படையாகக் கூறும் பழிக்கூற்று, சிலரே அறிந்து மறைவாகக் கூறும் 'அம்பல்' என்பதற்கு எதிரி; (Agap.) the idle and public talk about any two clandestine lovers, dist. fr. *ambal*, the idle and secret talk of a few about the clandestine behaviour of any two lovers. 4. பழிச்சொல் (க.அக.); slander, calumny. "அருந்த வந்த புளளார்ந்தலர் துற்றுமாவ" (நைடத. நகர. 29). 5. மகிழ்ச்சி (பிங்.); joy. 6. நீர் (பிங்.); water. 7. மிளகுக்கொடி; black pepper vine. 8. மிளகு (மலை.); black pepper. 9. மஞ்சள்; turmeric

அலர்-தல் பாரக்க; see *alar*.

அலர்க்கம்¹ *alarkkam*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar, *Calotropis gigantea* (*albiflora*).

ம. அலர்க்கம்; க. அலர்க்க; தெ. அலர்க்கமு.

[எல் = ஒளி, வெள்ளெரு. ஒ.தேர; எல் → எழும்பு = வெள்ளெருது. எல் → அல். எருக்கு → எருக்கம் → அருக்கம் → அர்க்கம். அல் + அர்க்கம் = அல்அர்க்கம் → அலர்க்கம்.]

அலர்க்கம்² *alarkkam*, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் புழு; a kind of germ. 2. வெறிநாய்; rabid dog.

ம. அலர்க்கம்; க. அலர்க்க; தெ. அலர்க்கமு.

அலர்க்குறி *alar-k-kuri*, பெ. (n.) (அகப்.) களவொழுக்கத்தில் இரவுக்குறியிடை வந்த தலைவன், தலைவியைக் காணாத நிலையில், தான் வந்ததை அவளறியுமாறு பூவொன்றை அங்கு அடையாளமாக வைத்துச் சென்றது குறிக்கும் அகப்பொருட்டுறை (தனிப்பா. து. 2. பக். 167); (Agap.) theme describing the disappointed hero leaving a flower as a sign of his

having waited in vain for the heroine at the appointed place during the night.

[அலர் = பூ. குறி = அடையாளம். அவர்க் குறி = அவ்வகுறிப் பட்டவிடத்தில் தலைவன் வைக்கும் பூக்குறி.]

அலர்ச்சி *alarcci*, தொ. பெ. (vbl. n.) மலர்ச்சி, process of blooming, blooming.

ம. அலர்ச்ச

[அலர் + சி (தொ.பெ. சுறு).]

அலர்ந்தி *alartti*, தொ. பெ. (vbl. n.) அலர்ச்சி பார்க்க; see *alarcci*.

[அலர் + தி (தொ.பெ. சுறு).]

அலர்ந்து-தல் *alarttu-*, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. மலரச்செய்தல்; to cause to blossom. "பரிதியலர்ந்தது வதுபோல" (சி. சி. சுபக. 11:8). 2. விரித்தல்; to open, expand, unfold. "கரகமலப்போ தலர்ந்தித் தாங்கினான்" (திருவிளை. வெளளையா. 3).

[அலர் (த.வி.) → அலர்த்து (பி.வி.). 'து' பி.வி. சுறு.]

அலர்ந்தபூ *alarnda-pū*, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ; full-blown flower. 2. கொற்றான் (மலை), green thread creeper, *Cassitha filiformis*.

[*அலர்ந்த பூ' பெ.எ. தொடர்ச்சொல்.]

அலர்ப்பகம் *alappagam*, பெ. (n.) இவாய்ச்சை (பச்.ஸ்ர.); cuscus grass.

ஒ.நோ: அலாபதம்

அலர்மகள் *alar-magai*, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; *Tirumagai* (Lakṣmi), goddess of wealth, seated on a red lotus. "அரைசெய் மேகலை யலர்மக ளலளொடும்" (திவ. பெரியதி. 1. 2:5). 2. வெண்டாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் (ச.அக); *Kalamagai* (Sarasvati), goddess of learning, seated on a white lotus.

[மலர் → அலர். பொதுச்சொல் சிறப்புப் பற்றித் தாமரையைக் குறித்தது. மக → மகள் = புதலரி, பெண், பெண்தெய்வம்.]

அலர்மகள் என்பது முதற்கண் திருமகள் பெயராகவே தோன்றி வழங்கிற்று. வண்ண அடைச்சொல் வின்றிப் பொதுச்சொல்லால் வழங்கும்போது, அது க ள ல ம க ட் கு ம பொருந்துமேறும், வழக்கிற்கு மாறான

தாகும் பொதுமக்கள் வழக்கில், 'அலர்மேல்' என்பது இன்றும் திருமகளைப் பகுறிக்கும்.

அலர் முகராகம் *alar-muga-rāgam*, பெ. (n.) பரதவழிப்புகளுள் ஒன்று (சா.அக.); name of a dancing posture (?).

அலர் முலை *alar-mulai*, பெ. (n.) வீமிய முலை; distended breast of a woman, especially through passion (சா.அக.).

[அலர் தல் = பகுத்தல். முல் → முலை. முலுதல் = முள்வகுதல் அலவது தகுவுதல் (வழக்கற வினை).]

அலர்மேல் *alar-mēl*, பெ. (n.) அலர்மேல்மங்கை என்பதன் குறுக்கம்; contraction of *Alar-mēl-maṅgai*.

அலர்மேல்மங்கை பார்க்க; see *alar-mēl-maṅgai*.

அலர்மேல்மங்கை *alar-mēl-maṅgai*, பெ. (n.) செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; *Tirumagai* (Lakṣmi), seated on a red lotus. "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா" (திவ். திருவாய், 6. 10:10).

ம. அலர்மங்க; தெ. அலமேலுமங்க.

[மலர் → அலர். மே → மேல (கிடப்பொருளுருபு). மங்கலை → மங்கலை → மங்கை = 12 முதல் 13 வரைப்பட்ட அகவையாலும் மங்கலமான மணப் பருவத்தினாலான பெண், பெண்டு, பெண்தெய்வம்.]

அலர் என்னும் பொதுச்சொல், சிறப்பு நோக்கித் தாமரைமலரையும் இடம் நோக்கிச் செந்தாமரையையும் குறித்தது.

அலர்வு *alarvu*, தொ.பெ. (vbl. n.) அலர்ச்சி பார்க்க; see *alarcci*.

[அலர் → அலர்வு. 'வு' தொ.பெ. சுறு.]

அலர்வன் *alar-avan*, பெ. (n.) நாளமுகன் (பிரமன்); *Nāḷmugaṅ* (Brahma), the lotus-born. "அலர்வனு மாலவனு மறியாமே யழலுருவாய்.....நின்றதுதா னெண்ணை" (திருவாச. 12:6).

ந. அலரிச

[மலர் → அலர். 'அவன்' ஆ.பா. சுறு.]

அலரி *alarl*, பெ. (n.) 1. பூ (திவா.); flower. 2. அழகு (பிங்.); beauty. 3. ஒரு பூச்செடி

(பிங்.); oleander, l.sh., *Nerium odorum*. 4. நறுமணம்; fragrance. "அலரிவாய கமழக் கூறினான்" (சீவக. 1618). 5. ஆற்றியப் பரலை; willow. 6. ஒரு மரம், a kind of tree. "பாநி யலரி புள்ளை" (சேது பு. இராமநாத. 55). 7. தேனீ (சது.); bee. 8. நீர்நிலை (சது.); water tank.

அலரி

ம. அலரி; க. அவர்; தெ. அவரு; நு. அரல்.

[அலர் → அவர் = மலர்ந்த பூ, பூவின் அழகு, பூவின் நறுமணமேலும் கூ, பூச்செடி, பூமரம், பசுத்த நீர்நிலை.]

அலரி *alari*, பெ. (n.) 1. நீ, நீந்தெய்வம்; fire, god of fire. "குடுறுமேனிய வலரிதோகையை மாடுறக் கொணர்ந்தவன்" (கம்பரா. யுத்த மீட்சிப். 96). 2. கதிரவன் (பிங்.); Sun. 3. கோமாரி; rinderpest (M. Cm. D. 247.). 4. கண்வலி (குடா.); streaks or lines in the white of the eye. 5. கோதுமை (மலை); wheat.

[உலர்தல் = காயதல், எரிதல். உலர் → உலரி → அலரி = நெருப்பு, கதிரவன், குட்டு நோய், குடாமை உலம்.]

அலரிச் செடியைப்பற்றியும் அதன் வகைகளைப்பற்றியும் சா.அக. கூறுவது வருமாறு :

அலரி ஒரு பூமரம். இது 6 அல்லது 8 அடி உயரமுள்ளது; வெணுத்த சிவப்புப் பூக்கள் பூக்கும். இதைப் பொதுவாகத் தோட்டங் களிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் பார்க்கலாம். இதன் இலையைக் கருக்கிட்டு (கஷாயமிட்டு) வீக்கங்களுக்கு ஒத்தடங் கொடுக்கலாம். இதன் உலர்ந்த இலைகளினின்று ஒருவகைக் களிமபு செய்து மூட்டுப்பூச்சிக் கடிக்குப் பூசலாம். இகன் பூ பூசைக்குரியது. இதில் அடியிற் கண்டபடி பல வகைகள் உண்டு; a flowering tree, Indian oleander, *Nerium odorum* alias *N. indicum*. It is a large, spreading shrub 6 to 8 ft. high with pale-red fragrant flowers. It is common in gardens and near the banks of rivers, and its flowers are offered to gods. A decoction of the leaves is used for fomenting in cases of swelling. A paste is prepared from the dried leaves and used externally for bugbites. The following are the different varieties:

1. ஆற்றலரி; common Tamarisk, *Polygonum barbatum* alias *Tamarix gallica*.
2. ஈழத்தலரி; pagoda tree or jasmine sponge, *Plumeria acutifolia*.
3. செவ்வலரி; oleander rosebay, *Nerium odorum* (roseum). குங்குமவலரி; same as செவ்வலரி.
4. நீரலரி; water gannair, red shanks, *Polygonum* genus.
5. வெள்ளலரி; Indian oleander, *Nerium odorum* (alba).
6. காட்டலரி; willow-leaved water croton, *Homonoia riparia*.
7. பச்சையலரி, வெளிநாட்டலரி (சீமையலரி) அவலது மஞ்சளலரி; exile oleander or foreign oleander or yellow oleander, *Therettia nereifolia*.
8. கொத்தலரி; cluster gannair, *Kopsia fruii-cosa*.
9. இரட்டை வெள்ளலரி; (double) *Nerium odorum* (flore pleno-carneo).
10. இரட்டைச் செவ்வலரி; (double) *Nerium odorum* (flore pleno-rubro)

அலரி என்பது உலகவழக்கில அரலி → அரளி என்று திரிந்துள்ளது.

அலரிக்கண்ணாடி *alari-k-kannadi*, பெ. (n.) உருமீன் உலரி (தகம்); the nail of iguana (சா.அக.).

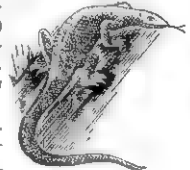
அலரிக்கூடை *alari-k-kudai*, பெ. (n.) சவப் பெட்டி (புதுவை); coffin (போடி.).

[குருகா. அலரிச் சீமையல் அவலது வேராற மீனிய கூடை.]

அலரிச்செவி *alari-c-cervi*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (பச்சு.); a kind of plant.

அலரிசீபாதம் *alari-sapadham*, பெ. (n.) உடுப்பு; double-tongued lizard, iguana, *Lacerta iguana* (சா.அக.).

அலரித்தட்டி *alari-tatti*, பெ. (n.) மீன் பிடிக்குக் கூடை வகை (புதுவை); wicker basket for catching fish (போடி.).

அலரிசீபாதம்

[அலரிப் பிசம்பாற் பின்னிய தட்டுக்கடையுடையோலும்! தட்டு → தட்டி.]

அலரிப்பந்தம் *alari-p-pandam*, பெ. (n.) கட்டுநா⁺ (புதுவை); withe (Poppl.).

[அலரி + Skt. bandha > த. பந்தம் = கட்டு.]

அலரிவிழ்ந்தலையழவார் *alari-vilundalai-yaluvār*, பெ. (n.) குண்டுப்பனை; a kind of male palmyra, *Borassus flebellifer* (சா.அக.).

[இதன் மூலத் தெரியவில்லை. ஒருகா. அலரி விழுந்து தலைவிரிந்தமூவார் போன்ற தோற்ற முடையதோ?]

அலரிவேகி *alari-veer*, பெ. (n.) அலரிச்செடியின் வேகி; the root of Indian willow (சா.அக.).

இது கட்டுநாற் ச. தற்கொலை புரிபவர் இதை யரைத்து (நல்லெண்ணெயிற் கலந்து) உட்கொள்வது வழக்கம்.

அலவல் *alaval*, பெ. (n.) 1. பெண்டுகின் கற் பிசம்பா வெராக்கம் (வியபிசாரம்); adultery. "அவமறைந் தொழுகும் அவவற் பெண்டிர்" (அலவ. 5; 129). 2. இழுமறியலக்கமாய் தெய்யப்பட்டது (யாழ்ப்ப.); that which is loosely woven (J.).

ம. அலவல

[அலை → அலைவு → அவலு → அவலல்.]

அலவலை¹ *alavalai*, பெ. (n.) 1. மனக்கலக்கம்; confusion of mind, agitation, distress. "அலவலை யுடைய பென்றி தோழி" (கலித். 122; 6). 2. ஆராயாது செய்வது; hasty action. "அலவலைச் செய்திற் கஞ்சினென்" (மணிமே. 17; 51).

ம. அலவன்

[அலவல் → அவவலை.]

அலவலை² *alavalai*, பெ. (n.) விடாது பேசுவோன்; babbler. "அலவலை செய்யும் அலவலை" (திரிகடு. 99).

[அல → அலப்பு அவ → அவலு → அவலல் → அவவலை.]

அலவலைமை¹ *alavalaimai*, பெ. (n.) ஆராயாது செய்கை; rash action.

[அலவலை¹ → அவவலைமை.]

அலவலைமை² *alavalaimai*, பெ. (n.) மிகுதியாகப் பேசுகை; babbling, talking excessively.

"சிசுபாவன் றுள்ளை யலவலைமை தலிர்த்த வழகன்" (திவ். பெரியாழ். 4; 3; 5).

[அலவலை² → அவவலைமை.]

அலவறை *alavara*, பெ. (n.) உண்பதிற்பரபரப்பு, அவக்காச்சி (நாஞ்.); voracity, ravenousness, greediness in eating (Nāñ).

ம. அலவன்

[அலத்தல் = கிடையாத வுணர்வேமல் அளவிறந்த ஆசைகொண்டிருத்தல். அவ → அவலு. அதை = அடி. அவவறை = ஆசைத்தாகு, பரபரப்பு, அவக்காச்சி.]

அலவன்¹ *alavan*, பெ. (n.) 1. நிலா (பிங்.); Moon. 2. பூனை (பிங்.); cat.

[அவ = திரவு. அவ் + அவன் (ஒருமை பிறு) = அவ்வன் → அவவன் = திரவில் ஒளி தரும் நிலா. ஒ.தேச: அவ்வோன் = நிலா. அவவன் = சிறப்பாக திரவில் வறங்கும் பூனை.]

அலவன்² *alavan*, பெ. (n.) 1. ஆள்நண்டு (பிங்.); male crab. 2. நன்சூ; crab. "ஆடு மலவனை யன்ன மருள்செய" (சீவக. 516). 3. கடகவோரை (சுக்ககடக ராசி) (திவா.); cancer of the zodiac.

ம. அலகம்

[அலம் = கொடுக்கு. அலம் → அலவு → அவலு = வளைந்த குறடு. அவலு → அவவன் = குறடு போன்ற முன்னங்கால்களையுடைய நன்சூ. "அன்" சுறு ஆள்பாலைச் சிறப்பாகக் குறிக்க ஏதுவாயிற்று. ஒ.தேச: கடுவன் = ஆள் குரங்கு. கடகவோரை நன்சூ வகிணது.]

அலவன்³ *alavan*, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.).

[அவலம் = இஞ்சி. அவலம் → அவம் = இஞ்சி அவம் → அவமன் → அவவன். 'அன்' சுறு.]

அலவாங்கு *alavāṅgu*, பெ. (n.) கட்டப்பாறை (யாழ்ப்ப.); crow-bar (J.).

ம. அலவாங்கு

[அலவு = அவலு. வாங்கு = இழுப்பு, இழுப்பது. அவலு + வாங்கு = அலவாங்கு = நெம்புதடிபோலப் பயன்படும் (காக்கை யல்கு போன்ற முனையுடைய) இழுப்புக் கம்பி.]

அலவாட்டு *alavāṭṭu*, பெ. (n.) வழக்கம் (வின.); custom, practice.

தெ. அலவாட்டு

அலவாரி *alavari*, பெ. (n.) பேராசைக்காரன் - காரி (புதுவை); covetous person (போடி.).

[அலத்தல் = ஏங்குதல், அதிக ஆசைப்படுதல். அல → அலவு. ஆர்தல் = நிறைதல், அலவாரி = ஆசை நிறைந்தவன். 'இ' வி.முத. ௩௩.]

மறுவ, அலமாரி

அலவான் *alavan*, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட்டத்தில் ஒரு குழியிற் கூடுந் காய்கள்; seeds accumulated in a pit in the *palidangu* game.

[ஒருகா. அள்ளுவான் → அலவான். ஆட்டத்தில் வெல்பவர் குழியிற் சேர்ந்துகிடக்கும் காய்களை யெல்லாம் அள்ளிக்கொள்வது முறை.]

அலவு-தல் *alavu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to be troubled in mind. "அன்பனைக்காணா தலவுமென் னெஞ்சன்றே" (சிலப். 18:17). 2. சிந்துதல்; to spill. "அலவுநுண்டுளி யருவிநீர்" (சும்பரா. அயோத். சித்திர. 25).

க., தெ. அலவு.

[அலவுதல் = அசைதல், வருந்துதல், செல்லுதல், நீங்குதல், சிந்துதல். அல் → அலம் = துன்பம். அலம் → அலவு.]

அலவு *alavu*, பெ. (n.) மனத்தடுமாற்றம்; confusion, perturbation. "ஆதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப" (மணிமே. 4:42).

அலவு-தல் பார்க்க; see *alavu*-.

அலவை *alavai*, பெ. (n.) விடாது பிதற்றுபவன்; a woman who chatters ceaselessly. "மாய வலவை சொற்கொண்டு" (திவ். திருவாய். 4:6:4).

[அலத்தல் = அசைத்தல், வாயசைத்தல். அல → அலப்பு. அலுப்புதல் = வீண்பேச்சுப் பேசுதல், சிதற்றுதல். அல → அலவை.]

அலவை *alavai*, பெ. (n.) கற்பின்மை (வியபிசாரம்); adultery. "அவமறைந் தொழுமும் அலவைப் பெண்டிர்" (சிலப். 5:129, அரும்.).

[வலவை = தாணிவி. வலவை → அவவை.]

அலற்று-தல் *alartu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இடைவிடாமலும் முறையின்றியும் பேசுதல்; to talk unceasingly and with impropriety. (திவ். திருவாய். 1:3:10) (செ.அக.).

[ஆயின், "அயர்ப்பின் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன் அமர்ந்தே" (திவ். திருவாய். 1:3:10) என்னும் அடியிலுள்ள 'அலற்று'

என்னும் வினைச்சொல்லிற்கு, சே. கிருட்டிணமாமாசாரியார் பதிப்பில் அருதற்பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே பொருத்தமாகவுந் தோன்றுகின்றது.]

அலறல் *alarai*, பெ. (n.) திரண்டவோசை (பிங்.); loud cry, great sound.

ம. அலர்ச்ச

அலறு¹-தல் பார்க்க; see *alaru*¹-.

அலறு² *alar*, பெ. (n.) நாகணம் என்னும் ஒரு தறும்பண்டம் (வை.மூ.); *nāgarāṇam*, an aromatic substance.

அலறு³ *alar*, பெ. (n.) உகிர் (தகம்); finger-nail (சா.அக.).

அலறு⁴-தல் *alaru*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சத்தால் திடுமென்று கதறுதல்; to cry aloud due to sudden fright. 2. உரத்தழுதல்; to weep aloud, cry from sorrow. "பூதவ மதனிற் புரண்டுவீழ்த் தவறியும்" (திருவாச. 2:134). 3. மிக்கொலித்தல்; to vociferate, roar. "அலறுஞ் சிறுவெண சங்கும்" (சீவக. 2195). 4. ஆடுமாடு ஆந்தை முதலியன கதறுதல்; to bellow, bleat, hoot.

ம. அலறு

[அல் → அலம் → அலர் → அலறு. அலறுதல் = துன்பத்தாற் கதறுதல். இனி, ஒலிக்கூறிப்பென்னுமால். ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல் → அலறு.]

அலறு⁵-தல் *alaru*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விரிதல்; to spread out, branch. "அலறுதலையோமை" (ஐங்குறு. 321).

ம. அலருக; க. அலர்; தெ. அலரு; கு. அலருளி.

[அலர் → அலர் → அலறு.]

அலறுசன்னி *alaru-sanni*, பெ. (n.) படுத்திருக்கும்போது அடிக்கடி திடுமென அலறியெழுந்துகாரச் செய்யும் ஒருவகை இசீவுக்காய்ச்சல் (சா.அக.); raving delirium. "அலறுசன்னியோ டின்னல்வெம் பினியர்" (கடம்ப. பு. இவிலா. 127).

[அலறு + Skt. sanni. Skt. sanni-pāta > த. சன்னி.]

அலறுபித்தம் *alaru-pittam*, பெ. (n.) கூச்சலிடும ஒரு பித்தநோய்; a bilious disease accompanied by loud cries (சா.அக.).

அலன்றம் *alagnal*, தெ. பெ. (vbl.n.) சாதல் (சா.அக.); dying—சவுறு (இராட்.); death.

[அழல் = சினம். ஒருகா, அழல் → அழையு → அழன்றம் → அலன்றம் = சினமாதல், சாதல்.]

அலாடம் *aldadam*, பெ. (n.) கஞ்சை; Indian hemp, *Cannabis sativa* (சா.அக.).

அலாதிசுழ் *aladigal*, பெ. (n.) சிவதெறித்திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தில் உறுப்பான வகரம்; *va*, one of the letters of the *tiruvaindefuttu* (pañjākṣara) mantra of Śaiva religion (சா.அக.).

அலாபதம் *alpadam*, பெ. (n.) இலாயிச்சை (மலை); cuscus grass.

அலாரி *alari*, பெ. (n.) அவரி (மலை); oleander. மறுவ. அலாரிதா

அலாரி-த்தல் *alari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடனத்தொடக்கப்பாட்டைப் பாடுதல்; to sing the opening song in a dance programme.

அலாரிதா *alaridā*, பெ. (n.) அலாரி பார்க்க; see *alari* (மலை).

அலாரிப்பு *alarippu*, பெ. (n.) (நடம்) 'தாஅயும் திந்தாயும் கருதக தைதி' என்னும் நடனத்தொடக்கப்பாட்டுச் சொற்கட்டு; (Dan) opening song in a dance programme.

ம. அலாரிப்பு

அலாருகம் *aldrugam*, பெ. (n.) பெருங்களா; large corandah, *Carlissa carandas* (typica) (சா.அக.).

அலி *ali*, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெண்ணுமல்லாத இரண்டிற்கும் பொதுவான மாந்தப்பிறவி; hermaphrodite, person who is neither man nor woman wholly. "ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியு மல்லன்" (திருவாய். 2.5:10). பெண்ணினும் ஆணினும் சேராத உறுப்பை யுடைய மாந்தப்பிறவி. இது ஆணலி, பெண்ணலி என இருவகைப்படும். ஆணுருவ மிகுந்திருந்தால் ஆணலி பென்றும், பெண்ணுருவ மிகுந்திருந்தால் பெண்ணலியென்றும் சொல்வதுண்டு; an individual in whom will be found the co-existence of the ill-developed organs of both sexes, i.e., ovaries and testicles or at least one of the each glands—*Hermaphrodite*. Hermaphroditism is of two kinds according to the structural

formation and development in the reproductive or sexual organs. If the male organ is more developed the individual is called the male or he-hermaphrodite and if the female organ is developed more, the individual is called the female or she-hermaphrodite. 2. பேபி; an impotent man (சா.அக.). 3. விதைமில்லாத மாந்தன்; a man deprived of testes, *eunuch* (சா.அக.).

ம. அலி

[அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதது.]

அலி *ali*, பெ. (n.) வயிரமில்லாத மரம்; a tree, the wood of which is soft in its central core, pithy tree (சா.அக.).

[ஆண்மையிலாத மாந்தன்போன்று வயிரமில்லாத மரம்.]

அலி *ali*, பெ. (n.) நறுவீலி (பிங்க்); common sebesten, *Cordia obliqua* (சா.அக.).

அலி *ali*, பெ. (n.) சேறறு (அக.நி.); boiled rice.

[அரி = அரிசி, சேறறு. அரி → அலி.]

அலிக்கிரகம் *ali-k-kiragam*, பெ. (n.) தொகுமலான (பொதுப்பட்ட) அதிவன், காரி என்னும் கோள்கள் (சாதகா. 56, உரை); neutral planets as Mercury or Saturn.

[அல் → அலி = இரண்டேயல்லாத இடைப்பட்டது.]

இனி, அலிக்கோள் என்றே வழங்குவதென்றும்.

அலிக்கை *ali-k-kai*, பெ. (n.) (நடம்.) அலிச் செயல் காட்டும் தனிதயக்கை (அபிதயக்கை); (Dan.) dance with hand gestures that express the feelings of a hermaphrodite.

இன்னும் (ஒருசாரார்) ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கை யென்னுமிவற்றை, இவ்வகையோடும் ஆணகை, பெண்கை, அலிக்கை, பொதுக்கை யென்னும் நான்கினையும் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? "..... மொழிநரு முளரே" (சிவப். 3:18, அடியார். உரை).

"சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுருவன் சுத்தரினை விற்பனஞ்சேர் கோசங்க வித்தமுடன்— அறிபுத்தமே

ஆகு மலிக்கைக ளாறென் றுரைப்பேரே பாகனைய சொல்லாய் பரிந்து" (சிவப். 3:18, அடியார். உரை-அடிக்குறிப்பு).

அலிகை *aligai*, பெ. (n.) நாளம்; kaus, a large and coarse grass, l. sh., *Saccharum spontaneum*.

அலித்துர்வம் *aliturvam*, பெ. (n.) ஒரு மூடு; the name of a plant (சா.அக.).

அலிநாள் *alinai*, பெ. (n.) மாற்றலை (யிருக சரிடம்) செக்கு (சதயம்) நாளம் யீசு கள் (சோதிட சித். 38); the 5th and the 24th lunar asterisms.

[அலிபோன்று பொதுத்தன்மையுடைய நாளம் யீசு.]

அலிப்பாள் *ali-p-pai*, பெ. (n.) வெடியுப்பு (பச்.ற.); saltpetre.

அலிப்புண் *ali-p-pun*, பெ. (n.) நாளும் புண்; a foul smelling sore or wound, gangrene.

அலிப்பேடு *ali-p-pedu*, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய அல்லியக்கூத்து; a dance of Kṛṣṇa. 'அல்லிய மெள்பதனை அலிப்பே டெள்பாருமுள்' (சிலப். 6 : 48, அடியார்க். உரை).

அலிமகம் *alimagam*, பெ. (n.) பெண்களைத் தாக்கும் ஒருவகைச் சோகைநோய்; anaemia accompanied by nervous disturbances, chlorosis.

அலிமரம் *ali-maram*, பெ. (n.) 1. வயிரமில்லாத மரம் (பிங்.); tree with soft, pithy core. 2. பாலும் நாகுமுள்ள மரம்; a tree with milky juice and fibres (சா.அக.).

நா. அலிமர்

[அல் → அலி = வயிரமில்லாதது.]

அலியர் *aliyar*, பெ. (n.) 1. பேடிக்கள் (சா.அக.); impotent men. 2. ஆணிலும் பெண்ணிலும் சேராநவர்; hermaphrodites.

அலியன் *aliyan*, பெ. (n.) செங்கடுக்காய்; a red variety of chebulic myrobalan, *Terminalia chebula* (சா.அக.).

அலியன் குறிஞ்சி *aliyan-kurinjii*, பெ. (n.) செந் தொட்டி; climbing nettle, *Tragia involucrata* (சா.அக.).

அலியாநிலை *aliyan-nilai*, பெ. (n.) சலியாத நிலை; immovable or unalterable state. "அலியா நிலைநிற்கு மைய னையாறன்" (தேவா. 4 : 92 : 30).

[அல் → அலி. அலித்தல் = அசைதல். அல் → சல் → சலி. அல் → அலை → அசை.]

அலியெழுத்து *ali-y-e[ya]*, பெ. (n.) 1. ஆய்தம்; the letter ூ, as being regarded neither a vowel nor a consonant. "ஆய்தம்பே டாகும்" (வெண்பாப். முதன்மொ. 6). 2. மெய்யெழுத்து (பிங்.); consonant.

"எண்ணுக் குறிலாண் இயைந்த நெடிவெல்வாம் பெண்ணாகும் ஒற்றாய்தம் போடாகும்" (வெண்பாப். முதன்மொ. 6).

[அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அவ்வாத எழுத்து.]

அலி-தீதல் *ali-*, 4 செ.கு.வி. (v. i.) களைத்தல், சோர்ந்தல்; to be tired, weary, fatigued by overwork or long journey.

க. அல; தெ. அலய.

[அல் → அலு.]

அலுக்கு-தல் *alukku-*, 5 செ.கு.நாவி. (v. i.) 1. சிறிது அசைத்தல்; to shake slightly. நான்கையெழுத்துப் போடுமபோது என் தூவலை (pen) அலுக்கிவிட்டான் (உ.வ.). 2. பாடும் போது குரலை இனிமைவாக வகுத்துதல்; to sing with graceful nuances in melody. தியாக ராச பாடகர் நன்றாய் அலுக்கிப் பாடுவார் (உ.வ.). 3. பிஸுக்குப் பண்ணுதல் (லிங்.); to strut, swagger.

அலுக்கிக்குலுக்கி *alukki-k-kulukki*, வி.எ. (adv.) 1. ஆட்டியசைத்து; shaking frequently and violently. வளைடி வழி நெடுக எங்கள்னை அலுக்கிக்குலுக்கி அவைக்கழிந்துவிட்டது (உ.வ.). 2. வேண்டிமென்று அசைத்துப் பிஸுக்குப்பண்ணி; making a wanton display by shaking. தன் புது நகையைக் காட்டவேண்டுமென்று காதை அலுக்கிக்குலுக்கி நடந்து வந்தான்.

ம. அலுக்குக

[அல் → அலு → அலுங்கு (த.லி.) → அலுக்கு (பி.லி.). அலுங்குதல் = அசைதல்.]

அலுக்குத்து *alu-k-kuttu*, பெ. (n.) முகம்மதியப் பெண்டிர் காதுணி; an ear-ornament of Mohammedan women.

ம. அலுக்குத்து

[அள் = காது. குத்து = குத்திய கம்பிநகை. அள்குத்து → அலுக்குத்து.]

அலுக்குலை-நல் *alukkulal*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்கெடுதல் (விள்.); to become disorganised, to get out of order.

ம. அலுக்குலுக்கு

[ஒருகா. அகேக்குக்குலை → அகேக்குலை → அலுக்குலை.]

அலுங்கு *alungu*, பெ. (n.) மணிமுடி (கிரீடமருடம்) யென்றும் மகுடவகையிற் செதிள்போன்ற மலர்ணி யுறுப்பு; fin-like ornamental floral design forming part of *maṇimūṭi*, a variety of royal crown. "நாங்கு பூரிமங்கனோடு கூடிய தாகவும் திரண்ட பருதியில அலுங்கு எனப படும் செதின்போன்ற மலர் அணிகளை உடையதாகவும்.....இருத்தல் வேண்டும்" (செ. செ. பக். 87-88).

[அல் → அலு → அலுங்கு.]

அலுங்கு-தல் *alungu-tal*, 5 செ.கு. வி. (v.i.) சிறிது அசைதல்; to shake slightly or gently. காற்றிலவாயல் ஈ யாடவில்லை; இலையலுங்க விலலை (உ.வ.).

ம. அலுங்கு; க. அலகு, அலுங்கு; தெ. அலகு; தி. அலங்குனி.

[அல் → அலு → அவங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், தளர்தல்.]

அலுசீலும்பல் *alusiilumbal*, பெ. (n.) குறுப்பம் (யாழ்ப்ப.); disorder, derangement, confusion (J.).

[ஒருகா. அவைசீலும்பல் (அவைகலங்கல்) என்பது மூலமாயிருக்கலாம்.]

அலுத்துப்புலுத்து *alutu-p-pulutu*, வி.எ. (adv.) மிகவும் களைத்து; extremely tired. பசல் முழுவதும் வேலைசெய்து அலுத்துப்புலுத்துப் போனான். நாள் முழுவதும் வழிநடந்து அலுத்துப்புலுத்து வந்து சேர்ந்தான்.

அலுப்பு *aluppu*, தொ.பெ. (vbl.n.) சோர்வு, அயர்வு, தளர்வு; weariness, exhaustion.

ம., க., தெ. அலுப்பு.

அலுப்புநித்தரை *aluppu-nittirai*, பெ (n.) அலுப்புறக்கம் பார்க்க; see *aluppu-urakkam* (சா. அக.).

அலுப்புறக்கம் *aluppu-urakkam*, பெ. (n.) 1. உடம்புச் சோர்வினா வேறப்பட்ட தூக்கம்; sleep through fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கம்; deep sleep.

அலுவல் *aluvai*, பெ. (n.) வேலை; engagement, business, occupation, employment, affair. "சமய மிதுவேன் றறுவலிட்டு" (மீனாட். பிள்ளைத். 72).

ம. அலுவல

[அலுத்தல் = களைத்தல். அலு → அலுவல் = களைக்குமளவு உழைக்கும் வேலை, வேலை, பதவி.]

அலுவலுவெனல் *aluvuvēnal*, தொ. பெ. (vbl.n.) அலப்பற்குறிப்பு (விள்.); uccasing chatter.

[அல் → அல் → அல் ப ப ப. அல் → அலு → அலுவலு (கிரட்டைக்கினி), எனல் (எள் + அல்) = எனச் சொல்லுதல்.]

அலுவீகம் *aluvigam*, பெ. (n.) வீல்வம் (மலை); bael (செ.அக.) — sacred lingam tree or holy garlic pear, *Crataeva religiosa* alias *Aegle marmelos* (சா.அக.).

அலுாகம் *alūgam*, பெ. (n.) அலுவீகம் பார்க்க; see *aluvigam* (பச்.மூ.).

[அலுவீகம் → அலுாகம்.]

அலுராமாமுகம் *alūramamugam*, பெ. (n.) புல் (பச்.மூ.); grass.

அலை¹-தல் *alai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to wave, shake, play in the wind, move, as a reflection in water. "அலைந்தன நாகம்" (கந்தபு. புத்த. முதனாட். 50), 2. தள்ளாடுதல் (விள்.); to stagger, totter. 3. திரிதல்; to roam, wander, go here and there in search of an object. "புசிப்புக் கலைந்தில" (தாயு. சித்தர். 5). 4. வருந்துதல் (விள்.); to be harassed, to wander in weariness.

ம. அல், அலபுக; க., தி., பட. அலை; தெ. அல்; கோத. அலக்; குட. அலக்.

[அல் → அவை.]

அலை²-தல் *alai*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அவைமோதுதல்; to dash, as waves. "அலைக்கு மாமி" (கம்பரா. ஆரணிய, குர்ப்ப. 75). --, 4 செ.குன்றாவி. (vt) 1. அசைத்தல்; to shake, move. "காலலைத் தலைய விழ்ந்து" (திருவிளை. பழியஞ். 8). 2. அலையச் செய்தல்; to cause to wander back and forth, drive hither and thither. 3. அடித்தல்; to beat, slap. "உணையஞ் சேர்ப்பனை யலுப்பெள் போலவும்" (கவித். 128:19). 4. அடித்துப்

புறித்தல்; to rob on the highway. "வன் கண்ண ராட்டிவிட்டாறவைக்கு மத்தம்" (ஐந்திணை ஐயம், 34). 5. வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. "பெருமுலை யலைக்குங் காதின" (திருமுரு. 50). 6. நிலைகெடுத்தல்; to disorganize, reduce to poverty. "ஆணிரை முழுவுது மலைத்து" (கந்தபு. ஆற்று. 16). 7. உருட்டுதல்; to roll down. "தேறல கலைவைத் தொழுது மன்னே" (புறநா. 115: 3-4).

ம. அலய்க்கு

[அலயதல் (த.வி.) → அலைத்தல் (சீ.வி.)]

அலை¹ *alai*, பெ. (n.) 1. நீர்த்திரை (பிங்.); wave, billow, ripple. 2. நீர்; water. 3. கடல், sea. "அலைவளம் பெரிதென்கோ" (நாடந. நாட்டு. 22). 4. யிருதி (குடா.); abundance, fullness.

ம., தெ. அல; க., து. அலெ; G. welle; Arm. alik.

அலை²-த்தல் பார்க்க; see *alai*².

[அல் → அலை.]

அலை³ *alai*, பெ. (n.) 1. கண்டனம்; hostile criticism. "அலைபலவே யுரைத்தாளென் றருசிறந்தோர் கருதலும்" (நீலகேசி, 204). 2. வருத்துகை; injury, oppression. "உறுப் பறை குடிசோள அலைகொலை" (தொல். பொருள். மெய்ப். 10). 3. கொலை (பிங்.); murder.

[அல் → அலை.]

அலை⁴-தல் பார்க்க; see *alai*⁴.

அலை⁵ *alai*, பெ. (n.) 1. அலையடித் தொதுக்கிய கருமணல் (சா.அக.); black sand washed ashore by the waves. 2. மது; sweet liquor. 3. ஞாலம் (பிங்.); Earth.

இப் பொருள்கட்கு சா.அக. ஆசிரியர் சான்று காட்டவில்லை.

அலை⁶-தல் பார்க்க; see *alai*⁶.

அலைக்கழி¹-தல் *alaikkali*-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அலைந்து வருந்துதல்; to suffer wandering here and there in search of work, be vexed by repeated disappointments. "ஐம்பூதத் தாலே யலைக்கழித்த தோடமற" (தாயு. எந்நாட். தத். 1).

[அலைக்க + அழிதல் (நோதல், வருத்துதல்).]

அலைக்கழி²-தல் *alaikkali*-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) அலைந்து வருந்துதல்; to put one to continued trouble, to make one tramp up and down for nothing.

[அலைக்கழிதல் (த.வி.) → அலைக்கழித்தல் (சீ.வி.)]

அலைக்கழிவு *alaikkalivu*, பெ. (n.) அலைந்து வருந்துதல்; continued trouble, labour attended with repeated disappointments

[அலைக்க + அழிவு.]

அலைக்கல் *alai-kal*, பெ. (n.) கரையை நீர் கரைக் காதுடி அமைக்கும் கல்; stone-facing, to protect the banks of tanks and water-courses.

[அலைமோதுக்கல் = அலைக்கல்.]

அலைகாற்று *alai-kairu*, பெ. (n.) பெருங்காற்று (இராட்.); fierce wind, tempest. அலைக்கும் (வருத்தும்) காற்று அலைகாற்று.

அலைகுலையாக்கு-தல் *alaikulai-yakku*-, 5 செ. குள்.நா.வி. (v.t.) நிலைகுலையச் செய்தல்; to ruin, destroy completely. "கயிலை தன்னை தாக்கினான் தன்னையன்று அலைகுலையாக்குவித்தான்" (தேவா. 4: 59: 4).

[அலைதல் = தள்ளாடுதல். குலைதல் = கழிதல். "அலைகுலை" அழிவுப்பொருளை யிருத்துக் காட்டும் மரபிணையொழி. ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (சீ.வி.)]

அலைகொள்(று)-தல் *alaiko*[(u)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கலக்கமுறுதல், துன்புறுதல்; to be agitated, harassed. "காமன் கணைகொண்டலை கொள்ளவோ" (திருக்கோ, 90).

[அலை → அலைவு.]

அலைச்சல் *alaiccal*, பெ. (n.) தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அலைந்து திரிசை; wandering. 2. தொந்தரவு; weariness, vexation.

ம. அலயுக்; க. அலெத; நு. அலசல்; பட். அலெச்சல்.

[அலை + சல் (தொ.பெ. நறு).]

அலைசடி *alaicadi*, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, lassitude. 2. தொந்தரவு; trouble.

க. அலெத; தெ. அவசடி.

[அலைச (கசக்கு) + அடி (தாக்கு).]

அலைசல் *alaical*, பெ. (n.) 1. அலைகை (கிவா.); wandering. 2. தளர்வு; fatigue. 3.

சேரம்பல் (திவா.); laziness. 4. துன்பம் (விண்.); affliction.

ம. அலசு; க. அலசிகெ; தெ. அலசட; கொலா. அலய்; து. அலசல; Pali, Sinh. alasa.

[அலை → அலைதல் → அலைசல். ஓ. நேர; வளைதல் → வளைசல். இனி, அலையல் → அலைசல் என்றமாம்.]

இது அ-லல என்னும் வடசொல்லின் திரிபன்று. அலைச்சலால் தளர்ச்சியும் தளர்ச்சியால் சோம்பலும் உண்டாவது இயற்கையே.

அலைசு-தல் *alaiṣu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சேரம்பு தல் (பிங்.); to be lazy. —, 5 செ.குன்றாவி, (v.l.) 1. ஆடையைக் கசக்கிக் கழுவுதல்; to wash clothes, rinse. 2. குழக்குதல்; to shake. தண்ணீர்விட்டு அலைசிக் குடி. 3. பேச்சில் வெல்லுதல். நாவெழாதவாறு கலக்கடித்தல், to discomfit one in debate, to confound by powerful arguments. அவனைப் பேச்சில அலைவிட்டான்.

க. அலசு; து. அலசனி.

[சுல் → அலை → அலைசு.]

அலைசோலி *alai-ṣōli*, பெ. (n.) தொந்தரவு (யாழ்ப்.); trouble, annoyance, vexation (J.).

[அலை = அலைச்சல், சோலி = வேலை.]

அலைத்துக்குலைத்து *alaittu-k-kulaittu*, வி.எ. (adv.) கட்டவிழுமாறு ஆட்டியசைத்து; having made a mess by constant shaking. அந்தப் பொத்தகக் கட்டை அலைத்துக்குலைத்துக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான்.

[அலை → அலைத்து (இ.கா.வி.எ.). குலை → குலைத்து (இ.கா.வி.எ.). 'அலைத்துக்குலைத்து' பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் எதுகை மரபினை மொழி.]

அலைதாங்கி *alai-tāṅgi*, பெ. (n.) அலையைத் தடுக்கும் செய்கரை அல்லது கற்சுவர் (C.G.); breakwater.

[அல் → அலை. தாங்கு → தாங்கி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அலைதாடி *alai-tāḍi*, பெ. (n.) ஆட்டின் அல்லது மாட்டின் கழுத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் தொங்கும் தசை மடிப்பு; dewlap, excrescence found under the necks of cattle.

[அலை = அசைக்கிற. தாடி = தாடிபோல் தொங்கும் தசை. 'அலைதாடி' வினைதொகை.]

அலைதாரை *alai-tārai*, பெ. (n.) நீர்மட்டத்தின் அளவுகாட்டும் கரைப்பக்கக் குறி (C.G.); watermark, mark left on the side of the bank or wall by constant dashing of water.

[அலை = நீரலை. தார் → தாரை = நீண்ட வரை.]

அலைத்தாரை யென்று வலிமிகுப்பது பொருத்தம்.

அலை திருலைதி *alaidi-kulaidi*, பெ. (n.) குலைந்த நிலை; disturbed or confused condition, as that of dishevelled hair. 'மயிாமுடி அலைதிருலைதியாய்ப் பேணாதே போக' (தி.ம. பெருமாள். 8: 3, வியா.).

ம. அலதி

[அலை → அலைதி (தொ.பெ.). குலை → குலைதி (தொ.பெ.). 'தி' தொ.பெ. ஈறு. 'அலைதி குலைதி' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் எதுகை மரபினைமொழி.]

அலைப்பு *alaippu*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அசைக்கை; shaking, moving. 2. வலுத்தம்; distress, trouble. "அரிய செய்கையி லவனியில் விழுந்தெழுந்தலைப்புறும் மனைவாழ்க்கை" (பெரியபு. வெள்ளாணை. 29).

க. அலெபு

[அலை → அலைப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அலைமகள் *alai-maga*, பெ. (n.) திருமகள் (பிரமோத். 7: 26); Tirumaga (Lakṣmi), born in the sea of milk.

[அலை = கடல். மகள் = பெண், திருமகள். திருப்பாற்கடலில் பிறந்தவள் என்பது தொன்மக் கதை.]

அலையல் *alaiyal*, பெ. (n.) 1. திரிதல்; wandering, wavering. "அங்கு மிங்குநின் றலையலாமோ" (தாயு. பரா. 321). 2. சோர்வு (பதிற்றுப். 50: 21, உரை); languishing, drooping, swooning. 3. சேரம்பல் (நாநார்த்த.); laziness.

க. அலெத

[அல் → அலை → அலையல்.]

அலையிற்றிரண்டதீபம் *alaiyir-ṭiraṇḍa-tībam*, பெ. (n.) கடல்நுகரை; sea-froth (சா.அக.).

[அலை → அலையல் (இடவேற்றுமை மெயறற பெயர். 'இல்' 7ஆம் வே.உ. திரள் →

தீரண்ட (இ. கா. பெ. எ.). தீய் → தீய்வு → தீவம் > Skt. dipa. கடல்நுரை விளக்குத் தீக் கொழந்துபோல் வெள்ளையாயிருப்பதால், இப்பெயர் பெற்றது.]

அவையெறி-தல் *alai-y-eri-*, 3 செ.கு.வி. (v.1.) தெடுந்தொலைவு பரவுதல்; to spread abroad, 'கொஞ்சனனுடைய இங்குத்தை நீர்மை பரம பதத்திலுஞ் சென்று அவையெறியும்படி' (இவ். திருப்பா. 1, வியா.).

[அலை + எறி.]

அவையெறு *alai-y-eru*, பெ.(n.) அவையெறிமை; dashing of the waves. 'அவையேற்றிலே கொண்டுபோய்' (ஈடு, 7, 2: 2).

[அலை + ஏறு (எறிமை).]

அலைவன் *alaivan*, பெ. (n.) 1. பூனை; cat (சா.அக.). 2. பூனைக்காஞ்சொறி (பச்.மு.); small climbing nettle.

[அல் (இரவு) → அலவன் (இரவில் சிறப்பாக இயங்கும் பூனை) → அலைவன்.]

அலைவாய் *alai-vay*, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டக் கடற்கரை நகர்களுள் கொள்ளும், பெயர்பெற்று முற்கள் கோயிலுள்ளதுமான திருச்செந்தூர்; Tiruccendūr in Thirunelveli district, a seacoast pilgrim centre famous for its Muruga shrine. "அலைவாய்ச் சேறலு நிலையுய பண்பே" (திருமுரு. 125).

[அலை = கடல். வாய் = வாய் அல்லது முகம் போன்ற இடம்.]

அலைவாய்க்கரை *alai-vay-k-karai*, பெ. (n.) கடற்கரை; seashore washed by the waves.

அலைவிரிசல் *alai-virīśal*, பெ. (n.) சுருளும் அலை (வின்.); curling or unfurling wave.

[அலை + விரியல் → விரிசல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அலைவு *alaivu*, பெ.(n.) 1. அசைமை; shaking, moving, waving. 2. மனக்கலக்கம், துன்பம்; mental agitation.

க. அலவு; து. அலகனி.

[அல் → அலை → அலைவு.]

அலைவுற்றநாடி *alaivuru-nāḍi*, பெ. (n.) அலையைப்போல் நிலையில்காமல் அசையும் நாடி; an unsteady pulse like the waves of the sea (சா.அக.).

[அலைவு + உற்ற + நாடி. அல் → அலைவு → அலைவு (தொ.பெ.), உறு → உற்ற (இ.கா. பெ.எ.). நாளி → நாழி → நாடி.]

அவ் எ, சு.பெ. (demons. pron.) அவை; they (impers.).

"அவ்வெ

இவ்வென அறிதற்கு மெய்ப்பெறக் கிளப்ப'" (தொல். சொல், விளி, 2).

ம. அவ்; க., து. அவு; பட. அலெ.

[அ → அம் → அவ். ஒ.தீதா: செம் → செவ்.]

'அவ்' வரலாறு

ஐம்பாலீறுகள் தோன்றுமுன், சுட்டுவினாப் பெயர்களும் மூவிடப்பெயர்களும் ஒருமை, பன்மை யீறுகளை பெற்றுவந்தன. 'ஒன்று' என்னும் முதலெண்ணும் பெயரின மறுவடிவான 'ஒன்' என்பது ஒருமை யீறாகவும், சுடுதலைக் குறிக்கும் 'உம்' என்னும் வினை முதனிவை பன்மை யீறாகவும் இருந்தன.

ஈரெண்ணீறும், மூவிடப் பெய ரொடு புணருங்கால், உயிர்முதல் கெடும்.

எ-டு: உஊ + ஒன் - உஊன், உஊ + உம் - உஊம். இங்ஙனமே சுட்டுவினாப் பெயர்களும் எண்ணீறேற்றன.

எ-டு: அ + ஒன் - அன், அ + உம் - அம். மகரவீறு பின்னர் வகரவீறாக மாற்றிற்று.

எ-டு: அம் → அவ், எம் → எவ்.

ஒ.தீதா: செம் → செவ், செம்மை → செவ்வை, அம்மை → அவ்வை. அவ் = அவை. எவ் = எவை.

பிற்காலத்தில், அவ், எவ் என்னும் சுட்டுவினாப் பன்மைப் பெயர்கள் சுட்டுவினா அடிகள் (bases) ஆகிவிட்டன. அதனால்தான் அவற்றின்மேல் ஐம்பாலீறும் ஏறின.

எ-டு: அவ் + அன் - அவன்

அவ் + அள் - அவள்

அவ் + அர் - அவர்

அவ் + அது - அவது → அது

அவ் + அ - அவ → அவை.

அகரவீறு பிற்காலத்தில் ஐகாரமாகத் திரிந்தது.

அவ் ஒத்தனவே இவ், உவ், எவ் என்பனவும்.

அவ்வண்ணம் *a-v-vārṇam*, கு.வி.எ. (aṅv.) அப்படி; in that way or manner. "அவ்

வவணத் தவர்நிலைமை கண்டும்" (திவ். திருநெடுந். 21).

[அ (சே.க.) + வண்ணம் (நிறம், வகை, படி, ழக.ற).]

ம. அவ்வண்ணம்

அய்வது av-vadu, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வாறு; in that way. "அய்வ துறைவ தறிவு" (குறள், 426).

பாட. அத்தெ

[அ (சே.க.) + அது (கு.வி.எ. ஈறு). அது = ஆறு, வகை.]

அய்வமை avvamai, பெ. (n.) இந்துப்பு (சங். அக.). rock salt or sodium chloride used in medicine.

அய்வயிறு av-vayiru, பெ. (n.) அழகிய வயிறு; beautiful belly. "அய்வயிற் றகன்ற வல்குல் தைஇ" (அகநா. 21: 3).

[அம் = அறகு. அம் + வயிறு — அய்வயிறு.]

அய்வருகு av-v-arugu, பெ. (n.) 1. அவ்வோரம்; that border, that edge. 2. அப்பக்கம்; that side. 3. அய்வீடம்; that place. —, கு.வி.எ. (adv.) 1. அப்பால்; beyond, above. "எண்ணுக்கு அவலகுகே பெருகியிருக்கிற" (ஈடு, 1. 2: 10, ஜீ.). 2. உயர்வாக; higher than, superior to. "ஓகு குரங்கைநித்யாச்சரிதை யான பிராட்டிக்கும் அய்வருகாக நினைத்தான்" (ஈடு, 1. 3: 1).

[அ = அந்த, அறகு = பக்கம். அவ்வருகு = 1. அப்பக்கம் (பெ.). 2. அப்பால், அப்பாலாக (கு.வி.எ.).]

அய்வழி av-vazhi, பெ. (n.) அந்தப் பாதை, அந்த வழி; that path, that way, that route. —, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந்த வகையில், அந்த முறையில்; in that way, in that manner. 2. அப்படி வருமிடத்து; according to that course. "அய்வழி ஆவி இடைமை இடமிட நாசும்" (நன். 75). 3. அதன்பின்பு; after that. "அய்வழி.....உதித்த தன்றே" (கூர்மடி. வருணாசர். 5).

[அ + வழி.]

அய்வாணிலவம்மகிழ்குவெவால் av-v-a[avil-vaṅ-maṅgila-v-eṅṅal, பெ. (n.) பின்னர் எதிரியை வெல்லக்கூடிய உறழிற்கு (வாதத்திற்கு) இடமுண்டை கண்டு, அவன் மகிழ்க

வென்று தொடக்கத்தில் அவன் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளும் முறை (நியாயம்) (சி. பே. சிற். 3: 6); maxim followed by one who starts with pleasing his opponent by accepting the stand taken by him in an argument knowing fully well that he can eventually bring the opponent round to accept his own point of view.

[அ (அந்த) + அளவீல் + அவன் + மகிழ்க + எண்வ.]

அய்வளவு av-v-a[avu, பெ. (n.) 1. அந்த அளவு; that measurement. அவ்வளவு சரியாயில்லை 2. அம்மட்டு; that limit, that much. அவ்வளவு போதாது. அவன் கத்தியை எடுத்தான்; அவ்வளவுதான்; எல்லோரும் எடுத்தார்கள் ஒட்டம். —, கு.வி.எ. (adv.) போதிய அளவு; sufficiently, upto the mark. நீ வாங்கி வந்த பழம் அவ்வளவு இனிமையாயில்லை. தெற்று அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு அவ்வளவு நன்றாயில்லை.

ம. அவ்வளவு

[அ + அளவு.]

அய்வாய் av-vay, பெ. (n.) அழகிய இடம்; beautiful place. "அய்வாய் வளர்ப்பிறை குடி" (பெரும்பான். 412).

[அம் (அறகு) + வாய் (இடம்).]

அய்வாறு¹ av-v-aru, பெ. (n.) 1. அந்த ஆறு; that river. 2. அந்த வழி; that way. —, கு.வி.எ. (adv.) அப்படி; in that way or manner. "அய்வாறு பயிலகின்ற வருள்வாரி" (பாரத. முண்டக. 126).

ம. அவ்வாறு

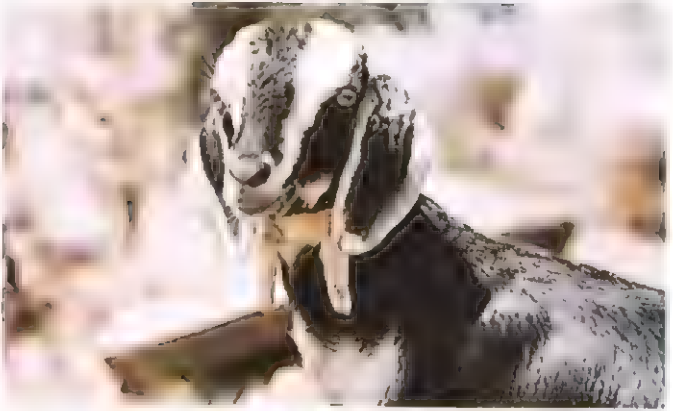
[அ (அந்த) + ஆறு (மண்ணை யறுத்தோடும் நீர்க்கால், வழி).]

அய்வாறு² av-v-aru, பெ. (n.) 1. ஆறு ஆறு; six to each, அறுபதைப் பதின்மருக்குப் பகிர்ந்தால் அய்வாறு வரும். 2. தனித்தனி ஆறு; in sixes, six each. "ஒவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்" (திருவிளை. பழியஞ். 4).

[ஆறு + ஆறு — அவ்வாறு (தோன்றல் திர்தல் கெடுதல் மூன்றுக் கொண்ட பழைச்சி).]

அய்வீ-தந் av-vi-tan, 4 செ.கு வி. (v.i.) பொறுமை நீங்குதல்; to become intolerant, impatient. "அய்வீத் தழுக்கா றுடையானை" (குறள், 167).

அலைதாடி

சுட்டி

மாடு

[ஒருகா. அவி → அவ்வி. அவீதல் = புகழ்க்கு தல், வேகுதல். அவ்வித்தல் = பொறாது மனம் புகழ்க்குதல் அவலது எரிதல்.]

167-ஆம் குறளுரையில், "மணத்தைக் கொடு விந்து அழுக்காறுடையன் ஆயினாளை ஏழ்ந்துரைப்பாருமளர்" என்று பரிமேலழகர் இழிவுசிறப்பும்மையால் அப் பொருளின் பிழைபாட்டைக் குறித்திருத்தலால், அவ்வித்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்கு, மணத்தைக் கோணச்செய்தல என்னும் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது.

அவ்விடம் av-v-idaṁ, பெ. (n.) அந்த இடம்; that place. —, கு.வி.எ. (adv.) அங்கு; there, in that place.

ம. அவிடெ; கூ., பட. ஆயெடெ; தெ. அய்யெட; தி. அவுடெ.

[அ + இடம்.]

அவ்விதழ் av-v-idaḷ, பெ. (n.) அழகிய பூவிதழ், beautiful petal. "அவ்விதழ்விழ்பதன் கமழ்" (நெடுநல். 41).

[அம் (அழகு) + இதழ். அம் → அவ்.]

அவ்விதை avvaḷi, பெ. (n.) தேர்வாளம் (சங். அக.); true croton-oil plant (செ.அக.) — croton seed, *Croton tiglium* (சா.அக.).

அவ்வை avvai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அவ்வைக்கு மூத்த மாமன்" (வேக. 1046). 2. பாட்டி; grandmother, 3. கிழவி; old woman. "அந்நிமழையும் விடாது அவ்வையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது" (பழ.). 4. தவப்பெண் (குடா.); woman ascetic. 5. புகழ்பெற்ற பெண்பாற்புவலரின் பெயர்; name of a famous poetess. "அவ்வை பாடலுக்கு" (பாரத. சிறப்புப்பாயி. 8).

க. அவ்வ, அவ்வெ; தெ., பர். அவ்வ; குட., கொண். அவ்வெ; கோத., குட., அவ்; கோண். அவ்வல், அவ்வாரி.

[அம்மை → அவ்வை.]

அவ்வையன் avvaiyan, பெ. (n.) கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (சங்.அக.); tender berry of chebulic myrobalan, *Terminalia chebula*.

அவ்வீவ avvī, க்ரு.பெ.எ. (demons. adj.) அத்தத்த; each, taken severally. "அவ்வீவாபதார்த்தங்கள்தோறும்" (சடு, 1. 1: 7).

[அ + அ — அவ்வ → அவ்வோ. அ — அந்த. 'அவ்வ' பன்மை குறித்த கட்டுக் குறிப்புப் பெயரச்ச்ச அகெகுத்தொடர்.]

ஈற்றுத் திரிபு தோன்றற் புணர்ச்சியைத் தடுத்துள்ளது. இது மணிப்பவள நடையால் ஏற்பட்டதாகவின், செந்தமிழ் வழக்கிற்கு கொவ்வாது.

அவ்வீவா avvī, சு.பெ. (demons. pron.) அவன்; he, that one. "அவ்வோ னுயிருக் கழிவிலை" (பாரத. பதினெட்ட, 111).

[அ (சே.சு.) + அன் (ஆ.பா.ஈறு). அவன் → அவ்வன் → அவ்வோன்.]

அவக்கரம் avakkaram, பெ. (n.) யானைக் குடல் (நூநார்த்த.); elephant's bowels.

அவக்கவக்கெஸ் avakkavakk(u)-eṣṭ, பெ. (n.) 1. விரைவாக உண்ணும் குறிப்பு; onom. expr. of gorging, voracity. அவன் அவக்கவக்கென்று சாப்பிடுகிறான். காசும் அவக்கவக்கென்று அரிசியைத் தினகிறது. 2. ஒர் ஒலிக்கூறிப்பு; onom. expr. of a repeated explosive sound. அவக்கவக்கென்று நாய் நூரைக்கிறது.

['அவக்கு' ஒலிக்கூறிப்பு. 'அவக்கவக்கு' விரைவுத்தொடர்ச்சி குறித்த ஒலிக்கூறிப்புக்குத் தொடர்.]

அவக்களி avak-kali, பெ. (n.) பயனற்றவன் (இ.வ.); useless or worthless person (Loc.).

[ஒருகா. அவம் (கேடு) + களி. அவக்களி → அவக்களி = கேடுகெட்ட கழிசடை.]

அவக்காலம் avak-kālam, பெ. (n.) 1. துன்பக்காலம்; disastrous period, evil days, time of danger. 2. அழிவுக்காலம்; period or time of destruction. 3. ஆசாதவேளை; inauspicious or unlucky time.

Mar. avakāla

[அவம் = கேடு. கால் → காலம்.]

அவக்கீர்த்தி avak-kīrtti, பெ. (n.) புகழ்க்கேடு; infamy, disgrace. "அவக்கீர்த்தி யுலகிவிற்பு" (மச்சுபு. பததிமான். 14).

ம. அவகீர்த்தி

[அவம் = கேடு. கீர் → கீர்த்தி → கீர்த்தி.]

மேற்கோளில் இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவிவது.

அவக்குணம் avak-kuṇam, பெ. (n.) கெட்ட தன்மை; bad quality, evil nature, bad disposition. "அவகுண விரகனை" (திருப்ப. 638).

ம. அவகுணம்; க., து. அவகுண; தெ. அவகுணமு; Mar. avaguna; Nep. avagur; Sinh. avagura.

[அவம் (கேடு) + குணம்.]

மேற்கோளில் இயல்புணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவக்குறி *ava-k-kuri*, பெ. (n.) கேடுகாட்டுங் குறி; sign of approaching calamity, portent.

[அவம் (கேடு) + குறி.]

அவக்கேடு *ava-k-kēḍu*, பெ. (n.) பெருந்தீங்கு; calamity, great disaster.

ம., க., து. அவகை; தெ. அவகடமு; Mar. avagada.

[அவம் = கேடு. 'அவககேடு' வீழ்ச்சை சொல்.]

அவக்கொடை. *ava-k-kōḍai*, பெ. (n.) தகாத வர்க்குச் செய்யுந் தானம்; gift made to unworthy persons.

[அவம் (கேடு) + கொடை. கொடு → கொடை.]

தொலைகாரணுக்குப் பரிசும் கொள்ளைக் காரணுக்குப் படைக்கலமும் கொடுப்பது போன்றது அவககொடையென்றும், முல்லைக் கொடிக்குத் தேரும் குருடனுக்கு விளக்கும் கொடுப்பது போன்றது கொடைமடம் என்றும் வேறுபாடு குறிக்கலாம்.

அவக்கொலை *ava-k-kolai*, பெ. (n.) தீய சாவு; unnatural death from accident, suicide, murder, etc. (சா.அக.).

[அவம் (கேடு) + கொலை. கொல் → கொலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அவச்சா *ava-c-cā*, பெ. (n.) அவக்கொலை பார்க்க; see *ava-k-kolai* (சா.அக.).

அவச்சாடை *ava-c-cāḍai*, பெ. (n.) கேடுணர்ச்சித் துங் குறி (இ.வ.); evil or inauspicious omen, portent (Loc.).

[அவம் (கேடு) + சாடை. சாடு → சாடை = சாயை. சாடுதல் = சாய்தல்.]

அவச்சாயை *ava-c-cāyai*, பெ. (n.) 1. நிழலற்ற வுருவம்; shadowless being, as a deity or celestial being. 2. சாவுக்குறி; a sign of death. 3. நிழலை யளந்து நாளிடை கணிப்பதில் மாநத்திற்குரிய நன்றாபடி நிழலளவு; monthly

deduction from the length of one's shadow, varying with the time of the year, made in calculating the hour of the day.

ம. அபச்சாய; Mar. apaccāya.

[அவம் (கேடு) + சாயை. சாய் → சாயை = நிழல. சாய்தல் = கோணுதல், சாய்ந்து விழுதல். அவச்சாயை > Skt. apacchāyā.]

அவம், சாயை பார்க்க; see *avam*, *cāvai*.

அவச்சாவு *ava-c-cāvu*, பெ. (n.) தீய அல்லது அகாலச் சாவு; unnatural or premature death.

[அவம் + சாவு.]

அவச்சின்னம் *ava-c-cinṇam*, பெ. (n.) 1. (ஏர.) குறிப்பிட்டு வேறுபடுத்தப்பட்டது; (Log.) that which is distinguished or differentiated. 2. தீக்குறி; evil sign, portent.

[அவம் (கேடு) + சின்னம். சிவ் → சின் → சின்னம்.]

சின்னம் பார்க்க; see *cinṇam*.

அவச்சுழி *ava-c-cuḷi*, பெ. (n.) 1. தீய சுழி; a mark of swirling hair or lines on the body, portending evil. 2. தீயூழ் (உ.வ.); evil fate (Com u)

[அவம் (கேடு) + சுழி. கல் → கள் → களி → சுழி. சுழித்தல் = வளைத்தல், வட்டமாகத் திரித்தல், வட்டம் வளைத்தல். சுழி = வட்டம், வட்டக் குறி.]

உடம்பிலுள்ள சுழிகள் நன்மையும் தீமையும் காட்டுங்குறிகள் என்பது குறிநூற்கொள்கை. மக்கள் நம்பிக்கையும் அது. அதனால் தீச்சுழி தீயூழ்ப் பெயராயிற்று.

அவச்சொல் *ava-c-cōl*, பெ. (n.) அமங்கலச் சொல்; inauspicious word.

[அவம் (கேடு) + சொல்.]

அவசம் *a-vāsam*, பெ. (n.) நன்வசப்படாமை; being beside oneself, not having one's own free will, bewilderment. "ஆவிய திலவா னென்னவவசமாய்" (கந்தபு. தக்க. வள்ளியம். 153).

[அவ் → வ. வை → வயம் → வசம்]

அவசி *avaśi*, பெ. (n.) தச்சுறுப்பான் (தைவல. தைல. 72); Indian *ipecacuanha* (செ.அக.) - கழுதைப்பாலை அல்லது நஞ்சுறுப்பான்; common Indian *ipecacuanha*, *Tylophora asthmatica* (சா.அக.).

அவட்டம் *avattam*, பெ. (n.) 1. நாயவேளை (சங்.அக.); a species of cleome (செ.அக.) — dog-mustard plant, *Cleome viscosa* (சா.அக.). 2. வால்யீளகு; tail-pepper, *Piper cubeba* (சா.அக.).

அவத்தம் பார்க்க; see *avattam*

அவட்டம்பதி *avadambadi*, பெ. (n.) வசம்பு (சங்.அக.), sweet flag (செ.அக.) — அவட்டிபாதி, sweet flag, *Acorus calamus* (சா.அக.).

அவண் *avaru*, சூ.வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், அங்கு; there. “அரைசெலா மவண் மணியெலா மவண்” (கம்பரா. பால. நகரப். 7) 2. அவ்வகை; in that manner. “அற்றது மாயையு மந்தறியலவே” (ஞானா. 22).

க. அவம்; து. அவளு.

[அ + அண்.]

அவணம் *avaram*, பெ. (n.) இருபதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கு; a measure = 20,000 areca-nuts (W.).

ம. அவணம்

[அவணம் → அவணம்.]

அவான் *avararu*, பெ. (n.) 1. திண்ணியன்; stalwart. 2. சொந்தசெல்வுள்ளவன்; man of influence.

[ஒருகா. அவுண் (அகரன்) → அவணன்.]

அவணி *avani*, பெ. (n.) நன்மை; benefit (R.).

அவணியம் *avariyam*, பெ. (n.) கடைத்தெரு (புதுவை); bazaar (Porq.).

[ஒருகா. ஆவணம் → அவணியம்.]

அவத்தம்¹ *avattam*, பெ. (n.) 1. கேடு; evil, calamity. “அவத்தங்கள் வினையும்” (இவ் திருவாய். 10. 3: 9). 2. பயனற்றது; that which is useless, vain. “அவ்வல வாழ்க்கையுட்பதற் கவத்தமே பிறந்துநீ” (தேவா. 2. 233: 6).

[அவம் (கேடு, வீண்) → அவத்தம்.]

அவத்தம்² *avattam*, பெ. (n.) நாயவேளை (மு.அ.); species of cleome.

[அவம் → அவத்தம்.]

மூலம். அவட்டம்

அவத்தன் *avattan*, பெ. (n.) பயனற்றவன்; useless person. “மருட்கொண் டழியு மவத்தன்” (திருப்ப. 333).

ம. அவதானம்

[அவம் → அவத்தம் → அவத்தன்.]

அவத்தாளம் *ava-talam*, பெ. (n.) (இசை) தாளப் பீசகு; (Mus.) error in *talam*. “தாளவியல்பு பொலிவுபெற அவதாளம் நீங்க” (சிலப். 3: 135-6, அடியார்க்க. உரை).

ம. அவத்தாளம்

[அவம் → அவத்தம்.]

மெற்கோளில் இயலப்புணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவினது.

அவத்தறை *ava-turai*, பெ. (n.) தீய வழி; evil way. “அவத்தறை போய நெருசை தக்கனார்க்குந் திட்டானே” (கூர்மபு. தக். வே. 7).

[அவம் = கேடு, தீமை. துறு → துறை = சீரீவு, தெழி.]

அவத்தாயு, அவதாயு *ava-tirru*, *ava-diru*. பெ. (n.) பழிப்பு; vilification, slander, ill-report, defamation.

க, தெ. அப்தூரு.

[அவம் = கேடு, தீங்கு. துறு → துறு = தூறல், தூறல்.]

பழிச்சொற்களைப் பரப்புவது, முகில மழைத்துளிகளைச் சிதறுதல் போலிருத்தலால், பழிப்பு அவதூறென்பட்டது. உலக வழக்கிலுள்ள இயலப்புணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவினது.

அவத்தன் *avandan*, பெ. (n.) பயனற்றவன்; useless or worthless man. “தின்மக எவந்தனாய் வெறுநிலத் திருக்க வாண போது” (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 63).

[அவம் (கேடு, வீண்) → அவத்தம் → அவத்தன்.]

அவத்தி *avandi*, பெ. (n.) 1. கோவை (பச்.மு.); Indian caper. 2. ஒரு நாட்டின் பெயர்; name of a country.

அவத்திக்கண்ணி *avandi-k-kanni*, பெ. (n.) வெருக்குசெடி (மலை.); a plant with bulbous roots, *Arum macrorhizon* (சா.அக.).

அவநம்பிக்கை *ava-nambikkai*, பெ. (n.) நம்பிக்கையின்மை, ஐயநய; disbelief, distrust, suspicion, doubt.

து., தெரங். அபநம்பிக்கை.

[அவம் (கேடு) + நம்சிககை. நம்பு → நம்புகை → நம்சிககை → நம்சிககை (தொ.பெ.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அவநெறி *ava-nēri*, பெ. (n.) நீயவழி, கரிசு(பாவ) நெறி; evil way, way of sin. "அவநெறியிற் செவ்வாமே தடுத்து" (பெரியபு. தடுத்தாட். 79).

[அவம் (கேடு, தீங்கு) + நெறி. நென் → நெரு → நெரி → நெறி = நெருங்கிச் செல்லும் வழி.]

அவப்படுதல் *ava-p-puṭṭu*, 20 செ.கு வி. (v.i.) பயனற்றாதல்; to become useless. "அருத்தவ மவப்படா தருளி" (உபதேசகா குராதி. 129).

[அவம் (கேடு, வீண்) + படு. படுதல் = பொருத்ததல், நேர்தல்.]

அவப்பேர் *ava-p-pēr*, பெ. (n.) கெட்ட பேர், அவகீர்த்தி, புகழ்க்கேடு; bad name, ill-fame, bad reputation.

[அவம் (கேடு) + பேர். பெயர் → பேர் = புகழ்.]

அவப்பொழுது *ava-p-poṭṭu*, பெ. (n.) வீண் காலப்போக்கு; mis-spent time. "அவப் பொழுதுலும் தவப்பொழுது நலவது" (பழ.). "அவப்பொழு தகல விருப்பதென விருப்போ" (வைராக்க. திப. 18).

[அவம் + பொழுது. அவம் = கேடு, வீண்.]

அவப்பதி *ava-patti*, பெ. (n.) 1. பத்தியின்மை; impiety. 2. மூடப்பத்தி (வீண்.); superstition.

[அவம் (கேடு) + பத்தி. பகு → பா → பாத்தி → பத்தி = பாற்படுதல், பற்றுக்கொள்ளுதல். பகு > Skt. bhaj. ஒ.நேர: பகு > Skt. bhuj. பத்தி > Skt. bhakti. இனி, பற்று → பற்றி → பத்தி எனினுமாம்.]

பத்தி பாக்க; see patti.

அவப்பத்தி என்பது, வடமொழி வழக்கைய பின்பற்றி அவப்பத்தி என இயல்புபுணர்ச்சி கொண்டது.

அவம் *avam*, பெ. (n.) 1. கேடு; evil, destruction. "அவஞ் செய்வா ராசையுட் பட்டு" (குறள், 266). 2. வீண், பயனின்மை; vanity, uselessness, nothingness. 3. வசனத் (ஆகாயத்) டிராமரை; floating lotus or sky lotus, *Pistia stratiotes* alias *Tala indica* It is also called

'The rootless nelumbo' since its roots only float on water (சா.அக.).

[அவி → அவம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ. பெ. ஈறு. அவிதல் = வேதல், அழிதல், கெடுதல், அணாதல், சாதல். அவம் = அழிவு, கேடு. அவம் → அவ (முன்னொட்டு) > Skt. apa (upa-sarga).]

ஒ.நேர: உவத்தல் = ஒத்தல். உவமை = ஒப்பு. உவமை > Skt. upamā. உவ > Skt. upa = உடன், கூட, துணையான, உதவியான.

இங்ஙனம் தமிழ் முன்னொட்டுகள் ஆரிய மொழிகளில் உபசர் க்கங்கள் (prefixes) ஆவதை, முன்னொட்டு என்னும் உருப்படியிற் காண்க.

அவமதி-த்தல் *ava-madi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்தல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல்; to insult, to disgrace, to treat with disrespect or contempt. "பரணைக் குருவை யவமதித் தோர்" (தணிகைப்பு. அகத். 336).

[அவம் (கேடு) + மதி. மத்து (மட்டு) = அளவு. மத்து → மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடுதல், தகுதியற்ற தல், மானகுசெய்தல், பெருமைப்படுத்துதல்.]

அவமதி *ava-madi*, பெ. (n.) அவமானம்; disregard, disgrace, contempt. "இழிஞன் புலைக் கரந் திண்டி யென்னை யவமதி செய்திட" (காஞ்சிப்பு. பரசிரா. 42).

ம., க., தெ. அவமதி; து. அவமான.

[அவம் + மதி (மதிப்பு, மானம்). அவமதி > Skt. ava-mati.]

அவமதி-த்தல் பார்க்க; see *ava-madi*.

அவமதிச்சிரிப்பு *ava-madi-cirippu*, பெ. (n) இகழ்ச்சினை (திவா.); derisive laughter.

[அவம் + மதி + சிரிப்பு. சிரி → சிரிப்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. ஈறு]

அவமதிப்பு *ava-madippu*, தொ.பெ. (vb.l.n) இகழ்ச்சி; disregard, disrespect, derision, contempt

[அவம் + மதிப்பு. மதி → மதிப்பு (தொ.பெ.) 'யு' தொ.பெ. ஈறு.]

அவமறை *ava-mārai*, பெ. (n.) 1. கேடு வீணக்கும் மறை; destructive or injurious rain (W.). 2. அகால அல்லது பயனற்ற மறை; unseasonable or unwanted rain.

அவமாக்குதல் *avam-ikkū*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீணாக்குதல்; to waste, make useless.

[அவம் + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (ச.வி.)]

அவமானம் *ava-mānam*, பெ. (n.) மதிப்புக்கேடு, அவமதிப்பு; disrespect, dishonour, contempt. "ஐயனெயின் நமணர்கள் தாமெண்ணையல மாணஞ் செய்ய" (பெரியபு. தண்டி. 11).

ம. அவமானம்; க., பட., அவமான; தெ. அவமானம்; து. அபுமான; Mar. avamāna; Pall avamānam.

அவமானம் > Skt. ava-māna.

[அவம் (கேடு) + மானம். மாத்தல் = அளத்தல். மா + அனம் - மானம் (அளவு, அளவீடு, மதிப்பு).]

அவமானி-த்தல் *ava-māṇi-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) அவமதித்தல், அவமானப்படுத்துதல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல்; to despise, disgrace, treat with contempt. "அவையினி லவமானித்தபாதகன்" (நல.பாரத.சொர்க்க. தெரி. 31).

ம. அவமானிக்குக; க. அவமானிக; தெ. அவமானிஞ்சு; து. அபுமானமுன்புளி.

[அவம் + மானி. மானம் (பெ.) → மானி (வி.) ஒ.நேர: தீர்மானம் → தீர்மானி.]

அவமிதம் *avāmidam*, பெ. (n.) பொற்றலைக்கையாந்தகரை; marygold verbesina, *Wedelia calendulacea* (சா.அக.).

அவயக்கோழி *avaya-k-kōḷi*, பெ. (n.) அவையக்கோழி பார்க்க; see *avaiya-k-kōḷi*.

அவயங்காத்தல் *avayāṅ-k-kāttal*, பெ. (n.) அவையங்காத்தல் பார்க்க; see *avayāṅ-k-kāttal*.

அவயம் *avayam*, பெ. (n.) அவையம்¹ 4 பார்க்க; see *avaiyam*¹ 4.

அவர் *avar*, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron.) 1. பலர்பாற் செய்யமைச் சுட்டுப்பெயர்; rem. demons. pron. and pl. of 'he' or 'she'. அதோ! அவர் வருகிறார். 2. முன் சொல்லப்பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் செய்யமைச் சுட்டுப்பெயர்; masc. pl. demons. pron. referring to antecedent noun or nouns. பண்டைக் காலத்தில் தமிழகத்தைச் சேர் சோழ பாண்டியர் ஆண்டனர்; அவர் காலத்திற் பெரும்

பாலுஞ் செங்கோலாட்சி நிலவியது. 3. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப்பன்மைச் சொல்; that person, honorific term. அவர் ஓர் ஆசிரியர்.

ம., க., து., அவர்; தெ. வாரு; து., ஆரு; குட., அவ; கோத. அவர்; கோண். அல், ஆர்; கொலா. அவர், அவர்; குவி அவரு; கூ., ஒரு; பர். ஓர்; குரு. ஆர்; கை. ஆவுங்; கொர. அவக், ஆக; எரு. அவல்லு; இரு. அதுரு; பட. அவக.

[அ (சே.சு.) → அவர். 'அர்' ப.பா. சுறு. 'வ்' உடல்படுமெய்.]

அவர்கள் *avarga*, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron.) 1. பலர்பாற் செய்யமைச் சுட்டுப்பெயர்; pl. demons. pron. denoting persons at a distance. அதோ பா! அவர்கள் யார்? 2. முன் சொல்லப்பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் பெயர்; pl. demons. pron. referring to persons mentioned before. அணைமயில நிகழ்ந்த இலங்கைக் கலகத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர் சொல்லப்பட்டனர்; அவர் களனைவரும் தமிழரே. 3. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப்பன்மைச் சொல்; that person, honorific term. இத்தியெய்திப்பை மறைமலையடிகள் தொடங்கி வைத்தார்கள்; உன்மைத் தமிழர் அனைவரும் அவர்களைப் பின்பற்றினார்கள். 4. ஒருவர் பெயருக்கும் பின் சேர்க்கப்படும் மதிப்புச் சொல்; honorific term appended to a name. மனோம்மணிய ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பாடிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, தமிழ் இனத்திற்குப் பள்ளி வாயுச்சிப் பாடல் போல் உணர்ச்சி யூட்டியது. 'ஆந்தந் நமசிவாய பண்டார மவர் சுளுக்கு' (S.I.I. i, 85).

[அ → அவர் → அவர்கள். 'கள்' பன்மைற்று; சிறுபான்மை உலகவழக்குப் பலர்பாலிற்று. 'அவர் கள்' இரட்டைப் பன்மை.]

அவரை *avarai*, பெ. (n.) பெரும்பான்மை வெளிநினை பகமை நிறமாகவும் சிறுபான்மை வெள்ளை செம்மை நிறமாகவும், பல்வேறு வடிவிலும் இரு விரலம் (inch) முதல் எண் விரலம் வரை பல்வேறு அளவில் இருப்பதும், பொதுவாக வீட்டுப்புறங்களில் விளைக்கப்படுவதும், இவக்கொடியிலேயும் (climber) படக் கொடியிலேயும் (creeper) சிறுபான்மை குத்துச் செடியிலேயும் (shrub) மரரிக்காலத்திற் காப்பதும், உடல்நலத்திற் கேற்றதும் கவையுள்ள

துப் எல்லாராலும் விசும்பப்படுவதுமான கறி வகைக்காய்; field bean, cl. *Dolichos lablab*.

"ஆயமக ளட்ட வம்புளி மிதவை
யவரை கொய்யுந் ரார மாந்தும்"
(புறநா. 215: 4-5).

அவரைவகைகள் :

1. ஆட்டுக்கொம்பவரை - *attuk-komb(u)-avarai*; ஆட்டுக்கொம்புபோன்ற அவரைவகை; a variety of field bean resembling goat's horn.
2. ஆராலமீன்வரை - *aral = miṇṇ - avarai*; ஆராலமீன்போன்ற அவரைவகை; a variety of field bean resembling sand-eel.
3. ஆனைக்காதவரை - *aiṇai-k-kāṭ(u)-avarai*; ஆனைக்காதுபோன்ற அவரைவகை, a variety of field bean resembling elephant's ear.
4. கணுலவரை - *kaṇu-u-avarai*; கணுக்களிற் காயக்கும் அவரைவகை; a variety of field bean that bears fruit in its joints
5. கொழுப்பவரை - *koḷuppu(u)-avarai*; குட்டையாகவுங் கொழுமையாகவுமுள்ள அவரைவகை; a variety of field bean that is short and fleshy.
6. கோழியவரை (கோழிக்காலவரை) - *koḷi-y-avarai (koḷi-k-kāṭ-avarai)*; கோழிக்கால்போன்ற அவரைவகை; West Indian sea-side bean, n. cl. *Canavalia obtusifolia* (A.) (செ.அக.) — cock-bean (சா.அக.).
7. சப்பரத்தவரை - *ṣapparaṭṭavarai*, shed-bean, *Cyamopsis psoraleoides* (சா.அக.).
8. சிவப்பவரை (செவ்வவரை) - *ṣivapp(u)-avarai (ṣevavarai)*, red variety of field bean.
9. தீவாந்தரவரை - *tīvāṇḍara - v - avarai*; கிழைத் தீவுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட அவரை; a bean from the eastern islands (W.).
10. நகரவரை - *nagar-avarai*; அவரைவகை; a kind of bean, *Dolichos rugosus* (W.).
11. பாலவரை (வெள்ளவரை) - *pāl-avarai (vel-l-avarai)*; பால்போல வெள்ளை நிறமான அவரைவகை; white variety of field bean, *Dolichos lablab* (செ.அக.).

2. ஓர் அவரைவகை; a species of Egyptian bean (W.). "அவரைக் கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக" (புறநா. 120: 10-11).

12. பூனைக்காலவரை - *pūṇai - k - kāṭ - avarai*; பூனைக்கால் போன்ற அவரை; cat-footed bean.
13. பேரவரை - *pēr (peru) - avarai*; பெரிய அவரைவகை; a large species of Egyptian bean (W.).
14. மணியவரை (சிற்றவரை) - *maṇi-y-avarai*; சிறுத்து உருண்டு நீண்ட அவரைவகை; a small variety of field bean roundish in cross section.
15. முறுக்கவரை - *muṇukk(u)-avarai*; திருக்க முறுகலான அவரைவகை; pea bean, l.sh., *Psophocarpus tetragonolobus* (A.) (செ.அக.) — curling bean (சா.அக.).

அவரை யகணினம் (Species allied to field bean)

1. கப்பவரை; French bean.

2. காட்டவரை; Wild bean, *Dolichos*.

கொழுப்பவரை போன்றுள்ள மொச்சை (சேலம் வழக்கு); பெருமபாலும் வீட்டுப்புறத்தில் விளைவிக்கப்படும் அவரையை நோக்கி, மொச்சை காட்டவரை யெனப்பட்டது.

கொழுப்பவரைக்கும் காட்டவரைக்கும் வேறுபாடு

கொழுப்பவரை	காட்டவரை
அ. பொதுவாக வீட்டுப்புறத்திலேயே விளைக்கப்படுவது.	எப்போதும் காட்டுப் புறத்திலேயே விளைக்கப்படுவது.
ஆ. நெடுங்கொடியாகப் படர்வது.	குறுங்கொடியுள்ள குத்துச்செடியாக வளர்வது.
இ. இளங்காய் கறியாகச் சமைக்கப்படுவது.	முதிர்ந்த விதை மட்டும் பசுமையாகவும் காய்ந்ததாகவும் அவித்தும் கறியாகச் சமைத்தும் உண்ணப்படுவது.
ஈ. காயத்தோல் மெலியது.	காய்த்தோல் வல்லியது.

உ. எங்கும் அவரை செலம் வீட்டாரத்தில் யென்றே மட்டும் காட்டவரை வழங்குவது. யென்றும், பிறவிடங்களில் மொச்சையென்றும் வழங்குவது.

ஊ. காய்ந்த விதை பொதுவாகக் கருப்பாகவே யிருப்பது. காய்ந்த விதை வெள்ளை சிவப்பு கருப்பு என்னும் முந்திறத்தில் முள்ளது.

காட்டவரை; wild beans. காட்டுமொச்சை; blab vulgaris (L.) (W.) — காட்டவரை; ngle-bean, *Glycine javanica* (சா.அக.). காட்டவரை, காட்டுமொச்சை; country bean, *olichos lablab* (மு.அ.) (செ.அக.).

3. சீமையவரை (வெளிநாட்டவரை)-foreign bean. சீமையவரை; foreign bean, *Phaseolus trilobus* (சா.அக.) — சீமையவரை; field gram, *Phaseolus vulgaris*. அவரைவகை (A.) (செ.அக.).

வரைப்புறவினம் (Species different from field bean)

(அ) சீனியவரை (கொத்தவரை); செடிவகை; cluster-bean, a shrub, *Cyamopsis psoraleoides* (செ.அக.) — சீனியவரை, China-bean (சா.அக.).

சீனியவரை யென்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு. கொத்தவரை யென்பது சோழ நாட்டு வழக்கு. சீன நாட்டினின்று வந்ததனாற் சீனியவரை யெனப்பட்டதென்பர். அவரையை நோக்கச் சிறிதாக யிருப்பதனாற் சீனியவரை யென்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம். சில் — சின் — சின்னி — சீனி. சின்னமினகாய் சீனிமினகாய் என்றும், சின்னவெடி சீனிவெடி யென்றும், பெயர்பெற்றிருத்தல் காண்க. கொத்துக்கொத்தாய்க் காய்ப்பதனாற் கொத்தவரை யெனப்பட்டது. இது பித்தத்தை மிகுவிப்பது.

“கொத்தவரைக் காய்பித்தத் கூடாது பத்தியத்தின மெத்தணவு மையம் வினைக்குங் காண — பித்தத்தால சீத மகற்றிவிடும் தின்மருந்தைப் பாராக்கும் லாதக் குடைச்சறகு மால்” (பதார்த்த. 720).

(ஆ) சுடலையவரை: இயற்கையாக ஃலீளை வதும், சீனியவரை போன்றதும், சுடு காட்டுப் பக்கத்தில் மிகுதியாகக் காணப்படுவதும், உண்ணப்படர்த்து மான காய்வகை; a species of inedible bean growing wild, generally near burning grounds. சுடலை = சுடுகாடு.

இதுவே தகரை (*cassia tora*) யெனப் படுவது. இது தோல் நோய்வகை கட்டுச் சிறந்த மருத்துவ மூலிகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தகரையின் குணம்

“தகரை படர்ந்தா மரையைச் சொறியைத் தகர வடிக்கும்நதத் தன்னோ — டிகலான அத்தி சுரத்தையு மதஞ்செய்யு மிமழலி யுத்தமமா மென்றே யுரை” (பதார்த்த. 249).

தகரைவித்தின் குணம்

“வண்டு கடியுடனே வன்சூலு னும்பலவாம பண்டு நமைபுடையும் பண்டிதர்கள் — கண்டுரையாப் பித்த கனலும் பெருத்த தகரவிதைச் சித்தரைய விலலா திசை” (பதார்த்த. 825).

(இ) வாளவரை: sword-bean. வான்போல தட்டையாக நீண்டிருப்பது வாள வரை. இதற்குச் காட்டவரை, தம்பட்டவரை, பாடவரை என்றும் பெயருண்டு. வாளவரை; lablab cultratus (L.) (W.) — கொடிவகை; sword-bean, m cl., *Canavalia ensiformis* (செ.அக.) — sword bean, *vigna ciliaris* (சா.அக.).

“அதிபித்தம் வரந்தி யரோசகமு முண்டாம் குதிவாதம் வாய்ச்சரப்புங் கூடும் — துதிசகர வாளவரை யொத்த வளமுலை யே!பசிய வாளவரைக் காயாண் மதி” (பதார்த்த. 742).

(ஈ) பேயவரை: இதைப்பற்றி அகரமுதலிகள் வெவ்வேறு வகையாகக் கூறுகின்றன. பேயவரை - கோழியவரை; s. a kind of bean used in medicines, *Canavalia gladiata* (W.) — பேயவரை - 1. sword-

bean. கோழி யவரை¹ பார்க்க; see kōlī-y-avarai¹. 2. பொன்னாலிரை; fetid cassia (செ.அக.)— பேயவரை; horse-bean, *Canavalia ensiformis* (சா. அக.).

ம. அவர, அமர; க. அவரி, அவரே, ஆவரே; அமர; பட. அவரே; கோந. அவர்; துட. எவீர்; து. அவரே, அபரே, common country bean, *Labiab vulgaris*. அவடெ, ஆவடெ, அபடெ, a kind of bean — (D.E.D.).

[அம்முதல் = அமுக்குதல், பன்மாதல், தாழ்தல், தட்டையாதல். அமல் → அவல் = 1. பன்ம. 2. தட்டையாக இடித்த அரிசி. அவல் → அவலை → அவரை = தட்டையான அல்லது சப்பையான காய்வகை. கத்தரி, கரை, பாகல், பீர்க்கு, புடலை, பூசணி, முருங்கை, வாயை, வெண்டை முதலிய சிறு காய்கள் எல்லாவற்றோடும் ஒப்பு நோக்க அவரை யொன்றே தட்டையாசிருத்தல் காண்க.]

அவரைக்காய் (அவரைக்காய்) என்னும் கொச்சைத் தமிழ்ச்சொல், மலையாளத்தில் அவரைக்க என்றும் அமரைக்க என்றும் திரிந்துள்ளது. அக் கொச்சை வழவுகள் அவரைக்காய் என்றன்றி அவரையென்று பொருளபடா.

அவரைக்குச் சிக்கடி. முதிரை என்று ஈரிலக்கிய வழக்குப் பெயர்கள் உள்ளன. "அவரை சிக்கடி" (பிங். 9: 308).

சிக்கடி என்பது தெலுங்கிற் சிக்குடு என்று வழங்குகின்றது.

'அவரைப் பிஞ்சின் குளம்' என்னும் தலைப்பின்கீழ்,

"கங்குலுண விற்றுகுங்
கறிக்கு முளைகளுக்கும்
பொங்குதிரி தொடத்தோர்
புண்கரத்தோர் — தங்களுக்கூங்கு
கணமுதிரைப் பீல்லைநோயக்
காரருக்குங் காமுறையா
வெண்முதிரைப் பிஞ்சாம் விதி"

என்று 'பதார்த்தகுண சிந்தாமணி' (697) கூறுகின்றது. இதன் உரையில் 'வெண்முதிரைப் பிஞ்சு' என்னுந் தொடருக்கு 'வெள்ளை யவரைப்பிஞ்சு' என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

"முதிரை வாலுன் வல்சி," 55ஆம் பதிறுப்பத்துப் பாட்டின் 7ஆம் அடியில்

வரும் முதிரை யென்னும் சொல்லிற்கு, 'முதிரை யென்றது அவரை துவரை முதலாயினவற்றை' என்று குறிப்புரை வரையப் பட்டிருப்பதால், முதிரை யென்பது பயற்று வகைப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கிவழமை தெரிகின்றது.

இனி, 335ஆம் புறப்பாட்டில் "பொற்கிளரவரை" யென்றிருப்பதால், புளையுள்ள அவரைவகை யொன்றிற்குந்தென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

பழமொழிகள் :

'அவரை போட்டால் துவரை முளைக்குமா?' "ஆடிமாதம் அவரை போட்டால் கார் ததிகை மாதம் காய்."

சிறுகுறிப்புகள் :

மேலை வடார்க்காட்டுப் பாங்கர் சொத்தவரை யென்னும் பெயர் குத்தவரை யென்றும் வழங்குகின்றது.

சில அகரமுதலிகள், கோழியவரையை வாளவரை யென்று குறித்திருப்பது தவறாகும்.

"கொட்டையவரைக்காயாத் கோரவ ரோசகநோய கிட்டாதென் பார்மருந்தின் கீர்த்திகெடும் — துட்டமந்தம் பையவுண்டாம் பெதியுண்டாம் பாரிப் பனிமருண்டாம் ஐயமுண்டாம் குவையுமுண்டாம்"

என்று ப.கு.சி. (741) கூறியிருப்பதால், வித்து முதிர்ந்த அவரைக்காய் அவரைப் பிஞ்சுபோல அத்துணை நன்றன்று என்று தெரிகின்றது.

அவல் oval, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; shallow depression. "அவலியிழினு மிசையேறிலும்" (புறநா. 102: 3). 2. விளைநிலம்; cultivated land. "மெல்லவ விருந்த லுய்த்தொறும்" (மலைபடு. 450). 3. குளம்; tank (சது.). 4. தெல்லை ஊறவைத்து வறுத்திடித்த தின் பண்டம்; paddy soaked in water and then fried and flattened. "பாசவ விடிக்கும் இரும்பா முலக்கை" (அகநா. 141: 18).

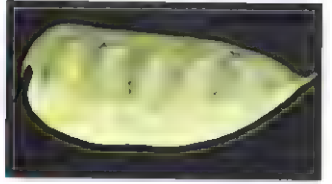
ம., க., அவல்; தெ. அடுகுறு; குட. அவல் அகசி.

[அம் → அம்மி = அமுக்கிப்பரைக்குங் கல். அம்முதல் = அமுக்குதல், பன்மாதல், தாழ்வாதல், தட்டையாதல். அம் → அமல் → அவல் =

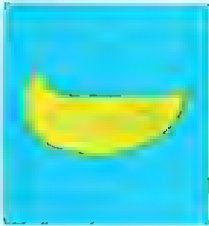
அவரை

ஆராலமிளவரை

ஆணைக்கா தவரை

திரூலித்தவரை

இறவரை

கணுவவரை

சுப்பலவரை

கருப்பவரை

பள்ளம், பள்ளமான விளைநிலம் தவ்வது குளம், தட்டையான அவல. ஒ.நேர: சும → சுமல் → சவல் = சுமக்குத் தோட்பட்டை.]

பள்ளம் என்பது தாழ்ந்தமட்டமாதலால், குட்டை தட்டையானவற்றையுள் குறிக்கும். எ-டு: பள்ளி = தாழ்ந்த மட்டமாதலால். பள்ளையாடு = குள்மான் ஆட்டு வகை. பள்ளையன் = குறுகிப் பருத்தவன். குள்ளம் உயரத்திற் குறுகியது. அதுவே தட்டை. அரிசியை நோக்க அவல தட்டையாயிருத்தல் காண்க.

அவலிக்கும் வகை

அன்றறுத்த பச்சைநெல்லை அவலது ஊறவைத்த உணர்ந் நெல்லை வறுத்து, மரவுரலில் இட்டு விரைந்திடித்து உமியைப் போக்கினது அவல; newly reaped fresh paddy or well soaked dried paddy is fried in a shallow earthen pot till one or two grains begin to pop. It is thereafter pounded quickly in a wooden mortar till the grain is flattened, and separated from the husk

அவைத்தல் = நெல் அரிசி முதலியவற்றைக் குறுத்துவல். "ஆய்தினை யாசி யவையல்" (பொருந. 16), "திங்குருமடி நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்.....அவைப்பார்" (சிலப். 29, வண்ணப்). அவைத்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்குத் தெறித்தல் என்னும் பொருளுமுண்டு. "இறைவிரலா வவைத்துகந்த வீசா" (தேவா. 6. 55: 11). ஆயினும், அவலை இடித்தல் என்பதே பெருவகை வழக்கு. "பாசவ விடக்கு.....உலக்கை" (அகநா. 141: 18). குறித்துக்கும் இடித்தலுக்கும் வேறுபாடுண்டு. ஆதலால், அவை → அவையல் → அவல என்பதிலும், அம் → அமல் → அவல என்பதே பொருத்தமாம். துவையல் என்பது துவல் எனக் குறுகாமையும் நோக்குக

பழமொழிகள் :

அவல் (பர்வம்)

'அவல அவல் என்கிறது நெல், மழைமழை என்கிறது புல.'

அவல் (நெல்வறையிடியல்)

'அரிசி அள்ளக் குறையும், அவல் முள்ளக் குறையும்.'

'அவல் பெருத்தது ஆர்க்காடு.'

'அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை

இடிக்கிறதா?'

'அவலை முக்கித் தின், எளளை நக்கித் தின்.'

'ஆனை முகவனுக்கு அவலகட்டலை கொண்டாட்டம்.'

'வேறுவாயை மெவலுகிறவன் அவல் இடைத்தால் சும்மா விடுவானா?'

அவல்குரம் *aval-kuṣam*, பெ. (n.) ஒரு செடி; a plant, *Vernonia anthelmintica*

அவல்குலி *aval-kull*, பெ. (n.) ஒரு தச்சப்பூச்சி: a poisonous insect

அவலச்சமர்த்து *a-vala-c-camaritu*, பெ. (n.) போலித் திறமை; seeming ability, folly parading as cleverness.

[அவலம் (அ + வலம்) = வலியின்மை சமர் = போர், வலமை. சமர் → சமர்த்து.]

சமருக்கு (போருக்கு) வலிமை வேண்டுமாதலால், சமரக் கருத்தில் வலிமைக் கருத்துத் தோன்றிற்று. இது சுரும(காரிய)வாகுபேயர்

அவலச்சுவை *a-vala-c-cuvai*, பெ. (n.) (செய்.) துன்பவுணர்ச்சி (சோகரசம்) (சிலப். 3: 13, அடியார்த். உரை); (Poet.) pathos, pathetic sentiment

[அவலம் (அ + வலம்) = வலியின்மை, நோய், துன்பம். சுவை இங்கு மனச்சுவை.]

அவலச்சுழி *a-vala-c-culi*, பெ. (n.) கேட்டுச்சுழி, நீழல் (கெட்ட வீதி) a swirl mark of hairs or lines on the body portending evil or destruction, ill-fate.

[அவலம் (அ + வலம்) = வலியின்மை, நோய், துன்பம், கேடு. சுல் → சுள் → சுளி → சுழி = swirl or eddy mark on the body portending good or evil.]

அவலம்¹ *a-valam*, பெ. (n.) 1. வலியின்மை (வின்.); weakness, feebleness, faintness. 2. நோய் (பிங்.); sickness, disease. 3. துன்பம்; suffering, pain, distress. "செய் வினை முற்றாம லாண்டோ ரவலம் படுது முண்டு" (சலித. 19: 12-13). 4. (செய்.) துன்பச்சுவை, துன்பவுணர்ச்சி (சோகரசம்); (Poet.) pathos, pathetic sentiment. 'அழு கை என்பது அவலம்' (தொல். பொருள். மெய்ப். 3, பேரா. உரை). 5. அழகை; weeping, sorrowing. "அவலம் கொண்ட பிலவோ" (சிலப். 18: 41). 6. வறுமை; poverty, want. "கெடுகநினைவலம்" (பெரும்பாண. 38). 7. கவலை; care, anxiety. "நெருசத் தவல மிவர்" (குறள், 1072). 8. மாயை (மதுரைக். 208, நச். உரை); illusion.

17. அபல; ௧. அவலெ, அபலெ; ௩. அபலெ.

அவலம் > Skt. abala

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). வல் → வலம்
வலிமை. அவலம் = வலிமையின்மை, நோய்,
துன்பம், துயரம், சவலை. வறுமை, துன்பமும்
துன்பத்திற்கு ஏதுவும் ஆகும்.]

அவலம்² a-valam, பெ. (n.) இடப்பக்கம்
(நாநாந்த்); leftside.

[அ (எ.ம.முன்.) + வலம் (வலப்பக்கம்) =
அவலம் = வலமல்லாத இடப்பக்கம். வலிமை
புள்ள கைப்பக்கம் வலம்.]

அவலமுதுப்புறம் aval-amudu-p-puzam, பெ. (n.)
திருக்கோயில் படையலுக்காக (நிவேதனத்துக்
காக) விடப்பட்ட இறையினிலம் (S.I.I. IV,
147); endowment made to a temple to carry-
out regular offering of flattened rice to the
deity.

[அவல + அமுது + புறம். புறம் = இறை
நிலத்திற்குப் புறம்பாகக்கப்பட்ட தேவதான நிலம்.]

அவல், அமுது பார்க்க; see aval, amudu.

அவலரக்கு aval-arakku, பெ. (n.) அவல்பேயல்
தட்டையாகச் செய்யப்பட்ட அரக்குவகை.
seed-lac melted and run into thin layers like
flattened rice.

௧. அவலரகு

[அவல + அரக்கு.]

அவல், அரக்கு பார்க்க; see aval, arakku.

அவலன் a-valan, பெ. (n.) 1. உடற்குற்றமுள்ள
வன் (சா.அக.); one with physical defects. 2.
நோயாளி; sick person, patient (சா.அக.). 3.
குற்றமுள்ளவன்; one who is at fault.
"அறவும் பரிய னவலன்" (சைவச. ஆசா. 8).

[வலம் = வலிமை. அ (எ.ம.முன்.) + வலம் =
அவலம் → அவலன் = வலிமையிலான்,
நோயாளி, உடற்குறையுள்ளவன்.]

அவலாவி avalavi, பெ. (n.) பெரும்பிளை; Java-
nese wool-plant, *Aerua jaramca* (சா.அக.).

அவலி-நீதல் aval-i-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.
வகுந்துதல்; to suffer, to be distressed in mind.
'அருவரை மார்பு னவலித் திருந்தான்'
(சீவக. 515). 2. அழுதல்; to weep, lament.
'அவலித் தணங்கு னையாவகை தெறற்கு'
(தணிகைப்பு. களவு. 532). 3. பதறுதல்; to

be flurried. "அவலித் திழிதலின்" (சீவக.
23: 186).

[அவலம் → அவலி.]

அவலி avall, பெ. (n.) பூனைக்காவி (மலை);
cowhage plant, *Mucana pruriens* (சா.அக.).

அவலிடி aval-iḍi, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை; a
masquerade dance. 'உந்தி யவலிடி பூராளி
யோகினிச்சி' (சீவக. 3: 13, அடியார்க்க. உரை).

[அவல் + டிடி. ஒருகா. அவலிடிப்பது
போன்ற கூத்தப்போலும்.]

அவலுப்பு aval-uppu, பெ. (n.) அவுரிபினின்
நெடுக்கும் ஒருவகையுப்பு; aniline salts extract-
ed from indigo.

[அவுரியுப்பு → அவரியுப்பு → அவலுப்பு.]

அவலை avalai, பெ. (n.) 1. கடுப்பு (பிங்);
acute pain, throbbing, throes. 2. காடு (பிங்);
barren land, wilderness.

[அவலம் → அவலை = வலமின்மை, நோவு,
வினையாதிலம்.]

அவலவு avavu, பெ. (n.) அவல, ஆசை; avidity,
craving. "அவலவுக்கை விடுதலுதுமனும
பொருளே" (கலித். 14: 19).

ஒ நோ: L. avere, crave.

[அவ → அவா → அவலவு.]

அவள் avai, ச. பெ. (demons. pron) பெண்
பால் ஒருமைப் படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர்,
அந்தப் பெண், அம் பெண்டு; that female per-
son, she, fem. of *avai*.

ம. அவள்; ௧. அவளு; ௨. அதி; ௩. அவ;
௩. ஆள்; ௪. அவள்; ௫. ஆளு; ௬.
அவ; Mar. ti.

[அ (சே.சு.) → அவ் → அவள். 'அள்' பெ.பா.
சறு.]

அவளிகை avaligai, பெ. (n.) குடல்களின் மேற்
பகம் தாங்கு பட்டைகளுள்ளதாய்க் கவர்ந்து
தொங்கும் ஒருவகைச் சவவு; a fold of the
peritoneum connecting the abdominal viscera
(சா.அக.).

அவளிவனெனல் aval-iva[-enai], தொ.பெ.
(vbl.n.) பெண்டுகிடம் அவலது பெண்டுகரைப்
பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; to speak to or
about women discourteously. அந்த அம்மை

யூரை இவள் 'அவள இவள்' என்று பேசுகிறாள்.

அவள் பார்க்க; see *ava!*

அவணைதுவணை *ava[ai-tuva[ai]*, பெ. (n.) கதம்ப வுணவு (யாழ்ப்ப.); mixture of rice, curry, ghee, curds etc. (J.) (செ.அக.)—1. கதம்ப வுணவு, அதாவது புலவு; curry and rice. It is a mixture of boiled rice, meat and ghee with spices, a favourite dish among the Mohame-dans. 2. விச்சைச்சோறு (சாதம்); a rich food prepared on ceremonial occasions by the Hindus from boiled rice mixed with spices and other fragrant powders. It is purely a vegetable preparation (சா அக)

அவற்காளான் *avaṛ-ka[ḍiṅ*, பெ. (n) காளான் வகை (விண்.); a species of fungus (செ.அக.)—தட்டையாயுள்ள ஒருவகைக் காளான்; a kind of flat mushroom (சா.அக.).

[அவல் + காளான். காளாம்பி (காளகும்பி) → காளான் = கரிய கும்பி. வெள்ளாம்பிக்கு எதிரான காளாம்பிப் பெயர் பிற்காலத்தில் இரண்டிற்கும் பொதுப்பெயராயிற்று.]

அவல் பார்க்க; see *aval*.

அவற்பாதம் *avaṛ-padam*, பெ. (n.) அவலிடித்தற் கேற்ற தவச மெல்வெந்திலை; grain made consistent for making flattened rice.

[அவல் + பாதம்.]

அவல், பாதம் பார்க்க; see *aval, padam*.

அவன்¹ *avaṅ*, சு.பெ. (demons. pron.) அந்த ஆண்பிள்ளை அல்லது ஆடவன்; that male person, he.

ம. அவன்; க. அவனு; தெ. வாடு; குட. அவென்; கோத. அவன்; து. ஆயெ; கை. ஆவு, அவனெ; திரு. அவ; கொர. அவெ; பட. அம; பர். ஒத்; கொலா. அந்து; மா. ஆக்; 11ரா. ஒடெ.

[‘அ’ சே.சு. ‘அண்’ ஆ.பா. சுறு. ‘வ்’ உடம்படு மெய்.]

அவன்² *avaṅ*, பெ. (n.) வீண், பயனின்மை; uselessness. “அவுன்செயத் திருவுடும் பலச நோற் கின்றான்” (கம்பரா. ஆரணிய. சூர்ப். 18).

[அவி → அவல் = கேடு, வீண். அவல் → அவன் (கடைப்போலி).]

அவணநிவுதான் காண்டல்வினா *avaṅ-ṛṇi-vi-tāṅ-kaṅḍal-vina*, பெ. (n.) திறன் கருத்தை யறிதற்குக் கேட்கும் கேள்வி; questioning with the object of ascertaining another's view.

‘வினாவாவது அறியலுறவு வெளிப்படுபது. அது மூலகைப்படும், அறியான் வினாவும் ஐய வினாவும் அறிபொருள்வினாவுமென’.

‘உரையாசிரியர், அறிபொருள் வினாவை அறிவொப்புக் காண்டலும் அவனறிவு தான் காண்டலும் மெய்யவற்றுக் காட்டலும் என விரித்து, ஏனைய கூட்டி ஐத்தெனநார்’ (தொல். சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை).

‘வினா ஐந்து வகைப்படும். அறியான் வினாதல், அறிவொப்புக் காண்டல், ஐய மறுத்தல், அவனறிவு தான்கோடல், மெய்யவற்றுக் காட்டல் என’ (தொல். சொல். கிளவி. 13, இளம். உரை).

உரையாசிரியர் என்று பொதுவாகக் சொல்லப்படுபவர் இளம்பூரணர். ஏனெனின், இவ்வுள்ளுள் தொல்காப்பிய வுரைகளுள் முதலது அவரதுவே.

‘அவனறிவு தான்காண்டல்’ என்று உரையாசிரியர் கூறியதாகச் சேனாவரையர் கூறினார். ஆயின், அச் சொற்றொடர் இளம்பூரணர் உரையில் “அவனறிவு தான்கோடல்” என்றுள்ளது. “அவனறிவு தான்காண்டல்” என்பது அறிவொப்புக் காண்டல் என்றும் பொருள்படும். காண்டலுக்கும் கோடலுக்கும் பெரிதும் பொருள் வேறுபாடுள்ளது. ஆதலால், இச் சொல் வேறுபாடு ஏட்டுப் பிழையால் நேர்ந்ததாகவும் இருக்கலாம். உரையாசிரியர், வேறு இளம்பூரணர் என்று காட்டுவதாகவும் இருக்கலாம்.

உரையாசிரியர் உரை யென்று கூறப்பட்டவை சில இளம்பூரண ருரையினும் வேறு பட்டிருப்பதால், இருவரும் ஒருவரோ வேறோ என்று ஏற்கெனவே பெரும்பேராசிரியர் உ.வே. சாமிநாதையரும் ஐயுற்றுள்ளார்.

நன்னூலாசிரியரான பலணந்தி முனிவர், அறிபொருள் வினாவை ஒன்றாக விரிக்காது அறிவினா என்று ஒன்றாகவே குறித்து வினாவை அறுவகையாக வகுத்தார்.

தொல்காப்பியர் வினாவை வகுக்காது “செப்பும் வினாவும் வழாஅல ஓம்பல்” (தொல். சொல். கிளவி. 13) என்று தொகுத்தே கூறினார்.

அவனிமருந்து *avana-marundu*, பெ. (n.) அவுரிக் கருக்கு (கஷாயம்) (பச்.மூ.); decoction of indigo plant.

[அவனி → அவனி. மரு → மருந்து.]

அவனிவெணல் *avan-ivan-ral*, தொ. பெ. (vbl.n.) ஆடவரைப்பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; to speak to or about men discourteously. அந்த இயாவை இவன், 'அவன் இவன்' என்று பேசுகிறான்.

அவன்¹ பார்க்க; see *avan¹*.

அவா *ava*, பெ. (n.) ஆசை, எனக்கிது வேண்டுமென்றும் எண்ணம்; desire for a thing, covetousness.

[கவ்(வு) → அவ் → அவா. கவ்வுதல் = வாயாற்பற்றுதல். வவ்வுதல் = கையாற்பற்றுதல். அவ்வுதல் = மனத்தாற்பற்றுதல்.]

அவாபுளப்பி *avappu[appi]*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (பிராமி) (சங்.அக.); species of *Herpestis*.

அவாய்நிலை *avy-nilai*, பெ. (n) ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடிதற்குரிய மற்றொரு சொல்லை வேண்டி நின்றல்; அதாவது, ஒரு சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தொக்குநின்றல்; syntactical expectancy consisting in the need of one word for another such as predicate for a subject or subject for a predicate.

[அவாய் → அவாவி (இ. கா. வி. ஏ.) → அவாய். தீல் → நிலை (தொ.பெ.).]

எழுவாய், பயனிலை, செய்யப்படுபொருள் என்னும் சொற்றொடர் உறுப்பு மூன்றனுள் எதுவுந் தொக்குநிற்கலாம்.

"இனிய வுளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று"

என்னுங் குறளில் (100), 'ஒருவர்' என்னும் எழுவாய் தொக்கது.

"கெடுப்பது உம் கெட்டார்க்குச் சார்லாய்மற் தாங்கே எடுப்பது உம் எல்லாம் மழை"

என்னுங் குறளில் (15), 'வல்லது' என்னும் பயனிலை தொக்கது.

"நல்லா நெளினும் கொளஸ்தீது மேலுலகம் இல்லெனினும் சுதலே நன்று"

என்னுங் குறளில் (222), 'பொருள்' என்னும் செய்யப்படுபொருள் தொக்கது.

உலகவழக்கில், எழுவாயாக வரும் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்கள் தொகுவது பெரு வழக்கு.

தொடர்ச்சொற் பொருளுணர்ந்தும் மூலகையள் ஒன்று அவாய்நிலை. ஏனை யிரண்டு அன்றமறிலை, தகுதி என்பன.

அவாரி *avari*, பெ. (n) சிறுநீர் (சங்.அக.); urine.

[அமரி = சிறுநீர். அமரி → அவரி → அவாரி.]

அவாவறு-த்தல் *avav-aru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆசையொழித்தல் (குறள், 37-ஆம் அதி); to extirpate desire.

[அவா + அறு.]

அவா பார்க்க; see *ava*.

அவாவன் *avavan*, பெ. (n.) ஆசையுடையவன்; avaricious person. "கோலி யவாவன்" (சைவச. ஆசா. 17).

[அவா + அன் (ஆ.பா. ஈறு). 'வ' உடம்படுமெய்.]

அவாவு-தல் *avavu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. விரும்புதல்; to desire, wish for. "உலக வாம் பேரறி வாளன்" (குறள், 215). 2. பற்றுச்செய்தல்; to long for intensely, crave for, covet. 3 (இலக்.) சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடித்தற்கு மற்றொரு சொல்லை வேண்டித் தல்; (Gram.) to want a word to complete the sense of a sentence.

[அவ் → அவவு → அவாவு.]

அவா பார்க்க; see *ava*.

அவி-தல் *avi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேதல், சமைத்தல்; to be boiled, cooked by boiling or steaming. 2. வெப்பத்தாற் புழுங்குதல், வேர்த்தல்; to swelter, perspire. 3. காய்கனி முதலியன குட்டால் வெந்துபோதல்; to become softened and decayed, as fruit, vegetable matter, from heat. 4. உரக்குப்பைகள் வெந்து ஆவிவிடுதல்; to ferment, as manure heaps. 5. அறுவை மருத்துவத்திற் கெட்டநீர் வெளியே துரிப்படி புண் செய்வப்படல்; to be inflamed by cauterisation to get rid of bad accumulation of fluid, in surgery (சா.அக.). 6. கண் கெடுத்தல்; to be blinded, as the eye, by disease. உணக்கென்ன கண் அவித்தா போயிற்று? 7. அழிதல்; to perish, cease to exist. அவன்

குடும்பம் அவிந்துபோயிற்று. 8. சாதம்; to die. "அவியினும் வாழினும் மெள" (குறள், 420). 9. தீ அல்லது விளக்கு அணைந்து போதல்; to become extinguished, as fire or light. "காலவியாய் பொன்விளக்கு" (சீவக, 1045). 10. ஓய்தல்; to cease, desist from action. "கோவலியா வெஞ்சிலையான்" (சீவக, 1045). 11. ஒடுங்குதல்; to become subdued, repressed, to be kept under control. 12. பணிதல்; to bow, stoop, be humble, obey. "ஆன்றவித் தடங்கிய கொள்கை" (புறநா, 191:6). 13. குறைதல்; to diminish. "வெஞ்சுடரி னாண்டகை யலிந்தான்" (சீவக, 289).
ம. அவியுசு; க. அவி; Mar. avikarṣm (to over ripen and spoil—a fruit).

[உள் → அள் → அழு → அகு → அகை அகை தல் = எரிதல், அழு → அழல் = எரிவு, நெருப்பு. அகு → அகி → அவி. அவிதல் = எரிதல், வேதல்.]

அவி¹-ததம் avi-, 4 செ.குன்றாலி. (v.t.) 1. வேகவைத்தல்; to boil in a liquid, cook by boiling or steaming. "அறுத்தவித் தாரச் சமைத்த பிள்ளைக் குகத்தார்" (மறைசை, 20). 2. கெட்ட நீரை வெளியேற்ற வெப்பூட்டல்; to apply heat to eliminate the accupulation of bad fluids from the system (சா.அக.). 3. அடக்குதல்; to subdue, suppress, repress. "ஹந்தவித்தான்" (குறள், 25). 4. அணைத்தல்; to extinguish, put out. விளகை அவித்து விட்டான். 5. கெடுத்தல், அழித்தல்; to destroy. "ஒருமுன் றவித்தோன்" (சிலப். 10: 194). 6. துடைத்தல்; to wipe off, dust, brush. "சிலம்பிற் போர்த்த பூந்துக ளவித்து" (சீவக 2064). 7. நீக்குதல்; to remove, avoid. "செவிச்சொலுஞ் சேர்ந்த நகையும் அவித தொழுகல்" (குறள், 694).

ம. அவிக்குக, அவிச்சல்.

[அகை → அகு → அகி → அவி.]

அவி¹-தல் பார்க்க; see avi¹.

அவி² avi, பெ. (n.) 1. கதிர்வன்; Sun. 2. ஒளிக்கதிர்; ray. 3. சோறு (சூடா.); boiled rice. 4. உணவு; food. "அவியடு நர்க்குச் சுவைபகர்ந்தேவி" (பதினொ. திருவிடை, 7). 5. தெய் (பிங்.); ghee. "அவிசொரித் தாயிரம் வேட்டலின்" (குறள், 259).

ம., க., தெ. அவி; Skt. avi.

[அகை → அகு → அகி → அவி.]

அவி²-தல் பார்க்க; see avi².

அவிசு¹ avi-kar, பெ. (n.) 1. ஒருவளைக்க கண் கோசம்; a kind of ophthalmia. 2. கெட்டுப் போன கண்; an eye in which the cornea is destroyed. 3. குருட்டுக்கண்; blind eye (சா. அக.).

['அவிசு¹ விரணத்தொகை.]

அவி¹-தல் பார்க்க; see avi¹.

அவிசாயம் avi-kṣyam, பெ. (n.) 1. எரிச்சல்; burning sensation. 2. அழற்சி; inflammation. 3. நோய் வெந்த தழும்பு; scar left by a scald. 4. நுரையீரல் வெந்து புண்ணாகும் இடும்ப நோய்; consumption attended with inflammation of the lungs, pulmonary tuberculosis (சா.அக.). 5. இசிவு (சன்னி) வகை (தஞ். சரக. iii, 194); a kind of delirium (செ.அக.).

['அவிசாயம்' விரணத்தொகை. காயம் = உடம்பு.]

அவி¹-தல் பார்க்க; see avi¹.

அவிச்சன் aviccāṅ, பெ. (n.) தந்தை (நாஞ்.); father (Nāñ.). Cf. L. avus, grandfather.

[ஒருகா. அவ்வையச்சன் (தாயைப் பெற்ற பாட்டன்) → அவிச்சன் = பாட்டன், தந்தை.]

தந்தை முறைப்பெயர் பாட்டனையும், பாட்டன் முறைப்பெயர் தந்தையையும் குறித்தவ இயல்பே.

எ-டு: அச்சன் (தந்தை). க. அச்சு = பாட்டன். அப்பச்சன் → அப்பச்சி (பாட்டன்) = தந்தை (செட். நா.).

அவிசம் aviśal, பெ. (n.) அவிந்துபோனது; that which is decayed.

[அவி → அவியல் → அவிசல் (தொ.ஆகு.) = வெந்துபோனது, கெட்டுப்போனது. 'அவ்' தொ.பெ. சுறு.]

அவிசர்ப்பம் aviśarppam, பெ. (n.) வீட்சுக் காய்ச்சல்; unintermittent fever, persistent fever (சா.அக.).

[ஒருகா. அவிசர்ப்பு + இணம் = அவிசர்ப்பம்]

அவிசல் பார்க்க; see aviśal.

அவிசர்ப்பம் aviśar-pal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல் (இ.வ.); decayed tooth (Loc.).

[அவி → அவியல் → அவிசல் + பல்.]

அவியல் பார்க்க; see aviyal.

அவிசனாற்றம் *avisaṅgeram*, பெ. (n.) அழகிய காய்கனி முதலியவற்றின் தீய மணம்; odour of decaying matter.

[அவி → அவியல் → அவிசல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. நாறு → நாற்றம். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

உலகவழக்கில் நாற்றம் என்னுஞ் சொல் தீய மணத்தையே குறிக்கும்; இலக்கிய வழக்கில் நல்லது தீயது ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாம்.

அவிசுப்பம் *aviṣupam*, பெ. (n.) தொடரி (வை. மூ.); a species of jujube.

மறுவ. அலகபம

அவிட்டம் *aviṭṭam*, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு (பச்சு.மூ.); root of sedge, *Cyperus rotundus*.

அவிடு *aviḍu*, பெ. (n.) தகையாட்டுச் சொல்; word spoken in jest. "சொல்லும் அவிடு சுருதியாம்" (ஞானஸாரம், 40).

அவித்துவையல் *avi-t-tuvaiyal*, பெ. (n.) பச்சடி (பிங்.); a vegetable savoury.

[அவி + துவையல்.]

அவித்துவி *avinduvi*, பெ. (n) இரு வேரி (பச்சு.மூ.); cuscus grass.

அவிநயம் *avinayam*, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு பழைய தமிழிலக்கண நூல்; an extinct ancient Tamil grammar.

அவிநயனார் *avinayanār*, பெ. (n.) இறந்து பட்ட அவிநயம் என்னும் பழைய இலக்கண நூலின் ஆசிரியர்; the author of the *Avinayam*, an extinct ancient Tamil grammar

[Skt. abhi-naya > அபிநயம் → அவிநயம் → அவிநயன் → அவிநயனார். 'ஆர்' உயர்வுப்பண்பை யீறு.]

அவிநீர் *avinīr*, பெ. (n.) 1. வெந்தீர்; boiled water. 2. மூலிகைகளைக் குறுக அரிந்து அல்லது வேர்களை இடித்து வேடுகட்டிப் பிட்டு வியலாக அவித்துப் பிழிந்துகொண்டு அந்த தூள் தேன் கூட்டிக் கொள்ளும் நீர்; an essence extracted from sliced green herbs or pounded roots boiled sufficiently in steam, and mixed with honey. It is taken internally (சா.அக.).

['அவிநீர்' வினைத்தொகை.]

அவிப்பினம் *avi-p-piṇam*, பெ. (n.) உலர் மண்ணை யெடுத்துக் காய்ச்சும் உப்பு (சங். அக.); salt prepared by distilling the solution of saime earth.

[ஒருகா. அவிப்பு + உமணம் = அவிப்புமணம் → அவிப்பினம் (மருஉ). உமண் = உப்புமண், உப்பு, உப்பைப்போர் குலம். உமண் → உமணன் = உப்பைக்குங் குலத்தான். உமணன் → உமண். ஒ.நோ: பாணன் → பாண்.]

அவிப்புடமீடு-தல் *avi-p-puḍam-iḍu-*, 19 செ. குன்றாவி. (v.l.) மருந்திற்கேற்றவாறு குழி வெட்டி மணல்கொட்டிப் பரப்பி மருந்தை நடுவில் வைத்து, எருவடுக்கிப் புடம்போடுதல்; the process of calcining medicines by burying them in a pit under a heap of sand over which cowdung cakes are piled up and burnt (சா. அக.).

[அவி + புடம் + ஐடு.]

அவி, புடம் பார்க்க; see *avi, puḍam*.

அவியம் *aviyam*, பெ. (n.) கடுகு; mustard (சா. அக.).

[ஒருகா. அவி → அவியம் = தூடாக்குவது. அவித்தல் = வேகவைத்தல், தூடாக்குதல்.]

அவியரிசி *avi-y-arisi*, பெ. (n.) 1. பிட்டரிசி (சித்.அக.); a kind of rice. 2. அவித்த பிட்டரிசி; ஒரு சிற்றுண்டி; a confection prepared out of boiled *pitṭarisi* (சா.அக.).

['அவியரிசி' வினைத்தொகை.]

அவியல் *aviyal*, பெ. (n.) 1. சமைக்கை (பிங்.); cooking, boiling. 2. சமைக்கப்பட்ட உணவு; cooked food. "செத்துணையி னவியல்" (கூர்மடி, கண்ணன்மண, 143). 3. பலவகைக் காய்கள் ஒருசேரச் சமைக்கப்பட்ட கறிவகை; a kind of mixed vegetable dish. 4. பிட்டு வியலாகச் சமைத்த பண்டம்; anything prepared or baked in steam (சா.அக.). 5. வெந்த பண்டம்; anything boiled or over-boiled by heat. 6. கடுவெப்பம்; burning and oppressive heat. 7. புழுக்கம்; swelter, sultriness. 8. வெந்த புண்; a burn or injury caused by a hot liquid, scald (சா.அக.). 9. வாய்ப்புண்; inflammation of the mouth, *stomatitis*.

ம. அவியல; க. அவியூ.

"தேக மருவும் பாலகர்க்குச்
சேரு மவியல் பலவகையும்"

(பரராசசேகரம்) (சா.அக.).

[அவி → அவியல் - 1. தொ.பெ. 2. தொ. ஆகு. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அவியல் என்னும் கறிவகை, பலவகைக் காய்களைச் சேர்த்துச் சமைப்பது. அது மலையாள நாட்டிற்குச் சிறப்பானது. மலையாளியர் தமிழ்நாடு வந்தபின், தமிழ்நாட்டிலும், சிறப்பாக உண்டிச்சாலைகளில் அது கையாளப்படுகின்றது.

அவியல்மொழி aviyal-mozhi, பெ. (n.) காய்கறி முதலானவை அழுக்குவதனாலுண்டாகும் தீய மணம் (விண்.); offensive smell of putrid vegetable matter.

[அவி → அவியல், 'அவ' தொ.பெ. ஈறு. மண → மணம் (தொ.ஆகு.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அவியற்கறி aviyar-kari, பெ. (n.) 1. வெந்த இறைச்சி (விண்.); boiled meat. 2. பலவகைக் காய்களை ஒருசேரச் சமைத்த கறி; a dish prepared with several kinds of vegetables, mixed hotchpotch.

[அவி → அவியல். கறி = கறித்துத் தின்னும் காய்கறிச் சமையல்.]]

அவியற்சர்க்கு aviyar-carakku, பெ. (n.) 1. மூட்டுக்குச் சர்க்கு; any drug from which its virulence or poisonous principle is eliminated. 2. வேகவைத்த சர்க்கு; anything boiled or baked for purposes of purification. 3. அழிந்த சர்க்கு; any putrefied drug (சா.அக.).

[அவியல் + சர்க்கு.]

அவியல், சர்க்கு பார்க்க; see *aviyal, carakku*.

அவியற்பல் aviyar-pal, பெ. (n.) சொந்தைப் பல்; decayed tooth.

[அவியல் + பல். அவி → அவியல் = கெடுதல்.]

அவி¹-தல் avir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்கு தல், ஒளிர்ந்தல்; to glitter, shine, glisten. "அவிர்மதிக்குப் போல" (குறள், 1117).

[அவிர்ந்தல் = வேதல், எரிதல், ஒளிர்ந்தல்.]

அவி²-தல் avir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கிழி தல் (பொதி.நி.); to be torn, to be rent asunder. 2. பீறுதல்; to be lacerated (சா.அக.).

[அவி²த்தல் = நெகிழ்தல், மலாதல், வீரித்தல், சிளந்தல், பீறுண்ணல். அவி² → அவிர்.]

அவி³ avir, பெ. (n.) ஒளிர்வு, திகழ்வு (பிரகாசம்); brightness, glitter, splendour. "அடர் பொன் னளிர்வுக்கும்" (கவித். 22: 19).

அவி³-தல் பார்க்க; see *avir³*.

அவி⁴ avir, பெ. (n.) 1. புல்; grass. 2. ¹பீன்சப் புல்; a species of grass of the order of Gramineae (சா.அக.).

அவி⁵ avir, பெ. (n.) **அவிரி** (மூ.அ.) ¹நீலச் செடி (இலா.); indigo plant, m.sh., *Indigofera tinctoria*.

ம. அவிரி; தெ. அவிரி.

[அவிர் → அவிரி. அவிர்தல் = திரத்தால் விளங்குதல். 'இ' லி.முத. ஈறு.]

அவி⁶ avir, பெ. (n.) பெரும்புள்ளடி; a plant, *Hedyсарum gangeticum*.

அவிவு avivu, பெ. (n.) ஒழிவு; extinction, annihilation. "கந்தத் தவிவே முத்தி" (பெரியபு. திருஞான. 916).

[அவிதல் = கெடுதல், அழிதல். அவி → அவிவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அவிழ்¹-தல் avi¹-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to become loose, untied. "ஆப்பலிழ்ந்தும்" (திவ. இயற். திருவிருத். 95). வேட்டி அவிழ்ந்துவிட்டது. 2. தலர்ந்தல்; to expand, open. "கருணைக் காயாக் கணமயி லவிழுவும்" (சிறுபாண. 165). 3. உதிர்ந்தல்; to drop off, as leaves; to fall out, as hair. "அவிழ்ப்பன்ன மூணாய" (ஞானவா. கரகு. 35). 4. சொட்டுதல்; to drip. "மட்டவிழ்நங்கலமறவோனுடன்" (பாரத. மணி. 38). 5. இளகுதல்; to melt, soften. "சிறதை யவிழ்ந்தவிழ்ந்து" (தாயு. பராபர. 75).

[அவி → அவிழ். அவிதல் = அவிந்து வீரிதல். ஒதேச; குழி → குழிழ்.]

அவிழ்²-தல் avi²-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. கட்டு நீக்குதல்; to loosen, untie, unbind, unpack. பொட்டணத்தை அவிழ்த்தான். 'அமபலத்திற் கட்டுச் சோறு அவிழ்க்கலாகாது' (பழ.). 2. தலர்ச்செய்தல்; to cause to open. "புவலிதழ்த் தாமரை புதுமுகையல்ழ்ப்ப" (கல்லா. 53: 6). 3. விடுகதைப் பொருளை விடுத்தல்; to solve, as a riddle.

[அவிழ்தல் (த.வி.) → அவிழ்த்தல் (ஈ.வி.).]

அவிழ்²-தல் பார்க்க; see *avi²-*

அவிழ்³ avir, பெ. (n.) 1. பருக்கை; single grain of boiled rice. "அவிழொன்றிற் குகமொன்றா" (திருவிளை. மூர்த்தி. 27). 2. சோறு; boiled rice. "வாலவிழ் வவுதி" (மலைபடு. 183). 3. ஒர் அரிசி; single grain

of raw rice. 'கவலமி தின்றால் ஓர் அவிழ்தட்டர் தா?' (பழ.).

ம. அவிழ; க. அகுளு.

அவிழ்தட்டல் பார்க்க; see avi¹l-.

அவிழ்த்துக்கொடுத்தல் *avilittu-k-kodu*, 4 செ. குன்றாவி. (v.l.) சொந்தப் பொருளினிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தல்; to pay from one's own pocket.

[அவிழ்த்தல் = முடிச்ச அவிழ்தட்டல், கட்டவிழ்த்தல். பழங்காலத்திற் பணத்தைத் துணியில் முடித்து வைத்திருந்தனால், இவ் வழக்குத் தோன்றியது.]

அவிழுகம் *avil-agam*, பெ. (n.) மலர்ந்த பூ; full-blown flower. "ஒன்றித் தழவிழுகம்" (பதிற்றுப். 52: 19).

[அவிழ + அகம் (இடம்). 'அகம்' ஓர் ஈறு.]

அவிண்டந்தமாலை *avindanda-malai*, பெ. (n.) இறந்துபோன ஒரு கணிதநூல் (யாப். வி. பக். 528); an extinct Tamil treatise on mathematics.

அவுக்கவுக்கெனல் *avukkavukk(u)-enai*, பெ. (n.) அவக்கவக்கெனல் பார்க்க; see *avakkavakk(u)-enai*.

[அவக்கவக்கெனல் → அவுக்கவுக்கெனல்.]

அவுசாக *avusa*, கு.வி.எ. (adv.) ஒழுங்காக, நேர்த்தியாக (உ.வ.); neatly, tidily, nicely (Com.u.).

[அவுசுது → அழகிகு → அழகிகு → அவசு + ஆக.]

அவுசு பார்க்க; see *avusa*

அவுசு *avusu*, பெ. (n.) ஒழுங்கு, நேர்த்தி (உ.வ.); neatness, tidiness, trimness, niceness (Com.u.).

[ஒருகா. அழகிகு → அழகிகு → அழகிகு → அவசு + ஆக.]

அவுசுக்காரன் *avusu-k-karan*, பெ. (n.) ஆடை யிற் புரியும் (பிரியும்) உடையவன்; one very fond of dresses (W.).

[அவுசு = அழகிகு. 'காரன்' உடைமை குறித்த ஈறு. அழகாக வுடுப்பதில் மிகுந்த விருப்பமுள்ளவன் அவுசுக்காரன் எனப்பட்டான்போலும்.]

One fond of dressing trimly அவுசுது one fond of fine clothes என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது பொருத்தமாயிருக்கும்

அவுசு பார்க்க; see *avusu*.

அவுசுப்பம் *avusippam*, பெ. (n.) அவசுப்பம் பார்க்க; see *avusippam*.

அவுரம் *avuram*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்தஞ்சு (கெனிபாடாணம்); a kind of prepared arsenic, yellow oxide of arsenic (சா.அக.).

அவுரி¹ *avuri*, பெ. (n.) மீன்வகை (நெல்லை), a kind of fish (Tn.)

ம. அவல்

அவுரி² *avuri*, பெ. (n) அவிரி பார்க்க; see *aviri* (திவா.). இதன் மறுபெயர் நீலி.

அவுரிவகைகள் (சா. அக.):

1. வச்சிர நீலி - கருப்புநிறமான நீலி; black aviry.
2. நீலி அவுரி - நாட்டவுரி; common indigo, *Indigofera tinctoria*.
3. இருப்புமுறு அவுரி - வெண்கலம் நீலமும் கலந்த அவுரி; Arabian indigo, *Indigofera argentea*.
4. மேனாட்டவுரி - அமெரிக்கா தேசத்து அவுரி; indigo from Brazil and Mexico, *Baptisia tinctoria*.
5. மணிலா அவுரி - மணிலா நீலம்; Manila indigo, *Anona reticulata*.
6. பெரிய அவுரி (பேரவுரி); a large variety of the plant.
7. களவுரி - நீலப்பூ அவுரி; bastard indigo, *Amorpha fruticosa*.
8. சீமை அவுரி - ஆங்கிலநாட்டு அவுரி; British indigo, *Isatis tinctoria*.
9. சீன அவுரி - சீன தேசத்து அவுரி; China indigo, *Isatis indigotica*.
10. காட்டவுரி - மஞ்சட்ட அவுரி; false indigo, *Baptisia tinctoria*.
11. சீமை நீலி; West Indian indigo, *Indigofera anil*.

வச்சிர (வஞ்சு) நீலி என்பது வடமொழிப் பெயர். அதைத் தமிழில் வயீர்நீலி எனலாம்.

சீமை (ஸீமா) என்பது வடசொல். அது எல்லையையும் நாட்டையும் வெளிநாட்டை

அவரை

தங்கமல்லரை

கோழிக்காலரை

சங்கவரை

சாட்டலரை

வெப்பலரை

கருக்கலரை

செம்பளியலரை

பும் குறிக்கும். ஆங்கிலராட்சி ஏற்பட்டபின், அது வெளிநாடுகளுடன் கருத்தில் சிறப்பாக ஆங்கில நாட்டையே குறித்தது.

[அவிர் → அவிரி → அவரி.]

அவிர்ச்சால் *avuri-cadi*, பெ. (n.) வாயகன்ற பெருங்கலம் (இ.வ.); big vessel with wide mouth (Loc.).

[அவிர் + சால். அவிடு → அவிர். அவிர்தல் = கட்டியிடுதல், விரிதல், மலர்ந்தல். அவிர் → அவிரி = விரிந்தது, அகன்றது. 'இ' வீ.முத. ஈறு. சாலுதல் = மிகுதல், திறைதல், பருத்தல், அகறுதல். சால் = பெருங்கலம், தாழி.]

அவிர்நெய் *avuri-ney*, பெ. (n.) அவிரி வேரி வின்று இறக்கும் ஒருவகை நெய்; an oil extracted from the root of the indigo plant (சா.அக.).

அவிர்ப்பச்சை *avuri-paccai*, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூசல் (வை.மூ.); refined camphor (செ. அக.) — பச்சைக்கறபூரம்; crude camphor (சா.அக.).

[அவிர்ந்தல் = விளங்குதல், விளக்கமா யெரிதல். அவிர் → அவிரி → அவரி. 'இ' வீ.முத. ஈறு. பச்சையவிர் → அவிரிப்பச்சை (முறைமாற்று).]

அவிர்மீன் *avul-i-min*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea-fish, *Mugil coeruleus*, *Maculatus*.

அவிர்யா *avulya*, பெ. (n.) வெளவால் மீன்; pomfrets, marine fish, *Stromateus*.

ம. ஆவேலி

அவிருநம் *avuyudam*, பெ. (n.) 1. பித்த நோய்வகை; a bilious disease (செ.அக.) — பித்தக்கடுமை (பித்தாதிக்கம்); aggravated condition of the bile (சா.அக.). 2. பணர்ச்சி நோய் (விந்நதி) வகை; a venereal disease, siphilitic skin afflictions (W.). 3. மேகநோய்; venereal disease (சா.அக.).

அவிவரி *avevi*, பெ. (n.) நிலவினா (பரி.அக.) a species of wood-apple (செ.அக.) — நரி வினா (சா.அக.).

அவிவரை *avēvai*, பெ. (n.) வேளையல்லாத வேளை; improper or inopportune time, unfavourable or unpropitious time.

ம., தெ. அவிவால்: க. அவிவளை.

[அவி → அ (எ.ம., ழன்.). வேலை → வேளை.]

அவை¹ - ந்தல் *avai-*, 4 செ.குணறாவி (v.t.) அவித்தல் (பிங்.); to cook, boil.

[அவைதல் = எரிதல், வேதல். அவைத்தல் = எரித்தல், வேவித்தல். அவை → அவை. ஒ.நேர: குகை → குவை.]

அவை² - ந்தல் *avai-*, 4 செ.குணறாவி. (v.t.) 1. தெல் அரிசி முதலியவற்றைக் குற்றுதல்; to pound, thump, in a mortar. "அவைப்புமாணரிசி யமலைவெணை சோறு" (சிறுபாண். 194). 2. கையசற் குத்துதல்; to cuff, prod. "ஆவி யயர்ந்துன தங்கை யவைத்தவன்" (சேதுபு. தேவிபுர. 61). 3. தெரித்தல்; to squeeze, press down, crush. "இறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசா" (தேவா. 6. 55 : 11).

ம. அவயக்குக: க. அவல்; து. அபெபுனி.

[அவைத்தல் = அடித்தல், ஓடித்தல், அறுத்தல், வருத்துதல். அவை → அவை.]

அவை³ *avai*, சு. பெ. (demons. pron.) அப் பொருள்கள்; those, those things.

ம. அவ, அவ்; க., து. அவு; தெ. அவி; ம., அவெ.

['அ' சே.சு. அ → ஐ (பல. பா. ஈறு). அ → அவ் → அவ → அவை. அவ் = அவை (பல. பா. சே. ச. பெ.).]

அவை⁴ *avai*, பெ. (n) 1. ஞாந்தர் கூட்டம்; (பிங்.); assembly of men. 2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 'அவையறிதல்' (குறள், அநி. 72). 3. புலவர் (திவா.); learned men, poets. 4. அவை மண்டபம்; assembly hall. "தமனியத் தலைக்கண்" (கந்தபு. மகேத். நகரபு. 6). 5. நாடகவரங்கு; theatre. "கூத்தாட்டவை" (குறள், 332).

[அவைதல் = பொருத்துதல், கூடுதல், திறைதல். அவை = கூட்டம். அவை → அவை.]

அவை → சவை. ஒ.நேர: அமர் → சமர். அமை → சமை. சவை → சபை. ஒ.நேர: சபுவு → உருபு, செய்வவர் → செய்பவர். உருபு யெய்நம் தென்சொல்லே வடமொழியின் சபா (sabhā) என்று திரிந்துள்ளது.

'சபா' என்னுஞ் சொல்லிந்து வடமொழியின் கூறும் வேர்ப்பொருள் விளங்குவது (பிரகாசிப்பது), விளக்கத்தோடு கூடியது என்பதே. வை = கூட. பா (bha) = விளங்கு, ஷிர் (பிரகாசி, to shine). பா என்பது பாக (வெணமை, ஓளி) என்பதன் கடைக்குறை யாகவுயிடுக்கலாம்.

கரலஞ்சென்ற கந்திக்குமார் சட்டர்சியார் மேற்கூறிய பொருட் கரணியத்தின் (காரணத்தின்) பொருந்தாமையை நோக்கி, 'சபா' என்றும் வடசொல்லை 'sib' என்றும் ஆய்க்கிச் சொல்லிவின்று திரித்தார்.

"Sib, adj. (chiefly Sc.), & n. (genetics; usu. pl.).

1. related, akin, (to). 2. n. a brother or sister (disregarding sex). Hence ~ LING¹ n., one of two or more children having one or both parents in common (usu. pl.). ~ 'SHIP n., the group of children (disregarding sex) from the same two parents. (OE. sib(b), MDu. sib(he), OHG. sippt, Goth. sibjls) — C.O.D.

'sib' என்னும் ஆய்க்கிசொல் உடன் பிறப்பையே குறித்தலாலும், ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாயிருத்தலாலும், சபை அல்லது சபா என்னும் சொல்லொடு ஒரு தொடர்பும் இல்லதென்பது வெளிப்படடை.

அவைக்களம் *avai-k-kalam*, பெ. (n.) அவை கூடுமிடம்; place or hall of assembly. "அரசவைக் களத்துள்" (கந்தபு. யுத்த. பா. 159).

[அவை + களம். கள்ளதல் = கலத்தல், கூடுதல். கள் → களம் = கூட்டம், கூடுமிடம்.]

அவை² பார்க்க; see *avai²*.

அவைநான்று *avai-nānūru*, பெ. (n.) நல்லவை, தீயவை, நிறையவை, குறையவை என்னும் நால்வகைக் கற்றோர் கூட்டம்; assembly of four kinds, viz., good assembly, bad assembly, perfect assembly and defective assembly.

அவைதாம் நான்று வகைப்படும்; நல்லவையும் தீயவையும் குறையவையும் நிறையவையும் என. என்னை?

"அவையெனப் படுபவை யறிறப் தெரியி னல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை யெனச் சொல்லுப வென்ப தொலவை யோரே" என்பவாகவின் (யாப். வி. பக். 514).

[அவை + நான்று. நால் → நால்சு → நான்று.]

அவை² பார்க்க; see *avai²*.

அவைப்பு¹ *avaippu*, பெ. (n.) 1. அரிசி முதலியன உரவிற் குற்றுதல்; pounding, as rice, in a mortar. "அவைப்புமா ணரிசி" (சிறுபாண.

194). 2. குற்றின அரிசி அல்லது நவசம்; pounded rice or grain.

அவை²-ந்தல் பார்க்க; see *avai²*.

அவைப்பு² *a-vaippu*, பெ. (n.) வைக்கப்படாதது, இயற்கையானது; that which is not prepared or is not artificial, i.e., that which is natural (சா.அக.).

[அல் → அ (ஏ.ம. முன்.). வை → வைப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அவையத்தோழி *avaiya-k-kōḷi*, பெ. (n.) அடைகாக்கும் கோழி; brooding hen.

[அவையம் + கோழி.]

அவையங்காத்தல் *avaiyaṅ-kattal*, பெ. (n.) அடைகாத்தல் (வின்.); to sit on eggs, brood. கோழி அவையங்காக்கிறது.

[அவையம் + காத்தல்.]

அவையடக்கம் *avai-y-aḍakkam*, பெ. (n.) அறிஞர் அவைக்கு, அதன்முன் நின்றேறும், தாம் இயற்றும் நூன்முக்கத்திலேனும், ஓர் அறிஞர் வணக்கங் கூறுதல்; exhibition of modesty by a speaker addressing a public assembly, traditional apologetic modesty expressed by an author while presenting a literary work. "அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமை கூறவே அவையடக்க முணர்ந்திய நாயிற்று" (சேலக. 4, உரை).

[அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம் = அடக்கவுரை, வணக்கமொழி.]

அவை² பார்க்க; see *avai²*.

அவையடக்கியல் *avai-y-aḍakkīyal*, பெ. (n.) அவையடக்கம். பார்க்க; see *avai-y-aḍakkam*.

"அவையடக்கியலே யறிறப் தெரியின் வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென்றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழித் தன்றே" (தொல். பொருள். செய்ய. 113).

[அவை + அடக்கு + இயல் (இயல்பு, தன்மை, இலக்கணம்).]

அவையடக்கு *avai-y-aḍakku*, பெ. (n.) அவையடக்கியல் பார்க்க; see *avai-y-aḍakkīyal*.

[அவை + அடக்கு.]

அவையத்தார் *avaiyattar*, பெ. (n.) 1. புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டத்தார்; members of a learned assembly. 2. முறையம் (நியாயம்) உரைக்கும் அவையோர், அறங்கூறவையத்

தாரீ; judges. "எட்டுவகை நூதலிய அவையத் தானும்" (தொல். பொருள். புறத். 21), 'என்வகைக்குணத்தினைக் கருதிய அவையத் தாரது நிலைமையானும்; அவை குடிப் பிறப்புக் கல்வி ஒழுக்கம் வாய்மை தூய்மை நடுவுநிலைமை அழக்காறின்மை அவா வின்மை எனவிலை யுடையராய் அவைக்கள் முத்தியிருப்போர் வெற்றியைக் கூறுதல்' (நச். உரை).

[அவை → அவையம் → அவையத்தார். 'அம்' பெ.பொ.பின். அல்லது ஈறு (aug. suff.). 'அத்து' சாரியை. 'ஆர்' ப. பா. ஈறு.]

அவையம்¹ *avaiyam*, பெ. (n.) 1. புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 2. வழக்குத் தீர்க்கும் அறமன்றம், முறையம் (நியாயம்) கூறும் அவை; court of law. "சிறந்த கொள்கை யறங்கு றவைய மும்" (மதுரைக். 492). 3. அவை மண்டபம்; assembly hall. "வாய்மை யிகழ்த்துளா னவையத்தைமுன் வீறுசெய்து" (கந்தபு. மகேந். சதமூக. 21). 4. அடைகாத்தல்; brooding. கோழி அவையத்தின் இருக்கிறது.

[அவை → அவையம் 1, 2, 'அம்' பெ. பொ. பின். அவையம் 3, கிடவனாகு பெயர் (தானியாகுபெயர்).]

அவையம்² *avaiyam*, பெ. (n.) அவயம், இவா யிச்சை, வெட்டிலை (வை.மூ.); cuscus grass.

அவையம்³ *avaiyam*, பெ. (n.) இரைச்சல் (நெல்லை); noise. அவையம் போடாதே.

அவையர் *avaiyar*, பெ. (n.) 1. அவையுறுப் பினர்; members of an assembly. "அவையரு மனைய ரானார்" (திருவிளை. இசை. 22). 2. சொற்பொழிவு கேட்கும் கூட்டத்தார்; assembly of listeners, audience.

[அவை + அர் (ப. பா. ஈறு).]

அவையல்¹ *avaiyal*, பெ. (n.) திரள் (அக.நி.), gathering, collection.

[அமைதல் = நெருங்குதல், கூடுதல், திரள்தல். அமை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அவையல்² *avaiyal*, பெ. (n.) 1. குறிதல்; pounding of rice. 2. தீட்டல்; removal of bran and polishing, as of rice by pounding. 3. தீட்டின அரிசி; polished rice. "ஆய்தினை

யரிசி யவையல்" (பொருந. 16). 4. அவல் (விள்.); flattened rice.

[அவை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அவை²-த்தல் பார்ச்சு; see *avai²*.

அழக்கு *aḷaku*, பெ. (n.) ஆழாக்கு (தைவல. தைல. 84); ollack, measure of quantity of dry or liquid commodities, 1/8 of a measure.

ம. ஆழக்கு; க. ஆழாக்கு.

[அரைபுழுக்கு → ஆழாக்கு → அழக்கு.]

அழக்குடம் *aḷa-k-kuḍam*, பெ. (n.) பிணக்கூடம்; urn, earthen pot used in a funeral ceremony. 'அழக்குட மென்பது பிணக்குடத்தை' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 59, நச். உரை).

[அழன் + குடம். அழன் = பிணம். குடம் = மட்கலம்.]

அழக்கொடி *aḷa-k-kōḍi*, பெ. (n.) 1. பேய்ப் பெண்; demoness. "அழக்கொடி யட்டான்" (திவ். திருவாய். 2.10:9). 2. எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டே யிருக்கும் பேய்பிடித்த பெண்; a woman who keeps weeping under the influence of a demoness (சா.அக.).

[அழல் = அழுதல். கொடி = கொடிபோன்ற பெண். அழற்கொடி → அழக்கொடி.]

அழகங்காட்டுதல் *aḷagan-kaḷṭu*, 5 செ.கு.வி (v.1.) அழகுக்காட்டி நகையாடுதல் (நெல்லை); to mimic and make fun of (Tn.).

[அழகு + அம் + காட்டு. 'அம்' சாரியை.]

அழகக்க *aḷag(u)-accu*, பெ. (n.) பறைய காசு (நாணய) வகை (T.A.S. iii, 50); an ancient coin.

ம. அழகக்க

[அழகு + அக்க (அச்சடித்தது).]

அழகப்பன் காண *aḷagappan-kaḷai*, பெ. (n.) பெருமாள் மாடு (நெல்லை); sacred bull, adorned with cowries and trained, by a class of wandering mendicants, to nod its head in response to questions (Tn.).

[அழகப்பன் = பெருமான். காணை = காணை மாடு. திருமால் மத்தாரான இரப்போரே கடினை கையப் பறக்கி இரப்பிற்குத் துணைக்கொள்வதனால், பெருமாள்காடு என்னும் பெயர் தோன் றிற்று. அழகப்பன் என்பது திருமாலுக்கு, ரீடு பெயர்.]

அழகம் *aḷagam*, பெ. (n.) ஒருவனைப்போல் தழித்து ஏளனை செய்தல்; mimicry, ridicule by imitation.

அழகர் *aḷagar*, பெ. (n.) திருமாலினுஞ்சேவைத் திருமால்; *Tirumāl* (Viṣṇu), the handsome one, worshipped at *Aḷagarmalai* near Madurai.

[அழகு → அழகன் → அழகர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மை யீறு.]

இறைவன் எல்லா நல்வியலபுகளையும் நற்குணங்களையும் உடையவனாதலால், அவனை அழகன் என்பது பொது வழக்கு. திருமால் மத்தூர் தசரதன் மகனான இராமனைத் திருமாலின் தோற்றரவுகளுள் (அவதாரங்களுள்) ஒன்றாகக் கொண்டதனால், அழகன் என்பது சிறப்பாகத் திருமாலுக்கொரு பெயராயிற்று. 'ராம' என்னும் வடசொல்லின் பொருள் அழகன் என்பதே.

அழகர் *aḷagar*, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar (செ.அக.) — white flowered giant swallow wort, *Calotropis gigantea* (alkiflora).

அழகர்கலம்பகம் *aḷagar-kalambagam*, பெ. (n.) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாலினுஞ்சேவையழகர்மேற் பாடிய கலம்பகப் பனுவல்; name of a *Kalambagam* poem on *Aḷagar* of *Tirumalirūjōlai* by a native of *Vēmbattūr*.

அழகர், கலம்பகம் பார்க்க; see *aḷagar*, *kalambagam*.

அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் *aḷagar-piḷlai-t-tami*, பெ. (n.) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாலினுஞ்சேவையழகர்மேற் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவல்; name of a *Piḷlaittami* poem on *Aḷagar* of *Tirumalirūjōlai* by a native of *Vēmbattūr*.

[அழகர் + பிள்ளை + தமிழ்.]

அழகர், பிள்ளைத்தமிழ் பார்க்க; see *aḷagar*, *piḷlai-t-tami*.

அழகர்மலை *aḷagar-malai*, பெ. (n.) மதுரையருகிலுள்ள திருமாலினுஞ்சேவை; name of a hill temple near Madurai. 'திருமால்குன்றம் - அழகர் திருமலை' (சிலப். II: 91, அடியார்க். உரை).

[அழகர் + மலை. மல் (வளம்) → மலை.]

அழகர் பார்க்க; see *aḷagar*.

அழகரந்தாதி *aḷagar-andādi*, பெ. (n.) பிள்ளைப் பெருமான் ஐயங்கார் திருமாலினுஞ்சேவையழகர்மேற் பாடிய அந்தாதிப் பனுவல்; name of an *andādi* poem on *Aḷagar* of *Tirumalirūjōlai* by *Piḷlaipperumāi* Aiyangār.

[அழகர் + அந்தாதி.]

அழகர்¹, அந்தாதி பார்க்க; see *aḷagar*¹, *andādi*.

அழகவேதம் *aḷaga-vedam*, பெ. (n.) ஒரு மூலிகையின் (அதிவிடயம்) வேர் (மலை.); *atis* (செ.அக.) — the root of Indian atees, *Aconitum heterophyllum* (சா.அக.).

அழகன் *aḷagan*, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளவன்; handsome man. 2. அழகனான இராமன்; Rama, the handsome one. "அழகிதழ்கிதென வழகன்" (கம்பரா. யுத்த. மூலபல. 160). 3. திருமால்; *Tirumāl* (Viṣṇu). "திகிரியையுடைய அழகனை" (தக்கயாகம். 239, உரை).

ம. அழகன்

[அழகு → அழகன்.]

அழகாத்திரிவெட்டு *aḷagattiri-veṭṭu*, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவீடு. 132); an ancient coin.

[அழகாத்திரி + வெட்டு.]

அழகாரம் *aḷagaram*, பெ. (n.) 1. அழகான பேச்சு; brilliant speech, brilliancy of expression. 2. வீண்புகழ்ச்சிப் பேச்சு; empty compliment.

[அழகு + ஆரம் (ஓர் கூறு). கிளி, அழகிய மாலையோன்ற பேச்சு எனினுமாம். ஆரம் = முத்து, முத்துமாலைய.]

அழகானகருப்பி *aḷagāṇa-karuppi*, பெ. (n.) நிலஞ்சோதி; the root of the milky shrub, *Euphorbia tirucalli* (சா.அக.).

[அழகு + ஆண + கருப்பி. கரு → கருப்பு → கருப்பி.]

அழகி *aḷagi*, பெ. (n.) அழகுள்ளவள்; beautiful woman. "அழகிதழ்கிதென தாடு கிணறான்" (சீவல. 1254).

[அழகு → அழகி. 'இ' பெ. ப. கூறு.]

அழகிதழ்கிது *aḷagid(u)-aḷagidu*, பெ. (n.) மிக நன்று! 'Very fine! magnificent!' used often ironically. "அழகிதழ்கிதென வழகன்" (கம்பரா. யுத்த. மூலபல. 160).

[அழகிது + அழகிது - அழகிதழகிது (அ. தொ.).]

இது அடிக்கடி இழிவுக்குறிய்ப்பாக நிகழும்.

அழகியநம்பி *aḷagiyā-nambi*, பெ. (n.) தமிழ்க் குருபரம்பரை நூலாசிரியர்; the author of the *Guru parambarai* in Tamil verse.

அழகியமணவாளநாதர் *aḷagiyā-maṇavaḷaḍāṣar*, பெ. (n.) அட்டப் பிரபந்தம் என்னும் திருமொழிய (வைணவ)ப் பழுவல் திரட்டின் ஆசிரியரான பின்னப்பெருமான் ஐயங்கார் (அஷ்டப். திருவாய். சுவம். 101); another name of Pijjapperumḷ Aiyāṅgār, the author of *Aṣṭa prabandham*.

[அழகிய மணவாளன் = தீருமால். Skt. dīśa > து. தாசர் = அடியார். 'அர்' உயாவும் பன்மை யீறு.]

அழகியமணவாளன் *aḷagiyā-maṇavaḷaṇ*, பெ. (n.) அரங்கநாயகன் என்னும் திருவரங்கத் திருமொழி; *Tirumal* (Vīṇu) at *Tiruvāṅgam* (Srirāṅgam), the handsome bridegroom.

[அழகு → அழகிய (கு. பெ. ஏ.). மணம் + ஆள் (ஆ.பா. சுறு) - மணவாளன்.]

குடிக் கொடுத்த நாயக்கியார் என்னும் ஆண்டாளம்மையார் திருமாவைத் தம் மணவாளனாகக் கருதியது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

அழகியவாண்மை *aḷagiyā-vāṇmai*, பெ. (n.) ஒரு வகை மட்டெதல்; a variety of paddy yielding coarse rice.

[அழகு → அழகிய (கு. பெ. ஏ.). வாழ் → வாழ்நன் → வாண்மை (மருஉ.).]

அழகியன் *aḷagiyāṇ*, பெ. (n.) அழகணான சிவன்; Śiva, the handsome one. "நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்" (திருவாச. 17 : 3).

[அழகு → அழகிய → அழகியவன் (அழகிய + அவன்) → அழகியன்.]

அழகியான் *aḷagiyāṅ*, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; scarlet-flowered pea tree, *Sesbania punicea* alias *Phoronia grandiflora* (coccinea) (சா.அக.).

அழகியான் *aḷagiyāṇ*, பெ. (n.) அழகணான திருமால்; *Tirumal* (Vīṇu), the handsome one. "அழகியான் தானே அரியருவன் தானே" (திவ். இயற். நானமு. 22).

[அழகு → அழகிய → அழகியவன் → அழகியான்.]

அழகு¹ *aḷagu*, பெ. (n.) 1. எழில், கண்ணிற் கனிமை; beauty, comeliness. "அரிபொங்கிக் காட்டு மழகு" (திவ். இயற். நானமு. 21). 2. சிறப்பு (திருநாற். 9); excellence. 3. நற் குணம் (அரு.நி.); good nature. 4. இன்பம் (பீவ்.); happiness. 5. இளமை; youth (சா. அக.). 6. பாட்டின் எண் வகையான வண்பு களுள் ஒன்று; a kind of literary work, one of the eight *vaṅgaṅṅus*.

"செய்யுள் மொழியாற் சீர்புணைந் தியாப்பின் அல்லகை தானே அழகெனப் படுமே" (தொல். பொருள. செய். 236).

ம. அழகு; க. அடகு; தெ. அங்கு.

அழகு² *aḷagu*, பெ. (n.) 1. கண்டசருக்கரை (விவ்.); rock candy. 2. சருக்கரை; sugar (சா.அக.). 3. வெவ்வும்; jaggery (சா.அக.).

அழகுசுட்டு-நல் *aḷagu-kattu*, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) உடம்பின் அல்லது உறுப்பின் சாசைகளால் நகையாடுதல் (பரிசுதித்தல்) அல்லது பழித்தல்; to mimic, make faces at, for sport or ridicule.

[அழகு + சுட்டு. காண (த.வி.) → சுட்டு (சீ.வி.).]

அழகு³ பாரக்க; see *aḷagu*¹.

அழகு காமாலை *aḷagu-kāmalai*, பெ. (n.) காமாலை வகை (சீவரட்.); variety of jaundice (செ.அக.) - உடம்பு மீறுமீறுத்து, கைகால் அசதியையும், புருவம் கண் மூத்திரம் முதலிய வற்றில் மஞ்சள் நிறத்தையும், ஆண்குறியில் எரிச்சலையும், செரியாதை (அசீரணம்) உட்பசம் முதலிய குணங்களையும் உண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; a form of jaundice characterised by glossy skin, languor, yellow eyes, yellow urine, burning sensation in the urinary passage, indigestion and distension of the stomach, etc., so called because of its lending a peculiar beauty to the body (சா. அக.).

அழகுஞ்சிவம் *aḷagu-kuñṣam*, பெ. (n.) கழற் தணி வகை; amulet worn as an ornament on the neck.

[திருகா. குளிகம் (குளிகை) → குளிகம்.]

அழகு⁴ பாரக்க; see *aḷagu*¹.

அழகுசர்ப்பம் *aḷagu-ṣarppam*, பெ. (n.) ஒருவகை அழகிய பாம்பு; a kind of beautiful snake.

[அழகு + சர்ப்பம். Skt. śarpa > த. சர்ப்பம்.]

அழகு¹ பார்க்க; see *aḷagu*¹.

அழகுசப்பாணி *aḷagu-ṣappāṇi*, பெ. (n.) நடக்கவொட்டாது குழந்தை கால்களை முடக்கும் ஓர் ஊதை (வராயு); a paralytic affection manifested in the legs of children rendering them unable to walk, *Poliomyelitis* (சா.அக.).

[அழகு + சப்பாணி. சப்பளி → சப்பாணி → சப்பாணி = காலை முடக்கிச் சப்பளித்திருத்தல்.]

அழகுசம்பங்கி *aḷagu-ṣamban̄gi*, பெ. (n.) கொடிச் சம்பங்கி; the creeper champak, Indian cowslip creeper, *Pergularia minor* (சா.அக.).

அழகுசிவப்பி *aḷagu-ṣivappi*, பெ. (n.) அழகியார் பார்க்க; see *aḷagiyāḷ* (சா.அக.).

அழகுசெண்டேறுதல் *aḷagu-ṣeṇḍēru*, 5 செ.கு.வி. (v.1.) I. வினையாட்டுக்காகச் சாரி வருதல் (சுடு, 7. 3:1); to ride for pleasure. 2. அழகைக் காட்டுதல் (சுடு, 1. 4: 6); to exhibit one's beauty.

[அழகு + செண்டு + ஏறு. செண்டு = குதிரையைப் பறக்கிச் செலுத்தும் வட்டப் பாதைவெளி. செண்டேறுதல் = செண்டுவெளியிற்போற் குதிரையேறி வருதல்.]

அழகு¹ பார்க்க; see *aḷagu*¹.

அழகுதுரைச்சி *aḷagu-turaicci*, பெ. (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (இந்திர பாடாணம்) (மு.அ.); an arsenic preparation.

[அழகு + துரைச்சி. துரை = தலைவன், வேள், மன்னன். துரை (ஆ.பா.) - துரைச்சி (பெ.பா.). இங்கு அணிவகையில் அழிணைப் பெயராயிற்று.]

அழகுதுரைப்பெண் *aḷagu-turai-p-peṇ*, பெ. (n.) அழகுதுரைச்சி பார்க்க; see *aḷagu-turaicci*.

[துரைச்சி = துரைப்பெண்.]

அழகுதேயம் *aḷagu-tēmal*, பெ. (n.) பெண்கட்கு அழகை யுண்டாக்கும் தேயல் வகை; spreading yellow spots on the body of women, regarded as adding beauty to them.

அழகுநூக்கடி *aḷagu-nū-c-cūḍi*, பெ. (n.) நீரரளி; water gannair or knot grass, *Polygonum* genus (சா.அக.).

[அழகு + டு + கூடி.]

அழகுமூல்லை *aḷagu-mullai*, பெ. (n.) ஒரு வகை மலையாள மூலகைப்பூ; Malabar jasmine, *Jasminum malabaricum* (சா.அக.).

அழகுவண்ணத்தி *aḷagu-varṇatti*, பெ. (n.) மருதோன்றி; fragrant nail dye, *Lawsonia alba* (சா.அக.).

[அழகு + வண்ணத்தி. வண்ணம் (நிறம்) → வண்ணத்தி = நிறத்தை யுண்டெண்ணுவது. 'அத்து' சாரியை. 'இ' வி.முத. நறு.]

அழகு¹ பார்க்க; see *aḷagu*¹.

அழகுவண்ணன் *aḷagu-varṇaṇ*, பெ. (n.) இதள் (பாதரசம்); mercury.

[அழகு + வண்ணன். வண்ணம் (நிறம்) → வண்ணன். 'அன்' உடைமை குறித்த ஒருமை யீறு.]

அழகெருது *aḷag(u)-eruḍu*, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T.A.S. iii, 32); an ancient tax.

[அழகெருது வைத்திருந்தவனிடம் இவ் வரி வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.]

அழகெருதுக் காட்சிக்காக *aḷageruḍu-k-kāḷci-k-kāḷ*, பெ. (n.) அழகெருது பார்க்க; see *aḷag(u)-eruḍu*.

[அழகு + அருது + காட்சி + காக. அழகெருதை வைத்திருந்தவன், அதைக் காட்சிப் பொருளாகக் காட்டி மக்களிடம் பணம் வாங்கிப் பிழைத்த தனால் அல்லது பொருளிட்டையதனால், அரசு அவனிடம் வரி வாங்கியதுபோலும்!]

அழகோலக்கம் *aḷag(u)-ōlakkam*, பெ. (n.) அரசன் தன் அழகுதோன்றக் கொழுவிற்கை (திவ். இயற். திருவிருத். 13, வியா.); glorious presence, as that of a king in his throne hall.

[அழகு + ஓலக்கம். ஓல் → ஓலகம் → ஓலக்கம்.]

அழகிகம் *aḷaṣṣgam*, பெ. (n) எருக்கு; lightning leaf, *Calotropis gigantea* (சா.அக.).

அழகித்திப்பி *aḷaṣṣ-tippili*, பெ. (n.) பெருந்திப்பி; elephant pepper, *Piperlongum* *scindapus* (சா.அக.).

அழத்தியம் *aḷattiyam*, பெ. (n.) சோமனாதிப் பெருங்காயம்; asafoetida, formerly exported from Somnāḍ in Gujarat (சா.அக.).

[ஒருகா. அழல் → அழற்று → அழற்றியம் → அழத்தியம்.]

அழத்தியன் பார்க்க; see a[attiyān.

மருவ. அழத்தியன்

அழத்தியன் a[attiyān, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மு.அ.); asafoetida.

[ஒருகா. அழற்று → அழற்றி → அழற்றியம் → அழற்றியன் → அழத்தியன்.]

அழத்தியம் பார்க்க; see a[attiyān.

அழல்-தல் a[al-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn, to glow. "வினக்கழ லுருவின" (பொருந. 5). 2. திகழ்தல் (பிரகாசித்தல்); to shine. "மணிவினக் கழலும் பாயலுள்" (கம்பரா. பால. கழமண. 67). 3. 'காந்துதல்' (புறநா. 25 : 10, உரை); to burn. 4. உறைப்பாதல்; to be acrid, pungent. 5. வெகுள்தல்; to get into a rage. "அதிவேகமொடழலா" (பாரத. மணிமா. 19).

ம. அழலக (நோதல், துயருறுதல்); க. அழல், அடலு; தெ. அடலு (வருந்துதல்); து. அரதெ, அர்ல, அர்லுனி.

[உள் → அள் → அழல்.]

உண்ணம் பார்க்க; see uṣṇam.

அழல் a[al, பெ. (n.) 1. தீ. தெருப்பு; fire. "வேளாக மழலபட" (கந்தபு. உற்பத்த. காமத 90). 2. தீக்கொழுந்து; flame. "தீயழறுவைப்ப" (பரிபா. 5:3). 3. தூடு, வெப்பம்; heat. "நெருப்பழல் சேர்ந்தக்கால் நெய் போலவ தீஉம்" (நாஸப. 124). 4. காய்ச்சல் (கா) வெப்பம்; temperature in fever (சா.அக.). 5. தரகம்; hell. "அழனம்மை தீக்குவிக்கும்" (தேவா. 6. 93:4). 6. செவ்வாய் (பிங்.); Mars. 7. ஆரல் (காந்திதிகை); the 3rd lunar asterism. "அழலெனு மீனவர்க்கத் தறுவரும்" (கந்தபு. உற்பத்த. திருவவ. 126). 8. கேட்டை (பிங்.); the 18th lunar asterism. 9. எரிவு; burning sensation as of a wound, of medicine in the system. 10. உறைப்பு; pungency (தைலவ. தைவ. 54). 11. சினம்; rage, anger. 12. தஞ்சு; poison. "அழற்க ணாகம" (மணிமே. 23:69). 13. எருக்கு (மு.அ.); madar, *Calotropis gigantea*. 14. கள்ளி (மு.அ.); spurge. 15. கொடுவேலி (மலை); Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*.

ம. அழல; து. அர்ல, அர்லுனி.

[உள் → அள் → அழல்.]

அழல்-தல் பார்க்க; see a[al-.

அழல்சொரித்தவுப்பி a[al-śorinda-vuppi, பெ. (n.) கல்லுப்பு; a kind of common salt obtained in the natural state, so called from the heat it had imbibed while remaining buried under the earth (சா.அக.).

அழல்வண்ணம் a[al-varṇam, பெ. (n.) சிவன்; Śiva, one having the colour of fire. "அழல்வண்ண வண்ணர்தாம் நின்று வாரநே" (தேவா. 6. 94:7).

[அழல் + வண்ணம். வன் = வரி. வரி → வரணம் → வரணன். வள் → வண் → வண்ணம் → வண்ணன் = வரணன்.]

அழல், வண்ணம் பார்க்க; see a[al, varṇam

அழல்விதை a[al-vidai, பெ. (n.) தேர்வாளவித்து (மலை); croton seed (செ.அக.) — croton seed or king's seed, *Croton tiglium* (சா.அக.).

Note (சா.அக.): These seeds which were formerly known in Europe under the name of *Grana molucca*, are of a convex shape on one side and bluntly angular on the other. They are reckoned by Vaidyans amongst their drastic purgatives and are frequently prescribed by them when powerful cathartics are required.

இவ்விதை முன்பு ஐரோப்பாவில் 'கிரானா மொலுக்கா' என்னும் பெயரொடு வழங்கிற்று. இது ஒருபுறம் உள் வளைவாகவும் மறுபுறம் மொட்டைக் கோண வடிவிலும் இருக்கும். இது நாட்டு மருத்துவரால் கடுங்கழிச்சல் மருந்துகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது. வலிய கழிச்சல் மருந்து வேண்டும் போதெல்லாம் இதுவே கொடுக்கப்படும்.

அழல்வீசியன் a[al-viriyān, பெ. (n.) கடித்தால் தாய்க்குடியாத எரிச்சலையும் வலியையும் உண்டுபண்ணும் எரிவீசியன், விரியன்பாம்பு வகைகளுள் ஒன்று; a kind of venomous viper, the bite of which is followed by unbearable burning sensation and pain.

[அழல் + வீசியன். அழல் = எரிச்சல்.]

அழல்விழித்தல் a[al-viji-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தொடு பாசித்தல், வெகுளியாத கண் சிவந்து தோக்குதல், தீப் புறப்பட விழித்தல்; to flash fire from the eyes in anger. "அங்கணைவ வழல்விழித்து" (திருவாலலா. 14:5).

[அழல் + விழி. சினம் நெருப்பின் தன்மையது. அதனால், அழலுதல், கனலுதல், வெகுளுதல்

முதலிய லீனைச்சொற்கள் சிறந்தன. இனி, ஒருவொரு சமையத்தில் வெகுளி வேகத்தாற் கண்டளிவின்று தீப்பொழி பறப்பது முண்டு.]

அழலம்பூ *aḷal-am-pū*, பெ. (n.) தீம்பூ, தீம்பூ மரம்; a kind of flower, the tree that produces that flower. "அழலம்பூ நறலார்த்து" (சேவக. 399).

[அழல் + அம் (சாரியை) + பூ.]

இச் சொல்லிற்குச் சா. அகரமுதலியில் 'சங்கங்குப்பிச் செடி' என்று இன்னொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயின், 'small-leaved glory tree, *Cleodendron inerme*' என்னும் அதன் ஆங்கிலப் பொருள் பொருந்த என்னை. செடியும் மரமும் ஒன்றல்ல.

அழலவன் *aḷalavaṅ*, பெ. (n.) 1. தெருப்புத் தேவன்; god of fire. 2. கதிரவன் (பிங்.); Sun. 3. செவ்வாய் (பிங்.); Mars.

[அழல் + அவன் (ஆ. பா. ஈறு).]

அழலாடி *aḷal-aḍi*, பெ. (n.) சிவன் (துவா.), Śiva, dancing with fire in his hand.

[அழல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'இ' வி. முத. ஈறு. நெருப்பைக் கையிலெந்தி நட்டுசெய்வதாகச் சொல்லப்படுவதனால், சிவன் அழலாடி யெனப்பட்டான்.]

அழலானி *aḷal-aṅi*, பெ. (n.) வாட்டம்; fading, withering. "அழலானியை யுடைய தாமரைப் பூவை" (திவ். அமலனாதி. தனியன், வியா)

[அழல் + ஆனி, ஒருகா. Skt. hāni > த. ஆனி (தீங்கு).]

அழலி *aḷali*, பெ. (n.) தெருப்பு (பிங்.); fire.

[அழல்தல் = எரிதல். அழல் + ி - அழலி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அழலிக்கை *aḷalikkai*, பெ. (n.) எரிச்சல், வயிற் றெரிச்சல்; smarting pain, a peculiar burning sensation in the stomach caused by jealousy. என உடைமையைக் கொடுக்க உணக்கேள் இதனை அழலிக்கை? (இராட்ட.).

[அழல் + அழலகை → அழலகை + அழலிக்கை (தொ.பெ.).]

அழலிடமேந்தி *aḷal-iḍam-eṇḍi*, பெ. (n.) தெருப்பை இடக்கையில் ஏந்தி நிற்கும் அல்லது ஆரும் சிவபெருமான் (கங்குப. காந்த. 1); Śiva. 25 holding a ball of fire in his left hand

[அழல் + இடம + ஏந்தி. இடம = இடக்கை. ஏந்து → ஏந்தி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அழலூட்டுதல் *aḷal-ūḍu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.1.) தீயுண்ணச் செய்தல், தீவைத்துக் கொளுத்து தல்; to set on fire, burn. "அரியன மூப்புரங் கள் அவை ஆரமு லூட்ட வெண்ணே" (தேவா. 7. 99. 8).

[அழல் + ஊட்டு. உண் (த.வி.) → ஊட்டு (ஈ.வி.). ஊண் + து - ஊட்டு. 'து' ஈ.வி. ஈறு.]

அழலேந்தி *aḷal-eṇḍi*, பெ. (n.) சிவ பிரசான் (துவா.); Śiva, holding fire in the hand.

[அழல் + ஏந்தி. ஏந்து → ஏந்தி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அழலை *aḷalai*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் கசர்தல்; internal heat of the body (சா. அக.). 2 தொண்டைக் கசரகர்ப்பு (C.G.); irritation of the throat. 3. களைப்பு (C.G.); fatigue. 4. ஒருவகைய பாம்பு; a kind of snake.

[அழல் → அழலை. 'ஐ' தொ. பெ. ஈறு.]

அழலைக்கிராணி *aḷalai-k-kirāṇi*, பெ. (n.) உடம்பின் வெப்பத்தா லேற்படும் கழிச்சல்; inflammatory or irritant diarrhoea (சா. அக.).

[அழலை + கிராணி. Skt. grahaṇi > த. கிராணி.]

அழலைச்சூர் *aḷalai-c-cūram*, பெ. (n.) 1. உடம்பு அதிக வெப்பங் கொள்வதனால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; fever arising from excessive heat in the body. 2. கண்கூட்டினாற் குழந்தைகட்கு உண்டாகும் காய்ச்சல்; a fever in children arising from a wasting disease such as *Tabes mesenterica*.

சரம > Skt. jvara.

[அழல் → அழலை. கள் → கா → கரம்.]

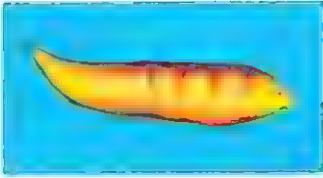
அழலைநோய் *aḷalai-noy*, பெ. (n.) குழந்தை கட்குக் கண்கூட்டினால் உறுப்புகள் வெந்து அதனால் ஏற்படும் ஒருவகைக் கணநோய்; tuberculosis in children, characterised by inflammation of the internal organs of the body, such as *Tabes*, etc.

அழலோம்பு-தல் *aḷal-ōm-bu*, 5 செ. கு. வி. (v.1.) 1. தீ வளர்த்தல்; to tender the sacred fire. 2. தீயிற் படைத்தல் (அக்வினி காரியஞ் செய்தல்) (சைவச. பொது. 325), to offer oblations in fire.

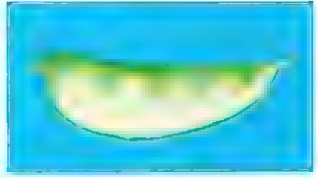
[அழல் + ஒம்பு. ஒப்புதல் = உயரவெடுத்தல். ஒப்பு → ஒம்பு.]

ஒம்பு-தல் பார்க்க; see *ōmbu*.

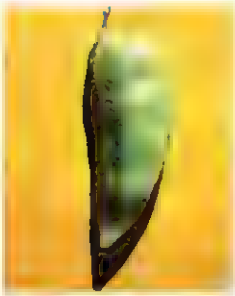
அவரை

நகரவரை

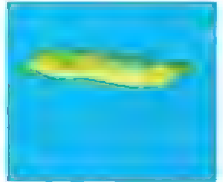
நாட்டவரை

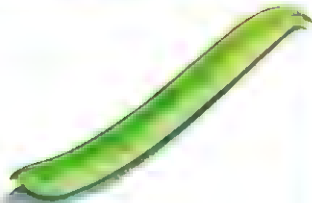
பட்டைவரை

பாலவரை

மணியவரை

வாளவரை

சேரவரை

* தீ வளர்த்தல், சிறுதெய்வ வழிபாட்டினரகும் தீயைச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொண்டவருமான ஆரியப் பூசாரியர் வழக்கம். தமிழர், சிவன் என்னும் பெயராலும் திருமால் (மாயேன்) என்னும் பெயராலும் முழுமுதற் கடவுளை வணங்குபவராதலின், தீ வளர்த்தல் அவர்க்குரிய தன்று.

அழலோன் *aḷaḷōn*, பெ. (n.) 1. தெருப்புத் தெய்வம்; god of fire. "அஞ்சியந்த வழலோனு ம்பொழுதொ ரந்த ணாளன் வடிவாகியே" (பாரத. இராசசூய. 57). 2. கதிரவன்; Sun. "அங்கம் வெம்பினை பனிக் கதி ரல்லைநீ யழலோய்" (கந்தபு. ஆற்று. 24). 3. செவ்வாய்; Mars (குடா.). 4. தெருப்பு; fire (சா.அக.).

[அழல் → அழலவன் → அழலான் → அழலோன்.]

அழவணங்காட்டுதல் *aḷa-vaṅkaḷ-kaṭtu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.1.) முகத்தைச் சூழித்து ஒருவர் குவமைப்பைப் பழித்துக் காட்டுதல்; to mock by mimicking or by making faces at. அவனை அழவணங்காட்டுகிறான்.

[அழகு + வணணம் (வகை) + காட்டு. காண (த.வி.) → காட்டு (ச.வி.).]

அழவணம் *aḷa-vaṅam*, பெ. (n.) மருதோன்றி (இ.வ.); henna (செ.அக.) — fragrant nail dye, *Lawsonia alba* alias *Lawsonia spinosa* (சா. அக.).

[அழகுவண்ணம் → அழவணம்.]

அழகுவண்ணத்தி பார்க்க; see *aḷa-vaṅgattī*.

*அழவண' என்பது கொச்சை வடிவம்.

அழற்கங்கை *aḷaḷ-kaṅgai*, பெ. (n.) 1. கருக் குழியிலுண்டாகும் பனிக் குடத்து நீர்; the fluid collected in the womb of the female during her pregnancy, *Liquor omni*. 2. அழல்நீர்; a thin watery acrid humour or discharge, *Ichor* (சா.அக.).

அழற்கண் *aḷaḷ-kaṅ*, பெ. (n.) அழற்சி விழி; an eye-disease accompanied by inflammation of the eyes, inflamed eyes, *Ophthalmia* (சா. அக.).

[அழல் + கண்.]

அழற்கண்ணன் *aḷaḷ-kaṅṅaṅ*, பெ. (n.) சிவன்; Śiva, having the eye of fire on his forehead.

[அழல் + கண்ணன், கண் → கண்ணன் 'கண்' ஆ.பா. சுறு.]

அழற்கண்வந்தோன் *aḷaḷ-kaṅ-vandōn*, பெ. (n.) வீரபத்திரன் என்னும் சிவத்தோற்றத் தெய்வம் (பிங்.); Virabhadra, born of Śiva's eye of fire.

[அழல் + கண் + வந்தோன். Skt. Virabhadra > த. வீரபத்திரன்.]

இது தொன்மக் கதையால் தோன்றியது. சிவபிரானின் நெற்றிக்கண்ணினின்று 'வீரபத்திரன்' என்னும் தேவன் தோன்றி தக்கன் வேள்வியை அழித்தான் என்பது ஆரியச் சிவத் தொன்மக் கதை.

அழற்கதிர் *aḷaḷ-kadīr*, பெ. (n.) கதிரவன்; Sun sending forth fiery rays. "வேலை யழற்கதிர் படிந்த வியன்கங்குல்" (பெரியபு. திருஞான. 8).

[அழல் + கதிர்.]

அழல், கதிர் பார்க்க; see *aḷaḷ, kadīr*.

அழற்கரத்தோன் *aḷaḷ-kaṅ-kaṭtōn*, பெ. (n.) அழற்பைக் கையிலேந்திய சிவபிரான் (உரி.தி.); Śiva, holding fire in the hand.

[அழல் + கரத்தோன். கரம் + அத்து (சாரியை) + றுன் (ஆ.பா. சுறு) — கரத்தோன். கரத்தல் = செய்தல். கரு → கரம் = செய்யும் கை.]

*கரம்' என்னுஞ் சொல் 'கர' என்னும் வட சொல்லாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயின், அதன் மூலத்தை நோக்கின் தென்சொல்லாகத் தெரிகின்றது. கருமம், கருவி என்பன தென சொற்கள், கருமம் → கம்மம் → கம். கம்மலர் = பயிர்ந்தொழில் செய்வார். கம்மாளர் = கொற்றொழில் செய்வார்.

"ஈழம் கம்மம் உருமஎன் கிளவியும் ஆழப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன"

என்னும் தொல்காப்பிய (எழுத்து. புள்ளி. 33) நூற்பா, 'கம்' என்னுஞ் சொல்லைத் தென் சொல்லாகவே கொண்டுள்ளது. சமந் கிருத்ததில் பல தென்சொற்கள் வெளிப்படையாகவும் சில தென்சொற்கள் கரந்தும் வழங்குகின்றன. செய்தல் என்னும் பொருள் கொண்ட 'கருத்தல்' என்னுஞ் சொல் தமிழிற் பண்டே வழக்கற்றது; அதனால், கழகச் செய்யுள்களில் இடம்பெறவில்லை. இந் நிலைமையும், வடநூல்களிற் கர்ச்சொற் பெருவழக்கும், ஆரியர் சொல்வன்மைமும், தமிழர் சொல்லாட்டாமைமும், கருமம் என்னுஞ் சொல்லைக் 'கர்ம்' என்னும் வட சொற் றிரிபாகக் கொள்ள இடந்தருகின்றது.

இன்னும் இதன் விளக்கத்தைக் கருமம் என்னும் உருப்படியிற் காண்க.

‘கரு’ என்னும் தமிழ் வினையுதனிவை வட மொழியிற் ‘க்ரு’ என்று திரியும்.

அழற்கருமம் *aḷar-karumam*, பெ. (n.) தீ வழிபாடும் தீயிற் படைப்பும் (அக்கினி காரியம்) (கூர்மடி. வருணாச. 19); religious oblations offered in fire.

[அழல் + கருமம். கரு → கருமம்.]

அழற்கரத்தோன் பார்க்க; see *aḷar-karattōṅṅ*.

அழற்காமாலை *aḷar-kamalai*, பெ. (n.) காமாலை நோய்வகை (தஞ். சரக. iii, 122); a kind of jaundice (செ.அக.) — பித்தநீராலுடம்பில் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; jaundice accompanied by a burning sensation of the body due to disturbance in bile secretion (சா.அக.).

[அழல் + காமாலை.]

அழற்காய் *aḷar-kāy*, பெ. (n.) 1. மிளகாய்; chilly (சா.அக.). 2. மிளகு; black pepper. “தோகை விளங்கழற்காய்” (தைவவ. தைவ. 51).

[அழல் = நெருப்பெரிவு போன்ற உறைப்பு. காய் → காய்.]

காய் பார்க்க; see *kāy*.

அழற்குட்டம் *aḷar-kuḷḷam*, பெ. (n.) 3ஆம் நாளையின்காலிய ஆரல் (காந்தினை); the 3rd lunar asterism. “ஆடிய லழற்குட்டத்து” (புறநா. 229: 1).

[அழல் = நெருப்பு. குள் → குட்டு → குட்டம் = தீரன்.]

அழற்குத்து-தல் *aḷar-kuttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மணம் உறைத்தல் (இ.வ.); to have a strong smell (Loc.) (செ.அக.). 2. கொடிய நாற்றம் வீசுதல்; to emit a strong offensive smell like the smell of putrefaction, to stink (சா.அக.).

[அழல் = நெருப்பு. குத்துதல் = கையால் அவலது கத்தியால் குத்துதல். அழற்குத்துதல் = நெருப்புத் தாக்குதலுபோன்று கடுநாற்றம் மூக்கைத் தாக்குதல்.]

அழற்சி *aḷarci*, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு; internal heat of the body (சா.அக.). 2. உள்ளழற்சி; inflammation of any internal organ of the

body (சா.அக.). 3. எரிவு; burning sensation. 4. உறைப்பு; pungency. “புளிப்புக்கைப் பழற்சி யுப்பு” (ஞானவா. வீரதரு. 13). 5. சினம், வெகுளி; anger, rage. “அவன்றிறத் தழற்சி யின்மை வேண்டுவல்” (சேவக. 393). 6. அழுக்காறு, பொறாமை (விண்.); envy, jealousy. 7. கால்நடைகட்டுக்குக் கரமுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; inflammatory fever in cattle.

ம. அழல்ச்ச

[அழல் + சி (தொ. பெ. கறு).]

அழற்சிநஞ்சு *aḷarci-naṅṅu*, பெ. (n) உடம்பின் உள்ளூறுப்பை வெந்துபோகச் செய்யும் நஞ்சு அல்லது நஞ்சுகூடிய மருந்து; any poison or poisonous compound causing inflammation of the internal organs, irritant poison or acrid poison (சா.அக.).

அழற்சியிலாதநஞ்சு *aḷarci-yilā-naṅṅu*, பெ. (n.) உள்ளுக்குக் கொள்வதனாகல் அழற்சி யுண்டாக்காத நஞ்சு; non-irritant poison (சா.அக.).

[அழற்சியிலாத → அழற்சியிலாத + நஞ்சு.]

அழற்சியிழி *aḷarci-viḷi*, பெ. (n.) அழற்சியை யுண்டாக்கும் கண்ணோய்; an eye disease accompanied by inflammation of eyes, inflamed eyes, *Ophthalmia* (சா.அக.).

அழற்கூடி *aḷar-cūḷi*, பெ. (n.) கொடிவேலி (கொடுவேலி); Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica* (சா.அக.).

[அழல் + கூடி. குடு → கூடி. ‘இ’ வி.குத. கறு.]

அழற்பால் *aḷar-pāl*, பெ. (n.) 1. எருக்கு (பச்.மூ.); madar (செ.அக.). 2. உடம்பிற் பட்டவிடத்தில் வேகச்செய்யும் பால்; அதாவது எருக்கம்பால், நிலைப்பால்; the milky juice of plants like madar and spurge, causing inflammation or blister on coming in contact with the skin.

[அழல் + பால்.]

அழற்பிணி *aḷar-piṇi*, பெ. (n.) அழற்சியை யுண்டாக்கும் நோய்; any disease causing inflammation of the internal organ or organs of the body, such as Phth.sis, Stomatitis, Hepatitis, etc. (சா.அக.).

[அழல் + பிணி.]

அழற்பித்தம் *ajar-pittam*, பெ. (n.) பித்தநோய் வகை; a kind of bilious disease (W.) (செ. அக.)—உடம்பிற் பித்தக்கொழிப்பினால் இளமையில் மயிர் நரைத்து உடம்பு வெளுத்துக் கடைக்கண் சிவந்து, அறிவும் (குணம்) பேசும் ஒருவகைப் பித்தநோய்; a disease peculiar to young people characterised by premature greyness of the hair, anaemia, inflammation of the corner of the eyes, etc., due to excessive heat in the body arising from the deranged condition of the bile. Such persons are inclined to philosophical discussions, a kind of mania (சா.அக.).

[அழல் + பித்தம்.]

அழற்புண் *ajar-puṇ*, பெ. (n.) சிவந்து அரத்தம் வடியும் புண் (இங்.வை.); inflamed bleeding sore or ulcer.

[அழல் + புண்.]

அழற்புற்று *ajar-puṇṇu*, பெ. (n.) வெண்ணை விழியில் எரிசையை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய் (சீவரட், 266); an eye disease creating an outgrowth in the white of the eye which causes burning sensation.

[அழல் + புற்று.]

இது குணமாக்க முடியாதது (incurable) என்பது சா.அக. கூற்று.

அழற்றடம் *ajarraḍam*, பெ. (n.) தீக்காய் கலம்; vessel containing fire. "அழற்றடம் புரையு மருக்குரம்" (திருக்கோ. 202, கொளு).

[அழல் + தடம். தட = பெரிய. தட → தடம் = பெரும்பாணை, மீடா.]

அழற்றாரன் *ajarraṇan*, பெ. (n.) மகாரம்; the sacred mystic letter *ma*. It is so called because it represents one of the 5 psychic centres situated in the navel region containing gastric fire (சா.அக.).

[அழல் + தாரன். தாரன் என்பது தாரணன் என்னும் வடசொற் றிரிபாயிருக்கலாம். Skt. dharaṇa > த. தாரணம் → தாரணன் = கொண்டு அவலது தாங்கிற்றது.]

அழற்றி *ajarri*, பெ. (n.) 1. அழற்சி; inflammation (சா.அக.). 2. எரிவு; burning sensation (சா.அக.). 3. எரியச்செய்வது; that which causes burning. 4. கண்ணைச் சுற்றி லும் குறிபேரட்டதுபோற் சுரும்புண்டாகி, வலி

யேற்பட்டுக் கடைக்கண்களில் வீக்கம் கண்டு, இளஞ்சிவப்பாகிப் பிளை கட்டி, தெற்றி, கண்ணம் ஆகிய இடங்களில் அதிக வலியை யுண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; A mucopugulent inflammation of the conjunctiva, marked by a dark ring round the eyes, with pain and swelling in the corners of the eye (சா.அக.).

[அழல் (த.வி.) → அழற்று (சீ.வி.) → அழற்சி. 'இ' வி. முத. நறு.]

'அழற்றி' என்னுஞ் சொல் 'அழற்று' என் னும் பிறவினையினின்று திரிந்திருப்பதால், அழற்சி, எரிவு என்னும் தன்வினைப்பொருள் கள் அத்தனைப் பொருத்தமானவை யல்ல.

அழற்று-தல் *ajarru-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெம்மைசெய்தல்; to burn, scorch, heat, cauterise; cause smarting as a burn, or a caustic, or a poison; to inflame, irritate. "அழற்றிய பலகதிர்" (கந்தபு. தேவ. திருப் பரங். 6) (செ.அக.) (சா.அக.). 2. சுடல்; to burn, to make sore. 3. வெம்மையுறல்; to cauterise or to cause smarting pain by the use of a cane. 4. (கடுங்காய்ச்சலால்) துன்புறல் (வாதணைப்படல்) அல்லது அலற்றுதல்; to be in anguish as in virulent fever.

சுடல என்பது வெம்மைசெய்தல் என்பதில் அடங்கும். வெம்மையுற்தல் என்பது பிற வினைப் பொருட்குப் பொருந்தாது. அலற்று தல் என்பது பொதுவாகப் பித்தறுதலையும் புகமபலையுமே குறிக்கும். அலற்றுதல் வேறு; அழற்றுதல் வேறு.

[அழல் (அழலுதல்) (த.வி.) → அழற்று (சீ.வி.). அழற்றுதல் = அழலச்செய்தல்.]

அழறு *ajaru*, பெ. (n.) சேறு; mire. "அழறலர் தாமரை" (திங். இயற். திருவிருத். 58).

[அள்ளுதல் = நெருகுகுதல், செலிதல், குழம்பு தல். அள் → அளல் → அளறு = குழைசேறு, சேறு. அளறு → அழறு.]

அழறு என்னும் வடிவம் ஏட்டுப் பிழை யாகவு மிருக்கலாம்.

அழன் *ajar*, பெ. (n.) 1. பிணம்; corpse, carcass. "அழனெ னிறுகெட வல்வெழுத்து மிகுமே" (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 59). 2. பேய் (பிங்.); evil spirit, devil

[அழி → அழம் → அழன். அழிதல் = கெடுதல், சாதல்.]

அழன்மண் *aḷaṅ-maṅ*, பெ. (n.) மிதித்தால் எரிச்சலை உண்டாக்கும் மண், உவர்மண்; fuller's earth (சா.அக.).

[அழல் + மண். அழலுதல் = எரிதல்.]

அழன்மண்வெதுப்புநீகாடி *aḷaṅ-maṅ-veduppuṅ-ḡḡi*, பெ. (n.) குழல் ஆடுதலாடைச்செடி; common caper, *Capparis aphylla* (சா.அக.).

அழன்றுகுழன்று *aḷaṅṅu-kuḷaṅṅu*, வி.எ. (adv.) நாட்பட்ட பிணம்பேரல் அழுகிச் குழமுதல்; in a putrefied or decomposed state as a corpse. அந்தப் பிணம் அழன்றுகுழன்று வந்து சேர்ந்தது.

[அழலுதல் = வெந்ததுபோலாதல். குழலுதல் = துவளுதல். அழல் + து - அழன்று. குழல் + து - குழன்று. 'து' இ.கா.வி.எ. ஈறு. 'அழன்றுகுழன்று' எதுகை மரபினைமொழி.]

அழனம் *aḷaṅgam*, பெ. (n.) பிணம்; corpse.

[அழன் -> அழனம். 'அம்' ஓர் ஈறு.]

அழன் பார்க்க; see *aḷaṅ*.

அழனம் *aḷaṅgam*, பெ. (n.) 1. தீ (பிற்.); fire. 2. வெய்மை (பிற்.); heat.

[அழல் -> அழன் -> அழனம்.]

அழல் பார்க்க; see *aḷaḷ*.

அழனாகம் *aḷaṅḡam*, பெ. (n.) ஒருவகை தச்சுப் பாம்பு (விண்.); a poisonous snake whose lick is said to cause burning sensation (செ.அக.)—நாவினரால் தக்குவதனரால் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒருவகை நாகப்பாம்பு; a poisonous cobra causing a burning sensation by its mere licking (சா.அக.).

[அழல் + நாகம்.]

நாகம் என்பது பாம்பினத்தின் பொதுப் பெயர். நகர்ந்து செல்லது நாகம். நல்ல பாம்பு பாம்பினத்திற் சிறந்தது அல்லது தலைமையானது என்பதுபற்றி. பொதுப் பெயரானும் குறிக்கப்படுவது மரபு. அதனால் நாகப்பாம்பு என்னும் வழக்கெழுந்தது. பாம்பு என்னும் பொதுப்பெயர், முதற்காலத்தில் நல்லபாமமையே சிறப்பாகக் குறித்துப் பின்னர் பொதுப்பெயராயிற்று. இங்ஙனம் நீர்க்கம், பாம்பு என்னும் இருபெயரும் முரண்பட்ட வழக்குமாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதன் விளக்கத்தை நாகம், பாம்பு என்னும் உருபாடி கனிற் காண்க.

அழனிறக்கடவுள் *aḷaṅṅa-k-kadavuḷ*, பெ. (n.) அழனிச் செந்நிறங்கொண்ட சிவபெருமான்; Śiva, having the hue of fire. "ஆலவாயி னழனிறக்கடவுள்" (இறை. 3, உரை).

[அழல் + திறம் + கடவுள் (முக்கரணத்தை யுட்கடந்த முழுமுதல் தேவன்).]

ஒருசார் பண்டைத்தமிழர், கடவுளை நெருப்பின் கூற்றைச் சிறப்பாகக் கொண்டதாகக் கருதினதினால், அதன் நிறத்தை அவனுக்கு ஏற்றி அவனைச் சிவன் (சிவந்தவன்) என்றனர்.

அழனி *aḷaṅṅir*, பெ. (n.) தென்னங் கள்; coconut toddy (சா.அக.).

[அழல் + தீர்.]

தென்னங் கள் உடம்பிற்குச் சூட்டைத் தருவதால் அழனிர் எனப்பட்டது. வெப்பக் கால அரையாண்டு குளிர்ச்சிதரும் பனங்களும், குளிர்கால அரையாண்டு வெப்பந்தரும் தென்னங்களும் வாயும் இயற்கை யமைப்பு கவனிக்கத் தக்கது.

அழாக்கு *aḷakku*, பெ. (n.) அழாக்கு. ஒரு முகத்தளவு; olock, a measure of capacity, 1/8 of a measure. "வீரிய மழாக்குடற் பித்த முழக்கு" (தணிகைப்பு. அகத்திய. 308).

[அரையுழக்கு -> ஆழாக்கு -> அழாக்கு.]

அழாந்தை *aḷandaḷ*, பெ. (n.) அழாள் என்பவனின் தந்தை; father of *Aḷaḷ*. "அழாள் புழாள் என நிறுத்தித் தந்தை என வருவித்து, நினைமொழி னகரமும் வருமொழித் தகரமும் அகரமும் கெடுத்து, அழாந்தை புழாந்தை என முடிக்க" (தொல. எழுத்து. புள்ளி. 53, நச். உரை).

அழால் *aḷaḷ*, தொ.பெ. (vbl. n.) அழுக்கை; weeping, crying

[அழ + ஆல் (தொ.பெ. ஈறு). ஒ.நீசா: எழு -> எழால்.]

அழாஅல் *aḷaḷaḷ*, தொ.பெ. (vbl. n.) அழுக்கை; weeping, crying. "அழாஅன் மறந்த புன் றவைச் சிறாஅர்" (புறநா. 46: 5-6).

[அழல் -> அழாஅல். அழால் -> அழாஅல். இவை அளபெடை.]

அளபெடைச் சொல் செய்யுட்குரிய செயற்கை வடிவமாதலால், அகரமுதலியில் இடம்பெற இயலவுசொற்சீர்பில் அத்துணை ஏற்றக்கன்று.

அழி¹-தல் a[i]-, 2 செ.கு.வி. (v.1.) 1. நாசமாதல்; to perish, to be ruined or destroyed. 2. சிதைதல்; to decay, to be mutilated, to collapse. "ஆரவணட லழியும்" (நாடட. தைக்கி. 10). 3. செலவாதல்; to be spent, used up, sold out, exhausted. என்விட மிருந்த சரக்கெவலாம் அழிந்துவிட்டது. 4. தவறுதல்; to fail, to be frustrated. "நீ யுரைந்த தொன்று மழிந்திலது" (கம்பரா. யுத்த. சீதைகளங். 30). 5. நிலைகெடுதல்; to lose one's standing, to be reduced to lower state, to become bankrupt. அழிந்த குடி. 6. தோற்றல்; to be defeated. "வாதி லழிந்தெழுந்த" (தேவா. 3. 297: 3). 7. காதுவால் உருகுதல்; to melt with love. 8. பரிவுகூர்தல்; to sympathise with. "புணர்ந்த நெஞ்சமொ டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினும்" (தொல். பொருள். அகத். 40). 9. வருந்துதல்; to suffer, to be troubled. "ஞனயத் திறத்தாற் சோர்வுகளை டழியினும்" (தொல். பொருள். கற்பு. 9). 10. மனநளர்நல், மனமுடைதல்; to be disheartened. "இதற்குஉள் எழியேல்" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 17). 11. கரையுடைந்து நீர்பெருகுதல்; to swell, increase, as flood water. "அழியும்புள லஞ்சன மாநதியே" (சீவக. 1193). 12. காம்ப்பு ஒய்ந்த பின் தோட்டத்திலுள்ள செடிகள் அல்லது தோப்பிலுள்ள மரங்கள் நீக்கப்படுதல்; to be cleared, as a garden or topse after the plants or trees have ceased to bear fruit. எங்கள் மினகாய்க் தோட்டம் நேற்றே அழிந்துவிட்டது. 13. குளம்(ஏரி) வறழி மீள்பிடிக்கப்படுதல்; to have the water in a tank become considerably reduced to allow easy and effective fishing. நாளைக்குப் பணையூர்க்குளம் அழியப் போகிறது. 14. எழுத்து அல்லது வரைவு கலைக்கப்படுதல்; to be erased, as a writing or a drawing. சுடிதம் மழையில் நனைந்து எழுததெவலாம் அழிந்துவிட்டது. 15. சொல் அல்லது சொழி வழக்கறுதல்; to become obsolete as a word. "ஆரியம்போல் உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாவுள் சீரினமைத்திறம்பவியந்து செய்வறந்து வாழ்த்துதுமே" (மனோள். த.வா.).

10. க. அழி; தெ. அடி, அடுவ; நு. அளி புளி; கோத. அளச்.

[ஒழி → அழி. ஒ.தோ: ஒட்டு → அட்டு. கொப்பு → கம்பு, மொண்டை → மண்டை.]

அழி²-தல் a[i]-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.1.) 1. நாசஞ்செய்தல்; to destroy, exterminate. "உலகழித்து நிற்கும் ஒருபெரும் கடவுள்" (கந்தபு. மகேத். நகரழி. 6). 2. கெடுதல்; to ruin, damage. 3. பழித்தல்; to vilify, abuse, slander. "அழித்துச் சொன்னவாறு" (தக்கயாகப். 494, உரை). 4. கலைத்தல்; to efface, obliterate. "கோல மழித்தி யாகிலும்" (திவ். நாயச். 2:5). 5. நீக்குதல்; to leave off, bring to a close. "அசைவர லாசற்சீ ரழித்தொன்று பாடித்தை" (கவித். 131: 34). 6. குலைத்தல்; to disarrange. "ஈடுசால் போரழித்து" (சீவக. 59). 7. மறப்பித்தல்; to cause to forget. "பொய்த லழித்துப் போனா ரொருவர்" (சிலப். 7: 43). 8. உள்ளதை மாற்றுவதல்; to change the form or mode of. "உடைவிலைப் பலகாலு மழித்துடுத்தல்" (தொல். பொருள். மெய்ப். 14. பேரா. உரை). 9. செலவழித்தல்; to spend. "தேடா தமிழ்க்கிற் பாடாய் முடியும்" (கொ. வே. 44). 10. வினுகதை வினுவீத்தல், அழிப்பாகத்தை; to solve a riddle. இந்து வினுகதையை அழி. 11. தடவுதல்; to smear. "கண்ண மழித்திலை தின்று" (உபதேச. சிவ புண்ணிய. 225). 12. தோட்டத்திலுள்ள செடிகளை அல்லது தோப்பிலுள்ள மரங்களை நீக்கி விடுதல்; to clear a garden or topse of trees, செட்டியார் மாநதோப்பை அழித்து விடுகட்டிக்கொண்டார். 13. துடு (சாணை) பிரித்தல், களந்திற் கட்டவிடுதற்கு (பிணைய லடிந்தற்கு) முள் அரிக்கட்டுக் குவியலை அல்லது கதிரீக் குவியலைப் பிரித்துப் பரப்புதல்; to untie the bundles of reaped grain stalks and spread them out on the threshing floor preparatory to treading out the grain. குடழித்தலைச் 'சூடு கள்ளாப்பித்தல்' என்பது யாழ்ப்பாண வழக்கு.

க. அழி

அழி¹-தல் பார்க்க; see a[i]-.

[அழிதல் (த.வி.) → அழித்தல் (சீ.வி.).]

கண்ணமழித்தல் என்பது கண்ணம் மழித்தல் என்றும் பிரிக்கப்படும். மழித்தல் → வழித்தல் = தடவுதல். நிலைமொழி யீற்று மகரமெய் புணர்ச்சியிற் கெடும்.

அழி¹ a[i], அழி. (u.) 1. கேடு, ruin, destruction. "அழிவந்த செய்யினும்" (குறள், 807). 2. வைக்கோல்? straw. "உழுத நோன்பக டழி"

தின் றூங்கு" (புறநா. 125 : 7). 3. வைக்கோலிலும் தொட்டி அல்லது அடைப்பு; crib for straw. 4. அளித்தட்டி (கிராதி); lattice. ம. அழி. 5. வருத்தம், மனதேரவு; grief, mental pain. "அழிதக மா அந்தளிர் கொண்ட போழினான்" (கலித். 143 : 27). 6. இரக்கம்; pity. "அழிவரப் பாடி வருநரும்" (புறநா. 158 : 17-18). 7. மிகுதி; excessiveness. "அத்றா ரழிபசி தீர்த்தவ" (குறள், 226).

க. அழி; நு. அளிப்புளி.

[ஒழி → அழி. 'அழி' முதலிலைத் தொழிற் பெயரும் தொழிலாகு பெயரும்.]

வைக்கோல் = முதிர்ந்த நெற்பயிரின் சிதைந்தநிலை. மனநோவு = மனநிலையழிவு. இரக்கம் அதன் விளைவு. அழிபசி = வருத்தம் கடும்பசி.

அழி¹ aḷi, பெ. (n.) கழிமுகம் (நாஞ்.); place where the lagoon joins the sea (Nāñ.).

ம. அழி; க. அளவை; நு. அளுவை.

[கழி → அழி.]

அழி² aḷi, பெ. (n.) வண்டு; beetle, honey beetle. "அழிமவகு பூம்புனலும்" (தேவா. 2 : 190 : 3).

[அளி → அழி.]

அளி பார்க்க; see aḷi.

அழி என்னும் வடிவம் ஏட்டுப் பிழையாகவும் இருக்கலாம்.

அழிகட்டு aḷi-kaḷu, பெ. (n.) 1. ஒன்றை அழித்தற்காகச் செய்யும் எதிர்த்தெய்கை; an action in opposition to another action, counteraction (சா.அக.). 2. பொய்ச்சீட்டு; fabrication to deprive another of his rights, forgery (W.). 3. வீண் சாக்குப்பிபாக்கு; lame excuse, pretence (W.). 4. தடை; obstacle, impediment, hindrance. 5. நஞ்சை முறிக்கும் மாற்று; antidote. 6. நஞ்சைப் போக்கும் மந்திர மாற்று; magic power by which the effects of poisons are counteracted. 7. மாற்று மந்திரம்; magic counteracting magic.

[*அழிகட்டு* வினைத்தொகை. 'கட்டு' முத. தொ. ஆகு.]

அழிகடை aḷi-kaḍai, பெ. (n.) மிகமிகக் கெட்டது; the worst.

[*அழிகடை* வினைத்தொகை. 'கடை' பண. ஆகு.]

அழிகண் aḷi-kaṇ, பெ. (n.) 1. பார்வையைக் கெடுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணீர்; an eye-disease causing blindness. 2. குருட்டுக்கண்; blind eye.

க. அழிகண்

அழிகண்டி aḷi-kaṇḍi, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாழி; niggard, miser.

அழிகண்டிரித்துல் aḷi-kaṇ-ṟiritṭal, பெ. (n.) கண் மிகவும் வலிந்து விழியின்றமேற் சதைமூக்கக் கண்ணைச் சுற்றிப் புண்ணாக்கிப் பிளைகட்டும் ஒருவகைக் கண்ணீர்; a form of ophthalmia marked by severe inflammation all round the eye and a mucopurulent discharge with swelling and excessive pain (சா.அக.).

அழிகரப்பால் aḷi-kaṟappal, பெ. (n.) படர் தாமரை நோய் (புதுவை); ringworm (Porḍ.).

[அழி = மிகுந்த, கருமையான.]

கரப்பால் பார்க்க; see kaṟappal.

அழிகரு aḷi-kaṟu, பெ. (n.) 1. அழிந்த சினை; an undeveloped ovum (சா.அக.). 2. கருவழிவு, செத்துப் பிறந்த பிள்; aborted foetus (W.).

[*அழிகரு* வினைத்தொகை.]

கரு பார்க்க; see kaṟu.

அழிகன்று aḷi-kaṇṇu, பெ. (n.) 1. சிதைந்து விழுந்த விவங்குக் கரு (புதுவை); aborted foetus, in animals (Porḍ.). 2. செத்துப் பிறக்கும் விவங்குக் குட்டி; still-born young of animals.

[*அழிகன்று* வினைத்தொகை.]

கன்று பார்க்க; see kaṇṇu.

அழிகால் aḷi-kaḷ, பெ. (n.) முதிர்ச்சியால் அழிக்கவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம் (P.T.L.); betel-leaf garden where the vines having become old and unproductive are to be destroyed.

[*அழிகால்* வினைத்தொகை. கொடிக்கால் → கால் (குறுக்கம்).]

கொடிக்கால் பார்க்க; see koḍi-k-kaḷ.

அழிகாணி aḷi-kaṇi, பெ. (n.) வீணசெலவு செய்வோன்-ன் (இ.வ.); spendthrift, extravagant person (Loc.).

•[‘அழிகாவி’ வினைத்தொகை. ஒருகூ. U. qawwāli > து. காவி = மணம் போனபடி தடப்பவன்.] •

அழிகிரந்தி *ajl-kirandi*, பெ. (n.) புணர்ச்சிப் புண்னோசய்வகை; sloughing venereal ulcer (W.).

[அழி = கடுமையான. Skt. granthi > து. சிரத்தி.]

அழிகுட்டம் *ajl-kuttam*, பெ. (n.) உடம்பு குறுவதிலும் புண்கள் (இரணங்கள்) ஏற்பட்டுச் சைவமுடிக் துன்புறுத்தும் ஒருவகைக் குட்ட நோய்; a kind of severe leprosy marked by sloughing ulcers and gangrene all over the body (சா.அக.)

[‘அழிகுட்டம்’ வினைத்தொகை. மேலி முழு வதும் வெண்ணிறமாய் மாறுவது தொழுநோய் என்றும், கைகால் அழுகிக் குறுகுவது குட்டம் என்றும் பெயர்பெற்றனபோலும் குள் → குட்டு → குட்டம் = குறுமை.]

குட்டம் பார்க்க; see *kuttam*.

அழிகுட்டி *ajl-kutti*, பெ. (n.) 1. விவஸ்குகளின் வயிற்றினின்றி சிதைந்துவிடும் கரு; aborted foetus in animals (W.). 2. வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட பிள்ளை; the lifeless foetus expelled as a result of abortion (சா.அக.). 3. வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட குழந்தை; still-born child or aborted dead child.

[‘அழிகுட்டி’ வினைத்தொகை.]

குட்டி பார்க்க; see *kutti*.

அழிகுநன் *ajl-gunan*, பெ. (n.) நோதறவன்; defeated person, one who is ruined. “அழிகுநர் புறக்கொடை” (பு. வெ. 3: 20, கொளு).

[அழிகின்றான் → அழிகின்றான் → அழிகுநன் → அழிகுநன் → அழிகுநன் → அழிகுநன் → அழிகுநன் (வினையா. பெ.)]

கின்று பார்க்க; see *kinru*.

அழிகுளம் *ajl-kulam*, பெ. (n.) நீர்வற்றி மீள் பிடிக்கின்ற அல்லது பிடித்த குளம்; a nearly dried up tank or pond in which fishing operations have been carried out or are being carried out.

அழிகொடிக்கால் *ajl-kodi-k-kal*, பெ. (n.) முதிர்ச்சியால் அழிக்கப்படுகின்ற அல்லது

அழிக்கப்படவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம்; betel-leaf garden where the vines have become unproductive and are being or have to be destroyed.

[அழி + கொடி + கால். ‘அழிகொடிக்கால்’ வினைத்தொகை.]

கொடிக்கால் பார்க்க; see *kodi-k-kal*.

அழிச்சாட்டம் *ajl-c-cattam*, பெ. (n.) 1. அழிப்பு, தீம்பு; wickedness. “அழிச்சாட்டம் கூடுமோ?” (குறபரம், பன். பக். 343). 2. பொய்வழக்குத் தொடுப்பு; false litigation.

[அழி = கெடுதி. சாத்தது → சாட்டு → சாட்டம் = சிறந்தமேல் (தீங்காகப்) பழிகுத்துதல்.]

அழிச்சாட்டியக்காரன் *ajl-c-cattiyak-karan*, பெ. (n.) 1. அழிச்சாட்டியம் செய்பவன், தீம்பு செய்பவன்; unjust and wicked person. 2. பொய்வழக்கை எழுப்புகிறவன்; one who incites false litigation.

[அழி = சாட்டியம் + காரன். ‘காரன்’ உடைமை குறித்த ஆ. பர. ஈறு.]

அழிச்சாட்டியம் பார்க்க; see *ajl-c-cattiyam*.

அழிச்சாட்டியம் *ajl-c-cattiyam*, பெ. (n.) 1. அழிப்பு, தீம்பு; wicked nature, persisting in evil conduct. வாங்கின கடனைக் கொடாமல் அழிச்சாட்டியம் பண்ணுகிறான்.

[அழி + கெடு. சாட்டி → சாட்டியம் = பொய்க்குறாறஞ் சாட்டுதல், சிறாமேற்பழிகுத்துதல்.]

வஞ்சகம், பொய் என்று பொருள்படும் Skt. *śāhya* என்னும் வடசொல்லின்று ‘சாட்டியம்’ என்னும் தென்சொல் திரிந்துள்ளதாகச் சென்னை யசுரமுதலி குறிக்கின்றது. வடசொற்கு மூலமில்லை. சாட்டம் என்னும் வடிவும் தமிழிலுள்ளது. ‘அழிச்சாட்டியம் பண்ணுதல்’ என்பது கல்லா நாட்டுப்புற மக்களிடையும் தாழ்த்தப்பட்டவரிடையும் பெருவழக்காக வழங்குகின்றது. ஆதலால், ‘சாட்டியம்’ தென்சொல் வென்றே இங்குக் கொள்ளப்பட்டது.

அழிசெய்தல் *ajl-sey*, 1. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. கெடுதல்; to spoil, ruin, destroy. 2. கற்பழித்தல்; to deflower the virginity of a woman. “கண்ணியை யழிசெய்க் கருதினோன்” (சும்பரா. அயோத. பள்ளி. 110).

அழிசெலவு *aji-selavu*, பெ. (n.) 1. தோட்ட வளர்ச்சி, திருத்தம் முதலியவற்றிற்குச் செல்லுஞ் செலவு (இ.வ.); expense incurred in improving gardens (Loc.). 2. வீண்செலவு; prodigality.

[‘அழிசெலவு’ வினைத்தொகை. செல் → செலவு.]

அழிஞ்சலி *ajinjali*, பெ. (n.) பெருஞ்செரும்படை அல்லது செரும்படை; a medicinal herb, *Coldenia procumbens* (சா.அக.).

அழிஞ்சியேறி *ajinjya-ēri*, பெ. (n.) ஏறழிஞ்சி; a kind of *ajinjil* tree.

அழிஞ்சில் பார்க்க; see *ajinjil*.

அழிஞ்சில் *ajinjil*, பெ. (n.) மரவகை: sage-leaved alangium, *Alangium lamarckii*

ம. அழிஞ்ஞில

“அழிஞ்சிலது மாருகத்தை யையத்தைத் தாழ்த்தும்
ஒழிஞ்செய்த தததை யுயர்த்தும்
—விழுஞ்சிழாங்
குட்டமெனு நோயகற்றுங் கூறுமருந்
தெய்திடில
திட்ட மெனவறிந்து தேர்”
(பதார்த்த. 219).

அழிஞ்சிலவிரை நாட்பட்ட சிலக்கழிச் சலுக்குப் (chronic dysentery) பயன்படுத்தப் படும் கூட்டுச்சரக்குகளுள் ஒன்று (சா.அக.).

அழிஞ்சில்வோர்ச் சாறு புழுக்கொல்லி (worm-killer). அழிஞ்சிலெண்ணெய் மறைப்பு மை செய்தற்கும் வசியத்திற்கும் பயன்படும். It is used for preparing a magic paint used for rendering oneself invisible and also for enticement (சா.அக.).

அழிஞ்சிற்பட்டைக் கருக்கு (கஷாயம்) ஊதை (வாத) நோய், குட்டம் முதலிய வற்றைப் போக்கும் (சா.அக.).

அழிஞ்சு *ajinjru*, பெ. (n.) அழிஞ்சில் பார்க்க; see *ajinjil* (தைலவ. தைவ. 72).

அழிஞ்சுக்காடு *ajinjru-k-kadu*, பெ. (n.) அழிஞ்சு நிறைந்த பாகைநிலம்; desert covered with *ajinjil*. ‘பெருவிடைய னானவன் அழிஞ்சுக்காடுறப்போக’ (சுரு. 8. 2, பிர.).

அழித்தழித்து *ajitu-ajitu*, வி.எ. (adv) திரும்பத் திரும்ப; again and again. ‘அழித்தழித்து விவாகம் பண்ணுமா போவையும்’ (திவ். திரு. நெடுந். 16, வியா.).

[அழி → அழித்து (இ.கா.வி.எ.). ‘அழித்துத் தழித்து’ பன்மை குறித்த வி.எ. தொடர்.]

மேலும் மேலும் அழிவுசெய்த என்பது இயல்புபொருள்; திரும்பத் திரும்ப என்பது அணியியற் பொருள்.

அழித்தியங்காட்டுதல் *ajittiyankattu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகத்தை அருவகுப்பாகத் திரித்துக் காட்டி ஒருவரைப் பழித்தல் (நெல்லை); to make faces at someone (Tn.). என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அழித்தியங் காட்டுகிறான் (உ.வ.).

[ஒருகா. அழித்து + ஓயியம் + காட்டு. அழித்துல் = மாற்றுதல், திரித்தல். ஓயியம் = அழகு. காண் (த.வி.) → காட்டு (ப.வி.)]

அழித்து *ajittu*, இ.கா.வி.எ. (p. parti.) 1. திரும்பவும்; again. “அழித்துப் பிறந்தன னாகி” (புறநா. 383:16). 2. முன்னுக்குப் பின் முரணாக; contrarily. “வழுத்தினாள தும்மினே னாக அழித்தழுதான்” (குறள், 1317).

[அழி → அழித்து (இ.கா.வி.எ.).]

அழிவுசெய்து என்பது இயல்புபொருள்; திரும்பவும் என்பது அணியியற் பொருள்.

அழித்துச்சொல்(று)-தல் *ajittu-c-collu*, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) இழித்துக் கூறுதல்; to state contemptuously. ‘அழித்துச் சொன்னவாறு’ (தக்கயாகப். 494, உரை).

[அழித்து + சொல்.]

அழித்துரை *ajitturai*, பெ. (n.) இழித்துரை; word of contempt. ‘அடா வென்பது அழித்துரை’ (தக்கயாகப். 508, உரை).

[அழித்து (இ.கா.வி.எ.) + உரை (தொ.ஆகு.).]

அழிதகவு *ajitagavu*, பெ. (n.) துயரம்; grief. “அழிதக வுள்ளமொ டரற்றின னாகி” (மணிமே. 12: 43)

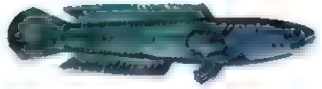
[அழி + தகவு. தகு → தகவு (தொ. பெ.) = தன்மை, குணம்.]

அழிதகன் *ajitagan*, பெ. (n.) தீய வெறாழக்கத் தான் (கந்தப. யுத்த. தருமகோ. 78); man of depraved character, wicked person.

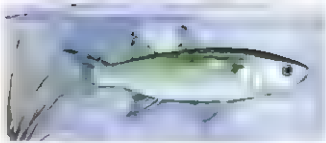
[அழி = தீய, கெட்ட. தகு → தகம் (தகுதி, தன்மை) → தகன் = தன்மையன், ‘நிரயன், ஒழுக்கத்தான்’]

அவுரி

அவுரி (விராக)

அவுரிமீன

அமுலணம

அறிதலை *aji-talai*, பெ. (n.) 1. தலையோடு: skull. "அறிதலை யங்கையிலேந்தி" (தேவா. I, 40:7), 2. தலையோட்டுமரகலை (பிங்.); garland of skulls worn by Śiva.

['அறிதலை' வினைத்தொகை. 'தலை' ஆகு.]

அறிதா *aji-iṭi*, பெ. (n.) 1. அவி (நன். 263, மயிலை); hermaphrodite human being. 2. பேடி; an impotent man (சா.அக.).

[அறி = கெட்ட. தா = வலிமை, ஆண்மை. அறிதா (அன்மொழித்தொகை) = ஆண்மை யில்லாதவன்.]

அறிதூஉ *aji-iṭu*, பெ. (n.) அறிதூ பார்க்க: see *aji-iṭi*.

[அறிதூ → அறிதூஉ (அளபெடை).]

அறிந்தவள் *ajindavaḥ*, பெ. (n) கற்பழிந்தவள்; fallen woman.

[அறி → அறிந்த → அறிந்தவள் (அறிந்த + அவள்).]

அறிந்தொழிந்து *ajind(u)-oḥindu*, இ.கா.வி.எ. (p part.) யிக் கெட்டு, அடியோடழிந்து, முற்றும் வழக்கற்று; having been completely destroyed, ruined, having become completely dead. "ஆரியம்போல உலகவழக்கழிந்தொழிந்து சிதைவாவுண சீரினமைத்திறம் வியந்து" (மணோன். த. வா.).

[அறிந்து + ஒழிந்து. 'அறிந்தொழிந்து' எதுகை மரபிணைமொழி.]

அறிந்தோரைநிறுத்தல் *ajindōrai-niruttal*, தொ. பெ. (vbl.n.) கெட்டோரை நன்னிலைப்படுத்தல், வேளாண்மாதல் இயல்புகளுள் ஒன்று (திவா.) rehabilitating ruined men, a characteristic of the Vēḷḷā.

அறிநோய் *aji-noy*, பெ. (n) குட்டம் (இ.வ.); leprosy (Loc)

['அறிநோய்' வினைத்தொகை.]

அறிப்படுத்துதல் *aji-p-paḍuttu*, 2. பி.வி. (v. caus.) தவசக் கதிரைக் கடாவிட்டுழக்குதல்; to thresh the grain with cattle. "ஆளழிப்படுத்தவானே குழவ" (புறநா. 368: 13).

[அறி = வைக்கோல். படுதல் (த.வி.) = உண்டாதல். படுதல் (பி.வி.) = உண்டாக்குதல்.]

அறிப்பன் *ajippan*, பெ. (n.) 1. நாசஞ்செய்பவன்; the destroyer. "ஆழிவிடுத்தவருடைய சருவழித்த வழிப்பனாள்" (திவ். பெரியாழ்.

4.8:6). 2. துன்புறுபவன்; one who is sorrow-stricken. "அறிப்பனாய் வாழ மாட்டேன்" (தேவா. 4.52:2).

க. அறிப்பான்
[அறி → அறிப்பு → அறிப்பன்.]

அறிப்பாங்கதை *ajippaṅ-kadai*, பெ. (n.) விடுகதை (நெல்லை); riddle, puzzle, conundrum (Tn.). நான் ஓர் அறிப்பாங்கதை போடுகிறேன்; அழிக்கிறாயா?

ம. அறிப்பாங்கத
[அறித்தல் = விடுகதை விடுவித்தல். அறி → அறிப்பான் (அழிக்கப்படுவது) + கதை - அறிப்பாங்கதை → அறிப்பாங்கதை.]

அறிப்பானன் *ajippaṅṅ*, பெ. (n.) தட்டான் (சுடு, 5.8:1), goldsmith.

[அறித்தல் = உருக்குதல். அறிப்பு = பொண்ணுக்குதல். 'ஆளன்' ஆ.பா. ஈறு. அறிப்பானன் = பொண்ணுக்குத் தட்டான்.]

அறிப்பாளி *ajippaḥi*, பெ. (n.) வீண்செலவாளி (உ.வ), spendthrift (Com u.).

[அறி → அறிப்பு (தொ.பெ.). ஆள் → ஆளி (ஆ.பா. ஈறு).]

அறிப்பிண்டம் *ajip-piṅḍam*, பெ. (n.) கருவழிந்த பிண்டம்; an aborted foetus, *Amblyoma* (சா.அக.).

[அறி = அறிவு. பிண்டம் → பிண்டம் = தீரட்சி, சைத்திரன், பீன, சுரு.]

அறிப்பு *ajippu*, பெ. (n.) 1. கெடுப்பு, நாசஞ்செய்கை; destruction. "கருமழிப்பளிப்பு" (திவ். இயற். முத்த. 5). 2. குற்றம் (திவா.); fault.

[அறி → அறிப்பு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).]

அறிப்பி *ajip-pāi*, பெ. (n.) 1. கடுப்பி; abnormal increase in the sensation of hunger, *Hyperorexia* (சா.அக.). 2. கொல்லும் பசி; killing hunger. "அந்நா ரழிப்பி நீர்த்தல்" (குறள், 226).

['அறிப்பி' வினைத்தொகை.]

அறிப்படுதல் *aji-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சீதைதல், மறைதல்; to be erased. 2. செலவாதல்; to be spent.

[அறிப்படுதல் = அறிவுப்படுதல் அல்லது அறிக்கப்படுதல். முன்னதில் 'படு' பொதுத் து.வி.; பின்னதில் 'படு' செயல். து.வி.]

அறிபயல் *ai-payal*, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தைப் பையன் (இ.வ.); good-for-nothing fellow, naughty boy (Loc.).

['அழிபயல்' வினைத்தொகை. பை → பையல் → பயல்.]

அறிபாடு *ai-paḍu*, பெ. (n.) அழிவு; destruction. "அறிபா டில்லாத கடலின்" (தேவா. 2. 222: 8).

க. அறிபாடு

[அழிபாடு → அழிபாடு (முத.தொ.பெ.).]

அறிபு *ai-bu*, பெ. (n.) 1. நாசம்; destruction. "ஒன்னார்நாடழிபிரம் கின்று" (பு.வெ. 3: 8, கொளு). 2. தோல்வி; defeat. "அறிபட லாற்றா வறிமுறை யேன்று" (பு.வெ. 8: 19).

ம. அறிவு; க. அறிபு; நூ. அலிவு.

[அழி → அழிவு → அழிபு. ஒ.தேச: நலி → நலிவு → நலிபு, அன → அனவு → அனபு.]

அறிபுண் *ai-puṇ*, பெ. (n.) 1. அழுகிய புண் (இங்.வை. 302); sloughing ulcer. 2. ஆறாத புண்; a chronic ulcer. 3. நாற்றப் புண்; a foul smelling ulcer (சா.அக.).

['அழிபுண்' வினைத்தொகை.]

அறிபெயல் *ai-peyal*, பெ. (n.) கடுமறை; heavy and destructive rain. "அறிபெயல் காலை" (பரிபா. 10: 1).

['அறிபெயல்' வினைத்தொகை. பெய் → பெயல் (தொ.ஆகு.).]

அறிப்பன் *ai-ppan*, பெ. (n.) தீம்பு செய்பவன்; a habitual evil-doer.

க. அறிபு

[அழி → அழிப்பு → அழிப்பன்.]

அறிப்பு *ai-ppu*, பெ. (n.) 1. தீம்பு; evil deed, gross misdeed. 2. வெளிப்படையான பொய் (இ.வ.); patent falsehood (Loc.). 3. அவதூறு, பழிப்புரை; calumny, scandal. 4. அன்றாடம் யான வழக்காட்டு; unrighteous claim or plea.

[அழி → அழிப்பு.]

அறிமதி *ai-madi*, பெ. (n.) 1. கெடுமதி; folly leading to ruin. 2. அழிமானம் (இ.வ.); waste (Loc.).

ம. அறிமதி; க. அறிமன.

-'அறிமதி' வினைத்தொகை. 'மதி' (முத.தொ.ஆக.). மதித்தல் = அனலிடுதல், கருதியறிதல்.

மதி = அளவு, அளந்து அல்லது கருதி யாய்ந்து அறியும் அறிவுப்புலன்.]

அறிமருந்து *ai-marundu*, பெ. (n.) கருவைக் கரைக்கும் மருந்து; an abortive drug, abortifacient (சா.அக.).

அறிமானம் *ai-manam*, பெ. (n.) அழிந்தது. பாழானது, அழிந்த அல்லது பாழான அளவு; that which is wasted or spent in vain, the amount of waste.

['அறிமானம்' வினைத்தொகை (அழிந்த அளவு), தொழிற்பெயர் (அழிவு), மாத் தல் = அளத்தல். மா + அனம் = மானம் (தொ.பெ. ஈறு) = அளவு.]

'மாத் தல்' என்னும் வினைச்சொல் வழக்கற்றது. மா (1|20) என்னும் கீழிலக்கப் பெயர் முத.தொ.ஆகு. மாத் திரம், மாத் திரையென்னும் சொற்களில் 'மா' என்பது முதனிவை.

அறிமுதல் *ai-mudal*, பெ. (n.) மூலவைப்புக் கேடு (உ.வ.); waste of capital (Com.u.).

['அறிமுதல்' வினைத்தொகை. 'முதல்' ஆகு.]

அறிமேய்ச்சல் *ai-meyccal*, பெ. (n.) பயிர் (முழுது) அழியுமாறு காந்தடைகளை மேய விடுதல் (தஞ்சை); ruinous grazing of crops by cattle (Tj.).

['அறிமேய்ச்சல்' வினைத்தொகை. மேய் → மேய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ. ஈறு. தல் → சல்.]

அழியமாறுதல் *aiya-maru-*, 5 செ.கு வி., செ. குன்றாவி. (v.i. & v.t.) 1. நோயாற் பிடிக்கப் பட்டு அடையாளம் தெரியாதபடி உருவம் மாறுதல் (சா.அக.); to be reduced and wasted by disease so as to render identification difficult. 2. அடையாளம் தெரியாதவாறு தன் நிலையை மாற்றி வேறாதல்; to so change as to obliterate one's identification. 'தன்னை யழிய மாறியும் உதவினவனுடைய' (சுரு. 4. 2: 6).

அழியல் *aiyal*, தொ.பெ. (vbl. n.) 1. மண் வரும்புதல்; agony. 2. அழிவு; destruction, ruin, waste.

[அழி → அழியல் (தொ.பெ.), 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழியாதபத்தினி *aiyida-pattini*, பெ. (n.) பாண்டவர் பொதுமனைவியான திரௌபதி;

Draupadi, the common wife of the Pāṇḍavas. 'ஹீரர்க்குந் தேவி, அழியாத பத்தினி' (பழ.).

[அழி → அழியாத (எ.ம.பெ.எ.). பத்தி → பத்தன் (ஆ.பா.) → பத்தினி (பெ.பா.) = கணவன் பத்தியுள்ள் கற்புகட மனைவி.]

கணவன் பத்தியுள்ளவள் என்று பொருள் படும் 'பத்தினி' என்னுந் தென்சொல் வேறு; பதியென்னும் வடசொல்வின் பெண்பாலான 'பத்தி' என்னும் சொல் வேறு. பத்தி, பத்தன், பத்தினி எனனும் உருபபடிகளைப் பார்க்க.

அழியாணியல்பு *ajiyā-viayalbu*, பெ. (n) (சமண.) அழியாத நன்மை, அழியாமை, அருகன் என்னுண்துள் ஒன்று; (Jain.) indestructibility, one of the eight attributes of Arugan.

[அழி → அழியாத → அழியா (ச. கெ. எ. ம. பெ. எ.). இயல் → இயல்பு = தன்மை. 'பு' பண். பெ. ஈறு.]

அழியாணின்க்கு *ajiyā-vi[akku]*, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு (ரஹஸ்ய, 1335); perpetual lamp.

[அழி → அழியாத → அழியா (ச. கெ. எ. ம. பெ. எ.). விளங்கு (த.வி.) → விளக்கு (பி.வி.). விளக்கு (தொ.ஆகு.) = பொருள்களை விளங்கச் செய்யும் கடர். விளங்கச்செய்தல் = தோன்றச் செய்தல், காட்டுதல்.]

தெய்வத்தன்மையைக் காட்டுதற்கு அவலது தெய்வ வுணர்ச்சியை ஊட்டுதற்குத் திருக் கோயில்களில் இரவும் பகலும் அணையாமல் எரியவிடும் விளக்கு நந்தாவிளக்கு. நந்தாமை = அழியாமை.

அழிவது *ajivadū*, பெ. (n.) கெடுதி; harm. 'அலணையாப் கிழமை கொள்ள அழிவதுணடோ' (இறை. 28, உரை).

க. அளிபு

[அழி → அழியும் (எ. கா. பெ. எ.) + அது = அழியுமது → அழியுவது → அழிவது. 'து' காலங்காட்டுத் தொ. பெ. ஈறு.]

அழிவற்கு *aji-valakku*, பெ. (n.) 1. அன்றாறையான வழக்காட்டு, ஒழுங்கற்ற வழக்காரம்; unjust law-suit. "வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 18). 2. வீண் உற்று (வாதம்); unreasonable argument. 3. இழித்தோர், வழக்கு; vulgar usage. 'சூழியிற்று என்றாற் போல்வன விலக்கினவும் வரும்பாலெனின், அவை அழிவழக்கென்று

மறுக்க' (தொல். எழுத்து. மொழி. 3, இளம். உரை).

['அழிவழக்கு' வினைத்தொகை. வழங்கு (த.வி.) → வழக்கு (தொ. பெ.). 1. வழக்காறு, 2. வழக்குப்பற்றிய சச்சரவு.]

அழிவழக்கு என்பதிலும் இழிவழக்கு என்பதே பொருந்தும்.

அழிவாய் *ajivay*, பெ. (n.) கூடல்முக மணல் மேடு (இ.வ.); sand bank at the mouth of a river or harbour (Loc.).

[கழி → அழி. வாய் = ஆற்றுவாய் போன்ற கூடல்முகம்.]

அழிவாயு *ajivayyu*, பெ. (n.) நவக்கார வளி (நவக்கார வாயு); sulphuretted hydrogen of hydrogen sulphide or hydrosulphuric acid (சா.அக.).

[அழி + Skt. vāyu. அழிதல் = அழுகுதல். அழுகினை பொருள்களிலிருந்து உண்டாவதால் இது அழிவாயு எனப்பட்டது. இதை நவக்கார வளி எனலாம். நவதல் = மக்குதல், கெடுதல். காரம் = கடுமை. வளி = காற்று.]

இது கந்தக மணம் (வாசனை) கலந்ததாய்க் கெட்ட நாற்றத்தை வீசும் ஒரு காற்று. செடி கொடிகள் அழுகுவதனாலும், உயிரிகள் (பிராணிகள்) இறந்து அவற்றின் உடல்கள் அழுகுவதனாலும், சாக்கடைக் கால்வாய்களிலிருந்தும், இக் காற்று உண்டாகும். இது மாந்தருக்குத் தீங்கை விளைவிக்கும். குதிரை மந்திரம் (வாயும்), மாட்டுத் தொழுவம், சுடுகாடு, நீலிச்சாலை, நாரூரிக்குஞ்சாலை, தோற்கிடங்கு முதலிய இடங்களில் இவ் வளி (வாயு) பரவியிருக்கும் (சா.அக.).

அழிவி *ajivi*, பெ. (n.) கழிமுக்கம்: inlet to a back-water, mouth of a river. "அழிவி நின்ற வலர்வேர்க் கண்டல்" (குறுந். 340).

இது திருமாளிகைச் செளரிப்பெருமாளரங்கன் பதிப்பிற் கொள்ளப்பட்ட பாடம்.

உ.வே.சா. பதிப்பில் "அழுவ நின்ற அவர் வேய் கண்டல்" என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கேற்ப, 'கடற்கரைப் பரப்பிலே நின்ற மலரைப் பொருந்திய தாழை' என்று பொருளுள் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது.

ஆதலால், "அழிவி நின்ற வலர்வேர்க் கண்டல்" என்ற பாடமும், 'கழிமுக்கத்தில்

நினைத்த பரவிய வேரையுடைய கண்டல் மரம்' என்னும் அதன் உரையும், கொள்ளத் தக்கன வலவ.

'அழிவி' என்ற பாடவேறுபாடும் உ.வே. சா. பதிப்பில் 'அழுவி' என்று குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

திருமாளிகைச் செளரிப்பெருமாளரங்கள் பதிப்பின் ஆண்டு 1915. உ.வே.சா.பதிப்பின் ஆண்டு 1937, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகரமுதலியின் (Lexicon) முதன்மடலு முதற்பகுதி (அ-ஆ) வெளிவந்தது 1924. ஆதலால், சென்னை அகரமுதலியில் செளரிப் பெருமாளரங்கள் பதிப்பே பயன்படுத்தப் பட்டது.

"அதோமுகம் புகாரோ டழிவி கூடல் கழிமுக மென்றனர் காயலு மாறும்"

என்று பிங்கவம் கூறுவதால், செளரிப் பெருமாளரங்களார் 'அழிவி' என்ற பாடத்தைச் சிறந்ததாகக் கொண்டார் போலும்! அடுத்த அடி, "கழிபெயர் மருங்கி னொலகி யோதம்" என்று வருவதால், கழிவு கூற வன்னும் குற்றத் தங்காவாறு, "அழுவு நினை வலாவேய் கண்டல" என்ற பாடமே சரியானதென்று உ.வே சா. கொண் டதாகத் தெரிகின்றது.

ம. அழிமுகம்

அழிவு *ajivu*, பெ. (n.) 1. கேடு (பிங்.); destruction, ruin, loss. 2. தீமை; sinful deed, immoral action, deviation from virtue. "அரக்கரோ ரழிவு செய்து கழிவரேல" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. வாலிவ. 79). 3. செலவு; expenditure, expense. 'வேண்டும் அழிவுக்குப் பொலிசையூட்டுக்கு வைத்த' (S.I.I. ii, 69). 4. தோல்வி; defeat. "அரும்புறு காலைக் கொங்கைக் கழிவுற்று" (சுந்தபு. அகர. மாயைப். 59). 5. மனவுறுதியின்மை; want of firmness of mind. "அழிவிவா னுற்ற விடுக்கண்" (குறள், 825). 6. துன்பம், வருத்தம்; distress, pain of separation. "அழிவு தலை வரினும்" (தொல். பொருள். கன. 24) 7. வறுமை; poverty. "அழிவினாற்கொண்ட வருத்தலம் விட்டானும்" (திருக்கு. 79). 8. கழிமுகம் (பிங்.); mouth of river or backwater.

ம., க. அழிவு; தி. அலிவு; பட. அளிவு.

[அழி → அழிவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அழிவுகாலம் *ajivu-kalam*, பெ. (n.) 1. கெட்ட காலம்; evil time. 2. ஊழியறுதி (குடா. 12 : 76); time of universal destruction.

க. அளிதாவ

அழிவுபாட்டின்மை *ajivu-paṭṭinmai*, பெ. (n.) (ஏர.) ஒன்று அழிந்ததனால் ஏற்பட்ட அதன் இன்மை; (Log) non-existence caused by destruction.

[அழிவு + படு - அழிவுபடு (முதனிலை) → அழிவுபடு (தொ.பெ.) + இன்மை.]

முன்னின்மை, பின்னின்மை, அழிவுபாட்டின்மை, முற்றுமின்மை என இன்மை நால் வகை.

அழிவுபடு *ajivu-paṭṭu*, தொ.பெ. (vbl.n) அழிக்கப்படுகை, அழிவு; destruction, being destroyed, ceasing to exist.

க. அளிபாடு

[அழி → அழிவு + படு (து.வி., செயல். து.வி.). அழிபடு → அழிவுபடு (செயல். தொ.பெ.)]

அழிக்கப்படுகை யென்று பொருள்படின் செய்பபாட்டுத் தொழிற்பெயரும், அழிவுறுகையென்று பொருள்படின் தொழிற்பெயரும் ஆகும் என அறிக

அழி-தல் *ajiv-*, 1 செ.கு.வி. (v.l.) 1. கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்துதல்; to weep aloud shedding tears. "அல்வறப்படாற்றா தழுத கணனீர்" (குறள், 555). 2. வருந்திக் கண்ணீர் விடுதல்; to shed tears and weep silently. 3. புலம்பிக் கதறுதல்; to cry aloud without shedding tears, to lament. 4. சினுங்குதல்; to whine, whimper. 5. ஒன்றை அவசவி வருந்துதல்; to crave. "குடல் கூழக்கழக் கொண்டை பூவுக் கழுவிதறா?" (பழ.). 6. வீணுக்குச் செலவழித்தல்; to waste, spend in vain. உணக்கு ஆயிரம் உருபா அழுதேனே! —, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழுதுமறத்தல் (உ.வ.); to cease thinking of or sever connexion from, after weeping over someone or something (lit. and fig). அவனை அன்றைக்கே அழுதுவிட்டேன்.

ம., க. அழு; தொ. அடலு, ஏடுசு; து. அரப்பினி; சொலா., நா. அர்; பர். அன்; பட. அவ்வு.

[அழிதல் = வருந்துதல், மனம் நோதல். அழி → அழு.]

அழக்ககற்றி *ajukk(u)-agarri*, பெ. (n.) வண்ணாள் காசநீர்; lye, water impregnated with alkaline salts from wood ashes (W.) — 1. வண்ணாள் காசநீர் (சா.அக.); lye used for washing purposes. 2. சாம்பநீர் காசநீர்; water impregnated with alkaline salt imbibed from the ashes of wood, lye.

[அழுக்கு + அகற்றி. ஒருகா. அழுக்கு → அழுக்கு → அழுக்கு. அழுக்குதல் = கெடுதல், ஒ.தோ: ஒழுக்கு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கு. அகல் (த.வி.) → அகற்று (சி.வி.) → அகற்றி. 'இ' வி. குத. ஈறு.]

அழக்ககற்றுங்கல் *ajukk(u)-agarri-kal*, பெ. (n.) சுக்காண் கல்; lime-stone, known for its power of removing dirt from clothes.

[அழுக்கு + அகற்று + கல். 'உம்' எ.கா. பெ.எ. ஈறு.]

அழுக்ககற்றி பார்க்க; see *ajukk(u)-agarri*.

அழக்ககற்றுப்பு *ajukk(u)-agarri-ppu*, பெ. (n.) 1. பூநீர்; fuller's earth. 2. ஒரு களிமண்; a clay used as a dressing for shoes (சா.அக.).

[அழுக்கு + அகற்று + பூ.]

அழுக்ககற்றி, அழுக்ககற்றுங்கல் பார்க்க; see *ajukk(u)-agarri*, *ajukk(u)-agarri-kal*.

சா.அக.-வில், அழுக்ககற்றும வண்ணாள், அழுக்ககற்றும வண்ணாத்தி என்னும் இரு சொற்கும், பொதுவாகச் சவர்க்காரம் என்று பொருள் குறித்து, 'a soft, friable clay, which absorbs grease and is much used in fulling cloth, Dhoby's earth' என்று ஆங்கிலத்திலும் விளக்கங் கூறியிருப்பது, அகரமுதலியில் இடம்பெறாததை அத்துணைச் சிறப்புடையதாகத் தோன்றுவிவலை.

அழக்கடி-த்தல் *ajukk(u)-adi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) அழுக்குப் பேசுக்குதல்; to wash. "அழுக்கடிக்கும் வண்ணார்போலாய்" (தாயு. உடல், 65).

[அழுக்கு + அடி.]

அழக்கடை-தல் *ajukk(u)-adai-*, 2 செ.குவி. (v.i.) அழுக்காதல், துய்ப்புரவுகெடுதல்; to become unclean, dirty.

[அழுக்கு + அடை. அடு → அடை.]

அழுக்கு பார்க்க; see *ajukku*.

அழக்காவண் *ajukkavayn*, பெ. (n.) 1. இலை தின்னும் பழு (விண்.), small insect blight upon

leaves. 2. பழுக்கூடு; the nest of a worm (சா.அக.).

[ஒருகா. அழி + கணவன். அழி = அழிப்பு, கணம் = கூட்டம். கணம் → கணவன் = கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். அழிக்கணவன் (அழிக்கும் பழுக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தது) → அழிக்கணவன்.]

அழக்கம் *ajukkam*, பெ. (n.) கவலை; care, concern, anxiety. "அழுக்கமுற் றெழுந்து" (திருவிணை. விநாக, 48).

[அழுக்குதல் = துயருறுதல், வருந்துதல். அழுக்கு → அழுக்கு → அழக்கம்.]

அழக்கறு-தல் *ajukkaru-*, 20 செ.குவி. (v.i.) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. "அழுக்கற் றகனறாரு மிவலை" (குறள், 170).

[அழுக்குதல் = சிறாக்கம் பொறாது வருந்துதல். அழுக்கு → அழுக்கு = அல் வருந்தம். அழுக்கு + உறு = அழுக்குறு. அழுக்குறுதல் = அல் வருத்தமடைதல், பொறாமைப்படுதல். அழுக்குறு → அழுக்கறு. ஒ.தோ: நாசெழுற்றுப் போவான் → நாசெழுற்றுப்போவான் (ஒரு வகைச் சொல்).]

பொறாமை என்பது பிறராக்கங் கண்டு பொறாது எரியும் எரிச்சல். ஆதலால், அது தீக்குணமே யன்றி நற்குணமாகாது. 'அழுக்கறு' என்பதில் 'அறு' என்னும் துணைவினை இயல்பானதாயின் அழுக்கறுதல் அல்லது அழுக்கறுத்தல் என்னுஞ் சொல் ஒரு நல் வினையை அல்லது நல்லியலடையே குறித்தவ வேண்டும். அங்ஙனங் குறியாமையின், அது வடிவுதிரிந்த சொல் என்பது தெளிவு.

பொறாமை யென்பது ஒருவகை யெரிச்சலு என்பதைப் புழுங்குதல், காழ்ப்பேறுதல் முதலிய சொற்களாலும் அறியலாம்.

அழக்கறு-த்தல் *ajukkaru-*, 4 செ.குவி. (v.i.) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. "கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம்" (குறள், 166).

'அறு' என்னும் முதலிலை அறுதல், அறுத்தல் என்னும் இருவகைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொதுவாகும். 'அறுதல்' என்னும் தொழிற்பெயர்க்குரியது அற்றான் அறுகின்றான் அறுவான் என்றும், 'அறுத்தல்' என்னும் தொழிற்பெயர்க்குரியது அறுத்தான் அறுக்கின்றான் அறுப்பான் என்றும் புடைபெயர்வது மரபு.

'அழக்கற்று' (குறள், 170) என்னும் இறந்த கால வினைவடிவிற்கேற்ப 'அறுதல்' என்பது தொழிற்பெயராதல் வேண்டும். 'அழக்கறுப்பாள்' (குறள், 166) என்னும் எதிர்கால வினைவடிவிற்கேற்ப 'அறுத்தல்' என்பது தொழிற்பெயராதல் வேண்டும். ஆதலால், இவ் விருவகை வடிவிலும் தொழிற்பெயர் கொள்ளப்படாது.

'அழக்கறு' என்பது செய்யுள் வழக்குச் சொல்லாதலால், அவ் வழக்குப்பற்றி இந்நிலைமை ஏற்பட்டது.

அழக்கன் *ajukkann*, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாறி (உ.வ.); *miscr*.

[அழக்கு → அழுக்கு → அழக்கன் = பிறகுக்கு ஒன்றாகக் கொடுக்க வருத்துபவன். இனி, அழுக்கு → அழக்கன் = மனமாசுள்ளவன் என்றுமாம்.]

அழக்காமை *ajukkamai*, பெ. (n.) அழுங்காமை பார்க்க; see *ajuhgimai*

[அழுங்கு + ஆமை - அழுங்காமை → அழக்காமை.]

அழக்காறு *ajukkāru*, பெ. (n.) பொறாமை; *envy*. "அழக்கா நிவாத வியலபு" (குறள், 161).

க. அழக்க

[அழுக்குதல் = பிறராக்கம் பொறாது வருத்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ.) → அழுக்குறு → அழக்கறு → அழக்கறு (குற. தி. தொ.பெ.), 'உறு' து.வி.]

'அழக்கறு' என்னும் முதனிலை ஈறு திரிந்து ஒருசொற் தன்மைப்பட்ட கூட்டுச்சொல்லாதலால், புறப்படு → புறப்பாடு என்பது போலத் துணைவினை முதலியீர் நீண்டு 'அழக்காறு' எனத் தொழிற்பெயராயிற்று.

அழக்கறு *ajukkāru*, பெ. (n.) 1. மனத்தழுக்கு (பி.வ.); *impurity of mind, evil disposition*. 2. தீயதெறி; *evil way, bad conduct*.

[அழுக்குதல் = கெடுதல். அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ.). ஆறு = வழி, ஒருககநெறி.]

அழக்கு *ajukku*, பெ. (n.) 1. மாசு; *dirt, filth, stain*. உடம்பில் அழுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. 2. உடம்பினின்று வெளிப்படும் சிறுநீர் மலங்கள்; *physical impurities, urine and excrement*. "இரண்டியக்க முதலான வழக்காடை செய்தின்" (துணிகைப்பு. அக்த். 392). 3

தோய்க்காலத்தில் உட்பெயர் முதலியவற்றிற்குப் படியும் ஊத்தை; the dark-brown foul matter which collects on the lips and the teeth in low fevers (சா.அக.). 4. பிள்ளைப்பேற்றின் பின் வடியும் ஊனிர்; *lochia, discharges after confinement*. 5. வெளுத்தற்குரிய மாசுபடிந்த ஆடை; *soiled clothes*. வண்ணாள் அழக்கெடுக்க வந்திருக்கிறான். 6. மனமாசு; *impurity of mind*. "அழுக்கு எத்தினு முடலி னுமறா தொகுநா எருச்சனை செய்தோர்" (துணிகைப்பு. அகத். 213). 7. காம வெகுளி மயக்க மென்னும் ஆதன் மலம்; *impurity of soul*. "அமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க" (சிவநகு. பாயி. 7). 8. பொறாமை; *envy*. "உள்ளத்தழுக்க நாமையால்" (திருவிளை. நகரப். 100).

ம. அழுக்கு; க., தொ. அடுக; நு., அடகு, பட. அளுக்கு.

[அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ., தொ.ஆகு).]

அழக்கு *ajukku*, பெ. (n.) ஆமைவகை; *hawk's bill, Caretta squamata* (W.).

[அழுங்கு → அழகு.]

அழக்குத்தங்கல் *ajukku-taṅgal*, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளைப்பேற்றின் கருப்பையினின்று வழக்கமாக வரக்கூடிய அரந்தம் முதலியவை வெளிவராமல் தடைப்படல்; *sudden interruption of the usual lochia discharges after child-birth*.

[அழுக்கு + தங்கல். தங்கு → தங்கல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழக்குத்தேயல் *ajukku-tēmal*, பெ. (n.) உடலில் அழக்கினால் தோன்றும் புள்ளிகள் (இ.வ.); *spots on the body, formed by dirt* (Loc.) (செ.அக.) — உடம்பிற் சில பாகங்களில் தழுப்புகள் ஏற்பட்டு அவற்றின்மேற் கருப்பாக அழுக்கு நிறைந்து, தேய்க்கத் தோலுரியும் ஒருவகைத்தேயல்; *a disease of the skin marked by patches, dark with dirt and the exfoliation of the scarf skin or epidermis in several parts of the body* (சா.அக.).

[அழுங்கு → அழுக்கு. திறம்பு → தேம்பு → தேம்பல் → தேயல்.]

தேயல் பார்க்க; see *tēmal*

அழக்குத்தேய்-த்தல் *ajukku-tēy-ttal*, 4செ குவ். (v.i.) அழக்கைக் கையினாலாவது கருவியி

ஊலாவது உரசிப் போக்குதல்; to rub off dirt, either with the hand or with an implement.

அழக்குநீர் *aḷḷḷu-nīr*, பெ. (n.) 1. துப்புரவற்ற நீர்; dirty water. 2. மாதவிடாய்நீர், சாண்டு; menstrual discharge. 3. பிள்ளை பிறந்தபின் பெண்டிர்க்கு அங்குள் நாரையினின்று ஓறும் அரத்தம் அல்லது ஊர்ள்; the lochial discharge after child-birth (சா.அக.).

அழக்குப்படி-தல் *aḷḷḷu-p-paḍi*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தூசி, புழுதி முதலிய மாசு ஒன்றன்மேல் விழுந்து தங்குதல்; to settle, as dust or mould, on anything

[அழக்கு → அழுக்கு + படி. படு → படி. படுதல் = விழுதல்.]

அழக்குப்போடுதல் *aḷḷḷu-p-pōḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணாணிடைக் கொடுத்தல்; to put dirty clothes for wash.

அழக்குமுட்டை *aḷḷḷu-mūṭṭai*, பெ. (n.) பழைய மூடப்பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்றுபவன்-ள்; one who sticks to time-worn superstitious practices, a term of contempt.

[அழுக்கு → அழுக்கு. மூள் → முட்டு → முட்டை. 'அழுக்குமுட்டை' இழுமடி. குறு.]

அழுக்கு எண்பது அழுக்குப்போன்ற மூடப்பழக்கவழக்கம். மூட்டை அதன் தொகுதி, இங்கு அதைச் சுமப்பவன்.

அழக்குருட்டி *aḷḷḷu(u)-ruṭṭi*, பெ. (n.) 1. குளியாமல் உடம்பிலுள்ள அழுக்கை அடிக்கடி தேய்த்து உருட்டிக்கொண்டிருப்பவன்-ள்; one who indulges in the habit of rubbing the skin and scraping off the dirt from his body, instead of bathing. 2. ஒரு வண்டு; a beetle.

[அழுக்கு → அழுக்கு. உருள் → உருட்டு → உருட்டி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அழக்குருட்டு-தல் *aḷḷḷu(u)-ruṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பிலுள்ள அழுக்கைத் தேய்த்து உருட்டுதல் அல்லது உருளுமாறு தேய்த்தல்; to rub and scrape off the dirt from the body while bathing or even while not bathing.

[அழுக்கு → அழுக்கு. உருள் (த.வி.) → உருட்டு (பி.வி.).]

அழக்குவிழுதல் *aḷḷḷu-viḷu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிள்ளை பெற்றவுடன் கருப்பையினின்று மாசு வெளிப்படுதல் (சா.அக.); the discharge

from the uterus immediately after child-birth. 2. நஞ்சுவிழுதல்; casting off of the placenta after child-birth.

அழக்கெடு-தல் *aḷḷḷu(u)-eḍu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணாள் எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to take away dirty clothes for wash, as by a washerman. 2. நகையிலுள்ள அழுக்கைப் போக்குதல்; to clean and polish, as jewels.

அழகன் *aḷḷḷu-kar*, பெ. (n.) 1. கண்ணிலிருந்து எப்போதும் நீர் வழிந்துகொண்டிருக்கும் கண்ணொசாய்வகை; an affliction of the eye which consists in continual watering of the eye, running eye, moist eye. 2. கண்ணிர் தாரையின் கருக்கத்தினால் லேற்படும் கண்ணிரொழுக்கு; abnormal overflow of tears due to the structure of the lacrimal passage, Epiphora (சா.அக.).

['அழகன்' வினைத்தொகை.]

கண் பார்க்க; see kar.

அழகண்ணி *aḷḷḷu-karṇi*, பெ. (n.) 1. பூடுவகை (சங்.அக.); a plant from which water is continuously oozing and dripping (செ.அக.). 2. என்றும் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தை அல்லது பெண்; a child or woman always seen weeping (சா.அக.). 3. எக்காலத்தின் தண்ணீர் கசிந்து ஓறுகிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவகை மரம்; a tree from which water is continuously oozing and dripping, Indian weeping tree. 4. எப்போதும் புண்ணினின்று நீர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் குட்டம்; a leprosy attended with constant or unceasing discharge from sores. 5. மருத்துவ (வைத்திய) முப்பு; a name for the universal salt used as a base in the preparation of all Tamil medicines, especially metals and metallic compounds. 6. எப்போதும் அரத்தம் சீழ் ஓறுகிக்கொண்டிருக்கும் புண்ணொசாய்; a running sore. 7. தேவாங்கு; sloth.

ம. அழகண்ணி

['அழகண்ணி' வினைத்தொகை. கண் → கண்ணி. 'இ' உடையவன் ஈறு.]

அழகண்ணிச்சித்தன் *aḷḷḷu-karṇi-cittan*, பெ. (n.) இந்நிய மருத்துவ அறிவத்திற் (இரசவாத வைத்திய) ஞானத்தில் வல்லோனாகிய ஒரு சித்தன்; one of the Siddhars School, pro-

ficta in Medicine, Alchemy, Philosophy, etc. (சா.அக.).

[அகு + கண்ணி + Skt. Siddha > த. சித்தம்.] சித்தியைப் (siddhi) பெற்றவன் சித்தன். சித்தி = கைகட்டுகை, வினைவெற்றி.

அழகண்ணிப்பால் *aḷu-karṇi-p-pāl*, பெ. (n.) தூய முலைப்பால்; unadulterated breast milk (சா.அக.).

[ஒருகா. அகு + உண்ணி + பால் (?), உண் - உண்ணி.]

அழகண்ணிமுறை (பார்க்கம்) *aḷu-karṇi-mūra* (*mārga*), பெ. (n.) இதனிய (இரசவாத)முறைப் படி அழகண்ணி இலையைக் கொண்டு பொண்ணை மாற்றுயர்வாகச் செய்யும் ஒரு பொண்ணாக்க முறை; an alchemical process of refining gold to a higher standard with the aid of the leaves of the weeping tree (சா.அக.).

[அழகண்ணி + முறை.]

அழகணி *aḷu-karṇi*, பெ. (n.) அழகண்ணி பார்க்க; see *aḷu-karṇi*.

அழகணித் தூறல் *aḷu-karṇi-t-tūral*, பெ. (n.) துலை (றுப்பசி) மாதத்தில் இடைவிடாது தூறும் தூறல்; incessant drizzling of rain for weeks together during the month of *rulai* (October - November). 'ஹப்பசி மாதம் அழகணித் தூறல்' (பழ.).

['அழகணி' வினைத்தொகை. தூறு - தூறல் (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

'அழகணி' இங்குக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் போல் ஆளப்பட்டது.

அழகல் *aḷugaḷ*, பெ. (n.) 1. பதனழிதல்; rotting, putrefying, decomposing. 2. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruit, putrefied matter அதிக விஸைகொடுத்து அழகலை வாய்க்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். 3. துப்புரவின்றமை; uncleanness. "அழகற் சின்னீர்" (குறுந். 56). 4. புண்செதிர் அல்லது பொருக்கு; a scar or the crust on a wound occasioned by burns or caustic applications (சா.அக.).

[அகு (அழி) - அகு - அழகல் (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழகந்நல் *aḷuga-v-ṇdal*, தொ.பெ. (vb n.) குகை அழியும்படி நெருப்பினிட்டு ஊதல்; heating a solid matter in a crucible to refine it (சா.அக.).

[அகு - அகு (தி.கா.வி.எ.). ஊது - ஊதல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

இதை 'அழியுதல்' என்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.

அழகன்னல் *aḷu-kaḷaṇṇ*, பெ. (n.) 1. அழுது தன் குற்றத்தை மறைக்கும் கள்ளன்; thief who weeps and denies his theft 'அழகன்னல் தொழுகள்ளன் ஆசாரக் கள்ளன்' (பழ.). 2. அழுது பாசாங்கு செய்வோன்; weeping hypocrite.

['அழகன்னல்' வினைத்தொகை. கள் - கள்ளன். கள்ளுதல் = களவுசெய்தல்.]

அழகந்சரக்கு *aḷugaḷ-carakku*, பெ. (n.) 1. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruits or vegetables. 2. பதனழிந்த மருந்துச்சரக்கு; a rotten or decomposed drug (சா.அக.). 3. வழியில் அழுதுதற்குரிய பண்டம்; perishable goods in traffic. 4. அழகக்கூடிய சரக்குகளுக்கு இடும் வரி (S.I.I. ii, 114); tax on perishable goods.

[அழகல் + சரக்கு. அகு - அழகல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழகந்சிரங்கு *aḷugaḷ-ciraṅgu*, பெ. (n.) நீர் கசியுஞ் சிரங்கு; weeping eczema.

[அழகல் + சிரங்கு.]

அழகந்பிணம் *aḷugaḷ-piṇam*, பெ. (n.) கட்டு விட்டு தூறும் பன்னாட் பிணம்; decomposed corpse.

[அழகல் + பிணம்.]

அழகந்பிணைச் சீரம் *aḷugaḷ-piṇaiśam*, பெ. (n.) சிராய்ப் பிணைச்; inflammation of the mucous membrane of the nose with a caseous, gelatinous and fetid discharge, *Rhinus caseosa* (சா.அக.).

[அழகல் + Skt. pinasa > த. பிணைச், சிணைச்.]

பிணைத்தைப் (ozena) பீழக்கு என்றும், அழகந் பிணைத்தை அழகந் பீழக்கு என்றும் சொல்லலாம்.

அழகந்புண் *aḷugaḷ-puṇ*, பெ. (n.) அழுகி நாற்றமெடுக்கும் புண்; gangrene which emits an offensive odour due to mortification of the part affected.

[அழகல் + புண்.]

அழுங்கு

அள்ளாத்தி

அறக்குளமீன்

அறுகலினமீன்

அடிகுற்றாற்றல் *aḷugar-rūṟṟal*, பெ. (n.) அடிகு கணித்தூறல் பார்க்க; see *aḷu kaṇi-r-rūṟṟal*.

[அடிகுல் + தூற்றல்.]

அடிகு கிச்சேதம் *aḷugi-c-cēdam*, பெ. (n.) வெள்ளநீர் லுண்டாகும் பயிர்ச் சேதத்திற்குச் செய்யும் வரிநீக்கம் (நாகு.); remission of land tax in cases of loss of crop due to inundation (Nāḷ.).

[அடிகு → அடிகு (இ.கா.வி.ச.). சேதம் = சேதப்படுதல். 'அடிகுச்சேதம்' வரியைக் குறித்த வரல் அடையடுத்த ஆடுபெயர்.]

அடிகு-தல் *aḷugu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பதனழி தல்; to rot, decompose, putrefy.

ம., க. அடிகு

[அழி → அடிகு → அடிகு.]

அடிகுகால் *aḷugu-kal*, பெ. (n.) நீசப்பெருக்கால் அடிகிய தெற்பயிர் (P.T.L.); paddy crop become rotten from over-irrigation or floods.

அடிகுகிரந்தி *aḷugu-kirandi*, பெ. (n.) சதையழுகிய புண்; a gangrenous sore, Carious ulcer (சா.அ.க.).

[அடிகு + கிரந்தி - அடிகுகிரந்தி → அடிகுகிரந்தி (சா.அ.க.), Skt. granthi > த. கிரந்தி.]

அடிகுசப்பாணி *aḷugu-sappāṇi*, பெ. (n.) 1. அடிகுநாகம் (சர்ப்பம்); a poisonous reptile (W.). 2. அடிகுநாகம் (சர்ப்பம்) தக்குவதால் உடம்பிற் சதையழுகிய புண்டாகும் புண்ணோய்; sore supposed to have been caused by the lick of the above reptile which causes the flesh to putrefy.

['அடிகுசப்பாணி' வினைத்தொகை.]

சப்பாணி என்னும் சொல், தமிழில், நடக்க வியலாது சப்பையாக (சப்பளித்து) இருக்கும் முடவளையும், சப்பளித்திருக்கும் குழந்தை கைவிந்ததுத் தட்டுதலையுமே குறிக்கும். நாகத்தைக் குறிக்குமாயின், அந் நாகம் திலத்திற் சப்பையாய் கிடத்தல்வேண்டும்; அவலாக்கால், 'ஸர்ப்பஹாணி' என்னும் வட மொழிச் சுட்டுச்சொல் முதற்கண் புண்ணையும் பின்னர் அதையுண்டாக்கும் நச்சயிரியையும் குறித்ததாகல் வேண்டும்.

'ஸர்ப்ப' (sarpa) என்னும் வடசொற்கு ஊர்வது, நகர்வது என்றே பொருளிந்த வால், அப் பொருளுள்ள நாகம் என்னும்

தென்சொலையையே அதற்குப் பகரமாத ஆள தல் வேண்டும். நகர்வது நாகம், மலையீல (ஊ. நகம்) உள்ளது நாகம் என்பது வட மொழியார் குறிகளோட சொல்லியல்.

அடிகுசர்ப்பம் *aḷugu-sarppam*, பெ. (n.) தக்குவத ஊர்வ தஞ்சுட்டுவதாகக் கருதப்படும் ஒரு நச்சயிரி (விஷஜந்து) (விண்.); a reptile whose lick is supposed to be poisonous.

[அடிகு + Skt. sarpa > த. சர்ப்பம்.]

அடிகுகிடை *aḷugu-sirai*, பெ. (n.) சிறையாளர் (கைதிகள்) புழுங்கிச் சாகுமாறு காற்று வர வில்லாத தமைத்த காவலறை; non-ventilated prison-cell where the prisoner is left to die of suffocation

அடிகுகுணி *aḷuguni*, பெ. (n.) 1. என்றும் அழுதுகொண்டே யிருப்பவ - ண் - ண்; tearful person, one who has a tendency to be always weeping or crying. 2. இடைவிடாது அல்லது அடக்கடி அழுங்குழந்தை; a weeping child-in-arm. 3. ஒருவகை மரம்; a willow tree.

க. அடிகுருக

[அடிகு + உண்ணி - அடிகுகுயுண்ணி → அடிகுண்ணி → அடிகுருகி. ஒ.தோ: நோயுணி, இயி, 'அடிகுருகி' வினைத்தொகை என்றமாம். அடிகு = அடிகின்ற. குணம் → குணி = குணத்தை யுடைய-வண்-வண்-து.]

அடிகுருகி *aḷugurugi*, பெ. (n.) 1. சொறிசிரங்கு வகை; a kind of itch in the form of small eruptions on the skin (செ.அ.க.). 2. காழில் வரும் ஒருவகைக் கர்ப்பாண்; an eruption chiefly about the ear.

அடிகுநாகம் *aḷugu-nagam*, பெ. (n.) அடிகு சர்ப்பம் பார்க்க; see *aḷugu-sarppam*.

அடிகுப்புண் *aḷugu-puṇ*, பெ. (n.) 1. சதையைக் தின்றுகொண்டே போகும் ஒருவகை நகற்றப் புண்; a stinking ulcer that goes on eating away the flesh, gangrene. 2. உடம்பினுட் பரவிச் சதையை அரித்துத் துணுக்குகளாக வெளிப்படுத்தும் அரிப்புண் (கிரந்திப்புண்); an ulcer which spreads rapidly eating away the tissues and is marked by sloughing particles in the discharge, Phagedenic ulcer.

ம. அடிகுப்புண்; க. அடிகுண்ணு.

['அடிகுப்புண்' வினைத்தொகை.]

அழகுபுண்குட்டம் *aḷḡu-puṇ-kuṭṭam*, பெ. (n.) குட்டிநாய்வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 145); leprosy with running sores.

அழகுமூலம் *aḷḡu-mūlam*, பெ. (n.) மூலநோய் வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 106); a kind of p.les.

[ஒருகா. நாட்பட்ட கொடிய மூலம்போலும்.]

அழகுரற்பறவை *aḷḡu-kuraṟ-paraṟvai*, பெ. (n.) புலம்புங் குரலுடைய பறவை; a bird making a weeping noise (சா.அக.).

[அழு + குரல் + பறவை. 'அழகுரல்' வினைத் தொகை. பற → பறவை (தொ.ஆகு.).]

அழுகை¹ *aḷḡai*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அழுதல்; weeping. 2. அவலச் சுவை; pathetic emotion. 'இனிலும் இழத்தலும் அசைதலும் வறுமைபுமென இந் நாளகு பொருள்பறறித் தோன்றும் அவலம் என்றவாறு' (தொல. பொருள், மெய்ப்ப., 5, பேரா. உரை).

ம. அழுக; க. அளவிடுக; தெ. ஏட்டிக; து. அர்பினி; கோத. அக; துட. ஒர்; நஃ. அர்; பர். அர், அழி; கோண். ஆழானா; கட., கொலா. அர்; குரு. ஒல்வு; மட. அல்வு.

[அழு → அழுகை (தொ.பெ.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுகை² *aḷḡai*, தொ.பெ. (vbl.n.) அழுததல், பதனழிதல்; putridity, partial or complete rotteness, putrescence.

ம. அழுகுக; க. அழுகு.

[அழுகு → அழுகை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுகைக்கண்ணீர் *aḷḡai-k-kannīr*, பெ. (n.) அழுகையால் வடியுங் கண்ணீர்; tears of sorrow. 'அழுகைக் கண்ணீர்போல உவகைக் கண்ணீர் வீழ்தலும் உண்டு' (தொல. பொருள், மெய்ப்ப., 5, பேரா. உரை).

[அழுகை + கண்ணீர். அழு → அழுகை (தொ.பெ.). கண் + நீர் = கண்ணீர்.]

அழுகைத்தூற்றல் *aḷḡai-t-tūṟṟal*, பெ. (n.) துவல (ஐப்பசி) மாதம் இடைவிடாது தூறும் மழைத்தூற்றல்; continuous drizzle during the month of October-November.

[அழுகை + தூற்றல். அழு → அழுகை (தொ. பெ.). தூறு → தூற்றல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுகைத்தூற்றல் *aḷḡai-t-tūṟṟal*, பெ. (n.) அழுகைத்தூற்றல் பார்க்க; see *aḷḡai-t-tūṟṟal*.

[அழுகை + தூற்றல். தூறு → தூற்றல் (தொ. பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுகைமாது *aḷḡai-mādu*, பெ. (n.) கவிழ் தும்பை; stooping toombay, *Nepeta indica* (சா.அக.).

[அழுகைமாது (உ.ஆகு.) = அழும்பெண்டு போல் தோன்றுவது.]

அழுகையுங்கண்ணீருமாய் *aḷḡaiyūṅk-kannīru-māy*, கு.வி.எ. (adv.) அழுதுகொண்டு கண்ணீர் சிந்தி; crying (or weeping) and shedding tears. அழுகையுங்கண்ணீருமாய் வந்து நின்றான் (உ.வ.).

[அழுகை + உம் + கண்ணீர் + உம் + ஆய். அழு → அழுகை (தொ.பெ.). கண் + நீர் = கண்ணீர். 'உம்' ஈரிடத்துங் கூட்டகணைப்புச் சொல் (cumulative conjunction). 'ஆய்' வி.எ. ஈறு. ஆ (ஆகு.) → ஆய் (இ.கா.வி.எ.).]

அழுகைவாழமுலி *aḷḡai-vaḷḡi-mūli*, பெ. (n.) அழுகண்ணி பார்க்க; see *aḷḡu-kannī* (சா.அக.).

அழங்கல் *aḷḡaṅkal*, பெ. (n.) 1. அழுதல்; crying, weeping. 2. துன்பம் (திவா.); affliction. 3. நோய் (திவா.); disease. 4. கேடு (திவா.); ruin. 5. அச்சம் (திவா.); fear. 6. இரக்கம்; pity, compassion. 'அழங்கலெய்திய வாகுயிர்ப் பாங்கற்கு' (திருக்கோ. 29, கொளூ). 7. கண்கலங்குதல்; congestion of the eyes (சா.அக.). 8. கைகால் கருப் பேறல்; darkening of the limbs through disease (சா.அக.). 9. உருவழிதல்; to be disfigured (சா.அக.). 10. சோம்பல் (திவா.); sloth. 11. யாழின் தரம்போசை (பிங்.); sound of lute. 12. ஆரவாரம் (திவா.); loud noise, uproar. 'அழங்க லூரே' (நற். 36 : 9). 13. மலை; mountain (சா.அக.).

ம. அழங்கு

[அழு → அழங்கு. அழுகுதல் = வருந்துதல். அழங்கு → அழங்கல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

மலை யென்னும் பொருள் இச் சொற்கு எங்ஙனம் வந்ததென்பது தெளிவாய்த் தெரிய வில்லை. 'ஆரவாரமுள்ளது அல்லது செலவழங்க (செலவு தவிர) ஏதுவாயிருப்பது'

என்பது, வலிந்தும் நலிந்தும் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

அழங்காமை *aḷuṅḡmai*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கடலாமை (விண்.); hawk's bill, *Caretta squamata*. 2. அழுங்கு (விண்.); pangolin.

ம. அழங்காமை

[அழுங்கு + ஆமை.],

அழுங்குத் தன்மையும் ஆமைத் தன்மையும் சேர்ந்தது என்னும் பொருள் அழுங்கிற்றுப் பொருந்தாது.

அழங்கிய்புழுங்கி *aḷuṅḡ-p-puḷuṅḡ*, வி.எ. (adv.) மிக மனமெரிந்து, மிகப் பொறாமைப்பட்டு; suffering from burning jealousy, being extremely envious. பகைவன் தேர்தலின் வெற்றி பெற்றதனால் அழுங்கிப்புழுங்கி அவனைக் கீகால்த் துணிந்தான்.

[அழுங்கு → அழுங்கி (இ.கா.வி.எ.); புழுங்கு → புழுங்கி (இ.கா.வி.எ.). 'இ' ஈரிடத்தும் இ.கா.வி.எ. ஈறு. "அழுங்கிப்புழுங்கி" பொருளை சிகுத்துக்காட்டும் மரபினைமொழி.]

அழுங்குதல் *aḷuṅḡtu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல் (பிங்.); to suffer, to be in distress, in anguish. 2. அஞ்சுதல் (உ.ரி.தி.); to fear. 3. துயரப்படுதல் (பிங்.); to grieve, sorrow, regret. 4. அழுதல் (நாநார்த்த. 968); to weep. 5. கெடுதல்; to be spoiled, injured. "அழுங்க விரக்கமுங் கேடுமாறும்" (தொல. சொல். உ.ரி. 52). 6. மாகுறுதல்; to be tarnished, to suffer damage of reputation. "குணனழங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறும்" (நாலடி. 353). 7. உருவழிதல்; to be disgraced. "பிணைமுழங்கக் கன்னுழங்கி" (புறநா. 98: 5). 8. சோம்புதல் (இலா.). to be idle, lazy. 9. தவிர்த்தல்; to dispense with. "அழுங்கென னவனோ வயர்ந்ததன் மனனே" (அகநா. 66: 26). 10. ஒலித்தல் (குடா.); to sound.

ம. அழுங்கு; க. அழகு.

[அழ → அழகு → அழுங்கு.]

3சனாவரையர், தொல். சொல். உ.ரி. 54ஆம் 37ப்பாவிற்று, "பழங்க ணோட்டமு நலிய வழுங்கின னல்லனோ" (அகநா. 66) எனவும், "குணனழங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிற்றவர்க்கு" (நாலடி. 353) எனவும், "அழங்கல்; அழவமேயன்றி இரக்கமுங் கேடு உடையு குறிப்புணர்ந்தும் என்றவாறு" என்று உரை கூறினார். ஆயின், 'அழுங்கினள்'

என்னும் அகநானூற்றுச் சொல்லிற்றுக்கு 'நிறுத்திவிட்டான்' என்று நாட்டார்-கவியரசு உரையும். "அழுங்க" என்னும் நாலடியார்ச் சொல்லிற்று "மாகுற" என்று இராசகோபாலப் பிள்ளையுரையும் பொருள் கூறுகின்றன.

அழுங்கு *aḷuṅḡ*, பெ. (n.) 1. வளைக்குள் வதிந்து இரவீற் கறையான் தின்ற வாழும் சிறு விலங்கு (பிங்.); pangolin, *Indian scaly ant-eater, Manis crassicaudata* (செ.அக.) — *Manis pentadactyla* alias *M. brachyura* (சா. அக.). 2. அழங்காமை, கடலாமைவகை; hawk's bill. 3. (இசை) பாலையாழ்த்த திறவகை (பிங்.); (Mus.) a secondary melody-type of the *palā* class. 4. கற்றாழை (பச்.மூ.), aloe.

ம. அள்ளுவன்; தெ. ஆளுக; து. அளங்கு; குட., செளளவே.

[நளுங்கு → அருங்கு → அழுங்கு.]

அழுங்குப்பிடி *aḷuṅḡ-p-pidi*, பெ. (n.) விடாப், பிடி (விண்.); firm unyielding hold, pertinacity, obstinacy.

அழுங்குவித்தல் *aḷuṅḡvi*, 1 பி.வி. (v.caus.) 1. துன்பமுறுத்தலுதல்; to distress. "அன்புருகு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை" (சீவக. 2051). 2. தவிர்த்தல், நிகழ்வொட்டாது தடுத்தல்; to prevent, stop. "சொல்லுஞ் செயலும் ஒவ்வாமைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தும்; அஃ தெய்தாவகை அழுங்குவி யென்பது கருத்து" (குறள், 1154, பரிமே. உரை).

[அழுங்கு (த.வி.) → அழுங்குவி (ச.வி.).]

அழுங்கோடு *aḷuṅḡ(u)-ōḍu*, பெ. (n.) அழுங்கின் செதின்; scales of the pangolin.

[அழுங்கு + ஓடு.]

அழுத்தக்காரன் *aḷutta-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. கையிறுக்கமுள்ளவன் (உ.வ.); parsimonious, niggardly person, miser (Com.u.). அவன் ஓர் அழுத்தக்காரன்; ஒருவருக்கும் ஒன்றுக் கொடான். 2. அழுக்கன் (உ.வ.); deep person (Com.u.). அவன் பெரிய அழுத்தக்காரன்; அவனை யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது.

[அழுத்து → அழுத்து (தொ.பெ.) → அழுத்தம் (தொ.பெ.) + காரன் (உடைமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு).]

காரன் பார்த்து; see *kāraṇ*.

அழுத்தநிறுத்தம் *aḷuttam-tiruttam*, பெ. (n.) 1. சிறிதும் வழுவின்றமை; perfectly correct. அழுத்தநிறுத்தமாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். 2. பொருள் வலியுடைமை; emphasis and forcefulness. அவன் பேச்சு அழுத்தநிறுத்தமானது.

[அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + திருந்து → திருந்து → திருத்தம். 'அழுத்தநிறுத்தம்' பொருள் வலி மிகுக்கும் சரஸிணமொழி.]

அழுத்தம் *aḷuttam*, பெ. (n.) 1. அழுக்கம், நெருக்கம்; pressure. அழுத்தம போதாது. 2. இறுக்கம், திணுக்கம், இணைநெருக்கம்; compactness, closeness of texture, as of cloth. துணி அழுத்தமாயிலலை. 3. பலகைக் கடினம்; hardness, rigidity, as of wood. 4. உறுதி; durability, strength, as of binding. அழுத்தமான கட்டடம். 5. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்); obstinacy. 6. ஈயாமை, கஞ்சத்தனம்; close-fistedness, parsimony. செலவத்தில் அழுத்தமுள்ளவன் செத்தாலும் கொடான். 7. பொருள் வலியுடைமை; emphasis, forcefulness, decisiveness. அவன் பேச்சு அழுத்தமுள்ளது. 8. ஆழ்ந்தறியுந் தன்மை, profoundness of one's mental application. அவனுடையது அழுத்தமான படிப்பு.

10. அழுத்தம்

[அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.) → அழுத்தம் (தொ.பெ.)]

அழுத்தமில்லாவுடம்பு *aḷuttam-illa-v-uḷammbu*, பெ. (n.) பழக்கத்தில் அடிப்பாத வுடம்பு; body not moulded by experience, nor toughened by strict habit (சா.அக.).

[அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + இல் → இல்லா + உடம்பு.]

அழுத்து-தல் *aḷuttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுந்தச்செய்தல்; to press down, press hard, impress. முத்திரையழுத்து. தலையிற் கையைவைத் தழுத்திவிட்டான். 2. பதித்தல்; to encase, inlay. "மைதீர் பசும்பொன் மேன் மாண்ட மணியழுத்தி" (நாலடி. 347). 3. அமிழ்த்தல்; to plunge, immerse, press down. குரல்வளையை நெரித்துக் குளத்தில் அமிழ்த்திவிட்டான். 4. அம்பெய்தல், அம்பெய்து ஒருடம்பிற் பதியச் செய்தல்; to shoot or implant an arrow into a body. "பகழி வுங்கிக் கடுவிசை யண்ணல யானை யணி

முகத் தழுத்தவின்" (குறிஞ்சிப். 170:1). 5. ஒருவர் பிழைப்பைக் கெடுத்தவிடுதல்; to ruin one. நெருக்கடி காலத்தில் அவனை ஒரே அழுத்தாய் அழுத்திவிட்டார்கள். 6. உறுதியாக்குதல்; to make firm or compact, confirm. 7. வற்புறுத்துதல்; to insist on, affirm.

10. அழுத்துக; க., தொ. அத்து (அமிழ்த்து).

[அயிழ் → ஆழ் → (அழு) → அழுந்து (த.நி.) → அழுத்து (பி.நி.)]

அழுத்து *aḷuttu*, பெ. (n.) 1. அழுத்துகை; pressure. ஓர் அழுத்து அழுத்தினான். 2. பதிவு; imprint, impression. "நகறுதியழுத்தைக் காட்டி" (திருப்ப. 452).

[அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.)]

அழுதகண்ணீரும் சிந்தியழுக்குமாய் *aḷuda-kar-ṣindiyamūkkum*, பெ. (n.) என்மும் துயரத்தில் அழுதுகொண்டே யிருத்தல்; to keep on weeping through distress (சா.அக.).

அழுதகண்ணீரும் சிந்தியழுக்குமாய் பார்க்க; see *aḷuda-kar-ṣirum-ṣindiyamūkkum* - ay.

அழுதகண்ணீரும் சிந்தியழுக்குமாய் *aḷuda-kar-ṣirum-ṣindiyamūkkum-ay*, கு.வி. எ. (adv.) அழுது கண்ணீர் வழத்துக்கொண்டும் மூக்குச் சிந்திக்கொண்டும்; in a lachrymose state of falling tears and running nose. அழுதகண்ணீரும் சிந்தியழுக்குமாய் வந்து நின்றான்.

[அழு → அழுது (இ.கா.பெ.எ.). கண் + தீர் + உள் (கூட்டிணைப்புச்சொல்) - கண்ணீரும். சிந்து → சிந்திய (இ.கா.பெ.எ.). மூக்கு + உள் (கூட்டிணைப்புச்சொல்) - மூக்கும். ஆ → ஆய் (இ.கா.நி.எ. கிங்குக.வி.எ. நறு).]

சிறு பிள்ளைகளும் பெண்டிரும் வருந்தியழுப்போது இந் நிலைமை யடைவது இயல்பு

அழுதுகும்பிட்டு *aḷudu-kumbiḷḷu*, வி.எ. (adv.) அழுதுதொழுது பார்க்க; see *aḷudu-toḷudu*.

[அழு → அழுது (இ.கா.நி.எ.) + கும்பிட்டு (இ.கா.நி.எ.)]

அழுதுதொலை-த்தல் *aḷudu-tolai-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுது மறந்துவிடுதல்; to lament over and forget. அவனை மூன்றமே அழுதுதொலைத்துவிட்டேன். 2. வருத்தந்

துடன் செலவிடுதல்; to spend grudgingly. அவனுக்கு ஆயிரம் உருபா அழுது தொலைத் தேன்.

அழுதுதொழுது *aḷudu-toḷudu*, வி.எ. (adv.) அழுதும் கெஞ்சியும்; by crying and cringing. அழுதுதொழுது எப்படியோ முதலாளியிடம் பணம் வாங்கிவிட்டான்.

[அழு → அழுது (இ.கா.வி.எ.), தொழு → தொழுது (இ.கா.வி.எ.). 'அழுது தொழுது' பொருள் மிகுக்க வந்த மரீண்ணொழி.]

அழுதுவழி-தல் *aḷudu-vaḷi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொலிவின்றி வீருத்தல்; to be dull, dispirited, gloomy.

அழுது கண்ணீர் வழிவின்ற நிலையில் ஒருவரின் அழகு கெட்டிருப்பது இயல்பே.

அழுத்த *aḷunda*, வி.எ. (adv.) இறுக; tightly, closely. "அவரை யழுத்தப் பற்றி" (புறநா. 77: 10-11).

[அழுந்து → அழுந்த (நி.கா.வி.எ.). 'அ' நி.கா.வி.எ. நறு.]

அழுந்தல் *aḷunda*, தொ.பெ. (vb.n.) 1. பதிதல்; impression, being inlaid. 2. நசுடி வீழுதல்; depression as in pulsation indicating collapse or death. நாடியழுந்தல் (சா.அக.). 3. வருந்துதல்; suffering from disease, pain, etc. (சா.அக.).

[அழுந்து → அழுந்தல் (தொ.பெ.).]

அழுந்து-தல் *aḷundu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுங்குதல்; to become pressed down, to press tight. நிலம் அழுந்திவிட்டது. 2. முத்திரை யடிப்படுதல்; to be impressed, imprinted. 3 மனநீறி பதிதல்; to be impressed on the mind. 4. அமிழ்தல்; to sink, to be immersed, drowned. "அழுந்தே னரகத்து" (திருக்கோ. 166). 5. மணி பதிதல்; to be inlaid, encased. 6. உறுதியாதல்; to become firm, close, compact. தளம் அழுந்தியிருக்கிறது. 7. உறுதியாகப் பற்றுதல்; to persist, become deep-rooted. எழும்பிற் சுரம அழுந்திவிட்டது. 8. பட்டறிவு பெறுதல்; to gain experience. உலகநடப்பில் அழுந்தினவன். 9. வருந்துதல் (நாநார்.த்த.); to suffer.

ம. அழுந்திக

[அழிழ் → ஆழ் → (அழு) → அழுந்து.]

அழுந்து *aḷundu*, பெ. (n.) 1. நீராமம் (நிலா.); depth of water. 2. வெற்றிலை நடும் வரப்பு (விண்.); ridge on which betel vine is planted.

அழுந்து-தல் பார்க்க; see *aḷundu-*.

அழுந்துபடு-தல் *aḷundu-paḷu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொன்றுதொட்டு வருதல்; to be long-standing, to have existed for generations. "அழுந்துபட்டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்" (முதுரைக். 342).

[அழுந்து (முத.தொ.பெ.). 'படு' து.வி.]

அழப்பு *aḷppu*, பெ. (n.) சோறு (சது); boiled rice.

[அழுப்புதல் = செழியக் கவதல். ஒருகா. அழுப்பு → அழுப்பு = உடம்பொடு இரண்டறக் கலக்கும் அல்லது உடம்பாக மாறும் உணவு, சோறு. "உண்டி குற்றே யுணவின் சிண்டம்" (புறநா. 18: 20). ஒ.தேச: அரும்பு = அரிசி.]

அழப்புதல் *aḷppuḷam*, பெ. (n.) தேவருவகம் (சிந்தா. நி. 332); celestial world, heaven.

[ஒருகா. அழுப்பு + அகம் = அழுப்பகம் → அழுப்புகம். ஒ.தேச: சோறு = வீடுபேறு, வீட்டின்பம் (முத்தி). "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" (திருவாச. 15:7).] அழிபிணை *aḷu-piḷai*, பெ. (n.) ஓயாமல் அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண்டிருக்கும் கைப்பிள்ளை; weeping child-in-arm.

['அழுபிணை' வினைத்தொகை.]

அழிபிணைக்காரி *aḷu-piḷai-k-kari*, பெ. (n.) ஓயாமல் அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண்டிருக்கும் கைப்பிள்ளையின் தாய்; the mother of a weeping child-in-arm.

[அழு + பிணை + காரி. 'காரி' பெ.பா. நறு.]

அழுபிணை பார்க்க; see *aḷu-piḷai*.

அழும்பு-தல் *aḷumbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறியக் கலத்தல்; to be intimate, in communion. "அமர வழு வப் பத் துழாவி யென் னாவி" (திவ். திருவாய். 1. 7: 9).

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறியல். அள் (அழு) → அழுப்பு.]

அழுமுஞ்சி *aḷu-muñci*, பெ. (n.) 1. என்றும் அழுதுகொண்டிருப்ப-வன்-வன்; a lachrymose person. 2. பொலிவற்ற முகமுள்ள-வன்-வன்; a melancholy or dolorous looking person.

க. அனுகுளி

[*அழுமுஞ்சி* வினைத்தொகை.]

முஞ்சி பார்க்க; see முஞ்சி.

அழுவணங்காட்டு-தல் *a[u-vaṅṅa-kāṭṭu]*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பிள்ளை அழும்போது இன்னொரு பிள்ளை அதைப்போல அழுது பழிப்புக் காட்டுதல்; to mock a weeping child by mimicking it. இந்தப் பிள்ளை அந்தப் பிள்ளையை அழுவணங் காட்டுகிறது (உ.வ.).

அழுவம்¹ *a[uvam]*, பெ. (n.) 1. ஆழம்; depth. "கடல்மண்டலமுவத்து" (மலைபடு. 528). 2. குழி; pit. "ஆரிட ரழுவத்து" (மலைபடு. 368). 3. கடல் (பிங்.); deep sea. 4. பரப்பு; expanse. "தென்கடலழுவத்து" (கவித் 121:2). 5. பெருமை (திவா.); greatness, excellence. 6. விகுதி; abundance, copiousness. "மறப்படை யழுவ மாரி" (சீவக. 802). 7. முரசு (பொதி. தி.); drum. 8. நடுக்கம் (பொதி. தி.); trembling, quaking, fear.

ம. அழுவம்

[*ஆழ்* → *ஆழவு* → *ஆழவம்* → *அழுவம்*. கடலும் குழியும் ஆழமுள்ளவை. கடல் பரந்தது. ஒ.நீசு: பரவை = கடலு, பரப்பாற் பெருமை யும் சிறியும் உடையது. முரசு பெருமையானது, பரந்த கண்ணுடையது, கடல்போல் முழங்குவது, அதாவது.]

அழுவம்² *a[uvam]*, பெ. (n.) 1. போர்; battle. "வானமுலந் தாங்கி" (பு.வெ. 8:23). 2. மலையரண் (துர்க்கம்) (திவா.); fortress. 3. காடு; jungle, forest. "நன்னத்தை யழுவம்" (அசநா. 79:9).

[*அன்னுதல்* = *நெருங்குதல்*, *செறிதல்*. *அன்* → *அனவு* → *அழவு* → *அழுவம்* = *நெருங்கிச் செய்யும் போர்*, *போர்க்குக் சிறந்த மலையரண்*, *மலையரணுள்ள அல்லது மரமடர்ந்த காடு.*]

அழுவம்³ *a[uvam]*, பெ. (n.) 1. நடு; middle. "அமரமு வத்தார்" (பு.வெ. 10, பொதுவி. 3). 2. நாடு (குடா.); country, district, inhabited tract.

[*உள்* → *அள்* = *நடு*. *அள்* → (*அழு*) → *அழுவம்* = *குறிஞ்சிக்கும் நெய்தலுக்கும் திடல்பட்ட மகுதிலம்*, *சிறந்த வாழ்நிலம்*, *வாழ்நிலம்*, *நாடு.*]

அழுவம்⁴ *a[uvam]*, பெ. (n.) அப்பவகைகள் (வருக்கம்); different kinds of rice-cakes (சா. அன்.).

[*ஒருகா. எழு* → *எழுவம்* → *அழுவம்*. *அப்பம்* *கடல்படும்போது எழும்பும்*. *எழுதல்* = *எழும்புதல்*.]

அழுவளிப்பு¹ *a[u-viṭi-p-pūṣai]*, பெ. (n.) அழுகைப் பேசொலி; loud lamentation. "பிறலோ ரிறந்த வழுவளிப்பு டூசலும்" (மணிமே. 6:73).

[*அழுவளி* வினைத்தொகை. "பூசல்" ஒலிக் குறிப்பு.]

அழுவளி *a[u-v-uṭi]*, பெ. (n.) அழுகிற குணமுள்ள-வன்-வன்; tearful person, one who is always crying or has the tendency to cry under the slightest pretext.

[*அழு* (முத. தொ. பெ.) + *உண்ணி*. *உண்* → *உண்ணி*. 'இ' வி. முத. ஈறு. 'உண்' து.வி.]

அழுவை *a[uvai]*, பெ. (n.) யானை (அக.தி.); elephant.

[*வழுவை* (யானை) → *அழுவை*.]

அழிமுத்தல் *a[ai]*, 4 செ. கு. வி. (v.i.) கதறுதல் (பிங்.); to cry out, utter a loud cry, shout. —, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கூப்பிடுதல்; to call, invoke, invite. "ஆதியே யடியேனாதரித் தழைத்தாவ" (திருவாச. 29:1). 2. பெயரிட்டுக் கூப்பிடுதல்; to call by name. "அரிதராவென்றழைத்தக்கால்" (திவ. பெரியாழ். 4:6:2). 3. வரவழைத்தல்; to summon, direct to appear or to be brought, to send for. "அரசிய லுரிமைக் கெல்லா மாங்கவ ரழைத்து" (கந்தபு. தேவ. விண்குடி. 46).

[*அல்* → *அல* → *அலம்பு* → *அலப்பு*. *அல* → *அலறு*. *அல* → *அலங்கு* → (*அளங்கு*) → *அணங்கு*. *அல்* → *அலு* → (*அளு*) → *அழு* → *அழுங்கு*. *அழு* → *அழை* (ஒலிகுறிப்பு).]

ஒலி பார்க்க; see oli.

அழைப்பி-த்தல் *a[ai-p-pi]*, 1 பி. வி. (v. caus.) தருவித்தல்; to fetch, to get at, to invite through another, to import, to send for. தம் திருமணத்திற்கு அமைச்சரைத் தம் நண்பரைக் கொண்டு அழைப்பித்தார். "பத்தடி உத்தரமுள்ள மரங்களுமா அழைப்பித்து" (கோயிலொ. 146).

[*அழை* (த.வி.) → *அழைப்பி* (சீ.வி.). 'ப' சீ.வி. ஈறு.]

அழைப்பிதழ் *a[aiṭṭu-ida]*, பெ. (n.) ஒரு திசுச்சீக்கு ஒருவரை வருமாறு வேண்டும்

அட்டை அல்லது தாள் (இக்.வ.); invitation card (Mod.).

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.) + இதழ் (தாள் அல்லது அட்டை).]

அழைப்பு *aḷaiḷppu*, பெ. (n.) 1. கூப்பிடுகை; call. "அப்போ தொழியு மழைப்பு" (திவ். இயம். நானமு. 38). 2. வருமாறு வேண்டுகை; invitation. 3. பொருள் புணரா வேசை; meaningless sound. 'பித்து-பித்தாற் பிறந்த அழைப்பு. அழைப்பு-பொருள் புணரா வேசை' (திருக்கோ. 102, பழைய வுரை) (செ.அக.).

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.).]

102 ஆம் திருக்கோவைப் பாட்டில், தலைவன் கையில் விவலின்றியே தானொரு யானை வேட்டுவனாக நடித்து யானை விவலியாதையே தோழி நகையாடி, 'இப் பெரியவர் பித்து மிஞ்ஞது நின்றார்' என்னும் பொருளில் "பித்தழையா நின்றாரிப் பெரியவரே" என்று கூறியதாகவுள்ளது. ஆகவே, தலைவன் வினா முழுவதும் பொருள் புணரா வேசையே யன்றி, அழைப்பு என்னுஞ் சொல் மட்டு மன்று. ஆதலால், 3 ஆம் பொருள் கொள்ளத் தக்கதன்று.

அழைப்புச்சூருள் *aḷaiḷppu-c-curuḷ*, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு அழைக்கும்போது, மணமக்களுக்கும் உறவினர்க்கும் நாம் பூலத்துடன் கொடுக்கும் பணமுடிப்பு (நாளு.); money presented along with betels by the invitees to the bride or bridegroom or relations, as a formal procedure while being invited by them to the marriage.

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.) + சூருள் (முத. தொ. ஆகு.) = பணமுடிப்பு.]

அழைப்புத்தூரம் *aḷaiḷppu-t-tūram*, பெ. (n.) கூப்பிடு கேட்கும் அளவான 1000 முழவிண்ணத் (கச) தொகைவு (இ.வ.); calling distance, 1000 yards (Loc.).

[அழைப்பு + தூரம். கூப்பிடு தொலைவு, அழைப்புத் தொலைவு என்பன தாய தமிழ்.]

அழைப்புப்பத்திரம் *aḷaiḷppu-p-pattiram*, பெ. (n.) 1. அழைப்பு கட்டல்; letter of invitation. 2. சிந்தித்தவச் சுவைக்குக் குருவாகும்படி அழைக்கும் ஓலை (கிறித்.); written formal call to a priest to take charge of the pastorate of a Christian church (Chr.).

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.). *Sūka pattira* → த. பத்திரம்.]

'அழைப்போலை' என்பது தாய தமிழ்.

அழைப்புமூலிகை *aḷaiḷppu-mūḷigai*, பெ. (n.) மாந்திரிக வசியத்திற்குப் பயன்படுத்தும் துடரி வேர், சிறியானங்கை, அழிகண்ணி முதலியன; the drug or drugs used as magic charms such as the root of *Rhannus circumcissus*, *Polygala glabra*, Indian weeping plant, etc. (சா.அக.).

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.), மூலம் → மூலி → மூலிகை = வேர் அல்லது வேர்ச்செடி.]

அழைப்புறுத்தல் *aḷaiḷppu-yuḷḷuḷ*, 4 செ.ரு.வி. (v.i.) அகவுதல்; to screech, to utter sound as a peacock, "அழைப்புறுத்து மாமயிலக ளாறுகு சோலை" (தேவா. 6. 47: 7)

[அழை + உறு = அழைப்புறு (த.வி.) → அழைப்புறுத்து (பி.வி.). 'உறு' து.வி.]

அளி¹ *aḷi*, பெ. (n.) 1. கூர்மை (இவா.); sharpness, keenness of edge. 2. நீர்முள்ளி (இராசவைத்.); a species of thorny shrub, *Hygrophila spinosa*. 3. வள்ளமுள்ளி; a species of thorny nail dye, *Barleria prionitis* (சா.அக.).

[உள் → உளி. உள் → அளி.]

அளி² *aḷi*, பெ. (n.) 1. அள்ளப்படுவது (கல்); handful, anything that can be contained within the hollow of the hand. 2. பக்கம்; side. 3. விவாவலும்பு (தஞ்சை); rib (T.). 4. அள்ளுமாதம்; infantile bronchitis (தைவல. தைல. 8). 5. செறிவு (இவா.); closeness, thickness. 6. பற்றிறும்பு (பிங்.); clamp, iron band to hold parts together. 7. வண்டியில்கைத் தாங்கும் கட்டை (இ.வ.); block of wood connecting the spring with the axle (Loc.). 8. பூட்டு (பிங்.); lock, padlock. 9. வன்மை (சூடா.); strength, firmness.

[உள் → அல் → அளி. அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல். அள் → அள்ளை = பொருந்திய பக்கம். ஒ.தோ; மருவுதல் = பொருந்துதல். மரு → மருங்கு = பக்கம். அள்ளுதல் = பொருத்திப் பற்றுதல்.]

அளி³ *aḷi*, பெ. (n.) 1. காது (பிங்.); ear. 2. கன்னம்; cheek (சா.அக.). 3. வாய்; mouth. அள்ளாறுதல்.

[உள் → அள் → அளை = பொந்து, புற்று, வளை, குகை. அள் = அளை போன்ற காது, காத்தொட்டிய அல்லது குழிமுற்றக் கன்னம்.]

அன்சீவி, இடை. (part.) பெண்பால்று; third pers. sing. fem. ending. அவள் வந்தனள். "என்கொள் ஒற்றே மகடுஉ அறிசொல்" (தொல். சொல். கிளவி. 6). "அன்ஆள் இறு மொழி பெண்பாற் படர்க்கை" (நன். 326).

ம., க., பர். அன்; தெ., குட., பி., ஆதி (பெண்); கோவ். ஆர் (பெண்).

[ஆன் = பெண். ஆன் → அன்.]

அன்வர்ப்பு *an-vaṟppu*, பெ. (n.) காது குறும்பி; ear-wax or cerumen.

[அன் + வருப்பு. வரு → வருப்பு = வருகுப்பானது.]

அன்னத்தி *anṉatti*, பெ. (n.) அள்ளத்தி பார்க்க. see *anṉatti*.

அன்னதூர்நாப்போ-நல் *anṉ-tuṟṉa-ppō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கழிச்சல், துன்ப நேர்ச்சி, கொள்ளை, போர் முதலியவற்றால் திடீமென இறந்துபோதல்; sudden death due to cholera, accident, robbery, war and other unnatural causes (சா.அக.).

[‘அன்னத்துள்’ (துள்ளத்துடிகக) ஒரு மரபிணைமொழி. போதல் = சாதல்.]

அன்னநோய் *anṉ-nōy*, பெ. (n.) அன்னநோய்; குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஒர் உயிர்ப்பு (சுவாச) நோய்; a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc., infantile bronchitis, Broncho pneumonia (சா.அக.).

[அன் → அள்ளம் + நோய். ஒருகா. அன்ன நோய் → அள்ளநோய்.]

அள்ளல் *allaḷ*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; crowdedness, closeness. "அள்ளு பயசல யூர்கின்றது" (திவ். இயற். திருவிருத் 13). 2. சேறு (திலா.); mud, mire. 3. எழுவுகை அளறுகளுள் (தரகங்களுள்) ஒன்று (பிங்.); one of the seven hells.

க. அன்

[அன்னுதல் = செறிதல். அன் → அள்ளல் = செறிவு. சேறு, நெருப்பு முதலியன செறிந்த இடம்.]

அள்ளாடித்தள்ளாடி *anṉaḍi-tṉaḍi*, வி.எ. (adv.) தளர்ந்த நடையாய், நட்புத்தடுமரறி; -moving with faltering steps, as a small child of an aged person, with an unsteady gait sway-

ing to and fro. பாட்டனார் அள்ளாடித்தள்ளாடி வீடுவந்து சேர்ந்தார்.

க. அள்ளாடு. தெ. அல்லாடு, அவல்லாடு.

[அள்ளாடு → அள்ளாடி (இ.கா.வி.எ.). தள்ளாடு → தள்ளாடி (இ.கா.வி.எ.). 'அள்ளாடித் தள்ளாடி' பொருள் மிகுக்கும் எதுகை மரபிணைமொழி.]

அள்ளாடு-நல் *anṉaḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be close. "அள்ளாடிய கவசத்தவர் மணியற்றன்" (கம்பரா. யுத்த. முத்தப்பா. 177)

[அன் = செறிவு. 'ஆடு' து.வி.]

அன்னத்தி *anṉatti*, பெ. (n.) கண்பெருத்த மீன் வகை; big-eyed herring, *Elops saurus* (சா.அக.).

அள்ளாயமான்யம் *anṉaḍa-māṉyam*, பெ. (n.) அள்ளாயம (அள்ளு சுதந்திரம்) (I.M.P. Sm. 91); right to receive a handful of the grain sold, as perquisite.

[அன் (அன்னம்) + ஆயம் (வகுவாய்) - அள்ளாயம் (விணைத்தொகை). மானம் → மானி → மானியம் = ஊழியருக்கு அரசு அளிகரும் உரிமை வருமானம் அல்லது உரிமை நிலம். 'அள்ளாய மானியம்' கிருபெயரொட்டு.]

அள்ளி *alli*, பெ. (n.) வெண்ணெய் (இராசவைத்); butter.

[அன்னுதல் = செறிதல். அன் → அள்ளி = செறிந்தது, சேறுபோன்றது. 'இ' வி.குத. கூறு.]

அள்ளிக்கொட்டு-நல் *anṉi-k-kottu-*, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. செடி முதலியவற்றின்மேல் நீர் தெளித்தல் (யாழ்ப்ப.); to sprinkle water on plants, etc. (J.). 2. கஞ்சியுணவைச் சிறுக்கக் கொடுத்தல் (யாழ்ப்ப.); to give liquid food in small quantities (J.).

[அன் → அள்ளி (இ.கா.வி.எ.). குத்துதல் = தெளித்தல், தெளித்தார்போற சிறிதாக்கக் கொடுத்தல்.]

அன்சிக்கொட்டு-நல் *anṉi-k-kottu-*, 5 செ.கு.வ. (v.i.) உடம்பு முழுதும் பரவுதல்; to spread over the whole body, as small-pox. அமமை யளளிக்கொட்டி யிருக்கிறது. —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மிகு பெருள் தேடுதல், to acquire wealth in unlimited measure. அவன் வணிகஞ் செயது பணத்தை அள்ளிக் கொட்டுகிறான். 2. தாராளமாகக் கொடுத்

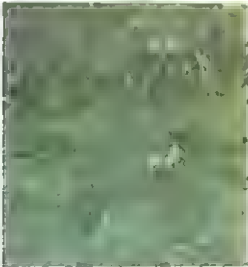
அறுகு

உயரநிலை

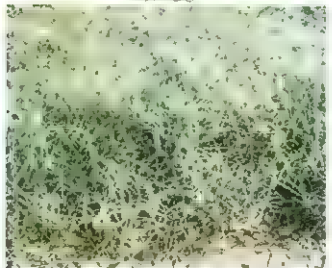
நடுநிலை

கூடுதலநிலை

குறைந்தநிலை

அறுகு

தல்; to give liberally. செண்டத்தூர் ஐயாத்த அரை முதலியார் ஏழைகட்குப் பணத்தை அள்ளிக்கொட்டினார்.

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.). கொட்டுதல் = கொட்டுதல்போல் ஏராளமாகப் போடுதல், தேடுதல், கொடுத்தல்.]

அள்ளிக்கொண்டேபோ-தல் a[[i-k-konḍu-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்க்கால் வேகமாக யோடுதல்; to run swiftly, as a water-course. —, (8) செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மிகுதியாக வாரிக் கொண்டு போதல்; to sweep away, as a tornado. குறாவளி அள்ளிக்கொண்டு போகிறது. 2. தோய்கடுமையாகக் கொள்ளை கொள்ளுதல்; to cause havoc in a severe epidemic form. அந்தஸூரில் நச்சுக் கழிச்சல (3பதி) அள்ளிக்கொண்டு போகிறது.

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.) + கொள் (தற்பொருட்டுத் து. வி.) → கொண்டு (இ. கா. வி. ஏ.) + போதல் = செல்லுதல், ஐயங்குதல், திகழ்தல்.]

அள்ளிச்செருகு-தல் a[[i-c-cerugu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) சிற்ப இலக்கணப்படி அரசர், அரசியர் கொண்டைக் கூந்தலை மொத்தமாகக் கையால் வாரியெடுத்து தெளிச்சியாகச் செருகுதல்; to gather by the hands the long flowing tresses of hair, of a king or queen, and tie them up in a loose knot. 'தலையிலுள்ள கேசத்தை அள்ளிச்செருகியும்' (சி.செ. பக். 74).

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.). செருகு → செருகு.]

அள்ளிநீர்நான்ற-தல் a[[i-i-tu((u)-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகச் செருக்குதல்; to be overbearing, to give oneself airs. 'அள்ளித்துள்ளி அரிவாண மணையில் விழாதே' (பழ.).

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.). துள் → துள்ளு. துள்ளுதல் = குதீத்தல், செருக்குதல்.]

அள்ளிமுடி-ந்தல் a[[i-muḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரசர் அரசியர் கொண்டைக் கூந்தலை மொத்தமாகக் கையால் வாரியெடுத்து முடிச்சிடுதல்; to gather and tie into a knot, as the flowing tressess of hair of a king or queen. 'தலையிலுள்ள கேசத்தை அள்ளிச்செருகியும் முடித்தும்' (சி.செ.பக். 74). 2. கூந்தலை முடிக்கும் பொதுவகைகளுள் ஒன்று; a general method of gathering and

tying into a knot, as the flowing tressess of hair.

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.) + முடி.]

அள்ளியிறை-ந்தல் a[[i-y-irai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையால் முகந்து எறிதல்; to take something in the hollow of the hands and then scatter it. கோழிகட்குத் தீனியை அள்ளியிறைத்தான. 2. அளவிற்கு மிகுசிச் செலவிடுதல்; to spend extravagantly, squander.

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.). இறைத்தல் = வீசித் தெளித்தல்.]

அள்ளிநர் a[-[iru], பெ. (n.) செறிந்த இருட்டு; thick darkness.

[அள் + இருள் (வினைத்தொகை). இர் → இருள்.]

அள்ளிவிடுதல் a[[i-viḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகக் கொடுத்தல்; to give liberally.

[அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. ஏ.). விடுதல் = நீக்குதல், போக்குதல், கொடுத்தல்.]

அள்ளு-தல் a[[u-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be dense, thickly interwoven. "அள்ளிலையணிந்த வைவேல" (சேவக. 615). —, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கையால் முகத்தல்; to take, collect or gather in the hollow of the hand or hands. "அள்ளிக் கொளையம்" (நள. சுயம். 98). 2. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, carry off in large quantities or numbers. "அள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு" (குறள், 1187). 3. எற்றுதல், எறிதல் (பிங்.); to throw up. 4. ஈடுகூர்தல்; to enjoy. "அள்ளு வளிந்த காமம்" (சேவக. 1387).

ம. அன்ளு

"அன்ளு வளிந்த" என்னும் சிந்தாமணித் தொடருக்கு, 'நுகருந்தன்மை யுறுமபடி பழுதத' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரைத்திருப்பது அத்துணைப் பொருத்தமாய்த் தெரியவில்லை. ஒருகால், 'நன்றாகப் பழுத்த அல்லது முற்றக் களிந்த' என்பது பொருளாயிருக்கலாம்.

அள்ளு¹ a[[u, பெ. (n.) 1. வீசுவெலும்பு (துஞ்சை); rib (T.). 2. அளவுகூடியாக அல்லது உரிமையாகக் கையால் அள்ளிக் கொள்ளும் கூலம் அல்லது தவசம் (தானியம்) (C.G.); handful of grain given to or claimed by a labourer, as wages or perquisite, "for

measuring-grains. 3. பற்றிற்கும்பு (யிங்.); clamp, iron band to hold parts together. 4. வண்டிலில்லைத் தாங்கும் கட்டை (இ.வ.); block of wood connecting the spring with the axle (Loc.). 5. காது (யிங்.); ear.

[அள் → அள்ளு (முத. தொ. பெ.).]

அங்ளூ² a[lu, பெ. (n.) 1. அள்ளுநோய், குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஓர் உயிர்ச்சு (கவாச) நோய்; a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc. infantile bronchitis, Broncho-pneumonia. 2. வலி; cramp (சா.அக.).

அள்ளுமாந்தம் பார்க்க; see a[lu-māndam.

அங்ளூக்கட்டுதல் a[lu-k-kāṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெட்டி முதலியவற்றை இரும்புத் தகட்டால் இறுக்குதல்; to fasten with clamps or plates of iron, bind together with wire (W.). 2. வலுப்படுத்துதல்; to strengthen, confirm, encourage by promises (W.).

[அள் → அள்ளு + கட்டு.]

கட்டு பார்க்க; see kāṭu

அங்ளூக்கா² a[lu-k-kāṣu-, பெ. (n.) சில்லறை விற்பனையாளரிடமிருந்து தண்டும் பணம்; market dues collected from retail sellers.

[அள் → அள்ளு (முத. தொ. பெ.).]

காசு பார்க்க; see kāṣu.

அள்ளுகொண்டை a[lu-korṭai, பெ. (n.) பெண்டிர் மயிர்முடிச்சுவகை; coil of women's hair tied up in a special way (W.).

['அள்ளுகொண்டை' விணைத்தொலை. அள் → அள்ளு. கொள் → கொண்டை. கொள்ளுதல் = திரளுதல்.]

கொண்டை பார்க்க; see korṭai.

அள்ளுகொள்ளை a[lu-kō[ai, பெ. (n.) பெருங் கொள்ளை; great plunder, pillage, dacoity.

['அள்ளுகொள்ளை' விணைத்தொலை. அள் → அள்ளு. கொள் → கொள்ளை. கொள்ளுதல் = கவர்தல்.]

அள்ளுச்சீடை a[lu-c-ṣīṭai, பெ. (n.) சிறு சீடை வகை (இ.வ.); a small kind of ṣīṭai cake.

[அள்ளு + சீடை. அள் → அள்ளு = அள்ளக் கூடிய அளவு, சிறுமை.]

சீடை பார்க்க; see ṣīṭai.

அள்ளுமாந்தம் a[lu-māndam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு தாமுள் தீங்கினால் (தோஷத் தினால்) விலாப்பக்கம் இரண்டும் உயர்வெழும்பித் துன்பமும் வலியுழவாடாக்கும் ஒரு நோய். இதைத் தெற்கத்திக் கணை (கணம்) என்பதுமுண்டு; a disease in children attended with fits affecting the intercostal muscles, caused by eruptions on the tongue due to congenital causes (சா.அக.) — குழந்தைகட்கு உண்டாகும் மாந்தவகை; infantile bronchitis, Broncho-pneumonia, convulsion (செ.அக.)

[அள் (விவா) → அள்ளு. மந்தம் → மாந்தம்.]

அள்ளுநயம் a[luṛam, பெ. (n.) அரணை அல்லது காட்டுக்கரணை; wild elephant yam, Draconium polyphyllum (சா.அக.).

அள்ளுநய-நல் a[luṛu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாயுறுதல்; to water in the mouth. "அமுக னென் றள்ளுறித் தித்திக்க" (திருவாச. 7: 3).

[அள் = வாய், எச்சில். உள் → உறு → வறு.]

அள்ளொடு-நதல் a[-eṭu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கைப்பிடியளவு வாசுதல்; to take handfuls. 'சந்தைக் கடையில் அள்ளொடுக்கிறதற்குப் போனார்களோ என்னமோ' (தாசில்தார் நா. பக். 11).

ம. அளளுக

[அள் (முத. தொ. ஆகு.) + எடு.]

அள்ளொடு-நதல் a[-eṭu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயினால் விலா எழும்புதல்; an involuntary rising of the intercostal muscles from a disease. 2. இறக்குங்கால் மூச்சுவிட்டு முடியாமல் விலாப்பக்கத்தைத் தூக்கிவிடுதலான சாவுக் குறி; respiration due to the action of the intercostal and other thoracic muscles; Thoracic respiration alias T. breathing observed in persons gasping for breath just before death and considered a symptom of death (சா.அக.).

[அள் = விலா. எடுதல் = எழும்புதல்.]

நோயினால் விலாவெழும்பும் அள்ளொடுத் தலை, 'அள்ளொடுக்குதல்' என்று சா.அக. குறிக்கின்றது. அள்ளொடுத்தல் என்றாலே போதும்

அள்ளொடுக்கிறவன் a[-eṭukkiravan, பெ. (n.) ஒவ்வொரு அளவிலும் ஒவ்வொரு பிடி பெற்றுக்

கொண்டுநெல் அளப்பவன் (W.G.); a labourer who measures paddy and is paid for it by a handful of paddy from each unit measured.

[அள் (முத. தொ. ஆகு.) + எடுக்கிறவன் (வினையா. பெ.). எடு → எடுக்கிற (நி. கா. பெ. எ.) + அவன் (ஆ. பர. கறு) — எடுக்கிறவன்.]

அள்ளெடுக்குமாந்தம் a[-l-eḍukku(m)-mandam, பெ. (n.) அள்ளுமாந்தம் பார்க்க; see a[lu-mandam.

[அள் (விவா) + எடுக்கும் + மாந்தம். எடு → எடுக்கும்.]

அள்ளெலும்பு a[-l-elumbu, பெ. (n.) 1. கன்னப் பொறி யெலும்பு, அநாவது காதுண்டையிருக்கும் எலும்பு; a bone on the side of the head between the forehead and the ear, Temporal bone (சா.அக.). 2. விவாவெலும்பு; rib.

[அள் (விவா) + எலும்பு. எல் → எல்பு → எலுபு → எலும்பு.]

அள்ளை¹ a[ai, பெ. (n.) விலாப்புறம்; side of the body.

க., து. அள்ளை; கோத. அள்.

[அள் → அள்ளை.]

அள்ளை² a[ai, பெ. (n.) பேய் (பிச்சு); devil, demon.

[ஒருகா; அல் (இ குள்) → அல்லை → அள்ளை.]

அள்ளைப்புறம் a[ai-p-puram, பெ. (n.) 1. விலாப்புறம்; side of the body. 2. வீட்டின் மருங்குப் பகுதி (கோலை); the side portion of a house (Cm.).

அள்ளைப்பை a[ai-p-pai, பெ. (n.) சட்டையின் பக்கப்பை; side-pocket.

[அள் → அள்ளை = பக்கம்.]

பை பார்க்க; see pai.

அள்ளைமரை a[ai-marai, பெ. (n.) பக்கங்களில் வெள்ளை நிறம் கலந்த காயை (இ.வ.); bull with patches of white on its sides (Loc.).

[அள் (பக்கம்) → அள்ளை. மல் → மர் → மரு (மறு) → மரை (மறை).]

மரை (மறை) என்னுஞ் சொல், முதற்கணை கரும்புள்ளியையே குறித்துப் பின்னர்ச் செம்புள்ளி வெண்புள்ளிகளையுள் குறிக்கும்

பொதுப்பெயராக மாறியதாகத் தெரிகின்றது.

அள-த்தல் a[ā-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலத்தல்; to mingle, blend. 2. அளவளவுதல்; to talk together, to converse. "என்முக மனக்குங்கால்" (கலவா. 19: 36). 3. சிறு பொய்யுரை கூறுதல்; to tell venial lies. —, 3 செ.கு.வந்தாவில் (v.i.) 1. அளவிடுதல்; to measure, fathom. "அடியளந்தான்" (குறள், 610). 2. எட்டிதல்; to extend, to reach. "மெளலி யண்ட முகட்டிணை யளப்ப" (சூர்மபு. தக்கன்வே. 6). 3. அளவை (பிரமாணம்) கொண்டறிதல்; to test by the logical modes of proof. "குறைவிவா அளவி னாலும் கூறொணர தாகி நின்ற இறைவனார்" (சி.சி. சுபக. அவைய. 4). 4. வரையறுத்தல்; to limit, define, determine the bounds of. "அவையளந் தறியினு மளத்தற் கரிசை" (புறநா. 20: 5). 5. கருதுதல்; to consider. "ஊறளந் தவர்வயின்" (கலித். 17: 3). 6. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to gossip. வாய்க்கு வறநபடி அளக்கிறான், விடியலிடிய விண்கதை யளக்கிறான். 7. அளந்து கொடுத்தல், கொடுத்தல்; to give, render, offer. "கொங்கலர்தார் மண்ணருங் கூட்டளப்ப" (பு.வே. 8: 29).

ம. அளக்குக; க., பட. அளே; து., குட. அள; துட. அள்; கோத. அள்வ்; கூ. டாச; குவி வாசவி.

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல். அள் → அள. அளத்தல் = ஒன்று இன்னொன்றோடு பொருத்த அளத்தல் அல்லது அறிதல்.]

அளக்கல்¹ a[akkar, பெ. (n.) 1. உப்பளம் (பிச்சு); salt-pans. 2. கடல்; sea, ocean. "அங்கணமா ஞாலஞ் சூழ மளக்கர்" (கந்தபு. ஆற்று. 36).

ம. அளக்கர்

[அளம் = உப்பு, உப்பளம், நெய்தல் நிலம், உலர்நீர். அளம் → அளக்கு → அளக்கர்.]

அளக்கல்² a[akkar, பெ. (n.) 1. சேறு (பிச்சு); mud, mire. 2. தூசுவம் (பூயி) (பிச்சு); Earth. 3. ஆரல் (சாத்தினை) (பிச்சு); the 3rd asterism. 4. நீள்வழி (பிச்சு); long road.

[அள்ளுதல் = செறிதல் அளத்தல் = கலத்தல். ஒ.தோ: செறுத்தல் = செறிதல். செறு → சேறு.]

"நடந்தீ நீர்வளி வீசும்போ டைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலக மாதலின்"
(தொல். பொருள். மர. 89).

ஆர்தல் = பொருந்துதல். ஆர் → ஆரல் = அறு
யீன். அளத்தல் = எட்டுதல்.]

அளக்கூர் a[akkarar, பெ. (n.) உட்பளவர்;
workers in the salt-pans (சா.அக.).

[அளக்கர் → அளக்கூர்]

அளக்கர் பார்க்க; see a[akkar.

அளக்காய் a[a-k-kāy, பெ. (n.) வெள்ளைருக்கு
(சங்.அக.); white madar

[ஒருகா. அளம் + காய் - அளக்காய் (உப்புப்
பேய் வெண்ணீரமரண எருக்கக்காய்).]

அளக் கூறுபாடு a[a-k-kūru-pāḍu, பெ. (n.)
அளவின் பிரிவு; quantitative analysis (சா.
அக.).

[அளம் (அளவு) + கூறுபாடு (தொ.பெ.).
'படு' து.வி. படு → பாடு (முத.தி.தொ.பெ.).]

அளகத்தி a[agatti, பெ. (n) கூந்தலுடையவள்;
woman having a thick tuft of hair. "சீவிக்
கோதிமுடித்தள சுத்திகள்" (திருப்பூ. 451).

[அளகம் + அத்து (சாசீயை) + ி (பெ.பா.
சறு)]

அளகநூடம் a[aga-ṣṣūḍam, பெ. (n.) ஆடவர்க்கும்
பெண்டிர்க்கும் குழந்தைகட்கும் பொதுவாக
உரிய எளிய தலைக்கோலவகை; a simple
mode of dressing the hair on the head,
common to men, women and children. 'குழல்,
கேசத்தால் அமைக்கப்படும் ஒருவகை நெற்றி
யலக்காரமே என்றாலும், இது மருட வகை
யாகவே படிமத்துறையிற் கொள்ளப்பட்
டிருக்கிறது. இஃது ஆண்களுக்கும் பெண்
களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உரிய எளிய
தலைக்கோலமாகும். இதிலுநெற்றிவிளிம்பில்
வளர்ந்திருக்கும் முடி கருவண்டினைப்
போன்று சுருள்கருளாக அமைகப்படும்.
இச் சுருள் முகத்தின் வலப்புறத்தில அமையும்
போது இடமாகவும், முகத்தின் இடப்
புறத்தில் அமையும்போது வலமாகவும்
சுழிந்து அமையும். முகத் தாமரைவைய
வண்டுகள் சூழ்ந்த தோற்றத்தைக் கவிஞன்
போன்றே சிற்பியும் கலைநயத்தோடு இயற்று
வதை இங்குக் காண்க. இதற்குச் சிரச்சூளம்
என்ற பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக். 87).

[அலகு = வளைவு. அலகு → அளகு →
அளகம் = நெற்றி மயிர்க்குருள். அளகம் >
Skt. alaka. குடு → குடம்.]

அளகபந்தி a[aga-pandi, பெ. (n.) கூந்தலி
னொழுங்கு; orderly arrangement of a woman's
hair. "நல்லாரளகபந்தி யெனவிருண்ட"
(இரகு. திக்கு. 12).

[அளகம் + பந்தி. பந்தி = வரிசை, ஒழுங்கு
பந்தி → பந்தி. பந்தி > Skt. paṅkti.]

அளகபாரம் a[aga-pāram, பெ. (n) கூந்தற்
றொகுதி; mass of a woman's hair. "அளக
பாரம் அலைந்து குலைந்திட" (திருப்பூ. 78).

[அளகம் + Skt. bhāra > து. பாரம்]

த. பொறு > Teut. ber, L. fer, Gk. pher,
Skt. bhara

அளகபேதம் a[agabēdam, பெ. (n.) அதிலீடயம்
(சங்.அக.); atis, Aconitum heterophyllum.

மறுவ. அழகவேதம் (மலை.)

அளகம்¹ a[agam, பெ. (n.) 1. மயிர்க்குழற்சி
(யிங்); curl. 2. நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சி
மயிர்; curls of hair on the forehead. "அலமரு
திருமுதக் தளகத் தப்பிய" (பெருங். உஞ்சைக்.
33: 119). 3. பெண்மயிர் (யிங்); woman's
hair. 4. காடகந்தி; un.foliolate caper, *Cadaba
indica* (சா.அக.).

ம. அலகம் -

[அலம் = வளைவு, வட்டம், சுழற்சி. அலம்
வரல் → அலமரல் = சுழற்சி. அலம் → அலவு →
அலகு → அலகம் → அளகம்]

அளகம் → Skt. alaka. அகத்திப்பு கொடு
வாள்போல் வளைந்தது.

அளகம்² a[agam, பெ. (n.) பன்றிமுள் (திவா.);
porcupine's quill

[அள் = கூர்மை. அள் → அள்கு → அளகு →
அளகம்.]

அளகம்³ a[agam, பெ. (n.) 1. நீர் (யிங்);
water. 2. மழைநீர் (பச்.மு.); rain-water.

ம. அலகம்; க. அளக; பட. அளள; Skt.
hala.

[அளததல் = கலததல். அள → அளகு →
அளகம்]

"செம்புலப் பெயல்நீர் போல
அள்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே"
(குறுந். 40).

அளகம்¹ *alagam*, பெ. (n.) அளக்காய் (சங். அக.) — வெள்ளெருக்கு; a milky shrub called white madar, *Calotropis gigantea* (albiflora) (சா.அக.).

அளக்காய் பார்க்க; see *ala-k-kay*.

அளகமம் *alagamam*, பெ. (n.) புல்லுருவி; parasite plant (சா.அக.).

[அளத்தல் = கவத்தல். ஒருகா. அளவு → அளகு → அளகம் → அளகமம்.]

அளகவல்லி *alaga-valli*, பெ. (n.) மயிர்மாட்டி; hair hook, a chain like ornament worn in the ear and hooked to the hair. "இருபாலு மளக வல்லி யருகிலங்க" (குளா. சயம். 195).

[அளகம் = பெண்டிர் கூர்த்தல். வல் → வல்லி = கொடி.]

அளகவப்பு *alagaappu*, பெ. (n.) அளவளப்பு பார்க்க; see *alavaappu*.

அளகன் *alagan*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செயனஞ்சு (சோரபாடாணம்); a kind of arsenic (சா. அக.).

அளகாபுரி *alagapurī*, பெ. (n.) 1. குபேரன் நகரம்; city of Kubera. "அந்தத் தமரஞ்சு சென் றுயரள காபுரி" (பாரத. மணிமாண். 15.). 2. தஞ்சாவூர்; Thanjavur (கோடச்சுரக். 54, கிழக்குறிப்பு).

ஒருகா. அழகாபுரி → அளகாபுரி.

புரி பார்க்க; see *purī*.

அளகு¹ *alagu*, பெ. (n.) 1. கோட்டான், கோழி, மயில் ஆகியவற்றின் பெண்; hen of owl, fowl and peacock.

"கோழி கூகை ஆயிரன் டல்லலை குழுங்காலை அளகென லமையா" (தொல. பொருள். மர. 56).

"அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கு முரித்தே" (ஹி 57).

2. கோழிச் சேவல்; cock. "அளகைப் பொறித்த கொடி யினையோன்" (திருவினா. அருச்சுணை. 34).

[ஒருகா. அளவு → அளகு.]

திருவினையாடற் புராணத்திற் சேவற் கொடியை அளகைக்கொடியோன் என்றது. கோழிக்கொடியோன் என்னும் பொதுப் பெயர்¹ வழக்குப்பற்றியதாலாம்.

அளகு² *alagu*, பெ. (n.) ஆரல் (காந்திரிகை) (பிங்.); the 3rd asterism

அளகை *alagai*, பெ. (n.) 1. அளகாபுரி 1 பார்க்க; see *alagapurī* 1 (உத்தரரா. வரை. 1). 2. அளகாபுரி 2 பார்க்க; see *alagapurī* 2 (கோடச்சுரக். 54).

அளகையாளி *alagai-yāli*, பெ. (n.) குபேரன் (திவா.); Kubera, ruler of *Alagai*

அளத்தி *alatti*, பெ. (n.) 1. தெய்தல்நிலப் பெண்; woman of the marine tract. 2. உமணர்குலப் பெண்; woman belonging to the ancient caste of salt-makers.

[அளம் = உப்பு, உப்பளம். அளம் → அளத்தி. 'அத்து' சாரியை. 'இ' பெ.பா. ஈறு.]

அளத்தியம் *alattiyam*, பெ. (n.) 1. சவர்க் காரம்; fuller's earth, soap. 2. நீலச் செயனஞ்சு (நீலப்பாடாணம்); a prepared arsenic (சங்.அக.).

[அளம் = உப்பு, உவர்மண். அளம் → அளத்தியம். 'அத்து' சாரியை. 'இயம்' ஈறு.]

அளத்துநிலம் *alattu-nilam*, பெ. (n.) அளர்நிலம் பார்க்க; see *alar-nilam* (R.T.).

அளத்துப்பச்சை *alattu-paccai*, பெ. (n.) மருக் கொழுந்துக் சக்களத்தி (ஸ்ர.அ.); sea-blite, a plant akin to maid's love, found growing in the brackish soil or near the sea-side (சா. அக.).

[அளம் + பச்சை = உவர்நிலத்தி லுண்டாகும் பச்சைச்செடி. 'அத்து' சாரியை.]

அளத்துப்பாசிதம் *alattu-paśidam*, பெ. (n.) பெருமுண்ணை; dusky-blite (சா.அக.).

[அளம் + பாசிதம். 'அத்து' சாரியை. பசு → பாசம் → பாசிதம்.]

அளத்துப்புல் *alattu-pul*, பெ. (n.) முயிறுப்புல் (ஸ்ர.அ.); a kind of grass (செ.அக.) — maritime grass or ant-grass found growing near ant-hills, *Pommeruella cornucopia* (சா.அக.).

[அளறு + புல் = அளற்றுப்புல் → அளத்துப் புல்.]

அளத்துப்புச்சரி *alattu-puśarī*, பெ. (n.) பெரும்பூசணி; ash-coloured pumpkin, *Cucurbita maxima* (சா.அக.).

[அளம் + அத்து + பூசனி. அளம் = ஒருகா. சாம்பல் திறம்.]

பூசணி பார்க்க; see *puśarī*.

அளத்துப்புகை *aḷattu-p-pūḷai*, பெ. (n.) அளத்துப்பச்சை, மருக்கொழுந்துச் சக்களத்தி (மலை.); sea-side Indian saltwort.

[ஒருகா. அளத்துப்பச்சை → அளத்துப்புகை.]

அளத்துப்புகை *aḷattu-p-pūḷai*, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூனைச்செடி; species of wool-plant, *Aerua brachiatum*.

[அளம் + அத்து + புகை. 'அத்து' சாரியை.]

அளத்தறி-தல் *aḷand(u)-ari-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவிட்டு அறிதல்; to know by measurement. 2. மதித்து அறிதல்; to know by discernment.

[அள → அளந்து (இ.சா.வி.எ.) + அறி.]

அளப்பம் *aḷappam*, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring (W.). 2. சூழ்ச்சி, ஆம்புகை (உபாயம்); connivance, stratagem. அளப்ப மறித்தவன் (உ.வ.).

[அள → அளப்பு → அளப்பம்.]

அளப்பம் *aḷappam*, பெ. (n.) அங்கப்பிச்சு, பித்தநாளம்; bile-duct (சா.அக.).

அளப்பளத்தல் *aḷapp(u)-aḷa-*, 2 செ.கு.வி. (v.i) 1. அலப்புதல்; to prate, chatter, gossip, repeat needlessly (W.). 2. வீன்பெருமை பேசுதல்; to boast, bluff. 3. புரளி சொல்லுதல்; to speak falsehood, to propagate false rumour. 4. அளப்பறி-தல் பார்க்க; see *aḷapp(u)-ari-*. 5. முறு முறுத்தல்; to complain, grumble, express dissatisfaction (செ.அக.).

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.) + அள.]

அளப்பளத்தல் என்னும் சொல்லிற்கு முறு முறுத்தல் என்னும் பொருள் பொருத்தமாய்த் தொன்றுவிவலை.

அளப்பறி-தல் *aḷapp(u)-ari-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. ஒருவருடைய மனத்தை ஆராய்ந்தறிதல்; to fathom, gauge, as the mind of a person. 2. ஒருவருடைய உட்கருத்தை வலக்காரமாய் (தந்திரமாய்) அறிதல்; to discover another's designs, find out another's intentions

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.) + அறி.]

அளப்பன் *aḷappan*, பெ. (n.) வீணாகப் பேசுவோன்; prater, chatterer, babbler (W.).

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.) → அளப்பன். 'சன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அளப்பு *aḷappu*, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring. "அளப்பருத் தன்மைய ஊழியங் கங்குல" (திவ். இயற். திருவிருத். 60). 2. ஆராய்ந் தறிக்கை; ascertaining after inquiry. 3. எல்லை; bounds, limit. "ஈசனை யன்பில் கால மிதயமே லுன்னி" (சுந்தப. தக்க. ததிலி. 32). 4. அறிவுரை, சூழ்வுரை (பஞ்ச. திருமுக. 1530); counsel. 5. அலப்புக்கை; chatter.

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. ஈறு.]

'அளத்தல்' என்னுஞ் சொல்லே ஏராளமாய் அளத்தல் என்னும் பொருளடிப்படையில் வின்பேச்சுப் பேசுதல் அலவது பிதற்றுதல் என்னும் பொருளைப்பெற்றுவிட்டது. அளத்தல் வேறு; அலப்புதல் வேறு. முதலிலையளவிலும் வினைப்பெயரளவிலும் இவ்விரு சொல்லின் வேறுபாடு தெள்ளத் தெளிவாம். 'அளப்பு' என்பது புலவற்றுத் தொழிற் பெயர். 'அலப்பு' என்பது இயல்பு முதலிலை அலவது முதலிலைத் தொழிற்பெயர்.

'அலப்புதல்' என்னுறு சொல்லிற்கு முறு முறுத்தல் என்னும் பொருள் பொருத்த மின்மை முன்னரே குறிக்கப்பட்டது.

அளப்புக்கு *aḷappukku*, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மு.அ.); balloon-vine (செ.அக.) — palsy curer, *Cardiospermum halicacabum* (சா.அக.).

அளவு *aḷavu*, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement. "மேவிய லுயிரளபாய்" (நன். 88, மயிலை). 2. (இலக்.) அளபெடை; (Gram.) lengthening of the sound of a letter. "குற்றுயி ரளபி னீறாம்" (நன். 108)

[அள → அளவு → அளவு.]

அளபெடு-தல் *aḷab(u)-eḷu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i) (இலக்.) செய்புள் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் எழுத்து மாத்திரை மிக்கொலித்தல்; (Gram) to lengthen the sound of a letter either in poetry or in common usage.

[அள → அளவு → அளவு (எழுத்தின் ஒலியளவு) + எடு. எடுத்தல் = மிகுதல், மிகுதல், உயர்த்தல்.]

அளபெடை *aḷab(u)-eḷai*, பெ. (n.) (இலக்.) இரு வகை வழக்கிலும் மாத்திரை மிக்கொலிக்கும் எழுத்து; (Gram.) a letter lengthened in sound either in literary or common usage

[அள → அளவு → அளவு + எடை. எடு → எடை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. 'அளபெடை' தொ.ஆகு.]

அளபெடை வகைகள் : அளபெடை பின்வருமாறு பலதிறம்பற்றிப் பற்பல வகைப்படும்.

1. வழக்கிடமபற்றி, உலகிய லளபெடை, செய்யுளிய லளபெடை என இருவகையாம்.

எ-டு:

'தயீரோஒடு தயீர்' — பண்டமாற்றி

'பொன்னாஅர் மேவியளேளஎள' — இசை

'அண்ணோஒஒஒ' — விளி

'ஒருவழியுஞ் சொல்லாமல் உலகை விட்டுப் போனாரேளஎள' — அழகை

"உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய்" — செய்யுளிய லளபெடை.

உலகிய லளபெடையை இயற்கை யளபெடை யென்றும், செய்யுளிய லளபெடையைச் செய்யற்கை யளபெடை யென்றும் சொல்லலாம்.

2. பயன்பாடுபற்றி, இசை நிறை யளபெடை, இன்னிசை யளபெடை, சொல்லிசை யளபெடை, எழுத்துப்பேற்றளபெடை என நால்வகையாம்.

எ-டு:

"உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய்" — இசைநிறை யளபெடை.

"கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை"

"நாவலோடு வென்றழைக்கு நாளோதை"

"குன்றக் திறத்த குரீஇயினம்"

"உரணைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் வரணைஇ யின்னு முளேன்"

— சொல்லிசை யளபெடை.

(நசைதல் = விரும்புதல். நசைஇ = நசைந்து, விரும்பி).

இராஅப் பகல், அராஅப் பற்றிற்று — எழுத்துப்பேற்றளபெடை.

செய்யுளில் இசை குறைந்தவிடத்து அகை நிறைக்க எழுத்து நீண்டொலிப்பது இசை நிறை யளபெடை; இசை குறையாவிடத்தும இன்னோசைபற்றி எழுத்து நீண்டொலிப்பது இன்னிசை யளபெடை; விளைமுதனினை சுற்றியி ரளபெடையால் இறந்தகால விளை

யெச்சமாவது சொல்லிசை யளபெடை; புணர்ச்சியில் தோன்றல் பற்றியது எழுத்துப் பேற்றளபெடை. இது ஏனையவை போல் யாப்புறவுள்ளது (கட்டாயமானது) அன்று.

3. எழுத்து வேறுபாடுபற்றி, உயீரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இருவகையாம்.

எ-டு:

"செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு"

— உயீரளபெடை.

"இலங்கு வெண்பிறைகு மச னடியார்க்குக்"

கலங்கு நெஞ்சம்லை காண்"

"எல்லீ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர் வெஃஃகுவார்க் கில்லை வீடு"

உயீரளபெடை, மீண்டும் மாத்திரை வேறுபாடுபற்றிக் குறிவளபெடை, நெடிவளபெடை என இருவகையாம்.

எ-டு:

"கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச்"

சார்வாய்மற் றாங்கே

யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை"

— குறிவளபெடை.

"செறாஅரெண்ச் சேறியென் னெஞ்சு"

— நெடிவளபெடை.

4. சொல்லிடம்பற்றி, முதனினை யளபெடை, இடைநினை யளபெடை, கடைநினை யளபெடை என மூவகையாம்.

எ-டு:

"ஒடுதல் வேண்டு மொளிமாழ்க்கு"

செய்வீனை

ஆஅதும் என்னு மவர்"

— முதனினை யளபெடை.

"நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்"

— இடைநினை யளபெடை.

"நல்ல படாஅ பறை"

— கடைநினை யளபெடை.

5. இனி, அளபெடை யளவுபற்றிக் குற்றளபெடை, நெட்டளபெடை எனவும் இருவகையாம்.

செய்யுளிய லளபெடை யெல்லாம், பொதுவாக மும்மாத்திரையும் சிறப்பாக "நான் மாத்திரையும் பெற்றுக் குற்றளபெடையாம். உயீர் பன்னிரு மாத்திரையும் மெய் பதினென நு மாத்திரையும் அளபெடுக்கும் இசையள

பெடையும், மூச்சடக்குமளவு அளபெடுக்கும் விளி யமுறை யளபெடைகளும் ஆகிய உலகிய வளபெடைகள் நெட்டளபெடையாம்.

முத்துவீரியம் அளபெடையை இயற்கை யளபெடை, செயற்கை யளபெடை, இன்னிசை யளபெடை, சொல்விசை யளபெடை, நெடிலளபெடை, குறிவளபெடை, ஒற்றளபெடை, எழுத்துப்பேற் றளபெடை என எணவகையாக வகுத்துக் கூறும்.

“இயற்கை செயற்கை யின்னிசை சொல்விசை நெடில்குறி லொற்றள பெழுத்துப் பேறள பெண்வகைப் படுகும் என்மனார் புலவர்” (முத்துவி. எழுத்து. 32).

அளபெடைவண்ணம் a[ab(y)-eḷḷa-vāṇṇam, பெ. (n.) (யாப்.) அளபெடை பயின்று வரும் செய்யு ளளகை வகை; (Pros.) rhythm produced by using frequently the lengthened letters known as a[abēḷā]. “அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்” (தொல், பொருள். செய். 219).

[அளபு+எடை+வண்ணம். அள → அளவு → அளபு. எடு → எடை (தொ.பெ.). வள் → வண் → வண்ணம்.]

வண்ணம் பார்க்க; see vāṇṇam.

எ-டு :

“மரா அமலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்” (அகநா. 99 : 8).

“கண்ண டண்ணொணக் கண்டுக் கேட்டும்” (மலைபடு. 352).

அளம்¹ a[am, பெ. (n.) கூர்மை (பொதி.தி.); sharpness.

[அள் = கூர்மை. அள் → அளம்.]

அளம்² a[am, பெ. (n.) செறிவு (அக.தி.); closeness, density.

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் = செறிவு. அள் → அளம்.]

அளம்³ a[am, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt. 2. உப்பளம்; salt-pan. 3. நெய்தல் நிலம் (விண்.). majitime tract. 4. கடல் (பொதி.தி.); sea 5. களர்நிலம் (அக.தி.); saline soil.

ம., தி. அளம்; நெ. அளமு.

[அள் → அளம்.]

அளம்படு-தல் a[am-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to suffer. “அளம்பட்டறலொண்ணாவகை” (தேவா. 1. 13 : 9).

[அலம் = துன்பம். அலம் → அளம். ‘படு’ து.ஃ.]

அளம்பல் a[ambal, பெ. (n.) வெடங்குறுளி பார்க்க; see veḷḷaṅṅuḷi (L.) — stag’s-horn trumpet flower (செ.அக.) — மாங்கொம்புப் பூச்செடி; stag’s-horn trumpet flower, *Stereospermum xylocarpum*. அடம்பமர்ம் பார்க்க; see aḍappa-maram (சா.அக.).

அளம்பல் மரம் a[ambal-maram, பெ. (n.) வெடங்குறுளி, மலையாளத்தில் மிகுதியாக வளரும் ஒரு மரம். இதன் பூ வெள்ளையாயும் இலை அடர்த்தியாயும் பார்வைக்கு அழகாய் மிருக்கும். குளிக்காலத்தில் இலை உதிரும். இதன் பழம் மெதுவாயிருக்கும்; உண்ணவதவும். இம் மரத்தினின்று ஒருவகை எண்ணெயெடுத்துத் தோல்நோய்க்குப் பயன்படுத்து வார்கள்; a tree, walking-stick bignonia, *Stereospermum xylocarpum*. It is a native of Malabar, its flowers are white and the leaves deciduous in cold weather and also ornamental; the tender fruit is edible. A thick fluid of the colour and consistence of Stockholm tar is obtained from this tree and it is used by Va. dyans as a remedy for scaly eruptions on the skin (சா.அக.).

குறிப்பு: சா.அக. அளம்பல் என்று ஒரு செடியும் ஒரு மரமும் இருப்பதாக வேறு படுத்திக்கூறி, ‘*Stereospermum xylocarpum*’ என்னும் இலத்தீன நிலைத்திணைப் பெயரை இரண்டிற்கும் பொதுவாகக் குறித்திருப்பது மயக்கத்திற்கிடமானது. ஆசிரியர் சிறந்த புலவரும் மருத்துவருமாதலால், அவர் கூறிய வாறே இங்குப் பெயர்த்தெழுதப்பட்டது. ஒருகால் அச்சப் பிழையாகவு மிருக்கலாம்.

அளம்பற்று-தல் a[am-paṇru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உப்புப் பூத்தல்; to wear away through the action of salt. “உளுத்து அளம்பற்றினை சுவர்” (திவ். திருக்குறுந். 19. வியா.).

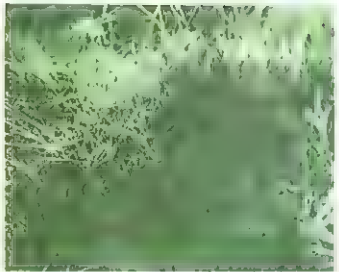
அளமம் a[amam, பெ. (n.) பொன் (சங்.அக.); gold.

அளமரு - தல் a[amaru-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) மனஞ்சுழலுதல், கலங்குதல், மயங்கி வருந்து தல்; to be bewildered, to be distressed. “அளமரு குயிலினம்” (சீவக. 49).

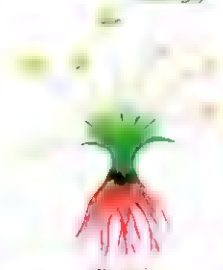
அறுகு

பாண்டிமறுகு

புளியமறுகு

புளியமறுகு

பேரமறுகு

மத்தியமறுகு

யானைமறுகு

செவ்வமறுகு

[உலம்வா → உலமா → அலமா → அலமகு
தல் → அளமகுதல். உலம்வகுதல் = சுழலுதல்.]

அளர்¹ a[ar, பெ. (n.) 1. உவர்; salishness, brackishness. 2. உவர்மண்; fuller's earth (சா.அக.).

[அளம் → அளர்]

அளர்² a[ar, பெ. (n.) 1. சேறு; mare. 2. களிமண்; soft clay (சா.அக.).

[அள் = செழிவு. அள் → அளர்.]

அளர்க்காடு a[ar-k-kāḍu, பெ. (n.) உவர்மண் வெளி; extensive stretch of soil of fuller's earth.

[அளம் → அளர். கடு → காடு.]

அளர்நிலம் a[ar-nilam, பெ. (n.) களர்நிலம்; saline soil (R.T.)

[அளம் → அளர். நீம் → நிலம்.]

அளர்ப்பூணை a[ar-p-pūṇai, பெ. (n.) அளத்துப் பச்சை (புதுலை); sea-blite (Pond.).

[அளம் → அளர். பூணை = சீணை.]

அளவஞ்சிராசி a[avañji-miṇṇi, பெ. (n.) தேட் கொடுக்கி; scorpion-sting plant, *Heliotropicum indicum* (சா.அக.)

அளவடி a[avaḍi, பெ. (n.) 1. பத்து முதற் பதினான்கு வரை உயிரும் உயிர்மெய்யுமான எழுத்துகளைக்கொண்ட நூற்சீர்க் கட்டளையடி; a poetic line of four metrical feet, containing ten to fourteen letters, both vowels and vowel-consonants. separate-consonants not being counted

“நூற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே”
(தொல். பொருள், செய. 32),

“பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே”
(ஐடி 38),

“குறளடி முதலா அளவடி காறும்
உறழ்நிலை யிலவே வகுசிக் கென்ப”
(ஐடி 56).

எ-டு:

“நன்மணங் கமழும் பன்னெல லூர் (10)
லமையேர் மென்றோ னாயரி நெடுங்க (11)
ணினையீ ரோதி யெந்தின வனமுலை (12)
யிறும்பமன் மலரிடை யெழுத்த மாவி (13)
எறுத்தழை-துயல்வகுஉள் செறிந்தேத்
தங்குல” (14)
(தொல். பொருள். செய. 40, பேரா. உரை).

64

2. நூற்சீரடி; a line of four metrical feet. “நாலொருசீர் அறிதரு காலை அளவொடு நேரடி.” (யா. கா. 12).

[அள → அளவு + அடி - அளவடி.]

நேரடி என்பது அளவடி என்பதன் மறு பெயர். **தொல்காப்பியர்** காலத்திலும் நூற் சீரடியொடு இருசீரடி, மூச்சீரடி, ஐச்சீரடி, அறுசீரடி, எழுசீரும் மேற்பட்ட சீரும் உள்ள அடி ஆகியவையும் வழங்கினவேனும், நூற் சீரடியே சரியான அல்லது சிறந்த அளவின தாகக்கொள்ளப்பட்டது. அதனால, அதையே சிறப்பாக அடி யென்றனர். அதை, “நூற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே” என னும் நூற்பாய் தெளிவாகக் காட்டும். அந் நூற் சீரடியையே, நான்கு முதல் ஆறெழுத்துவரை யுள்ளது குறளடி யென்றும், ஏழு முதல் ஒன்ப தெழுத்துள்ளது சிந்தடி யென்றும், பத்து முதற் பதினான்கெழுத்துவரை யுள்ளது அளவடி யென்றும், பதினைந்து முதற் பதினே மெழுத்துவரை யுள்ளது தேடிவடி யென்றும், பதினெட்டு முதல் இருபதெழுத்துவரை யுள்ளது கழிதெடிவடி யென்றும் ஐவகையாக வகுத்து வழங்கினர்.

“நாலெழுத் தாநி யாக வானெழுத்
தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப”
(தொல். பொருள், செய. 36),

“ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடி களவே
ஈரெழுத் தேற்ற மலவழி யான”
(ஐடி 37),

“பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே”
(ஐடி 38),

“முனைந் தெழுத்தே தெடிவடிக் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலு மிலபென மொழிப்”
(ஐடி 39),

“முலா நெழுத்தே கழிதெடி களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலு மிலப்பெறு மென்ப”
(ஐடி 40).

இவை யெழுத்தெனணப்படுவ தால் கட்டளையடி யெனப் பெயர்பெறும். பிற காலத்தார்க்கு இஃது அறிதாக வந்ததனால் இவ்வியாப்புக் கைவிடப்பட்டது. அதன்பின். எழுத்தெனணிக்கை பற்றாது சீரெண ணிக்கை பற்றியே, இரூசீரடி குறளடி யென் றும், மூச்சீரடி சிந்தடி யென்றும், நூற்சீரடி முன்போலநே அளவடி யென்றும், ஐஞ்சீரடி தெடிவடி யென்றும், அறுசீரும் மேலும்

கொண்ட அடி கழிதெழுவடி யென்றும் பெயர் பெற்றன.

அளவநிலம் *a[ava-nilam*, பெ. (n.) அளநிலம் பார்க்க; see *a[ar-nilam* (R.T.).

[அளம் → அளவம் + நிலம். நிலம் → நிலம்.]

அளவப்பொட்டல் *a[ava-p-pottal*, பெ. (n.) அளநிலம் பார்க்க; see *a[ar-nilam* (R.T.).

[அளம் → அளவம் + பொட்டல். பொட்டு → பொட்டல்.]

அளவம் *a[avam*, பெ. (n.) அளகம் பார்க்க; see *a[agam*.

அளவர் *a[avar*, பெ. (n.) உப்பமைக்கும் குலத்தரசர்; persons belonging to the caste of salt-manufacturers. “பரதவ ரளவர் வாரிப்படுததமீ னுப்பின் குப்பை” (கந்தபு. ஆற்று. 30).

அளவநிச்சந்தம் *a[avali-c-candam*, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தாறெழுத்துவரை வந்து அளவொவ்வாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை); a stanza of the *maṅḍilam* (viruttam) type whose lines are not equal in length, but no line containing less than 4 and more than 26 letters.

[அளவு + அழி + Skt. chandas > ந. சந்தம் (வண்ணம்).]

இஃது அளவியற் சந்தத்திற்கு எதிர்.

அளவநித்தாண்டகம் *a[avali-t-taṅḍagam*, பெ. (n.) இருபத்தேறெழுத்து முதலாக வந்து அளவொவ்வாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை); a stanza in which each line contains not less than 27 letters without the lines being equal in length with each other.

[அளவு + அழி + தாண்டகம். தாண்டு → தாண்டகம். ‘அகம்’ ஈறு. இருபத்தாறெழுத்து என்றும் மண்டில வரம்பைத் தாண்டிச் செய்யுள் வகை.]

தாண்டகம் பார்க்க; see *t[āṅḍagam*.

இஃது அளவியற் தாண்டகத்திற்கு எதிர்.

அளவாப்பு *a[ava[appu*, பெ. (n.) அளவளவுகை (விண்.); sociability.

[அளவு + அளவு → அளவளவு → அளவளவு → அளவளப்பு.]

அளவளவு-தல் *a[ava[avu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலந்து பேசுதல்; to hold intimate talks, converse freely, live socially. “அளவளவு நடட்டாலும்” (முதுரை, 4).

[அளவு + அளவு → அளவளவு → அளவளவு.]

அளவளவு *a[ava[avu*, பெ. (n.) கலந்து வாழ்கை, மணக்கலப்பு; intimacy. “அளவளவு விவலாதான் வாழ்க்கை” (குறள், 523).

[‘அளவளவு’ முத.தொ.பெ.]

அளவளவு-தல் பார்க்க; see *a[ava[avu-*

அளவறுத்தல் *a[avaru-*, தொ. பெ. (vbi. n.) 1. அளவைகளால் அளந்தறிதல்; to test by the logical methods of proof. “அளவறுப்பதற்கரியவன்” (இருவாச. 5:35). 2. வரையறை செய்தல்; to fix limit, define. 3. வரம்பு நீக்குதல்; to unlimit.

க. அளவியறி

[அள் → அள → அளவு + அறு.]

அளவன் 1 *a[avan*, பெ. (n.) தவசம் அளப்போன்; one who measures the grain.

ம. அளவன்

[அளவு → அளவு → அளவன்.]

அளவன் 2 *a[avan*, பெ. (n.) உப்புக் காய்ச்சுவோன், உப்பமைப்போன்; salt-manufacturer (சா.அக.).

[அளம் (உப்பு) → அளமன் → அளவன். ‘அன்’ ஆ.பா. ஈறு.]

அளவன் 3 *a[avan*, பெ. (n.) ஒரு செயனஞ்சு (சோரப்பாடாணம்) (மு.அ.); a kind of prepared arsenic.

அளவாக்கு-தல் *a[av(u)-akku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மட்டமாக்குதல்; to make even, to level, to straighten, to set right. “நூற்பிடித்த பத்தியை அளவாக்க வேணும்” (இவ். திருக்குறள். 10, விவா.).

[அளவு + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (த.வி.).]

அளவி *a[avi*, பெ. (n.) அளவு; limit. “அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன்” (திருக்கோ. 1:10).

ம., பி.ட. அளவு; க. அளவி; தெ, அலவி; கொலா. லாவி.

அளவிடு-தல் *a[avidu-*, 18 செ.குள்நாவி. (v.t.) 'அளந்தல்; to measure, explore. "மண்ணுற்ற வெல்லை யளவிட்டிடுமாவ" (கந்தபு. அசுர. அகத. 7).

ம. அளக்குக; க. அளதெவடு; து., குட. அளதெ; பட. அளெ.

[அள → அளவு + இடு (து.வி.).]

அளவிடை *a[avida]*, தொ.பெ. (vbl.n.) மதிப்பிடுகை; calculation, estimation. சத்துருவை அளவிடை பார் (விள்.).

[அளவு + இடை. இடு → இடை. (தொ.பெ.). ஒ.நோ: எடு → எடை.]

அளவியல் *a[aviya]*, பெ. (n.) (யாப்.) பாவின் அடிவரையறை; (Pros.) regulation regarding the number of lines in different kinds of stanzas. "நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ" (தொல். பொருள். செய். 1).

[அள → அளவு + இயல் (ஒழுங்கு).]

அளவியற்சந்தம் *a[aviyar-candam]*, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தா நெழுத்துவரை அளவொத்து வரும் அடிகளையுடைய செய்யுள்வகை (யாப். வி. 95, உரை); a stanza in which each one of the lines contains the same number of letters between 4 and 26, both limits inclusive.

[அளவு + இயல் + Skt. chandas > சந்தம்.]

இது அளவழிச் சந்தத்திற்கு எதிர்.

அளவியற்றாண்டகம் *a[aviyar-āṅḡgam]*, பெ. (n.) இருபத்தே நெழுத்து முதலாக வரும் அளவொத்த அடிகளையுடைய செய்யுள்வகை (யாப். வி. 95, உரை); a stanza in which each one of the lines contains not less than 27 letters and all lines contain the same number.

[அளவு + இயல் + தாண்டகம். தாண்டு → தாண்டகம். 'அகம்' ஈறு. இருபத்தாநெழுத்து என்றும் வரம்பைத் தாண்டிச் செய்யும் மண்டிய (வீகுத்த) வகைத் தாண்டகம்.]

தாண்டகம் பார்க்க; see *āṅḡgam*.

அளவில் *a[avi]*, கு.வி.எ. (adv.) 1. மட்டில்; as regards. என் அளவில் ஒரு குற்றமுமில்லை. 2. எல்லைக்குள்; within bounds, to the extent. அந்த அளவில் அவனை வைத்துக்கொள். 3. உடனே; as soon as, immediately after. அவள்

சொன்ன அளவில் எவ்வாரும் பணித்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

[அளவு + இவ (7ஆம் வே. உருபு).]

அளவிற்-தல் *a[av(u)-ṭa-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எல்லையிலாததல், அளந்தறிய முடியாத தாதல்; to be unlimited, to be immeasurable. இளவனாற்றல் அளவிற்றதது. 2. குறித்த அளவு கடத்தல்; to exceed appointed limits. "ஆவியும் ஒற்றும் அளவிற்ற திசைத்ததும்" (நன். 101).

[அளவு + இற. இறத்தல் = கடத்தல், மீகுதல்]

அளவியார்க் *a[aviṅṅar]*, பெ. (n.) தேர்வாளம் (சங். அக.); croton.

அளவு *a[avu]*, பெ. (n.) 1. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை யளவுகளுள் ஒன்று; one of the four modes of measurements, viz., counting, weighing, measure of capacity and linear measure. 2. அளவுமானம்; measurement. 3. நிலவளவு (I.M.P.T. 1000); Revenue survey. 4. வடிவளவு; size. 5. தன்மை; quality, nature. "ஏரள விலலா வளவினர்" (திருக்கோ. 308). 6. தக்க சமையம்; opportunity, favourable occasion. "நமக்குக் கிஞ்சிக்கரிக்க நல்ல வளவு" (சுடு. 1.4:4). 7. மட்டு; limit. 8. (இலக்.) எழுத்தொலிக்குங் கால வளவு, மாத்திரை; (Gram.) unit of time, being one second, observed in sounding of letters. "வரைமித மளவு மட்டுமாத் திரைப்பெயர்" (பெரகத். 116). 9. (இசை) தாளத்தில் 3 மாத்திரைக் காலம் (சிலப். 3:16, உரை); (Mus.) duration of time-measure consisting of three *māttirais* or sounds. 10. தருக்க அளவை; laws of reasoning, dialectics. "ஆற்றி னளவறிந்து கற்க" (குறள், 725). 11. அதிவம் (குரணம்); wisdom (சுடு. 3.7:3). —, கு.வி.எ. (adv.) மட்டும்; until, only so far, so much "முகங்காணு மளவு" (குறள், 224). —, இடை. (prep.) தொடய்ஈ; from. "அன்றளவுஇன்றுகா நமுத மீந்தது" (உபதேசகா. சிவபுண்ணி. 347).

ம., க. அளவு; தொ. அலவி, லாவு; து. லக்கெ; பட. லெக்க.

[அள்ளுதல் = பொருத்ததல். பொருத்தி அவ்வது பொருத்தியளத்தல். அள் → அளவு → அளவு.]

அளவுதல் *aḷavu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விசுவதல்; to blend, mingle.

"புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்து னல்ல தகத்திணை மருங்கி னளவுத விலவே"

(தொல். பொருள். அகத். 58). 2. கலத்தல், ஒன்றுசேர்த்தல்; to mix. "கோற்றேனி னளவுத் திருசொல்" (சுர்மபு. கண்ணன்மண. 71). —, 5 செ.குன்றாலி. (v.t.) உசுவதல்; to inquire after one's welfare. "அவமர லுள்ளமொட ளளவிய விடத்தும்" (தொல். பொருள். கற். 5.).

[அன்றாதல் = பொருந்துதல், செறிதல், கலத்தல். அள் → அளவு. அளவுதல் = கலத்தல், கலந்துரையாடல்.]

அளவுக்கல் *aḷavu-k-kal*, பெ. (n.) நீரேற்றங் காட்டும் கற்றூண் (S.I.L i, 130); stone pillar for measuring the height of water level, in tanks.

அளவுக்கூறுபாடு *aḷavu-k-kūru-paḍu*, பெ. (n.) ஒரு கூட்டுப் பொருளின் அல்லது கலவைப் பொருளின் அமைப்புக் கூறுகளைப் பிரித்தறிதல்; determination of the proportion of various elements forming a compound, quantitative analysis (சா.அக.).

[அளவு + கூறுபாடு. கூறுபடு → கூறுபாடு (முத.தி.தொ.பெ.). 'படு' து.வி.]

அளவுகருவி *aḷavu-karuvi*, பெ. (n.) அளக்க வுதவும் அளவைக் கருவி; instrument of measurement.

அளவுகாரன் *aḷavu-kāraṇ*, பெ. (n.) தெல் முதலியன அளப்பவன்; one who measures paddy and other grains (R.T.).

[அள → அளவு. 'காரன்' தொழிலுரிமை பற்றிய ஆ.பா. சறு.]

அளவுகூடை *aḷavu-kūḍai*, பெ. (n.) அரிசிதவசி அளக்க வுதவும் கூடை (இ.வ.); a basket of certain capacity for measuring rice, etc. (Loc.).

[அள → அளவு. கூடை → கூடை = குடை வான சிணைற் கலம்.]

அளவுகோல் *aḷavu-kōl*, பெ. (n.) அளக்குந் தடி; measuring rod, foot-rule. "வியனிவத் தளவு கோல்" (பிரபுலிங்க. துதி. 18).

அளவுசாப்பாடு *aḷavu-ṣappāḍu*, பெ. (n.) உண்டிக்காலைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு

வாகப் படைக்கும் சாப்பாடு; meals served in fixed quantity in hotels and eating-houses.

[அள → அளவு. சாப்பிடு → சாப்பிடு → சாப்பாடு.]

இது போர்க்காலத்தில் அரிசித்தட்டினால் ஏற்பட்டது.

அளவுசோறு *aḷavu-ṣōru*, பெ. (n.) அளவு சாப்பாடு பார்க்க; see *aḷavu-ṣappāḍu*.

அளவுதடி¹ *aḷavu-taḍi*, பெ. (n.) அளவுகோல் பார்க்க; see *aḷavu-kōl*.

அளவுதடி² *aḷavu-taḍi*, பெ. (n.) ஆண்குறி; penis (சா.அக.).

[அளவுதல் = கலத்தல், புணர்தல். தடி = தடித்த அல்லது தடிபோன்ற உறுப்பு.]

அளவுநாழி *aḷavu-naḍi*, பெ. (n.) முத்திரைப்படி; standard measure.

[அள → அளவு. நாளம் → நாளி → நாழி.]

அளவுப்பதிவு *aḷavu-p-paḍivu*, பெ. (n.) வயல் களை அளந்து பதிவு செய்கை (அளவு பைமாஷ்); survey or measurement of fields (R.T.).

[அள → அளவு. பதி → பதிவு.]

அளவுபடி *aḷavu-paḍi*, பெ. (n.) அளவுநாழி பார்க்க; see *aḷavu-naḍi*.

அளவுபடுத்து-தல் *aḷavu-paḍuttu-*, 5 செ. குன்றாலி. (v.t.) வரையறை செய்தல்; to limit.

[அள → அளவு. அளவுபடு (த.வி.) → அளவு படுத்து (ச.வி.). 'படு' து.வி. படு (த.வி.) → படுத்து (ச.வி.).]

அளவுபடை *aḷavu-paḍai*, பெ. (n.) சிறுசேனை; small army. "அளவுபடைக்குப் பெரும்படை தோற்பது" (சுடு, 2:4:7).

அளவுவர்க்கம் *aḷavu-varkkam*, பெ. (n.) அளவைப் படிக்கட்டு ஏற்பட்ட ஒரு பழைய வரி (S.I.L ii, 247); an ancient tax on measures of capacity.

[அளவு + Skt. varga > த. வர்க்கம் → வருக்கம்.]

அளவெடு-த்தல் *aḷavu-eḍu-*, 4 செ.குன்றாலி. (v.t.) ஒன்றன் நீளம் அகலம் முதலியவற்றை அளந்தறிதல்; to take the dimensions of.

[அள → அளவு + எடு.]

அளவெண் *aḷavu-eṇ*, பெ. (n.) (யாப.) நாய்சீர் ஓரடியாய் நான்கு வரும் அம்போதரங்க வெவா

தாழிசைக் கலிப்பா வுறுப்பு வகை; a member of *ambōdaraṅga vottāḷiṣikkalippa* consisting of four lines of four feet each.

“.....நீர் த்திரைபோல
மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு
வேமடுப்பின்
அரவொன்று மல்குல தம்போ
தரங்கவொத் தாழிசையே”
(யா.கா. 10).

எ-டு:

“கனகவர் சுதிர்முடி கனலுரு சென்னியை
தன்கட குறுபகை தவிர்ந்த வாழியை
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை”
(யா.கா. 10, உரை).

[அள → அளவு. அளவு + எண = அளவெண். எண் = எண்கொண்ட செய்யுளுறுப்பு]

அளவை *aḷvai*, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement. 2. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்றும் நால்வகை அளவைகளுள் ஒன்று; measure of four kinds mentioned in ancient literature, viz., computation, weight, capacity and extent. 3. அளவுக்கருவி; standard of measure. 4. காட்சி, கருத்து, ஒப்பு, உரை என்றும் நால்வகை ஏரண அறிவுழிகள்; means of acquiring correct knowledge, which are four, viz., perception, inference, similarity and precept. 5. எல்லை; bound, limit. “ஐந்தி யாண்டெனு மளவைநிற் கசன்றுழி” (கந்தபு. தக்க. உமைகயி. 49). 6. அமையம்; time, occasion, opportunity. “அவ்வதோ ரளவை தளவிலி” (கந்தபு. தேவ. விண்குடி. 38). 7. நாள் (குடா.); day. 8. தன்மை; nature. “அதன்பய மெய்திய வளவை மாண” (பொருந. 92). 9. அறிகுறி; sign, indication. “இவை யளவை யாக விடர்க்கடல் கடத்தி” (கம்பரா. யுத்த. சிதை. 29).

[அள் → அள → அளவை.]

அளவைக்கால் *aḷvai-k-kāl*, பெ. (n.) மரக்கால் (தீவா.); a grain measure.

[அள → அளவை. கலலுதல் = தோண்டதல், குடைதல். கல் → கால]

அளவைநூல் *aḷvai-nūḷ*, பெ. (n.) ஏரணம், தருக்கநூல்; logic. ‘அளவைநூல் சொன்னூல்

கற்றே கற்கவேண்டுகதலின்’ (குறள், 725, பரிமே. உரை).

[அள → அளவை. நூல் → நூல்.]

அளவையாகுபெயர் *aḷvai-y-aḷu-peyar*, பெ. (n.) எண்ணல், எடுத்தல் முதலிய நால்வகை அளவைய் பெயர்களுள் ஒன்று, அவ்வளவையுடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன். 290, உரை); Metonymy in which a word and its implied meaning relate to measurement, of which there are four according as the measure is one of computation or weight or capacity or extent.

[அள → அளவை. ‘ஆகுபெயர்’ வினைத் தொகை. ஆ → ஆகு. பெய் → பெயர் = இடுவது]

அளவைவடிவம் *aḷvai-vaḷivam*, பெ. (n.) உருவத்தைக் காட்டுவதற்கு வரைந்த படம் (புதுவை); diagram (Popē.).

[அள → அளவை. படி → படிவு → படிவம் → வடிவம்.]

அளவைவாதம் *aḷvai-vaḍam*, பெ. (n.) ஏரணச் சான்று காட்ட உண்மையை நிறுவும் தருக்கம் அல்லது உற்று (பிரமாண வாதம்) (மணிமே. 29; 42, உரை); debate or argument seeking to establish truth through logical proof.

[அள → அளவை. Skt. vāda > த. வாதம்.]

அளவைத்தருக்கம் அல்லது அளவையுறழ் என்பது தூய தமிழ்.

அளவைவாதி *aḷvai-vaḍi*, பெ. (n.) அளவைச் சொற்போர் செய்பவன் (மணிமே. 27; 3); one who expounds logical debate or argument.

[அள → அளவை. Skt. vādin > த. வாதி.]

அளவைத்தருக்கி அல்லது அளவையுறழி என்பது தூய தமிழ்

அளவொழுது *aḷvai-ozuḷu*, பெ. (n.) 1. நிலபுலங்களை யளந்து பதிவுசெய்கை; survey or measurement of fields. 2. சிற்றூர் நிலபுலங்களின் அளவுகளைப் பதிவுசெய்யும் பொத்தகம்; register specifying the measurements of the fields of a village (R.T.).

[அள → அளவு + ஒழுகு (ஒழுங்கு).]

அளறு¹ *aḷaru*, பெ. (n.) 1. நீர்; water. “குளிர் பொய்கை யளறு நிறைய” (பரிபா. 8; 83). 2. குழம்பு; liquid of thick consistency. ‘வன

முலைச் சுண்ணமு மளறும்" (கவலா, 27 : 20).
3. குழைசேறு (பிங்.); soft mud, slough, mire.

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல், கலத்தல், செறிதல். அள் → அளர் → அளறு.]

அளறு *a[aru]*, பெ. (n.) 1. நரசும்; hell. "பூரியர்க ளாழு மளறு" (குறள், 919). 2. காவிக்கல்; red ochre. 'அளற்றுப் பொடி' (இவ். திருப்பா, 14, வியா.).

[அழல் → அழுறு → அளறு = நெருப்பு, செறிதற்.]

அளறு-தல் *a[aru]*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெரிதல் (விண்.); to be fractured by a fall or blow, broken, bruised. 2. பிளத்தல் (விண்.); to split due to falling. 3. சிதறி வெடித்தல்; to be mauled, shattered.

[அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அளறு. அளறுதல் = செறிந்து நெரிதல், பிளத்தல், வெடித்தல்.]

அளறுபடுதல் *a[aru-padu]*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேறாதல்; to turn into mire. 2. நிலை கலங்குதல்; to be disconcerted, perplexed. "இராவுண்ணை யளறுபட வடர் ததாவிடம" (தேவா. 1. 10 : 8).

[அளறு + படு (து.வி.). அளறு = குழம்பு, சேறு. அளறுபடுதல் = மணக்குழம்புதல், மண்கலங்குதல்.]

அளைய்குளாய் *a[ay-ku[ay]*, பெ. (n.) பரபரப்பான செய்கை; hasty action. 'அளாய்குளாயய்ப்பு போகுமது' (சுடு, 9. 1 : 9).

[ஒடுகா. அளை என்னும் சொல்லினின்று திரிந்த 'அளைகுளை' என்னும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லா யிருக்கலாம்.]

அளாரியம் *a[ariyam]*, பெ. (n.) வெங்காயம் (சித்.அக.); onion (செ.அக.) — பெருவெங்காயம்; a big variety of onion (சா.அக.).

அளாவல் *a[aval]*, தொ.பெ. (vbl.n.) அளாவுதல் பாரக்க; see *a[avu]*.

அளாவன் *a[avan]*, பெ. (n.) கலப்பு; mixture. 'அளாவனான சத்துவத்தை யுடையராயிருப்பாரும்' (சுடு, 1. 1 : 5).

[அளவு → அளாவு → அளாவன். 'அள்' ஒன். பா. சுறு.]

அளாவு-தல் *a[avu]*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலத்தல்; to mingle. "பாலோ டளாய நீர்" (நாலடி.

177). —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to reach, extend up to, touch. "விசும்பினை யளாவு மன்னவன் கோயிலை" (சுந்தபு. யுத்த. மூவாயி. 1). 2. கையால் அளைதல், கரண்டியால் துழாவுதல்; to stir, as with a hand or spoon. 3. கலந்துவரடல்; to have social intercourse, mingle freely with relatives.

[அள → அளவு → அளாவு.]

அளி¹-தல் *a[li]*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to become crowded, dense. 2. கலத்தல்; to mix, mingle. "இறியார்களோ டளித்தபொது" (கம்பரா. சுந்தர. ஊராதேடு. 154). 3. குழைதல்; to be overboiled. சோறளித்து போயிற்று. 4. அறக்களித்தல்; to become overripe, mellow. "அளித்ததோர் களியே" (திருவாச. 37 : 4). 5. புரியமாயிருத்தல் (பிரியமாயிருத்தல்); to be attached. "மந்தி யளிந்த கடுவனையே நோக்கி" (இவ். இயற். மூன்றாம்திருவத். 58).

[அள் → அளி.]

அளி²-த்தல் *a[li]*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செறித்தல் (பிங்.); to crowd together. 2. அறம் தோக்கிக் கொடுத்தல்; to give in charity. "அரிதாய வறளெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" (கவித். 11 : 1). 3. நகுதிப்பறிக்க கொடுத்தல்; to give as prize or reward, to confer a title or degree. பரிசளிப்பு, பட்டமளிப்பு விழா. 4. அன்பினைத் கொடுத்தல்; to give free or as a token of love. "அன்பளிப்பு. 5. ஈழுதல்; to yield, beget. "காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி" (பாரத. சம்பவ. 22). 6. அருளிப்படைத்தல்; to create. "யாவையு மயன்கணின் தளிப்பான்" (சுந்தபு. தக்க. நதிசியுத். 9). 7. அருளி அல்லது அன்பினைத் காத்தல் (பிங்.); to protect, take care of, nourish. 8. அன்பினைத் சொல்லுதல்; to speak, express with affability. "முகமணனித்தும்" (கல்லா. 14 : 17). —, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருள்செய்தல்; to be gracious, show favour. "அஞ்சினர்க் களித்தலும்" (அறுபான். 210). 2. விருப்பமுண்டாக்குதல்; to create desire. "அளித்தயிழ் கின்ற வேந்தன்" (சீவக. 192). 3. சோர்வை நீக்குதல்; to remove weariness. "கொண்டவற் களித்த தோர் குளிர்கொள் பொய்கை" (சீவக. 1622).

ம. அளிக்குக

[அள் → அள்ளல் = செறிவு, சேறு. அள் → அள்ளி = வெண்ணெய், அள் → அளி. அளி

தல் = செறிதல், குழைதல், களிதல், அன்பு செய்தல், அருள்தல்.]

அறிவில் அல்லது ஆற்றலில் அவலது அன்பிற் சிறந்த நன்மக்களால் பிறந்த குடும்பத்திற்கோ, ஒரு நாட்டிற்கோ, பல நாட்டிற்கோ, உலக முழுவதிற்குமோ பெருநன்மை விளைவதனாலும், பெற்றோ ரிரு வ ருள் ற ம பிளனைப்பேற்றிற்கு முதற்கரணியமானவன் தந்தையே யாதலாலும், மகப்பேற்றைத் தந்தை, பொரு மக் கட்டு கோ, கணவன் மனைவிக் கோ அளிக்கும் அன்பளிப்பாக அல்லது நன்கொடையாகக் கருதும் மரபு பற்றி, அளித்தற் சொல் மகப்பேற்றுப் பொருள் கொண்டது. இதன் விளைக்கத்தைத் தர என்னும் உருப்படியிற் காண்க.

அளி¹ a/i, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. "அளி நயந்து" (இரகு. நாட்டு. 1). 2. அன்பு கரணியத்தால் தேசமும் அருள்; clemency, grace. "கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்" (குறள், 390). 3. அன்பினாலுண்டாகும் ஆசை; desire. "அளியா லில்லுர் காணு நலத்தால்" (கம்பரா. சுந்தர. ஊர்தேடு. 83). 4. அருள் போன்ற குளிர்ச்சி; coolness. "திங்களு ளளியுழி" (பரிபா. 3:67). 5. அன்பினால் நிகழும் கொடை (திவா.); gift, present. 6. அன்போடு கூடிய வேளாண்மை (உபசாரம்) மதிப்புறவு (குறள், 390, உரை); civility, politeness. 7. அருவினால் அல்லது அன்பினால் இரங்கத்தக்க எளிமை; miserable-ness, wretchedness. "தாய்த்தாய்க் கொளள டேரு மளித்திவ் வலகு" (நாலடி. 15).

ம., க. அளி.

[அள் → அளி.]

அளி²-ந்தல் பார்க்க; see a/i².

அளி³ a/i, பெ. (n.) 1. தேன்; honey-bee. 2. தேன்வண்டு; honey-beetle. "அளிதேர் விளரி யொலிநின்ற பூமபொழில்" (திருவாச. 6:10). 3. தேன் (நாநார்ந்த); honey. 4. இனிமை; sweetness (சா.அக.). 5. மது (பிங்.); sweet liquor (சா.அக.) — spirituous liquor (செ.அக.). 6. வண்டுக்கொல்லி (பச்சு.); ringworm shrub.

ம., க. அளி.

[அள் = கூச்சுடி, முள், கொடுக்கு. அள் → அளி = கொட்டும் உறுப்பள்ள ஈ அல்லது வண்டு.]

அளி⁴ a/i, பெ. (n.) 1. மரவுளி மரம் (L²); bark tree (செ.அக.) — மரவுளி; tree bark, *Antiaris toxicaria* (சா.அக.). 2. காய் (மு.அ.); unripe fruit.

க. அளி

[ஒருகா. அள் = செறிவு, தீர்ணம. அள் → அளி = தீர்ணியது.]

அளி⁵ a/i, பெ. (n.) 1. கருந்தேளி (சா.அக.); black bee. 2. காகம்; crow.

ம., க. அளி.

[ஒருகா. கள் (கருப்பு) → அள் → அளி = கரியது.]

அளி⁶ a/i, பெ. (n.) 1. வலைத்தட்டி (சிராதி); lattice, fence. அளிப்பாய்ச்சிய வீடு. 2. மாட்டுத்தொட்டி (மாட்டுக்காடி); crib for straw.

ம. அழி

[அழி → அளி.]

அளிகம் a/igam, பெ. (n.) தெல்லி (பச்சு.); emblic myrobalan.

அளித்து a/ittu, பெ. (n.) இரங்கத்தக்கது; that which deserves pity. "கலங்கு மளித்தென் கும்பு" (பு.லெ. 9:25).

[அளி (இரக்கம்) → அளித்து. 'து' ஒன்.பா. ஈறு. 'த்' புணர்ச்சித் தோன்றல்.]

அளிது a/idu, பெ. (n.) அளித்து பார்க்க; see a/ittu. "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே" (புறநா. 109:1).

[அளி → அளியது → அளிது. 'து' ஒன்.பா. ஈறு.]

அளிந்தார் a/inndar, பெ. (n.) அன்புடையோர்; loving persons. "அளிந்தார்க ளாயினும் ஆராயா னாகித் தெளிந்தான் விளிந்து கெடும்" (பழமொழி. 182).

[அளி → அளிந்த (இ.கா. பெ. எ.) + அவர் (ப.பா. ஈறு) — அளிந்தவர் → அளிந்தார். அளி தல் = அன்புசெய்தல்.]

அளிப்பாய்ச்சு-தல் a/i-p-payycchu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வலைத்தட்டி யிருத்தல்; to construct a lattice.

[அழி → அளி. பாய் (த.வி.) → பாய்ச்சு (சீ. வி.). 'க்' சீ.வி. ஈறு.]

அளிபயன் a/iyann, பெ. (n.) 1. அன்பு யிக்கவுள்; one who has great love, gracious benefactor.

“அளியன் போலப் புலம்பினன்” (கந்தபு. புத்த. அக்கினி. 198). 2. காக்கப்படத்தக்கவன்; one who deserves protection, needy person. “அளியன் நாளே முதலா யிரவலன்” (திருமுருகு. 284). 3. இரங்கப்படத்தக்கவன், one who deserves pity. “அளியன் நம்பையல என்னார் அம்மலோ” (திவ். திருமாலை, 37).

ம. அளியன்; க., து. அளிய; தெ. அலலுடு; பட. அளிய (மருமகன்).

[அளி (அன்பு, இரக்கம்) → அளியன், ‘அன்’ ஆ.பா. ஈறு.]

அளிவாமயம் *aḷi-mayam*, பெ. (n.) ஊதை (வாத) நோய் (வை.மூ.); rheumatism.

[அளிவ் + Skt. *mayam* (நோய்).]

அளுக்கு-தல் *aḷukku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குலைதல் (திவா.); to be perturbed, disconcerted.

க. அலுகு; தெ. அலுகு.

[அலுக்கு (த.வி.) → அலுக்கு (பி.வி.) → அளுக்கு. அலுக்குவல் = அலுக்கதல்.]

அளுங்கு *aḷuṅku*, பெ. (n.) அருங்கு, ஒரு விலங்கு (மூ.அ.); pangolin.

ம. அளுங்கு; தெ. அளுகு, அளுவ; தி அளங்கு.

[நளுங்கு → அளுங்கு.]

அளுங்கு *aḷuṅgu*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிளிஞ்சில்; a kind of shell (சா.அக.).

அளுங்கோடு *aḷuṅgōḍu*, பெ. (n.) அழுங்கிள் கொம்பு; the horn of a pangolin (சா.அக.)

[அளுங்கு + கோடு = அளுங்குக்கோடு → அளுங்கோடு.]

அளேகவிடையம் *aḷēṅ-vidaiyam*, பெ. (n.) அளேகவெப்பம் பார்க்க; see *aḷēṅ-veppam*.

அளேகவெப்பம் *aḷēṅ-veppam*, பெ. (n.) அநி விடையம் (மூ.அ.); atis, (செ.அக.) — அநி விடைய வேர்; the root of Indian atee, *Aconitum heterophyllum* (சா.அக.).

அளேகவெப்பு *aḷēṅ-veppu*, பெ. (n.) அளேக வெப்பம் பார்க்க; see *aḷēṅ-veppam*.

அளு-தல் *aḷai*, 2 செ.கு.ஊறாவி. (v.t.) 1. தழுவுதல்; to embrace, caress. “என்னணியார் முலையாக மனைந்து” (திருவாச. 49:4). 2. “தடுதல்; to wear. “அணிச்சப்புவை மயிரிசு அனைந்தாள்” (குறள், 1118, மணக். உரை).

3. துழாவுதல்; to stir with the hand or a ladle, to dabble with the hand, as a child. “இன்னடி சில் புக்கனையுந் தாமரைக்கை” (நள.கலிதொ. 63). 4. கலத்தல்; to mix up, mingle with. “ஊனைனந்த வுடற்குயி ராமென்” (கம்பரா. அயோத். பள்ளி, 16). 5 துக்கீதல் (அனுபவித்தல்); to enjoy, experience. “அனைவது காமம்” (சீலக. 1551). —, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடிமிகுத்தல்; to be mixed, mingled “ஆர்வமொடனை” (தொல். பொருள். கந். 5). 2. வயிறு வலித்தல் (இ.வ.); to suffer from gripes, as in dysentery (Loc.).

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல், வாருதல். அள் → அனை.]

அளு *aḷai*, பெ. (n.) 1. தயிர் (பிங்கு); curd, curdled milk. 2. தேசர்; butter-milk. “செம்புத் தீயலி வின்னனைப் புளித்து” (புறநா. 119:3). 3. வெண்ணெய்; butter (சேதுபு. விதாம. 7b).

க., து. அளே; தெ., பர். சல்ல; கொலா. சலல; நா. சள.

[அள் → அளி. அளிதல் = குழைதல். அளி → அனை.]

அணை *aḷai*, பெ. (n.) 1. எலி, தண்டு, பாம்பு முதலியவற்றின் வகை; rat-hole, crab-hole, snake-hole, etc., hole in the ground. 2. புற்று; ant-hill. “அணைப்பிரியா வரவு” (தேவா. 7, 43:4). 3. பொந்து (விள்.); hollow in the tree. 4. குகை; cave, cavern in a mountain or rock. “அனைச்செறி யிரும்புவி” (சீலக. 1851).

ம. அனை; க. அளே; கோந. அள்; துட. ஒன்ப்.

[உள் → அள் → அனை = துளை.]

அணை *aḷai*, இடை. (part.) ஒர் இடவேற்றுமை யுருபு; a loc. ending. “கவலனைச் சனைநீர்” (நள. 301, மயிலை. மேற.)

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல். அள் → அள்ளை (பக்கம்) → அனை = பொருத்திய கிடம், கிடம்.]

அணைச்சல் *aḷaccal*, பெ. (n.) வயிற்றளைச்சல் (இ.வ.); dysentery (Loc.).

[அனை → அனைத்தல் → அளைச்சல். ‘சல்’ தொ.பெ. ஈறு.]

அணைமறிபாப்பு *aḷai-mari-pappu*, பெ. (n.) தலை முள்ளும் வால் பிள்ளுமாக வளைக்குட

புருந்த பாம்பு, அங்ஙனமே, அதாவது வால் முள்ளும் தலை பிள்ளுமாகத் தானிருந்தபடியே பிள்ளுக்குத் திரும்பாது, வளைக்குள் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி, யீண்டும் தலைமுள்ளாக மாறிக் கொள்வதுபோல், ஒரு செய்யுள் தலைகீழாக இறுதியடி முதலடியாகவும் முதலடி யிறுதியடியாகவும் வரிசைமாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்படும் முறை, எங்ஙனகப் பொருள் கோள்களுள் ஒன்று; a mode of poetic construction in which, the lines of a poem or stanza are taken in the reversed order for construing, one of eight modes of construing.

“தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தானாடைந்து தண்டேற்றித் தளர்வார் தாமும் குமுற்த லினையாக்கை கடவினிந்து நாற்கதிரிற் கழல்வார் தாமும் முழந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும் வாழந்த பொழுதினே வாணெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே”
(நன். 416. மயிலை. உரை மேற்.).

இச் செய்யுளில், 4ஆம் அடி முதலடியாகவும், 3ஆம் அடி 2ஆம் அடியாகவும், 2ஆம் அடி 3ஆம் அடியாகவும், முதலடி 4ஆம் அடியாகவும், தலைகீழாக மாறியமைந்து பொருளபடுதல் காண்க.

“செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும் எய்திய பொருள்கோள் அனைமதி பாப்பே”
(நன். 417).

[அனை = வளை. மறி = (தலைகீழாய்) மடங்கு கின்ற. பாம்பு → பாப்பு (வலித்தல் தீர்ப்பு). ‘அனைமறிபாப்பு’ பன்மொழித் தொடரான அன் மொழித்தொகை. ‘அனைமறி’ வே. தொகை. ‘மறிபாப்பு’ வினைத்தொகை.]

‘A mode of construing in which the expression at the end of a verse is conjoined with a word in the middle of a verse or with one in the beginning of another verse, one of eight *poru[kō]*; பாட்டின் சுற்றினின்ற சொல் இடையிலும் முதலிலுஞ் சென்று பொருள கொள்ளப்படு முறை’ என்று அனைமறி பாப்பு என்னும் பொருள்கோட்டு விளக்கங் கூற, நன்னூல் நூற்பா இடந்தருமேனும் அது பொருந்தாது.

ஒரு பாட்டின் இறுதிச்சொல் இடையிலும் முதலிலுமுள்ள சொல்லொடு சேர்ந்து பொருள்கொள்ளப்படுவது, விளக்கணியின்

பாற்படுமே யன்றிப் பொருள்கோளாகாது. தாப்பிசைப் பொருள்கோளும் இடைநின்ற சொல்பற்றியதே யன்றி இறுதிநின்ற சொல் பற்றியதன்று.

சங்கரநம்சிவாயர், இராமாநுசக் கவிராயர், ஆறுமுக நாவலர், சடகோப ராமாநுசாசாரியார், பலாணந்தம் பிள்ளை முதலிய பிற்காலவுரையாசிரியர் அனைவரும். மயிலைநாதர் காட்டிய “குழந்த வினை யாக்கை” என்னும் பழஞ் செய்யுளையே அனைமதிப்பாப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். அவ்வெடுத்துக் காட்டின்படி, இவ் வகரமுதலியற்சூறியுள்ளதே பொருந்துவதை, அறிஞர் ஆய்ந்து காண்க.

அனையெடுத்தல் *aii-y-edu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதோண்டுதல் (விண்.); to burrow. 2. புரைவைத்தல் (விண்.); to grow hollow, as in ulcers.

அனைவு *aiivuv*, பெ. (n.) 1. கலப்பு; mixture (சா.அக.). 2. சோறு முதலியன குறைகை (அக.நி.); becoming soft, as rice by over-boiling.

[அன் → அனை → அனைவு. ‘வு’ தொ.பெ. ஈறு.]

அந்கத்தி *arkatti*, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை); long pepper.

அந்கப்பின்பு *arkappinpu*, பெ. (n.) திரு நாமப்பாலை; oval-leaved China root, *Smilax macrophylla* (சா.அக.).

அந்கம்¹ *arkam*, பெ. (n.) அடக்கம்; self-restrant, self-control. “அந்கமொன்று மறிவுறான்” (திவ். திருவாய். 6. 5: 4).

[ஒங்கு → அவகு → அந்கு → அந்கம். ஒங்கு தல் = தளர்தல். அங்குதல் = சூங்குதல்.]

அந்கம்² *arkam*, பெ. (n.) 1. வெண்ணாசி (பச். ம.); white basil, *Ocimum alba*. 2. தும்பைச் செடி (சா.அக.); bitter leucas, *Leucas aspera*. 3. அலகி; sweet-scented oleander, *Nerium odoratum*. 4. குன்றி; Indian or country liquorice, *Abrus precatorius*. 5. நந்தியசவட்டம்; broad-leaved rosebay, Ceylon jasmine, *Tabernaemontana coronaria* alias *Nerium coronarium*. 6. முருக்கு; Indian coral tree, *Erythrina indica*. 7. வள்ளிமரம்; suma tree, *Prosopis spicigera*. 8. வேம்பு; margosa, *Azadirachta indica*.

அற்கரா *Dirkara*, பெ. (n.) பேயிலுப்பை; wild nohwah, *Bassia latifolia* (சா.அக.).

அற்காமை *arkamai*, பெ. (n.) நிலையாமை (அக.ந.); impermanence.

அற்குதல் = தவகுதல். அலகு → அற்கு → அற்குமை. 'ஆ' எ.ம.க.நி. 'மை' பண.பெ. 'அ'.

அற்குநல் *arku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலை பெறுதல்; to be permanent, to remain, endure "அற்காவியலப்பிற்றுச் செல்வம்" (குறள், 333)

[அற்கு → அற்கு.]

அற்கெந்தி *arkendi*, பெ. (n.) (ஸெ.) அரைமதி (அந்தசந்திரன்) என்னும் ஒகத் தாவு (யோகஸ்தாணம்); the yogic centre *aramadi*. 'சாந்தியா தீத மற்கெந்தி" (தத்துவம். 189).

[ஒருகா, அரைக்காந்தி → அற்கெந்தி.]

அற்பகதம் *arpagadam*, பெ. (n.) வாழை (பச்சு.); plantain tree, *Musa paradisiaca*.

அற்பரம் *arparam*, பெ. (n.) மக்கட் படுக்கை (சது.); bed, mattress.

அற்பகுத்தம் *arparuttam*, பெ. (n.) வாழை (மலை); plantain, *Musa paradisiaca*.

அற்புத்தனை *arpu-t-talai*, பெ. (n.) நேசக்கட்டு; bond of love or friendship. "அற்புத்தனை யறப் பரிந்திட டானே" (வேக. 2885).

[அப்பு + தனை (கட்டு). 'ற்' புணர்ச்சித் தீர்ப்பு.]

அற்றகாரியம் *arar-kariyam*, பெ. (n.) தீர்ந்த செய்தி, முடிந்த கருமம் (சிவப், 17. முன்னிலைப், 2, உரை); settled fact, matter decided upon.

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.). Skt. karya > த. காரியம். அறுதல் = தீர்தல், முடிதல்.]

அற்றகுளம் *arar-kuḷam*, பெ. (n.) நீர்வற்றிய குளம்; the tank in which water has dried up. "அற்ற குளத்தின்" (முதுரை, 17).

ம. அறறகுழ

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.). குள் → குளம்.]

அற்றகுற்றம் *arar-kurram*, பெ. (n.) 1 குற்றங் குறை; defect or deficiency. 2. கேடழிப்பு; loss or damage

மூ. அற்றகுற்றம்

?அறு → அற்றம் + (குறு) → குற்றம்.]

அற்றசெம்பு *arar-sembu*, பெ. (n.) களிம்பற்று செம்பு; copper free from verdigris, refined copper (சா.அக.).

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.). செம் → செம்பு. அறுதல் = நீங்குதல், இல்லாதிருதல்.]

அற்றநோய் *arar-noy*, பெ. (n.) தீர்ந்த நோய்; cured disease (சா.அக.).

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.).]

நோய் பார்த்து; see *noy*.

அற்றப்படுதல் *arar-p-pudal*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இல்லாதிருத்தல்; to be unavailable. "ஆளற்றப்பட்ட டிரந்தாள" (திவ். இயற். இருவிருத். 30). 2. மறதியாயிருத்தல், கவனம் இடையறவுபடுதல்; to be forgetful. "பொச்சாப்பென்பது அற்றப்படுதல்; அஃதாவது, பாதுகாத்துச் செல்கின்ற பொருட்களையாதானும் ஒரிசும்ச்சியான் இடையறவுபடுதல்" (தொல். பொருள். மெய்ப். 12, பேரா. உரை).

[அறு = அற்றம். 'அம்' தொ.பெ. கறு. அற்றம் + படு (அ.வி.) - அற்றப்படு.]

அற்றபேச்சு *arar-p-eccu*, பெ. (n.) முடிவான பேச்சு; the last word in a bargain or agreement.

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.). பேசு → பேச்சு (முத இரட். தொ.பெ.).]

அற்றம் *araram*, பெ. (n.) 1. நீங்குதல், விலகுதல்; separation, leaving. 2. இடைவிடுதல்; discontinuity, break. "அற்றமில் பெரும்படை" (வேக. 565). 3. ஆடைநீங்கிய நிலை, மெய்க்கட்டைக்கட்டை; nudity. "அற்றம் காவாச் சுற்றுடைப் பூத்துகில்" (மணிமே. 3: 139). 4. அவமாளம்; shame. "அற்ற மறைக்கும் பெருமை" (குறள், 980). 5. ஆள் நீங்கிய சமையம்; the time of a person's being away. "தந்தையை யற்ற நோக்கியே" (கம்பரா. பால. திருவல. 40). 6. (தடை நீங்கிய) தகுந்தசமையம் (அவகாசம்) (குடா.); occasion, opportunity. 7. பொய்; untruth, lie "அற்ற மின்மையி வவல நீங்கினாரி" (வேக. 1764). 8. (பொய் நீங்கிய) உண்மை (பொதி. தி.); truth. 9. (செல்வம் நீங்கிய) வறுமை; destitution, poverty. "பண்டிவாரக் கற்ற மறிய வுரையற்க" (நாலடி. 78). 10. கேடு; loss, harm. 11. அழிவு; destruction, ruin. "அழ்வற்குங் காக்குங் கருவி" (குறள், 421).

12. அச்சம்; fear (சா.அக.). 13. வருத்தம்; suffering. "அற்றமழிவுரைப்பினும்" (தொல. பொருள. கற். 9). 14. சோர்வு; loosening, weakening, relaxing. "கொணாகன் முயக கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு" (குறள், 1186) (செ.அக.); distraction, stupor (சா.அக.). 15. மெலிவு; leanness (சா.அக.). 16. அறுதி (நாநார்க்க.); termination. 17. முடிவு (பொ.தி.தி.); end, conclusion.

ம. அற்றம்

[அறு → அற்றம். 'அம்' தொ.பெ. சுறு.]

அற்றம்² aram, பெ. (n.) 1. சற்று, சிறிது (பொ.தி.தி.); a little, bit. 2. துடி (பொ.தி.தி.); moment of time. 3. நாய் (பொ.தி.தி.), dog.

[அம் = சிறிது, சிறுந்நடை. அல்லுச்சீவ்லுப் பதேல் = சிறிதுசிறிதாகக் கெடுதல். அம் → அங்கு. அங்குதல் = சுருங்குதல். அம் → அற்றம். ஒ.தேச: கொல் → கொற்றம், வெல் → வெற்றம். 'அம்' தொ.பெ. சுறு.]

நாய இழிவாகக் கருதப்படுவதனால் அற்றம் எனப்பட்டதுபோலும். இனி, ஆனற்ற நிலையிற் காவல் காப்பது என்று கொள்ளின், அறு என்பது மூலமாகும். அறு → அற்றம்.

இனி, அல்ப (நாய்) என்னும் வடசொற் பிரிபென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அற்றவன் aravan, பெ. (n.) பற்றற்றவன்; one who has renounced all ties. "அற்றவர்க் கற்றோன்" (நிருவாணைக். நைமி. 29).

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.). அற்ற + அவன் = அற்றவன்.]

அற்றாவாயு arava-vayu, பெ. (n.) வயிற்றில் முழுவதும் நீங்காத வளியாகல் (வாயுவாகல்) செரியாமை ஏற்பட்டு, நாளும் புளித்தேப்பமும் வலுக்குறைவு உடம்புக் கொதிப்பு முதலிய வகைய்களும் உண்டாகும் செரியாவளி (குண்ம வாயு) தேசம்; dyspepsia arising from indigestion due to the retention of gas in the stomach, and marked, by sour belch, weakness, a feeling of glowing heat in the system, etc., Flatulent dyspepsia (சா.அக.).

[அறு → அற்று (இ.கா.ஹி.எ.) + அறா (ச.கெ. எ.பெ.எ.) + Skt. vāyu.]

அற்றுது arvuru, பெ. (n.) தொடர்பு நீங்குமை; separation, severance of connection. எனக்கும்

அவனுக்கும் இன்றோடு அற்றுதுயாகி விட்டது.

[அறு → அற்று (இ.கா.ஹி.எ.) + அறுதி. அறு → அறுதி. 'தி' தொ.பெ. சுறு.]

அற்றுதுப்பற்றுது aravudi-parravudi, பெ. (n.) முற்றுந் தொடர்பு நீங்குமை; complete separation, absolute severance of connection. அப்பன இதந்தபின் அண்ணன் தம்பிமார்க்குள் அற்றுதுதிப்பற்றுதுயாகிவிட்டது.

[பற்று + அறுதி = பற்றுறுதி. அறு → அறுதி. 'தி' தொ.பெ. சுறு. 'அற்றுறுதி பற்றுறுதி' பொருளையிடுக்க வந்த எதுகை மர சிணைமொழி.]

அற்றுது பார்த்து; see aravudi.

அற்றார் arar, பெ. (n.) 1. பொருளில்லாதவர்; destitute persons. "அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள், 226). 2. உறவினரில்லாதவர்; those who have no relation; "அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக" (குறள், 506). 3. தம்மை இறை வனுக்கு ஒப்படைத்தவர்; those who have dedicated themselves to the service of God. "முதலவன பாதக் தற்றா ரடியார்" (தேவா. 7.94:10). 4. இறந்தவர்; dead persons (சா. அக.).

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.) + அவர் = அற்றவர் → அற்றார் (விணையா.பெ.).]

அற்று² aru, பெ. (n.) அத்தன்மையது; one of such quality, impers. sing. "மறந்தனை யெம்மை யற்றால்" (கந்தபு. அகர. உருத் திரர்கே. 6). —, வி. (v.) அது அதையொத்தது, போன்றது; is like that, is of the same kind, became or has become like that, impers. sing. finite verb. "அவ்வளவில் அளளிக்கொள வற்றே பசப்பு" (குறள், 1187). —, இடை. (part.) இர உவமவுருபு (தொல. பொருள். உவம. 11, பேரா. உரை); an adverbial word of comparison.

[அன் + து = அற்று. 'து' ஒன்.பா. சுறு. அன்னது (அன் + அது) என்பது சுற்றின் அகர முதல தொக்கு அற்று என்றாயிற்று. ஒ.தேச: அன்னது → ஏற்று (என் + து).]

அற்று³ aru, இடை. (part) ஒரு சாரியை (நன். 224); an euphonic increment.

எ-டு:

அவை + று (2ஆம் வே.உ.) = அவற்றை பல + இன் (3ஆம் வே.உ.) = பலவற்றின்

தொல்காப்பியர், அற்றுச் சாரியையை வற்றுச்சாரியை என்று கொண்டு, ஐகார வீற்றுச் சுட்டுச் சொன்முன் வகரங்கெடும என்பர்.

“இன்னே வற்றே யததே யமமே
.....
அன்ன வென்ப சாரியை மொழியே”
(தொல். எழுத்து. புண. 17),
“வகிகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுத லைமமுன்
அல்கான் நிறற் லாகிய பண்பே”
(ஐபு. 20).

தொல்காப்பியர், சிலவற்றை, பலவற்றை என்னும் புணர்ச்சொற்களில் வரும் வகர வுடம்படுமெய்யை, சாரியையொடு சேர்ந்த வெழுத்தாகக் கொண்டுள்ளார்போலும்! அது பொருந்தாது.

அற்றுப்போ-தல் *arru-p-ṭo-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.)
1. இடைமுறிதல்; to be severed, to be broken as a string. 2. முழுவதும் நீங்குதல்; to cease completely, as a disease. நோய் முழுவதும் அற்றுப்போயிற்று. 3. ஒர் உயிரினம் இறந்து படுதல்; to become extinct, as a species. ஒதும் (அன்னம்) தமிழ்நாட்டில் அற்றுப் போயிற்று. 4. முழுவதும் கைவகுதல்; to have complete possession (Com.u.) (செ.அக.).

[அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.). 'போ' ஒழி தலைக் குறிக்கும் து.வி.]

அற்றுவிடல் *arru-viḍal*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
அற்றுப்போ-தல் 1, 2, 3 பார்க்க; see *arru-p-ṭo-* 1, 2, 3.

['விடு' நீங்கல் குறிக்கும் து.வி.]

அற்று பார்க்க; see *arru*.

அற்றூரம் *arūram*, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric.

அற்றேல் *arēl*, இடை. (conj.) அப்படியானால்; if so. “அற்றேல், கேட்போர் மாணாக்கரும கேட்பிப்போர் ஆசிரியரு மாகலான்” (நன. சிறப்புப்பாயி. சிவஞான. விருத்தி. பக். 13).

[அன்னது → அற்று (அன் + து) + ஏல். என் → எனில் (எ.கா.வி.எ.) → ஏல் (எ.கா.வி.எ. ஈறு).]

அற்றை *arrai*, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அந்நாட் குரிய; of that day. “அற்றைத் திங்கள் அவ்வென் ணிலவின்” (புறநா. 112 : 1). “அற்றைவெந் சமரில்” (பாரத. பதினே.

2). 2. சிறிய, முதன்மையல்லாத; little, trifling. அற்றைக் காரியம் (யாழ்ப்ப.).

[அன்று → அற்றை. வலித்தலும் ஐகாரச் சாரியையும் புணர்ச்சி விளைவு.]

அற்றைக்கூலி *arrai-k-kūli*, பெ. (n.) அன்றன்று பெறும் நாட்கூலி; daily wages.

[அன்று → அற்றை + கூலி. கூலம் → கூலி.]

அற்றை பார்க்க; see *arrai*.

அற்றைக்கூழ் *arrai-k-kūḷ*, பெ. (n.) மாவைப் புளிக்க வைப்பது அன்றே காய்ச்சும் கேழ்வரகு கூழ்; porridge made out of unleavened ragimeal.

[அன்று → அற்றை + கூழ். குழை → கூழ்.]

அற்றைக்கொத்து *arrai-k-kottu*, பெ. (n.) நான் தோறும் தவசையாகக் கொடுக்கும் கூலி; daily wages, paid in kind.

[அன்று → அற்றை + கொத்து. ஒருகா. குத்து → கொத்து = குத்துக்குத்தாக அள்ளிப் போடும் தவசை.]

அற்றைத்திங்கள் *arrai-t-tiṅgaḷ*, பெ. (n.) அப் பொழுதை நிலை; the Moon at that time. “அற்றைத் திங்கள் அவ்வென் ணிலவின்” (புறநா. 112 : 1).

[அன்று → அற்றை + திங்கள். திகழ் → திங்கள்.]

அற்றைநாள் *arrai-naḷ*, பெ. (n.) அந்நாள்; that day. “யான்காவல் பூண்டவற்றைநாண் முதலா” (அரிச்சந். விவாக. 29).

[அன்று → அற்றை + நாள். நன் → நாள்.]

அற்றைநிலை *arrai-nilai*, பெ. (n.) நோயாளிக்கு நாட்படியுள்ள உடம்பின் நிலைமை; the daily condition of a patient (சா.அக.).

[அன்று → அற்றை. நில் → நிலை.]

அற்றைப்படி *arrai-p-paḍi*, பெ. (n.) நான் தோறும் உணவிற்காக அளிக்கப்படும் பண்டம் அல்லது பணம்; daily allowance, either in kind or cash. “நற்பரிகள் ஐயாயிரத்துக்கு ம அற்றைப்படி யாம்படி கொடுத்து” (பாரத வெண். 161, உரை).

[அன்று → அற்றை. படி (அளவை ஆகு.) = படியாளன்க்கப்படும் பொருள், அதன் வீலை மதிப்பான பணம்.]

அற்றைப்பரிசாரம் *arrai-p-parigaram*, பெ. (n.) 1. உடற்கேட்டிற்கு உடனே செய்யும் மருத்துவ

உதவி; first aid. 2. துன்பந் தீர்க்க உடனே செய்யும் தல்வினை; immediate relief.

[அன்று → அற்றை. Skt. parihāra > த. பரிசாரம்.]

அற்றைப்பரிசம் *arai-p-pariṣam*, பெ. (n.) விளைவாதர் அன்றன்று பெறும் கூலி (சிலப். 5:51, அடியார். உரை); daily hire of a barlot.

[அன்று → அற்றை. பரிசு → பரிசம்.]

அற்றைப்பாடு *arai-p-paḍu*, பெ. (n.) 1. அன்றன்று செய்யும் உழைப்பு; daily labour. 2. அன்றன்று வேண்டிய உணவுப்பேறு; earning of the daily bread. அற்றைப்பாடு கழிய வேண்டுமே! (உ.வ.).

[அன்று → அற்றை. படு → பாடு.]

அற்றைப்பிழைப்பு *arai-p-piḍippu*, பெ. (n.) அன்றன்று உணவுதேடும் வாழ்க்கை; living from hand to mouth, poor living.

[அன்று → அற்றை. பிழை → பிழைப்பு.]

அற்றைப்பொழுது *arai-p-pozuḍu*, பெ. (n.) அந்த நேரம், அந்த நாள்; that time, that day. அற்றைப் பொழுதிற்கு அப்படிச் செய்ய வேண்டியிருந்தது (உ.வ.).

[அன்று → அற்றை. போழ் → போழ்து → பொழுது.]

அற்றைமருந்து *arai-marundu*, பெ. (n.) நோயாளிக்கு நாள்தோறும் கொடுக்கும் மருந்து; the daily medicine prescribed for a patient.

[அன்று → அற்றை. மரு → மருந்து.]

அற *ara*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; wholly, entirely, quite. "வகையறச் சூழாது" (குறள், 466). 2. மிகவும்; intensely, excessively. "அறவே துயர் செய்து" (கந்தபு. அகர. காபிப்ப. 15). 3. தெளிவாக; clearly. "அறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து" (புறநா. 224: 4). 4. செவ்வையாக; thoroughly, properly. திண்ணையை அறக்கூட்டு (உ.வ.).

ம. அற

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.) = நீங்க, குறை நீங்க, குறையில்லாவாறு.]

அறக்கட்டல் *ara-k-kaṭṭal*, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளைபெற்றவுடன் பெற்றவளின் வயிற்றை இறுக்கமாகக் கட்டல்; binding very tight, as

the abdominal belt worn by a woman after delivery (சா.அக.).

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.). கட்டு → கட்டல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறக்கடவுள் *ara-k-kaḍavu*, பெ. (n.) 1. அறத்தெய்வம் (நகுமதேவதை) (குறள், 204, உரை); the god of virtue, personified. 2. கூற்றுவுள்; the god of death, Yama. "தொல்வறக் கடவுளருளுட னனித்த" (பாரத. நாடுகர. 3). 3. கூற்றுவுளின் தோற்றரவாகக் (அவநாரவாகக்) கருதப்பட்ட விதுரன்; Vidura, an uncle of the Pāṇḍavas, as the incarnation of Yama. "நல்வறக் கடவுளுக்கு முரையா" (பாரத. வாரணா. 53).

[அறம் + கடவுள். கட → கடவுள்.]

அறம் பார்க்க; see *aram*.

அறக்கடை *ara-k-kaḍai*, பெ. (n.) தீவினை, கசிக் (பாவம்); sin. "அறக்கடை தணப்ப" (காஞ்சிப்பு. பதி. 4).

[அறம் + கடை. கட → கடை.]

அறக்கடை பார்க்க; see *araṅ-kaḍai*.

அறக் கண்டி = த் தல் *ara-k-kaḍi*, 4 செ. குன்றாவி. (v.l.) நோயை முழுதும் நீக்குதல்; to effect a radical cure, as in a disease (சா. அக.).

[அற = முழுதும். கண்டி → கண்டித்தல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறக்கப்பறக்க *arukka-p-parukka*, கு.வி.எ. (adv.) 1. மிக விரைவாக; in great haste. அறக்கப்பறக்க வருகிறான். 2. ஊக்கமாக; diligently.

[பற → பறக்க (நி.கா.வி.எ.) = விரைவாக. 'அறக்கப்பறக்க' எதுகை மரபினை மொழி.]

அறுக்கப்பொறுக்க பார்க்க; see *arukka-p-porukka*.

அறக்கப்பாலை *arakkappalai*, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை (சித்.அக.); oval-leaved China root.

அறக்கம் *arakkam*, பெ. (n.) 1. அறக்கப்பாலை பார்க்க; see *arakkappalai*. 2. சுக்கு; dried ginger (சா.அக.).

அறக்கமா *arakkama*, பெ. (n) புளிமா; soya-mango, *Spondias mangifera* (சா.அக.).

அறக்கருணை *ara-k-karuṇai*, பெ. (n.) அரவகீரணக்கும் அறவருள், மறவருள் என்பதற்கு எதிர்; embracing or protecting divine grace, opp. to *maravarul*.

[அறம் + Skt. karuṇā > த. கருணை.]

க்ரு, க்ரு என்னும் வேர்ச்சொற்களினின்று கருணை (கருணா) என்னும் வடசொல் திரிந்துள்ளதாக, மானியர் விவியம்ச தம் சமற்கிருத ஆங்கில அகரமுதலியிற் குறிக்கின்றார். 'க்ரு' என்னும் முதனிவைக்குச் 'செய்' என்பதே அடிப்படைப் பொருள். 'க்ரு' என்னும் முதனிவைக்கு எறி, சிதறு, குவி, ஊற்று, நிரப்பு, மூடு என்னும் பொருள்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்றேனும் அருட் கருத்தொடு தொடர்புள்ளதா யில்லை.

'கரை' என்னும் தென்கொல்லிற்கு உருகுதல், இளகுதல், இரங்குதல், அருந்தல் என்னும் பொருள்கள் உள்ளன. இரங்குதல் என்னும் பொருளில் மணங்கரைதல் என்னும் வழக்கும், தமிழகத்தில், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளது. ஆதலால், 'கரை' என்னும் தென்மொழி முதனிவையினின்றே கருணை (கருணா) என்னும் வடசொல் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் நூற்றுக்கணக்கான வடசொற்கள் தென் மொழி முதனிவைகளினின்று தோன்றியுள்ளன.

எ-டு: புரிதல் = வீறும்புதல். புரி > Skt. pri, priya, priiti.

அறக்கழிவு *ara-k-kalivu*, பெ. (n.) உலக வழக்கத்திற்குப் பொருத்தமில்லாமை; inconsistency with the normal customs and practices of the world. "அறக்கழிவு ஷ்டையன பொருட்பயம்படவரின" (தொல். பொருள். பொருளியல், 24).

[அறம் + கழிவு. கழி → கழிவு.]

அறக்களவுறி *ara-k-kalā-vēri*, பெ. (n.) வேளாண்மொழிவைக் கூறும் புறத்துறை (மாற. 120, உரை); (Purap.) theme of agriculture

[அறம் + களம் + வறி. கள் → களம்.]

அறக்களவேள்வி *ara-k-kalā-vēlvi*, பெ. (n.) ஆரிய வேத வேள்வி, மறக்கள வேள்வி என்பதற்கு எதிர்; sacrifice according to Vēdic rites opp. to *marakkalā vēlvi*. "அறக்களவேள்வி செய்யா தியாங்கணும்" (சிவப், 28: 151).

[அறம் + களம் + வேள்வி. கள் → களம். வேள் → வேள்வி.]

அறக்கற்பு *ara-k-karpu*, பெ. (n.) அமைதிநிலையுள்ள கற்பு (சிவப். பதி. 42, அடியார்த். உரை), மறக்கற்பு என்பதற்கு எதிர்; chastity unobtrusive, opp. to *marakkarpu*.

[அறம் + கர்பு. கல் → கர்பு.]

கற்பு பார்க்க; see *karpu*.

அறக்காடு *ara-k-kadu*, பெ. (n.) கடுகாடு (வின.); cremation ground.

[அறம் + காடு.]

ஆண்டி முதல் அரசை வரை அனைவர்க்கும் ஒரே நிலைமை வகுப்பதால், கடலை அறக்காடு எனப்பட்டது. கூற்றுமனுக்கு அறக்கடவுள் என்னும் பெயருண்மை ரோக்குக.

அறக்குளாயின் *arakku[ā-min]*, பெ. (n.) மேற்புறம் நீலமாயும் அடிப்புறம் வெள்ளையாயுமுள்ள நால்வீரல (அங்குல) நீளக் கடல்மீன் (விண்); seer fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, *Cybium commersonii*.

அறக்கூர்மை *ara-k-kūrmai*, பெ. (n.) மிகக் கூர்மை; excessive sharpness. "அறக்கூர்மை முழுமொட்டை" (பழ.).

[அற = மிக. கூர் → கூர்மை (பன்.பெ.). 'மை' பன்.பெ. கறு.]

அற பார்க்க; see *ara*.

அறக்கொள்(று)-தல் *ara-k-ko[ḷu]*, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) முழுதும் பெறுதல்; to receive in full. "விலைத் திரவியமும இறைத் திரவியமும் அறக்கொண்டு" (S.I.I. iii. 16)

[அற = மிக.]

அற பார்க்க; see *ara*.

அறகப்பினப்பி *ararappi[ppi]*, பெ. (n.) அறக்கப்பாலை பார்க்க; see *arakkappalai*.

அறங்கடை *arāṅḡḡadai*, பெ. (n.) தீவினை, கரிசு (பாவம்); sin. "அறங்கடை நிலவாது" (மணிமே. 11: 113).

[அறங்கடை → அறங்கடை.]

அறங்கடை பார்க்க; see *arāṅḡḡadai*.

அறங்காவல் *arāṅḡḡaval*, பெ. (n.) கோயில், சத்திரம் முதலியன காக்குந்தொழில் (S.I.I. iv. 492); trusteeship of temples, choultries, etc.

[அறம் + காவல். கா-சீ காவல் (தொ.பெ.). 'அவ' தொ.பெ. கறு.]

அறங்கூறவையம் *araṅ-kūṟu-vaivayam*, பெ. (n.) வழக்காடு மன்றம், அறமன்றம், முறையவை (பிடியை சைபு); court of law where justice is administered. "அறங்கூறவையத் துரை நூலகோடி" (சிலப். 5: 135).

[அறம் + கூறு + அவையம். அவை → அவையம். 'அம்' பெ.பொ. சிள்.]

அறங்கை *araṅgai*, பெ. (n.) அகங்கை; palm of the hand. அறங்கையும் புறங்கையும் நக்குகிறது (விள்.).

தெ. அறசெயி, அறசெய்யி.

['அகங்கை' என்பது 'புறங்கை' என்பதன் சேர்க்கையால் ஒத்தமைவு (analogy) முறையில் 'அறங்கை' எனத் திரிந்தது.]

'அகங்கை' என்பது எதுகை நோக்கி 'அறங்கை' எனத் திரிந்தது கொச்சை வழக்கு; ஆதலால், கொள்ளத் தக்கதன்று. 'அறங்கை' என்பது கொள்ளப்படின், 'எகளைமுகளை' (எதுகைமோனை) என்னும் கொச்சை வழக்கிலுள்ள 'எகளை' என்பதும் கொள்ளப்பட வேண்டும். அது கொள்ளப்படாமை அறிஞர் அறிவர். 'ஆகவே' 'அறங்கை' என்பதும் கொள்ளப்படா தென்பதை அறிதல வேண்டும்.

சில அகரமுதலிகளில் இச் சொல் இடம் பெற்றுள்ளதால், இங்குக் கொண்டு களையப் பட்டது.

அறச்சந்தகாரசன் *araccandakāraṅ*, பெ. (n.) சாறைப்பாம்பு; male of the rat-snake species. 'male cobra' என்று சா. அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது பொருந்துமா என்பது தெரியவில்லை.

அறச்சபை *ara-c-cabai*, பெ. (n.) அறங்கூறவை; body of persons, elected or appointed, to administer justice.

அறச்சாலாபோகம் *ara-c-cāla-pōgam*, பெ. (n.) அறச்சோலைக்கு விடப்பட்ட மரணியம் (S.I.I. iii, 389); endowment of land for maintenance of choultries, alms-houses, etc.

[அறம் + சாலா + போகம். சாலை > Skt. sāla. Skt. bhoga > ந. போகம் = நுகர்ச்சி. புகல் = உண்ணுதல். புகு → புகா = உணவு. புகு > Skt. bhuj → bhoga.]

புகு பார்க்க; see pugu.

அறச்சோலை *ara-c-cōlai*, பெ. (n.) அறம் வழங்குமிடம் (தருமசோலை), ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house. "பிறரறச் சோலைகள் காப்போரும்" (தணிகைப்பு, அகத். 340)

[அறம் + சோலை. சால் → சோலை.]

அறச்செட்டு *ara-c-ceṭṭu*, பெ. (n.) கடுஞ்செட்டு; excessive frugality, parsimony. 'அறச்செட்டு முழுநட்டம்' (பழ.).

[அற (வி.எ.) = சீச, அனலிற்கு சிஞ்சி. செட்டி → செட்டு = செட்டியின் தன்மை, சிக்கலம்.]

செட்டி பார்க்க; see ṣeṭṭi.

அறச்செல்வி *ara-c-cēlvi*, பெ. (n.) சிவை, மலைமகள் (பாசுவதி) (சிந்தா. நி. 35); Pārvathi, consort of Śiva.

[அறம் + செலவி. செல்வம் → செலவி. 'ஓ' பெ.பொ. நறு.]

காஞ்சிபுரத்தில் 32 அறங்கள் செய்ததாகத் தொன்மம் (புராணம்) கூறுவதால், சிவை அறச்செல்வி யெனப்பட்டாள்.

அறச்சோலை *ara-c-cōlai*, பெ. (n.) கேசயினி ஊட்சோலை; grove within a temple. "அறச்சோலை தானும் பிராணம் பயின்றாடு மச்சோலையே" (தக்கயாகப். 65).

[அறம் + சோலை.]

"புறச்சோலை பூதங்க ளும்பேயும் யாவும புகுஞ்சோலையே அறஞ்சோலை தானும் பிராணம் பயின்றாடு மச்சோலையே"

என்னுற் தமிழ்சையில் புறம் அறம் என்பன எதிர்ச்சொற்களாய் யமைத்திருப்பதாலும், தக்கயாகப்பரணி புரையாகிரியர் 'அறச்சோலையாவது, பரமேசுவரியிருக்கும் கோயிற் சோலையான ஊட்சோலை' என்று சிறப்புரை வரைந்திருப்பதாலும், இதில் அறம் என்பது அறங்கை புறங்கை என்பதிறபோல எதுகை நோக்கித் திரிந்த அகம் என்னுஞ் சொல்லோ வென ஐயுறக்கிடக்கின்றது. அத் திரிபு உண்மையாயின், திரிக்குமவழித் திரித்தலாஈ செய்யுள் திரிபாகக் கொள்ளப்படும்.

அறசம் *araṣam*, பெ. (n.) கத்தரி (சங்.அக.); brinjal.

அறநோககூக்கு *araṅōkaṅakku*, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கரகை (பரி.அக.); purple-stalked dragon root. 2. கரணைக் கிழங்கு (சங்.அக.);

elephant yam — white yam, *Dracontium polyphyllum* (சா.அக.).

அறுணை *aragai*, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கரணை (மூ.அ.); purple-stalked dragon plant (செ. அக.). 2. அன்னூரல்; wild elephant yam, *Dracontium polyphyllum* (சா.அக.).

அறுணையம் *aragayam*, பெ. (n.) அறணை 2 பார்க்க; see *aragai* 2.

அறத்தவிகை *ara-t-taviku*, பெ. (n.) அறங்கூறதிகா ரியின் பீடம், தீர்ப்பாளன் இருக்கை; judge's seat in court, "அறத்தவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து" (திருவிணை. மாமனாக. 17).

[அறம் + தவி. ஒருகா. தவ்வு → தவி = தடுக்கு. சிற்றிருக்கை. தவ்வுதல் = சிறுத்தல், குறைதல். இனி, Pers. divāsi > து. தவிச என்னுமாக.]

அறத்தளி *ara-t-tali*, பெ. (n.) ஒரு பழ நகர்; an ancient town.

[அறம் + தளி (கோயில்).]

அறத்தளி *ara-t-tali*, பெ. (n.) உவளகம் (அந்தப்புரம்) (சிந்தா. நி. 349); zenana, harem.

[அகம் → அறம் + தளி (கோயில்).]

பண்டைக் காலத்தில் அரசனின் அரண் மனையும் திருக்கோயில் போலத் தெய்வத் தன்மை யுள்ளதாகக் கருதப்பட்டது. அரசியர் அரண்மனையின் உட்புறத்திலு வதிந்த தனால், அவரிருக்கை அகத்தளி யெனப் பட்டது.

[அகத்தளி → அறத்தளி.]

அறங்கை பார்க்க; see *aragai*.

அறத்தின்செல்வி *arattin-sēlvi*, பெ. (n.) அறத் தெய்வம் (தருமதேவதை) (பிங்.); goddess of virtue.

[அறம் + அத்து (சாரியை) + இன் (ஆய் வே.உ.) + செல்வி. செல்வம் → செல்வி. 'கி' பெ.பா. ஈறு.]

அறத்தின்சேய் *arattin-sēy*, பெ. (n.) கூற்றுலன் என்னும் அறக்கடவுளின் மகனாகக் கருதப் படுபவனும் பாண்டவரும் மூத்தவனுமான தருமன் என்னும் யுதிட்டிரன் (சூடா.); Yudhishtira, the son of Yamadharmā and the eldest of the Pāṇḍu princes.

[அறம் → அத்து (சாரியை) + இன் (ஆய் வே.உ.) + சேய் (மகன்).]

அறத்தின்மூர்த்தி *arattin-mūrtti*, பெ. (n.) 1. அறத்தேவன் (விண்.); the god of justice. * 2. சிவை, மலைமகள் (பார்வதி) (விண்.); the consort of Śiva. 3. திருமால்; Viṣṇu. "அறத்தின் மூர்த்திவந் தவதரித்தான்" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 36).

[அறம் + அத்து (சாரியை) + இன் (ஆய் வே.உ.) + Skt. murti > து. மூர்த்தி (வடிவன், திருமேனி).]

அறத்துணைவி *ara-t-tuṇaivi*, பெ. (n.) கற்புடைய மனைவி; chaste wife, virtuous helpmate, wife.

[அறம் + துணைவி. துணை → துணைவன் (ஆ.பா.) — துணைவி (பெ.பா.). 'தி' பெ.பா. ஈறு.]

அறத்துப்பால் *arattu-p-pāl*, பெ. (n.) திருக்குறளின் முப்பாக்களுள் முதலாவதும் அறத்தைப்பற்றிக் கூறுவதுமான பகுதி; the first section of *Tirukkural* which treats of virtue, one of *muppāl*.

அறத்துவச்சனம் *arattu-vaccalam*, பெ. (n.) (சமணம்) சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவரை அதன் கண் நிறுத்தி அவரிடம் மிகுந்த அன்பு செலுத்துகை; (Jain.) showing tender love towards the followers of Jainism and settling them firmly in their religion (மேருமந். 13 : 43).

[அறம் + Skt. vatsalatva > து. வச்சனம். 'அத்து' சாரியை. Skt. vatsalam = பேரன்பு. வச்சலவத்வ = பேரன்புத் தன்மை, பேரன்பு செய்தகை. Skt. vatsalatva > து. வச்சலத்துவம் → வச்சனம்.]

அறத்துறுத்தல் *ara-t-turattal*, தொ.பெ. (vbl.n.) உலகப் பற்றை முழுதும் விட்டுவிடுதல்; to renounce the world completely (சா.அக.).

[அற (வி.எ.) = குற்றம். துற = துறத்தல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறத்துறுப்பு *aratu(y)-uruppu*, பெ. (n.) ஐயப் படாகமை, விருப்பின்மை, வெறுப்பின்மை, மயக்கமின்மை, பழியை நீக்கல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், அறம் விளக்கல், பேரன்புடைய என்னும் என்வகை அறத்தன்மைகள் (சூடா.), constituent parts of virtue, of which the principal ones being eight, viz., having no doubt, having no desire, having no aversion, clarity of mental vision, expiation, re-establishing the ruined, exposition of virtue and possession of great love.

[அறம் + உறுப்பு. *அத்து சாரியை, கீழமைப் பொருள்பட நின்றது.]

அறத்துறை *arā-t-turai*, பெ. (n.) அறநெறி (தருமமார்ச்சு); path of virtue. "அறத்துறையறிந்தநீ" (பாகவ. 1. 8 : 40).

[அறம் + துறை. துறு → துறை.]

துறை பார்ச்சு; see *turai*.

அறத்துறையம்பி *arā-t-turai-y-ambi*, பெ. (n.) பேரணுகளிலும் வெள்ளக்காலத்திலும் ஏழைகளை இலவசமாகக் கடத்துப்பட்டு; ferry-boat conveying poor people free of charge over river, canal or strait. "உறுவருகு சிறுவரு மூழ்மாறுய்க்கு மறத்துறை யம்பி" (புறநா. 381 : 23-24).

[அறம் + துறை + அம்பி.]

அம்பி பார்ச்சு; see *ambi*.

அறத்தைக்காப்போன் *arattai-k-kappōn*, பெ. (n.) (அறத்தைக் காக்கும்) ஐயனார் (பிங்.); *Aiyandar*, protector of virtue.

[அறம் + அத்து (சாரியை) + ஐ (2ஆம் வே. உ.) + காப்போன் (வினையா. பெ.). கா → காப்பவன் → காப்பான் → காப்போன். ஆன் (ஆ.பா. ஈறு) → ஒன்.]

அறத்தொடுநிலை *arattoḍu-nilai*, தொ.பெ. (vbl.n.) அறத்தொடுநிறல் பாகக்க; see *arattoḍu-nirral*.

"ஆற்றா றஞ்சினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும் வேற்றுவரைவு நேரிலும் காப்புக்கை மிகிலும் ஆற்றுறத் தோனும் அறத்தொடு நிலையே" (நம்பியகப். 47).

[அறம் + அத்து (சாரியை) + ஓடு (3ஆம் வே. உ.) + நிலை (தொ.பெ.). நில் → நிலை.]

அறத்தொடுநிறல் *arattoḍu-nirral*, தொ.பெ. (vbl.n.) (அகப்.) தேசுழி தலைவியின் களவொழுக்கத்தைச் செவிவிக்கும் பெற்றோர்க்கும் படிமுறையாய் அறிவித்தல்; (Agap.) maid's tactful and gradual revealing of the secret love affair of her young mistress to the foster-mother and parents of her mistress.

[அறம் + அத்து (சாரியை) + ஓடு (3ஆம் வே. உ.) + நிறல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

தலைவியின் களவொழுக்கம் தெரிவிக்கும் தெரியாததாயின, தலைவியே முதற்களவோடு அறத்தொடு நிற்கும்.

"தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும் பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடு நிற்கும் செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும் நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடு நிற்கு மென்ப நெறியுணர்ந்தோரே" (நம்பியகப். 48).

அறநெய்யன் *arā-ṭēyan*, பெ. (n.) மானிய அறப் பணிகளை நடத்துவோன் (S.I.I. iv, 31); one who manages charitable endowments.

[அறம் + தேயன். Skt. *dēya* = செல்வம், பொருள். Skt. *dēya* > து. தேயம் → தேயன். இனி, தேயம் என்பது பக்கம் எண்ணுமை. ஏ-டு. "நெறியினாற்றிய அறிவன் றேயமும்" (தொல். பொருள். புறத். 20), "சீஞ்சார் சுயய்புடை தேவகை யெனாஅ" (தொல். சொல். வேற். 21). "கீழுவோள் தேஎத்து" (இறை. 8).]

அறநிலை *arā-nilai*, பெ. (n.) 1. அறப்பணிக் செல்வங்களைப் பாதுகாத்தற்குரிய நிலையம் (இக்.வ.); institution or trust for the management of charities (Mod.). 2. பிரமம் என்னும் ஆரிய மணவகை; a form of Aryan marriage. 'பிரமம் என்பது, நார்ப்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியம் காத்தாற்குப் பன்னீராட்டைப் பிராயததானை அணிகல னணிந்து கொடுப்பது. கொடாவிடின், ஓரிருநூக் காட்சி ஒருவனைச் சாராது கழிந்தவிடத்து ஒரு பார்ப்பனைக் கொலையோடு ஒக்குமென்பது; அதனை அறநிலை யென்பது' (இறை. 1, உரை).

[அறம் + நிலை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அறநிலைப்பொருள் *arā-nilai-p-porul*, பெ. (n.) நெறிய்படி அரசன் பெறும் இறைப்பொருள் (இவா.); just and rightful dues to a sovereign.

[அறம் + நிலை + பொருள்.]

அறநிலை பார்ச்சு; see *arā-nilai*.

அறநிலையம் *arā-nilai-y-aram*, பெ. (n.) ஊர்வகை வரணத்தாரும் தத்தம் தெறியிற் பிழையா வாறு அரசன் பாதுகாக்கை (பிங்.); protection and maintenance by the king of the observance of caste rules by the four castes.

அறநிலையின்பம் *ara-nilai-yinbam*, பெ. (n.) ஒத்த கள்ளியை மணந்து இல்லறத்தில் நின்று நுகரும் இன்பம் (பிங்.); domestic happiness enjoyed by marrying a suitable woman.

[அறம் + நிலை + இன்பம். இன்பு → இன்பம்.]

அறநீர் *ara-nir*, பெ. (n.) அறனீர் பார்க்க; see *aravir*.

அறநூல் *ara-nūl*, பெ. (n.) அறவொழுக்கநூல் (தரும சாத்திரம்) (குறள, 388, உரை); Code of Laws, treatise on civil and religious duties.

அறநெறி *ara-neri*, பெ. (n.) 1. அறவொழுக்க நெறி, நன்னெறி (தரும மார்க்கம்); path of virtue. "அறிமி னறநெறி" (நாலடி. 172). 2. உசுவாஸ்கொடி; a creeper (சா. அக.).

அறநெறிச் சந்தேகசாத்திரி *ara-neri-c-candēga-śāstri*, பெ. (n.) (சிறித்.) மறைநூலாய்வு (சாத்திர பரிசீலனை) செய்வோன்; (Chr.) casuist.

[அறம் + நெறி + Skt. sandēha + Skt. śāstrin. Skt. sandēha > த. சத்தேகம். Skt. śāstrin > த. சாத்திரி.]

அறநெறிச்சாரம் *ara-neri-c-cāram*, பெ. (n.) முனைப்பாடியாக இயற்றிய ஒர் அறநூல்; name of a poem on the path of virtue by *Munaiṇṇāḍiyār*.

[அறம் + நெறி + சாரம்.]

அறப்பரிசாரம் *ara-p-parigaram*, பெ. (n.) அறப் பரிசாரம் பார்க்க; see *ara-p-pariśāram* (சிலப். 2: 85, அரும்.).

அறப்பரிசாரம் *ara-p-pariśāram*, பெ. (n.) அடியாசர், துறவியர் முதலியவர்க்குச் செய்யும் பணியிடை; services rendered to devotees, ascetics, etc. "மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரிசாரமும்" (சிலப். 2: 85).

[அறம் + பரிசாரம். Skt. paricāra > த. பரிசாரம்.]

அறப்பரிசுர சதகம் *arappaiśura-śadagam*, பெ. (n.) அம்பலவாணக் கவிராயர் அறவொழுக்கம்பற்றிப் பாடிய நூறு பாட்டுக் கொண்ட ஒரு பழுவல் வகை; a poem of 100 stanzas on virtue by *Ambalavāṅgakkaviriyār*.

[அறப்பரிசுரம் + சதகம். Skt. śvara > த. சுவரம் → சகரம். Skt. śata (நூறு) → śatika > த. சதகம்.]

அறப்பனியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை (சிவனை)ப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட சதகம் அறப்பரிசுர சதகம் எனப்பட்டது. சதகம் என்பது தென்னாற்காடு பழுவல் பழுவல் (பிரபந்த) வகைகளை ஒன்றாகச் சொல்லப்படும்.

அறப்பாடல் *ara-p-pādal*, பெ. (n.) 1. அறம் பற்றிய பாட்டு; song or poem on virtue. 2. பாடப்பட்டவர்க்குக் கேடு விளைக்கும் எழுத்து அல்லது சொல் அமைந்த பாட்டு (விண்.); verse containing words or letters which bring about ruin or death to a person on whom the verse is made.

[அறம் + பாடல். பாடு → பாடல் (தொ. ஆகு.). 'அல்' தொ.பெ. நறு.]

அறப்பாடுபடுதல் *ara-p-pāḍu-paḍu*, 20 செ.கு. வி. (v.i.) மிக உடல்வருத்தி யுழைத்தல்; to work hard, labour.

[அற (வி.ஏ.) = மிக. படு → பாடு (தொ. பெ.). 'படு' து.வி.]

அறப்பார்-த்தல் *ara-p-pār*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர ஆராய்தல்; to examine thoroughly. 2. ஒருவரை அழிக்க வழி தேடுதல் (யாழ்ப்.); to take measures to ruin a person. 3. சூனியம் வைத்தல்; to ruin a person by the evil influence of spirits, as by sorcery (சா. அக.).

[அற (நி.கா.வி.ஏ.) = தீங்க, 'பெட', அழிய, சாக. பார்த்தல் = வழிபார்த்தல்.]

அறப்புறங்காவல் *ara-p-puṅga-kāval*, தொ.பெ. (vbl.n.) அறத்திற்காக விடப்பட்ட மானியங்களைப் பாதுகாத்தல்; protection of endowments of land to religious and social charities. "அறப்புறம் காவ னாடு காவலென" (நம்பியகப். 72).

[அறம் + புறம் + காவல். கா → காவல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. நறு.]

அறப்புறம் *ara-p-puṅgam*, பெ. (n.) 1. கரிசு, தீவினை (பாவம்); sin. "அறப்புறத் தினார் புறம் பொடித்த" (திருவிளை. தண்ணீர்ப். 9). 2. அறத்திற்கு விடப்பட்ட இறையினி நிலம்; lands endowed for charitable purposes and exempted from assessment; charitable endowments. "அறப்புறமு மாயிரம்" (சேவக. 76). 3. அறச்சாலை (தருமசாலை), ஊட்டுப்புறை; alms-house, feeding house. "மடம்றப் புற

நீர்ச் சாலை" (திருவிளை, திருநாட். 33). 4. ஆரியமறை (வேதம்) ஒதுப் பள்ளி (இலா.); place where the Vēdas are taught, school for Vēdic learning.

[அறம் + புறம். அகம் (உள்) × புறம் (வெளி, அயல்) = 1. அறத்திற்கு அயலான (மாறான) தீவினை (பாவம்). 2. இறை நிலத்திற்கு அயலான (மாறான) இறைமீறி நியம் அல்லது இடம். புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம், பக்கம், இடம்]

[அறம் + போர்.]

அற்புதம் *ara-p-pōr*, பெ. (n.) 1. அறத்தெறியைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும் போர்; battle in which moral principles are strictly observed. 2. மதத்தின்பொருட்டு அல்லது ஒருவரின் அல்லது ஒரு நாட்டாரின் விடுதலைக்காகச் செய்யும் போர்; battle fought for a religious cause or for the liberation of a worthy person or an oppressed country.

அறம்¹ *aram*, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. ஐயம் (பிச்சை); alms. 3. ஏழைகட்கு இலவசமாகக் கொடுப்பது; free gift to the poor. 4. நோயாளிகட்கு இலவசமாக மருந்தீக்கை; free distribution of medicine to the sick (சா.அக.). 5. நலமகனது; that which is salutary. "அறத்துறை மாக்க டுறத்திற் சாற்றி" (சிவப். 14: 28). 6. இன்பம் (சுகம்), happiness (சம.அக. கை.). 7. நகுதியானது; that which is fitting or worthy. 8. கற்பு; chastity. "அறத்தொடு நிற்கும் காலத்தன்றி அறத்தியல மரபிலன் தோழி என்ப" (தொல. பொருள், பொருளியல், 12). 9. நோன்பு; fasting. "நலமபுரி நற்கை வைத்து நல்வறம் காக்க வென்றான்" (சீவக. 386). 10. அறப்பயன் (புண்ணியம்); moral or religious merit. "அறம்பாவ மென்னு மருவகபிற் நாற்கட்டி" (திருவாச. 1: 52). 11. சமயம்; religious faith. "அறனு மொன்றே யரசன்யான் வணிக னீயே" (சீவக. 544). 12. ஒழி (குசனம்); wisdom. "அறத்தின் விருப்புச் சிறப்பொடு நுத்த" (ஞானா. பாயி. 5). 13. அறச்சாலை; feeding house. "அறத்துக்குப் புறத்தன்" (T.A.S. i, 9). 14. அறத்தெய்வம்; goddess of virtue. "காயமே யன்யி லதனை யறம்" (குறள், 77). 15. நடுநிலையறம் பேணும் கூற்றுவன்; god of death, as the impartial one. "அறத்தின் மைந்தனுக்கு" (பாரத. வாரணா, 111).

ம. அறம்; க. அற.

[அல்லது = பொருந்துதல், உணம்புகுந்துதல், வீரம்புதல், நட்புச்செய்தல், அன்புகூர்தல், அறஞ்செய்தல். அல் + பு - அல்பு. ஒ.நோ: வல் + பு - வல்பு. அல் - அவல் - அதம் - ஆதம் = அன்பு. வ - த, போலித்திரிபு. ஒ.நோ: சலங்கை - சதங்கை, வாலாட்டு - தாலாட்டு. அதம் - அறம். ஒ.நோ: மதம் - மறம்.]

அறம்² *aram*, பெ. (n.) 1. கேடு, அழிவு; ruin, destruction. 2. கேடுண்டாக்குஞ் செய்யுட் சொல் அல்லது எழுத்து; letters or words in a verse which cause harm or ruin. அறம் விழப் பாடினான்.

ம. அறம்; க., தொ. அற.

[அறுதல் = நீங்குதல், அழிதல். அறுத்தல் = நீக்குதல், அழித்தல். அறு - அறம். ஒ.நோ: கூறு - கறம். 'அம்' தொ.பெ. சுறு, பண்.பெ. சுறு.]

அறம்பாடுதல் *aram-pāṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறநூல் கூறுதல்; to state or declare, as a poetic treatise on virtue. "அறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ" (புறநா. 34: 7). 2. தீச் சொற் பட்டுத் தீங்குண்டாகப் பாடுதல்; to compose verse which contains letters or words that cause harm or ruin. அந்தப் புலவரைப் பகைத்துக்கொள்ளக் கூடாது; அறம்பாடி விடுவார் (உ.வ.).

அறம்³ பார்க்க; see *aram*²

அறம்புறம் *aram-puṛam*, பெ. (n.) 1. தடுமாற்றம்; confusion of mind (சா.அக.). 2. மதிப் புரவின்மை (மரியாதையின்மை) (யாழ்ப.); disrespect, want of courtesy (J.).

'அகம்புறம்' என்னும் மரபிணைமொழியை அறம்புறம் என வழங்குவது கொச்சை வழக்கென அறிக.

அறம்புறமாகப்பேசுதல் *aram-puṛam-pēsu*, 5 செ.கு.வி. (v.1 & v.i.) மதிப் புரவின்மீத் தாழ்வாகப் பேசுதல் (யாழ்ப.); to speak disrespectfully (J.). அவரை அறம்புறமாகப் பேசுகிறான். அறம் புறமாகப் பேசாதே (உ.வ.).

[அறம் + புறம் + ஆக (கு.வி.ச. சுறு) + புக.]

அறமறை *aramarai*, பெ. (n.) வசழை; plantain tree, *Musa paradisiaca* (சா.அக.).

அறமன்றம் *ara-mantram*, பெ. (n.) வழக்குமன்றம் (இக்.வ.); Law-court (Mod.).

அறிவிகரணை ara-mi[ag(y)-arai, பெ. (n.) ஒருவகை யின்கரணை; prickly scopolia, *Scopolia bilocularis* (சா.அக.).

[அறம் + மிகு + அரணை.]

அறம்³ arai, பெ. (n.) 1. அறுதல், அறுகை; becoming detached by cutting. 2. அரித்தோடுகை; laving. "மட்டற எவயாற்று" (புறநா. 177:10). 3. அறுத்துச் செல்லும் நீர்; flowing water that causes breaches to the bank. "எக்கர்போழ்த் தறவவார" (கலித் 29:6). 4. நீர்; water. "மாவலி மாவலி முழுதுமாற்ற மாற்றற்கொண் டறவ கொண்டு" (மாற. மேற். 723). 5. நீர்த்திறை (இவா.); wave, ripple. 6. நீர்க்கடும்பு; slow and painful discharge of the urine drop by drop, *Siranguary* (சா.அக.). 7. கொற்றாள் (பச்சு.); *korrañ*, a parasitic leafless plant

ம. அறல்

[அறுதல் = அறுபடுதல், நீங்குதல், சிறிது சிறிதாகப் பிரிதல். அறுத்தல் = அரித்தல், ஊடறுத்தல். அறு → அறல் (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'அ' தொ.பெ. ஈறு]

அறம்⁴ arai, பெ. (n.) 1. கருமணல்; black sand. "தண்ணறல் வண்ணற் திரிந்துவேறாதி (மணிமே. 20:41). 2. இரும்புமணல்; sand mixed with iron dust (சா.அக.). 3. கருமணல்போற் கருத்த கூந்தல்; long, flowing tresses of women. 4. பெண்டிரின் மயிர் தெறிப்பு (பெருமபாண். 162, உரை); curl of woman's hair. 5. நுண்மணல் (பொதி.நி.); fine sand. 6. (மயிர் போல் அடர்ந்த) சிறு தூறு (இவா.); small thicket.

ம. அறல்

[அல் = இஞர், கருமை. அவ் → அர் → (அரல்) → அறல் = கரியது.]

அறல் (கருமணல்) கூந்தலுக்குக் குறிக்கப்பட்ட உவமங்களுள் ஒன்று.

அறம்⁵ arai, பெ. (n.) 1. கையாணம், இன்பவாழ்வு; happiness, prosperity. "அறநிலையோருற" (மாற. மேற். 723). 2. விழா (தொதி.நி.); festival.

அறவச்சுன்னம் arava-c-cunnam, பெ. (n.) புட்டிடப்பட்ட சுன்னம்; a metallic calx (சா.அக.).

அறவழக்கம் ara-vu[akkam, பெ. (n.) அறநுவற்சி (தருமோபதேசம்); moral or religious instruction. "அருளிநுத்த திருமொழியா வற வழக்கங் கேட்டிலமலாம்" (ளிரநீசா. யாப். 15, உரை)

[அறம் + வழக்கம். வழங்கு → வழக்கு → வழக்கம் (தொ.பெ.). 'அ' தொ.பெ. ஈறு. வழங்குதல் = சொல்லுதல்.]

அறவன் aravan, பெ. (n.) 1. அறவியல்பன் (தருமவான்); one who is virtuous. "அறவனியல்வையோ" (திருவினை, தன்னீர்ப். 36). 2. சமண அறங்கூறுவோன்; one who teaches the doctrines of Jain religion. "அருகணறவனறிவோற் கல்வது" (சிவப். 10:202). 3. இறைவன், திருமால்; god, *Tirumal*. "அறவனை யாழிப்படை யத்தனை" (திவ. திருவாய. 1.7:1). 4. முனிவன் (குடா.); sage, ascetic. 5. அத்தணன்; sage. "அறவரடிக்கொடினும்" (பரிபா. 8:68).

ம. அறவன்

[அறம் → அறவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அறவாடி aravadi, பெ. (n.) அனைத்தியல் இறக்கம் (சர்வத் திரவாகம்); universal solvent which is useful for all metallic preparations in medicine (சா.அக.).

அறவாணம் ara-vāṇam, பெ. (n.) அறவடிவான கடவுள்; God, the abode of virtue. "அறவாணர்க் கன்பென்னு மமுதமைத் தர்ச்சனை செய்வார்" (பெரியடி. வாய். 8):

[அறம் + வாணன். வாழ் → வாழ்கின் றான் → வாழுத்தான் → வாழுநன் → வாழ்நன் → வாணன் (மருஉ).]

அறவாய்ப்பேர்தல் aravai-vy-p-ṛṇo, 8 செ.கு. வி. (v.i.) முற்றுச் செவ்வாய்ப் பேர்தல்; to be exhausted, completely spent.

[அறவு + ஆய் + போ. அறுதல் = நீங்குதல், தீர்தல். அறு → அறவு (தொ.பெ.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு. 'ஆய்' வீ.எ. ஈறு.]

அறவாழி ara-vāḷi, பெ. (n.) அறச்சக்கரம் (தருமச்சக்கரம்); wheel of virtue. "அருளோ டெழுமற வாழி யப்பா" (திருநாற். 8).

[அறம் + ஆழி. ஆல் → ஆளி → ஆழி (சுழலுஞ் சக்கரம்).]

அறவாழி² ara-vāḷi, பெ. (n.) அறக்கடல், அறவாழி; sea or ocean of virtue. "அறவாழி யத்தனை" (குறன், 8).

[கறம + ஆதி. ிஷ் → ஆதி = கருநக
கடல. 'இ' லி முத. ஈறு.]

அறவாழிக்கை *ara-v-āṭi-k-kai*, பெ. (n.) (நடம்) தடத்திற்குரிய ஒருவகை இணைக்கை யகமதி; (Dan) gesture involving the use of both the hands in one of 4 different dance attitudes, viz., 'அஞ்சலிக்கை (அஞ்சலி றஸ்தம்), ஊழ்ச்சிக்கை (திரயான ஹஸ்தம்), பூக்குடலைக் கை (புஷ்பபுட ஹஸ்தம்), அறவாழிக்கை (தர்மசக்கர ஹஸ்தம்). வலக்கரத்தை மார் போடு அமைத்து வெளிமுகமாக வியாக்யான முத்திரை பிடித்து இடக்கையை வலக்கையருகே கொணர்ந்து உள்முகமாகத் திருப்பி, சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டமையவும், பிறவிரல்கள் பின் அடங்கி நிற்கவும், ஞானமுத்திரையாகப் பிடித்த கையமைதியும் தர்மசக்கர பிரவர்த்தன முத்திரை எனப்படும். இது தர்ம சக்கரத்தை இயக்கிவிடும் முத்திரை என்று பொருள்படும். இதற்கு அறவாழிக்கை என்ற அழகிய பெயரு முளது' (சி.செ. பக். 43-44.)

[அறம் + ஆதி + கை. ஆல் → ஆலி → ஆழி. ஆலுத்த = வட்டமாக வரல், சுற்றுதல், சுழலு தல்.]

அறவானன் *ara-v-āṇ*, பெ. (n.) அறவியல்பன் (தருமவான்); virtuous man

[அறம் + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு). அறவாட்டி (பெ.பா.).]

அறவி *aravi*, பெ. (n.) 1. அறம்; virtue. "ஓங்குயர் சமந்தத்த துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோன்" (மணிமே. 11:22-3). 2. அற வினைக்கு உதவுவது; that which is set apart for charitable purposes. "அறவி நாவா யாங்குளது" (மணிமே. 11:25). 3. துறவினி; female ascetic. "ஆசில் கொள்ளை யறவிபா வணைந்து" (சிலப். 13:103). 4. உசர்ப் பெசதுமடம்; public choultry or rest-house "உசை வறவியி னொருபுடை யிருத்தலும்" (மணிமே. 7:93).

[அறம் → அறவி. 'வி' (இ) ஓர் ஈறு.]

அறவிட்டுதல் *ara-v-āṭm*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்றும் நீக்குதல்; to give up completely, renounce altogether "உளதுமிலது மற விட்டு" (குறளவா. மாணுவே. 17). 2. விற்குதல்; to sell off. "ஆபீத்துக் காலத்திலே அறவிட்டு ழ்லப்பிராகும்" (ஈடு, 3:6:9).

அறவிநாவாய் *aravi-nāvay*, பெ. (n.) 1. அறத் துறை யம்பி; ferry-boat that conveys the poor across a river or canal free of charge. 2. ஆதன்களைப் (ஆன்மாக்களைப்) விறவிப் பெருங்கடலிற் கடத்திவிடும் கப்பலாகிய இறை வன்; God, as the ship that transports souls fit for salvation across the sea of births.

"ஓங்குயர் சமந்தத்த துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் ளிரெடம அறவி நாவாய்"

(மணிமே. 11:22-25).

அறவிய *araviya*, கு.பெ.எ. (adj.) அறத்தொடு கூடிய, அறவியலுள்ள; virtuous, disposed to virtue. "அறவிய மனத்த ரன்றி" (குறா. தூது. 91).

[அறம் + இய (கு.பெ.எ. ஈறு).]

அறவியங்கிழவோன் *aravi-yar-kiṭavōṇ*, பெ. (n.) அறத்திற்கு உரிமை பூண்டவன் அல்லது அறத்தின் தலைவனான புத்தன்; the Buddha, as wedded to or lord of virtue "ஓங்குயர் சமந்தத்த துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோன்" (மணிமே. 11:22-3).

[அறவி + அம் (சாரியை) + கிழவோன். கிழமை → கிழவன் → கிழவோன். அன் → ஓன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அறவியான் *araviyaṇ*, பெ. (n.) அறத்தில் நிற் பவன்; virtuous man. "அறவியாந் காரறு மூன்று மமைந்தநா லமிர்த மேந்த" (சீவக. 1125).

[அறம் → அறவி + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு)]

அறவிலை *ara-vilai*, பெ. (n.) முழு விற்பனை; absolute, unconditional sale. "அறவிலை செய்தான்" (திவ். திருவாய். 8:1:10).

[அறு → அற + விலை.]

அறவிலைவாணிகள் *ara-vilai-vāṇigaṇ*, பெ. (n.) பொருள் கொடுத்து அறத்தை விலைக்கு வாங்கு வோன்; one who practises virtue, not for virtue's sake, but for the reward it brings here and hereafter, one who buys virtue "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடெனு மற விலை வாணிகள்" (புறநா. 134:1-2)

[அறம் + விலை + வாணிகள். விவ் → விலை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. வாணீ சம் → வாணிகள். 'அன்' அ.பா. ஈறு.]

அறவினை *ara-vinai*, பெ. (n.) அறச்செயல்; virtuous deed. "அறவினை யாதெனின் கொல்லாமை" (குறள், 321).

[அறம் + வினை.]

அறவு *aravu*, பெ. (n.) நீங்குகை, ஒழிகை, தீர்க்கை; severance, cessation, exhaustion, extinction. "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா. 1:12).

[அறு → அறவு (தொ.பெ.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு.]

அறவுபதை *ara-v-ubadai*, பெ. (n.) அமைச்சர், படைத்தலைவர் முதலிய தலைமை அரசியலுடையவரை அரசன் தேர்ந்தெடுக்கக்கையானும் தகவலகை மரும ஆய்வுகளுள் ஒன்று, அறத்தேர்திறம்; loyalty test, one of the four secret selection tests for appointment to top-ranking government posts such as ministers and army-chiefs, conducted by ancient sovereigns for ascertaining their honesty by placing the aspirants in trying situations, constantly exposing them to concocted tales of their sovereign's unrighteousness.

"அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம
நாங்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்"
(குறள், 501).

[அறம் + Skt. upa-dhā > த. உபதை, Skt. upa = அண்மை, பக்கம், பால், உடன், கீழ், துணை என்று பொருள்படும் குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்ச முன்னொட்டு (pref.). Skt. dhā = இரு (வினை, து.வி.).]

அறத்தேர்திறமாவது, கோயிற் பூசாரியும், ஈகையாளரும், பொதுநலத் தொண்டரும், துறவியரும், இறையடியாரும் போன்றாரை விடுத்து, நம் அரசன் ஏழை செவ்வன் என்றும் வேறுபாடினறி எல்லாக் குடிகட்கும் கடுவரி யிட்ட மழை பெய்யாப் பஞ்சகாலத்தும் ஈகையிரக்கமில்லாக் காலகண்டரைக் கொண்டு துன்புறுத்தி வரி தண்டுவதால், இக்கொடுங் கோலனை நீக்கிவிட்டுச் செங்கோலான வேறொருவனை அரசனாக்குவோம் என்று சொல்லித்து, அதிகாரியாகத் தேரப்படும் ஒருவரின கருத்தைச் சூளுறவுடன் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

பொருட்டேர்திறம், இன்பத்தேர்திறம், உயிரச்சத்தேர்திறம் என்றும் ஏனை மூன்றை, அவ்வச் சொற்களின்கீழ்க் காண்க.

அறவுரை *ara-v-urai*, பெ. (n.) அறவியல் அல்லது சமயவியல் அறிவுரை (தருமேர்ப் தேசம்); religious or moral instruction (அருங்கல். 124).

அறவுளி *ara-v-uli*, பெ. (n.) ஒரு நோயாளியை நலம்பெறச் செய்யும் மந்திரம் (விண்.); charms employed to cure a sick person (சொ.அக.) — நோயாளிக்கு மந்திரித்தல்; psychic or magnetic cure effected in a sick person (சா.அக.).

[அறு → அறவு (தொ.பெ.) = நீக்கம், நோய் நீக்கம். 'அவு' தொ.பெ. ஈறு. உள்ளதல் = கருததல். உள் → உள்ளி = கருதவது. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அறவுளி *ara-v-uli*, பெ. (n.) முடிவு; cessation.

[அறு → அறவு = நீக்கம், முடிவு. 'உளி' ஒரு முதலிலைப் பொருளீறு (பகுதிப்பொருள் விருதி). ஒ.நோ: பகுது + உளி = பகுதுளி. "சிறுகட்பன்றி பகுதுளி போக்கி" (மலைபடு. 153). இனி, உளி = உள்ளது. அறவுளி = முடிவாகவுள்ளது விளியுமா.]

அறவுதல் *ara-v-ūdal*, தொ.பெ. (vb.n.) 1. முழுமையுஞ் சாம்ப வாகும்படி ஊதுதல் (சா. அக.); to heat by blowing fire and reduce a substance to ashes. 2. புடமிடல்; to sublimite or calcinate, as is done to chemicals.

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.) = முழுதல். ஊது → ஊதல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறவுது-தல் *ara-v-ūdu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடுதல் (விண்.); to refine, as gold, sublimate, as chemicals.

[அறு → அற + ஊதுதல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறவுதல் பார்க்க; see *ara-v-ūdal*.

அறவைத்தல் *ara-vai*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடுதல்; to refine. "அறவைத் தோங்கும் பொன்னி றத்தர்" (கூர்மபு. நவகண. 5).

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.) = ஓட்டற, குற்றம் நீக்க. அற + வை. 'வைத்தல்' (தொ. பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறவை *aravai*, பெ. (n.) அறநெறி, அறவொழுக்கம்; righteousness "அறவை நெஞ்சத் தாயர்" (புறநா. 390: 2).

[அறம் → அறவை. 'வை' பண். பெ. ஈறு.]

அறவை² *aravai*, பெ. (n.) 1. உதவியற்ற நிலை; helplessness, destitution. “அறவை யென் மனமே கோயிலாக் கொண்டு” (திருவாச. 37:6). 2. தீமை; evil, violence. “அறவைத் தொழில்புரிந்து” (தேவா. 4. 110: 7).

[அறு → அறவை = உதவியற்ற அலவு நன்மையற்ற நிலை. ‘அவை’ தொ.பெ. ஈறு.]

அறவைச்சிறை *aravai-cirai*, பெ. (n.) கடுஞ்சிறை; rigorous imprisonment, distressing captivity. “ஸம்ஸாரமாகிற அறவைச் சிறை” (சுடு. 1. 3: 11).

[அறவை = தீங்கு, உடுமை. சிறைத்தல் = தடுத்தல். ‘சிறை’ முத.தொ. ஆகு.]

அறவைச்சோறு *aravai-c-coru*, பெ. (n.) களைகளிலிக்கும் ஏழை யெளியவர்க்கும் இடும் உணவு (பிங்.); food for the helpless and the destitute.

[அறம் → அறவை, ‘வை’ பன்.பெ. ஈறு, சொல் (நெல்) → சொறு → சோறு.]

அறவைத் தூரியம் *aravai-t-turiyam*, பெ. (n.) களைகளிலிக்கும் ஏழையெளியவர்க்கும் அளிக்கும் உடை (பிங்.); clothes for the helpless and the destitute.

[அறம் → அறவை, தூரியம் = ஒருவகையாகை (சிலப். 14: 108, அடியார்க். உரை).]

அறவைச்சோறு பார்க்க; see *aravai-c-coru*.

அறவைப்பிணக்குநடு-தல் *aravai-p-pirai-cudal*, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) கவனிப்பீச்சாற்றியிணத்தை யெடுத்துச் சுடுதல் (பிங்.); cremating an unclaimed corpse

[அறம் → அறவை + பிணம் + சுடு.]

அறவைப்பு *ara-valpu*, தொ.பெ. (vbl.n.) அறவைத்தல் பார்க்க; see *ara-vai*.

அறவோர் *aravār*, பெ. (n.) அறவாளர்; virtuous persons. “அறவோ ரவைக்களம்” (சிலப். 30: 193).

அறவோர்பள்ளி *aravār-palli*, பெ. (n.) சமண, புத்தக் கோயில் (சிலப். 5: 179, உரை); Jain or Buddhist temple

[அறம் → அறவோர். ஆர் → ஓர் (ப.பா. ஈறு). பள் → பள்ளி = படுக்கை, படுக்குமிடம், வீடு, கோயில். ‘இ’ இடப்பொகுறியு.]

அறவேவை *ara-vōlai*, பெ. (n.) நகையடை யசவணம் (வேட்.); trust deed (Insc.).

இனாம் சாசனம் என்பது சென்றையசரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்.

[அறம் + குலை (கருவி ஆகு.)]

அறவோர் *aravōr*, பெ. (n.) 1. அறவாளர் (தருவிட்டன்); virtuous man. 2. புத்தன்; the Buddha. “அறவோ ணாசனம்” (மணிமே. 12: 11).

[அறம் → அறவோர். ஆன் → ஓன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அறனிகா *araiḡa*, பெ. (n.) ஏறத்தாழ பதினோரகவையுள்ள குதிரையினுடைய பற்களின் பொன்னிறம் (அகலசா. 6); golden colour of the teeth of horses when they are about eleven years old.

அறனை *arai*, பெ. (n.) 1. ஒரு தோய் (விண்.); a kind of disease. 2. நச்சுத் தொந்தரவு (யாழ்ப.); teasing, fretfulness, murmuring, as of old people, repining, babbling, as of the old or sick (J).

[அரை → (அரனை) → அறனை = அரட்டு.]

அறவையம் *aravaiyam*, பெ. (n.) அறவையைப் பார்க்க; see *aravaiyam*.

அறம் *aram*, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. எளியசர்க்கீதல்; giving to the poor. 3. மனத்தூய்மை; purity of mind. “மனத்துக்களை மாசிலனாத வனைத்தறன்” (குறள், 34). 4. சமயம்; religion, religious faith. “அன்றியுமறனு மொன்றே” (சிலக. 544). 5. வேள்விமுதல்வண; one who performs a sacrifice, as performing a sacred duty. “ஞாயிறுந் திங்களு மறனு மைவரும்” (பரிபா. 3: 5).

[அறம் → அறன். ம் → ன், இறுதீப்போலி.]

அறம் பார்க்க; see *aram*.

அறங்கடை *arar-kadai*, பெ. (n.) கரிசு, தீவினை (பாவம்); sin. “அறங்கடை நின்றாரு ளெல்லாம்” (குறள், 142).

அறநின்பாஸ் *arar-ni-pai*, பெ. (n.) தீவினை, அறநிலைசாத பழவினை; evil destiny. “போக்கிய புணர்த்த வறவிவ பாலே” (ஐங்குறு. 376).

[அறம் → அறன் + இல் (இல்லாத) + பஸ். பகு → பகல் → பால் = பகுதி, ஊழ்.]

அறநிலாநாள் *araha-il-a[ra]*, பெ. (n.) அறச்செயலில்லாதவன்; one who does not practise virtue. "அறநிலாநாள் கண்ட பொழுதில" (ஐங்குறு. 118).

[அறம் → அறன் + இல் (இல்லாத) + ஆள் (ஆ.பா. ஈறு).]

அறநீர் *aragir*, பெ. (n.) அருநீர் (R.T.); water allowed for irrigation, in large or small quantities depending on the storage level in the reservoir

[அறல் + நீர். அறு → அறல்.]

அறநாயம் *aranyam*, பெ. (n.) காட்டுக் கரணை (சங்.அக.); purple-stalked dragon plant

அறணை பார்க்க; see *arai*.

அறநோய் படை *araha-ombalai*, பெ. (n.) 1. அறத்தைப் பாதுகாக்கை (சிலப். 5: 179, அரும்); fostering virtue. 2. அறத்தைப் பாதுகாக்குமிடம்; institution where virtue is fostered. 3. அறத்தை நுவுலும் (போதில்கும்) இடம்; place of moral and religious instruction. "அறநோய் பளளியு மறநோய் படைபுயம்" (சிலப். 5: 179).

[அறம் → அறன் + ஓம்பு + அடை. ஒம்புதல் = பாதுகாத்தல். அடு → அடை.]

அறக்கட்டை *ara-k-kattai*, பெ. (n.) 1. மூடல்; fool. 2. கஞ்சன், பிசினாறி (சென்னை); miser (Mad.).

[அறு → அறாத → அறா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.). கட்டை = மரக்கட்டை, கட்டை போன்ற உடம்பு, உடம்புள்ள ஆள் (ஆகு).]

இங்குக் கட்டை யெனறது இழிவுகுறிப்பு. அறுக்க முடியாத கட்டைபோற் பயன்படாதவன் என்பது கருத்துப்போலும்.

அறாட்டுப்பறாட்டு *arattu-parattu*, பெ. (n.) போசியதும் போசாதாமானது; that which may or may not be sufficient (ஈடு, 3: 7: 3)

[ஐடுகா. அறை → அறாட்டு. அறை = நீங்குதல், குறைபடுதல். அறாட்டு = குறைபடும் தன்மை. 'அறாட்டுப்பறாட்டு' எதுகை மரபினை மொழி.]

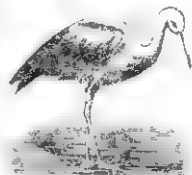
அறை² பார்க்க; see *arai*².

அறாட்டி *ara-atpu*, பெ. (n.) ஹிலைத்த தட்பு; lasting friendship.

[அறுதல் = நீங்குதல். அறு → அறாத → அறா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.). நள் → நட்பு (தொ. பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அறாம்பை *arambai*, பெ. (n.) தும்பை (சங். அக.); white dead-nettle (செ.அக.) - bitter leucas, *Leucas aspera* alias *Phlomis aspera* (சா அக.)

அறாமதி *ara-madi*, பெ. (n.) நாரை, crane (சா.அக.).

அறாமதி

அறாமை *aramai*, பெ. (n.) கவிழ் தும்பை (மலை); species of *Tricodesma* (செ.அக.) - stooping leucas plant, *Phlomis biflora* (சா அக.)

அறாயிரம் *arayiram*, பெ. (n.) ஆறாயிரம்; the number 6000.

[ஆறு → அறு + ஆயிரம் = அறாயிரம்.]

"முன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்"

(தொல். எழுத்து. குற்றியலுகர. 35)

என்னும் நூற்பாவில்படி ஆறு என்னும் நிலைச்சொல் அறு எனக் குறுகி நின்று புணராம.

"ஆயிரக் கிளவி வலுஉங் காலை முதலீ ரெணணி லுகரங் கெடுமே"

(ஐடி 59),

"ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம் ஈறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்"

(ஐடி 64),

எனனும் நூற்பாக்களின் படி, ஆறு + ஆயிரம் - அறாயிரம் எனப் புணர்ந்தது.

"ஆறன் மருங்கில்" என்னும் நூற்பாவின் விளக்கவுரையில், "முன்னர் 'நெடுமுதல் குறுகும்' (தொல். எழுத்து. குற்றியலுகர. 35) என்ற வழி அறுவென நின்ற முற்றுக்கரத்திற்கே சண்டுக் கேடு கூறினா ரென்பது பெற்றாம். எனனை? குற்றியலுகரமாயின் ஏறி முடிதலின். இது குற்றுகரத் தீர்ந்து முற்றுக்கரமாய் நின்றவின் சண்டு முடிபு கூறினார். முற்றியலுகரம் ஈறுமெய் யொழியக் கெடுமெனவே, குற்றுகரம் கெடாது ஏறி முடியுமென்பது

அருத்தாபத்தியீற பெறுதும். ஆறாயிரம் எனவரும்" என நச்சினாக்கினியர் உரைத்ததைக் கவனிக்க. அருத்தாபத்தியைத் தமிழில் எதிர்மறையெச்சம் எனலாம்.

அறவட்டி *arā-vaṭṭi*, பெ. (n.) அதிக வட்டி, கடுவட்டி; exorbitant interest. "அன்னியரை யெல்லாம் அறவட்டி வாங்கி" (நெவவிடு. 368).

[அறுதல் = அறத்தொடு முடிதல் அல்லது கூடுதல். அறு → அறாத → அறா (ச.கெ.எ.ம.பெ. எ.) + வட்டி.]

வட்டி பார்க்க; see *vaṭṭi*.

அறவழக்கு *arā-vaṭṭaku*, பெ. (n.) முடிவிற்கு வராத வழக்கு அல்லது சச்சரவு; endless dispute. 'கொட்டை முந்தினதோ பனை முந்தினதோ என்கிற அறவழக்கிலே' (சிவப்பிர. 34, உரை).

[அறுதல் = தீர்தல். அறு → அறாத → அறா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.). வழக்கு → வழக்கு.]

அறாவிலை *arā-vaṭṭai*, பெ. (n.) அளவிற்கு மிகுதியிலை (விவ.); exorbitant price. "நடந்து கொள்ளுநர்க் கறாவிலை பகர்ந்து" (திருவிளை. விற்றகு. 17).

[அறு → அறாத → அறா (ச.கெ.எ.ம.பெ. எ.) விஸ் → விவை (ஆகு.) = வீற்ற பணம்.]

அறவட்டி பார்க்க; see *arā-vaṭṭi*.

அறாவு-தல். *arāvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v1) அடித்தல்; to strike, beat, whip. "மத்திகையினா லறாவி" (சேவக. 703).

[அறு → அறை. அறைதல் = அடித்தல். அறு → (அற) → (அறவு) → அறாவு.]

அறி-தல் *arī-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.1.) 1. ஐம் புலனாக உணர்ந்தல்; to perceive by the senses. 2. மதியினாலுணர்ந்தல்; to know, understand, comprehend, recognise. "ஆவ தறிவார்ப்பெறின" (நாலடி. 73). 3. மனத்தினாலுணர்ந்தல்; to conceive, to know by imagination or deliberation. 4. புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல் (புதுவை); to discover (Pond.). 5. தேறுதல், திட்டஞ்செய்தல்; to ascertain, determine, decide. "அறிபட லாற்றா லறி முறை யென்று" (பு. வெ. 8:19). 6. நினைத்தல் (பிங்.); to think. 7. மதித்தல்; to esteem, prize. "யஹநிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கப்பேறல்வயிற்" (குறள், 61). 8. நுகர் கல், பீட்டறிதல் (அனுபவித்தல்); to experience.

"கண்டுகேட்டுண்டுயிர் துற்றறியு ளுமம்புலனும்" (குறள், 1101). 9. பயிலுதல், to know by practice, to be accustomed to. "கனவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு" (குறள், 288).

ம. அறியு; க., குட., நு. அறி; தெ. ஏறுகு; பட. அறதனெ; கோத. அர்ச்; துட. அர்ச்; அர்யி; குரு. அறிதனெ; யீரா. சுறிபிங்.

[ஒருகா. அள் → (அறு) → அறி. அள்ளுதல் = பொருந்துதல். பொருந்தியறிதல். ஒ.நோ: பள் (பள்ளம்) → (பறு) → பறி.]

அறி *arī*, பெ. (n.) அறிவு; knowledge. "அறி கொள் றறியா கொணினும்" (குறள், 638).

க. அறி

['அறி' முத.தொ. ஆகு.]

அறிக்கை *arikkai*, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; notice, report. "தானற வயர்ந்த துன்பத்தனை நினக்கறிக்கை செய்ய" (வேதாரணியபு. பரஞ்சோ. மணலானச். 33). 2. (கிறித்.) குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கை; (Chr.) confession. "எருசலேம் நகரத்தாரும் யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும்.....தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு.....திருக்குளிப்புப் பெற்றார்கள்" (விவிலியம், மத் 3:4-5). 3. பயிற்றுமை (பொதி.நி.); training, teaching.

ம. அறியிப்பு; க., பட., நு. அறிபிங்; தெ. ஏறுக; கோத. அர்க்யம்.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (சீ.வி.) → அறிவிக்கை (தொ.பெ.) → அறிக்கை. ஐனி, அறிக்கை (த.வி., தொ.பெ.) → அறிக்கை (சீ.வி., தொ.பெ.) என்றுமாம். ஒ.நோ: செறி → செறிக்கை (த.வி., தொ.பெ.) → செறிக்கை (சீ.வி., தொ.பெ.). 'அறித்தல்' என்னும் சிறுவினை இன்று வழக்கற்றது.]

அறிக்கைப்பத்திரம் *arikkai - p - patiram*, பெ. (n.) 1. எழுத்துமலர் விளம்பரம் (விவ.); advertisement, notification, written notice, proclamation. 2. வரலாறு குறிக்கும் இதழ்க்கை; report. கழகத்தின் மூன்றாம் ஆண்டு அறிக்கைப்பத்திரம்.

[அறி → அறிக்கை. Skt. patra > த. பத்திரம் = கிளை, றுலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம்.]

அறிக்கை பார்க்க; see *arikkai*.

இதழ், ஏடு, ஓலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம் என்பன தமிழ். ஓலை என்பது அதில் எழுதப்பட்டதைக் குறிப்பின் ஆகுபெயர்.

அறிக்கைபண்ணு-தல் *arikkai-paṇṇu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.l.) 1. விளம்பரப்படுத்துதல்; to advertise, notify, inform. 2. (கிறித்.) குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல்; (Chr.) to confess.

[அறிக்கை + பண். பண் → பண்ணு.]

அறிக்கை பார்க்க; see *arikkai*.

அறிக்கையிடு-தல் *arikkai-y-idu*, 18 செ. குன்றாவி. (v.l.) அறிக்கைபண்ணு பார்க்க; see *arikkai-paṇṇu*.

க. அறியிகு; தெ. ஏறுக்படு.

[அறிக்கை + இடு.]

அறிக்கை பார்க்க; see *arikkai*.

அறிக்கையோலை *arikkai-y-ōlai*, பெ. (n.) செய்திக்கடிதம் (குருபரம். 277); letter, as written on palm leaf.

அறிக்கை பார்க்க; see *arikkai*.

[ஓலை = பணையேடு, அதில் எழுதப்பட்ட செய்தி (ஆகு.).]

அறிக்கைவாசி-த்தல் *arikkai-vēṣi*, 4 செ. கு. வி. (v.l.) (கிறித்.) கோயிலில் ஓலை கூறுதல், திருமண அறிக்கை விளம்புதல்; (Chr.) to publish bans of marriage.

அறிக்கை பார்க்க; see *arikkai*.

[வாய் → வாயி → வாசி. வாயித்தல் = வாயாற் படித்தல் அல்லது குழிவைத்தல்.]

அறிக்கைணி *ari-karṇi*, பெ. (n.) எருக்கந் விழுங்கு (சம். அக.); root of madar.

அறிகரி *ari-kari*, பெ. (n.) கண் கூடாகக் கண்ட சான்றாள்; eye-witness, one who has personal knowledge. "அங்கியங்கடவுள் அறிகரியாக" (தொல். பொருள். சுற். 1, உரை).

['அறிகரி' வினைத்தொகை.]

அறிக்குவி *ari-karūvi*, பெ. (n.) ஐம்புலப் பொறி, அறிவுப்பொறி (ஞானேந்திரியம்); organs of sense. "அறிக்குவி யணையா" (சிவப்பிர. 33).

['அறிக்குவி' வினைத்தொகை. கரு → கருவி = செயல் அல்லது தொழில்துணைப்பொருள். கருத்தல் = செய்தல். இவ் வினை இற்றைத் தவிழில் வறுக்கற்றது.]

அறிகுறி *ari-kuṛi*, பெ. (n.) அடையாளம்; mark, token, symbol. "நிங்களையாட் டறிகுறியொன்று செய்து" (காஞ்சிப்பு. நகரப். 85).

['அறிகுறி' வினைத்தொகை.]

அறிசலம் *ari-śalam*, பெ. (n.) தெஞ்சறிந்த குற்றம்; conscious guilt. "அணையவல் விரத்ததோ டறிசலம்" (நீலகேசி, 242).

['அறிசலம்' வினைத்தொகை. Skt. chala > த. சலம்.]

அறிசா *ari-śā*, பெ. (n.) ஒருவகையின் (சம். அக.); a kind of fish (செ. அக.) — பெருவகையின்; a big variety of fish (சா. அக.).

அறிஞன் *ari-ñan*, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோன்; man of knowledge, savant, wise man. "அன்னகாலையில் விர்வா குப்பெயரறிஞன்" (சுந்தபு. மகேத். வச்சிர. 61). 2. புலவர் (பிங்.); poet, learned man. 3. முனிவர் (குடா.); sage. 4. மதிமகன் (புதன்); the planet Mercury.

[அறி → அறிக்கிரான் → அறி குந் நான் → அறியுந் நான் → அறியுநன் → அறிநன் → அறிஞன்.]

அறிநயில் *ari-tuyil*, பெ. (n.) 1. அறிவு அல்லது உணர்ச்சி குன்றாது தூங்கும் தூக்கம்; a semi-conscious sleep. 2. ஓசத்தூக்கம், தூங்காமல் தூங்கல் (யோகநித்திரை); a state of sleep in which the person is conscious of the outer world, the sleep of devotion or abstraction—an attribute supposed to belong to the sages. 3. திருமாவின் ஓசத்தூக்கம்; the conscious sleep of Tirumal (Viṣṇu). "ஆடகமாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன்" (சிவப். 26: 62). 4. விழிப்பொடு தூங்கும் ஒரு நோய்; wakeful lethargy, *Agryphnocomia* (சா. அக.).

['அறிதுயில்' வினைத்தொகை. துய் → துயில்.]

துயில் பார்க்க; see *tuyil*.

அறிதுயிலமர்ந்தோன் *ari-tuyil-amardōn*, பெ. (n.) அனைத்தையும் அறியும் அறிவொடு தூங்கும் திருமால்; Tirumal (Viṣṇu), who during his sleep is conscious of the universe. "ஆடகமாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன்" (சிவப். 26: 62).

[அறி + துயில் + அமர்ந்தோன். 'அறிதுயில்' வினைத்தொகை. அமர் → அமர்ந்தான் → அமர்ந்தோன் (வினையா. பெ.). ஆன் → ஓன் (ஆ. பா. கூறு).]

அறிந்துதெரிந்து *arindu-terindu*, வி. எ. (adv.) தெளிவாக அறிந்துகொண்டு; knowing fully well, deliberately. அறிந்துதெரிந்து அச்சுற்றற்கு செய்தான்.

[அறி → அறிந்து (இ.கா.வி.எ.). தெளி → தெளிந்து (இ.கா.வி.எ.). 'அறிந்துதெளிந்து' எதுகை மரபிணையொழி.]

அறிநன் *arinaru*, பெ. (n.) அறிந்தவன், அறிபவன்; one who knows. "கோடியார் தலைவகொண்ட தறிந்" (பொருந. 57).

[அறி → அறிகின்றான் → அறி குந்நான் → அறிகுநன் → அறிநன்.]

அறிப்பலம் *arippalam*, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை); long pepper, *Piper longum*.

அறிப்பு *arippu*, பெ. (n.) உணர்ச்சை; comprehension. "அறிப்புறு மமுதாயவல" (தேவா. 5. 48. 4).

[அறி + பு (தொ.பெ. ஈறு).]

அறிபொருள்வினா *ari-poru-vinai*, பெ. (n.) அறியப்பட்ட பொருளை ஒரு பயந்தோக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; question put to a person or a student to find out from the answer whether he knows the meaning or has not understood it. 'அறிபொருள் வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒரு பயனோக்கி அவ்வாய்பாட்டினொன்றான் வினாவலது. பயன் வேறறிதலும் அறிவுறுத்தலு முதலாயின' (தொல். சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை)

இது அறிவினா எனவும் படும். ஆயின், அது பொருளறியும் வினா என்று பொருள் பட்டு அறியான் வினாவையுங் குறித்தலால், அறிபொருள் வினா என்பதே பொருத்தமாம்.

ஆசிரியன் மாணவனை நோக்கி, 'இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது?' என வினவுவது அறிபொருள் வினாவாம்.

அறிமடம் *ari-madam*, பெ. (n.) 1. அறிந்தும் அறியாததுபோன் திருக்கை (குடா.); assumed ignorance. 2. அறிந்தபடி நடக்க இயலாமை; inability to translate into practice what one has learnt. 3. நினைவின்மை; forgetfulness, inability to recall to memory. 4. விளையாடும் பருவத்து நிகழும் அறியாமை (தொல். பொருள். மெய்ப். 16, பேரா. உரை); innocence of childhood.

['அறிமடம்' வினைத்தொகை.]

இறுதிப் பொருட்டுச் சான்று, 'மடந்தபவுரைத்தல - விளையாடும் பருவத்து நிகழ்ந்த அறிமட நீங்கக் காமப் பொருட்சுண்ணே சிறிது அறிவுதோன்றதல' என்னும் (தொல.

பொருள். மெய்ப். 16) பேராசிரியர் கூறியே. அது அத்துணைப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. விளையாடும் பருவத்து நிகழ்வது அறியாமடமேயன்றி அறிமடமன்று. ஒருகால், ஏட்டுப் பிழையாகவு மிருக்கலாம்?

அறிமுகம் *ari-mugam*, பெ. (n.) 1. தெரிந்த முகம்; familiar face. "அறிமுகம்பிற காண்கிலெனடுத்தலு ரறியேன்" (சேதுபு. விதிராம. 99). 2. பழக்கம் (உ.வ.); acquaintance (Com u.).

['அறிமுகம்' வினைத்தொகை.]

அறியக்கொடுத்தல் *ariya-k-kodu*, 4 சொ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தெரிவித்தல்; to communicate information, to instruct. 2. குற்றமேற்றத்தல் (வின்.); to indict, impeach, inform against.

[அறி → அறிய (நி.கா.வி.எ.) + கொடு.]

அறியகம் *ariyagam*, பெ. (n.) நோயையுண்டாக்கும் ஒரு பேய்; a demon causing diseases (சா. அச.).

அறியபலம் *ariyapalam*, பெ. (n.) அறிப்பலம் பார்க்க; see *arippalam* (சா. அச.).

அறியல் *ariyal*, பெ. (n.) மூங்கில் (சங். அச.); bamboo, *Bambusa arundinacea*.

அறியலுறவு *ariyal-uravu*, பெ. (n.) 1. அறிவுறுத்தல்; acquisition of knowledge. 2. அறிதற்கண் விருப்பம் (தொல. சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை); desire for knowledge.

[அறி → அறியல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. உறு → உறவு (தொ.பெ.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு.]

அறியாக்கரி *ariya-k-kari*, பெ. (n.) பெயர்ச்சான்று; false evidence. "அறியாக்கரி பொய்த்து" (சிலப். 15: 78).

[அறி → அறியாத (எ.உ.பெ.எ.) → அறியா (ச.கெ.எ.உ.பெ.எ.) + கரி.]

அறியாப்பிள்ளை *ariya-p-pil^{ai}*, பெ. (n.) 1. உலகியலறியாத சிறுவன்; a boy ignorant of worldly affairs. 2. சிறுமி; a small girl ignorant of worldly affairs.

[அறி → அறியாத → அறியா + பிள்ளை.]

அறியாக்கரி பார்க்க; see *ariya-k-kari*

அறியாப்பெண் *ariya-p-peⁿ*, பெ. (n.) பூப்புகிடயாத பெண்பிள்ளை; a small or immature girl.

‘அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணும் சுறியாக்கும்’ (பழ.).

[அறி → அறியாத. அறியா + பெண்.]

அறியாக்கரி பார்க்க; see *ariya-k-kari*.

அறியாமை *ariyamai*, பெ. (n.) மடமை; ignorance. “அறிதோ றறியாமை கண்டற் றால்” (குறள், 1110).

ம. அறியாம; க. அறியமெ.

[அறி + ஆ (ஏ.ம.இ.) + மை(பண்.பெ.ஈறு).]

அறியாவினா *ariya-vina*, பெ. (n.) தெரியாத தொன்றைத் தெரிந்துகொள்ளற்குக் கேட்கும் கேள்வி; question for eliciting information or knowledge, or for removal of doubt, as one put by the pupil to the teacher. “இந் நூற்பா விற்றுப் பொருள் யாது?” என்பது, மாணவன் ஆசிரியரிடம் கேட்கும் அறியாவினா (நன். 385, உரை).

[அறியாத → அறியா (ச.கெ.ஏ.ம.பெ.ஏ.) + வினா.]

அறியாள்வினா *ariya-vina*, பெ. (n.) அறியா வினா பார்க்க; see *ariya-vina*. “அறியாள் வினா உயிர் எத்தன்மைத்து என்பது” (தொல். சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை).

[அறி + ஆ (ஏ.ம.இ.) + ஆள் → ன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அறியுநன் *ariyanan*, பெ. (n.) உணர்ச்சிறவன்; one who knows or understands. “அறியுந ராவி போரும் அநங்களைங் களையும் எய்தான்” (சேவக. 1572).

[அறிமீள்றான் → அறியுநான் → அறியுநன் (வினையா. பெ.).]

அறிவர் *arivar*, பெ. (n.) சிறந்த அறிவுடையோர்; the wise ones, sages. “கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்” (தொல். பொருள். கற். 52).

[அறி → அறிவு (தொ.பெ.) → அறிவர். ‘அர்’ ப.பா. ஈறு.]

அறிவரன் *arivaran*, பெ. (n.) அறிவிற் சிறந்த வன்; one who excels in wisdom. “அரணுவ சிற் காய வறிவரனீ யன்றே” (சேவக. 1246).

[அறி + வரன். புரம் → பரம் → வரன் → வரன்.]

வரன் பார்க்க; see *varan*.

அறிவழி-தல் *ariv(u)-a/i-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மதி மயக்குதல்; to lose one's reason, to be bereft of sense, be infatuated (செ.அக.) — மதிமயங்கல், ஒரு சாவுக்குறி; losing sense and consciousness, a symptom of approaching death (சா.அக.).

அறிவழி *ariv(u)-a/i*, பெ. (n.) 1. மதிக்கெடல்; loss of the senses (சா.அக.). 2. மது (யாழ்.அக.); intoxicating liquor which destroys reason and the senses. 3. பேய் (யாழ்.அக.); devil (செ.அக.) — a devil causing insensibility (சா.அக.).

க. அறிமருள்

அறி → அறிவு (தொ.பெ.) + அழி (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).]

அறிவறிவாக *ariv(u)-ariv(u)-aga*, கு.வி.எ. (adv.) விளக்கமாய்த் (விவரமாய்த்) தெரிந்துகொள்ளும்படி; so as to ascertain the minutest details. “மரியாதைகளும் அறிவறிவாக விசாரித்து” (கோயிலொ. 42).

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + அறிவு (தொ.பெ.) + ஆக. ஆகு → ஆக (தி.கா.பெ.ஏ., கு.வி.எ. ஈறு).]

அறிவறை *ariv(u)-arai*, பெ. (n.) 1. ஆதனறிவம் (ஆன்மபோதம்) இன்மை; lack of spiritual knowledge. 2. ஆதனறிவம் (ஆன்மபோதம்) இல்லாதவன்; one, destitute of spiritual knowledge. 3. பொய்க்காட்சி; illusion (சா.அக.). 4. அறிவு அல்லது உணர்வு அழிதக; loss of sense (சா.அக.).

[அறி → அறிவு (தொ.பெ.) + அறை. அறு → அறை (தொ.பெ.). ‘ஐ’ தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவறைபோ-தல் *ariv(u)-arai-pu-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு கீழற்றுப் போதல், அறிவு கெட்டழிதல்; to have one's knowledge or sense undermined. “அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத் திறைமுறை பிழைத்தோன்” (சிவம். 20: 25-6).

[அறி → அறிவு + அறைபோ. அறு → அறை (தொ.பெ.). ‘போ’ து.வி.]

அறிவன் *arivan*, பெ. (n.) 1. நல்வறிவுடையவன்; man of knowledge, wise man, sage. “அறிவர் தேர்குறி னையன் செய்தன முறைய தாகுமால்” (கந்தபு. அகர. மார்க்கன். 259). 2. அருகன் (திவா.); Arhat. 3. புத்தன் (பிங்.); the Buddha. 4. மதிமகன் (புதன்) (திவா.);

Mercury. 5. செவ்வாய் (பிங்.); the planet Mars. 6. முரசு (உத்திரட்டாதி) (நாநார்த்த.); the 26th lunar asterism. 7. கணியன்; astrologer. "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை" (கலித். 39: 46). 8. கம்மாளன் (திவா.); artisan.

[அறி → அறிவு (தொ.பெ.) + அறிவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அறிவனார் *arivanaar*, பெ. (n.) பஞ்சமரபு என்றும் இசைநா லாகிரியர் (சிலப். 6: 35, அடியார்க். உரை); name of the author of *Panjarabau*, an ancient treatise on Tamil Music.

[அறி → அறிவு → அறிவன் → அறிவனார். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு. 'ஆர்' உ.ப. ஈறு.]

அறிவனாள் *arivanaal*, பெ. (n.) முரசுநாள் (உத்திரட்டாதி) (திவா.); the 26th lunar asterism.

[அறிவன் + நான்.]

'அறிவன்' என்பது மதிமகன் (புதன்) என்னும் நாலாங்கோளுக்குப் பெயராய் அமைந்திருக்கும்போது, அதைச் செவ்வாய்க் கோளையும் முரசுநாளையும் குறிக்கப் பயன்படுத்துவது அத்துணைப் பொருத்தமான தன்று.

அறிவாகரன் *ariv(a)-agarana*, பெ. (n.) அறிவிற்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவன்; a man who is the repository of knowledge, a man of profound knowledge.

ம. அறிவாக்கன்மாள்

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + Skt. Bkara.]

அறிவாணி *arivani*, பெ. (n.) காமமிக்க பெண்டிர் வகுப்பு நான்கனுள் இரண்டாவதைச் சேர்ந்தவள் (சித்தினி); the second of the four classes of lascivious women, as characterised by lust (சா.அக.).

அறிவாளி *ariv(a)-ali*, பெ. (n.) அறிவுமிக்கவன், கூர்மதியன்; a man of profound knowledge, an intelligent person.

ம. அறிவாளன்

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + ஆளி (ஆ.பா. ஈறு.)

அறிவாற்றல் *ariv(a)-aral*, பெ. (n.) அறிவாகிய அல்லது அறிவின் வலமை; the power of knowledge.

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + ஆற்றல். ஆற்றல் → ஆற்றல். ஆற்றல்தல் = செய்யலாட்டுதல்.]

அறிவானந்தர் *arivanaandar*, பெ. (n.) அகீர்த்தியர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வெண்ணர் (சித்தர்), பல்வகை மருத்துவ நூல்களை இயற்றியவர்; one of the Siddhas of the Agatiyar School, author of several treatises on Alchemy and Medicine (சா.அக.).

அறிவித்தல் *arivi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெரிவித்தல்; to inform, make known, relate, communicate. 2. வெளியிடுதல்; to publish, announce

ம. அறியிக்குக

[அறி (த.வி.) → அறிவி (ச.வி.)]

அறிவிக்கை *arivikkai*, தொ.பெ. (vbl. n.) அறிவிப்பு பார்க்க; see *arivippu*.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (ச.வி.) → அறிவிக்கை (தொ.பெ.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவிப்பு *arivippu*, பெ. (n.) 1. தெரிவிப்பு; information. 2. விளம்பரம்; notice, publication.

ம. அறியிப்பு; கூ., பட., அரிசெக.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (ச.வி.) → அறிவிப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவியல் *ariv(a)-iyal*, பெ. (n.) அறிவாராய்ச்சியால் கூர்ந்து தேரக்கியும் ஆய்வு செய்யும் மெய்யம்மை கண்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொது தெறிபீட்டறிவு; science, knowledge ascertained by observation and experiment critically tested, systemised and brought under general principles.

[அறிவு + இயல்.]

அறிவிலாபீத்தம் (பிரமை) *ariv(a)-ila-pittam*, பெ. (n.) பித்தநோய் நரற்பதனுள் ஒன்று; one of the 40 kinds of bilious disorders in the system causing insensibility (சா.அக.).

[அறி → அறிவு + இல் + ஆ + சித்தம். 'ஆ' (க.கெ.எ.உ.பெ.எ. ஈறு). சித்து → சித்தம்.]

அறிவிளி *ariv(a)-ili*, பெ. (n.) அறிவில்லாதவன்; ignorant person, fool, idiot. "அறிவிளியடங்குதி யென்றாள" (கம்பரா. அபொத்த. மந்தரை. 75).

க. அரிவிளி

[அறி → அறிவு + இல் + ஐ (ஓ. ஈறு).]

அறிவினா *ari-vina*, பெ. (n.) அறிந்து கேட்கும் கேள்வி; question for the purpose of testing, as one put by the teacher to the pupil. "இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது?" என்று ஆதிரியன் மாணவனை வினவுவது அறிவினா (நன். 385, உரை).

['அறிவினா' லிணைத்தொகை.]

அறிவினொளி *arivinoḷi*, பெ. (n) தூடக்கல்வின் (கற்பூர சிவாசத்தின்) சாரம்; the active principle of the crystallised gypsum (சா.அக.).

அறிவினம் *ariv(u)-ṇam*, பெ. (n.) அறிவின்மை, மடமை; ignorance.

க. அரிவிவிதன

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு) + ஈனம். Skt. hina > த. ஈனம்.]

அறிவு *arivu*, பெ. (n.) 1. பொறியுணர்வு; perception by the senses. 2. உலகியலறிவு; worldly knowledge. "அறிவுடையா ரெல்லா முடையார்" (குறள், 430). 3. பரவியல் ஒளி (ஞானம்); divine knowledge, spiritual wisdom. 4. மதி; intelligence, wit. "எதிரதாக்காக்கு மறிவினார்" (குறள், 429). 5. அறிய வேண்டியவை; things which must be known. "அறிவறிந்த மக்கட் பேறு" (குறள், 61). 6. கல்வி (திவா.); learning, education, erudition. "கல்வி கரையில" (நாலடி, 135). 7. அறியும் ஆதன் (ஆன்மா); soul. "அறிவுரு வதனோட திந்த மன்மையின்" (ஞானா. 44:5). 8. அறிவுவடிவான இறைவன்; God, as the embodiment of knowledge. "சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவாளை தெய்வமே" (தாய. தேசோ.)

ம. க. அறிவு; து. அறுகு, அறுவு; தெ. ஏறுக, ஏறுகுவ; கோத. அர்வ; கொலா. எர்க; குட. அரிமை.

[அறி → அறிவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவுகேடன் *arivu-kēḍan*, பெ. (n.) அறிவற்றவன், மதிக்கெட்வன் (ஈடு); unwise man, fool.

ம. அறிவுகேடன்; க. அறிகூறி, அரிவுகேடி.

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + கேடன். கெடு → கேடு (முத.தொ.பெ.) → கேடன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அறிவுகொடுத்து-தல் *arivu-kōuttu-*, 5 செ.கு. வி. (v.i.) அறிவிட்டுதல், மதிபுகட்டுதல்; to impart instruction, teach, advise.

க. அறிகுக

[அறி → அறிவு + கொடுத்து. கொள் (த. வி.) → கொளுத்து (சு வி.).]

அறிவுகோணா-தல் *arivu-kōṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவறான வழியில் அறிவைச் செலுத்துதல்; to be perverted, crooked, as misuse of intellect.

அறிவுநூல் *arivu-nūl*, பெ. (n.) மறைநூல், மெய்யறிவுநூல், சமயநூல், மெய்ப்பொருள்நூல், உலகநூல் என்பதற்கு எதிர்; sacred writings, books of true knowledge, religious or theological treatises, philosophical works imparting spiritual wisdom, dist. f. secular writings.

அறிவுபீற-தீதல் *arivu-pīra-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவுண்டாதல்; to dawn as knowledge in the mind, to become enlightened. 2. மயக்கத் தெளிதல் (விண்.); to be restored to consciousness.

அறிவுபுகட்டு-தல் *arivu-puḍaḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவிட்டுதல்; to give instruction, impart knowledge, advise.

[அறி → அறிவு. புக + ஓட்டு = புகட்டு.]

அறிவுமடம்படு-தல் *arivu-maḍam-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அறிந்தும் அறியாததுபோன்றிருத்தல்; to assume ignorance. "அறிவுமடம்படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்" (சிறுபாள். 216.).

[அறிவு + மடம் + 'படு' து.வி.]

அறிவுமயக்கம் *arivu-mayakkam*, பெ. (n) மனக்குழப்பம்; the puzzled state of mind, perplexity.

[அறி → அறிவு. மயங்கு → மயக்கு (தொ. பெ.) → மயக்கம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. மேய்று.]

அறிவுமயங்கு-தல் *arivu-mayaṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணர்ச்சி கெடுதல்; to faint, lose consciousness by swooning, by fits, by sleep, by approach of death. 2. மணந்தடுமாறுதல், திகைத்தல்; to be stunned or bewildered.

க. அறிவுமறெ

அறிவுறால் *arivuraḷ*, தொ.பெ. (vbl.n.) அறிவுறுத்துகை; informing, making known.

“நாமறிவுறாவிற்பழியுமுண்டோ” (குறிஞ்சிப். 22).

[அறி → அறிவு + உறாவ். உறு → உறாவ் (தொ.பெ.). ‘ஆய்’ தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவுறு-தல் *arivuru-*, (20) செ.குன்றாவி (v.t.) அறிதல்; to know. —, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயிலெழுதல்; to wake from sleep. “கிடந்துறங்குந் தீரிய சிங்க மறிவுற்று” (திவ். திருப்பா. 23). 2. உணர்ச்சி மீளப்பெறுதல்; to regain consciousness.

[அறி → அறிவு + உறு.]

அறிவுறுத்து-தல் *ariv(u)-uruttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவுபுகட்டுதல்; to give instruction. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) தெரிவித்தல்; to inform, make known.

[அறி → அறிவு + உறுத்து. உறு (த.வி.) → உறுத்து (ச.வி.). ‘து’ ச.வி. ஈறு.]

அறிவை *arival*, பெ. (n.) ஒழி (ஞானம்); wisdom. “அறிவை யென்னு மமுதவ லாறு” (திவ். பெரியாழ். 5. 4: 2).

[அறி → அறிவை. ‘வை’ பண்.பெ. ஈறு.]

அறிவொப்புக்காண்டல் *ariv(u)-oppu-k-kandal-vira*, பெ. (n.) தானறிந்ததைப் பிறனறிவொடு ஒப்புநோக்கக் கேட்குங் கேள்வி (நேமி. சொல். 6, உரை. மேற்.); question purporting to compare notes with another.

[அறி → அறிவு + ஒப்பு + காண்டல் + ஈனா. ஞ → ஒப்பு (தொ.பெ.). ‘யு’ தொ.பெ. ஈறு. காண் → காண்டல் (தொ.பெ.). ‘தல்’ தொ.பெ. ஈறு. ண் + த் - ண்ட (புணர்ச்சி).]

அறு-தல் *aru-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு முதவியன இறுதல்; to be severed, to break, as a rope. “சாப நாணறு குமிவ வோதை” (இரகு. யாகப். 87). 2. உண்டது செரிந்தல்; to be digested. “அற்றது போற்றி யுளின்” (குறள், 942). 3. கருமங் குதிர்தல்; to be decided, settled. “அற்ற காரியம்” (ஐலப். 17, முன்விலைப் 2, உரை). 4. நீங்குதல், பிரிதல், நோய் முதவியன இல்லாமற் போதல்; to separate, to be cured as a disease. 5. பாழ்படுதல்; to go to ruin. “விடறக் கவர்ந்த விணமொழித் தன்று” (பு.வே. 3.15, கொளு). 6. முடிதல்; to cease, come to an end, perish, become extinct. 7. தாவி நீங்குதல்; to be removed, as the marriage insignia of a woman. அவளுக்குத் தாவி யறுத்தது.

ம., க. அறு; தெ. அறுகு, அறு; -கோத. அர்த்; குட. அர; துட. அர்த, து. அர்ப்புனி.

[அர் → அரி. அர் → அரம். அர் → அறு. ஞ.தேச: உல் → உர் → அறு. அரிதல் = சரிதல் தாய்த் துணித்தல், அறுத்தல் = பெரிதாய்த் துணித்தல், அறுதல் = துணிப்பேதல். ரகரத்தை நோக்க நகரம் வல்லவொவியாதவின், அது வல் விணை குறிக்குஞ் சொல்லுறுப்பாயிற்று.]

அறு²-த்தல் *aru-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i) 1. பன்னுறுவாளாற் கதிரறுத்தல்; to reap corn with a sickle. 2. அறுவாளால் அல்லது கத்தியால் கயிறறுத்தல்; to cut a rope with a knife or sickle. 3. காய்கறி யறுத்தல்; to cut in two or into pieces, as a fruit or vegetable. 4. செங்கலறுத்தல்; to mould, as bricks. 5. ஊடறுத்தல்; to sever, cleave, cut in two. “விசுமபறுத் திழிந்து” (சேவக. 3055). 6. பங்கிட்டுக் கொடுத்தல்; to distribute. “அற்றார்க் கறாது வதிந்தோரும்” (பிரமோத். 16: 37). 7. வளைதோண்டுதல் (உ.வ.); to burrow, form subterraneous passages (Com.u.). 8. வருத்துதல்; to tease, worry. என்னை எப்போதும் அறுக்கிறான். 9. வெல்லுதல்; to outdo, excel. “ஆடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரிள்குரல்” (பதிற்றுப். 43: 21). 10. செரித்தல்; to digest. “ஆரவுண்டறுக்க லாற்றாது” (சேவக. 2839). 11. நீக்குதல்; to remove, as obstacles, obviate, as objections, break, as enchantments. தடை யறுத்துக் கொடுப்பேன். 12. இல்லாமற் செய்தல்; to root out, exterminate. “துயரங்க ண்டா வள்ளை மறுப்பான்” (தேவா. 2, 197: 1). “அவர் வேறுப்பென் வெருவன் மின்” (கம்பரா. ஆரணிய. அசுத்தியப். 22). 13. தாவி நீக்குதல்; to remove the marriage insignia, as a widow. அவள் நெற்றுத் தாவி யறுத்தான். 14. தீர்மானித்தல், முடிவுசெய்தல்; to determine, resolve, decide, settle. “மறைக தென்வா முடிய வரை யறுத்துணர்ந்து புகலிலும்” (வெங்கைக்கலம். 89). 15. இடையீடுதல்; to move in jerky rhythm. “அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுதும்” (தொவ். பொருள். செய். 229). —, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாவி யறுத்துக் கைப்பெண்ணாதல்; to become a widow, by cutting away the marriage insignia known as tali.

ம. அறுக்குக; கொலா, நா. அர்த்; துட. அர்த்; குவி, பங். எர்த்; குரு. அறு; பிரா. ஊரெ.

[சீ:றுதல் (த.வி.) → அறுத்தல் (பி.வி.)]

அறு1-தல் பார்க்க; see aru¹.

அறுக்காங்கு *aru-k-kapaku*, பெ.(n.) அறைத்
கணுக்கு பார்க்க; see *aru-k-kapaku*.

அறுக்கப்பொறுக்க *arukka-p-porukka*, கு.வி.எ.
(adv.) உறுவுறுதல் அறுவடைவரை ஊக்கமாக;
to work diligently till the completion of
harvest. 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடுபட்டு
படுக்கப் பாயிலலை' (பழ.).

[அறு → அறுக்க (தி.கா.வி.எ.). பொறுக்கு →
பொறுக்க (தி.கா.வி.எ.). 'அறுக்கப்பொறுக்க'
எதுகை மரபிணைமொழி.]

உழவு, கட்டியடிப்பு, பரமபடிப்பு, எரு
விடல், தொளிகலக்கல், விதைப்பு, நடவு, நீர்
பாய்ச்சல், களைபறித்தல், காவல் செய்தல்
ஆகிய வினைகளையெல்லாம் ஊக்கமாகச்
செய்து கடினமா யுழைத்த பின்பே, நன்றாக
வெற்பயிர் விளையும், விளைச்சலின்பின் அறு
பொறுவாரும்போது, அறுத்துக் கட்டிய அரிக்க
கட்டுகளைக் களத்திற்கு எடுத்துச் செல்வர்.
அறுக்கும்போதும் கட்டும்போதும் எடுத்துச்
செல்லும்போதும் நென்மணிகள் சிந்தும்.
அவற்றை ஏழைப் பெண்கள் பொறுக்குவர்
அல்லது கூட்டிச் சேர்ப்பர்.

இங்ஙனம் அறுக்கவும் பொறுக்கவும் உழவர்
மிகப் பாடுபடவேண்டியிருப்பதால், கடின
மாக உழைத்தல் 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடு
படுதல்' எனப்பட்டது. 'அறுக்கப்பொறுக்க'
என்பது கொச்சை வழக்கில் 'அறுக்கப்பறக்க'
என்று வழங்குகின்றது.

அறுக்கரிவாள் *arukkarivaḷ*, பெ.(n.) அறுவாள்,
கருக்கறுவாள் பார்க்க; see *aruvaḷ*, *karukkaru-
vaḷ*.

அறுக்கன் *arukkān*, பெ.(n.) 1. கோ (சம்.அக.
கை.); chief. 2. அணுக நண்பன்; intimate
friend.

[1. அறுகு = அரி மர, ஒருகா. அறுகு →
அறுகன் → அறுக்கன் = அரிமரப் போன்ற
தலைவன். 'சிவகன்' என்பதும், அதன் கடைக்
குறையான 'சிவ்' என்பதும், சிவ குலத்
தலைவரின் பட்டப்பெயராயிருப்பது ஏப்பு
நோக்கத் தக்கது. 2. அருகு = அண்மை,
நெருக்கம். ஒருகா. அருகு → அருகன் →
அருக்கன் = நெருங்கிய நண்பன்.

• இனி, இ:று அணுக்கன் என்பதன் கொச்சைத்
திரிபாகவு மிருக்கலாம்.]

அறுக்கரிவாள் *arukki(a-miṅ*, பெ.(n.) ஒரு
கடல்மீன்; sea-fish (சா.அக.).

அறுகங்கட்டை *arugaṅ-kaṭṭai*, பெ.(n.) அறுகம்
புல்லின் அடிவேர்; the main root of harialli
grass, *Agrostis linearis*.

[அறுகு + அம் (சாரியை) + கட்டை.]

கட்டை பார்க்க; see *kaṭṭai*.

அறுகங்கிழங்கு *arugaṅ-kiṭṭaṅgu*, பெ.(n.)
அறுகம்புல்லின் அடிக்கிழங்கு; the bulbous
root of harialli grass.

[அறுகு + அம் (சாரியை) + கிழங்கு]

கிழங்கு பார்க்க; see *kiṭṭaṅgu*.

அறுகடி *arugaḍi-adi*, பெ.(n.) அறுகு பற்றிய
நிலம்; grass land covered with cynodon grass.

[அறுகு + அடி.]

அறுகம்புல் *arugam-pul*, பெ.(n.) படர்புல்
வகை; harialli grass, *Cynodon dactylon* —
பூசைக்குகந்த புல்; a species of sacred grass,
harialli grass, *Agrostis linearis* (சா.அக.).

[அறுகு + அம் (சாரியை) + புல்.]

அறுகம்பேர் *arugam-vēr*, பெ.(n.) அறுகம்
புல்லின் வேர்; the root of the sacred grass,
Agrostis linearis alias *Cynodon dactylon*
(சா.அக.).

[அறுகு + அம் (சாரியை) + வேர்.]

அறுகம்பேர்நெய் *arugam-vēr-ney*, பெ.(n.)
அறுகம் வேரின்று உருவாக்கும் நெய்; a
ghee prepared for medicine from the root of
cynodon grass (சா.அக.).

[அறுகு + அம் (சாரியை) + நெய்.]

அறுகம்பேர்நெய்யை (தைலம்) *arugam-ver-
ney*, பெ.(n.) அறுகம் வேருடன் பல கடைச்
சரக்குகளைச் சேர்த்து வழக்கும் எண்ணெய்,
முனைச் சூட்டைத் தணிப்பது; a medicated oil
prepared from the root of the cynodon grass
mixed with other bazaar drugs and used for
cooling the over-heated brain (சா.அக.).

[அறுகு + அம் (சாரியை) + வேர் +
எண்ணெய்.]

எண்ணெய் பார்க்க; see *ney*.

அறுகரிசி *arugaḍi-ariṣi*, பெ.(n.) அறுகம்புல்
லோடு கூடிய மங்கல வரிசி, வாழ்த்திற்கும்
வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; mixture

of cynodon grass and rice, used in benediction or worship. "சென்னி திருத்தமுறு மறுகரிசியிடடு" (திருவாரணைக். கோச்சென். 93).

[அறுகு + அரிசி. அரி + அரிசி.]

அறுகால்¹ *aru-kal*, பெ. (n.) 1. அறுகாலுள்ள வண்டு; beetle which is six-legged. "அறுகா னிறைமலர்" (திருக்கோ. 126). 2. தேனீ; a bee (சா.அக.).

ம. ஆறுகால; க. ஆறுதள.

[ஆறு → அறு + கால்.]

அறுகால்² *aru-kal*, பெ. (n.) (காவில்லாப்) பாம்பு; serpent, as one without feet. "அறுகாற் பீடத் துயர்மால்" (திருவிளை. பாயி. 30).

[அறுகால் (வினைத்தொகைப்புறத்துப்) சிறந்த அன்மொழித்தொகை = காலற்றது. அறுதல் = நீங்குதல், கில்லாதிருத்தல்.]

அறுகால் வண்டு *aru-kal-varḍu*, பெ. (n.) கருவண்டு; a black beetle (சா.அக.).

அறுகாலன் *aru-kālan*, பெ. (n.) (காவில்லாப்) பாம்பு (மருதாரந். 6); serpent, as one without feet.

அறுகால்³ பார்க்க; see *aru-kal*².

[“அறுகால்” வினைத்தொகை. “அன்” ஓ. ஈறு.]

அறுகாலி *aru-kāli*, பெ. (n.) 1. அறுகாலுள்ள வண்டு அல்லது தேனீ; six-legged beetle or bee. 2. அறுகாலுள்ள இருக்கை (இக்.வ.); a bench having six legs (Mod.).

[ஆறு → அறு + கால் + ி (ஓ. ஈறு).]

அறுகாழி *aru-kāḷi*, பெ. (n.) ஆறு முத்து அல்லது மணி பதித்த மோதிரம்; finger-ring inlaid with six pearls or gems. 'கையு மறுகாழியுமாண வடிவை' (சூ. 8. 10 : 6).

[ஆறு → அறு + காழ் + ி (உடைமை குறித்த ஓ. ஈறு). காழ் = குத்து, மணி.]

அறுகாற்பீடம் *aru-kār-pīdam*, பெ. (n.) ஆறு கால்கள் அமைந்த இருக்கை; six-legged stool used in Śiva temples. "அறுகாற் பீடத் திருந்து" (திருவிளை. பாயி. 30)

[ஆறு → அறு + கால் + பீடம். பீடு = பெருமை, உயர்வு, மேடு. பீடு → பீடம் = மேடா ன இருக்கை.]

அறுகிடுதல் *aruḡ(y)-iḍu*, 20 செ.கு.வீ. (v.i.) திருமணத்தில் அறுகிட்டு வாழ்த்துதல்; to bless the bride and the bride-groom by throwing on their heads rice with cynodon grass. "மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் நார்மணப் பத்தவிலே" (தமிழநாவ. 54).

[அறுகு + ிடு.]

அறுகிலிப்பூகு *aruḡli-p-pūḡu*, பெ. (n.) பூடுவகை (வெட்டி); a kind of shrub (Insc.).

அறுகிரை *aru-kirai*, பெ. (n.) அரைக்கிரை; a pot herb, a kind of edible greens. "அறு கிரையைத் தின்றறி" (பதார்த்த. 625).

[“அறுகிரை” வினைத்தொகை. பரத்தியல் வளர்த்து கிடைப்பீட்டைப்பீட்டு அறுக்கப் படுவது அறுகிரை.]

அறுகு¹ *aruḡu*, பெ. (n.) இந்தியாவெங்கும் இயற்கையாக வளர்வதும், ஆறு வேரூன்றி நீளப் படர்வதும், அழியாதிருப்பதும், பயிர் பச்சைகளைக் கெடுப்பதும், வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதும், பல்வேறு மருந்தாக வடிவமும், பல்வகைப் பட்டதுமான புல்வகை; *harullii* grass, found in many varieties almost every where throughout India, growing or existing all the year round, used in worship and benediction, and serving as medicine for several diseases in several forms, *Cynodon dactylon*. "அறுகாற் பீடுயர் முடியார்" (திருவிளை. பாயி. 30) (சா.அக.). The different kinds of this plant are:

1. சிற்றறுகு - *Agrostis linearis*.
2. புல்லறுகு - *aruḡu* (proper).
3. பேரறுகு - *Panicum ischoemoides*.
4. உப்பறுகு - *Agrostis tremula*.
5. கூந்தலறுகு - *Agrostis*.
6. வெள்ளறுகு - *Exacum hyssopifolium*.
7. ஆற்றறுகு - River variety.
8. யானையறுகு - elephant grass.
9. கொடியறுகு - creeper grass.
10. பாணையறுகு - a kind of grass.

The other common species are: *gracilis* and *virgatus*.

[அறு → அறுகு. நோய்களை அறுப்பதனால் அறுக்க்புல் என்று பெயர் என்பர் மருத்துவர் சாம்பலம் சினை. பயிற் பச்சைகளை அழிப்பதனால் அறுக்க்புல்வெண்பட்டது என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.]

வீங்குகுமாற்றுப் புல் என்பதும் அறுகின் வகையே.

அறுகு¹ *arugu*, பெ. (n.) 1. அரிமா; lion. 2. யானையாணி (நிலா.); an extinct animal. 3. யானை; elephant (சா.அக.). 4. புலி (அக.நி.); tiger — ஆண் புலி; male tiger (சா.அக.).

[ஒருகா. அறு → அறு கு = வீலங்குகளை யழிக்கும் அரிமா, துதிக்கையொடு கூடிய அரிமா வடிவினதாகச் சொல்லப்படும் யானி, வீலங்குகளை யழிப்பதில் அரிமாவை யடுத்த புலி.]

யானி துதிகளை யளவில் யானையை யொத்திருந்தனால், யானியென்று ஒரு சொல் பிறகு யானைப் பொருளுள் கொள்ளப் பட்டதுபோலும்!

அறுகு² *arugu*, பெ. (n.) ஆளிவிதையை அரைத்துப் பீழிந்த சாறு; the juice of the linseed (சா.அக.).

அறுகு³ *arugu*, பெ. (n.) 1. வெளித்திண்ணை (W.G.); a platform or terrace forming a verandah or porch, pial. 2. தெருப்பந்தல் (கோவை); *pandal* in the street, in front of a house (Cm.).

[அகுகு → அறுகு.]

அறுகுணன் *aru-kunṇu*, பெ. (n) அறுகுணங்களை யுடைய இறைவன் (வின்.); God, as having six attributes.

உடைடை (ஹைவரியம்), ஆண்மை (வீரியம்), புகழ், திரு, அறிவும் (ஞானம்), பற்றின்மை (வைராக்கியம்) என்பன அறுகுணங்களாக (பாரத வசனம், அநுசா. பக். 935).

[ஆறு → அறு (கு.பெ.ஏ.) + குணன். குணம் → குணன். 'ன்' (அன்) ஆ.பா. ஈறு.]

அறுகுதராக *arugu-taraḥ*, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி, மணி முதலிய விலையுயர்ந்த பொருள்களையும் மருந்தையும் நிறுக்க வதவும் சிறு நிறைகோல்; delicate balance for weighing precious metals and medical ingredients.

[அறுகு + U. taraḥ > த. தராக. அகு → அகுகு → அறுகு.]

அறுகுமுலி *arugu-mūli*, பெ. (n.) ஒரு மருந்து முலிகையான வெள்ளறுகு; white doob grass, *Epicostema littorule* alias *Athenema hyssopifolium* (சா.அக.).

அறுகுவெட்டுத்தரி அகலி *arugu-veṭṭu-tarī-akuḥ*, பெ. (n.) குறுங்காட்டிலுள்ள மரஞ்செடி கொடிகளை வெட்டிச் செம்மைசெய்து உழவிநீருக் கொண்டு வந்தவர்க்கு, அதுபற்றி அந்த நிலத்தி வேறப்பட்ட றுக்கர்சி (அறுபோக) யுரிமை; right to enjoy land reclaimed from jungle growth and brought under cultivation.

தரிசு பார்க்க; see *tariḥ*.

அறுகுறை *aru-kurai*, பெ. (n.) அட்டை, தலையிலா வுடம்பு, முண்டம்; headless body. "ஆடின வறுகுறை யவகைக ளுடனின்றூ" (பாரத. நிவாத. 141).

[அறுகுறை¹ வினைத்தொகை. அறுதல் = நீய்குதல், தலைநீய்குதல்.]

அறுகெடு-தல் *arugu(e)-eṭṭu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிசி கலந்த அறுகம்புல்லைத் தலையில் தூவி வாழ்த்துதல்; to invoke blessings on a person by scattering on his head, rice with cynodon grass. "மறையோ ரெதிர்கொண்ட றுகெடுப்ப" (செக்கிழார். பு. 88). 2. வழிபடுதல், பூசை செய்தல்; to worship. "அரசர்ப்பொழு தடிமிசை யறுகெடுத்திட" (கலிங். 264).

[அறுகு + எடு. எடுத்தல் = எடுத்துத் தூவுதல்.]

அறுகெழுத்தபடுதரை *arugu(e)-eṭṭu-taraḥ*, பெ. (n.) அறுகு படர்ந்து உழவிநீருப் பயன்படாத தரிசு நிலம் (S.I.I. v, 376); waste land overgrown with cynodon grass and unfit for cultivation.

அறுகை¹ *arugai*, பெ. (n.) அறுகம்புல்; cynodon grass. "அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்து" (மணிமே. 12:60).

ம. அறுக

[அறுகு → அறுகை.]

அறுகை² *aru-kai*, பெ. (n.) அறுப்புண்டகை; amputated hand (சா.அக.).

[அறுகை¹ வினைத்தொகை.]

அறுகைவாணிகள் *arugai-vāṇigaṅṅai*, பெ. (n.) அறுவை வாணிகள் பார்க்க; see *aruvai-vāṇigaṅṅai* (S.I.I. vii, 318).

அறுகோரை அமைதி *aru-kōra-amaidi*, பெ. (n.) சிவபெருமகனின் நடத்திறமேனி யருவம் அறுகோரைக் கட்டத்திறஞள் அமைந்துள்ள நிலை;

the state of the figure of Śiva in his dance-pose being contained within an hexagonal outline. 'நடராஜ ழுர்த்தத்தின் முடி, அக்கினி, புலி வால அல்லது உத்தரியம், ஊன்றிய திருவடி, தூக்கம் திருவடி, துடி ஆகிய ஆறும் 60 பாகைக் கொன்றாக அமைந்து, திருவாசியாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை இயக்கும் ஆரக்கால் போல இருக்கின்றன.

அறுகோண அமைதியில் அமைந்த இத்திருவடி. ஆறாதாரத் தத்துவத்தையும் உணர்ந்திக்கொண்டிருக்கிறது' (சி.செ. பக். 71).

[ஆறு → அறு + கோணம் + அமைதி. கோண் → கோணம். 'அம்' பன்.பெ. ஈறு. அமை → அமைதி. 'தி' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுகோணபதி *aru-kōṅga-padi*, பெ. (n.) ஆறு நிலைக்களங்களுள் (ஆறாதாரங்களின்) ஒன்றானதும், பதினாழிதழ்த் தாமரை வடிவிலானதாகக் கருதப்படுவதுமான அடி நாதநாலின் அதிகாரி; the power in the psychic centre of the cervical region (சா.அக.).

[ஆறு → அறு + கோணம் + பதி. கோண் → கோணம். 'அம்' பன்.பெ. ஈறு. Skt. pati = தலைவன்.]

அறுகோணம் *aru-kōṅgam*, பெ. (n.) 1. ஆறு மூலை கொண்ட சக்கரம் அல்லது வடிவம் (சி. சி. கபக். 2: 67); hexagon. 2. அடி நாத தாவு (விசத்தி வீடு); one of the psychic centres situated in the cervical region (சா.அக.).

அறுகோணபதி பார்க்க; see *aru-kōṅga-padi*.

அறுசமயம் *aru-śamayam*, பெ. (n.) சிவனியம் (சைவம்), மாவியம் (வைணவம்), காளியம் (சாத்தம்), சுதிரவம் (சௌரம்), ஆனைமுகவம் (காணபத்தியம்), குமரம் (கௌமாரம்) என்னும் அறுவகை இந்துசமயக் கொள்கைகள்; the six post-Vedic Hindu religious systems.

[ஆறு → அறு + சமயம். சமய → சமையம் → சமயம்.]

சமயம் பார்க்க; see *śamayam*.

அறுசர்க்கு *aru-śaraku*, பெ. (n.) கல்லுப்பு, சாரம், வெடியுப்பு, படிசாரம், துருசு, வெள்ளசாரம் என்னும் அறுவகைச் சர்க்குகள்; a group of six ingredients consisting of common salt, sal-ammoniac, nitre, alum, blue vitriol and borax (சா.அக.).

அறுசரம் *aru-śaram*, பெ. (n.) அறுநூற்புள்ள யாழ் (திவா.); lute, as a six-stringed instrument.

[ஆறு → அறு + சரம். சரீ → சரம்.]

அறுசிறுபொழுது *aru-śiru-pozuṭu*, பெ. (n.) அறுபொழுது பார்க்க; see *aru-pozuṭu*.

அறுசுவை *aru-śuvai*, பெ. (n.) இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, காசீப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுவகை நாவுணர்ச்சி; the six flavours. "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்திலவா ணுட்ட" (நாலடி. 1).

க. அறுபோள

அறுசுவைக்காதி *aru-śuvai-k-kādi*, பெ. (n.) அறுசுவையுப்பு பார்க்க; see *aru-śuvai-y-uppu*.

அறுசுவைகழற்றல் *aru-śuvai-kāṭṭal*, தொ. பெ. (vbl. n.) தவத்தோர் கற்புமுண்ட உடம்பை வலுப்படுத்துமுன் அறுசுவை யுண்டி யாசையை அறவே யொழித்தல்; renunciation of the pleasures of eating delicious dishes of all tastes, generally resorted to by yogis and Siddhars preparatory to taking medicines for rejuvenation (சா.அக.).

[ஆறு → அறு + சுவை + கழற்றல். கழல் (த.வி.) → கழற்று (பி.வி.) → கழற்றல் (தொ. பெ.) = நீக்குதல். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுசுவையுண்டி *aru-śuvai-y-uppi*, பெ. (n.) ஆறு சுவையுள் கொண்ட உண்டிவகைகள்; foodstuff prepared with all the six flavours. "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்திலவா ணுட்ட" (நாலடி. 1).

[ஆறு → அறு + சுவை + உண்டி. உண் → உண்டி (தொ.ஆகு). 'தி' தொ.பெ. ஈறு. ண் + தி = ண்டி (புணர்ச்சி).]

அறுசுவையுப்பு *aru-śuvai-y-uppu*, பெ. (n.) கல்லுப்பு; common salt forming basis for all kinds of tastes (சா.அக.).

அறுசூலை *aru-śūlai*, பெ. (n.) பித்தசூலை, ஊத (வாத) சூலை, கோழைச் (சிஸெட்டு) சூலை, ஊதபித்தசூலை, கோழைப்பித்தசூலை, ஐயகணசூலை என்னும் அறுவகைச் சூலை தோய்கள் (இராட்.); six kinds of arthritis or gout, viz., *pittaśūlai*, *ūdaśūlai*, *kōḷaiccūḷai*, *pīdapittaśūlai*, *kōḷaipittaśūlai*, *aiyakanaḷśūlai* (R.).

அறுசேகம் *aru-śēgam*, பெ. (n.) செந்தி; sulphur (சா.அக.).

அறுத்தவள் *arutavai*, பெ. (n) கைம்பெண், widow, as one who has removed her marriage insignia known as *raḷi*.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + அவள்.]

அறுத்திசைப்பு *aruy(i)-iṣaiṅṅu*, பெ. (n.) (யாப்.) வேற்றிசை கலந்துவரும் யாப்புவழு, ழுவகை ஒசைக்குற்றத்துள் ஒன்று (யாப். வி. 95, உரை); (Pros.) fault which consists in introducing in a verse of one metre, the rythm of other metres.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + இசைப்பு. இசை → இசைப்பு (தொ.பெ.). 'யு' தொ.பெ. சுறு. இசைத்தல் = ஒலித்தல்.]

அறுத்திடல் *aruttiḍal*, தொ.பெ. (vbl.n.) அவாவறுக்கை (சூடா.); extirpation of desire.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + கிடல். கீடு → கிடல (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. சுறு. 'கீடு' து.வி.]

அறுத்துக்கட்டுதல் *aruytu-k-kottu*, 5 செ. கு. வி. (v.i.) கணவனையிழந்தோ நீர்வை செய்யப்பட்டோ நாளி நீங்கிய பின், மறுநாளி கட்டி மணத்தல்; to remarry, in the case of castes that allow remarriage of widows and divorced women, as removing the marriage insignia known as *raḷi* tied by a former husband and having a new one tied by another.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + கட்டுதல். கட்டு → கட்டுதல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. சுறு. கட்டுதல் = தாலி கட்டுதல்.]

அறுத்துப்பேசுதல் *aruytu-p-pēṣu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தீர்மானமாகச் சொல்லுதல்; to speak definitely, decisively, conclusively.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + பேசு.]

அறுத்துமுறி *aruytu-muri*, பெ.(n.) மணவிலக்குச் செய்தல் (இ.வ.); divorce (Loc.).

[அறு → அறுத்து + முறி. முறி (முத.தொ. பெ.) = முறித்தல்.]

அறுத்துரைத்தல் *aruy(i)-urai*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வரையறுத்துச் சொல்லுதல்; to speak positively, definitely. 2. பிரித்துச் சொல்லுதல்; to interpret by breaking up a sentence and making a subordinate clause a principal one. 'திருந்துங் கடனெறியைச் சொல்லுமென்றும், களவாகிய இவ்வாற்றைச்

சொதக்குமென்றும், முற்றாக அறுத்துரைப்பாருமுள்' (திருக்கோ. 272, உரை).

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + உரை.]

அறுத்துவிட்டவள் *aruytu-viḷḷavai*, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, who is deprived of her *raḷi*, 'marriage insignia'. தையலநாயகி நாக நம்பியின் அறுத்துவிட்டவள் (உ.வ.).

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + விட்டவள். விடு → விட்ட (இ.கா.பெ.எ.) + அவள். 'விடு' து.வி.]

அறுத்தோடி *aruy(i)-ōḍi*, பெ. (n.) ஏரிக் கரையை அல்லது ஆற்றங்கரையை அறுத்தோடும் நீரோட்டும்; gully, as water eroding or breaching a bund.

[அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.) + ஓடி. ஓடு → ஓடி. 'இ' வி.முத. சுறு.]

அறுதல் *arudal*, பெ. (n.) காசுக் (நாணயக்) குற்றவகை (சரவண, பணவிடு. 66); a defect in coins.

[அறு → அறுதல் (தொ.ஆகு.). 'தல்' தொ. பெ. சுறு.]

அறுதலி *arudali*, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, as one whose *raḷi*, 'marriage insignia', has been removed. 'அறுதலி பெற்ற மகனுக்கு அங்க மெல்லாங் குறும்பு' (சேட்டை) (பழ.).

[அறுதலி (விணைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை) → அறுதலி.]

அறுதலி *aru-raḷi*, பெ (n.) கைம்பெண்; widow. 'அறுதலி யாரை யழைத்துத் தன் விட்டி. லிருத்தி' (ஆதிபூரவதானி).

அறுதலி பார்க்க; see *arudali*.

அறுதி *arudi*, பெ. (n.) 1. இல்சாமை; non-existence. 2. வரையறை; limit. "காடு மன்னுநின் புதல்வருக் கறுதிசெய் காலமோ" (பாரத. உலாகன். 16). 3. (வரையறுத்த) உரிமை; (restricted) possession, ownership, right. "செம்மகன் கரியோற் கறுதி யாக" (கலவா. 18:10). 4. முடிவு; end, close, termination. "அறுதி யாக வின் றறஞ்சுமர் முடித்தும்" (பாரத. பதினெட்ட. 46). 5. அறுதிக் குத்தகை; unconditional lease. 6. அறுதிலிமை (அறுதிக் கிரயம்); finality, as in a sale. "அறுதியி தென்று கொண்டு" (திருவாலவா. 46:32). 7. நாசம்; destruction.

“அறுதி யிலானே” (சி.இ. சுபக். 1:35, சிலாக்.). — இடை. (part.) வரை; until. “அன்றுமுதலின்றறுதியா” (இவ். திருவாய். 4. 1:6).

[அறு → அறுதி. ‘தி’ பன். பெ. ஈறு.]

அறுதிக்கரை *arudi-k-karai*, பெ. (n.) நிலங்களை ஊர்ப்பொதுவில் வைக்காமல் தனித்தனியாய் உரிமையுள்ளவர்க்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் நிலவுரிமை முறை. பசுங்கரை என்பதற்கு எதிர்; system of land tenure in which all lands once held by a village community jointly, were distributed amongst the members permanently, each member receiving a definite share which became his absolute property thereafter, and for the rent of which he alone is responsible, dist. f. *paṣuṅgarai* (C.G.).

அறுதிக்கரைடை *arudi-k-ka[ra]dai*, பெ. (n.) ஆட்டை (வருஷாந்தர) தெற்கணக்கு (இ.வ.); annual account for the income from paddy (Loc.).

[அறு → அறுதி + கரை + கடை. நட → கடை = நடப்பு, கணக்கு.]

அறுதிக்கிரயம் *arudi-k-kirayam*, பெ. (n.) முடிவான விற்பனை; absolute or final sale.

[அறு → அறுதி + கிரயம். Skt. *kraya* > ந. கிரயம் = விலைத்தொகை.]

இதை ‘அறுதிவிலை’ அல்லது ‘அறுதிவிற்பு’ என்று சொல்லலாம்.

அறுதிச்சாதுகம் *arudi-c-cadanam*, பெ. (n.) விற்பனை யாவணம் (கிரய பத்திரம்); deed of transfer.

[அறு → அறுதி + சாதனம். Skt. *śāsana* > ந. சாதனம் = பட்டயம்.]

அறுதிச்சீட்டு *arudi-c-cittu*, பெ. (n.) அறுதிமுறி, அறுதியாவணம்; deed of transfer (W.).

[அறு → அறுதி + சீட்டு. சீட்டு (சிறியது) → சீட்டு = நறுக்கு, ஓலை, முறி, ஆவணம்.]

அறுதிப்பங்கு *arudi-p-paṅgu*, பெ. (n.) 1. ஊர்ப்பொதுவி வில்லாத தனிபுரிமை நிலம்; portion of village lands enjoyed by a villager or landholder as his absolute property. 2. கடன் தீர்ப்பதற்கு கடைசியாகக் கொடுக்கப்படுகிற தொகை (வின்.); the last and final payment made towards the discharge of a debt.

அறுதிப்பட்டு *arudi-p-paiṭu*, பெ. (n.) ஆறுதிப்பரிவட்டம் பார்க்க; see *arudi-p-pari-vaṭam*.

அறுதிப்பரிவட்டம் *arudi-p-parivaṭam*, பெ. (n.) அறுதிப்பரிவட்டம் பார்க்க; see *arudi-p-parivaṭam*.

[பரிவட்டம் → பரிவட்டம்.]

அறுதிப்பரிவட்டம் *arudi-p-pari-vaṭam*, பெ. (n.) மரலிய (வைணவ) வழக்கப்படி, கோயிலமதிப்புரவாகத் (மரியாதையாகத்) தெய்வச்சிலையின் அருகிலிருந்தெடுத்துப் பெருந்தகைமக்களின் தலையில் திருக்கொடை போலக் கட்டப்படும் பட்டுத்துணி; silk cloth taken from the sanctuary of an idol and tied on to the heads of distinguished personages, as a divine gift, according to Vaiṣṇava usage.

[அறு → அறுதி + பரி + வட்டம். அறுதி = உரிமை, மதிப்புரிமை. பரிதம் = சுற்றுதல், சுற்றிக்கொடுதல், வட்டமாகத். வட்டம் = துணி.]

பரிதல் (சுற்றுதல்) என்னும் வினைச்சொல் இன்று வழங்காது.

அறுதிப்பாடு *arudi-p-paḍu*, பெ. (n.) முடிவுபெறு (வின்.); accomplishment, completion.

[அறு → அறுதி + பாடு. படு → பாடு (தொ. பெ.). ‘படு’ து.வி.]

அறுதிமுறி *arudi-muṭi*, பெ. (n.) தீர்ந்த கணக்குச்சீட்டு; receipt for full payment of dues or debts. ‘ஆண்டுதொறும் அறுதிமுறி பெறவும்’ (S.I.I. iii, 140).

[அறு → அறுதி + முறி (முத.தொ.ஆக.).]

அறுதியிட்டுதல் *arudi-y-iḍu*, 18 செ.குள்.நாவி. (v.t.) 1. முடிவிற்குக் கொண்டு வருதல்; to bring to completion or to a close. 2. தீர்மானித்தல்; to determine. “அமர்வமென்றறுதியிட்டு” (திருவாவலா. 27:41). 3. காலங்குறித்தல்; to specify a time, appoint a day.

அறுதியறுதி *arudi-y-arudi*, பெ. (n.) 1. அறுதிச்சீட்டு (வின்.); deed of relinquishment by transfer. 2. முடிவான உறுதிப்பாடு; final assurance.

[அறு → அறுதி. உறு → உறுதி. ‘தி’ பன். பெ. ஈறு.]

அறுதுவர்ப்பு *aru-tuvarppu*, பெ. (n.) (சமணர்) ஆசியம் (சிரிப்பு), இரதி (விருப்பு), அரதி (விருப்பின்கம்), கோகம் (அகையு, வகுந்தம்),

பயழ் (அச்சம்), கருச்சை (அருவகுப்பு) என்னும் அறுவகைக் குண வேறுபாடுகள்; (Jain.) the six kinds of disposition of mind, viz. *hasty, rati, a-rati, śōka, bhaya, jugupsa*. "அறுவகைத் துவர்ப்பும் பொசி" (சேவக. 3076).

அறுதொழிலோர் *ṣṛu-tojilōr*, பெ. (n.) உழவு, வணிகம், தொழில், கொல் அல்லது கம், ஆட்சி, கல்வி என்னும் அறுவகைத் தொழில் செய்யும் மக்கள்; people engaged in the six occupations, viz., agriculture, trade, weaving, artisan's work, government business and learning. "அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்" (குறள், 560)

[ஆறு → அறு + தொழிலோர். தொழில → தொழிலோர். ஆர் → ஓர் (ப.பா. கூறு).]

ஆய்ந்து நோக்கின், எல்லாத் தொழில்களும் மேற்குறித்த ஆறனுள் அடங்கும். கட்டட வினைகளும் குயவரும் கம்பியருள் அடங்குவர். கவிவேலை அறுதொழிற்கும் பொது.

"உழவு தொழிலே வரைவு வாணிகம விச்சை சிற்பம் என்றித் திறத்தறு தொழில்கற்ப நடைவது கரும் பூமி"

என்று திவாகரங் கூறுவதும், இதனொடு ஒருவாறு பொருத்தும்.

தமிழமுறைப்படி கல்வி ஒரு வகுப்பார்க்கு மட்டும் உரியதன்று.

"மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் கற்றா ரனைத்திலர் பாடு"

என்று திருக்குறளும் (409),

"வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும் கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின் மேற்பா லொருவனும் அவன்கட் படுமே"

என்று புறப்பாட்டும் (183) கூறுகின்றன.

"தோணி யிவக்குவான் நொலவல வரணத்துக் காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார —காணாய அவன் றுணையா ஆறுபோ யற்றே நூலகற்ற மகன்றுணையா நலவ கொளவ"

என்று நாலடியாரும் (136),

"எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும் அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்"

என்று நறுநொகையும் (38) கூறுகின்றன.

அரிசில்கிழார், அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார், இளங்கோவடிகள், கணியன் பூங்குன்றன், குறமகள் இளவெயிலியார், கலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார், சேரமான் கணைக்காரியரும்பொடாற, சோழன் நலங்கிள்ளி, தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்கிழார், திருத்தக்கதேவர், தொண்டைமான் இளந்திரையன், பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், பேய்மகள் இளவெயிலியார், மருத்துவன் தாமோதரனார், வண்ணக்கள் சாத்தனார், வெண்ணிக்குயத்தியார் முதலிய புலவர் புலத்தியர் பெயரும் கல்வியின குலப்பொதுமையைக் காட்டும்

மொழியிலக்கணமும், இசை நாடகம் களைக்கு கணியம் மருத்துவம் அரசியல் முதலிய பலவேறு அறிவியல்களும் நூல எனப்படும். அரசியல்நூல் பொருள நூல் எனப்படும்.

அறநூல், பொருள்நூல், இப்பநூல், வீட்டுநூல் என்பன தனித்தனியாகவும் இயலும். முதல் மூன்றும், எல்லா நான்கும் கூட்டாகவும் இயலும். முதல் மூன்றன் கூட்டு முப்பால் எனப்படும். அதற்கு இலக்கியம் திருக்குறள். எல்லா நான்கும் சேர்ந்தது நூற்பால் எனப்படும். அதற்கு இலக்கியம் இறந்துபட்டது. திரும்த்திரும் போன்றது வீட்டுநூல். வடமொழி அர்ந்தசாத்திரம் "போல் தமிழிற் பொருள்நூறு மிருந்தமை,

"ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இளையிரண்டும் தெற்றென்க மன்னவன் கண்" (581),

"மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க்கு அதிநுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை" (636),

"நூலாருள நூல்வலவ னாகுதல் வேலாருள வென்றி வினைபுரைப்பான் பண்பு" (683),

"உயர்வகலந் தின்மை அருமையிற் நான்கின் அமைவரை என்முரைக்கும் நூல்" (743)

என்னும் குறள்களால் அறியப்படும்.

தனித்தனி வியங்கும் இயல் இசை நாடகம் மூன்றும் முத்தமிழெனக் கலந்தவாதே, அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றும் முப்பாலெனவும், அவற்றொடு வீடும் சேர்ந்து நாற்பாலெனவும் கலக்குமென வறிக.

பெருநாரை, பெருங்குருகு, சிற்றிசை, பேரிசை, இசை நூறுக்கடி முதலியன தனி இசை நூல்கள். முறாவல், சயந்தம், குண

நூல், செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகக் தமிழ்நூல் முதலியன தனி நாடகநூல்கள், அகத்தியம் முதலிய தமிழ் நூல்.

“விண்ணில் வலகம் விளைக்கும்
விளைவெவலாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி” (பு.வெ. 174)
என்பதனாற் கணிய நூலும்,

“மிசினும் குறையினும் நோய்செய்யும்
நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”
(குறள், 941)

என்பதனால் மருத்துவநூலும் இருந்தமை அறியப்படும்.

“எப்பாலநா லோர்க்குத் துணிவு” (குறள், 533) என்று எல்லா நூல்களையும் பொதுப்படக் குறித்தது.

“ஏரணம் உருவம் யோகம்
இசைகணைக் கிரதம் சாலம்
தாரணம் மறமே சந்தம
தம்பநீர் நிலமு லோகம்
மாரணம் பொருளென் றின்ன
மாணநூல் யாவும் வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ
வழிவழிப் பெயரும் மாண”

எனவும் பழந் தனிப்பாட்டு, இறந்துபட்ட பலவேறு நூல்களைக் குறிக்கின்றது. இது பிற்காலத்ததாதலால், பல நூற்பெயர்கள் வடசொல்லாற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எல்லா நூல்களையும், உலகநூல் அறிவுநூல் என இரு வகையாக வகுத்துள்ளனர் அறிஞர். இம்மைக்கு மட்டும் பயன்படுவது உலகநூல்; மறுமைக்கும் பயன்படுவது அறிவுநூல்.

“அலகுசால் சுற்பின் அறிவுநூல் எல்லா(து)
உலகநூல் ஒதுவ தெல்லாம் — கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு
தடுமாற்றம்
போஒற் துணையறிவார் இல்”
(நாடடி. 140).

வீட்டுநூல்களான அறிவுநூல்கள், வீடுபேறு கருதிய துறவியர்க்கே சிறப்பாக வரிய வாயின. அஃறிணைமாட்டும் அருளுடைமையால், துறவியர் ‘அந்தணர்’ (அழகிய குளிர்ந்த அருளுடையோர்) எனப்பட்டனர்.

“அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற்
றெய்வயிர்க்குஞ்
செந்தணமை பூண்டொழுக்க லான்”
(குறள், 30)

என்று துறவியரையே அந்தணரென்றும், துறவு எல்லா வகுப்பார்க்கும் பொது வென்றும்,

“அறத்தாற்றி னிலவாழ்க்கை யாற்றின்
புறக்காற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்”
(குறள், 46)

என்று, இவ்வறத்தாலும் வீடுபேறு உண்டென்றும், ஆரியக் கொள்கையை மறுத்துக் கூறிய திருவள்ளுவர், ‘அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்’ என்று பிராமணரையே விதந்து கூறியிருக்க முடியாது.

மேலும், ஈதல் பிராமணர்க் கின்மையால் ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஏற்றல் என்னும் ஐந்தொழிலே அவர்க்குரியன வாம்.

இனி,
“ஓதல் பொருதல் உலகு புரத்தல்
ஈதல் வேட்டல் படைபயிற் றல் அறுதொழில்”

என்று பிங்கலம் அரசர்க்கு அறுதொழில் கூறுவதனால், அதனாலும், ‘அறுதொழிலோர்’ என்னும் பெயர் பிராமணர்க்குப் பொருந்தாததாகும்

‘அந்தணர் நூல்’ என்று திருவள்ளுவர் செங்கோன்மை யதிகாரத்திற் குறித்தது, துறவியர்க்குரிய (மறைநூலென்றும், மந்திர நூலென்றும், அறிவுநூலென்றும், மெய்தநூலென்றும் சொல்லப்படும்) வீட்டுநூலே யாகும். ஆயின், கொடுங்கோன்மையதிகாரத்தில் ‘அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்’ என்று அறுவகைத் தொழிலசெய்யும் இவ்வறக் குடிவாணர் தத்தம் தொழிற்குரிய உலக நூல்களை மறந்துவிடுதலையே குறித்ததாகும். ‘அறுதொழிலோரும்’ என்பதிலுள்ள முற்றும்மை செய்யுள் திரிபால் தொக்கது.

நூலை மறந்துவிடுதலாவது, தொழில செய்யாதிருத்தல். மழையின் நிமாந்தர்வாழ முடியாதாதலால் தொழில்கள் நடைபெறுவ தில்லை. வானம் பெயலொல்லாமையும் ஆபயன் குன்றுதலும் முன்னர்க் கரணியமாகக் (காரணமாகக்) காட்டியுள்ளமையால், அவற்றின் விளைவாகத் தொழில்கள் நின்று போதலைக் கூறினார்.

ஆகவே, “பாட்டுரை நூலே” என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிற் (செய். 79) பொதுப்படக் குறிக்கப்பட்ட நூல் என்பது, ‘அறுதொழிலோர் நூல்’ என்றும் ‘அந்தணர்

நூல் என்றும் இருதிறப்படுமென்பதும், அவற்றுள் முன்னவை இம்மைக்கும் பின்னவை மறுமைக்கும் உரியன என்பதும் அறியப்படும். இலக்கண நூல் இருவகை நூற்கும் பொதுவாம்.

இன்னும் இதன் விளக்கத்தை நூல் என்றும் உருப்படியிற் காண்க.

அறுத்தருளம் *aru-taruṇam*, பெ. (n.) தெருக்கடி வேளை, அவசரச் சமையம்; emergency, exigency (W.).

[அறு → அறும் (எ.கா.பெ.எ.), 'உம்' எ.கா. பெ.எ. ஈறு. Skt. taruṇa > த. தருணம் = சமையம், வேளை.]

அறுத்தறுவாய் *aru-taruṇay*, பெ. (n.) அறுத்தருணம் பார்க்க; see *aru-taruṇam*.

[தறுவாய் = இறுதிநேரம், வேளை, சமையம்.] தறுவாய் பார்க்க; see *taruṇay*.

அறுத்தொகை *aru-togai*, பெ. (n.) (கணக்கு) மிச்சமின்றிப் பிரிக்கப்படும் எண்; (Arith.) number divisible without remainder

[அறு → அறும் (எ.கா.பெ.எ.) + தொகை. தொகு → தொகை. 'ஐ' பெ. ஈறு.]

அறுநீர் *aru-nir*, பெ. (n.) விரைந்து வறியிப் போகும் நிலைமையிலுள்ள ஏரி குள நீர்; water of a tank or reservoir nearly dried up

க. அறுநீர்
[அறுநீர் = சிற்றளவு நீர். 'அறுநீர்' வினைத்தொகை.]

அறுநீர் *aru-nir*, பெ. (n.) அறுவகைச்செயனீர் பார்க்க, see *aru-varai-c-cayanir*.

அறுநூறு *aru-nūru*, பெ. (n.) ஆறுநூறு; six hundred.

ம. க., பட. அறுநூறு.
[ஆறு → அறு + நூறு. நூறு → நூறு] நூறு பார்க்க; see *nūru*.

அறுப்புகூலாக்கு *aruppaḍi-kūlakku*, பெ. (n.) ஊதிய இழப்புகளைக் (லாப தட்டங்களைக்) காட்டுங் கணக்கு (இ.வ.); balance sheet, statement showing profit and loss (Loc.).

[ஒருகூ. அறைப்படி கணக்கு. ஒ.நோ: அறுக்கணக்கு = அறைக்கணக்கு.]

அறுப்பம்புல் *arupam-pul*, பெ. (n.) புல்வகை; a kind of grass. "நீடறுப்பம் புல்லாய்ப்படுபாதி போக" (சரவண. பண்ணி. 144).

[ஒருகூ. அறுப்பு + அம் (சாரியை) + புலகூ. அறுப்பன் + புல என்றாம்.]

அறுப்பய்பூச்சி *aruppan-pūcci*, பெ. (n.) தவசிய் (தானியம்) பூச்சிவகை (இ.வ.); insect that eats off the ears of corn (Loc.).

[அறு → அறுப்பு → அறுப்பன் + பூச்சி. 'அன்' இ. ஈறு.]

அறுப்பின்பண்டிகை *aruppan-paṇḍikai*, பெ. (n.) (இறித்) அறுவடைக்காலத்தின்பின் புது விளையுட்பொருள்களைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தும் விறித்தவ விழா நான்; (Chr.) harvest festival

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.), 'ய' தொ.பெ. ஈறு. 'இன' 6ஆம் வேற்றுமைச் சாரியை யுருபு. பண்டு → பண்டிகை.]

பண்டிகை பார்க்க; see *paṇḍikai*

அறுப்பு *aruppu*, பெ. (n.) 1. அறுப்பு; cutting. 2. அறுவடை, கதிர்றுக்கை; harvest, reaping the crop. 3. அறுத்த றுள்ளு (வின்.); piece section sawn. 4. மரத்தின் அறுத்த பக்கம் (வின்.); the sawn side of timber. 5. புண்ணையறுத்த இடம் (வின்.); opening of a wound. 6. தாலியறுக்கை (வின்.); becoming a widow, as by cutting the marriage insignia called *talī*. 7. கண்டனம்; censure, refutation, as of an argument.

ம. அறுப்பு
[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ., தொ.ஆகு). 'ய' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுப்புக்காலம் *aruppu-k-kālam*, பெ. (n.) கதிர்றுக்கும் பருவம்; harvest season

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.), 'ய' தொ.பெ. ஈறு. கால் → காலம். 'அம்' பெ.பொ. பின்.]

அறுப்புக்கூவி *aruppu-k-kūvi*, பெ. (n.) 1. கதிர்றுக்கும் கூவி (C.G.); wages for reaping. 2. ஏரம் முதலியன அறுக்கும் கூவி, wages for sawing. 3. கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பிழைப்புப் பொருள் (ஜீவனாம்சம்); sum paid to an heirless Tamilian widow towards her maintenance. 4. அறுத்துக் கட்டுங் குலங்களில் கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுத்து விக்கும் பிழைப்புப் பொருள்; sum paid to

widows in certain castes which allow remarriage, on receipt of which she is cut off from her husband's family.

[அறுப்பு + கூலி.]

அறுப்புக்கோடி *aruppu-k-kōḍi*, பெ. (n.) நாலியறுத்தவட்டுச் சுற்றத்தார் கொடுக்கும் புது வெள்ளைச்சேலை; new white sari given to a widow by her relatives, at the funeral of her husband.

அறுப்பு, கோடி பார்க்க; see *aruppu, kōḍi*.

அறுப்புச்சீட்டு *aruppu-c-cittu*, பெ. (n.) வேளகநிலத்திற் கதிரறுக்கக் கொடுக்கும் உத்தரவுமுறி (C.G.) ; order or permit to cut a standing crop, esp. in a zamin.

[அறுப்பு + சீட்டு. அறு → அறுப்பு. 'ய' தொ. பெ. ஈறு. சீட்டு → சீட்டு.]

அறுப்புச்சுகம் *aruppu-c-cugam*, பெ. (n.) கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பிழைப்புப் பொருள் (இ.வ.); maintenance for an heirless Tamilian widow (Loc.).

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.). 'ய' தொ.பெ. ஈறு. Skt. sukha > சுகம் = இன்பம், ஆக்ச்சி.]

அறுப்புச்சொம்மு *aruppu-c-commu*, பெ. (n.) பிள்ளையில்லாத கைம்பெண்ணிற்குப் புகந்தகத்தார் பிழைப்புக்காக மொத்தமாய்க்கொடுக்குந் தொகை (நாளு.); lumpsum given to a childless widow, for her maintenance, by her husband's relations (Nāñ.).

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.). 'ய' தொ.பெ. ஈறு. சும் → சொம் → சொம்மு = சொத்து, செல்வம், பொருள்.]

அறுப்புப்பணம் *aruppu-p-paṇam*, பெ. (n.) அறுப்புக்கூலி பார்க்க; see *aruppu-k-kuli*.

அறுபுகை *aru-pukai*, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், உசருக்கு, பொறாமை என்னும் அறுவகை உட்பகையான குற்றங்கள்; the six internal enemies of man, i.e., the six emotions, viz., desire, anger, miserliness, confusion of mind, arrogance and envy, which disturb his mind and corrupt his soul "ஐம்புவன்களை யடக்கிநின்ற நறுபுகை துறந்து" (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6).

[ஆறு → அறு. புகு → புகை, 'ஐ' பன்னபெ. ஈறு.]

அறுபடுதல் *aru-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அறுக்கப்படுதல்; to be cut asunder.

[அறுபடு (செய்.வி.), 'படு' து.வி.ந்]

அறுபத்துநாலுகலை *arubattu-nalu-kalai*, பெ. (n.) "காமசூத்திரம்" என்னும் பழைய சமநிலகுத நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள அறுபத்தநான்கு கலைகளும் அறிவியல்களும்; the sixty-four arts and sciences, mentioned in the *Kāmasūtra*, an ancient Skt. work.

அறுபத்து நாலு கலைகளாவன: 1. எழுத்திலக்கணம் (அக்கரலைக்கணம்); 2. எழுத்தாற்றல் (விநிதம்); 3. கணிதம்; 4. மறைநூல் (வேதம்); 5. தொன்மம் (புராணம்); 6. இலக்கணம் (வியாகரணம்); 7. நயநூல் (நிதி சாத்திரம்); 8. கணியம் (சோதிட சாத்திரம்); 9. அறநூல் (தரும சாத்திரம்); 10. ஓகநூல் (யோக சாத்திரம்); 11. மந்திரநூல் (மந்திர சாத்திரம்); 12. நிமித்திக நூல் (சூகூச சாத்திரம்); 13. கம்மிய நூல் (சிற்ப சாத்திரம்); 14. மருத்துவ நூல் (வைத்திய சாத்திரம்); 15. உறுப்பமைவு நூல் (உருவ சாத்திரம்); 16. மறவணப்பு (இதிகாசம்); 17. வணப்பு. 18. அணிநூல் (அலங்காரம்); 19. மதுரமொழிவு (மதுரபாடணம்); 20. நாடகம்; 21. நடம்; 22. ஒலிநூல் அறிவு (சத்தப் பிரமம்); 23. யாழ் (வீணை); 24. குழல்; 25. மதக்கம் (மிருதக்கம்); 26. தாளம்; 27. வீரப்பயிற்சி (அத்திரவித்தை); 28. பொன் நோட்டம் (கணக பரிட்சை); 29. தேர்ப்பயிற்சி (ரத பரிட்சை); 30. யானையேற்றம் (கூப பரிட்சை); 31. குதிரையேற்றம் (கூச பரிட்சை). 32. மணிநோட்டம் (ரத்தின பரிட்சை); 33. நிலத்து நூல்/மண்ணியல (பூமி பரிட்சை); 34. போர்ப்பயிற்சி (சங்கிராம லிலக்கணம்); 35. மல்லம் (மலவ யுத்தம்); 36. கவர்ச்சி (ஆகருடணம்); 37. ஒட்டுகை (உச்சாடணம்); 38. நடப்புப் பிரிப்பு (வித்து வேடணம்); 39. காமநூல் (மதன சாத்திரம்); 40. மயக்குநூல் (மோகணம்); 41. வசியம் (வசிகரணம்); 42. இதனியம் (ரசவாதம்); 43. இன்னிசைப் பயிற்சி (காந்தருவ வாதம்); 44. பிறவுயிர் மொழியறிக்கை (பைபீல வாதம்); 45. மகிழுறுத்தம் (கவுத்துக வாதம்); 46. நாடிப்பயிற்சி (காது வாதம்); 47. சுலுழம் (காருடம்); 48. இழப்பறிக்கை (நட்டம்); 49. மறைத்ததையறிதல் (முஷ்டி); 50. வான் புகவு (ஆகாயப் பிரவேசம்); 51. வான்செலவு (ஆகாய கமணம்); 52. கூடுவிட்டுக் கூடுபாய

தலப்பிரகாயப் பிரவேசம்); 53. தன்னுருக
கரத்தல் (அதிருசியம்); 54. மாயச்செய்கை
(இந்திரசாலம்); 55. பெருமாயச்செய்கை
(மகேந்திரசாலம்); 56. அழற்கட்டு (அககிளித்
தம்பனம்); 57. நீர்க்கட்டு (சுவத்தம்பனம்);
58. வளிக்கட்டு (வாயுத்தம்பனம்); 59. கண
கட்டு (திருட்டித்தம்பனம்); 60. நாவுக்கட்டு
(வாக்குத்தம்பனம்); 61. விந்துக்கட்டு
(சுக்கிலத்தம்பனம்); 62. புதையற்கட்டு
(கணத்தம்பனம்); 63. வாட்கட்டு (கட்கத்
தம்பனம்); 64. சூனியம் (அவத்தைப் பிர
யோகம்).

வேறெசகு பட்டியல்

1. பாட்டு (கீதம்); 2. இன்னியம் (வாத
தியம்); 3. நடம் (நிருத்தம்); 4. ஒவியம்;
5. இளைப்பொட்டுக் (பத்திர திவகம்) சுத்த
ரீக்கை; 6. பவலகை யரிசி பூக்களாற் கோலம்
வைத்தல்; 7. பூவமளி யமைக்கை; 8. ஆடை
யுடை பற்களுக்கு வண்ணமமைக்கை; 9.
பள்ளியறையிலும் குடிப்பறையிலும் மணி
பதிகை; 10. படுக்கையமைக்கை; 11. நீரலை
அல்லது நீர்க்கிணை இசை (ஐலதரங்கம்);
12. நீர்வாரியடிக்கை; 13. உளவரி (வேடங்
கொள்கை); 14. மாலைதொடுக்கை; 15.
மாலை முதலியன அணிசை; 16. ஆடையணி
களாற் சுவடிக்கை; 17. சங்கு முதலிய
வற்றாற் காதணியமைக்கை; 18. வீரை
கட்டுகை; 19. அணிகலம் புனைசை; 20.
மாயச்செய்கை (இந்திரசாலம்); 21. குகமா
ரரின் காமநூல நெறி (கௌகமாரம்); 22.
கைவிரைவு (ஐஸ்தலாலகம்); 23. மடை
நூலறிவு (பாகசாத்திர வுணர்ச்சி); 24.
தையல்வேலை; 25. நூல்கொண்டு காட்டும்
வேடிக்கை; 26. வீணை யுடுக்கைப் பயிற்சி
(வீணை டமருகப் பயிற்சி); 27. விடுகதை
(பிரேளிகை); 28. ஈற்றெழுத்துப் பாப்
பாடுகை; 29. நெருட்டுச் சொற்றொட
ரமைக்கை; 30. சுவைதோன்றப் பண்ணுடன்
வாசிக்கை; 31. நாடகம் உரைநடை (வசனம்)
யிலெற்றியுணர்ச்சி; 32. குறித்தபடிபாடுகை
(ஸமையப்பூரணம்); 33. பிரமபு முதலிய
வற்றாற் கட்டில் பிணைதல்; 34. சுதிரில
நூல் சுற்றுக்கை; 35. மரவேலை; 36. மனை
நூல் (வாஸ்து வித்தை); 37. காசு, மணி
நோட்டம் (நாணய ரத்னங்களின் பரிசோ
தனை); 38. நாடிப்பயிற்சி (தாதுவாதம்);
39. மணிக்கு நிறமமைக்கையும் மணியின்
சிறப்பிட மறிகையும்; 40. தோட்டவேலை;

41. தகர்ப்போர் சேவற்போர் முதலிய விவங்கு
பறவைப்போர்; 42. சினி நாசனங்கட்குப்
பேச்சுப் பயிற்றுவுகை; 43. உடம்பு பிடிக்கை
யும் எண்ணெய் தேயக்கையையும்; 44. குழைக்
குறி (சங்கமொ காசுநகனமைத்துப் பேசுக்கை);
45. மருமொழி (ரசகிய பாலை); 46.
நாட்டுமொழி யறிவு (தேசபாஷை யுணர்ச்சி);
47. பூத்தேர் (புஷ்பரதம்) அமைக்கை; 48.
முற்குறி (நிமித்தம்) யறிசை; 49. பொறி
யமைக்கை; 50. ஒருகாலிற் கொள்கை
(ஏகசத்தக்கிராசித்தம்); 51. இருகாலிற்
கொள்கை (துவிசத்தக்கிராசித்தம்); 52.
பிறிப்பா (கவி) விடுக்கை; 53. வணப்பு
(காவியம்) இயற்றுக்கை; 54. உரிச்சொல்லறிவு
(நிகண்டுணர்ச்சி); 55. யாப்பறிவு; 56. அணி
யறிவு (அலங்கார வுணர்ச்சி); 57. மாயக்கலை
(சாலைவித்தை); 58. ஆடையணியுற் நிறமை
(உடுத்தலிற் சாமர்த்தியம்); 59. சூதாட்டம்;
60. சொக்கட்டான்; 61. பாலை (பொம்மை),
பத்து முதலியன வைத்தாடுகை; 62. யானை
யேற்றம், குதிரையேற்றம் பயிற்சி; 63.
படைக்கலப் பயிற்சி; 64. உடற் (வேதம்)
பயிற்சி (சது).

'நாறு வேதம், ஆறு சாத்திரம், பதினெண்
புராணம், அறுபத்துநாலு கலைஞானம்'
என்பது ஆரிய இலக்கியப் பாஞ்சாலாதலால்,
'அறுபத்துநாலு கலை' என்பது தமிழ் மர
பன்று. 'அறுபத்துநாலு கலை' என்னும்
பொருட்டொகைப் பெயர் தமிழாதலாலும்,
அறுபத்துநாலாக வகுக்கப்பட்ட கலைகள்
அனையவும் தமிழர்க்கும் உரியனவாத
லாலும், தமிழக்கலைகள் ஆரியக் கலைக்குக்
காலத்தால முந்தியனவாதலாலும், அறுபத்து
நாலு கலைப்பட்டி இங்குத் தரப்பட்டது.

முதற்பட்டி ஆரிய நூன்மரபை முற்றுத்
தழுவினது. வடசொற்களெல்லாம் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டு, தென்சொற்கள் மூன்றும்
வடசொற்கள் பிறைக்கோட்டுப்பின்னும்
குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இருமொழிக்கும்
பொதுச் சொற்கள் அல்லது ஏற்கெனவே
தமிழாய்க்குஞ் சொற்கள், பிறைக்கோட்டுச்
சொல்லின்றித் தமிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பட்டி பிற்காலத்ததாதலால்,
சிறிது வேறுபட்டும் பெரும்பாலும் தமிழ்ச்
சொற்களைக் கொண்டும் உள்ளது.

அறுபத்துநாலுகலை என்னும் தொகுப்பு,
வடமொழிக் காமசுத்திரம் (Kāma Sūtra)

என்னும் இன்பநூலின் ஆசிரியரான வாற்சாயன (Vātsīyana) ருடையதாதலால், அந் நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளரான டர். சந்தோச குமார் முக்கர்சி (Dr. Santosh Kumar Mukherji) பாகுபடுத்திக் கூறிய அறுபானாற்கலை யாங்கிலப் பட்டியலை இங்குத் தருகின்றேன்.

The Sixty-four Arts

Toilet

1. Make-up, toilet and use of beautifying agents.
2. Painting the body, and colouring the nails, hair, etc.
3. Decoration of the forehead.
4. Art of hair dressing.

Dressing

5. Art of dressing.
6. Proper matching of decorations and jewellery.

Music and Dancing

7. Singing.
8. Playing on musical instruments.
9. Playing on musical glasses filled with water.
10. Acting.
11. Dancing.

General Education

12. Good manners and etiquette.
13. Knowledge of different languages and dialects.
14. Knowledge of vocabularies.
15. Knowledge of Rhetoric or Figures of Speech.
16. Reading.
17. Reciting poems.
18. Criticism of poems.
19. Criticism of dramas and analysis of stories.
20. Filling up the missing line of a poem.
21. Composing poems to order.
22. Reply in verse (when one person recites a poem, another gives the reply in verse).

23. The art of speaking by changing the forms of words.
24. Art of knowing the character of a man from his features.
25. Art of attracting others (bewitching).

Domestic Science

26. Art of cooking.
27. Preparation of different beverages, sweet and acid drinks, chutneys, etc.
28. Sewing and needle work.
29. Making of different beds for different purposes and for different seasons.

Physical culture

30. Physical culture.
31. Skill in youthful sports.
32. Swimming and water-sports.

Games

33. Games of dice, chess, etc.
34. Games of chance.
35. Puzzles and their solution.
36. Arithmetical games.

Art of Entertaining

37. Magic: art of creating illusions.
38. Trick of hand.
39. Mimicry or imitation (of voice or sounds).
40. Art of disguise.

Fine Arts

41. Painting in colours.
42. Stringing flowers into garlands and other ornaments for decorating the body, such as crowns, clappets, etc.
43. Floral decorations of carriages.
44. Making of artificial flowers.
45. Preparation of ear-rings of shell, ivory, etc.
46. Making birds, flowers, etc., of thread or yarn.
47. Clay-modelling: making figures and images.
48. The art of changing the appearance of things such as making cotton to appear as silk.

Pet Animals

49. Training parrots and other birds to talk.
50. Training rams and cocks and other birds for mock fight.

Professional Training

51. Gardening and agriculture.
52. Preparation of perfumery.
53. Making furniture from canes and reeds.
54. Wood-engraving.
55. Carpentry.
56. Knowledge of machinery.
57. Construction of building (Architecture),
58. Floor decoration with coloured stones.
59. Knowledge of metals.
60. Knowledge of gems and jewels.
61. Colouring precious stones.
62. Art of war.
63. Knowledge of code words.
64. Signals for conveying messages.

ஏறத்தாழ எல்லாப் பழந்தொழில்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ள இப் பட்டியலில், நெசவுத் தொழில் விடுபட்டுப் போனது வியப்பிற் கிடமாணவே. பல கலைகளின் உட்பிரிவுகள் தனிக் கலைகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பல கலைகள் ஆடவர்க்கேயன்றிப் பெண்டிர்க்குரியனவல்ல. எல்லாக் கலைகளையும் ஒருவரே பயிர்வது இயல்வதன்று.

[ஆறு + பத்து + நாலு — அறுபத்துநாலு. பது → பத்து. நால் → நாலு. கல் → கலை (தொ.ஆகு). 'ஐ' தொ.பெ. சுறு.]

அறுபத்துநாலுநூல்(பாடாணம்) *arupattunālu-nūḷ*, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள 32 இயற்கை நஞ்சுகள் (பிறவிப் பாடாணம்), 32 செயற்கை நஞ்சுகள் (வைப்புப் பாடாணம்) ஆக மொத்தம் 64 நஞ்சுகளைக் கையாண்டது. the sixty-four kinds of poisons dealt with in the Tamil Medical Science, viz., 32 kinds of natural or mineral poisons and 32 kinds of artificial or prepared poisons or arsenics (சா.அக.).

[ஆறு + பத்து + நான்கு — அறுபத்து நான்கு. பது → பத்து. நால் → நான்கு.]

அறுபத்துமூவர் *arupattu-mūvar*, பெ. (n.) பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தனியடியாசாசன அறுபத்துமூர் சிவனடியாசர்; the sixty-three canonized Śaiva saints mentioned in the *Pēriyapurāṇam*.

அறுபத்து மூவர் பெயர்கள்: அதிபத்த நாயனார், அப்பூதியடிகள், அமர்ந்தி நாயனார், அரிவாட்டாய நாயனார், ஆனாய நாயனார், இசைஞானியார், இடங்கழி நாயனார், இயற்புகைநாயனார், இணையார் குடி மாற நாயனார், உருத்திர பசுபதி நாயனார், எறிபத்த நாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், ஏனாதிநாத நாயனார், ஐயடிகள் கிடவர்கோன் நாயனார், கணநாத நாயனார், கணம்புலவ நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார், கலிக்காம நாயனார், கவிய நாயனார், கழறிற்றறிவார், கழறிங்கல் நாயனார், காரி நாயனார், காரைக்காலம்மையார், குங்கிலியக்கவய நாயனார், குலச்சிறை நாயனார், கூற்றுல நாயனார், கோச்செங்கட் சோழ நாயனார், கோட்புலி நாயனார், சடைய நாயனார், சண்டேசுர நாயனார், சத்தி நாயனார், சாக்கிய நாயனார், சிறப்புலி நாயனார், சிறுத்தொண்ட நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், செகுத்துணை நாயனார், சோமாசிமாற நாயனார், தண்டியடிகள், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், திருஞானசம்பந்த நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருநாளைப்போலார் நாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், திருநீலநக்க நாயனார், திருமூல நாயனார், நமிநந்தியடிகள், நரசிங்க முனையரையர், நின்றநீர் நெடுமாறர், நேசநாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார், புகழ்த்துணை நாயனார், பூசலார் நாயனார், பெருமீழலைக் குறுமபர், மங்கையர்க்கரசியார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், முருக நாயனார், முனையடுவார் நாயனார், மூர்க்க நாயனார், மூர்த்தி நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார், வாயிலார் நாயனார், விற்றன்மிண்ட நாயனார்.

[ஆறு + பத்து + மூன்று — அறுபத்துமூன்று. பது → பத்து. மூன்று → மூ (கு.பெ.எ.). மூ + அர் — மூவர் 'அர்' (ப.பா. சுறு). 'வ்' புணர்ச்சித் தோன்றல்.]

அறுபத்தை *arupattai*, பெ. (n.) கையாந்தகரை (பச்சு.); a species of eclipta (செ.அக.) — *Mary gold verbesena, Wedelia calendulacea* (சா.அக.).

[ஆறு → அறு + பத்தை. பதம் → பதை → பத்தை.]

அறுபதம் *arupadam*, பெ. (n.) 1. அறுகால் வண்டு; beetle, as six-footed. “மதுநுகரறு

பத முரவ" (தேவா. 1. 20 : 5). 2. கையாந்த கரை (பிங்.); a species of eclipta.

[ஆறு → அறு. பதி → பதம். 'அம்' பெ. சறு.]

அறுபதாங்கவியாணம் *arubadāṅk-kāḷi-yāṅgam*, பெ. (n.) கணவன், அறுபதகவை நிறைந்த வடன் மனைவி உயிரோடிருப்பின், மறுமனை விழாப்போற் செய்துகொள்ளும் கொண்டாட்டம்; celebration observed on completing one's sixtieth birthday, if the wife should be living.

[ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்). கவி = மகிழ்ச்சி, பெருக்கம். யாணம் = நன்மை, மல் கலம், புது வருவாய், செழிப்பு. கவியாணம் → கவியாணம்.]

கவியாணம் என்ற கூட்டுத் தென்சொல்லே வடமொழியிற் 'கவயாண' என்று திரிந்து நன்மையை அல்லது மங்கலத்தை யுணர்த்தும். இதன் வினைக்கத்தைக் கவியாணம் என்னுஞ் சொல்லிங்கீழ்க் காண்க.

'கவியாணம்' என்ற சொல்லே, அதனாற குறிக்கப்படுங் கொண்டாட்டம் மணமக்கட்கு அல்லது கணவன் மனைவியர்க்கு உரியதென்பதை யுணர்த்தும்.

ஆரியர் தனிப்பட்ட ஆடவர்க்கு மட்டுமன்றிப் போலித்துறவியர்க்கும் இவ் விழவை நிகழ்த்துவர். அதை மணச்சொல்லை நீக்கி, அறுபதாண் அல்லது அறுபாணாண்டு நிறைவு என்று பொருள்படும் ஷஷ்டி பூர்த்தி அல்லது ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பர்.

உலகவாழ்க்கை யென்பது இல்லற வாழ்க்கையே. அறுபாணாண்டுக் காலத்தை நிரவலான வாழ்நாளெல்லையாகக் கொண்டு, அவ்வெல்லை கடந்த வாழ்வை ஓய்வுபெற்ற வரின் ஊழிய நீட்டிப்புப்போற் கருதி, மகிழ்ச்சியோடும் இறைபால் நன்றியறிவோடும் கொண்டாடுவதே அறுபதாங்க கவியாணம். உலகப்பற்றைத் துறந்து வீடு பேற்று முயற்சியில் ஈடுபட்ட துறவிக்கு ஏது அறுபதாங்க கவியாணம்? அது கூடா வொழுக்கத்தின் பாற்படுவதே.

அறுபதுநாழிகை நாள், அறுபதுநாட் பெரும்பொழுது, அறுபதாங்க குறுவை, அறுபதாங்க கோழி, அறுபதாண்டுச் சக்கரம், அறுபதாண்டுப் பயன், அறுபதாண்டுப் பஞ்சம்

முதலிய கால வரம்புகளும் கணிப்புகளும் நிகழ்ச்சிகளும் அறுபது என்னும் எண்ணைக் கொண்டிருப்பதை நோக்கி 'அறுபதாங்கவியாணம்' தமிழ் முன்னோரால் புகுகப்பட்டதபோலும்.

அறுபதாங்குறுவை *arubadāṅk-kuṟuvai*, பெ. (n.) ஏறந்தாழ அறுபதுநாளில் விளையும் தெல்வகை; a kind of paddy which matures in about 60 days.

[ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்). குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைவது.]

இது ஒரு மருத்துவ வுணவாகக் கருதப்படுகின்றது.

அறுபதாங்கேழ்வரகு *arubadāṅk-kēḷ-varagu*, பெ. (n.) ஏறந்தாழ அறுபது நாளில் விளையும் கேழ்வரகுவை (இராட்ட.); a kind of ragi which matures in about 60 days (R.).

அறுபதாங்குறுவை, கேழ்வரகு பார்க்க; see *arubadāṅk-kuṟuvai, kēḷ-varagu*.

[கிள் → கேள் → கேழ் + வரகு.]

அறுபதாங்கொட்டை *arubadāṅk-kōṭṭai*, பெ. (n.) பேராமணக்கு (இராட்ட.); a species of castor seed (R.).

கொட்டை பார்க்க; see *kōṭṭai*.

[ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்).]

அறுபதாங்கோடை *arubadāṅk-kōḍai*, பெ. (n.) அறுபதாங்குறுவை பார்க்க; see *arubadāṅk-kuṟuvai*.

[அறுபதாம் + கோடை. ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்).]

அறுபதாங்கோழி *arubadāṅk-kōḷi*, பெ. (n.) அறுபது நாட்கொருகுறை முட்டையிடுங் கோழி (இ.வ.) (விள.); hen which lays eggs every two months.

[அறுபதாம் + கோழி.]

அறுபதாண்டுப்பயன் *arubadāṅk-paṅṅai*, பெ. (n.) அறுபதுவருசு பலன் பார்க்க; see *arubadāṅk-paṅṅai*.

[அறுபது + ஆண்டு + பயன்.]

அறுபது *arubadū*, பெ. (n.) ஆறுபத்தாயி எண்; sixty.

ம. அறுபது; க., பி., அரவத்து; தெ. அறுபதி; து. அறுபு; து. அரகொத்து.

[ஆறு + பத்து = அறுபது.]

அறுபதுவருசபலன் *arubadu-varuśa-palan*, பெ. (n.) அறுபதாண்டுச் சக்கரத்தில் ஒவ்வொருவாண்டுக்கும் பயன் கூறும் ஒரு நூல், இடைக்காடர் என்னும் புலவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவது; name of a work which gives the characteristic features of each year of the Jupiter cycle of 60 years, attributed to the poet *Iḍaikkāḍar*.

[ஆறு + பத்து = அறுபது. Skt. varṣa > த. வருசம் (வருஷம்) வருச (கு.பெ.எ.). Skt. phala > த. பலம் → பலன் = பயன். த. பழம் > Skt. phala. பழம் → பழன் → பயன்.]

இது பண்டை நூலாயின், அறுபதாண்டுப் பயன் என்று முழுத்தமிழ்பு பெயரே பெற்றிருக்கும்.

அறுபான் *arubān*, பெ. (n.) அறுபது; sixty.

பான் பார்க்க; see *paṇ*

[ஆறு + பான் (பத்து) = அறுபான். பல் → பன் → பான்.]

அறுபாணாக்கு *arubāṇāṅku*, பெ. (n.) அறுபத்துநாக்கு; sixty-four.

பான் பார்க்க; see *paṇ*.

[ஆறு + பான் + நாக்கு = அறுபாணாக்கு. நாவு → நாவுக்கு → நாக்கு.]

அறுபுள்ளிவண்டு *arupulṅṅi-vanḍu*, பெ. (n.) ஆறு புள்ளிகளையுடைய ஒருவகை வண்டு, கடித்தால் சிலநாட் கழித்து உடம்பு முழுவதும் வட்டம் வட்டமாகத் தடிப்புகளை யுண்டாக்குவது; a six-spotted poisonous beetle, the bite of which develops after some time circular patches of swelling in different parts of the body (சா. அக.).

அறுபொருள்¹ *aruporuḷ*, பெ. (n.) பகுப்பற்று ஒன்றாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பழம் பொருள்; the Supreme being, the Absolute, as the one indivisible and omnipresent thing "அறுபொரு ளிவனென்றெ யமராகணந் தொழுகிறத" (சிவ. 17: முன்ளிவை. 2).

[‘அறுபொருள்’ விணைத்தொகை]

அறுபொருள்² *aruporuḷ*, பெ. (n.) (இலக்.) 1. பெயர்ச்சொல்லாற் குறிக்கப்படுங் பொருள்,

இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; (Gram.) the six categories of things denoted by the noun viz., material thing, place, time, organ or part, quality and action.

“கிளைஎன குழு உமுதவ பலபொருள்
திணைதேம்
ஊரவான் அகம்புறம முதல நிலையான்
புகுது மதிநான் ஆதிச் காலம்
தோள்குழல் மார்புகண் காது

முதலுறுப்பு)
அளவறி வொப்பு வடிவு நிற்கத்த
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பவருணம்
ஞதல் சதல் ஆதிப் பலவினை”

(நன். 276).

2. (இலக்) வினைச்சொல் ழுணர்ந்தும் வினைமுதல், கருவி, இடம், வினை, காலம், செய் பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; (Gram.) the six items of information inferable from the verb, viz., agent, instrument, place of action, action, time and object.

“செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொருள் ஆறுத தருவது வினையே”
(நன். 320).

[ஆறு + பொருள் = அறுபொருள்.]

அறுபொழுது *arupozuḍu*, பெ. (n.) கதிரவன் தோற்றம் முதல் பப்பந்து நாழிகை கொண்ட நாட் பிரிவுகளாகிய காலம், நன்மபகல், ஏற்பாடு (சாயுங்காலம்), மசாலை, யாமம், வைகறை என்னும் அறுவகைச் சிறுபொழுதுகள்; six divisions of the day, viz., *kālai*, *naṇṇogal*, *erpaḍu*, *mālai*, *yāman* and *vaigara* (R.), calculated from sunrise to sunrise, the duration of each being 10 *naḷigais* or 4 hours.

[ஆறு + பொழுது = அறுபொழுது.]

சிறுபொழுது பெரும்பொழுது எனப் பொழுது இருபாற்பட்டு, ஒவ்வொரு பாலும் அறுவகை கொண்டிருப்பதால், இருபாற்றும் பொதுவான அறுபொழுது என்னும் பொருட்டுடொகைப் பெயர்க்கு, இராட்டிலர் அகரமுதலியில் அறுவகைச் சிறுபொழுதையே பொருளாகக் கூறியிருப்பது பொருத்தமுடைய தன்றாம்.

அறுமபன் *arumban*, பெ. (n.) தீயன்; villain, wicked fellow (W.).

[அறு → அறுப்பு → அறிமபன். ஒரோ: குறு → குறுப்பு → குறுமபன்]

அறும்பு: *arumbu*, பெ. (n.) தீய குணம் (வின.); wickedness, villainy

[அறுத்தல் = அழித்தல். அறு → அறும்பு.]

அறும்பு: *arumbu*, பெ. (n.) பஞ்சம்; scarcity, dearth, famine. தண்ணீரற்றுமபுக் காலம் (C.G.).

ம. அறுமபு; கூ. அறு

(அறுதல் = நீங்குதல், நீர்வற்றுதல். அறு → அறுமபு.)

[அறுதல் = நீங்குதல், நீர்வற்றுதல். அறு → அறுமபு.]

அறுமனை *aru-maṇai*, பெ. (n.) 1. அழகற்றவள்; ugly woman (வின.). 2. சீர்கேடி; slattern (W.). 3. ஊத்தைதாழிப் பூண்டு; a plant with a fetid smell (சா.அக.).

[ஒருகா. அறு = அழகற்ற, மண்ணை = மழுக்கம், மடமை, மடையன், மடைச்சி, பேய். மண்ணை → மணை = மழுக்கம், மழுங்கற கத்தி. மணை → மணையன் = 1. மதிக்காமை யற்றவன். 2. மழுக்கற் படைக்கலம்.]

யின்சிலோ அகரமுதலியில், இச்சொல்லிற்கு 'அரிவாண்மனை; blade fastened to a plank' என்றும் ஒருபொருள் தரப்பட்டுள்ளது. அரிவாண்மனை என்பது அருவாமனை → அறுவாமனை → அறுமனை என்று கொச்சை வழக்கில் திரிந்திருப்பதால், அக் கொச்சை வழகலம் இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை. 'அறுமனை' என்பது அறுக்கும் மனை என்று பொருள்பட்டுச் செஞ்சொவலு மாகலாம். ஆயின், அரிவாண்மனை யென்பதே மூலமாதலால், அறுமனை யென்பது கொச்சையென்றே தெனிக.

அறுமான் *aruman*, பெ. (n.) புழுவகை; a kind of worm. 'அத்திக்காயில் அறுமான் போலே' (சடு, அவதா.).

அறுமன் *aru-miṇ*, பெ. (n.) ஆரல் (காந்திக்கை) (பிங்.); Pleiades, as containing six stars.

[ஆறு + மின் = அறுமீன். மின் → மின்.]

அறுமீன்காதலன் *aru-miṇ-kāḍalan*, பெ. (n.) முருகன் (திவா.); *Muruga*, being one brought up by the goddesses of Pleiades, acc. to Skānda Purāṇa.

[ஆறு + மீன் = அறுமீன். கா → காதலன் → காதலன் = ஆரல் (காந்திக்கை) மாதர் அறுவரளர் காதலுடன் வளர்க்கப்பட்ட மகன்.]

அறுமீன் பார்த்து; see *aru-miṇ*.

அறுமுகவாகையர் *aru-muga-vāḍḍḍam*, பெ. (n.) 1. மயில்; peacock. 2. மயிலிறகு; peacock's feather (சா.அக.).

[ஆறு + முகம் = அறுமுகம் (அன்மொழித் தொகை). Skt. vāhana > த. வாகண் = ஊர்தி.]

அறுமுகன் *aru-muḡan*, பெ. (n.) முருகன் (திவா.); *Murugaṅ*, is having six faces

ம. அறுமுகன்; கூ. அறுமொக.

அறுமுகன்விசீர் *aru-muḡan-viṣīr*, பெ. (n.) மயில்கொண்ட செடி (மயூரச்சிகை); peacock's crest plant (unidentified) (சா.அக.).

[ஆறுமுகம் → அறுமுகம் → அறுமுகன் = முருகன். விசீறு → விசிறி = விசிறிபோன்ற மயிர்கொண்ட]

அறுமுரி *aru-muri*, பெ. (n.) உடன்படிக்கையோலை (பத்திரம்) (புதுக். கல். 940); deed of agreement (Pdk. Insc. 940).

ம. அறுமுறி

['அறுமுறி' விணைத்தொகை. அறுதல் = முடிவுசெய்தல், தீர்த்தல், உடன்படுத்தல். முறி (முறிதொகு.) = ஒலைத்துண்டில் எழுதப்பட்டது.]

அறுமுறைவாழ்த்து *aru-mura-vāḍḍu*, பெ. (n.) முனிவர், பாசீப்பாசீ, ஆணீசை, மழை, முடியுடை ழுவேந்தர், உலகு என்றும் ஆறையும் பற்றிய வாழ்த்து (தொல். பொருள். புறத். 26, நச். உரை); six-fold invocation, viz., to sages, scholars, herds of cows, rain, crowned kings, great men. 'அமரர்கள் முடியும் அறுவகை யாலும்' (தொல். பொருள். புறத். 26).

ஆரியர் தென்னாடு வருமுன், பாசீப்பார் என்பது இல்லறத்தாரான தமிழ்ப் புலவரையும், அந்தணர், ஐயர், முனிவர் என்பன முற்றத்திற்றந்த தமிழ் அறிவரையுமே குறித்தன. பிற்காலத்தில் இவ் வீரறவாணர் பெயரும் அறவேறுபாடின்றிப் பிராமணர்க்கே பயன்படுத்தப்பட்டன.

முடியுடை ழுவேந்தர் என்றது சேர சோழ பாண்டியரை; உலகு என்று உயர்ந்தோரை.

[ஆறு + முறை = அறுமுறை. விக் (த. வி.) → வாழ்த்து (மீ.வி., முறிதொகு.).]

அறுமை *arumai*, பெ. (n.) நிலையின்மற, நிலையாகமை; instability, transience.

" அறுமையிவ் வலகுதன்னை யாமெனக் கருதி " (தேவா. 4. 33 : 3).

[அறு → அறுமை = அழியுத்தன்மை, நிலை யின்மை. 'மை' பண்பெ. ஈறு.]

அறுமை² *aryamaī*, பெ. (n.) 1. ஆறாயிருத்தன்மை; the state of being six. 2. ஆறு; six.

10. அறு; ௧. அறுமெ.

[ஆறு → அறு + மை (பண்பெ. ஈறு).]

அறுவகைக்கரவர்த்திகள் *aru-vagai-c-cakkara-varitigaī*, பெ. (n.) அரிச்சந்திரன், நளன், முககுந்தன், புகுவன், சகரன், கார்த்தவீரியன் என்னும் அறு பேரரசர் (திவா.); the six emperors, viz., Aricandiraq, Naḷaḡ, Muṣukundaḡ, Prōravaḡ, Sagarāḡ, Kārtaviriyaḡ

[ஆறு + வகை = அறுவகை. Skt. cakravarti > து. சக்கரவர்த்தி = பேரரசன்.]

அறுவகைக்கரக்கு *aru-vagai-c-carakku*, பெ (n) நந்தியுப்பு, அரப்பொடி, அப்புப்பொடி, தாளகம், காசுக்கட்டி, நாகக்குரு (நாகரசம்) என்னும் அறுவகை மருந்துப் பொருள்கள்; a group of drugs, viz., nandi salt, iron filings, appu powder, orpiment, catechu and zinc-mercury (சா.அக.).

[ஆறு + வகை = அறுவகை.]

சரக்கு பார்க்க; see *ṣaraku*.

அறுவகைக்கசையாசி *aru-vagai-c-ceyanṣi*, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பு உருகும்போது, துருக, சீனம், வெண்காரம், பூநீர், சாரம் (நவாச்சாரம்), கழுகை மண்டையோடு முதலியவற்றைப் பொடித்துப்போட்டுக் கிண்டி, பனியில் வைத்து இறக்கும் ஒருவகைக் கசையாசி (உரோம. 500); a solvent medium used in alchemy, obtained first by melting nitre in a pot and adding to it powders of six drugs, viz., blue vitriol, borax, pooneer (Saline efflorescence), sal ammoniac and asses' skull, and then exposing the whole mixture to the night dew. 2. அமுரி அல்லது முத்திரம்; urine (புலத்தியர் கற்பம், 300).

அறுவகைத்தானை *aru-vagai-t-tānai*, பெ. (n) வேற்றானை, வாட்டானை, விற்றானை, தேர்த்தானை, பரித்தானை, கனிற்றுத்தானை என்னும் அறுவகைப் படைகள் (திவா.); the six constituents of an army, viz., force of spearmen, company of swordsmen, battalion of archers, chariot division, cavalry and elephantry

[ஆறு + வகை = அறுவகை. தானை = சேவை, துணி, கொடி, கொடிப்படல, படை. கு.தேர்: தூக = பஞ்சு, ஆடை, முன்னணிப் படை. தூக → தூசி = கொடிப்படல.]

அறுவகைப்படல *aru-vagai-p-paḷai*, பெ. (n.)

1. மூலப்படல, கூலிப்படல, நாட்டுப்படல, காட்டுப்படல, துணைப்படல, பகைப்படல என்னும் அறுவகைப் படைகள் (குறள், 762, பரிமே. உரை); the six kinds of military forces falling under three dichotomic divisions, viz., hereditary force Vs. mercenary force; regiment recruited from agricultural tract Vs. regiment recruited from jungle tract; allied force Vs. hostile force.

[ஆறு + வகை = அறுவகை. படு → படை.]

படை பார்க்க; see *paḷai*.

அறுவகைப்பேதி *aru-vagai-p-pēdi*, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவவியல், அறுவகைக் கரைக்கும் கற்கள் (அல்லது மாணைமண்கள்); acc. to Tamil *Siddhars'* Science, the six kinds of mineral solvents (or ores) (சா.அக.).

அறுவகைப் பேதிகள்:

1. அன்னபேதி (சோறு கரைப்பான்); copper sulphate, the solvent of rice food.
2. மாமிசபேதி (கூன் கரைப்பான்); a mineral solvent of flesh or meat.
3. சொர்ணபேதி (பொன் கரைப்பான்); that which dissolves gold.
4. அஸ்திபேதி (என்பு கரைப்பான்); a mineral which is capable of dissolving bones.
5. —
6. சகலரபேதி (ஆயிரக் கரைப்பான்); solvent of a similar nature that could dissolve many substances (சா.அக.).

ஐந்தாவது பேதி (கரைப்பான்) சா. அகர முதலியிற் சொல்லப்படவில்லை.

[ஆறு + வகை = அறுவகை. Skt. bhēdin > து. பேதி.]

சா.அக. 'solvent' என்று குறித்திருப்பதால், 'கரைப்பான்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 'பேதி' என்னும் வடசொற்கு 'மாற்றி அல்லது வேறுபகுப்பான்' என்பதே பொருள்.

அறுவாள்

பன்னறுவாள்

பாளைறுவாள்

அறுபுள்ளிலன்

செட்டறுவாள்

அறுவகைமானங்கள் *aru-vagai-mēṇarāṅṅai*, பெ. (n.) படிமக் கலைவிற்கையானப்படும் தீயம், அகலம், கனம் அல்லது உயரம், சுற்று, இடை (வெளி), அடக்கம் என்னும் அறுவகை அளவுகள்; the six kinds of dimensions observed in sculpture.

'நீள அகல அளவுகளோடு கன அளவும் இன்றியமையாததாகும். இதைக் கனமானம் என்பர்.

அத்துடன் படிமத்தைச் சிறப்பாக அமைத்திட, மேலும் மூன்று அளவுகள் தேவைப்படுகின்றன. உறுப்புகளின் சுற்றளவு, ஓர் உறுப்பிற்கும் மற்றோர் உறுப்பிற்கும் உள்ள இடைவெளி அளவு, குறிப்பிட்ட எல்லையின்றித் து படிமத்தின் மூன்றுறுப்புகளும் பின்னறுறுப்பு களும் அடங்கியிருக்கும் அடக்க அளவு ஆகிய இம் மூன்றும் படிமக் கலைஞர்களுக்குப் பயனளிக்கும் அளவுகளாகும்

மேறகுறிப்பிட்ட ஆறுவகை மானங்களும்பின்வருமாறு வழங்கிவருகின்றன.

'நீளத்தை மானம் என்றும், அகலத்தைப் பிரமானம் என்றும், உயரத்தை உள் மானம் என்றும், சுற்றளவைப் பரிமானம் என்றும், இடைஅளவை உபமானம் என்றும், அடக்க அளவை லம்பமானம் என்றும் கூறவேண்டும்' (சி. செ. பக். 184).

[ஆறு → அறு (கு.பெ.எ.) + வகை + மானம். வகு → வகை. 'ஐ' பன்.பெ. சுறு. மா → மானம் (அளவு). மாத்தல் = அளத்தல். 'அணம்' பன் பெ. சுறு.]

பிரமானத்தைப் புறமானம் என்றும், சுற்றளவைப் பரிமானம் என்றும், உபமானத்தை உவமானம் என்றும் வழங்கின் தூய தமிழாமை. பரிதல் = வட்டமாதல், சுற்றுதல். எ-டு: பரிதி, பரிசல். 'உள்மானம்' தென்சொல்லுமாகும். உள்ளுதல் = உயர்தல், எழுத்தல். அடக்க அளவை 'அடக்கமானம்' எனறே சொல்லலாம் மானம் என்னும் தென்சொல்லடமொழியல் ரகரத்தின பின்வருமபோது, நகரம் ணகரமாகத் திரியும்.

அறுவகைமுத்தீயம் *aru-vagai-mūttīyam*, பெ. (n.) மகந்தன், ஆடு, மாடு, கழுதை முதலிய அறுவகை யுயிரிகளின் முத்தீயம்; the urine of human beings and 5 animals such as sheep, cow, ass, etc. (சா.அக.).

[ஆறு + வகை - அறுவகை. கேள் + தீரம் - மோட்டீரம் → மோத்தீரம் → முத்தீரம் (தொ.ஆகு.). 'தீரம்' தொ.பெ. சுறு.]

அறுவகையரிசி *aru-vagai-y-arisi*, பெ. (n.) அருணாவரிசி, உலூவாவரிசி, ஏலவரிசி, காசுப்போகரிசி, விளவரிசி, வெட்டாபலையரிசி என்னும் அறுவகையரிசிகள் (சங்.அக.); the six kinds of husked grain, viz., *arundavariṣi*, *ulūvavariṣi*, *ēlavariṣi*, *kaṣṭhāvariṣi*, *vilavarīṣi* and *veṭṭalavariṣi*.

[ஆறு + வகை - அறுவகை. அரி → அரிசி = பகுப்பினுக்குச் சிறியதாயிருப்பது.]

அறுவகையுயிர் *aru-vagai-yuyir*, பெ. (n.) (புத்த.) மக்கள், தேவர், பிரமர், நரகர், விவந்து, பேய் என்னும் அறுவகையுயிர்கள்; (Buddh.) the six kinds of living beings, viz., *makkā*, *īśvar*, *piramar*, *naragar*, *vilāṅṅu* and *pēy*.

"அவகில பலனுயி ரறுவகைத் தாகும் மக்களுத் தேவரும் பிரமரு நரகரும் தொக்க விவங்கும் பேயு மென்றே" (மணிமே. 30: 56-58).

[ஆறு + வகை - அறுவகை. உய் → உயிர் = உடம்பை உய்ப்பது (செலுத்துவது).]

அறுவகை *aruvaṅṅai*, பெ. (n.) கதிரறுப்பு (உ.ல.); harvest (Com.u.).

[அறு → அறுவு + அடை (சுறு). ஒ.தேர: சொல் → சொல்லவு → சொல்வகை.]

அறுவகைமேரை *aruvaṅṅai-mērai*, பெ. (n.) அறுவகைக்குப்பின் சிற்றூருயிர் களத்திற்குப் பிறும் உரிமைச் சம்பளம்; emoluments of village servants and artisans paid at harvest time in kind or at a commuted price.

அறுவரி *aru-vari*, பெ. (n.) தவணையிற் செலுத்தும் வரி (வின்.); tax to be paid in fixed instalments

['அறுவரி' லிகைதொகை. அறுத்தல் = சிசித்தல், வரையறுத்தல்.]

அறுவா-தல் *aruva-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.). 1. செலவழிந்து போதல் (நெல்லை); to be spent, exhausted (Tn.). 2. முடிதல் (இராட்ட.); to be finished, completed. 3. தண்டப்படுதல், தொகுக்கப்படுதல் (இராட்ட.); to be collected, gathered.

[அறு → அறுவு (தொ.பெ.) + ஆ. 'வு' தொ. பெ. சுறு.]

அறுவாக்கு-தல் *aruvaku*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவழித்துவிடுதல் (நெல்லை); to spend, use up, exhaust (Tn.). 2. முடிந்தல் (இராட்.); to complete, conclude, finish.

[அறுவாகு (த.வி.) → அறுவாக்கு (பி.வி.).]

அறுவா-தல் பார்க்க; see *aruvai*.

அறுவாய் *aruvaiy*, பெ. (n.) 1. வெட்டுவாய்; opening in a cut wound. 2. மரம் அறுபட்ட இடம்; opening in timber under the saw. 3. குறைவிடம், வெற்றிடம்; vacant gap, as of the Moon in its waxing phases. "அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிகு" (குறள், 1117).

[‘அறுவாய்’ விணைத்தொகை]

அறுவாய்² *aruvaiy*, பெ. (n.) ஆரம் (காந்திதிகை) என்னும் மூன்றாம் நான்கின்; the 3rd lunar asterism, as consisting of six stars. "அறுவாய் நிறைந்த மதிப்புறத் தோவென" (கலலா. 95: 9).

[ஆறு + வாய் = அறுவாய். வாய் = கிடம், உறுப்பு.]

‘அறுவாய்’ பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகச் சொல்லப்படும்.

அறுவாய்ப்போ-தல் *aruvaiy-pa-*, 8 செ.கு.வி (v.i.) முற்றுக்கு செலவாய்விடுதல் (நெல்லை); to be completely spent (Tn.). அரிசி அறுவாய்ப்போய்விட்டது.

[அறு → அறுவு (தொ.பெ.) + ஆய் (கி.கா. வி.எ.) + போ (து.வி.). ‘வு’ தொ.பெ. ஈறு.]

அறுவா-தல் பார்க்க; see *aruvai*.

ஆய்ப்போதல் என்பது ஆதல் என்னும் வினையின் வலியுறு (intensive) வடிவாகும். போதல் என்பது முடிவை அல்லது இறப்பை (கழிவை) யுணர்த்தும் துணைவினை.

அறுவாய் *aruvai*, பெ. (n) வலிதாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் வாய்; big cutting knife, scimitar.

ம. அரவாய்

அறுவாய் வகைகள்:

1. அக்கறுவாய் - billhook for lopping thorns and prickly pear.

2. கொத்தறுவாய் - butcher's knife for chopping and mincing meat.

3. பன்னறுவாய் - serrated sickle for reaping corn or harvesting paddy.

4. பாளையறுவாய் - toddy-tapper's knife for paring spathe.

5. வீச்சறுவாய் - big and long scimitar for cutting or chopping off the throat of a man or animal in one stroke.

6. வெட்டறுவாய் - big scimitar for axing or chopping any thing big.

[‘அறுவாய்’ விணைத்தொகை.]

அரிவாய் என்பது சிறிதாகக் காய்கறியரியும் மணைவாய் என்றும் அறுவாய் என்பது வலிதாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் அவலது வெட்டும் பெருவாய் என்றும் வேறுபாடறிதல் வேண்டும்.

அறுவிடு-தல் *aruvit-tu*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிறுவையை முற்றுத் தண்டிவிடுதல்; to recover completely, as arrears. நிறுவையறுவிட.

[அறு → அறுவு (தொ.பெ.) கிடு + (து.வி.).]

அறுவிதி *aruviti*, பெ. (n.) தீர்ப்பு (இராட்.); final decision, judgement. வழக்கு அறுவிதியாயிற்று.

[‘அறுவிதி’ விணைத்தொகை. அறு + Skt. vidhi.]

அறுவிரல் *aruviral*, பெ. (n.) கை அல்லது பாதத்தில் அகையடி ஆறு விரல்கள்; the occurrence of six fingers in a hand or six toes in a foot (சா.அக.).

க. அறுவெரல

அறுவு *aruvu*, பெ. (n.) 1. நீர்வற்றிய கால் (இவ.); dry channel in a tank or well (Loc.). 2. கடைசிப் பகுதி (இராட்.); end of an object, final phase of an affair. 3. முழுது, முழுமை; whole, sum total. "பொன்னெலா மறுவுகொண்டு வாங்குமின்" (திருவிளை. நரிபரி. 6).

[அறு → அறுவு. ‘வு’ தொ.பெ. ஈறு.]

அறுவை¹ *aruvai*, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth, garment. "விரிநூ லறுவையார்" (பதிற்றுப். 34: 3). 2. அறுப்பு மருத்துவம்; surgery (சா. அக.). 3. அறுத்தபின் அறுவாய்க்கு இடும் மருந்து; a medicine applied to the wound after operation (சா.அக.). 4. சித்திரை யென்னும் 14ஆம் நான்கின் (பிங்.); the 14th lunar asterism.

ம. அறுவை; க. அறுவை.

[அறு → அறுவை. 'வை' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுவை¹ arvai, பெ. (n.) தோளினிடும் உறி, net or hoop suspended from the shoulder. "சுவன்மே லறுவையும்" (சிலப். 10: 98)

[ஒருகா. உறு → உறுவை → அறுவை. ஒ.தேர: உறு → உறி.]

அறுவைநூல் arvai-nūl, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம் பற்றிய பொத்தகம்; a book on surgery.

[அறு → அறுவை + நூல். நுவல் → நூல்.]

அறுவைவாயர் arvaiyār, பெ. (n.) துணிதெய்வோர், துணிவிற்போர்; weavers, cloth dealers. "வண்ண வறுவைவாயர் வளந்திகழ் மறுகும்" (மணிமே. 28: 53).

ம. அறுவாயர்

[அறு → அறுவை + அர் (ப.பா. ஈறு).]

அறுவைவாணிகள் arvai-vāṅṅai, பெ. (n.) 1. துணி விற்பலன்; cloth merchant. 2. மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார் (அகநா. 124); [Ivāṅṅai, a cloth merchant of Madurai]

[அறுவை + வாணிகள். வாணிகம் → வாணிகள். 'வை' (அண) ஆ.பா. ஈறு.]

அறுவை² arvai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.1.) 1. அடித்தல்; to beat, strike, slap. "அறைந்த கற் றாணிடை வநதாய்" (பாரத. சிருட். 41). 2. பறைகொட்டுதல்; to beat as a drum. "அறைபறை யண்ணர் கயலா" (குறள், 1076). 3. கடசவுதல்; to hammer, as a nail. "நினைப்புடை யிதயத் தாணி யறைந்ததும்" (இரகு. இந்துமதி. 85). 4. மண்ணெறிந்து கட்டுதல்; to construct, as a mud wall by slapping the mud on. மண்கவர் நாலுப்படை யறைந்தேன். 5. துண்டித்தல்; to cut in pieces, hack. (தொல், பொருள். செய். 155, பேரா. உரை). 6. சொல்லுதல்; to state, relate, utter, declare, narrate. "ஆசைபற்றி யறைய லுற்றேன்" (கம்பரா. சிறப்புப்பாயி. 4). —, 2 செ.கு. வி. (v.1.) 1. ஒலித்தல்; to sound. "அறை கழல் வீரர்" (நைடத. நாட்டு. 13). 2. அவை காற்று முதலியன மோதுதல்; to beat upon, as wind, as waves, dash, as a mountain torrent. "முரசறையு மாக்கடல் காரென வார்த்தன" (சீவக. 3168).

ம. அற; க. அரெ; தெ. அறசு; குரு. அர்ணா.

[அர் → அறு → அறை.]

அறுவை³ arai, பெ. (n.) 1. அடி; beat, blow, slap (சேதுபு. வேதாள. 43). 2. மோதுகை (குடா.). 3. தாண்டி; as of waves against the shore. 3. அலை (குடா.); wave. 4. ஒசை; sound. 5. சொல்; word, as spoken. "மொழிகளெலி வினமபறை" (நுன். 458). 6. விடை; reply. "சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே" (சி. சி. சுப்ப. 8: 14). —, இடை. (int.) 1. துன்பமின்மையைக் குறிக்கும் இடைச் சொல்; an exclamation expressive of the feeling of security. "அறையெனத் திரியு மாய்பொற் பூய்மில்" (சீவக. 2180). 2. ஒர் உவமவுருபு; a particle of comparison. "சுரும் பறை மணித்தோ டுமிய விசி" (மணிமே. 20: 107).

ம. அற; க. அரெ; தெ. அறுமு; கொலா. ரத்த்; கூ. ரத்ப.

துன்பமின்மை அல்லது பாதுகாப்புக் குறிப்பை, நச்சினார்க்கிலியர் 'பத்திராவா பணம்' என்னும் வடசொல்லாத் குறித்துள்ளார். அது பத்ர (bhadra) + ஆவாபந (āṅṅāna) என்று பிரியும்.

உவமவுருபுகள், ஒப்புப்பொருள் உறழ் பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருளினும் வரும். 'அறை' என்பது சொல்லுதற் பொருளை அடிப்படையாகக் கொள்ளின் ஒப்புப்பொருளும், அடித்தற் பொருளை அடிப்படையாகக் கொள்ளின் உறழ்பொருளும் ஆகும்.

அறுவை⁴ arai, பெ. (n.) 1. அறுகை, தீங்குகை, தின்றுவிடுகை, மறைகை (சிலப். 14: 30, அரும்.); ceasing, separating, disappearing. 2. மலையுச்சி; the top of a mountain (சா. அக.).

க. அறை

[அறுதல் = தீங்குதல். அறு → அறை. 'ஊ' தொ.பெ. ஈறு. அறை = தீங்குகை. தீங்கு மிடம், முடிவு, உச்சி.]

அறுவை⁵ arai, பெ. (n.) 1. அறுக்கப்படுகை, வெட்டுகை; cutting, chopping. "அறையுற் றாவைக் கவமருந் தீங்குமழக் கரும்பெ" (மலைபடு. 118). 2. (அறுக்கப்பட்ட) துண்டம்; piece. "அறைக்கரும்பு" (பொருந. 193). 3. சல்வி (குடா.); pendant, tassel. 4. திரைச் சிலை (குடா.); curtain. 5. அம்மி; grinding

stone "மறுகு படவறை.....யரைக்குநர்" (பரிபா. 10 : 83). 6. உள்வீடு (குடா.), அரங்கு room, apartment, chamber, cell. 7. வீடு; house. "ஐவர் மாள வரக்கறை யெரித்தவ கேளா" (கர்மபு. கண்ணன்மண. 111). 8. பிள்ளைப்பேற்று வீடு; lying-in room. அவள எத்தனையோ அறை காத்தவள். 9. பரசறை; place of encampment. "இடராஅ வேணியியலறைக் குருசில்" (பதிற்றுப்ப. 24:14). 10. மலைக்குகை (குடா.); cave. 11. சுரங்கம்; a subterranean passage, excavation for blasting a structure. "பொய்யறைவாய்ப் புசுப் பெயத மல்லர்" (திவ். பெரியதி. 2 : 5 : 5). 12. பெட்டியின் உட்பகுதி; a compartment, as of a box. 13. மேசையிறுமை; drawer, as of a table. 14. நிலைப்பேறை யுட்பிரிவு; a compartment, as of a cabinet, pigeon hole. 15. கண்ணறை (சா.அக.); cell. 16. தேன் கூட்டறை; the cell in a bee-hive (சா.அக.). 17. பரத்தி; garden bed. "குறையறை வாரா நிலப்பின்" (மலைபடு. 118). 18. சுவராடும் சதுரங்கக் கட்டம்; square on a chessboard. 19. வகுத்த இடம்; assigned portion of an area. "கோலறை யடைப்ப தின்றி" (திருவாத. பு. மண்கமந். 23). 20. பரறை; rock, ledge. "அகலறை.....காவி னுதிர்ந்தன" (மலைபடு. 133). 21. வஞ்சனை; stratagem, wile, trick. "மறையிறன் யாழ்கேட்ட மாணை யருளா தறைகொன்று" (கலித். 143:10-11)

ம. க., அற; தெ. அற, ராய; கோத. அர்; தி. அதெ; பட. அறெ.

[அற -> அறை.]

அறைக்கட்டளை arai-k-kattalai, பெ. (n.) 1. கோயிலில் நிற்றப் (நித்தியப்) படித்தர்ப் பண்டங்கள் வைக்கும் இடம்; temple stores (R.T.). "செய்யுமறைக் கட்டளை யார் வந்தால்" (விறவிவிடு. 280-1). 2. சிலகாலம் பயனுக்கீந்து (அறுபவீத்துப்) பின்பு கோயிலுக்கு விடும்படி அளிக்கப்பட்ட இறையினி நிலம் (G. Md. D. I. 200); lands granted rent-free to individuals in order that they might transfer them later to the temples, as an act of religious merit.

[அறை + கட்டளை.]

அறைக்கட்டளைமாளியம் arai-k-kattalai-malinyam, பெ. (n.) கோயிலுக்கு விடப்பட்ட

இறையினி நிலம்; land granted to a temple rent-free for the performance of certain religious services.

[அறை + கட்டளை + மாளியம்.]

அறைக்கட்டு arai-k-kattu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் உட்பகுதி; room, apartment. 2. திருவிழாப் பந்தம்; temporary shed for the idol, constructed during festival occasions (W.).

[அறை + கட்டு.]

அறைக்கணக்கு arai-k-karukku, பெ. (n.) சரக்கறைக் (உக்கிரகணக்) கணக்கு; store account.

அறுக்கணக்கு என்பது கொச்சைத் திரிபான இடவழகரு.

[அறை + கணக்கு. அறை = சரக்கறை.]

அறைக்கழித்தல் arai-k-kattal, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றுறையினின்றது தாய் வெளிவரு தற்குரிய சடங்கு (இ.வ.); ceremony performed when a woman comes out of the lying-in chamber after delivery (Loc.).

[அறை + கழித்தல்.]

அறைக்கீரை arai-k-kirai, பெ. (n.) பரத்திக்கடி நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கப்படுவதும், எல்லாநூலும் பெருவழக்காக உண்ணப்படுவதும், உடல் தலநிற் கேற்றதும், மருத்துக்கீரையாக எண்ணப்படுவதுமான இலைக்கதி வகை; a wholesome pot-herb, an edible greens very commonly eaten and considered to be a medicinal food, *Amaranthus tristis*. "அறைக்கீரை நல்வித்தும்" (திருமந். 160). பொதுவாக உணவிற்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகைப் பத்தியக்கீரை. இது ஊதை (வாதம்), கோழை (கபம்), குளிர்ச்சி (சீதம்) முதலியவற்றைப் போக்கும்; a vegetable green used generally in food and also in diet, round-headed amaranth; garden spinach, *Amaranthus tristis* alias *Amaranthus gangeticus*.

It is useful in rheumatic complaints and phlegmatic diseases, and it also removes chillness from the system.

ம. அறச்சீர, அறக்கீர.

[அறை = பரத்தி. பரத்திகளில் வளர்க்கப்படுவதால் அறைக்கீரை யெனப்பட்டது.]

அடிக்கடி அவ்வது தழைக்கதைழைக்க அறுவாளால் அறுக்கப்படுகின்ற அறைக்கீரை யென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆயினும்,

பாத்திக்கிரை யென்பதே மிகப் பொருத்த மாம். 'அறைக்கிரை சிறுபாத்தி, அழகுண்டு மணமில்லை' என்னும் விடுகதை நோக்கத்தக்கது. வேறு சில கிரைகளும் பாத்திகளில் வளர்க்கப்படடினும், அறைக்கிரைபோல் அத்தனை சூழங்காக வளர்க்கப்படாமை அனைவரும் அறிந்ததே.

அறைக்கீரைக்காய் *arai-k-kirai-k-kay*, பெ. (n.) வெள்ளரிக்காய் (சேலம்); tender cucumber (Sm.) (செ.அக.) — cucumber, *Cucumis sativus* (சா.அக.).

[அறை + கீரை + காய்.]

அறைக்கீரையெண்ணெய்(தைலம்) *arai k-kirai-y-eyyey*, பெ. (n.) அறைக்கிரை விதையினின்று இறக்கப்படும் மருந்தெண்ணெய்; a medicinal oil extracted from the seeds of *Amaranthus tristis*.

[அறை + கீரை + எண்ணெய்.]

அறைக்கீரைவிதை *arai-k-kirai-vidai*, பெ. (n.) கூந்தலை வளர்க்கும் எண்ணெய் இறக்கப்படும் அறைக்கீரை வித்து; seeds of *Amaranthus tristis* from which a hair-oil is extracted. "அறைக்கீரை நல்வித்தும" (திருமந். 160).

[அறை + கீரை + விதை.]

அறைக்குழந்தை *arai-k-ku[andai]*, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற் றறையினின்று வெளிவராத குழந்தை; new born infant, as the baby still inside the lying-in room.

[அறை + குழந்தை.]

அறைகாரன் *arai-karan*, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறைக்காரன் (உக்கிராணக்காரன்); temple store-keeper.

[அறை + காரன். காரம் → காரன்.]

காரன் பார்க்க; see *karan*.

அறைகுறை *arai-kurai*, பெ. (n.) 1. தேவை; want, necessity. 2. துன்பம்; trouble, distress.

க. அரெகொரெ

[அறு → அறை. குறு → குறை. 'ஐ' தொ.பெ. சுறு. 'அறைகுறை' எதுகை மரபிணைமொழி.]

முற்றுப்பெறாமை யென்னும் பொருளில் வழங்கும் அல்லது எழுதப்படும் அறைகுறை என்னுஞ்சொல், அரைகுறை எனப் பதன் வழக்குத் திரிபான வழக்கச் சொல்லாகும்.

அறைகுறைபார்-த்தல் *arai-kurai-pār-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) பழுதுபார்-த்தல், செய்பளிடுதல் (இ.வ.); to carry out repairs (Loc.).

அறைகுறை பார்க்க; see *arai-kurai*

[அறு → அறை. குறு → குறை. 'ஐ' தொ.பெ. சுறு. 'அறைகுறை' எதுகை மரபிணைமொழி.]

அறைகூவுதல் *arai-kūvu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. போருக்கறைத்தல்; to challenge, summon to a combat. "அருமுனை யா னறைகூ வினபின்" (பு. வெ. 4:7, கொளு). 2. வலியக் கூவியழைத்தல்; to make a compelling call. "அந்தணனா யறைகூவி வீட்டுளும்" (திருவாச. 8:1).

[அறு → அறை. 'ஐ' தொ.பெ. சுறு. கூ-கூவு.]

அறைகூறுதல் *arai-kūru-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அறைகூவுதல்; to challenge. 'பூர்வகூணத்திலே வாலி கையாலே நெருக்குண்டு போனவர் இப்போது இப்படித் தெளிந்து வந்து அறைகூறுகிற இது' (சுரு. 1. 4:9).

அறைசெய்தல் *arai-šey-*, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) அறுத்துத் துண்டாக்கல்; to cut into thin slices, to slice (சா.அக.).

அறைத்தி *araitti*, பெ. (n.) கடுக்காய்; chebulic myrobalan (சா.அக.).

அறைநன் *arainan*, பெ. (n.) அறுப்பவன்; one who reaps, reaper. "அறைநர் கரும்பிற் கொண்ட தேனும்" (புறநா. 42:14-15).

[அறைகின்றான் (வினையா. பெ.) → அறை குன்னன் → அறைகுறான் → அறைகுறன் → அறைநன்.]

அறைநீவி *arav-nili*, பெ. (n.) கொத்தமலி; coriander, *Coriandrum sativum* (சா.அக.).

அறைப்பிள்ளை *arai-p-pi[ai]*, பெ. (n.) அறைக்குழந்தை (இ.வ.); baby, only a few days old and not yet brought out of the lying-in chamber.

[அறை + பிள்ளை.]

அறைப்புறை *arai-p-purai*, பெ. (n.) அறைவீடு; (நூஞ்.); room (Nāñ.).

[அறை + புறை.]

அறைபவனாதி *aravavandadi*, பெ. (n.) வெண்காரவுள்ளி; garlic, *Allium sativum* (சா.அக.).

அறையோ-தல் *arai-ṭhō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீற்றுக்கப்படுதல்; to be corrupted or seduced, as an army by the enemy. "அழிவின் றறை போகா தாகி" (குறள், 764). 2. மதி கெட்டழிதல்; to be bewildered, to become non-plussed, be ruined. "அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து" (செவ், 20: 25).

[அறை (தொ.பெ.) + போ (து.ஹ.).]

அறையோக்கு *arai-ṭhōkku*, பெ. (n.) 1. மதி கெட்டழிகை; being bewildered, non-plussed, being ruined. "கள்ளுண்டல் காம மென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வது" (திருவினை. மாபாதக. 26). 2. தப்புமை, ஓதுங்குமை; escape. "அறையோக் கொழியக் குலமுழுதும் வளைஇ" (ஞானா. 46: 14).

[அறையோ → அறைபோக்கு (தொ.பெ.). 'போ' து.ஹ. 'கு' தொ.பெ. ஈறு. இனி, போ → போகு → போக்கு என்றுமாம்.]

அறையிறையீடு-தல் *arai-muṭṭai-yiḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குறை தெரிவித்தல்; to ventilate one's grievances, state one's wants (W.).

[அறை + குறையீடு. அறை = குறை. 'இடு' து.ஹ.]

அறையீடு-தல் *arai-yiḍu-*, 18 செ.கு.ஹாவி. (v.t.) அறைகூவுதல்; to challenge. "மாறிகை யறி யறையிடுங்கு காலத்தும்" (திவ். இயற். திருவிருத். 19).

[அறை (முத.தொ.பெ.) + இடு (து.ஹ.).]

அறையினாம் *arai-yiṅṅam*, பெ. (n.) கோயில் அறைகரணுக்கு விட்ட மரணியம் (இராட்ட.); rent-free land, granted for the services of the store-keeper in a temple.

[அறை + U. இனாம் = நன்கொடை.]

அறையோ *aralyō*, இடை. (int.) 1. முறையீடும் சொல்; an exclamation expressive of complaint, of disappointment. "அறையோவி தறிவரிதே" (திவ். இயற். திருவிருத். 10). 2. வெற்றி மகிழ்ச்சிகளைப்பற்றிய குறிப்புச் சொல்; an exclamation expressive of victory or joy. "அறையோ வறிவாரர்க்கு" (திருவாச. 47: 5), "ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோ வினிப்போனாலே" (திவ். திருவாய். 8.1: 1). 3. ஒரு வஞ்சியெழுத்து; an exclamation or oath used in wager. "அறையோ வரிவைவரி

நெடுங்க ணொக்கிலையாவ வாயி தீவம்" (சேவக. 2514).

[அறை (தொ.பெ.) + ஒ (இடை.).]

அறை யென்னும் சொல், வென்றவன் தோற்றவனை அறைந்ததையாவது, பெரும் பேற்றாற் பெருமகிழ்ச்சியுற்றவனின் பேற்று வாய்ப்பையாவது உணர்த்தும். அடித்து விட்டான், தோற்கடித்துவிட்டான் என்பன ஒருவனை யொருவன் வென்ற செயலையும், அவனுக்கு நல்ல அடி அடித்துத் துன்பு ஓர் அரிய பேற்றையும், உணர்த்துதல் காண்க. 'ஒ' என்பது பலரறிய ஒலிடுவதைக் குறிப்பது.

அறையோலை *arai-yōlai*, பெ. (n.) வரையறை செய்யும் பட்டயம் (சாஸனம்) (S.I.I. iii, 161); document with certain specifications.

[அறு → அறை = வரையறை. 'ஒலை' ஆகு.]

அறைவகு-த்தல் *arai-vagu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புரையோடுதல் (பரராசசே. 230); to become fistulous, as an ulcer.

[அறு → அறை. பகு → வகு.]

அறைவாசல் *arai-vāsal*, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறை (இ.வ.); temple store-room (Loc.).

அறைவாசல்முடி *arai-vāsal-mūḍi*, பெ. (n.) தீக்கோட் காலத்தில் உள்வீட்டு வாசலை அடைத்துவைக்க உதவும் சதுரக் குதிர (நெல்லை); a rectangular shutter made of clay and hay, used for closing the door of an inner room during the time of arson or conflagration (Ta.).

[அறை + வாசல் + முடி. வாய் → வாயல் → வாசல். முடு → முடி. 'இ' ஹி.முத. ஈறு.]

அறைவாடிக்கிளி *arai-vāḍi-k-kili*, பெ. (n.) பொன்னாங்காய், soap-nut, *Sapindus emarginatus* (சா.அக.).

அறைவாய் *arai-vay*, பெ. (n.) கணவாய்; mountain pass. "உலக விடைகழி யறைவாய்" (புறநா. 175: 8).

[அறை = பாறை, கலை. வாய் = வறு. இனி, மலையிடை அறுக்கப்பட்ட வாய் அறை வாய் எனினுமாம்.]

அறையீட்டுக்காரி *arai-viḍḍu-kkārī*, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்று வெளியேறாத பெண்; a woman in confinement (சா.அக.).

[அறை + வீடு + காரி. காரன் (ஆ.ப.ச. நறு) - காரி (பெ.பா. நறு).]

அறையிட்கூற்றை *arai-viṭṭu-kkuṇḍai*, பெ. (n) 1. அறைக்கூற்றை பார்க்க; see *arai-kkuṇḍai*. 2. பத்துப் பதினைந்து நாட்பட்ட குழவி; a child about 10 to 15 days old (சா.அக.).

[அறை + வீடு + குழத்தை.]

அறையிடநோய் *arai-viṭṭu-nōy*, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்ற அறையினின்று தாய் வெளியேறு முன்பே தோன்றும் நோய்கள், அவை யாவன: இசிவு (சர்னி), காய்ச்சல் (சரம்), நாட்பட்ட வளி (கிராணி) முதலியன; diseases cropping up during the period or state of confinement, such as, puerperal sepsis, fever, chronic eclampsia, etc. (சா.அக.).

[அறை + வீடு + நோய்.]

அறையிடு *arai-viṭṭu*, பெ. (n.) 1. அறை; room, chamber (W.). 2. உள்ளறை (இ.வ.); inner room (Loc.). 3. பிள்ளைப்பேற்றறை; lying-in room, the house for delivery (சா.அக.). 4. மடைப்பள்ளி; kitchen of a temple (J.N.).

அறோதகம் (வாழை), அறோதய ம (இறுகரை) என்று சா.அக. குறித்திருப்பது தென்சொலாகத் தெரியவில்லை.

அன்¹ *an*, சு.கு.பெ.எ. (demons. adj.) அன்னன், அன்னன், அன்னன், அன்னன், அன்னன் என்றும் சேய்மைக்கட்டு அல்லது ஒப்புமை குறித்த சொற்களின் முதலிலை; base or stem of the words *anṇar*, *anṇai*, *anṇar*, *anṇadu*, and *anṇam*, signifying remoteness or similarity.

ம., க. அன்.

[அ (சே.ச.) -> அன்.]

அன் என்னும் சேய்மைச்சட்டடி, ஒப்புமை குறிக்கும்போது தன் சுட்டுத்தன்மையை இழந்துநிற்கும்.

அன்² *an*, இடை. (part.) 1. பெயர்; noun suff. (அ) ஆள்பாற் பெயர்; masc. sing. suff. எ-டு. அவன், மருதன், மலையன், செம்பலன். (ஆ) அஃறிணை யொருமைப் பெயர்; neut. sing. suff. எ-டு: மொழியன் (பெரும்பெண்), அணிலவரியன் (லெள்ளரிக்காய்). 2. வினைமுற்றீறு; verb-ending. (அ) ஆள்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றீறு; suff. of the rational class in the 3rd pers. sing.

masc. எ-டு: அவன் வருவன். (ஆ) தன்மை யொருமை வினைமுற்றீறு; suff. of the 1st pers. sing. எ-டு: யான் வருவன். 3. ஒரு சாரியை; an euphonic augment. எ-டு: ஒன்றன் கூட்டம்.

ம., க. அன்; தெ. ண்டு; குட. ஆனு.

[அ (சே.ச.) -> அன் (ஆள்பாற் படர்க்கை யொருமையீறு). ஒ -> ஒவ -> ஒன் (ஒன்று) -> அன் (அ.ஒ.பெ.நறு). ரன் -> (த.ஒ.பெ.) -> என் -> அன் (த.ஒ. வி.ஒ. நறு). வருவேன் -> வருவேன் -> வருவன். ஒருகா. இன் (கிழமைப் பொருளில் வரும் சாரியை) -> அன்.]

'அன்' என்னும் ஆண்பாவிற் அவன் எனலும் சுட்டுப்பெயர்க் குறுக்கமன்று. அச் சுட்டுப்பெயர் அன்னீறு பெற்றதே.

அன் (ஆ.பா. நறு)

Cf. an- Christian, Aryan, European, Gregorian, ruffian, unitarian, vegetarian; an- E. warden

வினையாலவனையும் பெயர் சுற்றினவீற் பொதுவகைப் பெயரிலின்று வேறுபட்ட தன்று. ஆதலால், அதைப் பிரித்துக் கூற வேண்டியதில்லை.

அஃறிணை யொருமை யுணர்ந்தும் 'அன்', 'ஆன்' நறுகள் ஆண்பா வீறுகளொடு தொடர் புடையன வல்ல. அவை ஒன்று என்னும் என்னுப் பெயரின் மறுவடிவான 'ஒன்' என்பதன இரிபே. ஒன் -> அன் -> ஆன். உள் -> உள்ளான் = உள்ளன்.

அன் (அஃறிணை யொருமை வீறு)

எ-டு: பச்சைநாடன், அவவன், விரியன், புறாப்பிடியன், குன்னடியன்.

Cf. E. an-amphibian

E. an-accordion

தன்மையொருமை வினைமுற்றீறான 'அன்' என்பதும் ஆள்பாவீற்றொடு தொடர் புடையதன்று.

மரத்தின் வேர் என்பதுபோலுள்ள ஒன்றின்கூட்டம் என்னும் தொடர்ச்சொல், ஒன்றன்கூட்டம் என்று திரித்திருக்கலாம்.

அன்பகம் *anṇagam*, பெ. (n.) சமுத்திரப்பிசாவை (சர்.அக.); elephant creeper - சமுத்திர சேகிப்பூண்டு, *canvolvulus*, *Cissampelos pareira* (சா.அக.). சமுத்திரப் பாலைகய்க் கடற்பாலை யெனலாம்.

அன்பகரி *anbagar*, பெ. (n.) அன்பகம் பார்க்க; see *anbagam*

[அன்பகம் → அன்பகர்.]

அன்பர் *anbar*, பெ. (n.) அன்பகம் பார்க்க; see *anbagam*.

[அன்பகம் → அன்பகர் → அன்பர்.]

அன்பர் *anbar*, பெ. (n.) தன்பர்; friends.

அன்பரிசுப்பு *anbariṣa-p-pu*, பெ. (n.) மலரிந்த கிளிஞ்சில் கண்ணாம்பு; quick lime (சா.அக.).

அன்பரிசும் *anbariṣam*, பெ. (n.) கிளிஞ்சில்; bivalve shell (சா.அக.).

அன்பன் *anban*, பெ. (n.) 1. தன்பன், தோழன்; friend, companion. 2. கணவன்; husband. "அன்பனைக் கானா தவவுமென் னெரு சன்நே" (சிலப். 18: 17). 3. பத்தன்; pious man, devotee. "குருகர் நகர்நம்பிக் கன்பனாய்" (திரு. கண்ணிருண். 11).

ம. அன்பன்; Pers. ahbāb; F. ami.

[அன்பு → அன்பன்.]

அன்பாநதி *anbanādi*, பெ. (n.) கணவன்மே லுண்டாகும் காம மேலீட்டினாலும், என்னும் கவலியிலேயே எண்ணிக்கொண்டிருப்பதனாலும், பெண்டிர்க்குண்டாகும் கரநோய்; hysteric fever mainly in young women, due to excessive passion towards their lovers, or to a morbid desire for sexual intercourse, or to lack of control over emotions.

அன்பிலி *anbu-ili*, பெ. (n.) அன்பில்லாதவன்; one who is devoid of love or affection. "அன்பிலி பெற்ற மகன்" (கவித். 86: 34).

[அன்பு + இலி. இல் → இலி. 'இலி' லி. 94. ஈறு.]

அன்பு *anbu*, பெ. (n.) 1. தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் பற்று; love, attachment. 'அன்பொத்த அவர்' (பரிபா. 6: 21, உரை). 2. நேசம்; affection, friendship. 3. அருள், இரக்கம் (பிங்.); grace, compassion. 4. பத்தி; devotion, piety. "நரரோ டொத்துத் திரிப வர்க் கன்புசெய்வார்" (திருநாற். 80). 5. எல்லாச் மாட்டு இயல்பாக வுள்ள பற்று; natural love towards all. "அன்புடையார் என்பு முரியர் பிறர்க்கு" (குறள், 73).

ம., க. அன்பு; தெ. அனுகு; து. அங்கு.

[ஓம் → அம். அம்லுதல் = பொருத்துதல். அம் + பு = அன்பு. 'பு' பன்.பெ., தொ.பெ. ஈறு. ஒ.நோ: தெல் + பு = தென்பு, ரல் + பு = நன்பு, வல் + பு = வன்பு. அன்பு, உள்ளம் ஒன்றிப் பொருத்துவதன் விளைவாதலால் அப்பெயர் பெற்றது. ஒ.நோ: ஆர்தல் = பொருந்துதல். ஆர் → ஆர்வு → ஆர்வம் = அன்பு; ஆவலொடுகூடிய பற்றுள்ளம்.]

அன்புகூர்-தல் *anbu-kūr*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக நேசித்தல்; to abound in affection for, love intensively. "பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ" (பாரத. மிகைப். காப்பு. 1).

[அன்பு + கூர். கூர்தல் = சிகுதல். "கூர்ப்புய் கழிவுக் உள்ளது சிறக்கும்" (தொல். சொல். உ.ப. 16). "சால வறுதவ நவீகூர் கழிசிகல்" (நன். 456).]

அன்புடைக்காமம் *anbudai-k-kāmam*, பெ. (n.) (பொருள்) ஐந்திணையுந் தருவும் இருதலைக் காதல்; (Poru) equal and reciprocal love comprising all the five aspects specially suitable to the five tracts of land. "ஐந்திணையுடைய தன்புடைக் காமம்" (நம்பியகப். 4).

[அன்பு + உடை + காமம். உடைய (கு.பெ. ஏ.) → உடை.]

காமம் பார்க்க; see *kāmam*.

அன்புவிசம் (விஷம்) *anbu-viṣam*, பெ. (n.) விசாய்ப்பு (நாதவாய்ப்பு); a kind of salt prepared from female menstrual fluid, a solvent medium (சா. அக.).

[அன்பு + Skt. viṣa > து. விசம்.]

அன்புவேணிகை *anbu-veṅgaikai*, பெ. (n.) செம்பவட்கை; a red variety of the plant *pevalai*, *Pavetta indica* (சா.அக.).

அன்புமதம் *anmadam*, பெ. (n.) கன்மதம் (புதுவை); rock alum (Pogḍ).

[கல் + மதம் = கன்மதம் → அன்புமதம்.]

அன்மயம் *anmayam*, பெ. (n.) மாறு, மறுப்பு; opposition, contradiction. "உரைத்த நல்லுரைக் கன்மய மிவலை" (கம்பரா. யுத்த. மருத்து. 92) (செ.அக.).

வை. மு. கோபாலகிருட்டிணமாசாரியாருரையில், 'அன்மயம்' என்ற மூடல் கொள்ளப்பட்டு, பொருத்தம் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்மயம், அன்மயம்

என்பன பாடவேறுபாடுகளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளன.

அன்மயம்² *anmayam*, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்), ஐயறவு (சிந்தா.நி.); doubt.

இதுவும் முன்னதும் ஒரு சொவலாகவே யிருப்பினும் இருக்கலாம்.

அன்மை *anmai*, பெ. (n.) 1 அல்லாமை, ஒன்று இன்னொன்றா யிராமம், இனமையினின்று வேறுபட்டது; reciprocal negation or difference, negation of identity, dist. f. *inmai*.

“தன்மை சுட்டிலும் உரித்தென மொழிப அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான”

(தொல. சொல். கிளவி. 25).

2. தீமை; evil. “அன்மை கடியுந் தவவல் யால்” (சேதுபு. முத்திர. 8).

[அவ → அன்மை. ‘மை’ பண் பெ. ஈறு.]

அன்மொழி *an-mo[i]*, பெ. (n.) 1. அன்மொழித் தொகை பார்க்க; see *an-mo[i]-i-togai*. “ஐந் தொகை மொழிமேற் பிறதொகை அன் மொழி” (நன். 369). 2. புறமொழி; backbiting, slander.

[அல் + மொழி = அன்மொழி.]

அன்மொழித்தொகை *an-mo[i]-i-togai*, பெ. (n.) (இலக்.) வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந் தொகைகளுள் ஒன்றன்மேல் வேறொரு சொல் தொக்கு அடையடுத்த ஆகுபெயர்போல் வரும் இருசொற்றொடர். எ-டு: “கணிமொழித்த நாவிற் கடிமணமுஞ் செய்தார் அணிமொழிக்கும் அண்ண லவற்கும்” (நள. 172). அணி மொழி = அழகிய சொல்லையுடைய பெண, தமயந்தி; (Gram.) an elliptical compound in which any one of the five *togai-nilal* that precede this in the enumeration, is used figuratively so as to signify something else of which this compound becomes a descriptive attribute, as *animo[i]*, ‘beautiful words’ which signifies a woman speaking beautiful words.

அன்றமை *anramai*, பெ. (n.) (முகம்) காற்று (அக.நி.); air.

இது ‘anima’ (breath) எனலும் இலத்தீன் சொல்லையும் ‘atmos’ (vapour) எனலும் கிரேக்கச் சொல்லையும் பெருமருங்கு ஒத்திருக்கின்றது. ஆங்கிலராட்சி தமிழ்நாட்டில் தொன்றியபின் இச் சொல் தமிழ்ந் புக்குத்திருந் தால், ஆங்கில வழியாக இலத்தீன் அவலது

கிரேக்கச் சொல்லை யொத்த இச்சொல் தொன்றிற் றெனலாம். ஆயின், கி.பி. 1600-ல் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் குழுமபு (East India Company) தொன்றிய தற்கு முன்பே, 1594-ல் சிதம்பர இரேவணசீத்தர் தொகுத்த அகராதிநிசங்கிய இச் சொல் அமைந்திருப்பதால் அவ்வழி காட்ட இயலாது.

‘அன்’ (to breathe) என்னும் முதலிலை இந்நிய - ஆரியத்திலிருப்பினும், அதினின்று திரிந்த ‘ஆத்மா’ (soul) என்னுஞ் சொல், மேலையாரியச் சொல்லளவு ‘அன்றமை’ என்னுஞ் சொல்லை ஒத்திவலை.

தமிழில் மூச்சுவலியைக் குறிக்க, ‘air’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு நேரான சொல் வேறொன்றுமில்லையால், ‘அன்றமை’ யெனுஞ் சொல் தென்சொல்லாயின் மிக அருமை வாய்ந்ததாகும்.

சிதம்பர இரேவண சித்தர் இச் சொல்லை எங்கணினின்று கொண்டார் அல்லது எங்ஙனம் புணைந்தார் என்பது தெரியவில்லை.

அன்றன்றாடு *anr(u)-anr(u)-ādu*, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வொரு நாளும், அந்நந்த நாளில்; every day. அன்றனறாடு பாடு கழிவிறதே பெரிதாயிருக்கின்றது, அதில எங்ஙனம் மீத்துவைக்க முடியும்? (உ.வ.).

[அன்று + அன்று + ஆடு (முத. தொ. பெ.). ஆடுதல் = முக்தல், காலங்கழித்தல்.]

அன்றன்று¹ *anranru*, கு.வி.எ. (adv.) 1. தாள் தோறும், அன்றாடம்; daily, from day to day. 2. அந்நந்த வேளையில்; then and there. சில்லறைக் கடன்களையெல்லாம் அன்றன்று கொடுத்துத் தீர்த்திருக்கவேண்டும் (உ.வ.).

ம. அன்றன்று, அன் னன்று; க., *UL*. அந்தந்து.

[அன்று + அன்று. ‘அன்றன்று’ பன்மை பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.]

அன்று² பார்க்க; see *anru*².

அன்றன்று² *anr(u)-anru*, செ.கு.வி. (v.i.) அடுக்கி வந்த ஒன்றன்பாற் படக்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; duplication of neut. sing. neg. appellative verb.

✓ [அன்று + அன்று - அன்றன்று. எதிர்மறை பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.]

அன்றாடகம் *anndadagam*, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று, நாள்தோறும்; daily, from day to day. 'அன்றாடக மூன்றுதினம் அந்திசந்தி கொள்விரேல' (சா-அக. மேற்.).

ம. அன்னேடம்

[அன்று + ஆடு + அகம்.]

அன்றன்றாடு பார்க்க; see *anru(u)-anru(u)-adru*.

அன்றாடம் *anndadam*, கு.வி.எ. (adv.) அன்றாடகம் பார்க்க; see *anndadagam*.

[அன்றாடகம் → அன்றாடம்.]

அன்றாடு *anndadu*, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று¹ பார்க்க; see *anruanru*¹. 'கைமேலே இலக்கைப் பெறாதார்க்கு அன்றாடு படிவிட வேணும்' (ஈடு, 4.8:7), எப்படியாவது அன்றாடு பாடு கழியவேண்டும்.

[அன்று + ஆடு.]

அன்றன்றாடு பார்க்க; see *anru(u)-anru(u)-adru*.

அன்றாடுகாகு *anndadukaku*, பெ. (n.) வழங்குகிற அல்லது செல்லுகிற காசு (நாணயம்); coin in current use.

[அன்று + ஆடு + காசு. ஆடுதல் = வழங்குதல்.]

அன்றாடுகா *anndaduka*, பெ. (n.) அப்பொழுது ஆளும் அரசன்; the then reigning king. 'முட்டில அன்றாள் கோவுக்கு நிசதி குன்றிப் பொன் மன்ற ஒட்டிக்கொடுத்தேன்' (S.I.I. i, 115).

அன்றி *anri*, இடை. (conj.) 1. அல்லாமல்; without, except by. 'அவனன்றி அணுவும் அசையாது' (பழ.). 2. அல்லாவிடத்து; unless, except when. அவர் வந்தாலன்றி இங்கு ஒன்றும் நடவாது. மருந்து கொடுத்தாலன்றி அவன் பிழைக்கமாட்டான். 3. அல்லாமலும் (ஈடு, அவதா.); besides. அன்றியும், நான் சொல்லவதை அவன் கேட்பதில்லை.

ம. அன்றி, அன்னி.

[அல் → அன்று (அல் + து) → அன்றி (கு.வி.எ.).]

“அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம் தொடர் பினு ஞகர மாய்லரி னியல்பே”
என்னும் நன்னூல் (173) நூற்பாவிற்கு,

‘இவ் விருமொழி யீற்று இகரமும் செய்யுளுள் உகரமாயும் வரப்பெறும்; அவ்வழி இயல்பாய் நிற்கும் மேல்வரும் லவ்வினம் என்று. ‘லரின்’ எனவே, உகரமாதல் ஒருதலையன்

றெனவும் உகரமாகாதவழி மிகுமெனவும் கொள்க.

வ-று. “வாளன்று பிடியா வள்க ணாடலர்”
“நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப”, “உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே”
என வரும் என்று மயிலைநாதரும்;

‘அன்றி இன்றி யென்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச் சொற்களினது சுற்றிகரஞ் செய்யுட்குண் உகரமாய் வருமாயின், கசுதபக்கள் பொதுவியான் மிகாது இயல்பாம் என்று.

‘இவ்வாறு உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறினமையின், இதற்கிதுவே விதியென்பதூஉம், உகரமாய் வரின் எனவே உகரமாதல் உடன் பாடெனபதூஉம், அஃது ஒருதலையன் றென்பதூஉம் பெற்றாம்.

எ-டு:

“நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப் பதனன்று புக்குத் திறனன்று கொழியினும் வறிது பெயர்குறல்வர் நெறிகொளப் பாடான் நிரங்கு மருவிப் பீடுகெழு மவையற் பாடி யோரே”
(புறநா. 124)

எனவும், “உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கையோனே” எனவும் வரும். ‘பிறவும் அன்ன’ என்று விருத்தியுரைகாரரும் உரைத்தார். பிற வுரையாசிரியன்மாரும் இவற்றையே தழுவினர்.

நூற்பாவும் உரைகளும், ‘அன்றி’, ‘இன்றி’ என்னும் வடிவங்களையும் இயல்பாகவும், ‘அன்று’, ‘இன்று’ என்னும் வடிவங்களை அவற்றின் திரிபாகவும் கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. அன்றி, இன்றி என்னும் இகரவீற்றுக் குறிப்புவினையெச்சங்கள், அல்லாது இல்லாது என்று பொருள்படும் அல்லது இல்லது என்னுஞ் சொற்களின் குறுக்கமான அன்று (அல் + து), இன்று (இல் + து) என்பவற்றின் திரிபே யென்பதை, இவ் வினையெச்சங்களின் ஈறு துவ்வெயன்றித் தியயன்று என்பதனாலும், ‘அவனல்லாது அணுவும் அசையாது’ என்னும் பழமொழி, ‘அவனன்றி அணுவும் அசையாது’ என்று வழங்குவதனாலும், அவனல்லது அல்லது அவனல்லாது என்பது அவனல்லதி அல்லது அவனல்லாதி என்று திரியாமையானும் உணர்ந்தகொள்க.

அன்றிக்கே *anrikke*, இடை. (conj.) அன்றி பார்க்க; see *anri* (ஈடு, அவதா.).

[அன்று → அன்றி → அன்றிக்கே.]

அன்றியனைத்தும் *anri-y-anaiyam*, பெ. (n.) அவ்வனைத்தும், அவையெய்க்கலாம்; all those. "அன்றியனைத்தும் கடப்பா யுலவே" (தொல., சொல., எச்ச. 53).

[அன்று → அன்றி. அ → அன → அனை → அனைத்து → அனைத்தும். 'உம்' முற்றும்மை.]

'அன்றி யனைத்தும்' என்னுந் தொல் காப்பியத் தொடருக்கு, 'அவ்வனைத்தும்' என்று சேனாவரையர் பொருள் உரைத்துள்ளார். சொல்லப்பட்டவை யல்லாமலும் அவைபோன்ற பிறவெல்லாம் என்று பொருள் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அன்றியல் *anriyal*, கு.வி.எ. (adv.) 1. அன்றி, அல்லாது; except. 'விவேகிகு ஓர் உபாதி யன்றியில்' (சி. சி. சுபக். 4:8, சிவாக்.). 2. அல்லாமல்; except with, without. உத்தர வன்றியில் உன்னே வரக்கூடாது (உ.வ.).

[அன்று → அன்றி → அன்றியல்.]

அன்றியும் *anriyam*, இடை. (conj.) அல்லாமலும் (சிவப். 5:110, அரும்.); besides, moreover. அன்றியும், நான் பல சமையம் அவனுக்குப் பணங்கொடுத்து உதவியிருக்கிறேன்.

[அன்று → அன்றி → அன்றியும். 'உம்' கிறந்தது தீவிரிய எச்செய்மை.]

அன்றியுரைத்தல் *anri-yurai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாறுபட்டுச் சொல்லுதல்; to speak in opposition or contradiction. "ஆரையு மன்றி யுரைப்பேன்" (தேவா. 7.73:10)

[அன்றுதல் = சினதல், பகைதல், மாறுபடு தல். அன்று → அன்றி (கி.கா.வி.எ.) + உரை.]

அன்றில் *anri*, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெட்டையும் இணையியாததும், அவற்றுள் ஒன்றிறப்பின் மற்றொன்றும் உடனிறப்பதும், ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையாகக் கணவனும் மனைவியுமான காதலர்க்கு உவமையாக இலக்கியத்திற் கூறப்படுவதுமான கிரெனஞ்செய் பறவை; *anri*, a species of bird, the male and female of which are inseparable both in life and death, and very familiar in Indian poetry as a standard or model of constancy and inseparable love. 2. 19ஆம் நாள்க்கிரெனவிய மூலம் (பிங்.); the 19th lunar asterism.

ம. அன்றில

[அல் → அன்றி (கு.வி.எ.) + இல். அன்றில் = கிரெனவியன்றி அல்லது ஒன்றன்றி மற்றொன்று இல்லாதிருப்பது.]

உம்பிரதாய அகராதிக்கெய்யெழுத்துப்படியில் (சம அக.) அன்றில் என்னுஞ் சொல்லிற்கு மயில் என்று ஒரு பொருள் குறித்திருப்பது பொருந்தாது.

அன்றிற்றல் *anriyiru*, பெ. (n.) வரல்கற்று முன்னை எழுதியகரணம் ஒன்று (கிரெனஞ்செய்தீவு); an annular continent or large island of pre-historic times. "அன்றிற் றீவனி லுறைப லரிவர்" (சுமபரா. யுத்த. படைக்காட். 13).

[அன்றில் + தீவு. தீர்வு → தீவு.]

தீவு பார்த்து; see tivu.

அன்றினார் *anrinār*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "அன்றினார் வெந்து வீழவும்" (தேவா. 4.89:10).

[அன்றுதல் = சினதல், பகைத்தல். அன்று → அன்றினார் (வினையா.பெ.).]

அன்றுநல் *anru*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சினத்தல்; to get angry with. "அவ்வானதை யன்றிச் சென்று" (திவ். இயற். திருவிருத் 18). 2. பகைத்தல்; to hate. "அன்றிய லாணன்" (திவ். பெரியதி. 4.3:8).

[அல் → அன → அனல். அன் → அன்று. அன்றுதல் = எரிதல், சினத்தல், பகைத்தல்.]

அன்று¹ *anru*, பெ. (n.) அப்பொழுது, அந்நாளி; that time, that day. அன்று விடியல். அன்று திங்கட்கிழமை. —, கு.வி.எ. (adv.) அப்போது, அந்நாளில்; at that time, on that day. "அன்றலற் காங்கே பிணப்பறையாய்" (நாலடி. 23).

ம. அன்னு; க., பட. அந்து; தெ. நாடு; து. ஆனி; கோண்டி. அநீ; குருக். அந்தி; துட. அந.

[அ → அல் → அன்று (சே.க. சொல.).]

அன்று² *anru* பெ. (n.) மாறுபாடு; difference, incongruity. "ஒன்றிடை யாயிரம் அன்றற வகுத்த" (அருட்பா. 6, அருட்பெருஞ்சோதி யக. 621).

[அல் → அன்று (அல் + து) = அல்லது, மாறு. மாறானது.]

அன்று³ *anru*, இடை. (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. "சேவடி சேர்து மன்றே" (சேவக. 1, உரை).

அன்று⁴ *anru*, கு.வி.எ. (adv.) ஒன்றன்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று

neut. sing. neg. appellative verb. நான் கேட்டது அதுவன்று (உ.வ.).

அன்றுதளிர்ந்தான் *anru-talirntan*, பெ. (n.) கிள்ளிவடிவே தளிர்க்குஞ்செடி; a plant which begins to grow immediately after it is nipped (சா.அக.).

[அன்று (அப்போதே, உடனே) + தளிர்ந்தான் (வினையா.பெ.), 'ஆன்' ஓ. நறு.]

இதை அன்றுதளிர்ந்தான் செடி யென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அன்றுமறுநாள் *anru-marunaḷ*, கு.வி.எ. (adv.) அன்றைக்கு மறுநாள்; the day after (that day). அன்று மறுநாள் வந்துசேர்ந்தான்.

அன்றுமுதல் *anru-mudal*, கு.வி.எ. (adv.) அவ் வேளையிலிருந்து, அந் நாளிலிருந்து; thence forth, from that day onward. "அன்றுமுதல் ...மறந்தறியேன்" (திவ். பெரியாழ். 4.10:9).

அன்றொரிந்தான் *anruerintan*, பெ. (n.) 1. சிறு புள்ளடி (மலை.); species of *Desmodium* (செ. அக.) — a plant, trifoliolate tuck, *Desmodium laxiflorum*. It is so called because it is capable of being used as firewood immediately after it is cut (சா.அக.). 2. சிவனாசிரியேம்பு; *Sivan's neem*, *Indigofera aspalathoides* (சா.அக.).

[அன்று (கிள்ளி அன்றே) + எரிந்தான் (வினையா.பெ.).]

அன்றொரிந்தான் பூண்டு என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அன்றே *anruē*, கு.வி.எ. (adv.) அப்பொழுதே, அந்நாளே; at that very time, on the same day. அன்றே புறப்பட்டுப் போய்விட்டான்.

[அ → அன் → அன்று (காலம்பற்றிய சே. க. சொல்) + ஏ (வன்புகற அவ்வது பிரிதலை குறித்த இடைச்சொல்).]

அன்றே *anruē*, கு.வி. (impl. v.) அல்லதே; certainly not that. ஆங்கிலம் இன்று அயன் மொழியுன்றே.

[அல் → அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.) + ஏ (தேற்றம் குறித்த இடைச்சொல்).]

அன்றே *anruē*, இடை. (ind.) அல்லவா? ஒரு தேற்ற உடன்பாட்டுக் குறிப்புச் சொல்; Isn't it so?, a neg. interrogative equivalent to an emphatic affirmative. 'அவனன்றே இது செய்வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றீர்

றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும் படும்' (தொல். சொல். இடை. 34, சேனா.).

[அல் → அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.) + ஏ (ஒலி வேறுபாட்டால் தேற்ற முணர்த்தும் வினா விடைச்சொல்).]

எதிர்மறை வினைமுற்று ஆ, ஏ, ஓ என்னும் வினாவிடைச்சொல் பெற்று உடன்பாட்டுப் பொருளை வலியுறுத்துவது, இருவகை வழக்கிற்கும் பொது. ஏகார வினாச் செய்யுள் வழக்கிலும், ஆகார ஒகார வினாக்கள் இருவகை வழக்கிலும் வரும

எ-டு: தெரிநிலைவினை—கடல் தாண்டினவன் கால்வாய் தாண்டமாட்டானா? குறிப்பு வினை—கடலுக்குக் கண் இலையை?

ஏகார வினா உலகவழக்கற்றுவிட்டதனால், அன்றோ என்று பொருள்படும் அன்றே என்றும் சொல்லின் வினாத்தன்மை விளங்கித் தோன்றவில்லை.

அன்றே அன்றே *anruē-anruē*, இடை (ind) உடன்பாமை யுணர்த்தும் அடுக்குச்சொல்; an idiomatic expression of dissent. 'ஒருவன் ஒன்றுரைத்த வழி, அதற்கு மேலாதான் நன்றே நன்றே, அன்றே அன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேலாமைக்குறிப்பு விளக்கும்' (தொல். சொல். இடை. 34, சேனா.).

[அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.) + ஏ (வினாவிடைச் சொல்).]

"நன்றீர்றேயும் அன்றீர்றேயும்
.....
அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்"
(தொல். சொல். இடை. 34).

'அன்றே' என்பது தனித்து வரும்போது உடன்பாட்டுப்பொருளும், அடுக்கிவரும் போது எதிர்மறைப்பொருளும் உணர்த்தும் என அறிக. இது ஒலிவேறுபாட்டால் நிகழ்வது.

அன்றே என்பதன் நறுதேற்றேகாரமாயின், தனித்துவரினும் அடுக்கிவரினும் தேற்றமே உணர்த்தும்.

அன்றை *anruai*, பெ. (n.) அந்நாள்; that day. "அன்றை யமரிலில் ஒன்றுபட." (பாரத. ஆறாம். 24). —, கு.பெ.எ. (adj.) அந்நாட்குரிய; of that day, அன்றைச் சொல்லு.

[அ → அன் → அன்று + ஐ (நறு-அல் வது சாரியை).]

அன்றைக்கன்று *anraikk(u)-anru*, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று; daily, from day to day. "அன்றைக்கன் றிருமடங்கா" (திருவிளை. மெய்க்கா. 12).

• [அன்று (காலப்பற்றிய சே.ச.பெ.) + ஐ (சாரியை) + கு (4ஆம் வே.உ.) + அன்று (காலப்பற்றிய சே.ச.பெ.)]

அன்றைக்கு *anraikku*, கு.வி.எ. (adv.) அந் தாளில்; on that day.

[அன்று (காலப்பற்றிய சே.ச.பெ.) + ஐ (சாரியை) + கு (4ஆம் வே.உ.) + 4ஆம் வே.உ. 7ஆம் வே. பொருளில் வந்தது வேற்றுமை மயக்கம்.]

அன்றைத்தினம் *anrai-t-tinam*, பெ. (n.) அந் தாள்; that day.

[அன்று (காலப்பற்றிய சே.ச.பெ.) + ஐ (சாரியை) + Skt. dina > த. தினம். 'அன்றைத் தினம்' கு.பெ.எ. தொடர்.]

அன்றைநாள் *anrai-naḍi*, பெ. (n.) அந்நாள்; that day.

[அன்று + ஐ (சாரியை) + நாள்.]
அன்றைத்தினம் பார்க்க; see *anrai-t-tinam*.

அன்றைத்தினம் என்னும் வழக்கு, வினாச வும் தமிழுக்குக் கேடாகவும் தினம் என்னும் வடசொல்லைக் கொண்டது.

அன்றோ *anṛō*, இடை. (ind.) அல்லவா?, அல்லவோ?, ஓர் உண்மையை வலியுறுத்தும் எதிர்மறை வினாச்சொல்; Is it not so?, a neg. interrogative, equivalent to an emphatic affirmative.

[அல் → அன்று (அல் + து) + ஓ (வினா விடைச்சொல்). அல் + அது = அல்லது → (அவது) → அன்று (எ.ம.கு.வி.சு.)]

அவலவோ (அல்ல + ஓ) என்பது இழிந் தோர் உலக வழக்கு; அன்றோ (அன்று + ஓ) என்பது உயர்ந்தோர் உலக வழக்கு. இரண்டும் செயல்புளிலும் அல்லது இலக்கியத்திலும் வரும். ஆயின், அவலவோ என்பது அஃறிணைப் பன்மை யுணர்ந்தும்.

அன்ன¹ *anṇa*, கு.வி.எ. (impl.f.v.) அந் தன்மையா யிருக்கின்றன; are of the same kind, are similar. "அப்பா லொன்பதும் அவற்றொ ரன்ன" (தொல்.சொல்.பெய. 14). — பெ. (n.) அத்தன்மையானவை; such or

similar things. "அன்ன பிறவும்" (தொல். சொல்.பெய. 16). — கு.பெ.எ. (adj.) அந் தன்மையான; such or similar. "அன்ன மரபின் மொழிவயி னான" (தொல். எழுத்து. தொகை. 1). — இடை. (part.) ஓர் உலக வழக்கு; a sign of comparison. "மலர்ன்ன கண்ணான்" (குறள், 1119), 'அருமருந் தன்ன பின்னை'.

"அன்ன ஆக மான இறப்ப என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு கண்ணிய எட்டும் வினைப்பா ழுவமம்" (தொல். பொருள். உவம. 12).

[அ (சே.ச.) → அன் → அன்ன = அத்தகைய, ஒத்த, போன்ற. 'அ' பெ.எ. கற.]

அன்ன² *anṇa*, இடை. (part.) பன்மைக்காலத்து உலகவழக்குக் குறித்த சாரியை; an enunciative particle added to short vowels and short vowel-consonants in ancient colloquial usage.

எ-டு: அஅன்ன, இ அன்ன, கஅன்ன, விஅன்ன.

அன்னையம் *anṇam*, பெ. (n.) ஆலமரம் (மூ. அக.); banyan tree.

அன்னயம் பார்க்க; see *anṇayam*.

அன்னம் *anṇam*, பெ. (n.) 1. தங்கம் (எவ.மூ.); gold. 2. மலம் (நாநாந்த.); faeces.

அன்னயம் *anṇayam*, பெ. (n.) ஆலமரம் (பச். மூ.); banyan tree.

மறுவ. அன்னபம்

அன்னல் *anṇal*, பெ. (n.) 1. அனல் (சம்.அக.), வெயில்; sunshine. 2. புகை (ஈடு, 8.5:6); smoke.

[அல் → அன் → அன்னல் → அனல்.]

அன்னலுத்துன்னலும் *anṇalu-ttunṇalum*, பெ. (n.) தூறலுத்துப்பலும், இடைவிடாத அடை மழைத்தூறலும்; unintermittent drizzle or gentle rain.

அன்னவன் *anṇavan*, பெ. (n.) 1. அத்தன்மையான்; such a man. "அன்ன வன்புகழ் கேட்டலும்" (நாடக. அன்னத்தைத்தூ. 5). 2. ஒத்தவன்; he who resembles, "அருங்க லக்கொடி யன்னவ னேகிளான்" (சீவக 1372).

ம. அன்னவன்

ஆ (சே.சு.) → அன் → அன்ன → அன்னவன்.
 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அன்னன் அன்ன, பெ. (n.) அப்படிப்பட்டவன்;
 such a man.

அன்னா² அந்ந, சு.கு.வி.எ. (demons,adv.)
 அந்தா, அதே (நெல்லை); there! (Tn.).

[அ (சே.சு.) → அன் → அன்னா.]

அன்னா³ அந்ந, இடை. (part.) பண்டைக்
 காலத்து உலகவழக்கு தெரிந்தாரியை; an
 enucnatiave particule added to long vowels and
 long vowel-consonants in ancient colloquial
 usage.

எ-டு: ஆவன்னா, ஈயன்னா, காவன்னா,
 ஈயன்னா.

அன்னாய் அந்நய், இடை. (part.) ஓர் அசை
 றியை; an expletive in poetry. "அன்னாய
 பின்னவைத் தைப்படும்" (சி.சி. பர. செனந்.
 மறு. 8).

[அன்னை → அன்னாய் (விளி). 'ஆய்' விளி
 யுருபு.]

அன்னா⁴ அந்நா, பெ. (n.) கந்தா⁴; asbestos
 (செ.அக.) — Indian asbestos, earth-flux or
 mountain flux (சா.அக.).

[கந்தா⁴ → கன்னா⁴ → அன்னா⁴.]

அன்னான் அந்நன், பெ. (n.) 1. அத்தன்மையன்;
 such a man. 2. அவன்; he. *

அன்னிலா அந்நிலா, பெ. (n.) சீந்தா, அவிநிணா;
 custard apple, *Anona squamosa* (சா.அக.).

அன்னியம் அந்நியம், பெ. (n.) கரும்பு; sugar-
 cane, *Saccharum officinarum* (சா.அக.).

அன்னுகம் அந்நுகம், பெ. (n.) 1. பேய்ப்
 பசலை, மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் ஒரு
 வகைக் கொடி; a bitter variety of creeping
 plant (*Portulaca*), *Portulaca meridiana*, with a
 stupefying effect when consumed. 2. பேய்ப்
 பருத்தி; golden silk-cotton, *Cochlospermum*
gossypium.

அன்னுராவி அந்நுராவி, பெ. (n.) அப்பாவி (இ.
 வ.); simpleton (Loc.).

[ஒரு கா. அன் (எ.ம.முன்.) + அராவி
 அவ்வது அன் (எ.ம.முன்.) + உராவி. அராவு
 தல் = தேய்த்தல், அரித்தல், வருத்துதல்.
 உராவுதல் = வலிபெறுதல்.]

அன்னுழி அந்நுழி, கு.வி.எ. (adv.) அப்பொழுது;
 at that time, then. "அன்னுழி யுமைவல
 கைத்து நோர்செய யுன்வினை" (கந்தபு.
 உற்பத். பார்ப்பதி. 1).

[அ (சே.சு.) → அன் = அந்த. உழி = கிடும்.
 அன்னுழி = அவ்விடம், அவ்விடத்து, அப்
 போது.]

அன்னுழி என்னுந் சொல்வது, அவ்விடம்
 என்னும் பொருளின் பெயர்ச்சொல்லாகவும்
 ஆனவாம்.

உழி பார்ச்சு; see *u*ji.

அன்னுழை அந்நுழை, கு.வி.எ. (adv.) அவ்விடம்;
 அவ்விடத்திற்கு; there, to that place. "மன்னு
 மன்னுழை போய பின்னர்" (திருவாவலா.
 18: 10).

[அ (சே.சு.) → அன் (அந்த) + உழை (கிடும்).
 உழி → உழை.]

அன்னை¹ அந்நா, பெ. (n.) 1. தாய்; mother.
 "அன்னை என்செய்யில் என்?" (திவ். திரு
 வாய். 5: 3: 6). 2. தமக்கை (குடா.); elder
 sister. 3. மலைமகள் (பார்வதி); *Malaimagal*
 (*Pārvati*) (பிங்.). 4. தோழி (பொதி, தி.);
 female companion or friend.

Turk. anne; Hung. anya.

[அம்மை → அன்னை. அம் → அன். ம் → ன்,
 போலி. ஒ.தேர: அகம் → அகன், கிடம் →
 கிடன், உரம் → உரன், கலம் → கலன், சமம் →
 சமன், திறம் → திறன், நலம் → நலன், புலம் →
 புலன், முகம் → முகன், வரம் → வரன்.]

காதலும் அருமையும்பற்றி எப் பருவப்
 பெண்ணையும் இருபாலாரும் தாய் எனச்
 சொல்வதும் விளிப்பதும் தொன்றுதொட்ட
 மரபு. தோழி தலைவியைத் தலைமைபற்றி
 யும் தாய் அவ்வது அன்னை எனச் சொல்வ
 தும் விளிப்பதும், இருவகை வழக்கிற்கும்
 உரியதாகும்.

"அன்னை என்னை என்றலும் உளவே
 தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும்
 எழுத்தினும்
 தோன்றா மரபின் என்மனார் புலவர்"
 (தொல். பொருள். பொருளியல், 52).

அன்னை என்பது, தலைவியும் தோழியும்
 ஒருவரையொருவர் குறிப்பது அல்லது விளிப்ப
 து. என்னை என்பது, என் + ஐ என்று
 பிரிந்து தலைவியுந் தோழியும் தலைவனைக்
 குறிக்கும் (அவ்வது விளிக்கும்) பெயராகவும்,
 'என் அன்னை' என்பதன் குறிக்கமுடிக்

தலைவியும் தோழியும் ஒருவரையொருவர் குறிக்கும் (அல்லது விளிக்கும்) பெயராகவும் இருப்பது.

ஐ = தலைவன். "என்னைமுன் நிலவன் மின்" (குறள், 771). அன்னை என்னை என்பன, அண்மையினியில் இயல்பாகவும் அன்னையா, என்னாய் என்று உருபேற்றும் வரும். என்னை யென்பது ஆண்பாலுணர்ந்தின், இயல்பல்லாதபோது என்னைய, என்னையா என்று விளியேற்கும்.

அன்னை = *annda*, பெ. (n.) கொன்றைமரம்; common cassia, *Cassia fistula* (சா.அக.).

அன்னோ *anna*, இடை. (int.) 1. ஐயோ! அந்தோ! ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; alas! an exclamation expressive of pity, distress. "பலகால் முயல்பினன் மன்னே அன்னோ" (அகநா. 49: 9). 2. அகோ, ஆகா; ha! hah! an exclamation expressive of wonder.

நெ. அன்னா

"அந்தீற்றோவும் அன்னீற்றோவும் அன்ன பிறவுள் குறிப்பொடு கொள்ளும்" (தொல. சொல. இடை. 34).

அன்னீற்றோ = அன்னோ.

[அன்னை → அன்னோ (விளி), 'ஓ' விளியுபு.]

தாய்த்ததை முறைப்பெயர்கள் விளியுருபேற்று, இரக்கம், துயரம், வருத்தம், வியப்பு, மெழிச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளை யுணர்ந்தும் என்பது, முன்னரே குறிக்கப்பட்டது.

அக்கோ, அகோ, அச்சோ, அத்தோ, அத்தோ பார்த்து; see *akkō*, *agō*, *accō*, *atō*, *andō*

அன்னோபிதம் *annābhidam*, பெ. (n.) மஞ்சட்குன்றிமணி; yellow bead-vine, *Abrus precatorius* (சா.அக.).

அன்னோன்றி *annānṇṇṇi*, பெ. (n.) வலியற்றவன்; person of a weak or feeble constitution.

[அல் (ஏ.ம முன்.) + நோகிறி. நோற்றல் → நோன்றல் = பொறுத்தல், வலிமையோடுகுத்தல். நோன்பு = பொறை, வலிமை. நோய் → நோன்றி → நோன்றாய், நோன்றாய் (வினையா.பெ.). ஒ.நோ: ஆர் → ஆண்ட = அடியாரசு ஆட்கொள்ளும் துறவி. 'ஓ' உரு, நொண்டி யென்பதீற்றோன்று.]

அனாகம் *anagam*, பெ. (n.) புல்லுருவி (மலை); species of *Loranthus*, a parasitic plant.

[ஒருகா. அல் → அன் (அவலாத) உ-அகம் (இடம்). தனக்குரியதல்லாத இடத்தில் வளர்வது.]

அனந்தர் *anandar*, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep. "மோக வளந்தர் முயல்வோர்க்கு" (நூனா. 62. 23) 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor, loss of consciousness, inebrity. "அனந்தர் நோக்குடைக்.....கடைசி மங்கையர்" (சேவக. 1249). 3. தூக்கத்தின்பின் வீழிப்பு; waking. "கட்டுயி வளந்தர்போல்" (சேவக. 1097). 4. மனத்தடுமாற்றம்; confusion of mind. 'மனங்கொள்ளா அனந்தருள்ள முடையாளாய்' (தொல்.பொருள். கள. II, உரை). 5. பித்தம்; bile (சா.அக.).

[அனந்தல் → அனந்தர்.]

அனந்தர் *anandar*, பெ. (n.) பருத்தி (மலை); cotton-plant.

அனந்தரம் *anandaram*, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (பச்.மூ.); species of doemia.

அனந்தம் *ananda*, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep, slumber. "அனந்த வாகடேல்" (ஆ.கு. 31). 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor. "பழஞ்செருக்குற்றந்மனந்தநீர்" (மலைபடு. 173). 3. மந்தவொலி; low tone, soft mournful sound, as of a drum. "எகுத்தெறி வளந்தற்பறை" (புறநா. 62: 5) (சா.அக.). 4. சிறு தூக்கம்; a soft or gentle sleep, especially in the morning. 5. மதம்; an extravagant sexual passion too strong to be controlled, infatuation

அனம்பு *anambu*, பெ. (n.) 1. வானம்பாடி; Indian skylark. 2. நீரில்லாதது; that which is deprived of water.

அனம்பு

[அம் → அன் (ஏ.ம முன்.) + அம்பு (நீர்).

அனையகம் *anayagam*, பெ. (n.) 1. இருவாட்சி (இருவாட்சி) (வை.மூ.); tuscan jasmine. 2. மல்லிகை; jasmine.

அனாவன் *anaravan*, பெ. (n.) அனாவன் பார்த்து; see *anaravan*.

அனாவன் *anaravan*, பெ. (n.) 1. வெண்காந்தள்; white species of Malabar glory-lily (W.). 2. செவ்வாந்தள்; Malabar glory-lily (L.). 3. ஊழ்

புக் குஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடலானம்); a prepared arsenic (R.).

[ஒருகா. அனல் → அனலவன் → அனரவன்.]

அனல் *anaḷ*, பெ. (n.) 1. தீ (யின்.); fire, 2. வெப்பம்; heat, as of fever, warmth, glow, 3. இடி; thunderbolt. "எயம்புனலோ டனலக மடக்கி" (இரகு. ஆற்று. 4). 4. வன்னியிலை; the leaf of the *varuṇi* tree, suma tree, *Prosopis spiciogera* (சா.அக.). 5. உயிர்த்துன்பங்களுள் ஒன்று; one of the several troubles attributed to life (சா.அக.). 6. பித்தம்; bile (சா.அக.) 7. கொடுவேலி (தைலவ. தைல. 129); Ceylon leadwort.

ம. அனல்; க. அனல; தெ. அடரு (துன்பம்); து. அர்னு; நுட. அச்; பட. அனலு.

Skt., Sinh., Mar. anala; Pers. sadar.

[உல் → உல → உலை. உல் → அல் → அன் → அனல்.]

அனல்[லு]-தல் *anaḷ-ṭal*, 13 செ.கு.வி. (v.i.) அழகு தல்; to burn, glow, blaze, to be hot, to cause heat, as the Sun, a fire, as fever. "ஊர லோவா தவன்று" (குளா. சீய. 164).

ம. அனலுக; க. அனலு; து. அர் னுன்.

[உல் → உல → உலை. உல் → அல் → அன் → அனல்.]

அனல்காவி *anaḷ-kāvi*, பெ. (n.) 1. சூரியகாந்தக் கல்; sunstone (நு.அ.). 2. நஞ்சுள்ள சிலந்த காலைகையுடைய சிலந்திப் பூச்சி (அக்வினி பாதச் சிலந்தி), உடம்பிற் பட்டவீடங்களிற் கொப்புளிக்கச் செய்வது; a spider with poisonous substance in its legs which causes blisters on coming into contact with human body (சா.அக.).

[கால் → காலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி. முத. ஈறு.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

அனல்பாலி *anaḷ-pāli*, பெ. (n.) தில்லைமரம்; blinding tree, *Excoecaria agallocha*.

[அனல் = நெடுப்பு, வெப்பம். பால் → பாலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி.முத. ஈறு. குட்டுக் கொப்புளங்களை யுண்டாக்கும் பாலையுடையது அனல்பாலி.]

அனல்வாதம் *anaḷ-vādam*, பெ. (n.) 1. உடம்பின் வெப்பத்தினால் லுண்டாகும் ஊதை (வாத)

தோய்; a nervous affection arising from too much heat in the system. 2. மிகுந்த எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஊதை (வாத) தோய்; a nervous condition marked by a sensation of intense burning pain, *Thermaglia* (சா.அக.).

[Skt. *vāta* > த. வாதம் = காரறு, வலி (வாத) தோய்.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

அனல்வாதம் *anaḷ-vādam*, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்தர் மதுரைவீற் சமணரை வென்ற அனற் போர் (பெரியபு. திருஞான. 779-791); the fire test in Madurai, in which Tiruṇṇāṁbandar won, defeating the Jains, his religious opponents.

[Skt. *vāda* > த. வாதம் = சொற்போர்.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

அனல்வாதை *anaḷ-vātai*, பெ. (n.) 1. நண்டணையாக அல்லது பகைவரால் உயிருடன் எரிககப் படுதல்; being burnt alive, as a punishment or by enemies. 2. வெப்பத்தோய் அல்லது துன்பம்; disease or suffering due to heat. 3. எரிபசி; severe hunger.

[Skt. *bādhā* > த. வாதை = துன்பம், நோய்.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

அனல்விதை *anaḷ-vidai*, பெ. (n.) தேர்வானம்; king's seed, Chinese castor, *Croton tiglium* alias *C. jamaigota* or *Tigium officinalis* (சா.அக.).

[வித்து → விதை.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

சா.அகரமுதலியில் அனல்விதை என்றுள்ளது. ஒருகால் அச்சுப்பிழையா யிருக்கலாம்.

நெருப்புப்போல் எரிக்கும் கடுங்கழிச்சல் மருந்தாதலால், நேர்வாளாம் அனலவிதை யெனப்பட்டது.

அனல்விதை *anaḷ-vārai*, பெ. (n.) அனல்விதை பார்க்க (பச்.ஈழ); see *anaḷ-vidai*.

[விதை → விதை.]

அனல் பார்க்க; see *anaḷ*.

அனல்விசு-தல் *anaḷ-viṣu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெக்கையடித்தல்; heat being radiated, as by a flame.

அன்றில்

அன்றில்

அன்றில்

அன்றில்

அன்றில் (அன்றில்)

அன்றில் (கடலில்)

அன்றில் (குதறில்)

அன்றில் - நன்றி — இந்திய விலங்கியல் துறை, சென்னை.

அனல்வென்றி *anal-veneri*, பெ. (n.) தங்கம் (மு. அ.); gold, as being indestructible by fire.

[அனல் + வென்றி. வெல் → வென்றி (தொ. பெ.) 'ஜி' தொ.பெ. ஈறு, 'ரி' புணர்ச்சித் திரிபு, "அனல்வென்றி" தொ.ஆகு.]

அனல் பார்ச்சு; see *anal*.

அனல்வேதியலை *anal-vēṭṭi-y-ilai*, பெ. (n.) எருக்கிலை; madar leaf (சா.அக.).

[அனல் + வேதி + இலை. வேகு → வேதி. 'இ' லி.முத. ஈறு.]

அனல், இலை பார்ச்சு; see *anal*, *ilai*.

அனலரம் *analaram*, பெ. (n.) பேய்க்கொடியம் (பச்.மு.); colocynth (செ.அக.) — bitter apple, *Cucumis colocynthis* (சா.அக.).

[ஒருகா. அனல் + அரம்.]

அனலாடுப்பு *anal-aḍuppu*, பெ. (n.) கூண்டாடுப்பு (இந்துபாக. 68); covered brick-oven for baking bread and biscuits.

[அனல் + அடுப்பு. அடு → அடுப்பு.]

அனல் பார்ச்சு; see *anal*

அனலநீபனம் *anal-nībanam*, பெ. (n.) பசிலையுண்டாக்குவது; that which excites hunger, *Stomachic* (சா.அக.).

[அனல் → அனலம். Skt. *dīpana* > த. தீபனம்.]

அனலநட்சத்திரம் *anal-naḍattiram*, பெ. (n.) (கணி.) செவ்வாய் நின்ற நாண்டிலுக்கு ஏழு, பதினான்று, பதினாறு, இருபத்தைந்தாம் நாண்டின்கள் (விதான. குணாகுண. 40, உரை); (Astral.) the 7th, 14th, 16th and 25th *nakṣatras*, counted from the *nakṣatra* occupied by Mars.

[அனல் → அனலம் + Skt. *nakṣatra* > த. நட்சத்திரம் = நாண்டின்கள், வெள்ளி.]

அனலதீதம் *anal-pittam*, பெ. (n.) துட்டினால் உடம்பு முழுதும் தடிப்புண்டாகித் தூக்கம் வராமல், நலைவலி, வயிற்றுச்சூலை, நாளில் தீயிச், படவமெழும்பல், விக்കல், இளைத்தல், களைப்பு, தாகம், கால்நோய் முதலியவற்றையுண்டாக்கும் ஒருவகைப் பித்தநோய்; a disease caused by the deranged *pittam*, and attended with the following symptoms: thick patches all over the body, sleeplessness, head-

ache, piercing pain in the stomach, loss of sensation in the tongue, eruptions, hiccough, emaciation, fatigue, thirst, pain in the legs, etc. (சா.அக.).

[அனல் → அனலம். தீத்து → தீத்தம்.]

அனலம் *analam*, பெ. (n.) 1. தெருப்பு; fire. "அனல்கா னலம்" (தஞ்சைவா. 39). 2. வெப்பம்; heat. 3. செரிக்குத்திறன்; digestive power. 4. செரிநீர்; gastric juice. 5. பித்தம்; bile. 6. சேரரசன்கொட்டை; dhoby nut, *Semecarpus anacardium*. 7. கொடுவேலி (சித்திரலை. 135); Ceylon leadwort — சித்திரமூலம்; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica* (சா.அக.). 8. அனல் நாண்டின்கள் (நட்சத்திரம்) (விதான. குணாகுண. 40); the 7th, 14th, 16th and 25th lunar asterisms counted from the lunar asterism occupied by Mars.

ம. அனலம்

[அனல் → அனலம். 'அம்' (பெ.பொ.லிங்.)]

அனலாழி *anal-āzhi*, பெ. (n.) அழுகியீழி; uric salt (சா.அக.).

[அனல் + அழுகி. உலரி → உழரி → அழரி → அழுகி.]

அனலன் *analān*, பெ. (n.) தெருப்புத் தேவன்; god of fire.

ம. அனலன்

[அனல் → அனலன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அனலாடி *anal-aḍi*, பெ. (n.) சிவன்; Śiva who is holding fire in the hand while dancing. "போருவடி மழுவான் அனலாடி" (தேவா. 1. 29:6).

[அனல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'டி' லி.முத. ஈறு.]

அனலசுற்றி *anal-aṣṣṛi*, பெ. (n.) 1. உடம்பிலுள்ள வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருள் (சா.அக.); anything that can subside the heat in the system. 2. காய்ச்சலைத் தணிக்கும் மருந்து; a remedy that allays fever, *Febrifuge*. 3. தண்ணீர்; water (சா.அக.).

[அனல் + ஆற்றி. ஆறு (த.லி.) → ஆற்றி (ச.லி.) → ஆற்றி. 'டி' லி.முத. ஈறு.]

அனலி *anali*, பெ. (n.) 1. தெருப்பு; fire. "அனலி யுண்ண விடுவனோ" (கந்தபு. புத்த. அக்ஷி. 197). 2. கதிர்வன் (பிங்.); the Sun. க. அனலு; Skt. *anala*.

[அனல் → அனலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி.முத. நறு.]

அனலிகுகம் *anali-mugam*, பெ. (n.) கதிரவப் புடம் (தூரியபுடம்) (மு.அ.); exposure of certain substances to the Sun in the preparation of medicines.

[அனல் → அனலி = கதிரவன். 'இ' வி.முத. நறு. முகம் = முகத்தோக்க வைத்தவ.]

அனலுக்கு அசையா தூதகத்தி *analu-kku-aiyā-cūdagatti*, பெ. (n.) கணங்கன் மரம், 21 மர (மகர) மூலிகைகளுள் ஒன்று; an unknown or unidentified tree supposed to be fire-proof, providing one of the 21 invaluable drugs used by Siddhars for purposes of rejuvenation.

[அனல் → அனலுக்கு (ஆகும் வே.) + உள் (7ஆம் வே.உ.) + அசையா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + தூதகத்தி. அசை → அசையாத → அசையா. உத்கத்தி - உது + அகத்தி அவ்வது தூத + அகத்தி.]

அனலுண்ணி *anali-unṇi*, பெ. (n.) தீக்கோழி; ostrich.

[அனல் + உண்ணி. உண → உண்ணி. 'இ' வி.முத. நறு.]

அனலேறு *anali-ēru*, பெ. (n.) இடி (குடா.); thunderbolt.

[அனல் + ஏறு (ஏறுவது, மேல்விழுவது). 'ஏறு' முத.தொ.ஆகு.]

அனலோடுவேந்தன் *anali-ōṭu-veṇḍan*, பெ. (n.) கச்சுமூலத்தொகு (பாடாணம்); a mineral poison (W.).

[அனல் + ஓடு + வேந்தன். 'ஓடுவேந்தன்' வினைத்தொகை. வேந்தன் = வேந்தன் போன்றது.]

அன்றகன் *anar-kan*, பெ. (n.) 1. சிவந்த கண் (சா.அக.); red or blood-shot eye. 2. சினத்தன்; fiery eye indicating anger. 3. அழற்சி யினோற் சிவந்த கண்; inflamed eye.

* க, அனலகன்

[அனல் + கன்.]

அன்றகண்டர் *anar-kaṇḍar*, பெ. (n.) தூரிக; blue vitriol, copper acetate (சா.அக.).

[அனல் + கண்டர்.]

அன்றகன்பார்வை *anar-kaṇ-paraṭai*, பெ. (n.) 1. நடை யிகையால் ஏற்படுங் கண்ணழற்சி (சா.அக.); inflammation of the eye due to heat in the system caused by excessive working. 2. சினப்பார்வை; fiery look (சா.அக.).

[அனல் + கன் + பார்வை. பார் → பார்வை. 'வை' தொ.பெ. நறு.]

அன்றகல் *anar-kal*, பெ. (n.) நீயூரசிக்கல் (சங்க முக்கிக்கல்) (தைவல. தைல. 127); flint.

[அனல் + கல்.]

அன்றகுவை *anar-kuvai*, பெ. (n.) தெருப்பிடு கலம் (பிந்து); fire pan

[அனல் + குவை. குவி → குவை. 'ஐ' தொ. பெ. நறு]

அன்றகுக்கிரன் *anar-cukkiran*, பெ. (n.) 1. கண்ணில் வெள்ளை விழுங் தோய்வகை; a disease causing white speck in the eye. 2. கரு விழியில் தெருப்பைப்போற் காந்தலையுண்டாக் குங் கண்ணோய்வகை; inflammation of the cornea of the eye attended with burning sensation, Keratitis (சா.அக.).

[அனல் + Skt. Śukra > த. சுக்கிரன் = வெள்ளி (Venus).]

அன்றகண்ணம் *anar-kaṇṇam*, பெ. (n.) பிரண் டைத்தூள், சதுரக்கள்ளிப்பட்டை, உப்பு முதலிய சர்க்குகளைச் சேர்த்துப் பொடி செய்து, மேலோக்கும் வளி (வாயு), காமாலை முதலிய தோய்களுக்குக் கொடுக்குஞ் கண்ணம் (குரணம்); a powder made of adamant creeper, bark of square spurge, common salt, etc., and prescribed for dyspeptic complaints or gastric troubles, jaundice, etc.

[அனல் + கண்ணம்.]

கண்ணம் பார்க்க; see Ṣuṇṇam.

அன்றகரம் *anar-kaṛam*, பெ. (n.) உடம்பில் தெருப்பைப்போற் துட்டை யுண்டாக் குங் காய்ச்சல்தோய்; burning fever, Hyperpyrexia.

[அனல் + கரம்.]

அன்றபொறி *anar-pori*, பெ. (n.) தீப்பொறி (திவா.); spark of fire.

[அனல் + பொறி.]

அன்றறாகம் *anar-ṛaḡam*, பெ. (n.) அனலினால் ஏற்படுந் தாகம்; thirst arising from intense heat of the surroundings or of the body.

[அனல் + தாகம்.]

தாகம் பார்க்க; see *dagam*.

அனந்திராவகம் *ananta-iravagam*, பெ. (n.) அனல், விநக்கியம் (அக்விவித் திராவகம்); nitrous acid (சா.அக.).

[அனல் + Skt. drāvaka > த. திராவகம்.]

அனந்து-தல் *anantu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல், துண்டாக்குதல்; to heat, make hot. வெயில் உடம்பை அனந்துகிறது. 2. எரித்தல்; to burn, consume with fire. "அனத்தினா ண்ல னென்றிக் காலத்தும் வெறுத்தார்" (காலசுப்பி. கழுவாய். 179). 3. கடுஞ்சூட்டினால் உடம்பு சாய்தல்; to affect with excessive heat, as in fever, used impersonally. காய்ச்சல் உடம்பை அனந்துகிறது. 4. வலிநோயைத் தல்; to affect with colic pains used impersonally. எனக்கு வலிநோயை அனந்துகிறது. 5. சினத்தல்; to be angry with. "குமரனை யனந்து மாற்றவர்" (குளா. அரசியற். 89). 6. வீணாக வழுவதல்; to give in vain, as to a worthless person or for a useless purpose. ஐம்பது உருபா உனக்கு (அதற்கு) அனத்தினேன். —, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முணங்குதல்; to moan, groan with pain (W.).

[அனல் (த.வி.) → அனந்து (ச.வி.).]

அனி ஏளி, பெ. (n.) 1. தெந்பொசி (இராசவைத்.); parched rice, pop-rice. 2. பத்தாய்ப்பெட்டி (இ.வ.); large box (Loc.).

அனிகம் *anigam*, பெ. (n.) சிவிகை (குடா.); palanquin.

[அனிகம் → அனிகம்.]

அனிச்சதாகம் *anicca-nagam*, பெ. (n.) மல்விகை; jasmine, *Jasminum sambac* (சா.அக.).

அனிச்சம்¹ *aniccam*, பெ. (n.) மோந்தாழும் வாடும் பூவகை; flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt "மோப்பக் குழைவு மனிச்சம்" (குறள், 90).

ம. அனிச்சம்

அனிச்சம்² *aniccam*, பெ. (n.) வரகு; red millet (சா.அக.)

அனிச்சி *anicci*, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச்.ம.); hogworm root.

அனிச்சை *aniccal*, பெ. (n.) அனிச்சி பீர்க்கை; see *anicci* (மலை.).

அனிஞ்சில் *anjijil*, பெ. (n.) வீல்வம் (சங்.அக.); bael (செ.அக.) — Indian bael, Holy fruit tree, *Aegle marmelos* (சா.அக.).

அனித்தம் *anittam*, பெ. (n.) சந்தனம் (அக.நி.); sandalwood tree.

அனுக்கம்¹ பார்க்க; see *anukkam*.

அனிலம் *anilam*, பெ. (n.) 1. பிறக்கை (பொதி.நி.); existence, birth. 2. அச்சம் (அக.நி.); fear.

அனு *anu*, பெ. (n.) மிகச் சிறியது; a very little thing, tiny thing.

அனுக்கம்² *anukkam*, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. 2. இசையலுக்கு; embellishment in singing or music. 3. வருத்தம்; suffering, distress, pain, grief. "மனமனுக்கம் விட" (கம்பரா. அயோத்யை கையேடு. 56). 4. அச்சம்; fear (W.). 5. வலுக்குறைவு; weakness, as from disease, lethargy, indolence. அனுக்கமாகப் பேசினார் (W.). 6. முணக்கம்; mumbering, moaning, groaning. அனுக்கமாக வாசிக்கிறான் (விண்.). 7. குழந்தைநோய்; infantile sickness (சுடு, 5.10:3, ஜி.). 8. பசம்பு; snake (சா.அக.).

[அலுக்கு → அலுக்கு → அலுக்கு → அலுக்கம் (தொ.பெ.). அலுக்குதல் = அசைதல். அலுக்குதல் = அசைத்தல். 'அ' தொ.பெ. நறு.]

அனுக்கம்³ *anukkam*, பெ. (n.) சந்தனம் (பச்.ம.); sandalwood tree.

அனுக்கு-தல் *anukku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake. 2. தொக்காள் முறையி வினையாட்டில் தொட்கூடாததைத் தொடுதல் (யாழ்ப்ப.); to touch or strike undesignedly, as in the *kokkan* play (J.). 3. வருத்துதல்; to distress, cause to suffer, oppress. "மென்மதுங் கனுக்குங் குன்ற வெமமுலை" (உபதேசகா. சிவவிரத. 381). 4. கெடுத்தல்; to ruin. "அவ்வனுக்கு பன்மணிச் சிவமயினட" (தணிகைப்பு. நகரப். 5).

[அலுக்கு (த.வி.) → அலுக்கு (ச.வி.).]

அனுக்குசிரம் *anukku-širam*, பெ. (n.) (நடும்) தலை தளிதய (சிர அபிதய) வகை (புரத. பால. 78); (Dan.) violent quivering of the head imitating a fit.

[அணுக்குதல் = அசைத்தல், 'நடுக்குதல்'.
'அணுக்குச்சிரம்' வினைத்தொகை.]

சிரம் பார்க்க; see *šīram*.

அணுகும் *aṇuṅkuṁ*, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (ஞ.அ.); red sandal.

[அணுக்கம் → அணுகல்.]

அணுகு-தல் *aṇuṅku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake. ஓர் இலைகூட அணுக வில்லை. 2. கொக்காள் முதலிய வினையாட டல் தொடக்கூடாதது தொடர்புறதல் (யாழ்ப்ப.); to be touched unawares as in the *kokkāṅ* play, causing a forfeit (J.). 3. முணுமுணுத்தல் (யாழ்ப்ப.); to mumble, mutter, moan (J.). 4. வருந்துதல்; to suffer pain, to be in distress. "பஞ்சணுக் கடியினார்" (குளா. நகர. 25). "அணுங்க வெண்ணைப் பிரிவுசெய்து ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்" (திவ். நாய்ச். 638). 5. வசுறதல் (பிங்.); to fade, wither, droop. 6. கெடுதல்; to perish. "வாட்படையணுங்க டோடர்" (சேவக. 436). 7. இழுதல், பின் வரக்குதல் (யாழ்ப்ப.); to be reluctant, unwilling, to back away (J.).

[அல் → அவை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அணுகு.]

அணுப்படி *aṇu-p-paḍi*, பெ. (n.) 1. கருமச் செய்திகள், கருமச் சூழ்நிலைகள்; affairs in general, circumstances. 2. கையிறுப்பு; balance in account. 3. முந்தின ஆண்டு வருமானம்; revenue of the previous year.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அன் → அலு. படி = நிலைமை.]

அணுப்படி நிலுவை *aṇu-p-paḍi-niluvai*, பெ. (n.) கையிறுப்பு; balance in account.

[அலு + படி + நிலுவை. நிலு → நிலு → நிலுவை. 'வை' தொ.பெ. ஈறு.]

அணுப்படியிறுக்கு-தல் *aṇu-p-paḍi-y-irakuṁ*, பகைய நிலுவையைப் புதுக்கணக்கிற்குக் கொண்டுவருதல்; to carry forward the balance to a new account.

[அலு + படி + இறக்கு. இறங்கு (த.வி.) → இறக்கு (பி.வி.).]

அணுப்பன் *aṇuṅpaṇ*, பெ. (n.) கோவை மதுரை முதலவை நெல்லை மரபட்டில்களின் காண்பு படும் கன்னடக் கவுண்டர்கள் ஒரு பிரிவாக; a

division of Kanarese Goundas, found in Coimbatore, Madurai, Ramanathapuram and Thirunelveli districts.

அணுப்பு-தல் *aṇuṅpu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போகச்செய்தல்; வீடுத்தல்; to send, despatch. 'எனைச் சோழ நாட்டுக் கணுப்ப வேணும்' (தமிழ்நாவ. 254), மறைமலையடிகள் எழுதிய பொத்தகங்களின் ஒரு முழுத்தொகுதி ஒவ்வொரு பெருநூல் நிலையத்திற்கும் அணுப்பப்பட்டுள்ளது. 2. வழிவீடுதல்; to accompany a person for a short distance out of respect or love.

ம., தெ. அணுப்பு.

அணுப்பு¹ *aṇu-pu-ṇpu*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை. (M.E.R. 427 of 1928-9); an ancient tax.

அணுப்பு² *aṇuṅpu*, பெ. (n.) உதவியாக உப்புடன் சேர்ந்தது; that which has combined with salt to confer suitable consistency (சா.அக.).

[அலு + உப்பு - அணுப்பு. அல் → அன் → அலு = உடன்கலந்தது.]

அணுமதி-த்தல் *aṇu-maḍi-*, 4 செ.கு.வி., செ. குன்றாவி. (v.i.-& v.t.) உடன்படுதல், இசைவு தரல்; to permit, to consent to.

ம. அணுமதிக்குக; க. அணுமோதிக.

[அல் → அன் → அலு = உடன். மத்து (மட்டு) → மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடுதல், கருதுதல், உயர்வாகக் கருதல், ஒப்புக் கொள்ளுதல், இசைதல்.]

'அணுமதித்தல்' என்னுஞ் சொல் தமிழில் தொன்றாது வடமொழி வழியாய் வரினும், 'அலு' என்னும் மூலமொட்டும்தி 'மதி' என்னும் வினைச்சொல்லும் தனித்தனி தமிழாயிருந்த விண், அவற்றின் கூட்டுச்சொல்லும் தமிழா தற்கு ஏற்கும் என்றறிக. த. அலு > Skt. *alu*. + Skt. *mati*. இதனால் 'அலு மதி' என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய் அமைதல் உளாக.

அணுமதி *aṇu-maḍi*, பெ. (n.) இசைவு, ஒப்புக் கொள்வு; permission, assent, approval. "அணு மதி பெற்று" (சேதுபு, சேதுயா. 15).

ம., தி. அணுமதி; க. அணுமோத; Mar. *anumata*; Nep. *anumati*.

[அல் → அன் → அலு = உடன். மத்து (மட்டு) → மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடு

தூ. கருதுதல், உயர்வாகக் கருதுதல், ஒப்புக் கொள்ளுதல், திசைதல்.]

அனுமதிச்சீட்டு *anu-madi-c-cittu*, பெ. (n.) அம்பகம், இசைவுறுதி; permit.

[அனு + மதி + சீட்டு. சீட்டு → சீட்டு = குறி, ஓலை.]

அனுமாசக்காய் *anumāśāka-kāy*, பெ. (n.) பொன்னாக்கண்ணி (மலை); species of *Alternanthera*.

அனுமாசக்கண்ணி பார்க்க; see *anumāśāka-kappi*.

அனுமாசகக் கண்ணி *anumāśāka-kannai*, பெ. (n.) பொன்னாக்கண்ணி (சித்.அக.); a plant growing in damp places.

அனுமாசக்கா *anumāśāka*, பெ. (n.) பொன்னாக்கண்ணி; an edible plant, *Illecebrum sessile* (சா.அக.).

அனுமாசக்காய் என்று மலையகராதியும், அனுமாசக்கா என்று சாம்பசிவம் பிள்ளை அகராதியும் கூறுவது ஒன்றாய்த்தானிருத்தல் வேண்டும். ஆயின், அவற்றுள் எது சரியானவடிவம் என்பது தெரியவில்லை.

அனுமானம் *anumānam*, பெ. (n.) (ஏர.) 1. கருதலானவை, உய்த்துணர்வு; one of the six means of acquiring true knowledge.

“கருத்தளவாவது குறிக்கொன்றுமாவதென்று மேயத்தகைமையுணர்ந்து நன்மையதாகும்” (மணிமே. 37 : 25-27).

2. ஐயுறவு; doubt. “இனியின் கிதற்கு மனுமானமோ” (தாயு. அகிலா. 1). 3. அயிர்ப்பு; suspicion. அனுமானப்பட்ட புள்ளி.

ம. அனுமானம்; க., நு. அனுமான; தெ. அனுமானமு; Sinh., Mar., Nep. *anumāna*.

[அம் → அன் → அனு = உடல், கூட, பொருத்த. மாத் தல் (வழக்கிறந்த வினை) = அளத்தல். மா + அன் = மாணம் [அளவு, அளவீடு]. அனுமானம் = புகையால் அதனொடு சேர்ந்த நெருக்கை அறிதல்போல, ஒன்றால் அதனொடு சேர்ந்த இன்னொன்றை அறிதல்.]

அனுமதித்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப்பை, அனுமானம்

என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கொள்க. இதனால், ‘அவமானம்’ என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய் அமைதல் உணர்க.

அனு > Skt. *anu*. மானம் > Skt. *māna*.

அனுமானவுற்றுப்பு *anumānavu-uruppu*, பெ. (n.) (ஏர.) இந்திய ஏரணக்கூட்டின் ஐங்கூறுகள்; மேற்கோள் (பிரதிக்குறை), ஏது, எடுத்துக்காட்டு (உதாரணம்), இணைப்பு (உபநயம்), முடிபு (நிகளம்) என்பன (தருக்கசம். 49); members of an Indian syllogism, which are five in number, viz., apposition, cause or reason, example, relation, conclusion.

[அனுமானம் + உற்றுப்பு. உறு → உற்றுப்பு.]

அனுமானம் பார்க்க; see *anumānam*.

அனுமானி-த்தல் *anumāni-ttal*, 4 செ. குன்றாவி. (v.l.) 1. அனுமான அளவையாலறிதல்; to determine by inference. 2. உண்ணித்தல்; to guess. 3. அயிர்த்தல்; to suspect.

[அனுமானம் → அனுமானி. ஒ.நேர: தர்மானம் → தர்மானி.]

‘அனுமானி’ என்னும் வினைச்சொல் வடமொழியி் விண்மையை நோக்குக.

அனுமூலம் *anumūlam*, பெ. (n.) பேய்த்துளசி; wild basil, *Ocimum adscendens* alias *O. cristatum* (சா.அக.).

அனுமை *anumai*, பெ. (n.) கண்ணின் புறவருகு; the front of the temples close to the back of the eye.

அனுமோனை *anumōnai*, பெ. (n.) இனவெழுத்தால் வரும் மோனைத்தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை); vowel and consonantal assonance in metrical alliteration.

[அல் → அன் → அனு = பொருத்தியது, ஒத்தது, திணம், கிணம். முகம் → முகன் → முகனை → மோனை.]

அனுவட்டம் *anuvattam*, பெ. (n.) ஒருவகை உருண்டை முத்து (S.I.I. ii, 143); variety of round pearls.

[அல் → அன் → அனு. வள் → வட்டு → வட்டம்.]

வட்டம் பார்க்க; see *vattam*.

அனுபலிப்பு *anu-valli-p-pūdu*, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp, *Cannabis sativa* alias *C. indica* (சா.அக.).

[அனு + வல்லி + பூ.]

அனு பார்க்க; see *anu*.

அனுபலிப்பு
(கஞ்சா மூலம் - கஞ்சா)

அனுபலிப்பு *anu-v-vam*, பெ. (n.) ஒத்த வடிவம்; similar form, appropriate form. "அனுபலிப்புக் கொண்டு மாறி" (பாரத. திரௌ. 49).

[அல் → அன் → அனு = பொருந்தின, ஒத்த. உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம், வடிவம்.]

அனுபலிப்பு *anu-v-edugai*, பெ. (n.) இன வெழுத்தால் வரும் எதுகைத்தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை); vowel and consonantal assonance in metrical rhyme.

[அல் → அன் → அனு. எதிர்ந்தல் = கூடுதல், பொருந்துதல். எதிர் → எதிர்க்கை → எதுகை.]

அனுபலிப்பு *anu-v-eḷḷu*, பெ. (n.) 1. மோனை வழுத்து; alliterative letter, 2. இனவெழுத்து, சினையெழுத்து; related letter.

[அல் → அன் → அனு. எழுது → எழுத்து (தொ.ஆகு.)]

அனை¹ *anai*, சு.பெ.எ. (demons.adj.) 1. அந்த; that. "அனைநால் வகையும்" (தொல். பொருள். பொருளியல், 51). 2. அந்தகைய; such.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை.]

அனை² *anai*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை ஆற்றுமீன்; அனைக்கெழுத்தி; a kind of fresh-water fish. "அனைபுகு நன்னீர்" (பாரத. சூது. 13).

2. கடல் அனைக்கெழுத்தி; a sea-fish, a slender long eel.

அனைக்கெழுத்திக்கு *anai-k-karuṅ-kijaṅgu*, பெ. (n.) பூபரிக்கிழங்கு; the root of a plant (unidentified) (சா.அக.).

அனைத்து *anaittu*, கு.பெ.எ. (adj.) எல்லா; all. "அனைத்துவரும் இன்பமுறு" (மனோன். த.வா.). —, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வளவு; 2¹ much, thus far. "மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்" (குறள், 34). —, பெ. (n.) அத்தன்மையது; that which is of such a nature. "அனைத்தாகப் புக்கிமொ" (கலித். 78: 24).

க. அனித்து

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனைத்து. 'ஐ' சாரியை. 'து' (அது) ஒன்.பா. ஈறு.]

அனைத்தும் *anaittuṁ*, பெ. (n.) எல்லாம்; all, the whole. "இகழ்விலிவ் வனைத்து மென் கோ" (இவ். திருவாய். 3, 4: 1).

ம. அனைத்தும், அனத்தும்; க. அனித்து.

[அனைத்து + உம் (முற்றுமை, முற்றுப் பொருள் தரும் கிடைச்சொல்).]

அனைய *anaiya*, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அத்தன்மையான; such. "அனைய மாதவன்" (சம்பரா. அயோத். பன்னி, 139). 2. ஒத்த; the same, similar. "என்னனைய முனிவரும்" (சம்பரா. பால. கையடை. 8).

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனைய. 'ஐ' சாரியை. 'அ' பெ.எ. ஈறு.]

அனையன் *anaiyan*, சு.பெ. (demons.pron.) 1. அத்தன்மையன்; such a man. "அனைய ரப்புன லேறினர்" (சம்பரா. அயோத். வனம் பகு. 38). 2. ஒத்தவன்; similar man.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனையன். 'ஐ' சாரியை. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அனைவரும் *anaivaruṁ*, சு.பெ. (demons.pron.) எல்லாரும்; all persons. "அனைவருந்தொழு துடன்வர" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 261).

க. அனிபரு; தெ. அந்தரு.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனைவர் → அனைவரும். 'ஐ' சாரியை. 'அர்' ப.பா. ஈறு. 'உம்' முற்றுமை.]

அனோபகம் *anobagam*, பெ. (n.) தேய்த்தேற்றா; a kind of bitter, water-filter nut tree (சா.அக.).

